

Cuprinsul revistelor din anul 1935

Revista nr. 1 - 1 ianuarie 1935

BĂTĂLIA LUI IEHOVA - PARTEA I-A - PAG. 3

Revista nr. 2 - 15 ianuarie 1935

BĂTĂLIA LUI IEHOVA - PARTEA A II-A - PAG. 29

Revista nr. 3 - 1 februarie 1935

BĂTĂLIA LUI IEHOVA - PARTEA A III-A - PAG. 56

Revista nr. 4 - 15 februarie 1935

BĂTĂLIA LUI IEHOVA - PARTEA A IV-A - PAG. 81

Revista nr. 5 - 1 martie 1935

BĂTĂLIA LUI IEHOVA - PARTEA A V-A - PAG. 108

Revista nr. 6 - 15 martie 1935

PROFEȚIE DESPRE ARBORI - PARTEA I-A - PAG. 136

Revista nr. 7 - 1 aprilie 1935

PROFEȚIE DESPRE ARBORI - PARTEA A II-A - PAG. 165

Revista nr. 8 - 15 aprilie 1935

CUNOȘTINȚA VOINȚEI SALE - PAG. 193

Revista nr. 9 - 1 mai 1935

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ - PARTEA I-A - PAG. 223

Revista nr. 10 - 15 mai 1935

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ - PARTEA A II-A - PAG. 251

Revista nr. 11 - 1 iunie 1935

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ - PARTEA A III-A - PAG. 283

Revista nr. 12 - 15 iunie 1935

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ - PARTEA A IV-A - PAG. 309

- Revista nr. 13 - 1 iulie 1935
CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ - PARTEA A V-A - PAG. 339
- Revista nr. 14 - 15 iulie 1935
ÎNȚELEGEREA PROFETIEI - PAG. 367
- Revista nr. 15 - 1 august 1935
MULȚIMEA MARE DE OAMENI - PARTEA I-A - PAG. 397
- Revista nr. 16 - 15 august 1935
MULȚIMEA MARE DE OAMENI - PARTEA A II-A - PAG. 423
- Revista nr. 17 - 1 septembrie 1935
PRIZONIERI - PARTEA I-A - PAG. 453
- Revista nr. 18 - 15 septembrie 1935
PRIZONIERI - PARTEA A II-A - PAG. 479
- Revista nr. 19 - 1 octombrie 1935
PRIZONIERI - PARTEA A III-A - PAG. 507
- Revista nr. 20 - 15 octombrie 1935
FECIOARE - PAG. 536
- Revista nr. 21 - 1 noiembrie 1935
RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR
SAMSON - PARTEA I-A - PAG. 565
- Revista nr. 22 - 15 noiembrie 1935
RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR
SAMSON - PARTEA A II-A - PAG. 591
- Revista nr. 23 - 1 decembrie 1935
SUSTINEREA SERVULUI SĂU
SAMSON - PARTEA A III-A - PAG. 620
- Revista nr. 24 - 15 decembrie 1935
ÎNCERCAT
SAMSON - PARTEA A III-A - PAG. 647

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 IANUARIE 1935

Nr. 1

Cuprins:

BĂȚĂLIA LUI IEHOVA
PARTEA I

- Pag. 3

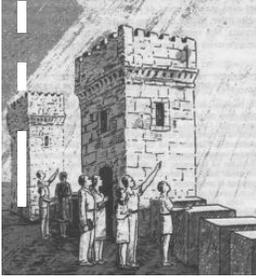
"DOCTORI DE NIMIC"

- Pag.20

SCRISORI

- Pag.25

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Ianuarie 1935

Nr. 1

Bătălia lui Iehova

“Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” – Judecători 7:18, *A.R.V.*

PARTEA I

Iehova pornește la luptă pentru cauza numelui său. Lupta care va justifica întrutotul numele său va fi ‘bătălia din ziua cea mare a lui Dumnezeu cel Atotputernic’, și se va duce în locul ales de el; de aceea, este numită ‘bătălia Armagedonului’. El își adună forțele și face manevre pentru ca dușmanul să între în luptă împotriva lor. ‘Regele Eternității’, care nu are alt nume decât Iehova, l-a făcut pe Isus Cristos Reprezentantul său Principal și Justificator sau Executor al judecății și l-a trimis înainte ca să pornească împotriva dușmanului cu scopul de a justifica marele și sfântul nume al lui Iehova. A venit timpul ca Iehova, prin ‘dreapta sa puternică’, Isus Cristos, să ia în stăpânire pământul. Dumnezeu a făcut ca profetul său din vechime să scrie despre acest timp: ‘Al Domnului este pământul, și tot ce este pe el.’ Apoi, profetul pune întrebarea: Cine va face partea din organizația lui sfântă și va fi martor la triumful Regelui? Iehova face ca răspunsul să fie consemnat, astfel: ‘Cel care are mâinile nevinovate și inima curată (...) va primi binecuvântare de la Iehova și dreptate de la Dumnezeul salvării lui.’ Timpul împlinirii acestor cuvinte profetice este după ce Iehova îl va fi întrona pe Fiul său iubit și îl va trimite la templu pentru judecată. Iehova, Regele Veșniciei face să se dea vești de la templu: ‘Porți, ridicați-vă capetele! Stați drepte, intrări veșnice! Să intre Împăratul slavei! Cine este Acest Împărat al slavei? Domnul Oștirilor! El este Împăratul slavei!’ – Ps. 24:1, *Rotherham, Psalmi*.

2. Așadar, psalmistul îl identifică pe regele glorios ca fiind ‘Domn al oștirilor’, ceea ce înseamnă Iehova își așează oștirile în formație de luptă; ‘Domnul cel tare și puternic; Iehova cel puternic în luptă.’ Dar cine alcătuiește această oștire a lui Iehova. În vechime, israeliții, poporul ales al lui Dumnezeu, sub conducerea unui căpitan devotat întrutotul lui Dumnezeu reprezentau această oștire a lui Iehova. Aceasta este cea mai simplă aplicare a termenului. ‘Oștirea’, aplicată cu un sens mai larg, înseamnă legiunile de creaturi spirituale invizibile pentru ochii omului. ‘Domnul este un războinic; Numele Lui este Domnul.’ (Ex. 15:3, *Versiunea Revizuită Americană*) ‘A se arăta cu oștirea sa’ înseamnă că a sosit

vremea războiului, și marea bătălie trebuie purtată (Ecles. 3:8) Este vremea când Satan și hoardele sale nelegiuite se vor târî prin țărână. Satan și organizația sa au primit avertismentul de rigoare, și li s-a spus să se pregătească de război, iar Satan știe că nu mai are mult timp până când va începe bătălia. În vremurile trecute, Iehova prezicea despre aceste zile de pregătire și luptă, și făcea asta în cel puțin două feluri diferite: (1) Prin cuvintele clare ale profeților săi; și (2) alcătuind imagini profetice sau “drame”, în care creaturile sale jucau rolurile lor respective. Iehova ne dă asigurarea că la timpul, său fixat, va face cunoscut înțelesul acestor profeții și imagini profetice, mai ales celor care sunt devotați lui, iar asta cu puțin timp înainte de începerea bătăliei. Pentru că aceste lucruri au fost scrise dinainte, pentru ca rămășița să găsească în ele mângâiere și să continue cu răbdare și speranță lucrarea ei, putem fi siguri că îi va fi bineplăcut lui Iehova să-i ofere rămășiței o înțelegere a acestor profeții și imagini profetice, chiar acum, chiar înainte de vremea când se va purta marea bătălie. – Rom. 15:4.

GHEDEON ȘI OȘTIREA SA

3. Între profețiile transmise pe cale divină a căror împlinire pare să înceapă cu puțin timp înainte de Armaghedon se află și cea a lui Ghedeon și micii sale oștiri, care a pus pe fugă și i-a nimicit pe madianiți și pe aliații lor, după cum descriu capitolele 6-8 al cărții Judecătorilor. Este sigur că victoria ce i-a fost dată lui Ghedeon este victoria lui Iehova Dumnezeu și că este consemnată în scripturi pentru instruirea, ajutorul și alinarea rămășiței în vremurile din prezent. În toate dramele și imaginile profetice, Iehova și Isus Cristos sunt figurile importante, iar rolul lor este jucat de o creatură, creatură care poate fi devotată lui Iehova sau nu. Uneori, un om joacă un rol dublu, dar important este doar adevărul pe care Dumnezeu îl dă spre învățătură prin rolul pe care îl joacă acea persoană. De la venirea lui Isus Cristos pentru judecată la templul lui Iehova, Celui Preaînalt i-a făcut plăcere să facă să se înțeleagă clar dramele sale profetice jucate în vechime și consemnate în scrierile divine au fost astfel jucate și consemnate încât să prefigureze scopul său.; iar înțelegerea acestor lucruri aduce acum multă mângâiere și speranță celor unși. Pare că a sosit timpul fixat de Dumnezeu ca rămășița sa unsă să se bucure de o înțelegere a acestor drame profetice consemnate în Biblie, inclusiv cartea Judecători, și astfel, cu încredere, începem examinarea consemnărilor acestora.

ACTORI

4. Actorii principali ai aceste drame profetice sunt: Ioas, tatăl lui Ghedeon, care apare ca reprezentându-l pe Iehova în imaginea profetică. Acest lucru poate părea straniu la început, deoarece Ioas a închinat un altar lui Baal și a căzut, evident, în închinarea la Baal. Dar să ne amintim că omul Ioas nu are nici o

importantă ca persoană. Rolul pe care îl joacă este cel important. Pur și simplu, ocupă un loc pe scena profetică.

5. Ghedeon, fiul lui Ioas îl reprezintă pe Isus Cristos, fiul lui Dumnezeu cel Atotputernic, pe care Iehova l-a numit ca justificator al numelui său. În unele secvențe ale dramei, Ghedeon îi reprezintă și pe unșii din rămășița credincioasă, care sunt luați în considerare pentru că sunt parte din Cristos.

6. Poporul lui Israel, fiind poporul lui Dumnezeu prin legământ, în care s-a găsit o rămășiță de credincioși, reprezintă popoarele pământului în ansamblu, sub dominația lui Satan, popoare din rândul cărora va ieși rămășița credincioasă care îl onorează și servește pe Iehova.

7. Cei “trei sute” care intră în luptă cu Ghedeon reprezintă sau ilustrează rămășița credincioasă pe care Dumnezeu a ales-o și a aprobat-o pentru numele său, rămășiță care și-a dovedit credincioșia și integritatea față de Iehova.

8. Madianiții și aliații lor reprezintă organizația lui Satan, adică “sămânța șarpelui”, pusă pe nimicirea celor care îl servesc pe Iehova Dumnezeu.

9. Pe măsură ce drama se desfășoară, mai apar în cadrul ei și alți actori, dar printre aceștia nu se numără nici “marea mulțime” din cap. 7 al Revelației, nici clasa Ionadab; care nu apar niciunde în această dramă profetică.

10. Lucru de primă importanță prezis de această imagine profetică este justificarea numelui lui Iehova, iar scopul ei principal este de vesti și institui înaintea întregii creații că Iehova este Dumnezeul Atotputernic Suprem. Iehova al oștirilor pleacă la război împotriva dușmanului pentru a-și executa judecata sau răzbunarea sa și îl distruge pe inamic pentru a dovedi supremația sa și a-și înălța numele la locul convenit în mințile tuturor creaturilor ce vor supraviețui. Iehova este izvorul vieții, iar cei care vor să trăiască trebuie să știe că el este Dumnezeu. Iehova îi conferă lui Cristos marea onoare de a fi Justificatorul sau Executantul său, și astfel Ghedeon, care l-a prefigurat pe Justificator este actorul principal al aceste drame profetice.

PREGĂTIREA CĂII

11. Trebuia să vină și a venit, într-adevăr, timpul când Iehova își va îndrepta atenția spre lucrurile ce țin de pământ și timpul când Mesagerul lui va merge înaintea lui, pentru a pregăti calea spre conflictul final. Începând cu 1878 e.n și până în 1918 Iehova a făcut să fie vestit pretutindeni un mesaj de căință și separare de organizațiile pământești, care să pregătească pe oameni pentru judecata viitoare, care trebuia să înceapă la casa lui Dumnezeu. Începând cu 1918, se fac pregătiri pentru bătălia Armagedonului. Se pare, deci, că Ghedeon a jucat un rol dublu, prefigurând anumite evenimente care aveau să se petreacă de la 1918 până la Armagedon. Uneori, îl reprezintă doar pe Isus Cristos, alte ori, reprezintă în dramă atât de Isus Cristos cât și rămășița credincioasă, iar în alte cazuri doar rămășița, lucru arătat în virtutea faptului că ei se află în Cristos și vor continua credincioși până la sfârșit. Ceea ce va urma în continuare are de-a face cu

consemnarea divină înregistrată în Judecători, cap. 6-8, imagini profetice ce se deschid cu aceste cuvinte: “Fiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii Domnului și de aceea Domnul i-a dat pe mâna lui Madian timp de șapte ani.” – Jud. 6:1.

12. Iehova i-a ales pe israeliți ca popor al său, iar în această dramă reprezintă același lucru ca și atunci când se aflau în Egipt, și anume pe popoarele pământului de sub puterea lui Satan de care trebuiesc eliberate. Atunci când Iehova și-a inaugurat legământul cu Israel, le-a porunci: “Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine” (Ex. 20:3) Mai târziu, când erau asupriți de dușman și au strigat la Dumnezeu, El le-a spus: “V-am spus atunci: ‘Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. Să nu vă temeți de dumnezeii amoriților în a căror țară locuiți.’ Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu.” (Jud. 6:10) Bineînțeles, națiunea lui Israel îl includea și pe tatăl lui Ghedeon, Ioas, care a căzut în idolatria lui Baal, iar această închinare la Baal era răul pe care acest popor l-a făcut în văzul Domnului. Dumnezeu i-a avertizat pe israeliți ce se va abate asupra lor din cauza necredinței, și acum, în deplină armonie cu avertismentul dat, a îngăduit ca dușmanul, condus de madianiți, să îi subjuge. Distrugerea Israelului nu ar fi rezolvat însă controversa în cauză dintre Iehova și Satan; dar pedepsirea lor, și apoi ridicarea celor credincioși și eliberarea lor și victoria ce le-a fost dată asupra dușmanilor aveau să fie o justificare a numelui lui Iehova, iar acest lucru din cadrul dramei profetice prefigurează rezultatul final.

13. Dușmanii cărora Dumnezeu le-a permis să-i hărțuiască pe israeliți erau madianiții și aliații lor. Madian era un fiu al lui Avraam născut de Chetura; numele său înseamnă “ceartă” sau “bătaie” (Gen. 25:2) Recabiții sau “Ionadabii” erau descendenți ai lui Madian, dar nu erau incluși în mulțimea madianiților care au asuprit Israelul. (Ex. 2:16-21; Jud. 1:16; 4:11; Ier. 35:6) Acest lucru prefigurează clasa Ionadab sau clasa “oilor”, aflată pe pământ în vremea când va începe judecata. Negustorii care l-au vândut pe Iosif în Egipt erau madianiți. (Gen. 37:28, 36) Bătrânii madianiți s-au alăturat moabiților și l-au plătit pe profetul Balaam ca să blesteme Israelul. (Num. 22:4-7) Balaam i-a învățat pe madianiți să arunce o piatră de poticnire înaintea lui Israel, ademenindu-i să i se închine lui Baal-peor. (Num. 25:6-18) Așadar, se poate vede că madianiții erau rude de sânge ale israeliților, dar care au devenit întrutotul sămânță a Șarpelui și care doreau neîncetat să le facă rău israeliților. Domnul a permis madianiților să îi asuprească pe israeliți vreme de 7 ani, cifră care corespunde celor 7 milenii ale omului în robia lui Satan, și, în ultima mie de ani cei supuși vor fi eliberați și dușmanul va fi distrus. Prima za din lanțul madianiților pare să se fi rupt în primăvara celui de-a șaptelea an, în vremea când grânele se bat în teasc.

14. Din cauza persecuției și asupririi, israeliții se străduiau să găsească un loc de refugiu în munți: “Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Din cauza lui Madian, fiii lui Israel și-au făcut grote în munți, peșteri și fortărețe.” (Jud. 6:2) Fără îndoială, israeliții s-au ascuns în peșteri și vizuini și și-au ascuns acolo hrana pentru a-i împiedica pe dușmani să le-o fure. Acest lucru ilustrează

cum majoritatea omenirii a trebuit să trăiască cu teamă de asupritorii lor, care au fost mereu agenții activi ai lui Satan Diavolul și au adus suferință omenirii.

15. Primăvara, atunci când recoltele Israelului erau gata să fie adunate, dușmanii au venit asupra lor ca să le distrugă proviziile. “Ori de câte ori semăna Israel, madianiții împreună cu amaleciții și fiii Răsăritului porneau împotriva lui.” (Jud. 6:3) Este interesant aici să observăm descrierea dușmanului, care ne va permite să localizăm și să identificăm posibilul dușman din prezent. Madianiții se aflau în fruntea acestei armate invadatoare, și erau însoțiți de amalechiți, care erau urmașii lui Esau (Edom) cu femeia canaanită, hitita; așadar, aceștia erau veri secundari ai israeliților. (Gen. 36:2, 10, 12) Conducătorii lor erau agaghiții. Haman, care a pus la cale distrugerea lui Mardoheu și a Esterei era din acest neam dezgustător. (Eстера 3:1) Dumnezeu i-a blestemat pe agaghiți pentru că i-au persecutat poporul ales în drumul său spre Canaan (Ex. 17:8-16; 1 Sam. 15:32, 33). “Fiii Răsăritului”, care făceau și ei parte din armata invadatoare erau ismaeliții. (Jud. 8:24) Mama lui Ismael a fost femeia egipteancă Hagar, iar tatăl lor a fost Avraam. Ismael s-a căsătorit cu o egipteancă. (Gen. 16:3; 21:21) Negustorii care l-au cumpărat pe Iosif și l-au dus în robie în Egipt erau tot ismaeliți. Acest lucru nu face altceva decât să ilustreze faptul că o parte din rasa umană care a devenit sămânța șarpelui a fost folosită de Diavol pentru a-i oprima și persecuta pe cei care au încercat să-i servească lui Iehova Dumnezeu. Toți sunt însă rude de sânge, iar majoritatea lor au devenit fii ai lui Satan doar pentru că i-au luat partea în dispută.

16. Toți cei din această gloată pestriță și asupritoare care vedea împotriva israeliților se aflau sub conducerea a patru căpetenii (sau șeici), ale căror nume erau: “Oreb”, care înseamnă corb, o pasăre răpitoare, care fură; “Zeeb”, adică “lup”, o fiară sălbatică ucigașă și care se strecoară pe ascuns; “Zeba”, care înseamnă “măcelar”, sau om are comite crime cu premeditare; și “Zalmuna”, care înseamnă “apărare negată” (“care lasă fără apărare”), adică oameni care dobândesc în secret avantaje incorecte asupra altora și apoi îi lovesc în beznă, fără de veste; care sunt, așadar, în această privință precum vipera cu corn. Toate aceste instrumente ale Diavolului, care formează o parte din sămânța Șarpelui sunt reprezentate azi de clase de oameni care se adună laolaltă pentru a-i persecuta pe unșii lui Dumnezeu.

17. Iehova i-a avertizat cum se cuvine pe israeliți că nesupunerea lor va atrage după sine nenorociri și, prin faptul că Dumnezeu a permis ca această hoardă diavolească să vină peste ei, aceștia și-au primit pedeapsa pentru neascultare. (Deut. 28:33, 34) Aceste fapte ilustrează felul în care omenirea a suferit dintotdeauna din pricina tâlharilor, hoților și ucigașilor, care i-au vânat pe cei fără apărare și le-au răpit roadele muncii, și cum această pedeapsă a venit asupra lor din cauza Diavolului, care i-a făcut să îl blesteme pe Dumnezeu. Dar ziua judecății este aproape, zi în care toți asupritorii vor fi chemați să dea socoteală. (Iacob 5:1-6) O clasă de oameni lucrează pământul, care produce hrană și veșminte și poate chiar și un acoperiș deasupra capului, în timp ce altă clasă, care nu produce nimic,

culege roadele acelei munci. Va veni însă o schimbare o dată cu domnia lui Isus Cristos, când toți oamenii își vor construi propriile lor case și vor locui în ele, și se vor bucura de roadele viilor lor. – Isa. 65:21-23.

18. Iehova le-a spus israeliților că vor suferi dacă vor stăruii în neascultarea lor. “Vă veți semăna degeaba sămânța, căci o vor mânca dușmanii voștri” (Levitic 26:16) Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu i-a trimis pe dușmani. Protecția israeliților depindea de supunerea lor față de Dumnezeu, iar atunci când nu s-au mai supus, el și-a retras protecția și i-a lăsat pe dușmani să-i pedepsească. Diavolul a întins o capcană și i-a luat de partea sa pe israeliți exploatarea vanitatea conducătorilor lor, și i-a făcut să practice religia demonică numită cult al lui Baal. După ce i-a prins în capcană pe israeliți, Diavolul a trimis banda sălbatică de tâlhari în țara lor ca să îi exploateze pe oameni, pentru a-i face pe aceștia să îl blesteme pe Iehova Dumnezeu. “Ei îi invadau țara și distrugau roadele pământului până aproape de Gaza. Nu lăsa în Israel nici hrană, nici oi, nici boi și nici măgari.” – Jud. 6:4.

19. Acea armată nelegiuită, invadatoare, a distrus totul din fertila vale a Saronului și apoi a mărșăluit până în orașul de negustori al Gezei, răpind sau distrugând totul în calea lor. Organizația analoagă acelei armate invadatoare și a distrugerilor ei se găsește de îndată în prezent când vedem că politica, marile interese economice și falsa religie numită “creștinătate” controlează, conduce și asuprește marea masă a oamenilor. Diavolul a întins o capcană conducătorilor “creștinătății”, exploatarea vanitatea, și i-a făcut să adopte un rit formal numit “religie creștină”, care este de fapt închinare satanică. El a făcut ca oamenii să se teamă de alți oameni care, în calitate de conducători ai lor, au pretins că se bucură de “îndrumare divină” în administrarea treburilor publice. Oamenii, fiind conduși orbește de călăuze oarbe, au căzut la rândul lor în capcana lui Satan. Tâlharii îi jefuiesc de pământuri și de cămine și de avuții și de toate roadele muncii lor. Israeliții au trebuit să-și sape vizuini în care să-și ascundă hrana ca să aibă ce să mănânce. În prezent, oamenii trebuie la rândul lor să găsească ascunzișuri pentru puținele lor avuții, iar factorii de conducere le caută în ascunzișuri și le iau hrana. Israeliții au strigat de suferință, dar câți dintre ei au privit oare cu încredere către Iehova Dumnezeu? În prezent, popoarele pământului strigă din cauza suferințelor pe care le îndură, dar o proporție la fel de mică dintre ei caută cu încredere spre Iehova Dumnezeu și Regele său. Rămășița credincioasă este cea care primește adevărul pentru a i se permite să meargă mai departe cu încredere, servindu-l pe Iehova și ajutându-i pe cei care și-au întors inimile spre Dumnezeu.

20. Dușmanul nomad nu a venit în țara Israelului doar pentru a se hrăni, ci a venit cu scopul de a-i distruge complet pe israeliți. Ei și-au adus cu ei animalele și corturile și și-au propus să consume tot ce aveau israeliții, și abia apoi să se folosească de ce au adus cu ei în scopuri proprii. “Căci ei se suiau cu vitele și corturile lor, sosind ca o mulțime de lăcuste. Ei și cămilele lor erau fără număr și intrau în țară ca s-o distrugă.” (Jud. 6:5) Ei i-au silit pe israeliți să-i hrănească nu doar pe conducătorii lor, ci și pe toți slujitorii lor și soldații și toate animalele și pe

toți acoliții lor, și astfel i-au apăsât pe israeliți cu povara grea a unor cheltuieli până peste cap. Cât de mult seamănă cu cei din prezent care au funcții în domeniul financiar, politic și ecleziastic, toți insistând să se bucure de salariile lor exorbitante indiferent de poverile pe care trebuie să le poarte cei care produc bogățiile țării. Marea povară a taxării este sporită în mod constant cu scopul de a pune în mișcare strategii de guvernare inutile, iar acest lucru i-a adus pe oameni la sărăcie și disperare. În plus, pe lângă oficialitățile din administrație, și o mare mulțime de asistenți al căror lux trebuie întreținut, mai există și elementul comercial care deține cantități mari de acțiuni “dilate” și obligațiuni pentru care cer și primesc uzufruct și dividende mari, care trebuie plătite cu produsele celor care au muncit pentru crearea lor. Acești paraziți, împreună cu familiile lor, servitorii familiilor lor și acoliții lor trebuie hrăniți la troaca publică. Veștile că ziua când li se va cere socoteală este aproape sunt într-adevăr vești bune, iar credincioșii lui Dumnezeu de pe pământ exclamă cu plăcere, în cuvintele pe care El le-a făcut să fie scrise cu mult timp în urmă: “și a venit vremea să-i distrugi pe cei ce pervertesc pământul!” - Rev. 11:18.

21. Ziua când dușmanii i-au cotropit a fost o zi tristă pentru israeliți, așa cum și azi e o zi tristă pe întregul pământ pentru cei care trebuie să-și “mănânce pâinea din sudoarea feței”. “Israel decăzuse foarte mult din cauza madianiților. Atunci fiii lui Israel au strigat către Domnul.” (Jud. 6:6) Nu e nevoie de nici o dovadă, după cum știm toți, ca să arătăm că oamenii de rând ai oricărei națiuni din ziua de azi au sărăcit mult din cauza mării gloate de asupritori care îl reprezintă de Diavol, și că pe tot cuprinsul pământului ei strigă din cauza acestei oprimări. Descrierea făcută israeliților se potrivește exact stării în care se află azi oamenii de pe întregul pământ. Israelii au strigat; și mulți strigă azi din cauza asupririi și suferințelor, dar puținii care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu află adevărata cauză a suferinței lor, se apropie de numele său și caută să-i împlinească voia. Diavolul i-a atras pe oameni în capcana sa pentru a-i face să-l blesteme pe Dumnezeu, în timp de ce, de fapt, Diavolul este cel ce trebuie învinuit pentru marea suferință a omenirii. (Rev. 12:12) Oamenii nesăbuiți de azi intonează imnuri scrise fără să respecte adevărul divin, își oferă cuvintele de rugăciune, cerând ca Dumnezeu să trimită ploaie și alte binecuvântări materiale, dar aceeași clasă de oameni nesocotesc întrutotul ce are să le spună Cuvântul lui Dumnezeu despre cauza necazurilor lor și care este remediul său. Israelii au cerut ajutorul lui Dumnezeu, iar Iehova a răspuns: “Voi pleca și Mă voi întoarce în Locul Meu, până când își vor recunoaște vina. Ei vor căuta fața Mea; în strâmtorarea lor Mă vor căuta cu adevărat.”(Osea 5:15) Pe când israelii strigau către Dumnezeu, îl huleau totodată pe Ghedeon pentru că a distrus altarul lui Baal. – Jud. 6:25-32.

22. La fel este și astăzi. Mulți oameni strigă către Dumnezeu cu vorba, și cer ajutor material, și totuși se alătură persecutării martorilor lui Iehova, care l-au demascat pe Diavol și închinarea la el și au arătat oamenilor că Diavolul este răspunzător de necazurile lor, și că singura lor speranță de izbăvire este prin

Împărăția lui Dumnezeu, iar aceasta va sosi prin marele Justificator al lui Iehova, Isus Cristos, și că doar în el pot găsi speranță. – Matei 12:21.

23. Alte scripturi arată că în națiunea lui Israel masele s-au întors spre închinarea la Baal, dar a rămas totuși o rămășiță credincioasă și loială legământului cu Iehova. Cei credincioși vor striga sincer către Iehova, în timp ce ceilalți israeliți erau mișcați în apelul lor doar de egoism. “Când au strigat fiii lui Israel către Domnul din cauza lui Madian, Domnul le-a trimis un profet care le-a zis: ‘Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‘Eu v-am scos din Egipt, v-am smuls din casa robilor.’ ” (Jud. 6:7, 8) Fără îndoială că Dumnezeu și-a trimis profetul pentru că unii din israeliți îi rămăseseră credincioși și nu au îngenuncheat înaintea lui Baal. Este destul de sigur că Ghedeon era unul din membrii rămășiței credincioase din Israel, altminteri Iehova nu i-a fi dat lui oportunitatea unui serviciu special. Profetul anonim pe care Iehova l-a călăuzit să vorbească Israelului în numele lui Dumnezeu trebuie să fi fost un membru al rămășiței credincioase. Probabil că acest profet a transmis mesajul de căință și reformare în al șaptelea an de asupra. Din spusele și faptele profetului lui Dumnezeu, acesta pare să prefigureze lucrarea din perioada Ilie a poporului lui Dumnezeu, dintre 1878 și 1918. Lucrarea Ilie realizată între granițele “creștinătății” le-a dat oamenilor onești și sinceri din cadrul ei să se separe de închinarea la Diavol și slujirea lui și să treacă întrutotul de partea lui Iehova și Regelui său, servindu-le. Se vede, așadar, că lucrarea dintre 1878 și 1918 a fost o lucrare de pregătire a drumului înaintea lui Iehova și pregătire a unui popor care să-l primească pe Rege atunci când acesta va veni la templul său.

24. Prin gura profetului său, Iehova le-a amintit convingător israeliților că nu au fost scoși din Egipt de orice creatură, ci Iehova Dumnezeu i-a scos din robia egiptenilor și i-a eliberat de sub mâna asupritorilor lor, și că nu și-au amintit de acest lucru și că nu i s-au supus lui Iehova Dumnezeu. “Și v-am eliberat din mână egiptenilor și din mână tuturor celor ce vă asupreau. I-am alungat dinaintea voastră și v-am dat vouă țara lor. V-am spus atunci: ‘Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru. Să nu vă temeți de dumnezeii amoriților în a căror țară locuiți.’ Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu”. - Jud. 6:9, 10

25. Condițiile existente în Israel prefigurează exact condițiile în care se găsește azi așa-zisa “lume creștină” sau “creștinătatea”. Chiar și preinșii creștinii știu foarte bine din Scripturi că Iehova i-a muștrat pe închinătorii la Diavol prin faptul că și-a eliberat din Egipt poporul ales. “Creștinătatea” pretinde chiar că Dumnezeu i-a eliberat din “păgânătate” și, totuși, aceiași oameni continuă să se închine lucrurilor opuse lui Iehova Dumnezeu, așadar este o închinare demonică. Toate persoanele care au fost de acord să facă voia lui Dumnezeu știu că acesta le-a vorbit prin Isus Cristos și apostolii, și că aceștia erau martori fideli și credincioși, care au mărturisit că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și trebuie să fie dreapta lor călăuză. În fața tuturor acestor dovezi, milioane de persoane din “creștinătate” continuă să se teamă de oameni și să umble după învățăturile omului, iar rezultatul este că au căzut în mrejele lui Satan, pe care acestea le-a întins pentru ei. (Prov. 29:25) Lucrarea de mărturie realizată de poporul lui

Dumnezeu între 1878 și 1918, prefigurată de cea a profetului Ilie și de profetul Ioan Botezătorul a fost o lucrare de pregătire, prefigurată deci și de profetul anonim trimis de Dumnezeu israeliților în vremea lui Ghedeon. Multe persoane care au auzit mesajul reformator și de avertizare în acea perioadă de timp s-au îndepărtat de “creștinătatea” organizată, în timp ce și mai mulți din ei au rămas între granițele restrictive ale “creștinătății”, sfidând crunt Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți dintre cei care au fost îndepărtați de așa-zisa “creștinătate organizată” s-au întors înapoi cu îndoieli, dar continuă să se teamă de oameni, și astfel se tem de demoni sau de falși dumnezei. Dacă preinșii creștini ar fi avut încredere deplină în Domnul Dumnezeu și, așa cum îndrumă Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi neglijat învățăturile oamenilor, ar fi reușit să scape de capcana lui Satan.

ÎNGERUL

26. După ce mesajul a fost transmis israeliților de către profetul său, Iehova și-a trimis îngerul, dar nu poporului, ci lui Ghedeon, pentru că acesta făcea parte din rămășița credincioasă: “După aceea a venit Îngerul Domnului și s-a așezat sub terebintul din Ofra, care era al abiezritului Ioas. Ghedeon, fiul său, treiera grâul în teasc, ca să-l ascundă de madianiți.” – Jud. 6:11.

27. Această imagine corespunde exact venirii marelui Înger sau Mesager al legământului lui Iehova la templu în 1918, care a venit spre încheierea lucrării de pregătire care l-a precedat; iar la vremea venirii sale a fost însoțit de oștirea sa îngerească. (Maleahi 3:1; Mat. 25:31) Iehova, prin trimiterea îngerului său la Ghedeon, a marcat începerea pregătirilor pentru executarea judecății sau răzbunării împotriva madianiților și a altora care constituiau sămânța lui Satan de pe pământ. Acest lucru corespunde exact faptelor din anul 1918, care marchează timpul când, după cum este scris “a sosit mânia ta” împotriva dușmanului, și începutul pregătirilor pentru executarea judecății sau răzbunării Domnului nostru împotriva lui Satan și a hoardei sale cu scopul justificării numelui lui Dumnezeu. (Rev. 11:18) Acest lucru marchează începutul vremii când Dumnezeu îi adună la sine pe credincioșii săi la templu: “Căci ziua răzbunării era în inima Mea și anul răscumpărării Mele sosise.” (Isa. 63:4) Marele Justificator s-a arătat la templu pentru a lucra cu cei pe care și-i va alătura pentru a justifica numele lui Iehova.

28. Ioas era tatăl lui Ghedeon. Numele Ioas înseamnă “înflăcărat precum Iehova” și sugerează că Iehova este un foc mistuitor împotriva dușmanilor săi. (Deut. 4:24; Țef. 3:8; Mal. 3:2; Evr. 12:29) Ioas era fiul lui Abiezer, al cărui nume înseamnă “tatăl ajutorului”, și nepotul lui Manase, nume care înseamnă “care face uitate suferințele” și care era întâiul-născut al lui Iosiuf. Numele lui Abiezer sugerează că Iehova este cel care ajută, spre Iehova ca sprijin. (Ps. 121:1, 2; 124:8; 146:5). Ne bucură peste măsură să vedem cum Iehova a potrivit micile detalii din drama profetică pentru a-i ajuta pe cei credincioși în aceste zile din urmă. Aceste lucruri mângâie și alină mult rămășița; și tocmai de aceea Iehova le îngăduie să vadă și să înțeleagă.

29. Ioas i-a construit un altar lui Baal, și alături de el un “stâlp” sau un chip cioplit, încălcând flagrant Cuvântul lui Dumnezeu; prin aceasta, Ioas și-a pătat bunul său nume. Faptul că în acest moment consemnarea divină îi menționează pe Ioas și pe fiul său, Ghedeon, dezvăluie două aspecte pertinente, și anume (1) că tatăl Mai-Marelui Ghedeon, Isus Cristos, este Iehova Dumnezeu și (2) că tații pământești ai rămășiței ce trăiește acum pe pământ, care sunt fiii lui Dumnezeu și deci o parte din Mai-Marele Ghedeon sunt închinători la Baal (sau la Diavol), deși au un rol proeminent în treburile “creștinătății” și pretind că sunt creștini. Astfel, vedem că Ioas joacă în acest moment un rol dublu în drama profetică. Ulterior, Ioas este găsit de partea fiului său Ghedeon și împotriviindu-se lui Baal și celor care îl sprijineau pe Baal, iar acest lucru întărește și mai mult concluzia că Ioas îl reprezintă pe Iehova Dumnezeu. (vezi versetele 30, 31). Nu trebuie să înțelegem, deci, că dacă o creatură îl reprezintă într-o dramă profetică pe Iehova Dumnezeu aceasta trebuie să se afle permanent de partea lui Dumnezeu.

30. Ghedeon era din aceeași seminție ca și Elisei. (1 Regi 19:16). Numele său înseamnă “doborâtor de copaci”, adică “războinic care doboară creaturi reprezentate de copaci.” Prin acest lucru, îl reprezenta pe Isus Cristos, Justificatorul lui Iehova, care se războiește și doboară creaturile care se opun lui Iehova Dumnezeu și ocărăsc numele său sfânt. Rămășița apare în această parte a tabloului lui Ghedeon prin faptul că se află în Isus Cristos. Mai-Marele Ghedeon a apărut la templul lui Iehova în 1918 pentru judecată și executarea ei, iar această lucrare va culmina cu distrugerea lui Satan și a organizației sale, iar urmașii credincioși ai lui Isus Cristos i se vor alătura în această lucrare. Profetul lui Dumnezeu, Isai, se referă negreșit la Mai-Marele Ghedeon (“doborâtorul de copaci” sau războinicul) din ziua răzbunării lui Dumnezeu atunci când spune: “Domnul Oștirilor îi va bate cu un bici, așa cum l-a bătut pe Madian la stânca Oreb, și Își va înălța toiagul asupra mării, așa cum a făcut în Egipt. Iată, Stăpânul, Domnul Oștirilor, taie crengile cu o forță înspăimântătoare. Cei aflați la înălțime vor fi tăiați, și cei înalți vor fi doborâți.” (Isa. 10:26, 33) “Cum ai căzut din ceruri, tu, cel strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ tu, asupritorul neamurilor!” (Isa. 14:12) Organizația lui Satan va fi pustiită de mâna Mai-Marelui Ghedeon. “Cum s-a rupt și s-a sfărâmat ciocanul [unealta lui Satan] întregului pământ! Cum a ajuns Babilonul o pricină de groază printre neamuri!” (Ier. 50:23) “Voi tăia toate coarnele celor răi, ” dar coarnele celui drept vor fi înălțate – Ps. 75:10.

31. Atunci când îngerul Domnului a mers să-l viziteze pe Ghedeon a stat sub stejar, iar alături de el era Ghedeon, care “bătea grâul în teasc”. (R. V.) Astfel este fixat anotimpul din an, iar acesta corespunde timpului când Boaz a răscumpărat-o pe Naomi și a cumpărat-o pe Rut ca să-i fie soție. (Rut. 2:23; 3:1, 2) Faptul că Ghedeon bătea cerealele în teasc sugerează acțiunea care va fi luată împotriva dușmanului de Isus Cristos, pe care Dumnezeu îl trimite înainte ca unealtă cu care va fi bătută și zdrobită organizația lui Satan. „Iată, te voi face (pentru credincioșii lui Iehova) o sanie de treierat ascuțită (sanie, *Roth*), nouă și cu

două rânduri de dinți (pentru tăiat și sfâșiat)! Vei treiera munții și-i vei zdrobi (aceștia sunt diviziunile organizației lui Satan), iar dealurile (vârfurile lor cele mai înalte) le vei face ca pleava. Le vei vântura și le va lua vântul, iar vijelia le va împrăștia. Dar tu te vei bucura în Domnul (Iehova care a făcut pe Christos Isus instrumentul său de treierat), te vei lăuda cu Sfântul lui Israel” – Isa. 41:15, 16.

32. Celor care sunt împreună cu Isus Cristos în războiul împotriva dușmanului (Rev. 17:14), Iehova le spune: ”Ridică-te și treieră, fiică a Sionului, căci îți voi face cornul din fier. Copitele ți le voi face din bronz, ca să sfărâmi multe popoare. Vei închina Domnului câștigul lor nedrept, iar bogăția lor - Stăpânului întregului pământ.” – Mica 4:13.

33. Ghedeon trebuia să bată grâul în teasc pe ascuns. Timpul zdrobirii strugurilor în teasc nu sosise încă. Dar faptul că Ghedeon bătea grâul “în teasc de struguri” (*R.V.*) sugerează că era timpul ca inamicul să fie zdrobit, prefigurând timpul fixat când Satan și organizația sa vor fi zdrobiți în marele teasc al lui Iehova. Pentru a-i împiedica pe madianiți să-i fure hrana, Ghedeon lucra în taină și o ascundea. Acest lucru corespunde vremii când Satan a fost aruncat din ceruri și a început persecutarea rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ și când organizația lui Dumnezeu, reprezentată de femeia sa ‘a fugit în pustie, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu.” (Rev. 12:6, 14) Îngerul lui Dumnezeu a apărut sub forma unui organism uman, iar când s-a apropiat de Ghedeon nu a fost recunoscut ca fiind mesagerul lui Iehova. “Îngerul Domnului i S-a arătat și i-a zis: ‘Domnul este cu tine, viteazule!’ ” (Jud. 6:12) Ghedeon și întreaga rămășiță din Israel se temeau mult atunci, pentru că dușmanul a venit și le-a luat hrana. Prin corespondență, în jurul anului 1919 urmașii lui Isus Cristos de pe pământ umblau în tăcere și taină pe pământ de teamă că dușmanul i-ar putea ataca. În acel an cei consacrați s-au întrunit într-un congres la Cedar Point, Ohio, și acolo li s-a făcut cunoscut, din îndurarea lui Dumnezeu, că lucrarea neînfricatului Elisei prefigura o lucrare care trebuia îndeplinită pe pământ, și că acești credincioși trebuie să meargă neînfricați și să ducă la împlinire această lucrare care le-a fost încredințată de Dumnezeu și să o facă spre gloria lui. Ne pare sigur acum că Dumnezeu, prin Domnul Isus a făcut ca în acea vreme să se publice în paginile revistei *Turnul de Veghere* articolele: “Fericiți sunt cei neînfricați”.

34. Faptul că îngerul a apărut și i s-a adresat lui Ghedeon este o dovadă a faptului că acesta făcea parte din rămășiță și că a refuzat să îngenuncheze înaintea lui Baal. El era credincios lui Dumnezeu; de aceea Dumnezeu l-a ales pentru a îndeplini o anumită lucrare. Din același motiv, și Iehu a fost ales pentru a îndeplini o lucrare de execuție. (1 Regi 19:16) Ghedeon s-a dovedit mai înainte a fi împotriva madianiților. Tot astfel și în 1918, cei care credeau în acea vreme în Isus Cristos și care formau, numiți fiind de el, clasa “servului credincios și înțelept”, au lucrat cu vitejie înainte în numele Domnului și erau gata și dornici să plece oricând și oriunde atunci când erau siguri care este voința lui Dumnezeu pentru ei. Ghedeon reprezintă mai în particular, în acest punct al dramei profetice, rămășița credincioasă, pentru că aceștia, și nu Isus Cristos, trebuiau să fie asigurați că

Iehova era cu ei. Îngerul i-a spus lui Ghedeon: "Iehova este cu tine, bărbat puternic și viteaz!". Iar acum, cei credincioși de pe pământ adunați în Domnul primesc de la el acest mesaj. "Eu sunt cu voi, zice Domnul" (Hagai 1:13; 2:4; *A.R.V.*) Aceștia sunt oameni viteji pentru că sunt cu Isus Cristos și mășăluiesc sub conducerea lui.

35. Răspunsul dat de Ghedeon îngerului arată că dorea să justifice numele lui Iehova, dar mai dorea dovezi de la Domnul, pentru a fi sigur că merge pe drumul potrivit: "Însă Ghedeon i-a zis: "Ghedeon i-a răspuns: 'Ah, Stăpâne, dacă Domnul este cu noi atunci de ce ni s-au întâmplat toate acestea? Și unde sunt toate minunile pe care ni le-au istorisit părinții noștri când ziceau: 'Nu ne-a scos Domnul din Egipt?' Dar acum Domnul ne-a părăsit și ne-a dat în mâna madianiților." – Jud. 6:13.

36. Cei consacrați întruniți la Cedar Point în 1919 erau nesigur de ceea ce îi aștepta și de ce ar trebui să facă, dar aveau slaba speranță că au ceva de făcut. Acest lucru era exact la punctul de cotitură dintre lucrarea Ilie și cea Elisei. Cei adunați acolo erau precum Elisei, când a stat pe malul Iordanului și a strigat: "Unde este Domnul, Dumnezeul lui Ilie?" (2 Regi. 2:14) Cuvintele lui Ghedeon adresate îngerului au arătat că atunci Ghedeon îi reprezenta pe cei consacrați ale căror inimi erau și sunt devotate întrutotul lui Iehova. Acești oameni credincioși nu înțelegeau pe atunci scopul lui Dumnezeu, așa cum îl înțeleg acum. Pe atunci, nu vedeau că Iehova i-a permis lui Satan și organizației sale să rămână pe pământ până la timpul său fixat, când își va arăta puterea împotriva dușmanului și până când va face ca gloriosul său nume să fie mărturisit pe tot pământul. (Ex. 9:16) La ceva vreme după 1919, ei au primit o asemenea cunoștință. Așa cum Ghedeon părea descurajat, tot astfel și cei consacrați simțeau în 1919 că Dumnezeu este mâniat pe ei, dar nu înțelegeau încă de ce. (Isa. 12:1). Au venit acum zilele periculoase și ziua marii lupte a lui Dumnezeu cel Atotputernic se apropie, iar Iehova le permite poporului său să privească înapoi la cum i-a îndrumat și să vadă unele dintre minunatele îngrijiri pe care le-a făcut pentru ei. Aceștia pot vedea acum cum Dumnezeu i-a folosit pentru a duce la îndeplinire ilustrații profetice, iar acest lucru le întărește speranța.

37. Justificatorul lui Iehova, Mai-Marele Ghedeon s-a așezat pe locul său în templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl privește cu aprobare și plăcere: "Domnul S-a întors spre el și a zis: "Du-te cu puterea pe care o ai și izbăvește Israelul din mâna madianiților. Oare nu te trimit Eu?"." (Jud. 6:14) Atât Isus Cristos, cât și rămășița sunt reprezentați aici. Ghedeon îl reprezenta îndeosebi pe puternicul Reprezentant sau Delegat al lui Iehova, Isus Cristos. Cât despre rămășiță, slăbiciunea naturală a lui Ghedeon reprezenta aici faptul că aceștia nu sunt suficienți de puternici de unii singuri, dar, datorită credinței și devotamentului față de Iehova, ei sunt "întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui" (Efes. 6:10) A venit timpul ca Dumnezeu să acționeze și acesta i-a spus lui Ghedeon: "Du-te cu puterea pe care o ai." A venit vremea să se înceapă pregătirile pentru marea bătălie care avea să urmeze. Acest lucru prefigurează că a sosit timpul pentru începerea pregătirilor pentru bătălia Armagedonului și că cei devotați lui Iehova primesc

porunca de a porni la luptă în puterea Domnului și să proclame ziua răzbunării Dumnezeului nostru. Ei au început să facă acest lucru după 1922. Aceștia au apreciat faptul că au fost trimiși de Domnul și în puterea sa. Ghedeon nu s-a numit pe sine, nu s-a autodesemnat, nici nu a fost însărcinat de oameni. Tot astfel, Isus Cristos nu și-a luat această onoare, ci Iehova Dumnezeu i-a conferit această onoare și l-a numit în înalta poziție de Justificator. (Evr. 5:4) Nici unul dintre cei care se află în organizația Domnului nu se poate numi pe sine. Ei se află acolo din îndurarea lui Dumnezeu. A fost nevoie de niște timp după 1919 pentru ca cei consacrați să reintre în locurile lor din mecanism și să se angreneze în lucrarea pe care Domnul le-a încredințat-o. În 1922, s-a ținut din nou un congres al celor consacrați la Cedar Point, iar atunci aceștia au aflat că Domnul Isus Cristos se află în templul lui Iehova, și, în limbajul folosit de Isaia, Domnul a pus din nou întrebarea: “Pe cine să trimit și cine va merge pentru noi?”. Iar cei credincioși au răspuns, strigând de bucurie: "Iată-mă! Trimite-mă!". Iar Domnul a spus: “Duceți-vă!” – Isa. 6:8, 9.

38. Acum, în zilele noastre martorii lui Iehova știu foarte bine că nu au fost trimiși de oameni, și că niciun om nu are dreptul sau autoritatea de a-i însărcina să vestească mesajul Împărăției lui Dumnezeu, și din acest motiv nu cer sau solicită încuviințarea oamenilor. Ei au auzit porunca Domnului, și pornesc supunându-se ei. Precum apostolii, ei spus: “Trebuie să îi servim lui Dumnezeu, și nu oamenilor.”

39. Ghedeon nu se considera prea important, iar acest lucru este arătat de cuvintele pe care i le-a adresat îngerului: “Ah, Stăpâne, dar cum să-l izbăvesc eu pe Israel? Iată că familia mea este cea mai mică [mai săracă, *R. V.*] din Manase, iar eu sunt cel mai tânăr în familia tatălui meu.” (Jud. 6:15) Ghedeon avea frați, dar se considera cel mai neînsemnat dintre ei (Jud. 8:18, 19) Înaintea lui nu a existat niciun judecător al Israelului din seminția lui Manase. Ghedeon a fost precedat de șase alți judecători, iar el urma să fie al șaptelea. Ghedeon, arătând astfel umilință și o inimă smerită, îl reprezintă din nou pe Domnul Isus Cristos și pe cei care sunt adevărații și credincioșii săi urmași, și întră în armonie cu cuvintele inspirate scrise în Scripturi: “Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebunești ale lumii, ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți. Și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele tari. Dumnezeu a ales lucrurile de jos ale lumii și lucrurile disprețuite, ba chiar lucrurile care nu sunt, ca să desființeze lucrurile care sunt, pentru ca niciun om să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.” (1 Cor. 1:27-29) Niciun om care are o părere prea bună despre sine sau care se consideră important în organizația lui Dumnezeu nu rezistă niciodată încercării care prin care va trece. El trebuie să aprecieze pe deplin faptul că pornește și continuă în zelul Domnului și că nu poate face nimic prin propriile sale puteri. Martorii lui Iehova pot acum să îndeplinească scopul lui Dumnezeu pentru ei doar din îndurarea sa și în puterea lui Isus Cristos.

40. Fiind un om nu foarte cunoscut și apreciind dificultatea de a obține în Israel adepți care să plece la război cu el, Ghedeon a arătat îndoială și a ezitat să

încerce să îndeplinească lucrarea de eliberare a Israelului. El știa că va duce o luptă reală și că susținătorii lui trebuie să fie bărbați adevărați. Ghedeon nu și-a dat seama pe moment că vorbea cu îngerul lui Iehova, și se considera cu certitudine totalmente inadecvat să preia pe umerii săi sarcina de a elibera Israelul de dușman, “Atunci Domnul i-a zis: ‘Vei învinge pe Madian ca pe un singur om, pentru că Eu voi fi cu tine.’” (Jud. 6:16) Ghedeon avea nevoie de putere și credință, și în aceasta reprezintă rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, care nu are încredere în ea însăși, ar are încredere în Domnul.

41. Dumnezeu l-a asigurat atunci pe Ghedeon că se afla în favoarea lui, și tot astfel, acum asigură pe cei poporul său în Isus Cristos că, prin îndurarea sa, vor îndeplini lucrarea pe care a încredințat-o în mâinile lor. Iehova a trebuit să întărească și credința lui Moise și să-l pregătească pentru lucrarea sa dându-i o asigurare. (Ex. 3:12) Amintiți-vă acum lucrarea poporului lui Dumnezeu dintre 1919 și 1922 și atitudinea lor în acea perioadă de timp. Ei au trebuit să fie asigurați în mod repetat că Domnul Dumnezeu va fi cu ei pentru a face lucrarea prefigurată de Elisei, și Domnul Dumnezeu le-a oferit această asigurare. În acea perioadă de timp, a trebuit să se “profețască” sau vestească mult, căci acest lucru era necesar pentru a întări credința poporului lui Dumnezeu și pentru a-i pregăti să meargă pe teren și să-și înceapă campania activă. Felul în care mințile lor curate au fost cutremurate și incitate a fost precum felul în care Ezechiel a profețit în valea oaselor uscate înainte ca spiritul lui Dumnezeu să intre în acele oase. (Ez. 37:1-10) Perioada de timp dintre 1919 și 1922 a fost în mare parte ocupată de studiul Cuvântului lui Dumnezeu și de organizarea pregătitoare pentru lucrarea care a urmat după aceea.

42. Ghedeon nu dorea nicidecum să fie călăuzit doar de cuvintele unui om, și prin acest lucru a arătat că îi reprezintă pe acei fii ai Domnului care se încred în Domnul și care nu se sprijină doar pe propria lor capacitate de înțelegere. Neștiind că se adresa unui înger, ci crezând că vorbește unui om, Ghedeon a cerut mai multe dovezi: “El I-a răspuns: ‘Te rog, dacă am găsit bunăvoință înaintea Ta, atunci înfăptuiește un semn pentru mine ca să știu că într-adevăr Tu ești Cel ce vorbești cu mine.’” (Jud. 6:17).

43. Probabil că în mintea lui Ghedeon s-a insinuat ideea că acest bărbat îl reprezenta pe Domnul, dar voia o dovadă că mesajul era de la Iehova. În 1922, cei credincioși care mășăluiau spre Împărăție și-au dat seama că în vremurile trecute s-au bizuit prea mult pe oameni. Li s-a spus că nu trebuie să vestească public nimic în afară de cele scrise și vestite deja de oameni, și, în dorința lor de a fi supuși, nu au progresat prea mult. Dar, când s-a ajuns la congresul din 1922 menționat mai sus cei credincioși s-au trezit la adevărul că simplul cuvânt al unui om care a murit nu era o călăuză suficient de bună pentru ei și că trebuie să se apropie mai mult în particular de cuvântul lui Dumnezeu și să îl urmeze. Voiau să găsească un semn sau o dovadă. În această privință, au fost prefigurați de purtarea lui Ghedeon. Acest lucru nu înseamnă că arătau o falsă umilință refuzând serviciul ce le-a fost

încredințat drept în mâinile lor, ci voiau să fie siguri că merg în direcția în care i-a călăuzit Domnul.

44. Ghedeon a cerut un test, pentru a fi asigurat și mai mult, și de aceea i s-a adresat mesagerului care stătea sub copac înaintea lui: "Te rog, nu te îndepărta de aici până voi veni la tine și-mi voi aduce darul ca să-l pun înaintea ta". Și el a zis: "Te mai rog, nu Te depărta de aici până ce nu mă voi întoarce la Tine ca să-ți aduc darul meu de mâncare și să Ți-l ofer. El i-a zis: 'Voi rămâne până te vei întoarce. Ghedeon a intrat, a gătit un ied, iar dintr-o efă de făină a făcut azime. Carnea a pus-o într-un coș, iar zeama într-un vas. Apoi s-a dus înspre El, sub terebint, și le-a oferit." – Jud. 6:18, 19.

45. Adresându-se astfel mesagerului, Ghedeon cerea o dovadă de prietenie din partea lui, pentru a fi sigur că este îndrumat pe calea cea bună. Ghedeon a făcut primul pas pregătindu-i o masă, iar acest lucru a durat destul de mult. Acest lucru ne amintește de momentul când Isus a apărut la templu și s-a adresat credincioșilor săi: "Iată, Eu stau la ușă și bat! Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine." (Rev. 3:20) Isus a dat apoi semnul, și discipolii săi credincioși s-au trezit și au trecut la treabă și au deschis ușa, începând apoi o activitate viguroasă.

46. După ce a pregătit masa, Ghedeon a adus darul său mesagerului care aștepta: "Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: 'Ia carnea și azimele și pune-le pe stânca aceasta, iar zeama vars-o. El a făcut așa." (Jud. 6:20) Îngerul a ales o piatră nefolosită și l-a îndrumat pe Ghedeon să așeze acolo mâncarea, și astfel îngerul Domnului a indicat că jertfa rămășiței, pe care o reprezenta aici Ghedeon, trebuia să fie curată și să vină pe o cale aprobată de Domnul, adică prin organizația lui Dumnezeu și în modul desemnat și aprobat de el. Acest lucru sugerează că lucrarea pe care Domnul o face pe pământ prin martorii săi, prefigurată de Elisei, este îndeplinită după voia sa și fiecare om care este într-adevăr devotat Domnului este nerăbdător să urmeze instrucțiunile sau îndrumările de organizare. Cei care nu sunt dornici să facă aceasta arată destul de evident că nu fac parte din clasa templului.

47. Lui Iehova Dumnezeu îi place ca servii săi să se convingă singuri, pe baza Cuvântului său, că se află pe calea cea bună: "însă cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun!" (1 Tes. 5:21) Lui Ghedeon i s-a îngăduit timpul necesar pentru a-și pregăti darul pentru a se convinge că mergea pe calea cea bună, și apoi Domnul l-a asigurat pe deplin: "Îngerul Domnului a întins vârful toiagului care era în mâna Lui și a atins carnea și azimele. Atunci s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea și azimele. Și Îngerul Domnului a plecat dinaintea ochilor lui." – Jud. 6:21.

48. Aici avem dovada hotărâtoare și copleșitoare că mesagerul acesta a fost trimis de Iehova Dumnezeu. Ghedeon n-a așteptat o astfel de dovadă izbitoare, și acum de sigur era convins că Iehova a cercetat pe poporul său și-l va libera la timpul său rânduit, ducându-l pe calea sa bună. Tot astfel, poporul lui Dumnezeu și-a ocupat perioada de timp dintre 1919 și 1922 cu pregătirea și aducerea darurilor

lor de devotament altruist și serviciu în slujba Domnului, căutând în Scripturi pentru a fi siguri că o iau pe drumul cel bun. Apoi, în 1922 au primit o dovadă mai mare decât se așteptau. Domnul le-a oferit cunoștință și înțelegere a faptului că Isus Cristos se afla la templu și că le-a confirmat (cu un “Așa a spus Iehova”) că Dumnezeu a vizitat poporul său și a adunat la sine credincioși din rândul lor cu scopul specific de a vesti Regele și Împărăția și de a slăvi numele lui Iehova. Domnul și-a arătat aprobarea față de poporul său în acea vreme turnând spiritul său peste ei și trimițându-i înainte în bucuria Domnului pentru a participa la justificarea numelui său.

49. Ghedeon a aflat că îl avea ca musafir pe îngerul Domnului, lucru care l-a umplut cu frică: “Atunci Ghedeon și-a dat seama ca fusese Îngerul Domnului și a zis: ‘Ah, Stăpâne Doamne! Am văzut pe Îngerul Domnului față în față!’ ” (Jud. 6:22) Isaia consemnează viziunea cu Domnul la templul său și, atunci când a avut-o, spune că a strigat de teamă că va muri, pentru că, după cum spune: “Ochii mei L-au văzut pe Împăratul, pe Domnul Oștirilor.” (Isa. 6:5) Începând cu 1922, rămășița credincioasă a lui Dumnezeu a aflat și a apreciat mai bine ce înseamnă teama cuvenită pentru Iehova. Ei au văzut că Domnul Isus Cristos se află la templul lui Iehova Dumnezeu, iar scopurile lui Dumnezeu le-au fost revelate cum nu au mai fost revelate vreodată unor oameni de pe pământ. Ei îl văd pe cel Atotputernic și forțele lui înaintând spre Armagedon și au aflat că nu trebuie să se mai teamă de oameni sau demoni, ci doar de Iehova. “Ci pe Domnul Oștirilor să-L priviți ca Sfânt; de El să vă fie teamă și de El să vă îngroziți!” (Isa. 8:13) Cei din rămășița credincioasă nu sunt servi “de ochii” cuiva și nu fac pe placul oamenilor, ci trec cu zel la îndeplinirea lucrării ce le-a fost încredințată, mânați de teamă, tremurând și cu un țel unic. – Col. 3:22, 23.

50. Dumnezeu îl pregătea pe Ghedeon pentru o lucrare importantă, care îi stătea drept înainte. Această experiență a lui Ghedeon descrisă până aici este o imagine profetică care prefigurează poporul lui Dumnezeu sub Cristos, pregătindu-se pentru ziua bătăliei. Acum, se pare că îi este plăcut Domnului să reveleze rămășiței sale credincioase semnificația dramei profetice a lui Ghedeon. Acum rămășița vede că, cu multe secole în urmă, Dumnezeu cel Atotputernic și-a propus să-și justifice numele, reputația și faima prin executarea judecății sale împotriva defăimătorilor săi, și să facă asta în cea mai mare bătălie din toate timpurile. Lui Dumnezeu i-a plăcut să alcătuiască o ilustrație, și aceasta să fie consemnată, pentru ca rămășița de pe pământ de la sfârșitul acestui sistem, câștigând cunoștință și înțelegere a acestei ilustrații, să poată fi asigurată și întărită pe deplin în credința ei în El și Regele său, cu scopul ca membrii rămășiței să fiei mângâiați pe când își îndeplinesc cu răbdare datoriile de serviciu în mijlocul unei generații nelegiuite și pervertite. Realitatea este întotdeauna mai însemnată decât imaginea care o prefigurează. În ilustrația sau imaginea sa profetică, Iehova l-a trimis pe îngerul său la Ghedeon pentru ca Ghedeon să fie pregătit și întărit pentru luptă. Acum, tocmai înainte de lupta mării zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic, el își trimite puternicul său Înger și Justificator, Isus Cristos, împreună cu oștirea sa de îngeri

sfinți, pentru a împli acea imagine profetică alcătuită cu mult timp în urmă. Înainte ca Iehova să îndeplinească această faptă extraordinară în ziua Armagedonului, el revelează rămășiței credincioase lucrurile ce au să se petreacă, pentru ca membrii ei să fie întăriți în Domnul și în puterea sa. Mărturia lui Isus Cristos încredințată acum rămășiței trebuie să fie depusă, și acest lucru implică o luptă, iar îngerii Domnului sunt trimiși pentru a proteja rămășița pe când pregătirile pentru marea luptă încep. Rămășița înaintează tremurând îngroziți de faptul că s-ar putea să nu se facă disponibili cu fiecare prilej de a înțelege scopurile lui Dumnezeu și, astfel, să dea greș în îndeplinirea serviciului ce le-a fost încredințat. Bătălia care se apropie este bătălia lui Iehova, iar Iehova este locul sigur, refugiul poporului său. Așadar, cei unși sunt obligați să examineze cu grijă ilustrația dată prin Ghedeon, pe măsură ce continuă să se desfășoare sub ochii lor. Este oare aproape marea luptă?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1-4. De ce pornește la luptă Iehova? Ce înseamnă “bătălia Armagedonului”? Cum se adună forțele, și sub a cui conducere? Cine va asista la triumful Regelui? Cine este “Regele glorios”? De ce este numit el “Iehova al oștirilor”? Identificați “oștirea”. În ce feluri a prezis Iehova zilele de pregătire și de luptă? Cu ce scop s-a făcut acest lucru?

4-10. Arătați care sunt actorii din drama profetică pe care o examinăm acum, și rolul jucat de fiecare persoană sau grup; de asemeni, scopul și modul de împlinire a aceluși scop, pentru a explica de ce Ghedeon are cel mai important rol în dramă.

11. În ce lucrare de pregătire își găsește aplicarea Maleahi 3:1? Când și cum a fost dusă la îndeplinire acea lucrare? Care este natura și scopul pregătirilor care au loc începând de atunci? Pe cine reprezintă atunci Ghedeon în această profeție?

12. Arătați că israeliții reprezintă aici același grup pe care l-au reprezentat și pe când se aflau în Egipt. De ce Iehova s-a purtat astfel cu israeliții aici?

13. Cine erau madianiții și recabiții? Explicați cum reprezintă clase distinct diferite care sunt clar vizibile acum. Ce se întrevede în faptul că madianiților le-a fost permis să-i asuprească pe israeliți vreme de șapte ani?

14, 15. Arătați faptele și relațiile importante care apar în Judecători 6:2, 3; ca și semnificația profetică a acestora.

16, 17. Arătați, pe baza numelor lor, că liderii acestor hoarde care i-au asuprit pe israeliți reprezentau foarte bine o clasă de oameni din prezent. Arătați și că repercursiunile suferite de israeliți din cauza nesupunerii lor au ilustrat experiența întregii omeniri.

18, 19. Explicați dacă Dumnezeu a fost cel care i-a trimis pe dușmani asupra israeliților. Arătați paralela dintre această parte a imaginii profetice și lucrurile ce se manifestă clar în prezent.

20. Descrieți situația în care își găsește o paralelă poziția și lucrurile suferite de israeliți în prezența mulțimii de jefuitori care îi invadaseră.

21, 22. Arătați împlinirea părții din ilustrația profetică prezentată în versetul 6.

23-25. Atunci când fiii lui Israel au strigat către Domnul, cum le-a răspuns el, și de ce? Ce lucru a fost prefigurat atunci? Arătați că starea în care se aflau israeliții și faptul că erau răspunzători de aceasta era un aspect profetic.

26, 27. Cui a trimis Iehova pe profetul său în numele israeliților sinceri? Când și cum își găsește acest lucru o corespondență?

28, 29. Ce scop are mențiunea de aici (versetul 11) – despre “Ioas abiezritul” și “fiul său Ghedeon”?

30-33. Arătați, cu scripturi, semnificația profetică (a) a numelui lui Ghedeon? (b) a timpului și circumstanțelor în care Ghedeon a fost vizitat de înger.

34-36. Ce dovedea arătarea îngerului înaintea lui Ghedeon și faptul că i-a vorbit? Cum se aplică acest lucru celor pe care îi reprezenta în chip profetic Ghedeon? Ce se arată prin răspunsul dat de Ghedeon îngerului? Arătați împlinire acestei ilustrații profetice.

37, 38. Aplicați imaginea profetică prezentată în versetul 14.

39-41. Ce lecție importantă ni se oferă în versetul 15? Pe cine reprezintă aici Ghedeon, și cum se arată acest lucru? Ce lucru a fost prefigurat de cererea stăruitoare a lui Ghedeon, și prin răspunsul Domnului la ea? (versetul 16)

42, 43. Explicați solicitarea lui Ghedeon consemnată în versetul 17. Ce lucru a prefigurat aceasta?

44-46. Care era scopul pentru care Ghedeon a procedat așa cum se consemnează în versetele 18 și 19? Ce indică îndrumarea îngerului cu privire la darul prezentat de Ghedeon? Ce lucru referitor la activitățile martorilor lui Dumnezeu de azi prin acest lucru?

47, 48. Prezentați semnificația răspunsului dat de înger lui Ghedeon (vers. 18) și a evenimentelor care au avut loc, consemnate în versetele 20 și 21.

49. Comparați versetul 22 cu Isaia 6:5. Ce lucru este profetizat în ele?

50. Arătați că experiențele lui Ghedeon de până acum constituie o ilustrație profetică care prefigurează poporul lui Dumnezeu sub Isus Cristos, pregătindu-se pentru ziua bătăliei.

”DOCTORI DE NIMIC”

Este adevărat că onestitatea, integritatea, moralitatea și castitatea ar trebui căutate de toate persoanele sincere, însă acest lucru nu este suficient pentru

salvare. În această privință, clericii i-au indus în eroare pe oameni. Chiar și după ce a făcut tot ce îi stă în putere, omul nu se poate salva singur. Clericii nu le-au spus oamenilor că nu există altă cale de salvare sub ceruri decât prin credința în marea jertfă de răscumpărare și prin deplina ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, ei le-au spus oamenilor că dacă se alătură bisericii și o susțin, nu fură, nu încalcă regulile de duminică și alte asemenea rânduieli, aceste lucruri sunt suficiente pentru a le aduce binecuvântări eterne. Ei i-au învățat și încă îi învață că numai clericii știu care este calea ce trebuie urmată și că, de aceea, ei sunt singurii competenți pentru a interpreta Scripturile și a-i îndruma pe oameni. Observați cât de bine au fost aceștia prefigurați în trecut.

Au fost trei bărbați care au venit ca mângâietori la Iov când acesta trecea prin mari necazuri și pe care el i-a numit ”doctori de nimic”. Ei l-au împovărat cu flecăreala lor. Unul dintre cei trei mângâietori, Țofar naamatitul, i-a zis lui Iov: ”Poți tu să descoperi misterul lui Dumnezeu? Poți tu să descoperi limita Celui Atotputernic? Căci El îi cunoaște pe oamenii înșelători, iar când vede nelegiuirea, oare nu va lua seamă? Dar omul nătâng va deveni înțelept, când se va naște om mânzul măgarului sălbatic. Dacă îți vei îndrepta inima și îți vei ridica mâinile spre El, dacă vei înlătura nelegiuirea din mâna ta și nu vei lăsa nedreptatea să locuiască în corturile tale, atunci îți vei putea ridica fața fără pată, vei fi tare și nu te vei teme.” – Iov 11:7, 11-15.

În răspunsul lui Iov se regăsesc sarcasmul și dezgustul fățiș, așa cum și alți oameni sinceri s-au exprimat referitor la discursurile bombastice ale clerului. ”Atunci Iov a răspuns și a zis: ”Iov a zis: ‘Cu siguranță, voi sunteți glasul celor mulți și înțelepciunea va muri odată cu voi. Dar ca și voi am și eu minte, nu sunt mai prejos decât voi. Cine nu știe toate aceste lucruri? Am ajuns de râsul prietenilor mei, eu, care L-am chemat pe Dumnezeu și mi-a răspuns; am ajuns de râs, eu, cel drept și fără pată!’” (Iov 12:1-4) Apoi, adresându-se celor trei impostori care veniseră cu pretextul că voiau să îl ajute și mângâie, Iov a spus: ”Ce știți voi știu și eu; nu sunt mai prejos decât voi. Dar vreau să vorbesc Celui Atotputernic, vreau să-mi apăr cauza înaintea lui Dumnezeu! Dar voi sunteți niște făuritori de minciuni; sunteți cu toții niște doctori de nimic. Mai bine ați fi tăcut! Așa ați fi arătat înțelepciune. Ascultați apărarea mea și luați aminte la argumentele buzelor mele! Veți vorbi cu nedreptate pentru Dumnezeu și veți vorbi cu înșelăciune pentru El? Îi veți tine partea? Doar nu îi veți lua apărarea lui Dumnezeu? Va fi oare bine de voi când vă va cerceta? Îl puteți oare înșela așa cum înșală un om pe altul?” – Iov 13:2-9

Aici, în încercarea lor de a-l face pe Iov să-l acuze pe Dumnezeu, găsim dovada că cei trei preținși prieteni ai lui Iov nu îl reprezentau pe Dumnezeu, ci pe Diavol. Dumnezeu a spus cel puțin de două ori că Iov era ”un om integru, drept, care se teme de Dumnezeu și se ferește de rău”. (Iov 1:8; 2:3) Necazurile s-au abătut asupra lui Iov în timp ce acesta era un astfel de om ireproșabil. În ciuda declarației clare a lui Dumnezeu potrivit căreia Iov era un om drept, acești trei oameni răi l-au acuzat de repetate ori pe Iov ca fiind un om deliberat rău. Dar apoi

Iov le-a spus că ei veniseră ca doctori pentru a-l vindeca și mângâia, dar că în realitate erau niște mincinoși de nimic.

Scopul lui Satan era ca acești trei oameni să continue să-l chinuiască pe Iov cu vorbele lor, așteptându-se ca astfel să îl facă pe acesta îl blesteme pe Dumnezeu. Printre săgețile aprinse care au continuat să cadă de pe buzele lor otrăvite și să îl lovească, Iov a strigat în integritatea sa: ”Pentru ce să-mi iau carnea în dinți și să-mi pun viața în propriile mâini? Iată, chiar dacă mă va ucide, tot voi nădăjdui în El. Da, îmi voi apăra căile (nu ale clerului) în fața Lui.” (Iov 13:14,15) Apoi, Iov și-a dovedit încă o dată credința în Dumnezeu și convingerea că Dumnezeu avea să se îngrijească să fie salvat. El a spus: ”Mai mult, aceasta va oii spre izbăvirea mea, căci cel lipsit de evlavie nu poate veni înaintea Lui. Ascultați cu atenție cuvintele mele și aplecați-vă urechile la cuvântarea mea! Iată că mi-am pregătit apărarea; știu că am dreptate. Cine poate să mă acuze? Dacă va face cineva lucrul acesta, atunci voi tăcea și voi muri.” – Iov 13:16-19

Organizația Diavolului, și în special ”luminile strălucitoare” ale acesteia, susțin doctrina că sunt mai sfinți decât alții și că dacă alți oameni ar fi ca ei, s-ar putea salva. Tocmai acest lucru apare și în discuția dintre Iov și cei trei falși prieteni. Iov le-a spus că toți oamenii sunt născuți egali și că niciun om nu e pur, chiar și dacă ar face tot ce le stă în putere pentru acest lucru. Așadar, acești trei bărbați nu erau în măsură să îl judece. Din același motiv, nici clericii nu au dreptul să-i judece pe oameni. ”Omul născut din femeie are zile puține, dar pline de necaz. Răsare ca o floare și se usucă; fuge ca o umbră și nu rămâne. Ai tu ochii ațintiți asupra unui astfel de om? Mă chemi Tu la judecată cu Tine? Cine poate scoate ceva curat din ceva necurat? Nimeni.” – Iov 14:1-4

Organizația Diavolului de pe pământ i-a învățat timp de secole pe oameni doctrina chinului veșnic, ce îl dezonoarează pe Dumnezeu. Cei din ea le-au spus oamenilor că au un ”suflet nemuritor”, că Dumnezeu a pregătit un mare iaz de foc și pucioasă pe care ei îl numesc iad și că el îi va duce în acel loc pe toți cei răi, unde ei vor suferi pentru totdeauna, fără nici o speranță de scăpare. Dumnezeu l-a folosit pe Iov pentru a rosti o profetie total contradictorie acestor false învățături ale clericilor și pentru a arăta că *șeolul* (ebraică), numit ”iad” sau mormânt, nu este un loc de chinuri conștiente, și pentru a profeti și despre învierea omului. ”O, de m-ai ascunde în Locuința Morților, de m-ai acoperi până îți trece mânia și de mi-ai hotărî o vreme când să-Ți amintești de mine! Dacă un om moare, oare va mai trăi? În toate zilele trudei mele, aș aștepta până va veni schimbarea trupului meu. Atunci mă vei chema și-Ți voi răspunde ; vei tânji după lucrarea mâinilor Tale.” – Iov 14:13-15

Această afirmație a lui Iov este în directă contradicție cu prima minciună a lui Satan. (Gen. 3:4,5) Dacă toți oamenii ar avea un suflet nemuritor, atunci acesta nu ar putea muri și nici nu ar putea fi trezit din moarte pentru a trăi din nou. Satan era furios fiindcă Iov a rostit această profetie adevărată cu privire la învierea morților și l-a făcut pe servul său, Elifaz să îi răspundă lui Iov.

”Atunci Elifaz, temanitul, a răspuns și a zis: ”Răspunde oare înțeleptul cu o cunoștință deșartă și să-și umple pântecul cu vântul de răsărit? Să se apere folosind cuvinte nefolositoare sau o vorbire fără de folos? Tu dai la o parte chiar și teama de Dumnezeu. Căci nelegiuirea ta îți învață gura, și ai ales limba celor vicleni. Gura ta te comandă, nu eu, buzele tale mărturisesc împotriva ta. Crezi tu că te-ai născut primul între oameni? Ai fost adus pe lume înaintea dealurilor? Ai fost tu la sfântul lui Dumnezeu? Tu ești singurul care are înțelepciune? Ce cunoști tu, și noi să nu cunoaștem? Ce înțelegi tu, iar noi să nu putem? Între noi sunt oameni cu părul cărunt, oameni mai bătrâni chiar decât tatăl tău.” – Iov 15:1-10

Aceste cuvinte sunt asemenea argumentului pe care l-au folosit mult timp clericii și pe care continuă să-l folosească împotriva oamenilor umili și sinceri care caută să învețe și să vorbească adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu. Ei pretind că clasa clericului este deținătoarea oricărei înțelepciuni, că marii înțelepți ”cărunți” din cadrul bisericii, pe care ei îi numesc ”părinți”, sunt singurii care ar trebui să vorbească despre o viață viitoare. Ei merg până acolo încât îi persecută pe oamenii umili care încearcă să studieze și să vestească adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu. Multor membri ai bisericii li s-au spus următoarele de un pastor: ”Să nu citiți niciun fel de cărți și să nu vă apucați să studiați voi singuri. Lăsați toate acestea în grija noastră, a pastorilor. Noi suntem păzitorii sufletelor voastre și singurii voștri învățători.”

Apoi Elifaz, reprezentându-l pe dușman, a încercat din nou să-l facă pe Iov să se întoarcă de la Dumnezeu făcându-l să creadă că Dumnezeu nu avea încredere în el. El a mers până acolo încât a spus că Dumnezeu nu are încredere nici în sfinții îngeri din ceruri și că, prin urmare, nu are cum să aibă încredere într-un biet om pământean, chiar și dacă acesta l-ar căuta pe Dumnezeu pe calea aleasă de El. În același timp, Elifaz își atribuie toată înțelepciunea de sus, exact așa cum fac și clericii în prezent. ”Dacă Dumnezeu nu se încrede nici în sfinții Săi și nici chiar cerurile nu sunt curate în ochii Săi, cu atât mai puțin omul care este mârșav și corupt, care bea nedreptatea ca pe apă! Îți voi explica; ascultă-mă și îți voi istorisi ceea ce am văzut, ceea ce au istorisit oamenii înțelepți, care nu au ascuns nimic din ce le-au spus părinții lor, pentru că doar lor le-a fost dată țara și niciun străin n-a trecut printre ei.” – Iov 15:15-19

După acestea, Elifaz îi amintește lui Iov că este rău și că trebuie să sufere soarta celor răi. Iov nu și-a pierdut integritatea datorită cuvintelor pompoase ale acestor critici. ”Iov a răspuns și a zis: ”Am auzit multe lucruri ca acestea! Sunt cu toții niște mângâietori jalnici! Oare vor avea sfârșit aceste vorbe în vânt? Sau ce îți dă imbold când răspunzi? Și eu aș putea vorbi ca voi, dacă ați fi în locul meu. Aș tine cuvântări alese împotriva voastră. Dar gura mea v-ar încuraja, iar mângâierea buzelor mele v-ar alina. Totuși, dacă vorbesc, nu mi se micșorează durerea, iar dacă ta, cât din ea pleacă de la mine? Dar acum El m-a lăsat fără puteri. Tu mi-ai distrus pe toți ai mei.” – Iov 16:1-7

Pe rând, Elifaz, Bildad și Țofar au continuat să-l batjocorească pe Iov și să îi amintească faptul că Dumnezeu îl pedepsise cu acele mari neazuri din cauza

răutății lui deliberate. De-a lungul discuției, cei trei bărbați au încercat de repetate ori să îi arate lui Iov că el nu va fi niciodată drept în ochii lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Iov a insistat că suferințele sale nu se datorau unei presupuse răutăți a sale. El știa că îl iubește pe Dumnezeu și că făcuse tot posibilul pentru a-i servi cât de bine putea. El și-a menținut integritatea și și-a păstrat credința în Dumnezeu.

În această parte a imaginii profetice sunt evidențiate două lucruri, și anume: (1) cei trei oameni care au pretins a fi prietenii lui Iov reprezintă organizația lui Satan, vrăjmașul și pretențiile lor că îl reprezintă pe Dumnezeu corespund cu cele ale membrilor organizației Diavolului care pretind că îl reprezintă și ei pe Dumnezeu, și că toți aceștia îi aduc batjocuri lui Dumnezeu; și (2) în ciuda tuturor reprezentărilor false ale lui Dumnezeu din toate timpurile, Dumnezeu i-a scos pe unii oameni sinceri din acest conflict și i-a ajutat să își mențină încrederea și credința în el. Toți oamenii cu mintea curată să se gândească, deci, la modul în care corespund faptele cu imaginea profetică și la ocazia pe care o are omenirea ce suferă acum din cauza doctrinelor sistemelor ecleziastice. Niciun om nu poate spune că întreaga omenire, asemenea lui Iov, este plină de răni adânci. Atunci cum i-ar putea mângâia pe oameni doctrinele învățătorilor religioși?

Aripa catolică spune: ”Dacă vă alăturați bisericii noastre și urmați sfaturile părinților bisericii noastre, atunci când veți muri veți merge în ceruri. Dacă nu faceți așa, veți ajunge în purgatoriu, iar dacă nu vă vom scoate noi de acolo, vă veți petrece o întreagă eternitate arzând în foc și pucioasă.”

Aripa protestantă spune: ”Noi îl reprezentăm pe Dumnezeu, iar dacă vreți să fiți salvați trebuie să vă alăturați bisericii noastre și să urmați sfaturile părinților bisericii noastre, căci dacă nu veți face astfel veți fi chinuiți pentru totdeauna”.

Alte părți ale organizației Diavolului, care au scopul de a-i îndepărta pe oameni de la Dumnezeu, îi învață pe oameni că nu se pot salva prin credință și ascultare, ci că omul este o creatură a evoluției și că prin propriile sale eforturi va crește în dreptate până când va reuși să facă ceea ce își dorește.

Acești conducători religioși pretind a fi singurii care pot interpreta Scripturile, iar în proclamarea doctrinelor lor false sunt sprijiniți de elementele comerciale și politice ale lumii, Satan este Dumnezeu acestora. Nici o parte a așa-zisului ”creștinism organizat” nu le vorbește oamenilor despre scopul lui Dumnezeu de a-i răscumpăra prin sângele lui Cristos, despre învierea din morți și primirea vieții veșnice de către cei ascultători de pe pământ. Doctrinile acestor sisteme bisericești nu numai că nu le aduc consolare oamenilor ce suferă, ci tind chiar să îndepărteze mulțimi de oameni de la Dumnezeu.

Sistemele religioase vorbesc despre Isus și îl numesc Răscumpărătorul, însă cuvintele lor nu sunt decât cuvinte de batjocură, așa cum erau și cuvintele celor trei falși prieteni ai lui Iov. Tot ce se spune despre Isus Cristos este că e bine să se studieze viața sa ca exemplu și că această viață le-a fost dată oamenilor ca exemplu pentru ca ei să-și poată dezvolta un caracter mai bun cu ajutorul căruia să poată fi salvați. Marea majoritate a acestor conducători religioși neagă că Isus ar fi fost mai mult decât un om obișnuit și păcătos. Ei neagă fățiș valoarea jertfei sale și

resping puterea salvatoare a sângelui său. Astăzi nu există sub ceruri niciun sistem ecleziastic care să învețe că sângele lui Isus a fost vărsat pentru a furniza prețul de răscumpărare a omului din moarte, că toți oamenii sunt născuți păcătoși și că salvarea poate veni numai prin sângele lui Cristos și nici că la timpul potrivit Dumnezeu le va da viața oamenilor ascultători de pe pământ înviindu-i.

Toate aceste sisteme religioase pozează ca reprezentanți ai lui Dumnezeu dar în realitate sunt membre ale organizației lui Satan, fiind astfel niște ”mincinoși” și doctori de nimic. Toate sistemele ”creștinătății” resping Împărăția lui Dumnezeu de pe pământ ca mijloc prin care să vină pacea, prosperitatea și viața și în locul ei adoptă mașinația Diavolului, Liga Națiunilor, și o aclamă ca salvatoarea omenirii. Printre toate acestea, câțiva oameni din afara sistemelor religioase își mențin integritatea față de Dumnezeu.

Avem, deci, dovezi clare că în imaginea simbolică, cei trei preinși prieteni ai lui Iov, care au venit ca ”doctori”, prefigurează partea vizibilă a organizației lui Satan, numită și ”creștinătate”, ce acționează prin reprezentanții săi și pe care o folosește Satan pentru a-i îndepărta pe oameni de Iehova Dumnezeu. Cuvintele celor trei bărbați, care se prefăceau prieteni cu Iov, nu i-au adus onoare numelui lui Iehova, ci batjocuri.

SCRISORI

CREDINȚA NE ADUCE APROBAREA LUI IEHOVA

Dragă frate în Sion:

Mi se umple inima de bucurie deoarece pot să îți spun cât de mult apreciem privilegiul de a servi și de a ști că luăm parte la această mare bătălie.

Știm că bătălia face ravagii între cele două împărății; oștirile se adună în jur, iar de la masa Domnului vine hrană în aceste timpuri grele, hrană ce ne va ajuta să ne păstrăm armura și că îi cântăm laude lui Iehova Dumnezeu și să îi preamărim numele.

Aș vrea să îți pot spune cât de multă plăcere îmi face lucrarea, însă cuvintele nu pot exprima bucuria pe care o simțim când le spunem bieților oameni mesajul despre Împărăție. Putem spune că bucuria Domnului este tăria noastră.

Atunci când ieșim pe câmpul de luptă înaintea dușmanului, neînfricarea cu care proclamăm mesajul ne dă curajul de a împinge bătălia la porți. Știm că lupta este a Domnului, iar brațul său nu este departe, ci a venit cu miriade de îngeri în ajutorul nostru.

Frate Rutherford, încerc să păstrez în minte faptul că loialitatea și credința noastră în Iehova și ascultarea de poruncile sale ne aduce bucuria și aprobarea sa.

Rugăciunea mea pentru tine și pentru toți frații dragi este să putem lua poziție cu hotărâre, așa cum au făcut cei trei evrei, hotărâți să facem voia Domnului cu orice preț. Domnul să continue să te binecuvânteze.

Cu multă iubire, căreia i se alătură și fratele Draper,
Sora G.H. Draper

RECUNOSCĂTORI PENTRU PRIVILEGIILE DE SERVICIU

Dragă frate Rutherford:

La campania de duminică, 14 octombrie, din Plainfield și Maplewood, 212 lucrători din adunarea din New Jersey s-au întrunit pentru serviciu la orele 8:00 dimineața.

Înainte de a pleca la repartițiile noastre respective de pe teren, am avut privilegiul de a asculta citirea părții a 2-a a articolului ”Cuptorul de topit”.

Ar fi dificil să descriu în mod exact bucuria și recunoștința pe care au simțit-o cei prezenți ascultând acele cuvinte de mângâiere și încurajare. În aceste împrejurări a fost foarte îmbucurător. Cu puține ore mai târziu 12 frați au fost duși în închisoare.

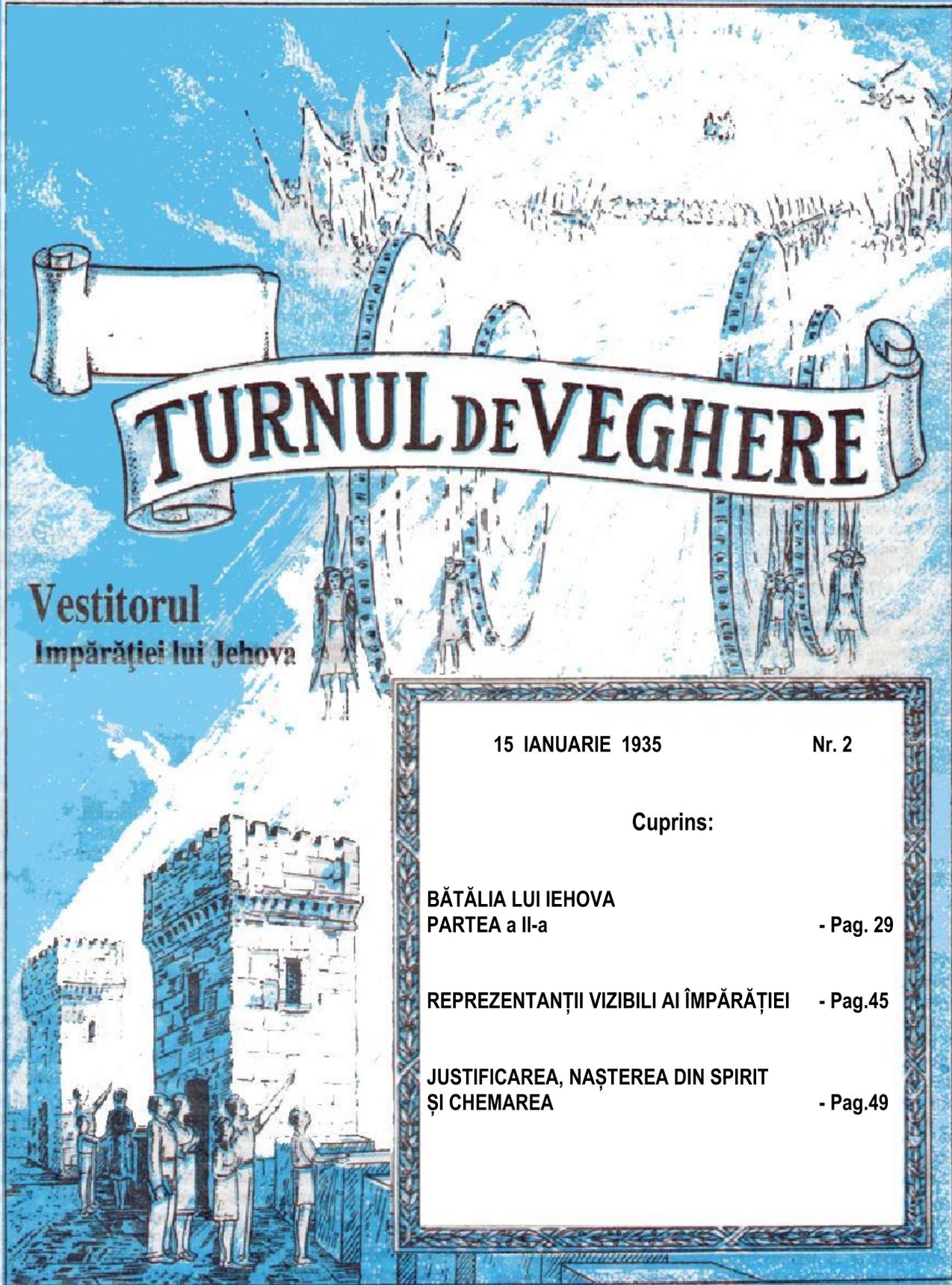
Martorii lui Iehova din New Jersey vă asigură că prin îndurarea plină de bunătate a Domnului, vor continua să ducă bătălia la porți. Suntem cu adevărat recunoscători pentru multele privilegii de serviciu și apreciem tot mai mult că recunoștința noastră față de Domnul pentru multele binecuvântări pe care ni le-a dat este exprimată cel mai bine prin perseverarea cu credință în serviciul său.

Frații vă transmit iubirea lor și doresc să știți că sunt recunoscători pentru serviciile legale pe care le-a furnizat Domnul cu atâta bunătate în multele conflicte cu dușmanul.

Alături veți găsi atașată o copie a declarației referitoare la un incident care s-a petrecut duminică seara și care probabil vă va interesa.

Fie ca Iehova să continue să te întărească în timp ce încerci să îi onorezi și preamărești numele.

Cu cele mai bune urări și salutări,
Fratele tău în serviciul Lui,
Charles R. Hessler.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

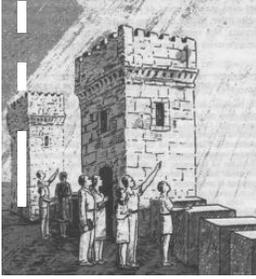
15 IANUARIE 1935

Nr. 2

Cuprins:

BĂȚĂLIA LUI IEHOVA PARTEA a II-a	- Pag. 29
REPREZENTANȚII VIZIBILI AI ÎMPĂRĂȚIEI	- Pag. 45
JUSTIFICAREA, NAȘTEREA DIN SPIRIT ȘI CHEMAREA	- Pag. 49

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Ianuarie 1935

Nr. 2

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

“Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” – Judecători 7:18, *A.R.V.*

PARTEA a II-a

Iehova este mărinimos în îndurarea sa față de cei care îl iubesc sincer. Chiar dacă poporul său de legământ se întoarce spre nebunie, dacă oamenii se vor căi și vor căuta cu zel onest chipul Domnului, el le va asculta strigătele pline de regret. Israelii se întoarseră spre nebunie, dar în rândul lor mai erau încă unii care nu au îngenuncheat înaintea lui Baal, iar Ghedeon era unul dintre ei. Fără îndoială că Ghedeon a strigat către Domnul, cerând ca Israel să fie eliberat din mâinile dușmanului, iar acum Dumnezeu și-a trimis îngerul la Ghedeon și i-a dezvăluit că intenționează să salveze Israelul. Aceste cuvinte ale profetului lui Iehova le-ar fi putut foarte bine rosti și Ghedeon: ”Doamne, arată-ne iarăși îndurarea Ta și dă-ne din nou mântuirea Ta! Eu voi asculta ce vorbește Dumnezeu, Domnul, căci El promite pacea poporului Său și credincioșilor Săi, numai ei să nu se întoarcă la nebunie.” – Ps. 85:7, 8,

2. Din 1878 și până în 1918, multe persoane au ajuns să cunoască adevărul ce era pe atunci descoperit, și din acea mare mulțime a ieșit rămășița lui Dumnezeu. Dușmanul i-a hărțuit permanent pe cei credincioși, iar persecutarea lor a atins apogeul în 1917 și 1918. Atunci când Domnul a venit la templul lui Iehova și cei credincioși au aflat marele adevăr și au început să îl aprecieze, s-au bucurat foarte mult și s-au bucurat de o mare pace. Aveau nevoie de putere, iar Dumnezeu le-a oferit-o: “Domnul va da tărie poporului Său. Domnul Își va binecuvânta poporul cu pace.” – Ps. 29:11.

3. Acest lucru nu înseamnă însă că unșii lui Dumnezeu vor fi cruțați de persecuție și de atacurile dușmanului, însă înseamnă că în toate încercările și în mijlocul tuturor persecuțiilor cei care cred în Iehova se vor bucura de pace a minții și bucurie a inimii. “Celui statornic Tu îi asiguri pacea - da, pacea, căci se încrede în Tine.” – Isa. 26:3.

4. Nu uitați că această promisiune este oferită condițional celor care au gândul neabătut și cred în Iehova. Acest lucru înseamnă să aflăm scopul său și să ne străduim să ne supunem poruncilor sale. Pe măsură ce ziua bătăliei se apropie,

încercările vor fi tot mai grele, dar cei credincioși își vor aminti că bătălia este a lui Iehova, și el nu poate fi înfrânt. O dată cu venirea unității în sânul adunării trebuie să fie pace în organizația lui Dumnezeu; de aceea, profetul său a prezis acest lucru în cuvintele: “M-am bucurat când mi s-a zis: ‘Să mergem la Casa Domnului!’ Picioarele ni se opresc la porțile tale, Ierusalime! Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc să prospere! Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea - în palatele tale. Datorită fraților mei și a prietenilor mei, îți urez: “Pacea fie în tine!”.” – Ps. 122:1, 2, 6-8.

5. Atunci când templul va fi curățat, nimănui dintre cei care vor rămâne acolo nu i se va permite să incite la dispute, la certuri. Atunci de ce se găsesc în prezent dovezi de dispute și confuzie într-unele din adunările de martori ai lui Iehova? Putem fi siguri că aceia care provoacă aceste controverse, chiar dacă, prin absurd, sunt în templu, nu vor rămâne acolo pentru multă vreme. Îngerii Regelui care păzesc la ușile templului se vor îngriji ca acești lucrători ai nelegiurii să fie dați afară imediat și să nu lase să intre pe nimeni dacă nu are mâini și inimă curată. (Ps. 24:3-5) Trebuie să fie pace și va fi pace în organizația lui Dumnezeu, deși dușmanul continuă cu o furie sporită să-i asalteze și să-i persecute pe cei credincioși. Pacea gândurilor și prosperitatea va fi răsplata celor care se devotează deplin și cu altruism Domnului.

6. Descoperind că a vorbit cu îngerul Celui Preaînalt, Ghedeon a fost foarte tulburat și avea nevoie ca temerile sale să fie risipite, iar Dumnezeu i-a dat pacea de care avea nevoie: “Dar Iehova i-a zis: "Pace ție! Nu te teme! Nu vei muri!".” (Jud. 6:23) Îngerul a dispărut în acest moment din văzul lui Ghedeon, dar probabil că Iehova încă s-a folosit de înger pentru a-i vorbi lui Ghedeon, iar mesajul său era că Ghedeon nu va muri, ci va avea pace. Să ne amintim acum cum Iehova a început să-și asigure și să-și liniștească poporul prin Isus Cristos după marile necazuri din 1917 și 1918 și să îi încredințeze că vor trăi ca să fie părtași la lucrarea sa. Aflând acest lucru, rămășița a răspuns în cuvintele psalmistului: ”Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului. Domnul m-a disciplinat aspru, dar nu m-a dat morții. Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru să-I mulțumesc Domnului!” (Ps. 118:17-19). Rămășița vede că prezența marelui Preot, Judecător și Executant la templu nu înseamnă judecăți potrivnice lor și nu le face niciun rău ci, dimpotrivă, înseamnă prosperitate și un mai mare câmp pentru serviciu și mai multe oportunități de a-și dovedi integritatea față de Cel Preaînalt.

7. Ghedeon, o dată ce temerile i-au fost risipite, a început lucrarea după voia Domnului: ”Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului și l-a numit: ‘Domnul este pace’. Altarul mai este încă și astăzi în Ofra, care aparține abiezriților.” (Jud. 6:24) Nota marginală spune că cuvintele “Iehova-Șalom” înseamnă “Domnul *a trimis* pace”. Versiunea revizuită americană (*A.R.V.*) și *Rotherham* traduc în nota marginală “Iehova este pace”. Iehova Dumnezeu a întărit credința lui Ghedeon și i-a dat pace. Tot astfel, după 1918, Iehova a întărit credința și încrederea poporului său prin Isus Cristos, și în această încredere, pace și prosperitate venită de sus clasa servului credincios a început să construiască o organizație numită după

numele Domnului și prin care să-i aducă jertfe în dreptate și închinare adevărată. Chiar și în această zi, organizația este încă în picioare și “pacea lui Dumnezeu” (Iehova-Șalom) este asupra ei, iar jertfele și laudele către Domnul continuă în și prin acea organizație – Evr. 13:15; Mal. 3:1-4.

8. Apoi Iehova i-a mai dat un mesaj lui Ghedeon: ”În aceeași noapte Domnul a zis: ‘Ia cel de-al doilea taur tânăr al tatălui tău și taurul care are șapte ani! Dărâmă altarul închinat de tatăl tău lui Baal și taie stâlpul Așerei care este lângă el.’” (Jud. 6:25) Consemnarea nu spune că îngerul s-ar fi întors la Ghedeon, și nu știm dacă Domnul a trimis acest mesaj prin intermediul îngerului, fără ca acesta să i se arate din nou lui Ghedeon. Faptul că Ghedeon a fost îndrumat să-și înceapă lucrarea de judecată prin sacrificarea taurului tatălui său corespunde adevărului că procedurile de judecată ale lui Isus Cristos, marele Judecător uns de Iehova, trebuie să înceapă și încep, într-adevăr, mai întâi la casa lui Dumnezeu. De ce să doboare Ghedeon mai întâi altarul lui Baal? Răspunsul este că, dacă acel altar ar fi rămas în picioare când Ghedeon ar fi obținut victoria, unii ar fi susținut fără îndoială că victoria a fost grație favorului lui Baal, și aceasta ar fi fost încă o insultă la adresa numelui lui Iehova. “Eu am declarat, am izbăvit și am proclamat, și nu un dumnezeu străin între voi. Voi îmi spuneți martori, zice Domnul, că eu sunt Dumnezeu.” (Isa. 43:12) Altarul lui Baal a fost și este “masa demonilor”. Legământul sub care s-a născut Ghedeon cerea distrugerea imaginilor dumnezeilor falși. (Ex. 23:24; Deut. 7:5, 25) Ghedeon trebuia să fie întrutotul de partea lui Iehova; de aceea, trebuia să distrugă acel altar.

9. Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, nu face niciun compromis cu Diavolul, ci vestește cu curaj și fără compromisuri mesajul lui Iehova. Toți membrii clasei “servului ales” trebuie să procedeze la fel și să iasă cu curaj, exclusiv și fără alte loialități de partea Domnului. Cei necredincioși spun deseori celor credincioși cu curajoși: ”De ce spuneți atât de multe despre Diavol și organizația sa? Frații mai bătrâni și cu mai multă experiență nu spun multe, ba chiar nimic, despre Diavol. De ce nu predicați doar mesajul iubirii lui Dumnezeu?” Diavolul a încercat să-i adoarmă pe cei care s-au angajat prin legământ să împlinească voia lui Dumnezeu. Cei credincioși și loiali din aceste zile trebuie să fie curajoși și să nu șovăie în declararea adevărului. Dumnezeu își îndeamnă astfel poporul: “Ce înțelegere are Templul lui Dumnezeu cu idolii! Noi suntem Templul Dumnezeului celui Viu, așa cum a spus Dumnezeu : ‘Voi locui și voi umbla printre ei și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.’ ‘De aceea, ieșiți din mijlocul lor, separați-vă! Zice Domnul. Nu atingeți nimic necurat, iar Eu vă voi primi”. (2 Cor. 6:16, 17) Aceasta este ziua răzbunării Dumnezeului nostru, care trebuie declarată cu curaj de martorii săi: “să proclama anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării Dumnezeului nostru, să-i mângâi pe toți cei ce bocesc.” (Isa. 61:2) “În felul acesta, dragostea este făcută desăvârșită în noi, pentru ca noi să avem îndrăzneală în ziua judecării, fiindcă, în lumea aceasta, cum este El, așa suntem și noi.” – 1 Ioan 4:17.

10. Stâlpul sacru sau Astarteea era reprezentarea în lemn a zeiței Astarte, însoțitoarea lui Baal, și reprezenta deci organizația Diavolului. (Jud. 2:13; 3:7) Iehova le-a spus prin Moise israeliților din Moab: “Să nu-ți plantezi niciun copac al Așerei [R.V. – “o astartee din orice fel de pom] lângă altarul pe care îl vei înălța Domnului, Dumnezeul tău, și să nu ridici nicio piatră sacră [stâlp], care este urâtă de Domnul Dumnezeul tău.” (Deut. 16:21, 22) Pentru a fi loial numelui și credincios lui Iehova Dumnezeu, Ghedeon la începutul lucrului său a trebuit să taie [să doboare] oribilele Astarte din oraș; tot astfel, atunci când Isus Cristos și-a început judecata la templu, prin reprezentanții săi vizibili de pe pământ s-a declarat cu curaj împotriva organizației rele a lui Satan și a doborât la pământ lucrul rău și nelegiuit.

11. Adevărata închinare și adevăratul serviciu adus lui Iehova trebuie făcute pe “Stânca” sau organizația sa și trebuie făcute cuviincios și în felul în care Iehova ordonă și ne îndrumă. De aceea, porunca către Ghedeon a fost: “Să zidești apoi un altar potrivit pentru Domnul, Dumnezeul tău, pe vârful acestei înălțimi (R.V.: pe vârful acestor stânci), să iei taurul al doilea și să aduci o ardere-de-tot, folosind stâlpul Așerei pe care-l vei tăia”. (Jud. 6:26) Serviciul lui Satan trebuie să fie înlocuit întrutotul cu serviciul lui Iehova. După venirea Domnului Isus la templu și începerea judecății, urmașii săi credincioși de pe pământ au început să vadă că multe lucruri din felul în care îi servesc Domnului au fost aduse cu ei din Babilon, că acestea sunt veșminte murdare de care trebuie să se lepede. În anul 1921 poporul lui Dumnezeu au folosit pentru prima dată un an cu motto și un calendar cu texte săptămânale, iar tema acestuia a fost “Lucrările lui Iehova”. De atunci, s-a văzut că Iehova este Cel mai important și că justificarea numelui său este prioritatea maximă. Pentru Ghedeon a fost o adevărată încercare să se supună poruncii și să ia lemnul stâlpului și să îl ardă, iar pe el să jertfească taurul tatălui său. Era un caz în care trebuia să îl iubească pe Iehova Dumnezeu mai mult decât pe tatăl sau frații săi, sau orice relație sau lucru pământesc. Legământul lui Iehova trebuie respectat, ca și ordinele sale. Și pentru rămășița a fost o reală încercare să se debaraseze de obiceiurile sau practicile conducătorilor lor pământești și ale așazișilor lor “părinți spirituali” și să avanseze cu curaj în serviciul lui Dumnezeu. Cei credincioși trebuie să înfrunte aceste teste cu curaj și să le treacă cu credință și supunere față de poruncile lui Dumnezeu. – Mat. 10:37.

12. Acțiunea lui Ghedeon este un criteriu care ar trebui să-i ghideze pe toți cei care sunt cu adevărat devotați lui Iehova: “Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui și a făcut așa cum îi poruncise Domnul, dar fiindcă se temea de familia lui și de oamenii din cetate, a făcut acest lucru noaptea, nu ziua.” (Jud. 6:27) Zece este un număr care simbolizează perfecțiunea, întregimea pe pământ. La puțin timp după 1914, Isus l-a aruncat pe Satan pe pământ, apoi a încredințat clasei “servului credincios și înțelept”, adică a rămășiței colective, ca întreg, mărturia lui Isus Cristos, care este reprezentată aici simbolic de numărul zece, iar cei cărora le-a fost încredințată mărturia trebuie să se lepede și să respingă deschis, în public, toate formele și ceremoniile folosite de organizația lui Satan, “haine

pătate” care au fost purtate de acești credincioși atunci când au ieșit din Babilon. Ultimul idol este Liga Națiunilor, care vrea să înlocuiască Împărăția lui Dumnezeu, “idolul geloziei”, lucrul dezgustător care trebuie prăbușit la pământ. (Ez. 8:5) Ghedeon nu se temea că membrii casei tatălui său îi vor face rău, dar se temea că se vor amesteca în lucrarea sa dacă ar fi făcut-o în timpul zilei; de aceea, a făcut-o noaptea. Nu încerca să se ascundă sau să ascundă ce face ci pentru a putea să-și facă treaba fără să fie întrerupt de intervenții nedorite. Și-a făcut treaba în liniște. Nu se putea ascunde sau evita responsabilitatea pentru distrugerea idolului lui Baal, pentru că toți aveau să știe că el a făcut-o. El i-a surprins pe adulterii lui Baal și le-a arătat că în absența adulterilor, idolul era un lucru de nimic și neajutorat. Cei din rămășița lui Dumnezeu sub Cristos au mers pe o cale similară, îndeplinind o anumită lucrare de distrugere a idolilor și apoi a dezvălui celor orbiți și oponentilor cât de inutile și de deșarte sunt aceste ceremonii false de venerare a idolilor.

13. Atunci când a venit ziua, Ghedeon își terminase treaba: “Când oamenii din cetate s-au sculat dis-de-dimineț, iată că altarul lui Baal era dărâmat, stâlpul Așerei, care fusese lângă el, era tăiat, iar al doilea taur fusese adus ca ardere-de-tot pe altarul care fusese zidit.” (Jud. 6:28) Într-un mod similar, la fel de în secret, poporul credincios al lui Dumnezeu a avut de lucrat în timpul retragerii lor în pustiu vreme de 1260 de zile. (Rev. 12:6, 14) În timpul acestor zile, poporul credincios al lui Dumnezeu a fost protejat de întuneric de “fața balaurului” și de sămânța sa pământescă. În timpul acestor zile Domnul, prin *Turnul de Veghere* le-a prezentat oamenilor săi imaginea corectă a lui Satan. “fiara” și “imaginea fiarei”, și a dărâmat aceste lucruri. (*Turnul de Veghere*, 1 ianuarie 1921). Treptat, aceste adevăruri au ieșit la lumina zilei pentru ca oamenii să le poată cunoaște. Atunci “creștinătatea”, adică închinătorii la Baal au observat că martorii lui Iehova contestă pe Satan și organizația sa. Oamenilor li s-a spus foarte clar că eliberarea nu poate veni prin Liga Națiunilor sau orice altă organizație umană, precum Mișcarea de Rugăciune a Ghildei Catolice, lansată de clerul catolic și sprijinită de “oamenii distinși” ai națiunii. Li s-a spus că salvarea lor vine doar prin Isus Cristos și Împărăția sa.

14. Dimineața următoare, închinătorii la Baal au întrebat cine a făcut aceste lucruri, distrugând imaginea lui Baal. Liderii ‘creștinătății’ se întreabă la rândul lor unul pe celălalt de ce martorii lui Iehova sunt atât de porniți împotriva lor și vor să îi răstoarne: “Atunci fiecare i-a zis semnului său: "Cine a făcut o asemenea faptă?" După ce au cercetat și au întrebat li s-a răspuns: ‘Ghedeon, fiul lui Ioasă, a făcut fapta aceasta.’” (Jud. 6:29) Celor din “creștinătatea” de azi care pun asemenea întrebări și care încearcă să afle răspunsul li se spune că martorii lui Iehova sunt zeloși în lucrarea lor pentru că Iehova este Dumnezeu și Cristos este Rege iar Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos este singura speranță a omenirii, și că Dumnezeu, prin Cristos, va distruge organizația Diavolului și că l-a trimis pe Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon pentru a îndeplini acea lucrare de distrugere a organizației lui Satan pentru ca oamenii să fie izbăviți și numele lui Dumnezeu

justificat. Li se mai spune și că martorii lui Iehova trebuie să declare aceste adevăruri pentru că Dumnezeu le-a poruncit astfel. Rezoluția din 27 noiembrie 1921, adoptată și pusă în vigoare la Washington D.C. și adresată “Conferinței pentru limitarea înarmării” a avut tocmai acest scop. Încă din 1925, “creștinătatea” a fost informată în mod repetat că Satan a fost aruncat din ceruri pe pământ, și că acest lucru a fost făcut de Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, iar acum “creștinătatea” nu are nici o scuză să ignore acest fapt.

15. Desigur, închinătorii la Diavol ar dori să îl ucidă pe Ghedeon pentru că a ofensat zeul lor, Baal: “Oamenii din cetate i-au zis lui Ioas: "Scoate-l afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat altarul lui Baal și a tăiat stâlpul Așerei de lângă el".” (Jud. 6:30) În același spirit rău este și reacția “creștinătății” față de martorii lui Iehova din cauza poziției și activităților lor. Acești adoratori ai lui Baal fac apel la Dumnezeu să-i distrugă pe martorii lui Iehova și lucrarea lor. Chiar și în această zi, cei care au făcut parte cândva din clasa “bătrânilor aleși” și cei din grupul “omului fărădelegii” sunt indignați de martorii lui Iehova și caută cu viclenie să îi distrugă. Ei cer ca Iehova, reprezentat de Ioas, tatăl lui Ghedeon, să-și înlătore protecția pe care o acordă martorilor săi pentru ca potrivnicii lor să își verse mânia pe ei și să îi condamne la moarte.

16. Ioas nu a cedat în fața adoratorilor lui Baal, ci a luat poziție împotriva lor: “Ioas le-a răspuns tuturor acelora care i-au stat împotrivă: ‘Oare voi trebuie să-i țineți partea? Voi trebuie să-l apărați? Cine îl va răzbuna pe Baal să fie omorât până dimineată! Dacă este dumnezeu, atunci să se apere singur din cauză că i-a fost dărâmat altarul.’” (Jud. 6:31) Aici avem dovada că Ioas reprezenta sau simboliza în această dramă profetică pe Iehova Dumnezeu, pentru că argumentul său este în concordanță exactă cu declarația lui Iehova din Deuteronom 32:37:38. Seamănă și cu argumentul lui Ilie împotriva lui Baal consemnat în 1 Regi 18:27. Faptul că Baal nu s-a putut proteja singur de distrugerea idolului său de lemn dovedește că Baal nu este dumnezeu, și Ioas le-a spus oamenilor tocmai aceste lucruri. Instrucțiunile sale către ei, să-l lase pe Baal să pledeze pentru sine, erau în acord deplin cu legea lui Iehova. (Deut. 17:2,7; 13:6-10) Acest lucru arată și că Ioas (care înseamnă “înlăcărât de Iehova”) îl reprezenta pe Iehova, Tatăl Mai-Marelui Ghedeon, care este Isus Cristos. Desigur, Iehova a sădit acest argument în mintea lui Ioas pentru că reprezintă o parte din drama profetică. Tot astfel, Domnul este cel care a făcut ca Rezoluția să fie pregătită și promulgată, Rezoluție care reprezintă “Provocarea” clasei servului credincios, lucru realizat la Cedar Point în 1922, bazat pe profeția lui Isaia. Iehova spune Diavolului și reprezentanților săi: “‘Aduceți înaintea cazului vostru!’ zice Domnul. ‘Aduceți aproape dovezile voastre!’ zice Împăratul lui Iacov. ‘Să-și aducă aproape idolii și să ne spună lucrurile care se vor întâmpla! Cât despre lucrurile timpurii, spuneți ce sunt, ca să le punem la inimă și să le cunoaștem împlinirea! Sau faceți-ne să auzim lucrurile care vor veni! Spuneți-ne lucrurile care vor veni la urmă, și vom ști că sunteți dumnezei! Faceți ceva - bine sau rău - ceva care să ne uimească sau să ne îngrozească pe toți! Dar iată ca voi sunteți mai puțin decât nimic [*margin.*, mai rău decât nimic]., iar

lucrarea voastră este fără nicio valoare; o urâciune este cel ce vă alege.” (Isa. 41:21-24) Cei din rămășiță trebuie să fie curajoși și contestatari neîntrecuți ai gloatei Diavolului.

17. Desigur, poziția lui Ioas arată că nimeni din poporul lui Dumnezeu nu ar trebui să apare dușmanul lui Dumnezeu. În aceste zile, cei care se opun lucrării realizate de Mai-Marele Ghedeon și rămășița sa iau prin purtarea lor poziție de partea Diavolului și trebuie să îl apere pe Diavol și acoliții săi. Doar gloata Diavolului ar putea ridica vreo obiecție la lucrarea activă a martorilor lui Iehova, și nimeni dintre cei pe deplin devotați lui Iehova nu s-ar putea amesteca cu lucrarea pe care o duc la îndeplinire acum rămășița. Fie ca Diavolul și sămânța lui să pledeze singuri pentru cauza lor. Cei care se opun acum lucrării care se efectuează sub îndrumarea Domnului și împotriva lui Satan să-și atragă de unii singuri pieirea. Teama de ofensa o parte din organizația Diavolului trebuie dată cu totul la o parte, iar martorii Domnului trebuie să se declare de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale, și să vestească răzbunarea Dumnezeului nostru împotriva celui rău.

18. Tot cu acel prilej, când Ghedeon și arătat credința și încrederea în Dumnezeu și când tatăl său, Ioas, a luat poziție, a fost schimbat și numele lui Ghedeon: “În ziua aceea i-au pus lui Ghedeon numele Ierub-Baal, zicând: "Să se certe Baal cu el din cauză că i-a dărâmat altarul".” (Jud. 6:32). Numele “Ghedeon” înseamnă “doborâtor de copaci” sau “războinic”. Numele său s-a schimbat în “Ierubaal”, care înseamnă “Lăsați-l pe Baal să-și apere singur cauza”; arătând astfel că era un martor împotriva Diavolului. Noul său nume sugerează clar că era martor al lui Iehova și împotriva Diavolului, iar Diavolul nu are puterea de a pleda cu succes înaintea unor asemenea martori. Faptul că Ioas a dat un nou nume fiului său sugerează cum martorii credincioși au primit un nou nume de la Iehova Dumnezeu, martori care, fiind în Cristos sunt și parte a Mai-Marelui Ghedeon. “Să se adune toate neamurile și să se strângă popoarele! Care dintre ele a vestit aceasta și care dintre ele ne-au prezis lucrurile care s-au întâmplat? Să-și aducă martori pentru a dovedi că au dreptate, și astfel ei să audă și să poată zice: ‘Da! Este adevărat!’” (Isa. 43:9) “Mă uit și nu este nimeni - nu este printre ei niciunul care să sfătuiască, niciunul care să răspundă atunci când îl întreb. Iată că toți sunt falși, lucrările lor sunt un nimic, iar chipurile lor sunt vânt și deșertăciune.” (Isa. 41:28, 29) Provocarea lui Baal din timpurile moderne a ajuns la un apogeu al adoptării și promulgării mesajului prin Rezoluția de la Detroit din 5 august 1928, prin declararea de partea lui Iehova și împotriva lui Satan. Cu siguranță că Domnul, prin îngerul său, a îndrumat pregătirea și vestirea acelui mesaj, și a arătat astfel că martorii lui Iehova merg pe drumul cel bun, depunând cu curaj mărturie împotriva lui Satan și a armatei sale rele.

19. Uimiți de mustrarea pe care au primit-o de la Dumnezeu prin mâna lui Ghedeon, dușmanul s-a reunit pentru a-l nimici pe Ghedeon și pe cei care erau cu el: “Toți madianiții, amaleciții și fiii Răsăritului s-au aliat, au traversat Iordanul și apoi și-au așezat tabăra în Valea Izreel.” (Jud. 6:33) În Israel nu exista niciun rege

în acea vreme dar, în schimb toți dușmanii Israelului erau reușiți și îndrumați de Satan sub cauza comună a nelegiurii. Ei s-au întovărășit și apoi, trecând râul Iordan, s-au adunat laolaltă în valea Izreelului și s-au pregătit pentru luptă împotriva Israelului. Acea vale se întinde de la vest de Iordan și formează intrarea dinspre est în câmpiile Esdrelonului și în valea Meghido. Orașul Izreel se afla la extremitatea vestică a văii Izreelului și aparținea seminției lui Isahar. (Ios. 19:17, 18) Acolo, cu câțiva ani mai târziu, Nabot a fost ucis cu mârșăvie pentru ca regele Ahab să pună mâna pe via sa, și tot acolo, mai târziu, câinii i-au lins sângele regelui criminal, din carul său. Fiul lui Ahab, Ioram a fost și el ucis în același loc, și tot acolo bătrâna Izabela a fost ucisă din porunca lui Iehu, și tot acolo, înaintea porților cetății, cei 70 de fii ai lui Ahab au fost uciși din ordinul lui Iehu, iar capetele lor au fost strânse într-o grămadă în văzul lui Iehu. "Izreel" înseamnă "locul unde Dumnezeu însămânțează" și sugerează așadar marea fertilitate a văii. Vremea încheierii secerișului era aproape, iar Ghedeon bătea grâul în teasc. Acest lucru pare să indice prosperitatea oferită de Iehova rămășiței sale, așa cum a fost descrisă în profeți. (Ez. 36:7-15; 29-38) Acum Gog și aliații săi s-au întovărășit și au format o conspirație împotriva rămășiței lui Iehova, reprezentată în acest moment al dramei profetice de Ghedeon. (Ez. 38:10-16) Pofa dușmanului este de jaf și crimă, și în acest scop dușmanii s-au adunat laolaltă pentru o cauză comună. (Ps. 83:1-6). Lucrarea martorilor lui Iehova, sub conducerea lui Isus Cristos prosperă acum, în pofida acestui fapt, și chiar în acest prezent în care lumea se află într-o mare criză, lucrarea de mărturie continuă să prospere, în ciuda atacurilor neîncetate ale hoardelor inamice în efortul lor de a distruge rămășița lui Iehova (Jud. 6:5) Din 1918, Satan și mareșalul său, Gog, au adunat laolaltă toate națiunile și le împing pe câmpul de luptă al mării zile a bătăliei lui Dumnezeu cel Atotputernic. (Rev. 16:14) Ziua bătăliei se apropie, iar rămășița strigă pentru gloria lui Dumnezeu și a Justificatorului său.

20. Iehova alcătua această ilustrație și îl îndruma, neîndoielnic, pe Ghedeon: "Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului [*notă marginală*, "l-a învăluit"] și a sunat din trâmbiță. Abiezer a fost chemat să meargă după el." (Jud. 6:34) Venirea spiritului Domnului asupra lui Ghedeon are ca paralelă revărsarea spiritului sfânt descrisă de profetul lui Iehova (Ioel 2:28, 29) A doua revărsare a spiritului sfânt a început din 1922 (Fapte 2:16-18) Acela a fost momentul când cei 390 și încă 40 de ani în care Iehova a răbdut nelegiuirea "creștinătății" s-au scurs, după care trebuie să înceapă asediul "creștinătății" ca parte a organizației lui Satan. – Ez. 4:1-8; *Justificare*, vol. I, pag. 57.

21. Ziua bătăliei se apropie, iar Iehova își manevrează forțele la fel ca și pe ale dușmanului, provocându-l pe inamic să-și scoată armele de război, vestindu-l prin sunetul trâmbițelor. Sunetul trâmbiței Domnului îi cheamă pe toți credincioșii săi la luptă: " El își va trimite îngerii cu trâmbița cea răsunătoare, iar ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă." (Mat. 24:31) "În ziua aceea, o trâmbiță mare va suna, iar cei [rămășița] pierduți în țara Asiriei [condițiile de război din 1917-1918] și cei exilați în țara

Egiptului vor veni și se vor închina Domnului pe muntele cel sfânt, în Ierusalim.” – Isa. 27:13.

22. Trâmbița lui Ghedeon a fost un semnal de alarmă pentru oameni, ca aceștia să se adune și să se pregătească de război. Anul 1922 a fost anul în care Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, a făcut ca îngerul său să sune în prima din cele șapte trâmbițe. (Rev. 8; *Lumina*, vol. I, pg. 99-113). Se afirmă că Abiezer, care înseamnă “tatăl ajutorului” a fost chemat și adunat în jurul lui Ghedeon. Tot astfel, astăzi, cei “ajutați de tată” adică de Iehova, s-au adunat în jurul lui Cristos, Mai-Marele Ghedeon, și au întors spatele “creștinătății” și tuturor lucrurilor legate de organizația lui Satan. Cei din însăși casa lui Ghedeon au luat poziție de partea lui; și tot așa, acum, toți cei care caută ajutor de la Dumnezeu iau poziție de partea lui Isus Cristos, marele Justificator. – Jud. 8:18-20.

23. Ghedeon a adunat pentru război semințiile din nord: “A trimis mesageri prin tot Manase, chemând-l și pe acesta după el. A trimis mesageri în Așer, în Zabulon și în Neftali, și aceștia s-au suit să-l întâlnească” (Jud. 6:35). El a trimis mesageri, adică soli, la seminția lui însuși, Manase, și și la semințiile Așer, Zabulon și Neftali, și toate acestea s-au adunat la el. Mai târziu a fost chemat sub steag și seminția Efraim. (Jud. 7:21, 25; 8:1-3) Din aceste patru seminții adunate ale oștirii lui Ghedeon au fost aleși în cele din urmă aceia care au pus pe dușman pe fugă, seminția Efraim a intrat numai mai târziu în luptă.

24. Bărbații celor patru seminții și-au așezat tabăra în jurul lui Ghedeon, însă se pare că Ghedeon a mai avut încă o oarecare îndoială, și de aceea a rugat pe Dumnezeu să-i deie o nouă dovadă că Cel Prea Înalt îl va sprijini ca servul său și va libera pe Israel: „Ghedeon I-a zis lui Dumnezeu: ‘Dacă într-adevăr vrei să-L izbăvești pe Israel, folosindu-te de mine precum ai spus’”. (Judecătorii 6:36). Această acțiune nu poate da niciun prilej de criticare a lui Ghedeon. Este adevărat că îngerul Domnului l-a vizitat pe Ghedeon și i-a dat o dovadă că Dumnezeu este cu el, dar i-a fost plăcut Domnului să-i dovedească aceasta și mai mult lui Ghedeon, căci Iehova știa că Ghedeon va fi supus mai târziu la o încercare foarte severă, atunci când oștirea sa va fi rărită la doar 300 de oameni, iar Dumnezeu era dornic să-i ofere dovadă peste dovadă lui Ghedeon, ca acesta să fie sigur că se află încă în favoarea Celui Preaînalt. Aceasta este regula pe care o urmează Iehova față de creaturile sale, arătând dovezi cumulate celor care sunt martorii săi credincioși din ziua de azi, așadar de partea sa. Oponenții critică *Turnul de Veghere* pentru că a atras în repetate rânduri atenția asupra prezenței Domnului Isus la templu și asupra actului de justificare a numelui sfânt al lui Iehova, dar să fie știut de toți că Iehova este cel care a stabilit regula de “rând peste rând” și dovadă peste dovadă, cu scopul ca nimeni să nu poată avea scuza că nu știa, și nimeni să nu aibă o scuză pentru inactivitatea lui în serviciul lui Iehova. Altfel spus, Iehova pune accentul pe importanța unor anumite adevăruri fundamentale repetându-le iar și iar. Cei de acum care îl iubesc pe Domnul se bucură de perpetua desfășurare a profeției care îi învață adevărurile uluitoare atât de importante și de care au atât de multă nevoie.

Se bucură să le găsească repetate și întărite în multe părți ale profețiilor, și astfel au sunt asigurați îndoit de Domnul că se află de partea lor.

25. Dorința de a avea o asigurare l-a făcut pe Ghedeon să propună un test; așadar, i-a spus Domnului: ”iată, voi pune o învelitoare de lână în arie. Dacă roua va apărea doar pe lână și tot pământul va rămâne uscat, atunci voi înțelege că vrei să izbăvești Israelul prin mine, precum ai spus.” (Jud. 6:37) Valul de lână reprezintă întreaga blană a unei oi, cu lâna încă pe piele, și denotă un animal ucis, care îl simbolizează pe Mielul lui Dumnezeu. Ghedeon a întins pielea de oaie pe podeaua teascului, o podea cu o suprafață tare și uscată. Acest loc se află aproape de teascul de vin și, fiind o podea de tescuit, reprezintă simbolic baterea și zdrobirea dușmanului de către Mai-Marele Ghedeon. Încercarea propusă de Ghedeon cerea ca roua să se așeze doar pe lână, iar acest lucru arată că trebuia realizată doar de Iehova, pentru că oamenii nu pot face rouă. Dumnezeu poate face rouă, așadar Dumnezeu putea să îl încerce doar pe Dumnezeu. “Cine dă naștere picăturilor de rouă?” (Iov. 38:28) “Prin cunoștința Lui, adâncurile s-au despărțit, iar norii au picurat roua.” (Prov. 3:20) “Mânia regelui este ca răcnetul unui leu, dar bunăvoința lui este ca roua ierbii.” (Prov. 19:12) Timpul când a fost făcută această încercare a fost în sezonul uscat, iar ultimele ploi trecuseră de multă vreme. Era vremea pentru rouă, care simbolizează și un sezon sau un timp al binecuvântării. (Gen. 27:39; Hag. 1:10; Deut. 33:28) Fiind sezonul fără ploaie, roua avea o putere revitalizantă, aducea prosperitate. (Osea 14:5; Mic. 5:7) Roua era folosită și ca simbol al “uleiului bucuriei”. (Ps. 133:1-3) “Lâna” folosită în acest test îl reprezenta pe Domnul Isus Cristos, “un Miel care părea înjunghiat” (Rev. 5:6) Roua care coboară pe lână simbolizează deci pe Domnul Isus Cristos în 1914 primind bucuria care însoțește misiunea sa, și anume de a trece la justificarea numelui său sfânt. Isus a așteptat pentru o lungă perioadă de timp, iar acum a primit porunca și însărcinarea de a trece la această mare lucrare, care era pentru el o bucurie ce-l entuziasmează.

26. Solicitarea lui Ghedeon de la Domnul a fost ca acesta să trimită roua doar pe lână, iar locul din jurul ei să rămână uscat. Pământul uscat din jurul lânii ar putea simboliza pe servii credincioși ai lui Iehova, mai ales între 1914 și 1918. 1914 este anul când Isus a fost întronat; iar în 1918 a venit la templu și i-a strâns în jurul său pe cei pe care i-a găsit credincioși. Cei credincioși adormiți în moarte nu au fost înviați în acea perioadă de timp, ci mai trebuie să aștepte “o scurtă vreme” în mormintele lor. (Rev. 6:11) În acea scurtă perioadă de timp, cei credincioși care trăiesc pe pământ au fost aruncați la pământ și zdrobiți ca într-un teasc, și au fost reprezentați simbolic de pământul uscat care înconjură lâna. (Rev. 11:2) “Așa vorbește Domnul: "Pentru trei fărâdelegi ale Damascului, ba chiar pentru patru, nu-Mi voi retrage mânia, pentru că a treierat Ghiladul cu tăvălugurile de fier.” (Amos 1:3) “Roua de pe lână” reprezenta pe Domnul Isus Cristos primindu-și bucuria; în timp ce, simultan, pământul uscat din jurul ei reprezenta pe cei credincioși care nu au intrat încă în bucuria Domnului.

27. Dacă testul avea să îplinească solicitarea lui Ghedeon de la Iehova, “atunci”, spunea el, “voi ști cu adevărat că-l vei salva pe Israel prin mine, așa cum ai promis.” În 1914, Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, a primit de la Iehova porunca care i-a insuflat multă bucurie, de a înainta cu autoritate și a domni și în mijlocul dușmanului. (Ps. 110:2) Isus știa pe atunci că Iehova avea să-și justifice numele Său și să-i salveze prin el pe aceia care s-au supus cu totul poruncii Domnului

28. Dumnezeu a îndeplinit solicitarea lui Ghedeon: “Și așa s-a și întâmplat. Când s-a sculat a doua zi dis-de-dimineată, a stors învelitoarea, și din ea a curs rouă; a umplut cu apă un vas întreg.” (Jud. 6:38) Începutul concret al împlinirii aceluia semn profetic a avut loc în 1914, iar rămășița credincioasă a lui Iehova, prin îndurarea lui Dumnezeu, s-a bucurat de permisiunea de a vedea și a înțelege acest lucru pentru prima dată în 1925, o dată cu publicarea *Turnului de Veghere* din 15 septembrie (1925), care explica Psalmul 110 sub titlul “Regele în acțiune”. Acela a fost momentul când rămășița a început să aprecieze adevărul că Isus Cristos a așteptat o lungă perioadă de timp pentru a primi “roua”, adică misiunea îmbucurătoare de a trece la acțiune. Așa cum Ghedeon a “stors... un vas întreg ” din lână, tot astfel lui Isus Cristos i s-a dat multă, nenumărată bucurie, adică o porție întregă prin faptul că putea acum acționa pentru a justifica numele Tatălui său. Cupa bucuriei sale dădea pe dinafară de preaplin. Însărcinându-l să plece în această minunată lucrare de justificare, Iehova i-a spus: “Ești cel mai frumos dintre fiii omului! Bunăvoința este revărsată pe buzele tale; de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie. Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, splendoarea și măreția ta! În măreția ta, călărește învingător pentru cauza adevărului, a smereniei și a dreptății! Dreapta ta să înfăptuiască lucrări de temut! Săgețile tale ascuțite să străpungă inima dușmanilor regelui, și popoarele să cadă sun picioarele tale! Tronul tău, Dumnezeule este pentru veci de veci; toiagul Împărăției Tale este un toiag al dreptății! Tu ai iubit dreptatea și ai urat răutatea. De aceea Dumnezeule, Dumnezeul Tău te-a uns cu untdelemnul bucuriei, mai presus decât pe confracții Tăi.” – Ps. 45:2-7.

29. Apoi, Isus Cristos i-a invitat pe urmașii săi credincioși a căror credință a fost dovedită sub încercare, să “între ... în bucuria Stăpânului” (Mat. 25:21) După aceea, Isus le putea foarte bine spune credincioșilor în limbaj profetic: “Eu adormisem, însă inima îmi era trează. Este glasul iubitului meu care bate: ‘Deschide-mi, sora mea, draga mea, porumbața mea, desăvârșita [eliberată de organizația lui Satan, și îmbrăcată cu mantia dreptății] mea! Capul îmi e acoperit de rouă, [bucurie] și părul îmi este plin de umezeala nopții.’” (Cântarea Cânt. 5:2) Acum Isus Cristos va împărți marea sa bucurie cu credincioșii care îi stau alături.

30. Dacă ne reamintim că aceasta este o ilustrație profetică alcătuită și scrisă cu mult timp în urmă pentru mângâierea și asigurarea rămășiței (Rom. 15:4), atunci putem aprecia mai bine de ce trebuia să existe un alt test, o a doua încercare: “Ghedeon i-a zis lui Dumnezeu: "Să nu te aprinzi de mânie împotriva mea, dar voi mai vorbi încă o dată. Te rog îngăduie-mi să mai încerc o dată semnul cu

învelitoare. Fă astfel ca numai învelitoare să rămână uscată, iar tot pământul să se acopere cu rouă.” – Jud. 6:39.

31. Această ilustrație profetică vorbește despre lucruri care trebuiau să se întâmple în viitor; de aceea și această a doua încercare. Ghedeon reprezenta aici rămășița lui Dumnezeu primită în familia lui Dumnezeu sub Isus Cristos, iar ilustrația a fost alcătuită pentru a întări și consolida credința acestor oameni devotați. Este puțin probabil ca Ghedeon să fi conceput el însuși testul, ci este mai probabil ca aceste teste să fi fost sugerate și imaginate de îngerul Domnului. Este sigur însă că aceste teste erau conforme cu voința lui Dumnezeu, din moment ce Dumnezeu a îndeplinit cererile lui Ghedeon. Pentru a se asigura că primul test nu era doar rezultatul unui capriciu al naturii, așa cum ar fi putut susține unii, s-a aranjat și făcut un al doilea test. Stăruința lui Ghedeon pentru o a doua încercare arată că Isus Cristos nu face rugăminți pentru sine, pentru propria gratificare, ci le face pentru ca voia Tatălui său să fie împlinită și numele său să fie justificat, iar urmașii săi credincioși, rămășița, să fie asigurată pe deplin. Cererea lui Ghedeon ca, în cea de-a doua încercare, lâna să fie lăsată uscată iar pământul din jurul ei să fie ud de rouă îl reprezintă simbolic pe Isus Cristos cerându-i lui Iehova ca adepții săi credincioși și aprobați să poată intra acum în bucuria sa și să fie făcuți una cu el și să participe la justificarea numelui lui Iehova. (Efes. 1:10). Acest lucru este în concordanță cu adevărul rostit de Isus înainte de răstignirea lui: “Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Tată, doresc ca acolo unde sunt Eu, să fie cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.” (Ioan 17:19, 24). În aceste “zile de pe urmă”, când întreaga omenire este supusă unor presiuni imense, rămășița se bucură să asiste la împlinirea acestor ilustrații profetice, și aceasta este o asigurare pentru ei că sunt de partea lui Iehova; astfel, puterea lor este dublată. Dumnezeu a răspuns cererii lui Ghedeon din a doua încercare: ”Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea: învelitoare a rămas uscată, iar tot pământul s-a acoperit cu rouă.” (Jud. 6:40) Acum vom trece la îndeplinirea concretă a ilustrației profetice. În 1918, Domnul Isus Cristos a apărut la templul lui Iehova. Prima împlinire concretă a acestei părți a ilustrației profetice a fost învierea din morți a fiilor credincioși care au adormit în moarte. Sub inspirația spiritului sfânt, apostolul Pavel a mărturisit că cei credincioși trebuie să aștepte în moarte până la apariția Domnului Isus Cristos la templu, și apoi aceștia vor primi coroana vieții și vor intra pe deplin în bucuria Domnului. (2 Tim. 5:8; 2 Tes. 2:1) Învierea acestor credincioși, precum era și Pavel, trebuie să precedă adunarea rămășiței credincioase aflate încă pe pământ. (1 Tes. 4:14-17) Înainte de venirea la templu, Domnul Isus a fost invitat în “bucuria lui Iehova” (Neemia 8:10, *A.R.V.*) El a fost primit în această bucurie atunci când a fost întronat și trimis să conducă, acest lucru fiind reprezentat prin faptul că în a doua încercare doar lâna era uscată. Domnul i-a adunat pe cei credincioși la templu și aceștia au intrat în bucuria Domnului doar după ce Domnul l-a izgonit pe Satan din ceruri, obținând și întrând astfel în bucuria lui Iehova. În a doua încercare, toată roua era pe pământul uscat

din jurul lânii. Pământul ud de rouă reprezenta în acel caz clasa credincioasă și aprobată a rămășiței, arătând că acum aceștia au intrat în “bucuria Domnului”, eveniment care a început în 1922. Pentru ca acest lucru să fie mai bine înțeles, este de folos aici să repetăm că roua este un simbol al bucuriei Domnului și al binecuvântărilor înviorătoare care vin prin Iehova. Roua de pe lână în timp ce pământul era uscat simboliza intrarea Domnului Isus în bucuria lui Iehova; iar acest lucru s-a petrecut în cadrul primului test. În al doilea test, lâna se afla pe pământ și a rămas uscată, în timp ce pământul era plin de rouă, lucru care simbolizează faptul că cei credincioși care au fost adunați al templu și unși de Domnul au intrat în bucuria Domnului. Aprobarea divină a clasei servului credincios a fost atunci confirmată prin revărsarea spiritului lui Dumnezeu peste toată carnea, peste toate creaturile care au intrat în bucuria Domnului Isus Cristos. Tot atunci a început procesul de unire, de aducere în unitate, într-un mod special. Roua bucuriei de a locui împreună în unitate a început să se reverse asupra adevăraților frați în Cristos de pe pământ. Cei într-adevăr și deplin devotați lui Dumnezeu au continuat și continuă acum să se bucure de unitatea și acțiunile armonioase ale celor strânși la templu: “Iată ce bine și ce plăcut este când frații locuiesc împreună, în unitate!” - Ps. 133:1.

32. Această unitate a ajuns un punct culminant când templul a fost curățit, și cei ce-au intrat în templu și au rămas în el au rămas și pe mai departe în această stare de unitate în Christos. Această unitate și activitate în armonie a rămășiței credincioase a fost descrisă de Psalmist în cuvintele următoare: „Este ca roua Hermonului, coborând pe munții Sionului[ca și în proba comandată de Ghedeon], căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața veșnică”. (Psalm 133:1-3) Cu această unitate și activitate armonică Dumnezeu a continuat să trimită adevărurile sale înviorătoare poporului său. Când a hrănit Dumnezeu pe poporul său de legământ în pustie “roua cădea noaptea peste tabără” , iar apoi “cădea și mana împreună cu ea”. (Num. 11:9) Tot astfel, la instaurarea unității între frații în Cristos, așa cum este reprezentată de picăturile de rouă de pe pământ, a căzut pâinea cerească a adevărului pe care Domnul l-a revelat și l-a dat poporului său, și care continuă să le dea putere și speranță celor care stăruiesc în credința și încrederea lor împreună cu Isus Cristos.

33. Dacă a avut loc curățarea templului și s-a instaurat unitatea în Isus Cristos, de ce mai există unele adunări de preinși urmași ai lui Cristos în sânul cărora există conflicte și probleme, și în rândul lor unii care continuă să provoace discordie și certuri? Nu există decât un singur răspuns la această întrebare, iar aceste este că aceia care cauzează disensiuni și certuri și dezbinare în rândul fraților nu se află în templu și nu apreciază hrana pe care Domnul o dă poporului său. Chiar și dacă au fost vreodată în templu, aceștia au fost izgoniți de îngerul lui Dumnezeu. Cei care încă au și manifestă spiritul de “bătrân ales”, care este spiritul lui “conduce sau distruge” bineînțeles că nu pot fi incluși în clasa menționată de psalmist ca fiind cei care “locuiesc împreună în unitate”. Un om devotat întrutotul lui Dumnezeu și Împărăției sale nu dorește să facă pe șeful sau să-i conducă cu

arogantă pe frații săi, ci se bucură să vadă că frații săi au un anume rol în serviciu și să îi încurajeze să participe la acesta. Cei credincioși nu caută aprobarea și onoarea de la oameni, ci arată zel în împlinirea voinței lui Dumnezeu pentru a se putea bucura de aprobarea lui prin Domnul Isus Cristos.

34. E destul de probabil în rândul diferitelor adunări care candidează la Împărăție să fi existat și să existe unii care au tratat cu neglijență și indiferență hrana spirituală pe care Domnul a pus-o înaintea poporului său, și, astfel, se dovedesc ignoranți la generoasele îngrijiri ale Domnului pentru cei credincioși. Cei într-adevăr zeloși cred că Dumnezeu și Isus Cristos sunt singurii învățători și că ei îi învață pe cei unși trimitându-le mesajul adevărului prin publicațiile Turnului de Veghere și, crezând acest lucru, se hrănesc cu hărnicie cu aceste adevăruri prețioase și îi ajută pe alții să le înțeleagă. Cei care fac astfel continuă să crească puternici în Domnul și în puterea sa. Dacă un om se crede atât de important încât trebuie să interpreteze Scripturile în propriul său fel și să prezinte această interpretare și altora care să îl urmeze, și astfel se consideră un învățător, atunci acest om este mândru și arogant și nu știe de fapt nimic, și este sigur că va fi găsit printre aceia care cauzează certuri, discordie și confuzie. Domnul Isus este Învățătorul, unicul la templul său, iar adevărurile pe care le trimite poporului său sunt hrana dătătoare de viață cu care cei credincioși trebuie să se hrănească, și se vor hrăni. “Dacă cineva învață pe alții o altă doctrină și nu se apropie de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Cristos și de învățătura care duce la evlavie, este plin de mândrie și nu înțelege nimic, ci are boala controverselor și a certurilor de cuvinte, din care apar invidia, cearta, blasfemiile, bănuielile rele și ciorovăielile permanente dintre oamenii cu mintea pervertită și lipsiți de adevăr, care cred că evlavia este un mijloc de îmbogățire.” (1 Tim. 6:3-5) Martorii credincioși și adevărații ai lui Iehova nu vor căuta să-și facă rău unul altuia, ci vor urma calea devotamentului arătat de Domnul, și vor continua astfel să umble în bucuria lui și să-i împlinească voia. “Evlavia este, într-adevăr, un mare câștig, dacă este însoțită de mulțumire.” – 1 Tim. 6:6.

35. Adevărata rămășiță se bucură acum să fie parte a “teascului” Domnului, sau “unealta de bătut grâul” cu care Domnul Dumnezeu va zdrobi organizația lui Satan. Reprezentanții ca aceștia nu se luptă între ei, ci sunt bucuroși să lupte împotriva dușmanului și fac acest lucru cu grijă și zel în vestirea numelui Regelui veșniciei și a Conducătorului lumii uns de el, și a binecuvântărilor pe care le va aduce. Isus Cristos este “teascul” sau mijlocul prin care gloata lui Satan va fi zdrobită, iar cei din rămășița credincioasă sunt cu el; așadar, sunt o parte a aceluși teasc. “Iată că vine un călăreț într-un car, o pereche de cai! El a răspuns și a zis: ‘a căzut! Babilonul a căzut! Toate chipurile cioplite ale dumnezeilor lui stau sfărâmate la pământ!’ O, poporul meu, zdrobit în aria de treierat, vă spun ce am auzit de la Domnul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel!” (Isa. 21:9, 10) Bucuria de a zdrobi organizația lui Satan și de a justifica numele lui Iehova umple inima Domnului Isus Cristos și se revarsă pe dinafară, fiind totodată bucuria și puterea rămășiței. (Neemia 8:10) Rămășița credincioasă nu are nici o dorință să se

războiască cu cineva care încearcă să-l servească pe Domnul, dar sunt curajoși, neînfricați și plini de zel neconținut în depunerea mărturiei, sarcină ce le-a fost încredințată de Isus Cristos. Neînfricarea lor neîntreruptă și zelul lor este un semn pentru dușman, un semn că dușmanul este pe cale să fie nimic: “(..) fără să vă lăsați înapăimântați în niciun fel de împotrivorii voștri. Lucrul acesta este pentru ei o dovadă a pierzării lor, însă a mântuirii voastre, și aceasta de la Dumnezeu” – Filipeni 1:28.

36. Atunci când credincioșii sunt criticați sever de alții din adunare cu care sunt asociați, atunci nu trebuie să răspundă cedând tentației de a discuta în contradictoriu, ci să se ocupe cu lucrarea pe care Domnul le-a pus-o în mâini. Bucuria lor în Domnul nu trebuie să fie întreruptă de orgoliu și certuri sterile cu alții. Bucuria lor de a lua parte la justificarea numelui lui Iehova Dumnezeu a dat naștere unșilor sau “tinerilor” de partea lui Isus Cristos, iar aceștia sunt puternici în Domnul și vor continua în puterea și vitejia sa. Ei nu doar că sunt dornici, dar se bucură să plece la războiul pentru Domnul și pentru onoarea numelui său. Ei știu că rolul lor în această lucrare este să cânte laudele lui Iehova și Regelui său, și vor face acest lucru de bunăvoie. “Cei din poporul Tău vor și jertfe de bunăvoie, în ziua tăriei Tale. În podoabe sfinte, din pântecul zorilor [zorii Sionului; când ea, organizația lui Dumnezeu începe să se îngrijească de casă (vezi Ps. 113:9)], va veni la Tine roua tineretului Tău [care este tineretul poporului tău]” (Ps. 110:3) Acești credincioși sunt la fel de proaspeți ca picăturile de rouă din zori și pleacă cu bucurie să lupte sub steagul Domnului. Conform interpretării marginale a acestui text din *Versiunea Revizuită (R.V.)*: “Atunci rămășița lui Iacov va fi, în mijlocul multor popoare, ca roua de la Domnul, ca aversele de pe iarbă, care nu așteaptă pe nimeni și care nu stă după fiii omului.” (Mica 5:7) Acum, rămășița are privilegiul și datoria ca, supunându-se poruncii lui Dumnezeu, să ridice stindardul pentru oameni și să le arate marele adevăr că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, și că Împărăția sa sub Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, este singura și unica speranță a omenirii. Cei care văd și cred aceste mesaje și îi răspund sunt înviorați, și le spun la rândul lor altora: ‘Și cel însetat, să vină, iar cel ce dorește, să ia fără plată apa vieții!’ (Rev. 22:17) Această mulțime credincioasă de “tineri” (adică cei puternici) pe care Dumnezeu i-a ales ca popor pentru numele său și i-a pregătit pentru lucrarea din aceste zile îl cunosc pe Iehova și fac bucurie această lucrare.

37. Ghedeon i-a chemat pe frații săi credincioși să se adune pentru război, și tot astfel, Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon i-a adunat acum pe urmașii săi credincioși și i-a pregătit de luptă. Cei chemați și adunați la război primesc un test crucial, și doar cei aprobați au permisiunea de a se avânta în lupta finală. Ziua bătăliei Dumnezeului cel Atotputernic este foarte aproape; cine este întrutotul de partea Domnului, și cine va intra în acea luptă? Cine va trece cu entuziasm prin încercare și va continua să strice cu curaj și bucurie: “Pentru Domnul și pentru Ghedeon?”?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI DE STUDIU

1,2. Aplicați cuvintele Psalmului 85:7, 8 ca fiind potrivite pentru Ghedeon. Arătați că Psalmul 29:11 și-a găsit împlinire.

3-5. În ce condiții se vor bucura poporul lui Dumnezeu de pace, bucurie și prosperitate?

6. Care a fost ocazia cu care au fost rostite cuvintele de asigurare din Jud. 6:23? Cum își găsește acest lucru, împreună cu Psalmul 118:17-19 aplicare la rămășița din zilele noastre?

7. Arătați cât de potrivit era – atunci și acum – numele dat de Ghedeon altarului pe care l-a construit acolo pentru Domnul.

8-10. Arătați semnificația relației implicate de îndeplinirea poruncii din versetul 25. De ce trebuia Ghedeon să distrugă mai întâi altarul lui Baal și să rezeze stâlpul sacru de lângă el? În cel fel se potrivesc curajul și calea fără ocolișuri a lui Ghedeon situației clasei “servului credincios” de azi?

11. Explicați și aplicați porunca din versetul 26, și încercarea pe care o implică, atunci și acum.

12, 13. Explicați: (a) ilustrația profetică prezentată prin faptul că Ghedeon “a luat zece bărbați dintre slujitorii săi” și îndeplinirea lucrării “noaptea”, “așa cum i-a spus Domnul”; de asemeni (b) semnificația evenimentelor consemnate în versetul 28.

14, 15. Arătați (a) că consemnarea profetică din versetul 29 este în curs de împlinire (b) Că și acțiunea luată acolo și solicitarea adoratorilor lui Baal (versetul 30) aveau un caracter profetic, și și-au găsit împlinirea în prezent.

16, 17. Cum indică versetul 31, în corelație cu Deuteronom 32:37, 38 poziția profetică a lui Ioas? Arătați împlinirea acelei situații profetice. Ce indică în mod clar acest lucru cu privire la orice persoană care obiectează sau se amestecă în activitățile din prezent ale rămășiței?

18. Explicați de ce Ioas l-a numit “în acea zi” pe Ghedeon, “Ierubaal”, și arătați ce implică acest lucru. Arătați corespondența acestui aspect, ca profeție împlinită, cu Isaia 43:9 și 41:28, 29.

19. Relatați câteva fapte istorice cu privire la Izreel. Ce se sugerează prin semnificația numelui? Care a fost ocazia și scopul acțiunii descrise în versetul 33? Aplicați imaginea profetică.

20-22. Când și cum (a) găsește o paralelă prima parte a versetului 34? (b) se împlinește a doua parte a versetului?

23, 24. Cum a acționat acum Ghedeon, și cu ce rezultat? Explicați dacă (versetul 36) Ghedeon a fost justificat sau de învinuit pentru faptul că i-a cerut lui Dumnezeu încă o asigurare. Ce fapt rezolvă definitiv disputa? Arătați că aceeași regulă este urmată în prezent de Iehova cu privire la creaturile sale.

25-29. Arătați când te potrivit a fost testul propus de Ghedeon, atât pentru scopul său imediat, cât și pentru semnificația sa profetică. Care a fost rezultatul testului, și cum se împlinește acel semn profetic?

30-32. Având în vedere faptul că Ghedeon a declarat (versetul 37) că “atunci voi ști”, ce justificare avea el să îi ceară lui Dumnezeu încă o asigurare? Arătați (a) cât de potrivit era testul propus aici; (b) cum Dumnezeu a întâmpinat cerea lui, și când și cum a fost împlinită această parte a ilustrației profetice.

33. Având în vedere lucrurile care au avut loc, explicați necazurile care se mai iscă încă în unele adunări de preținși urmași ai lui Isus Cristos.

34. Care este dovada că 1 Timotei 6:3-5 constituie o instrucțiune necesară oferită pentru prezent?

35, 36. Cu alte scripturi, arătați în continuare cât de potrivit era timpul și locul când această încercare și asigurare i-au fost oferite lui Ghedeon.

37. Ce lucru a fost prefigurată prin faptul că Ghedeon i-a adunat în jurul său pe frații săi credincioși și că aceștia au fost supuși la o încercare?

Reprezentanții vizibili ai Împărăției

Aproape toată lumea cunoaște cel puțin o parte din rugăciunea numită, de regulă “Tatăl nostru”: “Vie Împărăția ta, facă-se voia ta precum în cer așa și pe pământ”. Înseamnă oare că Împărăția sau guvernul lui Dumnezeu va exercita autoritate pe pământ în același fel în care oamenii sunt conduși și controlați acum de diferite guverne naționale?

Împărăția sau guvernul invizibil al lumii va fi mereu nevăzut pentru ochii oamenilor. Dar guvernul drept al lui Iehova va avea printre oameni și reprezentanți vizibili. Pentru o lungă perioadă de timp, Satan a fost conducătorul nevăzut al acestei lumi, iar influența sa rea a fost exercitată asupra unor oameni pe care i-a făcut partea vizibilă a organizației sale și care au fost reprezentanții săi pe pământ și care au exercitat autoritate. Împărăția lui Dumnezeu și a Cristosului său vor exercita influență asupra popoarelor acestui pământ, așadar pământul va deveni organizația lui Dumnezeu cu reprezentanți vizibili, care să exercite putere și autoritate în scopuri bune.

Dumnezeu a făcut ca în cuvântul său să fie consemnată o scurtă istorie a unei anumite clase de oameni loiali și credincioși care au trăit și murit înainte de moartea lui Isus Cristos în trupul său uman. Consemnarea începe cu Abel și parcurge o întreagă listă, incluzând profeții credincioși, dintre care ultimul înainte de Isus, a fost Ioan Botezătorul (Evr. 11:1-32) Acești oameni, deși credincioși până la moarte, nu pot fi membrii ai Împărăției sau guvernului, pentru că au murit cu toții înainte de răstignirea și învierea lui Isus Cristos. Isus Cristos trebuie să fie primul și cel dintâi dintre toți. Aceasta este voința pe care Dumnezeu și-a exprimat-o. (Col. 1:38) Valoarea jertfei sale perfecte trebuie mai întâi prezentată în ceruri ca o jertfă de răscumpărare a păcatului înainte ca orice om să fie invitat în legământul pentru Împărăție.

Isus a spus despre Ioan Botezătorul: “Adevărat vă spun că, între cei născuți din femei, nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai

mic în Împărăția Cerurilor este mai mare decât el.” (Matei 11:11) Aceste cuvinte dovedesc că Ioan Botezătorul nu face parte din guvernul regal, din Împărăția cerurilor. El a ocupat poziția înaltă și distinsă de a fi înaintemergătorul lui Cristos; și dacă ar fi fost să aibă loc ca membru a Împărăției, este clar că acel loc nu ar fi fost printre ultimele.

Toți acești bărbați credincioși au avut credință că Dumnezeu, la timpul său fixat, va instaura o Împărăție sau un guvern al dreptății. Având o asemenea credință, unii dintre ei și-au părăsit chiar țara și au mers într-o țară străină pentru a fi martori pentru Iehova. Au făcut acest lucru de bunăvoie. S-ar fi putut întoarce în țara lor și s-ar fi putut supune guvernelor lumești, dacă ar fi dorit asta. “Dacă ei s-ar fi gândit la țara din care au plecat, au ui avut vreme să se întoarcă în ea, însă ei tânjeau după o țară mai bună [un guvern], adică una cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeu lor, pentru ca El a pregătit o cetate pentru ei[o organizație].” – Evr. 11:15, 16.

Promisiunea lui Dumnezeu cu privire la “sămânța” lui Avraam este că ‘în acea sămânță vor fi binecuvântate toate familiile pământului’. ‘Sămânța promisă a lui Avraam’ este Unsul, Isus Cristos, și împreună cu el se vor așezat pe locurile din Împărăție sau guvernul lui Dumnezeu tocmai membrii corpului său, adevărata adunare. Abel, Avraam, Isaac, Iacob și toți profetii credincioși pot fi numiți pe drept “bătrâni” credincioși (Evr. 11:2) care se vor bucura negreșit de binecuvântarea lor prin acea ‘sămânță promisă’. Ei vor fi primii oameni de pe pământ care vor primi asemenea binecuvântări, fiind înviați din moarte ca oameni perfecți.

Un prinț este un fiu de rege. Primii sunt conducători sau fruntași între oameni. “Bătrânii” credincioși au fost numiți “părinți, tați” în Israel. Ei nu vor mai avea acel titlu când vor fi sculați din morți. “Fiii tăi vor lua locul părinților tăi; pe ei îi vei pune prinți în toată țara”(Ps. 45:16) Acești oameni vor deveni fiii lui Cristos, pentru că își vor primi binecuvântările stabilite de legământ prin Cristos; și, fiind fiii lui Cristos Regele, vor fi adevărați “prinți”. Ei vor constitui frunțașii sau liderii oamenilor și îi vor călăuzi pe calea dreptății. Poporul îi va recunoaște drept conducătorii vizibili sau delegații Împărăției cerești, Împărăției dreptății. Faptul că acești oameni vor fi alipiți Împărăției în calitate de conducători vizibili sub Cristos este și mai puternic atestat de profet: “Iată, un rege va domni cu dreptate și niște conducători cor stăpâni drept.” – Isa. 32:1.

Scripturile dezvăluie că Iehova are o organizație puternică, prin intermediul căreia își duce la îndeplinire scopurile sale. Șeful sau cel dintâi în organizația lui Iehova este Cristos Regele. Dumnezeu dă acestui Rege puternic toate națiunile drept moștenire, și va domni peste ele în dreptate. (Ps. 2:8, 9) Împărăția nu va fi vizibilă ochilor omenești, dar va avea reprezentări vizibili pe pământ.

Reprezentanții vizibili vor fi constituiți de acei oameni credincioși care, înainte de venirea lui Cristos pentru a răscumpăra omenirea au fost loiali și credincioși lui Dumnezeu, și cărora Dumnezeu le va da o “înviere mai bună” (Evr. 11:35) Aceștia sunt prinții care vor executa judecățile marelui Rege. Fiind

reprezentanți ai Împărăției, ei vor constitui o parte a organizației lui Dumnezeu. Oamenii îi vor căuta ca să poată fi instruiți corect. Acești reprezentanți onești și credincioși ai Împărăției vor fi foarte diferiți de delegații actualului sistem rău, atât de diferiți încât toți vor vedea imediat că acești reprezentanți buni și credincioși sunt membrii ai organizației lui Dumnezeu.

Faptul că organizația sa va include toți profetii credincioși ai lui Dumnezeu, înviați ca oameni perfecți și făcuți reprezentanți ai Împărăției pe pământ este dovedit suplimentar de cuvintele lui Isus: “Va fi plânsul și scrâșnirea dinților când îi veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profetii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi alungați! Vor veni de la Răsărit și de la Apus, de la Nord și de la Sud și se vor așeza la masă în Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 13:28, 29) “Și vă spun că vor veni mulți de la Răsărit și de la Apus și se vor așeza la masă cu Avraam, Isaac și Iacov, în Împărăția cerurilor.” – Matei 8:11.

Acești oameni onești și credincioși din vechime au murit cu toții în credință și Dumnezeu le-a promis că îi va ridica din moarte și că vor fi înviați ca oameni perfecți. Promisiunea ce le-a fost făcută prevede că învierea lor va avea loc după ce corpul lui Cristos va fi întregit cu membrii. (Evr. 11:35, 40) Pe baza dovezilor care arată că anul 1914 a fost marele punct de cotitură, că Dumnezeu l-a întronat pe Regele său și că acesta a venit la templul său și își pune în funcțiune Împărăția se poate ajunge rațional la concluzia că “bătrânii” credincioși cu bun renume se vor întoarce pe pământ ca oameni perfecți într-un timp relativ scurt. Prezența lor ca oameni perfecți pe pământ le va permite oamenilor să vadă mai clar că a venit timpul ca domnia dreaptă a lui Dumnezeu să preia controlul complet asupra tuturor activităților oamenilor.

Dovada arată deci că Împărăția cerurilor acționând cu forță deplină va avea servi, atât vizibili cât și invizibili, și toți vor lucra în armonie desăvârșită cu Iehova spre binele omului. Guvernul drept pe care îl instaurează Dumnezeu este spre beneficiul omului; și administrația lui altruistă și benefică va stârni lauda veșnică a oamenilor spre gloria lui Dumnezeu.

Iehova se va ocupa de treburile publice. Acest lucru în sine este o garanție absolută că rezultatul va fi optim pentru oameni. Administrația sa va fi pusă în aplicare în mod activ de Regele său Uns, care este numit și “preotul Celui Preaînalt, din ordinul lui Melhisedec” (Ps. 110:4) Despre acel Rege și Preot puternic, și despre loialitatea administrației sale, este scris: “O mlădiță va ieși din trunchiul lui Iese [al cărei trunchi a fost retezat în 606 î.e.n.] și un vlăstar din rădăcinile lui va aduce rod. [vezi și Isa. 61:1]. Duhul Domnului se va odihni peste El, Duh de înțelepciune e și de pricepere, Duh de sfătuire și de putere, Duh de cunoaștere și de teamă de Domnul. Plăcerea Sa va fi teama de Domnul. El nu va judeca după înfățișarea dinaintea ochilor Săi, și nu va hotărî după cele auzite de urechea Sa [adică, nu din auzite]. Îi va judeca pe cei nevoiași cu dreptate și va hotărî cu nepărtinire pentru sărmanii pământului. El va lovi pământul cu toiagul gurii Sale și îl va omorî pe cel rău cu suflarea buzelor Sale. Dreptatea va fi brâul coapselor Sale și credincioșia-cingatoarea cu care va fi încins.” – Isa. 11:1-5.

Satan este întruparea a tot ce e nelegiuit și rău. Isus Cristos este întruparea a tot ce este bun și drept. Evident, aceștia doi nu pot fi tovarăși sau în armonie. Din acest motiv, Isus a declarat: “Împărăția mea nu este din lumea aceasta.” Profetul Domnului a pus întrebarea: “Poate oare un tron corupt sa-Ți fie aliat, unul care plâsmuiește necazul prin decret?” (Ps. 94:20). Răspunsul se găsește tot în Cuvântul lui Dumnezeu: “Este o urâciune pentru regi să facă răul, căci prin dreptate se întărește tronul. Buzele drepte sunt plăcute regilor și cel ce spune adevărul este iubit.” (Prov. 16:12, 13) Din acest motiv, organizația lui Satan trebuie să piară și organizația Domnului trebuie să dăinuiască pe timp veșnic. Guvernul dreptății trebuie să înceapă de fapt înainte de conflictul mortal care va duce la distrugerea organizației lui Satan.

Iehova l-a întronat pe Regele său pe tronul său sfânt în 1914. Prima acțiune a guvernului drept a fost să-l izgonească pe Satan din ceruri, și asta a și făcut Isus Cristos. (Ps. 110:2-5; Rev. 12:1-11) Acesta a fost începutul administrației guvernului dreptății. Satan Diavolul, o creatură spirituală, este nevăzut pentru om, și astfel și domnia lui nevăzută continuă să fie exercitată asupra oamenilor care controlează națiunile pământului și a oamenilor de sub ele. De aceea este scris: “De aceea, bucurați-vă, ceruri, și voi, cei ve locuiți în ele! Vai de voi, pământ și mare, pentru că diavolul a coborât la voi cuprins de o mare furie, fiindcă știe că are puțină vreme!” – Rev. 12:12.

Dacă administrația Împărăției lui Dumnezeu a început, atunci de ce continuă Satan Diavolul să exercite această putere rea peste națiunile pământului? Pentru că Satan nu va renunța de bunăvoie la acea putere și trebuie, așadar, să aibă loc pe pământ o mare luptă între Domnul dreptății și Diavol, iar aceasta este numită “bătălia Armagedonului”. Acel mare conflict va duce la răsturnarea deplină a organizației lui Satan, iar Satan însuși va fi pus în lanțuri ca să nu mai amăgească națiunile. – Rev. 17:14; 20:1-3.

Au trecut mai mult de 20 de ani de la sfârșitul lumii (adică al acestui sistem) din 1914 și condițiile rele de pe pământ continuă să se înrăutățească și mai mult. Dacă Dumnezeu are ca scop să îl distrugă pe Satan și organizația sa rea, și să o înlocuiască cu o domnie sau un guvern drept, atunci de ce nu o face acum, fără întârziere? Domnul Isus a venit la templul său în 1918, adunându-i pe cei devotați și credincioși lui. Înainte de răsturnarea finală a mării organizații rele, Dumnezeu are ca scop să îi anunțe pe toți oamenii de pe pământ și pe toți conducătorii lor. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a făcut ca pe pământ să se pună o mare mărturie despre scopul și guvernul său. Profetul îl reprezintă în aceste cuvinte pe Iehova, care îi vorbește marelui său Rege: “Cere-Mi și-Ți voi da neamurile drept moștenire și marginile pământului în stăpânire! Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” – Ps. 2:8, 9. (R. V.)

Dar, înainte să-și arate revolta împotriva sistemelor rele, Iehova anunță și avertizează. Pentru a anunța, s-a folosit de un mare număr de cărți și alte materiale scrise, care au fost distribuite pe scară largă în rândul oamenilor, și s-a folosit de radio și alte mijloace pentru ca oamenii să primească proclamații publice. În acest

sens, Domnul le spune conducătorilor pământului: “De aceea, regilor, fiți înțelepți! Judecători ai pământului, primiți învățătură! Slujiți Domnului cu teamă și bucurați-vă tremurând! Dați sărutare Fiului, ca nu cumva să se mânie și să pieriți pe cale, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți cei ce se adăpostesc în El” – Ps. 2:10-12.

Administrația guvernului drept al lui Dumnezeu înaintea; “Autoritatea Sa va crește neîncetat și va fi o pace fără sfârșit pentru tronul lui David și pentru Împărăția sa. El o va întemeia și o va întări prin judecată și dreptate, de acum și pe vecie. Râvna Domnului Oștirilor va face lucrul acesta.” (Isa. 9:7) Următoarea sa mare faptă, după cum arată Scripturile, este judecata la care vor fi supuse națiunile pământului. Înainte ca această judecată să aibă loc, scopul pe care Dumnezeu l-a exprimat vădit este ca oamenii să aibă o șansă să afle despre El. În acest sens, este scris: “Domnul însă este în Templul Său sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” – Hab. 2:20.

Justificarea, nașterea din spirit și chemarea

Omul care se căiește de păcatele sale și se convertește și vine la Cristos ca Salvator al său rămâne, totuși, încă imperfect; iar Dumnezeu nu poate primi un lucru imperfect. Dumnezeu poate, totuși, să justifice omul. “Justificarea” înseamnă a-l face pe om drept înaintea lui Dumnezeu. Procesul de justificare poate fi foarte bine definit ca actul judiciar al lui Iehova Dumnezeu prin care acesta determină dacă omul este drept și în pace cu el. Pentru justificarea omului care îl caută pe Dumnezeu sunt de o necesitate vitală: primul lucru este credința în Dumnezeu și în jertfa lui Isus Cristos; al doilea, sângele lui Isus, care reprezintă viața sa aplicată unui astfel de om convertit care se consacră, se dedică să împlinească voia lui Dumnezeu; și, al treilea, actul judecătoresc al lui Iehova prin care justifică acel om. Omul dorește viața și caută drumul către ea, și știe că acel drum este prin Isus Cristos, înapoi la Dumnezeu. “Credința” înseamnă a cunoaște aceste lucruri și a te baza cu încredere pe acea cunoaștere, care vine din Cuvântul lui Dumnezeu.

Patriarhul Avraam l-a crezut pe Dumnezeu, iar credința sa a fost considerată dreptate. Declarația scripturală a acestui fapt a fost scrisă, dar nu doar de dragul lui Avraam, după cum spune apostolul Pavel, “De aceea, credința i-a fost considerată dreptate. Acum cuvintele: ‘i-a fost considerată’ n-au fost scrise doar pentru el, ci și pentru noi, căroră credința urmează să ne fie considerată dreptate, noua, celor ce credem în Cel Ce l-a înviat dintre cei morți pe Isus, Domnul nostru, Care a fost dat pentru nelegiuirile noastre și Care a fost înviat pentru îndreptățirea noastră.” (Rom. 4:20-25) Calea spre viață a lui Avraam nu fusese deschisă încă, din cauză că sângele lui Isus nu fusese vărsat ca preț de răscumpărare și nici nu a fost prezentat ca jertfă pentru păcat. Sângele lui Isus este baza justificării. Cel care, dovedind credință în el, se consacră lui Dumnezeu consimțind să facă voia lui

dovedește prin acest lucru credință în sângele lui Cristos. Atunci Dumnezeu este cel care îl justifică, cel care îl face drept.

Priviți acum scripturile care arată cele trei lucruri esențiale; și anume credința, sângele lui Isus și hotărârea judecătorească a lui Iehova. Romani 5:1 spune: ” Așadar, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.” Al nouălea verset spune: “Deci, cu atât mai mult acum, când am fost îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.” Romani 3:26 spune: “pentru ca, în vremea de acum, să-Și dovedească dreptatea, în așa fel încât El să fie drept și să-l îndreptățească totodată pe cel ce are credință în Isus.”

Justificarea duce la primirea dreptului la viață, pentru că toate creaturile drepte au dreptul la viață. Omul astfel justificat primește dreptul de a trăi ca ființă umană, în virtutea credinței sale exercitate prin consacrarea înaintea lui Dumnezeu. De ce ar declara Dumnezeu drept un om? Ar fi oare pentru scopul de a-i permite să trăiască pentru totdeauna ca o creatură umană pe pământ. Voința lui Dumnezeu cu privire la toți cei justificați în era creștină, sau în ziua sacrificiului, care a fost prefigurată de ziua anuală de ispășire a evreilor, este ca aceștia să devină parte a jertfei lui Isus Cristos. Justificarea din acea perioadă nu are niciun alt scop. Dumnezeu acceptă o asemenea persoană și o justifică; și astfel legământul dintre Dumnezeu și om se face prin Isus Cristos, un legământ prin jertfă. (Ps. 50:5) O dată ce omul a consimțit să facă voia lui Dumnezeu și o dată ce Dumnezeu a acceptat consimțământul lui, fiind voința lui Dumnezeu ca omul să moară ca parte a jertfei Domnului nostru Isus, acest dublu consimțământ constituie un legământ prin jertfă, așa cum îl numește Psalmul 50:5.

Se pune atunci întrebarea: Ce sacrifică omul? Răspunsul este: sacrifică dreptul său de a trăi ca ființă umană pe pământ. Fiind născut păcătos, de unde a obținut oare acest drept de a trăi? L-a primit ca urmare a faptului că Dumnezeu l-a declarat drept, l-a justificat. Jertfirea vieții sale, în special ca parte a jertfei lui Cristos, a fost reprezentată de înjunghierea țapului Domnului în țarcul tabernacolului sacru în ziua ispășirii la evrei. Preotul era cel care oficia sacrificiul, prefigurând că, în realitate, Isus Cristos este Marele preot care îi jertfește pe urmașii săi devotați ca parte a jertfei sale. Astfel, omul care se consacră nu jertfește nimic el însuși, ci Marele Preot este cel care îl jertfește, iar omul consimte această jertfă fiind de acord să împlinească voia lui Dumnezeu în momentul consacrării. Atunci și acolo acel om este născut ca o nouă creatură în Cristos, așa cum este folosită expresia în 2 Cor. 5:17: ”Astfel, dacă cineva este în Cristos, este o nouă creație. Cele vechi s-au dus. Iată, toate au devenit noi!”

Unii au înțeles și i-au învățat pe alții că noua creatură în Cristos are sădită în ea “sămânța” lui Dumnezeu sau nemurirea; și că această sămânță continuă să existe în creatura umană cât timp trăiește pe pământ, după care va fi dusă fie în rai, fie în iad. Această doctrină este nescripturală și, deci, falsă. O creatură nemuritoare nu poate muri. Dacă doctrina de mai sus ar fi adevărată, iar cineva ar deveni o creatură nouă și apoi l-ar respinge pe Cristos sau Dumnezeu, atunci ar continua să

trăiască în pofida faptului că l-a respins și ocărât pe Domnul. Din contră, Scripturile arată că dacă cineva se naște ca o nouă creatură în Cristos, și a gustat așadar bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu și puterile lumii care va veni, dacă respinge apoi pe Domnul va muri și nu se va mai putea bucura de înviere. “Căci este imposibil pentru cei ce odinioară au fost luminați, au gustat darul ceresc, au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului care vine dar care apoi au căzut, este imposibil să fie înnoțiți iarăși spre pocăință, întrucât ei Îl răstignesc din nou pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu, și-l dau la batjocură.” “Prin credință a ieșit din Egipt, fără să se teamă de furia regelui. Căci el a stat neclintit, ca și când L-ar fi văzut pe Cel Ce este nevăzut. Prin credință a celebrat Paștele și stropirea cu sânge, pentru ca nimicitorul să nu-i omoare pe întâii lor născuți. Prin credință a trecut poporul prin Marea Roșie ca pe uscat. Când au încercat însă și egiptenii lucrul acesta, s-au înecat.” – Evr. 6:4-6; 10:26-29.

Alții i-au învățat pe oameni și încă îi învață că zămisirea și nașterea unei creaturi animale ilustrează începutul și nașterea unei noi creații în Cristos; adică că are loc o zămislire (o concepere) și apoi o perioadă de gestație și trezire la viață și creștere, și abia apoi nașterea. O asemenea doctrină este și ea eronată, pentru că nu are niciun fel de sprijin în Scripturi. Dacă o asemenea teorie ar fi adevărată, atunci creatura nu ar putea fi în niciun fel răspunzătoare în perioada de gestație, trezire la viață și creștere, până la naștere. Din contră, scripturile arată că noua creatură este responsabilă încă de la început, atunci când un om devine o astfel de creatură. – Rom. 8:1-13.

Învățătura scripturală spune că noua creatură este începută și terminată după și în armonie cu termenii unui legământ. Zămisirea este un act din partea lui Iehova, și, așadar, ține de partea sa de legământ cu cel consacrat. Apostolul Iacob spune: “El ne-a născut prin Cuvântul Adevărului, potrivit cu voia Lui, ca să fim un fel de prim rod între fapturile Lui. ” (Iacob 1:18) Acest lucru înseamnă că este voința lui Dumnezeu ca o persoană astfel justificată să fie zămislită, concepută din spirit, iar El face acest lucru prin Cuvântul său, Cuvântul adevărului și prin exercitarea spiritului sau puterii sale sfinte și nevăzute.

Despre acest lucru se scrie din nou: “prin care El ne-a dăruit promisiunile Lui prețioase și nespus de mari, pentru ca, prin acestea, scăpând de stricăciunea care este în lume din cauza poftelor, să deveniți părtași ai naturii [originii, *Grecește*] dumnezeiești” (2 Petru 1:4) Apostolul Petru se adresează aici noii creaturi care a răspuns la chemarea de a intra în legământul pentru Împărăția divină, iar argumentul său este că Dumnezeu, exercitându-și puterea divină și voința sa a dat acestei creaturi promisiunile prețioase și nespus de mărețe în care făgăduiește că noua creatură va fi părtașă la “creșterea” divină, cu condiția acela care devine o nouă creatură și intră în legământ să-și respecte partea de legământ.

Zămisirea, după uzul scriptural al termenului, înseamnă începutul, aducerea în existență unei creaturi, căreia îi este pusă înainte speranța de a vedea desăvârșirea lucrurilor promise. Dar la ce este adusă atunci în existență noua

creatură? Apostolul Petru (1:1:3, 4) răspunde: “Dumnezeul, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos (...) ne-a născut din nou la o speranță vie, prin învierea lui Isus Cristos dintre cei morți, și la o moștenire nepieritoare, nepângărită și care nu se veștejește, păstrată în ceruri pentru voi.”

Nu există în aceste scripturi nimic care să indice că noua creatură în Cristos, cât timp se află pe acest pământ este un “fetus” și că trece printr-o perioadă de gestație și trezire la viață. Din contră, atunci când acesta este zămislit sau născut devine o nouă creatură chiar din momentul în care este născut din spirit de Dumnezeu, iar responsabilitatea lui începe chiar din acel moment. Despre cel astfel adus în existență se spune că a fost făcut un membru al familiei lui Dumnezeu prin adopție. Apostolul Pavel spune: “Fiindcă voi n-ați primit un duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul învierii, prin care strigăm: "Ava, adică Tată!".” – Rom. 8:15.

Despre noua creație sau creatură, este scris: “Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt fără regret.”(Rom. 11:29). Darul lui Dumnezeu este viața, iar cel justificat de Dumnezeu primește viața. Chemarea lui Dumnezeu este o invitație ca acesta să intre în legământ pentru Împărăția divină sau familia regală a lui Iehova, să fie pătaș la nemurire cu Isus, și să domnească împreună cu el pe tronul său, ca parte din “sămânța” promisă în care își vor găsi binecuvântare toate familiile pământului. (Luca 22:29, 30; Gen. 12:3) De atunci înainte, omul născut din spiritul lui Dumnezeu trebuie fie să trăiască precum o creatură spirituală, fie să nu trăiască deloc. Această chemare, spune apostolul, este irevocabilă și nu este supusă schimbării. Se pune atunci întrebarea: Ce constituie chemarea? Se poate spune că Dumnezeu a emis în mod întâmplător o chemare pentru ca toți oamenii să vină în ceruri? Răspunsul este NU. Dumnezeu nu cheamă pe nimeni în afară de cei pe care îi justifică și îi zămislește, sau îi naște ca noi creaturi, iar această justificare și zămislire are scopul ca omul să aibă șansa și privilegiul de a deveni parte din jertfa Fiului său iubit pentru justificarea numelui lui Iehova.

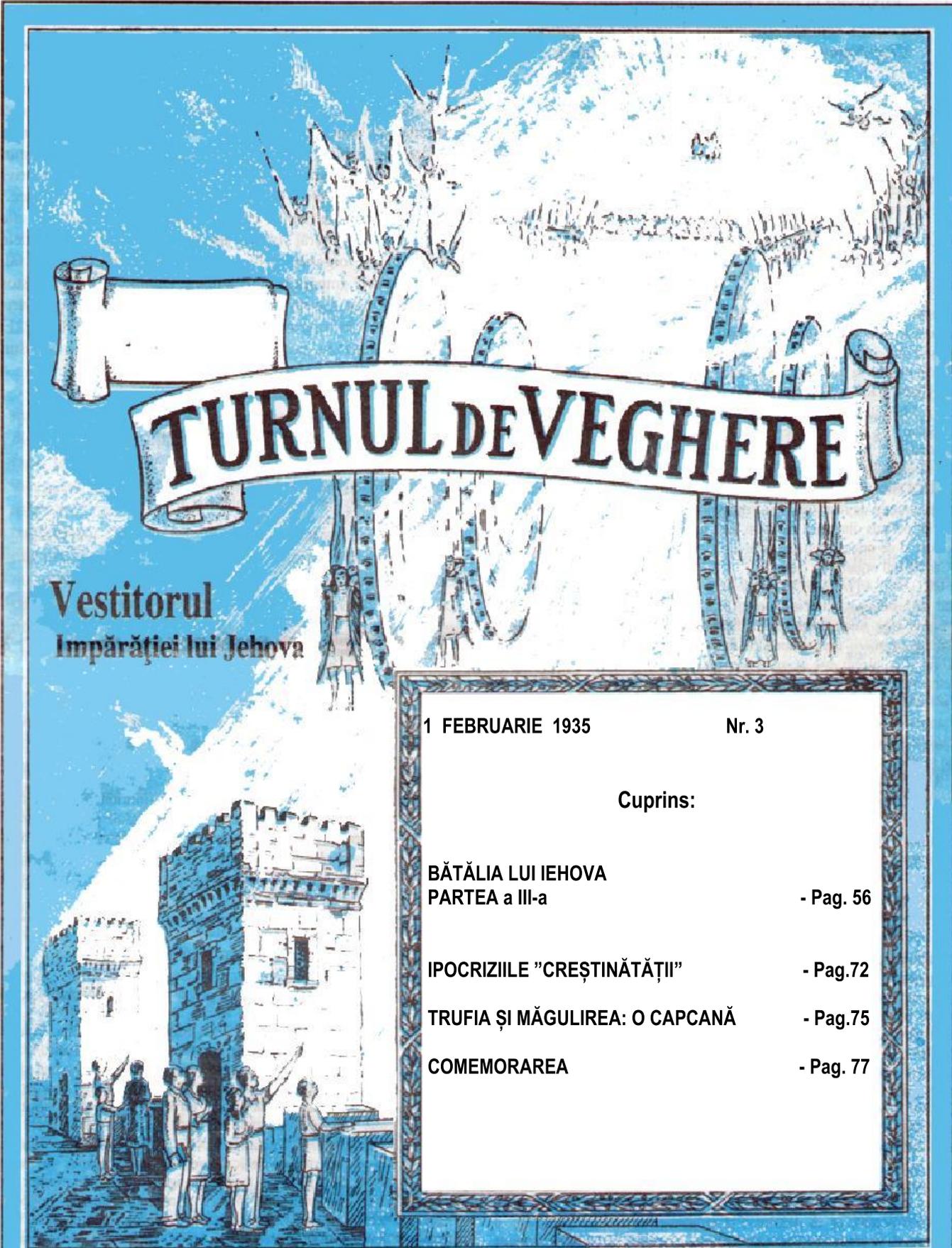
Dumnezeu a predestinat noua creație; nu indivizii, ci adunarea care va alcătui corpul. Așa cum este scris: “Si pe aceia pe care I-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; pe aceia pe care i-a chemat, i-a și îndreptățit ; iar pe aceia pe care i-a îndreptățit, i-a și gloriificat[sau, aprobat].” (Rom. 8:30). Acest lucru dovedește că cei care răspund chemării trebuie să îndeplinească cerințele divine înainte să fie justificați în acest sens mai înalt, și anume să fie aprobați ca fiind vrednici și potriviți pentru a fi acceptați în legământul pentru Împărăția cerurilor. Atunci, la ce sunt chemați cei justificați? Răspunsul este: la o chemare divină, cerească. Celor care răspund și sunt aleși Pavel li se adresează cu: “frați sfinți, pătași la chemarea cerească” (Evr. 3:1) Dumnezeu este cel care emite o astfel de chemare, după cum este scris: “El ne-a mântuit și ne-a chemat la o chemare sfântă, nu datorită faptelor noastre, ci datorită planului și a harului Său, pe care ni l-a dat în Cristos Isus înainte de vremurile veșnicilor [înainte de începutul lumii]” – 2 Tim. 1:9.

Această scriptură nu poate fi interpretată astfel încât să însemne că această chemare a fost lansată înainte de începutul lumii, ci în sensul că a fost scopul lui

Dumnezeu, chiar înainte de începutul lumii, ca să se îngrijească și să cheme această adunare. Argumentul apostolului este că suntem salvați și apoi primim o chemare cerească. După cum apostolul spune despre sine: El a fost “chemat prin voia lui Dumnezeu să fie apostol al lui Cristos Isus (...) mărturia despre Cristos fiind astfel confirmată în mijlocul vostru.” (1 Cor. 1:1,6) În Efeseni 4:1 se spune că aceștia sunt cei care sunt chemați la o vocație divină, cerească; iar cei care răspund sunt chemați cu o singură speranță: de a avea parte de învierea lui Cristos, marele premiu al chemării cerești a lui Dumnezeu în Isus Cristos, după cum se spune în Filipeni 3:11-14.

Este vădit din toate aceste scripturi că noua creație este cea care este chemată. Rezultă, deci, că justificarea de păcat este urmată de zămislirea din spiritul lui Dumnezeu, iar apoi urmează chemarea sau invitația la o poziție în corpul lui Cristos ca membru al familiei regale a lui Dumnezeu. Chemarea vine după ce omul este adus în existență ca și creatură nouă.

Să ne amintim acum ilustrația cu tabernacolul prezentată în ziua ispășirii la evreii din vechime, și că cei doi țapi erau aduși în țarcul din jurul tabernacolului, iar marele preot lua țăpul Domnului și îl înjunghia lângă altarul din țarc, iar apoi, cu sângele lui făcea un drum în “sfânta sfintelor” din tabernacol, așa cum făcea și cu sângele taurului ucis mai înainte, taur care prefigura jertfa perfectă a lui Isus ucis pe acest pământ. Țarcul unde erau aduși înaintea Domnului cei doi țapi reprezintă condiția celor de pe pământ care au fost declarați dreți, justificați de păcate și zămisliți sau aduși în existență ca fii spirituali ai lui Dumnezeu. Așadar, cei doi țapi îi reprezintă pe toți cei justificați în acest fel, pe cei născuți din spirit. Se aruncau sorți pentru cei doi țapi, iar țăpul pe care îl alegeau sorții drept “țăpul lui Dumnezeu” era ucis iar cu sângele lui se stropea tronul milei. Cel ales drept țăpul Domnului reprezintă aici pe cei născuți din spirit care se califică și care sunt aleși și aduși în legământul pentru Împărăție. Celălalt țap, care se numește “țăpul ispășitor” reprezintă clasa celor care nu au fost aleși, și care au, așadar, un destin diferit și nu au privilegiul de a deveni membrii ai familiei sau casei regale a lui Iehova.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

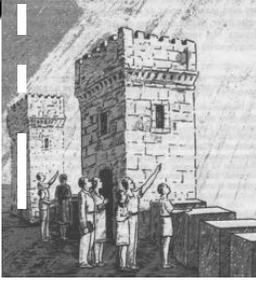
1 FEBRUARIE 1935

Nr. 3

Cuprins:

BĂTĂLIA LUI IEHOVA PARTEA a III-a	- Pag. 56
IPOCRIZIILE "CREȘTINĂȚII"	- Pag.72
TRUFIA ȘI MĂGULIREA: O CAPCANĂ	- Pag.75
COMEMORAREA	- Pag. 77

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Februarie 1935

Nr. 3

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

“Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” – Judecători 7:18, *A.R.V.*

PARTEA a III-a

Iehova l-a pregătit pe Ghedeon și oștirea sa pentru bătălia împotriva dușmanilor lui Israel. Această pregătire a prefigurat ceea ce Dumnezeu pentru poporul de legământ al său în aceste zile din urmă. Consemnarea despre pregătirea lui Ghedeon a fost alcătuită de Dumnezeu pentru beneficiul rămășiței. Consemnarea spune despre israeliți: “Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne fie exemple și au fost scrise pentru avertizarea noastră, a celor peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Cor 10:11). Cunoașterea și înțelegerea acestor adevăruri profetice proclamate cu mult timp în urmă și descoperite acum de Domnul poporului său sunt menite pentru ca aceștia să învețe și le aduce multă mângâiere celor unși și le de putere în speranța lor. Cei credincioși știu că sunt de partea cea bună și că sunt susținuți de Domnul, și înaintează așadar cu curaj, supunându-se poruncilor lor.

2. Ghedeon a acționat deliberat și cu prudență, și atunci când era sigur că făcea voia lui Dumnezeu, a devenit puternic în Domnul și în puterea gloriei sale. “Domnul va da tărie poporului său. Domnul își va binecuvânta poporul cu pace.” (Ps. 29:11, *Rotherham*) Iehova i-a dat prosperitate lui Ghedeon, și va da prosperitate și poporului său credincios din prezent. “Ierub-Baal, adică Ghedeon, împreună cu tot poporul care era cu el, s-au sculat dis-de-dimineată, au plecat și apoi și-au așezat tabăra lângă izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la nord de ei, lângă dealul Moreh, în vale.” – Jud. 7:1.

3. Ghedeon era un contestatar al lui Baal; de aici provine mărturia împotriva Diavolului în cadrul mării dispute legate de supremație. Ghedeon, al cărui nume înseamnă “doborâtorul” sau “prăvălitorul” îl reprezintă pe Isus Cristos, marele contestatar al lui Satan, cel care va prăvăli sau va doborî marele “copac” al lui Satan, adică organizația sa, așa cum descrie profetul Ezechiel (Ez. 31:1-18) Asigurându-l pe deplin pe Ghedeon că era pe calea cea bună, Iehova l-a trimis apoi să se pregătească pentru bătălia care avea să urmeze în scurt timp. În prezent, Mai-Marele Ghedeon, adică, Isus Cristos, este trimis cu deplină autoritate și putere pentru a face pregătirile finale pentru bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel

Atotputernic, care va urma în scurt timp și care se va sfârși cu anihilarea organizației lui Satan.

4. Însă nu toți oamenii erau cu Ghedeon, ci “toți oamenii care erau cu el s-au sculat devreme. Acest lucru corespunde cu ce declară psalmistul: ”Cei din poporul Tău vor fi jertfe de bunăvoie, în ziua tăriei Tale. În podoabe sfinte, din pântecul zorilor, va veni la Tine roua tineretului Tău.” (Ps. 110:3) Printre oamenii care s-au adunat ca o turmă în jurul lui Ghedeon se aflau și mulți “acoliți”, mulți “profitori” care au mers împreună cu cei credincioși. Tot astfel, astăzi există o rămășiță credincioasă care răspunde cu entuziasm și energie la chemarea Domnului, dar există și o mulțime de acoliți care merg pentru o vreme cu cei credincioși. Atunci când aceștia simt că lupta este aproape, tremură de frică și sunt gata să fugă sau să se ascundă. Ghedeon și mica lui oștire și-au așezat tabăra lângă pâraul Harod, al cărui nume înseamnă “tremurat, palpitație”. Acesta este singurul loc din Scripturi în care se menționează acest curs de apă, și pare destul de logic să tragem concluzia că a fost numit așa datorită fricii, a tremuratului multora din oștirea lui Ghedeon. Dar nu apa era cea care le dădea fiori, ci numărul și forța inamicului care se afla aproape; asta i-a făcut pe mulți oameni să tremure de frică. Tot astfel, începând cu 1922 Dumnezeu a adus pe poporul său în contact cu apele pure ale adevărului, și cine este perfect în iubire și a primit adevărul în inimile lor curate, oneste și altruiste nu se tem deloc în prezența dușmanului (1 Ioan 4:17, 18) Dar au existat mulți care s-au alăturat rămășiței credincioase a lui Dumnezeu cu scopul de a auzit adevărul, iar când mesajul adevărului a fost afirmat cu tărie împotriva dușmanului și de partea lui Iehova, arătând clar că o luptă se apropie, acoliții, acești falși tovarăși de drum, au tremurat de frică și cu cuvinte blânde și mieroase au pledat să se meargă pe o cale mai conservatoare. O asemenea cale este o cale a compromisului și nu poate fi plăcută Domnului.

5. Oștirea adunată a lui Ghedeon număra doar 32.000 de oameni împotriva unui număr de 4 ori mai mare de inamici. “Domnul i-a zis lui Ghedeon: "Poporul care este cu tine este prea numeros pentru ca Eu să-l dau pe Madian în mâinile lor. S-ar putea ca Israel să se mândrească împotriva mea și să zică: "Mâna mea m-a izbăvit"." (Jud. 7:2) Dacă cei 32.000 ar fi trecut la acțiune și ar fi câștigat bătălia, nu ar fi fost foarte dornici să recunoască în acest lucru meritul lui Iehova Dumnezeu, Salvatorul și Eliberatorul lor. Acest lucru arată că lucrul cel mai important nu este doar ca cineva să participe în vreun fel la serviciu. Iehova va obține victoria pentru sine, și asta pentru propria lui onoare și glorie. Martorii săi trebuie să-și îndeplinească lucrarea în puterea și spre gloria lui Dumnezeu. Iehova nu avea nevoie ca oamenii care erau cu Ghedeon să plece la luptă, ci le-a dat celor credincioși o șansă să-și dovedească integritatea față de el și să acționeze ca martori care să îi vestească numele; la fel și acum, Iehova nu are nevoie de oameni care să lupte de partea sa, dar le dă celor din rămășița sa credincioasă o șansă să fie martori ai săi și să-și mențină integritatea față de el și să aibă un rol în bătălia din marea zi.

6. Mesajul adevărului trebuie declarat în auzul celor credincioși, dar și în auzul acoliților și a altora, pentru ca să poată avea loc încercarea. Acest lucru a fost prefigurată de proclamația pe care Dumnezeu l-a călăuzit pe Ghedeon să o facă. Acest lucru este în deplină conformitate cu porunca lui Dumnezeu dată prin gura lui Moise cu alt prilej: “Când vei ieși la război împotriva dușmanilor tăi și vei vedea cai și care și un popor mai numeros decât al tău, sa nu te temi de ei, pentru că Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, va fi cu tine. După aceea, supraveghetorii sa vorbească mai departe poporului: ‘Cine este fricos sau slab de inimă? Să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu înmoaie inima fraților lui ca pe inima lui.’” (Deut. 20:1, 8) Cei temători și “cu inima slabă” nu vor fi martori credincioși și loiali pentru Domnul; așadar, el nu îi va trimite în luptă. Dumnezeu a poruncit ca cei temători să “plece degrabă de pe muntele Galaad”. Nu este sigur de ce Dumnezeu a menționat atunci muntele Galaad dar, aplicând acest simbol în prezent, devine foarte impresionant și semnificativ. *Galaad* înseamnă “grămadă de martori” sau “multă mărturie”. Iehu a luptat pe Muntele Galaad când a fost uns și a fost trimis să-și îndeplinească lucrarea sa completă (2 Regi 9:1-3) Așadar acum, când Mai-Marele Iehu este trimis la luptă, e o perioadă când mărturia în numele lui Iehova atinge apogeul, iar cei fricoși dau înapoi și se îndepărtează de locul bătăliei.

7. Atunci când oștirea de sub conducerea lui Ghedeon a văzut armata dușmanului în vale și a auzit proclamația făcută de Ghedeon, că aceia care se tem ar trebui să plece, mulți din ei au fost speriați, și 22.000 dintre aceștia s-au retras și s-au întors din tabără. Aceștia îi reprezintă desigur pe acoliți, pe cei care merg cu mulțimea, dar care nu sunt candidați la Împărăție ci “participanți la întruniri” care speră să absoarbă unele beneficii fără să ofere niciun serviciu; și care participă la întrunirile poporului lui Dumnezeu din acest motiv, și stau în rândul lor cu o ținută solemnă. Ei nu poartă niciun fel de roade ale Împărăției și nu au niciun rol în justificarea numelui lui Iehova (pentru o discuție mai largă vezi *Turnul de Veghere* din 1931, pag. 343).

8. De când Iehova a descoperit poporului său cunoștință despre organizația sa pe pământ și despre vasta organizație pământească a dușmanului Satan, mulți dintre cei care au văzut doar această parte din adevăr, observând cele două mari organizații care se confruntă au început să se teamă din cauza faptului că sunt copleșiți numeric și, fiind slabi în credință, s-au retras. Punctul de separație dintre lucrarea Ilie și Elisei a adunării a fost marcat, după planul Domnului, de publicarea în *Turnul de Veghere* a articolelor intitulate “Fericți cei neînfricați” (*Turnul de Veghere* din 1 și 15 august 1919). La vremea publicării lor, poporul lui Dumnezeu nu înțelesese încă motivul din spatele lor, dar acum li s-a dat capacitatea de a-l înțelege. De atunci înainte, *Turnul de Veghere* a atras în mod repetat atenția asupra mesajului din 1 Ioan 4:17, 18 cu privire la curaj în declararea adevărului și a mării nevoi de neînfricare în împlinirea lucrării Domnului și vestirea Împărăției. În *Turnul de Veghere* din 1927, pag. 246 se oferă dovada scripturală că teama este o molimă, o ciumă distrugătoare.

9. Atunci când cei 22.000 s-au retras din tabără și s-au întors, în oștirea lui Ghedeon au rămas doar 10.000 de oameni; aceștia îi reprezentau foarte clar pe toți cei care au fost mlădiți în via adevărată începând cu 1922. Nu toți dintre cei 10.000 au trecut încercarea, iar acest lucru prefigurează că nu toți cei care vor primi ungera se vor dovedi credincioși în purtarea roadelor lui Iehova, adică în lucrarea lor de purtători ai apelor adevărului către cei însetați. Așa cum a declarat Isus, via trebuie rărită și mai mult. Tot astfel, Iehova l-a instruit pe Ghedeon să-i mai supună încă la un test: “Domnul i-a zis din nou lui Ghedeon: "Oamenii sunt încă prea mulți. Coboară la ape și ți-i voi alege acolo. Acela despre care îți voi spune să meargă cu tine, va merge cu tine și toți aceia despre care îți voi spune să nu meargă cu tine, nu vor merge cu tine.” (Jud. 7:4). Acum, armata dușmană depășea numeric pe israeliți în raport de 12:1, dar justificarea numelui lui Iehova nu avea să fie umbrită de niciun fel de numere pământești. Desigur, Dumnezeu ar fi putut obține victoria cu 10.000 de oameni ca și cu oricare alt număr de oameni, dar ar fi fost loc de laude și aroganță în rândul unora din cei zece mii dacă Domnul ar fi câștigat victoria cu acest număr de oameni. Mai presus de toate, ilustrația alcătuită acolo trebuie să fie reală ca să poată prefigura lucrurile care vor avea loc la împlinirea ei în timpurile moderne; de aceea Dumnezeu a supus oștirea lui Ghedeon la încă un test. Nu toți cei care răspund chemării la Împărăție, și care candidează la Împărăție sunt “aleși și credincioși”. Doar cei care au primit “iubirea adevărului” și care stăruie în ea vor rezista testului final și vor primi aprobarea Domnului (2 Tes. 2:10) “printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul oamenilor, nici mulți puternici, nici mulți de viță nobilă(...) pentru ca niciun om să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.” (1 Cor. 1:26-29) Pârâul sau izvorul lui Harod reprezenta mesajul lui Dumnezeu, mesajul “prezentului adevăr” care stabilește într-un limbaj neechivoc adevărata dispută dintre Satan și Iehova și dintre cele două mari organizații. “Omul păcatului” sau clasa Iuda, adică aceia care au fost cândva candidați la Împărăție, au cârtit și au continuat de atunci să cârtească împotriva adevărului, negând că Dumnezeu ar avea măcar o organizație pe pământ, și insistă în continuare că “stăpânirile înalte” (Rom. 13:1), sunt constituite de guvernele pământului și delegații lor, care sunt, de fapt, parte din organizația lui Satan. Ei cârtesc împotriva adevărului că “Înaltele Stăpâniri” menționate de Scripturi sunt Iehova Dumnezeu și Regele său uns. Aceste condiții, care au apărut în timpurile moderne, dovedesc că testul apei aplicat de Ghedeon a fost necesar, și prefigurează testul mai mare și mai important din vremurile moderne.

10. Cei care dau acum ascultare cuvintelor potrivnice și care sunt influențați de eforturile clasei “omului păcatului” nu vor rezista testului din aceste zile, ci vor eșua cu siguranță. (2 Tes. 2:10-12) . În vremea lui Ghedeon testul a fost pus în aplicare, dar nu de o creatură, ci de Dumnezeu însuși, după cum i-a spus lui Ghedeon: “îi voi încerca înaintea ta”. Acest lucru a prefigurat faptul că în vremurile moderne testul la care sunt supuși cei consacrați nu este administrat de vreo creatură sau organizație pământească, ci că Iehova însuși îi pune la încercare

pentru Mai-Marele Ghedeon, adică Isus Cristos, care își va conduce oștirea spre victoria finală.

11. După congresul de la Cedar Point din 1922 adevărul a început să se limpezească, și de atunci mesajul adevărului a început să se clarifice fără precedent; acest proces începând în particular o dată cu publicarea în *Turnul de Veghere* a articolului “Nașterea Națiunii” (vezi *Turnul de Veghere* din 1 martie 1925) Adevărul limpezit s-a dovedit a fi o mare încercare și a cauzat multe controverse în rândul celor care pretind că sunt fiii lui Dumnezeu. Cuvintele lui Iehova către Ghedeon arată că el i-a pus la încercare pe cei zece mii pentru a determina cine va merge cu Ghedeon la luptă. Acest lucru prefigurează că Iehova îi va pune în aceste zile din urmă la încercare pe cei consacrați și va hotărî cine va pleca la luptă cu Mai-Marele Ghedeon Isus Cristos; iar acest lucru este arătat de cuvintele lui Iehova: “Și nimeni nu își ia această cinste singur, ci este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost și Aaron.” – Evr. 5:4.

12. Cei care stau azi de partea Mai-Marelui Ghedeon, Isus Cristos, sunt cei care au fost “chemați și aleși” (Rev. 17:14) Sunt ‘rămășița pe care o va chema Iehova’ (Ioel 2:32) Acest lucru dovedește că rămășița nu constituie clasa “secerătorilor”, ci simpli martori. Cei din rămășiță nu s-au secerat singuri, ci Dumnezeu este cel care i-a scos din lume ca să fie martori pentru numele său. Acești fii ai lui Dumnezeu născuți din femeia sau organizația lui primesc învățatură de la el și învață și se supun poruncilor sale. (Ioan. 6:44, 45) Aceasta este încă o dovadă că niciun individ nu îl poate ține sau alunga pe altul din adevăr, ci doar Dumnezeu păstrează pe oricine se dovedește credincios sub încercare. Îngerii lui Dumnezeu de la porțile templului îi țin afară și nu îi lasă să intre pe cei care nu sunt aprobați, și îi strâng și îi dau afară pe cei care devin necredincioși sau sunt dezaprobați, pentru ca doar cei credincioși și aprobați să rămână cu Mai-Marele Ghedeon în luptă și victorie. De aceea, Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon a spus despre discipolii săi credincioși: ”Le-am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai Tăi și Tu Mi i-ai dat, iar ei au păzit Cuvântul Tău. Pentru ei mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi.” – Ioan. 17:6, 9.

13. Fiecare dintre cei 10.000 rămași trebuia să se supună testului pe care Dumnezeu i l-a specificat lui Ghedeon. “Ghedeon a coborât poporul la apă și Domnul i-a zis: "Pe cei care vor lipăi apa cu limba așa cum lipăie câinele, să-i separi de toți aceia care se vor apleca pe genunchi să bea apă". Numărul celor care au lipsit apa cu limba a fost de trei sute de bărbați. Restul poporului s-a plecat pe genunchi să bea apă.” – Jud. 7:5, 6.

14. Modul în care fiecare dintre cei 10.000 de oameni a întâmpinat și s-a confruntat cu încercarea a determinat decisiv în care clasă va fi inclus, fie în cea care va pleca la luptă, fie în rândul celor care vor rămâne în urmă. Dintre cei 10.000 care au fost supuși la această încercare, 9.700 au îngenuncheat ca să bea apă. Pentru a face asta, trebuia să se oprească din mărșăluit și să se aplece și să îngenuncheze în timp ce beau apă. Ei nu au rămas cu picioarele pe pământ, acolo

unde trebuia să stea. Cel mai important gând în mințile lor era să se adape. Ei au prefigurat o clasă de oameni consacrați care caută confortul personal și care sunt prea încrezători în sine și se biziue prea mult pe sine, de aceea le lipsește agerimea și prudența, și nu sunt deci foarte atenți la dușmani și sunt dispuși să se laude dacă lucrul în care sunt implicați prosperă. Fiind cu garda jos, sunt diferiți de cei care “lucrează pe deplin mântuirea lor, cu frică [de Dumnezeu] și cutremur” (Fil. 2:12) Aceștia se bazează mai mult pe ”dezvoltarea caracterului” sau pe meritul lor însuși decât pe credință, credință care este dovedită de lucrări făcute cu supunere la poruncile lui Dumnezeu. “ospătându-se fără rușine” (Iuda 12). Ei cred că nu este demn de ei să citească public înaintea unei adunări a poporului lui Dumnezeu o explicație a unui articol din *Turnul de Veghere*, pe care Domnul l-a pus la dispoziție ca hrană pentru poporul său, ci insistă că un orator trebuie să-și afișeze inteligența printr-o cuvântare ținută pe nepregătite. Astfel, ei primesc mai multă onoare de la oameni. Ei nu beau apă, adică nu primesc adevărul cu scopul de a-l absorbi și a-l folosi spre gloria lui Dumnezeu, ci o primesc doar pentru a se glorifica pe sine. Asemenea oameni nu reușesc să își dea seama că o luptă adevărată va veni foarte curând și că va fi cea mai mare luptă dusă vreodată, și că au nevoie și trebuie să primească toată puterea de la Iehova Dumnezeu și Domnul Isus Cristos. Dacă ar fi apreciat adevăratul sens al luptei din marea zi a Dumnezeului cel Atotputernic ar fi știut că trebuie să fie mereu treji, ageri și dornici să asculte, să învețe și să se spună poruncilor lui Dumnezeu, și să nu se biziue niciodată pe sine sau pe alte creaturi de pe pământ pentru siguranța și prosperitatea și succesul lor. Domnul a evidențiat foarte clar această clasă prin intermediul celor 9700 care, prin acțiunile lor, s-au plasat automat în clasa aceasta.

15. Cealaltă clasă, alcătuită din cei 300, era întrutotul diferită. Iehova alcătuiă aici o ilustrație care să prefigureze Armagedonul, și în această privință se gândea la câini; de aceea folosirea câinilor drept exemplu - “ca să-ți înmoi picioarele în sânge, iar limba câinilor tăi să-și ia partea din dușmanii tăi. ” (Ps. 68:23). Această mică mulțime de 300 de oameni lipăia apa precum câinii, “ducându-și mâna la gură” și folosindu-și astfel brațele, ilustrând puterea lor dată de Dumnezeu de a duce la gurile lor apele înviorătoare ale adevărului, și sunt descriși de profeți și drept cei care “cu bucurie (...) veți scoate apă din izvoarele mântuirii. ” (Isa. 12:3) Ei apreciază că tot adevărul vine de la Iehova ca un dar generos din partea lui, și stau mereu de veghe pentru a le primi și a profita de ele. Această mică mulțime de 300 a continuat să mășăluiască pe măsură ce scoteau apa în căușul palmelor și o duceau la gură. Acest lucru a prefigurat starea de veghe și agerime din partea rămășiței lui Iehova, care discerne clar dușmanul și care nu este nicidecum ignorantă în privința mijloacelor sale. (2 Cor. 2:11) Din firea lor, cei 300 au tremurat, probabil, la fel ca și ceilalți atunci când au văzut dușmanul, dar aveau curaj pentru că se biziuiau pe Domnul Dumnezeu. Tot astfel, în cadrul împlinirii moderne a imaginii profetice, probabil că majoritatea oamenilor din poporul lui Dumnezeu sunt din fire, în mod natural, fricoși, adică le este teamă se avânte în conflicte fatale, și le evită; dar primesc ordinul de la Iehova Dumnezeu și

marele său Mareșal, Isus Cristos, și, știind că sunt pe calea cea dreaptă și Iehova și Regele său îi susțin, credința lor este puternică și merg înainte. Ei știu că puterea lor este în Domnul. Ei știu că bătălia este a lui Iehova Dumnezeu și că victoria este sigură și că cei credincioși și supuși vor primi protecție deplină și refugiu în Domnul și sunt, așadar, puternici în Domnul și în puterea lui. Ei știu un singur lucru, iar acesta este supunerea deplină la poruncile Domnului. Dacă s-ar fi bazat pe orice fel de putere umană, nu ar putea face față testului.

16. Ceea ce Isus, Mai-Marele Ghedeon, le-a spus discipolilor săi credincioși le poate spune acum și credincioșilor săi: “El taie din mine orice mlădiță care nu aduce rod și curăță orice mlădiță care aduce rod[prin încercarea apei adevărului], ca să aducă și mai mult rod. Acum voi sunteți curați, datorită cuvântului [apei adevărului] pe care vi l-am spus.” – Ioan 15:2, 3.

17. Cei 300 de credincioși au continuat să fie activi, mărșăluind înainte. Ei nu s-au oprit ca să se aplece și să bea, ci au stat cu ochii pe dușman și au fost conștienți că lupta e foarte aproape. Ei nu au devenit neglijenți sau indiferenți, ci au rămas cu picioarele pe pământ pentru a gândi limpede și a fi foarte atenți, pentru ca să poată asculta și executa ordinele lui Ghedeon. Tot astfel, în prezent credincioșii lui Dumnezeu rămân cu picioarele pe pământ și cu ochiul pe dușman și sunt dornici să audă și să se supună poruncilor marelui Mareșal Isus Cristos. Ei primesc adevărul într-un mod care atrage lauda lui Iehova. Faptul că au fost aleși de Domnul arată că beau apă pentru luptă. Iehova le conferă numele său și îi face martorii săi. Aceștia sunt mereu ageri și pe drum și se bucură să joace un rol în înălțarea numelui Celui Preaînalt.

18. Iehova a adunat pe poporul său la sine prin intermediul îngerilor săi, care sunt secerătorii care lucrează sub călăuzirea și porunca Domnului Isus Cristos. Iehova știa că aceștia sunt ai lui. (Mat. 13:39; 2 Tim. 2:19) Credincioșii care se află acum cu Mai-Marele Ghedeon vor fi cu el și în bătălia Armagedonului. Despre cei care primesc aprobarea lui Dumnezeu în această încercare este scris: “Domnul i-a zis lui Ghedeon: "Cu cei trei sute de bărbați care au lipsit din apă cum lipăie câinele, vă voi izbăvi și-i voi da pe madianiți în mâna ta. Toți ceilalți din popor să plece fiecare la locul lui".” – Jud. 7:7.

19. Începând cu acest moment, cei 9700 nu au mai jucat niciun rol în activitățile care au dus la izgonirea madianiților. Ei nu mai apar în ilustrație ca o mulțime distinctă. O dată ce și-au jucat rolul în dramă, ies din scenă. Cele cinci seminții ale israeliți care au participat după aceea la urmărirea dușmanului constituie ceva diferit de ceea ce simbolizează aici cei 9700. Mica adunare de 300 a rămas, a stăruit și a fost gata să se supună ordinelor primite, așa cum și rămășița credincioasă din ziua de azi e gata și dornică să se supună poruncilor date de Iehova prin Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos.

LAUDĂ LUI IEHOVA

20. Lupta care era gata să aibă loc se ducea pentru onoarea și lauda lui Iehova și justificarea numelui său, iar Dumnezeu a echipat complet poporul său pentru a îndeplini acest serviciu de laudă: “După ce poporul și-a luat proviziile și trâmbițele în mâini, Ghedeon i-a trimis pe toți bărbații lui Israel acasă, pe fiecare la corturile lui, și i-a ținut doar pe cei trei sute de bărbați. Tabăra lui Madian era în vale, mai jos de tabăra lui Ghedeon.” (Jud. 7:8) Pare rațional să tragem concluzia că toți cei 10.000 de bărbați erau echipați cu trâmbițe, pentru că au fost aleși să aducă laude numelui lui Iehova. Trâmbița este un instrument de laudă, după cum este scris: “Lăudați-l în sunet de trâmbiță” (Ps. 150:3). Trâmbița este folosită și pentru a anunța apropierea oștirii biruitoare a lui Iehova. “Dumnezeu S-a înălțat [la luptă împotriva dușmanului, prefigurând Armagedonul] în mijlocul strigătelor de bucurie; Domnul S-a înălțat în sunet de trâmbiță.” (Ps. 47:5) Presupunând că toți cei 10.000 erau echipați cu trâmbițe, cea mai mare parte din ei – respectiv 9700 – au ratat ocazia de a trâmbița spre gloria lui Iehova chiar înainte de bătălie.

21. În realitatea prefigurată de această imagine profetică, toți în afară de rămășiță nu reușesc să se pună la dispoziție pentru a avea prilejul de a sufla în trâmbița de laudă a lui Iehova vestindu-i scopul, gloria numelui său, războiul său, Regele și Împărăția sa. Adunarea de 9700 care a căzut la testul apei avea să se întoarcă în tabără. Ei au fost eliminați din grupul prin care Iehova avea să salveze Israelul. Fiind cândva pretendenți la privilegiile pe care le-au ratat acum, ei îi prefigurează probabil pe cei care au fost cândva candidați la Împărăție dar pe care Domnul i-a eliminat prin îngerii săi, mai ales după 1922. Cei care au fost astfel înlăturați începând cu acel moment vor rata orice formă de participare la justificarea numelui lui Iehova din cauza atitudinii lor față de apă, adică față de adevărul din prezent. Ei sunt respinși de la statutul de membri ai clasei “servului credincios” al Domnului, singurii care primesc de la el onoarea de a participa cu Isus Cristos la justificarea gloriosului său nume. – Isa. 42:8.

22. În prezent, nu lipsesc dovezi care să ne ajute să identificăm o asemenea clasă. Unii care au primit favorul hranei spirituale de la masa Domnului, prefigurată de merindele, de proviziile de hrană din ilustrația profetică, și care au primit o trâmbiță, prefigurând faptul că au fost echipați pentru a vesti laudele lui Iehova, dar s-a dovedit clar că ei nu sunt în armonie cu Domnul și cu îngrijirile sale pentru ei. Ei au manifestat acest lucru prin afirmații precum: “Societatea construiește de fapt un sistem religios complex”; “Societatea este implicată într-un plan viclean de vânzare a cărților”; “se spun prea multe despre justificarea numelui lui Iehova”; “nu se spune destul despre spiritualitate”; “devenim sclavii serviciului”; “de ce să luăm de bun ce ne spune *Turnul de Veghere* când Domnul ne poate folosi la fel de bine pe noi, ca și pe alții? de ce nimeni din biserică nu ne dă explicația lui proprie pentru profeții?” Acestea sunt mostre din remarcile critice la adresa căii prin care Domnul își coordonează lucrarea sa și despre sau cu privire la hrana spirituală pe care le-o oferă. Acest fel de oameni au un prilej să-și folosească trâmbițele pentru a-l lăuda pe Iehova, dar dau greș. Ei nu reușesc să vadă că Domnul este cel care le dă merindele sau hrana cu care se hrănește poporul

său și că Domnul le dă ocazii de a-i aduce cântări de laudă. Cu siguranță nu se poate spune niciodată prea mult despre justificarea numelui lui Iehova, pentru că acesta este disputa reală și de primă importanță care trebuie rezolvată o dată pentru totdeauna. Lui Iehova i-a făcut plăcere să-l facă pe profetul său Ezechiel să întărească de 64 de ori că ‘ei vor ști că eu sunt Dumnezeu’. Adevărata spiritualitate nu constă într-o înfățișare evlavioasă, cuvinte mieroase și vorbe dulci, ci în devotament complet și absolut față de Iehova Dumnezeu și Împărăția sa. Cei credincioși se bucură să fie servii legați sau sclavii lui Iehova Dumnezeu, și găsesc plăcere în a continua să-i vestească lauda și gloria, pentru că apreciază faptul că El i-a scos din bezna organizației lui Satan și le-a dat un loc în glorioasa organizație a lui Dumnezeu și le-a oferit mijloace prin care să-i vestească lauda. Urechile acestor servi sunt surde la orice alt sunet, în afară de poruncile lui Iehova Dumnezeu și a marelui său Mareșal, Isus Cristos. – Ex. 21:6; Isa. 42:19.

23. Să ne amintim mereu că încercarea modernă a apei adevărului, și eliminarea celor respinși din organizația lui Dumnezeu se aplică acelor de pe pământ care primesc chemarea la un loc în Împărăție. O asemenea încercare nu este aplicabilă oștirii cerești nevăzute a Mai-Marelui Ghedeon . Nu există nici o ocazie prin care aceștia să fie puși la încercare, pentru că sunt deja organisme spirituale și se află pe tărâmul spiritual. Mai mult, aceste ființe nevăzute nu fac parte din rămășiță. Acea oștire spirituală invizibilă, condusă de Domnul Isus Cristos este o oștire puternică, după cum este scris: “Au luat deci în mână proviziile poporului și trâmbițele lor; și el i-a trimis acasă pe toți bărbații lui Israel, pe fiecare la casa lui, păstrându-i doar pe cei trei sute de bărbați. Tabăra Madianului se afla mai jos de el, în vale” (Ps. 68:17) “Carele lui Dumnezeu sunt cu miile și cu miile de mii. Stăpânul se află printre ele, în Sinai, în Sfântul Locaș.” (Rev. 9:16) “Și despre aceștia a profetizat Enoh, al șaptelea de la Adam, zicând: “Iată, Domnul vine cu zeci de mii de sfinți ai Săi.” (Iuda 14) Este, așadar, destul de cert că cei 300 aleși care au format oștirea finală și aprobată a lui Ghedeon reprezentau rămășița de pe pământ, ai cărei membrii sunt făcuți membrii ai oștirii lui Iehova sub Cristos și care sunt însărcinați cu datoria de a cânta laude lui Iehova și Regelui său, și a striga neîncetat: “Sabia lui Iehova și a Răzbunătorului său”, adică “Pentru Iehova și pentru Ghedeon”.

24. La porunca lui Iehova, Ghedeon a păstrat pe cei 300 care au trecut testul cu succes. Acest lucru arată că Ghedeon era cu acești oameni. Această mică oștire se afla pe coasta muntelui Ghilboa, care înseamnă “fântâna spumegată”. Așa cum izvoarele aceluși munte spumegau coborând valea, tot astfel muntele adevărului lui Dumnezeu revarsă azi izvoare spumegate pentru instruirea și mângâierea celor care sunt complet devotați lui. Ghedeon și oștirea lui, adunați acolo, pot fi comparați cu Isus Cristos, marele Justificator, adunat laolaltă cu cei credincioși lui pe Muntele Sion: “M-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sion, și împreună cu El erau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scrise pe frunțile lor Numele Lui și Numele Tatălui Său.” – Rev. 14:1.

25. Madianiții cu tabăra așezată de-a lungul văii reprezintă oștirile sau mulțimile lui Satan adunate acum în “valea hotărârii”, acolo unde va fi decisă definitiv marea controversă. “Mulțimi, mulțimi sunt în valea hotărârii, căci ziua lui Iehova este aproape, în valea hotărârii [*notă marginală*, “valea alesului grânelor”]”. (Ioel 3:14) Într-un alt loc cuvântul ebraic tradus aici “alesul, bătutul grânelor” este tradus “unealtă de bătut, de tescuit” (Isa. 28:27; Amos 1:3) În această vale, inamicul Satan și organizația sa vor fi bătuti și zdrobiți cu totul, spre gloria numelui lui Iehova. Profetul lui Dumnezeu vorbește despre “mulțimile din valea hotărârii” sau a baterii și aplică același simbol imediat înainte de vremea luptei. Faptul că Iehova Dumnezeu face ca aceste profeții să fie înțelese de poporul său din prezent este un indiciu puternic al faptului că ziua hotărârii, a deciderii finale a marii controversă este aproape, așadar bătălia marii zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic va fi dusă în curând.

CURAJ

26. Mica trupă a lui Ghedeon, de 300 de oameni, era pe cale să înceapă atacul, și înaintarea micii sale oștiri cerea mult curaj din partea lui Ghedeon și a oamenilor săi. Curajul nu înseamnă nesăbuiță. Înseamnă că un om curajos este unul care merge înainte fără să șovăie în fața unor mari pericole, dar nu se bazează pe puterea sa, ci se încrede în marea putere care îl susține în înaintarea lui. Ghedeon și oamenii săi erau copleșiți de inamici, atât numeric, cât și ca forță, și de aceea trebuiau să se bizuie pe puterea supremă a lui Iehova, și au arătat credință deplină în Dumnezeu atunci când s-au supus poruncilor lui. Iehova oferă acum toată încurajarea de care este nevoie, și asigurările și întăririle pentru poporul său. Mica sa trupă de martori de pe pământ știe că puterea lor este neînsemnată în comparație cu a forțelor dușmanului dar, cu toate acestea, mășăluiesc înainte și sună din trâmbițele lor spre lauda lui Iehova Dumnezeu; și fac acest lucru în fața inamicilor lor, bizuindu-se cu încredere pe puterea supremă care îi susține. Iehova Dumnezeu prin Cristos este cel care le oferă curajul, asigurările și învigorarea pentru rămășiță. Spre beneficiul lor este scris: “Nimeni nu este la Dumnezeul lui Ieșurun, Care străbate călare cerurile ca să te ajute și Care trece pe nori cu măreție. Dumnezeul cel Veșnic este un adăpost, iar sub tine sunt brațele Lui veșnice. El îi va alunga pe dușmani înaintea ta și va zice: ‘Nimiciți-i’.” (Deut. 33:26, 27) Acești credincioși se bucură de privilegiul de nedescris de a fi sclavii lui Dumnezeu cel Atotputernic, și se află sub conducerea lui Isus Cristos, marele Justificator al numelui lui Iehova și sunt, așadar, absolut convinși că Domnul va obține victoria.

27. Atunci când oamenii sunt înconjurați de beznă au nevoie de curaj pentru a merge înainte, în fața dușmanului. Era noapte, și deci foarte întuneric, atunci când Dumnezeu i-a poruncit lui Ghedeon să înceapă înaintarea. Noi ne aflăm acum în “zilele din urmă”, în “vremea primejdioasă”, o perioadă plină de întuneric. “Căci, iată, întunericul învăluie pământul, și negura deasă acoperă popoarele, dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui apare deasupra ta.” (Isa. 60:2)

Iehova Dumnezeu face ca lumina sa să se reverse asupra poporului său, pentru ca oamenii să înainteze cu puterea sa. Trebuie să acceptăm presupunerea că Ghedeon se odihnea în patul din cortul său atunci când Dumnezeu i-a dat porunca să se scoale și să se pregătească de luptă. “Chiar în noaptea aceea, Domnul i-a zis lui Ghedeon: "Ridică-te! Coboară în tabăra, căci am dat-o în mâinile tale .” (Jud. 7:9) Iehova este cel care decide timpul și locul bătăliei și când să fie nimicit dușmanul. Acum era o vreme când inamicul se afla în beznă. Iscoadele din turnuri au raportat probabil comandantului madianiților cât de mică era oștirea lui Ghedeon, așa că inamicul a privit cu dispreț mica lui oștire și madianiții dormeau liniștiți când s-a lăsat întunericul, așa că iscoadele și străjerii de noapte erau probabil neglijenți.

28. Comparând condițiile care existau în vremea când a avut loc această ilustrație profetică cu cele din prezent, putem vedea că mulțimile care alcătuiesc organizația lui Satan privesc cu dispreț asupra micii trupe de martori ai lui Iehova și, de aceea, dușmanul este relativ liniștit, se odihnește și are garda jos. Deși dușmanul a fost avertizat pe deplin de Iehova, continuă să privească cu trufie și dispreț pe martorii lui Iehova și să se bazeze pe propriile lor puteri. Dușmanii sunt, probabil, tulburați întrucâtva atunci când aud mesajul, dar se liniștesc imediat crezând datorită numărului lor mare și mării lor puteri nu li se poate întâmpla nimic rău. Iehova le-a îngăduit madianiților să invadeze Israelul pentru a-i putea distruge la timpul său convenit. Acum permite lui Satan și forțelor lui, sub conducerea imediată a lui Gog, să invadeze țara poporului de legământ al său și să conducă fapte strigătoare la cer împotriva credincioșilor lui, pentru ca dușmanul să poată fi luat și distrus la timpul și locul ales de Iehova. (Ez. 39:1-5) Desigur, Iehova i-ar fi putut distruge pe dușmani în timpul zilei ca și în timpul nopții, dar trebuie să ne reamintim că la Muntele Ghilboa punea în scenă o dramă care să prefigureze, să-i instruiască, să-i ajute și să-i mângâie pe unșii săi în această vreme primejdioasă de dinaintea mării bătălii a Armagedonului.

29. Creaturile umane, fiind slabe prin natura lor, se tem de un dușman puternic, și din acest motiv trebuie să aibă curaj ca să îl confrunte în luptă. Poruncindu-i lui Ghedeon să se scoale și să atace armatele inamice, Dumnezeu i-a mai spus lui Ghedeon: “Dacă ți-e teamă să te cobori, coboară-te cu Pura, slujitorul tău.” (Jud. 7:10) Această afirmație către Ghedeon nu înseamnă că Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, se teme de dușman, ci că această parte a ilustrației profetice este îndeosebi spre beneficiul celor din rămășița credincioasă, care sunt membrii ai Cristosului. Tendința de a se teme a fost în mare parte eliminată din sânul rămășiței începând cu 1922, și sunt mult mai puțin temători azi decât erau cu 10 ani în urmă. Alungarea unor asemenea temeri s-a datorat bunătății cu care Domnul i-a asigurat permanent pe cei credincioși, spunându-le despre lucrurile scrise cu mult timp în urmă și limpezite acum pentru mângâierea, ajutorul și speranța lor. (Rom. 15:4) Faptele arată că atunci când Ghedeon a început, de fapt, atacul asupra dușmanului era cu totul neînfricat, iar această condiție de neînfricare și curajul deplin simbolizează îndrăzneala, curajul și încrederea deplină a rămășiței lui Iehova sub Isus Cristos, și arată că aceștia se bazează întrutotul și cu încredere

deplină pe Domnul pentru a câștiga victoria în lupta Armagedonului. În mintea rămășiței nu există niciun dubiu în privința rezultatului acelei lupte, și astfel mărsăluiesc înainte cu curaj, strigând laude lui Iehova și Justificatorului său. Desigur, Mai-Marele Ghedeon știe că va câștiga lupta, și cei care sunt cu el, fiind chemați, aleși și credincioși sunt și ei siguri de victorie.

30. Atunci când Ghedeon a coborât lângă tabăra dușmanului în recunoaștere a fost însoțit de slujitorul lui, Pura. Numele slujitorului înseamnă “frunziș”, de un verde deschis ca frunzele tinere de la începutul primăverii. Pura era, desigur, unul dintre cei 300; așadar, el reprezintă în ilustrație pe membrii rămășiței, pe cei dintre ei care aud sau învață primii interpretarea profețiilor și o transmit apoi altora. Această expediție de recunoaștere a celor doi bărbați, în timpul nopții, a necesitat curaj din partea lor, așa cum și acum rămășița credincioasă trebuie să fie curajoasă pentru a înainta în lucrarea lor de localizare a dușmanului și a afla ce dorește Dumnezeu de la ea și apoi să îndeplinească acel lucru.

MESAGERII

31. Iehova își transmite mesajul către servii săi pe calea sa și la timpul său. El se folosește uneori chiar de membrii ai organizației dușmane pentru a rosti cuvinte spre beneficiul clasei unse. Ar fi fost ușor ca Iehova să facă un înger să sădească în mintea unui membru al organizației inamice cuvintele pe care dorește să le rostească, și apoi să-l facă să le rostească cu intenția ca cei credincioși lui să le audă. În armonie cu această concluzie, Dumnezeu i-a spus lui Ghedeon să meargă să asculte ce se aude de la paznicii taberei dușmane: “Vei auzi ce vorbesc ei, apoi ți se vor întări mâinile și vei coborî în tabăra. Atunci el și cu Pura, slujitorul lui, au înaintat până la avanpostul străjerilor care erau în tabără.” (Jud. 7:11) Ceea ce vor să ne spună dușmanii nu trebuie să aibă nici o importanță pentru noi, dar ce are să ne spună Iehova are o importanță vitală; iar atunci când El face ca dușmanul să rostească un mesaj pe care să-l auzim, trebuie să-i dăm ascultare pentru că mesajul este de la Domnul. Mesajul pe care Ghedeon și Pura trebuiau să îl audă era neîndoielnic de la Iehova, chiar dacă a fost rostit de buzele unui membru al organizației dușmanului. Îngerii sunt mesagerii lui Dumnezeu, pe care îl folosește spre îndeplinirea scopurilor sale. El l-a trimis pe unul din îngerii săi la Ghedeon, și acum folosea un înger ca să-l facă pe Ghedeon să audă un alt mesaj, rostit de un om.

32. S-a pus următoarea întrebare prostească: “Servește oare *Turnul de Veghere* îngerilor ca mijloc de instruire?”. Sigur că nu. E neîndoielnic că Domnul își folosește îngerii pentru a face ca adevărul să fie publicat în paginile *Turnului de Veghere*, iar urmașii credincioși ai lui Isus Cristos care aud și dau ascultare mesajului adevărului de la Domnul și se spun acestuia sunt “actori de teatru”, sunt exemple pentru ceilalți, atât bărbați cât și femei, care văd cum acești credincioși își mențin integritatea față de Dumnezeu. (1 Cor. 4:9). Acest lucru nu înseamnă însă

deloc că martorii lui Iehova de pe pământ îi instruiesc pe îngerii, ci, desigur, că îngerii privesc cu plăcere la oamenii de pe pământ care își mențin integritatea față de Iehova și dovedesc prin acest lucru că Satan este un mincinos. Desigur Dumnezeu călăuzește poporul său de legământ folosindu-se de îngerii sfinți pentru a le transmite mesajul său: “Eu te voi instrui și te voi învăța calea pe care să mergi. Te voi sfătui, iar ochiul Meu va veghea asupra ta” (Ps. 32:8) “Îngerul Domnului își așează tabăra împrejurul celor ce se tem de El, și îi salvează ” – Ps. 34:7.

33. Văzând că Ghedeon i-a cerut mai înainte lui Iehova mai multă înțelegere și discernământ, rugăciunea sa trebuie să fi fost: “Mărește-ne credința!” (Luca 17:5) Iehova a răspuns negreșit acelei rugăciuni și i-a dat lui Ghedeon asigurare deplină înainte să îl trimită la luptă, și astfel mâinile lui Ghedeon “au fost întărite ca să pornească asupra armatei”. La fel se petrece și azi cu rămășița credincioasă a lui Dumnezeu de pe pământ. Iehova nu grăbește la luptă rămășița înainte de a-i face curajoși și puternici în Domnul. Pentru o vreme înainte de bătălie, Dumnezeu face ca rămășița sa să fie instruită despre sensul ilustrațiilor sale profetice pe care le-a pus în scenă cu mult timp în urmă tocmai cu acest scop. El a ridicat pe poporul său în credință, iubire și unitate, și aceștia sun ‘întăriți (...) prin spiritul său în omul lăuntric’ (Efes. 3:16) Acești oameni curajoși și credincioși nu se bazează pe ei înșiși, nici pe altă creatură, ci doar pe Domnul. “Ferice de omul a cărui tărie este în Tine! Drumurile spre Sion se află în inima lor. Ei merg din putere în putere și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu, în Sion.” (Ps. 84:5, 7, *A.R.V.*) Ne aflăm acum în “ziua lui Iehova” iar el instruieste rămășița credincioasă pentru a o pregăti pentru bătălia mării lui zile, iar El îi ține în mâna sa și îi folosește pe cei din rămășiță în scopurile sale. “În ziua aceea, Domnul Oștirilor va fi o coroană glorioasă, o ghirlandă frumoasă pentru rămășița popoului Său; va fi un duh de dreptate pentru cel [Mai-Marele Ghedeon] ce stă pe scaunul de judecată și tărie pentru cei ce alungă dușmanul din fața porților [cei 300 de oameni ai lui Ghedeon].” – Isa. 28:5, 6.

CONSPIRATORII

34. Madianiții și aliații lor au conceput o conspirație pentru a distruge poporul de legământ al lui Dumnezeu, pe israeliți, și erau aproape gata să-i lovească și nimicească pe aceștia. Pentru ca poporul său de legământ să poată fi deplin informat și asigurat de rezultat, Dumnezeu l-a trimis pe Ghedeon și pe slujitorul său să asculte mesajul de la El, care va fi rostit de altcineva folosit de Dumnezeu, mesaj care îi va dezvălui lui Ghedeon și oamenilor săi situația exactă. Acea gloată pestriță a fost adusă laolaltă în țara Israelului de Satan și delegații săi, iar acum aceștia dormeau în paturile murdare pregătite pentru ei de marele adversar al lui Dumnezeu. Tot astfel, în prezent Satan, operând prin spiritele sale necurate, a adunat toate națiunile împotriva unșilor lui Dumnezeu cu scopul de a-și pune în aplicare conspirația sa de a-i distruge pe unșii Domnului. Această conspirație a fost formată și este îndeplinită împotriva unșilor lui Iehova cu scopul

de a-i împiedica să devină o națiune, pentru ca Satan să aibă totul așa cum dorește. (Ps. 83:1-11)) Este bine cunoscut că cei vizibili din această conspirație rea pretind cu ipocrizie înaintea oamenilor că sunt aleșii lui Dumnezeu și că au fost delegați de el ca să conducă lumea. Acum conspiratorii răi spun, după cum spune și psalmistul: “Căci ei zic: ‘Să luăm în stăpânire pășunile lui Dumnezeu!’” (Ps. 83:12). Ilustrația lui Ghedeon reprezintă exact condițiile din prezent, iar aceasta este încă o dovadă că această dramă a fost pusă în scenă și consemnată spre beneficiul special al rămășiței, pentru ca membrii ei să fie curajoși și tari în speranță în prezent. Cu precădere, elementul religios al organizației Diavolului își arată îndrăzneala acum anunțându-și hotărârea de a obține controlul treburilor lumii și de a distruge pe unșii lui Dumnezeu. Îndrăzneala pe care o are clerul Romano-catolic în țara cunoscută multă vreme drept “țara celor liberi și curajoși” este încă o dovadă că ziua bătăliei se apropie vertiginos.

35. Întorcându-ne din nou la ilustrație, vedem că madianiții și conspiratorii lor depășeau numeric trupa lui Ghedeon într-un raport de 400:1. Tot astfel, în ziua de azi forțele inamice aliniate împotriva unșilor lui Dumnezeu de pe pământ sunt o mulțime puternică, comparată cu numărul mic de martori ai lui Iehova. Dușmanul are intenția certă de a-i ataca și a-i nimici cu totul pe toți martorii lui Iehova de pe pământ. Prin mijloace opresive și de constrângere, elementele combinate ale instrumentelor lui Satan se așteaptă să obțină control total și stăpânire asupra pământului, iar asaltul lor împotriva poporului lui Dumnezeu va fi precum apropierea unei furtuni dezlănțuite.

36. Profetul lui Iehova a scris despre Gog, cel care conduce forțele lui Satan: “‘Te vei sui, vei veni ca o furtună devastatoare. Vei fi ca un nor care acoperă țara, tu și hoardele tale și multe popoare împreună cu tine’ Așa vorbește Stăpânul Domn: ‘În ziua aceea, multe gânduri îți vor trece prin minte și vei gândi un plan rău, vei zice: Mă voi sui împotriva acestei țări pline de sate și voi veni împotriva unor oameni liniștiți, care locuiesc în siguranță în locuințele lor, toți în locuințe fără ziduri, fără zăvoare și fără porți. Voi prăda ce este de pradat și voi jefui ce este de jefuit. Îmi voi întoarce mâna împotriva acestor ruine locuite din nou și împotriva acestui popor adunat dintre neamuri, care are vite și avuții și locuiește în centrul pământului.’” (Ez. 38:9-12) Cămilele madianiților, descrise de Ghedeon ca fiind “fără număr” reprezintă nenumăratele instrumente și dispozitive puse la dispoziție în aceste zile din urmă pentru a lupta împotriva forțelor Domnului. Oameni din toate națiunile ‘creștinătății’ ațâță și impulsionează fabricarea unor mari cantități de arme și muniții și alte unelte de distrugere pentru a fi pregătiți de atacul dușmanilor lor. Această întregă chestiune este urzită de Satan, iar scopul real al acesteia este să aducă toate popoarele sub supunerea totală a câtorva, aceștia fiind îndrumați și controlați direct de Satan, pentru ca acesta să poată controla toate lucrurile și să distrugă tot ce stă de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale și astfel să obțină victoria pentru Satan și să decidă controversa în favoarea sa. Adevărate sunt cuvintele scrise în Scripturi: “Când nu este nicio descoperire [a adevărului], poporul este fără frâu.” (Prov. 29:18) Dumnezeu i-a dat

rămășiței sale unse o viziune a adevărului său și i-a făcut și i-a constituit martori ai săi pentru a declara acest adevăr și celorlalți, iar acești martori sunt oferți ca o lumină pentru oamenii sinceri, pentru ca aceia care au încheiat un legământ cu el să știe ce pe cale să meargă. Tocmai din acel motiv, el dezvăluie în prezent sensul imaginilor sale profetice și îi trimite pe martorii săi să vestească mesajul său, mesajul adevărului pentru ca alții să îl audă și să știe. – Isa. 42:6, 7; 43:10, 12.

37. Faptul că Iehova i-a dezvăluit lui Ghedeon lucruri despre marea armată a dușmanului și cămilele lui, reprezentând instrumentele lor de luptă, prefigurează faptul că Dumnezeu va dezvălui în prezent unșilor săi adevărurile pe care trebuie să le știe cu privire la dușman și scopul acestuia. Așadar, acum pe umerii rămășiței apasă marea responsabilitate de a asculta și a se supune poruncilor de la Mai-Marele Ghedeon și de a înainta și a-i instrui cu îndrăzneală pe oameni despre Dumnezeu și Împărăția sa. Ei nu au nici o altă alternativă. Ei trebuie să fie martori ai lui Iehova, și astfel să îl asculte și să i se supună Marelui Profet al lui Iehova, Isus Cristos, sau Mai-Marele Ghedeon; iar eșecul sau refuzul lor de a se supune poruncilor sale în vestirea mesajului adevărului înainte de marea bătălie ar duce la distrugerea unșilor lui Dumnezeu. Acest lucru este stabilit clar ca fiind poziția poporului lui Dumnezeu în prezent. – Mat. 24:14; Fapte 3:20-23.

38. Ceasul luptei se apropia, iar Ghedeon și oamenii lui trebuiau informați înainte să treacă la acțiune. Cu acest scop, Ghedeon și slujitorul lui s-au apropiat de tabăra inamică în recunoaștere, pentru a afla date. La fel și azi, bătălia Armagedonului se apropie iar unșii lui Dumnezeu trebuie să fie informați înainte ca lupta să aibă loc, și trebuie să transmită această informație și altora, mai ales celor sinceri și binevoitori care doresc să știe și să împlinească voia lui Dumnezeu. Cu acest scop, cei credincioși din rămășiță sunt îndrumați acum de Domnul să evalueze cu grijă poziția dușmanului și să asculte mesajul de la Domnul referitor la ce să se aștepte să aibă loc și ce dorește Domnul ca ei să facă. Ghedeon și slujitorul lui s-au apropiat de tabăra dușmanului. Ei au auzit cum se rostea un mesaj. Dar care era sensul de atunci al acelui mesaj; și care este oare aplicația lui și sensul lui aplicat la poporul lui Dumnezeu din prezent?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce lucru prefigurează pregătirea lui Ghedeon și a oștirii sale de către Iehova pentru bătălia împotriva dușmanilor lui Israel? Pentru cine și cu scop a fost oferită consemnarea ei?

2,3. Descrieți situația care favoriza procedura consemnată în Judecători 7:1. După semnificația indicată de numele său, care era poziția lui Ghedeon (a) acolo și atunci? (b) în eveniment ca imagine profetică?

4. Explicați și aplicați afirmația că ‘Ghedeon, și toți bărbații care erau cu el, s-au trezit devreme’. Ce semnificație are faptul că și-au așezat tabăra ‘lângă pâraul Harod’?

5-8. Care a fost scopul primului test la care au fost supuși cei care erau cu Ghedeon? Dar rezultatul? Dar împlinirea acestuia (împreună cu Deut. 20:1, 8) în privința ‘oamenilor ce se află cu Ghedeon’ azi?

9-11. Arătați că testul descris în versetul 4 a fost necesar atunci; de asemeni, că a fost necesar ca parte a ilustrației, a dramei profetice care era pusă în scenă.

12. Cine a stabilit atunci forma testului și a predeterminat cine vor fi cei “chemați și aleși”? Ce fapte importante dovedește acest lucru?

13-16. Cum s-a desfășurat al doilea test? Care a fost rezultatul acestuia? Arătați când de potrivit a fost acest test pentru scopul de atunci, ca și pentru a servi drept profecie.

17-19. Arătați că procedeul folosit atunci de cei 300 aleși de Domnul să meargă cu Ghedeon a fost în mod clar o imagine profetică. Ce se va întâmpla de acum încolo cu cei 9700, în cadrul profetiei?

20-23. Care este semnificația faptului că în prima parte a versetului 8 nu se face nici o deosebire între cei 9700 și cei 300? Ce lucru, în cadrul împlinirii (ca și în a doua parte a acestui verset profetic) distinge sau identifică clar cele două clase?

24, 25. Arătați semnificația, atunci și acum, a afirmației că (a) “Ghedeon i-a păstrat pe cei 300 de oameni” (b) că “oștirea lui Madian se afla în spatele lui, în vale”?

26, 27. Ce înseamnă de fapt *curajul*? Arătați că adevărata definiție a acestui termen se potrivește situației din drama lui Ghedeon, ca și din împlinirea acestei profetii.

28. Madianiților și aliaților săi, deși au fost avertizați dinainte, li s-a permis să invadeze - și au invadat încrezători - țara poporului de legământ al lui Dumnezeu. Explicați acest lucru, și aplicați faptul profetic.

29, 30. Explicați ocazia, de atunci și de acum, din acea parte a imaginii prezentată în versetul 10.

31-33. Ce lucru se observă în versetul 11, ilustrând felul în care Iehova răspunde la rugăciunea rămășiței credincioase, care solicită mai multe asigurări sau o asigurare mai completă de la el și sporirea credinței?

34-36. Descrieți situația din prezent prefigurată (a) în faptul și scopul pentru care madianiții și aliații lor au format o conspirație pentru a distruge poporul de legământ al lui Dumnezeu (b) prin faptul că depășeau atât de mult ca număr oștirea lui Ghedeon și ‘nenumăratele lor cămile’.

37, 38. Ce scop a avut faptul că Iehova i-a dezvăluit lui Ghedeon despre marea armată a inamicului și mulțimea “cămilelor” lui (a) atunci? (b) ca parte a imaginii profetice? Ce înseamnă asta (ca privilegiu și responsabilitate) pentru unșii lui Dumnezeu de azi?

Ipocriziile “creștinătății”

Unii vor spune: ‘Nu a fost oare biserica creștină organizată de Isus și de apostolii săi, și nu aparțin încă de biserica creștină acești clerici ai “creștinătății”?’ Răspunsul la această întrebare trebuie să fie că Isus și apostolii săi au organizat, într-adevăr, biserica creștină pe pământ și, o vreme după aceea un corp organizați de oameni numiți creștini au urmat învățăturile lui Isus. Biserica era pură pe atunci, iar apostolul se referă la ea ca la o virgină pură, căsătorită cu Cristos. Scriind bisericii, apostolul Pavel spunea: “O, dacă ați îngădui puțină nesăbuintă din partea mea! Îngăduiți-mă deci! Căci sunt gelos pe voi cu gelozia lui Dumnezeu, fiindcă v-am logodit cu un bărbat ca să vă înfățișez înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată. Mi-e teamă însă că, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, gândurile voastre să nu fie pervertite de la sinceritatea și curăția față de Cristos.” (2 Cor. 11:1-3) Mai târziu, Satan a ajuns și a pervertit acea organizație a biserici prin intermediul organizației sale.

Este la fel de adevărat că israeliții s-au așezat sub numele lui Iehova și erau poporul de legământ al său și au consimțit să facă după voia lui. Ei au fost un popor profetic care au prezis activitatea poporului creștin al lui Dumnezeu. Dar, din cauza necredinței și infidelității israeliților, Dumnezeu și-a retras favorul de la ei, și au devenit captivi ai marii puteri mondiale, Babilonul. Lucrurile care s-au petrecut cu acel popor erau profetice, și au prezis ce se va întâmpla, și ce s-a petrecut, de fapt, cu cei care controlează organizația numită “Biserica Creștină”.

Cu multe secole în urmă religia numită “religia creștină”, în forma ei organizată, a încetat să fie adevărata religie pentru că liderii și fruntașii turmelor ei au decăzut și au devenit captivii Babilonului, adică ai organizației Diavolului. Necredința lor față de Dumnezeu și Cristos a fost motivul acestei căderi. Așadar, Satan a pătruns în organizație și a corupt-o, și, la timpul convenit, a ajuns să o controleze. Satan i-a orbit pe oameni și i-a îndepărtat de adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și de studierea acestuia, și de atunci organizația s-a numit creștină doar cu numele, deși avea în sân câțiva oameni buni și onești printre mulții ipocriți.

‘Dar’, ar întreba un altul ‘cu siguranță nu se poate contesta că religia “creștinătății” se leagă de numele lui Cristos și al lui Dumnezeu și face apel public la numele lui Dumnezeu și Cristos și se roagă lui Dumnezeu în public; nu rămâne încă, așadar, religia lor adevărata religie creștină?’ Răspunsul aici este că metodele lui Satan sunt mereu frauduloase. El l-a făcut pe om chiar în zorii istoriei lui să se numească în mod ipocrit după numele Domnului, și a făcut asta iar și iar de atunci înainte. În cele mai timpurii consemnări ale cărții Genezei, capitolul patru, versetul douăzeci și șase, conform interpretării notei marginale, se spune: ”Și i s-a născut și lui Set [fiul lui Adam] un fiu și i-a pus numele Enos. În timpul acela a început să fie chemat numele Domnului [Iehova].” Israelii erau poporul ales prin legământ al lui Dumnezeu și chemau numele Domnului, dar, datorită necredinței lor, Dumnezeu le-a spus: “Poporul acesta se apropie de Mine numai cu gura și Mă

cinstește doar cu buzele, dar inima [devotamentul] lui este departe de Mine.” (Isa. 29:13) În același sens, Pavel a scris o profecie chiar despre timpul în care trăim acum, în care spune: “Să știi că în zilele de pe urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori (...) mai degrabă de plăceri, decât de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar negându-i puterea. Ferește-te de aceștia!” - 2 Tim. 3:1-5.

Așa cum oamenii din zilele lui Enos erau ipocriți și se numeau ai lui Dumnezeu; așa cum fariseii și alți lideri religioși ai evreilor chemau numele Domnului și erau ipocriți (Mat. 23:12-35), tot astfel și clericii “creștinătății” sunt ipocriți, pentru că pretind că sunt poporul lui Dumnezeu și preiau numele lui Cristos și se numesc pe sine creștini, dar chiar prin cuvintele lor și faptele lor dovedesc că nu îl servesc pe Dumnezeu și nu îl urmează pe Cristos. Astfel vechea “curvă”, așa cum numesc Scripturile “Babilonul”, care este organizația lui Satan, care a pătat și a corupt, atrăgând în desfrâu ceea ce se numește “creștinătatea organizată”. Satan a obținut acest rezultat nefericit prin fraudă și amăgire, și îndepărtându-i pe oameni de Iehova.

Înainte ca Domnul să fi venit la templul său spiritual (eveniment care a avut loc în 1918), mulți studenți ai Scripturilor au crezut și i-au învățat pe alții că sistemul catolic este “Babilonul” și “mama curvelor”. Dar greșeau aici. Babilonul este organizația lui Satan, care dă naștere oricărei organizații rele. Babilonul, fiind curva și mama curvelor este cel care face ca celelalte organizații să comită curvie. Atunci când biserica timpurie s-a îndepărtat de Dumnezeu și a fost sedusă de Diavol și a devenit o parte a organizației sale, organizația numită atunci biserică a adoptat numele “mamei”, adică Babilon, ca și numele tatălui, care este Diavolul. Biserica catolică a devenit parte din organizația Diavolului; ca și biserica protestantă, atunci când s-a îndepărtat și a dat mâna cu organizația lui Satan și a făcut o alianță cu această, făcându-se astfel vinovată de adulter. Atât liderii sistemului catolic, cât și protestant au fost orbiți și atrași în nelegiuire prin fraudă și amăgirile lui Satan. Dar, atât în organizația bisericească catolică și protestată au existat și există și acum persoane oneste și sincere; dar acestea nu au reușit să umble în lumina lui Cristos, și astfel Satan i-a făcut orbi la adevăr. Mulți dintre aceștia plâng și strigă după izbăvire pentru că sunt, după cum îi desemnează Scripturile, “prizonieri” în organizația babiloniană sau diavolească, iar Domnul le-a promis că vor fi eliberați la timpul cuvenit, la timpul său fixat. – Ps. 146:7; Isa. 61:1; Ps. 102:19, 20.

Liderii clerului ‘creștinătății’ aduc acum în amvoanele lor politicieni și finanțatori ca să îi învețe pe oameni, știind foarte bine că acești învățători aspirați nu au discernământ sau credință în Dumnezeu și Isus Cristos. În amvoanele și tribunele lor sunt bineveniți și rabinii evrei, care neagă sângele lui Isus Cristos, ca și învățătorii și predicatorii hinduismului, budismului, așa-ziii “savânți creștini” și tot felul de lideri religioși; iar ei le spun oamenilor să ‘creadă în ce vor, pentru că pot fi salvați la fel de bine de o religie, ca și de altele.’ Din cauza încercării lor de a merge pe o cale de salvare contrară prevederilor Domnului Dumnezeu, s-a iscat confuzie în toate sistemele organizate ale așa-zisei “creștinătăți.”

Babilonul, organizația Diavolului, lucrând prin religia Diavolului, a fost cea care i-a adus pe politicienii și pe conducătorii lumii în sânul așa-zisei “religii organizate” și i-a făcut să comită curvie cu acel sistem demonic. (Rev. 18:9) Aceeași organizație a Diavolului numită Babilon a fost cea care și-a deschis brațele hâde și i-a primit pe giganții comerciali și profitorii și vânzătorii pământului în sânul ei, și i-a invitat să se bucure de delicatesele ei ilicite. Acești oameni au devenit fruntașii turmelor religioase. (Rev. 18:3; Ier. 25:34) Istoria vechiului Babilon a prezis așadar, clar și profetic, condiția religioasă din prezent a așa-zisei “creștinătăți” sau a “creștinismului organizat.”.

În Cuvântul lui Dumnezeu, organizația lui Satan este numită “lumea” sau “sistemul”, pentru că este alcătuită dintr-o parte invizibilă și una vizibilă, iar națiunile și popoarele au fost vreme de secole sub controlul lui Satan și, deci, parte a lumii. Din acest motiv, este numită în Scripturi drept “lumea rea” sau “sistemul rău”. (Gal. 1:4). Satan este prințul sau “dumnezeul acestui sistem rău” (Ioan 14:30; 2 Cor. 4:3, 4). Dumnezeu a făcut ca istoria consemnată despre Egiptul din vechime să devină o profecție care să prezică acele condiții care vor surveni pe pământ în vremea venirii lui Cristos și a Împărăției sale. De aceea, Egiptul din vechime pune accent foarte mult pe partea comercială și militară a organizației satanice moderne. Isus Cristos a fost răstignit în lume, iar locul este menționat, așadar, drept “Egipt” în versetele simbolice din cartea Revelației. (11:8) Acolo se spune: “Cadavrele lor vor zăcea pe strada marii cetăți, care, în sens duhovnicesc, este numită ‘Sodoma’ și ‘Egipt’, unde a fost răstignit și Domnul lor.” Aceasta este încă o dovadă că Egiptul din vechime a fost organizația lui Satan și că organizația lui încă se află pe pământ.

Egiptul era faimos pentru bogățiile sale și puterea sa militară. Bogăția lumii nu a fost niciodată la fel de mare ca azi, mai ales în națiunile numite “creștine”. Există câțiva milionari și miliardari, dar există sute de milioane de săraci în rândul “creștinătății”. Cei din urmă sunt asupriți de cei peste măsură de bogați, așa cum erau asupriți și săracii din Egipt. Puterea comercială este cea care începe războaie, iar acest lucru deschide pentru ei o cale de a-și spori mult avuțiile materiale. Toate marile sisteme de transport; toate corporațiile energetice; toate marile bănci și instituții financiare; toate clădirile impunătoare din orașe și aproape toate terenurile care produc hrană; toate bogățiile materiale din lumea de azi sunt controlate și deținute de marii giganți comerciali ai “creștinătății”. Toate marile nave de război, submarinele, avioanele, explozibilii, armele de foc și alte arme de răzoi sunt deținute și reprezintă proprietatea puterilor bogate de la guvernare ale “creștinătății”. Formează oare această mare bogăție materială, și aceste instrumente de distrugere parte din organizația lui Dumnezeu? Are oare organizația lui Iehova, al cărei Cap este Cristos, nevoie de asemenea arme și instrumente de distrugere? Este atât de clar că toate acestea sunt deținute de organizația lui Satan, încât nimeni nu ar trebui să aibă măcar o îndoială.

Giganții comerciali de pe glob de azi acceptă așa-zisa “religie creștină” pentru că o pot cumpăra și speră să fie salvați de aceasta de pedepsele aspre care îi

pot atinge din cauza fărădelegilor comise. Din cauza religiei necinstite a Diavolului, comercianții pământului sunt putrezi de bogați și se bucură de multe plăceri rare. Ei au plătit pentru protecție și consolidare religioasă, dar se apropie repede timpul când se vor trezi la realitatea că au fost trași pe sfoară de aranjamentul sau organizația Diavolului, numită Babilon, și mai ales de partea ei religioasă. Atunci va fi vai și-amar de religia ipocrită a “creștinătății”.

Trufia și măgulirea: o capcană

Printre personajele care apar în ilustrația profetică din cartea lui Iov apare și un om al cărui nume era Elihu. El era înrudit cu Avraam (Gen. 22:20, 210 El avea o credință în Dumnezeu precum a lui Avraam. Era fiul lui Barahel, care înseamnă “cel care îngenunchează înaintea lui Dumnezeu”. Numele Elihu înseamnă “Dumnezeul lui; Dumnezeuul meu este el; el însuși e Dumnezeuul meu”. Elihu era tânăr. Era unul dintre cei care au asistat în tăcere la discursul celor trei preținși prieteni ai lui Iov, ca și la discursul lui Iov. Pe tot parcursul acelei discuții nu a spus niciun cuvânt, până cei acei preținși înțelepți au încetat din flecărit. “Acești trei oameni au încetat să-i mai răspundă lui Iov, pentru că el se considera drept.” – Iov 32:1.

Pe măsură ce Elihu asculta discuția dintre Iov și cei trei bărbați, s-a revoltat împotriva lui Iov pentru că acesta se considera drept și se justifica pe sine, mai degrabă decât să-l mărească pe Iehova Dumnezeu. Elihu a clocotit de indignare împotriva preținșilor prieteni ai lui Iov, pentru că l-au condamnat pe Iov dar nu au răspuns la argumentele lui. Ei s-au ridicat singuri în slăvi și au făcut să pară drepți în sinea lor, în trufia lor. Elihu nu îl condamnă pe Iov așa cum o făceau cei trei prieteni. Deși nu aproba acțiunea lui Iov, care vorbea despre cât de drept, cuvintele lui Elihu admiteau, ca o circumstanță atenuantă, faptul că Iov nu cunoștea situația reală. A spus: “Iov vorbește fără cunoștință, iar cuvintele lui sunt fără pricepere.” – Iov. 34:35.

Prin aceasta, Iov îi reprezintă pe acei oameni cu scopuri oneste care nu au putut totuși înțelege că suferințele lor au fost cauzate de fărădelegile lor comise cu bună-știință, cu încăpățănare, pentru că sunt conștienți de faptul că au încercat să facă bine. Tot astfel, asemenea oameni nu au putut niciodată să aducă în armonie ideile așa-zisei “creștinătăți” cu un Dumnezeu al dreptății și iubirii. Ei au fost dornici să prezinte cazul lor înaintea lui Dumnezeu, având credință că Dumnezeu le va face ce este mai bine. Ei au respins așadar doctrinele ecleziastice, și pe bună dreptate, pentru că, fiind oameni onești, puteau vedea că asemenea doctrine nu erau în armonie cu Creatorul atotînțelept, drept și iubitor.

Elihu îl preamărea pe Iehova. Fiind tânăr, a arătat respect pentru “înțelepții” cu păr cărunt care au vorbit înaintea lui, dar nu a folosit cuvinte măgulitoare pentru statutul lor înalt: Și-a început discursul astfel: “Eu sunt tânăr,

iar voi sunteți în vârstă. De aceea m-am ferit și m-am temut să vă spun părerea mea. Mi-am zis: "Să vorbească zilele, și mulțimea anilor să facă cunoscută înțelepciunea". Dar există un Duh în om, suflarea Celui Atotputernic, Care-i dă pricepere. Nu vârsta te face înțelept, nu bătrânețea te face să înțelegi ce este drept. De aceea, zic: "Ascultați-mă! Îmi voi spune și eu părerea". Iată, v-am așteptat cuvintele, v-am ascultat rostirile pricepute în timp ce vă căutați vorbele. V-am ascultat cu atenție și iată că niciunul nu a dovedit că Iov a greșit, niciunul dintre voi nu a răspuns cuvintelor lui. Să nu spuneți: "Am găsit înțelepciunea. Să-l confrunte Dumnezeu, nu un om". Voi vorbi ca să găsesc ușurare. Îmi voi deschide gura și voi răspunde. Nu voi fi părtinitor, nu voi linguși pe nimeni. Nici nu știu să lingușesc; Creatorul meu m-ar lua într-o clipă." – Iov 32:6-13; 20-22.

Lăudarea și ridicarea în slăvi a oamenilor nu este niciodată plăcută lui Dumnezeu. În legătură cu aceasta, îi amintim cititorului că oamenii proeminenți din organizația vizibilă a Diavolului au fost mereu peroane care s-au ridicat pe ei și pe semenii lor în slăvi. Întreaga epocă a "creștinătății" a fost o eră a venerării, a cultului eroilor. Vizitați orice galerie de artă din Europa sau America și veți vedea dovada clară, concretă a acestei afirmații. În fiecare pictură faimoasă în care este reprezentată puterea unei națiuni sau a unui guvern, figura marelui războinic este proeminentă; iar, alături de ea, marele om de stat; și împreună cu cei doi clerical, indicat prin veșmintele sale și fața sa pioasă. Scopul clar este să impresioneze populația cu măreția acestor oameni, și să-i facă să omagieze acești mari lideri ai "creștinătății".

Trebuie înțeles și că asemenea picturi omagiate sunt încă o dovadă a uniunii strânse dintre puterea financiară, războinicul, omul de stat și clerul. Este încă o dovadă clară că acestea sunt agențiile vizibile ale organizației lui Satan. De ce ar face asta? Răspunsul este că scopul Diavolului a fost dintotdeauna să îi facă pe oameni să se închine altei creaturi, pentru a fi îndepărtați de Iehova Dumnezeu, iar devotamentul lor să se îndrepte spre altcineva decât Iehova Dumnezeu. Să stabilim ca regulă fără excepție că acolo unde lingușirea și lauda sunt concentrate asupra oamenilor, acest fapt este rezultatul influenței viclene a Diavolului care îi îndepărtează pe oameni de Iehova.

Adeptii religiilor au căzut mereu în această capcană, evreii au lăudat numele rabinilor lor și i-au ridicat în slăvi. Membrii Bisericii Catolice și-au înălțat clericii, ba chiar i-au numit "sfinți". Membrii sistemelor ecleziastice protestante și-au înălțat și ei clerul și i-au glorificat ca oameni măreți și puternici. Este adevărat că acest lucru s-a datorat în mare parte ignoranței oamenilor. Este la fel de adevărat și că ignoranța a fost indusă de dușmanul Satan. Mulți creștini care nu s-au alăturat nici catolicilor, nici protestanților, i-au slăvit pe oameni spre răul propriu. Se poate stabili ca regulă sigură că atunci când o persoană pretinde că este devotată lui Dumnezeu dar în același timp înalță orice om sau oameni, aceasta va avea mari probleme în a trece testul și a-și dovedi credința desăvârșită în Dumnezeu. Majoritatea acestora eșuează.

Elihu a desemnat motivul rezultatelor dezastruoase ale celor care îi venerază pe oameni. El a spus: “Nu voi fi părtinitor, nu voi linguși pe nimeni. Nici nu știu să lingușesc ; Creatorul meu m-ar lua într-o clipă.” (Iov 32:21, 22) Cuvintele sale sunt cu adevărat profetice. Mulți au fost luați de Domnul din cauza unor vorbe măgulitoare. Mulți au decăzut pentru că au fost dornici să primească cuvinte flatante cu care au fost copleșiți. Dar ne putem întreba: De ce al lua Dumnezeu pe cineva care îi măgulește pe oameni? Răspunsul este destul de evident atunci când înțelegem marea controversă care există de multă vreme între Iehova și Diavol. Să nu uităm niciodată că Satan Diavolul a încercat și încearcă să înstrăineze întreaga creație de la Dumnezeu. Să nu uităm nici că Iehova a spus: “Nu există alt Dumnezeu în afară de mine”. Să ne amintim că nici o creatură nu poate primii viață decât de la și prin Iehova. Așadar, dacă un om care pretinde că este serv al Domnului acordă titluri măgulitoare oamenilor, și îi laudă și mărește și îi face eroi, atunci este condus de Satan Diavolul și îi urmează instrucțiunile, și nu îl urmează pe Dumnezeu și nu se supune Cuvântului său.

Comemorarea

Data celebrării comemorării numelui lui Iehova Dumnezeu și a jertfei lui Isus Cristos este determinată în acest fel: De la răsăritul lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, se numără 14 zile. (Exod 12:1-6) După calculele astronomice, luna răsare cu cel puțin 16 ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul liber de om. În vremea lui Moise, calculul se făcea din momentul în care putea vedea luna cu ochiul liber, iar acesta este modul potrivit prin care să calculăm și noi timpul. Acest an (1935 e.n.) începe la data de 4 aprilie, iar în a 14-a zi, și anume după ora 6 p.m a zilei de 17 aprilie este timpul potrivit pentru celebrarea Comemorării. Vom folosi ora Ierusalimului.

Toți martorii lui Iehova de pe pământ se vor întruni, așadar, după ora 6 p.m. (după timpul local al zonei unde se adună fiecare adunare) și vor celebra Comemorarea. Vreme de mulți ani, *Turnul de Veghere* a obișnuit să publice motivul scriptural pentru care se celebrează Comemorarea pentru a le permite cititorilor săi să studieze acest lucru înainte de data celebrării. Însă, în acest an *Turnul de Veghere* nu va publica un asemenea articol, din următoarele motive:

Cartea intitulată *Iehova* conține o explicație mai detaliată a Comemorării decât ar putea prezenta *Turnul de Veghere* într-un singur număr. Toți cei care sunt consacrați lui Iehova Dumnezeu și Regelui său ar trebui să studieze cu atenție și în rugăciune capitolele 2 și 3 ale acelei cărți, intitulată *Iehova*, care încep la pag. 26 și se termină la pag. 120. Fiecare adunare ar trebui să facă aranjamente ca un asemenea studiu să se țină o dată pe săptămână, iar studiul să înceapă la timp astfel încât să se parcurgă temeinic paginile menționate înainte de data Comemorării. Un asemenea studiu atent va necesita aproximativ opt săptămâni înainte de data de 17

aprilie și va continua în fiecare săptămână. Va trebui aleasă o persoană ca președinte, care să coordoneze întreaga serie de studii. O persoană care citește foarte bine ar trebui numită pentru a lectura la fiecare studiu. Studiile ar trebui să se țină în următorul mod, și anume: Președintele să îl roage pe cititor să citească câte un paragraf, și apoi să pună întrebări legate de acel paragraf. Pot fi citite și analizate scripturi potrivite aceluia paragraf. Președintele nu ar trebui să vorbească prea mult.

La aceste studii, fiecare membru al adunării poate pune întrebări, iar toate răspunsurile trebuie să fie concise, și limitate strict la chestiunea în vedere. Evitați chestiunile secundare, care pot duce la confuzie. Fiecare întrunire de studiu trebuie să se deschidă și închidă cu rugăciune, și fiecare dintre cei prezenți să se străduiască să discearnă adevăratul sens al subiectului discutat. Dacă studiile se vor ține într-un asemenea fel de către toate adunările de pe pământ, fiecare dintre cei unși va avea același lucru în gând și se va putea aștepta ca eforturile sale să fie binecuvântate de Domnul. Toți cei unși trebuie să participe la aceste studii, și toți ceilalți oameni binevoitori au privilegiul de a audia și participa la aceste studii.

Apoi, pe data de 17 aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare de unși să se adune și să celebreze Comemorarea. În timpul celebrării, folosiți pâine nedospită și vin roșu adevărat. Mustul nefermentat sau sucul de stafide nu îndeplinesc cerințele. Domnul și apostolii săi au folosit vin adevărat, și ar trebui să le urmăm exemplul.

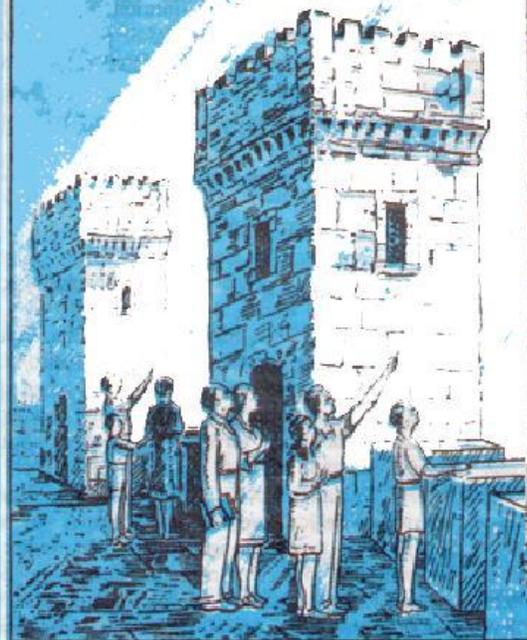
IEHOVA

va sta veșnic pe tron, își întărește tronul de judecată; El va judeca lumea cu dreptate, va judeca popoarele cu nepărtinire. IEHOVA va deveni un turn tare pentru cel zdrobit, un turn tare în timpuri de necaz. Cei care cunosc numele tău se vor încrede în tine, căci tu nu îi vei părăsi nicidecum pe cei ce te caută, o, IEHOVA! Cântați-i cântări lui IEHOVA, care locuiește în Sion! Istorisiți printre popoare faptele sale! Căci, atunci când îi va căuta pe cei ce varsă sânge, își va aminti de cei năpăstuiți, nu va uita nicidecum strigătul lor. – DAVID.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Impărăției lui Jehova**

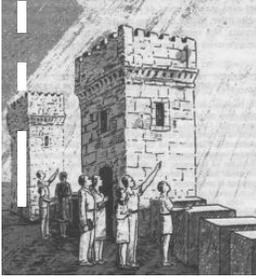
15 FEBRUARIE 1935

Nr. 4

Cuprins:

BĂȚĂLIA LUI IEHOVA
PARTEA a IV-a	- Pag. 81
COMEMORAREA	- Pag. 96
DOVEZI ALE NAȘTERII ÎMPĂRĂȚIEI	- Pag.97
NOUL GUVERN AL PĂMÂNTULUI: CE
FORMĂ VA AVEA?	- Pag. 101
UN MARE OSPĂȚ ȘI O REVELAȚIE	- Pag. 104

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Februarie 1935

Nr. 4

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

“Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” – Judecători 7:18, *A.R.V.*

PARTEA a IV-a

Iehova face ca oamenii să aibă vise sau viziuni și în acest fel le vorbește și face ca ei să înțeleagă. Poporul consacrat al lui Iehova de azi, din moment ce are voința sa clar exprimată, stabilită în Scripturi, nu are nevoie să fie informat prin intermediul viselor, dar nu avem niciun motiv să spunem că Dumnezeu nu ar putea face acest lucru, dacă ar vrea. În vremurile mai timpurii, Iehova vorbea într-adevăr celor devotați lui prin vise și viziuni și astfel îi îndruma. Lui Aaron și Miriam le-a spus astfel: “El le-a zis: "Ascultați cuvintele Mele: când este un profet între voi, Eu, Domnul, Mă fac cunoscut lui în vedenii și îi vorbesc în vise.” (Num. 12:6) Dumnezeu i-a vorbit și lui Abimelec într-un vis (Gen. 20:6) Așadar, visele sunt unul din mijloacele folosite de Iehova pentru a sădi gânduri în mințile creaturilor sale. Puterea lui Iehova nu cunoaște nici o limită și, deci, poate folosi orice mijloace, după cum voiește. El a folosit în acest scop chiar și oameni care nu erau în niciun fel devotați lui, acest lucru fiind dovedit de multe scripturi.

2. Ghedeon, la îndrumarea Domnului, s-a apropiat noaptea de tabăra inamicului, și avea, desigur, să ajungă mai întâi la punctele de pază dinspre exteriorul taberei. Scopul pentru care Dumnezeu l-a trimis acolo era pentru a-i transmite niște informații necesare pentru el. “Ghedeon a sosit, și iată ca un om îi povestea semnului său un vis. El zicea: “Am avut un vis: se făcea că o turtă de orez se rostogolea în tabăra madianiților. A ajuns până la cort, l-a izbit și acesta a căzut răsturnându-se cu susul în jos. Și astfel, cortul a fost distrus.” – Jud. 7:13.

3. Fără îndoială că Iehova a făcut ca bărbatul menționat aici, al cărui nume nici măcar nu este dezvăluit, să aibă acest vis, și a făcut ca el să îl povestească în auzul lui Ghedeon cu scopul ca acesta să fie informat de Dumnezeu la ce să se aștepte să aibă loc în scurt timp. Acesta nu a fost doar un vis rău din timpul nopții, cum pot avea unii care se îmbuibă cu prea multă hrană. Visul aceluia om a fost similar celui avut de Nebucadnețar, vis cauzat de Dumnezeu pentru scopurile Sale. (Dan. 2:31-43) Bineînțeles, Satan și alți îngerii răi au și ei puterea de a-i face pe oameni să viseze și să aibă viziuni. Dar acest om, cel care a visat și și-a povestit

visul în auzului lui Ghedeon, nu și-a primit visul de la Satan. El era acolo ca unealtă și mesager al lui Iehova. Acest lucru dovedește că important este mesajul de la Dumnezeu, și nu mesagerul. Acel bărbat era membru al armatei inamice, iar faptul că a avut un vis de asemenea importanță și că l-a relatat în auzul lui Ghedeon sprijină cu putere concluzia că Domnul va da martorilor săi unși cunoștințe despre acest vis și semnificația lui în vremea când martorii unși sunt foarte aproape de tabăra inamicului, cu scurt timp înainte de începutul bătăliei marii zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Acest lucru sporește intensitatea interesului acestei chestiuni pentru rămășița lui Iehova din prezent.

4. Recent, poporul lui Dumnezeu s-a apropiat de tabăra dușmanului și a făcut-o pe timp de noapte. Ei au aflat mai întâi că dușmanul avea o organizație puternică ațintită împotriva organizației Celui Preaînalt. Pare să fie plăcut lui Dumnezeu să dezvăluie scopul său poporului său devotat, dar nu tot deodată, ci treptat. Pe 22 iulie 1927, la Congresul de la Toronto, s-a ținut o prelegere publică pe subiectul: “Succesiunea Puterilor Mondiale”, care a fost prezentată unui public vizibil și, prin radio, unui public invizibil. Oratorul a consacrat o porțiune a discursului său visului lui Nebucadnețar, secvența referitoare la teribila imagine a “Pietrei”. Atunci semnificația pietrei a fost corect înțeleasă, dar nu și sensul teribilei imagini, arătând astfel că Domnul dezvăluie treptat sensul profeției sale poporului său.

5. Relatându-și visul, omul a afirmat că “o turtă [o turtă rotundă, *Roth*; o turtă coaptă, *Leeser*] de orz se rostogolea [fără să fie împinsă de mâinile cuiva] în tabără”. Acest lucru corespunde foarte bine visului lui Nebucadnețar, în care se relatează cum a văzut o piatră ‘tăiată sau desprinsă [adică, desprinsă din munte] fără ajutorul vreunei mâini’ (Dan. 2:34) O mică piatră desprinsă dintr-un munte mare ar părea la început un lucru foarte neînsemnat. La fel și o lipie sau o pâine rotundă de orz care se rostogolește într-o tabără mare nu ar părea un lucru foarte însemnat. Reprezentându-i pe martorii lui Iehova, ar părea dușmanilor un lucru foarte neînsemnat. Această “piatră” aparent inofensivă desprinsă dintr-un munte devine mai târziu marele instrument al lui Iehova prin care acesta va conduce lumea, iar acest lucru va surprinde puternic inamicul. Martorii lui Iehova par acum foarte neînsemnați și neimportanți, dar acești credincioși sunt de partea organizației lui Iehova și de partea Mai-Marelui Ghedeon, iar puterea Atotputernicului îi susține. “Dumnezeul cel Veșnic este un adăpost, iar sub tine sunt brațele Lui veșnice.” (Deut. 33:27) De fapt, folosirea martorilor lui Iehova sub Mai-Marele Ghedeon va fi o mare surpriză pentru dușman. Cunoașterea acestor lucruri dă curaj, putere și mângâiere rămășiței. Lui Iehova îi este plăcut să ilustreze marile sale fapte prin lucruri mici. La începutul sărbătorii recoltei la evrei, imediat după paști, o efa sau o măsură de orz era oferită Domnului, reprezentându-l pe Isus Cristos, primul rod al celor morți. (Lev. 23:10, 11; 1 Cor. 15:20). Astfel, Iehova folosește lucruri mici pentru a le prefigura pe cele mari.

6. Turta de orz descrisă în vis “s-a rostogolit prin tabără (...) și a ajuns la un cort.” Aici, cortul corespunde picioarelor de fier și tălpilor de lut; așa cum sunt

descrise în visul lui Nebucadnețar. Cortul era, neîndoielnic, cortul șeicului sau comandantului principal al forțelor inamice și reprezenta, în această ilustrație, întreaga organizație vizibilă a lui Satan aflată sub conducerea lui Gog. Mica lipie, așa cum este descrisă în vis, a lovit acel cort, l-a răsturnat și l-a turtit, l-a lipit de pământ; iar acest lucru arată că nu mai poate fi de folos când este căzut la pământ. Cortul reprezintă astfel sediul organizației lui Satan, mai ales a căpeteniilor sale războinice, care nu va găsi nici o cale de scăpare și niciun loc de refugiu în vremea mării bătălii din ziua lui Dumnezeu cel Atotputernic. (Ier. 25:35) Astfel Iehova dezvăluie rămășiței credincioase, care se află cu Mai-Marele Ghedeon, ce trebuie să se întâmple mai întâi în marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic, și face acest lucru pentru încurajarea și mângâierea lor, și pentru a le întări speranța.

7. Apoi Domnul a folosit un al doilea om pentru a rosti cuvinte profetice în auzul lui Ghedeon: "Semenul său a răspuns și a zis: "Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, un bărbat al lui Israel. Dumnezeu i-a dat în mâna lui pe Madian și toată tabăra"." (Jud. 7:14) Omul, descris ca "semenul" celuilalt, fiind și el din armata dușmană, nu putea vorbi de bunăvoie ca purtător de cuvânt al lui Iehova, deci cuvintele sale arată că a fost folosit ca un simplu mecanism automat pentru a da rostire cuvintelor implantate de Dumnezeu în mintea sa, pe care le-a făcut auzite acum de Ghedeon. Acel "semen" nu avea abilitatea de a interpreta profeția, dar îngerul lui Iehova i-a mișcat buzele pentru a rosti interpretarea. Este oare *Turnul de Veghere* un mijloc sau un canal folosit de Domnul pentru a transmite informații poporului său? Dacă Dumnezeu a putut folosi și a folosit un străin de El, și asta în tabăra dușmanului, atunci avem motive mult mai puternice să credem că ar putea transmite și va transmite informații poporului său printr-un mijloc devotat serviciului său. În 1927 Dumnezeu a început să dezvăluie poporului său sensul visului pe care l-a avut Nebucadnețar. După aceea, în august 1930, în și prin coloanele din *Turnul de Veghere* Dumnezeu a făcut să fie publicată înțelegerea corectă a visului lui Nebucadnețar. Ca trepte intermediare care conduc gradual la înțelegerea mării imagini de ansamblu, s-au publicat în *Turnul de Veghere* următoarele articole: "Teasca de vin" - 1 septembrie 1926; "Stânca din Sion" - 15 oct. 1926. Niciun om nu poate interpreta corect profeția, iar Domnul îi trimite pe îngerii săi pentru a transmite informația corectă poporului său și, când aceste adevăruri ajung la poporul său și faptele se potrivesc profeției, aceștia o pot considera de la Domnul și o pot primi cu bucurie.

8. Dumnezeu s-a folosit de "semenul" visătorului doar ca un canal sau un mijloc prin care să-i transmită mesajul lui Ghedeon și oamenilor săi, iar acel mesaj, transmis atunci și acolo a fost consemnat spre beneficiul special al rămășiței din prezent. Mai-Marele Ghedeon nu va începe lupta Armagedonului până ce mesajul adevărului de la Iehova cu același subiect nu va fi transmis de îngerii săi rămășiței credincioase de pe pământ. Faptul că avem privilegiul de a primi acest mesaj și să în înțelegem în prezent pare să indice cu putere că ziua bătăliei este aproape. "Semenul" i-a spus celui ce a visat: "Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon". Această informație a fost desigur transmisă de Ghedeon celor 300

din tabăra sa. Acum, sensul ei este înțeles de rămășiță, iar membrii ei știu că sabia bătăliei nu este a lor, ci este sabia lui Iehova și a puterii sale, dată de Iehova marelui Mareșal, Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos; și aceasta este cea care va executa judecata divină împotriva dușmanului. – Ioan 5:27; Rev. 19:15.

9. Acum Domnul Dumnezeu l-a întronat pe Regele său, pe care l-a descris cândva ca pe o pietricică. La cererea lui, Iehova a dat în mâinile Regelui său, Isus Cristos, puternica organizație a lui Satan, organizație rea care va fi curând spartă în mii de cioburi, ca vasul unui olar. (Ps. 2:8, 9). În 1918, Isus Cristos a urcat într-un loc înalt, adică a preluat poziția sa înaltă și înălțată ca lider al organizației capitale a lui Iehova la templu; după cum este scris: “Te-ai suit în înălțime, ai luat captivă captivitate. Ai luat daruri printre oameni, chiar și printre cei răzvrățiți [ca să fie distruși], pentru ca ei, Doamne Dumnezeule, să locuiască acolo.” (Ps. 68:18, *Roth.*) Această declarație profetică va fi împlinită pe deplin la Armagedon (vezi mai multe explicații în *Turnul de Veghere* din 15 aprilie 1932, pag. 118).

10. Cei doi străjeri, paznicii madianiți, nu știau că Ghedeon le asculta conversația. Astăzi, reprezentanții lui Satan nu pot înțelege prin ce mijloace află martorii lui Iehova ceea ce fac. Nu există în consemnare nimic care să indice că acei doi madianiți ar fi povestit despre visul lor și altora din tabără, iar acest lucru nu are foarte multă importanță. Adevărul, atunci când este rostit acum reprezentanților lui Satan (sau în prezența lor) este întâmpinat cu dispreț. Liderii organizației vizibile a lui Satan, și mai ales clericii egoiști, nu dau ascultare mesajului adevărului. Ei cred că nu e demn de “măreția și demnitatea lor” să îl audă măcar. Probabil că dacă cei doi madianiți și-ar fi povestit visul, nimeni din tabără nu ar fi vrut să-l asculte. Mesajul transmis cu acel prilej era pentru Ghedeon și mica sa adunare, așa cum mesajul prezent este pentru beneficiul special al poporului credincios al lui Dumnezeu ce trăiește acum pe pământ. – Rom. 15:4.

11. Adevărul bucură peste măsură rămășița credincioasă atunci când membrii ei îl aud; iar atunci când Ghedeon a auzit ce au avut de spus acei oameni inima sa a fost plină de bucurie și i s-a închinat lui Dumnezeu. “După ce a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, s-a închinat și s-a întors în tabăra lui Israel. El le-a zis: "Ridicați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian!".” (Jud. 7:15) În aceste circumstanțe, putem fi siguri că Ghedeon i s-a închinat lui Iehova în tăcere și nu a cântat sau strigat cuvinte de laudă în acel moment. Tot astfel și poporul lui Dumnezeu, pe măsură ce îi află adevărul, îi mulțumesc acum în tăcere lui Iehova pentru tot binele pe care îl face pentru ei. Ghedeon i-a dat mulțumire și închinare lui Iehova, și nu oamenilor. Tot astfel, urmașii credincioși ai lui Iehova de azi mulțumesc și se închină lui Iehova Dumnezeu și Regelui său și nu au nici o dorință de a conferi onoare și laudă oamenilor.

12. În ziua de duminică, 5 august 1928 poporul uns din timpurile moderne a înălțat pentru prima dată strigătul de luptă: “Sabia lui Iehova și a Unsului său.” Acest lucru a marcat începutul unei mai bune înțelegeri a imaginii profetice a lui Ghedeon, dar de atunci Iehova a dezvăluit treptat poporului său mai multe despre

ea cât și despre alte profeții, iar acum înțelegerea lor e mult mai clară. Anul 1931 este cel în care Iehova a dezvăluit că i-a binecuvântat cu numele său pe martorii săi credincioși, și acum strigătul de luptă este “Sabia lui Iehova și a lui Ghedeon” sau “Pentru Domnul și pentru Ghedeon”, iar acest lucru înseamnă clar pentru cei din rămășița unsă că fiecare membru care face în prezent parte dintre cei credincioși trebuie să fie martor pentru Iehova Dumnezeu și să proclame cu curaj că el este Dumnezeu și că Cristos este Regele. Cei timizi, temători și indiferenți nu vor lupta în bătălia Armagedonului. Cei care vor spune: “O să îi las pe ceilalți să facă lucrarea, și dacă nu voi participa la serviciu, sunt sigur că Dumnezeu va avea ceva și pentru mine, în bunătatea și mila lui” vor întâmpina probabil suferințe mari și dezamăgiri amarnice. Ziua bătăliei este aproape aici, iar cei reprezentați de cei 300 sunt dornici să îndeplinească rolul care le-a fost dat de Domnul pentru a-l îndeplini. Ce mulțime fericită este cea a servilor credincioși ai Celui Preaînalt și ai Regelui său!

13. Credința lui Ghedeon era plăcută lui Dumnezeu, iar el a făcut ca aprobarea sa în acest sens să fie consemnată. (Evr. 11:32) Credința lui Ghedeon a fost demonstrată încă înainte de începerea luptei. Era nevoie de un curaj adevărat să începi atacul asupra unui dușman atunci când șansele erau de 400 împotriva unuia singur, iar adevăratul curaj se naște din credința și încrederea deplină în puterea care îi susține pe cei care înaintează. Ghedeon, grăbindu-se înapoi la punctul de întâlnire al micii sale oștiri, a dat ordinul: “Ridicați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian!”. Aceasta era o expresie îndrăzneată a credinței în Domnul. De aceea, membrii rămășiței sunt și mai puternic îndreptățiți să-și spună unul altuia: “Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este refugiul vieții mele, de cine să-mi fie frică? Chiar dacă o armată și-ar așeza tabăra împotriva mea, inima mea nu s-ar teme. Chiar dacă s-ar porni război împotriva mea, chiar și atunci aș fi încrezător.” – Ps. 27:1, 3.

14. Încrederea deplină și entuziasmul nu înseamnă însă nesăbuintă, nici să te avânți acolo unde și îngerii se tem să pășească. Acest lucru este dovedit de felul în care a procedat Ghedeon. Știa că era pe cale să înceapă un atac asupra unei oștiri puternice, și s-a folosit de iscusință și strategie în pregătirile de atac. “A împărțit cei trei sute de bărbați în trei cete, a dat fiecăruia câte o trâmbiță și niște urcioare goale cu torțe în ele.” (Jud. 7:16) Ghedeon a plănuit strategic cum să folosească cu maximă eficiență mica sa oștire pentru a fi mai inteligent decât hoardele dușmane. Fără niciun dubiu, Dumnezeu l-a făcut pe Ghedeon să plănuiască o asemenea strategie, și să-și amintească ce a spus Dumnezeu poporului său cu un alt prilej, și anume: “Cinci dintre voi vor urmări o sută, și o sută vor urmări zece mii; dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră loviți de sabie.” – Lev. 26:8.

15. Astăzi, rămășița lui Dumnezeu care depune mărturie pentru numele său trebuie să fie lucidă și călăuzită de Cuvântul lui Dumnezeu atunci când pleacă împotriva dușmanului. Dacă credem că Domnul dă instrucțiuni și îndrumă lucrarea poporului său de pe pământ, și că aceste instrucțiuni vin de la el prin partea vizibilă a organizației sale, atunci fiecare soldat va analiza cu entuziasm și rațiune

instrucțiunile organizației și cu luciditate se va strădui să le urmeze, rugându-se tot timpul Domnului ca să-și trimită îngerul înaintea poporului său ca să-i călăuzească și să-i îndrume în oricare lucru pe care trebuie să îl facă. Unșii lui Dumnezeu înaintează spre cel mai mare conflict din toate vremurile. Le este necesar să fie precauți și iscusiți și să se folosească de înțelepciunea ce le este dată de sus.

ECHIPAMENTUL

26. Ghedeon a împărțit pe cei 300 în trei companii. Desigur, îngerul lui Iehova este cel care a pus această strategie în mintea lui Ghedeon, iar acesta a ascultat și s-a supus grabnic. Prin aceasta ni se dă o ilustrație corectă a ordinii de atac în prezent. Cele trei companii sau cete ale oștirii lui Iehova nu reprezentau trei ramuri în serviciul Domnului, pentru că toate cele 3 cete constituiau un singur corp. Faptul că erau trei, și nu patru, nu înseamnă neapărat că aranjamentul lui Dumnezeu nu este bazat pe patru părți. Mai târziu, ilustrația arată că există trei secțiuni ale organizației vizibile a lui Satan care trebuie atacate, și anume religia, comerțul și politicienii. Referitor la această chestiune, este scris în Rev. 16:19: “Cetatea cea mare s-a rupt în trei părți, iar cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și marele Babilon a fost amintit înaintea lui Dumnezeu pentru a i se da paharul de vin al furiei mâniei Lui .” Dacă lucrarea de mărturie ar fi ținută doar spre mulțimea religioasă atunci cea mai puternică parte a organizației lui Satan ar scăpa neobservată. Dumnezeu a sădit în mințile poporului său să declare cu îndrăzneală ce constituie organizația lui Satan, și să anunțe fiecare ramură a ei și să le declare public pentru ca acei oameni binevoitori care doresc să asculte și să învețe să poată lua atunci măsurile inteligente. Campaniile de depunere a mărturiei înaintea oamenilor nu sunt aranjamentul omului, ci Domnul este cel care își coordonează lucrarea, chiar dacă nu auzim voci care să poruncească. Bătălia care va fi dusă în curând este bătălia lui Iehova, iar în acea luptă el îl va folosi pe Isus Cristos ca reprezentant principal al său, iar lucrurile pe care îi îndrumă pe oameni să le facă în prezent se fac după voia sa.

17. În vechime, se obișnuia ca liderul unui atac să sufle în trâmbiță pentru a-și aduna trupele. (Jud. 3:27; 6:34; 1 Samuel 13:3) Ghedeon a pus o trâmbiță în mâna fiecăruia dintre soldați, indicând astfel că fiecare dintre ei era un lider, un comandant. Acest lucru reprezintă că toți unșii Domnului trebuie aduși în deplină unitate în Isus Cristos, și de aceea toți trebuie să fie, în fapt, bătrâni, adică maturi în Cristos, și nu trebuie să mai fie copiii hrăniți de doici sau de alții de pe pământ. (Efes. 4:14) Acest lucru nu înseamnă deloc că în organizația vizibilă a lui Dumnezeu să fie șefi, dar înseamnă că toți vor mărșălui în deplină armonie și acționa ca unul. Fie ca aceia care încearcă acum să cauzeze dezbinare sau confuzie în rândurile rămășiței Domnului să fie avertizați. Cei care vor rămâne în oștirea Domnului trebuie să fie nu doar dornici, ci nerăbdători să mărșăluiască în deplină unitate și armonie. Nu există în prezent mari și mici, ci toți sunt unul, trâmbițând mesajul așa cum poruncește Mai-Marele Ghedeon. Pregătind rămășița credincioasă

pentru marșul final împotriva dușmanului, Iehova le-a dat prin Isus Cristos mesajul celor “șapte trâmbițe”, care a fost făcute să răsune de către Domnul între 1922 și 1926, și au fost instruiți în răsunetul fiecăreia. – Rev. 8, 9, 11, 15-19.

18. Este clar voia lui Dumnezeu ca o parte din lucrarea sa să fie îndeplinită în secret până la timpul fixat când va fi făcută cunoscută. Acest lucru este arătat de faptul că Ghedeon le-a oferit oamenilor săi urcioare goale, cu care să acopere torțele sau lămpile pe care le aveau cu ei. Îi este plăcut Domnului să țină acum sub acoperire o parte din lucrarea sa, până la timpul său fixat, când va fi cunoscută. Venirea lui Isus Cristos și mișcările sale pentru a ajunge în poziție pentru bătălia Armagedonului se fac în tăcere; după cum este și scris, că el va veni “precum un hoț în noapte”. Tot astfel, rămășița sa acționează în tăcere și nu se laudă. Rămășița nu trebuie să întrebe inamicul dinainte dacă se poate năpusti asupra lui. Ei pot merge în lucrarea lor fără să ceară niciun fel de permisiune. Lumina torțelor ținute sub urcioare avea să strălucească în ascuns, dar avea să se ațâțe atunci când urcioarele vor fi îndepărtate. “Însă toate lucrurile care sunt date în vileag de lumină, sunt scoase la iveală.” (Efes. 5:13) Lumina sau torța purtată osub urciorul întors lumina calea oamenilor pentru cei 300 care o purtau, iar acest lucru este în armonie cu prevederea îndurătoare a lui Dumnezeu pentru mica rămășiță de acum: “Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.” – Ps. 119:105.

19. Ghedeon nu le-a spus oamenilor săi că ar trebui să se uite unii la alții și să se compare pentru a afla care dintre ei era mai puternic. Ghedeon era cel care dădea instrucțiunile, și i-a îndrumat pe ceilalți să îl urmeze. “Și le-a zis: "Să vă uitați la mine și să faceți la fel! Când o să ajung la capătul taberei, să faceți așa cum voi face eu.” (Jud. 7:17) Astăzi putem să-l urmăm pe Conducătorul nostru invizibil, Mai-Marele Ghedeon, Domnul Isus Cristos și să facem precum a făcut și el, așa cum este descris de profeți în Scripturi; iar lucrarea noastră trebuie făcută după îndrumarea lui. Instrucțiunile acestea le sunt date celor din rămășița în locul în care lumina este ocrotită, adică în templu, care îi luminează pe cei din interiorul templului; dar cei din afara lui nu pot vedea această lumină; iar apoi Domnul poruncește celor săi credincioși să meargă și să declare aceste mari adevăruri pe care le-au primit, și să o facă cu multă îndrăzneală. Cei credincioși trebuie să urmeze și vor urma conducerea și exemplul dat de Domnul Dumnezeu și Reprezentantul Principal al său, Isus Cristos, care constituie Stăpânirile Înalte (Rom. 13:1) Acțiune rămășiței trebuie să fie întrutotul la unison. Nu putem să accentuăm suficient acest lucru. Fie ca rămășița Domnului din prezent să înțeleagă clar și definitiv că nimeni nu are dreptul sau prerogativa de a-i muștra pe alții și a încerca să-i facă să se supună instrucțiunilor. Fiecare dintre cei care urmează cu credință exemplul lui Isus Cristos, și se supune deschis și cu entuziasm instrucțiunilor sale îi va ajuta prin aceasta pe alții să înțeleagă ce trebuie să facă. Se pare că *Turnul de Veghere* nu ar mai trebui să risipească timp și efort încercând să rezolve dispute între cei care pretind că sunt martori ai lui Iehova. Fiecare să-și păzească bine calea, și să aibă grijă să fie sigur că urmează instrucțiunile ce i-au

fost date de Mai-Marele Ghedeon. Dacă tovarășii lor nu se supun, este spre marele lor nenoroc. Ajutați-i pe cât posibil atunci când doresc ajutor, dar nu încercați să mențineți pe cineva pe drumul spre Împărăție, dacă acesta nu dorește să rămână pe drum. Acum trebuie făcute rapid pregătirile finale pentru marș.

20. Ghedeon le-a spus oamenilor săi ce trebuie să facă. Tot astfel Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, le spune acum urmașilor săi credincioși ce trebuie să facă, și cei credincioși se supun poruncilor sale. “Când eu și cei care vor fi cu mine vom suna din trâmbițe, atunci să sunați și voi din trâmbițele voastre de jur împrejurul întregii tabere și să ziceți: "Pentru Domnul și pentru Ghedeon!". (Jud. 7:18) Atunci când cei șapte îngeri de sub comanda lui Isus Cristos au sunat pe rând în cele șapte trâmbițe, atunci a sunat și rămășița credincioasă. S-a sunat în trâmbițe pentru a-i anunța și avertiza pe dușmani că erau înconjurați și că lupta era gata să înceapă. Acest lucru arată că este voia lui Dumnezeu ca forțele dușmanului să fie anunțate și avertizate că Armagedonul este aproape și că adunarea neînfricată, mica oștire a lui Dumnezeu este în jurul lor, și că dușmanul va fi distrus negreșit. Chiar și înainte ca rămășița să fi înțeles acest lucru, Domnul i-a trimis ca să-i anunțe și avertizeze pe elementele organizației lui Satan, iar această lucrare a fost acum îndeplinită.

21. Ghedeon i-a mai instruit pe oamenii săi să sufle în trâmbițe, dând astfel alarma, iar acest lucru avea să-i terorizeze pe dușmani; și ca, în același timp, să strige: "Sabia Domnului și a lui Ghedeon". După un alt traducător: "Spuneți, pentru Iehova și pentru Ghedeon" (*Roth.*) Acel strigăt de luptă înălțat de oamenii lui Ghedeon era o mărturie și o declarație deschisă că bătălia ea a Domnului Dumnezeu și că era spre înălțarea și justificarea numelui său și spre onoarea și gloria sa. Miza devenea numele lui Dumnezeu cel Atotputernic, iar victoria trebuia obținută, altminteri numele lui Iehova ar fi fost ocărât și mai mult. Acel nume a fost un turn puternic de refugiu pentru mica oștire de 300 de oameni, și tot astfel, și în prezent numele lui Iehova este un turn puternic pentru poporul său: "Numele Domnului este un turn tare; cel drept fuge în el și este protejat la înălțime." – Prov. 18:10, *A.R.V.*

22. A venit timpul ca numele lui Iehova să fie vestit pe întreg pământul, iar acest lucru tocmai ca înainte să-și demonstreze puterea sa nemărginită împotriva organizației dușmanului. Rămășița credincioasă trebuie să vestească acest mesaj, pentru că Dumnezeu a ales această perioadă pentru a se face; după cum este scris: "Dar te-am făcut să stai în picioare [pe tine, pe dușman] tocmai pentru scopul acesta: ca să-ți arăt puterea Mea și astfel Numele Meu să fie vestit pe întreg pământul [de martorii mei]." (Ex. 9:16, *Leeser*) Tot astfel, numele lui Isus Cristos, Reprezentantul Principal al lui Iehova trebuie să fie acum vestit și cunoscut; de aceea strigătul de luptă "pentru Ghedeon".

23. Madianiții cunoșteau întrucâtva numele lui Ghedeon, ca fiind cel care a îndrăznit să apere cauza poporului lui Israel în numele Dumnezeului lor. Ghedeon era în deplină armonie cu Iehova. El conducea acum forțele împotriva dușmanului și, din moment ce era noapte și era ascuns din văzul dușmanilor, era necesar să i se

strige numele pentru ca dușmanii să știe că lupta lui Ghedeon era dusă în numele lui Iehova Dumnezeu. Acest lucru nu a răpea în niciun fel gloria lui Iehova, ci arăta doar din autoritatea cui acționa Ghedeon. Tot astfel și azi, numele lui Isus Cristos trebuie vestit, ca Rege al lui Iehova. El este invizibil pentru dușman pentru că este un spirit și dușmanul nu poate discerne lucrurile spirituale. Trebuie strigat acum că Isus Cristos este în unitate cu Cel Preaînalt și că este Reprezentantul Principal al marelui Iehova Dumnezeu, că este Cel ar cărui nume a fost folosit pe nedrept de organizațiile religioase ipocrite, și totuși cel care vine deși l-au respins; și că apoi, ca Reprezentantul Principal al lui Iehova, va pricinui distrugerea deplină a dușmanului. El este războinicul ales al lui Iehova, pentru a aduce victoria în numele lui Iehova Dumnezeu și a instaura dreptatea – 1 Pet. 2:4-8; Psalmi 11:22-26; 2:6-10.

24. ‘Pentru Domnul și pentru Ghedeon’ este motto-ul ales pentru anul 1935. Nu doar că este potrivit acestui an, ci este potrivit și de acum înainte, și va fi strigătul de luptă al unșilor lui Dumnezeu până la bătălia Armagedonului și până când se va obține victoria totală. Acesta va fi strigat de poporul lui Dumnezeu, iar laudele sale vor continua să răsună din gura fiecărui supraviețuitor. Nu doar rămășița credincioasă, simbolizată de cei 300, va trebui să continue să dea glas acestui strigăt de luptă pe măsură ce înaintează, ci fiecare dintre cei ce este ferm de partea lui Iehova și a Regelui său va trebui să îmbrățișeze acest strigăt de luptă. În armonie cu cuvintele lui Isus ‘oricine aude să zică: Vino!’ (Rev. 22:17), ziua bătăliei este aproape. Curând, forțele răului vor cădea și pieri și doar cei dreți vor triumfa, și atunci prosperitatea se va instaura și va rămâne pe pământ. Strigătul de victorie a început să răsună pentru că bătălia este a lui Iehova și Iehova câștigă mereu.

AȘEZAREA PE CÂMPUL DE LUPTĂ

25. Poziția armatelor ce se confruntau pare să indice clar că Ghedeon și-a așezat oamenii într-o singură linie la nord și vest și sud, dușmanul fiind la est, adică în câmpul deschis dintre cele două armate. Plasarea oamenilor în această poziție avea, la momentul potrivit, să-i facă pe dușmani să creadă că au fost atacați de o forță foarte numeroasă. Ghedeon s-a pus în fruntea unei cete de 100 de oameni și s-a poziționat la marginea taberei dușmanului, iar celelalte două cete au trecut și ele în pozițiile lor. Totul s-a făcut fără zgomot. Acest lucru prefigurează foarte bine cum Mai-Marele Ghedeon se pregătește pentru luptă împotriva dușmanului așezat în tranșe la Armagedon: “Ghedeon și vei o sută de bărbați care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străjii de la miezul nopții, chiar când se schimbau străjerii. Atunci au sunat din trâmbițe și au spart urcioarele pe care le aveau în mâini.” (Jud. 7:19) Mica armată a lui Ghedeon se afla pe pozițiile sale la începutul turei de mijloc. Se pare că dușmanul a împărțit noaptea în trei ture de pază, și tura de mijloc avea să fie pe la miezul nopții, atunci când va avea loc schimbarea gărzii, iar aceasta va continua cam până la cântatul cocoșilor, aproape

de zorii zilei, atunci când va începe a treia tură, care va continua până la răsăritul soarelui. Madianiții s-ar fi așteptat, probabil, la mici hărțuieli sau război de gherilă cu Ghedeon, dar, desigur, nu ar fi însemnat foarte mult pentru ei. Schimbarea gărzii era doar o formalitate și erau destul de neglijenți în acel moment, fără să bănuiască că doar o mână de israeliți aveau să atace puternica armată în timpul nopții. Madianiții nu apreciau faptul că Iehova Dumnezeu îndruma atacul împotriva lor.

26. Cât de bine se potrivește acest lucru condițiilor din prezent! Forțele organizației lui Satan sunt în număr mare și puternice. Chiar și ierarhia religioasă a Romei se fălește cu milioanele de oameni din rândurile sale și o abundență de echipament. Pentru ei și aliații lor, li se pare că doar o mână de femei și bărbați care constituie martorii lui Iehova se împotrivesc organizației lui Satan, iar această mână de oameni este de prea mică importanță, și abia dacă merită băgată în seamă. Reprezentanții de pe pământ ai lui Satan se laudă, așadar, cu măreția lor și dau din cap cu îngâmfare așteptându-se să-i facă pe toți oamenii să se supună poruncilor lor, și să-i întoarcă pe toți împotriva reprezentanților lui Iehova. Ei nu își dau însă seama că Iehova Dumnezeu susține mica sa divizie de martori de pe pământ și că Iehova are o oștire atotputernică și invizibilă, aflată sub conducerea lui Isus Cristos, care va ataca dușmanul la timpul potrivit. Prezentul este o perioadă foarte incitantă pentru cei care sunt devotați Domnului, pentru că pot vedea cum forțele se așează în formație de luptă și știu că marea luptă trebuie să fie foarte aproape.

27. La puțin timp după miezul nopții, cele trei cete ale lui Ghedeon se aflau pe pozițiile lor, așteptând ordine. Ei au ajuns acolo în liniște și neobservați. Acest lucru corespunde exact felului în care veni Domnul Isus și în care își așează forțele în pe poziții pentru marele conflict. “Iată, Eu vin ca un hoț [în tăcerea nopții].” (Rev. 16:15) “Însă ziua Domnului va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, elementele vor fi topite prin ardere, iar pământul și lucrările de pe el vor fi dezvăluite.” (2 Petru 3:10, *R.V.*) “Pentru că voi înșivă știți bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.” – 1 Tes. 5:2.

28. Oamenii lui Ghedeon stăteau pe pozițiile lor desemnate până când comandantul lor le-a dat semnalul. Imediat după ce au primit porunca de la Ghedeon, s-a iscat un zgomot formidabil, cele 300 de trâmbițe spărgând tăcerea nopții. Adăugați la asta zgomotul făcut de cele 300 de ulcioare sparte, care au dezvăluit torțele ascunse, care acum revărsau lumină peste câmpul deschis dinspre poziția dușmanului. Zgomotul brusc și foarte puternic, alături de lumină a stârnit panica în mințile madianiților. La fel e și azi, când sunetul mesajului adevărului și eliberarea luminii ce îl însoțește prezic condamnarea organizației lui Satan și fac ca fețele multor reprezentanți ai săi să se înroșească și genunchii să le tremure, pentru că simt o primejdie mare care este aproape. Până acum, s-a spus că spargerea urcioarelor reprezintă faptul că unșii lui Dumnezeu trebuie să-și distrugă corpurile ca niște vase de lut, pentru a lăsa lumina să strălucească pentru ceilalți. Totuși, această concluzie nu este deloc sprijinită de Scripturi. În context se realiza o ilustrație a condițiilor care preced imediata bătălie a Armagedonului, iar gestul

oamenilor lui Ghedeon de a suna în trâmbițe și de a striga avea rolul de a alarma și a speria dușmanul. Atunci când Domnul Isus Cristos își va începe atacul folosindu-și “toiagul de fier” împotriva națiunilor la Armagedon, se va isca un sunet teribil, precum zdrobirea multor vase de olar. “Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, le vei sfărâma ca pe vasul unui olar” (Ps. 2:9) “el le va conduce cu un sceptru de fier, le va sfărâma ca pe niște vase de lut - tot așa cum am primit și Eu autoritate de la Tatăl meu.” – Rev. 2:27.

LUPTA ÎNCEPE

29. După spargerea vaselor, suflatul în trâmbițe a continuat, iar acest lucru arată că Ghedeon și oamenii săi nu i-au atacat imediat pe madianiți, ci “fiecare om a rămas pe locul său în jurul taberei” până când au primit comanda să avanseze, și “atunci cele trei cete au sunat din trâmbițe, au sfărâmat urcioarele mari, au apucat torțele cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune din ei și au strigat: "Sabia Domnului și a lui Ghedeon!" – Jud. 7:20.

30. Pare destul de cert că Iehova a făcut ca acest sunet de trâmbiță să fie semnalul la care oștirea sa invizibilă să înceapă să acționeze împotriva madianiților. Armata lui Ghedeon ar fi fost întrutotul depășită numeric de cea a madianiților în luptă directă, pe viață și pe moarte, așadar Iehova a făcut prin intermediul oștirii sale invizibile ceea ce Ghedeon și oamenii săi nu puteau face. Sunatul trâmbițelor a fost un semnal de acțiune în unitate, arătând că oștirea invizibilă a lui Dumnezeu avea să intre în acțiune imediat pentru protecția părții vizibile a poporului său. Acest lucru era în concordanță cu instrucțiunile date mai înainte de Iehova poporului său prin legământ: “Când veți merge la război în țara voastră, împotriva vrăjmașului care vă asuprește, să sunați alarma din trâmbițe și Domnul, Dumnezeul vostru, își va aduce aminte de voi și veți fi izbăviți de dușmanii voștri.” (Num. 10:9) Cu siguranță va fi la fel și la Armagedon, când Isus Cristos, ca Reprezentant Principal al lui Dumnezeu, va începe lupta. “Dumnezeu S-a înălțat în mijlocul strigătelor de bucurie; Domnul S-a înălțat în sunet de trâmbiță.” – Ps. 47:5.

31. Zgomotul celor 300 de trâmbițe le-a indicat madianiților că erau atacați, din câte credeau ei, de 300 de căpitani aflați în fruntea a tot atâtea cete, pentru că fiecare căpitan de ceată avea o trâmbiță. De fapt, oastea invizibilă a lui Iehova acționa împotriva madianiților, iar aceasta era o forță mult mai rea pentru madianiți decât trei sute de cete de oameni. Această imagine ilustrează ceea ce a rostit apoi profetul, sub inspirația lui Iehova, fapt acare dovedește că atunci când Iehova își susține poporul, nimic nu îi poate birui: “Acesta a răspuns: "Nu te teme, căci cei ce sunt cu noi sunt mai mulți decât cei ce sunt cu ei"." (2 Regi 6:16) Fie ca oamenii care iau acum poziție de partea lui Iehova să asculte și să aibă credință deplină și încredere și să știe că victoria va încununa eforturile Domnului în marea bătălie care se apropie vertiginos. “Voi toți, locuitori ai lumii, toți care sălășluiți pe

pământ, când se ridică steagul pe munți, să vă uitați, iar când sună trâmbița, să ascultați!” – Isa. 18:3.

32. Astăzi, voința exprimată a lui Iehova Dumnezeu este ca martorii lui credincioși de pe pământ să sune trâmbiță de alarmă, pentru ca astfel oamenii de bine să știe că este aproape timpul când marea luptă trebuie să înceapă și organizația lui Satan să fie dată jos. Acest lucru a fost ilustrat cu altă ocazie, atunci când regii răsăritului i-au condus pe mezi și perși într-un atac asupra Babilonului, reprezentând organizația lui Satan (Ier. 51:27-29): “Pământul se cutremură și se zvârcolește, căci planurile Domnului împotriva Babilonului se împlinesc - El va preface țara Babilonului într-un pustiu și nimeni nu va mai locui acolo.” (versetul 29) Iehova este pretutindeni cu marea sa organizație de război, și informează mica sa rămășiță de pe pământ din prezent la ce să se aștepte, pentru ca aceștia să fie foarte curajoși și să se supună întrutotul poruncilor lui: “Domnul se va arăta deasupra lor și săgeata Lui va porni ca un fulger. Stăpânul Domn va suna din trâmbiță și va înainta prin furtună din sud! Domnul Oștirilor îi va ocroti, iar ei vor devora, vor zdrobi pietrele de praștie. Ei vor bea și vor striga ca amețiți de vin. Vor fi plini ca o cupă, asemenea colțurilor altarului.” – Zah. 9:14, 15; vezi *Pregătirea*, pag. 169, 170.

33. O dată ce și-au zdrobit urcioarele, oamenii lui Ghedeon au ținut sus torțele luminoase în mâna stângă și trâmbițele în mâna dreaptă, și au continuat să trâmbițeze, oprindu-se doar uneori ca să strige: ”Sabia Domnului și a lui Ghedeon”. A sosit acum timpul să dăm nume luminii lui Iehova vestindu-i scopul. Martorii lui Iehova trebuie să facă asta atunci când sunt aduși înaintea organizației dușmanului, în tribunale, înaintea comisiilor și organismelor legislative ale țării, și să lase mereu să strălucească lumina adevărului. Acesta este un avertisment dat agenților lui Satan despre ce se va petrece curând, și este și o atenționare pentru oamenii binevoitori, pentru ca aceștia să afle adevărul și să ia poziție în cunoștință de cauză. Martorii lui Iehova nu pot fi tăcuți acum și, în același timp, și credincioși Domnului Dumnezeu. Trebuie să continue să sufle puternic în trâmbițe și să-și agite torțele. “Spuneți lucrul acesta printre națiuni și vestiți! Înălțați un stindard și vestiți! Nu ascundeți nimic. Spuneți: "Babilonului va fi cucerit. Bel va fi dat de rușine, Merodac va fi zdrobit! Imaginile lui cioplite vor fi date de rușine și idolii lui vor fi zdrobiți.” (Ier. 50:2) Popoarele și națiunile pământului vor auzi acum sunetul de alarmă și vor vedea lumină și vor vedea că, iată, Dumnezeu este cu unșii săi. (Isa. 62:1, 2) Atunci când oamenii lui Ghedeon și-au agitat torțele, au continuat și să trâmbițeze, vestind astfel răzbunarea lui Iehova împotriva dușmanului. Tot astfel și acum martorii lui Iehova trebuie să continue să proclame adevărul, vestind răzbunarea lui Iehova și judecata sa asupra națiunilor acestui pământ. Strigătul de luptă “Sabia Domnului și a lui Ghedeon” este un avertisment pentru toți că bătălia este a lui Dumnezeu și că el se află la dreapta Mai-Marelui Ghedeon, Isus Cristos, și îi va da victoria deplină. “Stăpânul este la dreapta Ta. El va zdrobi regi în ziua mâniei Sale.” – Ps. 110:5.

34. Acțiunile oamenilor lui Ghedeon cu acea ocazie sunt încă o dovadă că lupta de acolo prefigura bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic într-o privință, și anume că “Fiecare rămăsese la locul lui în jurul taberei. Și toată tabăra a alergat, a strigat și a fugit.” (Jud. 7:21) Fiecare stătea la postul său și nu se retrăgea, prefigurând astfel încredea deplină a unșilor lui Dumnezeu la începutul bătăliei Armaghedonului. Ilustrația profetică îi arată pe acești credincioși stând în puterea Domnului și refuzând să se retragă, știind foarte bine că bătălia este a lui Iehova. Pentru ei, porunca lui Dumnezeu este ca cea dată poporului său în timpuri trecute: “Voi nu veți avea de luptat. Opriti-vă, stați și priviți izbăvirea pe care v-o va da Domnul! Iuda și Ierusalim nu vă temeți și nu vă înspăimântați! Măine, ieșiți înaintea lor și Domnul va fi cu voi.” (2Cron. 20:17) Nu există niciun lucru în consemnare care să arate că oamenii lui Ghedeon ar fi avut săbii sau alte arme mortale. Tot astfel, rămășița de azi nu luptă cu arme materiale. Armați cu torțe și trâmbițe, oamenii lui Ghedeon au prefigurat că unșii lui Dumnezeu sunt înarmați cu sabia (mesajul) adevărului și lumina lui. (Efes. 6:12-18) Ei nu au nevoie să lupte cu arme fizice. Domnul este puterea și scutul lor.

35. Prin faptul că au rămas la posturile lor, oamenii lui Ghedeon i-a prefigurat pe acei credincioși și supuși din rândurile martorilor lui Iehova care se supun deplin poruncilor lui Dumnezeu, lucrarea lor fiind să continue vestirea adevărului. Madianiții au strigat și au fugit, dar este cert că cei 300 de oameni ai lui Ghedeon au jucat doar un rol foarte mic în punerea pe fugă a dușmanului. Era lupta lui Iehova pentru justificarea numelui său, și trebuie să fim siguri, așadar, că armata invizibilă a lui Iehova este cea care i-a făcut pe madianiți să se alarmeze atât de tare și să fugă. Acest lucru este susținut de profeția lui Zaharia, care a scris sub inspirația Domnului Iehova: “În ziua aceea”, zice Domnul, "voi lovi toți caii cu panică, iar pe călăreți cu nebunie. Voi avea însă ochii deschiși asupra Casei lui Iuda, atunci când voi lovi cu orbire toți caii popoarelor.” – Zah. 12:4.

36. Atunci când madianiții au început să fugă, oamenii lui Ghedeon au continuat să sufle în trâmbițe, și imediat madianiții au început să se lupte unii cu alții. “Cei trei sute continuau să sune din trâmbițe și, în toată tabăra, Iehova a îndreptat sabia fiecăruia împotriva celuilalt. Tabăra a fugit până la Bet-Șita, spre Țerera, până la marginea Abel-Meholei, lângă Tabat” (Jud. 7:22) Acest lucru dovedește dincolo de orice dubiu că lupta era a lui Iehova și că prefigura Armaghedonul, luptă care va fi purtată de armatele invizibile ale lui Iehova, și că Iehova îi va face pe dușmani să se distrugă unii pe alții. Iehova a fost cel care i-a făcut atunci pe madianiți să întoarcă armele împotriva celuilalt. Tot astfel va lovi Domnul și la Armaghedon, după cum este scris: “Iată care este urgia cu care va lovi Domnul toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în orbite și le va putrezi limba în gură. În ziua aceea, Domnul va provoca o mare panică printre ei. Fiecare va apuca mâna semenului său și va ridica mâna împotriva semnului său.” – Zah. 14:12, 13.

37. Pentru ca rămășița să poată fi asigurată și încurajată deplin în aceste zile de mari necazuri, Iehova dezvăluie sensul profețiilor sale, consemnate sub

inspirația sa cu secole în urmă. Acum le dezvăluie celor din rămășiță, dincolo de orice dubiu, că Armagedonul este lupta sa și că va doborî pe dușman spre răzbumarea și gloria sa. “Vorbește-o lui Zerub-Babel, guvernatorul lui Iuda, și spune-i: “Voi clătina cerul și pământul, voi răsturna tronul regatelor, voi nimici puterea regatelor neamurilor și voi răsturna carele de război și pe cei ce le mână. Căii și călăreții lor vor cădea, fiecare prin sabia propriului frate”.” (Hagai 2:21, 22) Așa cum a prezis prin profetul său, în acea bătălie Gog și toate forțele lui Satan, fie văzute, fie nevăzute, se vor prăbuși. “Voi chema o sabia împotriva lui Gog pe toți munții Mei”, zice Stăpânul Domn; "Sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său. Îl voi judeca prin molimă și prin vărsare de sânge. Ploaie năprasnică, grindină cât piatra, foc și sulf voi revărsa peste el, peste hoardele lui și peste multele popoarele care vor fi cu el. Îmi voi arăta astfel mărirea și sfințenia și Mă voi face cunoscut înaintea ochilor multor neamuri. Și vor ști că Eu sunt Domnul.” – Ez. 38:21-23.

38. Amaleciții erau aliații madianiților, iar înfrângerea lor a fost la rândul ei o justificare a numelui lui Iehova, în armonie cu profeția rostită mai înainte prin gura lui Moise: “Iosua l-a învins pe Amalec și pe poporul acestuia cu ascuțișul sabiei. Atunci Domnul i-a zis lui Moise: ‘scrie lucrul acesta într-o carte ca aducere-aminte și citește-o în auzul lui Iosua, căci voi șterge amintirea lui Amalec de sub ceruri’ Moise a zidit un altar și i-a pus numele ‘Domnul este steagul meu’.” - Ex. 17:13-15.

39. Nici o parte din forțele aliate ale lui Satan nu poate scăpa la Armagedon. Întreaga armată a madianiților și aliații lor au fugit în beznă, dar când a sosit dimineața au văzut, fără doar și poate, că s-au ucis unii pe alții și s-au oprit ca să se reorganizeze și să încerce să-și revină din dezastruoasa lor retragere. În acest moment al dramei îi găsim pe supraviețuitorii acelei lupte și acelui măcel catastrofal pe malul de est al Iordanului, încercând să-și adune forțele ca să mai lupte. Vor putea oare să adune întăriri și să atace și să-i distrugă pe israeliți? Vor reuși forțele lui Satan să ducă întrutotul la îndeplinire conspirația pusă la cale și azi pentru a distruge poporul de legământ al lui Iehova? Drama lui Iehova prefigurează până în acest moment evenimentele care au dus la începutul bătăliei Armagedonului. Profeția consemnată de profetul lui Dumnezeu drept rugăciunea unșilor săi din prezent este o dovadă că lupta lui Ghedeon împotriva madianiților a fost tipică, simbolică, și scopul ei este să prefigureze distrugerea organizației lui Satan și justificarea numelui lui Iehova. Cu acest scop, unșii lui Dumnezeu se roagă acum: “Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la râul Chișon. Dumnezeul meu, fă-i ca un vârtej de praf, ca o pleavă luată de vânt, ca un foc ce mistuie pădurea, și ca o flacăra ce aprinde munții! așa urmărește-i cu furtuna Ta și îngrozește-o cu vijelia Ta. Umple-le fața de rușine, ca să ajungă să caute Numele Tău, Doamne! Să fie făcuți de rușine și îngroziți pentru totdeauna! să fie dați de rușine și să piară! Si să se știe astfel că Tu, al Cărui Nume este Domnul, Tu și numai Tu ești Cel Preaînalt peste întreg pământul!” (Ps. 83:9, 13-18) Ghedeon i-a urmărit pe madianiți spre est, unde s-au oprit lângă râul Iordan. A reușit oare

dușmanul să găsească acolo un mijloc de scăpare, și ce prefigurează oare restul acestei ilustrații profetice?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Când, prin cine, și cu ce scop s-a folosit Iehova de vise și viziuni, așa cum este consemnat în Cuvântul său?
- 2, 3. Explicați faptul că Ghedeon se afla lângă tabăra dușmanului, și visul important relatat și interpretat în auzul lui? Care era visul? Ce lecții importante se găsesc în faptul că pentru vis, cât și pentru interpretarea lui, Iehova s-a folosit de membri ai armatei dușmanului?
4. Arătați că dezvăluirea scopului lui Iehova este treptată.
- 5, 6. Arătați cum, în ilustrațiile profetice, Iehova folosește lucruri mici pentru a prefigura lucruri mai mari. Ce simbolizează visul relatat, consemnat în versetul 13?
- 7, 8. Explicați dacă “tovarășul” menționat în versetul 14 era profet, ca explicație a interpretării corecte pe care a dat-o visului. Ce se observă în acest fapt, cu privire la felul în care Dumnezeu folosește un mijloc sau un canal pentru a transmite informații poporului său? Ce semnificație are faptul că au avut privilegiul de a primi acest mesaj și o înțelegere a sa în prezent?
9. Arătați ce legătură au aici Psalmii 2:8, 9 și 68:18, ca și profeția lui Daniel (2:35) despre “piatră”. Cum și când se împlinesc aceste profeții?
10. Ce situație de azi este prefigurată în nararea și interpretarea visului de către acei paznici fără să știe că Ghedeon asculta?
- 11, 12. Cum a privit Ghedeon această ocazie (versetele 13 și 14) și ce măsuri a luat? Aplicați imaginea profetică.
13. Explicați curajul și acțiunea promptă a lui Ghedeon. Ce înseamnă asta pentru rămășița de azi?
- 14, 15. Ce lecție importantă pentru rămășiță se află în versetul 16?
- 16-18. Arătați scopul de atunci al aranjării și echipării oamenilor lui Ghedeon. Ce se observă acum ca fiind prefigurat în acestea?
19. Aplicați instrucțiunile simple dar adecvate date de Ghedeon oamenilor săi, așa cum sunt consemnate în versetul 17.
- 20-24. Explicați scopul și efectul – de atunci – al trâmbițatului “de fiecare latură a taberei”. Dar al strigătului “Sabia Domnului și a lui Ghedeon”. De ce a fost potrivit și important să fie inclus numele lui Ghedeon în strigătul de război? Cum se împlinește această parte a imaginii profetice?
- 25-28. Descrieți și justificați alinierea oamenilor lui Ghedeon; ca și momentul și modul în care au atacat dușmanul. Arătați dacă acest lucru se potrivește cu condițiile din prezent.

29-31. Cum ar fi putut această simplă procedură a armatei lui Ghedeon să ducă la deplina înfrângere și marele măcel din rândul oștirii madianiților?
32, 33. Cum se împlinește ca gest profetic faptul că armata lui Ghedeon a suflat în trâmbițe și au lăsat lumina să strălucească?
34, 35. Aplicați versetul 21.
36-38. Explicați legătura dintre trâmbițat (versetul 22) și procedura imediat ulterioară a madianiților. Citați alte scripturi care înfățișează sau descriu cum va lovi Domnul dușmanul la Armaghedon.
39. Descrieți situația madianiților în acest punct al dramei lui Ghedeon. Ce lucru este prefigurat de aceasta? Dovediți că lupta lui Ghedeon împotriva madianiților a fost simbolică, și ce simbolizează aceasta.

Comemorarea

Data celebrării comemorării numelui lui Iehova Dumnezeu și a jertfei lui Isus Cristos este determinată în acest fel: De la răsăritul lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, se numără 14 zile. (Exod 12:1-6) După calculele astronomice, luna răsare cu cel puțin 16 ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul liber de om. În vremea lui Moise, calculul se făcea din momentul în care putea vedea luna cu ochiul liber, iar acesta este modul potrivit prin care să calculăm și noi timpul. Acest an (1935 e.n.) începe la data de 4 aprilie, iar în a 14-a zi, și anume după ora 6 p.m a zilei de 17 aprilie este timpul potrivit pentru celebrarea Comemorării. Vom folosi ora Ierusalimului.

Toți martorii lui Iehova de pe pământ se vor întruni, așadar, după ora 6 p.m. (după timpul local al zonei unde se adună fiecare adunare) și vor celebra Comemorarea. Vreme de mulți ani, *Turnul de Veghere* a obișnuit să publice motivul scriptural pentru care se celebrează Comemorarea pentru a le permite cititorilor săi să studieze acest lucru înainte de data celebrării. Însă, în acest an *Turnul de Veghere* nu va publica un asemenea articol, din următoarele motive:

Cartea intitulată *Iehova* conține o explicație mai detaliată a Comemorării decât ar putea prezenta *Turnul de Veghere* într-un singur număr. Toți cei care sunt devotați lui Iehova Dumnezeu și Regelui său ar trebui să studieze cu atenție și în rugăciune capitolele 2 și 3 ale acelei cărți, intitulată *Iehova*, care încep la pg. 26 și se termină la pg. 120. Fiecare adunare ar trebui să facă aranjamente ca un asemenea studiu să se țină o dată pe săptămână, iar studiul să înceapă la timp astfel încât să se parcurgă temeinic paginile menționate înainte de data Comemorării. Un asemenea studiu atent va necesita aproximativ opt săptămâni înainte de data de 17 aprilie și va continua în fiecare săptămână. Va trebui aleasă o persoană ca președinte, care să coordoneze întreaga serie de studii. O persoană care citește foarte bine ar trebui numită pentru a lectura la fiecare studiu. Studiile ar trebui să se țină în următorul mod, și anume: Președintele să îl roage pe cititor să citească

câte un paragraf, și apoi să pună întrebări legate de acel paragraf. Pot fi citite și analizate scripturi potrivite aceluiași paragraf. Președintele nu ar trebui să vorbească prea mult.

La aceste studii, fiecare membru al adunării poate pune întrebări, iar toate răspunsurile trebuie să fie concise, și limitate strict la chestiunea în vedere. Evitați chestiunile secundare, care pot duce la confuzie. Fiecare întrunire de studiu trebuie să se deschidă și închidă cu rugăciune, și fiecare dintre cei prezenți să se străduiască să discearnă adevăratul sens al subiectului discutat. Dacă studiile se vor ține într-un asemenea fel de către toate adunările de pe pământ, fiecare dintre cei unși va avea același lucru în gând și se va putea aștepta ca eforturile sale să fie binecuvântate de Domnul. Toți cei unși trebuie să participe la aceste studii, și toți ceilalți oameni binevoitori au privilegiul de a audia și participa la aceste studii.

Apoi, pe data de 17 aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare de unși să se adune și să celebreze Comemorarea. În timpul celebrării, folosiți pâine nedospită și vin roșu adevărat. Mustul nefermentat sau sucul de stafide nu îndeplinesc cerințele. Domnul și apostolii săi au folosit vin adevărat, și ar trebui să le urmăm exemplul.

Dovezi ale nașterii Împărăției

Să ne reamintim că începând cu anul 1914 au avut loc mai multe cutremure catastrofale decât în orice altă perioadă a istoriei. Acestea, împreună cu - și urmând îndeaproape – marele Război Mondial sunt dovezi concrete pe care orice om în afară de un predicator religios le poate înțelege. Clerul și-a închis literalmente ochii înaintea acestei sumedenii de dovezi că am ajuns la sfârșitul acestui sistem și la sfârșitul lumii, adică la sfârșitul organizației lui Satan care încă abuzează de pământ și popoarele sale. Atunci când i-a fost pusă întrebarea ‘Care va fi semnul [sau dovada] venirii tale, și a sfârșitului acestui sistem [epocă]?’ Isus a răspuns: ‘Un neam se va ridica împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății. Vor fi cutremure, în diverse locuri și vor fi foamete și tulburări. Acestea vor fi începutul durerilor nașterii.’ (Marcu 13:8) Domnul a arătat clar unde ne aflăm ca timp prin evenimente mondiale, dar un mare număr de clerici nu vor să înțeleagă. – Ps. 82:5; Dan. 12:10.

Apoi Isus a spus: ‘Atunci vă vor da să fiți chinuiți, vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile din cauza Numelui Meu’ (Mat. 24:9) În timpul acestui război, o mică adunare de creștini s-au străduit cât au putut să le spună oamenilor că războiul mondial era o dovadă a venirii sfârșitului lumii și a venirii Împărăției lui Cristos, Mesia. Aceștia trebuie clasificați desigur ca discipoli ai lui Cristos pentru că au mărturisit ce a spus el; și din acest motiv această mică adunare de creștini a fost urâtă și persecutată în fiecare națiune în care rezidă membrii săi. Revista *Epoca de Aur*, nr. 27 (29 sept. 1920) și un număr din 1930 care conține o retipărire a aceluiași număr, a relatat pe larg despre această persecuție, care a atins apogeul în anul 1918, chiar înainte de sfârșitul Războiului Mondial.

Isus a mai spus: “Atunci mulți se vor poticni, se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.” (Mat. 24:10) Această scriptură s-a împlini literalmente între 1914 și 1918 prin faptul că unii care pretindeau că sunt urmași ai lui Isus Cristos i-au trădat și i-au vândut în mâinile factorilor de guvernare ai “creștinătății” pe cei care încercau să-l reprezinte cu credință pe Domnul.

În data de 11 noiembrie 1918, o dată cu semnarea armistițiului, războiul s-a terminat brusc. Nimeni nu a putut oferi un motiv bun pentru care s-a terminat, pentru că nici o parte nu a obținut victoria. Adevăratul motiv pentru care a încetat lupta este indicat clar de Scripturi. Domnul a dorit ca acel război mondial, foametea, epidemiile, cutremurele, persecuția creștinilor, etc. să servească drept mărturie pentru cei care vor veni ca să afle că Cristos este prezent, că Împărăția sa este aproape, și că vechiul sistem a ajuns la sfârșitul existenței. Dar această mărturie nu putea fi declarată liber națiunilor și popoarelor cât timp războiul era în desfășurare și mulți dintre martorii lui Dumnezeu lăncezeau în închisori.

Domnul a făcut ca războiul să se termine brusc pentru ca declarația sa, conținută în evanghelia după Matei, capitolul 24, versetul 14 să se împlinească; și anume: “Această Evanghelie a Împărăției va fi proclamată întregii omeniri, ca mărturie pentru toate neamurile. Și atunci va veni sfârșitul.” Începând cu 1918 și până în prezent, această mică adunare de creștini a proclamat vestea bună a prezenței Domnului, a sfârșitului acestui sistem și a începutului domniei lui Cristos Mesia în toate națiunile care rostesc numele lui Cristos; și neîndoind această mărturie a fost depusă ca împlinire a cuvintelor profetice ale Învățătorului, ca altă dovadă a timpurilor în care trăim acum pe pământ.

Isus a mai dat încă o mărturie, confirmând lucrurile pe care le-a zis mai înainte și demonstrând mai puternic că lumea s-a sfârșit și că Împărăția sa a venit. De pildă, aceste cuvinte profetice: “Vor cădea uciși de ascuțișul sabiei și vor fi luați captivi printre toate neamurile, iar Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri până când se vor fi împlinit vremurile neamurilor.” (Luca 21:24) Toate popoarele sau națiunile, în afară de adevărații Iudei (închinătorii la Iehova) sunt numite în scripturi drept Neamuri sau păgâni. Evreii prin naștere sau “Israeliții după carne” au fost cândva poporul lui Dumnezeu, iar el era Conducătorul lor. Atunci când Dumnezeu a îngăduit neamurilor să-l detroneze pe Zedechia, ultimul rege al Israelului din Ierusalim (în Palestina), atunci Neamurile sau non-evreii au început domnia mondială, și de atunci înainte a început să se numere “timpul Neamurilor”. Data detronării regelui Zedechia este fixată cert de Scripturi și istoria profană în anul 606 B.C.

Un “timp”, în sensul cu care este folosit în Scripturi face referire la un an, fie literal, fie simbolic. Un timp simbolic este măsurat după anul lunar de 360 de zile (Rev. 11:2, 3; 12:6, 14) Așadar, un an sau “timp, epocă” simbolică ar însemna o perioadă de 360 de ani propriu-ziși - “fiecare zi un an” (Ez. 4:6) În Levitic 26:17, 18, 31, 33 se află avertismentul lui Iehova pentru israeliți, care spune că dacă vor continua să-și încalce legământul îi va pedepsi “de șapte ori mai mult”, adică de șapte ori mai mult de cât i-a pedepsit deja. Cele “șapte ori”, dacă sunt

simbolice, ar totaliza 7x360, adică 2520 de ani propriu-ziși. Scripturile arată clar că cele “șapte ori” ale pedepsei trebuie considerate simbolice, nu literale. Așadar, acea perioadă de “șapte ori” care a început în 606 î.e.n. și a continuat vreme de 2520 de ani propriu-ziși avea să se încheie în 1914 e.n. Anul 1914 a marcat un punct de cotitură în activitățile oamenilor. Brusc, în 1914 s-au aprins focurile războiului, și într-o perioadă incredibil de scurtă de timp milioane de oameni se aflau pe câmpurile de luptă ucigându-se unii pe alții. “Epoca Națiunilor” se încheiase. “Ierusalimul de sus”, adică organizația lui Iehova, a dat naștere Împărăției Fiului său iubit (Rev. 12:1-5), iar acesta trebuie acum să conducă în mijlocul dușmanilor săi. – Ps. 110:1, 2.

Mai mult, Isus a spus despre sfârșitul lumii, al sistemului: “Vor fi semne în soare, lună și stele, iar pe pământ va fi groază printre neamuri, încremenite de urletul mării și al valurilor. Oamenii vor leșina de frică în așteptarea lucrurilor care urmează să vină asupra omenirii, căci puterile cerurilor vor fi clătinate.” (Luca 21:25, 26) Soarele și luna și stelele dau lumină oamenilor de pe pământ. Tot astfel strălucește și lumina lui Dumnezeu asupra celor care îi iubesc și îi servesc. Cei din organizația lui Dumnezeu de pe pământ sunt siguri de lumina lui Dumnezeu și de favoarea lui, atât ziua cât și noaptea; și în lumina dată de Dumnezeu din ceruri pot discerne cele două mari “semne” din ceruri, adică organizația lui Iehova (simbolizată de “femeia” sa) și organizația lui Satan (simbolizată de “un mare balaur roșu”), și discern și că Satan și partea invizibilă a organizației sale au fost aruncați din ceruri din 1914 e.n. – Rev. 12:1-10.

Deși au trecut mai bine de 15 ani de când a încetat Războiul Mondial, toți oamenii consideră că “pe pământ necazul și uluirea națiunilor” continuă. “Națiunile” din această scriptură se referă clar la guvernele organizate ale pământului; iar toate aceste guverne sunt acum disperate și uluite, neștiind ce să facă. Ele se tem și tremură de frică să nu-și piardă puterea.

Continuând, Domnul a spus: “Oamenii vor leșina de frică în așteptarea lucrurilor care urmează să vină asupra omenirii, căci puterile cerurilor vor fi clătinate” (Luca 21:25,26) “Marea” reprezintă popoarele nelegiuite ale pământului, înstrăinate de Dumnezeu, și care dădăcesc, hrănesc, ridică și susțin partea vizibilă a organizației lui Satan. Toate aceste lucruri depun în continuare mărturie despre faptul că lumea s-a sfârșit și că a început să se destrame în anul 1914; și că acolo, în vremea prezenței nevăzute a Domnului, a avut loc nașterea Națiunii, a Împărăției lui Dumnezeu sub Cristos.

Iehova Dumnezeu este Tatăl sau Dătătorul de viață al imperiului sau Împărăției, pentru că îl zămislește sau îi dă viață fiecăruia dintre cei care alcătuiesc casa sa domnitoare. Sion, “orașul lui Dumnezeu” este organizația sa, descrisă și sub numele de “Ierusalim”, iar această organizație este mama noului guvern, ca și a indivizilor care îl alcătuiesc. “Dar Ierusalimul de sus este liber și el este mama noastră.” – Gal. 4:26.

Profetul lui Dumnezeu, exprimându-se la figurat, descrie guvernul mesianic sau națiunea, Împărăția, drept un copil de sex bărbătesc născut de Sion,

Sionul fiind reprezentat simbolic de o femei; și spune că nașterea sa are loc înainte de travaliu; sau, altfel spus, a născut fără dureri. Profetul spune: “Înainte de a simți dureri, ea a născut; înainte ca durerile să-i vină, ea a născut un fiu! Cine a mai auzit una ca arta?! Cine a mai văzut asemenea lucruri?! Se poate naște oare o țară într-o singură zi?! Se poate oare ca un neam să fie adus la viață, așa, într-o clipă?! Și totuși, abia au apucat-o durerile, ca Sionul și-a și născut fiii.” – Isa. 66:7, 8.

Împărăția sau națiunea nu s-a născut cu surle, trâmbițe, tobe și salve de tun. Isus a spus: “Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să fie observată” (Luca. 17:20) Apostolul Petru (2:3:10) a spus: “Însă ziua Domnului va veni ca un hoț”. În armonie cu acest lucru, Sionul, organizația lui Dumnezeu, a dat naștere Împărăției sa națiunii în liniște, neostentativ, fără dureri. Guvernul din America, din Statele Unite s-a născut cu suferințe și dureri mari, pentru că aceia care au alcătuit factorii de guvernare au trecut prin multe neazuri și probleme pentru a aduce în existență această națiune. Dar guvernul lui Cristos Mesia, Împărăția, noua Națiune, s-a născut fără durere. Când s-a împlinit timpul său fixat, Dumnezeu l-a așezat pe Fiul său iubit pe tronul său sfânt. – Ps. 2:6.

Apoi profetul Isaia pune întrebarea: “Cine a mai văzut asemenea lucruri? (...) Se va naște o națiune dintr-o dată?” Copilul de sex bărbătesc menționat aici reprezintă națiunea sau guvernul care se naște. În vremea nașterii guvernului, cine era Guvernatorul? Domnul Isus Cristos, în care stă toată puterea și autoritatea din cer și de pe pământ. Acei sfinți care au murit înainte de nașterea Națiunii nu au avut parte de principala înviere din morți și nu erau pe atunci parte a Împărăției pentru că erau încă adormiți în moarte și în mormânt; și este cert că adepții credincioși ai lui Cristos aflați în viață pe pământ nu puteau fi considerați parte a copilului de sex bărbătesc sau a Împărăției înainte ca Domnul să fi venit la templul său spiritual, după cum a prezis profetul Maleahi (3:1), ca să-i cerceteze și să îi aprobe. Așadar, după cum spune profetul, “de îndată ce Sionul a intrat în durerile nașterii, și-a născut copiii”. Ea și născut copiii, adică pe cei care au primit privilegiul de a deveni parte din Împărăție sau națiune sau guvern. Sionul a dat naștere atât guvernului, cât și creaturilor care îl alcătuiesc. Isus Cristos este Capul noii creații, și este Capul adunării, care este corpul său – Col. 1:18.

Isus Cristos cel divin s-a născut la trei zile după răstignire, atunci când a fost înviat din morți. Ceilalți membri ai corpului său, adunarea, se nasc atunci când participă la prima înviere. Despre aceștia, este scris: ”Fericit și sfânt este cel ce are parte de prima înviere! Asupra acestora a doua moartea nu are autoritate, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.” (Rev. 20:6) Ordinea naturală în care se naște un copil este cu capul înainte, apoi corpul. Tot astfel se petrece și cu cei care alcătuiesc corpul lui Cristos și care fac parte din guvernul sau națiunea sfântă. Guvernul sau națiunea sfântă s-a născut atunci când Domnul Isus și-a preluat puterea și și-a început domnia; și din acel moment ceilalți copii ai Sionului se nasc în Împărăție. Împlinirea cuvintelor profetice ale lui Isus cu privire la sfârșitul sistemului dovedește că toate aceste lucruri sunt adevărate.

Noul guvern al pământului: ce formă va avea?

Oamenii de azi care sunt responsabili de mersul treburilor guvernului actual ar oricărei națiuni găesc sarcina foarte dificilă. De la cea mai puternică până la cea mai neînsemnată națiune a lumii, nu există măcar una în care oamenii să fie mulțumiți, fericiți și liniștiți deplin. Unii spun că e doar istoria care se repetă, alții dau vina pe războiul mondial. Dar care e adevărul?

Iehova a fost plin de compasiune, generos și îndurător și îndelung răbdător cu omul. Aceste însușiri îi sunt caracteristice. El i-a îngăduit omului să aibă o perioadă lungă de timp în care să se străduiască cât poate pentru a crea pentru sine un guvern potrivit și dorit. În acea perioadă de multe secole, omul nu a încercat una, ci mai multe forme de guvernare. A fost consemnată istoria fiecărei forme de guvernare. Niciun om nu poate citi istoria cu o satisfacție reală. Fiecare dintre perioadele pe care omul le-a experimentat sub aceste forme de guvernare este marcată de dezamăgire. A venit acum timpul ca persoanele raționale să analizeze cu calm istoria națiunilor – în particular în ultimele 25 de secole - și să învețe din acesta lecții de mare folos.

Printre toate experiențele jalnice care au avut loc în timp, mintea plină de respect sfânt poate discerne mâna îndurătoare a lui Iehova punând adevărul înaintea omului, pentru a avea o șansă de a învăța și profita de pe seama lui. Vreme de secole, a fost așternut înaintea popoarelor din așa-zisa “creștinătate” marele adevăr că: “Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul” (Ps. 33:12, *A.R.V.*) Chiar și când aceste națiuni au ignorat acest mare adevăr, Dumnezeu a continuat să își manifeste bunătatea iubitoare și răbdarea îndelungată cu ele, respectând timpul său fixat când va scoate națiunile din noroi. Atunci când calea oamenilor i-a îndreptat spre distrugere, marele Iehova Dumnezeu a arătat compasiune și milă față de ei. Acum este clar că a sosit timpul stabilit de el când scopurile sale vor fi prezentate și mai clar oamenilor, pentru ca aceștia să înțeleagă cum va fi instituit pentru ei un guvern drept pe pământ.

Toate guvernele pe care a încercat omul să le instaureze pot fi împărțite în trei categorii principale. Atunci când controlul politic suprem se află în mâna unui singur individ, acea formă de guvernământ se numește monarhie. Atunci când puterea politică supremă este conferită câtorva, puțini oameni, acea formă de guvernare se numește aristocrație. Atunci când puterea de control supremă este în mâinile populației, forma de guvernare se numește democrație. Atunci când o monarhie devine coruptă, se numește tiranie. Atunci când aristocrația devine coruptă, guvernarea se numește oligarhie. Atunci când democrația devine coruptă, guvernarea rămâne o “putere a gloatei”. Monarhiile sunt fie absolute, fie limitate, constituționale. Cu puterea monarhiei absolute este investit un singur conducător suprem, care o exercită. O monarhie limitată are de regulă o lege fundamentală sau o constituție care limitează puterea și autoritatea conducătorului principal și acordă o parte din ea cetățenilor. O monarhie este fie ereditară, fie electivă. O democrație

poate fi directă sau indirectă. Atunci când oamenii își aleg reprezentanții care formează puterea de guvernare, o asemenea formă de guvernare se numește democrație indirectă sau republicană. O democrație directă este un guvern în care toți oamenii au ceva de spus în promulgarea și aplicarea legilor. Oamenii au încercat toate aceste forme.

Privind de-a lungul istoriei națiunilor care a căror guverne au fost fie monarhii, fie aristocrații sau democrații, nici una dintre aceste forme nu a fost întrutotul satisfăcătoare pentru popor. Istoria fiecărei națiuni arată că a existat mereu o formă de luptă între clase, a celor puțini împotriva celor mulți. A fost o competiție între exploatare și exploatați. Ca regulă generală, clasa mai mică ca număr a condus și asupra clasei celor mai mulți. Aceste zbateri au dus la multe revoluții, mari suferințe și multă vărsare de sânge. Dintre aceste conflicte s-au elaborat diversele teorii ale unor forme de guvernare numite radicale, inclusiv comunismul, socialismul, bolșevismul, sovietele. Nașterea acestora s-a datorat luptelor celor asupriți.

Comunismul susține împărțirea tuturor lucrurilor în comun, ținând spre abolirea proprietății private și menținerea întregii proprietăți spre beneficiul comunității.

Socialismul susține că mijloacele de producție și distribuție a bogăției națiunilor trebuie să fie proprietatea colectivă a muncitorilor, care produc acele proprietăți prin eforturile lor, în timp ce bunurile care vor fi consumate devin proprietatea privată a muncitorilor, individual. Un asemenea guvern ar înlătura clasa aristocratică.

Guvernul sovietic al Rusiei s-a născut din focul războiului mondial. Oamenii acelei națiuni au suferit îndelung sub o monarhie vecină cu tirania. Războiul le-a dat o ocazie să răstoarne monarhia. "Soviet" înseamnă de fapt consiliu al armoniei. Însă guvernul sovietic a fost orice, numai armonios nu. Guvernul este alcătuit din consilii de muncitori și soldați numiți deputați. Există diferite consilii mai mici și un consiliu suprem. Forma de conducere sovietică este cu numele o formă de dictatură organizată a proletariatului, dar această formă de guvernare neagă anumitor clase dreptul la vot. Guvernul sovietic nu a fost un succes, și nu poate fi niciodată, și e departe de a fi mulțumitor pentru oamenii care l-au experimentat. Ca și în alte forme de guvernare în care oamenii ar trebui să aibă ceva de spus, demagogii și oamenii de partid domină diferitele consilii, astfel încât acest guvern nu a arătat niciun avantaj față de alte guverne. De fapt, bolșevismul a dus la multă suferință în rândul poporului, și este temut de multe dintre celelalte națiuni și popoare ale pământului.

Fiecare formă de guvernare încercată de om, fie monarhie, aristocrație, democrație, republicană sau socialism a fost nesatisfăcătoare. În toate aceste forme de guvernare s-au găsit mulți oameni care s-au străduit să instituie un regim de conducere drept și echitabil, dar au dat greș. Să presupunem că războiul mondial ar fi făcut posibilă instaurarea democrației în toate națiunile. Ar fi avut succes acea democrație, și i-ar fi mulțumit pe toți oamenii? Ar fi fost imposibil să reușească și

să fie întrutotul satisfăcătoare, Demagogii și politicienii de profesie ar fi făcut ce fac mereu: ar fi pus interesele private și de partid deasupra binelui comun. Nu e nevoie de nici o dovadă mai puternică în sprijinul acestei concluzii, alta decât condițiile care domină în prezent în guvernul Statelor Unite ale Americii. Acest guvern este o democrație mai apropiată de ideal decât oricare alta care a existat pe pământ; și totuși mulți oameni cu poziții înalte de autoritate spun, și oamenii știu în general că persoanele egoiste domină și controlează aproape totul. Statele Unite ale Americii au fost cea mai favorizată, și a existat în cele mai favorabile condiții dintre toate națiunile de sub soare. În perioada existenței sale, au existat mulți oameni într-adevăr nobili care s-au străduit din răzputeri să instituie un guvern dezirabil. După o experiență de mai bine de 150 de ani, acel guvern s-a dovedit a fi întrutotul nesatisfăcător pentru grosul poporului.

Să facem concesia că oamenii onești din fiecare națiune au făcut tot ce au putut pentru a ridica un guvern satisfăcător. Trebuie să admitem și că au dat greș. Dacă, după 25 de secole de încercări oneste și eforturi susținute din partea Națiunilor de a institui un guvern dezirabil, toate acestea au rezultat în nemulțumire și eșec, nu e oare timpul ca oamenii cu judecata trează să caute calm, fără pasiuni, adevăratul motiv al acestui fapt? De ce există nemulțumire, disperare și uluire în fiecare națiune? De ce niciun popor nu a reușit să instaureze un guvern ideal și satisfăcător?

Sunt două motive pentru asta: (1) Conducătorul nevăzut al tuturor națiunilor pământului este rău, iar influența sa asupra liderilor vizibili a fost și este rea. (2) Omul în sine este imperfect și deci pasibil de influențe rele. Oamenii imperfecti, aflați sub asemenea condiții, nu au cum să instituie un guvern drept.

Rezultă deci că, înainte ce un guvern drept și ideal să poată exista, puterea supremă și nelimitată trebuie conferită și exercitată de cineva care este drept, înțelept și lipsit cu desăvârșire de egoism, iar acea putere trebuie exercitată spre binele comun al tuturor, și nu pentru interesele speciale ale unei anumite clase. Acest principiu nu poate fi contrazis sau întrecut de niciun om onest. Oamenii și-au dorit de secole un asemenea guvern. Un asemenea guvern drept este exact tipul de guvern pe care Dumnezeu a promis cu mult timp în urmă că îl va instaura pentru om și pe care începe chiar acum să îl instaureze, spre beneficiul omului. El va lua toată puterea de la conducătorul rău invizibil pentru ca răul să nu mai poată influența omul când se străduiește să ajungă la o condiție ideală. Atât influența vizibili cât și cea invizibilă a guvernului lui Dumnezeu va fi spre binele omului.

Dar ce formă de guvernare va controla atunci popoarele pământului? Acel guvern va fi o teocrație pură. Vreme de secole, întreaga creație a gemut și a suferit în dureri, așteptând manifestarea acelu guvern. (Rom. 8:19) Acum a venit timpul instaurării sale, și atât conducătorii, cât și cei conduși de pe acest pământ trebuie să afle adevărul și să se bucure. Lucrurile pe care le spunem aici împotriva diferitelor forme de guvernare nu sunt rostite pentru a incita la revoluție, ci sunt spuse desigur cu scopul ca bărbații și femeile care meditează să ia în vedere singura cale care duce spre o condiție de dreptate, pace și fericire. De o asemenea condiție dezirabilă

de dreptate, pace și fericire nu ne-am putea bucura niciodată sub monarhie, aristocrație, democrație, comunism, socialism sau sovietism, sau orice altă formă de guvernare. Dorința oamenilor poate fi împlinită doar pe calea prevăzută de Dumnezeu: ” Căci așa vorbește Domnul Oștirilor: "Peste puțină vreme, voi clătina încă o dată cerul și pământul, marea și uscatul. Voi clătina toate neamurile și ele vor veni la Cel Dorit de toate neamurile, iar Eu voi umple de slavă această Casă, zice Domnul Oștirilor.” – Hag. 2:6, 7.

O teocrație este o guvernare al cărei principal conducător este Iehova Dumnezeu. El este Creatorul și Executantul legilor sale prin agențiile sale constituite corespunzător. Deși este adevărat că puterea supremă a sălășluit dintotdeauna în Iehova, prin detronarea ultimului rege al lui Israel din 606 î.e.n. el i-a permis omului să poată merge pe propria lui cale și nu s-a amestecat înainte să se împlinească timpul său fixat, când îl va așeza pe tronul său pe cel “al căruia este dreptul” (Ez. 21:27) El este cel numit și uns de Dumnezeu pentru a conduce sub Iehova și în armonie cu el. Profețiile rostite de sfinții desemnați de Dumnezeu pentru a le da glas trebuie cândva să se împlinească; iar acum a venit timpul când acestea sunt împlinite.

UN MARE OSPĂȚ ȘI O REVELAȚIE

DRAGĂ DOMNULE:

De la “Nivelul Doi” al închisorii din Freehold, New Jersey, am avut ocazia să receptez și să ascult două mesaje din *Scăparea în Împărăție*, “Calea de scăpare” și “Efectul Anului Sfânt”, lecturate de judecătorul J.F. Rutherford. Acestea au fost extrem de interesante. M-am întrebat cum de “autoritățile” au îngăduit transmiterea lor aici. (Dar nu o încerc să aflu cum) Tot ce știu este că au fost un mare ospăț și o revelație pentru mine. Este prima dată când am auzit pe cineva care este întrucâtva de acord cu ideile pe care le-am cântărit și judecat în mintea mea de ceva vreme. Încarcerarea mea din prezent este cauzată de aducerea de prejudicii și mărturie mincinoasă. Psalmul 35 din Psaltire este mângâierea mea zilnică, și se potrivește bine situației mele. Atunci când am ascultat “Efectele Anului Sfânt” în lectura voastră, am observat că ați citat din Psalmul 35. Acel lucru m-a inspirat profund. Procesul meu este fixat pe 30 noiembrie 1935, așa că voi mai putea auzi o prelegere din închisoarea din Freehold.

Cât despre ce voi face după aceea, las totul în “mâinile lui Dumnezeu”. Nu am privit această încarcerare ca pe o pedeapsă, ci doar ca pe o binecuvântare deghizată a Domnului. *Prima binecuvântare*: aveam nevoie de odihnă de restul lumii, din cauza ravagiilor unei boli pe care am contactat-o în războiul mondial (intoxicație cu gaz de muștar). Biserica și oficialitățile de afară nu au vrut să mă ajute. Așa că mă aflu într-o celulă pentru bolnavi în închisoare, și mă bucur de o îngrijire pe care poate nu aș fi putut primit-o altcumva. Puteți înțelege acum cât de

mult m-a inspirat primul vostru mesaj, căci m-a atins drept la țintă. Și acum *a doua binecuvântare*: dacă nu aș fi fost închis aici, poate nu v-aș fi auzit niciodată cuvintele – sau poate prea târziu.

Nu scriu acest lucru ca să cerșesc simpatia; căci cred ce ați spus: doar Dumnezeu Iehova mă poate ajuta. După proces vă voi spune deznodământul, căci sunt nerăbdător să aud sau să citesc mai multe din lucrările dvs.

Eforturile dvs. au fost bine primite aici. Am observat din discuții că ați creat ceva interes în rândul celorlalți “prizonieri”. Reprezentanții dvs. sunt atât de buni și de omenoși în felul în care vă prezintă lucrarea. Sunt un avantaj, și atât de diferiți de ceilalți, de cei comerciali. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și dvs. pentru mesajele voastre.

Cu respect,
F.J.W.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Impărăției lui Jehova**

1 MARTIE 1935

Nr. 5

Cuprins:

**BĂȚĂLIA LUI IEHOVA
PARTEA a V-a**

- Pag. 108

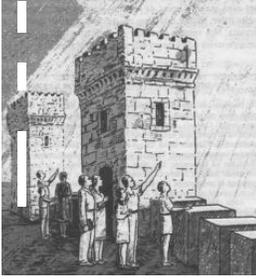
ÎNTREBĂRI

- Pag. 126

CALENDARUL

- Pag. 132

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Martie 1935

Nr. 5

BATĂLIA LUI IEHOVA

“Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” – Judecători 7:18, *A.R.V.*

PARTEA a V-a

O dată ce Iehova a început să își execute judecata asupra organizației inamice prin mâna Fiului său iubit, Mai-Marele Ghedeon, el nu va înceta lupta până ce organizația inamicului nu va fi stârpită cu totul. Cu multe secole în urmă, Iehova a făcut să fie consemnată judecata sa împotriva lui Satan și a aliaților săi nelegiuiți, și acum, în aceste “zile din urmă” îi este plăcut să facă cunoscut martorilor săi credincioși sensul cuvintelor sale profetice și cum vor fi executate judecățile sale. Vreme de secole după ce a fost scrisă condamnarea la distrugere a lui Satan și organizației sale, Dumnezeu i-a îngăduit dușmanului să mai existe până la timpul fixat când Iehova își va arăta puterea nemărginită și până când martorii săi vor vesti numele său pe tot întinsul pământului. Ziua răsplătirii este aproape, ziua când dușmanii săi “vor linge țărâna” (Ps. 72:9) Acesta înseamnă că toți vor pieri. (Ps. 92:9) Aceste rostiri profetice ale lui Iehova au fost consemnate pentru încurajarea și mângâierea rămășiței din aceste vremuri, când dușmanii au devenit atât de curajoși și asupritori. “La vremea arătării Tale îi vei face ca un cuptor aprins. În mânia Lui, Domnul îi va înghiți și-i va mistui focul! Vei nimici rodul lor de pe pământ și sămânța lor dintre fiii omului, căci Ți s-au împotrivit cu răutate! Au plănuit intrigi, dar nu vor reuși!” (Ps. 21:9-11) “Mâna dreapta” a lui Iehova este Fiul său iubit, Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, și Cel care execută judecățile lui Iehova. “Mâna îți va fi ridicată peste vrăjmașii tăi și toți dușmanii tăi vor fi nimiciți.” – Mica 5:9.

2. Iehova spune prin profetul său Moise: ”că îmi voi ascuți fulgerul sabiei Mele și voi începe cu Mâna Mea să fac judecată. Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc. Voi face ca săgețile Mele să se îmbete de sânge, iar sabia Mea va devora carnea. Voi face ca ele să se îmbete de sângele celor uciși și al caotivilor, din capetele pletoase ale dușmanului.” (Deut. 32:41. 42) Acesta va fi sfârșitul tuturor celor răi. (Naum 1:9) Aceste afirmații clare din Cuvântul lui Dumnezeu luminează acum ilustrația profetică făcută prin Ghedeon și sunt încă o dovadă că Armagedonul va marca justificarea totală a numelui lui Iehova.

SCHIMBAREA IMAGINII

3. Madianiții au fugit spre est până la “marginea Abel-meholei, lângă Tabat”. Tabatul era locul de naștere al profetului Ilie. Aici, inamicul pare să se fi oprit și, în timp ce își reorganiza forțele, Ghedeon se ocupa cu adunarea de recruți. “Bărbații lui Israel din Neftali, din Așer și din întregul Manase au fost chemați să-i urmărească pe madianiți.” (Jud. 7:23) Fără îndoială că acei 9700 de bărbați care au fost respinși la încercarea apei și cei 22.000 care au fost trimiși înapoi din cauza fricii erau acum aduși în prin plan pentru a lua acțiune în continuarea. Nu trebuie însă faptul că aceia respinși au fost readuși să ne facă să ne simțim confuzi. Să ne reamintim mereu că Iehova alcătuia o ilustrație care prefigura și ilustra ce avea să facă tocmai înainte de Armagedon, cât și după. Israeliti jucau pur și simplu rolurile ce le-au fost desemnate. Oamenii în sine nu aveau nici o importanță reală. Ca și în multe alte ilustrații consemnate în Biblie, omul este folosit deseori pentru a juca un rol dublu, și la fel este și aici. Ghedeon și cei trei sute de oameni au început lupta împotriva dușmanului, dar lupta nu se încheiase încă. Cei 300 din ilustrație reprezentau în particular, până în acest moment, pe adevărații adepți care îl urmează pe Isus Cristos, adică rămășița, sub imediata comandă și conducere a lui Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon. Acum imaginea se schimbă, prin faptul că arată sau prefigurează că oștirea cerească a lui Iehova, adică oștirea sa nevăzută este chemată la acțiune și urmărește și distruge într-adevăr dușmanul. Toți oamenii pe care i-a strâns acum Ghedeon în jurul său reprezentau sau simbolizau oștirea nevăzută a Domnului. Mica ceată de 300 de oameni a împlinit lucrarea de mărturie și a speriat dușmanul și i-a făcut pe inamici să se lupte între ei și să se retragă. Această parte a ilustrației corespunde celei consemnate sub inspirație divină în capitoul al nouălea al profeției lui Ezechiel.

4. În această profeție a lui Ezechiel apare cu om cu călimara la brâu, care merge prin oraș pentru a-i însemna pe cei care oftează și plâng, lucru care prefigurează lucrarea de mărturie efectuată de rămășiță. Apoi îi urmează “șase bărbați” cu arme distrugătoare, care vor ucide, iar acești șase bărbați reprezintă oștirea invizibilă a Domnului. Tot așa este și în imaginea profetică a lui Ghedeon, în sensul că numărul mai mare de oameni aduși acum în acțiune reprezintă oștirea cerească, oștire care va desăvârși distrugerea dușmanului. În această a doua parte a imaginii sau ilustrației profetice a lui Ghedeon, clasa “servului rău”, a “omului păcatului” și “fiului distrugerii” [sau pierzaniei], incluzând clerul crud și asupritor, fac parte din organizația inamică, și sunt reprezentate în mod particular de amalechiți, care erau aliații Madianului. Altfel spus, toți dușmanii lui Dumnezeu se află de o parte, iar de cealaltă parte a imaginii se află cei care alcătuiesc mulțimea celor loiali și credincioși care sunt devotați lui Iehova și Isus Cristos.

5. Cei din rămășița lui Iehova care trăiesc în prezent pe pământ sunt împovărați de jugul asupririi pus pe umerii lor de cei prefigurați de madianiți și aliații lor, care reprezintă organizația lui Satan de azi, iar Scripturile arată că la începutul Armagedonului Domnul va zdrobi acel jug. Cel de zdrobește jugul

asupririi este Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, iar el face asta la puțin timp după își va intra în putere și își va începe domnia: “Fiindcă jugul ce-i apăsa, dragul de pe umerii lor [a rămășiței] și toiagul celui care-i asuprește, le-ai zdrobit Tu [Iehova prin mâna sa dreaptă, Isus Cristos]ca în ziua înfrângerii lui Madian. Căci orice încălțăminte purtată în învâlmășeala luptei [bătălia Armaghedonului, reprezentată prin măcelărirea madianiților] și orice haină tăvălită în sânge va fi arsă, va deveni hrană pentru foc. “Căci un copil ni S-a născut, un fiu ni S-a dat, iar autoritatea va sta pe umerii Săi. I se va pune numele: Sfetic Minunat, Dumnezeu Puternic, Tată Veșnic, Prinț al Păcii.” (Isa. 9:4-6) În bătălia Armaghedonului, dusă de Mai-Marele Ghedeon, Iehova va sfârși cu desăvârșire orice formă de nelegiuire. “Dar, printr-un potop care se revarsă, El va distruge Ninive din locul ei și Își va urmări dușmanii în întuneric. Ce plănuiți voi împotriva Domnului? El oricum va aduce nimicirea; nenorocirea nu va veni de două ori!” – Naum 1:8, 9.

ARMATA CEREASCĂ

6. Isus Cristos, care este Mai-Marele Ghedeon, strânge în acest moment toate forțele cerești, lucru ilustrate de acțiunea întreprinsă de Ghedeon: “Ghedeon a trimis mesageri prin tot muntele lui Efraim, zicând: "Coborâți, urmăriți-i pe madianiți și capturați-i la apele de lângă Bet-Bara și la Iordan. ". Și toți bărbații lui Efraim s-au și au pus stăpânire pe apele de lângă Bet-Bara și pe Iordan.” (Jud. 7:24) Acest lucru arată că Isus Cristos trece la fapte împotriva dușmanului, și cu El se află oștirea lui de îngeri. Efraim nu reprezintă aici, și nici nu face referire la clasa “marii mulțimi”, așa cum s-a sugerat referitor la profeția lui Osea 7:8. Efraim reprezintă aici oștirea cerească luptând sub Isus Cristos. Supunându-se poruncii lui Ghedeon, oamenii din seminția lui Efraim s-au adunat laolaltă și “au pus stăpânire apele de lângă Bet-bara și pe Iordan”, închizând astfel calea de retragere a dușmanului. Imaginea profetică arată acum că dușmanul nu poate găsi cale de scăpare; iar acest lucru este în armonie deplină cu altă profeție, scrisă din porunca lui Iehova. “Nu mai este nicio scăpare pentru păstori, niciun loc de refugiu pentru cei măreți ai turmei.” (Ier. 25:35) Așa cum nici unul dintre adoratorii lui Baal nu a scăpat de sabia lui Iehu, tot așa nici unul dintre dușmani nu va scăpa de distrugerea prin mâna lui Isus Cristos și a forțelor sale în bătălia Armaghedonului. – 2 Regi. 10:24, 25; Ez. 9:5, 6.

OREB ȘI ZEEB

7. Consemnarea dezvăluie că Madianul avea doi regi ale căror nume erau Zebah și Talmuna, și că aveau și două căpetenii subordonate, doi șeici sau “prinți ai Madianului”, Oreb și Zeeb. Numele acestor doi bărbați și semnificația acestor nume ajută la clarificarea ilustrației. Numele “Oreb” înseamnă “corb”, care este o pasăre necurată și neagră la înfățișare. Este o pasăre vicleană, iscusită și isteată. Următorul citat este dintr-un autor binecunoscut: “Corbul aparține familiei

Corvide; iar în Palestina se întâlnesc mulți membrii ai acestei familii. Seamănă cu cioara, dar este mai mare; negrul său este mai sclipitoare, și este înzestrat cu mai multă inteligență. Înfațișarea corbului are o expresie ciudată și malignă, o îmbinare de istețime și răutate; lucru care a contribuit poate la faptul că națiuni atât de îndepărtate îi conferă o reputație similară, considerând că ar poseda o inteligență supranaturală. Un scriitor spune că disting atât de bine mirosul morții încât, dacă atunci când trec pe deasupra unor oi și percep un miros nesănătos, corbi vor croncăni tare și insistent. Este posibil și ca atunci când trec peste o locuință omenească, dacă din aceasta se ridică un miros bolnav sau cadaveric, să facă cunoscut acest lucru prin croncănitul lor, și de aici a pornit ideea că croncănitul unui corb este premonitoriu, prevestind moartea.” – *Dicționarul Biblic* al lui Peloubet, pag. 549.

8. Scripturile arată că uneori Iehova a arătat o favoare deosebită corbului (Luca 12:24; 1 Regi 17:4-6) dar și că era privit ca o pasăre necurată (Lev. 11:15) Iehova a avut motive bune să permită ca numele de Oreb (Corbul) și Zeeb să fie menționate în mod special în această imagine profetică. Suntem siguri că acestea reprezintă o anumită parte a organizației lui Satan.

9. Să comparăm acum descrierea precedentă cu anumite fapte binecunoscute. Există oameni implicați în așa-zisa “activitate, muncă religioasă” care pretind că sunt reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ și care se prezintă invariabil în haine negre. Ei presupun, cel puțin, că se bucură de favorul lui Dumnezeu și au un acces special la Cuvântul său, singurul din care se poate obține hrana spirituală. Acest tip de păsări ale clerului Romano-Catolic sunt foarte viclene. Sunt istețe, perspicace și au ceva straniu în înfațișarea și expresia lor. Între națiuni, au reputația că ar deține “cunoștințe supranaturale” și multe persoane cred că sunt unicii custozi de pe pământ ai misterelor sau tainelor din ceruri. Au un miros ascuțit și depistează repede apropierea morții, și se găsesc mereu pe aproape ca să administreze “ultima împărtașanie” și să perceapă o sumă frumoasă de bani pentru a sluji la înmormântare și una și mai mare de la prietenii în viață ai mortului, cu pretextul că îi vor scoate din purgatoriu prin rugăciunile lor. Doar prin viclenia lor ascuțită și “reputația că ar avea cunoștințe supranaturale” pot să-i amăgească în așa fel pe oameni. Cândva, clericii aceștia se aflau în favorul lui Dumnezeu, dar din cauză lăcomiei lor egoiste au devenit necurați. Se spune despre corbi că, în voracitatea lor, scot din orbite ochii altor creaturi. Cuvântul lui Dumnezeu spune că aceștia smulg ochii înțelegerii, ai discernământului. (Prov. 30:17) Clasa de clerici descrisă mai sus fac tocmai acest lucru, smulgând ochii discernerii Cuvântului lui Dumnezeu, cuvântul adevărului și îi fac pe mulți să îl ia pe Dumnezeu în derâdere și să disprețuiască organizația sa. Aceștia sunt fruntașii de pe pământ care îndeplinesc fapte fâțișe de sfidare în cadrul conspirației împotriva organizației lui Iehova.

10. Numele “Zeeb” înseamnă “lup”, o fiară șireată, ageră și setoasă de sânge. (Ier. 5:6; Hab. 1:8, 9) Lupul ucide fără scrupule și cu cruzime, doar pentru plăcerea nelegiuită de a ucide, în timp ce corbul se hrănește cu leșurile. Lupul

reprezintă bine acea clasă de oameni care fac parte din “brațul puternic” care aplică cu forța cererile clerului și care abuzează crud de martorii lui Iehova. Ei ies să îi vâneze pe martorii lui Iehova și să însceneze acuzații false împotriva lor și să-i facă să sufere. Ei fac acest lucru pentru a-și menține slujbele prin influența exercitată în numele lor de elementul ultra-religios. Această pasăre necurată și acest animal feroce descrise în imaginea profetică dezvăluie șiretenia, viclenia și tendințele animalice și crude ale unor anumiți fii ai lui Satan care operează pe pământ. Ei sunt dușmanii lui Dumnezeu, pentru că sunt instrumente ale Diavolului, iar consemnare divină îi arată uciși la porunca Domnului: ”Le-au prins pe cele două căpetenii ale madianiților, pe Oreb și pe Zeeb. Pe Oreb l-au ucis la Țur-Oreb, iar pe Zeeb l-au ucis la Iecheb-Zeeb. După ce i-au urmărit pe madianiți, i-au adus lui Ghedeon, dincolo de Iordan, capetele lui Oreb și Zeeb.” – Jud. 7:25.

11. Faptul că Oreb a fost ucis pe stânci sugerează că acești oameni precum corbii care au pretins că îi slujesc lui Dumnezeu, Stânca, și lui Isus Cristos, Piatra, au devenit necredincioși și au respins Piatra, adică pe Isus Cristos, atunci când au așternut temelia organizației bisericești. Ei susțin că organizația lor bisericească este construită pe apostolul lui Cristos și pe succesorii lui (Mat. 16:18) Dar, din cauza necredinței lor și a respingerii lui Cristos Regele, Piatra este cea care îi va surpa. “Isus i-a întrebat: "N-ați citit niciodată în Scripturi că: "Piatra pe care au respins-o zidarii a devenit Piatra din capul unghiului. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri"? De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va face roadele ei. Cel care cade peste această piatră va fi zdrobit, iar pe acela peste care cade ea, îl va spulbera." (Mat. 21:42-44) “Fiică distrusă a Babilonului! , fericite de acela care-ți va răsplăti, ceea ce ne-ai făcut! Fericit de cel ce-i va apuca pe copiii tăi și-i va zdrobi de stâncă!” – Ps. 137:8, 9.

12. Zeeb a fost ucis la “teasca lui Zeeb”, sugerând că lupii societății umane vor fi uciși atunci când Cristos va călca “în picioare teasca de vin al furiei mâniei Dumnezeului al Atotputernicului”. (Rev. 19:15) Uciderea celor doi prinți și aducerea capetelor lor la Ghedeon prefigurează distrugerea anumitor membri ai organizației lui Satan care lucrează în prezent pe pământ. Aceste adevăruri sunt consemnate spre încurajarea rămășiței. Celor din rămășiță Iehova Dumnezeu le spune: “De aceea, așa vorbește Stăpânul, Domnul oștirilor: "Poporul meu care locuiești în Sion, nu te teme de asirieni [căpitanul lui Satan, Gog, și subalternii săi] când ei te lovesc cu nuiua și își înalță ciomagul împotriva ta, așa cum au făcut și egiptenii, [în zilele lui Moise] pentru că, foarte curând mânia Mea împotriva ta va înceta și furia Mea va fi îndreptată spre distrugerea lor. Domnul Oștirilor îi va bate cu un bici așa cum l-a bătut pe madian la stânca Oreb și Își va înălța Toiagul asupra mării [ca atunci când Moise a dat semn ca marea să să-și reintre în albie, înecându-i pe Egipteni] așa cum a făcut cu Egiptul. [atunci când îi va distruge pe conspiratori, pe Gog și mulțimea lui]” – Isa. 10:24-26.

DORNIC DE LUPTĂ

13. Văzând că în acest capitol seminția lui Efraim reprezintă oștirile nevăzute ale lui Isus Cristos, observați că acestea se adresează lui Ghedeon și mărturisesc nerăbdarea de a participa la bătălia lui Iehova Dumnezeu împotriva dușmanilor săi: "Efraimiții i-au zis lui Ghedeon: "Cum ai putut să te porți astfel cu noi? De ce nu ne-ai chemat și pe noi când te-ai dus sa lupți împotriva madianiților?" Și au început o ceartă aprigă cu el." (Jud. 8:1) Acest lucru nu înseamnă că se vor căuta pricini în rândurile oștirii nevăzute a lui Isus Cristos, ci că, în mod evident consemnarea de aici a fost alcătuită pentru a pune accentul pe anumite elemente din ilustrație și a arăta: (1) că Iehova Dumnezeu nu are nevoie să cheme întreaga oștire cerească pentru a obține victoria; (2) că lucrarea de mărturie care trebuie îndeplinită de rămășița de pe pământ sub Isus Cristos trebuie să preceadă lucrarea de distrugere îndeplinită de cei din oștirea nevăzută; (3) și pentru a demonstra că oștirea nevăzută a Domnului, datorită devotamentului ei față de Iehova, este nerăbdătoare să participe în războiul împotriva organizației dușmane, pentru a avea o parte în justificarea numelui lui Iehova.

14. Răspunsul lui Ghedeon susține întrutotul concluzia precedentă: "El le-a răspuns : "Ce-am făcut eu mai mult în comparație cu voi? Nu este mai bun culesul ciorchinilor rămași în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?" (Jud. 8:2) "Abiezer" reprezintă aici casa lui Ghedeon, și în ilustrația profetică reprezintă în particular partea ei pământeană, adică rămășița, pe care Ghedeon o folosește pentru proclama adevărul și a începe bătălia. "Bărbații lui Efraim" și alții care intră aici în scenă vor fi oastea invizibilă a Domnului care vine pentru a termina lupta. Figura de stil folosită de Ghedeon: "Este oare strângerea strugurilor rămași ... mai bună decât culegerea lor?" arată clar că organizația inamică din acest conflict este "vița de vie a pământului" – Rev. 14:18-20.

15. Continuând răspunsul către bărbații lui Efraim, Ghedeon a spus: "În mâinile voastre i-a dat Dumnezeu pe Oreb și Zeeb, căpeteniile madianiților. Am putut eu oare să fac mai mult decât voi?" După ce le-a spus aceste cuvinte, li s-a potolit mânia." (Jud. 8:3) Această parte a ilustrației arată că armata dușmană, incluzând clasa Oreb și Zeeb, va fi ucisă de oștirea invizibilă a Domnului și că rămășița nu va avea nimic de-a face cu această ucidere. Ghedeon îl reprezintă pe Isus Cristos, iar răspunsul său exprimă gândurile lui Cristos, adică faptul că nu există glorie deșarte sau certuri în rândurile organizației lui Dumnezeu. – Fil. 2:3.

16. Spre a încuraja și mai mult rămășița credincioasă din aceste zile primejdioase, Iehova arată prin intermediul imaginii sale profetice că aceasta va fi menținută într-o ramură oarecare a serviciului Domnului chiar și în timpul bătăliei Armagedonului: "Apoi Ghedeon a ajuns la Iordan și l-a traversat împreună cu cei trei sute de bărbați care erau cu el, oboșiți, dar încă în urmărirea dușmanului." (Jud. 8:4) Acest lucru arată că rămășița credincioasă "îl urmează pe Miel oriunde s-ar duce" și până când ultimul dintre dușmani va fi înlăturat. Domnul îi consideră pe urmașii săi, în generozitatea sa, ca tovarăși ai săi în acțiunile împotriva armatelor lui Satan. Se pare că Domnul nu va lăsa în inactivitate rămășița în timpul

bătăliei din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Neîndoielnic, ei vor înălța cântări de laudă lui Iehova și Reprezentantului său Principal în timp ce lupta e în toi. Din ilustrația sau imaginea profetică, se pare că cei 300 erau “obosiți, dar încă în urmărirea” dușmanului. Acest lucru sugerează că rămășița lui Dumnezeu nu va ceda în fața neputinței și istovirii cărnii, ci vor continua să îl urmeze chiar dacă puterea corpului lor e greu încercată. Acest lucru este susținut și de ilustrația dată prin poporul lui Dumnezeu la Susa, în Persia, când s-au avântat în luptă împotriva amalechiților (Ester 9:13-16). S-ar părea că mulțimea de pe pământ a Domnului este obosită sau în stare proastă, dar lupta e condusă de Isus Cristos, iar el nu cunoaște înfrângerea: “Nu va rupe trestia zdrobită și nu va stinge mucul care încă fumează, ci cu credincioșie va aduce judecata. El nu va slăbi și nu va fi zdrobit, până nu va așeza judecata pe pământ. Și Insulele vor aștepta Legea Lui.” – Isa. 42:3, 4.

17. Ilustrația profetică îi arată acum pe Ghedeon și oamenii săi pe malul estic al Iordanului, în orașul Sucot, unul suficient de important cât să aibă 70 de preoți și bătrâni. “El le-a zis oamenilor din Sucot: "Dați-le, vă rog, câteva bucăți de pâine oamenilor care sunt cu mine, căci sunt obosiți și suntem încă în urmărirea lui Zebah și Țalmuna, regii Madianului".(Jud. 8:5). Oamenii din Sucot, al cărui nume înseamnă “scaune, standuri”, adică cei care ocupă poziții sau slujbe, ilustrează foarte bine clasa “servului rău”; incluzând și elementul religios și politic al “creștinătății” care pretinde că este de partea Domnului dar de fapt ajută, sprijină și servesc inamicului. În august 1923, la congresul de la Los Angeles, mesajul de “AVERTIZARE” a fost vestit public și, la scurtă vreme după aceea, au fost distribuite milioane de exemplare tipărite ale acestuia, în diferite limbi, pe tot cuprinsul “creștinătății”. De atunci, Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, a continuat să-i avertizeze pe oameni despre agenții lui Satan și i-a sfătuit să ia poziție de partea lui Iehova și să-i ajute și să-i mângâie pe martorii lui Iehova. Din acest motiv, preținșii creștini din stratul religios și politic nu au nici o scuză pentru reaua lor purtare și opoziția arătată martorilor lui Iehova.

18. Oficialitățile de la Sucot și cei care îi sprijină sunt asemănați de Domnului cu niște “țapi” care se poartă rău cu oamenii Domnului: “Căpeteniile din Sucot i-au răspuns: "Sunt deja Zebah și Țalmuna în mâna ta, ca să dăm pâine oștirii tale?".” (Jud. 8:6) Acești prinți din Sucot nu aveau niciun fel de încredere în capacitatea lui Ghedeon de a-i zdrobi pe madianiți și se temeau de represalii din partea lor, deși madianiții erau atunci pe fugă. Tot astfel și în prezent, elementul politic-religios, ca și clasa “omului păcatului” nu au o credință reală în Dumnezeu și în Cristos, și se tem de puterea și influența altora din organizația lui Satan. Ei sunt complici cu cei ce-i persecută activ pe oamenii lui Iehova și iau poziție împotriva lui. Nefiind de partea Domnului, sunt împotriva lui. – Mat. 12:30.

19. Ghedeon și oamenii săi erau obosiți și înfomețați, dar au continuat să manifeste o credință stăruitoare în scopul lui Iehova de a-i elibera de dușmani și de a-i zdrobi pe aceștia, iar această credință i-a împins înainte și le-a dat curaj și încredințare deplină: “Ghedeon le-a zis: "Ei bine, după ce Domnul îi va da pe

Zebah și pe Țalmuna în mainile mele, vă voi treiera carnea cu spinii pustiei și cu măcăciuni.” (Jud. 8:7) Aceste cuvinte adresate de Ghedeon prinților din Sucot corespund cu cele adresate de Domnul Isus, Mai-Marele Ghedeon, clasei “țapilor”, și anume: “Apoi le va zice celor din stânga: "plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit pentru Diavolul și pentru îngerii lui! Căci Mi-a fost foame și nu mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau (..) Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei drepti vor merge în viața veșnică”.” (Mat. 25:41-43). În prezent, aceștia sunt reprezentați de cei care îi văd pe martorii lui Iehova ducând înaintea lucrării sale dreaptă de vestire a lui Dumnezeu și a Împărăției sale, și care i-ar putea ajuta; dar, în loc să facă asta, se consultă cu persecutorii lor activi și sporesc povara unșilor lui Dumnezeu.

20. Înflăcărat de zelul numelui și onoarei lui Iehova Dumnezeu, deși era epuizat de foame și oboseală, Ghedeon a continuat să urce înălțimile din fața lui, urmărindu-i pe dușmani. “De acolo s-au suit la Peniel și au cerut același lucru. Oamenii din Peniel i-au răspuns așa cum îi răspunseseră oamenii din Sucot.”(Jud. 8:8) Ajungând la Peniel, a vorbit precum s-a adresat și conducătorilor Socotului. Ghedeon îl reprezenta aici pe “răzbunătorul sângelui”, și de aceea trebuia să urmărească dușmanul până când avea să îiucidă pe ucigașii fraților săi. – Jud. 8:18, 19; Num. 35:17-21.

21. Peniel era un oraș suficient de mare și de important cât să susțină un turn, sugerând că a fost cândva o fortăreață sau un loc de refugiu. Peniel înseamnă “fața lui Dumnezeu”. Dacă au văzut vreodată fața lui Dumnezeu, adică favorul lui, purtarea lor și felul în care l-au tratat pe Ghedeon arată că au pierdut de mult favoarea lui Iehova și văzul feței lui. Din punctul înalt al turnului lor putea vedea că Ghedeon a pus madianiții pe fugă și era, deci, în favorul lui Dumnezeu; dar, deși au văzut asta, nu au arătat credință în Dumnezeu și în Cristos. Acești oameni din Peniel reprezintă în particular clasa “servului rău”, care s-a bucurat cândva de favorul lui Dumnezeu, dar care s-au îndepărtat de Dumnezeu atunci când Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, s-a arătat și i-a cercetat. De atunci înainte, clasa “servului rău” a continuat să se însoțească cu dușmanul și să sprijine ceea ce ei numesc “stăpâniri înalte”, adică conducătorii acestui sistem rău din prezent. Ei au avut șansa de a-i servi lui Dumnezeu și Mai-Marelui Ghedeon, Isus Cristos, dar egoismul lor i-a dus pe calea opusă. Spre deosebire de clasa Ionadab, ei nu apreciază bunătatea iubitoare pe care le-o arată Dumnezeu. Ei sunt precum oamenii din Sucot, și de aceea Ghedeon le-a vorbit în același fel.

22. Ghedeon nu a uitat să le amintească oamenilor din Peniel ce se va petrece în viitor, iar rămășița credincioasă nu a uitat să amintească clasei “servului rău” despre ce declară Domnul că va face cu ei. ” Atunci el le-a vorbit oamenilor din Peniel, zicând : ‘Când mă voi întoarce în pace vă voi dărâma turnul acesta! ”.” (Jud. 8:9) Ghedeon știa că Iehova era împotriva Penielului și că la timpul potrivit îi va da distrugerii. Tot astfel, adepții credincioși ai lui Isus Cristos din prezent știu că la timpul convenit Cristos îi va distruge pe toți aceștia. Oamenii din Peniel, în încercarea lor de a fi prieteni cu madianiții îi reprezintă și mai mult pe cei din clasa

“servului rău” în încercarea lor de a fi prieteni ai acestui sistem rău, și mai ales ai elementului religio-politic care îl conduce, și se arată prin acest lucru a fi dușmani ai lui Dumnezeu și ai Cristosului său. Ei nu vor fi cruțați în bătălia Armagedonului.

CONDUCĂTORII RĂI

23. Peste cei doi prinți menționați mai înainte, madianiții aveau doi regi, iar aceștia par să reprezinte conducătorii, atât ai părților vizibile cât și invizibile ale organizației sale, adică ai puterii care conduce organizația rea și care se opune și luptă împotriva Domnului și unșilor săi. Baza organizației lui Satan este comerțul, sau trafic cu omenirea. “Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de violență și ai păcătuit(...) Prin mulțimea nelegiuirilor tale și prin nedreptatea negoțului tău ți-ai pângărit locruiel sfinte.” (Ez. 28:16-18, vezi *Justificare*, vol. 2, pag. 94) Puterile conducătoare, atât din partea vizibilă, cât și din partea invizibilă a organizației lui Satan sunt setoase de sânge și nu se dau în lături de la nimic pentru a-și atinge scopurile rele. Până la urmă, setea de câștig și putere sau faimă este cea care conduce lumea, din punct de vedere politic sau altcumva. Iubirea de bani, adică acumularea de bogăție, de putere și influență este rădăcina întregului rău. (1 Tim. 6:10) Acești regi, sau puteri conducătoare, cu numele de Zebah și Țalmuna se aflau la comanda forțelor dușmanului: “Zebah și Țalmuna erau în Carcor cu taberele lor; toți cei ce mai rămăseseră din întreaga tabără a fiilor Răsăritului erau în jur de cincisprezece mii, iar cei ce căzuseră deja erau o sută douăzeci de mii de bărbați care mânuiau sabia.” (Jud. 8:10) Numele de “Zebah” înseamnă “călău (al victimei)”. Numele “Țalmuna” înseamnă “apărare negată, cel ce lasă fără apărare”. “Carcor”, numele locului unde stăteau sau s-au oprit înseamnă “temelie”.

24. Semnificația acestor nume și descrierea originii lor sprijină concluzia că traficul sau comerțul lacom este baza sau temelia organizației lui Satan, atât a părții ei vizibile, cât și a celei invizibile, și că liderii ei măcelăresc victimele fără scrupule și le neagă orice apărare oferită de lucrătorii dreptății și cei ce vor să vadă condiții mai bune: “Ați trăit pe pământ în lux și pentru plăceri. V-ați hrănit inimile într-o zi de măcel. L-ați condamnat, l-ați omorât pe cel drept, care nu vi se împotrivese.”(Iacob 5:5,6) Puterile sau factorii de conducere, atât din partea vizibilă cât și cea invizibilă a organizației lui Satan, sunt încălcători flagranți ai jurământului veșnic. (Gen. 9:1-6) Carcor, baza de operațiuni a acestor regi și a armatelor lor, pare să reprezinte foarte bine ultima poziție a dușmanului în bătălia Armagedonului. Condițiile din prezent indică faptul că bătălia Armagedonului este foarte aproape. Chiar acum, martorilor lui Iehova li se neagă apărarea, și acești conducători răi continuă în răutatea lor să-i măcelărească pe toți cei ce le stau în cale.

25. Ghedeon și-a pregătit forțele pentru asaltul final împotriva dușmanului. El a mărșăluit strategic cu forțele sale prin partea de țară unde se aflau orașe ocupate. Scopul său evident era să iasă în fața dușmanului în retragere și să îl atace

prin surprindere. Dușmanii s-au oprit încrezători și și-au întins corturile, formând o bază de operații pentru a se pregăti să continue lupta. Între timp, Ghedeon a înconjurat Carcorul și a atacat apoi dușmanul din față, și nu din spate, așa cum s-ar fi așteptat. “Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nohab și Iogbeha, și a atacat tabăra în timp ce aceasta se credea în siguranță” (Jud. 8:11) Cu această ocazie Ghedeon a urmat tactica lui Avraam când a urmărit pe cei patru împărați cari răpiseră pe nepotul său Lot. (Geneza 11:14—20). În acest atac final împotriva dușmanului, Ghedeon și oștirea lui îl reprezentau pe Isus Cristos și oștirea sa invizibilă care va distruge rămășițele organizației lui Satan în lupta Armagedonului. Priviți cum se compară aceste fapte cu descrierea părții ulterioare a Armagedonului, descrisă în Rev. 19:21: “Iar ceilalți au fost omorâți de sabia care ieșea din gura Celui Ce călărea pe cal; Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.”

26. Madianiții credeau, evident, că se află în siguranță, după cum este scris: “credeau că armata se află în siguranță” Din nou, acest lucru se poate corela cu concluzia că Zebah și Talmuna reprezentau elementele conducătoare din organizația lui Satan, așa cum am declarat mai sus. Profetul Ezechiel ne oferă o descriere a aceleiași părți finale a Armagedonului, în care, după cum arată consemnarea, Iehova trimite focul asupra forțelor inamice din țara lui Magog, unde credeau că se află în siguranță: “Voi trimite foc împotriva lui Magog și împotriva celor ce locuiesc în siguranță în insule și vor ști astfel că eu sunt Domnul.” – Ez. 39:6.

27. Așa cum regii madianiți nu au mai găsit niciun loc sigur, tot astfel nimeni din organizația lui Satan nu va găsi un refugiu sau un loc sigur. Iehova își trimite “mâna sa dreaptă”, adică pe Isus Cristos, după dușman, iar la Armagedon acesta va lupta și îi va distruge pe toți. “Mâna Ta îi va ajunge pe toți dușmanii Tăi, dreapta Ta îi va ajunge pe cei ce Te urăsc” (Ps. 21:8) Această distruge va include puterile care conduc pământul, atât cele vizibile cât și cele invizibile: “Sa piară păcătoșii de pe pământ, și cei răi să nu mai fie! Suflete al meu, binecuvântează-L pe Domnul! Lăudați-L pe Domnul!” (Ps. 104:35) Acum mica “piatră” a devenit puternică și măreață, și în scurt timp va zdrobi în bucăți toate părțile organizației lui Satan. “În zilele acelor împărați însă, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care în veci nu va fi distrusă și care nu va fi lăsată altui popor. Ea va sfărâma toate aceste împărății și le va pune capăt, însă ea va rămâne pe vecie. Aceasta înseamnă piatra care ai văzut că a fost desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, bronzul, lutul, argintul, și aurul.” – Dan. 2:44, 45.

28. Isus Cristos, marele Mareșal al lui Iehova, va urmări și va distruge inamicul și, o dată ce a îndeplinit acest lucru, profetul îl arată dând raportul lui Iehova în cuvintele rostite de regele David, care vor fi potrivite clar pentru acel moment: “Îmi urmăresc dușmanii și-i ajung, nu mă întorc până nu-i mistui. Îi zdrobesc de nu mai sunt în stare să se ridice, ei cad sub picioarele mele. Tu mă încingi cu tărie pentru luptă și-i faci să se aplece înaintea mea pe cei ce se ridică

împotriva mea. Tu-mi dai ceafa dușmanilor mei, și eu îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.”- Ps. 18:37-40.

29. Ghedeon a capturat sau i-a luat prizonieri pe cei doi regi, care au fugit atunci când oștirea lor a fost secerată. “Zebah și Țalmuna au fugit, dar el i-a urmărit și i-a capturat pe cei doi regi ai Madianului, Zebah și Țalmuna. Și a pus pe fugă toată tabăra.” (Jud. 8:12) Această parte a ilustrației profetice arată că puterile conducătoare, atât vizibile cât și invizibile, ale organizației inamice nu vor găsi cale de scăpare. Astăzi, liderii vizibili ai lumii, sub călăuzirea lui Satan – capul lor nevăzut – iau în derâdere adevărul și se cred imuni la puterea din mâinile lui Dumnezeu cel Atotputernic și continuă să asuprească poporul lui Dumnezeu de legământ; dar sfârșitul lor e aproape. Despre aceștia, Domnul Iehova spune: “De aceea, ascultați cuvântul Domnului, oameni ai batjocurii, cei ce stăpâniți peste poporul acesta care este în Ierusalim! Voi ați zis: ‘Am încheiat un legământ cu Moartea și am făcut o înțelegere cu Locuința Morților. Urgia năvalnică va trece fără să ne atingă, căci ne-am făcut din minciună adăpost și din înșelăciune - ascunzătoare(Isa. 28:14, 15) Domnul spune aici că dușmanului că a așezat în Sion (organizația sa principală) Piatra din Capul Unghiului, pe Isus Cristos, și apoi, adresându-se în continuare dușmanului, spune: “Legământul vostru cu Moartea va fi anulat, iar înțelegerea voastră cu Locuința Morților va cădea. Când va trece urgina năvalnică, veți fi striviți de ea. Ori de câte ori va trece, vă va apuca [deși fugiți ca să scăpați], căci va trece dimineață de dimineață, zi de zi și noapte de noapte. Înțelegerea acestui mesaj nu va fi decât o pricină de groază. Căci patul este prea scurt să te întinzi pe el, iar învelitoarea prea îngustă să te înfășori cu ea. Domnul Se va ridica așa cum a făcut-o pe muntele Parașim, se va mânia ca în Valea Ghivon, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Sa neobișnuită ca să-și îndeplinească slujba, slujba Sa neobișnuită.” (Isa. 28:18. 19, 21). Printre puterile conducătoare din organizația lui Satan, Gog – principalul său reprezentant - și Satan însuși vor fi printre ultimii capturați, fiind reprezentați aici în particular de cei doi regi, Zebah și Țalmuna. Acest lucru corespunde întocmai viziunii din Revelația, care îl arată pe Satan luat prizonier de către Domnul Isus Cristos, pus în lanțuri și aruncat în abisul fără fund. – Rev. 20:1-3.

30. Ghedeon se întoarce de la război deplin triumfător. “Apoi Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la luptă prin trecătoarea Bereș. ” (Jud. 8:13) Ghedeon vine dinspre est, adică dinspre răsărit, aceeași direcție din care se apropie și Isus Cristos (Rev. 7:2, 3) Ducându-i pe Zebah și Țalmuna încă vii, Ghedeon trebuia să respecte acum promisiunea făcută prinților din Sucot și oamenilor din Penuel (vezi versetele 7 și 9) Aici, Ghedeon îl reprezintă pe “răzbunătorul sângelui” și trebuie mai întâi să facă o investigație înainte să îiucidă pe acești doi regi. “A prins un tânăr dintre oamenii din Sucot căruia i-a pus câteva întrebări. Acesta i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrânilor Sucotului. Erau șaptezeci și șapte de bărbați” (Jud. 8:14). El o obținut dovada înainte să porceadă la a îndeplini executarea pedepsei asupra potrivnicilor menționați mai înainte. Tot astfel Domnul Isus, Mai-Marele Ghedeon, obține un șir de informații despre cei care și-au luat cândva

angajamentul de a împlini voia lui Dumnezeu și care, din respect sau teamă de inamic, au făcut compromisuri și i-au ajutat pe inamici împotriva unșilor lui Dumnezeu. Nimeni nu își poate bate joc de Domnul. Dumnezeu nu se amestecă în liberul arbitru al creaturilor, care i se pot opune dacă doresc, dar la timpul său cuvenit îi va trage la răspundere pe cei ce i se opun și îi va face să dea seamă pentru purtarea lor greșită.

31. Ajungând la Sucot, Ghedeon le-a reamintit cât se poate de direct oamenilor din acel loc că și-au bătut joc de el atunci când a trecut pe acolo urmărindu-i pe madianiți. “S-a dus la oamenii din Sucot și le-a zis: "Iată-i pe Zebah și Ţalmuna, din cauza cărora m-ați batjocorit, zicând: "Sunt deja Zebah și Ţalmuna în mâna ta, ca să dăm pâine oamenilor tăi obosiți?".” (Jud. 8:15) Cu acel prilej, cei din Sucot au refuzat să le dea pâine lui Ghedeon și oamenilor săi, deși aveau mare nevoie. Acum, acești oameni din Sucot au încercat, fără îndoială, să pară că nu își amintesc să îi fi tratat cu răutate pe Ghedeon și oamenii lui.

32. Acest lucru corespunde acțiunilor întreprinse de cei ce se opun adevăraților urmași ai lui Isus Cristos, numiți “țapi”, și cuvintelor lor către Domnul Isus, și felul în care acesta le va răspunde, și anume: “Atunci și ei vor răspunde, zicând: "Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în închisoare și nu Ți-am slujit?" Atunci El le va răspunde, zicând: "Adevărat vă spun că, întrucât n-ați făcut așa unuia dintre cei mai neînsemnați dintre aceștia, Mie nu Mi-ați făcut!".” (Mat. 25:44, 45) Elementul politic-religios care s-a întovărășit, ca și în prezent, cu dușmanul mai activ, și mai ales clasa “servului rău”, care a contribuit la căderea poporului lui Dumnezeu, au șansa de a-i ajuta și alina pe martorii lui Iehova, dar în aceste zile din urmă nu numai că refuză să îi ajute, ci merg mai departe în complicitatea lor cu dușmanul și acționează mai fățiș împotriva poporului lui Dumnezeu, purtare greșită pentru care vor trebui să dea socoteală înaintea Domnului la timpul potrivit.

33. Fără îndoială că Ghedeon și oamenii săi, pe când urmăreau forțele dușmanului, au fost zgâriați și sfâșiați de măcăcinii și ciulinii pe care i-au găsit în Sucot și împrejurimi. Ghedeon avea să-i facă pe acești oameni din Sucot să simtă efectele acestor spini. Ei trebuie să fi tremurat în cizme atunci când l-au văzut pe Ghedeon la porțile lor. “I-a luat pe bătrânii cetății, a luat spini din pustie și măcăcini și i-a pedepsit cu ei pe oamenii din Sucot.” (Jud. 8:16) Nota marginală spune “i-a făcut să știe, să afle”, adică i-a făcut conștienți în mod dureros de faptul că Iehova este suprem și dă victoria celor pe care îi aprobă și susține, și nimeni nu îi poate batjocori cu aroganță pe unșii Domnului și să creadă că va scăpa. Acești bărbați din Sucot reprezentau mai ales clasa “servului rău” și pe alți oameni religioși de profesie care au intrat în sinagoga lui Satan și trebuie acum să îngenuncheze înaintea lui Ghedeon. – Rev. 3:9.

34. Oamenii din Penuel reprezentau clar aceeași clasă ca și cei din Sucot, și au primit același tratament de la Ghedeon. El le-a distrus puternicul lor turn și și-a împlinit cuvintele rostite mai înainte, iar acest lucru ne asigură că Domnul Isus își va îndeplini cuvântul dat, pedepsindu-i pe cei ce i s-au opus. “Apoi a dărâmat

turnul din Peniel și i-a ucis pe oamenii cetății” (Jud. 8:17). Toți trebuie să știe că Iehova este suveran, este suprem. Dumnezeu a arătat cât se poate de clar în întregul său Cuvântul că toți dușmanii vor ști că el este Cel Preaînalt: “Mistuieste-i cu mânie, Mistuieste-i și să nu mai fie! Fă-i să știe că Dumnezeu stăpânește în Iacov și până la marginile pământului. Se întorc seara, urlă ca un câine și dau târcoale cetății.” (Ps. 59:13, 14) Această clasă a “țapilor” trebuie să-și înfrunte soarta. “Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei dreپți vor merge în viața veșnică.” – Mat. 25:46.

35. Zebah și Țalmuna au comis crime și au fost, până în acest moment, păstrați în viață cu scopul de a fi cercetați și judecați așa cum se cuvine. Acești criminali rebeli reprezintă pe Satan în particular, ca și pe reprezentatii principali ai organizației sale, toți comițând multe crime abjecte. Mai-Marele Ghedeon îi va captura pe acești răzvrătiți, prinzându-i vii, și apoi îi va condamna la moarte: “Te-ai suit în înălțime, ai luat captivă captivitate. Ai luat daruri printre oameni, chiar și printre cei răzvrătiți, pentru ca ei, Doamne Dumnezeule, să locuiască acolo!” – Ps. 68:18.

36. Ghedeon voia acum ca acești vinovați să-i identifice pe oamenii pe care i-au ucis. “După aceea le-a zis lui Zebah și Țalmuna: "Cum era bărbații pe care i-ați ucis la Tabor?" ei i-au răspuns: "Erau ca tine. Fiecare era la înfățișare ca un fiu de rege".” (Jud. 8:18) Răspunsul acestor doi regi ai Madianului a fost “toți erau la înfățișare ca un fiu de rege”, sau, conform notei marginale: “fiecare dintre ei arăta precum un fiu de rege”. Acest lucru sugerează, în deplină armonie cu scripturile, că fiecare dintre frații Domnului Isus Cristos trebuie să fie și este după asemănarea iubitului Fiu al lui Dumnezeu. (Rom. 8:29) Satan și delegații săi i-au ucis pe mulți din frații lui Isus Cristos. Din zilele apostolilor până în prezent s-au făcut vinovați de aceste fapte rele, iar crimele lor crude sunt reprezentate de uciderea fraților lui Ghedeon. Urmașii credincioși ai lui Cristos, reprezentați de frații lui Ghedeon, au fost uciși din cauza devotamentului lor pentru Iehova Dumnezeu și Regele său, Mai-Marele Ghedeon. (Rev. 6:9, 10) Ca răspuns la strigătele fraților lui credincioși, Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon va răzbuna sângele lor.

37. Zebah și Țalmuna au depus, fără obiecție, mărturia împotriva lor înșiși, și tot astfel Satan și agenții săi vor admite fără ezitare că i-au ucis pe frații lui Isus Cristos. Atunci când aceștia oameni i-au spus lui Ghedeon că oamenii uciși de ei semănau cu Ghedeon, acesta le-a spus: ”El le-a zis: "Erau frații mei, fiii mamei mele. Viu este Domnil că dacă i-ați fi lăsat în viața, nu v-aș ucide acum".” (Jud. 8:19) În realitate, cei prefigurați sunt cu toții fii organizației lui Dumnezeu, adică “femeia” lui Iehova, care este mama tuturor. (Isa. 54:13) Vărsând pe nedrept sângele fiilor credincioși ai lui Iehova, acești agenți și delegați ai organizației lui Satan, ca și Satan însuși, vor fi uciși. Ei au încălcat legământul veșnic și trebuie să plătească prețul pedepsei, moartea – Gen. 9:6; Isa. 24:4-6.

38. Primul născut al lui Ghedeon s-a numit Ieter, iar numele său înseamnă “reziduu, rămășiță”. Este scris profetic că Isus spune despre adevărații săi discipoli: “Iată-ne, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul! Suntem semne și

prevestiri în Israel de la Domnul Oștirilor, Care locuiește pe muntele Sion.” (Isa. 8:18; Evr. 2:11-13). Toți cei descriși aici sunt fii Regelui veșniciei. Ghedeon i-a poruncit lui Ieter să-i execute pe cei doi regi: “Și i-a zis lui Ieter, întâiul lui născut: "Ridică-te și ucide-i!" Dar tânărul nu a scos sabia pentru că îi era teamă, fiind încă un copil.” (Jud. 8:20) Această parte a ilustrației profetice este consemnată aici cu scopul clar de a arăta că rămășița, reprezentată aici de Ieter, nu va distruge puterile care conduc pământul, și această parte a lucrării lor este scoasă aici în evidență. Scriptura nu indică o nesupunere a acestora față de Domnul, ci accentuează faptul că membrii rămășiței nu participă la uciderea propriu-zisă a dușmanului. Probabil că tânărul s-a temut să îi atace pe acești războinici puternici. Acest lucru ar indica și mai mult faptul că rămășița se va teme să arate nesupunere față de Dumnezeu și să recurgă la violență fizică, sub orice formă. Instruirea ce le este dată spune clar că armele lor de război nu sunt fizice. – 2 Cor. 10:4.

39. Acești doi regi ai Madianului erau războinici și ucigași căliți, și au preferat să fie uciși de Ghedeon, care era acum faimos, decât de un tânăr. Mai mult, Ghedeon era cel mai apropiat ca rudenie de frații săi uciși, și de aceea lui îi revenea datoria de a-i ucide pe acești criminali. “Atunci Zebah și Țalmuna i-au zis: " De ce nu ne omori tu însuși? Cum este omul așa este și puterea lui!" Ghedeon s-a ridicat și i-a ucis pe Zebah și pe Țalmuna, luând apoi lunișoarele care erau la gâtul cămilor lor.” (Jud. 8:21) Prin uciderea acestor doi bărbați, Ghedeon îl reprezintă pe Isus Cristos ca răzbunătorul sângelui îndeplinindu-și obligația cu care l-a însărcinat Iehova, iar el face asta ca răspuns la strigătul celor care au fost uciși, ca mărturie a Cuvântului lui Dumnezeu. “Ei au strigat cu glas tare, zicând: "Până când, Stăpâne, Cel Sfânt și Adevărat, întârzii să judeci și să razbuni sângele nostru împotriva celor ce locuiesc pe pământ?".” (Rev. 6:10) “Și oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi care strigă zi și noapte către El, cu toate că întârzie față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând. Dat când va veni Fiul Omului, va găsi el oare credință pe pământ?” (Luca 18:7, 8) Acest lucru este în armonie deplină cu rugăciunea despre inamic pe care o rostește acum rămășița, din poruncă divină: “Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera și lui Iabin la râul Chison, care au fost nimiciți la En-Dor, devenind gunoi pentru pământ. Fă-le nobililor lor ca lui Oreb și Zeeb, iar tuturor prinților lor, fă-le ca lui Zebah și Țalmuna, căci ei zic: "Să luăm în stăpânire pășunile lui Dumnezeu".” – Ps. 83:9, 11, 12.

40. Ghedeon a dat toată onoarea lui Iehova Dumnezeu. Nu a luat pradă de la dușman decât după ce numele lui Iehova a fost justificat și răzbunat prin distrugerea completă a armatei dușmanului. Apoi a luat ornamentele care se aflau la gâturile cămilor; și se pare, din consemnarea divină (versetele 26 și 27) că Ghedeon nu le-a folosit în scop propriu, ci pentru a face un efod în semn de aducere-aminte a victoriei obținute de Dumnezeu asupra dușmanilor săi. Acest lucru prefigurează că atunci când Armagedonul se va încheia toată gloria și onoarea vor fi date lui Iehova Dumnezeu, care l-a însărcinat pe Mai-Marele Ghedeon ca Justificator al numelui său sfânt și care îl trimite pentru a-i îndeplini scopurile. Toți vor ști atunci că Iehova este Cel Preaînalt.

41. Ghedeon i-a condus pe israeliți împotriva dușmanului și a curățat țara de asupritori, și, în mod firesc, israeliții doreau să le fie conducător. “Bărbații lui Israel i-au zis lui Ghedeon: ‘Stăpânește tu peste noi, tu, fiul tău și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian’.” (Jud. 8:22) După bătălia Armagedonului, Mai-Marele Ghedeon va deveni în fapt “dorința tuturor națiunilor” (Hagai 2:6, 7). Ghedeon a răspuns cererii făcute de oameni, iar răspunsul arată că nu oamenii aleg și instalează conducătorul lumii. “Ghedeon le-a răspuns: "Nu eu voi stăpâni peste voi și nici fiul meu nu va stăpâni peste voi, ci Domnul va stăpâni peste voi'.” (Jud. 8:23). Ilustrația făcută aici trebuia să fie corectă, și de aceea Ghedeon nu putea accepta funcția de conducător din mâna oamenilor. Isus Cristos nu este un oportunist care va profita de victoria Armagedonului și laudele care vor urma pentru a accepta onoruri și funcții de la oameni. Iehova Dumnezeu este Regele veșniciei, și de aceea el este Marele Conducător. În 1914, Iehova l-a așezat pe Regele său uns pe tronul său și l-a trimis să conducă, prima sa lucrare fiind izgonirea dușmanului. Dacă Ghedeon ar fi dat curs cererii oamenilor, această ilustrație profetică nu ar fi fost adevărată; de aceea nici nu a făcut-o.

42. Ghedeon a fost ales de Iehova ca judecător peste Israel. Era vremea în care judecătorii conduceau (judecau) Israelul, iar Ghedeon era al șaptelea (Rut. 1:1) În această imagine profetică, Ghedeon a fost folosit pentru a-l prefigura pe Isus Cristos, pe care Dumnezeu l-a întronat și în 1914 și l-a trimis la templu ca să judece în 1918. Atunci când a fost pusă în scenă ilustrația lui Ghedeon nu se împlinise încă timpul fixat al lui Dumnezeu pentru a îngădui existența unui rege în Israel, pentru că Ghedeon trebuia să fie și să reprezinte Mai-Marele Judecător și Justificator al numelui lui Iehova. Justificarea trebuie să aibă loc înainte ca domnia milenară a lui Cristos, împreună cu sfinții săi, să înceapă. Lucrul cel mai important din ilustrația lui Ghedeon a fost alungarea madianiților, prefigurând organizația lui Satan și distrugerea lor, care a fost o justificare, o răzbunare a numelui lui Iehova. Chestiunea de importanță maximă din vremea Armagedonului este justificarea numelui lui Iehova. Refuzul lui Ghedeon de a accepta funcția de Rege prefigurează credința și loialitatea lui Isus Cristos, care a așteptat până la timpul fixat al lui Dumnezeu pentru a fi întronat de Iehova și trimis să conducă. (Ioan 6:15; Ps. 110:1, 2) Acest lucru sprijină și mai mult concluzia că domnia milenară a lui Isus Cristos va începe după Armagedon. – Dan. 6:26-28; Rev. 20:4.

IEHOVA ESTE REGE

43. Ilustrația sau drama de față care îl are pe Ghedeon în rolul principal, reprezentându-l pe Isus Cristos arată că cea mai mare recunoștință trebuie acordată lui Iehova pentru marea victorie și eliberarea poporului; pentru ca toți să încuviințeze că Împărăția este a lui Iehova și că el este Suveran, căruia trebuie să i se supună chiar și Cristos în persoană, și, așadar, că Iehova Dumnezeu este suprem. Împărăția este a lui Iehova prin Isus Cristos, care domnește ca

Reprezentantul său principal. “Toate marginile pământului își vor aminti și se vor întoarce la Domnul. Toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta, căci a Domnului este domnia și El stăpânește peste neamuri.” (Ps. 22:27, 28, *Roth.*) ”Ale tale, Doamne, mărirea, puterea, măreția, supremația și maiestatea , căci tot ce este în ceruri și pe pământ este al Tău! A ta, Doamne, este stăpânirea și tu te înalți ca suveran peste toate! Bogăția și slava vin dinaintea Ta. Tu stăpânești peste toate. În mâna Ta este puterea și tăria; mâna Ta poate să înalțe și să întărească pe oricine.” – 1 Cronici 29:11, 12.

44. În bătălia împotriva dușmanului, oamenii lui Ghedeon au luat lucrurile valoroase ale dușmanilor lor căzuți: “Ghedeon le-a zis: "Doresc însă să vă cer ceva: șati-mi fiecare câte un cercel din prada voastră. ". Dușmanii lor purtaseră cercei de aur, pentru că fuseseră ismaeliți” (Jud. 8:24) Oamenii lui Ghedeon au răspuns de bunăvoie cererii lui Ghedeon și i-au dat tot ce au luat, iar totalul strâns se ridica la circa 1700 de sicli de aur. (Jud. 8:25, 26) Acel aur a fost folosit pentru un efod, și nu în vreun scop egoist. Ghedeon le-a spus israeliților: “Domnul va domni peste voi”. Având în vedere acest fapt, nu ar putea fi adevărat că Ghedeon a făcut efodul menționat mai sus în scopuri egoiste, ci ca un monument sau loc de amintire pentru Iehova în cinstea eliberării Israelului și a triumfului său asupra dușmanilor. Acesta corespunde aurului și argintului dedicat de Regele David lui Iehova – 2 Sam. 8:7-11.

45. Al douăzeci și șaptelea verset spune că ‘tot Israelul a început să curvească cu acest efod și el a ajuns o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.’ Nu există nici o mențiune că acesta a fost pus peste un idol, nici nu este probabil ca Ghedeon să fi făcut un asemenea lucru, știind că abia ce dărâmasese și distrusese Astarteei. Chiar dacă scopul cu care Ghedeon a făcut efodul a fost cu totul și cu totul potrivit și onest - în memoria onoarei și gloriei lui Iehova Dumnezeu – el nu putea fi responsabil pentru faptul că oamenii au înțeles greșit chestiunea. Putem vedea deja că atunci când poporul “a început să curvească cu acest efod” purtarea lui avea să devină un izvor de tristețe pentru Ghedeon și deci o capcană, pentru că în mințile altora Ghedeon avea să fie considerat responsabil pentru calea adoptată de oameni, deși nu era responsabil. E mai rațional, totuși, să conchidem că această consemnare din versetul 27 este o adăugire care nu are niciun rol în marea ilustrație prezentată aici prin Ghedeon. Până acum, Ghedeon și oamenii săi și-au jucat rolurile desemnate în această ilustrație sau dramă profetică, al cărei principal scop este să prefigureze scopul lui Iehova de a-și justifica numele. Distrugerea dușmanilor și a aliaților madaniților a fost o justificare a numelui lui Iehova, prefigurănd Armaghedonul; și aici se încheie ilustrația.

46. Conform versetului 28, madianiții nu au mai stârnit probleme. Acest lucru prefigurează că după Armaghedon, care va pune capăt organizației rele a lui Satan, “necazul nu va mai veni a doua oară” din mâna lui Satan. (Naum 1:8, 9) Oamenii care au fost ținuți în robia lui Satan, și care vor supraviețui Armaghedonului se vor întoarce apoi la Domnul Dumnezeu și vor primi binecuvântările sale. (Isa. 60:6, 7) Așa cum țara Israelului a fost curățată de

madianiți, tot astfel pământul va fi atunci curățat de organizația lui Satan, și fiecare imbold al omului va fi pe calea dreptății.

47. Ghedeon a fost bun cu Israel, și Iehova l-a folosit spre gloria și onoarea sa. (versetul 35). Faptul că a fost credincioși și loial până la capăt este atestat de consemnarea din Scripturi, și anume: ”Și ce-aș mai putea spune? Căci n-aș avea destul timp să vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și despre profeți (...) (de care lumea nu era demnă) (...) Toți aceștia au primit o bună mărturie pentru credința lor. .” (Evr. 11:32-39) Ghedeon a fost un simbol puternic, izbitor al marelui Justificator al lui Iehova, Isus Cristos. În alte timpuri și locuri din ilustrația profetică, Ghedeon prefigurează rămășița lui Dumnezeu aflată acum pe pământ. Această ilustrație, pe lângă faptul că prefigurează scopul lui Dumnezeu de a distruge dușmanul, oferă o mare mângâiere martorilor credincioși ai lui Iehova.

48. Bunătatea iubitoare a lui Iehova este din nou vădită aici față de cei care îl iubesc și servesc. Revelația acestei ilustrații sau imagini profetice și înțelegerea ei de către poporul său se datorează bunătății lui Dumnezeu. Acest lucru se petrece ca împlinire a promisiunii prețioase făcute de Iehova clasei sale a servului căreia i-a conferit onoarea numelui său, promisiune care spune, cităm: “Iată, cele dintâi lucruri s-au împlinit și acum vestesc altele noi; înainte să se îplinească vi le fac cunoscute” (Isa. 42:9) În aceste zile pline de apăsare și pericole, atunci când dușmanul face presiuni puternice asupra martorilor credincioși ai lui Iehova, aceștia vor studia și lua în considerare ilustrația lui Ghedeon și a micii sale oștiri și, procedând astfel, își vor ridica capetele și se vor bucura. Revelația acestei profeții este acum o dovadă puternică a faptului că ziua eliberării este aproape. “Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.” (Luca 21:31) Întinericul adânc i-a cuprins aproape pe toți locuitorii pământului, dar Iehova a pus în mâinile martorilor săi credincioși belșug de lumină, care este folosită prin grația și îndrumarea lui Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, și cei credincioși au fost aduși chiar până la marginile taberei dușmanului. Ei observă inamicul, și lucrurile pe care le văd îi asigură că vor fi curând victorioși și victoria va încununa negreșit eforturile Domnului, și că dușmanul va fi distrus complet. Servii credincioși ai lui Iehova sunt mereu ageri, mereu de veghe, și nu sunt doar dispuși, ci dornici să se supună fiecărei porunci a Domnului și să îndeplinească rolul ce le-a fost desemnat. Agitând torțele adevărului pe care le poartă în mâini și vestind mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, ei continuă cu bucurie și cu curaj și deplină încredințare să dea glas strigătului de luptă: “Pentru Domnul și pentru Justificatorul său!”

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Explicați faptul că Iehova a amânat atât de mult executarea judecării împotriva lui Satan și a organizației sale. Prezentați scripturi care dovedesc că Armagedonul va marca completa justificare a numelui lui Iehova.

3-5. Explicați procedeul descris în Judecători 7, versetul 23 și comparați-l cu Ezechiel 9. Cum și când se va împlini Isaia 9:4?

6. Explicați imaginea profetică prezentată în versetul 24.

7-10. Indicați cât de potrivit era (a) “Oreb” ca nume al unuia dintre “prinții Madianului” (b) numele de “Zeeb”.

11, 12. Indicați semnificația faptului că Oreb a fost ucis “pe stânca lui Oreb”, și că Zeeb a fost ucis în “teascul” lui Zeeb.

13-15. Justificați și aplicați întrebarea pusă de bărbaii lui Efraim, și ‘discuția lor aprinsă cu Ghedeon’ și răspunsul dat lor de Ghedeon, așa cum sunt consemnate în cap. 8, versetele 1 și 2. Ce se arată în versetul 3?

16. Ce lucru care ne încurajează și asigură se găsește în versetul 4?

17, 18. A fost îndreptățit Ghedeon în cererea sa (versetul 5), făcută oamenilor din Sucot și a motivului prezentat pentru ea? De ce? Aplicați această parte a ilustrației, împreună cu răspunsul primit de la prinții din Sucot.

19. Comparați declarația lui Ghedeon din versetul 7 cu cea a lui Isus din Matei 25:41-43, 46. Arătați că acestea își găsesc aplicare în prezent.

20-22. Aplicați ilustrația profetică prezentată în versetele 8 și 9.

23, 24. Comparați semnificația numelor care apar în versetul 10 cu condițiile din prezent, pentru a arăta că menționarea lor se potrivește în imaginea profetică.

25-28. Citând alte scripturi, indicați poziția profetică a lui Ghedeon așa cum este consemnată în versetul 11. Aplicați afirmația că “armata se afla în siguranță”.

29. Descrieți situația prefigurată în versetul 12. Ce a spus Iehova, prin profetul său Isaia cu privire la “refugiul și siguranța” dușmanului?

30-32. Arătați scopul de atunci, și semnificația profetică a acțiunilor consemnate în versetele 13-15.

33, 34. Justificați acțiunile lui Ghedeon consemnate în versetele 16, 17. Ce profetesc acestea?

35-37. Ce întrebare a pus Ghedeon lui Zebah și Țalmuna? Cu ce scop? Cum au răspuns aceștia? Cum a răspuns Ghedeon? Aplicați această parte a ilustrației.

38-40. Explicați evenimentele consemnate în versetul 20. De asemenea, și acțiunile consemnate în versetul 21, și arătați scripturi care exprimă aprobarea faptelor comise atunci. Ce lucru prefigurau acestea?

41, 42. Explicați și aplicați cea parte a ilustrației consemnată în versetele 22 și 23.

43. Arătați, cu scripturi, că este adecvat din punct de vedere profetic faptul că în această ilustrație Iehova l-a făcut pe Ghedeon actorul principal.

44, 45. Ce semnificație se întrevide în felul în care Ghedeon și-a exprimat cerea de a i se da cerceii de aur luați ca pradă, și scopul pentru care au fost folosiți. Explicați versetul 27.

46. Ce lucru a fost prefigurat de condițiile descrise în versetul 28?

47, 48. Pe cine a prefigurat, atunci, Ghedeon? Cum slujește această ilustrație profetică scopului lui Iehova de a păstra consemnarea acestor fapte? Care este acum poziția rămășiței față de această profecie?

Întrebări

Redactorii *Turnului de Veghere* au primit o scrisoare ce conținea anumite întrebări și rugămintea de a se răspunde la ele în coloanele revistei și vom răspunde acum la ele pe rând. Scrisoarea spunea următoarele:

”Am observat în ultimul timp că mulți care pretind a fi martori ai lui Iehova folosesc tutunul în diferitele sale forme. Acest lucru li se aplică și pionierilor auxiliari și servilor din adunare. De fapt, un pionier auxiliar a început să folosească atât de des tutun încât întregul său corp pare să miroase a această substanță. Am observat că și surorile au început să îl folosească. Credeți că folosirea tutunului este potrivită pentru o persoană ce pretinde că îi servește lui Iehova? Nu ar cauza folosirea repetată a acestuia o scădere a aprecierii pentru scopurile lui Iehova? Dacă este așa, nu am putea să îl considerăm încă un mijloc prin care Satan caută să distrugă rămășița făcând-o să devină neglijentă și indiferentă?

”Putem observa că și conduita morală este în declin. Mulți au început să creadă că nu este necesar ca martorii lui Iehova să urmeze formalitățile de căsătorie prevăzute de stat și mulți trăiesc ca soț și soție fără să se achite de cerințele legale, folosind ca bază pentru acțiunile lor articolul despre căsătorie din broșura *Familia și Fericirea*.

”Atunci când un martor al lui Iehova are în vedere căsătoria, nu ar trebui el să întrunească cerințele legale, atâta timp cât acestea nu intră în contradicție cu legea lui Dumnezeu?”

Ar fi potrivit ca o persoană ce pretinde a face parte din rămășiță să se căsătorească și recăsătorească de trei sau patru ori, divorțând după fiecare căsătorie?

S-a mai observat și că unii iau parte la serviciul de teren și se achită și de alte îndatoriri din cadrul organizației fiind sub influența alcoolului. În ce împrejurări este aprobată de Scripturi folosirea vinului? Ar fi potrivit să se folosească vin într-o asemenea măsură încât aceasta să afecteze serviciul în organizația lui Iehova?”

• • • •

Timp de mulți ani, *Turnul de Veghere* le-a arătat conduita scripturală pe care trebuie să o urmeze toți cei ce se consacrează spre a face voința lui Dumnezeu. Având în vedere acest lucru, pare neobișnuit că e nevoie să se răspundă la întrebări ca cele din scrisoarea de mai sus. Scripturile arată atât de clar calea care trebuie urmată de cei consacrați încât nu poate rămâne nici o îndoială cu

privire la aceasta. În anii recenti *Turnul de Veghere* și-a dedicat paginile discuțiilor despre profețiile legate de Împărăție și care sunt acum în curs de împlinire, care au fost scrise special pentru martorii lui Iehova. *Turnul de Veghere* a presupus că cei unși ai Domnului vor avea mereu în minte calea potrivită de a se comporta, după cum arată Scripturile. După cum s-a spus deseori în paginile revistei, cea mai importantă chestiune din acest moment este justificarea numelui lui Iehova și deoarece acest lucru trebuie să se realizeze prin intermediul Împărăției condusă de Cristos, Împărăția este marea învățătură a Bibliei. Cei ce doresc să ia parte la justificarea numelui lui Iehova trebuie să studieze cu atenție Scripturile pentru a putea umbla demni înaintea Domnului. Ceea ce se înțelege în general ca ”dezvoltarea caracterului” nu este nici pe departe suficientă pentru a-i aduce creaturii aprobarea lui Iehova Dumnezeu. Cei ce îi servesc lui Iehova și care primesc aprobarea sa trebuie să facă mult mai mult decât pur și simplu să aibă o conduită castă și curată. Cei consacrați trebuie să facă aceste lucruri și multe altele, având grijă ca fiecare facultate a lor să îi fie dedicată lui Dumnezeu și Împărăției sale.

Apostolul le-a scris sub inspirație celor chemați să ia parte la Împărăție: ”Ce acord are Cristos cu Beliar? Sau ce parte au împreună cel credincios cu cel necredincios? Ce înțelegere are Templul lui Dumnezeu cu idolii? Noi suntem Templul Dumnezeului cel Viu, așa cum a spus Dumnezeu: “Voi locui și voi umbla printre ei și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu” “De aceea, ieșiți din mijlocul lor, separați-vă! Zice Domnul. Nu atingeți nimin necurat, iar Eu vă voi primi” Și “Eu voi fi Tatăl vostru, iar voi veți fi fiii și fiicele Mele, zice Domnul cel Atotputernic .” – 2 Cor. 6:15-18

Pe scurt acestea înseamnă că urmașii lui Isus Cristos trebuie să fie cu totul separați de organizația lui Satan și de cei ce susțin această organizația rea și să se dedice neegoist lui Dumnezeu și Împărăției sale. Atunci, are vreunul dintre fiii lui Dumnezeu vreun motiv să susțină că nu e nevoie să respecte regulile bunului simț? Ar putea cineva să tragă pentru o clipă concluzia că urmând o conduită a decenței și castității și curățeniei, aceste lucruri sunt suficiente pentru a întruni cerințele celor unși? Cu siguranță că nu!

Apostolul răspunde la aceste întrebări cu următoarele cuvinte: ”Preaiubiților, întrucât avem aceste promisiuni, să ne curățim de orice întinăciune a trupului și a duhului, ducându-ne sfințenia până la capăt în frică de Dumnezeu .” (2 Cor. 7:1) Orice murdărie, fie a cărnii, fie a spiritului, este dezgustătoare în ochii lui Dumnezeu. Curăția cărnii și a spiritului este tocmai opusul murdăriei și înseamnă că omul trebuie să aibă corpul și mintea curate și să își folosească facultățile cu care a fost înzestrat spre gloria lui Dumnezeu. Dacă a luat poziție de partea lui Iehova și i s-a dat de Iehova marele privilegiu de a intra în organizația sa, el trebuie să se comporte în conformitate cu această organizație sfântă.

Este, atunci, folosirea tutunului curată, sau murdară, potrivit Scripturilor? Folosirea tutunului este peste măsură de murdară, indiferent de forma în care e folosit acesta. El întinează trupul și încetinește facultățile mintale. Îl face pe cel ce

Îl folosește neplăcut pentru cei cu care intră în contact, îi face mult rău celui ce îl folosește și este o dezonoare pentru Dumnezeu și Cristos. Folosirea tutunului a depravat foarte mult întreaga rasă umană. Acesta creează un apetit pentru alte lucruri impure și murdare. Otrava din el creează un apetit pentru alte lucruri otrăvitoare. Folosirea tutunului nu este sub nici o formă aprobată de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este potrivit pentru nimeni din templul lui Dumnezeu să folosească această plantă murdară și de aceea nici unei persoane care folosește tutunul nu i se permite să rămână la casa Bethel. Din același motiv, este nepotrivit ca oricine care reprezintă Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere să folosească în alt fel tutun – fie să îl mestece, fie să îl fumeze. Pionierii, servii auxiliari și alții sunt reprezentanții direcți ai Societății de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere. Putem să fim siguri că nu are autoritatea de a-i interzice unei persoane ce dorește să folosească tutunul să o facă, însă ea poate spune cu îndreptățire că nu va coopera cu cei ce insistă să folosească tutunul și de aceea nu le va face de bunăvoie pe aceste persoane reprezentanți ai Societății. Așadar, aceste persoane care cred că trebuie să folosească tutunul și care preferă să facă acest lucru în loc să participe la lucrarea Domnului sub îndrumarea Societății, au toată libertatea să aleagă ce cale vor să urmeze. Cei ce ajung la concluzia că trebuie să folosească tutun și care sunt acum reprezentanți ai Societății pot să anunțe acest lucru la Departamentul de Serviciu de la Brooklyn și numele lor vor fi scoase de pe listă.

Dacă pentru aceste persoane să folosească tutunul este mai important decât a-i servi Împărăției lui Dumnezeu în calitate de martori ai săi, atunci aceste persoane pot să facă ce vor și să își satisfacă poftele egoiste, dar să nu se aștepte ca Societatea să le autorizeze să o reprezinte în vestirea mesajului Împărăției. Trăim în timpuri de o importanță vitală, când toți cei din poporul Domnului trebuie să fie în alertă. Cei ce vor să îl reprezinte pe Domnul și Împărăția sa trebuie să își curețe mintea și să evite toate lucrurile pe care le folosește Satan pentru a le încetini serviciul.

Referindu-ne din nou la cuvintele apostolului din 2 Corinteni 7:1, ce înseamnă pasajul ”ducându-ne sfințenia până la capăt în frică de Dumnezeu”? Cum poate face cineva acest lucru? Sfințenia este un devotament nestrămutat față de Iehova. În Scripturi, acest lucru înseamnă a fi orb la orice altceva în afară de serviciul lui Dumnezeu. ”Cine este orb, dacă nu robul Meu, și surd ca mesagerul pe care l-am trimis? Cine este orb precum cel aflat în legământ de pace cu Mine, orb ca robul Domnului?” (Isa. 42:19) El trebuie să se străduiască tot timpul să facă ceea ce îi este plăcut Tatălui ceresc și să nu limiteze niciodată acest mod de acțiune din cauza fricii de oameni sau pentru a primi aprobarea lor. ”Frica de oameni este o cursă.” (Prov. 29:25) Aprobarea lui Dumnezeu este cel mai important lucru. ”În teamă de Dumnezeu” înseamnă a ne comporta în modul care îi este plăcut lui Iehova, iar pentru a afla care este acesta trebuie să studiem Scripturile. Cel ce servește se teme să nu piardă aprobarea lui Dumnezeu. ”Teama de Demnul este să urăști răul. Eu urăsc mândria și aroganța, calea rea și gura care spune lucruri pervertite.” – Prov. 8:13

Răul este ceea ce rănește. Nici o persoană nu e îndreptățită să își facă rău și cu siguranță că este greșit să le facă rău altora. Folosirea unei plante atât de otrăvitoare ca tutunul le face rău atât celui ce o folosește cât și celor din jurul său. Acest lucru se aplică mai ales fumatului de tutun. Dacă un om alege să își facă rău folosind tutun, nimeni nu are dreptul să îi interzică acest lucru, dar cu siguranță că nici o persoană nu are dreptul de a le sufla fum de tutun în fața altora. Obiceiul de a fuma tutun este unul dintre cele mai egoiste lucruri făcute de creaturile umane iar egoismul este tocmai opusul iubirii. Cei ce fumează nu au nici o considerație pentru drepturile și privilegiile celor din jur, pentru care tutunul s-ar putea să fie deranjant. Avem toate motivele să fim împotriva folosirii tutunului și nu există niciun lucru care să susțină folosirea lui. Atunci cu siguranță că niciun creștin care îi servește lui Dumnezeu nu ar putea să dorească vreodată sincer să folosească această plantă necurată. Făcând astfel, ei ar face răul și ar urma "calea cea rea". Dumnezeu declară că urăște aceste lucruri. Faptul că Iehova urăște ceea ce produce răul, împreună cu faptul că tutunul face rău, dovedește că tutunul este iarba Diavolului folosită pentru a denatura creaturile umane. Istoria folosirii tutunului arată că ea a avut originea în cadrul "creștinătății". Era un lucru de așteptat ca Diavolul să o introducă acolo. Influența contaminatoare a acesteia s-a răspândit în toate părțile pământului. Imaginați-vă cum ar fi arătat Eva în grădina Edenului cu o țigară în gură.

MORALITATEA

Ceea ce se spune despre tutun se aplică tuturor lucrurilor care tind să corupă creaturile. Orice acțiune care este necurată sau murdară trebuie evitată de cei ce îl reprezintă pe Iehova. Unii au încercat cu nesăbuiță să citească în publicațiile Turnului de Veghere lucruri care nu sunt acolo pentru a găsi o justificare pentru faptele lor greșite. Unii au ajuns la concluzia neînțeleaptă că dacă iau parte la lucrarea de vestire din casă în casă pot să își satisfacă orice dorințe nepotrivite ar avea. Trebuie să ne amintim mereu că nu ni se cere doar să luăm parte la lucrarea de mărturie. Martorii lui Iehova sunt reprezentanții săi și au obligația de a-l reprezenta în mod potrivit pe Iehova și Împărăția sa în calitate de ambasadori ai Domnului. Cei implicați în serviciul de teren trebuie deci să fie buni, demni și să folosească un limbaj potrivit. Nu este normal ca un reprezentant al Domnului să meargă la cineva și să spună: "Tu faci parte din organizația Diavolului." Nu acesta este mesajul martorilor lui Iehova. Sarcina noastră este să prezentăm adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu în contrast cu răutatea din organizația Diavolului iar apoi să le permitem tuturor să decidă cui vor să îi aparțină.

Cu privire la căsătorie, se pare că au fost unii care au interpretat cu totul greșit ceea ce au spus Scripturile despre ea și ceea ce s-a publicat în revistele Turnul de Veghere. Persoanele care intră într-o relație contractuală trebuie să fie mai întâi calificate pentru a face acest lucru. Dacă un bărbat are soție sau femeia

are un soț atunci desigur că aceștia nu sunt calificați să facă un astfel de contract cu altă persoană. Scripturile stipulează că relația de căsătorie poate fi desfăcută în anumite împrejurări. Atunci când are loc acest lucru, partea nevinovată are dreptul de a se căsători cu altcineva. Broșura *Familia și Fericirea* conține o scurtă discuție pe marginea căsătoriei. Cuvintele de acolo nu sunt ambigue și nu poate fi nici o îndoială cu privire la înțelegerea lor. Presupunând că părțile sunt calificate legal și scriptural să se căsătorească, cu privire la acest lucru în broșură se spune următoarele:

”Deci, căsătoria în ochii lui Dumnezeu poate fi definită ca un contract sau o înțelegere între un bărbat și o femeie de a deveni soț și soție și de respectarea de către ambele părți a termenilor acestui contract. O căsătorie legală este definită ca un contract între un bărbat și o femeie de a deveni soț și soție iar apoi de a se conduce o ceremonie în prezența unor martori de către o persoană autorizată să officieze căsătorii. Aceste ceremonii respectă legea țării și este potrivit să se respecte această lege atunci când ea nu intră în contradicție cu legea lui Dumnezeu. Din moment ce legea lui Dumnezeu nu interzice oficierea ceremoniilor, și legea țării prevede că acestea trebuie oficiate de o a treia persoană, ceremonia oficiată de o asemenea persoană este conformă cu legea și corespunzătoare. Așadar, se vede că o ceremonie oficiată de un judecător de pace, un magistrat, un judecător al unei curți sau alt funcționar judecătoresc autorizat în acest sens, și este la fel de eficientă și cu aceeași putere de angajament ca una oficiată de oricare preot sau cleric. Taxa percepută de cei din urmă este deseori exorbitantă și face greutatea celor săraci.

“Relația căsătoriei este un lucru prea sacru ca să depindă de câteva cuvinte rostite de un om imperfect, fie el un preot sau un funcționar judecătoresc. Este, de asemenea, prea sacră ca să fie anulată de o toană, un decret sau o opinie a unui reprezentant al legii.”

Despre relația maritală Domnul Isus a spus: “Oare n-ați citit că, de la început, Creatorul ‘i-a făcut bărbat și femeie’ Și apoi a zis: ‘De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va alipi de soția lui, iar cei doi vor fi un singur trup’ Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ceea ce Dumnezeu a unit omul să nu despartă! Ei i-au zis:” Atunci de ce a poruncit Moise ca soțul să-i dea soției o scrisoare de despărțire și să divorțeze de ea? Isus a zis: ‘Din cauza inimilor voastre împietrite v-a dat voie Moise să divorțați de soțiile voastre, însă la început nu a fost așa. Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, în afară de caz de curvie, și se căsătorește cu alta, comite adulter.’ (Mat. 19:4-9) Sfaturi cu privire la relația maritală sunt prezentate clar în 1 Corinteni 7:1-15, despre care *Turnul de Veghere* a discutat în mod repetat în trecut.

VINUL

Folosirea vinului este autorizată de Scripturi, dar trebuie folosit cu moderație. Această chestiune este discutată pe larg în broșura *Prohibiția*, și *Turnul*

de Veghere nu trebuie să mai folosească aici spațiu pentru a o republica. Este clar că este cuviincios să folosim vinul cu moderație, căci altfel Domnul nu ar fi făcut să fie consemnată aprobarea folosirii lui. Există o distincție largă între uzul moderat al vinului și uzul tutunului în orice formă. Cel din urmă nu este aprobat cu nici o condiție, în timp ce despre vin se vorbește deseori aprobator în Cuvântul lui Dumnezeu.

Moderația în toate lucrurile este calea corectă și scripturală. (Fil. 4:5) Cineva care mănâncă fără măsură este lacom. Un bețiv și un om lacom fac parte din aceeași clasă, care nu este privită cu aprobare de Domnul. (Prov. 23:21; Deut. 21:20) Sfatul scriptural este să “folosește și puțin vin din cauza stomacului tău” (1 Tim. 5:23). Dar ‘nu băutori de vin.’ (1 Tim. 3:8). Dacă o persoană află că nu poate să primească puțin vin spre binele său, atunci să îl evite cu totul. Dacă îi face rău lui sau oricărei alte persoane, atunci nu ar trebui folosit.

În armonie cu ce se spune aici, s-a scris: “Nu fi printre cei care se îmbuibă cu vin, nici printre cei nesătui după carne, căci bețivul și cel nesătul vor săraci, iar somnolență îi va îmbrăca în zdrențe!” (Prov. 23:20, 21). Este clar că Isus a băut vin și a mâncat mâncare, iar acest lucru a fost un pretext pentru farisei să îl acuze de lăcomie și beție, și că ar fi un prieten al libertinilor și păcătoșilor. Despre aceasta, Isus însuși a spus: ”A venit Fiul Omului mâncând și bând, iar ei zic: ‘Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.’ ” Totuși, înțelepciunea a fost îndreptățită prin faptele ei. ” (Mat. 11:19) Desigur, fariseii l-au acuzat pe nedrept de excese, pentru că Isus nu greșește niciodată.

Mai mult, este scris: “Nu te uita la vin când se este roșu, când spumegă în pahar și când alunecă ușor.” (*Rotherham*) (Prov. 23:31) Mulți au insistat că acest text înseamnă că nu ar trebui nici măcar să ne uităm la vin, dar este o interpretare irațională a scripturii. Vinul făcut din anumite struguri este mereu verde și nu își schimbă culoarea. Atunci când un om a băut prea mult vin, începe să vadă “roșu”. Ceea ce vrea să spună textul este, într-o formulare modernă: Nu te uita la vin cu gândul să-l folosești atunci când vezi roșu înaintea ochilor. Când îți pare roșu și alunecă ușor, e timpul să îl lași; ai băut destul, ba chiar prea mult.”

Atunci când suntem angajați în serviciul Domnului, băuturile tari ar trebui evitate sub orice formă. Dumnezeu a dat poruncă acelor care servesc în funcția de preoți în aceste cuvinte: ”Nici tu și nici fiii tăi să nu beți vin sau bautură tare, atunci când veți intra în Cortul Întâlnirii, ca să nu muriți. Aceasta este o hotărâre veșnică de-a lungul generațiilor voastre, ca să faceți deosebire între ce este sfânt și ce este obișnuit, între ce este curat și ce este necurat.” (Lev. 10:9, 10) Deducția clară de aici sugerează că nu era nepotrivit să se bea vin în cantități moderate atunci când nu se slujea în tabernacol. La ospete, israeliților li se porunca să îi aducă anume jertfe Domnului, “ o jertfă de bătură de un sfert de hin de vin.” (Lev. 23:13) Atunci când suntem angajați în serviciul Domnului ar trebui să evităm vinul și orice alte băuturi îmbătătoare. Nu este momentul potrivit pentru asemenea lucruri.

Să nu uităm acest lucru: Că Iehova a ales din lume un popor pentru numele său, oameni pe care i-a făcut martorii săi, reprezentării sau ambasadorii Împărăției sale pe pământ. Calea pe care aceștia trebuie, deci, să o urmeze trebuie să fie în armonie cu cuvântul său, și deci aceștia trebuie să evite și să condamne lucrurile necuviincioase, necuvenite și necurate. Martorii lui Iehova trebuie să se comporte ca atare, respectând Împărăția dreptății sub Cristos. Nimeni să nu fie nesăbuit și să creadă că poate urma orice fel de comportament libertin doar pentru că știe că nu poate atinge perfecțiunea în corpul său carnal. Faptul că este imperfect nu înseamnă că nu trebuie să lupte neîncetat împotriva imperfecțiunilor. “Cel ce zice că rămâne în El este dator să umble și el așa cum a umblat Isus.” (1 Ioan 2:6) “De aceea se spune: "Trezește-te, tu, care dormi, scoală-te dintre cei morți, iar Cristos te la lumina!" uitați-vă deci cu grijă cum umblați - nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea pentru că zilele sunt rele. De aceea, nu mai fiți nesăbuiți, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, care duce la destrăbălare, ci fiți plini de Duh.” – Efes. 5:14-18.

Ne aflăm în ziua cea rea. Satan și agenții săi se folosesc și vor continua să se folosească de fiecare mijloc posibil pentru a-i face pe martorii lui Iehova să calce în lături și să se depărteze de calea cea bună. Este deci necesar ca fiecare dintre noi să vegheze și să se țină din scurt, în cadrul regulilor stabilite de Scripturi. Ne aflăm în prezent într-o luptă adevărată, și trebuie să ne menținem integritatea față de Iehova reprezentându-l cu credință, desăvârșindu-ne sfințenia în teama de Dumnezeu. Fie ca toți cei care iau demersul de a-i servi lui Iehova să respecte cu strictețe regulile stabilite în cuvântul său, și să le urmeze explicit. Nici una dintre aceste reguli nu a fost slăbită sau lăsată deoparte doar pentru că Împărăția a venit. O respectare strictă a poruncilor Domnului și a domniei din prezent a Împărăției sale este necesară tuturor celor care vor să se bucure de aprobarea lui.

Calendarul

Cuvântul englez “calendar” înseamnă un sistem de urmărire a timpului, împărțindu-l în zile, luni și ani. Abilitățile omului sunt foarte limitate; și de aceea atunci când omul încearcă să facă ceva important și, în încercarea lui îl ignoră pe Iehova Dumnezeu, este sigur că va intra în bucluc. Din vremea răzvrătirii din Eden, acel Șarpe din vechime, numit și Satan, Balaurul și Diavolul, s-a folosit de tot felul de metode subtile și amăgitoare pentru a distra atenția omului de la Dumnezeu cel Atotputernic. Acest lucru este cu precădere adevărat în ceea ce privește calendarele folosite pentru împărțirea timpului. În mod natural oamenii au dorit să împartă timpul astfel încât să poată consemna și ține cu precizie evidența evenimentelor. Dacă, făcând acest lucru, oamenii ar fi aderat strict la Cuvântul lui Iehova Dumnezeu și ar fi căutat cu zel să fie călăuziți de Cel Preaînalt, atunci s-ar fi descurcat cu mult mai bine. Grecii și romanii din antichitate au elaborat

calendare, dar au neglijat cu desăvârșire Cuvântul lui Dumnezeu și s-au folosit de înțelepciunea oamenilor, care este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Satan s-a îngrijit ca aceștia să fie îndepărtați de Dumnezeu.

Multe persoane din prezent nutresc ideea că acest calendar din uzul comun are origine divină; dar se înșală cu desăvârșire. Calendarul de acum a fost elaborat și ne-a parvenit astfel: Un doctor italian pe nume Aloysius Lilius a proiectat un plan pentru a revizui calendarul iulian, care a fost folosit ceva vreme. După ce planul a fost elaborat, a fost prezentat Papei Grigore al XIII-lea. Acesta i-a chemat pe înțelepții clerului catolic pentru a se consulta în privința acestui calendar, iar acest eveniment a avut loc în jurul anului 1577. În anul 1582, Grigore a emis o scurtă abolire a calendarului iulian, și a introdus în locul său calendarul folosit în general și azi, care este cunoscut drept calendarul gregorian. După Cuvântul lui Dumnezeu, calendarul gregorian este cu totul și cu totul greșit, iar acest lucru în sine dovedește că elaborarea și introducerea aceluiași calendar nu au fost făcute sub îndrumarea lui Dumnezeu, ci sub influența lui Satan, dușmanul lui Iehova.

Acum, de la venirea Domnului Isus Cristos și de la întronarea lui și adunarea laolaltă a urmașilor săi credincioși, pare să se apropie timpul când vom înțelege mai clar scopurile lui Dumnezeu, așa cum au fost exprimate în Cuvântul său, inclusiv modul de măsurare a timpului. Pare potrivit și adecvat să încercăm să determinăm modul corect de măsurare a timpului și să-l facem public.

În *Anuarul* său din 1935, *Societatea* noastră a publicat un calendar-mostră, și vom publica și o explicație detaliată a acestuia. Spațiul din *Turnul de Veghere* nu este nicidecum suficient pentru o asemenea publicare, deoarece este necesar vestirii altor adevăruri. Revista *Epoca de Aur* este una dintre publicațiile Societății de Biblie și Tratat Turnul de Veghere, și în ea se a publica explicația împărțirii timpului, sau a calendarului, iar cititorii *Turnului de Veghere* sunt rugați să o examineze cu atenție. În revista *Epoca de Aur* va apărea în curând o serie de articole care acoperă această chestiune.

DE PARTEA LUI IEHOVA ȘI A REGELUI SĂU

DRAGĂ JUDECĂTOR RUTHERFORD:

Tocmai am terminat de citit prelegerea dvs., “Cine va conduce lumea?”

Voi spune acum DA! Cu inima plină de bucurie și de dorința de a fi de partea lui Iehova și a Regelui său drept.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru că aveți curajul de a aduce adevărul Cuvântului lui Dumnezeu celor ce tânjesc după guvernul teocratic al Regelui său.

Cu sinceritate,

ALBERT E. THUESEN, *Iowa*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

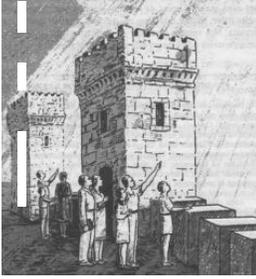
15 MARTIE 1935

Nr. 6

Cuprins:

PROFEȚIE DESPRE ARBORI PARTEA I	- Pag. 136
SIONUL NAȘTE NAȚIUNEA	- Pag. 151
UN POPOR PENTRU NUMELE SĂU	- Pag. 155
COMEMORAREA	- Pag. 159
SCRISORI	- Pag. 160

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Martie 1935

Nr. 6

Profeție despre arbori

„Ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” “– Isa. 61:3, *A.R.V.*”

PARTEA I

Iehova Dumnezeu a făcut în timpurile din vechime multe ilustrații profetice și a păstrat consemnarea lor, cu scopul ca martorii săi credincioși care vor trăi pe pământ în vremea marelui pericol să aibă pace în mințile lor și să rămână neclintiți în speranță. Arătându-și bunătatea iubitoare față de poporul său în aceste timpuri primejdioase, Domnul i-a adunat pe poporul său credincios în jurul său la templu și le-a dezvăluit acolo sensul acestor ilustrații sau imagini profetice. Aceste adevăruri prețioase sunt primite de rămășiță într-un loc secret, și membrii rămășiței trebuie să le vestească “de pe acoperișurile caselor” spre onoarea numelui lui Iehova. Rămășița este plantația Domnului Dumnezeu și membrii ei sunt socotiți drepti deoarece se află cu Isus Cristos la templu și au fost îmbrăcați sau investiți de el cu veșmintele de identificare și cu mantia dreptății, oferită lor de Iehova. Ei trebuie acum să-și dovedească integritatea supuși unui test, ca să poată rămâne pe timp nedeterminat “copaci ai dreptății” din plantația lui Iehova. Scopul principal pentru care este aleasă rămășița este pentru ca membrii ei să poată participa la justificarea cauzei lui Iehova în cadrul mării controversate ce trebuie acum determinată. Pentru a continua în dreptate, trebuie să acționeze mereu spre gloria lui Dumnezeu.

2. Iehova a însărcinat rămășița cu datorii și obligații specifice, stabilite în misiunea ce le-a fost încredințată de Dumnezeu. Ei sunt unși cu spiritul Domnului și sunt trimiși în lume să spună adevărul, fie că oamenii ascultă sau refuză să asculte. Ei trebuie să facă oamenilor cunoscut că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și Atotputernic și că aceasta este ziua răzbunării sale, adică timpul când va executa sentința judecății sale împotriva întregii organizații a lui Satan. Martorii credincioși ai lui Iehova nu pot avea nimic în comun cu organizația inamică, ci trebuie să fie întrutotul de partea Domnului și trebuie să provoace inamicul cu curaj, prin strigătul lor neîncetat de luptă, și anume “Pentru Iehova și Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, Justificatorul Celui Preaînalt!”.

3. “Ziua lui Iehova” a început în 1914, atunci când l-a întronat pe Fiul său iubit și l-a trimis să conducă, să domnească. Domnia lui trebuia să înceapă în mijlocul organizației inamice și inamicul trebuia izgonit și distrus, pentru ca domnia dreptății să fie universală. Acestea sunt zilele de primejdii și războaie, și în aceste zile i-a fost plăcut lui Iehova să dezvăluie rămășiței sensul profețiilor sale, scrise cu mult timp în urmă în Biblie. El face asta, dar nu doar cu scopul de a satisface dorința creaturilor de a cunoaște semnificația lor, ci pentru ca martorii săi credincioși să fie asigurați pe deplin că Iehova îi conduce cu mâna sa puternică, Isus Cristos, și că sunt, așadar, pe calea cea bună. Știind că au dreptate, membrii rămășiței sunt dornici să meargă înainte. Atunci când sunt abordați de dușman și supuși multor persecuții, cei din rămășiță apreciază faptul că toate aceste persecuții erau de așteptat, și sunt hotărâți, orice li s-ar opune, să împingă lucrarea înainte, strigând de cât mai sus, de pe acoperișurile caselor că Iehova este Dumnezeu, și că Dumnezeu va obține acum victoria pentru sine, iar cei care iubesc dreptatea și vor să trăiască trebuie să scape de organizația lui Satan și să fugă în Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos.

4. Într-al optulea și al nouălea capitol al cărții Judecători se consemnează o parabolă profetică despre copaci. În acea ilustrație profetică și dramatică apar atât lucruri însuflețite, cât și neînsuflețite. Drama dezvăluie că un om numit Iotam stătea pe vârful unui munte înalt și rostea o parabolă despre copaci care au mers să-și aleagă un rege. Copacii, în ordinea numită, l-au invitat pe măslin să accepte funcția de rege, ca să domnească peste ei. Măslinul a refuzat oferta. Apoi au invitat smochinul să vină să domnească peste ei ca rege, iar smochinul a refuzat și el propunerea. Apoi copacii au invitat vița de vie să vină și să domnească peste ei, iar vița a refuzat domnia propusă. Apoi toți copacii i-au cerut măcămelui să le fie rege; iar acesta a acceptat slujba. Această parabolă profetică a fost rostită imediat după fapta ambițioasă a unui om numit Abimelec, fiu bastard al lui Ghedeon, care a încercat să se înscăuneze conducător al Israelului. Pentru a facilita examinarea textelor din Scripturi folosite aici considerăm de folos să notăm mai întâi semnificația simbolică a câtorva lucruri neînsuflețite care apar în profeție, și rolurile jucate de creaturile însuflețite.

SIMBOLURI ȘI ACTORI

5. În pădure cresc copaci de diferite feluri, unii mai buni, mai folositori, alții mai puțini buni, iar alții răi, dăunători. De pildă, cedrii prosperă pe malurile apelor; căci aceștia se întind în jos ca să bea apa, apă care simbolizează adevărul. Măcămele și ciulini cresc pe pământuri nedorite. În Scripturi, copacii sunt folosiți pentru a simboliza creaturi vii, iar bunătatea sau răutatea lor este dezvăluită prin relația lor cu Iehova Dumnezeu. Întâiul membru dintre toți “copacii” creației este Isus Cristos, sămânța lui Iehova, și este mereu drept. Membrii organizației principale a lui Dumnezeu sub Cristos sunt ‘copaci plantați de Iehova spre gloria sa, și sunt socotiți dreți’. Aceștia sunt sădiți de Domnul

atunci când îi așează în organizația sa, și dacă continuă mereu după aceea să fie credincioși și loiali Celui Preaînalt, sunt copaci ai dreptății pentru gloria Domnului Dumnezeu. Despre omul care îl servește cu credință pe Iehova este scris: „ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc; tot ce începe duce la bun sfârșit.” (Ps. 1:2, 3) “Cine se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi ca frunzișul.” – Prov. 11:28.

6. Lucifer a fost și el sădit de Iehova și a fost drept până ce nelegiuirea a găsit loc în inima lui. Despre Lucifer, Dumnezeu a făcut să se scrie: “Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ramurilor lui, căci rădăcinile îi erau înfipte în ape mari. Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu erau de asemuit cu crengile lui și platanii nu erau ca ramurile lui; niciun copac din grădina lui Dumnezeu nu era ca el în frumusețe. Îl făcusem atât de frumos prin mulțimea crengilor lui, că-l pizmuiau toți copacii Edenului, care se aflau în grădina lui Dumnezeu.” (Ezechiel 31:7-9) Acest lucru nu înseamnă că celelalte creaturi din organizația lui Lucifer nutreau dorința rea de a se bucura de locul lui înălțat. Adevăratul sens al cuvântului tradus aici “invidiat” este că celelalte creaturi admirau frumusețea lui Lucifer și arătau entuziasm în zelul lor și laudele lor pentru el, și îl considerau neapărat mai frumos decât ele. Aceste creaturi l-au urmat pe Lucifer în răzvrătirea lui, și atât ele, cât și Lucifer au devenit copaci ai răului și de atunci înainte și-au propus să facă toți copacii de pe pământ contra lui Dumnezeu și răi.

7. Atât copaci buni cât și răi apar în această parabolă profetică din Judecători, cap. 9. Obiectele neînsuflețite simbolizează următoarele:

Măslinul din parabolă reprezintă simbolic pe Ghedeon, pe Isus Cristos Mai-Marele Ghedeon și rămășița credincioasă.

Smochinul reprezintă simbolic pe Ieter, primul-născut al lui Ghedeon, și “poporul sfânt”.

Via reprezenta simbolic casa regală a lui Iehova, și pe Isus Cristos, Capul ei care o conduce, împreună cu alții care vor juca un rol în justificarea numelui lui Iehova.

Mărăcinele, sau copacul cu spini, din parabolă reprezenta simbolic conducătorii vizibili ai acestei lumi care constituie elementul oficial al organizației lui Satan pe pământ.

Abimelec, bastardul lui Ghedeon cu concubina sa joacă în dramă rolul elementelor de conducere active și vizibile din lume începând cu 1914.

Sihemul, orașul și locuitorii lui, în particular leviții, reprezintă elementul religios, adică clerul “creștinătății”, inclusiv clasa “omului păcatului”.

Cei “șaptezeci de fii” ai lui Ghedeon reprezentau urmașii lui Isus Cristos implicați în îndeplinirea lucrării Ilie a adunării înainte de și până în 1918.

Iotam, fiul lui Ghedeon care a rostit profeția copacilor reprezintă rămășița.

PROFEȚIA

8. Domnul a oferit cu generozitate poporului său prin intermediul coloanelor din *Turnul de Veghere* o înțelegere a dramei profetice a lui Ghedeon și a celor trei sute de războinici ai săi. Ghedeon a murit, și după aceasta începe o nouă ilustrație profetică, desemnată aici drept “profeția copacilor”. Sunt prezentate mai întâi elementele care au dus la rostirea acestei profetii: “ După moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăși să curvească cu baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.” (Jud. 8:33) După marea sa victorie, Ghedeon a fost invitat de israeliți să-i conducă, dar a refuzat, spunându-le:” Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.””(Jud. 8:23). După moartea lui Ghedeon nu exista un rege în Israel, după cum, este scris: “ Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.” (Jud. 21:25) Iehova domnea peste Israel (1 Sam. 8:7) Acest lucru arată că împlinirea ilustrației sau parabolei profetice a copacilor a început după 1914, la începutul “Zilei lui Iehova”, când Iehova a luat asupra sa puterea și a domnit prin Isus Cristos, pe care l-a întronat. (Rev. 11:17; Ps. 2:6). Epoca de după moartea lui Ghedeon este notată în Scripturi ca “vremea judecătorilor”. (Rut 1:1) Acest lucru sugerează puternic că desfășurarea ilustrației profetice sau împlinirea ei început în jurul primăverii lui 1918, când marele Judecător, Isus Cristos aflat la templu, a început să judece mai întâi “de la casa lui Dumnezeu”; deci atunci când îi judecă atât pe cei credincioși, cât și pe falșii săi urmași, adică cei care fac parte doar cu numele din casa lui Dumnezeu. – 1 Pet. 4:17; Mal. 3:1-3.

9. Iehova l-a folosit pe Ghedeon pentru a-i elibera pe israeliți de sub asupritorii lor și pentru a zdrobi închinarea demonică din țară, dar acum ‘fii lui Israel au decăzut din nou și au început să comită curvie cu [zeii] Baalii” încălcând astfel marea poruncă a lui Dumnezeu și legământul lor. Prin acest lucru, Israelul reprezintă “creștinătatea”, ale cărei popoare și națiuni au primit îndelungă vreme favoarea lui Dumnezeu pentru că în mijlocul s-a vestit mesajul lui Iehova, mesajul adevărului. “Creștinătatea” a fost într-un legământ implicit, subînțeles, pentru a fi poporul lui Dumnezeu pentru că membrii ei au mărturisit cu gurile lor și s-au considerat aparte de celelalte națiuni ale pământului, ca fiind urmași ai lui Isus Cristos, națiunile ei numindu-se “națiuni creștine”. În 1914, epoca națiunilor a luat sfârșit și “creștinătatea” a avut atunci șansa de a trece definitiv de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale sau de a-l urma pe Diavol și a cădea în închinarea demonică. “Creștinătatea” a ales să cedeze în fața Diavolului. Vreme de mai bine de 40 de ani, poporul credincios ai lui Dumnezeu de pe pământ și-au îndeplinit lucrarea între granițele “creștinătății”, lucrare prefigurată de profetul Ilie, și au pus înaintea preținșilor urmași ai lui Cristos din țările “creștinătății” faptul că epoca națiunilor era pe cale să se sfârșească și că Împărăția lui Dumnezeu era aproape. Mulți dintre oameni i-au ascultat și s-au

îndepărtat de închinarea la Diavol, dar atunci când a sosit Războiul Mondial, “creștinătatea” a cedat repede cultului lui Baal avântându-se în război, iar clericii au devenit cei mai aprinși apărători ai măcelului uman și ai atrocităților războiului. “Creștinătatea” a refuzat să dea ascultare mărturiei cu greutate care a fost depusă și prezentată atunci, care dovedea sfârșitul lumii și începutul Împărăției lui Dumnezeu sub Cristos; în schimb a început să comită curvie cu Diavolul și mai-marea Izabela, adică cu organizația Diavolului. Fără îndoială Gog și armata lui de demoni se aflau în toiul aceluși marș nebun spre câmpurile de luptă însângerate. Precum Israelul din vechime, liderii religioși ai “creștinătății” pretindeau atunci că îi slujesc lui Dumnezeu, dar se refereau la el drept “Baal” (“stăpânul meu”, *notă marginală*) în loc de “Ishi” (“bărbatul meu”) (Osea 2:16). Ca și în zilele Israelului pământesc, a devenit acum necesar ca Iehova să își ridice și trimită Mai-Marele Iehu pentru a stârpi închinarea la Baal de pe pământ, lucru pe care îl va face la Armaghedon.

10. Israeliiți “l-au făcut pe Baal-Berit dumnezeul lor”, numele înseamnă “domnul legământului”, adică “domnul care intră în legământ cu adoratorii săi”. Baal-Berit nu mai este menționat în niciun al loc din Biblie. Centrul acestei închinări demonice, după cum arată Jud. 9:4, 46, a fost stabilit la Sihem, unde locuia casa lui Baal-Berit și unde a fost întronat zeul Berit. Sihem era locuința seminției lui Efraim, acesta fiind un nou caz când Efraim a preluat inițiativa închinării la demoni și “ Fiii lui Efraim, înarmați și trăgând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei, pentru că n-au ținut legământul lui Dumnezeu și n-au voit să umble întocmai după Legea Lui. Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui pe care li le arătase.” (Ps. 78:9-11) După cum a scris profetul lui Dumnezeu: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!” (Osea 4:17) O asemenea purtare este motivul legiuit pentru îndepărtarea celor vinovați din marele “măslin” al lui Dumnezeu. “Creștinătatea” a primit în 1914 dreptul de a alege să se dovedească credincioasă sau necredincioasă lui Iehova. Chiar și clerul din fruntea “creștinătății” de atunci a emis un manifest care a declarat că dovezile cumulate de atunci arată că Împărăția lui Cristos este aproape. Dar aceștia nu și-au respectat propriile cuvinte. În loc să treacă deplin de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale, “creștinătatea” a trecut cu totul de partea Diavolului pe perioada războiului mondial, întrând într-o confederație și încheind un legământ cu Diavolul împotriva lui Dumnezeu și a poporului său sfânt. (Ps. 2:2, 3) “ Împărății pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!”” (Ps. 83:5) “Creștinătatea” a dat curs conform legământului încheia acelei conspirații împotriva celor ascunși de Iehova, căutând prin acesta să-i distrugă pe cei devotați lui Iehova și Împărăției sale.

11. Războiul mondial a marcat începutul perioadei în care “creștinătatea” va face legăminte împotriva lui Dumnezeu și a Împărăției sale. Ea a propus legământul cu Liga Națiunilor, care este un lucru dezgustător și care se opune și încearcă să înlocuiască Împărăția lui Dumnezeu; apoi a urmat legământul de la Paris, sau Tratatul de Pace de la Paris, care este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, și care încearcă să stabilească pacea pe pământ în termeni contrari prevederilor divine. Celelalte legăminte care au urmat sunt precum pretinsele convenții de dezarmare, convenții monetare, convenții pentru revenirea comercială și multe altele; toate legând “creștinătatea” de Diavol și organizația sa, pentru că toate se opun voinței lui Dumnezeu și felului în care va stabili El pacea pe pământ și bunăvoința între oameni. Instituirea închinării la Baal în orașul Sihem a prezis profetic instaurarea închinării demonice în toate țările “creștinătății”, și de aceea “creștinătatea” și, în particular, toți liderii ei religioși, este precum Efraim, “ Se cade să dea înțeleptul ca răspuns înțelepciune deșartă? Sau să-și umfle pieptul cu vânt de răsărit?” (Iov. 15:2) “ Lui Efraim îi place vântul și aleargă după vântul de răsărit; zilnic mărește minciuna și înșelătoria; face legământ cu Asiria și duce untdelemn în Egipt.” (Osea 12:1). Chiar și cei implicați pentru o vreme în lucrarea Ilie a Domnului s-au făcut vinovați într-o anumită măsură, din cauza faptului că și-au neglijat legământul cu Iehova, și prin aceasta au stârnit nemulțumirea Domnului. “ Domnul este în ceartă și cu Iuda și va pedepsi pe Iacov după purtarea lui; îi va răsplăti după faptele lui.”(Osea 12:2) Dar mânia lui Dumnezeu față de cei altruști și credincioși s-a stins și au primit mângâiere și bucurie continuând în serviciul lor. – Isa. 12:1.

12. Lucrurile spuse despre Israel sunt valabile și pentru “creștinătate”: “ Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul Dumnezeu lor, care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmașilor care-i înconjurau.” (Jud. 8:34) În timpul Războiului Mondial, “creștinătatea” s-a lăudat mult, și a făcut mult zgomot, cu serviciul adus Domnului și cu faptul că acela era un război sfânt. Ei, și mai ales clerul și fruntașii turmelor lor s-au apropiat de Iehova cu gurile lor, dar nu și cu inimile. Ei nu și-au amintit de legământul lui Dumnezeu și promisiunea sa de a elibera omenirea prin Regele său, Isus Cristos. Ei au fost egoiști. Urmând îndrumarea vicleană a Diavolului, “creștinătatea” avea acum să întemeieze pe pământ o formă de conducere cu totul contrară căii lui Dumnezeu și să dovedească astfel că s-au îndepărtat de Dumnezeu și de Cristos, Regele său.

13. Ghedeon a fost sprijinul Israelului, dar acum israeliții nu au arătat niciun favor pentru casa sa ci, dimpotrivă, și-au arătat răutatea față de casa lui Ghedeon: ” Și n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.” (Jud. 8:35). Numele “Ierubaal” înseamnă “să-l lăsăm pe Baal să pledeze pentru sine”. (Jud. 6:32) El a fost numit și Ierubeșet, care înseamnă “fie ca lucrul rușinos [idolul] să pledeze” (notă marginală, vezi și nota marginală din 2 Samuel 11:21) Numele său, “Ghedeon”, înseamnă “doborâtor de copaci”, și îl prefigurează pe Isus Cristos, care va doborî toți “copacii” (creaturile vii) care se opun lui Iehova Dumnezeu. Casa lui Ghedeon menționată

În aceste texte reprezintă casa fiilor lui Dumnezeu, al cărei Cap este Isus Cristos. (Evr. 3:6) În timpul Războiului Mondial și ulterior, casa fiilor a fost și este urâtă de toate națiunile, pentru că aceștia sunt devotați lui Dumnezeu și lui Cristos (Mat. 24:9) Bunătatea arătată de Ghedeon națiunii lui Israel a prezis cei 40 de ani dintre 1878 și 1914; vreme în care Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, și-a arătat bunătatea față de “creștinătate”, pregătind calea înaintea Domnului și timp în care Domnul i-a trimis pe cei care-i calcă cu loialitate pe urme în mijlocul “creștinătății” cu mesajul bucuriei și speranței. El a făcut acest lucru pentru că Dumnezeu a promis prin profetul său lui Dumnezeu că “ „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul, pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine”, zice Domnul oștirilor. Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”” (Mal. 3:1; 4:5, 6) Rămășița are acum permisiunea de a vedea bunătatea iubitoare a pentru ea, prin faptul că Dumnezeu le-a dat adevărul și i-a condus pe cei din rămășiță departe de “creștinătate” ca să nu fie părtași la păcatele lor, ci ca să fie martori ai numelui lui Iehova și să joace un rol în justificarea numelui său sfânt.

CONDUCĂTORUL EGOIST

14. Invidia, care este egoism în forma ei extremă, este cea care l-a făcut pe Lucifer să fie trufaș și să încerce să fie precum Dumnezeu. El dorea o domnie care să îi aducă multă adorare și închinarea la care are dreptul doar Iehova Dumnezeu. Pentru a-și îndeplini scopul extrem de rău și de egoist, Lucifer avea să recurgă la ocărârea numelui sfânt al lui Dumnezeu și la distrugerea creaturilor lui Dumnezeu. De atunci și până acum, fiecare conducător dintre oameni care a încercat să se înalțe și să-și facă un nume mareț, a fost călăuzit în faptele sale de spiritul viclean și rău al Diavolului. Egoismul i-a făcut pe oameni să se amăgească pe sine și pe alții. Acest lucru nu înseamnă că oamenii care caută să conducă se pun de bună știință și de bună voie sub robia lui Satan, dar înseamnă că din cauza dorinței egoiste de a-și face un nume, de a obține pentru sine faimă și onoare, aceștia devin ușor victime ale lui Satan. Acești oameni pot chiar pretinde că au fost călăuziți de Dumnezeu dar, în același timp, să ignore cu desăvârșire Cuvântul lui Dumnezeu, arătând astfel că nu se bucură de îndrumare divină. Dorințele egoiste pentru câștiguri personale sunt rădăcina răului, a tuturor lucrurilor rele. Dacă aceia care se angajează prin legământ să împlinescă voia lui Dumnezeu și-ar aminti mereu că lucrarea lor principală este să onoreze numele lui Iehova, și că pentru a face asta trebuie să le facă bine celorlalți cu orice prilej, și mai ales celor din casa credinței, și dacă s-ar lăsa pe sine în plan secund și ar acționa după Cuvântul lui Dumnezeu, multe neazuri și suferințe inutile ar putea fi evitate. Atunci când, mergând pe calea cea bună, creștinul

suferă de dragul dreptății, trebuie să fie bucuroși, de fapt, din această cauză (1 Pet. 3:14) “Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! N-aveți nicio teamă de ei și nu vă tulburați!” (1 Pet. 2:20) “Căci este mai bine să suferiți pentru că faceți binele, dacă aceasta este voința lui Dumnezeu, decât pentru că faceți răul.” (1 Pet. 3:17) O minte egoistă este cea care dorește să se înalțe pe sine, în timp ce o minte smerită este cea care dorește să se supună și încearcă să se supună poruncilor lui Dumnezeu chiar dacă, făcând asta, este neînțeleasă și este făcută să sufere din cauza altora. “ Mai bine să fii smerit cu cei smeriți decât să împarți prada cu cei mândri.” – Prov. 16:19.

15. În “creștinătate”, după cum este bine cunoscut, nu funcția îl caută pe om, ci omul cu dorințe egoiste de câștig personal caută funcția. Obținând-o, egoismul său este vădit în continuare, și din acest motiv se spune despre deseori despre cei care conduc că “sunt în primul rând politicieni”, adică urmăresc propriile lor interese politice și bunăstarea proprie, sacrificând interesele celor mulți. Între cei care au încheiat un legământ să împlinească voința lui Dumnezeu apar des unii care au dorința de a fi cei dintâi în adunarea sau congregația lor, pentru a se bucura de faimă între frați. Cel ce merge pe o asemenea cale își dezvăluie inima egoistă, adică faptul că egoismul este motivul din spatele acțiunilor sale, care îl impulsionează. Satan este cel care strecoară egoismul în mințile și inimile altor creaturi. Mândria este un alt nume pentru egoism, iar mândria duce la distrugere (Prov. 16:18) Cei care trec acum de partea oștirii vizibile a lui Iehova trebuie să uite cu totul de sine și să spună cu adevărat, din inimă, că ‘Sunt pentru Iehova și Justificatorul său, Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon’. Așa cum Ghedeon a refuzat să accepte domnia peste Israel, fie pentru sine sau fii săi, și cei din rămășița de acum care au spiritul lui Ghedeon trebuie să spună mereu ‘Iehova va domni peste pământ.’ Iehova și Isus Cristos sunt Învățătorii poporului lui Dumnezeu, și cei din rămășiță trebuie să fie unul, stând umăr lângă umăr, justificând bine interesele Împărăției ce le-au fost încredințate și, pentru a face asta, trebuie ca individualismul să dispară cu totul. Toate lucrurile pe care le au aceste creaturi sunt încredințate în mâinile lui Dumnezeu și trebuie să fie devotate serviciului său. Dumnezeu nu este părtinitor, de vreme ce niciun individ nu este scos în evidență și așezat mai presus de tovarășii săi în organizația vizibilă a Domnului. Iubirea este și trebuie să fie cel mai important lucru; iar iubirea înseamnă lipsa totală a egoismului.

AMBIȚIA EGOISTĂ

16. Acum apare pe scena dramei profetice pe care o analizăm aici un personaj de un egoism extrem, al cărui nume era Abimelec și care portretizează izbitor lucrurile spuse despre egoism în paragraful precedent. Numele său, “Abimelec”, înseamnă “tată de rege”, adică cel care dă naștere sau viață ideii de rege, gândindu-se la sine ca la cel care ar trebui să conducă. Altfel spus, Abimelec era un politician ambițios, care dorea câștiguri pentru sine cu prețul

nefericirii altora, indiferent de cât de mare ar fi fost acel preț. El reprezintă aici partea vizibilă a organizației oficiale a lui Satan, și în particular elementele ei comerciale și politice. În 1914 Isus Cristos a fost întronat, iar acest lucru i-a fost spus “creștinătății”, dar elementele politice și comerciale de atunci au dat naștere ideii unei domnii mondiale, alta decât a lui Isus Cristos, iar clerul atras de câștigurile egoiste a dat mâna cu celelalte elemente ale organizației lui Satan și a căzut de acord că Liga Națiunilor ar trebui să conducă, și să fie singura lumină a lumii. Armata este vlăstarul și instrumentul elementului comercial, și este organizată și susținută din cauza spiritului egoist care controlează întrutotul activitățile comerciale, iar egoismul domină în toate aceste elemente. Abimelec manifesta un egoism extrem, care l-a determinat să conducă sau să distrugă; iar ruina avea să fie rezultatul acțiunilor sale.

17. Cine era Abimelec. Era din seminția lui Efraim, și un fiu bastard al lui Ghedeon, născut de concubina sa, o femeie din Efraim care trăia în Sihem. “Ghedeon a avut șaptezeci de fii ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste. Țiitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec.” (Jud. 8:30, 31) Fruntașii sau oamenii proeminenți rândul turmelor “creștinătății” religioase sunt giganții comerciali și politici (Ier. 25:34) Aceștia sunt cei care controlează de fapt clerul și domină organizația religioasă. Acești “fruntași ai turmei”, precum Abimelec, sunt bastarzi, adică creștini bastarzi. Concubina lui Ierubaal (sau Ghedeon) menționată mai sus reprezintă foarte bine “religia organizată” sau așa-zisa “creștinătate organizată”, care dă naștere ‘bastarzilor’ care constituie “fruntașii turmei” și care dau naștere ideii unui guvern mondial contrar celui prevăzut de Dumnezeu prin Isus Cristos. Motivul pentru care aceștia sunt numiți “creștini bastarzi” este că nu sunt adevărați urmași ai lui Isus Cristos, nu sunt adepții lui legitimi. Ghedeon era din seminția lui Manase (Jud. 6:15). Concubina sa cu care a trăit la Sihem era din seminția lui Efraim, lucru care îl face pe Abimelec, fiul lor, jumătate din Efraim și jumătate din Manase, ambii fiind descendenți ai lui Iosif.

18. Abimelec, extrem de egoist, având ambiția de a fi cel dintâi în Israel, și-a propus să-și satisfacă dorința: “Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem, la frații mamei lui, și iată cum le-a vorbit atât lor, cât și la toată familia casei tatălui mamei sale” (Jud. 9:1) Se pare că Abimelec trăia în casa tatălui său din Orfa și, în loc să le facă cunoscut oamenilor din acel oraș scopul său, și-a îndreptat atenția spre locul unde i-a dat naștere mama sa și care era pe atunci capitala cultului lui Baal-Berit. Aceasta a fost prima capitală a răzvrătirii celor 10 seminții ale lui Israel, răzvrătire condusă de seminția lui Efraim. (1 Regi 11:26; 12:25) Numele “Sihem” înseamnă “ceafă” sau “umăr”, probabil datorită amplasării sale pe o culme sau platou. Era unul dintre cele 6 orașe de refugiu, și deci un oraș levitic, care trebuia păstrat de familia lui Chehat din seminția lui Levi (Ios. 20:1-7; 21:20, 21) Acesta este locul unde Iosua și-a ținut discursul de rămas-bun și a intrat cu Israel într-un legământ de credință față de Iehova Dumnezeu. (Ios. 24:1, 24, 25). Sihem era doar parțial ocupat de seminția lui

Efraim. (1 Cor. 6:66, 67) Iosua era din acea seminție. Este interesant să observăm că nici unul dintre cei 300 de oameni ai lui Ghedeon nu era din Sihem sau din seminția lui Efraim (Jud. 6:34, 35; 7:24; 8:1) Locuitorii leviți ai Sihemului păreau să fi reprezentat foarte bine elementul clerical al “creștinătății”, inclusiv clasa “servului rău”, în timp ce ceilalți locuitori, efraimiții, reprezintă pe “fruntașii turmei” sub conducerea religioasă a clerului sau adeptilor religiilor care erau pe atunci liderii cultului lui Baal și care, în timpurile moderne, sunt liderii religiei diavolului. Abimelec, fiul bastard al concubinei, îi reprezenta cu precădere pe acești “frunțași ai turmei” din “creștinătatea organizată” care pozează drept urmași ai lui Cristos, dar care sunt nelegitimi.

19. Abimelec știa, cu siguranță, de refuzul tatălui său, Ghedeon, de a accepta domnia peste Israel, fie pentru sine sau pentru fiii săi. (Jud. 8:22, 23) Fiind nelegitim, probabil că s-a gândit că nu este constrâns de ordinele tatălui său, așa cum și azi, în timpurile moderne, elementele comerciale și politice ale “creștinătății” nu se simt sub obligația Cuvântului lui Dumnezeu și a lui Cristos. Mergând în acel oraș de închinători la demoni, Abimelec a tras concluzia că acolo ar trebui să-și înceapă campania electorală pentru a fi făcut rege, în loc să aștepte ca Dumnezeu să aleagă un rege pentru Israel. Pentru rudele din partea mamei sale, discursul său electoral a spus în esență că el era un fiu al lui Ghedeon și, pe lângă asta, era pe jumătate din Efraim, și deci o rudă apropiată a locuitorilor din Sihem și se aștepta ca acest discurs să-i facă pe oamenii din Sihem să-l favorizeze pe el decât să riște cu unul dintre ceilalți 70 de fii care locuiau în alt oraș; iar oamenii, motivați de un “patriotism egoist” l-au sprijinit, într-adevăr. Abimelec se baza așadar pe relația sa de rudenie de sânge, fizică, în loc să caute către Dumnezeu, care era adevăratul Eliberator al lui Israel prin mâinile tatălui său, Ghedeon. Tot așa a fost și cu “creștinătatea” în timpul Războiului Mondial. Deși li s-a supus că vremea națiunilor a luat sfârșit, și că Împărăția lui Cristos este aproape, așadar acest sistem se sfârșea, liderii comerciali și politici nu s-au consultat cu martorii credincioși ai lui Iehova care au adus în atenția lor acest mesaj vestindu-l public, ci, ca niște persoane egoiste, au mers la “rudele lor de sânge”, liderii închinării religioase din “creștinătate”, adică la cei care s-au dedat cultului lui Baal sau închinării formale la unul sau toate celelalte lucruri exceptând adevăratul devotament pentru Dumnezeu și Isus Cristos. Acești oameni egoiști au început să se folosească atunci de cler ca instrument de propagandă și i-au făcut să ridice în slăvi Liga Națiunilor, ca lucrul care va conduce lumea; iar clerul a făcut asta.

20. Sosind la Sihem, Abimelec a făcut cunoscută candidatura sa pentru regalitate, spunând în esență: „Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: ‘Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste voi sau un singur om să stăpânească peste voi?’ Și aduceți-vă aminte că eu sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră.” (Jud. 9:2) Politicienii moderni urmează aceeași cale. Abimelec dorea să-i facă pe toți cei ce

se temeau de influența lui, inclusiv presa subvenționată de public, să lucreze și să strige în numele său. Ajutoarelor sale apropiate le-a spus: “Vorbiți (...) în auzul tuturor oamenilor”. Cuvântul “oameni” de aici este o traducere a termenului ebraic *baalim*, care înseamnă “stăpâni, proprietari”. *Rotherham* traduce “proprietari de pământ din Sihem”. În timpurile moderne, grupurile mari de interese și politicienii stăpânesc de fapt oamenii și îi controlează, și pe lângă aceasta preoțimea îi curăță cu var stins pentru ca în felul acesta să-i ungă cu ulei și să-i facă albi, și-i fac așa cum arată mormintele vărute, ceea ce și sunt într-adevăr Abimelec a pus întrebarea: ‘Este mai bine ca șaptezeci de fii [din Manase] să domnească peste voi, sau să domnească unul? Amintiți-vă că sunt unul din voi’. Acest lucru nu era doar extrem de egoist, ci era expresia unui sentiment xenofob, de ură de străini. În timpurile moderne, când martorii lui Iehova sunt urâți de toate națiunile de dragul numelui Domnului, ei sunt într-adevăr străini și sunt urâți elementul conducător al pământului, așa cum și Abimelec îi ura pe fiii legitimi ai tatălui său. (Mat. 24:9; 1 Pet. 2:11) Cei care constituie “frunțașii turmei” din “creștinătate”, fiind creștini bastarzi, sunt “de aceeași carne și sânge” cu ceilalți copii ai lui Satan, și mizează mereu pe această relație atunci când vor să atingă un scop egoist. Asemenea oameni au fost acceptați în familia “creștinătății”.

21. Cei șaptezeci de fii ai lui Ghedeon erau fii legitimi și, desigur, asta îl include și pe primul-născut, cu numele Ieter. După Judecători 8:4, 20, se pare că Ieter a fost unul dintre cei 300 din mica oștire a lui Ghedeon, care a obținut victoria asupra dușmanului. Acest lucru sprijină concluzia că cei 70 de fii ai lui Ghedeon îi reprezintă pe cei ce sunt rude, frați ai lui Isus Cristos în vremea împlinirii parabolei profetice și despre care Isus a spus: “ Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați, Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!”” (Evr. 2:11, 13) Ei sunt cei care sunt invitați și primiți în legământul pentru Împărăție, pentru ca să participe la justificarea numelui lui Iehova și să fie cu Cristos și să domnească cu el. (Luca 22:28-30; Rev. 20:4-6) La apogeul Războiului Mondial, asemenea oameni credincioși au fost cei ce au vestit cu zel mesajul Împărăției, atât cât îl înțelegeau, și de aceea purtarea și acțiunile lor au ridicat chestiunea guvernului mondial în mintea fiilor bastarzi ai “creștinătății”, iar acest lucru a dus la o conspirație pentru a-i distruge pe acești fii ai lui Dumnezeu. Acel spirit invidios și înveninat a început să fie manifestat de timpuriu în război de către cler și elementele comerciale, politice și militare din organizația lui Satan împotriva fiilor credincioși ai lui Dumnezeu. Elementele comerciale și politice care au dus la începerea Războiului Mondial sunt și au fost mereu de partea unui guvern al oamenilor care este centralizat și deținut efectiv de puține persoane – ei dorind să fie acele persoane - adică un guvern al oamenilor exercitat de o minoritate și spre beneficiul claselor privilegiate; iar acestea sunt întotdeauna împotriva domniei drepte a lui Cristos, iar acest lucru a fost vădit în particular în timpul Războiului

Mondial. Precum Abimelec, și potrivit spiritului lui Cristos, acești oameni egoiști din timpurile moderne iau asupra loc onoarea și privilegiul de a conduce lumea. – Evr. 5:4-6.

22. Campania în favoarea lui Abimelec a început, iar *baal-ii*, adică proprietarii și șefii din oraș au fost primii care au făcut o mișcare eficientă: “Frații mamei lui au spus toate aceste cuvinte despre el în auzul tuturor proprietarilor de pământ din Sihem, astfel că inima lor s-a plecat spre Abimelec, căci ziceau: "Este fratele nostru"” (Jud. 9:3) Acest lucru însemna vot pentru guvernul uman, ignorând prevederile lui Iehova pentru guvernare, și despre acest lucru Iehova a spus mai târziu profetului său: “Ascultă glasul poporului în tot ce-ți spun ei, căci nu pe tine te resping, ci pe mine mă resping ca să nu mai fiu rege peste ei.” (1 Samuel 8:7) Proprietarii sau *baal-ii* din Sihem au plesnit din bici, și curând turma celor de rând s-a aliniat și a strigat pentru Abimelec și a zis: ‘E fratele nostru, suntem pentru el și vrem să domnească peste noi’. Leviții cei fățarnici sau liderii cultului lui Baal, care reprezintă liderii religioși moderni, aveau să spună iute: ‘Din moment ce regalitatea va veni în cetatea noastră, sprijinim cu patriotism pe ruda și concetățeanul nostru.’ Bunăstarea generală a oamenilor nu a fost luată în seamă, și Cuvântul lui Dumnezeu a fost întrutotul ignorat. Tot astfel a fost și în timpul Războiului Mondial. Elementul politic și comercial a urmărit războiul pentru a-și satisface dorințele lor egoiste. Au lansat sloganul ipocrit: “Războiul va face lumea un loc sigur pentru democrație”, în timp ce au făcut lumea, după cum credeau, un loc mai sigur pentru birocrație. Venirea lui Cristos și a Împărăției sale a fost întrutotul ignorată și, precum tatăl lor, Diavolul, aceștia au spus: ‘Lumea e a noastră și o vom conduce; așa că să stăm împreună cu patriotism și să conducem pentru noi înșine.’

23. Preoții lui Baal care, bineînțeles, includeau și leviții au acumulat niște bani în locurile lor de închinare sau bisericile lor, numite “casa lui Baal-Berit” din Sihem, iar acum gloata entuziastă care voia să instaureze un rege mergea spre locul de unde clerul își conducea operațiunile, iar clericii au arătat că apreciază situația și doresc să coopereze. “I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi și neastâmpărați, care au mers după el.” - Jud. 9:4.

24. Banii aceia erau bani devotați cultului demonic, și au fost iute scoși la iveală și folosiți pentru a împinge înainte campania lui Abimelec. Tot astfel, atunci când elementul politic și cel comercial au lansat Războiul Mondial - adevăratul scop fiind de a pregăti un mijloc sigur prin care aceștia să conducă – clericii “creștinătății” au strigat din amvoanele lor: ”Avem sânge roșu în vene, suntem cetățeni patrioți și sprijinim așadar această campanie pentru război. Scoateți banii!”.

25. Eu au transformat bisericile în centre de recrutare și au vândut “acțiuni ale Libertății” și timbre ieftine și au strâns bani pentru război, și au ajutat la instaurarea marilor grupuri de interese în controlul complet al țării, iar rezultatul este că, în prezent, în țările creștinătății dictatorii sunt călare pe șa. Cu

banii primiți de la cler Abimelec a angajat “acoliți” (sau, cum traduce un altul “oameni libertini și nestatornici”) să i se alăture într-o campanie criminală împotriva celor ce i-ar putea sta în cale. Echivalentul lor modern se regăsește în asasinii plătiți și patrulele brutale care îndeplinesc dorințele elementelor conducătoare lipsite de inimă și pedepsesc martorii credincioși ai lui Dumnezeu.

26. Cei 70 de fii legitim ai lui Ghedeon ar fi putut sta în calea mașinațiunilor ambițiosului Abimelec, și de aceea s-a gândit că ar trebui înlăturați: “Apoi s-a dus la casa tatălui său, la Ofra, și i-a omorât pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de bărbați, pe o singură piatră. Dar Iotam, fiul cel mai mic al lui Ierubaal, a rămas în viață, fiindcă se ascunsese.” (Jud. 9:5) Această faptă sângeroasă a fost un act fățiș al unei conspirații puse la cale la Sihem împotriva casei lui Ghedeon. (Jud. 9:24, 57). Tot astfel și în timpul Războiului Mondial, elementele comerciale și politice egoiste, mergând pe aceeași șă pentru a putea obține controlul complet asupra lumii prin dictatură, au conspirat să-i înlătore pe “dăunătorii” urmași ai lui Isus Cristos, care stăruiau și insistau în vestirea mesajului Împărăției lui Dumnezeu, și a faptului că Împărăția lui este aproape și este singura speranță a omenirii. Toți fii legitimi ai lui Ghedeon cu excepția lui Iotam, mezinul, au fost uciși pe “o singură piatră”. Acea piatră în simbolizează pe Isus Cristos, piatra de temelie a casei regale a lui Iehova, care este baza organizației principale a lui Dumnezeu (Mat. 16:18; Ps. 118:22) În timpul Războiului Mondial, servii credincioși ai lui Dumnezeu au stat fermi de partea Pietrei lui Iehova, a Regelui său. Din acest motiv, și tocmai pe această Piatră de Temelie a fost ucisă lucrarea celor credincioși în 1918; iar această faptă a fost comisă de elementele comerciale și politice, ajutate și susținute de clerici și clasa “omului păcatului”. (Rev. 11:7, 8) Unii dintre servii credincioși ai lui Iehova au fost chiar uciși în timpul Războiului Mondial din cauza credincioșiei lor față de Dumnezeu și Regele lui.

27. Abimelec, împreună cu echipa lui de ucigași brutali, i-a omorât pe fii lui Ghedeon, inclusiv pe Ieter primul-născut, dar Iotam, cel mai tânăr, a scăpat pentru că s-a ascuns. Numele Iotam înseamnă “Iehova este perfect”. El pare să-i reprezinte, mai întâi, pe cei care au perseverat în timpul Războiului Mondial, adică cei credincioși care au supraviețuit persecuției, și care sunt reprezentați și de Mardoheu și Naomi. Aceștia s-au ascuns dinaintea Balaurului fugind în pustiu vreme de 1260 de zile adică din 1919 până în 8 septembrie 1922 (Rev. 12:6, 14; *Lumina*, vol. I, pag. 246). Acești credincioși sunt cei care Domnul i-a făcut clasa “servului credincios și înțelept” și care, împreună cu alții care au fost acceptați, au constituit rămășița. Iehova l-a păstrat pe Iotam pentru scopul său, așa cum a păstrat și rămășița.

28. Marii “șefi” din Sihem care conduceau gloata care voia să-l facă pe Abimelec rege au îndrumat-o apoi spre casa lui Milo din Sihem, care era un fort sau o garnizoană. Ei nu s-au adunat acolo ca să protesteze împotriva uciderii nelegiuite și sălbatice a celor 69 de fii nevinovați ai lui Ghedeon, ci ca să-și îndeplinească “datoria patriotică” de a-l face pe acest om egoist, invidios,

criminal și ambițios, regele și unealta lor spre propriul interes. “Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem.” (Jud. 9:6) Copacul cel mare de lângă stâlp menționat acolo simbolizează organizația lui Satan, “copacul cel mare” sub frunzișul căruia se practică toate faptele necurate și crude. Încoronarea autoproclamatului rege Abimelec nu a avut loc la tabernacolul sau la templul prevăzut de Dumnezeu pentru israeliți, ci în locul care reprezenta fortăreața lui Satan. (2 Sam. 18:18; 2 Regi 17:10) Tot astfel, imediat după Războiul Mondial și după “uciderea” lucrării Ilie “creștinătatea” s-a bucurat, în timp ce a continuat să-l respingă pe Regele lui Iehova și mesajul Împărăției sale, și, mergând împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, a întemeia Liga Națiunilor în locul Împărăției, și clerul a strigat astfel la încoronare: “Liga Națiunilor este expresia împărăției lui Dumnezeu”. De atunci, au intrat în scenă alte subterfugii comerciale pentru a ajuta unelte egoiste ale marilor grupuri de interese să rămână la putere.

29. Iotam, singurul fiu legitim supraviețuitor al lui Ghedeon se ascundea pe când a aflat ce s-a întâmplat. Tot astfel în 1919, atunci când Liga Națiunilor, unealta intereselor egoiste, a fost unsă și instalată în funcție, clasa servului credincios ai lui Iehova se ascundea, dar, precum, Iotam, a fost informată de ce avea loc. “ Iotam a aflat despre lucrul acesta. S-a dus și s-a așezat pe vârful muntelui Garizim și iată ce le-a strigat el cu glas tare: „Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte!” (Jud. 9:7) Muntele Garizim era locul de unde au fost pronunțate binecuvântările de către Iehova, așa cum este consemnat în Deuteronom, în timp ce blestemele erau pronunțate de pe Muntele Ebal aflat în partea opusă, sau spre nord. (Deut. 27:11-13; Iosua 8:30-33) Un munte reprezintă simbolic Împărăția lui Dumnezeu sau organizația regală a lui Dumnezeu, dar Muntele Gazirim pare aici să reprezinte clar Împărăția sau organizația capitală a lui Iehova pe care stau acum picioarele servilor lui Iehova pe când vestesc mesajul de avertizarea al lui Dumnezeu și veștile bune pentru cei care au urechi de auzit. “Picioarele” Mai-Marelui Ghedeon, Isus Cristos, care stau acum pe munți, sunt cele care depun acum mărturia lui Isus Cristos prin îndurarea lui Dumnezeu. – Isa. 52:7; 40:9; Rev. 12:17.

30. Iotam, pe când stătea pe vârful accidentat al muntelui, se afla dincolo de locul unde l-ar fi putut ajunge dușmanii, care l-ar fi ucis dacă ar fi putut pune mâna pe el, și astfel se afla într-o poziție din care ar fi putut scăpa ușor dacă ar fi fost urmărit. Aflat în acea poziție, Iotam reprezenta rămășița lui Iehova care se află acum în locul secret al Celui Preaînalt, loc sigur din care vestesc neîncetat mesajul Domnului (Ps. 91:1, 2) Poziția lui Iotam, aflat sus pe munte, îi permitea să vorbească astfel încât să poată fi auzit ușor de gloata adunată jos pentru încoronare, care-l făcea pe Abimelec rege. Această ilustrație vie corespunde cuvintelor adresate de Isus urmașilor săi credincioși: “ Ce vă spun eu în întineric să spuneți la lumină și ce auziți spunându-se în șoaptă să vestiți de pe acoperișul caselor.” (Mat. 10:27) Iotam a strigat: “Oamenilor [proprietarilor și șefilor], ascultați-mă, ca Dumnezeu să vă asculte!”. Tot astfel, Dumnezeu face acum ca

elementele conducătoare ale organizației lui Satan să fie anunțate și avertizate de către martorii săi, și, din moment ce au primit veștile, acești oameni egoiști sunt considerați răspunzători de Iehova pentru cuvintele rostite, propaganda și acțiunile lor, fapte care vorbesc mai tare și mai clar decât cuvintele. Așa cum Iotam a făcut mulțimea strânsă pentru încoronare să-i dea ascultare, tot astfel, în prezent, martorii lui Iehova, din îndurarea lui Dumnezeu, fac pe cei din marile afaceri, pe politicieni și clerici să audă declarația cu și despre scopurile lui Iehova. Creștinii ipocriți, incluzând clasa “omului păcatului” au insistat în repetate rânduri că martorii lui Iehova nu ar trebui să spună nimic despre elementele comerciale și politice ale acestei lumi, pentru că, spun ei, aceste elemente dominante constituie autoritățile stăpânirile înalte care conduc și trebuie să ne supunem tuturor acestor stăpâniri înalte. În această privință, ca și în toate celelalte, acești oameni se înșeală. Este cert că avem aici o ilustrație profetică, ilustrație care ne arată că rămășița clasei servului ce trăiește acum pe pământ trebuie să strige tare către cei care au instaurat “urâciunea pustiirii” în locul Împărăției lui Dumnezeu, și trebuie să sune alarma pentru oameni, spunându-le adevărul, pentru a putea fugi în singurul loc sigur.

31. Stând pe acel multe înalt, Iotam, sub inspirația lui Dumnezeu, a rostit parabola profetică a copacilor. Vreme de multe secole, această profeție a fost imposibil de pătruns. Precum alte profeții din Cuvântul lui Dumnezeu, nu puteau fi înțelese decât după ce a început să se împlinească. Vremea împlinirii ei pare negreșit să fi venit, iar Iehova dezvăluie cu generozitatea profeția “copacilor”, pentru ca aceia care sunt într-adevăr devotați lui să poată auzi și înțelege și să acționeze în consecință. Care este, atunci, semnificația profeției rostite de Iotam? Și ce legătură are ea cu martorii lui Iehova?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Care era scopul cu care Iehova a alcătuit ilustrații profetice și a păstrat consemnarea lor? Când, cum și cui îi dezvăluie el sensul acestor ilustrații profetice? Cine sunt cei desemnați ca fiind “copaci ai dreptății” și care este responsabilitatea implicată de faptul că sunt identificați ca atare?

3. Explicați de ce Iehova face acum cunoscut rămășiței sensul profețiilor sale scrise cu multă vreme în urmă în Biblie.

4. Relatați parabola despre copaci.

5-7. Identificați copacii și vița, orașul și persoanele menționate în parabolă.

8. Arătați, însoțind explicația cu scripturi dovezile care arată că împlinirea acestei parabole profetice a început după 1914, și evoluția ei ulterioară din jurul anului 1918.

9-13. Care sunt faptele care arată că, prin acțiunile lor, așa cum sunt consemnate în Judecători 8:33-35, cei din poporul lui Israel reprezintă “creștinătatea”?

14, 15. Explicați încercarea de a se înălța pe sine a lui Lucifer. Cum a găsit această formă de egoism expresie prin liderii ambițioși care conduc sub domnia lui Satan? Arătați, cu scripturi, calea bună pentru cei care se află într-un legământ pentru a îndeplini voința lui Dumnezeu și dacă această cale a fost urmată sau nu de cei care s-au aflat sub acest legământ.

16, 17. Cine a fost Abimelec? Conform numelui său, pe cine simbolizează el? Cum s-a vădit, cum a devenit evident acest lucru în “creștinătate”? Arătați cum relația dintre Abimelec și Ghedeon se potrivește în ilustrația profetică.

18. Explicați felul egoist în care a procedat Abimelec, așa cum este consemnat în Jud. 9:1. Ce fapte importante despre Sihem conțin Scripturile, fapte care îl fac se potrivească foarte bine în contextul ilustrației?

19, 20. Aplicați acea parte a ilustrației prezentată în versetul 2.

21. Cum își găsește împlinirea versetul 3?

22-24. Ce acțiune din partea clerului “creștinătății” marchează împlinirea acelei părți a ilustrației descrisă în versetul 4?

25-27. Descrieți ce a avut loc în mijlocul “creștinătății”, așa cum este prefigurată în prima parte a versetului 5. Cum se împlinește a doua parte a acestui verset?

28. Cum s-au adunat în “creștinătate” cei prefigurați de “proprietarii din Sihem”, care l-au făcut rege pe Abimelec lângă stejarul de la stâlpul din Sihem?

29-31. Arătați împlinirea versetului 7.

Sionul naște națiunea

Termenul ”Sion” se aplica în vechime orașului pe care l-a capturat David, regele israeliților de la păgâni și care a fost numit mai apoi Ierusalim. Cu toate acestea, Scripturile sfinte arată că Sion este de fapt numele organizației universale a lui Iehova Dumnezeu și în special partea oficială a acestei organizații.

Termenul Sion se aplică și poporului lui Dumnezeu de pe pământ deoarece membrii acestuia sunt din Sion, care este organizația lui Dumnezeu. ”Babilonul” înseamnă în Scripturi organizația lui Satan și este un termen aplicat uneori părții bisericești a acesteia. O lungă perioadă de timp, adevărații fii ai lui Dumnezeu au fost în sclavia sistemelor babilonice, așteptând cu răbdare timpul eliberării lor. Aceștia s-au rugat sincer așa cum i-a învățat Isus: ”Să vină Împărăția ta. Facă-se voia ta precum în cer așa și pe pământ.” Ei au așteptat și au sperat la a doua venire a Domnului și instituirii Împărăției lui, păstrând mereu în minte promisiunea pe care le-a făcut-o el discipolilor săi chiar înainte de plecarea sa: „Mă duc să vă pregătesc un loc. Și, dacă mă duc să vă pregătesc un loc, vin

din nou și vă voi primi acasă la mine, pentru ca, acolo unde sunt eu, să fiți și voi.” – Ioan 14:2,3

În parabola grâului și neghinei, spusă de Domnul nostru, el arată că această adunare a Împărăției avea să fie în sclavia neghinei până la timpul secerișului de la sfârșitul veacului. (Mat. 13:24-30) Isus a spus clar că aceste neghine ipocrite fuseseră sădite de Diavol, că secerișul este sfârșitul veacului, că neghina este sămânța Diavolului și că sămânța cea bună sunt fiii Împărăției. – Mat. 13:38,39

Profetul Daniel a profetit referitor la ”timpul sfârșitului”, adică timpul sau perioada în care lumea rea va lua sfârșit, atingând un punct culminant. Profetia poate fi înțeleasă numai când a fost împlinită sau este în curs de împlinire. În această profetie s-a consemnat că îngerul lui Dumnezeu a spus: ” El a răspuns: „Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.” (Dan. 12:9,10) Cei înțelepți menționați aici sunt cei ce primesc o cunoștință a adevărului și ascultă cu bucurie.

Profetia împlinită arată că în jurul anului 1874 (e.n.) și după aceea Domnul a început să arunce tot mai multă lumină asupra Cuvântului său și să-i aducă pe adevărații creștini afară din sclavia babiloniană și să le dea o înțelegere a marilor adevăruri fundamentale care au fost predate de apostolii lui Cristos dar care au fost ascunse de influența orbitoare a Diavolului. Psalmistul, vorbind pentru cei credincioși ce așteaptă astfel împlinirea speranței lor, în special după 1918, spune: „Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam. Atunci, gura ne era plină de strigăte de bucurie și limba, de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: „Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!” Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi și de aceea suntem plini de bucurie.” – Ps. 126:1-3

Împărăția anti-tipică a lui Dumnezeu, și anume națiunea Israel, a fost cucerită în 606 î.e.n., când orașul Ierusalim a fost distrus. Data aceasta marchează începutul timpurilor neamurilor. (Luca 21:24) Deoarece Dumnezeu i-a luat Israelului dreptul de a domni, Satan a devenit dumnezeul întregii lumi, inclusiv a Israelului. Afirmația profetului Ezechiel arată că neamurile trebuie să meargă mai departe sub conducerea dumnezeului lor până ”vine cel a cărui drept este” să domnească. (Ezec. 21:24-27) Alte versete arată că perioada neamurilor este de două mii cinci sute douăzeci de ani.

Atunci când adevărații urmași ai lui Isus Cristos au început să iasă din sistemele babiloniene după anul 1874 și au început să cerceteze Scripturile și au văzut unele dintre minunatele profeții din ele și dovezile împlinirii lor, ei au tras concluzia că perioada de 2520 de ani a neamurilor trebuie să ia sfârșit în 1914. Domnul i-a răsplătit pentru că au căutat împlinirea profețiilor.

În 1914 e.n. s-a născut Națiunea. Expresia ”națiunea născută” înseamnă că autoritatea constituită ce are dreptul să domnească a început să funcționeze, adică a început să domnească.

În istoria oamenilor, regatele sunt numite deseori ”națiuni”. Autoritatea care conduce un popor organizat se numește o împărăție, regat, națiune sau guvern. Acești termenii pot fi folosiți cu toții pentru a desemna același lucru. ”Guvern” și ”imperiu” înseamnă același lucru. Dacă există vreo diferență între ele, aceea este că termenul ”imperiu” este mai cuprinzător. Ar fi potrivit să spunem că un regat sau o națiune pot începe de la o scară mai mică, dar atunci când ea este extinsă pentru a cuprinde mai multe popoare, atunci se poate numi în mod potrivit un imperiu.

Scripturile se referă la Cristosul ca ”un neam sfânt”. (1 Pet. 2:9) A fi născut înseamnă a fi zămislit sau a începe să funcționeze. Aici este folosit în sens figurativ sau descriptiv și, aplicat unei națiuni, înseamnă că națiunea a început să exercite autoritate. Cea care dă naștere este femeia., spune profeția lui Isaia (66:7). „Înainte ca să simtă dureri, a născut și, înainte ca să-i vină suferințele, a dat naștere unui fiu”. Sionul, organizația lui Dumnezeu care dă naștere fiului de parte bărbătească, este numită în mod simbolic ”femeie”.

Într-un guvern sau o putere, dreptul de a guverna este deținut de o autoritate constituită în mod organizat. Despre Mesia se scrie: “ Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia[sau domnia princiara] va fi pe umărul Lui;” (Isa. 9:6) “ Căci a Domnului este Împărăția: El stăpânește peste neamuri.” (Ps. 22:28) Atunci când Isus se afla pe pământ, vorbea uneori despre sine ca despre “Împărăție” pentru că era numit să guverneze, să domnească (Mat. 10:7). Profetul, referindu-se la Împărăție și arătând că este separată și distinctă de indivizii care o compun, a spus: ”. „ Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” Dan. 7:27) Cei care domnesc în Împărăție, așa cum arată Scripturile, sunt Isus și cei pe care și-i alătură ca membrii ai corpului său.

La vreme răsturnării regatului sau împărăției sale tipice, și anume națiunea Israelului, Dumnezeu a indicat că a fixat un timp determinat, clar, când va veni la conducere cel al cărui drept este domnia, timp când va lua puterea și va începe să domnească. (Ez. 21:27). Cel care vine cu dreptul de a conduce, și care își va începe domnia la timpul fixat al lui Dumnezeu este Mesia (Gen. 49:10). Rezultă, deci, că atunci când cel care are dreptul va intra în puteri și va începe să domnească, lumea, aflată până acum sub guvernarea lui Satan, se va sfârși. Bazându-și concluziile pe numeroase profeții date de Dumnezeu, evreii devotați au înțeles și au crezut că lumea sau sistemul se va sfârși o dată cu venirea lui Mesia, și că Împărăția lui Mesia va intra în funcțiune și îi va binecuvânta cu toate binecuvântările pe care le doreau. Cei 11 discipoli ai lui Isus care au fost credincioși până la capăt au crezut că el este Mesia. Petru a declarat în mod expres aceste lucruri și a primit lauda lui Isus pentru această

afirmație, și nu avem niciun dubiu că și ceilalți discipoli au auzit și au crezut același lucru. – Mat. 16:16.

Acești discipoli, crezând și așteptându-se ca lumea de sub “prințul” Satan să ia sfârșit și ca Împărăția lui Mesia să urmeze ca autoritate supremă, au vorbit cu Învățătorul în particular și i-au pus această întrebare: ” El a șezut jos, pe Muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El, la o parte, și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”” – Mat. 24:3.

Despre ce lume era vorba în întrebarea pe care au pus-o? “Lumea” înseamnă omenirea, organizată în forme de guvernare, supervizată de un supraveghetor nevăzut. Scripturile vorbesc simbolic despre ea ca despre “cer și pământ”(2 Pet. 3:7) “Cerul” înseamnă partea invizibilă a lumii, care funcționează și coordonează atât cele vizibile cât și cele invizibile. “Pământul” reprezintă simbolic partea organizației care poate fi văzută de ochii umani. Atunci când discipolii au pus această întrebare, Satan era dumnezeul, prințul și conducătorul lumii. – 2 Cor. 4:3, 4; Ioan 14:30.

Isus a spus clar: „„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor, dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici.”” (Ioan 18:36). În mod necesar, Împărăția, națiunea sau guvernul său nu poate face parte din lumea menționată anterior, pentru că Satan era la controlul ei; și nu venise încă timpul fixat de Dumnezeu ca Isus să preia controlul. Discipolii au înțeles că lumea lui Satan trebuie să se sfârșească și că la un moment dat, în viitor, lumea lui Mesia trebuie să înceapă; și acesta este motivul pentru care i-au adresat această întrebare lui Isus.

Răspunsul dat întrebării puse de apostoli a fost formulat într-o exprimare profetică. Acesta nu putea fi înțeles și apreciat pe deplin decât atunci când avea să sosească vremea împlinirii sale, iar evenimentele concrete aveau să le permită celor care au văzut și le-au distins să înțeleagă profeția. O dată ajunși în vremea împlinirii profeției, cei care privesc și compară evenimentele concrete cu profeția o disting și o înțeleg.

Atunci când a răspuns la întrebare Isus i-a avertizat mai întâi pe discipoli să nu lase pe nimeni să îi amăgească. El le-a spus, în esență: ‘Vor fi războaie și zvonuri de războaie înainte ca sfârșitul să vină. Nu vă neliniștiți din cauza lor, pentru că sfârșitul nu vine încă.’. Apoi le-a spus care vor fi primele dovezi că lumea sau sistemul ajunge la sfârșitul său. A spus: “ Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție, împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor..” – Mat. 24:7, 8

Să examinăm acum evenimentele și dovezile fizice și să vedem cât de bine se potrivesc cu cuvintele profetice ale lui Isus. El a spus că începutul durerilor, adică, chinurile morții acestei lumi vechi, vor fi marcate de ridicarea națiunilor împotriva națiunilor, și a regatelor contra regatelor. S-a referit,

bineînțeleș, la un mare război, pentru că tocmai vorbise de războaie. Înainte de 1914 e.n., toate războaiele purtate vreodată au fost duse de o armată contra unei armate și de un clar împotriva altui clan. Niciodată în istoria omenirii nu a mai existat un război ca cel dintre 1914-1918. Fiecare parte a națiunilor combatante a fost chemată la acțiune. Bărbații au fost trimiși pe front, iar femeile și bărbații rămași acasă au fost obligați, prin comanda guvernelor lor, să poarte povara materială a războiului.

Orice element al națiunilor a fost comandat în scopuri războinice. Chiar și copiii au trebuit să joace un rol în conflict, pentru că hrana lor a fost raționalizată oficial pentru ca să se păstreze hrană pentru armatele de pe front. Cantitățile de făină, mălai, zahăr și alte produse de primă necesitate au fost raționalizate pentru oamenii rămași acasă, cu scopul ca războiul să poată fi câștigat. Lupta era națiune contra națiune, regat contra regat, antrenând practic toate națiunile “creștinătății”; și nu a mai existat vreodată un război ca acesta. Apoi au urmat marile perioade de foamete din Rusia, Austria, Germania și diferite regiuni din Orient. Din cauza foametei au murit mai mulți oameni decât au fost uciși de război. Apoi a urmat iute o epidemie cunoscută ca “gripa spaniolă”; iar, pe măsură ce aceasta s-a mutat din zonele înghețate în cele toride i-a măturat cu milioanele pe oamenii din calea ei. Au murit mai mulți oameni într-un an din cauza bolii decât cei uciși în război în cei patru ani de război.

Conform profețiilor divine, aceste lucruri constituie dovezi infailibile și concrete ale faptului că Sionul, organizația universală a lui Dumnezeu, a dat naștere sau a născut Noua Națiune, Împărăția.

Un popor pentru numele său

Pe o perioadă de timp cuprinsă între anii 1878 și 1918 s-a îndeplinit lucrarea de restatornicire a adevărurilor din Cuvântul lui Dumnezeu pentru cei care le caută și însetează, lucrare îndeplinită de cei care s-au devotat cu adevărat Domnului Dumnezeu și serviciului său. Această lucrare a fost prefigurată profetic cu mult timp în urmă de către acțiunile luate de profetul lui Dumnezeu, Ilie, față de națiunea Israelului din vechime. În acea perioadă de timp, mulți oameni din “creștinătate” s-au retras din organizațiile bisericesti catolice și protestante și au îmbrățișat cu bucurie adevărul; dar unele dintre vechile greșeli nu s-au dezlipit încă de ei. Aceste greșeli sunt reprezentate de profetul Domnului prin “veșmintele murdare” care au fost aduse cu ei de cei care s-au despărțit de organizația lui Satan sau “Babilonul”, așa cum o numește Biblia. (Zah. 3:1-4) Mulți dintre cei care au ajuns astfel să cunoască adevărul și care s-au retras din organizațiile bisericesti catolice și protestante au crezut și au acționat pe baza teoriei că principala lor datorie era să se pregătească pentru rai, pentru viața

veșnică în ceruri. Cu acest scop, și-au propus să-și dezvolte un “caracter” apreciat și frumos, și să atragă atenția celorlalți asupra nevoii de a proceda astfel. Nu ne putem îndoii totuși că erau onești în acest demers.

Desigur, aveau dreptate să creadă că Domnul le va da biruitorilor credincioși un loc în Împărăție împreună cu el; și aveau dreptate să creadă că trebuie să fie curați în gândire, în cuvinte și fapte pe cât posibil; dar au trecut cu vederea o lucrare care trebuie îndeplinită mai întâi de urmașii lui Cristos, cât timp vor trăi pe pământ. Fiecare creștin trebuie să ducă o viață fără pată și să se străduiască cât poate să facă mereu ceea ce e bine; dar asta nu e totul. Nimeni nu poate deveni, prin propriile eforturi, atât de bun și de perfect încât, pe baza acestei realizări, să fie apt să domnească cu Cristos în Împărăția sa. Condiția care precede admiterea în Împărăție este iubirea și credința față de Iehova Dumnezeu și Isus Cristos. Această iubire este dovedită prin păstrarea cu bucurie a poruncilor lui Dumnezeu. (Ioan 14:15, 21; 1 Ioan 4:17, 18; 5:3) Acest lucru înseamnă că biruitorii sunt devotați fără nici o urmă de egoism Domnului și cauzei sale și refuză să facă compromisuri, fie directe sau indirecte, cu orice parte a organizației Diavolului. Cei care sunt credincioși în acest fel până la capăt vor primi coroana vieții și un loc alături de Isus Cristos în Împărăția cerurilor. Creștinul nu poate fi credincios și loial și, în același timp, să neglijeze sau ignore poruncile lui Iehova Dumnezeu. Plăcerea sa va fi să respecte acele porunci.

Iehova Dumnezeu dezvăluie progresiv omului semnificația Cuvântului său: “ Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” (Prov. 4:18) Apostolii lui Isus Cristos au început să întrezărească și să înțeleagă scopul lui Dumnezeu atunci când au fost unși cu spiritul sfânt, în ziua de Rusalii, dar apoi au început să vadă chiar mai clar. Tot astfel, poporul lui Dumnezeu de azi a văzut treptat adevărul, pe măsură ce era restatornicit, și după ce Domnul a venit la templul său, împlinind profeția lui Maleahi, credincioșii au început să vadă și mai clar adevărul, iar lumina aruncată asupra Cuvântului lui Dumnezeu continuă să strălucească din ce în ce mai tare. Atunci când Isus a umblat pe pământ, și-a limitat activitatea de predicare la evrei. Vreme de 3 ani și jumătate după aceea, discipolii săi au predicat exclusiv evreilor. Religia lor a devenit o simplă formalitate, o înșiruire de ritualuri din cauza necredinței, lipsei de loialitate a clerului și a liderilor lor. Ceva vreme după Rusalii, discipolii lui Isus Cristos nu renunțaseră încă la mare parte din această formalitate.

Unii dintre acești creștini sinceri credeau că ‘un bărbat nu poate fi salvat dacă nu este circumcis’. Circumcizia se aplica doar la evrei, datorită legământului legii încheiat cu ei de Dumnezeu. Era nevoie de timp pentru ca oamenii abia ieșiți din bezna falsei religii a evreilor să realizeze acesta fapt. La timpul fixat, Dumnezeu l-a trimis pe apostolul Petru cu mesajul veștii bune la Cornelius, un om din Națiuni. (Fapte 10) Oamenii din națiuni, adică aceia ce nu erau evrei nu aveau nimic de-a face cu circumcizia. Faptul că vestea bună a fost

dusă celor din națiuni și că aceștia nu au fost circumciși a iscat o controversă în rândul multor creștini din acele vremuri,.

S-a ținut la Ierusalim un congres al discipolilor lui Isus pentru a evalua aceste chestiuni. Iacob, unul dintre discipolii Domnului, a fost președintele acelui congres. În cursul discuțiilor, Petru a povestit cum Dumnezeu a trimis prin el vestea bună națiunilor, și cum nu mai era acum nici o deosebire între evrei și neamuri (cei din națiuni) din perspectiva Cuvântului și scopului lui Dumnezeu. Apoi Pavel și Barnaba au vorbit înaintea congresului și au spus ce miracole a făcut Dumnezeu în rândul celor din națiuni prin mâinile lor. Rezumând chestiunea, Iacob a rostit niște cuvinte profetice. Armonizându-și spusele cu cele ale lui Amos, profetul lui Dumnezeu, Iacob a zis:

“ După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis:

„Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă..Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință. Acum dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.” Toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul neamurilor.. Când au încetat ei de vorbit, Iacob a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă! Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris: ‘După aceea, Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmurile și-l voi înălța din nou, pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate neamurile peste care este chemat Numele Meu’, zice Domnul, care face aceste lucruri și căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie.” (Fapte. 15:7-18) Astfel, a arătat că încă de la început o parte din planul lui Dumnezeu a fost să “scoată un popor pentru numele său” și, o odată realizat acest lucru, și-a pus Împărăția în funcțiune (lucru prezentat profetic de domnia regelui David), iar binecuvântările Împărăției aveau să ajungă la toate familiile pământului.

Prin lucrarea de pregătire a Domnului și restatornicire și redarea adevărilor fundamentale urmașilor săi, aceștia au aflat că “sămânța lui Avraam după promisiune” este Isus Cristos, că Isus Cristos este capul “adunării, care este corpul săi” și că succesorii săi credincioși constituie membrii corpului său, și toți din rândul lor trebuie să aibă o credință precum a lui Avraam. Cei care au avut o credință ca a lui Avraam, atunci când au văzut adevărul, s-au separat de formalismul oamenilor religioși ai “creștinătății” și au devenit servii lui

Dumnezeu și, prin adoptarea lor de către Dumnezeu, au devenit parte a seminței lui Avraam.

Dar nici măcar aceștia nu s-au bucurat de o înțelegere corectă și deplină a cuvintelor lui Iacob citate mai înainte decât după ce Domnul a venit la templul său, eveniment care a avut loc în anul 1918. Ei nu putea însă fi învinuiți în niciun fel pentru aceasta, pentru că e clar că nu se împlinise încă timpul fixat al lui Dumnezeu ca ei să înțeleagă; decât după venirea Domnului la templul său. Înainte de venirea lui, au înțeles că textul acestor scripturi înseamnă că adunarea scoasă din rândul lumii va deveni mireasa lui Cristos și îi va prelua, așadar, numele. Dar nu le-a trecut prin minte că se făcea referire de fapt la numele lui Iehova. Este adevărat că urmașii credincioși ai lui Isus Cristos care sunt învingători vor deveni membrii ai corpului lui Cristos în glorie, și vor lua numele lui Cristos și vor deveni comoștenitori împreună cu el, și vor fi numiți și clasa “miresei”. Dar, totuși, nu acesta este sensul cuvintelor lui Iacob citate mai sus.

Afirmația lui Iacob este o profeție care nu putea fi înțeleasă clar decât după ce avea să se împlinească sau să fie în curs de împlinire. De la deschiderea templului, cei din clasa templului văd acum clar că Iehova scoate un popor pentru numele *său*, și că acest lucru trebuie să aibă loc înainte ce să înceapă binecuvântarea tuturor familiilor de pe aceste pământ. Trebuie să deducem clar din acest lucru că Dumnezeu are o lucrare aparte pentru cei “scoși”, aleși astfel, cât timp aceștia trăiesc încă pe pământ.

Organizația lui Satan a aruncat mari ocări asupra numelui lui Iehova Dumnezeu. Acest lucru este adevărat cu precădere în vremurile moderne. “Creștinătatea organizată” a luat numele lui Cristos și pretinde că este creștină, dar acțiunile aceste organizații nu aduc decât dezonoare și violență numelui lui Cristos, ca și numelui lui Iehova Dumnezeu. Liderii și membrii acesteia se apropie de Domnul cu buzele lor, dar nu au devotamentul din inimă pentru el. Ei se folosesc de numele Domnului, dar nu posedă o înțelegere reală. Satan a folosit această organizație și practicile ei formale pentru a-i face pe oameni orbi la adevăr și a-i îndepărta de Dumnezeu. Dumnezeu își dezvăluie acum scopul de-și face un nume printre popoare, și de aceea alege dintre toți cei ce susțin că sunt creștini un popor pe care îl folosește pentru numele său și care va depune mărturie despre măreția numelui său. Numele său măreț trebuie prezentat așa cum se cuvine înaintea oamenilor, pentru că singura cale prin care aceștia pot obține viața este să îl cunoască pe El, pe adevăratul Dumnezeu, și pe Isus Cristos, pe care l-a trimis în lume ca pe un Salvator. (Ioan 17:3) Dumnezeu alege un popor și îl unge și îi dă autoritatea să depună mărturie despre numele său înaintea lumii, simbolizată de Egiptul din vechime

Egiptul din vechime era organizația lui Satan, iar poporul lui Dumnezeu, evreii, se aflau în sclavie și sub asuprirea conducătorului Egiptului, lucru care prefigurează profetic popoarele pământului sub robia lui Satan și a organizației sale rele din prezent. Înainte să îi salveze pe israeliți de sub robia egiptenilor, Dumnezeu l-a chemat pe Moise și, trimițându-l împreună cu fratele său, Aaron,

să discute și l-a îndrumat pe Moise cu privire la mesajul care trebuia transmis faraonului Egiptului: “ Domnul a zis lui Moise: „Scoală-te dis-de-dimineată, du-te înaintea lui Faraon și spune-i: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeuzeul evreilor: «Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. Fiindcă de data aceasta am să trimit toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul. Dacă Mi-aș fi întins mâna și te-aș fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare ca să vezi puterea Mea și Numele Meu să fie vestit în tot pământul.” – Ex. 9:13-16.

În văzul oamenilor, Faraon părea să facă orice voia, sfidându-l pe Iehova Dumnezeu. La întrebarea pusă de Moise, a răspuns: “Cine este [Iehova], ca să mă supun glasului său?” Din cauza unei asemenea sfidări, a devenit necesar ca Iehova să-și justifice numele înaintea popoarelor, spre binele omului.

Așadar, Scripturile marchează aceste condiții și circumstanțe care prezic lucrurile care trebuie să se petreacă la sfârșitul acestui sistem, atunci când afacerile oamenilor și națiunilor vor intra într-o mare criză. În prezent, pe pământ există o condiție prezisă clar de condițiile de atunci din Egipt. Niciodată în istoria omenirii din zilele faraonilor până în prezent nu au existat condiții care să se potrivească atât de bine drumului profetic urmat de Egipt. Ceea ce a făcut Dumnezeu Egiptului atunci pentru a-și face un nume a prezis felul în care își va face cunoscut numele înaintea întregii sale creații la sfârșitul acestui sistem.

Comemorarea

Data celebrării comemorării numelui lui Iehova Dumnezeu și a jertfei lui Isus Cristos este determinată în acest fel: De la răsăritul lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, se numără 14 zile. (Exod 12:1-6) După calculele astronomice, luna răsare cu cel puțin 16 ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul liber de om. În vremea lui Moise, calculul se făcea din momentul în care putea vedea luna cu ochiul liber, iar acesta este modul potrivit prin care să calculăm și noi timpul. Acest an (1935 e.n.) începe la data de 4 aprilie, iar în a 14-a zi, și anume după ora 6 p.m a zilei de 17 aprilie este timpul potrivit pentru celebrarea Comemorării. Vom folosi ora Ierusalimului.

Toți martorii lui Iehova de pe pământ se vor întruni, așadar, după ora 6 p.m. (după timpul local al zonei unde se adună fiecare adunare) și vor celebra Comemorarea. Vreme de mulți ani, Turnul de Veghere a obișnuit să publice motivul scriptural pentru care se celebrează Comemorarea pentru a le permite cititorilor săi să studieze acest lucru înainte de data celebrării. Însă, în acest an Turnul de Veghere nu va publica un asemenea articol, din următoarele motive:

Cartea intitulată Iehova conține o explicație mai detaliată a Comemorării decât ar putea prezenta Turnul de Veghere într-un singur număr. Toți cei care sunt

consacrații lui Iehova Dumnezeu și Regelui său ar trebui să studieze cu atenție și în rugăciune capitolele 2 și 3 ale acelei cărți, intitulată Iehova, care încep la pag. 26 și se termină la pag. 120. Fiecare adunare ar trebui să facă aranjamente ca un asemenea studiu să se țină o dată pe săptămână, iar studiul să înceapă la timp astfel încât să se parcurgă temeinic paginile menționate înainte de data Comemorării. Un asemenea studiu atent va necesita aproximativ opt săptămâni înainte de data de 17 aprilie și va continua în fiecare săptămână. Va trebui aleasă o persoană ca președinte, care să coordoneze întreaga serie de studii. O persoană care citește foarte bine ar trebui numită pentru a lectura la fiecare studiu. Studiile ar trebui să se țină în următorul mod, și anume: Președintele să îl roage pe cititor să citească câte un paragraf, și apoi să pună întrebări legate de acel paragraf. Pot fi citite și analizate scripturi potrivite aceluiași paragraf. Președintele nu ar trebui să vorbească prea mult.

La aceste studii, fiecare membru al adunării poate pune întrebări, iar toate răspunsurile trebuie să fie concise, și limitate strict la chestiunea în vedere. Evitați chestiunile secundare, care pot duce la confuzie. Fiecare întrunire de studiu trebuie să se deschidă și închidă cu rugăciune, și fiecare dintre cei prezenți să se străduiască să discearnă adevăratul sens al subiectului discutat. Dacă studiile se vor ține într-un asemenea fel de către toate adunările de pe pământ, fiecare dintre cei unși va avea același lucru în gând și se va putea aștepta ca eforturile sale să fie binecuvântate de Domnul. Toți cei unși trebuie să participe la aceste studii, și toți ceilalți oameni binevoitori au privilegiul de a audia și participa la aceste studii.

Apoi, pe data de 17 aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare de unși să se adune și să celebreze Comemorarea. În timpul celebrării, folosiți pâine nedospită și vin roșu adevărat. Mustul nefermentat sau sucul de stafide nu îndeplinesc cerințele. Domnul și apostolii săi au folosit vin adevărat, și ar trebui să le urmăm exemplul.

Scrisori

BĂTĂLIA ESTE A LUI IEHOVA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Abia dacă mă pot abține de la a vă scrie niște rânduri care să exprime aprecierea pe care o am după ce am citit articolul “Cuptorul de topit”. Sper că veți scuza deranjul meu în timpul dvs.. Cu siguranță că relatarea prezentată în Daniel 3 este una dintre cele mai clare și mai entuziasmante ilustrații date de Domnul spre mângâierea și consolarea noastră. Cât de credincios a fost Iehova prin Fiul și Servul său iubit, Isus Cristos, în împlinirea cuvântului său din Matei 24:25 și Revelația 1:1!

Încercările celor trei evrei, ale lui Mardoheu, Daniel, etc. au fost pricinuite de legislația factorilor de conducere ai Diavolului și repetarea lor din

prezent din cauza unor legi elaborate de conducători care sfidează legile lui Iehova, fie că aceștia o știu sau nu, generează circumstanțe similare care trebuie să supună la încercare rămășița, lucru îngăduit cu generozitate de Iehova spre binele membrilor ei. Ne vom supune oamenilor sau Dumnezeuului nostru, atunci când instrucțiunile se bat cap în cap? Din îndurarea lui Dumnezeu, am avut privilegiul de a ne oferi trupurile în serviciu spre justificarea numelui său, și prin îndurarea lui și în puterea pe care ne-o dă, vom rămâne credincioși. Părtașia la bucuria Domnului Isus în această mare justificare ne oferă puterea de a ne exprima astfel încrederea și de a rămâne fermi.

Sfidarea din partea inamicului este insultătoare la adresa numelui lui Iehova. Atunci când Goliat a zis: “Sfidez în această zi oștirile lui Israel”, David știa cine pe cine sfida de fapt uriașul. Filistenii l-au sfidat pe Iehova atunci când Goliat a sfidat oștirile Israelului și David, luând o poziție ce nu permitea niciun compromis față de Iehova, a spus: “Vin în numele lui Iehova al oștirilor, Dumnezeul oștirilor lui Israel, *pe care le-ai sfidat.*” David nu avea altceva decât toiagul, praștia și pietrele sale, dar, după cum a spus, bătălia este a lui Iehova. Ce exemplu de urmat pentru noi, care să ne determine să-l urmăm pe Domnul Isus acum, când este în fruntea oștirilor lui Iehova!

Mulți vor găsi pricini Societății, delegaților săi și organizației dar, în general, îl resping de fapt pe Domnul în inimile lor. Ne bucurăm împreună când vedem îndrăzneala nestinsă cu care trec frații noștri prin încercări; și rugăciunile noastre se înalță în numele lor.

Vă rog nu vă osteniți să răspundeți la această scrisoare; îmi este plăcut să scriu. În acest moment suntem în pragul campaniei cu broșura *Îngerul*. Teritoriul ce mi-a fost alocat este Delhi, sediul guvernului Indiei. La prima privire mi se confirmă ceea ce ne-am aștepta: o impresionantă desfășurare de forțe în conjuncție cu a șaptea putere mondială a Diavolului. Ei bine, acum e timpul să ne suflecăm mânecele și să trecem la treabă. Iată că începem!

Vă rog acceptați afecțiunea mea.

Fie ca Domnul să continue să vă călăuzească, binecuvânteze și ocrotească de dragul numelui său. Vă iubește, fără doar și poate, pentru loialitatea voastră,

În serviciu,
G.B. GARRARD.

RECUNOȘTIINȚĂ PENTRU MARELE DESCOPERITOR ȘI DĂTĂTOR

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova.

Cu recunoștință profundă pentru marele Descoperitor al numelui său și Dătător al fiecărui dar bun și perfect, doresc să-mi exprim aprecierea adâncă pentru splendida carte ce poartă titlul său, pe care tocmai am primit-o. Vreau, de asemeni, să vă mulțumesc și dvs. pentru acest dar.

Se poate vedea clar că această carte va fi de mare mângâiere și de cel mai mare ajutor poporului său și niciunul dintre martorii lui Iehova nu va ezita să împingă lupta până la porți. Sunt hotărât, prin îndurarea sa, să umblu mereu cu umilință înaintea lui și să-i îndeplinesc voința. Îi mulțumesc lui Iehova pentru multele binecuvântări și privilegiul serviciului zilnic.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze, mângâie și susțină în strădania voastră sinceră de a face cunoscut numele marelui Iehova; aceasta e rugăciunea mea. Cu cele mai bune urări și multă iubire, rămân,

Servul vostru în El,
WILFRED L. SMYTHE, *Zona Canalului.*

DELECTAȚI CU PRELEGERI

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Vă mulțumesc pentru cartea pe care ne-ați trimis-o cu atâta generozitate. Chiar titlul ei, 'Iehova' îi conferă locul cel mai înalte între toate cărțile scrise vreodată ca ajutoare în studiul Bibliei.

Analiza numelui lui Iehova și a legămintelor sale prezintă un interes care ne absoarbe atât de mult și o asemenea importanță vitală încât studiul acestei cărți ne dă mângâiere și încurajare și ne sporește entuziasmul de a merge în lucrarea de mărturie.

Duminică am folosit fonograful în casa șefului poliției. Gazdele au fost foarte încântate de lecturi. Aveau unele dintre cărți și au luat mai multe. Șeful era atât de încântat de prelegeri încât ne-a adresat invitația cordială de a reveni.

Rugându-mă să vă bucurați de călăuzirea, înțelepciunea și binecuvântările bogate ale Domnului în serviciul vostru credincios spre a-i glorifica numele, rămânem,

Ai voștri în lucrarea bucurătoare de mărturisire a adevărului,
FRATELE ȘI SORA GOODWIN, *Rhode Island*

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 APRILIE 1935

Nr. 7

Cuprins:

PROFEȚIE DESPRE ARBORI
PARTEA a II-a

- Pag. 165

COMEMORAREA

- Pag. 186

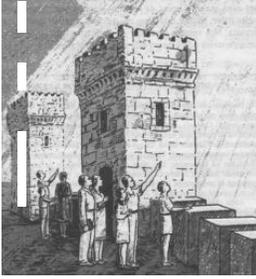
CONGRESUL DE LA WASHINGTON

- Pag. 187

SCRISORI

- Pag. 189

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Aprilie 1935

Nr. 7

PROFEȚIE DESPRE ARBORI

“Ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” – Isa. 61:3, A.R.V.

PARTEA a II-a

Iehova se folosește de oameni pentru a le declara scopurile, dar oamenii au doar o mică importanță. El ar putea la fel de bine să se folosească de lucruri neînsuflețite pentru a-și exprima voința. Oamenii se consideră deseori mai importanți decât ar trebui, pentru că Dumnezeu îi binecuvântează cu favoarea sa, și, ridicându-se astfel în slăvi singuri, ajung să cadă. Lucrurile neînsuflețite nu pot cădea din cauza mândriei și gloriei deșarte. Folosirea atât a lucrurilor însuflețite cât și neînsuflețite de către Iehova este subliniată de cuvintele lui Isus, când a spus despre discipolii săi: “Dar, răspunzând, el a zis: “Vă spun că, dacă aceștia ar tăcea, pietrele ar striga.” (Luca 19:40) Iehova l-a așezat pe Iotam pe vârful Muntelui Gazirim și l-a inspirat să declare mesajul lui Dumnezeu și să îl rostească în auzul dușmanilor lui Dumnezeu. Dacă Iotam, din cauza fricii de mulțimea de oameni, nu ar fi reușit sau ar fi refuzat să vorbească așa cum i-a fost poruncit, atunci Dumnezeu ar fi putut face chiar pietrele muntelui să dea glas mesajului său. Tot astfel, Iehova i-a favorizat pe bărbații și femeile din aceste zile periculoase din prezent, făcându-i martorii săi. El i-a uns și i-a așezat pe ‘muntele său înalt’ ca reprezentanți ai Împărăției sale; el a pus mesajul său pe buzele acestor martori și, dacă martorii – fie de frica reprezentanților lui Satan pe care îi văd în vale, fie din orice altă cauză – nu ar reuși sau ar refuza să vestească acel mesaj, Iehova ar putea - și este cert că ar fi face-o – folosi chiar și lucrurile neînsuflețite pentru a vorbi pentru el. Nici unul dintre martorii lui Iehova să nu-și ia asupra lui onoare din cauza poziției de care se bucură. Iehova Dumnezeu le-a dat onoare credincioșilor săi făcându-i martori ai săi, iar ei ar trebui să aprecieze acest fapt cu smerenie și umilință. Cei credincioși își vor face datoria și, făcând aceasta, vor umbla smeriți înaintea lui Dumnezeu cel Atotputernic, dându-i glorie și lăudându-i numele său și pe Fiul său iubit, Regele.

2. Așezându-l pe Iotam, al cărui nume înseamnă “Iehova este perfect” pe vârful muntelui și inspirându-l să vorbească, Iehova a spus atunci cu fermitate mulțimii de jos: ‘Calea voastră este întrutotul greșită, dar a mea este perfectă. Acest om rostește un mesaj perfect, pentru că este mesagerul meu; de aceea ascultați ce vă va spune. L-am delegat cu privilegiul de a vorbi, ca să-mi fac cunoscut scopul. Așa cum îl vedeți stând pe această masă de piatră imposibil de clintit, vestind mesajul meu, tot astfel și scopul meu va fi neclintit și neschimbat, și cuvântul meu nu se va întoarce la mine neîmplinit. Am hotărât aceasta, și o voi și face!’ Iehova acționa atunci și acolo conform regulii sale invariabile de a-i anunța de dușmani de distrugerea iminentă care îi paște. Iotam, fiind ultimul dintre fiii lui Ghedeon, reprezenta pe ultimii dintre martorii lui Iehova de pe pământ chiar înainte de căderea organizației lui Satan, declarând scopul lui Dumnezeu cu privire la distrugerea inamicului. Acest lucru, împreună cu alte fapte binecunoscute, este o dovadă că “profeția copacilor” este acum în curs de împlinire și că dezvăluirea ei este spre mângâierea rămășiței, pentru ca membrii ei să poată fi puternici în speranță, glorificându-l pe Dumnezeu.

3. Vreme de multe secole, domnia supremă asupra lumii a fost disputată, și de aici întrebarea: Cine este cel suprem? În această profeție a copacilor avem dovezi suplimentare, sau cumulate, că răul nu va continua să domnească; că Iehova Dumnezeu este suprem și că ai săi “copaci ai dreptății” vor fi folosiți de el pe timp nedeterminat spre gloria sa, exprimându-i și împlinindu-i scopul.

4. Copacii reprezintă simbolic creaturi vii. Marele “copac” al lui Satan care se înălța deasupra celorlalți “copaci” din Eden s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a stabilit un guvern de opoziție. Atunci când Dumnezeu i-a organizat pe israeliți și și-a pus numele peste ei, făcându-i poporul său, Satan li-a propus să îndeparteze acel popor de Dumnezeu. A fost instituită închinarea formală, religioasă, și a fost folosită pentru a-i seduce și atrage în cădere și desfrâu pe israeliți – acesta fiind mijlocul folosit de Diavol pentru a le pricinui distrugerea. Devenind răi și nemulțumiți cu prevederile lui Iehova pentru ei, israeliții au apelat la liderii răi ai organizației vizibile lui Satan și au căutat un rege care să domnească peste ei, ca și regii națiunilor păgâne.

MĂSLINUL

5. Iotam a început să dea glas profeției sale devenită proverbială despre copaci cu următoarele cuvinte: “Odată, copacii s-au dus să ungă un rege peste ei. Astfel, i-au zis măslinului: " Copacii au plecat să ungă un împărat și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: ‘Împărățește peste noi!’ ”.” (Jud. 9:8) La copacii menționați aici, care au mers să-și ungă un rege, se face o referire specială în versetul 15 al acestui capitol ca fiind cedrii Libanului. Acești copaci sunt folosiți ca simbol al oamenilor egoiști, invidioși și ambițioși, care acționează sub domnia și controlul lui Satan. Fiind mândri, ei caută să se ridice deasupra celorlalți și să facă ceea ce vor pentru a obține câștiguri personale. “ Căci este o zi a Domnului

oștirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat: împotriva tuturor cedrilor înalți și falnici ai Libanului și împotriva tuturor stejarilor Basanului;” (Isa. 2:12, 13) Ei corespund “pădurii din sud” (Ez. 20:46) În această profeție, ei ilustrează și-și găsesc o împlinire la scară mică (1) oamenii egoiști, ambițioși și idolatri din Sihem și (2) împlinirea la scară mai mare în frunzași “creștinătății”, care-i sprijină pe acești oameni ambițioși. Acești “copaci” (bărbați din Israel) căutau să aibă un rege după alegerea și după placul lor. Prin acest lucru, acționau sub influența lui Gog, reprezentantul principal al Diavolului. Ei doreau un rege vizibil, iar Satan i-a cârmuit atunci pe calea împlinirii dorințelor lor egoiste. Tot astfel, liderii “creștinătății”, înspre finalul Războiului Mondial nutreau o nerăbdare aparte, ca lumea să fie condusă după ideile lor. Războiul Mondial a făcut ca “creștinătatea” să piardă unul dintre “puii ei de leu”, așa că a ales pe altul dintre “puii” ei și l-a făcut leu tânăr (regele fiarelor), care să conducă lumea. Războiul Mondial a demonstrat că Imperiul Anglo-american nu conduce prin drept divin, ci că este la rândul lui în robia elementului comercial-politic și a militarismului. Acum “creștinătatea” scoate la înaintare Liga Națiunilor, pentru a o transforma în elementul stabilizator și dominator al lumii. – Vezi. Ez. 19:5, *Justificare*, vol. I, pag. 252.

6. Copacii, adică creaturile umane egoiste, s-au adresat mai întâi măslinului, spunând:” Imparateste peste noi”. Acest lucru trebuie să facă referire mai întâi la Ghedeon, care a fost invitat să fie rege peste Israel, dar care a refuzat:” Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian.” ". Dar Ghedeon le-a zis: " „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.” (Jud. 8:22, 23) Acest lucru arată că “măslinul” reprezentat își găsește mai întâi împlinire la scară mică prin Ghedeon și apoi, împlinirea la scară mai mare prin Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, care este Mijlocitorul noului legământ. “Măslinul” este asociat în particular cu noul legământ, așa cum este menționat în Romani 11:24-27. “Măslinul” îi reprezintă, deci, pe cei din organizația lui Dumnezeu și este alcătuit din cei scoși din rândul oamenilor și aduși în noul legământ pentru a fi “un popor pentru numele său”, pentru a depune mărturie în favoarea lui Iehova înaintea națiunilor. “Măslinul” reprezintă, deci, simbolic și rămășița care se află în prezent pe pământ, depunând mărturie în numele lui Iehova Dumnezeu. În sprijinul acestei aplicații a parabolei măslinului, observați următoarele texte: “ Dar eu sunt în Casa lui Dumnezeu ca un măslin verde, mă încred în bunătatea lui Dumnezeu în veci de veci. Te voi lăuda totdeauna pentru că ai lucrat și, în fața copiilor Tăi, voi nădăjdui în Numele Tău, căci este binevoitor.” (Ps. 52:8, 9) “ Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul și va da rădăcini ca Libanul. Ramurile lui se vor întinde; măreția lui va fi ca a măslinului și miresmele lui, ca ale Libanului.” (Osea 14:5, 6) “ Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului și altul la stânga lui.” (...), „Aceștia sunt cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ.”” (Zah. 4:3, 14) “ Voi da celor doi martori ai Mei să procească îmbrăcați în saci

o mie două sute șazeci de zile.” Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Domnului pământului.” – Rev. 11:3, 4.

7. Oferta de a-l face pe măslin rege arată o încercare a lui Satan de a-i face pe cei devotați lui Iehova Dumnezeu să se îndepărteze de el și, făcând compromisul, să cedeze în fața Diavolului. Satan a încercat tocmai acest lucru cu Isus în pustiu, atunci când s-a oferit să-i dea toate regatele pământului cu condiția specificată de el, și anume ca Isus să i se închine. Oferta a fost, desigur, refuzată (Mat. 4:1, 2, 8-11) În 1914, Mai-Marele Ghedeon, Isus Cristos, a fost trimis de Iehova, pentru că lumea sau sistemul lui Satan a luat sfârșit.; iar la sfârșitul Războiului Mondial “creștinătatea”, ca reprezentantă a lui Satan, i-a cerut lui Cristos să domnească peste ei în condițiile și termenii impuși de “creștinătate”, și anume ca Isus Cristos să permită regatelor și conducătorilor acestei lumi să rămână în funcțiune, iar “creștinătatea” să-și poată alege dinastiile de conducători și să-l reprezinte politic și financiar pe pământ, și să domnească pentru el ca reprezentanți vizibili ai săi. “Creștinătatea” a creat apoi Liga Națiunilor, care a fost aleasă chiar de ea, și apoi a declarat-o cu îndrăzneală și hazardat expresia Împărăției lui Cristos pe pământ. “Creștinătatea” a cerut apoi ca rămășița lui Dumnezeu, adică cei ce sunt ramuri ale “măslinului” să se închine și să predice după regulile “creștinătății”, care au fost anunțate de elementul religios combinat. Acest element scoate la înaintare Liga Națiunilor ca substitut al Împărăției lui Dumnezeu, lucru dezgustător în văzul lui Iehova. Rămășița refuză să facă vreun compromis cu oricare parte a organizației Diavolului și respinge, așadar, termenii “creștinătății” și se separă de ea întrutotul.

8. Măslinul din parabolă a răspuns ofertei: “Dar măslinul le-a zis: ” Să-mi părăsesc eu [martorul lui Iehova] untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc [în afara organizației lui Iehova] peste copaci?”” (Jud. 9:9, *R.V.*) Măslinul îl onorează cu uleiul său pe Dumnezeu. “Rădăcina de grăsime a măslinului” (Rom. 11:17) Măslinul produce un ulei care este transformat, după cum arată profetul lui Dumnezeu, în lumânările aurii din templu, care revarsă lumină care dezvăluie scopul lui Iehova, dat prin Isus Cristos, Fiul iubit al lui Dumnezeu (Zah.4:2, 3; vezi *Pregătirea*, pag. 64, 65) Ghedeon a refuzat să domnească peste Israel, spunând că “Domnul va domni peste voi”; tot astfel Isus Cristos a refuzat toate propunerile similare deoarece conduce ca Rege al lui Iehova și reprezentant al său, spre onoarea și gloria numelui lui Iehova. El este principalul, cel dintâi ‘copac al dreptății, plantat de Domnul’.

9. “Grăsimea măslinului” este un simbol al bucuriei, iar bucuria Domnului Isus este de a slăvi și justifica numele lui Iehova. Rămășița, intrând în “bucuria Domnului”, aduce “onoare lui Dumnezeu și omului”, așa cum afirmă textul (Ps. 66:2) Ei strălucesc în lume ca niște lumini spre gloria lui Dumnezeu (Fil. 2:15, 16) Lumina lor nu se datorează strălucirii lor în sine, înăscute, ci pentru că gloria lui Iehova a răsărit peste ei, și lumina care se vede este lumina lui revărsată peste ei. (Isa. 60:1, 2) Dacă martorii lui Iehova s-ar alătura la

domnie organizației lui Satan, acest lucru ar dezonora numele sfânt al lui Iehova. Rămășița credincioasă refuză să aibă orice de-a face cu politica sau afacerile politice ale acestei lumi. Martorii lui Iehova nu îi onorează pe oamenii de pe pământ, ci “pe omul Isus Cristos”, Mai-Marele Moise, Mijlocitorul noului legământ și Cel pe care Iehova l-a încoronat cu glorie și onoare. (Evr. 12:24; 2:6-9; Ps. 8:4, 5) Isus Cristos a intrat acum efectiv în această onoare descrisă de Scripturi, iar martorii lui Iehova declară gloria și onoarea sa. Deși martorii lui Iehova nu onorează niciun om de pe pământ, ei se supun poruncilor lui Iehova de a-l onora pe Fiul așa cum îl onorează pe Tatăl (Ioan 5:23). Rămășița lui Iehova îi onorează încontinuu pe Iehova Dumnezeu și Isus Cristos, Fiul său iubit, prin faptul că le spun oamenilor că Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos Regele său este singura speranță pentru omenire, și că aceasta va justifica deplin numele lui Iehova. Prin aceasta se împlinește parabola profetică cu privire la rămășița legată de refuzul lor de a ‘renunța la grăsimea cu care sunt glorificați Dumnezeu și oamenii.’, căci rămășița refuză să meargă și să fie promovată de orice parte a organizației lui Satan.

10. Isus Cristos, aflat acum în templul lui Iehova a încredințat rămășiței credincioase “mărturia lui Isus Cristos”. Cei din rămășița credincioasă sunt ramuri ale “măslinului” și refuză să facă orice fel de compromis cu organizația lui Satan, și refuză să-i ceară acestea permisiunea de a vesti. Ei depun și transmit mărturia lui Isus Cristos supunându-se poruncii lui Dumnezeu, și nu poruncilor omului. (Rev. 12:17) Acest lucru arată că “măslinul” a refuzat să ia în seamă propunerea “creștinătății”. Cristos a refuzat să “se legene deasupra copacilor” acestei lumi rele și și-a arătat dezaprobarea față de acea guvernare nedreaptă. Isus Cristos, Marele “Măslin”, a respins “creștinătatea” sau organizația lui Satan, și acum anunță că timpul distrugerii ei este aproape. Tot astfel, ramurile din Marele Măslin, adică rămășița, refuză să fie momite și îndepărtate de la a-l onora pe Iehova Dumnezeu și pe Fiul său iubit, “omul Isus Cristos”. Ei au venit în Împărăție, reprezentată de Muntele Sion, și au intrat în noul legământ, care a fost inaugurat cu ei, și și-au primit noul lor nume, dat lor chiar prin gura lui Iehova. Ei, la fel ca și “Capul” lor, Isus Cristos, resping orice formă de promovare sau sprijin care vine de la oameni și o așteaptă doar de la Iehova. (Ps. 75:6) Ei respectă ferm termenii noului legământ și, ca martori pentru Iehova, strigă acum cu putere și bucurie către dușman: “Suntem pentru Iehova și Justificatorul său”. Isus Cristos, marele Măslin, va conduce lumea, dar nu în condițiile dictate de oameni egoiști sau de Satan, ci după regula lui Iehova, Regele etern.

SMOCHINUL

11. Lingușeala este unul dintre instrumentele folosite de Satan pentru a-i prinde în cursă pe oameni, iar oamenii egoiști și ambițioși cedează în fața ei și sunt repede capturați. “Cine lingușește pe aproapele său îi întinde un laț sub

pașii lui.” (Prov. 29:5) „Limba mincinoasă urăște pe cei pe care-i doboară ea și gura lingușitoare pregătește pieirea.”. (Proverbe 26:28). Așa că, cu vorbe lingușitoare, copacii s-au întors către smochin. “Si copacii [din organizația lui Satan] au zis smochinului: "Vino tu [în organizația noastră] de împărățește peste noi".” (Jud. 9:10) Această parte a parabolei profetice este încă o dovadă a metodelor subtile folosite de Satan pentru a-i îndepărta pe oameni de Dumnezeu, și, o dată ce au cedat, sunt capturați și își vor pricinui negreșit nimicirea. “Smochinul” din această profecie reprezintă și își găsește prima împlinire la scară mică în Ieter, primul-născut al lui Ghedeon, care a fost și unul dintre cei 300 de israeliți implicați în luptă (Jud. 8:20) El era unul din fii legitimi ai lui Ghedeon, în timp ce Abimelec era un bastard. (Jud. 8:31) Israelii au cerut ca fii lui Ghedeon să domnească peste ei după Ghedeon, dar Ghedeon a refuzat acest lucru, și de aceea prima aplicare a parabolei se referă la primul-născut al lui Ghedeon. A doua împlinire, împlinirea mai mare a simbolului “smochinului” se găsește în “națiunea sfântă” a lui Dumnezeu. Aceasta este organizația bogată, dătătoare de roade, al cărei Cap și esență este Isus Cristos. (1 Pet. 2:9) “Națiunea sfântă” a lui Dumnezeu s-a născut în 1914 (Rev. 12:1-5) Ca o dovadă suplimentară că, în aplicarea lui, smochinul reprezintă națiunea sfântă putem observa că Iehova a ales națiunea lui Israel ca să fie un popor pentru numele său, și atunci când Isus Cristos a vizitat acea națiune ca Reprezentantul Principal al Tatălui său, a privit-o și a asemănat-o cu un smochin fără rod și a blestemat-o, pentru că nu a reușit să păstreze roadele Împărăției (Mat. 21:19, 20; Luca 13:6, 7; Ier. 24:1-8; 29:17; Ioel 1:7) Acești copaci care țin pe ramurile lor, adică poartă adevărul spre gloria lui Dumnezeu sunt cei care primesc aprobarea sa. “ Cine îngrijește de un smochin va mânca din rodul lui și cine-și păzește stăpânul va fi prețuit.” – Prov. 27:18.

12. “Creștinătatea” a pretins sus și tare că dorește ca națiunea lui Dumnezeu să domnească peste poporul său, dar pretențiile ei sunt cu totul și cu totul ipocrite, pentru că a insistat ca națiunile “creștinătății” să fie lăsate în pace și că Împărăția lui Dumnezeu să “nu conducă națiunile cu un toiag de fier” și să nu impună supunerea la regulile dreptății, ci ca “creștinătatea” să conducă după propriile căi sub numele lui Dumnezeu și al lui Cristos. (Ps. 2:8, 9; Rev. 2:26, 27) “Creștinătatea”, incluzând îndeosebi liderii ei “batarzi”, spune în esență lui Iehova și Isus Cristos: ‘Voi puteți domni în ceruri, dar noi vom conduce pe pământ, și vom numi guvernarea noastră expresia regulilor voastre’. Fiind precum “cedrii Libanului”, adică fii ai lui Satan, acestor lideri ai “creștinătății” nu le place să audă glasul și porunca lui Iehova Dumnezeu, pentru că “glasul lui Iehova frânge cedrii Libanului” (Ps. 29:5) “Creștinătatea” invită națiunea Domnului să se alăture familiei sau Ligii ei, care va fi un compromis cu Diavolul, compromis pe care Isus Cristos și toți urmașii săi credincioși îl refuză hotărât.

13. În profecie, “smochinul” refuză oferta și menționează motivul pentru care i-ar fi imposibil să accepte: „Dar smochinul le-a răspuns: ‘Să-mi părăsesc eu

dulceața mea și rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?” (Jud. 9:11) Refuzul este prezentat sub forma unei întrebări retorice, dar în termeni atât de puternici încât sensul său este lipsit de echivoc. Fructul smochinului este dulce, iar împlinirea voinței lui Dumnezeu este dulce pentru cei care, din îndurarea sa, vor alcătui noua națiune. Cei din noua națiune găsesc plăcere a în îndeplini voința lui Dumnezeu, pentru că legea sa este dreaptă. Ei i se închină ca unicului Dumnezeu și îl venerază în spirit și adevăr. Ei nu se tem de creaturi, ci doar de Dumnezeu și sunt peste măsură de dornici să se supună poruncilor sale, iar acest lucru e dulceață pentru ei (Ps. 19:9, 10) Smochinul spune: “Sa-mi părăsesc eu dulceața mea și rodul meu cel minunat ca să mă duc să domnesc peste copaci?”, roade care sunt adevărul dătător și păstrător de viață al Împărăției. Doar acesta reprezintă roadele bune, și acest fruct al Împărăției este încredințat de Iehova națiunii sfinte, incluzând rămășița care îl poartă înaintea lumii ca martori ai numelui lui Iehova. Ei spun, ca martori ai săi: “ Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai Altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți, și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.” (Rom. 7:4) Cuvântul adevărului sau vestea bună a Împărăției este încredințată celor din națiunea sfântă, iar Domnul umple mintea oamenilor din rămășița sa cu acest mesaj prețios al adevărului. “ De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu,” (1 Col. 9, 10) Asemenea rodire este cerută de la întreaga rămășiță aflată al templu. atunci când Isus Cristos a venit la nașterea națiunii sfinte, nu a reușit să găsească în ipocrita “creștinătate”, care este “smochinul” sterp vreun rod sau martor al adevărului, și de aceea a blestemat “creștinătatea” și a părăsit-o. – Mat. 21:18-20.

14. De ce ar trebui cineva, atât de mult privilegiat de Iehova prin faptul că a fost făcut parte din noua națiune “să fie înălțat deasupra copacilor”, adică să participe la guvernarea exercitată asupra acestui sistem rău, acestei lumi nelegiuite? Dacă un creștin ar face asta, atunci ar refuza să dea glas sentinței lui Iehova împotriva organizației rele a lui Satan și, deci, ar încheia un compromis cu Diavolul. Poporul lui Dumnezeu ce trăiește în prezent pe pământ, datorită faptului că a fost luminat prin Cuvântul lui Dumnezeu, este mult mai bine echipat decât oamenii din lume pentru a pune în aplicare un guvern și reguli echitabile în rândul oamenilor, dar dacă s-ar îndepărta de misiunea încredințată lor de Dumnezeu și dacă ar ceda în fața lingușelilor oamenilor acceptând să participe la sistemul lor prin ocuparea de funcții, ar însemna că ar eșua în scopul pentru care au fost chemați de Iehova, și ar cădea în capcana lingușelilor lui Satan și ar fi distruși pentru totdeauna. Martorii credincioși ai lui Iehova, care formează o parte din națiunea nouă și sfântă, refuză clar să cedeze în fața

lingușelilor lumii sau constrângerii și, îndepărtându-se de aceasta, continuă să cânte: “Suntem pentru Iehova și Justificatorul său”.

VIȚA DE VIE

15. Diavol a avut trei încercări distincte și separate de a-l îndepărta pe Isus de Iehova, ca Isus să se autodistrugă, și a dat greș în toate trei. În parabola pe care o analizăm, eșecul a fost consecință a eforturilor reprezentanților lui Satan de a abate măslinul și smochinul de la calea lor dreaptă. Apoi, au făcut a treia încercare: “Și copacii au zis viței: ‘Vino tu și domnește peste noi!’” (Jud. 9:12) Vița-de-vie, în prima sa aplicare, la scară mică, reprezintă fiii legitimi sau casa lui Ghedeon, sugerată de cuvintele “fiul său, și fiul fiului tău”, cărora israeliții le-au cerut să domnească peste ei. (Jud. 8:22). Aplicarea ei mai mare și completă se referă la casa regală a lui Iehova, al cărei membru principal și Cap este Isus Cristos, casă regală care are bucuria supremă de a participa la justificarea numelui lui Iehova. Vița-de-vie dă vin bun, care este un simbol al bucuriei: “nu vă mâhniți, căci bucuria[vinului] Domnului va fi tăria voastră.” (Neemia 8:10) Isus Cristos, ca membru principal al casei regale, constituie “vița-de-vie”: ”Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în Mine și în care rămân Eu aduce mult rod. Căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic(...)V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină.” (Ioan 15:5, 11) Ca argument al faptului că parabola profetică își va găsi aplicare completă în “ziua lui Iehova”, observați aceste texte doveditoare: „În ziua aceea Domnul va pedepsi cu sabia Sa aspră, mare și puternică Leviatanul, șarpele fugar, Leviatanul, șarpele încolăcit. Îl va ucide pe monstrul care este în mare! În ziua aceea, va exista o vie aleasă:„Cântați despre ea!” (Isa. 27 :1, 2) După Războiul Mondial, “creștinătatea” l-a invitat pe Cristos să fie conducătorul ei, cu condiția ca ea să-i poarte numele în timp ce își poate urma totodată calea egoistă. Dacă oamenii ar înțelege că “creștinătatea” nu mai poartă numele lui Cristos, acest lucru ar fi în defavoarea ei; de aceea “creștinătatea” și liderii săi neagă lui Cristos și membrilor casei sale din rămășița credincioasă privilegiul și bucuria de a vesti numele lui Iehova Dumnezeu. Ea vrea să prevină onorarea și lauda bucuroasă oferită de rămășiță prin vestirea numelui lui Iehova, și să-i împiedice astfel să participe la justificarea numelui său. “Creștinătatea” și toți liderii ei stăruie în a bea “vinul” Babilonului. (Rev. 17:2-4) “Creștinătatea” ar vrea ca Cristos să fie o “viță a Sodomei” și nu să strige de bucurie și să-l bucure pe marele stăpân al Casei sale, Iehova. Ar putea oare casa regală a lui Iehova să fie de acord cu oricare din aceste condiții?

16. Iehova a dat bucurie și putere casei sale regale, iar această bucurie trebuie să rămână cu ei pentru totdeauna. De aceea, vița-de-vie a răspuns copacilor: ” «Să-mi părăsesc eu mustul, care aduce bucurie lui Dumnezeu și oamenilor, și să merg să mă leagăn peste copaci?»» (Jud. 9:13) Pentru a încheia un compromis cu “creștinătatea” prin ‘atingerea lucrului necurat’ sau a avea orice în comun cu aceasta sau a deține orice poziție oficială în organizația ei, rămășița ar trebui să părăsească bucuria Domnului, iar asta ar însemna “părăsirea viței mele, care bucură și pe Dumnezeu și pe om”, adică pe Iehova Dumnezeu și pe “omul Isus Cristos”. Iehova găsește bucurie în justificarea numelui său, iar cei ce umblă în lumină cu Isus Cristos, Justificatorul, se bucură de părtășie cu el la justificarea numelui său, reprezentat aici de vița-de-vie. (1 Ioan 1:5-7) Iehova Dumnezeu găsește bucurie în vinul “viei” sale pe care a sădit-o spre desfătarea sa. “Vinul înveselește viața” (Ecl. 10:19). “Creștinătatea” îi slujește lui Satan și bucură inima lui Satan cu răutățile și minciunile ei (Osea 7:3) Vinul nu Iehova nu doar că îi învește inima, ci bucură și inima “omului Isus Cristos”, pentru că bucuria lui Isus este justificarea numelui Tatălui său și este peste măsură de bucurios atunci când rămășița participă cu el la această lucrare fericită. (Isa. 61:10) Rămășița credincioșilor îi bucură pe Iehova și Isus Cristos prin devotamentul lor complet față de Dumnezeu, Regele și Împărăția sa. Cei din rămășiță nu caută să facă pe placul oamenilor de pe pământ, ci doar pe placul lui Dumnezeu și al lui Cristos. “ ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu pentru a ni se încredința Evanghelia, tot așa vorbim și noi, nu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, Care ne cercetează inimile.” (1 Tes. 2:4) “ fiindcă ați primit învățătură de la noi despre cum trebuie să umblați și să-I fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa cum, de altfel, și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus să sporiți tot mai mult în privința aceasta.” (1 Tes. 4:1) Aceste cuvinte de îndemn se aplică celor care sunt din casa regală și, deci, mlădițelor viței adevărate. Isus, adevărata viță, a spus: “ Iar Cel Ce M-a trimis este cu Mine. El nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac întotdeauna ceea ce Îi este plăcut.” (Ioan 8:29) “ iar dacă cerem ceva, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.” (1 Ioan 3:22). “ vin care înveselește inima omului, ulei care dă strălucire feței și pâine care întărește inima omului.” – Ps. 104:15.

17. Martorii lui Iehova au acum privilegiul de a participa la culegerea roadelor “viței pământului”, după aceea fiind distrusă. Ar trebui oare aceștia, care au primit ungerea de la Domnul, să “meargă [și să atingă lucrul necurat al “creștinătății”] și să se legene deasupra celorlalți copaci?” ai organizației lui

Satan? Dacă ar face-o, și-ar dovedi lipsa de credincioșie față de Dumnezeu și ar pierde orice șansă de a participa cu bucurie la justificarea numelui lui Iehova. Ar însemna pentru ei și pierderea tuturor promisiunilor prețioase ale Domnului. “Celui ce învinge și păzește până la sfârșit lucrările Mele îi voi da autoritate peste neamuri—el le va conduce cu un sceptru de fier, le va sfârâma ca pe niște vase de lut” – Rev. 2:26, 27.

18. Cei din rămășiță trebuie să fie învingători desăvârșiți ca să se poată bucura de promisiune. Isus Cristos a respins cu hotărâre condițiile “creștinătății”, iar urmașii săi credincioși, rămășița, trebuie să facă la fel. Supunându-se poruncii lui Dumnezeu, ei trebuie să continue să depună “mărturia lui Isus Cristos”, care le este încredințată, și să facă asta fără să ceară permisiune de la vreo creatură. Ei continuă și vor continua până la capăt să declare numele lui Iehova, să-i îndrepte pe oameni spre Isus Cristos, marele Zdrobitor din teascu mâniai aprinse a lui Dumnezeu cel Atotputernic, și să avertizeze astfel “creștinătatea” de faptul că ea, cât și întreaga organizație a lui Satan, vor fi zdrobite curând. Ei cântă cu credință și bucurie mărșăluind spre Armagedon, declarând cu că sunt pentru Iehova și pentru Justificatorul său, adică Isus Cristos.

TOȚI COPACII

19. Onestitatea și sinceritatea unei creaturi se determină prin calea pe care va merge în acțiunile sale, și de aceea se spune foarte bine că “faptele vorbesc mai puternic decât cuvintele”. Abimelec și susținătorii săi, reprezentați de “copaci” își dau pe față lipsa de sinceritate și onestitate prin faptul că cer măslinului, smochinului și viței-de-vie să domnească peste ei. Tot astfel, “creștinătatea” și în special clerul și “frunțașii turmei” își dau pe față lipsa de onestitatea prin faptele lor. Clerul a pretins că dorește ca Isus Cristos să domnească, iar frunțașii turmelor s-au alăturat clerului în această solicitare formală, iar gloata sau acoliții s-au plecat și și-au aruncat banii în coș, toți sperând ca prin aceasta să cumpere niște favoare pentru sine, dar asemenea oameni din sânul “creștinătății” nu au primit adevărul pe care l-au auzit într-o inimă bună și onestă. În timpul perioadei Ilie și până în 1918, adevărul Împărăției lui Dumnezeu a fost vestit în repetate rânduri în mijlocul “creștinătății”, dar acești copaci ai “creștinătății” nu creșteau pe sol bun, și adevărul nu le-a făcut niciun bine. “ Iar cât despre sămânța din pământul bun, aceștia sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl țin strâns într-o inimă frumoasă și bună și aduc rod cu răbdare.” (Luca 8:15) Apoi a sosit sfârșitul timpurilor națiunilor, și adeptilor falselor religii li s-a spus că a sosit Împărăția lui Dumnezeu. Domnia dreaptă a lui Cristos nu era pe placul clerului egoist, ca și al “copacilor” politici și comerciali, nici al sprijinitorilor acestor organisme oficiale. Mulți dintre cei implicați în lucrarea Ilie nu au descoperit sau realizat, în anul 1914, ceea ce căutau inimile lor egoiste. Ei se așteptau să fie ridicați în slăvi, dar dând greș în

această privity, acești necredincioși, formând clasa “servului rău” s-au alăturat celorlalți copaci, și “ Atunci toți copacii i-au zis spinului: «Vino tu și domnește peste noi!»” (Jud. 9:14) Acest text pune accentul asupra faptului că “toți copacii” s-au alăturat în această cere. “Toți copacii” de aici trebuie în mod necesar să includă și clasa “servului său” sau a “omului păcatului”, pentru că la vremea împlinirii parabolei profetice clasa “servului rău” de acum se înclină și salută liderii vizibili pământești și îi declară “stăpâniri înalte” și îl trădează așadar pe Domnul Isus Cristos reprezentat de frații săi, clasa “servului credincios și înțelept”. Clasa “omului păcatului” devine și clasa Iuda, a “fiului pierzării”. Prin acțiunile lor, ei dovedesc că nu au primit adevărul într-o inimă onestă și bună ci, prin egoism și necinste au urmărit câștiguri egoiste. “Toți copacii” fiind nesinceri și necinstiți, nu ar fi putut să cadă de acord asupra unui lucru bun și onest, ci au căzut de acord asupra unui singur lucru, și anume opoziția lor unită față de Împărăția lui Dumnezeu și a servilor săi unși de pe pământ. Acțiunile lor dovedesc acum ipocrizia lor și dezvăluie că nu au dorit niciodată sincer și onest ca Isus Cristos, reprezentat de măslin, smochin și viță, să domnească peste ei. Așadar, toți copacii au apelat la mărăcine, la copacul cu spini. Dar ce simbolizează mărăcinele?

MĂRĂCINELE

20. În cadrul împlinirii la scară mică a parabolei profetice, conform cu Judecători 9:6, mărăcinele îl reprezintă pe Abimelec. În cadrul împlinirii mai mari sau complete a profeției, acesta reprezintă factorii de conducere decăzuți, dăunători, extrem de egoiști și neloiali, adică politicienii de profesie și giganții comerciali, “frunțașii turmei” care constituie așadar creștinii “batarzi” ai “creștinătății”. Aceștia nu se devotează bunăstării generale a oamenilor, și cu siguranță nu onorării lui Dumnezeu. Despre acești ipocriți, profeți falși, mincinoși și lipsiți de onestitate, Isus a spus: “Culeg oare oamenii struguri din spini sau smochine din ciulini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul stricat face roade rele. Un pom bun nu poate face roade rele și un pom stricat nu poate face roade bune. Orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.” (Matei 7:16-19) „Omul bun scoate ce este bun din vistieria bună a inimii lui, dar cel rău scoate ce este rău din vistieria lui cea rea. Căci din belșugul inimii îi vorbește gura.” – Luca 6:45.

21. În 1918, Isus Cristos adică “Piatra din Sion” a fost așezat la temelie, iar acum Iehova, prin unșii săi și Regele său întronat și Judecătorul său a dat porunca: “ Domnul însă este în Templul Său cel sfânt! Tot pământul să tacă[să-L asculte și să I se supună] înaintea Lui!” (Hab. 2:20) În loc să se supună poruncii Domnului, “toți copacii” “creștinătății” s-au întors către mărăcine, adică spre oamenii egoiști, lipsiți de inimă din “creștinătate” și au spus: “Vino și fii rege peste noi”. “Creștinătatea” și frunțașii turmelor ei nu au mers atunci la cei care se

găseau în noul legământ ca popor pentru numele lui Iehova, adică la “măslin”, nici la “smochin”, care rodește fructele Împărăției; nici la “vița-de-vie”, care poartă bucuria Domnului de a fi părtași la justificarea numelui lui Iehova; ci s-au alăturat toți ca să-l înalțe pe “mărăcine”, care nu răspunde cu apreciere “ploii” de adevăr a lui Dumnezeu. Să ne amintim acum oamenii care au fost așezați în poziții de conducere din 1918. Între ei nu se găsește măcar unul care să fi luat poziție de partea lui Dumnezeu și a lui Cristos. Toți au ignorat cu desăvârșire adevărul, chiar dacă le-a fost uneori adus direct în atenție. Au refuzat să ia în seamă Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos ca unic remediu pentru bolile și relele lumii. Din contră, acești conducători vizibili egoiști au propus diferite planuri rele prin care au sperat să conducă lumea, precum fascismul, hitlerismul, A.R.N și fiasco-ul “Anului nou” și alte asemenea lucruri egoiste și le-au cerut oamenilor să-și pună credința și speranța în acestea. În loc să primească mesajul de adevăr de la Dumnezeu, îi persecută și chinuie pe mesagerii săi care poartă cu ei roadele Împărăției sale. Astfel, se poate vedea că “pământul” “creștinătății” a primit ploaia adevărului lui Dumnezeu, care a căzut în repetate rânduri peste ei, dar “creștinătatea” refuză să dea ascultare măcar avertismentului cu privire la distrugerea ei iminentă, și a ignorat cu desăvârșire pe Dumnezeu și Cristos, și de aceea zilele ei sunt numărate și trage aproape de sfârșitul și nimicirea ei: “Când pământul absoarbe ploaia care deseori cade pe el și dă iarbă folositoare celor prin care este cultivat, el primește binecuvântarea de la Dumnezeu. Dacă însă dă spini și ciulini, atunci este nefolositor și este aproape să fie blestemat; sfârșitul lui este în ardere.” – Evr. 6:7, 8.

22. Fiind izgonit din ceruri, și văzând că Isus a fost întronat ca Rege, în 1918 Satan știa că trebuie să se grăbească în lucrarea sa de distrugere.; de aceea și-a propus să-i îndepărteze de Dumnezeu pe toți oamenii din națiuni, ca să se bizuie pe el, pe Diavol și agenții săi de pe pământ; iar acest lucru este arătat în parabola profetică de răspunsul mărăcinelui: “ Spinul le-a răspuns copacilor: «Dacă vreți cu adevărat să mă ungeți ca rege al vostru, veniți și adăpostiți-vă la umbra mea, dar dacă nu vreți, atunci să iasă foc din spin și să mistuie cedrii Libanului!»” – Jud. 9:15.

23. “Mărăcinele” sau Abimelec din epoca modernă – adică egoiștii lideri comerciali și politici, ajutați, încurajați și “spălați de vină” de cler – ordonă “copacilor”, adică popoarelor “creștinătății” să se alinieze sub steagul lui Satan și să își îmbrace uniformele sau veșmintele de identificare, să poarte un steag și să salute într-un mod specific, și să-i recunoască și să se încline înaintea celor din organizația lui Satan, și să-i ridice în slăvi ca pe “stăpâniri înalte” și să-și ofere loialitatea și devotamentul complet unor asemenea lideri. Tuturor li se poruncește să ia poziție împotriva lui Iehova și lui Isus Cristos, Mai-Marele Ghedeon, și împotriva martorilor lui Iehova, în calitatea lor de reprezentați ai

Domnului pe pământ. Astfel, Abimelec din epoca modernă face ca popoarele, reprezentate de “copaci” să “se încreadă în umbra Egiptului” și să vină sub ea. – Isa. 30:2, 3.

24. Ei trebuie să se supună liderilor “creștinătății” și să treacă sub umbra marelui “copac” al Diavolului. (Ez. 31:6, 17) Poporul credincios al lui Dumnezeu se află sub umbra celui Atotputernic, dar Diavolul încearcă să-i atragă pe toți sub copacul său. (Ps. 91:1) Mărăcinele presupune eronat că este mai înalt și mai puternic decât cedrii, adică decât popoarele, decât oamenii. Conducătorii josnici de azi își asumă exact aceeași poziție. Dacă poporul nu se înclină înaintea unor asemenea reprezentați demonici și cruzi de la conducere, ce se va întâmpla cu ei. Iar mărăcinele răspunde: “atunci să iasă foc din spin și să mistuie cedrii Libanului! [adică tocmai copacii care l-au invitat pe mărăcine să le fie rege]”. Dacă poporul nu se supune orbește și nu este loial conducătorilor aspri, cruzi și tiranici, atunci forțele armate brutale vor aduce asupra lor nimicirea prin flăcări. Faptele care s-au petrecut din 1918 indică împlinirea profeției menționate aici.

25. “Liban” înseamnă “alb”; iar “cedrii Libanului” din acest text simbolizează gloata “creștinătății”, ce-și pare dreaptă în trufia ei; adică autoritățile arogante din rândul clerului care se ridică pe sine în slăvi și aliații lor, printre care și clasa “omului păcatului”. (vezi versetul 20). Conducătorii cruzi de felul “mărăcinelui” au făcut să se elaboreze și decreteze legi feroce, legi “cu colți” înăuntrul lor, prin care se așteaptă să oblige la supunere la ordonanțele lor și diferitele lor planuri. Dacă poporul nu respectă și nu se supune regulilor comerciale de fixare a prețului, sau regulilor cu privire la drapel, sau regulilor de salut, sau regulii “aduceți-vă aurul” sau legii de reducere a recoltelor și distrugere a cărnii de porc, sau oricărei alte legi sau edict pe care mulțimea “mărăcinelui” o consideră demnă de elaborare și promulgare, atunci poporul primește o pedeapsă arzătoare, iar cei din patrurile brutale de impunere a legii, de dragul slujbelor lor, sunt gata, ba chiar dornici să aplice asemenea pedepse. Faptele care s-au petrecut recent sprijină din abundență această afirmație. “Creștinătatea” a trecut în întregime de partea Diavolului și împotriva lui Cristos și a Împărăției sale. Clericii ipocriți pretind că îl reprezintă pe Cristos și Împărăția sa, și în același timp arată spre guvernarea crudă, diabolică și sângeroasă din prezent, spunând că “aceasta este singura lumină a lumii, pentru că este expresia împărăției lui Dumnezeu”. Martorii lui Iehova trebuie acum să vestească adevărul, pentru că a sosit timpul împărțirii oamenilor, iar aceștia trebuie să audă adevărul pentru a decide pe care cale să meargă.

APLICAREA

26. Iotam, după ce a rostit parabola profetică, a și aplicat-o. Tot astfel, martorii lui Iehova, reprezentați de Iotam, trebuie să vestească aplicarea parabolei profetice în auzul oamenilor de azi. Acel mesaj și aplicarea lui vorbește verde-n față “creștinătății” despre lipsa ei de onestitate și sinceritate pe calea pe

care merge. Iotam a făcut apel la oamenii din Sihem să judece pentru sine dacă au fost sinceri și onești ucigându-i pe fiii lui Ghedeon și făcându-l pe Abimelec rege: “Oare cu credincioșie și integritate ați lucrat voi când l-ați făcut pe Abimelec rege? V-ați purtat voi bine cu Ierub-Baal și familia lui? Și oare i-ați făcut voi după cum merita? Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi, și-a riscat viața și v-a eliberat din mâna lui Midian. Dar voi v-ați ridicat astăzi împotriva familiei tatălui meu și i-ați ucis fiii, șaptezeci de bărbați, pe o singură piatră. Apoi l-ați făcut rege peste locuitorii Șehemului pe Abimelec, fiul slujnicei lui, pentru că este fratele vostru. Dacă ați lucrat astăzi cu credincioșie și integritate față de Ierub-Baal și familia lui, atunci bucurați-vă de Abimelec și el să se bucure de voi!” – Judecători 9:16-19.

27. Cuvintele lui Iotam trebuie să-i fi biciuit pe Abimelec și pe sprijinatorii săi și să-i fi înfierbântat și înfricoșat mult, chiar când decurgeau procedurile de încoronare a lui Abimelec. Cum ar fi putut să fi procedat cu sinceritate și ireproșabil atunci când l-au ales pe Abimelec ca rege, când, prin această faptă, l-au respins pe Iehova ca rege peste Israel? Ei nu au avut cum să fie onești față de Iehova și de omul Ierubaal, pe care Iehova l-a folosit pentru a-i scăpa din mâna dușmanilor. Ei și-au arătat nesinceritatea și necinstea atunci când i-au ucis cu nelegiuire și răutate pe toți fiii lui Ghedeon în afară de Iotam, care le-a scăpat. Auzind aceste cuvinte puternice de la omul ce stătea sus pe munte, Abimelec și sprijinatorii săi trebuie să fi știut că nu doar că au fost nesinceri și necinstiți, ci că erau cruzi, nelegiuți și ucigași cu sânge rece.

28. În aceste zile, aplicarea parabolei profetice lovește “creștinătatea” cu cuvinte chiar mai puternice. Clerul și fruntașii turmelor lor au pretins multă vreme că servesc pe Dumnezeu și Cristos. Ei au beneficiat de consemnarea felului în care Dumnezeu s-a purtat cu oamenii credincioși din vechime, așa cum este prezentată în Biblie, cât și consemnarea despre cei necredincioși. Ei au auzit cuvintele lui Isus, Mai-Marele Ghedeon, și iar și iar aceste adevăruri le-au fost trâmbițate în urechi; că Isus, ca și Ghedeon, nu doar că și-a riscat viața, ci a suferit cea mai infamă moarte pentru ca oamenii care cred în el și îi servesc lui Dumnezeu să poată trăi. “Creștinătatea” a primit mărturie din abundență că Împărăția lui Cristos este singura speranță a lumii. Martorii lui Iehova, fii pe care Dumnezeu i-a dat lui Isus Cristos, au adus în repetate rânduri în atenția “creștinătății” mesajul lui Dumnezeu cu privire la Împărăția sa. În loc să-i primească pe acești martori ca pe reprezentanții lui Dumnezeu și ai lui Cristos, elementele comerciale, politice și clericale ale “creștinătății” au tăbărât pe acești martori credincioși cu tot felul de purtări crude, la care clasa “omului păcatului” a participat cu răutate și premeditare. Lucrarea martorilor lui Iehova, fii casei sale regale, a fost ucisă de “creștinătate”, și atunci când rămășița, reprezentată de Iotam, pleacă să transmită mesajul lui Dumnezeu, acești oameni cruzi ca niște țapi încăpățânați lovesc cu capul și îi rănesc și lovesc pe cei din rămășița și îi copleșesc cu tot felul de gesturi crude. Au fost oare onești, sinceri și loiali

înaintea lui Dumnezeu prin aceste fapte? Poate fi calea lor justificată de rezultat? Dacă da, atunci au motive să se bucure.

29. Dar dacă nu, atunci ce? Experiența fiasco-ului “Anului Nou” ar trebui să ajungă ca dovadă care să-i convingă că faptele lor nu sunt justificate de rezultat, și această regulă și acest rezultat se aplică tuturor încercărilor lor. Dezintegrarea rapidă și continuă a națiunilor începând cu 1918 ar trebui să-i convingă pe toți oamenii care au credință, oricât de puțină, în cuvântul lui Dumnezeu, că drumul sau calea parcursă de “creștinătate” în acea perioadă de timp, ca și rezultatele, arată că se înșeală amarnic. Din 1918, nu a mai existat fericire sau prosperitate adevărată în mijlocul popoarelor. Egoismul crud a dominat tot timpul, iar poverile de pe umerii oamenilor cresc neîncetat. Ca ilustrație: datoria publică a Statelor Unite s-a dublat în acea perioadă de timp; povara taxelor este cu mult mai mare decât a fost vreodată; lipsurile și sărăcia continuă să crească, și nimic nu pare să le arate oamenilor că există vreo perspectivă sau speranță de prosperitate și fericire pentru ei.

30. Iotam vorbea sub inspirația și îndrumarea lui Iehova, și de aceea știa cum se vor sfârși lucrurile încă de la început. Iotam a prezentat alternativa la problemă. Dacă ar fi fost onești și loiali, atunci ar fi avut motiv să se bucure. “Dar dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să-i mistuie pe locuitorii Șehemului și pe cei din Bet-Milo! Și să iasă foc din locuitorii Șehemului și din Bet-Milo ca să-l mistuie pe Abimelec!” (Jud. 9:20) Cuvintele lui Iotam reprezintă blestemul lui Iehova aruncat asupra oamenilor din Sihem, iar acest lucru este dovedit de textul: “Și tot răul făcut de oamenii Șehemului, Dumnezeu l-a întors asupra capului lor. În acest fel a venit asupra lor blestemul lui Iotam, fiul lui Ierub-Baal.” – Jud. 9:57.

31. Așezându-l pe Iotam sus pe munte pentru a transmite acest mesaj, Iehova i-a oferit acestui un mijloc de scăpare de furia oamenilor din Sihem. Acest lucru își găsește împlinirea la scară mai mare în faptul că Iehova a oferit martorilor săi credincioși o cale de scăpare de furia agenților lui Satan prezenți acum pe pământ și prin faptul că îi va proteja și păstra pe cei credincioși lui în timpul mării bătălii a Armagedonului. “Apoi Iotam a fugit, a scăpat și s-a dus la Beer[o fântână, un izvor]. Și a locuit acolo, departe de fața lui Abimelec, fratele său.” (Jud. 9:21) Rămășița găsește siguranță în Cel ce este marele Izvor al vieții și al adevărului. Ei este fortăreața și refugiul lor, iar ei știu că dacă se vor aventura în afara locului său sigur secret ar fi în pericol să fie distruși imediat de către dușman. Singurul loc sigur pentru martorii lui Iehova este să rămână aproape de Domnul, lucru care implică încrederea lor absolută și completă în el.

BLESTEMUL

32. În împlinirea la scară mică a parabolei, “Abimelec s-a luptat împotriva cetății toată ziua aceea. După ce a cucerit-o, a ucis poporul care era în ea, a dărâmat cetatea și a împrăștiat sare peste ea.” și, după ce a distrus orașul,

Abimelec “l-a presărat cu sare”. (Jud. 9:39, 45-49). Se va confrunta oare elementul religios al “creștinătății”, incluzând clasa “omului păcatului” cu o soartă asemănătoare? Iehova denunță elementul religios al “creștinătății” ca fiind peste măsură de ipocrit, precum cea mai coruptă și decăzută curvă (vezi Rev. 17; *Lumina*, vol. 2, pag. 80-89; Ezechiel 23:2-4; *Justificare*, vol. 1, pag. 305) “ Cele zece coarne pe care le-ai văzut și fiara o vor urî pe prostituată și o vor lăsa pustii, goală, iar carnea i-o vor mânca și o vor arde în foc.” (Rev. 17:16) Elementul de la conducerea din “creștinătatea” de azi nu produce niciun fel de remediu pentru binele general și ridicarea oamenilor din mizerie, ci, din contră, îi năpăstuiește pe oameni cu suferințe arzătoare, iar oamenii continuă să sufere și se îndreaptă către distrugere. “Creștinătatea” de azi distrage atenția oamenilor de la Dumnezeu și Împărăția sa, care este singura lor speranță, făcându-i prin aceasta să meargă pe o cale care va abate asupra lor focul mâniei lui Dumnezeu. – Țef. 3:8.

33. După distrugerea oamenilor din Sihem, Abimelec a mers pe o cale violentă care a dus la moartea sa. Pe când ataca Tebezul (care înseamnă “Strălucire”) a suferit o moarte violentă. “o femeie a aruncat de pe zid piatra de sus a unei mori, care a căzut pe capul lui Abimelec și i-a crăpat craniul.” (Jud. 9:53) Deși Regele lui Dumnezeu se află pe tronul său și “creștinătății” i s-a spus că oamenii trebuie să își pună speranța și încrederea în regele lui Iehova, totuși conducătorii ei persistă în încercarea lor de a-i ține pe oameni într-o stare de violență și vărsare de sânge, lucru care încalcă legământul veșnic. “Creștinătatea” își va aduce pe capul său ruina veșnică, așa cum și Abimelec și-a adus nimicirea asupra capului său. “Creștinătatea” ar dori să-i distrugă acum pe martorii lui Iehova dacă i s-ar permite așa ceva, așa cum și Abimelec și oamenii săi l-ar fi distrus pe Iotam, dacă Dumnezeu nu l-ar fi protejat. Dumnezeu îi spune acum rămășiței sale credincioase: ” Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spini, verzi sau uscați, El îl va spulbera pe cel rău! Cel drept se va bucura când se va vedea răzbunat, când își va spăla picioarele în sângele celui rău.” (Ps. 58:9, 10, *Roth*.) Consecințele arată că drumul pe care a mers Abimelec reprezintă simbolic calea liderilor “creștinătății”, și nici una dintre căi nu a fost înțeleaptă sau justă, ci întrutotul greșită și diabolică.

34. Justiția divină trebuie să triumfe și va triumfa. Abimelec a fost cercetat de dreptatea răsplătitoare (Jud. 9:22-25) Dumnezeu i-a permis Diavolului și organizației sale să rămână în viață și să continue să opereze până la timpul fixat de Dumnezeu pentru distrugerea lor. El îi permite Diavolului să aducă suferință asupra oamenilor, dar nu cu scopul de a-i face să se întoarcă la Dumnezeu, ci pentru a-i permite Diavolului să-și folosească toate puterile pentru a-i îndepărta de Dumnezeu dacă poate, și apoi Dumnezeu, la timpul său convenit, își va executa

judicata împotriva dușmanului, adică asupra lui Satan și a întregii sale organizații. “ Celui ce varsă sângele omului, de om sângele-i va fi vărsat; căci după chipul lui Dumnezeu l-a făcut El pe om. ” (Gen. 9:6) Cei care s-au împotrivit lui Iehova Dumnezeu și s-au răzvrătit împotriva lui vor găsi revoltă chiar în rândurile lor. “Creștinătatea” de azi este pe deplin vinovată și este condamnată în întregime de faptele sale. “ Pentru că au semănat vânt, vor secera furtună!” – Osea 8:7.

35. Blestemul pronunțat de Iotam a fost aruncat de Dumnezeu asupra lui Abimelec și a oamenilor din Sihem (Jud. 9:56, 57) Așa cum Abimelec și cei ce l-au urmat i-au ucis pe fiii lui Ghedeon, tot astfel și “creștinătatea” i-a ucis pe fiii Dumnezeului celui viu care au călcat pe urmele lui Isus Cristos, și Dumnezeu va răzbuna sângele lor. “ Când Mielul a deschis al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei pe care o avuseseră. Ei au strigat cu glas tare, zicând: „Până când, Stăpâne, Cel Sfânt și Adevărat, întârzii să judeci și să răzbuni sângele nostru împotriva celor ce locuiesc pe pământ?”” (Rev. 6:9, 10) “ Și oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El, cu toate că întârzie față de ei?!Vă spun că le va face dreptate în curând! Dar când va veni Fiul Omului, va găsi El oare credință pe pământ?” (Luca 18:7, 8) Așa cum blestemul rostit de Iotam a fost pronunțat de Iehova, tot astfel Iehova va trimite un blestem care va zbura prin “creștinătate”; iar rămășița sa credincioasă primește misiunea de a declara acel blestem al mâniei lui Dumnezeu. (Zah. 5:1-4) Iehova confirmă cuvântul rostit de rămășița sa. (Isa. 44:26) El va face aceste lucruri la Armagedon.

COPACII DREPTĂȚII

36. Adevărul fundamental pe care prezintă profetia copacilor este scopul lui Iehova de a-și justifica numele și felul sau mijloacele pe care le va folosi spre îndeplinirea acestui scop. De ce justificarea numelui lui Iehova este de cea mai mare importanță? Pentru că numele său reprezintă dreptatea, înțelepciunea, iubirea și puterea. Nici o creatură nu poate trăi pe vecie în fericire decât dacă se află în armonie cu numele lui Iehova; de aceea numele lui Iehova are cea mai mare importanță pentru toate creaturile. Justificarea numelui său înseamnă că el trebuie să aplice și va aplica judecata sa împotriva tuturor celor ce-i defăimează numele și se împotrivesc dreptății. Răutatea trebuie să piară și să se sfârșească pentru totdeauna, și doar cei drești vor supraviețui. “Domnul îi păzește pe toți cei ce-L iubesc, dar îi nimicește pe toți cei răi.” – Ps. 145:20.

37. Toate lucrurile create aparțin lui Dumnezeu, pentru că el este Creatorul lor. Cerurile sunt ale sale, și pământul și belșugul lui de creaturi e al lui

(Ps. 24:1). “ „Tu ești vrednic, Domnul și Dumnezeuul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, pentru că Tu le-ai creat pe toate și prin voia Ta ele erau și au fost create!” (Rev. 4:11) Edenul era grădina gloriei și frumuseții, iar lucrurile neînsuflețite de acolo simbolizau creaturile însuflețite pe care le-a creat Dumnezeu. Acolo Dumnezeu a plantat cea mai minunată pădure de copaci, iar acești copaci sunt făcuți simboluri ale creaturilor sale animate. Între mulțimea de copaci magnifici din grădina lui Dumnezeu se afla un cedru sădit lângă multă apă dulce, care avea din belșug tot ce-i trebuia pentru nevoile sale, iar statura și frumusețea înfățișării sale depășea pe a celorlalți copaci din pădure. Acel copac era un simbol al lui Lucifer, pe care Dumnezeu l-a făcut supraveghetor al creaturilor de pe pământ; și de aceea stătea deasupra celorlalți copaci din pădure. Despre acel copac, Iehova a făcut să se scrie: “Îl făcusem frumos, cu frunziș bogat, și toți ceilalți copaci din Eden, care erau în grădina adevăratului Dumnezeu, îl invidiau.” (Ez. 31:3-10) Egoismul și lăcomia necinstită au găsit loc în inima lui Lucifer, iar acesta s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, și a devenit marele adversar al lui Iehova și cel mai mare dușman al omului. Dumnezeu a început apoi judecata sa de distrugere împotriva lui Lucifer și l-a numit apoi Satan Diavolul. (Ez. 28:14-19; Rev. 20:1-3) Satan l-a provocat pe Iehova să pună pe pământ oameni care să nu se îndepărteze de Dumnezeu (Iov. 2:2-5) În esență, provocarea lui Satan a fost că Dumnezeu nu poate planta o “pădure” pe care Satan să nu o aducă sub controlul său. Disputa astfel provocată trebuie să fie rezolvată, și pentru a o rezolva pentru totdeauna și în mod just, Iehova a amânat executarea judecății sale și justificarea numelui său până când Satan va fi avut ocazia deplină de a-și dovedi provocarea; și de aceea lui Satan i s-a permis să rămână în viață.

38. Imediat după acea răzvrătire rea, Iehova a început plantarea pe pământ a unei alte păduri, pentru ca aceștia să fie “copaci ai dreptății, plantația lui Iehova, pentru ca numele său să fie glorificat” și astfel să joace un rol în justificarea numelui său. Iubitul său Fiu Isus a fost primul “copac” din acea pădure dreaptă. El și-a dovedit integritatea fiind supus la încercare și a devenit copacul falnic al dreptății care justifică numele lui Iehova și prin care va trebuie să vină de la Iehova viața pentru toți cei care se supun legii lui Dumnezeu. Apostolii credincioși sunt, la rândul lor, alți copaci plantați în acea pădure a dreptății. Iehova a continua să aleagă dintre națiunile pământului pe alții pe care i-a plantat făcându-i copaci ai săi înainte să poată deveni membrii cu drepturi depline ai organizației glorioase a lui Iehova. Acești copaci sunt plantați de Iehova lângă apele sale adânci și liniștite ale adevărului, ca să poată sorbi din aceste lucruri neprețuite pe care Dumnezeu le-a oferit lor, și pentru ca să poată fi

după chipul și asemănarea Fiului său iubit, Isus, fiind complet și întrutotul devotați lui și Împărăției sale.

39. Ziua judecății finale, când toți vor da socoteală, se apropie. Această zi este ziua lui Iehova, pentru că aceasta este perioada de timp în care face ca mesajul adevărului său să fie vestit pe întreg pământul. Această dispută supremă trebuie să fie rezolvată pentru totdeauna. Este ziua executării judecății lui Iehova; de aceea este ziua justificării sale. Acest lucru înseamnă că acești copaci de pe plantația sa vor fi supuși acum celui mai crucial test și că Diavolul va scoate la înaintare toate eforturile sale pentru a-i distruge acești copaci de pe plantația lui Dumnezeu. Exercitând bunătatea sa iubitoare față de ai săi, Iehova dezvăluie acum rămășiței sale credincioase semnificația multelor sale profeții, inclusiv profeția copacilor, și face acest lucru pentru ca martorii săi credincioși să fie la timpul potrivit că sunt pe calea cea bună, și ca speranța lor să fie întărită. Spre beneficiul acestor credincioși, apele adevărului sunt oferite din belșug de Domnul, iar martorilor săi le este poruncit să se adape mai întâi din aceste adevăruri și să vestească apoi semnificația lor și înaintea celorlalți, care sunt și ei reprezentați simbolic ca niște copaci de pe pământ, pentru ca și ei să aibă o șansă de a alege de care parte să treacă. Îndeplinirea acestui lucru de către martorii lui Iehova trebuie realizată în condiții foarte potrivnice și este un test real și crucial pentru rămășiță. Fiecare copac de pe pământ, adică toți oamenii de pe pământ, trebuie să aleagă să stea fie de partea lui Satan și să se confrunte cu plăgile sale, fie să stea ferm de partea lui Iehova și Isus Cristos și să primească binecuvântările lui Dumnezeu.

40. Iehova îi spune acum rămășiței în esență: ‘Ați primit misiunea de a merge și a vesti ziua răzbunării Dumnezeului vostru; sunteți numiți copaci în plantația lui Dumnezeu pentru a depune mărturia sa credincioasă, ca să puteți fi copaci ai dreptății spre gloria Celui Preaînalt.’ Nici o creatură nu s-a bucurat vreodată de un privilegiu ca aceasta. Văzând împlinirea acestor profeții, fapt care face cunoscut scopul lui Iehova, fiecare martor loial și credincios din rămășiță va spune acum cu bucurie: ‘Suntem pentru Iehova și Mai-Marele Ghedon, Justificatorul său!’ Fiecare va putea să treacă de test doar dacă, precum copacii plantați lângă ape, se va apleca să bea din adevăr și apoi va declara acest adevăr cu credință și fără șovăire, neînfricat și cu îndrăzneală.

41. Dumnezeu l-a întronat pe Mai-Marele Ghedon ca Rege al său. Justificatorul său mășăluiește spre Armagedon, iar Iehova poruncește martorilor săi să le spună oamenilor despre marele său Rege și Justificator. ‘Națiunile vor spera în numele său’. Împărăția este singura speranță a lumii; și ce speranță binecuvântată este cea care este pusă acum înaintea oamenilor, ‘copacii “ doborâți ai acestei lumi! Cei care se vor îndrepta spre Rege și Împărăția lui Iehova vor avea toate motivele să aplaude și să se bucure. Așadar, Iehova poruncește rămășiței, poporului pentru numele său: ‘Spuneți printre neamuri: „Domnul împărățește! De aceea lumea stă neclintită și nu poate fi

clătinată. El va judeca popoarele cu nepărtinire. “Să se bucure cerurile și să se înveselească pământul! Să vuiască marea și tot ce este în ea! Să tresalte câmpia și tot ce este pe ea! Atunci toți copacii pădurii vor striga de bucurie [triumf], *Roth.*] înaintea Domnului, căci El vine, vine să judece pământul, să judece lumea cu dreptate și popoarele după credincioșia [adevărul] Sa. – Ps 96:10-13.

42. Organizația principală a lui Iehova constituie “copacii dreptății, plantația lui Dumnezeu”, și acestea vor fi rezervate mereu celor care aduc glorie și onoare numelui Celui Preaînalt. Toți copacii care supraviețuiesc trebuie să candideze la Împărăție, iar apoi “toată suflarea îl va lauda pe Iehova”.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce spun Scripturile despre necesitatea lui Iehova de a folosi pe oameni pentru a declara scopurile sale? Explicați de ce i-a folosit astfel. Atunci, cum ar trebui martorii lui Iehova să privească relația sa cu el, și să răspundă la faptul că i-a onorat în acest fel?

2, 3. Care era, în esență, mesajul transmis de Iehova prin faptul că l-a așezat pe Iotam pe vârful muntelui și l-a inspirat să vorbească. Aplicați ilustrația profetică.

4. În legătură cu aceasta, explicați faptul că israeliții au căutat un rege pământesc care să domnească peste ei.

5-7. Identificați “copacii” menționați în Jud. 9:8 citând scripturi în sprijin. De asemeni, cu scripturi corelate, arătați împlinirea afirmației profetice (a) “Copacii au plecat să ungă un rege peste ei” (b) “ i-au zis măslinului: «Domnește peste noi!»”

8-10. Explicați răspunsul măslinului cu privire la oferta de a domni, și cum își găsește împlinire această parte a parabolei profetice.

11, 12. Ce se observă în versetul 10 cu privire la tacticile lui Satan? Cum s-a împlinit la scară mică această profeție? Care sunt faptele care arată că împlinirea ei la scară mai mare are loc în prezent?

13, 14. Explicați semnificația profetică a răspunsului smochinului (a) “ Să-mi părăsesc eu dulceața mea” (b) “ roadele mele cele bune” (c) “ să merg să mă legăn peste copaci”?

15. Indicați “vița-de-vie” menționată în versetul 12 (a) în aplicarea la scară mică (b) în aplicarea sa la scară mai mare. Când și cum se aplică complet această parte a parabolei profetice?

16-18. Așa cum se arată în legătură cu împlinirea acestei profeții, cum a răspuns “vița-de-vie” “copacilor”? Ce ar însemna pentru “vița-de-vie” (a) “să isi paraseasca mustul, care aduce bucurie lui Dumnezeu și oamenilor”? (b) “să se legene deasupra copacilor”. Cum își va îndeplini răspunderea rămășița, așa cum o implică aplicarea acestei părți (versetul 13) al parabolei profetice?

19. Arătați dacă, așa cum evidențiază faptele care marchează împlinirea acelei părți parabilei, “copacii” au fost onești și sinceri atunci când au cerut “măslinului”, “smochinului” și “viței-de-vie” să domnească peste ei ca regi. Explicați semnificația faptului că “toți copacii” s-au alăturat solicitării ca “mărăcinele” ‘să vină și să le fie rege’.

20, 21. În împlinirea la scară mică a profeției, pe cine a reprezentat mărăcinele? Dar în împlinirea completă? Arătați faptele și scripturile care dovedesc acest lucru.

22-25. În aplicarea versetului 15, ce se întrevede (a) în faptul că mărăcinele era gata să accepte solicitarea copacilor? (b) în cerința lui ca ‘copacii să vină să stea sub umbra lui’ (c) în alternativa pe care a declarat-o: “Dar dacă nu, să iasă foc din mărăcine și să mistuie cedrii Libanului”?

26-28. Care a fost scopul și efectul aplicării de către Iotam a parabilei pe care tocmai o rostise? Cum își găsește acest lucru aplicare sau împlinire în prezent?

29, 30. Arătați, cu ilustrații, cât de potrivită era atunci, în aplicația sa profetică, forma adversativă “dar dacă nu” ca motivație pentru alternativa pe care a prezentat-o atunci Iotam lui Abimelec și susținătorilor săi. Cum de putea Iotam să declare în acel loc această alternativă cu atât curaj?

31. Aplicați faptul profetic (a) că acest mesaj a fost transmis de Iotam din vârful muntelui Gazirim. (b) Că Iotam a fugit la Beer și a s-a stabilit acolo.

32-35. Arătați (a) că blestemul, sau pedeapsa stabilită în versetul 20 a fost cauzată de cei împotriva cărora a fost atunci declarată profeția și consemnată (b) Că faptele care dovedesc acest lucru au fost aduse în atenția celor implicați; (c) Dacă Iehova a aplicat asupra lor justiția răscumpărătoare, și de ce.

36. Arătați adevărul de căpătâi prezentat de profeția copacilor. La ce se referă justificarea numelui lui Iehova? De ce este aceasta de așa mare importanță?

37. Cum intră în considerație referitor la această profeție “copacii din Eden” și “frumosul cedru din Liban”? Explicați sentința de distrugere împotriva “cedrului frumos” și faptul că Iehova a amânat atât de multă vreme executarea acelei judecăți sau sentințe.

38, 39. Când, unde, cum și cu ce scop a ‘plantat’ Iehova “copacii” la care se face referire în Isaia 61:3? Explicați scopul cu care i-a plantat “lângă ape” și dacă acel scop este atins; de asemenea, importanța acestuia în privința acestor “copaci” și responsabilitatea care îi așteaptă.

40-42. Care este, atunci, privilegiul acordat rămășiței? Și care este singurul mod în care fiecare din rămășiță va putea să treacă acum testul pe care îl implică? Care este natura mesajului încredințat lor? Și în ce scop trebuie acesta transmis?

Comemorarea

Data celebrării comemorării numelui lui Iehova Dumnezeu și a jertfei lui Isus Cristos este determinată în acest fel: De la răsăritul lunii noi cel mai aproape de echinocțiul de primăvară, care marchează prima zi a primei luni, se numără 14 zile. (Exod 12:1-6) După calculele astronomice, luna răsare cu cel puțin 16 ore înainte de a putea fi văzută cu ochiul liber de om. În vremea lui Moise, calculul se făcea din momentul în care putea vedea luna cu ochiul liber, iar acesta este modul potrivit prin care să calculăm și noi timpul. Acest an (1935 e.n.) începe la data de 4 aprilie, iar în a 14-a zi, și anume după ora 6 p.m. a zilei de 17 aprilie este timpul potrivit pentru celebrarea Comemorării. Vom folosi ora Ierusalimului.

Toți martorii lui Iehova de pe pământ se vor întruni, așadar, după ora 6 p.m. (după timpul local al zonei unde se adună fiecare adunare) și vor celebra Comemorarea. Vreme de mulți ani, Turnul de Veghere a obișnuit să publice motivul scriptural pentru care se celebrează Comemorarea pentru a le permite cititorilor săi să studieze acest lucru înainte de data celebrării. Însă, în acest an Turnul de Veghere nu va publica un asemenea articol, din următoarele motive:

Cartea intitulată Iehova conține o explicație mai detaliată a Comemorării decât ar putea prezenta Turnul de Veghere într-un singur număr. Toți cei care sunt devotați lui Iehova Dumnezeu și Regelui său ar trebui să studieze cu atenție și în rugăciune capitolele 2 și 3 ale acelei cărți, intitulată Iehova, care încep la pag. 26 și se termină la pag. 120. Fiecare adunare ar trebui să facă aranjamente ca un asemenea studiu să se țină o dată pe săptămână, iar studiul să înceapă la timp astfel încât să se parcurgă temeinic paginile menționate înainte de data Comemorării. Un asemenea studiu atent va necesita aproximativ opt săptămâni înainte de data de 17 aprilie și va continua în fiecare săptămână. Va trebui aleasă o persoană ca președinte, care să coordoneze întreaga serie de studii. O persoană care citește foarte bine ar trebui numită pentru a lectura la fiecare studiu. Studiile ar trebui să se țină în următorul mod, și anume: Președintele să îl roage pe cititor să citească câte un paragraf, și apoi să pună întrebări legate de acel paragraf. Pot fi citite și analizate scripturi potrivite aceluia paragraf. Președintele nu ar trebui să vorbească prea mult.

La aceste studii, fiecare membru al adunării poate pune întrebări, iar toate răspunsurile trebuie să fie concise, și limitate strict la chestiunea în vedere. Evitați chestiunile secundare, care pot duce la confuzie. Fiecare întrunire de studiu trebuie să se deschidă și închidă cu rugăciune, și fiecare dintre cei prezenți să se străduiască să discearnă adevăratul sens al subiectului discutat. Dacă studiile se vor ține într-un asemenea fel de către toate adunările de pe pământ, fiecare dintre cei unși va avea același lucru în gând și se va putea aștepta ca eforturile sale să fie binecuvântate de Domnul. Toți cei unși trebuie să participe

la aceste studii, și toți ceilalți oameni binevoitori au privilegiul de a audia și participa la aceste studii.

Apoi, pe data de 17 aprilie, după ora 6 p.m., fiecare adunare de unși să se adune și să celebreze Comemorarea. În timpul celebrării, folosiți pâine nedospită și vin roșu adevărat. Mustul nefermentat sau sucul de stafide nu îndeplinesc cerințele. Domnul și apostolii săi au folosit vin adevărat, și ar trebui să le urmăm exemplul.

Congresul de la Washington

LOCUL

Locul de întrunire va fi Auditoriul din Washington, care are o capacitate de 5500 de locuri, în sălile alăturate putând încăpea în total 9000 de persoane. În exterior va fi instalat un sistem de adresare publică, împreună cu boxele aferente, pentru cei care doresc să stea pe iarbă și să asculte.

INFORMAȚII

Pentru cazarea celor care vor participa, comitetul trebuie să știe destul de bine în avans cine își propune să participe. Toate persoanele care anticipează că vor participa la congres sunt rugate să-i scrie lui Anton Kreber, Președintele Comitetului de Congres, la nr. 1603 Blvd. Massachusetts, NW., Washington, D.C: Va fi foarte bine ca fiecare adunare să se ocupe de această problemă prin directorul ei de serviciu sau secretar, și să evite astfel scrisorile numeroase.

Toate persoanele care sunt de partea lui Iehova și a Împărăției sale sunt binevenite.

La gara Union va fi menținut un birou de informații care va instrui la sosire persoanele unde pot găsi cazare.

ÎNREGISTRARE

Acest congres este unul de serviciu, și ne așteptăm ca întreaga rămășiță și Ionadabii să participe la serviciu. Pentru a repartiza teritoriile, este destul de necesar ca fiecare să se înregistreze degrabă după sosire. În acest scop, va fi menținut la sediu un birou de înregistrare, la mezaninul Auditoriului din Washington, situat la intersecția Bulevardului New York cu Strada 19 Nord-Vest.

CAMERE

Comitetul de congres împânzește acum orașul pentru a găsi camere pentru cei care vor participa la congres. Ne așteptăm ca prețul acestor camere să varieze între 75 de cenți și 2 dolari pe zi, depinzând de tipul de cazare dorit.

MESE

Se vor face aranjamente pentru a-i hrăni pe participanți la o cantină. Vă vom oferi mai multe informații despre acest lucru într-un număr viitor din *Turnul de Veghere*.

TRANSPORT

Oricare adunare care dorește să opereze un tren special între Washington și oricare alt punct al țării fie va prelua această problemă și o va trata cu agentul local al companiei de căi ferate, fie va comunica cu Anton Koerber, din Washington D.C. Dacă vor fi aranjate trenuri speciale, acest lucru va fi comunicat în timp util în *Turnul de Veghere*. Mulți dintre participanți vor călători cu autobuzul sau mașinile personale. Va fi aranjat un spațiu de parcare pentru mașini. De asemenea, și o tabără pentru turiști și pentru rulote.

CUFUNDAREA ÎN APĂ

Se vor face aranjamente pentru cei care doresc să-și simbolizeze consacrarea prin cufundare în apă.

VORBITORI

Vor vorbi la congres diferiți frați din America și din țări străine.

Prelegerea publică ținută de președintele Societății va avea loc duminică, 2 iunie, și se fac aranjamente pentru emiterea ei în întreaga Americă și în străinătate.

PIONIERII

Pionierii vor dori desigur să participe la congres, iar celor ce locuiesc departe le va fi dificil să își acopere cheltuielile. Pentru a-i ajuta să-și plătească cheltuielile, Societatea a făcut următorul aranjament: toți pionierii care au fost activi și neîntreruși în serviciul de pionierat pe o perioadă de trei luni înaintea congresului, adică în lunile martie, aprilie și mai, pot primi de la Societate un cec de 25 de dolari în contul cărților, care le vor fi furnizate la prețuri pentru pionieri. Se poate aplica pentru un asemenea credit la comitetul de congres din

Washington de către pionierii care se vor înregistra la BIROUL PENTRU PIONIERI:

Acest congres, fiind ținut în capitala națională a Americii, ar trebui să ne acorde un prilej de a depune o mărturie amplă tuturor oamenilor din toate straturile sociale; așadar, fie ca toți cei care sunt devotați lui Iehova să prezinte această chestiune în rugăciune înaintea Domnului, pentru ca binecuvântările lui să se adauge eforturilor poporului său, și ca acest congres să glorifice numele său sfânt.

Scrisori

ONOARE NUMELUI LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Am așteptat cu mare bucurie clipa când aveam să te auzim vorbind despre un subiect atât de important precum ”Războiul universal este aproape”. Ce onoare a fost acest lucru pentru numele lui Iehova! Ce condamnare pentru Satan și toți ai lui! Zelul cu care a fost prezentat a fost inconfundabil. Îndrăzneala nu a fost nicicând mai evidentă. Ai fost plin de entuziasm când ne-ai vorbit. Am fost încântați să te auzim. Și cine nu ar fi, mai ales când auzim cuvintele acestea: ”Dacă vestirea mesajului Împărăției lui Dumnezeu este considerată sedițiune, atunci să facă Diavolul și agenții lui ce știu ei mai bine”? Numai încrederea deplină în Iehova ar putea face posibilă o astfel de vorbire. Cu siguranță că aceasta trebuie să-l fi șocat pe Satan.

Al tău, prin îndurarea sa,
NICHOLAS CHRIST, *Massachusetts*.

LĂUDAȚI-L PE IEHOVA PENTRU BUNĂTATEA SA IUBITOARE

Dragă frate Rutherford:

Tocmai ce am terminat de citit cartea ta, *Iehova*. E minunată. E într-adevăr apogeul lucrărilor tale.

Îl lăudăm pe Iehova pentru bunătatea sa iubitoare, potrivit căreia ne-a furnizat un ajutor atât de minunat în acest timp de nevoi.

Cine, dintre cei ce o citesc, poate să nu fie îmboldit la o activitate mai intensă și la un și mai mare entuziasm în serviciu? Lădat fie numele său cel sfânt!

Te rog să mă scuzi pentru cele scrise, dat am dorit să îți transmit aprecierea mea.

A ta pentru Împărăția sa,
D-șoara Geo. W. DePriest, *North Carolina*

O MÂNĂ DE AJUTOR

Dragă frate Rutherford:

I-ai dat o mână de ajutor adunării de martori ai lui Iehova de aici (din Hawaii) când ai trimis doi martori pentru a încuraja serviciul de aici, iar ei sunt credincioși însărcinării lor.

Avem acum două mașini electrice de transcripție și trei fonografe care ne ajută în serviciu. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceste favori.

Aceste insule hawaiene sunt o parte a Babilonului în aceeași măsură în care este și America. Ele sunt îmbătate cu vinul Babilonului turnat de diferiții misionari ai "creștinătății".

Adunarea de martori ai lui Iehova de aici apreciază mai mult ca niciodată hrana potrivită din Cuvântul lui Dumnezeu ce se găsește în *Turnul de Veghere* și știu că aceasta este hrană la timpul potrivit pentru cei credincioși din aceste timpuri, pentru a-i ajuta să o vestească.

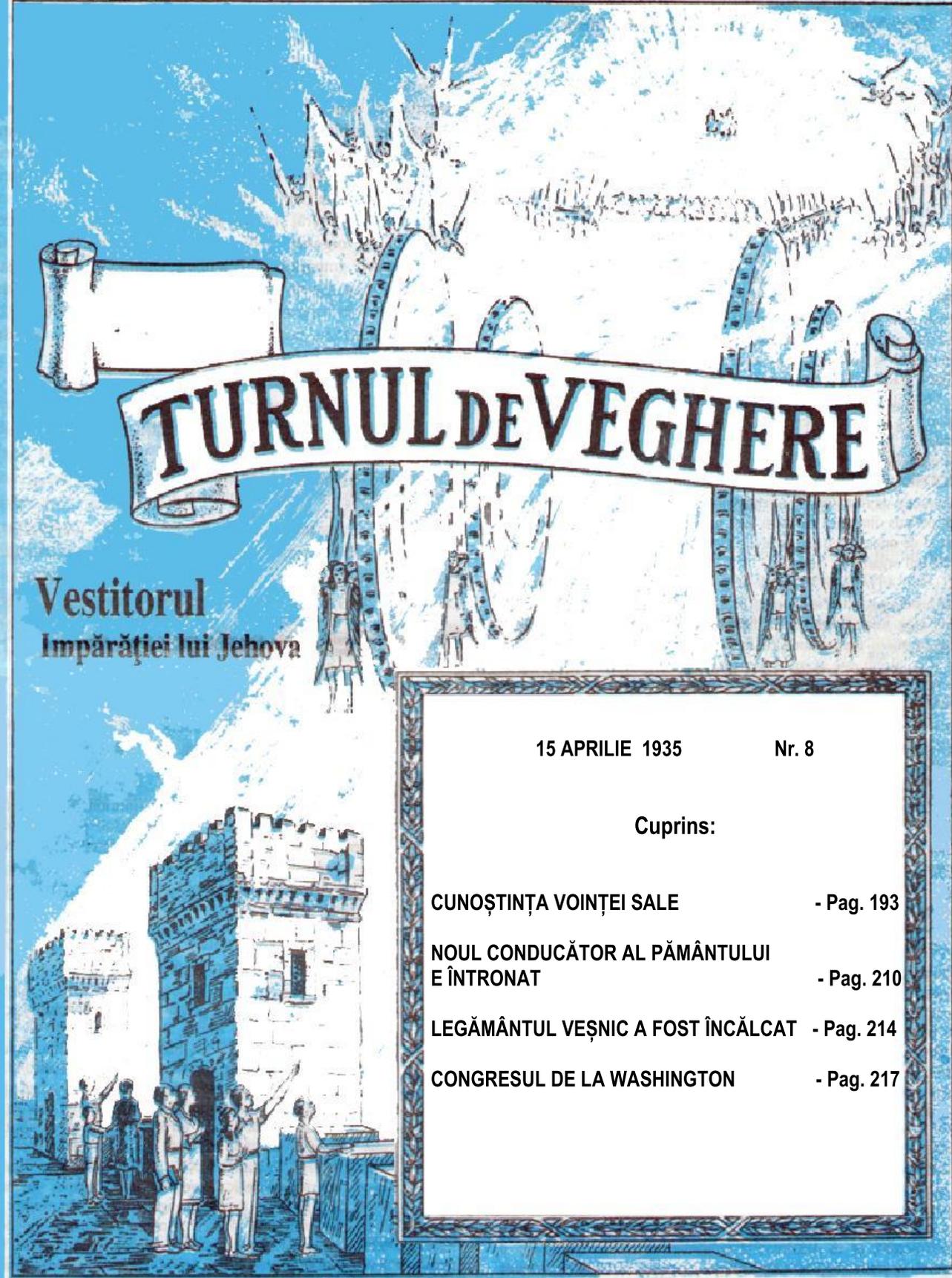
Fie ca Domnul să îți dea puterea și tăria de a continua în serviciul său.

AJUTOR ÎN LUCRAREA ZILEI

Dragă domnule:

Vă scriu doar ca să vă spun cât de mult ne plac tuturor discursurile dumneavoastră de la radio, precum și faptul că avem încredere că veți continua să le țineți. Simțim că ele ne ajută peste măsură de mult în lucrarea din zilele noastre. Așa că vă rugăm să continuați această lucrare bună pentru a ne ajuta în aceste zile întunecate. Îți mulțumim pentru multele bucurii pe care ni le-ai făcut până acum,

D-na E. Bullock,
D-na A. L. Bricker
A. T. Bricker, *New York*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 APRILIE 1935

Nr. 8

Cuprins:

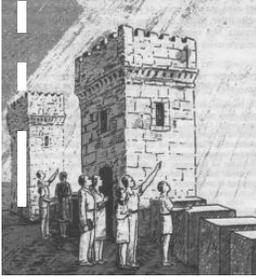
CUNOȘTIȚA VOINȚEI SALE - Pag. 193

NOUL CONDUCĂTOR AL PĂMÂNTULUI
E ÎNTRONAT - Pag. 210

LEGĂMÂNTUL VEȘNIC A FOST ÎNCĂLCAT - Pag. 214

CONGRESUL DE LA WASHINGTON - Pag. 217

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Aprilie 1935

Nr. 8

CUNOȘTINȚA VOINȚEI SALE

“Să fiți umpluți de cunoașterea voii Lui, cu toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească” – Coloseni 1:9

Iehova Dumnezeu a ales din rândul oamenilor un popor pentru numele său, și acestui popor i se adresează cuvintele din textul precedent. Așadar, fiecare dintre cei care au de la spirit mărturia că sunt fii lui Dumnezeu, născuți din organizația lui Iehova, trebuie să aplice asupra lui însuși aceste cuvinte. Apostolul Pavel a fost ales mai întâi de Iehova prin Isus Cristos, și apoi a fost mânat de puterea Domnului Dumnezeu să adreseze aceste cuvinte celor credincioși în Isus Cristos. Cuvintele precedente ale apostolului se potriveau în mod particular sfinților de pe pământ în momentul când acestea au fost declarate pentru prima dată. Aceste cuvinte sunt chiar mai potrivite acum martorilor lui Iehova, care constituie în prezent rămășița lui Dumnezeu pe pământ. Atunci când Pavel a aflat că unii dintre locuitorii orașului Colose s-au devotat Domnului Dumnezeu, rugăciunea și dorința sa a fost ca aceștia să se poată umple de cunoaștința exactă a voinței lui Iehova. În condițiile și circumstanțele de azi, pentru fiecare dintre martorii lui Iehova este de o importanță vitală să se umple cu cunoaștința voinței lui Dumnezeu.

“VOINȚA SA”

2. Voința lui Dumnezeu este una și aceeași cu scopul său. Atunci când își exprimă dorința înseamnă că este exprimat scopul, decretul sau hotărârea sa ca un anumit lucru să se facă precum a fost exprimat. Nu există cuvinte indecise sau de prisos în scopul său exprimat. Voința sau scopul său reprezintă legea sa invariabilă și de neschimbat; de aceea voința sa este legea sau regula după care fiii săi aprobați trebuie să se ghideze. Despre caracterul invariabil și irevocabil al voinței sale, Dumnezeu a făcut ca profetul său să scrie: “Domnul Oștirilor a jurat, zicând: „Ceea ce am gândit, așa va fi! Ceea ce am plănit, așa se va întâmpla. Căci Domnul Oștirilor a plănit! Cine va strica planul? Mâna Lui este întinsă! Cine o va întoarce?” – Isa. 14:24, 27.

3. Cuvintele textului precedent sunt cu precădere adecvate prezentului. Oriunde sunt folosite cuvintele “Iehova al oștirilor”, acestea fac referire la Cel Atotputernic îndrumându-și forțele militante pentru a îndeplini voința sa exprimată. Iehova spune din nou: “Planul Meu rămâne să se împlinească; voi face tot ceea ce doresc!» Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă și, dintr-o țară îndepărtată, aduc omul care Îmi va împlini planul. Ce am spus voi duce la îndeplinire și ce am plănuit voi face.” – Isa. 46:10, 11.

CUNOȘTINȚA

4. Limbajul scripturii citate mai sus exprimă dorința ca martorii lui Iehova să se umple de cunoștința voinței lui Dumnezeu. Cunoștința, în sensul cu care este folosită în acest text, nu constă doar într-o înșirare mentală a unor anumite fapte, ci înseamnă faptele sau adevărurile exprimate în Cuvântul lui Dumnezeu sunt adunate și reunite în înțelepciune și înțelegere. Cunoștința sau cunoașterea adevărului înseamnă o percepție clară a adevărului. O cunoștință a voinței lui Dumnezeu înseamnă o percepție clară asupra lucrurilor exprimate de Dumnezeu în Cuvântul cu și despre scopul său, căci acesta se leagă de poporul său ales. Cunoștința “în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală” înseamnă că se primește o cunoștință a adevărului, însoțită de înțelepciune adevărată sau temeinică și discernământul în lucrurile spirituale. Lucrurile spirituale pot fi înțelese doar de cei care s-au devotat lui Dumnezeu și Împărăției sale. – 1 Cor. 2:10.

5. Înțelepciunea înseamnă primirea cunoștinței într-o minte bună și onestă și apoi, că acea creatură, mânată de o inimă sau un motiv pur să urmeze o cale de acțiune în armonie cu cunoștința adevărului. O persoană poate pune laolaltă într-un mod abstract faptele, așa cum sunt ele declarate în textul Bibliei, și poate fi capabilă să repete textul fără ezitare, dar în același timp să nu aibă niciun fel de discernământ spiritual al acestora și să fie întrutotul lipsită de înțelepciune. Trebuie să existe o apreciere potrivită a adevărate relații a acelei creaturi cu infinitul Creator, înainte ca aceasta să poată avea înțelepciune. Din acest motiv, este scris că un om nu ar trebui să gândească despre sine mai mult decât trebuie, ci cu luciditate și credință în Dumnezeu. (Rom. 12:3) Un om care se prețuiește prea mult nu va reuși niciodată să îndeplinească un lucru bun.

6. Este scris și că “Teama de Domnul este începutul cunoașterii” (Prov. 1:7) De aici rezultă în mod necesar că un om care nu se teme de Dumnezeu nici măcar nu începe să acumuleze cunoștință și înțelepciune. Spre beneficiul celor care îl caută pe Domnul, este scris: “Cine este omul care se teme de Domnul? Aceluia El îi arată ce cale să aleagă. Sufletul lui va locui în bunăstare, iar sămânța lui va moșteni țara. Sfatul Domnului este pentru cei ce se tem de El. El le face cunoscut legământul Lui.” – Ps. 25:12-14.

7. Promisiunea făcută omului care pornește pe calea cea bună este că Dumnezeu îi va arăta legământul său. După cum am menționat aici, legământul lui Dumnezeu este o expresie a scopului său. Teama, cu sensul în care este folosită în următoarele texte, nu înseamnă doar respect și venerație față de Iehova. Ceea ce constituie adevărata teamă de Dumnezeu este definit în aceste cuvinte: “Teama de Domnul este să urăști răul. Eu urăsc mândria și aroganța, calea rea și gura care spune lucruri pervertite.” (Prov. 8:13) Aceste cuvinte sunt un avertisment că un fiu al lui Dumnezeu ar trebui să se teamă să nutrească sau să cultive mândria, aroganța și purtarea rea, adică cea care ar face rău altora. Iehova urăște aceste lucruri, iar creatura înțeleaptă le urăște și ea și se teme să facă sau să aprobe ceea ce Iehova urăște. Un om care se teme de Dumnezeu se teme să facă vreun rău fraților săi, și se leapădă de mândrie și aroganță, privindu-le ca pe niște dușmani de moarte. Toate persoanele care și-au asumat condiția de servi ai lui Dumnezeu, și mai ales cei plasați în poziții de răspundere, precum directorii de serviciu, ar trebui să cântărească cu atenție aceste texte și să se străduiască să urmeze o cale aflată în strictă conformitate cu acestea. Dacă un om se consideră mai important decât restul, și crede că ar trebui să impună acest lucru tratându-i cu superioritate și muștrări arogante pe frații săi, atunci acesta nu are teamă de Dumnezeu în inima sa. Un om arogant sau mândru și trufaș și, deci, fără teamă de Dumnezeu, este într-un pericol foarte mare. Înțeleptul se teme de mândrie, aroganță și răutate, pentru că acestea sunt contrare legii lui Dumnezeu; de aceea înțeleptul se teme de Dumnezeu, iar acesta este începutul înțelepciunii. Pentru a spori în înțelepciune, acesta trebuie să se teamă mereu să-l supere pe Dumnezeu și să se teamă de a se considera prea important. Trebuie să își amintească lucrurile pe care Dumnezeu le cere de la cei pe care îi aprobă, după cum este scris: “Și ce altceva cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești îndurarea și să fii smerit (umil) în umblarea cu Dumnezeul tău?” (Mica 6:8) Fiecare din clasa templului va respecta această regulă și o va urma, iar cei ce nu respectă și nu urmează această regulă dovedesc prin aceasta că nu sunt din templu. Trebuie să existe unitate desăvârșită în rândul celor care fac parte din organizația templului lui Iehova.

VALOARE

8. Pentru cel făcut drept în Isus Cristos sporirea în înțelepciune și cunoștință are o mare valoare. “Cel lipsit de evlavie își distruge semenul cu gura, dar cei drepti sunt salvați prin cunoștință.” (Prov. 11:9) Acest lucru înseamnă, desigur, că vor scăpa printr-o cunoștință a voinței lui Dumnezeu, care va fi primită

în înțelepciune și înțelegere spirituală. Valoarea cunoștinței despre adevăr, comparată cu alte lucruri, este declarată în cuvintele acestei scripturi: ”Există aur și o mulțime de rubine, dar buzele care răspândesc cunoștința sunt un giuvaier prețios. ” (Prov. 20:15) Aceia care căpătă înțelepciune de sus sunt puternici în Domnul. “prin cunoștință sunt umplute odăile ei cu tot felul de bogății prețioase și plăcute. Bărbatul înțelept este puternic și un om priceput își mărește puterea. Căci prin îndrumări porți războiul și prin mulțimea sfetnicilor ai victorie ” – Prov. 24:4-6.

9. Nimeni nu poate rezista acum fără puterea Domnului. Acestea sunt vremuri de război, și poporul lui Dumnezeu are nevoie de puterea care vine de la el. “Îndrumarea înțeleaptă”, așa cum este folosită în textul precedent, înseamnă Cuvântul lui Dumnezeu primit cu claritate într-o inimă umilă, care constituie o îndrumare care trebuie apoi urmată. Doar cei călăuziți de o asemenea îndrumare divină vor fi primiți în glorie. (Ps. 73:24) ‘Mulțimea sfătuitoare’ înseamnă deci cunoștința voinței lui Dumnezeu așa cum este ea exprimată din abundență în Scripturi. Poporul lui Dumnezeu se va confrunta cu Armagedonul, iar acest mare război va fi purtat curând, și doar cei care posedă și sunt în armonie cu o cunoștință a scopurilor lui Dumnezeu primite în înțelepciune și înțelegere spirituală vor trece cu succes prin acea mare bătălie. Atunci se va putea spune pe drept că ‘mulțimea sfătuitoare’ înseamnă reunirea unor cantități mari de cunoaștere sau cunoștință în înțelegerea spirituală a Cuvântului lui Dumnezeu. Acest text biblic nu poate însemna deci întrunirea multor persoane, fiecare din ele exprimându-și opinia. Sfatul Domnului este cel care dă putere, iar sfatul său este cuvântul său sau scopul său exprimat, primit în deplină înțelepciune și înțelegere spirituală. Fiii lui Dumnezeu, umpluți acum de o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală se tem, așa cum se cuvine, să se implice în discuții în contradictoriu cu frații lor. Dacă unii vor să se certe, să o facă, dar cei care doresc să fie îndrumați de sfatul și călăuzirea lui Dumnezeu să se abțină de la certuri și conflicte. Cei care se ceartă și se mușcă unii pe alții se află pe calea distrugerii permanente. – Gal. 5:14, 15.

NEBUNII

10. Există unii care pretind că sunt în adevăr și care insistă totuși că întregul adevăr cu și despre voința lui Dumnezeu a fost publicat înainte de 1917, și de aceea se opun publicațiilor Societății Turnul de Veghere din ultimii 10 ani. Ei susțin că Dumnezeu i-a încredințat între 1874 și 1916 unui singur om întreg adevărul care trebuie cunoscut și publicat vreodată, și că începând cu acel moment poporul lui Dumnezeu trebuie să urmeze învățăturile acelui singur om. Acea poziție sau pretenție este echivalentă cu a spune că Dumnezeu nu este capabil să-și îndeplinească scopul fără ajutorul vreunei creaturi; deci reprezintă o negare a lui

Dumnezeu. Asemenea persoane, prin conduita lor afirmă de fapt că “nu există Dumnezeu”; iar Scripturile declară că aceștia sunt nebuni; după cum este și scris: “nebunii disprețuiesc înțelepciunea și îndrumarea.” (Prov. 1:7) “Nebunul zice în inima lui: „Nu există Dumnezeu!”” (Ps. 14:1) Ei nu spun asta cu gurile lor, dar motivul sau intențiile din inimile lor pot fi determinate prin conduita lor, disprețuind instruirea și disciplinarea pe care Dumnezeu o oferă poporului său prin metoda stabilită de el. Asemenea oponenți își urmează propria cale egoistă, și prin aceasta sunt nelegiuți; și, fiind nelegiuți, se opun cu violență martorilor lui Iehova. Fiind lucrători ai neleguirii și fărădelegii, oferă prin acest fapt dovezi că nu se bucură de cunoștință. “Nu l-au chemat pe Dumnezeu” (Ps. 53:4) Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos este cel care îi învață pe cei din poporul său. Niciun om nu îi poate învăța.

STUDIUL

11. În ultimii zece ani, Domnul a dat poporului său prin publicațiile Societății multe informații cu privire la profețiile sale și împlinirea lor, adevăruri care luminează rămășița cu privire la voința sau scopul lui Iehova. Există însă unii care pretind că sunt fiii lui Dumnezeu și martorii săi și care nu doar că au acces la aceste publicații, ba le poartă după ei și le prezintă altora; dar totuși mulți dintre aceștia concept foarte îngust sau deloc adevărul prezentat de aceste publicații, precum cărțile și *Turnul de Veghere*. Persoanele aici menționate se bazează pe teoria că broșurile și cărțile de care dispunem acum conțin doar o repetiție a ceea ce conțineau *Studiile în Scripturi* și că nu este necesar să le studieze. Dacă publicațiile din prezent ale Societății ar fi doar gândurile unui om sau ale mai multor oameni, atunci niciun fiu al lui Dumnezeu nu ar trebui să le dea ascultare. De cealaltă parte, dacă aceste publicații nu sunt gândurile exprimate ale unor creaturi, ci conțin hrana spirituală pe care Domnul a oferit-o poporului său, atunci refuzul sau eșecul de a studia aceste lucrări ar acționa în detrimentul celor care refuză sau dau greș. Nimeni nu poate rezista acum atacului dușmanului și nu-și poate dovedi loialitatea și integritatea față de Dumnezeu dacă dă greș sau refuză să se hrănească cu hrana spirituală de care Dumnezeu s-a îngrijit pentru poporul său.

12. Doar cei aprobați de Iehova după ce au fost puși la încercare vor rămâne pentru totdeauna în Împărăție. Celor chemați, apostolul le-a scris sub inspirația spiritului sfânt: “Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, care explică drept Cuvântul adevărului.” (2 Tim. 2:15) Un lucrător rușinat sau neîndemânatic nu poate fi curajos în declararea adevărului în această zi a judecății, așa cum le-a poruncit Dumnezeu să facă martorilor săi. (1 Ioan 4:17, 18) El trebuie să crească în cunoștința prezentului adevăr cu înțelepciune și înțelegere spirituală pentru a fi puternic în Domnul și în puterea lui și pentru a fi un adevărat martor în numele lui

Iehova. A ‘mânui corect cuvântul adevărului’ înseamnă a avea o cunoștință și înțelegere a scopurilor lui Dumnezeu așa cum au fost revelate prin profețiile sale, profeții a căror semnificație este acum dezvăluită de Dumnezeu poporului său. Doar cei care îl iubesc pe Dumnezeu îi respectă poruncile, și trebuie să știm ce ne poruncește Dumnezeu pentru a ne putea supune poruncilor sale. Profețiile și ilustrațiile profetice au fost consemnate cu multe secole în urmă pentru beneficiul special al celor care constituie acum poporul lui Dumnezeu pe pământ. Motivul acestui fapt este că am ajuns la sfârșitul lumii sub Satan și începutul lumii sub Cristos (1 Cor. 10:11; Rom. 15:4) Un om care studiază pentru a se prezenta aprobat înaintea lui Dumnezeu nu meditează la cât de frumos și minunat este în sinea lui, ci câștigă o cunoștință a voinței exprimate a lui Dumnezeu, primind-o în înțelepciune și înțelegere spirituală. El vede că mânuirea corectă a Cuvântul adevărului înseamnă a-l aplica și a-l corela cu faptele concrete care au avut loc ca împlinire a cuvintelor profetice. Cuvintele apostolului care îi îndeamnă pe frații săi să crească în înțelepciune și înțelegere spirituală au fost deci foarte importante în momentul când au fost scrise, dar acum au o importanță mult mai mare și sunt mult mai necesare pentru poporul lui Dumnezeu din prezent, pentru că am ajuns la momentul punctului culminant.

SCOPUL

13. Omul care posedă cunoștință despre scopul sau voința lui Dumnezeu și care îndeplinește apoi cu mult zel și onestitate misiunea sa divină este copleșit cu binecuvântări. Dumnezeu i-a declarat lui Avraam scopul său; dar nu avem niciun motiv să credem că Avraam înțelegea cu claritate acest scop, pentru că nu sosise timpul stabilit de Dumnezeu ca el să înțeleagă. Isus Cristos a fost primul de pe pământ care s-a bucurat de o înțelegere deplină a scopului lui Iehova și care l-a declarat deschis, fățiș. Isus a fost trimis de Iehova pe pământ pentru a continua împlinirea scopului sau voinței lui Dumnezeu, și din acel motiv a spus că nu a venit din proprie voință, ci pentru a împlini voința Tatălui care l-a trimis. (Ioan. 5:30; 4:34; 6:38) S-a născut ca un copil de sex bărbătesc, iar când a atins vârsta maturității ca bărbat a început să îndeplinească scopul Tatălui său. Din acel motiv, a spus: “Pentru aceasta am venit în lume: ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este de partea adevărului ascultă glasul meu.” – Ioan 18:37.

14. Care era adevărul principal, fundamental, pe care Isus a venit ca să-l declare? Putem fi siguri că avea să își înceapă serviciul declarând acel mare adevăr de maximă importanță, și iată care sunt cuvintele pe care le-a folosit la începutul serviciului său:”s-a apropiat Împărăția Cerurilor!” (Mat. 4:17) El a făcut această declarație înaintea celor pe care i-a ales ca discipoli ai săi, care trebuiau apoi să fie martori ai adevărului. De ce trebuia să vestească Isus Împărăția tocmai atunci, văzând că nu sosise încă timpul pentru instaurarea ei? Pentru că Lucifer, pe care Dumnezeu l-a făcut inițial supraveghetorul omului, s-a răzvrătit și Iehova l-a alungat de pe muntele său sfânt, adică organizația sa și l-a numit Satan, sau

Adversarul. Dumnezeu a retezat “copacul” lui Lucifer. Apoi Satan a început să construiască o organizație care să se opună lui Iehova Dumnezeu, și i-a atras în acea organizație pe îngerii răi și pe aproape întreaga omenire. Scopul lui Iehova, încă de la început, a fost să construiască o nouă organizație care să domnească în cer și pe pământ, iar acea organizație este Împărăția cerurilor, pe care Isus a vestit-o la începutul serviciului său. Iehova Dumnezeu l-a ales atunci pe Isus ca Rege sau Conducător de drept al lumii, iar Isus era atunci aproape.

PROVOCAREA

15. Anunțul făcut de Isus, și anume că Împărăția cerurilor se apropie, înseamnă că el a sosit, ca Regele de drept, și declarația sa a fost o provocare deschisă și curajoasă la adresa lui Satan Diavolul. Aceasta implica guvernarea asupra lumii, iar Satan știa că succesul Împărăției lui Dumnezeu sub Isus Cristos avea să însemne înfrângerea sa deplină. Din acest motiv, Satan a purtat un război mortal împotriva lui Isus de atunci înainte. Acest lucru este dovedit de faptul că Satan și-a început atacurile asupra lui Isus pe muntele ispitirii, încercând în mod fraudulos să-l facă pe Isus să comită o faptă care ar fi pricinuit propria lui distrugere pe cale violentă. Dând greș în toate cele trei ispitiri din pustiu, Diavol și-a strâns apoi toate forțele și agențiile sale pentru a-l face pe Isus să cadă și să fie distrus. Isus știa dinainte de scopul lui Satan și cunoștea și instrumentele pe care Diavolul le folosea pe atunci în opoziție cu Împărăția lui Dumnezeu. Din acest motiv, Isus a rostit o parabolă înaintea clericilor farisei care au venit să vorbească cu el. Această parabolă dezvăluia că Domnul a încredințat unor gospodari ai săi anumite obligații legate de via sa.; că aceștia s-au purtat rău și i-au ucis pe servii Domnului; dar că în cele din urmă el le-a trimis pe Fiul său. “Dar viticultorii, când l-au văzut pe fiu, și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea!” (Mat. 21:38) În această privință, Isus s-a autoidentificat drept Cel pe care agenții lui Satan căutau să îl distrugă. Această opoziție se datora faptului că Regele de drept al lumii stătea în calea lui Satan.

16. Imediat înainte de înălțarea sa la ceruri, Isus i-a instruit pe discipolii săi că vor primi puterea spiritului sfânt și că trebuie să fie martori pe tot întinsul pământului. (Fapte 1:8) La Rusalii, apostolii au primit într-adevăr puterea spiritului sfânt și au început imediat să depună mărturie, iar prima lor mărturie a fost că Iehova Dumnezeu l-a făcut pe Isus Domn și Cristos, adică Unsul care va conduce lumea (Fapte 2:36). Lucrul pe care apostolii au pus apoi accentul în mărturia lor era că Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos trebuie să conducă, să guverneze lumea. Mărturia lor a fost o provocare directă la adresa Diavolului, și însemna o luptă pentru ei. Toate faptele arată că viețile acestor apostoli credincioși pe pământ au fost petrecute în bătălii impuse împotriva lor de Satan. Ei au fost în mod repetat asaltați de Satan și agenții săi pentru că erau martorii adevărului despre Împărăție. Apostolul le-a spus fraților săi: “în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.” (Fapte 14:22) În mod necesar, acest lucru

trebuie să însemne că aceia care vor fi alăturați lui Isus Cristos și Împărăției sale trebuie în mod cert să se supună unor repetate atacuri din partea lui Satan și a agenților lui. Persecutarea apostolilor și a altor urmași credincioși ai lui Isus Cristos din zilele din vechime s-a datorat faptului că spuneau adevărul. Mulți dintre aceștia au fost uciși în mod infam. Și care era motivul real? Oare pentru că agenții pământești ai lui Satan se temeau de acești oameni care erau credincioși lui Dumnezeu? Nicidecum. Ci pentru că acești credincioși vesteau adevărul cu și despre Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos iar această veste era o provocare la adresa Diavolului; și din acest motiv Satan a căutat să îi distrugă.

17. A urmat apoi organizarea Papalității, care este o așa-zisă “organizație religioasă”, organizație care este condusă de ierarhia Romano-catolică. Încă de la început, această organizație a fost și este o organizație politic-religioasă a lui Satan. Să observăm că ierarhia catolică nu a suferit niciodată persecuții din partea lui Satan, și asta pentru că este parte din organizația lui Satan. Apoi a apărut o organizație numită “Protestantism”, iar cei credincioși din rândul lor au fost persecutați de clericii catolici; dar în cursul timpului, și această organizație protestantă a devenit o organizație de tip politic-comercial-religios, și, astfel, o parte din lumea lui Satan. În timpul lungii perioade de timp de la organizarea Papalității și până în anul 1874 (e.n.), a existat doar un foarte mic număr de oameni care au pus mărturie despre Domnul și Împărăția sa, și doar aceste persoane anume au suferit vreo persecuție. Motivul pentru aceasta este anunțat de Isus în Ioan 15, și motivul este că clericii din acea perioadă de timp, ca și din prezent, fac parte din lume, din sistemul lui Satan. – Ioan 15:19.

PERIOADA ILIE

18. În timpul perioadei Ilie a adunării s-a depus puțină mărturie despre Împărăția lui Dumnezeu, pentru că scopul lui Iehova nu era înțeles clar pe atunci. În acea perioadă de timp, disputa implica în principal doctrinele, precum chinurile în iad, purgatoriul și “restatornicirea” familiei umane. Domnia asupra lumii nu era implicată încă, pentru că dreptul de a domni temporar al lui Satan nu a fost adus încă cu proeminență în prim-plan. Aproape de finalul perioadei Ilie, poporul lui Dumnezeu a primit mai multă cunoștință despre Împărăție, și cei credincioși au început să pună accentul pe importanța guvernării lumii sub Isus Cristos, și abia atunci a început adevărata persecuție. Să ne amintim că publicarea ziarului *Știrile Împărăției* a fost cea care a declanșat asaltul foarte furios al dușmanului asupra conducătorilor poporului lui Dumnezeu, iar publicația a apărut la începutul lui 1918. Adevăratul motiv pentru acea persecuție a fost că mărturia reprezenta o provocare adresată Diavolului și agențiilor sale.

VOINȚA SA

19. Apostolul avea cunoștință de voința sau scopul lui Dumnezeu, și dorința sa era ca toți sfinții să obțină o asemenea cunoștință a voinței lui Iehova. Cu inteligență și zel adevărat, lucrarea poporului lui Dumnezeu din perioada Elisei a început în jurul anului 1922, dată care marchează a doua revărsare a spiritului sfânt. De atunci, lucrarea martorilor lui Iehova a fost să declare cu curaj mesajul Împărăției lui Dumnezeu, iar mărturia lor a constituit o declarație deschisă de război împotriva lui Satan. Mărturia și lucrarea rămășiței a atras focul lui Satan și al agenților săi asupra membrilor ei, iar rămășița a fost și este supusă persecuțiilor precum cele care s-au abătut asupra apostolilor. Ultimii zece ani au marcat o creștere constantă și continuă a persecuțiilor împotriva martorilor lui Iehova, și acum putem vedea clar motivul din spatele acestui lucru, iar motivul este că martorii lui Iehova pun acum accentul pe importanța guvernării lumii prin Isus Cristos.

ÎNȚELEGEREA

20. Iehova Dumnezeu i-a dat lui Isus Cristos o descoperire, o dezvăluire a scopurilor sale, care a început să fie înțeleasă de poporul lui Dumnezeu de pe pământ după anul 1922. În martie 1925, *Turnul de Veghere* a publicat un articol numit “Nașterea Națiunii”, care marca începutul Împărăției sub Cristos. Aceasta a marcat clar începutul unei înțelegeri de către poporul lui Dumnezeu de pe pământ a scopului lui Iehova. Atunci s-a văzut pentru prima dată cele două mari organizații, și anume organizația lui Iehova și organizația lui Satan, încleștate într-o luptă pe viață și pe moarte. S-a văzut atunci că mărturia lui Isus Cristos a fost încredințată rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ și că cei din rămășiță trebuie să se supună poruncilor lui Dumnezeu prin transmiterea acestei mărturii, și că din aceasta cauză Diavol pleacă la război împotriva unor asemenea martori și încearcă să le pricinuiască distrugerea. (Rev. 12:17) În mod necesar, mărturia depusă de martorii lui Iehova trebuie să fie și este o declarație de război împotriva lui Satan, pentru că acel mesaj vestește scopul lui Dumnezeu de a-l distruge pe Satan și organizația sa rea și că va pricinui nimicirea sa prin Isus Cristos, marele său Justificator.

21. Tot atunci am început să vedem și să înțelegem că Isus Cristos a venit la templul lui Iehova și că îi adună în jurul său pe cei aprobați de Dumnezeu. Prin lumina de la templu, înțelegerea noastră a fost cu mult sporită. Cei care nu au văzut și nu au apreciat marele adevăr al venirii lui Isus Cristos la templu au rămas în beznă. Cei care sunt în templu, și care locuiesc acolo, au fost în chip minunat luminați și înviorați. Cuvintele apostolului se aplică acum tocmai acestor credincioși, cuvinte care spun: “Să vă umpleți de cunoștința exactă a voinței sale, în înțelepciune și înțelegere spirituală.” Cei care locuiesc în templu în prezent

trebuie să aibă cunoștință despre scopul lui Dumnezeu, iar Iehova a prevăzut din abundență mijloace pentru o asemenea sporire a cunoștinței.

ADEVĂRUL DESCOPERIT

22. În timpul perioadei Ilie oamenii au înțeles că scopul lui Dumnezeu ar fi să îi salveze pe oameni de la moarte, să ia un mic număr dintre ei în ceruri și apoi să “readucă” la perfecțiunea pământească, fizică, pe toți cei care se vor supune în timpul domniei milenare a lui Cristos, și să îi distrugă pe toți cei nesupuși. Cu alte cuvinte, s-a considerat că scopul prioritar al lui Iehova Dumnezeu era să salveze creaturile umane. În templu, poporul lui Dumnezeu a aflat apoi că nu acesta este scopul principal al lui Iehova, și că salvarea omenirii este doar subordonată marelui scop al lui Dumnezeu, și că doar aceia care întrunesc toate condițiile impuse pot fi salvați. Scopul mareț și de importanță fundamentală al lui Iehova este justificarea numelui său prin Împărăția sa.

23. Declarația făcută de Iehova în Eden, și anume că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui are acum o semnificație mult mai profundă pentru noi decât avea înainte. Sămânța femeii lui Dumnezeu este Împărăția sau casa sa regală, odrasla organizației universale a lui Iehova. Șarpele și sămânța sa nu sunt reprezentați doar de Diavol, ci înseamnă întreaga organizație a lui Satan, atât vizibilă cât și invizibilă, iar acea sămânță va fi distrusă de Împărăția cerurilor a lui Dumnezeu. Încă din vremea Edenului și până acum, cuvintele lui Iehova, așa cum au fost vestite în Geneza 3:15, au reprezentat o declarație de război împotriva lui Satan, război care se va încheia prin bătălia din ziua cea mare a lui Dumnezeu cel Atotputernic, zi care este foarte aproape.

NUMELE SĂU

24. Disputa sau controversa de frunte care va fi rezolvată prin bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic este numele lui Iehova Dumnezeu, și de aceea cel mai important lucru este justificarea numelui său sfânt. Păstrând mereu în minte acest mare adevăr, putem vedea și înțelege mai bine voința lui Dumnezeu, așa cum și-o exprimă prin împlinirea profețiilor sale. Atunci când Satan l-a sfidat pe Dumnezeu și l-a provocat să pună pe pământ oameni care își vor menține integritatea față de Dumnezeu când sunt supuși la încercări, acest lucru a pus la îndoială supremația lui Iehova, și deci și numele său, pentru că numele lui Iehova reprezintă puterea supremă, înțelepciunea perfectă, dreptatea deplină și altruism desăvârșit. Scopul lui Iehova trebuie să fie îndeplinit. Numele lui Iehova este slăvit și lăudat ca fiind de importanță supremă prin cuvintele rostite de prototipul lui Isus Cristos (regele David), și anume: “Să-i rămână numele pe vecie! Să-i dăinuiească numele cât va fi soare! Toate neamurile vor fi binecuvântate prin el și-l vor numi

fericit! Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, Singurul Care face minuni! Binecuvântat să-I fie slăvitul Nume în veci! Slava Lui să umple întreg pământul! Amin! Amin! Aici se încheie rugăciunile lui David, fiul lui Isai.” – Ps. 72:17-20.

25. Aceste cuvinte constituie o declarație de război împotriva lui Satan. Mai mult, Domnul Isus, martorul loial și credincios al lui Iehova, l-a înfruntat sfidător pe Satan atunci când a declarat: “Voi vesti Numele Tău fraților mei; Te voi lăuda în mijlocul adunării!” (Ps. 22:22). Apostolul a aplicat în mod specific cuvintele acestui psalm la Isus și frații săi și a declarat scopul lui Dumnezeu ca fiind să-l distrugă pe Satan și organizația sa prin “mâna” sa, Isus Cristos. (Evr. 2:12-14) Se apropie timpul când va avea loc acest conflict final, și de aceea persecuțiile sporite împotriva celor ce sunt de partea Domnului.

MARTORII SĂI

26. De la venirea lui Isus Cristos la templu și extinderea cunoștinței noastre, am aflat că scopul cu care Dumnezeu îi aduce pe oameni la o cunoaștere a adevărului nu este pentru a-i duce în ceruri ca să ajute la guvernarea universului, ci pentru a scoate din lume un popor pentru numele său. Pare destul de cert că pe aceia scoși din lume ca popor pentru numele său Dumnezeu i-a ales cu deosebire la începutul și sfârșitul erei creștine. Prin acest lucru, se face referire la faptul că adevărații martori ai lui Iehova au fost aleși în mare parte în zilele apostolilor și după venirea Domnului Isus la templu. Atunci de ce a îndurat Iehova ca Satan să continue activitățile organizației sale rele în toate secolele din trecut? Răspunsul adevărat la această întrebare l-am aflat numai după venirea lui Christos în templu. Răspunsul este că Dumnezeu i-a permis lui Satan să își atingă limitele răutății în încercarea sa de a-și îndeplini provocarea sa arogantă și că, la timpul convenit, Iehova va arăta întregii sale creații puterea sa supremă și, între timp, face ca martorii săi să-i declare numele pe întregul pământ. – Ex. 9:16, *Leeser*.

27. Iehova i-a dat lui Satan oportunitatea deplină și deschisă de a-și dovedi provocarea sa sfidătoare și, înainte să-l execute pe Satan și agenții săi răi, Dumnezeu va face ca martorii săi să declare cu îndrăzneală pe întregul pământ numele său măreț. Pentru a duce la îndeplinire acest scop, Iehova l-a trimis pe pământ pe Isus pentru a spune adevărul, cauză pentru care Satan a făcut ca Isus să fie condamnat la moarte. Isus a declarat cu claritate că orice om care aude și ascultă de glasul său trebuie la rândul său să spună adevărul despre Iehova și scopul său, și de aceea toți cei ce fac asta trebuie să se aștepte să fie atacați de Diavol și agenții săi (Ioan. 18:37; 15:19, 20) Pentru că Isus a fost credincios până la moarte în mărturia pe care a depus-o în numele lui Iehova, Dumnezeu l-a sculat din morți și i-a oferit cea mai înaltă poziție din univers și l-a numit “martorul credincios și adevărat”. Acest lucru dovedește și mai mult că scopul principal

pentru care Iehova l-a trimis pe Isus pe pământ a fost declararea adevărului pentru justificarea numelui său.

28. Apostolii au fost martori pentru Iehova, și au fost condamnați la o moarte violentă din cauza credincioșiei cu care au declarat adevărul. La venirea lui Isus Cristos la templu, acești martori credincioși vor fi mai întâi înviați și adunați în jurul său. Apoi, rămășița de pe pământ va fi adunată în jurul Domnului la templu, pentru că aceștia sunt cei scoși din lume pentru numele lui Iehova și trebuie să fie martori pentru numele lui Iehova. Fiecare din cei care se bucură acum de lumina de la templul lui Dumnezeu s-a aflat cândva în beznă lumii lui Satan. Acum, aceștia au fost aduși din întuneric în lumina Împărăției lui Dumnezeu. De ce i-a scos Dumnezeu din beznă și i-a adus în lumină? A făcut oare asta doar ca să poată fi salvați și să își găsească o casă în ceruri? Răspunsul la această întrebare trebuie să fie NU; adevăratul scop fiind declarat de apostol în aceste cuvinte: “un neam sfânt, un popor care este proprietatea Lui, ca să vestiți faptele mărețe ale Celui Ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1 Pet. 2:9) Este imposibil să vestim gloria lui Dumnezeu dacă nu avem o cunoștință a voinței și scopului său. De când am fost aduși în templu, Iehova Dumnezeu ne-a oferit prin Cristos toate mijloacele pentru a obține cunoștința dorită. Observați unele dintre felurile de hrană spirituală pe care Iehova a oferit-o spre folosul martorilor săi. El ne-a învățat că iubirea înseamnă o devoțiune lipsită de egoism pentru Dumnezeu, lucru demonstrat de Isus prin devoțiunea sa completă față de Tatăl său. El ne-a informat că Iehova este marea Stâncă și că organizația sa universală este Muntele său, din care piatra este desprinsă fără ajutorul vreunei mâini, Piatră care devine apoi Regele lumii. El ne-a făcut cunoscut că Împărăția este creația sa cea mai înaltă, pentru că prin ea își va justifica numele său sfânt.

29. Din momentul aducerii celor credincioși în templu, Domnul le-a dezvăluit profețiile sale scrise în vechime. Aceste profeții și evenimentele concrete care indică împlinirea lor au fost publicate, prin intervenția lui, în publicațiile Societății, pentru ca poporul său să poată spori în cunoștință cu privire la scopurile sale. El a făcut ca descoperirea profeției sale să fie publicată în numeroase cărți și broșuri. Informația conținută în acestea nu poate deveni cunoștință adevărată pentru cineva, decât dacă acel cineva studiază conținutul acelor publicații. De aceea, studiul este de o necesitate vitală. Dacă aceste cărți și broșuri ar conține doar o repetare a ceea ce a fost publicat deja în *Studiile în Scripturi*, atunci nu ar fi fost niciun motiv să fie publicate. Dacă credem că Isus Cristos se găsește la templul lui Dumnezeu și că el și Iehova sunt Învățătorii noștri, atunci putem ști că acești Învățători ne-au furnizat aceste informații pentru a ne putea umple de cunoștința voinței lui Iehova în înțelepciune și înțelegere spirituală. Crezând aceste lucruri, fiecare membru al clasei templului ar trebuie să fie peste măsură de zelos și consecvent, nu doar prin citirea ocazională a lucrurilor publicate, ci prin studierea și analizarea grijulie a lucrurilor publicate prin intervenție divină. Nu putem să ne prezentăm aprobați înaintea lui Dumnezeu decât dacă studiem adevărul pe care ni l-a revelat spre beneficiul nostru. Cei care neglijează studiul

minuțios al adevărului, așa cum este revelat, neglijează amarnic hrana pe care Dumnezeu le-a oferit-o și din care își trag puterea.

30. În cartea “*Ocrotirea*” Dumnezeu a oferit poporului său oportunitatea de a învăța cum își oferă El protecția pentru cei care îl iubesc. În cartea “*Pregătirea*”, a făcut să fie prezentate faptele care arată împlinirea profeției lui Zaharia și și-a dezvăluit scopul său de a distruge organizația lui Satan, și mijloacele prin care va pricinui această distrugere pentru justificarea numelui său sfânt. În cartea care poartă chiar numele “*Iehova*”, el face cunoscute scopurile sale exprimate prin legămintele sale, semnificația plăgilor care au lovit Egiptul și lucrurile pe care le prefigurează și împlinirea lor, și cum acestea se vor abate apoi asupra întregii lumi, precum și ce poziție trebuie să ia poporul lui Iehova. Acum, el oferă poporului său o explicație a ilustrației profetice a lui Ghedeon și a oștirii sale, iar acest lucru poate fi foarte bine considerat o indicație a faptului că bătălia care va rezolva final marea controversă este foarte aproape. Acestea sunt unele din lucrurile pe care trebuie să le știm, și de care Iehova s-a îngrijit pentru ca noi să le cunoaștem și să sporim în înțelepciune, să alegem calea cea dreaptă și potrivită și să continuăm să sporim în înțelegere spirituală pentru a putea fi mai eficienți la îndeplinirea misiunii pe care a încredințat-o poporului său.

A FI DEMN DE IEHOVA

31. Cel mai mare privilegiu acordat vreodată unei creaturi este de a-i servi lui Iehova Dumnezeu. Cei pe care i-a scos din lume pentru numele său au fost făcuți de Iehova martorii săi, și lor le-a spus: “Sunteți martorii mei (...) că eu sunt Dumnezeu”. De ce era apostolul atât de nerăbdător și de ce se ruga cu atâta stăruință ca sfinții să ajungă la o cunoștință a scopului lui Dumnezeu în înțelepciune și înțelegere spirituală? Răspunsul îl constituie propriile sale cuvinte: “ca să umblați într-un mod vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în toate, rodind tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu” – Col. 1:10.

32. A umbla într-un mod demn sau vrednic înaintea lui Dumnezeu nu înseamnă ceea ce credeam înainte, adică lucruri precum desăvârșirea caracterului. Înseamnă de fapt a cunoaște scopul lui Dumnezeu și apoi a fi credincios și loial în îndeplinirea misiunii și obligației cu care au fost însărcinați martorii săi. A fi “roditor în orice lucrare bună” înseamnă a fi purtători ai roadelor Împărăției lui Dumnezeu, roade care reprezintă mesajul adevărului despre Împărăție. Acesta este lucrul pe care El l-a încredințat martorilor săi, și acest mesaj al adevărului care dă viață și o susține trebuie transmis celorlalți.; și, făcând aceasta, martorii sporesc în cunoștința lui Dumnezeu.

PUTEREA NECESARĂ

33. În prezent, rămășița vede și apreciază adevărul că există două organizații puternice care se confruntă pentru lupta finală și cei care sunt în

organizația lui Dumnezeu au nevoie absolută ca puterea divină să fie exercitată în numele lor. Această putere este exercitată doar în numele celor care sunt întrutotul devotați lui Dumnezeu, după cum este scris: “Căci ochii Domnului străbat întreg pământul ca să-i întărească pe cei a căror inimă este devotată Lui. Ai lucrat ca un nebun în această privință și de aceea, de acum încolo, vei avea parte de războaie!” (2 Cron. 16:9) Aceasta este un al motiv pentru care rămășița trebuie să fie umplută de cunoștința voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală, pentru ca membrii ei “fiind întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie” (Col. 1:11) Rămășița trebuie să studieze pentru a câștiga această cunoștință și putere.

34. Din cauza persecutării continue și în mod repetat a rămășiței de către agenții lui Satan, martorii lui Iehova trebuie să sufere îndelung și să fie îndelung răbdători. Răbdarea înseamnă înaintarea constantă și neîncetată a rămășiței în îndeplinirea misiunii ce le-a fost încredințată de Dumnezeu, făcând acest lucru în mijlocul unor puternice persecuții, dar în același timp bucurându-se că participă la îndurarea unor insulte și atacuri precum cele lansate de Diavol împotriva lui Isus Cristos din cauza credinței cu care a spus adevărul. “Căci nici Cristos nu Și-a plăcut Lui Însuși, ci s-a întâmplat așa cum este scris: „Insulte celor ce Te insultă au căzut asupra Mea.” (Rom. 15:3) Nu există nici o altă cale prin care să se poată intra în Împărăție, alta decât suferința de dragul dreptății; iar rămășița, bucurându-se de o cunoștință a acelui adevăr, se bucură pentru că i se permite să se implice în luptă de partea Domnului.

35. Martorii credincioși ai lui Iehova, scoși din lume pentru numele său și care continuă credincioși îndeplinirea datoriilor și obligațiilor lor sunt aceia care sunt făcuți comoștenitori împreună cu sfinții în lumină. Aceștia se bucură de lumina revărsată asupra lor la templu, și găsesc plăcere în a îndeplini voința lui Dumnezeu. Să-i mulțumim sau să-l onorăm, așadar, pe vreun om pentru această cunoștință și lumină obținută prin îndestularea cu hrana spirituală oferită? În mod sigur, nu; pentru că acest lucru ar fi o ocară la adresa lui Dumnezeu. El este cel care a oferit hrana spirituală, prin Isus Cristos aflat la templu. Din acest motiv, apostolul spune, continuând: “(...) mulțumindu-i Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, care sunt în lumină. El ne-a eliberat de sub autoritatea întunericului și ne-a mutat în a Fiului iubirii sale.” (Col. 1:12, 13) Acum putem vedea ușor de ce aceia care onorează și laudă pe oameni pentru adevărul pe care l-au primit continuă să fie în beznă și nu apreciază prezentul adevăr.

36. Iehova l-a făcut pe Isus Cristos Domn și Rege și i-a dat întâietate în toate. Prin sângele lui suntem răscumpărați și făcuți drepecți înaintea Domnului Dumnezeu, și prin meritul său primim privilegiul de a fi părtași cu el în Împărăția sa. (Col. 1:14-16). Însă, ca o condiție care precede admiterea în Împărăție, trebuie să îndurăm suferințe și batjocuri precum cele pe care l-a îndurat Isus și să suferim, așadar, din cauza credinței cu care depunem mărturie în favoarea adevărului,

mărturie care este încredințată acum rămășiței. Dumnezeu oferă rămășiței puterea de a întruni aceste condiții solicitante.

ÎNDRĂZNEALA

37. Fiecare dintre cei care intră pe deplin în Împărăție trebuie să fie un martor al adevărului și să depună mărturia cu curaj și fără teamă de om sau Diavol. (1 Ioan 4:17, 18) Fie ca martorii lui Iehova să se analizeze cu luciditate și așa cum se cuvinte. De ce ar trebui ca un martor al Celui Preaînalt să fie afectat și să tremure în prezența conducătorilor tiranici din lumea lui Satan, sau să fie arrogant în prezența celei mai umile persoane? A gândi lucid și adecvat înseamnă că martorii lui Iehova trebuie să poarte mereu în gând, în mod esențial, aceste lucruri: Din îndurarea lui Iehova Dumnezeu, sunt martorul său, și sunt susținut de o putere nelimitată atâta vreme cât acționez conform voinței sale. Trebuie să mă aștept ca dușmanul să mă persecute, și știu că Dumnezeul meu mă poate salva când și cum îi este plăcut. Voi continua să declar numele său și Împărăția sa indiferent de ce îmi vor face creaturile.”

38. Isus Cristos spune tuturor urmașilor săi credincioși: “Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți deci înțelepți ca șerpii și curați ca porumbeii. Păziți-vă de oameni, pentru că vă vor da pe mâna sinedriilor [tribunalelor] și vă vor biciui în sinagogile lor. Și veți fi duși înaintea guvernatorilor și înaintea regilor din cauza Mea, ca mărturie pentru ei și pentru neamuri.” – Mat. 10:16-18, *Diaglott*.

39. Tocmai lucrurile menționate aici au fost suferite de apostoli, iar cei credincioși s-au alăturat imediat apostolilor, pentru că erau credincioși în declararea scopului lui Iehova de a conduce lumea prin Regele său drept, Isus Cristos. Persecuții și lucruri asemănătoare s-au abătut asupra celor din rămășiță care sunt acum martori ai lui Iehova, iar motivul este că aceștia declară cu îndrăzneală scopul lui Iehova de a conduce lumea prin regele său drept Isus Cristos. Asemenea persecuții sunt vădite mai ales împotriva primilor și ultimilor martori ai lui Iehova de pe pământ. Isus nu le-a spus urmașilor săi credincioși să moară atunci când sunt persecutați, ci să continue să depună mărturia. Era imposibil ca apostolii săi și cei imediat alăturați lor să încheie punerea mărturiei înainte de venirea Domnului Isus, pentru că au trăit doar câțiva ani. De aceea, Isus le-a spus: “Iar când vă vor persecuta într-o cetate să fugiți în alta! Căci, adevărat vă spun, nicidecum nu veți termina de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul Omului!” – Mat. 10:23.

40. Dar cum ar trebui să acționeze acum martorii lui Iehova? Atunci când sunt persecutați într-un loc, să fugă în altul ca să evite persecuția? Nu; și asta pentru că Cristos a sosit deja, și-a preluat autoritatea și a adunat clasa templului și i-a instruit și i-a trimis ca martori ai săi. Rămășița trebuie acum să termine de pus mărturia; de aceea membrii ei trebuie să continue cu curaj să depună mărturia despre adevăr, bizuindu-se pe Domnul care îi va elibera la timpul și pe calea sa. De

aceea, Domnul le spune acestor credincioși: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul. Ci temeți-vă, mai degrabă, de Cel Ce poate să distrugă și sufletul și trupul în Gheenă. Așadar, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. Însă, pe oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, îl voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.” (Mat. 10:28, 32-24; *Diaglott*) Prezentul este un timp de război, și martorii credincioși ai lui Iehova nu ar trebui să se aștepte la nimic altceva decât la o luptă.

41. Fiecare dintre cei care intră în Împărăție trebuie să fie transformați dintr-un organism, o ființă umană într-o ființă spirituală; și ce însemnătate mai are felul în care moare acesta, atât timp cât este credincios lui Dumnezeu și Împărăției sale până la capăt? Satan l-a persecutat pe Isus și pe apostolii săi pentru că declarau Împărăția lui Dumnezeu, Împărăție care îl va distruge pe Satan și organizația sa. Tot astfel, Satan și agenții săi pământești îi persecută acum pe martorii lui Iehova pentru că depun mărturia lui Isus Cristos, care este încredințată rămășiței. Rămășița trebuie să transmită această mărturie sau declarație de război împotriva lui Satan. Este o luptă glorioasă, și se va încheia printr-o victorie glorioasă a lui Iehova și a Cristosului său. Urmașii credincioși ai lui Isus Cristos se bucură acum să suporte suferințele rămase pentru a fi îndurate de credincioșii din prezent. – Col. 1:24.

42. Fie ca rămășița din prezent să aibă, deci, zel în împlinirea rugăciunii și dorinței exprimate de apostol, și anume ca aceștia să “se umple de cunoștința exactă a voinței sale, în înțelepciune și înțelegere spirituală”, prin care au privilegiul de a fi alăturați în lupta pentru dreptate și pentru Împărăție. Continuați să sporiiți în cunoștința exactă a voinței sale; și, în acest soc, cei din rămășiță trebuie să fie temeșnici și să se hrănească zilnic cu hrana spirituală din publicațiile Societății Turnul de Veghere prin îndurarea lui Dumnezeu și spre sprijinul, mângâierea, puterea și speranța poporului devotat lui Iehova și Împărăției sale.

ÎNTREBĂRI DE STUDIU

1. Cum și de către cine au fost oferite cuvintele acestui text? Cui au fost ele adresate? De către cine și cui ar trebui aplicate ele? Care a fost ocazia imediată în care s-au aplicat aceste cuvinte? Pentru ce condiții și circumstanțe a fost consemnată această cerere sau rugăciune?

2, 3. Ce se înțelege aici prin “voința sa”? Cu ce scop a oferit Iehova o expresie a voinței sau scopului său? Ce a spus el despre invariabilitatea voinței sale? Care este semnificația expresiei “Iehova al oștirilor?”

4, 5. Ce înseamnă exact cunoștința, în sensul cu care este folosită în acest text? Dar cunoștința adevărului? Dar a voinței lui Dumnezeu? Dar cunoștință în

“înțelepciune și înțelegere spirituală”? Faceți diferența dintre cunoștință și înțelepciune. În ce condiții exclusive poate avea cineva înțelepciune?

6, 7. Explicați ce înseamnă “teama de Domnul”. Cum se leagă aceasta de cunoștință și înțelepciune. Conform versetului din Proverbe 8:13, cum devine clar vizibilă tema de Domnul, sau, de cealaltă parte, absența ei? Ce cere Dumnezeu de la cei pe care îi aprobă, lucru care îi marchează pe cei din clasa templului?

8, 9. Evidențiați, cu ajutorul unor versete: marea valoare a cunoștinței; relația dintre cunoștință și înțelepciune; sensul și aplicarea versetelor din Proverbe 24:5, 6 și marea importanță a unei “mulțimi de sftnici” și a îndrumării lor,

10, 11. Explicați: (a) poziția adoptată de unii care pretind că sunt în adevăr dar care se opun disciplinării și instruirii pe care Dumnezeu o oferă poporului său prin metoda sa desemnată. (b) faptul că există unii care au acces la publicațiile care conțin acel adevăr, și care se implică în distribuirea lor către alții, care au o viziune foarte restrânsă sau absentă asupra adevărilor prezentate în ele.

12. Explicați și aplicați 2 Timotei 2:15. De ce sunt aceste cuvinte ale apostolului de o importanță particulară în acest moment?

13, 14. De când Dumnezeu a declarat scopul său înaintea lui Avraam, de ce doar Isus Cristos a fost primul om care a declarat deschis scopul lui Iehova? Cu ce mare și important adevăr și-a început serviciul? Cum putea el, în acel moment, să anunțe pe bună dreptate Împărăția cerurilor ca fiind aproape?

15-17. Explicați războiul continuu al lui Satan împotriva lui Isus, încă de când Isus a vestit prima dată Împărăția. Ce experiențe au suferit apostolii în această privință, și de ce. Arătați originea și calea pe care au mers ierarhia Romano-catolică și organizația protestantă.

18. Explicați persecuția pronunțată a poporului lui Dumnezeu de la finalul perioadei Ilie a adunării.

19. Ce eveniment important în îndeplinirea profețiilor marchează anul 1922? Care a fost mărturia și lucrarea poporului lui Dumnezeu începând cu acea dată? și de ce a atras acest lucru persecuții sporite asupra lor?

20, 21. Ce adevăr important făcut cunoscut poporului lui Dumnezeu a marcat începutul înțelegerii de către ei a scopului lui Iehova? Ce alte mari adevăruri au fost revelate atunci? De ce aduce declararea acestor adevăruri opoziție din partea dușmanului? Subliniați importanța observării și aprecierii adevărului venirii Domnului la templu.

22, 23. Comparați scopurile proeminente ale lui Dumnezeu, scoase în evidență în Cuvântul său. Ce lucru este văzut clar acum ca fiind semnificația declarației lui Iehova din Geneza 3:15?

24, 25. Evidențiați importanța faptului de a păstra clar în minte și a aprecia faptul că scopul principal al lui Iehova este justificarea numelui său. Explicați situația care a dat naștere chestiunii supremației lui Iehova. De ce duce declararea supremației lui Iehova la persecutarea celor ce sunt de partea Domnului?

26-28. Care sunt unele dintre adevărurile importante și venite la timpul oportun clarificate poporului lui Dumnezeu de la venirea lui Isus Cristos la

templu? Explicați faptul că activitățile adevăraților martori ai lui Iehova au avut loc în principal la începutul și la sfârșitul epocii creștine. Ajutându-vă de versete, explicați scopul scoaterii acestora din beznă și aducerii lor în lumină.

29, 30. De ce mijloace s-a folosit Iehova pentru a oferi poporului său informațiile necesare cu privire la scopurile sale? Arătați că Iehova a dat poporului său luminarea necesară până în momentul de față. Ce lucru este necesar din partea lor, ca să se prezinte aprobați înaintea lui Dumnezeu?

31, 32. Cât de mare este privilegiul acordat celor pe care Iehova i-a scos din lume? Care este importanța faptului că aceștia au ajuns să aibă cunoștință despre scopul lui Dumnezeu în înțelepciune și înțelegere spirituală? Care este sensul cuvintelor apostolului din Coloseni 1:10?

33-36. Ce mare adevăr văzut și apreciat acum de rămășița arată nevoia rămășiței ca puterea divină să fie exercitată în numele ei? Ce înseamnă răbdarea, și de ce este atât de importantă acum? Arătați cât de oportune momentului sunt cuvintele apostolului (a) din Coloseni 1:12, 13; (b) din Romani 15:3; (c) din Coloseni 1:14-16.

37, 38. Aplicați 1 Ioan 4:17, 18 și Romani 12:3.

39, 40. Arătați că în cuvintele sale din Matei 10:16-18 Isus a prezis clar experiențele celor către care și pentru care au fost rostite și consemnate. Aplicați Matei 10:23.

41, 42. Ce ar trebui să facă în prezent rămășița, și de ce, în armonie cu sfatul prezentat în această rugăciune a apostolului, adus acum în atenția lor prin metoda aleasă de Iehova pentru instruirea celor devotați lui și Împărăției sale?

Noul conducător al pământului e întronat

Unii pretind că Atotputernicul Dumnezeu a domnit întotdeauna ca rege peste pământ. Alții, atunci când sunt dezamăgiți sau suferă, își exprimă cele mai profunde gânduri spunând: ”Dacă există un Dumnezeu, de ce trebuie să trec prin aceste lucruri?”

În 1914 Dumnezeu a început să își exercite autoritatea peste lucrurile din lume prin intermediul Fiului său preaiubit, pe care l-a pus pe tronul său sfânt. Atunci a început împlinirea profeției următoare: ” Spuneți printre neamuri: „Domnul împărățește! De aceea lumea stă neclintită și nu poate fi clătinată.. El va judeca popoarele cu nepărtinire.“ ” – Ps. 96:10, *Roth*.

” Domnul împărățește! Să se înveselească pământul și să se bucure insulele cele multe! Norii și negura Îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelii tronului Său. Înaintea Lui merge focul, arzându-I vrăjmașii din preajmă. Fulgerele Sale luminează lumea; pământul vede și se cutremură.” – Ps. 97:1-4, *Roth*.

Sion este numele dat organizației lui Dumnezeu. Acesteia i se aplică și numele Ierusalim, iar cele două nume înseamnă deseori același lucru. Poporul Israel, organizat de Iehova, a constituit Sionul anti-tip. Acel guvern, atâta timp cât oamenii au rămas în armonie cu Dumnezeu, a fost o teocrație. El a eșuat nu din cauza Domnului Iehova, ci din cauza imperfecțiunii oamenilor și a influenței rele exercitate asupra oamenilor de Satan, influență care nu va mai exista atunci când guvernul drept al lui Dumnezeu va fi în acțiune. Dumnezeu și-a retras favoarea de la Sionul anti-tipic în 606 î.e.n. iar profeții săi au prezis un timp când el avea să instituie adevăratul Sion și l-au reprezentat astfel pe Domnul ca întorcându-se la Sion. Acest lucru fără îndoială că are loc atunci când Dumnezeu îl pune pe Fiul său uns pe tronul său. (Ps. 2:6) ” Așa vorbește Domnul Oștirilor: «Sunt gelos cu o mare gelozie pentru Sion și sunt aprins de gelozie pentru el.» Așa vorbește Domnul: «Mă voi întoarce în Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul va fi numit ‘Cetatea Adevărului’, iar muntele Domnului Oștirilor va fi numit ‘Muntele cel Sfânt.’» ” (Zah. 8:2,3) ” Domnul împărățește pe veci, Dumnezeul tău, Sioane, din generație în generație! Lăudați-L pe Domnul! ” – Ps. 146:10

Marea teocrație, atunci când va fi văzută și apreciată de oameni, va fi bucuria întregului pământ. Va fi Sionul, organizația lui Dumnezeu, exercitând putere și autoritate asupra omului spre binele lui. ” Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, în cetatea Dumnezeului nostru, muntele Lui cel sfânt! Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sion, în părțile îndepărtate ale nordului, cetatea Marelui Împărat!” (Ps. 48:1,2) ” Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un împărat mare, mai presus de toți dumnezeii! El ține în mână adâncimile pământului, iar înălțimile munților sunt ale Lui.” – Ps. 95:3,4

La Iehova este toată puterea, care nu are margini. Numele său, Dumnezeul Atotputernic, înseamnă că nu există nici o putere mai presus de el. (Gen. 17:1) În mâna sa, națiunile pământului nu sunt mai mult decât fire de praf pe o balanță sau ca un strop de apă pe fundul unei găleți. (Isa. 40:15-22) El are putere completă și absolută peste toate lucrurile. (Rom. 9:21) El îi poate delega această putere oricui dorește.

Iehova Dumnezeu este Atotînțelept. (Fap. 15:18) Sfaturile sale rămân pentru totdeauna. (Ps. 33:11) ” Prin înțelepciune a întemeiat Domnul pământul, prin pricepere a întărit cerurile. Prin cunoștința Lui, adâncurile s-au despărțit, iar norii au picurat roua.” – Prov. 3:19,2 Iehova este drept., Dreptatea și judecata sunt temelii tronului Tău; îndurarea și credincioșia merg înaintea Ta.” (Ps. 89:14)

El nu este părtinitor cu anumiți oameni sau cu unele clase de oameni. (1 Pet. 1:17; Iac. 3:17) El nu se schimbă. (Mal. 3:6) ” Doamne, Tu ești drept, iar judecățile Tale sunt drepte!” (Ps. 119:137) ” Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu și judecata Ta – ca adâncul cel mare! Doamne, Tu dai izbăvire atât oamenilor, cât și animalelor!” – Ps. 36:6

Iehova Dumnezeu este iubire. (1 Ioan 4:16) Aceasta înseamnă că el este cu totul neegoist și că puterea sa nu este administrată pentru beneficii egoiste, ci spre binele tuturor creaturilor sale care îl ascultă. ” Cât de scumpă este îndurarea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale se adăpostesc fiii omului. ”(Ps. 36:7) – Ps. 63:3

Isus i-a învățat pe urmașii săi să i se roage întotdeauna lui Dumnezeu: ”Să vină Împărăția ta. Să se facă voința ta, precum în ceruri, așa și pe pământ.” Deoarece Iehova Dumnezeu este marele Rege, mai presus de oricine, despre guvern se vorbește în Scripturi ca ”Împărăția lui Dumnezeu”, ceea ce și este.

Iehova Dumnezeu l-a uns pe Fiul său preaiubit și i-a delegat puterea de a fi conducător peste întreaga lume. Dumnezeu l-a uns pe Lucifer pentru o anumită lucrare, iar Lucifer a abuzat de puterea care i-a fost delegată. Dumnezeu i-a dat Fiului său Isus o ungeră mai înaltă, iar el a fost credincios acestei ungeri. – Ezec. 28:14; Num 24:7

În anul 1914 (e.n.) a venit sfârșitul perioadei de așteptare și atunci s-a împlinit și profeția. Dumnezeu a făcut să se scrie: ” „Totuși, Eu L-am înscăunat pe Împăratul Meu (Cel Uns) peste Sion, muntele Meu cel sfânt.”” (Ps. 2:6) Împărăția este așadar Împărăția lui Dumnezeu și Împărăția lui Cristos, deoarece Cristos acționează cu puterea și autoritatea care i-au fost delegate de Iehova, Tatăl său. (Ioan 5:22-27; Mat. 28:18) În anul 1918 s-a împlinit următoarea profeție: ” Al șaptelea înger a sunat din trâmbiță. Și erau glasuri puternice în cer, zicând: „Împărăția lumii a devenit a Domnului nostru și a Cristosului Său; iar El va împărăți în vecii vecilor!” Cei douăzeci și patru de bătrâni care ședea pe tronurile lor înaintea lui Dumnezeu s-au aruncat cu fețele la pământ și I s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: „Îți mulțumim Ție, Doamne Dumnezeule, Cel Atotputernic, Cel Care este și Care era, pentru că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești!” – Rev. 11:15-17, *A.R.V.*

Lucifer, care este de mult timp conducătorul invizibil al popoarelor pământului, iubește răutatea. Isus, fiul preaiubit al lui Dumnezeu a iubit mereu dreptatea și a urât nelegiuirea. ” Ești cel mai frumos dintre fiii omului! Bunăvoința este revărsată pe buzele tale; de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie. Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu untdelemnul bucuriei, mai presus decât pe confracții Tăi. De aceea, Dumnezeule,

Dumnezeul Tău Te-a uns cu untdelemnul bucuriei, mai presus decât pe confracții Tăi.“ – Ps. 45:2,7; Evr. 1:9

Isus Cristos devine conducător datorită înțelepciunii divine. (Prov. 8:1,15) Prin autoritatea conferită lui Cristos de către Iehova, lui îi revine responsabilitatea pentru guvernul cel drept. (Isa. 9:6) Isus Cristos este Cel ”al cărui drept este”, căruia Dumnezeu i-a promis și i-a dat Împărăția. (Ezec. 21:27) După ce l-a așezat pe tron și i-a dat dreptul de a domni, Iehova îi spune lui Cristos: ” Tronul Tău, Dumnezeule, este pentru veci de veci; toiagul Împărăției Tale este un toiag al dreptății!” – Ps. 45:6

El este Cel pe care l-a trimis Iehova să domnească în mijlocul dușmanilor săi. (Ps. 110:2) Fiul puternic al lui Dumnezeu, sau Preotul în felul lui Melhisedec, este cel pe care îl va folosi Dumnezeu pentru a face toate lucrurile noi. (Rev. 21:5) Cu privire la el, Iehova Dumnezeu spune: ” Îi voi îmbrăca dușmanii cu rușine, dar pe fruntea lui va străluci coroana.“ (Ps. 132:18) El este întâiul-născut din toată creația. (Col. 1:15) ” Eu îl voi face întâi născut, cel mai înălțat dintre regii pământului. Îi voi păstra îndurarea Mea pe vecie, iar legământul Meu cu el va fi trainic. Veșnică-i va fi sămânța, iar tronul lui va dăinui cât va fi soarele înaintea Mea; va fi întărit pe veci precum luna, martorul cel credincios de printre nori.“ ” – Ps. 89:27,28,36,37, R.V.

În Scripturi, termenul ”Piatra” este folosit pentru a-l simboliza pe Regele uns al lui Dumnezeu. Toți cei ce construiesc guverne, inclusiv clerul evreilor și al așa-zisei ”creștinătăți”, l-au respins. ”Piatra pe care au respins-o zidarii, a devenit Piatra din capul unghiului. Domnul a făcut acest lucru; el este minunat în ochii noștri.” (Ps. 118:22,23) Această Piatră puternică a devenit marele Rege, iar Împărăția sa este una care nu poate fi niciodată influențată în rău sau dată la o parte. – Evr. 12:28

Dumnezeu l-a folosit pe Moise ca anti-tip pentru a-l prefigura pe Isus Cristos. Moise ar fi putut deveni regele Egiptului, însă el a refuzat, preferând să-i servească lui Iehova. (Evr. 11:25) În același fel, Isus a refuzat oferta lui Satan de a fi conducătorul lumii. (Mat. 4.8-10) Moise nu a căutat să se înalțe ca rege peste Israel. El știa că sceptrul nu putea să se îndepărteze din Iuda. În mod asemănător, Isus nu a căutat domnia pământească peste Israel, ci s-a retras atunci când oamenii au vrut să îl facă rege cu forța. (Ioan 6:15) Pe cel care fusese umilit Iehova Dumnezeu l-a înălțat mai presus de toți ceilalți, iar la timpul fixat toți i se vor închina lui spre gloria lui Iehova Dumnezeu. – Fil. 2:5-11

Isus Cristos, noul conducător al pământului, conducătorul său de drept, este ”imaginea expresă” a lui Iehova Dumnezeu și acționează în armonie perfectă cu Iehova. În el se găsește, deci, exprimarea completă a dreptății, înțelepciunii, puterii și iubirii, iar aceasta este o garanție că, în calitate de Conducător peste toate

popoarele, el își va exercita toată puterea și autoritatea în mod neegoist pentru binele oamenilor. (Evr. 1:3) Iehova Dumnezeu l-a făcut pe el, pe Isus Cristos, ” un conducător și un stăpânitor pentru popoare.” (Isa. 55:4) Domnia sa peste popoare va fi în deplină armonie cu voința lui Iehova. ”Inima regelui(uns) este în mâna Domnului(Iehova); El(Iehova) o îndrumă(inima regelui) ca pe cursul unei ape, oriunde vrea El.” (Prov. 21:1) Gândurile sale sunt atât de înalte, bune și drepte și cu atât de mult mai presus decât cele ale oamenilor, încât sunt de nepătruns. (Prov. 25:2,3) ” Sentința (cuvântul lui Dumnezeu) divină este pe buzele regelui (Cristos); gura lui nu va fi necredincioasă la judecată.” (Prov. 16:10, *Roth.*) ” Iată, Stăpânul Domn vine cu putere(putere nelimitata) iar brațul Lui (Regele sau uns) stăpânește pentru El. Plata Lui vine cu El și răsplata Lui Îl însoțește.” (Isa. 40:10) Profetul arată că Iehova Dumnezeu a pregătit totul pentru el și l-a făcut conducător peste întreaga lume: ” Cine l-a stârnit pe acela de la răsărit, chemându-l cu dreptate la picioarele Sale? El îi dă în stăpânire neamurile și îi supune regi. Cu sabia îi prefăce în praf, iar cu arcul îi face ca pleava luată de vânt. Îi urmărește, mergând în siguranță pe un drum pe unde picioarele lui n-au mai călcat. Cine a făcut și a împlinit aceasta? Cine a chemat generațiile de la început? Eu, Domnul, am fost cu cei dintâi și tot Eu voi fi și cu cei de pe urmă.” – Isa. 41:2-4 *A.R.V.*

Legământul veșnic a fost încălcat

Încălcarea legământului veșnic, încheiat cu secole în urmă între Dumnezeu și omenire este menționată în profeția lui Isaia ca fiind unul dintre motivele care au determinat manifestarea mâniei lui Dumnezeu împotriva organizației de pe pământ a dușmanului Satan.

Dacă Satan este căpetenia celor răi, atunci de ce ar trebui să-și arate Dumnezeu răzbunarea împotriva națiunilor și popoarelor pământului? Unul dintre motive ne este dat chiar de profetul Domnului: “Țara a fost pângărită de locuitorii ei, căci au încălcat legile, au schimbat regulile, au rupt legământul de durată veșnică. De aceea, blestemul a înghițit țara, iar locuitorii ei sunt considerați vinovați. De aceea, locuitorii țării au scăzut la număr și n-au mai rămas decât foarte puțini muritori.” – Isa. 24:5, 6.

Care este legământul veșnic care este menționat aici? La finalul potopului, când Noe a ieșit din arcă, Dumnezeu a încheiat un legământ cu el’ iar aceasta este prima mențiune din Biblie a unui legământ direct dintre Dumnezeu și om.

Dumnezeu i-a spus lui Noe că fiecare creatură vie îi poate fi hrană, dar să nu mănânce sângele, căci viața stă în sânge. “Teama și spaima de voi va fi peste orice vietate de pe pământ, peste orice pasăre a cerului, peste orice se târăște pe

pământ și peste toți peștii mării. Ele v-au fost date în mâinile voastre. Tot ce se mișcă și are viață vă va fi hrană. Așa cum v-am dat plantele verzi, acum vă dau totul. Numai să nu mâncați carne cu viața ei, adică sângele ei. 5Căci, cu siguranță, voi cere înapoi sângele vieții voastre. Îl voi cere de la orice vietate. Și voi cere viața omului din mâna omului, din mâna fiecărui frate al său. Celui ce varsă sângele omului, de om sângele-i va fi vărsat; căci după chipul lui Dumnezeu l-a făcut El pe om.” – Gen. 9:2-6.

Fără îndoială cuvintele din versetul șase pe care tocmai l-am citat fac parte din acel legământ și instituie regula eternă că Dumnezeu este Dătătorul vieții și că nimeni nu poate îndrăzni să curme o viață, decât cu autoritatea sau permisiunea lui Dumnezeu, ca serv sau executor al său. Mai târziu Dumnezeu a dat israeliților poruncile sale, care reprezintă o expresie specifică a legii sale. În cadrul lor, este stabilit în mod expres: “Să nu ucizi”.

Atunci când Dumnezeu a dat în mod specific această lege lui Israel, i-a accentuat semnificația declarând-o în termeni și mai expliți. El vorbește despre sângele vărsat pe nedrept ca pătând și pângărind țara, pământul. “Să nu pângăriți țara unde veți locui. Sângele pângărește țara și nu se poate face altfel de ispășire pentru pământul peste care a fost vărsat sânge, decât prin sângele celui care l-a vărsat.” – Num. 35:33.

Acest lucru este în concordanță exactă cu afirmația făcută de profetul Isaia din textul din Isaia 24:5,6, și ambele asemenea afirmații scripturale fac trimitere înapoi la termenii legământului încheiat de Dumnezeu cu Noe, referitor la sfințenia vieții umane.

În legământul cu Noe, Dumnezeu a promis că nu va mai abate niciodată asupra pământului un potop de apă care să distrugă orice creatură. Dar acesta nu e tot legământul. Se pare că omul s-a lăsat ghidat în general de teoria că poate mereu să revendice beneficiile acestei părți de legământ fără să fie răspunzător de cealaltă parte. Oamenii și națiunile care au revendicat beneficiile acelei părți a legământului referitoare la cruțarea întregii cărnii de la distrugerea printr-un potop sunt sub obligația fiecărei părți a legământului, deși mulți au crezut că această parte reprezintă întregul legământ. Dacă legământul ar consta doar în faptul că Dumnezeu trebuie să se abțină de la a distruge întreaga carne, atunci Dumnezeu ar putea să respecte acel legământ dar, în același timp, să distrugă toate creaturile prin alte mijloace dacă ar considera necesar acest lucru. Așadar, promisiunea că pământul va fi cruțat de un potop nu ar fi o prea mare consolare, când există atât de multe alte mijloace de distrugere.

Chiar exprimarea folosită în legământ arată că promisiunea că nu va mai exista niciodată un mare potop nu era cea mai importantă parte din legământ. Dumnezeu a zis: “Închei legământul Meu cu voi: nu va mai fi nimicită orice făptură de apele unui potop și nu va mai fi un potop ca să distrugă pământul. – Gen. 9:11.

Trebuie să luăm în considerare aici întregul context, iar ceea ce exprimă legea este în mod necesar o parte a legământului. Să observăm că Dumnezeu a zis: “închei un legământ cu voi”, iar acest lucru arată că abținerea de la vărsarea de sânge era o parte a acestui legământ.

Legământul includea, de asemenea, și fiecare viețuitoare. Pentru a-i aminti omului de legământ, i s-a oferit un simbol al acestuia: “Dumnezeu a zis: „Acesta este semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și orice ființă vie care este cu voi, de-a lungul generațiilor viitoare: voi pune în nori curcubeul Meu, și el va fi semnul legământului dintre Mine și pământ. Când voi aduce nori peste pământ, iar curcubeul se va vedea în nori, Îmi voi aminti de legământul Meu cu voi și cu orice ființă vie, de orice trup. Și apele nu vor mai deveni potop, ca să distrugă orice făptură. Când curcubeul va fi în nori, îl voi vedea și Îmi voi aminti de legământul veșnic dintre Dumnezeu și orice ființă vie, de orice trup, care este pe pământ.” – Gen. 9:12, 16.

Curcubeul este simbolul legământului încheiat și a lucrurilor pe care le cuprinde aceasta. Este un simbol al sfințeniei, al caracterului sacru al vieții. Oamenii care privesc la legământ și îl înțeleg știu că înseamnă că viața este un lucru sfânt și că nu trebuie luată fără justa autoritate care vine de la Iehova. Curcubeul este simbolul întregului legământ, așa cum arată clar cuvintele Domnului:” Dumnezeu i-a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am încheiat între Mine și orice făptură care este pe pământ.” – Gen. 9:17.

Este foarte clar că Dumnezeu avea ca scop ca atunci când omul se va uita la curcubeu să-și amintească de faptul că viața vine de la Iehova, că este un lucru sacru și că nu poate fi curmată în chip nelegiuit. Aceasta este un legământ veșnic pentru că Dumnezeu îl numește astfel și pentru că trebuie să rămână în vigoare pentru totdeauna. Dumnezeu nu își va schimba niciodată regula pe care a exprimat-o cu privire la sfințenia vieții.

Dumnezeu nu a încercat să reglementeze activitățile conducătorilor pământului, dar îi consideră pe aceștia responsabili proporțional cu cunoașterea pe care o au sau șansele de a dobândi cunoștință despre termenii legii sale. Legământul încheiat de Dumnezeu cu Noe includea toate creaturile vii de pe pământ. Era legământul său oficial pentru că anunța legea sa. Încălcarea aceluia legământ în mod repetat de către conducătorii pământului a dus la pângărirea pământului. De aceea, profetul desemnează încălcarea legământului veșnic ca fiind unul din motivele mâniei lui Dumnezeu împotriva organizațiilor pământești ale oamenilor.

Iehova Dumnezeu este marele Creator și Dătător de viață al creaturilor. El este izvorul sau sursa vieții. Fiecare creatură vie are dreptul intrinsec la atâta viață pe cât îi permite Dumnezeu. Oricine care privează pe altul de viață în mod contrar celui desemnat de Dumnezeu este un încălcător al jurământului.

Principalii încălcători ai jurământului din rândul oamenilor au fost conducătorii pământului. Desigur, Satan i-a indus pe o asemenea cale greșită. Dar acest lucru nu îi scutește de orice fel de răspundere. Lucifer, ca supraveghetor al

omului, a primit puterea morții asupra celor care încalcă legea lui Dumnezeu. Lucifer l-a sfidat însă pe Dumnezeu, și a devenit Satan, criminalul și tatăl minciunilor. El a luat viețile oamenilor pentru a-și satisface capriciile. El a sădit crima în inimile oamenilor și făcut ca multe crime să fie comise. Satan i-a făcut pe oameni să-l sfideze pe Dumnezeu și să devină încălcători de jurământ.

Fiecare națiune a “creștinătății” a încălcat legea legământului veșnic cu privire la sfințenia vieții umane. Bineînțeles, și alte națiuni au încălcat-o de asemenea; dar acele națiuni care au pretins că sunt creștine au dovedit prin acțiunile lor încăpățănare și ipocrizie și deci condamnabile. Atunci când Isus s-a aflat pe pământ, a reafirmat legea legământului veșnic cu privire la sfințenia vieții umane. A spus: “Ați auzit că li s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi!» Oricine ucide va fi supus judecării” – Mat. 5:21, *A.R.V.*

Cei mai blamabili dintre oameni sunt cei care au cauzat războaiele între popoare, și i-au făcut pe oameni să se ucidă unii pe alții, rămânând apoi acasă pentru a profita de nenorocirile celor care au fost forțați să lupte. Între cei blamabili și responsabili se află și clericii care au pretins că îi reprezintă pe Cristos și Dumnezeu dar care, în același timp i-au trimis prin predicile lor pe milioane de tineri în tranșee și, pentru a-i face să meargă i-au amăgit că dacă mor pe câmpul de luptă vor ajunge direct în rai. Să ne amintim de milioanele de oameni nevinovați, femei și copii care au suferit și continuă să sufere din cauza războiului, și veți ști că Dumnezeu va ține socoteală și va îndrepta lucrurile. În aceasta constituie judecata lui Dumnezeu asupra guvernelor acestei lumi, proces care face parte din administrarea Regelui său, care este Conducătorul de drept al pământului și care trebuie să aibă loc la scurt timp după începerea domniei sale.

Congresul de la Washington

LOCUL

Locul de întrunire va fi Auditoriul din Washington, care ocupă triunghiul dintre Blvd. New Yor, nr. 19 și Strada E, împreună cu unele săli adiacente.

INFORMAȚII

Pentru cazarea celor care vor participa, comitetul trebuie să știe destul de bine în avans cine își propune să participe. Toate persoanele care anticipează că vor participa la congres sunt rugate să-i scrie lui Anton Kreber, Președintele Comitetului de Congres, la nr. 1603 Blvd. Massachusetts, NW., Washington, D.C: Va fi foarte bine ca fiecare adunare să se ocupe de această problemă prin directorul ei de serviciu sau secretar, și să evite astfel scrisorile numeroase.

Întreaga corespondență referitoare la congres trebuie trimisă, după cum am notat mai sus, la Washington. Nu scrieți la Brooklyn despre acest congres.

Toate persoanele care sunt de partea lui Iehova și a Împărăției sale sunt binevenite.

La gara Union va fi menținut un birou de informații care va instrui la sosire persoanele unde pot găsi cazare.

ÎNREGISTRARE

Acest congres este unul de serviciu, și ne așteptăm ca întreaga rămășiță și Ionadabii să participe la serviciu. Pentru a repartiza teritoriile, este destul de necesar ca fiecare să se înregistreze imediat după sosire. În acest scop, va fi menținut la sediu un birou de înregistrare, la mezaninul Auditoriului din Washington, situat la intersecția Bulevardului New York cu Strada 19 Nord-Vest.

Nu va fi necesar să aduceți literatură de campanie, dar fiecare dintre cei care participă la congres este îndemnat să își aducă valiza sau geanta pentru a o folosi în mărturia din ușă în ușă; ca și cardul de identificare pe care trebuie să îl aibă fiecare vestitor.

CAMERE

Comitetul de congres împânzește acum orașul pentru a găsi camere pentru cei care vor participa la congres. Ne așteptăm ca prețul acestor camere să varieze între 75 de cenți și 2 dolari pe zi, depinzând de tipul de cazare dorit.

Comitetul de congres va trimite (tuturor celor care solicită scris) un formular care va fi completat cu tipurile de cazare dorite, pentru ca acesta să fie înregistrat în scris și cazarea să fie gata pentru toți cei care vin la congres.

MESE

Se vor face aranjamente pentru a-i hrăni pe participanți la o cantină aflată în Auditoriul din Washington, al cărei personal va fi constituit din oamenii noștri în adevăr și care va furniza mese la un preț nominal avantajos pentru toți. Aceasta va fi cantina noastră privată, cu hrană bună preparată așa cum trebuie.

TRANSPORT

În sprijinul celor care doresc să călătorească cu trenul s-au făcut următoarele aranjamente. Va fi disponibil un tarif special de congres pentru călătoriile dus-întors – o reducere de 66%. Va fi nevoie de un certificat special de congres pentru cei care călătoresc cu trenul dinspre Est și Vest spre Washington. Pentru a-l obține, scrieți-i lui Anton Koerber, Blvd. Massachusetts nr. 1603, New York. din Washington D.C. Cereți un număr suficient de certificate pentru ca toți

membrii adunării voastre care se gândesc să participe la congres și să meargă cu trenul. Prezentați acest certificat la ghișeul de bilete de tren din oralul dvs. și vi se va oferi o reducere de 66% la sută, adică o călătorie dus-întors la prețul uneia singure, plus o treime.

În Sud, există un tarif de rezervare cu anticipație de 15 zile spre Washington D.C. echivalent cu tariful obținut prin certificate. Există și multe trenuri aranjate personal de diferitele companii de cale ferată, ca și tarife speciale pentru 10 zile. În multe cazuri, acestea sunt chiar mai mici decât reducerea de 66% menționată anterior. Întrebați la toate companiile de căi ferate dacă există asemenea reduceri sau tarife speciale în săptămâna cu congresul.

Oricare adunare care dorește să opereze un tren special între Washington și oricare alt punct al țării fie va prelua această problemă și o va trata cu agentul local al companiei de căi ferate, fie va comunica cu Anton Koerber, din Washington D.C. Dacă vor fi aranjate trenuri speciale, acest lucru va fi comunicat în timp util în *Turnul de Veghere*. Mulți dintre participanți vor călători cu autobuzul sau mașinile personale. Va fi aranjat un spațiu de parcare pentru mașini. De asemeni, și o tabără pentru turiști și pentru rulote.

CUFUNDAREA ÎN APĂ

Se vor face aranjamente pentru cei care doresc să-și simbolizeze consacrarea prin cufundare în apă.

VORBITORI

Vor vorbi la congres diferiți frați din America și din țări străine, și toate întrunirile vor fi conduse în limba engleză.

Prelegerea publică ținută de președintele Societății va avea loc duminică, 2 iunie, și va fi emisă printr-o rețea radio întinsă pe tot cuprinsul globului, atât în Statele Unite, cât și în stațiile radio și sistemele de adresare publică din principalele țări, conectate prin linii telefonice, circuite radio transcontinentale, semnale radio și unde scurte, făcând posibil, prin generoasa îngrijire a lui Iehova, ca toți frații și oamenii binevoitori de pe tot pământul să audă acest mesaj vital, de o importanță fabuloasă, transmis de președintele Societății.

PIONIERII

Pionierii vor dori desigur să participe la congres, iar celor ce locuiesc departe le va fi dificil să își acopere cheltuielile. Pentru a-i ajuta să-și plătească cheltuielile, Societatea a făcut următorul aranjament: toți pionierii care au fost activi și neîntreruși în serviciul de pionierat pe o perioadă de trei luni înaintea congresului, adică în lunile martie, aprilie și mai, pot primi de la Societate un cec de 25 de dolari în contul cărților, care le vor fi furnizate la prețuri pentru pionieri.

Se poate aplica pentru un asemenea credit la comitetul de congres din Washington de către pionierii care se vor înregistra la BIROUL PENTRU PIONIERI.

Acest congres, fiind ținut în capitala națională a Americii, ar trebui să ne acorde un prilej de a depune o mărturie amplă tuturor oamenilor din toate straturile sociale; așadar, fie ca toți cei care sunt devotați lui Iehova să prezinte această chestiune în rugăciune înaintea Domnului, pentru ca binecuvântările lui să se adauge eforturilor poporului său, și ca acest congres să glorifice numele său sfânt.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 MAI 1935

Nr. 9

Cuprins:

**CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ
PARTEA I**

- Pag. 223

**MESAGERUL ȘI INTERPRETUL LUI
DUMNEZEU**

- Pag. 239

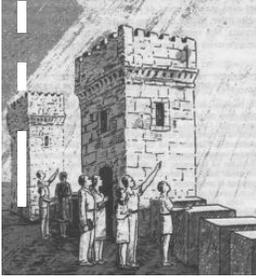
ADEVĂRATA JERTFĂ PENTRU PĂCAT

- Pag. 243

CALENDARUL

- Pag. 246

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Mai 1935

Nr. 9

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ

”Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te sprijini pe priceperea ta. Recunoaște-L în toate căile tale, iar El îți va netezi cărările. Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de Domnul și îndepărtează-te de rău.” – Prov. 3:5-7

PARTEA I

Iehova îi îndeamnă mereu pe fiii săi să caute și să câștige cunoștința. El a făcut ca voința sa să fie consemnată pentru ca fiii săi să poată avea cunoștința în timp de nevoie. Acel timp a venit, iar membrii rămășiței citesc deseori plini de bucurie următoarele: ” Tot ce a fost scris în trecut a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea date de Scripturi, să avem speranță.” – Rom. 15:4

2. Apostolul a arătat că le dorea sincer tot binele fraților săi, rugându-se lui Dumnezeu ca ei să fie ” umpluți de cunoașterea voii Lui, cu toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească” (Col. 1:9) Știind bine că urmașii credincioși ai lui Isus Cristos trebuie să sufere o mare opoziție, fără îndoială că atunci când le-a scris acestora, apostolul avea în minte aceste declarații din Cuvântul lui Dumnezeu: ”dar cei dreپți sunt salvați prin cunoștință.” (Prov. 11:9) ”Cei naivi moștenesc nebunie, dar cei chibzuiți sunt încoronați cu multă cunoștință.” (Prov. 14:18) ” Bărbatul înțelept este puternic și un om priceput își mărește puterea.” (Prov. 24:5) Rămășița simte mereu nevoia de putere în acest timp de mare rău pe pământ.

3. Printre mesajele consemnate în zilele din vechime cu scopul de a le aduce cunoștință și tărie rămășiței în timpul prezent se găsește și profeția rostită de Habacuc, iar în numărul acesta și în următoarele numere ale *Turnului de Veghere* vom analiza această profeție. Numele Habacuc înseamnă ”strângere”, și anume strângerea brațelor într-o îmbrățișare; sau ”îmbrățișarea iubirii”. Același cuvânt ebraic este folosit și redat prin ”îmbrățișare” și în următoarele texte. ”Un timp pentru a îmbrățișa și un timp pentru a fi departe de îmbrățișări” (Ecl. 3:5) ” dreapta lui mă îmbrățișează!”. (Cânt. 2:6) ” mâna lui dreaptă să mă îmbrățișeze!”. – Cânt. 8:3

4. Iehova aduce la cunoștința rămășiței sale, pe care a ales-o pentru numele său, o înțelegere a cuvântului său profetic exact la timpul potrivit pentru aceasta, pentru ca nevoile sale să poată fi satisfăcute și să poată crește în Domnul. Acum, Domnul Isus s-a întors și i-a strâns pe ai lui la el în templul lui Iehova și de aceea membrii rămășiței au intrat în îmbrățișarea Domnului Isus Cristos. Aceasta este pentru siguranța și mângâierea lor. Ajutorul și mângâierea de la spiritul sfânt au încetat acum, deoarece Isus Cristos însuși este cu ai săi și îi mângâie. (Ioan 14:1-3,16,17,26) Rămășița lui Dumnezeu a ajuns acum la o „unitate a credinței și a cunoașterii (unirii și lucrării) Fiului lui Dumnezeu, la omul matur, la măsura staturii plinătății lui” (Ef. 4:13,14) Acum membrii ei văd că trebuie să stea laolaltă și toți cei credincioși rămân împreună, ca unul singur, vestind adevărul în iubire. În legătură cu mesajul mângâietor care este adresat poporului lui Dumnezeu, apostolul îndeamnă: ” Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea aceleași gânduri unii față de alții, după exemplul lui Cristos Isus, pentru ca, într-un gând și cu un singur glas, să-L slăviți pe Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.” (Rom. 15:5,6) Această unitate în Cristos este starea binecuvântată în care se află acum rămășița, iar în aceasta Domnul continuă să o hrănească cu hrana spirituală potrivită pentru ea. (Prov. 30:8) Pe măsură ce analizăm nenumăratele adevăruri minunate pe care le-a dat Domnul poporului său pe parcursul ultimilor ani ne bucurăm nespus și îi aducem mulțumiri Dătătorului oricărui dar bun și al oricărui dar perfect. Am ajuns să cunoaștem și să apreciem pe deplin faptul că Iehova Dumnezeu și Isus Cristos sunt Învățătorii noștri și de aceea nu avem de ce să ne mai îndoim dacă suntem sau nu pe calea cea bună. (Isa. 30:20) Rămășița nu se bazează pe propria ei înțelegere și nici pe înțelegerea altor creaturi.

5. Învățătorii noștri știu care sunt lucrurile de care avem nevoie, iar Dumnezeu se îngrijește cu bunătate prin intermediul lui Cristos de aceste nevoi. Martorii lui Iehova încă sunt în carne și știu că în ei înșiși nu au putere și că nu se pot baza pe propria persoană. Rămășița se teme de Dumnezeu. ”Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El, căci El știe din ce suntem făcuți; Își amintește că suntem țărână.” (Ps. 103:13,14) Așa cum este necesar ca organismul uman să aibă o anumită cantitate de hrană materială, tot așa este necesar ca și mintea să fie hrănită în mod constant cu hrana spirituală din Cuvântul lui Dumnezeu. Fără această hrană, rămășița nu ar putea să îl mai urmeze pe Cristos. Cu siguranță că acesta este motivul pentru care Tatăl nostru ceresc continuă să își hrănească fiii. Rămășița înțelege acum că marea chestiune care trebuie rezolvată este sfințirea și justificarea numelui lui Iehova. Dar ea trebuie să păstreze mereu în minte lucrurile pe care trebuie să le facă pentru a-și menține integritatea și a lua parte la justificarea numelui sfânt al lui Dumnezeu. Fără această hrană spirituală, ea ar deveni slabă, fără putere și ar cădea. Scripturile au fost scrise de mai înainte tocmai cu scopul de a-i furniza servului

lui Dumnezeu lucrurile de care are nevoie și pe care trebuie să le aibă. (2 Tim. 3:16,17) Unii care pretind a fi urmași ai lui Isus Cristos critică foarte aspru *Turnul de Veghere* deoarece acesta continuă să publice articole despre justificarea numelui lui Iehova, venirea Domnului Isus la templul lui Dumnezeu și lucrarea de vestire, luarea din lume a unui popor pentru numele lui Dumnezeu și deseori spun, în esență: ”Ne-am săturat să auzim atât de multe despre aceste lucruri. De ce nu ne mai spuneți și altceva?” Răspunsul pentru aceștia este că Tatăl nostru cunoaște nevoile fiilor săi și a consemnat în Cuvântul său de repetate ori lucrurile pe care fiii săi trebuie să le păstreze în minte. El nu a spus acestea doar o singură dată, ci prin mai multe profeții a spus aceleași lucruri de mai multe ori și sub multe aspecte diferite. Tatăl nostru face toate lucrurile așa cum trebuie. Deoarece Dumnezeu a pus aceste mari adevăruri în Cuvântul său, singurul mod potrivit de a acționa pentru fiii săi este să continue să se hrănească cu ele. *Turnul de Veghere* nu dorește și nu tinde să publice lucruri provenite din învățăturile și înțelepciunea oamenilor, ci, dimpotrivă, paginile sale sunt dedicate exclusiv publicării lucrurilor din Cuvântul lui Dumnezeu, care sunt scrise acolo spre ajutorul și mângâierea poporului său. Dacă nu ar fi fost necesar ca poporul lui Dumnezeu să aibă o înțelegere a acestor profeții, ele nu ar fi fost consemnate în Biblie. Faptul că ele au fost consemnate în Sfânta Carte este o dovadă clară că rămășița trebuie să afle acum despre ele și să se străduiască să le înțeleagă, fiindcă nu va mai avea ocazia să caute să le înțeleagă după ce organizația lui Satan va dispărea și Împărăția dreptății va deține controlul absolut asupra lumii. Dacă Dumnezeu găsește de cuviință să le arate martorilor săi că merg pe calea cea bună și o face dezvăluindu-le profețiile care au fost scrise, atunci rămășița va continua să primească aceste informații cu multă bucurie și recunoștință. Dacă descoperim că un profet susține spusele altui profet, atunci putem fi siguri că această mărturie este esențială pentru poporul lui Dumnezeu.

6. Acum, strânși în îmbrățișarea Domnului Isus la templu, stând uniți ca un singur om în Cristos și echipați pentru cauza dreaptă a dreptății, membrii rămășiței își îndreaptă atenția spre examinarea profeției rostite de Habauc. Aceasta se deschide cu următoarele cuvinte: ” Rostirea. (oracolul, *R.V.*; nota marginală: profeția, Leeser) pe care a văzut-o profetul Habacuc.” – Hab. 1:1

7. Această profeție este o sentință rostită împotriva dușmanilor lui Dumnezeu care poartă și astăzi război împotriva rămășiței. Habacuc a reprezentat în această profeție rămășița credincioasă care este astăzi pe pământ, iar membrii rămășiței au acum o viziune a împlinirii profeției lui Habauc și, aplicând profeția evenimentelor care au loc, care se văd clar, ei știu că au o înțelegere corectă a profeției. În jurul anului 1932, Dumnezeu a găsit de cuviință să demaște

conspirația Diavolului și pe prințul său Gog iar apoi să îi dea rămășiței sale o înțelegere a acestui lucru.

8. În jurul anului 1922 a demarat lucrarea organizată de mărturie pentru cauza Domnului nostru și deoarece a continuat să crească tot mai mult și cu o vigoare tot mai mare, și persecuția împotriva rămășiței s-a intensificat. Desigur, cineva s-ar putea gândi, și mulți din poporul lui Dumnezeu au judecat astfel: Dacă principalul scop al lui Iehova este justificarea numelui său și Domnul Isus a venit la templu și a început judecata și este Justificatorul numelui lui Iehova, atunci de ce să le permită Domnul reprezentanților săi credincioși de pe pământ să fi atât de presați de dușman? Să presupunem că nu ar fi fost scris nimic de dinainte și consemnat în Scripturi cu privire la această chestiune a persecuției, care ar fi consecințele atunci? În mințile membrilor rămășiței ar fi apărut îndoieli și mulți ar fi ajuns la concluzia că greșesc și nu merg pe calea cea bună, s-ar fi descurajat și ar fi căzut ușor victime atacurilor lui Satan și aliaților săi. Mulți dintre cei care s-au consacrat spre a face voința lui Dumnezeu, dar care nu s-au folosit de privilegiul pe care li l-a dat Dumnezeu fiilor săi, nu au reușit nici mai târziu să vadă și să aprecieze adevărul că Domnul Isus este la templu și că cea mai importantă problemă acum este justificarea numelui lui Iehova; astfel că au căzut în fața dușmanului și au devenit persecutori ai martorilor lui Iehova. Iehova știa dinainte că această situație avea să apară și de aceea a făcut să se scrie de atunci în Scripturi chiar lucrurile care se aplică situației din prezent și cu care se hrănește acum rămășița pentru a fi mângâiată, ca să poată să persevereze cu răbdare și să crească în speranță. Aici vedem iar manifestarea bunătății iubitoare a Dumnezeului nostru față de cei care îi servesc sincer.

9. Pe măsură ce persecutarea martorilor lui Iehova continuă, ei pun întrebări asemănătoare celor ale lui Habacuc: ”Până când, Doamne, voi striga după ajutor și Tu nu vei asculta? Până când voi striga către Tine: „Violență!“ și Tu nu vei izbăvi?” (Hab. 1:2) Acest strigăt al lui Habacuc arată că urma să existe împotrivire violentă și nelegiuită față de vestirea numelui lui Iehova și a Împărăției sale și că martorii lui Iehova aveau să sufere violențe din mâinile celor nelegiuiți. Evenimentele literale care s-au petrecut în ultimii ani abia au trecut arată că strigătul din profeție se referea la timpul acesta, când martorii lui Iehova vestesc cu zel adevărul despre numele lui Dumnezeu și Împărăția sa condusă de Cristos. Evenimentele ce constituie împlinirea profeției fac posibilă înțelegerea ei.

10. Strigătul cere ca Iehova să își sfințească numele instituind condiții drepte pe pământ în locul condițiilor asupritoare, crude și nelegiuite care stau acum în calea răspândirii adevărului. Cuvintele din profeție arată că strigătul pare să fie în vânt și neuzit pentru o vreme, lucru care arată că dușmanilor li se permite pentru o vreme să-și mențină ostilitățile împotriva rămășiței fără ca Iehova să se amestece. Nu e oare adevărat că mulți au pus în ultimii ani în acest

sens următoarea întrebare: Cât de mult timp va mai trebui să suferim din cauza clerului și a altor dușmani care ne persecută pentru că spunem adevărul? Ne va auzi oare Dumnezeu strigătele și își va coborî mâna care va înlănțui inamicul, ca să putem înainta neîntrerupți în lucrarea sa? Este oare greșit sau arată lipsă de credință ca rămășița să pună astfel de întrebări sau să facă astfel de observații? Răspunsul trebuie să fie că nu este greșit, și nici măcar nepotrivit, din motivul că Dumnezeu a prezis căci credincioșii săi vor înălța asemenea strigăte către el și că el le va alina inimile sporind cunoștința lor. Știind dinainte că vor apărea și asemenea condiții, Dumnezeu a făcut să fie consemnate aceste cuvinte care se aplică în prezent: “Dumnezeule, să nu păstrezi tăcerea! Să nu taci și să nu rămâi mut, Dumnezeule! Căci iată, dușmanii Tăi vociferează, și cei ce Te urăsc își ridică fruntea. Uneltesc împotriva poporului Tău, fac planuri împotriva celor ocrotiți de Tine. Ei spun: „Haideti să-i nimicim ca neamși să nu mai fie amintit numele lui Israel!” Iată-i pe cei care au hotărât într-un gând să încheie un legământ împotriva Ta” – Ps. 83:1-5.

VIOLENȚA

11. Timp de câțiva ani de la venirea Domnului la templu mulți dintre cei consacrați au fost influențați de impresia că Satan a fost legat. Apoi Dumnezeu a descoperit poporului său că Satan nu este legat, ci foarte activ în încercarea sa de a distruge rămășița; că reprezentantul său principal este Gog, care a organizat forțele vizibile și invizibile ale răului și care a pus la cale o conspirație împotriva martorilor lui Iehova și care comite acum fapte fâțișe împotriva unșilor Domnului. În ultimii ani, dușmanii și-au continuat atacurile violente la adresa unșilor Domnului. Fruntașă între dușmanii văzuți este ierarhia romano-catolică, incitând și dând instrucțiuni de persecutare a martorilor lui Iehova și, ca rezultat, rămășița suferă fapte violente în aproape fiecare țară a “creștinătății”. În Italia, Austria și Germania unșii sunt supuși la tot felul de atacuri. În Germania, cei credincioși sunt aruncați în închisoare și bătuți cu violență doar pentru că au în posesie Cuvântul lui Dumnezeu sau pentru că încearcă să vorbească despre Împărăția lui Dumnezeu și să-i informeze pe alții despre bunătatea iubitoare a Dumnezeului nostru. Provincia canadiană Quebec este dominată total de ierarhia romano-catolică, ai cărei agenți îi persecută foarte violent pe martorii lui Iehova. Aceștia sunt acuzați de înaltă trădare, sunt supuși la tratamente inumane și închiși pentru că transmit oamenilor mesajul Împărăției lui Dumnezeu, oameni care chiar doresc să afle despre bunătatea lui Iehova. În New Jersey și alte părți ale Statelor Unite, în ultimii ani sute de martori ai lui Iehova au fost în mod repetat arestați, atacați și închiși sau altminteri batjocoriți pentru că spun adevărul poporului, adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu. De fapt, în fiecare națiune a “creștinătății” martorii lui Iehova sunt urâți și sunt victimele unor rele

tratamente. Din cauza violenței neîntrerupte și crescânde împotriva martorilor lui Iehova, mulți dintre cei consacrați au fost uluiți și au întrebat: De ce să permită Domnul asemenea violență tocmai acum împotriva celor care se străduiesc cât pot cu credință pentru a-și menține integritatea față de Domnul Dumnezeu? Să presupunem că Domnul nu ar fi descoperit niciun adevăr poporului său începând cu 1914, sau chiar 1924; care ar fi fost efectul acestui lucru asupra celor consacrați în lumina acestei violențe neîntrerupte îndreptate împotriva lor? Fără îndoială unii, dacă nu toți, ar fi devenit complet descurajați și ar fi pierdut orice speranță. Iehova a spus în esență poporului său: Știam că va veni timpul când vă veți confrunta cu multă violență, și i-am făcut pe profeții mei să consemneze lucruri care vă vor fi de ajutor și vă vor mângâia în această perioadă de presiune și necazuri, iar acum vă fac cunoscut și vă dezvălui semnificația profețiilor.

12. În loc să permită ca “cei ascunși” ai săi să rămână uluiți și în dubiu cu privire la motivul pentru care se strânge atâta violență împotriva lor, Dumnezeu le-a făcut cunoscut că Balaurul din vechime, Satan, nu doar că este activ, dar că străduiește din răputeri să îi distrugă pe cei care pun mărturia lui Isus Cristos supunându-se poruncilor lui Dumnezeu (Rev. 12:17), că dușmanii poporului lui Dumnezeu sunt numeroși și alcătuiți dintr-o armată de îngeri răi și clerici și clasa “omului păcatului” și alte marionete, care îndeplinesc poftele lui Satan, și că această mulțime de dușmani va continua să-i atace cu violență pe martorii lui Iehova. Văzând, atunci, că Habacuc reprezintă rămășița unsă, profeția lui Dumnezeu a pus aceste cuvinte pe buzele rămășiței, iar rămășița spune acum lui Iehova: ”te voi chema în ajutor din cauza violenței”; violență și ură care continuă să crească. Un asemenea strigăt nu este o plângere sau o ocară împotriva Domnului; dar condiția care stârnește asemenea strigăte îi face pe cei unși să întrebe care este motivul unei asemenea persecuții; și, întrebând stăruitor, aceștia află că Iehova a prezis chiar aceste lucruri făcându-l pe profet să pună aceste cuvinte pe buzele celor credincioși: “Uită-Te la dușmanii mei, căci se înmulțesc, și la ura înverșunată cu care mă urăsc. Păzește-mi sufletul și scapă-mă. Să nu fiu dat de rușine, căci mă adăpostesc în Tine. Integritatea și nevinovăția să mă ocrotească, căci nădăjduiesc în Tine.” – Ps. 25:19-21.

13. Suntem atunci îndreptățiți să întrebăm: Cum ar fi fost posibil ca rămășița să-și mențină integritatea față de Domnul Dumnezeu dacă Satan ar fi fost legat înainte și nu ar fi fost atacuri la adresa poporului lui Dumnezeu? Iov și-a menținut integritatea sub presiuni imense, iar acest lucru prefigurează faptul că rămășița trebuie să facă același lucru. Rămășița trebuie să reziste dușmanului, de aceea versetul spune: “În Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.” – Fapte 14:22.

14. Această parte a profeției dovedește că strigătele celor consacrați către Dumnezeu cauzate de violența cu care sunt copleșiți nu i-au fost neplăcute.

Dumnezeu a făcut ca profeții săi să consemneze de dinainte cuvintele care se aplică celor consacrați la sfârșitul acestui sistem, lucruri ale căror cunoștință și înțelegere dă acum rămășiței curaj, putere și speranță, și printre aceste lucruri prețioase se găsesc și următoarele: “Nu mă lăsa în voia vrăjmașilor mei, căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși care suflă violență.” (Ps. 27:12) “Niște martori violenți se ridică și mă întreabă ceea ce nu știu. Astfel, ei îmi răsplătesc binele cu rău, și îmi pustiesc sufletul.” (Ps. 35:11, 12) “Scapă-mă, Doamne, de omul rău, păzește-mă de omul violent, de cei ce plănuiesc lucruri rele în inima lor și în fiecare zi stârnesc războaie. Ei își fac limba ascuțită ca a unui șarpe și sub buzele lor este venin de viperă! Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui rău! Protejează-mă de oamenii violenți, de cei ce plănuiesc să-mi împiedice pașii!” (Ps. 140:1-4) Acestea și alte texte la fel de prețioase au fost scrise de dinainte pentru ca rămășița unsă să învețe, și cunoștința și înțelegerea dobândită le permite acum unșilor să-și mențină integritatea față de Dumnezeu.

NEDREPTATEA

15. Adepții religiei din rândurile “creștinătății”, în particular clerul și clasa “omului fărădelegii” ignoră cu desăvârșire legea lui Dumnezeu de care pretind că sunt guvernați și sunt dedați nedreptății sau nelegiurii. Martorii lui Iehova, privind asemenea nelegiuire, au fost foarte uimiți și, așa cum a întrebat Habacuc, tot astfel l-au întrebat pe Domnul și cei din rămășiță: “De ce mă faci să privesc nelegiuirea[in ebraica, truda istovitoare]? De ce trebuie să mă uit la necaz? Distrugerea și violența sunt înaintea mea; peste tot sunt dezbinări și se stârnesc certuri.” (Hab. 1:3) Iehova urăște nelegiuirea și “cei ce o savarsesc” (Ps. 5:5) De ce permite atunci ca aceștia să-și continue practicile rele? Și de ce trebuie rămășița să între încontinuu în contact cu acești lucrători ai nelegiurii și să-și facă griji din cauza lor, griji legate de mintea și corpul lor? Faptul că Habacuc a pus o asemenea întrebare dovedește că și cei din clasa templului vor pune o întrebare asemănătoare; iar aceasta îi face pe unși să determine motivul pentru care se practică asemenea fărădelegi. Fără îndoială că acești lucrători ai nelegiurii nu au niciun fel de cunoștință și înțelegere a scopului lui Dumnezeu. “Nu mă lua împreună cu cei răi și cu cei ce săvârșesc nelegiuirea, cu cei ce vorbesc de pace semenului lor, dar în inima lor este răutate.” (Ps. 28:3) “Căci nebunul spune nebunii și inima lui se gândește la nelegiuire: este lipsit de evlavie și spune neadevăruri cu privire la

Domnul; îl lasă fără hrană pe cel flămând și fără apă pe cel însetat.” (Isa. 32:6) “Oare n-au cunoștință, toți cei ce săvârșesc nelegiuirea, cei ce-Mi mănâncă poporul așa cum mănâncă pâinea și nu-L cheamă pe Domnul?” (Ps. 14:4) “Nimeni nu cheamă la dreptate, niciunul nu judecă cu credincioșie, ci se încred în deșertăciune și spun minciuni, zămislesc necaz și dau naștere la nelegiuire.” – Isa. 59:4.

16. Practicanții nelegiurii din prezent “stârnesc dispute și certuri” și continuă să acționeze violent și să pricinuiască distrugerea celor care caută să facă binele. “De aceea legea ajunge fără putere și dreptatea nu iese niciodată. Fiindcă cel rău îl împresoară pe cel drept, de aceea dreptatea iese strâmbă.” (Hab. 1:4) În acest fel descrie profetul condiția și atitudinea acestor lucrători sau practicanți ai violenței. Legea menționată aici nu este legea făcută de oameni, ci legea divină, căreia practicanții violenței pretind că i se supun, dar merg pe o cale diametral opusă celei poruncite de lege. Acești practicanți ai nelegiurii nu fac niciodată dreptate, și “justiția nu iese biruitoare” (*Leeser*) Justiția este pervertită, și se emit judecăți nedrepte. Acestea erau condițiile care prevalau în țara lui Iuda cu scurt timp înainte de distrugerea Ierusalimului de către executorul lui Iehova. Aceste condiții de atunci corespund exact celor din prezent, mai ales referitor la martorii lui Iehova și lucrarea lor în țara “creștinătății” care precede imediat răsturnarea “creștinătății” la Armaghedon.

17. Profeția lui Habacuc se adresează apoi membrilor “religiei organizate”, din națiunile “creștinătății” ca un avertisment de la Iehova, avertisment căruia “creștinătatea” nu îi va da ascultare. “Uitați-vă printre neamuri și priviți! Mirați-vă! Uimiți-vă! [priviți și fiți uluiți și împietriți de uimire, *Leeser*; priviți în jur, da, rămâneți uluiți și priviți șocați, *Rotherham*] Căci în zilele voastre fac o lucrare pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!” – Hab. 1:5.

18. “Creștinătatea” nu va crede această profecie. Atunci de ce este îndreptată această parte a profetiei împotriva “creștinătății”, dacă nu este spre beneficiul ei? “Creștinătatea” ipocrită pretinde că este organizația lui Dumnezeu. Pentru că navighează sub numele de “creștini” cred că Dumnezeu nu va aduce nici o calamitate asupra lor. În “ziua pregătirii sale” Dumnezeu va executa o lucrare de pregătire, lucrare care are loc înainte de Armaghedon și la care trebuie să participe rămășița. Rămășița trebuie în prezent să transmită “creștinătății” aceste avertisment pentru ca națiunile ipocrite să fie anunțate și să nu aibă niciun fel de prilej ca să se scuze spunând că nu au avut o șansă de a auzi și pentru ca oamenii binevoitori dintre granițele “creștinătății” să poată auzi și fugi în locuri de refugiu. Factorii de conducere ai “creștinătății” nu vor asculta, și de aceea nu vor fi ‘însemnați pe frunte’, dar cei care vor auzi vor primi acest semn. (Ez. 9:1-4) Deoarece factorii de conducere ai “creștinătății” nu reușesc sau refuză să creadă și să i se supună lui Dumnezeu, veșmintele pe care le poartă îi vor trăda

ca fiind de partea Diavolului și a organizației sale, și se vor însemna singuri pentru distrugere. – 2 Regi 10:22.

19. Apostolul Pavel face certă și sigură aplicarea acestui text. Adresându-se celor din Antiohia, în Pisidia, le spune: “Aveți grijă deci să nu vină peste voi ce se spune în Profeți: "Uitați-vă, disprețuitorilor, uimiți-vă și pieriți! Căci în zilele voastre fac o lucrare, o lucrare pe care nicidecum n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!"” (Fapte 13:40, 41) “Creierile creștinătății” din prezent nu doar că ignoră legea lui Dumnezeu, ci își instituie propria lege, prin care pretind că controlează lumea, și clerul participă la acest lucru cu mâinile ridicate în semn de binecuvântare, dar mâinile lor sunt murdare. Pretinzând că sunt servi ai Domnului, adică “evrei sau iudei”, aceștia sunt de fapt din sinagoga lui Satan. Creierile și eforturile lor reunite nu vor rezista în fața lucrării puternice și minunate a lui Dumnezeu, care spune: “De aceea, iată, voi uimi încă o dată acest popor, făcând lucruri minunate. Înțelepciunea celor înțelepți ai lui va pieri și priceperea celor pricepuți va sta ascunsă.” (Isa. 29:14) Această “lucrare minunată” va avea lor la marea bătălie din ziua lui Dumnezeu cel Atotputernic, și nu îi va rezista niciun fel de nedreptate. “Domnul Se va ridica așa cum a făcut-o pe muntele Perașim, Se va mânia ca în valea Ghivon, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Sa neobișnuită, ca să-Și îndeplinească slujba, slujba Sa ciudată. - fapta sa este ciudată - și ca să-și facă lucrarea - lucrarea sa este neobișnuită.” – Isa. 28:21; Ez. 3:4-7.

20. În vremea lui Habacuc, poporul lui Iuda se considera poporul lui Dumnezeu. Astăzi, “creștinătatea” ocupă poziția pretinsului popor al lui Dumnezeu. Profeția spune apoi cum Iehova îl va ridica pe Executorul său împotriva pretinsului său popor. “Creștinătatea” a încălcat legământul ei implicit cu Dumnezeu, și de aceea Iehova spune prin profetul său: “Iată, îi voi ridica pe caldeeni, acel neam crud și năvalnic, care străbate întinderile pământului pentru a lua în stăpânire locuințe care nu sunt ale lui!” (Hab. 1:6) Caldeeni îl reprezintă pe Isus Cristos Executorul, care acționează la porunca lui Iehova și se află la comanda oștirii Domnului. Executorul lui Dumnezeu este “amărât” împotriva defăimătorilor numelui lui Iehova, așa cum a fost și Ezechiel după ce a citit judecata lui Iehova: “amărât și mânios în duhul meu” (Ez. 3:14, *notă marginală*) “Acea națiune plină de amărăciune și năvalnică” (sau națiune impetuoasă, *Leeser*) este națiunea sfântă a lui Dumnezeu, care va justifica numele său sub conducerea lui Isus Cristos. Acea națiune vine în năvală sau iureș pentru a executa judecata lui Iehova, acționând cu o iuțea precum a lui Iehu. (Mal. 3:5) Adresându-se Israelului simbolic, adică “creștinătății”, Iehova a spus prin intermediul lui Moise: “Domnul va aduce de departe un neam împotriva ta, de la

marginile pământului, care se va năpusti asupra ta asemenea vulturului, un neam a cărui limbă nu o vei înțelege, un neam cu o înfățișare necruțătoare, care nu va avea respect față de bătrân și nu va arăta bunăvoință față de tânăr.” – Deut. 28:49, 50.

21. Executantul lui Iehova ‘merge prin ținuturile întinse ale pământului’, dar nu doar prin al “creștinătății”, ci a tuturor națiunilor pământului, precum au făcut Caldeenii. (Ier. 25:9-11, 26) “Locuințele creștinătății” sunt părți ale organizației lui Satan care trebuie distruse, iar Isus Cristos le va distruge.

22. Oștirea Domnului va fi teribilă și înfricoșătoare pentru armata lui Satan. “ Ei sunt îngrozitori și de temut; își au propria lege și nu recunosc nicio altă autoritate!” (Hab. 1:7) Națiunea sfântă a lui Dumnezeu sunt “cei mai răi dintre neamuri”, pe care Dumnezeu îi va aduce împotriva organizației lui Satan (Ez. 7:24, *A.R.V.*) “ În măreția ta, călărește învingător pentru cauza adevărului, a smereniei și a dreptății! Dreapta ta să înfăptuiască lucrări de temut!” (Ps. 68:35) “ El taie avântul conducătorilor și este de temut printre regii pământului.” (Ps. 76:12) Așa va fi “marea și de temut zi a Domnului” – Mal. 4:5; Ioel 2:11, 31; Dan. 9:4.

23. Caldeenii erau simple instrumente prin care Iehova își executa judecata; și la Armaghedon Isus Cristos va executa judecata lui Iehova împotriva forțelor lui Satan (Ps. 149:9; Ez. 16:38-41; 23:22-24) Sosind timpul pentru execuția judecății sale împotriva mulțimii lui Satan, Cristos va pleca în lucrare. Îndeplinindu-și lucrarea, Dumnezeu nu cere și nu primește niciun fel de demnitate. Tot astfel, cei ce-l urmează nu primesc în niciun fel demnitate de la dușman. Martorii lui Iehova, ca adepți ce-l urmează pe Isus Cristos nu înaintează cereri ca să li se acorde permisiunea sau vreun permis de la oficialitățile “creștinătății” care să le îngăduie să efectueze lucrarea cu care Iehova îi onorează. Cei ce îl iubesc pe Iehova i se supun lui, și nu omului.

24. Pentru a fi puternic în Domnul, trebuie să fi puternic în credință. Un om care nu are cunoștință și înțelegere nu posedă baza credinței și puterii, deoarece credința apare primind o înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci când credința este slabă speranța se stinge și îndoielile se îngrămădesc în inimă. “ O speranță amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață.” (Prov. 13:12) Unora dintre consacrați li se poate părea că a trecut mult timp de la venirea Domnului Isus la templu; și că de atunci persecuția din partea dușmanului continuă împotriva lor, și astfel cei ce au mai puțină credință încep să se îndoiască și să pună întrebări. Profetia lui Habacuc 1:6-11 pare să fie răspunsul dat de Dumnezeu unor asemenea întrebări, răspuns care ne asigură că Iehova îl va distruge pe cel rău prin intermediul oștirii lui Cristos și că va face acest lucru la timpul său convenit. Armatele ce se confruntă se aliniază

pregătindu-se pentru război. Caii simbolizează echipamentul de luptă, iar profeția face referire la Brațul Domnului, Isus Cristos, în aceste cuvinte: “Caii lor sunt mai rapizi decât leoparzii și mai sprinteni decât lupii în amurg. Călăreții lor se avântă, călăreții lor vin de departe. Zboară ca un vultur care se repede să devoreze” (Hab. 1:8) Armagedonul poate părea îndepărtat, dar trebuie să ne amintim că Iehova nu este delăsător în privința execuției judecării sale împotriva celor răi, lucru pe care se bazează unii oameni. (2 Pet. 3:9) “Creștinătatea” crede că Armagedonul este foarte îndepărtat, și asta dacă va mai veni, iar acest lucru se datorează sfaturilor nesănătoase și nesăbuite date de clerici. Cel “Loial și Credincios” din acest război încălecat pe armăsarul său, urmat de oștirile sale cerești, va sări în luptă împotriva organizației lui Satan și mai ales a “creștinătății”, și nimic nu poate rezista iureșului acelei oștiri. (Deut. 28:49) “Ziua cea mare a Domnului este aproape; este aproape și se grăbește să vină! Vuietul zilei Domnului este amar; la fel este și urletul celui viteaz acolo.” - Țef. 1:14.

25. Iehova își arată judecata sa împotriva “creștinătății” cu multă putere și violență: “toți vin pentru violență. Privirile lor sunt ațintite tot înainte și adună captivi ca nisipul de mulți.” (Hab. 1:9) Din când în când, se consemnează că unii dintre “înțelepții” foști bătrâni declară că Armagedonul se află la mulți ani distanță, iar unii dintre ei spun că nu va fi deloc o înclăștare feroce. Din contră, Scripturile arată că bătălia Armagedonului va însemna distrugere reală, și cea mai întinsă și completă distrugere care va avea loc vreodată.

26. Cuvântul ‘vânt’ care apare în Habacuc 1:9 este o adăugire. Versiunea Americană Revizuită (A.R.V.) scrie: ”Fețele lor privesc înainte” (vezi și *Leeser*, nota marginală) Sensul corect pare a fi în armonie cu descrierea organizației lui Iehova din profeția lui Ezechiel, care arată că oștirile Domnului nu se întorc nici la stânga, nici la dreapta, ci merg drept înainte să distrugă orașul. (Ez. 1:12; 43:3) “Prizonierii ca firele de nisip” se referă la soldații lui Gog, care alcătuiesc o “armată mare și puternică” (Ez. 38:3, 4, 9, 15) Aceștia au fost prefigurați și de madianiți, care “tăbărâseră în vale, mulți ca lăcustele; cămilele lor erau fără număr, ca firele de nisip de pe țărmul mării.” (Jud. 7:12; 6:5) Prizonierii nu sunt duși în lagăre de detenție precum prizonierii de război, ci sunt adunați pentru a fi nimiciți. Oamenii binevoitori din “creștinătate”, care sunt numiți Ionadabi, nu vor trebui luați prizonieri. Ei vor fugi de bunăvoie de partea organizației lui Dumnezeu supunându-se îndemnelor lansate de Domnul Isus Cristos – Luca. 21:20, 21.

27. “Regii și prinții” sunt principalii conducători ai pământului și cei aflați în strânsă asociere cu ei. Aceștia sunt acum mândri, trufași și privesc batjocoritor la Cristos și la cei care îi calcă pe urme: “Își [oștirile Domnului] bat

joc de regi [îți vor râde de regi, *Leeser*] și-i iau în derâdere pe conducători. [prinții vor fi batjocura lor *R.V*]. Râd de orice fortificație, căci îngrămădesc pământ lângă ea și o cuceresc.” – Hab. 1:10.

28. Clericii “creștinătății” privesc liderii comerciali și politici ca și cum ar fi favoriții cerurilor. Acești regi și prinți, împreună cu clerul, sunt cei ce au conspirat împotriva Domnului și unșilor săi și, spune Iehova, el va râde de ei și îi va face de râs. (Ps. 2:2-5) Domnul va reduce la nimic acești regi și prinți, îi va face un lucru inexistent (Isa. 40:23) “El taie avântul conducătorilor și este de temut printre regii pământului.” (Ps. 76:12) “Stăpânul este la dreapta Ta. El va zdrobi regi în ziua mâniei Sale.” – Ps. 110:5; 68:12, 14; Isa. 24:21.

29. Organizația vizibilă a lui Satan are multe aparente “fortărețe”, precum Liga Națiunilor, tratatele de pace, trusturile, monopolurile, super-băncile, dictatorii, uniunile de biserici, ierarhia romano-catolică și alte lucruri de acest fel, care se îngâmfează și se laudă opulent cu marea lor putere și forță. Toți aceștia nu sunt decât o glumă comparați cu ‘întreaga putere din cer și de pământ’ care îi va fi încredințată Regelui, Isus Cristos, războinicul viteaz. (Mat. 28:18) Nici o fortăreață pământească sau demonică nu poate rezista asaltului oștirii Domnului. Cu siguranță scopul lui Dumnezeu este ca rămășița sa să își amintească mereu aceste lucruri, ca să poată fi acum puternici în credință și aprinși în speranță.

30. “Creștinătatea” presupune acum că Isus Cristos o sprijină; și, la nivel superficial, această pretenție pare adevărată pentru mulți; dar să ne amintim că Armagedonul este aproape și întreaga fortificație a lui Satan va cădea. “Apoi trec ca vântul și merg mai departe; el se face astfel vinovat [ebr. *ah-sham*], puterea lui fiindu-i dumnezeul.” (Hab. 1 :11) *Versiunea Revizuită* spune: “Apoi va mătura pământul precum un vânt și va întrece măsura, și se va face vinovat, chiar el, cel al cărui putere este dumnezeul lui.”. Iehova, prin Isus Cristos, va nimici ca un vârtej “creștinătatea” la Armagedon. “căci Domnul va duce la îndeplinire pe deplin și repede cuvântul rostit asupra pământului.” (Rom. 9:28) (Vezi: Ieremia 4:11-13). Domnul va fi foarte violent cu “creștinătatea” necredincioasă și astfel va “jigni” sau “se va face vinovat”. “Pretutindeni unde veți locui, cetățile vor fi pustiite și înălțimile vor fi dărâmate, astfel încât altarele voastre vor fi pustiite și devastate *ah-sham*, același cuvânt tradus a jigni, a se face vinovat în Habacuc 1:11], idolii voștri vor fi zdrobiți și desființați, altarele voastre pentru tămâiere vor fi dărâmate, iar lucrările voastre vor fi nimicite. Cel lovit de moarte va cădea înaintea ochilor voștri și veți ști atunci că Eu sunt Domnul.” – Ez. 6:6, 7.

31. Dacă un general de pe pământ câștigă o luptă, pretinde că meritul este al său, deși a luptat poate de pe o poziție foarte retrasă. Cristos va acorda gloria

și meritul Tatălui său, Iehova. *Rotherham* traduce astfel ultima parte a versetului 11: “Această violență a sa este datorată dumnezeului său” “Aceasta este puterea Dumnezeului meu” (*Septuaginta*) Meritul pentru victoria de la Armagedon va fi acordat lui Iehova (Ps. 110:5) “căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu!” (2Cron. 20:15) Iehova, Dumnezeu cel Atotputernic, este cel ce trebuie justificat; așadar îl susține cu puterea sa nelimitată pe Fiul său iubit, care îi execută ordinele pentru a-i justifica numele. David, un anti-tip care îl prefigurează pe Isus Cristos, a spus (iar cuvintele sale se aplică acum lui Cristos): “” – 1 Cor. 29:11, 12.

32. Cu o cunoștință și o înțelegere sporită a scopului lui Iehova, Habacuc – adică clasa rămășiței din timpurile moderne – este mângâiată și întărită în speranță, și continuă cu răbdare să facă ceea ce este bine; iar acum rămășița vorbește cu încredere deplină, rostind cuvinte de adorație pentru Iehova: “Oare nu ești Tu din veșnicie, Doamne? Dumnezeul meu, Sfântul meu, nu vom muri! Doamne, Tu l-ai rânduie pentru a face judecată! Stânca mea, Tu l-ai ridicat ca să pedepsească!” (Hab. 1:12) Organizația lui Satan a existat de multă vreme, dar Iehova este din timpuri străvechi, adică fără început, iar rămășița se bizuie, implicit, pe Cel Preaînalt. “Căci Dumnezeu este Regele meu din timpuri străvechi, Cel ce înfăptuiește o mare salvare pe pământ.” (Ps. 74:12) Pentru încurajarea membrilor rămășiței este scris: “Dumnezeul cel Veșnic este un adăpost, iar sub tine sunt brațele Lui veșnice. El îi va alunga pe dușmani dinaintea ta și va zice: «Nimiciți-i!»” (Deut. 33:27) Rămășița vede acum clar și luminos și spune, precum în acest text și în Ps. 118:17:” Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului.” – *A.R.V.*

33. Habacuc spune că Iehova i-a “rânduie pentru judecată”, adică pe caldeeni, ca să îndeplinească judecata lui; iar aceste cuvinte prezic ce spune acum într-adevăr rămășița: “O, Iehova, tu l-ai pus pe Cristos să îndeplinească lucrarea de judecată împotriva ‘creștinătății’ în Armagedon”. (Ioan 5:22-27) Dumnezeu a rânduie ca cei răi să fie distruși. (Gen. 3:15; Ex. 9:16; 2 Pet. 2:9) Cuvintele lui Habacuc sunt: “ai rânduie-o pentru mustrare”. “Oare Cel ce corectează națiunile nu poate să mustre [pe cei din “creștinătate” care ascultă și se supun], El, care îi învață pe oameni cunoștința?” (Ps. 94:10) Iehova îi va convinge pe toți că el este singurul mare Judecător, care poate salva și distruge. (Iacob 4:12) Cei din rămășiță cunosc acum acest lucru, și se bucură pentru că sporesc în cunoștință.

34. Vreme de secole Iehova a privit răul, dar nu cu aprobare. “Ochii Domnului sunt în orice loc, supraveghindu-i atât pe cei răi, cât și pe cei buni.” (Prov. 15:3) Habacuc pe atunci, și acum rămășița, nerăbdători să vadă numele lui Dumnezeu cel Atotputernic justificat și pe cei răi distruși, spun: “Ochii Tăi sunt

prea curăți ca să se uite la rău; Tu nu poți să privești asupra! De ce Te uiți la cei necredincioși și taci când cel rău îl înghite pe cel mai drept decât el?” (Hab. 1:13) Tot astfel Ieremia, care reprezintă și rămășița din prezent, l-a întrebat pe Iehova dacă îi poate pune niște întrebări: “Tu ești drept, o, Iehova, când înalți către tine plângerea mea, da, când îți vorbesc despre judecățile tale. Totuși, de ce calea celor răi a avut reușită și toți trădătorii sunt fără griji?” (Ier. 12:1) Cu privire la “creștinătate”, ai cărei conducători îi persecută acum pe martorii lui Iehova, Ieremia spune: “ Tu i-ai plantat, iar ei au prins rădăcină. Cresc și aduc rod. Tu ești întotdeauna pe buzele lor, dar departe de inimile lor. Totuși, Tu, Doamne, mă cunoști; Tu mă vezi și îmi cercetezi inima cu privire la Tine. Înhață-i ca pe niște oi care trebuie înjunghiate! Pune-i departe pentru ziua măcelului!” (Ier. 12:2, 3) “Creștinătatea” s-a purtat trădător împotriva lui Iehova devenind o parte a organizației lui Satan, și astfel a născut copii străini, bastarzi. (Osea 5:7; 6:7) “Creștinătatea” întră acum într-o conspirație împotriva Domnului și a poporului său, și se așteaptă să scape basma curată; dar trădarea sa este demascată.

35. După ce a atras atenția asupra trădării, Habacuc încearcă să obțină perspectiva corectă asupra situației și întreabă: “De ce taci când cel rău îl înghite pe cel ce este mai drept decât el?” Ierusalimul din vechime era mai corupt și mai rău decât Sodoma, și, tot astfel, “creștinătatea” este mai rea decât națiunile păgâne. Habacuc se străduia să își păstreze integritatea față de Dumnezeu, și tot așa face în prezent și rămășița; de aceea se face referire la rămășiță drept “cel mai drept”; dar nu “dreaptă în ochii ei”. Nu justificându-se pe sine, ci judecând fiecare parte după roadele sale, rămășița știe că “creștinătatea” reprezintă și promovează mesajul Diavolului, pe când rămășița păstrează și promovează roadele Împărăției; și din acest motiv se află de partea cea dreaptă. De aceea, rămășița se roagă: “ Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept și să nu tragă cu ochiul cei ce mă urăsc fără motiv! Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară. Își deschid larg gura împotriva mea, zicând: „Ha! Ha! Ochii noștri și-au văzut dorința împlinită!“ Doamne, Tu ai văzut! Nu tăcea! Stăpânul meu, nu Te depărta de mine! Trezește-Te, scoală-Te pentru apărarea mea, pentru cauza mea, Dumnezeul și Stăpânul meu!” (Ps.35:19-23) “ Dumnezeu laudei mele, nu tăcea! Iată că gura celui rău și gura celui înșelător se deschid împotriva mea; îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă. Mă împresoară cu niște cuvinte de ură și se luptă cu mine fără motiv.” (Ps. 109:1-3) Aceasta este atitudinea potrivită pentru rămășiță; altminteri Dumnezeu nu ar fi făcut ca aceste texte să fie prezentate în Cuvântul său.

36. Continuând să vorbească despre cei răi care îi asupresc pe nevinovați, profeția lui Habacuc spune: “ L-ai făcut pe om asemenea peștilor mării, asemenea vietății din mare care nu are stăpân.” (Hab. 1:14) În particular, clerul “creștinătății” pleacă de la premisa că sunt favorizați și că Dumnezeu nu va oferi niciun fel de protecție rămășiței; și de aceea cei răi îi prind pe cei nevinovați ca pe niște pești în cârlig și îi încurcă în năvoadele lor. Cei aroganți, aspri și cruzi din “creștinătate” îi tratează pe cei care îl servesc pe Domnul ca și cum ar fi târătoare. Astfel, ei se opun lui Dumnezeu și îi defăimează numele. Dumnezeu își va justifica numele înaintea dușmanului și va susține clasa servilor săi și astfel îi va da de veste celui răi că Iehova “ Fă-i să știe că Dumnezeu stăpânește în Iacov și până la marginile pământului. ” – Ps. 59:13.

37. Cei care îi servesc cu adevărat lui Dumnezeu sunt acum victimele rețelilor tratamente ale liderilor “creștinătății”. “ El îi scoate pe toți cu undița, îi adună cu mreaja lui, îi strânge în năvodul lui și de aceea se bucură și se veseleşte.” (Hab. 1:15) În trecut, dușmanul s-a folosit de metoda cârligului pentru a-i chinui pe indivizi, dar acum trag plase întregi după ei pentru a alcătui și a da curs unei conspirații la scară mare împotriva celor ascunși de Domnul. Un exemplu izbitor al acestui fapt se poate găsi în prezent în Germania, unde liderul țării și-a declarat scopul de a avea o religie de stat și îi persecută pe toți cei care îl servesc cu adevărat pe Iehova Dumnezeu. Acești conducători pământești răi găsesc o plăcere deosebită în a-i persecuta pe martorii lui Iehova. Regimul rău dictatorial își venerează propriul sistem rău. Prin fraudă, silire și propagandă ispitoare, acești oameni răi creează o ‘stare de urgență’ iluzorie ca pretext pentru a răpi drepturile omului de rând, și apoi exercită o putere crudă și dictatorială peste toți. “ De aceea aduce el jertfe mrejei sale și arde tămâie năvodului său! Datorită lor, partea lui este bogată și mâncarea lui este din abundență!” (Hab. 1:16) Asumându-și și exercitându-și puterea, cei răi prosperă pentru o vreme chiar împotriva celor devotați lui Iehova; dar niciun uns să nu se descurajeze. Cum ar fi posibil să ne menținem în prezent integritatea față de Dumnezeu dacă nu am suferi persecuții cauzate de cei nelegiuți?

38. Apoi Habacuc, nerăbdător să vadă triumful dreptății, pune o întrebare care se află acum pe buzele celor din clasa rămășiței. Marionetele lui Satan, sub conducerea lui Gog continuă să-i asuprească pe cei dreپți, de aceea se ridică întrebarea: ”Oare nu de aceea își golesc năvodul și nu conținesc să ucidă națiuni, fără să le fie milă?” Dictatorii națiunilor au dat ascultare conspirației clerului romano-catolic și a altor lideri religioși, pentru că voiau să creadă că ei, liderii, au privilegiul de a-i pedepsi pe cei care declară dreptatea lui Iehova și a Împărăției sale. Faptul că adevărul Cuvântului lui Dumnezeu este acum declarat de martorii lui Iehova strică pășunile oamenilor răi din “religia organizată” și

sunetul acestui mesaj este foarte iritant pentru cler. S-a pus la cale o conspirație pentru distrugerea celor ascunși de Dumnezeu, iar Satan și conspiratorii săi trec la îndeplinirea acestui acord nelegiuit prin comiterea neîncetată de acte fâțișe împotriva poporului lui Dumnezeu. Până în acest moment din profeție, Habacuc a pus câteva întrebări pertinente, și a căutat răspunsul de la Domnul. Tot astfel și azi, având în vedere faptul că Cristos se află pe tronul său și în templul lui Dumnezeu și că numele lui Iehova trebuie justificat; la care se adaugă și faptul că martorii lui Iehova continuă să fie supuși unor persecuții crude din partea celor răi, rămășița pune acum câteva întrebări importante și pertinente. Pentru a le găsi răspuns, trebuie să căutăm în profeția lui Habacuc care va urma, în care profetul se reprezintă pe sine ca un străjer care stă de veghe așteptând răspunsul lui Dumnezeu.

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Cu ce scop a oferit Iehova consemnarea voinței sale exprimate? De ce a pus acum accentul în mod special pe nevoia de a avea o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală?

3, 4. Arătați (a) cât de potrivit e numele “Habacuc” pentru cel prin care ne-a fost transmisă profeția de față; și (b) arătați, prezentând versete, că Iehova aduce la cunoștința rămășiței sale o înțelegere a cuvântului său profetic la timpul potrivit.

5. Folosind versete și fapte, arătați cum se determină care dintre adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu vor fi prezentate rămășiței la anumite perioade.

6-8. Care este natura profeției lui Habacuc? Descrieți situația pentru care a fost oferită profeția pentru a arăta că servește scopului consemnării divine despre aceasta.

9, 10. Explicați versetul 2, ca fiind potrivit credincioșilor lui Dumnezeu din prezent.

11-14. Descrieți “violența” prezisă aici, și explicați faptul că încă are loc, chiar și după venirea Domnului la templu. Prezentând versete, arătați dacă strigătul celor consacrați prezis aici a fost neplăcut pentru Dumnezeu.

15, 16. Făcând referire la versetul 3: de către cine și cui îi este arătată această nelegiuire? Care este “jaful și violența” prezise aici? Dar “certurile și disputele”? Ce lucru din versetele legate de acesta arată ca fiind motivul pentru care se practică această nelegiuire, și pentru eșecul justiției și judecății (versetul 4)?

17-19. Cui îi este adresat profetic versetul 5? De ce este îndreptat în această direcție acest avertisment, din moment ce se știe deja că destinatarii nu vor profita de el? Care este “lucrarea lui Dumnezeu” menționată aici? Când, și cu ce scop va face această “lucrare minunată, neobișnuită”?

20, 21. Bazându-vă pe faptele în curs de împlinire din versetul 6, identificați pe cine reprezintă “caldeenii” și, cu alte versete, arătați cât de potrivită este descrierea lor ca “acea națiune plină de amărăciune și năvalnică”. Ce semnificație are faptul că ‘ce se îndreaptă spre ținuturile întinse ale pământului ca să ia în stăpânire locuințe care nu le aparțin’?

22, 23. Corelând cu alte versete, explicați și aplicați afirmația profetică: “Este îngrozitoare și înfricoșătoare. De la ea însăși ies dreptatea și onoarea ei”.

24. Pentru ce situație din prezent au fost oferite ca profeții pasajele din Proverbe 13:12 și 2 Petru 3:9?

25, 26. Bazându-vă pe versete similare, arătați semnificația versetului 9.

27-29. Când și cum “își vor bate joc de regi și vor râde de prinți și de fiecare loc fortificat” “caldeenii”?

30, 31. Aducând versete în sprijin, explicați sensul afirmației profetice din versetul 11.

32, 33. Citați alte scripturi care declară în continuare cuvintele de asigurare prezise în versetul 12. La ce se referă afirmația de aici: ”i-ai pus pentru judecată și i-ai rânduit pentru muștrare”?

34, 35. Arătați că declarația și întrebarea consemnate aici (în versetul 13), ca și expresiile similare din Proverbe 15:3 și Ieremia 12:1-3 sunt profeții rânduite pentru rămășița de azi.

36, 37. Cum execută cei răi asupra prezisă în versetul 14? Dar persecuția, pe care cei răi se bucură să o privească, din versetul 15? Dar “jertfele pentru năvodul lor” datorită cărora “porția lor are mult ulei și hrana lor este sănătoasă”?

38. De au ales liderii religioși și dictatorii națiunilor săi coopereze pentru a-i persecuta cu cruzime pe cei din rămășița lui Dumnezeu? “Își vor goli năvodul și vor continua să ucidă națiuni, fără să le fie milă”?

Mesagerul și interpretul lui Dumnezeu

Elihu, tânărul bărbat care a așteptat ca cei trei bătrâni să-și încheie discursurile nesăbuite în fața lui Iov cel suferind, i-a vorbit celui îndurerat. Întrebările și sfaturile sănătoase rostite de Elihu nu erau însă, după cum spunea el, rezultatul cunoașterii sau înțelepciunii sale proprii.

Fiecare creatură plăcută Domnului Dumnezeu trebuie să primească cu bucurie cunoștința care îi parvine despre diferența dintre Dumnezeu și Satan și să ia poziție fără echivoc de partea lui Iehova. Elihu s-a așezat de partea lui Iehova și a neclintit de partea lui. Este important să ne reamintim acest lucru ca pe o regulă care trebuie urmată de către toți cei care sunt pe placul Domnului. Marele înțelept al Israelului, Pavel, a văzut în zilele sale pericolul de a accepta măgulirea și de a-i flata pe oameni. El a spus: “ Așadar, cine este Apollos? Și cine este

Pavel? Slujitori prin care ați crezut, așa cum Domnul i-a dat fiecăruia. 6Eu am sădit, Apolos a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească! 7Așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt ceva, ci numai Dumnezeu, Care face să crească!” – 1 Cor. 3:5-7.

Adresându-i-se lui Iov, Elihu a spus: “ Într-adevăr, tu ai vorbit în auzul meu – am auzit sunetul cuvintelor tale. Tu zici: «Sunt curat, fără nelegiuire; sunt pur, nu este vină în mine. Iată că El caută prilejuri împotriva mea, mă consideră dușman al Lui. Îmi pune picioarele în butuci și îmi urmărește toate căile.» Iată, îți răspund că aici n-ai dreptate, pentru că Dumnezeu este mai mare decât omul. De ce te cerți cu El pentru că nu răspunde la toate cuvintele omului? Căci Dumnezeu vorbește într-un fel, sau în două feluri, dar omul nu ia seama.” – Iov.33:8-14.

Iov a vorbit necugetat, fără să înțeleagă. Putea înțelege că suferința sa nu se datora unui păcat comis cu premeditare împotriva lui Dumnezeu. Pretinșii săi prieteni nu l-au învățat bine, așa cum și clerul i-a învățat greșit pe oameni despre Dumnezeu și despre motivul pentru care suferă.

Apoi Elihu și-a continuat discursul laudându-l pe Iehova Dumnezeu. Cuvintele lui Elihu erau profetice și vorbeau despre scopul Domnului de a opri nimicirea bolii și a morții, și de a răscumpăra sau salva omul; și că aceia care vor fi atunci supuși Domnului, după ce vor primi cunoștința, se vor întoarce la zilele și starea din tinerețea lor. Cuvintele sale erau cuvinte ale vieții, arătând scopul lui Dumnezeu de a-i da viață omului prin răscumpărare, înviere și binecuvântările Împărăției. El arată mai întâi omenirea, reprezentată simbolic de un om bolnav, suferind, slăbit și muribund. Îl arată pe om scârbit de tot ce este în jurul său, chiar și de pâinea și hrana sa, din cauza mării sale suferințe, și apoi arată că dacă omul este însoțit de un mesager care să interpreteze și să clarifice calea cea bună, Dumnezeu ar fi și este îndurător cu omul și îl salvează de coborârea în mormânt; și atribuie ca motiv pentru acest lucru marea îngrijire pentru răscumpărare. Cuvintele sale sunt: “să-i cruțe sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei. El este muștrat pe un pat al durerii, cu o luptă neîncetată în oase, așa că vieții lui îi este greață de pâine, iar sufletului lui îi este greață de mâncarea delicioasă. Carnea i se mistuie până când nu se mai vede, iar oasele lui, care cândva nu se vedeau, rămân goale. Sufletul i se apropie de groapă, și viața sa de cei ce aduc moartea. Dar dacă ar fi un înger lângă el, un mijlocitor, unul dintr-o mie, care să-l înștiințeze pe om ce este drept, care să arate bunăvoință față de el și să zică: «Cruță-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare!», atunci carnea lui devine mai fragedă decât în copilărie; el se întoarce la zilele tinereții sale. Se roagă lui Dumnezeu, și El Își arată bunăvoința față de el; el vede fața Lui, strigând de bucurie, și Dumnezeu îl face înapoi un om drept. Apoi cântă înaintea oamenilor și zice: «Am păcătuit și am pervertit ce era

drept, dar n-am primit ce meritam, ci El mi-a răscumpărat sufletul ca să nu se ducă în groapă, iar viața mea va vedea lumina» Iată, Dumnezeu face toate aceste lucruri omului, de două, de trei ori, pentru a-i aduce înapoi sufletul din groapă, ca să fie luminat cu lumina vieții.” – Iov 33:18-30.

Pe cine reprezintă Elihu în ilustrație? Iov și-a exprimat dorința de a fi învățat pe calea cea bună și de a înțelege unde a greșit (Iov 6:24) Atunci când Elihu și-a început discursul, nu a pretins că rostea propriile sale cuvinte înțelepte, ci a precizat că este purtătorul de cuvânt al lui Iehova Dumnezeu și că îi va atribui toată onoarea și gloria lui Dumnezeu. El i-a spus lui Iov: ” Iată, înaintea lui Dumnezeu și eu sunt ca tine, și eu am fost desprins din lut. Nu-ți fie groază de mine, nu voi apăsa greu asupra ta.” (Iov 33:6, 7) Apoi a adăugat: “ Cuvintele mele vin dintr-o inimă dreaptă, și buzele mele spun sincer cunoștința. Duhul lui Dumnezeu m-a făcut; Suflarea Celui Atotputernic[sau Facatorului] îmi dă viață. Răspunde-mi, dacă poți, pregătește-te înaintea mea și stai în picioare! Iată, înaintea lui Dumnezeu și eu sunt ca tine, și eu am fost desprins din lut.” – Iov 36:3-6.

În această privință, să ne amintim că atunci când Isus a fost pe pământ a spus: ” Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui Ce M-a trimis.” “ Duhul este Cel Ce dă viață; carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh” “ Cel Ce M-a trimis este adevărat, iar Eu, ceea ce am auzit de la El, aceea spun lumii. ... Eu am multe de zis și de judecat cu privire la voi, însă Cel Ce M-a trimis este adevărat, iar Eu, ceea ce am auzit de la El, aceea spun lumii. Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci spun aceste lucruri așa cum M-a învățat Tatăl. 29Iar Cel Ce M-a trimis este cu Mine. El nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac întotdeauna ceea ce Îi este plăcut.” (Ioan 7:16; 6:63; 8:26, 28, 29) Isus Cristos a fost Unsul lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că a fost însărcinat de Iehova Dumnezeu să vorbească în numele Lui. (Isa. 61:1-3) Toți cei care au fost unși cu spiritul sfânt al lui Dumnezeu sunt împuterniciți sau delegați în numele Domnului să dea glas mesajului său cu privire la împăcarea dintre om și Dumnezeu. (2 Cor. 5:20) Concluzia incontestabilă este deci că Elihu îl reprezintă în ilustrație pe Isus Cristos, Capul, ca și pe membrii corpului său. Toți aceștia laolaltă constituie Servul lui Dumnezeu, după cum este scris:

“ Iată, Robul Meu, pe Care Îl sprijin, Alesul Meu, în Care sufletul Meu Își găsește plăcerea!

Voi pune Duhul Meu peste El, iar El va aduce neamurilor judecata. Eu, Domnul, Te-am chemat prin dreptate. Te voi ține de mână; Te voi păzi și Te voi face un legământ pentru popor și o lumină pentru neamuri, ca să deschizi ochii orbilor, să eliberezi pe prizonieri din captivitate și din temniță pe cei ce stau în întuneric.

Eu sunt Domnul. Acesta este Numele Meu! Nu-Mi voi da slava altuia și nici lauda cuvenită Mie, chipurilor cioplite!” – Isa. 42:1, 6-8.

Mai mult, Elihu era tânăr și deci reprezenta clasa “tinerilor” peste care Domnul a revărsat spiritul său în aceste zile din urmă de la venirea la templul său. Aceștia sunt cei care devin martorii Domnului. (Ioel 2:28) Aceștia sunt “tinerii” care au luat poziție pe deplin de partea Domnului Dumnezeu și împotriva Diavolului și a organizației sale. Martorul inspirat al lui Dumnezeu, scriind despre și cu privire la această clasă a spus: “Vă scriu, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel Ce este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău. V-am scris, copilașilor, pentru că L-ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel Ce este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari, iar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău. Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume! Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1 Ioan 2:13-15) Aceștia sunt cei descriși de profet ca fiind “picioarele celui care aduce vestea bună, care vestesc pacea”. și care vorbește despre mărețul scop al lui Dumnezeu de a salva și care spune poporului Domnului:”Dumnezeul tău a devenit rege” Aceștia sunt cei care constituie “străjerii” care se alătură cu bucurie laolaltă într-o mărturie armonioasă despre numele și scopul lui Iehova Dumnezeu – Isa. 52:7, 8.

Elihu i-a spus lui Iov: “Dacă este pentru el un mesager, un purtător de cuvânt, unul dintr-o mie [servul uns al lui Dumnezeu], ca să-i spună omului ce este drept...” Elihu arată deci prin exprimarea sa că îl reprezenta pe “purtător de cuvânt, pe interpret”, pe “mesagerul” lui Dumnezeu și servul Domnului Dumnezeu care este unsul lui Dumnezeu și care este delegat să rostească Cuvântul lui Dumnezeu spre mângâierea celor din omenire care doresc să cunoască adevărul. Clasa unșilor lui Dumnezeu este cea care primește porunca de a “pregătiți calea poporului; înălțați, înălțați drumul mare; scoateți pietrele; ridicați un steag pentru popor.” (Isa. 62:10) Această profeție se aplică în mod specific după ce Domnul își preia puterea și își începe domnia, și după ce vine la templul său și reunește Sionul.

Elihu reprezenta deci clasa căreia Domnul Dumnezeu i-a spus: ”Voi sunteți martorii mei da, servul meu pe care l-am ales, ca să știți, ca să aveți credință în mine și să înțelegeți că eu sunt Același. Înainte de mine n-a fost făcut niciun Dumnezeu și nici după mine n-a mai fost vreunul. Eu, eu sunt Iehova, și în afară de mine nu este niciun salvator. Eu am vestit, am salvat și am făcut să se audă când nu era niciun dumnezeu străin printre voi. Voi sunteți deci martorii mei, zice Iehova, iar eu sunt Dumnezeu.” – Isa. 42:10-12.

Putem ști că ne bucurăm de înțelegere corectă a unei profeții atunci când putem aplica la cuvintele profeției faptele concrete care se observă clar și apoi observă că se potrivesc perfect. Văzând că acest cuvinte ale Domnului arată că în

ilustrație Elihu trebuie să fi reprezentat clasa servului său uns, care sunt faptele care arată împlinirea acesteia? Faptele indiscutabile arată că pe pământ există în prezent - și a existat în ultimii ani – o adunarea de bărbați și femei care sunt devotați întrutotul lui Dumnezeu și guvernului său drept. Aceștia constituie servul uns. Domnul a venit la templul său în 1918 (e.n.). În 1922 (sau în jurul acestui an) poporul său a început să vadă și să aprecieze distincția dintre organizația lui Satan și organizația lui Dumnezeu. Cu precădere după 1922, cei devotați cu credință Domnului au înaintat bucuroși în inimile lor, explicând sau interpretând Cuvântul lui Dumnezeu și vorbind oamenilor care vor să asculte lucruri despre Dumnezeu și puterea sa nemărginită și prevederile sale generoase pentru a oferit viață veșnică omului; și arătându-le că Dumnezeu l-a așezat pe tronul său pe Regele său uns, Isus Cristos, și că în timpul domniei sale toate poamele și națiunile pământului vor avea o șansă de a primi viață veșnică și a dăinui pe pământ.

Adevărata jertfă pentru păcat

O dată pe an, în a zecea zi a lunii a șaptea din calendarul iudaic, legea lui Iehova cerea ca națiunea lui Israel să respecte o zi de ispășire pentru păcat.

În timpul epocii creștine, care a fost prefigurată de ziua ispășirii Israelului, bărbații și femeile s-au consacrat să îndeplinească voința lui Dumnezeu. Ei au făcut acest lucru datorită credinței lor în Dumnezeu și în sângele Fiului său iubit, Isus Cristos, ca preț pentru răscumpărarea lor. Consacrarea lor fiind acceptată de Iehova, aceștia au fost aduși în condiția de pace cu Dumnezeu, care reprezintă condiția justificării.

Justificarea lor le-a conferit dreptul de a trăi ca creaturi umane, viață pe care Iehova o acceptă apoi ca jertfă prin Isus Cristos, pentru ca persoana consacrată să fie primită în legământul lui Dumnezeu prin jertfă (Ps. 50:5) Pe acest temei Iehova, Tatăl ceresc, îi zămislește sau aduce în existență prin spiritul său sfânt ca fii ai săi și îi recunoaște ca fii ai lui Dumnezeu cu dreptul – supus anumitor condiții – de a trăi în ceruri ca creaturi spirituale. La timpul său fixat, Dumnezeu le pune înainte chemarea sau invitația de a intra în legământul pentru Împărăție cu Isus Cristos. Dacă omul răspunde la chemarea cerească și întrunește cerințele stabilite în Cuvântul sacru al lui Dumnezeu, atunci Domnul îi alege și îl unge cu spiritul său sfânt ca martor al lui Iehova și co-moștenitor dimpreună cu Isus Cristos. Astfel, acesta devina un uns și un membru al corpului Cristosului, al cărui Cap este Isus. El este apoi jertfit de Marele Preot Isus Cristos ca parte a propriei sale jertfe. Toți adevărații creștini care au parcurs acești pași și cu care Domnul Dumnezeu a lucrat în acest fel sunt reprezentați simbolic de țapul Domnului care era jertfit de marele preot al israeliților din vechime în ziua ispășirii, al cărui sânge era dus apoi în sfânta sfintelor și cu care se ungea scaunul

milei. Atunci când jertfa membrilor corpului lui Cristos este completă, Isus Cristos, Marele Preot prezintă din nou, în persoană, prețul sau valoarea sacrificiului său în ceruri, ca jertfă pentru păcat în numele oamenilor.

Jertfirea țapului Domnului era precedată de jertfirea unui taur fără cusur, cu sângele căruia se stropea tronul îndurării din sfânta sfintelor. Primul mare preot israelit rândui de Iehova Dumnezeu a fost Aaron, fratele lui Moise, iar fii lui Aaron au fost rânduiți ajutoare ale lui, preoți subordonați. Jertfa sângelui taurului era pentru Aaron și casa sa. (Lev. 16:11) În realitate, în timpul epocii creștine, jertfa sângelui lui Isus Cristos, atunci când s-a înălțat la ceruri, a fost prezentată în numele celor care sunt zămislighi de spiritul lui Dumnezeu ca fii ai săi și care au fost primiți în legământ prin jertfă. Jertfa de sânge de la țapul Domnului era pentru națiunea sau poporul lui Israel, evreii. (Lev. 16:15) Tot astfel, la sfârșitul prezentei perioade de sacrificiu prefigurată de ziua ispășirii la evrei, sângele lui Cristos va fi prezentat ca jertfă în numele tuturor oamenilor de pe pământ. Se poate vedea deci că în ziua ispășirii jertfa de răscumpărare a lui Isus a fost ilustrată în curtea sau țarcul tabernacolului, pe când jertfa pentru păcat a fost prezentată în “sfânta-sfintelor” din tabernacol.

Tabernacolul era o parte a aranjamentului legământului legii pe care Iehova l-a inaugurat pe Muntele Sinai în Arabia, cu Moise acționând ca mijlocitor în numele națiunii lui Israel, israeliții. Referindu-se la acest lucru, Pavel a scris următoarele, spunând: “Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli ale serviciului divin și un sanctuary [prin aranjament divin] pământesc. Pentru că a fost zidit un tabernacol; primul[sau,compartiment], în care era sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte, care este numit sanctuaru[sau “Locul Sfânt”, “Sfânta”]. Iar după a doua perdea, tabernacolul care este numit locul Preasfânt, Care avea tămâietoarea de aur și chivotul legământului îmbrăcat peste tot cu aur, în care era vasul de aur care avea mană și toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele legământului; Iar deasupra acestuia, heruvimii gloriei umbrind scaunul milei, despre care nu putem vorbi acum în amănunt. Iar după ce acestea au fost astfel rânduite, preoții intrau întotdeauna în primul tabernacol, împlinind serviciul divin.” –Evr. 9:1-6.

Aici se face afirmația că preotul intra “întotdeauna”, adică zilnic în prima încăpere (“Locul sfânt”) pentru a oficia serviciul sacru. Acel serviciu consta în jertfa de dimineață și de seară, și nu avea nimic de-a face cu sacrificiul anual de ispășire – Num. 28:3, 4.

Sfânta sfintelor sau al doilea compartiment al cortului era locul unde se stropea cu sângele animalelor în ziua ispășirii. Acesta prefigura marea jertfă a Domnului nostru prezentată chiar în ceruri. Când a fost pe pământ, Isus Cristos și-a dat viața ca jertfă perfectă. Apoi s-a înălțat într-un loc înălțat, și acolo, chiar în ceruri și-a prezentat el însuși jertfa pentru păcat, după cum scrie în urmaș al său, apostolul Pavel (Evr. 9:7-11):

“Dar în al doilea intra marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl oferea pentru el însuși și pentru greșelile poporului; Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul în locul preasfânt nu era încă făcut cunoscut, în timp ce era încă în picioare primul tabernacol, care era o prefigurare pentru timpul de atunci, în care au fost oferite deopotrivă daruri și sacrificii, care nu puteau desăvârși în ce privește conștiința pe cel ce servea, constând doar în mâncăruri și băuturi și diferite îmbăieri și rânduieli carnale, impuse până la timpul reformării. Dar Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune ce vor veni, printr-un tabernacol mai mare și desăvârșit, nu făcut de mâini, altfel spus, nu din această clădire” și a adus răscumpărare pentru întreaga omenire.

Apoi apostolul spune că sângele animalelor oferit ca jertfă în ziua ispășirii prefigura sângele lui Cristos ca preț de răscumpărare al omului. El spune: “ Nici prin sângele țapilor și vițelilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o singură dată în locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi. Căci dacă sângele taurilor și țapilor și cenușa unei vițele stropind pe cei întinați sfințește spre curățirea cărnii, cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeul cel viu?” – Evr. 9:12-14.

Sângele animalelor de la Muntele Sinai prefigura răscumpărarea și jertfa pentru păcat și a fost temelia întăririi legământului legii încheiat între Dumnezeu și israeliți. Sângele lui Isus Cristos a oferit prețul de răscumpărare și jertfa pentru păcat în numele omenirii, și este baza creării și inaugurării noului legământ făgăduit de Domnul Dumnezeu în profeții. (Evr. 9:15-21) Apoi apostolul arată clar și cert că sângele lui Isus Cristos este esențial pentru salvare, spunând:

“ Și, conform legii, aproape toate sunt curățate cu sânge [de animale]; și fără vărsare de sânge nu este iertare. De aceea era necesar ca modelele lucrurilor din ceruri să fie curățate cu acestea [prin sacrificii], dar înseși lucrurile cerești cu sacrificii mai bune decât acestea. Căci Cristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se arăta acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi; nici ca să se ofere pe sine însuși de mai multe ori, așa cum intră marele preot [al evreilor] în locul sfânt în fiecare an cu sângele altora, fiindcă [Isus] atunci trebuia să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii; dar acum, la sfârșitul lumii, el s-a arătat o singură dată pentru desființarea păcatului prin însuși sacrificiul lui.” – Evr. 9:22-26.

Argumentul scriptural precedent dovedește dincolo de orice îndoială că sângele lui Isus este marele preț de răscumpărare pentru omenire, și că prezentarea aceluși sânge în ceruri constituie jertfa pentru păcat în numele familiei umane.

Mulți vor întreba, firesc: De ce, în fața acestui argument covârșitor care arată valoarea sângelui vărsat de Isus Cristos, există atât de mulți oameni care pretind că predică vestea bună dar care neagă că sângele lui Isus Cristos ar avea vreo valoare răscumpărătoare?” Răspunsul la această întrebare a fost prezis de Domnul și consemnat prin martorii săi inspirați, care spun: “Dar au fost și falși profeți în popor (poporul evreu), așa cum vor fi falși învățători printre voi, care vor introduce în ascuns erezii damnabile, negând chiar pe Domnul care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor o nimicire grabnică.” (2 Pet. 2:1) “Fac aceasta pentru că printre voi s-au strecurat niște oameni de mult timp hotărâți prin Scripturi pentru această condamnare, oameni lipsiți de umilință, care schimbă bunătatea nemeritată a Dumnezeului nostru într-o scuză pentru o conduită libertină și care îi sunt infideli singurului nostru Proprietar și Domn, Isus Cristos.” - Iuda 4.

Vor continua oare oamenii să fie orbiți sub vălul acestor falși profeți, care se cred înțelepți și care pozează drept predicatori ai veștii bune, sau se vor lăsa călăuziți de Cuvântul limpede al lui Dumnezeu, care este menit să fie înțeles în prezent. Fiecare ascultător să-și răspundă singur.

Calendarul

Este dezirabil să avem un sistem corect de măsurare a timpului. Este un lucru binecunoscut că toate calendarele folosite până acum au fost incorecte și nesatisfăcătoare. Din acest motiv, revista *Epoca de Aur* a publicat informații cu privire la un sistem de măsurare a timpului, care își extrage date importante din Scripturi, și unele date din astronomie. Văzând că există un pericol să se dea importanță acestui lucru în defavoarea unor chestiuni mai cu greutate, tragem acum acest semnal de alarmă. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să uite de conceptul înșelător al “piramidei” și toate speculațiile care însoțesc studiul cronologiei și prăpastiile în care sunt atrași mulți de aceste lucruri. Nu cădeți într-o capcană similară. Este mult mai important să ne înțelegem misiunea și să o îndeplinim decât să știm data exactă când a fost creat Adam. Fiți raționali și moderați. Evitați speculațiile aventuroase despre timpul și modul când se vor petrece lucrurile viitoare. Asigurați-vă mereu că sunteți călăuziți de îndrumarea Cuvântului lui Dumnezeu. Afirmările din *Epoca de Aur* nu sunt dogmatice, dar sunt vrednice de o analiză temeinică și cuviincioasă.

ÎNDRUMAREA ȘI AJUTORUL LUI DUMNEZEU

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD,

Știu că nu ar trebui să profit de timpul dvs., dar nu îmi pot înfrâna, cu toate acestea, impulsul de a vă scrie după ce am citit articolul legat de “Întrebări” din *Turnul de Veghere* din 1 martie.

Inima mea înalță mulțumiri lui Iehova pentru că mă găsesc 100% în armonie, și deci sunt supus scopurilor organizației sale pe pământ.

Fac parte dintre cercul cel mai josnic al cărnii căzute, al celor needucați, necizelați, lași și grosolani, și trebuie să admit că nu strălucesc nici acum. Am fost bețiv din pântecele mamei mele, am fost pătat așa și am băut orice, de la rom de Jamaica la spirt în funcție de vremuri. Am fumat țigări vreme de aproape 30 de ani. Cu “ajutorul” Diavolului, m-am confruntat cu astea din când în când chiar și când am intrat în serviciul de pionier; dar îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru îndrumarea și ajutorul său (2Pet. 2:9), căci fiecare cuvânt al aceluia articol mi-a intrat adânc în minte, și în lupta mea pentru a mă lăsa de aceste obiceiuri dezgustătoare. Grație lui Iehova, am renunțat la ele cu mult timp înainte ca acest articol, de față, să fie tipărit.

Un alt lucru care m-a ajutat să mă las de țigări a fost (și este un fapt binecunoscut tuturor celor ce se dedau la acest viciu) că oricare dintre cei implicați în serviciul lui Dumnezeu care continuă să fumeze va deveni, mai devreme sau mai târziu, un ipocrit.

Nu sunt isteț nici deștept, dar sunt absolut sigur că *Turnul de Veghere* și publicațiile sale reprezintă masa Domnului, și oricine care mănăcă la acea masă și asimilează hrana de pe ea trebuie să afle și să înțeleagă că justificarea numelui lui Iehova este problema de importanță capitală, și că nu este nevoie de nici o creatură ca numele acesta să fie justificat dar, că prin “Nașterea Națiunii” Iehova și-a propus să ofere prin Fiul său privilegiul de a participa la această mare dramă la 144.000 de creaturi imperfecte.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că atunci când bătrânii care se credeau înțelepți sfătuiau adunările să lase *Turnul de Veghere* din 1 martie pe rafturi să adune praf, eu toceam câteva exemplare încercând să fac acest mare adevăr să pătrundă în mintea mea îngustă și degradată, și că, prin îndurarea lui Dumnezeu, strădaniile mele au fost răsplătite; și am chiar acum înaintea mea un exemplar din acel *Turnul de Veghere*.

Oh, cât de mult mi-aș dori ca articolul “Întrebări” să fie tipărit cu ani în urmă! M-ar fi scutit de multe dureri adânci.

Frate Rutherford, toate problemele pe care le-am avut vreodată cu vreo creatură la templu au fost cauzate de faptul că stau ferm, cu curaj și fără compromisuri de partea *Turnului de Veghere* și nu pot să rămân tăcut și să ascult indivizii care, trufași, încearcă să pară foarte inteligenți și să pună pe prim plan propria lor înțelepciune, în multe cazuri chiar până la punctul în care ridiculizează conținutul *Turnului de Veghere*, când scopul lor ar fi tocmai să

ajute (și nu voi spune să-i ajute pe frații lor, căci mă îndoiesc mult de această clasă) pe cei întruniți ca să înțeleagă mai bine *Turnurile de Veghere*.

Cerându-mi iertare pentru că v-am acaparat timpul, și rugându-mă zilnic lui Iehova ca puterea și zelul dvs. să continue până la sfârșit sper ca, prin îndurarea lui Dumnezeu și în puterea lui să continui și eu până la capăt alături de dvs., strigând “Pentru Iehova și pentru Ghedeon!”

Cu cea mai caldă afecțiune,
L.C. ROSS.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 MAI 1935

Nr. 10

Cuprins:

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ
PARTEA a II-a

- Pag. 251

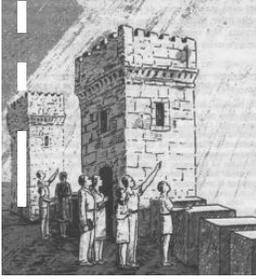
EVENIMENTELE CARE VOR PRECEDA
ARMAGHEDONUL

- Pag.268

SCRISORI

- Pag.272

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Mai 1935

Nr. 10

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ

„Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te sprijini pe propria ta înțelegere. Recunoaște-l în toate căile tale și el îți va îndrepta cărările. Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și depărtează-te de rău.” – Prov. 3:5-7

PARTEA a II-a

Iehova îi răsplătește pe cei ce caută cu sârguință să-i cunoască scopul și care îi ascultă poruncile. Rămășița credincioasă depune eforturi pentru a putea obține o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală. ”Binecuvântați sunt cei ce țin mărturiile lui și îl caută cu întreaga inimă. Ei de asemenea nu fac nelegiuire, ei umblă în căile lui.” (Ps. 119:2,3) Ei studiază pentru a se arăta aprobați de Dumnezeu și nu așteaptă îndurare și putere de la nici o creatură. ” Binecuvântat este omul care face pe DOMNUL încrederea sa și nu dă atenție celor mândri, nici celor ce se abat spre minciuni. Să se veselească și să se bucure în tine toți cei ce te caută, să spună continuu cei care iubesc salvarea ta: DOMNUL fie preamărit” (Ps. 40:4,16) Cei ce nu cred că Domnul Isus este la templul lui Iehova nu vor găsi nici o mângâiere în aceste texte. Cei ce sunt în templu și caută cu zel să învețe vor primi o cunoștință a scopului lui Iehova, pentru a le-o putea vesti cu curaj și fără rețineri și altora.

2. Odată cu începutul celui de-al doilea capitol al profeției lui Habacuc, îl găsim pe profet așteptându-l pe Domnul Dumnezeu și nu bizuindu-se pe propria sa judecată imperfectă. El caută cunoștință referitor la dezvăluirea scopului lui Dumnezeu. În mod asemănător astăzi, rămășița se încrede în Domnul din toată inima, îl așteaptă și îl caută cu zel, pentru a putea fi umplută de cunoștința voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală. Profetul Habacuc, reprezentând rămășița, spune acum: ”Îmi voi face garda și mă voi așeza pe turn și voi veghea să văd ce îmi va spune și ce îi voi răspunde când voi fi mustrat.” (Hab. 2:1) Și alte versete vin în sprijinul ideii că Habacuc îi simboliza aici pe martorii unși ai lui Dumnezeu care se află în prezent pe pământ.

3. Profetul Isaia îi simbolizează și el pe martorii credincioși ai lui Iehova când spune: ” Un leu, Domnul meu, stau continuu în turnul de veghere în timpul zilei și sunt pus în postul meu nopți” (Isa. 21:8) Rămășița aprobată nu rămâne

pasivă, ci este activă și în alertă pentru a asculta poruncile lui Iehova. Celor credincioși li se face promisiunea: ” Astfel spune DOMNUL oștirilor: Dacă vei umbla în căile mele și dacă vei păzi însărcinarea mea, atunci tu vei judeca de asemenea casa mea și de asemenea vei păzi curțile mele și îți voi da locuri să umbli între aceștia care stau de față.” (Zah. 3:7) Aceasta chiar respectă ”îndatoririle față de sanctuarul” său cu credință. (Ezec. 44:15,16) Cuvântul ebraic *mismereh*, redat prin ”veghe” în profetia lui Habacuc este același cu cel redat prin ”de pază” în profetia lui Isaia și ”îndatoriri” în cea a lui Ezechiel și înseamnă o veghe sau o strajă. ”Turnul” menționat de Habacuc este un loc de favoare divină. ” Binecuvântat fie DOMNUL, fiindcă mi-a arătat minunata lui bunătate într-o cetate tare.” (Ps. 31:21) Chiar cuvintele folosite de profet și pasajele legate de acestea arată aplicarea lor pentru poporul lui Dumnezeu în timp de război, atunci când cei credincioși sunt sub asediu și de aceea trebuie să se vegheze și să se roage lui Iehova prin Isus Cristos. ” âci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ. De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți socotiți demni să scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” - Luca 21:35,36; 1Pet. 4:7

4. Straja lui Habacuc, care reprezintă aici rămășița, se aplică aceluși timp de după venirea Domnului Isus la templu și pe parcursul perioadei de timp când Satan adună întreaga lume împotriva Domnului și unșilor săi. Timpul acesta este după ce Satan este alungat din ceruri și când el îi încredințează prințului său, Gog, lucrarea de strângere a forțelor sale și de formare și executare a conspirației împotriva celor ascunși ai lui Dumnezeu, și atunci când forțele rele caută să îi distrugă pe unșii lui Iehova. Evenimentele fizice arată că împlinirea profetiei fixează acel timp ca fiind cel prezent. Agenții pământești ai lui Satan, în special Ierarhia Romano-catolică și alți adepți ai religiei și susținătorii lor, care acționează sub conducerea lui Gog, îi asediază pe cei din poporul lui Iehova. Acum, dacă rămășița va înțelege întrebarea ridicată în capitolul întâi al profetiei lui Habacuc, ea trebuie să vegheze și să fie în alertă tot timpul. În timp ce veghează astfel, va rămâne ea tăcută și inactivă? Nu, ci dimpotrivă, trebuie să vestească cu zel scopul lui Iehova. ” Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea mea.” (Ezec. 3:17) ” Paznicii tăi vor ridica vocea; cu vocea vor cânta împreună, fiindcă vor vedea ochi către ochi, când DOMNUL va aduce din nou Sionul.” (Isa. 52:8) ” Vegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți!” (1 Cor. 16:13) Vorbind despre iminenta bătălie a zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, apostolul le spune unșilor: ” De aceea să nu dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați.” (1Tes. 5:6) ” Iată, eu vin ca un hoț. Binecuvântat este cel ce veghează și își păzește hainele, ca nu cumva să umble gol și ei să privească rușinea lui.” – Rev. 16:15

5. Al doilea capitol al profetiei lui Habacuc se deschide, așadar, cu imaginea rămășiței credincioase stând de veghe: “ca să văd ce va spune el [Domnul] prin mine [va vorbi cu mine, *R. V.*]”, adică ce îi va spune Domnul ca răspuns la întrebările din capitolul I. Începând cu 1918, și mai ales din 1924,

dușmanul i-a persecutat cu o vigoare sporită pe martorii lui Iehova și a defăimat numele sfânt al lui Iehova, iar Iehova arată că va vorbi și va preciza motivul pentru care a permis celor răi să continue o asemenea activitate nelegiuită. Opoziția organizată împotriva martorilor lui Iehova sporește, iar poverile care îi apasă pe cei unși devin tot mai grele; și, din moment ce Dumnezeu a promis că toate lucrurile vor merge spre binele celor care îl iubesc și care sunt chemați după scopurile sale, unșii au toate motivele să se aștepte să vadă un motiv bun și adecvat pentru care Iehova a permis o asemenea persecuție, și de aceea întreabă cu credință deplină: ” Arată-ne mila ta, DOAMNE, și dă-ne salvarea ta. Voi asculta ce va vorbi Dumnezeu DOMNUL, căci va vorbi pace poporului său și sfinților săi, dar nu îi lăsa să se întoarcă din nou la nebunie.” (Ps. 85:7, 8) A sosit ora crucială, și doar Domnul este cel care poate oferi pace și putere deplină poporului său. Aceștia se urcă în turn; dar ce vor să vadă de acolo? În mod clar, pentru a vedea înaintarea oștirii lui Iehova împotriva “creștinătății” condamnate și pentru a obține o viziune mai clară și a striga către cei de jos, și mai ales spre cei binevoitori, cunoscuți sub numele de Ionadabi. Limbajul este simbolic, desigur, iar turnul de veghere reprezintă rămășița înălțată într-o poziție cerească. Iehova le vorbește celor din rămășiță prin profețiile sale și astfel le dă străfulgerări de lumină, dezvăluindu-le ce este scris în Cuvântul său pentru mângâierea și speranțele lor.

6. Habacuc și, pe plan concret, rămășița din turnul de veghere, doresc să afle ce le va răspunde Dumnezeu celor care întreabă și argumentelor lor. Alți traducători redau acest text ca: “îmi vei răspunde cu privire la plângerea mea” (R.V.); “vei răspunde celui ce mă mustră” (Leeser, notă marginală): Conducătorii acestei lumi rele sunt cei ce contestă și dispută dreptul martorilor de a-și duce la îndeplinire lucrarea de mărturie. Iehova nu îi mustră pe aceștia, pentru că îndeplinesc voința sa. Clasa “servului rău” sau a “omului păcatului”, ierarhia romano-catolică și alții ca ei, dezaprobă rămășița și o lovesc. Marionetele lui Satan îl acuză, de asemeni, pe Iehova ca fiind responsabil de marea asuprire care afectează în prezent lumea, și prin aceasta mustră și ei, lucru care cere răspunsul scriptural de la clasa străjerilor, adică rămășița credincioasă. În Germania, Canada, New Jersey și multe alte locuri din “creștinătate”, agenții lui Gog și ai lui Satan continuă neîncetat și cu mai multă îndârjire să se opună martorilor lui Iehova, și să îi maltrateze cu cruzime. Cei credincioși știu că au dreptate, și înaintează stăruitor în lucrarea de mărturie; dar au o dorință aprinsă de a înțelege de ce i se permite totuși dușmanului să continue să îi asuprească. Iehova a prevăzut un loc și un mod prin care aceștia să poată afla răspunsul. “Astfel voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărăște, căci mă încred în cuvântul tău. Și nu lua cuvântul adevărului cu totul din gura mea, pentru că am sperat în judecățile tale.” – Ps.119:42, 43.

7. Cei care se închină lui Iehova Dumnezeu în spirit și adevăr și care îl întreabă, care cer răspuns de la el în numele lui Isus Cristos vor primi la timpul

său fixat un răspuns la întrebările lor. “Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.” (Ioan 16:23) Ne aflăm în prezent chiar în “ziua aceea”, și este voința lui Dumnezeu să cerem în numele lui Isus Cristos. Habacuc a cerut, iar rămășița, pe care o reprezintă Habacuc, cere acum să afle semnificația profeției lui Iehova. “Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea și lămurește-o pe table, ca să fugă cel ce o citește.” (Hab. 2:2) Atunci când Iehova răspunde, răspunsul său este mereu satisfăcător și învigoarează. “Mă voi închina spre templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai presus de tot numele tău. În ziua când am strigat mi-ai răspuns și m-ai întărit cu tărie în sufletul meu.” (Ps. 138:2, 3) Apreciind acum faptul că profețiile au fost scrise în ajutorul și spre mângâierea rămășiței, membrii ei cer răspuns cu încredere. “Astfel spune DOMNUL făcătorul acestei cetăți, DOMNUL care a format-o, pentru a o întemeia; DOMNUL este numele lui: Cheamă-mă și îți voi răspunde și îți voi arăta lucruri mari și puternice, pe care nu le cunoști.” – Ier. 33:2, 3.

8. Dreptul de a cere și primi răspuns de la Iehova este condiționat de faptul ca acela care cere să fie deplin devotat lui Iehova, în Isus Cristos, și în el să sălășluiască Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă o creatură se crede înțeleaptă în îngâmfarea ei și crede că poate interpreta profeția doar datorită propriei sale capacități intelectuale, această creatură este de fapt nesăbuită, pentru că nesocotește calea lui Dumnezeu. Despre bătrânii ipocriți, Domnul spune: “De aceea vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fiecare om din casa lui Israel care își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiurii lui înaintea feței lui și vine la profet; eu, DOMNUL, îi voi răspunde, celui care vine, conform cu mulțimea idolilor săi. ” (Ez. 14:4) Cei umili sunt cei pe care Iehova îi călăuzește, și aceștia nu pretind despre sine că ar fi înțelepți sau capabili să interpreteze profeția Domnului, dar se încred deplin în Domnului și caută cu zel și grijă să afle de la el scopul său: “Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea sa.” – Ps. 25:9.

9. Iehova l-a îndrumat pe Habacuc să consemneze în scris viziunea pe care i-a dat-o Dumnezeu și care se referea la justificarea numelui și Cuvântului lui Iehova. Tot cu privire la acest subiect al justificării, Iehova i-a dat poruncă lui Isaia, spunând: “Mai mult, DOMNUL mi-a spus: Ia-ți un pergament mare și scrie pe el cu condeiul unui om, referitor la Maher-Șalal-Haș-Baz.” (Isa. 8:1) Iehova i-a dat poruncă și lui Ieremia, la scurt timp după căderea Ierusalimului, spunând: “Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am vorbit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda și împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit, din zilele lui Iosia, chiar până în această zi.” “Ia-ți din nou un alt sul și scrie pe el toate cuvintele dinainte care fuseseră pe sulul dintâi, pe care Ioiachim, împăratul lui Iuda, îl arsese.” (Ier. 36:2, 28) “Și voi aduce asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care le-am rostit împotriva ei,

tot ce este scris în această carte, pe care Ieremia a profețit-o împotriva tuturor națiunilor.” (Ier. 25:13) Acestea sunt ‘judecățile scrise’ împotriva Diavolului și gloatei sale, pe care Domnul Dumnezeu le va executa în curând. (Ps. 149:9) Așa cum Iehova i-a dat lui Habacuc o viziune, tot astfel promite că va da o viziune sau o înțelegere și unșilor săi “în ziua aceea” (Ioel. 2:1, 28) Iehova își îndeplinește promisiunea.

10. Iehova l-a îndrumat pe Habacuc să consemneze viziunea și să o facă când mai clară. Sugestia evidentă este că, la sosirea timpului când unșii lui Iehova vor înțelege viziunea, le va deveni atât de clară încât nu va mai încapa urmă de îndoială în privința ei. Consemnarea viziunii date lui Habacuc și scrise de acesta nu face nici o referire la planurile sau schemele întocmite cu scopul de a explica ceea ce a fost numit “planul divin”. O schemă implică doar ceea ce se află în mintea celui care o face, și care o face cu scopul de a ilustra o lecție pe care încearcă să o predea. Dacă se pare că schema este incorectă, atunci acest lucru înseamnă că creatorul ei nu a avut o înțelegere clară a ideii. Știm foarte bine acum că niciun om nu poate avea o înțelegere clară a scopului lui Dumnezeu înainte de timpul fixat al lui Dumnezeu. Atât *Versiunea Revizuită Americană*, cât și *Rotherham* traduc acest text: “Scrie clar pe tăblițe”; un material mult mai rezistent, care va dăinui mai mult decât hârtia sau pergamentul. Consemnarea trebuie să fie una permanentă, și trebuie păstrată pentru vremea căderii “creștinătății” ipocrite. “Du-te acum, scrie aceasta înaintea lor pe o tăbliță și noteaz-o într-o carte, ca să fie pentru timpul ce va veni, pentru totdeauna și întotdeauna. Scrie că acesta este un popor răzvrătit, copii mincinoși, copii ce nu vor asculta legea DOMNULUI. "Care spun văzătorilor: Să nu vedeți; și profeților: Să nu ne profețiți lucruri drepte, vorbiți-ne lucruri măgulitoare, profețiți înșelăciuni! Ieșiți de pe cale, abateți-vă de pe cărare, faceți-l pe Cel Sfânt al lui Israel să plece din fața noastră.” (Isa. 30:8-11) Faptele din prezent arată că profeția își găsește aplicare chiar acum și că judecățile scrise sunt ațintite mai ales împotriva “creștinătății” ipocrite.

11. Viziunea nu a fost dată pentru a fi ținută secretă, ci trebuie spusă și celorlalți și tipărită și publicată într-un stil clar, ușor de citit. După revărsarea cele de-a șaptea plăgi, adică în 1928, Iehova a început să le arate clar fiilor săi de pe pământ că justificarea numelui său este chestiunea prioritară. “Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, va fi terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut el cunoscut robilor săi, profeții.” (Rev. 10:7) La scurt timp după aceea, în 1929, a fost publicată cartea *Viață*, în care Domnul a revelat poporului său motivul pentru care a permis existența răului sau a răutății pe pământ; că nu a îngăduit-o cu scopul de a-i învăța pe oameni despre efectele rele ale acesteia, ci pentru ca Satan să aibă o ocazie corectă și deplină de a-și dovedi pretențiile sfidătoare și ca, astfel, marea dispută să fie rezolvată o dată pentru totdeauna. Atunci s-a văzut pentru prima dată că Satan l-a provocat pe Iehova să așeze pe pământ oameni care să își mențină integritatea

față de el și că Dumnezeu a acceptat provocarea și i-a dat lui Satan prilej deplin de a-și dovedi pretențiile. Astfel, scopul lui Dumnezeu a devenit și mai clar pentru unșii săi. La scurt timp după aceea, Domnul a dat poporului său cartea *Profeție*, arătând motivația pentru care Iehova a îngăduit răul, și explicând și organizația lui Iehova, așa cum era prezentată în viziunea lui Ezechiel. Aceste lucruri au fost clarificate, dar nu prin capacitatea sau munca omului, ci pentru că Iehova a făcut să aibă loc evenimente care împlinesc profețiile scrise cu mult timp în urmă.

12. Ultima parte din Habacuc 2:2 este, alternativ, tradusă astfel: “Pentru ca omul să o poată citi lesne” (*Roth.*) “Ca toată lumea să o poată citi fluent” (*Leeser*) În mod evident, acest text vrea să spună că atunci când va sosi timpul împlinirii viziunii profetice, cei care sunt într-adevăr devotați lui Iehova o vor înțelege imediat. Acest lucru s-ar aplica, și se aplică într-adevăr, nu doar rămășiței din acest moment, ci și clasei Ionadab, care, supunându-se poruncilor lui Dumnezeu, caută în aceste zile calea umilinței și a dreptății. Studiind profeția, împreună faptele concrete binecunoscute lor, toți cei umili pot vedea și înțelege imediat că Armagedonul este aproape. Cei care citesc și înțeleg au obligația de a fugi degrabă și ale spune și celorlalți despre acest lucru. Atunci când viziunea apare, cei care o văd au privilegiul de a se grăbi și a le da și altora prilejul de a asculta și a înțelege, și a face astfel public numele lui Iehova. Așadar, acum a sosit momentul să fugim iute și să vestim mesajul cu privire la marea nelegiuire ce este practică acum pe pământ, la opoziția față de Iehova și faptul că timpul răzbunării sale este aproape. “El trimite porunca lui pe pământ, cuvântul lui aleargă foarte repede.” (Ps. 147:15) “Voi alerga pe calea poruncilor tale, când îmi vei lărgi inima.” (Ps. 119:32) A “alerga” înseamnă a se grăbi; și astfel profeția ne indică aici că răgazul în care trebuie îndeplinită lucrarea este scurt.

13. “Viziunea” dată profetului, și acum și rămășiței, este viziunea luptei din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic, bătălie care va fi purtată cu scopul de a justifica numele lui Iehova; și de aceea este menită pentru un timp fixat clar. “Pentru că viziunea este pentru încă un timp rânduit, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță, nu va întârzia.” (Hab. 2:3) Împlinire viziunii va avea loc la timpul fixat al lui Dumnezeu, când îi va nimici grabnic pe cei nelegiuți. (Rom. 9:28) Imediat înainte de acest timp, adică în intervalul dintre apariția lui Isus Cristos la templu și vremea sfârșitului definit al organizației lui Satan în Armagedon – acesta este răgazul alocat pentru predicarea “acestei vești bune a Împărăției”, lucru care trebuie efectuat de martorii credincioși ai lui Iehova scoși din rândurile lumii pentru numele său. (Mat. 24:14, 21) În acel răgaz de timp, conducătorii lumii trebuie anunțați iar oamenii binevoitori trebuie avertizați. La sfârșit, viziunea “va vorbi”, “nu va spune minciuni”, adică va fi exprimată clar și pătrunzător. Viziunea este dezvăluită și clarificată pentru martorii lui Iehova înainte de finalul definitiv;

altminteri aceștia nu ar mai avea niciun prilej să-i alerteze pe oameni. Textul din *Versiunea Revizuită Americană* cu privire la viziune, spune: “Și zorește spre sfârșit”. Acest lucru sugerează nu doar că timpul este foarte clar fixat, ci că este și scurt, și că martorii lui Iehova trebuie să se grăbească să efectueze lucrarea pe care Domnul le-a încredințat-o. După avertisment, pe care cei unși trebuie să-l dea tuturor oamenilor binevoitori, și abia apoi “va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.” – Mat. 24:21; Ez. 7:2-6.

14. Când va sosi timpul fixat al lui Dumnezeu, viziunea va vorbi limpede, fără echivoc și “nu va spune minciuni, nu va minți” (*R.V.*) “și nu va înșela” (*Roth.*) În mod clar, acest lucru înseamnă că se va împlini negreșit, și nu se va dovedi a fi doar rodul imaginației unor falși profeți; și că va fi atât de clară și evidentă încât toți vor ști că este o expresie a scopului lui Iehova. Viziunea nu este una a păcii, ci una de război, adică a războiului final. (Ez. 13:4-16) Se referă la bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Astăzi, există unii oameni care pretind că sunt fiii lui Dumnezeu și care spun că scripturile cu privire la Armagedon sunt doar simbolice, doar figuri de stil și că nu vor avea loc tulburări și necazuri propriu-zise, și în niciun caz de o amploare neobișnuită. Dar nu vă lăsați amăgiți de asemenea falși profeți. Iehova a pus mesajul pe buzele rămășiței, iar cei din rămășiță nu fac parte din rândul profetilor falși, care “profețesc minciuni în numele meu” (Ier. 23:25-32) Cei din rămășiță sunt siguri, și nu au dubii cu privire la viziune, și trebuie să spună adevărul. Vremea “necazului” a început în 1914, iar în 1918 Iehova a scurtat perioada de suferințe punând capăt Războiului Mondial.; iar în intervalul de timp dintre război și războiul final de la Armagedon, martorii lui Iehova au primit oportunitate de a declara scopul său înainte de venirea sfârșitului definitiv. Această lucrare de mărturie este în toi de ceva vreme, și există multe dovezi că sfârșitul definitiv este aproape. În 1918, a existat un moment de zăbavă sau de ezitare, atunci când Războiul Mondial s-a sfârșit, dar în lupta finală nu va mai exista zăbavă, nici întârziere. “Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.” (1 Tes. 5:3) Apostolul citează din profeția lui Habacuc (Evr. 10:36, 37). Nu va exista întârziere la împlinirea viziunii; dar este voința exprimată a lui Iehova ca lucrarea de mărturie să aibă loc înainte de Armagedon, și, în timp ce execută acea lucrare, și până când va fi terminată, rămășița credincioasă trebuie să arate răbdare, adică să fie consecventă în îndeplinirea datoriei, chiar și supusă la presiuni mari, bucurându-se lăuntric pentru că știe că merge pe calea ce le-a fost arătată de Domnul, și că Domnul este scutul și salvatorul ei. Înțelegerea acestei viziuni sporește acum cu mult puterea rămășiței.

15. Atunci când Războiul Mondial s-a terminat, au existat unii care au fost cândva candidați la Împărăției dar care au devenit îngâmfați și care au refuzat să

primească hrana oferită de Dumnezeu poporului său. Aceștia au spus și continuă să spună că Domnul nu a venit la templul său, și de aceea nu vor să aibă nimic de-a face cu lucrarea de mărturie. Vizând această clasă, profeția spune: „Iată, sufletul lui care este înălțat, nu este integru în el, dar cel drept va trăi prin credința lui.” – Hab. 2:4.

16. Apostolul Pavel citează, cuvânt cu cuvânt, traducerea unei părți a acestui text din *Septuaginta*, și anume: “Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi plăcerea în el.” (Evr. 10:38) Acest lucru arată că profeția se referă la clasa “omului păcatului” sau a “servului rău”, care dă înapoi sau se răzvrătește, pentru că, din cauza trufiei, își supraevaluează propria importanță, iar membrii ei nu sunt onești și drepecți, ci necurați înaintea lui Iehova și a Regelui său. Aceștia sunt cei care comit “păcatul Samariei”. Deși viziunea este făcută cât se poate de clară de către Domnul, acești oameni încrezuți refuză să o accepte, și nu doar că refuză să alerge mai departe și să le-o transmită celorlalți, ci, din contră, se opun martorilor lui Iehova în demersul lor de a depune mărturie cu privire la viziune. Aceștia se înalță pe sine mai presus decât lucrurile care vin de la Dumnezeu. – 2. Tes. 2:4.

17. Clasa “servului rău” este prezentată clar aici, în contrast cu rămășița credincioasă, la care face referire și se aplică această parte a textului, și anume: “Dar cel drept va trăi prin credința lui”. Cel drept va trăi prin “credincioșie lui” (*Roth.*) Cei drepecți sunt cei care au fost investiți cu mantia dreptății, și care nu se retrag din șirurile de luptă, ci găsesc plăcere în a se supune poruncilor lui Iehova date prin Isus Cristos. (Isa. 61:10) Clasa “omului păcatului” sau a “servului rău” dă înapoi spre distrugere. Despre clasa “servului credincios”, adică rămășița, apostolul spune: “Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.” (Evr. 10:39) Cei care stăruiesc, într-adevăr, în devotamentul lor pentru Dumnezeu vor trăi; iar ceilalți vor fi distruși. (Ps. 145:20) Credința, sau fidelitatea, credincioșia, înseamnă că o persoană își menține integritatea față de Iehova Dumnezeu, refuzând să încheie vreun compromis cu orice parte a organizației lui Satan, și dovedind grijă și zel în strădania de a afla care este voința lui Dumnezeu și împlinind apoi cu bucurie poruncile sale. Rămășița credincioasă se hrănește bucuroasă cu hrana oferită cu atâta generozitate de Dumnezeu pentru ei, iar membrii ei sporesc în putere, în pofida oricăror persecuții cu care i-ar copleși dușmanul pe cei credincioși, pe măsură ce înaintează în activitatea de vestire a mesajului cu privire la numele și Împărăția lui Iehova.

18. Elementele care conduc acum “creștinătatea”, adică religia, comerțul și politica, se află sub supravegherea directă a lui Gog, reprezentantul principal al lui Satan. Acești conducători vizibili s-au îmbătat cu vinul Babilonului. Despre aceștia, profetul Habacuc a scris: ”Da, de asemenea, pentru că el calcă legea prin vin, el este un om mândru, nici nu stă acasă, el, care își lărgește dorința lui

ca iadul și este ca moartea și nu poate fi săturat, dar adună la el toate națiunile și îngrămădește la el toate popoarele.” (Hab. 2:5) Vinul acestora este bucuria de a fi conducători și de a-și exercita puterea asupra oamenilor. Aceasta este bucuria organizației lui Satan, adică vinul beției Babilonului. (Rev. 17:2; 18:3) Acest lucru este ilustrat foarte bine de băutura “de contrabandă” folosită în timpul prohibiției, care are conține mai multe otrăvuri decât stimulanti. Bucuria prezentă a liderilor vizibili este încercarea lor de a conduce prin ‘lucrul pe care l-au așezat în locul sfânt, unde nu are dreptul să stea’. (Mat. 24:15) Conducătorii “creștinătății” sunt mândri, trufași și aroganți, și, din cauza vinului Babilonului, sunt și beți; și de aceea Dumnezeu li se împotrivesc. Această mulțime “nu poate să-și vadă de casă”, nici de propriile lor treburi, ci își bagă nasul și îi jefuiește pe cei care nu au porniri imperialiste, ca și ei. Gog a pus la cale această conspirație și o conduce, iar aceste elemente conducătoare ale pământului au fost atrase în această conspirație și îmbătate, alăturându-se atacului împotriva martorilor lui Iehova, așa cum prezice profeția lui Ezechiel. (Ez. 38:10-13) Gog și marionetele sale sau conspiratorii săi se îndeletnicesc cu împiedicarea oricui îi servește lui Iehova Dumnezeu. Rămășița, așadar, nu trebuie să aștepte la nimic altceva în afară de piedici și adversitate de la aceștia.

19. Profeția spune în acest verset că această gloată a lui Satan nu se mai satură. Profetul spune “își deschide larg sufletul [pofța, dorință] ca Șeolul”. “Dorința”, adică dorința lui Gog și a factorilor dominatori de pe pământ, nu este niciodată mulțumită cu ceea ce au deja, căci doresc mereu mai multă putere și gratificare egoistă. “Iadul și nimicirea nu sunt pline niciodată; tot așa, ochii omului nu sunt săturați niciodată.”(Prov. 27:20) Regimul exercitat de acești oameni aduce moarte, și dorința lor este de a avea putere peste toți oamenii, așa cum are și moartea. (Rom. 5:12, 14) Ei nu se satură și nu sunt satisfăcuți, pentru că au “dorința cărnii, dorința ochilor și etalarea ostentativă a mijloacelor de existență [lăudăroșenia vieții]”, care vin toate de la Satan. (1 Ioan 2:16) Efortul constant al acestora este de a strânge în jurul lor toate națiunile și popoarele și de a le aduce cu totul sub supunerea puterilor care guvernează. Acesta este scopul clar și neîndoielnic al conducătorilor din toate națiunile “creștinătății” din prezent. Toți sunt mișcați de intenții și putere imperialistă; și, sub mareșalul Diavolului, Gog, înaintează cu toții războinic împotriva sfinților Celui Preaînalt. (Rev. 13:7, 8) Lucrurile descrise cu mult timp înainte de profetul Habacuc le putem vedea acum clar înaintea ochilor noștri. Având acum o înțelegere a viziunii, motivul pentru care sunt persecutați martorii lui Iehova ne apare clar; și avem dovezi clare și concluzive că Armaghedonul va avea loc în viitorul apropiat.

VAIURI

20. Profeta prezintă în acest moment cinci “vaiete” pronunțate împotriva organizației lui Satan, și mai ales a elementelor ce guvernează în “creștinătate” Acestea nu sunt vaietele sau necazurile pe care Diavolul le aduce asupra națiunilor și popoarelor pentru a le îndepărta de Dumnezeu, așa cum spune Revelația 12:12, ci sunt sinonime cu judecățile lui Iehova scrise cu mult timp în urmă împotriva organizației dușmanului, judecăți care trebuie declarate de servii Celui Preaînalt. Aceste vaiete vin de la Iehova, și el le va abate asupra organizației lui Satan, lucru care va atinge apogeul la Armagedon. Habacuc le declară acum, fapt prin care îi prefigurează pe martorii lui Iehova care vor declara aceste vaiete cu puțin timp înainte de Armagedon. “Oare nu vor rosti toți aceștia împotriva lui o parabolă [o ghicitoare, vorbire încifrată], un proverb zeflemitor împotriva lui și nu vor spune: Vai celui care înmulțește ce nu este a lui! Cât timp? Și celui care se împovărează cu lut gros!” – Hab. 2:6.

21. Diavolul și agenții săi fac mereu câte ceva pentru a-i face pe oameni orbi la adevăr. Astăzi, mulți politicieni fac afirmații deloc măgulitoare la adresa marilor grupuri de interese de afaceri, dar o fac doar pentru că vor să continue să primească sprijinul votanților lor; iar aceste critici sunt de fapt un simplu camuflaj. Scopul cu care fac aceste afirmații este pentru a-i ține pe oameni sub supunere, iar acest lucru poate fi realizat menținând politicieni profesioniști la putere. Mulți dintre oamenii necredincioși de pe pământ aduc critici la adresa politicianilor și clericilor, dar nici una dintre criticile lor nu este făcută din perspectiva lui Iehova. Mulți dintre ce continuă să vorbească împotriva elementelor organizației lui Satan se agață în același timp cu tenacitate de ea și se lasă supuși de această organizație. Deci nu de la aceștia vine “proverbul aluzia plină de răutate” sau “parabola” menționată de profet.

22. Cine sunt atunci cei care rostesc împotriva lui proverbul și cuvinte pline de ironie, și dau glas vaietelor? Proverbul este constituit de Cuvântul lui Iehova, și cei credincioși, martorii lui Iehova, sunt cei care rostesc proverbul și îl declară; alături de oamenii binevoitori, care primesc mesajul de pe buzele și din mâinile martorilor lui Iehova și care se alătură apoi în declararea adevărului. Un alt profet spune: “Și se va întâmpla în ziua când DOMNUL îți va da odihnă din înfrustarea ta și din teama ta și din robia grea în care ai fost făcut să servești. Că vei duce acest proverb împotriva împăratului Babilonului și vei spune: Cum a încetat opresorul! Orașul de aur s-a sfârșit!” (Isa. 14:3, 4) Curând, Dumnezeu va abate aceste nenorociri sau vaiete asupra organizației lui Satan, mai ales asupra “creștinătății”, iar cei ce îl iubesc și îl servesc pe Iehova trebuie să facă și să declare aceste lucruri imediat înainte de Armagedon. Organizația vizibilă a lui Satan a construit fortărețe și a strâns multe bogății, și acum se folosește de acestea pentru a-i asupri pe cei săraci. (vezi Zah. 9:3, *Pregătirea*, pag. 145) Madianiții au făcut același lucru împotriva israeliților în zilele lui Ghedeon, iar bătălia lui Ghedeon care a urmat a prefigurat bătălia Armagedonului. Acum, Gog este mesagerul-șef al imperialismului, iar imperialiștii “creștinătății” care o

conduc vor cunoaște un sfârșit amar. “Cel ce oprimă pe sărac ca să își mărească bogățiile și cel ce dă celui bogat, vor ajunge cu siguranță la lipsă.” (Prov. 22:16) Dumnezeu poruncește așadar rămășiței, martorii lor credincioși, să preia acum parabola sau proverbul ironic și să le spună conducătorilor imperialiști și celorlalți din organizația Diavolului de pe pământ: “Aici este înțelepciunea. Cel ce are înțelegere să numere numărul fiarei; fiindcă este numărul unui om; și numărul lui este: Șase sute șazeci și șase.” (Rev. 13:18) Acesta este numărul unui lucru imperfect, care reprezintă trei elemente conducătoare ale organizației crude, vizibile a lui Satan, și anume politica, religia și comerțul, care-și dau mâinile pentru a conduce peste națiunile pământului. – vezi *Lumina*, vol. 1, pag. 299.

23. Organizația vizibilă a lui Satan, așa cum știm foarte bine cu toții acum, ‘s-a îmbogățit cu ce nu este al ei’, acest lucru fiind realizat în mod particular după 1914, și în fiecare an a sporit mult povara cu care apasă pe umerii oamenilor. Toată lumea știe acum că sloganul “Războiul va face lumea un loc sigur pentru democrație” a fost doar o minciună; ba, mai mult, o înșelătorie ticăloasă menită să-i orbească pe oameni în timp ce mulțimea lui Satan mai câștigă o fortăreață peste națiuni. Profetul strigă, cu privire la primul său vai: “Cât”, adică “cât de mult timp va mai continua”. Răspunsul este nu foarte mult timp, pentru că ziua mării bătălii a lui Iehova se apropie. De aceea, spune martorul Domnului, ‘fiți răbdători, fraților’. (Iacob 5:7) În acest vai o parabolă sau un proverb ironic este ațintit împotriva “celor ce se acoperă de mâl gros”; sau, după alți traducători: “cel ce se împovărează cu făgăduințe” (*R.V.*) “se împovărează de datorii grele” (*Roth.*) “cu povara vinei” (*Leeser*) Elementele conducătoare ale organizației vizibile a lui Satan s-au împovărat cu datoriile bunurilor amanetate și a obligațiilor fără valoare, în sensul că elementul conducător a făcut tot felul de promisiuni popoarelor și, bazându-se pe acestea, a obținut posesia bogățiilor pământului și le-a dat în schimb oamenilor doar lucruri precum slujbe cu salarii de nimic.

24. Elementul conducător i-a păcălit pe oameni, care produc bogățiile, punându-i să trudească pentru lucrurile pe care Dumnezeu le-a dăruit lor, și apoi cei de la conducere au interzis accesul oamenilor onești la ceea ce le aparține, de fapt.; și astfel elementul conducător s-a împovărat cu făgăduințe sau datorii pe care nu le vor plăti niciodată, și de aceea Dumnezeu le va cere socoteală în bătălia Armagedonului. (Iacob 5:1-6) Calea urmată de conducătorii “creștinătății”, mai ales după 1914, și toate faptele concrete arată împlinirea acestei profeții. Elementul conducător al “creștinătății” a urmat o cale contrară legii lui Dumnezeu și trebuie să sufere execuția judecării lui Iehova. – Ex. 22:26; Deut. 24:6-13.

25. “Parabola sau proverbul ironic” îndreptat împotriva organizației vizibile a lui Satan, și mai ales împotriva liderilor “creștinătății” continuă în aceste cuvinte: “Nu vor ridica toți aceștia o parabolă împotriva lui și un proverb

zeflemitor împotriva lui și nu vor spune: Vai celui care înmulțește ce nu este a lui! Cât timp? Și celui care se împovărează cu lut gros!” (Hab. 2:7) Acest lucru nu înseamnă o revoltă a oamenilor jefuiți și asupriți împotriva elementelor conducătoare, pentru că oamenii sunt neajutorați de unii singurii și nu se pot elibera. Cei ce “se ridică pe neașteptate” sunt cei de partea lui Iehova și care vor lucra în serviciul său, inclusiv rămășița unsă și ceata Ionadabilor. Ziua răsplății lui Dumnezeu vine subit și pe neașteptate peste “creștinătate”, pentru că liderii din “creștinătate” nu au vrut să dea ascultare avertismentului. (Luca 21:34, 35) Habacuc spune: ‘Te vor mușca’, sau ‘vei ajunge să fii prădat’ (*A.R.V.*, notă marginală); (*ebraică*) “te vor lovi (cu o mușcătură, precum șarpele)”. Acest lucru corespunde “cozilor... precum șerpilor” cu care “vor răni”, așa cum se spune în Rev. 19:9. (Vezi și Rev. 18:6, 8) Aceștia “se ridică pe neașteptate”, adică “se trezesc” brusc, “toți devin activi simultan” (*Roth.*) Ei “te vor zdruncina”; “te vor scutura violent” (*Strong*) “Ultimele șapte plăgi”, care sunt simple raporturi despre apropiata bătălie a lui Iehova, zdruncină puternic și deranjează factorii de conducere ai “creștinătății” (Rev. 16:17, 19; Isa. 28:18, 19) La bătălia Armaghedonului, “creștinătatea” va fi dată spre a fi prădată [jefuită sau capturată] de oștirile Domnului. –Ps. 68:12.

26. Dar ce scop are acest vai, rostit mai întâi de profetul lui Dumnezeu și declarat apoi de martorii săi? Profetul lui Iehova răspunde: “ Pentru că ai prădat multe națiuni, toată rămășița poporului te va prăda; datorită sângelui oamenilor și datorită violenței făcute țării [împotriva pământului, și a cetății – *R.V.*], cetății și tuturor celor ce o locuiesc.” (Hab. 2:8) Organizația lui Satan a jefuit națiunile, și în timpul Războiului Mondial și ulterior Gog și agenții săi pământeni au încercat cu precădere să-i jefuiască și să-i stârpească pe cei din rămășița lui Iehova scoși din lume ca un popor pentru numele său, și astfel să-i împiedice să devină o națiune. Acum rămășița va vedea cum organizația lui Satan va fi prădată de oștirile invizibile ale Domnului Dumnezeu. Beneficiile se vor revărsa și asupra clasei Ionadabilor, care au luat poziție de partea lui Iehova și care continuă să se supună poruncilor lui. Aceștia au primit pe frunți semnul și vor fi cruțați în timpul mării bătălii. (2 Regi 10:15, 16; Ez. 9:1-7; Țef. 2:2, 3) Gloata lui Satan va fi jefuită și ruinată. “Vai ție care prazi fără să fi prădat; și te porți cu perfidie fără ca ei să se fi purtat cu perfidie cu tine! Când vei înceta să prazi, vei fi prădat; și când vei pune capăt purtării perfide, se vor purta cu perfidie cu tine.” – Isa. 33:1, 23; vezi și Ier. 50:10; 2Cron. 20:25.

27. Un alt motiv pentru care “creștinătatea” va suferi distrugere este din cauza “sângelui oamenilor”, “vărsării de sânge omenesc” (*Roth.*). “Creștinătatea” a încălcat de bunăvoie și cu răutate legământul veșnic prin vărsarea crudă și inutilă de sânge omenesc. (Gen. 9:1-6; Isa. 24:5) Femeia lui Satan, adică organizația sa rea, “s-a îmbătat cu sângele sfinților” și toți cei pe care i-a ucis pe pământ; de aceea, această mulțime rea va suferi răzbunarea lui Dumnezeu cel Atotputernic (Rev. 17:6; 18:24; 2 Regi 9:7, 8) În corelație cu aceasta, profetul

lui Iehova a scris: “Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul său să pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor; pământul de asemenea își va arăta sângele și nu va mai acoperi pe ucișii lui.” (Isa. 26:21) “Bucurați-vă națiunilor, cu poporul său, pentru că el va răzbuna sângele servitorilor săi și va întoarce răzbumare potrivnicilor săi și va fi milos cu țara sa și cu poporul său.” – Deut. 32:43.

28. Un alt motiv precizat pentru care “creștinătatea” va fi obligată să îndure acest “vai” distrugător este “violența împotriva pământului” (*R.V.*) “Pământul” înseamnă în mod particular poporul lui Dumnezeu, reprezentat de țara lui Iuda. Începând cu 1918 și până în prezent, violența împotriva poporului lui Dumnezeu a sporit. Astăzi, în Germania, Canada, New Jersey și multe alte locuri din Statele Unite, violența împotriva martorilor lui Iehova continuă. “Cetatea” sau “orașul” lui Dumnezeu este Sionul, adică organizația sa, reprezentată în prezent pe pământ prin rămășița sa; și, din cauza violenței față de Sion Egiptul, care reprezintă simbolic organizația vizibilă a Diavolului, va fi jefuit. “Egiptul va fi o pustie și Edomul va fi o pustie părăsită, din cauza violenței împotriva copiilor lui Iuda, deoarece au vărsat sânge nevinovat în țara lor.” (Ioel 3:19) Încă din zilele serviciului lui Isus pe pământ, și până în prezent, “Împărăția cerurilor a suferit violență” (Mat. 11:12) Trebuie să li se ceară socoteală, și socotelile vor fi încheiate la Armagedon. “Precum Babilonul a făcut pe cei uciși ai lui Israel să cadă, tot astfel la Babilon vor cădea cei uciși ai întregului pământ.” – Ier. 51:49.

AL DOILEA VAIET

29. “Creștinătății” i se reamintește de răutatea ei; așa cum se declară în cel de-al doilea vai al profeției: “Vai celui ce pofteste o poftă rea pentru casa lui, ca el să își așeze casa pe înălțime, ca să fie scăpat de puterea răului!” (Hab. 2:9) Obținerea de câștiguri necinstite este o altă formă a răutății “creștinătății”, care a fost ilustrată prin regele Ioiachim, forțat să abdice de la tron cu 11 ani înainte de căderea Ierusalimului. Profeția se aplică aici în mod specific elementului conducător al organizației vizibile a lui Satan. Vreme de multe secole, elementul conducător vizibil a practicat fraudă și prin aceasta a adus multe neazuri și asupra poporului. Îndemnați de dorința lacomă de a avea ce nu li se cuvine, conducătorii s-au folosit de înșelătorie și violență pentru a-și atinge scopurile rele. Despre aceștia, Dumnezeu spune: “Vai celui care își zidește casa prin nedreptate și camerele lui pe nedrept; care folosește serviciul aproapelui său fără plată și nu îi dă pentru munca lui! Care spune: Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și își taie ferestre; și aceasta este căptușită cu cedru și vopsită cu roșu aprins. Vei domni tu, pentru că te închizi în cedru? Nu a mâncat și a băut tatăl tău și nu a făcut el judecată și dreptate? Și apoi i-a fost bine. El a

judecat cauza săracului și a nevoiașului; atunci îi era bine nu a făcut toate acestea pentru a mă cunoaște? spune DOMNUL. Dar ochii tăi și inima ta nu sunt decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge nevinovat și pentru oprinare și pentru a face violență. De aceea astfel spune DOMNUL referitor la Ioiachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda: Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah fratele meu! sau: Ah soră! Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah doamne! sau: Ah gloria sa! El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.” – Ier. 22:13-19.

30. Conducătorii din Israel îi reprezintă pe conducătorii din sânul “creștinătății”, despre care profetul lui Dumnezeu a scris: ” Iată, prinții lui Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse sânge după puterea lor. În tine au luat ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și dobândă și ai câștigat cu lăcomie de la aproapele tău prin jecmănire și pe mine m-ai uitat, spune Domnul DUMNEZEU. Iată, de aceea am bătut din mâna mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat și la sângele tău care a fost în mijlocul tău. Prinții ei în mijlocul ei sunt ca lupi sfâșiind prada, pentru a vărsa sânge și pentru a nimici suflete, pentru a obține câștig necinstit.” – Ez. 22:6, 12, 13, 27.

31. Cuvintele de aici ale profetului descriu clar și limpede marea fărădelege practică de elementele conducătoare ale “creștinătății” împotriva oamenilor. Ierarhia romano-catolică s-a aflat chiar în prim-planul eforturilor crude, lacome și necinstite de a obține câștiguri mai mari. Influența rea a constituit doar o mică parte din campania lor crudă de înavuțire egoistă, iar aceștia au persistat în strâmbătatea lor în diverse și numeroase moduri pentru ca un număr mic de oameni să posede lucruri care nu li se cuveneau. Prin fraudă și asuprire, această gloată religioasă a jefuit vreme de mulți ani poporul din Mexic, trimițând anual papei aproximativ 30 de milioane de dolari și au continuat până când elementele mai bune din Mexic s-au ridicat și s-au revoltat împotriva lor. Și acum, pentru că ierarhia romano-catolică a fost întrucâtva neîmpiedicată în lucrarea ei rea din acea țară, aceștia au făcut mare zgomot în America și i-au făcut pe anumiți politicieni să militeze pentru ca în Mexic să se acorde mai multă libertate de acțiune acestui crud element religios. În America, aceiași oameni lacomi și necinstiți continuă cu forță sporită să-i persecute pe martorii lui Iehova pentru că aceștia spun adevărul despre ei. Nu le pasă în niciun fel de binele enoriașilor lor. Singura lor dorință este câștigul egoist și necinstit. Despre ei, Ieremia, profetul lui Dumnezeu, a scris: “Pentru că de la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor fiecare este dedat la poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează cu falsitate.” (Ier. 6:13) Profetul lui Dumnezeu îi descrie foarte bine aici, când spune: “Da, sunt câini lacomi care nu pot avea niciodată destul și sunt păstori care nu pot înțelege, toți privesc la propria cale, fiecare la câștigul său, din partea sa.” (Isa. 56:11) Elementul religios este unul dintre marii conspiratori care lucrează fraudulos împotriva bunăstării generale a omenirii. În special elementul religios cunoscut sub numele de ierarhia romano-

catolică și-a întins mâinile murdare peste națiunile pământului; dar sfârșitul acestei organizații diavolești este aproape, iar despre acest sfârșit profetul lui Iehova spune: “Tu, cel care locuiești pe multe ape, bogat în comori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei tale. [jafurilor tale egoiste, *Leeser*]” – Ier. 51:13.

32. Elementele crude, necinstite și lacome s-au gândit să se înalțe deasupra puterii oricărei pedepse; și astfel și-au construit organizația “ca să fie salvați de puterea răului”. “Răul” de aici înseamnă o calamitate, o nenorocire abătută asupra celor răi, care i-ar pedepsi pentru fărădelegile lor. Această pedeapsă sau rău vine de la Iehova (Amos 3:6) Este cert însă că aceasta va veni în cele din urmă și va atinge fiecare parte a “creștinătății” de pe pământ, și va înainta din națiune în națiune, iar clerul și fruntașii turmelor lor care alcătuiesc elementele conducătoare ale “creștinătății” nu vor găsi cale de scăpare. (Ier. 25:32-36) Acești oameni lacomi vor spune degeaba: “Nu este DOMNUL printre noi? Niciun rău nu poate veni asupra noastră.” (Mica. 3:11) În prezent, înalta ierarhie romano-catolică și marionetele ei își îndeplinesc cu aroganță practicile egoiste, pretinzând mereu că sunt imuni la pedeapsa care vine din mâna lui Dumnezeu cel Atotputernic. Pe când fac asta, martorii lui Iehova au privilegiul și obligația de la transmite oamenilor mesajul adevărului cu privire la apropiata sosire a Armagedonului și urmările lui. În timp ce acest mesaj este transmis poporului, clericii le spun aliaților sau partenerilor lor de conspirație: ‘Niciun rău nu ne poate atinge; de aceea nu dați ascultare aiurelilor acestor așa-ziși “martori ai lui Iehova”.’ Fie acum ca toți martorii lui Iehova să se bazeze întrutotul pe Cuvântul lui Iehova, pe care l-a dat spre încurajarea lor, și care spune despre cei lacomi și aroganți: ”Ei au negat pe DOMNUL și au spus: Nu este el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici nu vom vedea sabie sau foamete; Iar profeții vor deveni vânt și cuvântul nu este în ei; astfel li se va face. Pentru aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt, iată, voi face cuvintele mele în gura ta să fie foc și pe acest popor să fie lemne, și îi va mistui.” (Ier. 5:12-14) Factorii lacomi de conducere din “creștinătate” s-au folosit de multe mijloace frauduloase pentru a-și atrage onorurile; de aceea profetul spune: “Tu ai croit rușine casei tale, prin stârpirea multor popoare, și ai păcătuit împotriva sufletului tău.” (Hab. 2:10) Planurile lor au inclus multe încercări de a aduce sfârșitul martorilor lui Iehova, care spun adevărul sincer din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că acești martori declară Împărăția lui Dumnezeu, Gog și emisarii săi alcătuiesc o conspirație împotriva lor pentru a le pricinui distrugerea (Ps. 83:4) Procedând astfel, acești oameni lacomi din organizația lui Satan s-au îmbrăcat cu veșmintele lui Baal și s-au însemnat singuri pentru măcel. Ei au păcătuit, și vor muri. – Ez. 18:4, 20.

33. Elementele conducătoare ale “creștinătății”, prin faptul că au practicat lăcomia, și-au construit organizația în scopul câștigului necinstit; și de aceea vor auzi elementele din edificiul lor strigând împotriva mâinilor lor asupritoare, și asta în viitorul foarte apropiat: “Căci piatra va striga din zid și

bârna din lemnărie îi va răspunde.” (Hab. 2:11) Pietrele din această clădire reprezintă asupra și vărsarea de sânge. Așa cum sângele lui Abel a strigat din pământ, tot astfel va striga și sângele celor asuprași împotriva asuprașitorilor lor. (Gen. 4:10) Iehova aude aceste strigăte, și va urma distrugerea casei lor. (Ex. 22:27; Iacob 5:4) Fiecare parte a casei sau organizației ridicate și ocupate de liderii “creștinătății” este murdară și, deși este foarte respectată de oameni, este un lucru dezgustător în văzul lui Dumnezeu cel Atotputernic. – Luca 16:14, 15.

34. “Creștinătatea” și-a închis ochii și urechile la Cuvântul lui Dumnezeu. Prin legile întocmite și executate de dictatorii ei, ea caută acum să îiucidă pe toți cei care rostesc adevărul lui Dumnezeu și cu privire la Dumnezeu și Împărăția sa. Spiritul ei avar și hrăpăreț este al lui Satan, și, înaintând împinsă de asemenea motivații lacome și necinstite, aceasta contestă acum folosirea radioului de către cei care rostesc adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și încearcă să interzică total mesajul tipărit despre Împărăție și să îl țină departe de oameni. Astfel, elementul conducător al “creștinătății” caută acum să-și întărească zidurile casei ca să nu pătrundă prin ele sunetul mesajului adevărului lui Dumnezeu. Dar acum fiecare parte a acelei clădiri va striga, iar Iehova va auzi aceste strigăte și, prin Executorul său, îi va distruge complet pe asuprașitori. Brațul lor înarmat și marile puteri militare nu le vor fi de niciun folos, ci vor fi precum rugina și cocleala de pe aurul lor, și totul va depune mărturie împotriva lor (Iacob 5:3) Iehova poate face, și va face chiar și pietrele să strige. – Luca 19:40.

35. Fie ca martorii lui Iehova și Ionadabii și toți cei ce iubesc dreptatea să își amintească în prezent că ziua eliberării este aproape și, tocmai din acest motiv, Satan și cohortele sale fac tot ce le stă în putință împotriva celor care sunt de partea lui Dumnezeu și a guvernului său drept. Aceste profeții au fost scrise cu mult timp în urmă tocmai spre mângâierea celor devotați acum lui Dumnezeu. Acum, acestea se împlinesc pentru a educa, ajuta și mângâia poporul lui Dumnezeu. A sosit ziua când trebuie vestite aceste “vaiete” împotriva organizației lui Satan. Este o vreme foarte tensionată, și din acest motiv trebuie să ne așteptăm la multe persecuții din partea dușmanului. Iehova umple zilnic brațele poporului său cu beneficiile Cuvântului său prețios. Doriți să continuați să creșteți puternici în Domnul și în puterea sa? Mai sunt multe lucruri care au să urmeze.

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce spune Iehova în Cuvântul său despre cine vor fi cei care vor fi binecuvântați cu o cunoștință despre voința sa în înțelepciune și înțelegere spirituală?

2, 3. În ce fel indică primul verset al celui de-al doilea capitol al acestei profeții pe cine reprezintă aici Habacuc? Cum clarifică versetele legate de acesta misiunea cu care este însărcinată rămășița, și scopul pentru care Iehova își arată acum minunata bunătate iubitoare luminându-și și avertizându-și poporul?

4, 5. În ce timp și circumstanțe se aplică veghea lui Habacuc? Ce arată alte verset cu privire la natura și scopul datoriei de veghere, de pază cu care a fost însărcinată rămășița?

6-8. Descrieți situația care cere, și găsește un “răspuns pentru cel ce mă muștră”. Cine dă acest răspuns, cum, și cu ce condiție?

9, 10. Comparați porunca lui Iehova pentru Habacuc (versetul 2) cu cea dată lui Isaia (8:1) și lui Ieremia (36:2, 28) referitoare la ce trebuie scris; când, cum și cu ce scop să se scrie.

11, 12. Arătați dacă aceste lucruri au fost “citite” și “scrise”. Aplicați expresia “pentru ca cel ce o citește să alerge”.

13, 14. Explicați și aplicați afirmația: (a) “Căci viziunea este încă pentru timpul fixat”; (b) “Aleargă gâfâind spre sfârșit și nu va spune minciuni.”; (c) “Chiar dacă ar zăbovi, continuă s-o aștepti, căci se va împlini negreșit. Nu va întârzia.”

15-17. În ce circumstanțe se aplică cuvintele profetice din prima parte a versetului 4? Dar cele din a doua parte?

18, 19. Arătați împlinirea versetului 5.

20-24. Cine sunt cei ce “rostesc proverbul ironic”? Împotriva cui, și cum? Cine “înmulțește ce nu este al lui și se împovărează cu datorii?” și cum se îndeplinește acest lucru? Care este “vaiul” prezis aici? Și cum, de către cine și cu ce scop este declarat acesta?

25, 26. Aplicați versetul 7, împreună cu versete care îl susțin. De asemenea, folosindu-vă de citate din scripturi, arătați care este prilejul acestui vai.

27, 28. Folosindu-vă de alte versete, după cum se poate vedea în condițiile prezise clar aici de profetul Habacuc, arătați alte motive clar definite pentru care “creștinătatea” trebuie să sufere acest necaz, acest “vai” distrugător.

29-31. Care a fost prilejul pentru cel de-al doilea vai declarat aici? Ce spune Dumnezeu, prin profeții săi, Isaia, Ieremia și Ezechie despre acești asupritori ai poporului? Arătați că acestea afirmații profetice sunt în curs de împlinire.

32. Explicați faptul că elementele conducătoare se lăfăie în lăcomia și practicile lor rele și se așteaptă totuși să “fie salvate de puterea răului”. Care este motivul – întrevăzut clar aici – pentru care Iehova le oferă acum martorilor săi o înțelegere a profețiilor, mai ales cele cu privire la “creștinătate”?

33. Ce prezice, mai exact, versetul 11?

34, 35. Care este atunci situația din prezent pentru care a fost oferită “mângâierea scripturilor”, și privilegiul și responsabilitatea ce însoțesc înțelegerea acestor profeții?

“Fericit este omul care găsește înțelepciunea și omul care dobândește discernământ, căci câștigarea ei este mai bună decât câștigarea argintului și rodul ei este mai de preț decât aurul. Ea este mai prețioasă decât corali, și nici o altă desfătare nu se poate compara cu ea. În dreapta ei sunt zile multe, iar în stânga ei sunt bogății și glorie. Căile ei sunt căi plăcute și toate drumurile ei sunt drumuri ale păcii.” – *DAVID*.

Evenimentele care vor preceda Armagedonul

În marea sa profeție despre soarta organizației Diavolului, care a fost reprezentată de o imagine teribilă creată după asemănarea unui om și care a fost dărâmată și pulverizată de o piatră tăiată dintr-un munte de o forță invizibilă, profetul Daniel a indicat spre zilele noastre și a zis: “Și în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerului va ridica o împărăție, care nu va fi niciodată distrusă; și împărăția nu va fi lăsată altui popor, ci va sparge în bucăți și va mistui toate aceste împărății și va sta în picioare pentru totdeauna. După cum ai văzut că piatra a fost tăiată, fără mâini, din munte și că a spart în bucăți fierul, arama, lutul, argintul și aurul; marele Dumnezeu a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla de acum înainte; și visul este cert și interpretarea lui sigură.” – Dan. 2:44, 45.

Pare destul de evident că profetul Daniel, vorbind despre ‘piatra desprinsă fără ajutorul vreunei mâini’ se referă la nașterea Națiunii sau a guvernului instituit de Iehova Dumnezeu. Spre sfârșitul Războiului Mondial, în 1918, confesiunile bisericesti, și în particular clericii și liderii și fruntașii turmelor lor care pretindeau că cred în Cristos și îl urmează, au primit dovezi abundente din

Biblie și profețiile împlinite că Domnul era prezent dar invizibil, că lumea s-a sfârșit și că a venit timpul să înceapă Împărăția lui Dumnezeu. De fapt, la scurt timp după capturarea Ierusalimului de către armatele aliate, opt clerici distinși s-au întâlnit la Londra, în Anglia, și au emis următorul manifest, care declară:

“Primul punct – Că criza din prezent indică sfârșitul Epocii Națiunilor.

“Al doilea – Că descoperirea Domnului poate fi așteptată în orice moment, atunci când se va manifesta și arăta evident, precum discipolilor săi în seara învierii sale.

“Al treilea – Că biserica întregită va fi trecută în planul spiritual pentru a ‘fi pe vecie cu Domnul’.

“Al patrulea – Că Israelul va fi readus în propria sa țară în necredință, dar va fi apoi convertit de apariția lui Cristos în numele său.

“Al cincilea – Că toate strategiile și planurile umane de reconstrucție trebuie să fie subordonate celei de-a doua veniri a Domnului nostru, pentru că toate națiunile se vor supune guvernării lui.

“Al șaselea – Că sub domnia lui Cristos va avea loc o și mai mare revărsare a spiritului sfânt peste întreaga carne.

“Al șaptelea punct – Că adevărurile întrupate în această declarație au cea mai importantă valoare practică pentru determinarea caracterului creștin și a acțiunilor necesare în relație cu problemele presante ale momentului.”

Această declarație remarcabilă a fost semnată de A.C Dixon și F.B. Meyer, bapțiști; George Campbell Morgan și Alfred Byrd, congregaționiști; William Fuller Gouch, presbiterian; H. Webb Peplow, J. Stuart Holden, episcopalieni; Dinstale T. Young, metodist.

Toate acestea sunt nume binecunoscute, și se află între cei mai mari predicatori ai lumii. Faptul că acești oameni eminenti, de diferite confesiuni, s-au simțit chemați să emită o astfel de declarație este în sine de o însemnătate foarte mare. Acest manifest a fost trimis clerului din întreaga lume, dar a fost respins.

Dar cea mai remarcabilă parte a întregii povești este că tocmai oamenii care au semnat acest manifest l-au respins ulterior și au respins dovezile care arată că suntem la sfârșitul acestui sistem și în ziua celei de-a doua prezențe a Domnului.

Psalmistul, profetul lui Dumnezeu, se referea tocmai la acest timp și eveniment, și anume nașterea Națiunii și respingerea lui Cristos, piatra din colțul unghiului de către preținșii zidari, atunci când a scris: “Piatra pe care zidarii au respins-o a devenit capul colțului temeliei. Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și ne vom veseli în ea.” – Ps. 118:22-24.

În loc să dea ascultare adevărului și să îl proclame popoarelor, și să le anunțe că a venit timpul domniei lui Cristos, clericii l-au respins pe Cristos și Împărăția sa, l-au respins pe cel ce este piatra de temelie a Sionului și au sprijinit fățiș și cu îndrăzneală înlocuitorul Diavolului pentru Împărăția lui Cristos, Liga Națiunilor, prezentând-o ca manifestarea politică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Altfel spus, aceștia ignoră metoda și modul lui Dumnezeu de a-și institui și stabili Împărăția și se aliază de bunăvoie cu Diavolul, sprijinind Liga pe care Scripturile o descriu ca fiind “imaginea fiarei”- Rev. 13:14, 15.

Clericii evrei l-au respins în vremea lor pe Cristos, piatra din capul unghiului. În prezent, clericii din timpurile moderne fac același lucru. Aceștia, împreună cu fruntașii turmelor lor, fiind neascultători față de Cuvântul lui Dumnezeu, se poticnesc și cad din cauza pietrei, adică a noului guvern care se naște acum. Priviți cât de bine se potrivesc în situația aceasta cuvintele apostolului Petru: “De aceea vouă, care credeți, el vă este prețios; dar celor neascultători, piatra pe care constructorii au respins-o, aceasta a fost făcută capul colțului temeliei. Și o piatră de cădere și o stâncă de poticnire, celor care se împiedică de cuvânt, fiind neascultători: la aceasta au și fost rânduți.” (1Pet. 2:7, 8; Ps. 118:22; Isa. 8:14) Astfel, Împărăția lui Dumnezeu a fost luată de la cei care pretindeau că îl reprezintă pe Domnul și cuvintele lui Isus s-au împlinit. (Mat. 21:43, 44) Cei care au respins-o “s-au împiedicat de piatră și au fost zdrobiți”.

Națiunea Dreptății s-a născut. Împărăția lui Dumnezeu a început să funcționeze. Domnul se află în templul său sfânt. Fie ca toate națiunile și popoarele pământului să ia seamă! (Ps. 11:4-7; Hab. 2:20) “Un zgomot va ajunge până la marginile pământului, pentru că DOMNUL are o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se va judeca; îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL.” (Ier. 25:31) “Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte ca ziua cea mare și înfricoșătoare a DOMNULUI să vină.” – Ioel 2:31.

Văzând că dușmanul Satan a fost izgonit din ceruri din anul 1914 și a coborât pe pământ cu multă mânie împotriva Domnului Iehova și a unșilor săi; văzând că dușmanul a venit acum cu un potop de idei eronate pentru a îndepărta mințile oamenilor de Dumnezeu (Isa. 59:19); și văzând cum cea mai mare criză din toate vremurile e pe cale să se dezlănțuie asupra pământului, servii unși ai lui Dumnezeu respiră în rugăciunea consemnată cu mult timp în urmă de anti-tipul lor, David, și anume: “Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, și gloria ta deasupra întregului pământ.” (Ps. 108:5) Și, înapoi de la curțile cerești vine răspunsul lui Dumnezeu prin profetul său sfânt: “Liniștiți-vă și cunoașteți că eu sunt Dumnezeu, voi fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ.” - Ps. 46:10.

În lumina împlinirii din prezent a profețiilor divine, aceste cuvinte ale lui Dumnezeu încântă inimile creștinilor, pentru că aceștia văd că timpul eliberării omenirii din sclavia lui Satan aproape c-a sosit. Isus i-a învățat pe adepții săi să se roage: “Vie Împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.” Acest lucru în sine este o dovadă concludivă a faptului că, o dată cu nașterea Împărăției sau a națiunii dreptății, va începe să se facă pe pământ voința lui

Dumnezeu. Rezultă, deci, că organizația lui Satan trebuie să fie distrusă, pentru că Mesia cel drept, Cristos, nu poate domni și binecuvânta popoarele pământului atâta vreme cât Satan încă are putere. Știm că Satan dușmanul, cel arogant, insinuant, sfidător și rău mai presus de cuvinte va duce o luptă disperată pentru a se agăța de puterea sa. Acest lucru va însemna că pe pământ va avea loc o bătălie așa cum oamenii nu au mai cunoscut vreodată. Aceasta este concluzia rațională. Dar este oare scripturală?

Scriptura spune: ” Vai locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai are doar puțin timp.” (Rev. 12:12) Începând cu Războiul Mondial, poverile și încercările prin care trec oamenii continuă să sporească. Ei suferă acum unele dintre necazurile prezise în acest pasaj; dar încă nu pe toate dintre ele. Cheltuielile guvernelor cresc. Unii dintre banii poporului trebuie să fie luați pentru pregătirile pentru un al mare război. Cei răi s-au ajuns, iar cei mândri par să fie fericiți, deși nu sunt. În timp ce toate aceste lucruri se desfășoară, martorii credincioși ai lui Iehova îndeplinesc porunca dată de Domnul, care a spus: “Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.” (Mat. 24:14) Cuvântul “sfârșit” folosit în acest text este traducerea termenului grecesc *telos*, care înseamnă concluzia, încheierea unui eveniment sau a unei stări, limita, deznodământul. Prin aceasta, se înțelege că atunci când mărturia va fi depusă așa cum a porunci Domnul, se va ajunge la un final al imperiului lui Satan.

Ce lucru va marca finalul sau încheierea acesteia? Isus răspunde că finalul va fi marcat de necazuri și suferințe pe pământ așa cum omul nu a mai cunoscut până atunci. (Mat. 24:21, 22) Profetul Daniel afirmă lucruri ce se corelează cu acestea și spune că finalul menționat va urma la scurt timp după nașterea Națiunii, timp în care Mesia, marele Prinț care militează pentru oameni, se va ridica. Acesta este timpul despre care vorbește profetul, când Iehova îl trimite înainte pe Unsul său ca Rege să-l distrugă pe dușman și puterea lui. Aceste lucruri vor marca timpul eliberării oamenilor din sclavia dușmanului. “Și în acel timp Mihail se va ridica, marele prinț care stă în picioare pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost de când a fost vreo națiune până la acel timp; și în acel timp poporul tău va fi eliberat, fiecare ce va fi găsit scris în carte.” – Dan. 12:1.

Dar de ce trebuie să se abată asupra pământului un mare necaz, un necaz mai teribil decât a cunoscut omul până atunci? Să ne amintim pe scurt ce s-a întâmplat în ultimii 6000 de ani. Satan dușmanul a fost creat perfect, frumos și glorios; iar Dumnezeu i-a dat onoruri înalte, investindu-l cu putere și autoritate, numindu-l supraveghetor peste oameni și făcându-l purtător de lumină, numele său în acea vreme fiind Lucifer. Dar el a trădat încrederea lui Dumnezeu, s-a făcut vinovat de trădare, cea mai infamă dintre toate crimele, și de atunci a fost în fruntea celor ce merg pe calea răului. În toate epocile, Satan l-a ocărât pe Dumnezeu și l-a luat în derâdere, pentru a putea îndepărta mințile oamenilor de

singurul lor Binefăcător și Prieten adevărat. (Prov. 17:17) El a introdus între oameni ipocrizia pentru ca și ei să-și râdă de Dumnezeu. (Gen. 4:26, *nota marginală*) Învățându-i pe oameni să-l ignore și să-l respingă pe Dumnezeu, Satan i-a făcut să construiască un turn al lui Babel și i-a făcut să creadă că se pot salva singuri. Atunci Dumnezeu le-a dat oamenilor o lecție, și încă una foarte severă, dar ei nu i-au dat ascultare. – Gen. 11:1-4.

Să ne reamintim că atunci când poporul lui Dumnezeu locuia în Egipt, Faraonul, ca reprezentant al Diavolului, i-a asuprit; iar atunci când Dumnezeu l-a trimis pe Moise să-i vorbească Faraonului despre porunca lui Dumnezeu, acesta a răspuns sfidător: ‘Cine este Domnul Dumnezeu, ca să mă supun lui?’ Apoi Dumnezeu s-a coborât la ei ca să-și facă un nume. (2 Sam. 7:23) În acest scop, Domnul i-a ucis pe egipteni și și-a salvat în chip miraculos poporul său, purtându-i în siguranță prin mare. ‘‘Cu toate acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie cunoscută. A muștrat Marea Roșie de asemenea și a secăt, astfel i-a condus prin adâncuri, ca prin pustie.’’ – Ps. 106:8, 9.

Să ne reamintim în continuare că atunci când conducătorul asirian Sanherib l-a ocărât pe Dumnezeu și a hulit numele său sfânt, insinuând cu răutate că ar fi mai mare decât Iehova Dumnezeu și l-a sfidat pe Domnul și poporul său, Dumnezeu și-a trimis îngerul și a ucis întreaga armată asiriană într-o singură noapte. – 2 Regi 19:35-37.

Dar națiunile pământului nu au dat ascultare acestor lucruri și nu au învățat nimic din ele. Liderii lor religioși nu doar că au dat greș în a-i învăța semnificația unor asemenea lecții, ci chiar au respins cu dispreț Biblia. Aroganța, îngâmfwarea, disprețul trufaș, încăpățânarea în răutate și hula împotriva lui Dumnezeu au ajuns la superlativ în prezent. Ipocrizia s-a copt și dă deja semințe. Dintre toate ocările care au fost aduse împotriva numelui sfânt al lui Dumnezeu, dintre toată obrăznicia și vanitatea din partea oamenilor și a sistemelor religioase, dintre toate păcatele comise cu bună-știință împotriva lui Dumnezeu de către oameni sau organizații, cele din trecut pălesc în comparație cu cele din prezent. Și, din cauza acestui fapt, marea bătălia a Armagedonului trebuie să sosească, și ziua ei nu e departe.

Scrisori

IEHOVA NU A DAT NICIODATĂ GREȘ

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Doresc să vă transmit mulțumirile și aprecierea mea pentru noua carte, *Iehova*. Iehova nu a dat niciodată greș și a și-a împlinit negreșit bunele sale promisiuni de a da hrană la timpul convenit celor care îl iubesc.

Cât de recunoscătoare sunt Domnului pentru micul rol pe care l-am avut în mărturisirea marelui și sfântului său nume, și cât de mult tânjim să-i vedem numele justificat înaintea întregii sale creații!

Unii dintre “bătrâni” spun că bătălia Armagedonului va avea loc peste 25 de ani; dar Iehova ne-a învățat, prin Cuvântul său, pe care dvs., dragă Frate Rutherford, l-ați făcut atât de *clar*, că nu mai e decât puțin timp până la ea. *Profețiile o dovedesc*. Ne apropiem de ceasul de la miezul nopții!

Vă iubesc, dragă Frate Rutherford, și pe toți cei de la Betel care îi servesc lui Iehova mânați de o inimă curată.

Fie ca Domnul să continue să reverse bogatele sale binecuvântări peste voi. “Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Ieșurun, care călărește pe cer în ajutorul tău și în cer în măreția sa.” – Deut. 33:26.

Vă mulțumesc pentru cartea *Iehova* !
Cu multă iubire,
JENNIE B. ROBERTSON, *Pionier*.

“CE PRIVILEGIU BINECUVÂNTAT!”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Doresc să-mi exprim recunoștința pentru prețioasele daruri care constau în *Anuar* și în cartea *Iehova*. Ce privilegiu binecuvântat a fost să pot juca un mic rol în ultima campanie, cea cu minunat carte *Iehova*. Cât de clar portretizează aceasta scopurile lui Iehova din legămintele sale. Sunt atât de bucuroasă să le am în forma unei cărți!

Pe măsură ce citim rapoartele din *Anuar* și vedem în ce condiții dificile trudesc frații noștri din străinătate, și persecuțiile îndreptate împotriva lor, dându-ne seama că asemenea persecuții există în prezent, într-o anumită măsură, și în “țara celor liberi” (?), mi se întipărește profund în minte importanța de a ne supune instrucțiunilor din publicații, și de a ne îndeplini serviciul cu grijă. Și ce privilegiu minunat este să facem așa! M-aș simți atât de pierdută fără el.

Sunt atât de recunoscătoare lui Iehova pentru că a numit un președinte atât de curajos și neînfricat în fruntea Societății de Biblie și Tratatate Turnul de Veghere; și apreciez atât de mult felul răbdător în care v-ați purtat cu mine în numeroasele rânduri în care v-am deranjat cu problemele mele, și multele favoruri pe care le-am primit din mâinile dvs. În timpul celor 18 ani în care am fost asociată Societății nu am găsit niciun prilej de a găsi vreo pricină publicațiilor sau oricărui lucru din biroul din Brooklyn. Am fost tratată de aceștia cu cea mai mare blândețe și bunătate. Mult mai bine decât aș merita.

Cerându-mi iertare pentru lunga întârziere cu care am confirmat primirea valoroaselor daruri, și rugându-mă ca Domnul să-și aducă neîncetat binecuvântarea asupra minunatei dvs. activități, rămân, din îndurarea sa,

Colaboratoarea dvs. în serviciul Împărăției,
FRANCES RAILSBACK, *Pionier*

MESAJUL CĂLĂUZIT DE ÎNȚELEPCIUNEA DIVINĂ

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Doresc să-mi exprim aprecierea și să vă încurajez în eforturile dvs. de onorare a numelui Tatălui nostru ceresc. Inima noastră se îndreaptă plină de dragoste pentru dvs., când ne dăm seama de efortul pe care a fost nevoie să-l faceți pentru a vă ridica bolnav din pat și a ține cel mai minunat discurs pe care l-ați ținut până acum, cel din 13 ianuarie înaintea publicului din Los Angeles, California.

Deseori, cele mai aspre încercări aduc cele mai mari bucuri atunci când se termină și ne dăm seama de rezultatele obținute și de succesul atins. Cu siguranță întregul Sion se poate bucura când ne dăm seama că înțelepciunea divină este cea care călăuzește mesajul, și nu doar eforturile oneste ale unui om de a duce la îndeplinire o lucrare. Acest lucru ar trebui să inspire și să trezească o dorință de lucru în echipă în fiecare membru al rămășiței, pentru a putea să tragem toți laolaltă pentru justificarea numelui Tatălui nostru iubitor, și să ne facă să conștientizăm că, într-adevăr, a așezat fiecare membru în corp după placul său. Iar această poziție aduce atât bucurie, cât și responsabilități celor deplin consacrați, din inimă.

După cum ne asigură cuvintele din 1 Cor. 10:11, toate epocile trimit tocmai la cea prezentă, timp când Dumnezeuul Sionului va triumfa. Cu siguranță mesajul nostru e prea bun ca să îl păstrăm doar pentru noi, și ne bucurăm împreună cu dvs. sub călăuzirea voastră plină de succes, sub mâna lui Iehova, în strădania de a vesti și face public numele lui Iehova și al Regelui și Împărăției sale.

Fratele vostru pentru triumful Sionului,
S.A. KEITH, *California.*

“ÎNCÂNTATĂ DE ADEVĂR”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

M-am gândit că v-ar face plăcere să auziți următoare experiență din lucrarea mea de pionier. Voi încerca să fiu cât mai concisă, căci știu că sunteți foarte ocupat.

Am întâlnit o doamnă care citise majoritatea cărților noastre, și se ruga ca într-o bună zi să întâlnească un martor al lui Iehova. Întâlnirea noastră, după cum spune ea, a fost răspunsul la rugăciunile ei. A fost copleșită de bucurie să poată vorbi despre Iehova și Împărăția sa. A luat toate materialele literare pe care nu le avea deja, și mi-a dat și o cerere de abonare la *Turnul de Veghere*. I-am spus despre fonograf și am întrebat-o dacă i-ar face plăcere să invite câțiva prieteni în casa ei pentru a asculta unele dintre prelegeri. A fost încântată, și după ce am mai corespondat cu ea, am aranjat o întrunire.

Ce surpriză plăcută am avut când am ajuns acolo, căci în afara clădirii era agățat următorul anunț: “Toți cei interesați de Împărăția lui Iehova și A Doua Venire a lui Isus Cristos sunt invitați la o întâlnire care va avea loc aici, duminică, la ora 2:45 p.m., când doi martori ai lui Iehova vor fi prezenți cu un aparat la care vor prezenta câteva prelegeri ale Judecătorului Rutherford. Toți sunt bineveniți. Nu se va percepe niciun fel de taxă de participare sau donație.”

Au fost prezente douăsprezece persoane, și s-au pus multe întrebări interesante. Oamenii au fost încântați de Adevăr și au sperat că ne vom întâlni din nou. Doamna în persoană va încerca să facă rost de înregistrări. Am lăsat 3 cărți și 6 broșuri. Ce privilegiu entuziasmant să participăm la această lucrare capitală!

Rugându-mă pentru bogatele binecuvântări ale lui Iehova asupra voastră, în strădania dvs. de a-l onora și a-i servi, rămân, cu iubire creștinească,

Sora dvs. în bucuriile Împărăției,
M. NAYLOR, *Anglia.*

‘IEHOVA SE ÎNGRIJEȘTE DE TOATE NEVOILE’

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Având în minte cuvintele apostolului: “Aduceți mulțumiri pentru orice lucru! Căci aceasta este voia lui Dumnezeu prin Cristos Isus cu privire la voi”, profit de acest prilej pentru a-mi exprima bucuria și recunoștința pentru marile binecuvântări și ajutoarele dobândite din studiile din *Turnul de Veghere*. Acestea provin în mod sigur de la Domnul, marele nostru Iehova Dumnezeu care, potrivit promisiunii sale, se îngrijește de toate nevoile noastre prin Isus Cristos; și cât de necesare și încurajatoare sunt aceste ajutoare în această “zi a pregătirii”! Într-adevăr, sunt hrana potrivită. Fără ea, nu am putea rezista sau “îndura până la sfârșit”.

Cât de entuziasmante, mângâietoare și întăritoare, mai presus de orice cuvinte, sunt articolele despre “Cuptorul de topit”, “Gurile Leilor” și marele apogeu al justificării numelui lui Iehova, așa cum este ilustrat în “Bătălia lui Iehova”! Nu-i de mirare că Sionul izbucnește în cântări de laudă și mulțumire pentru Cel Preaînalt, pregătindu-se pentru conflictul final. “Sionul a auzit, și s-a bucurat.”

Doar cei egoiști și nerecunoscători, cei care nu au niciun fel de apreciere pentru minunatele îngrijiri și prevederi ale lui Dumnezeu pentru poporul său ar putea spune că “Societatea este implicată într-o strategie murdară de vânzare a cărților” sau că “Se spun prea multe despre justificarea numelui lui Iehova”, etc. Însă mi-a fost dat să aud tocmai aceste cuvinte în adunarea de martori ai lui Iehova din Easton. Acești oameni, precum cei din zilele lui Moise, sunt cei ce se plâng, cârtitorii, dar nu doar împotriva Societății și președintelui ei, ci împotriva Domnului însuși, care ‘pregătește masa în prezența dușmanilor noștri.’

Sunt bucuros și plin de mulțumire că pot spune că toți cei care au rămas în adunarea din Easton sunt ca unul, uniți în vestirea mesajului Împărăției, înaintând în cântări de laudă a lui Dumnezeu.

Fie ca Domnul să continue să vă binecuvânteze și să vă călăuzească în munca și lucrarea voastră, o lucrare a iubirii, până când aceasta va lua sfârșit și numele lui Iehova va fi justificat spre gloria Celui Preaînalt.

Cu inima plină de recunoștință sunt, din îndurarea lui Dumnezeu,
Fratele vostru, martor în serviciul Împărăției,
HIRAM P. KLEINHANS, *Pennsylvania*.

OAMENII SUNT PRIETENOȘI DUPĂ MĂRTURIA DIN MAȘINA DE SUNET

DRAGĂ ȘI IUBITE FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova!

Putem oare profita doar de un moment din timpul dvs. pentru a vă spune ce binecuvântare am primit noi, martorii lui Iehova din Swainsboro (Georgia) prin vizita Mașinii de Sunet nr. 1?

Teritoriul din Swainsboro fusese bine lucrat; așa că au fost plasate foarte puține cărți. Având în vedere necazurile pe care le-au întâlnit martorii lui Iehova în ultima lor campanie “Intoleranța Religioasă” s-a dovedit a fi o prelegere foarte potrivită, care a și fost rulată în districtul de afaceri. Seara, am rulat prelegeri în cartierele rezidențiale, amplasând sistemul audio pe un catarg înalt de 13-14 metri. A doua zi, am fost înștiințați că s-a auzit în întregul oraș

A doua zi, am mers în Midville. Ultima dată când am lucrat acolo, oamenii au vrut să-l arunce pe unul dintre lucrători în râu. Așa că acest oraș a primit o mărturie temeinică din mașina de sunet. Una dintre prelegeri a fost “Oi și capre”. Când i-am vizitat pe oameni, după prelegerile din mașina de sunet, aceștia au arătat prietenie față de mesaj.

Și Waynesboro a primit o mărturie temeinică. Aici, am rulat șase prelegeri în districtul de afaceri în trei locații diferite, și cinci prelegeri în secțiunea rezidențială. Dacă ați fi văzut mașina de sunet plină că 13 martori loiali aducând cântări de laudă lui Iehova pe măsură ce călătoream prin teritoriul nostru, inima vi s-ar fi bucurat.

Oamenii de pe o arie de 80 de km în jurul orașului Swainsboro știu acum despre mașina de sunet, și multora dintre ei le place să audă “Mesajul Împărăției”

Totalul activității aferent celor trei zile a fost:

Lucrători: 53; Cărți: 82; Broșuri: 529; Ore: 16;

Mărturii: 914; Receptori: 506; Prelegeri: 24;

Întruniri: 16

Public: peste 500 de oameni.

Îi mulțumim lui Iehova pentru acest privilegiu pe care ni l-a dat, prin prezența “mașinii de sunet” pe teritoriul nostru.

Fie ca Iehova să continue să vă întărească în strădania de a-i onora numele.

JUSTIFICAREA ESTE LA MIJLOC, ATUNCI ȘI ACUM

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Mă bucur să vă pot trimite din nou raportul studiilor noastre de la Betelul filialei din Helsinki aferent lunii februarie 1935, după cum urmează:

Am terminat acum de studiat “Ospățul conspiratorilor” (partea a doua) și “Gurile Leilor” (partea întâi). Aceste minunate istorisiri sunt deja extrem de interesante ca fapte istorice, și devin și mai interesante atunci când aflăm că numele lui Dumnezeu a fost implicat și atunci, iar împlinirea lor în prezent spre gloria lui Dumnezeu este chiar mai interesantă. Este încurajator să vedem curajul și loialitatea neclintită a lui Daniel, și să observăm protecția garantată a lui Dumnezeu. Aceste articole ațâță și mai mult flacăra deja mare a dorinței de a fi folosiți de Domnul în serviciul său, lucru care va duce la justificarea numelui lui Iehova.

La întruniri am avut următoarea prezență, respectiv: 5 februarie: 15 persoane; pe 12 februarie: 14; pe 19 februarie: 15 și pe 26 februarie 13 persoane.

Ne bucurăm să vă amintim înainte tronului îndurării, și vă dorim cât mai mult succes în serviciul Domnului sub umbra aripilor sale. Cu urări calde creștinești,

Frățiorul dvs. din îndurarea sa,
EERO NIRONEN

“UN MARE ZDROBITOR DE PREJUDECĂȚI”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Vă scriem pentru prima dată pentru a ne exprima puternica apreciere față de favorurile pe care le-am primit în serviciul Domnului. Ne dăm seama că dvs. înțelegeți foarte bine cât de mult apreciază pionierii aceste binecuvântări, chiar dacă nu încuviințează întotdeauna în scris.

Fonograful a fost o binecuvântare deosebită. Acest mic instrument foarte practic a devenit o parte indispensabilă din echipamentul nostru. Îl găsim a fi un mare zdrobitor de prejudecăți. Atunci când grindina adevărului începe să se reverse din acest mic aparat, aproape că putem vedea oștirile nevăzute ale lui Satan împrăștiindu-se uluite, lăsându-i pe “țapi” neajutorați.

Ni se amintește mereu despre grija prevăzătoare a Tatălui nostru ceresc atunci când primim ca daruri de la sediu noile cărți, *Turnul de Veghere* și *Epoca de Aur*, pline cu adevăruri ce ne inspiră zelul

Paragraful 19 din *Turnul de Veghere* din 15 februarie (1935) a fost, credem noi, materializarea unui gând foarte adecvat momentului cu privire la faptul că Societatea nu își va mai irosi timpul rezolvând disputele din oamenii lui

Dumnezeu, ci va pune această răspundere pe umerii celor unși, care se vor strădui să înainteze; considerând că acesta este cel mai bun mod de a potoli disputele. Aceasta este încă o mișcare care face pe fiecare dintre cei din “clasa celor trei sute” să simtă că bătălia este aproape.

Am dori să vă spunem și că, cu cât mai temeinic ne lucrăm via, avem cu atât mai multe experiențe interesante și cu atât mai mari sunt binecuvântările de care ne bucurăm. Acum lucrăm pentru a treia oară o parte din teritoriul ce ne-a fost desemnat, și lăsăm chiar mai multă literatură decât înainte.

Congresul de la Atlanda a fost o desfătare rară și un puternic stimulant pentru Sud. Multe mulțumiri pentru că ați făcut posibilă prezenta pionierilor. Cuvintele dvs. de rămas-bun au avut o notă personală iubitoare pe care am apreciat-o foarte mult cu toții.

Rugându-ne ca binecuvântările bogate ale Domnului să se reverse neîncetat asupra dvs. pe măsură ce vă îndepliniți neînfricat rolul în lucrarea de justificare, rămânem:

Colaboratorii dvs. în vie,
RALPH și RUTH TAYLOR, *Pionieri*.

SUNTEM CA UNUL ÎN DECLARAREA RĂZBUNĂRII LUI DUMNEZEU

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele Regelui nostru!

Adunarea de martori ai lui Iehova din Saint Louis (Missouri) și Ionadabii vi se alătură în această zi în a aduce laudă și mulțumire lui Iehova, Dumnezeu cel Atotputernic, pentru favorurile și binecuvântările sale.

Strigătul martorilor lui Iehova de la Los Angeles a avut ecou în inimile noastre aici, în Saint Louis, și suntem ca unul, în unitate și armonie cu dvs. în declararea răzbnării Dumnezeului nostru, pentru justificarea numelui său sfânt.

Niciodată un discurs nu a fost prezentat mai logic și ținut mai cu măiestrie decât mesajul dvs. epocal pe care l-am auzit azi aici.

Fiți asigurat, iubite frate, de rugăciunile noastre neîncetate și cooperarea noastră loială, în strădania voastră plină de credință de a servi cauzei adevărului și dreptății ca unul dintre martorii lui Iehova.

‘APARATELE SUNT UN REAL AJUTOR’

DRAGUL NOSTRU FRATE RUTHERFORD:

Salutări iubitoare.

Am simțit că am dori să ne arătăm recunoștințe pentru că ne-ați permis concesiunea cărților luna mai a anului trecut. Acest lucru ne-a permis să avem un fonograf și nouă înregistrări și să ne bucurăm astfel de începerea lucrului cu

aparatele. Acestea sunt de un real ajutor în întrunirile de la țară, și ne bucură inimile să vedem cu oamenii ascultă cu bucurie noile revelații ale adevărului.

Avem fonograful de 5 săptămâni și am alcătuit două clase, una dintre ele având un set propriu de discuri. Aceștia vor continua întrunirile după ce îi vom părăsi.

Vedem că Iehova binecuvântează din plin această lucrare, și îi suntem recunoscători că n-a permis să participăm la ea. Sunt recunoscători și pentru hrana potrivită care vine întotdeauna prin canalul Domnului, *Turnul de Veghere*.

Rugându-ne ca Iehova să vă binecuvânteze din plin și să vă păstreze mereu, rămânem, cu multă iubire și mulțumiri,

Ai voștri în serviciul Împărăției,
H. CONNEL și A. PLAYER, *Pionieri, Anglia*.

“HOTĂRÂREA DE A COOPERA CU LOIALITATE”

BIROULUI TURNULUI DE VEGHERE

În atenția Președintelui,

Salutări!

Adunarea de martori ai lui Iehova din Panama dorește să vă transmită mulțumirile sale pentru ajutoarele primite de la Societate, care ne vor permite să ne îndeplinim mai eficient rolul în serviciul Împărăției. Dorim să menționăm în mod special articolele din *Turnul de Veghere*; ca și aparatul de transcripție pe care ni l-ați trimis gratuit cu atâta generozitate (căci nu putem cumpăra unul, oricât de mult ne-am fi dorit). Avem hotărârea de a coopera cu loialitate cu Societatea în depunerea mărturiei Împărăției pe cât de bine putem, așteptând cu nerăbdare timpul când marele Iehova se va ridica și își va justifica numele său sfânt înaintea întregii creații.,

DUMNEZEUL NOSTRU ESTE CAPABIL DE SALVARE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Profunda noastră apreciere și bucuria nemărginită din inimile noastre se îndreaptă spre marele Dumnezeu Iehova, pentru mesajul din 13 ianuarie. Abia dacă putem găsi cuvinte omenești suficiente pentru a ne exprima pe deplin. Sunt în deplin acord cu afirmația că mesajul pe care îl transmitem oamenilor nu este doar mesajul unui om, ci vine de la Cel Veșnic, al cărui nume este Iehova. Cu siguranță chestiunea a fost stabilită cât se poate de clar. Lupta este aproape, și cu siguranță cea mai mare criză din istorie a sosit. Martorii lui Iehova se confruntă într-adevăr (după cum arată *Turnul de Veghere*) cu cel mai crucial moment. Dumnezeu nostru, căruia îi servim, este capabil să ne salveze. Faptul că realizăm că, prin îndurarea lui Iehova, am ajuns la punctul în care nu ne mai sunt dragi

viețile, ci doar hotărârea de a ne menține integritatea față de el chiar cu prețul lor, ne face pe toți cei care îl iubim cu adevărat și îl servim pe Iehova să stăm umăr la umăr, strigând “Pentru Iehova și pentru Ghedeon!”

Fie ca Dumnezeuul nostru să vă întărească inima, iubite frate, și puterea o dată cu zilele. “Lăudat fie Iehova”.

În serviciul Regelui,
HENRY G. JUDSON, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 Iunie 1935

Nr. 11

Cuprins:

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ
PARTEA a III-a

- Pag. 283

SPERANȚE BUNE PENTRU 1935-1936

- Pag. 303

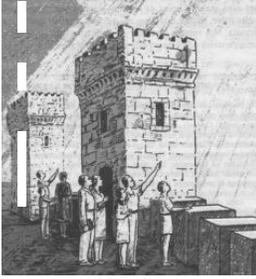
DIRECTORI DE SERVICIU ȘI DIRECTORI
REGIONALI

- Pag. 304

SCRISORI

- Pag. 305

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Iunie 1935

Nr. 11

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ

”Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te sprijini pe propria ta înțelegere. Recunoaște-l în toate căile tale și el îți va îndrepta cărările. Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și depărtează-te de rău.” – Prov. 3:5-7

PARTEA a III-a

Iehova i-a adunat la sine pe sfinții săi și i-a inclus în legământul pentru Împărăție. Astfel, el a ales dintre oameni un popor pentru numele său, și acum îi adună pe cei din acest popor la templu, unde primesc instruire de la Domnul Isus Cristos. Informația oferită rămășiței la templu este menită în primul rând pentru alinarea și întărirea ei, și apoi Domnul îi va trimite pe cei din rămășiță înainte pentru a declara lucrurile pe care le-au aflat, pentru ca aceștia să poată astfel depune mărturie despre numele lui Iehova și Împărăția sa. Aceasta este ziua justificării, iar martorii Domnului trebuie să declare “răzbunarea Dumnezeului nostru”. Nu au nici o scuză pentru neîndeplinirea acestei sarcini, căci această lucrare le-a fost încredințată. (Isa. 61:2) Îndeplinindu-și datoria fără teamă de oameni sau de Diavol, și făcând asta cu curaj, cei din rămășiță își arată credința și iubirea pentru Dumnezeu și Regele său. – 1 Ioan 4:17, 18.

AL TREILEA VAI

2. Rămășița, reprezentată de Habacuc, stând de veghe și aflându-se acum în locul secret al Celui Preaînalt, dă glas proclamării celui de-al treilea “vai”, declarat de Iehova împotriva organizației lui Satan. “Vai celui ce construiește un oraș cu sânge și întemeiază o cetate prin nelegiuire!” (Hab. 2:12) Primul oraș ridicat vreodată a fost pătat de sânge omenesc vărsat pe nedrept. “Și Cain a cunoscut-o pe soția sa și ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh; și a zidit o cetate și a pus numele cetății după numele fiului său, Enoh.” – Gen. 4:17.

3. Cuvântul ebraic *ir*, tradus “oraș” în textul de mai sus înseamnă un loc păzit, în care se stă de pază, de veghe. Cain a căzut sub influența Diavolului, și și-a construit orașul sub îndrumarea Diavolului. După Potop, Satan a început să-și construiască organizația pământească, folosindu-se de Nimrod ca lider vizibil sau ctitor de orașe. (Gen. 10:9-12) Orașele menționate aici sunt primele menționate după potop.

4. Avraam este cel căruia Dumnezeu i-a promis că prin sămânța sa vor fi binecuvântate toate familiile pământului. În contrast izbitor cu lucrarea de construcție lui Satan, Avraam, servul lui Dumnezeu, nu a participat în niciun fel la ridicarea de orașe cu Satan. “Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei ziditor și făcător este Dumnezeu. Dar acum, ei doresc o patrie mai bună, care este cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeul lor; fiindcă le-a pregătit o cetate.(Evr. 11:10, 16) Acești oameni credincioși vor face parte din organizația lui Dumnezeu, care va administra popoarele în dreptate în timpul domniei marelui Mesia. Așa cum Israel pretindea că este poporul lui Dumnezeu, tot astfel și cei din “creștinătate” pretind că sunt cei aleși; dar “creștinătatea” a fost ridicată prin fărâdelegi și în nelegiuire, prin fraudă, înșelătorie și propagandă, și prin vărsarea de sânge omenesc, iar despre orașul sau cetatea “creștinătății” profetul lui Dumnezeu spune: „Ei zidesc Sionul cu sânge și Ierusalimul cu nelegiuire!” (Mica 3:10). Prin profetul său Ezechiel, Dumnezeu zice creștinătății: “Vai cetății sângeroase, vai de oala a cărei depunere este în ea și a cărei depunere nu a ieșit din ea! Scoateți-o bucată cu bucată; să nu cadă niciun sort pe ea. Pentru că sângele ei este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei stânci; nu l-a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu țărână; De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase! Eu, chiar eu voi mări grămada pentru foc.”- Ez. 24:6-9.

5. Marele oraș al “creștinătății” a fost construit în principal prin “nedreptatea comerțului” (Ez. 28;18, vezi *Justificarea*, vol. 2, pg. 103) Comerțul a fost și este principalul stâlp al acestui “oraș” sau organizației care varsă sânge. Politicienii corupți au ajutat la construire prin punerea în vigoare a unor legi favorabile, iar clericii ipocriți au sfințit întregul lucru cu falsa pretenția că orașul a fost ridicat după voința lui Dumnezeu. Construită prin fraudă, conspirații, cuceriri, asuprire și jaf, precum și prin mare vărsare de sânge, această organizație nelegiuită merită soarta Sodomei și a Gomorei, iar Dumnezeu a rânduit distrugerea ei. Distrugerea Sodomei și a Gomorei prin foc prefigurează anihilarea deplină a “creștinătății”.

6. Ca o dovadă în plus cu privire la îndeplinirea acestei profeții în zilele din urmă, în profeție sunt folosite cuvintele “Iehova al oștirilor” iar acestea se referă întotdeauna la Iehova ca la marele Războinic. “ Iată, nu este de la DOMNUL oștirilor, că popoarele vor munci întocmai pentru acest foc și popoarele se vor obosi întocmai pentru această deșertăciune?” – Hab. 2:13.

7. Focul menționat în această parte a profeției nu se poate referi la condițiile din prezent, la criza economică, foametea, epidemiile și altele, pentru că factorii de conducere, nefiind atinși de aceste calamități, sunt scutiți. Din contră, focul lui “Iehova al oștirilor” “focul geloziei [sale]” este cel prin care va distruge întreaga clădire, adică întreaga organizație a lui Satan. (Țef. 3:8) Toate lucrurile pentru care aceștia se ostenesc vor fi distruse de marele foc al Armageddonului. Din moment ce a fost construit împotriva legii lui Dumnezeu și ca o ocară la adresa numelui său sfânt, orașul “creștinătății” și toate părțile organizației sunt menite marelui rug din ziua “lui Dumnezeu cel Atotputernic”; căci “creștinătatea”

nu are niciun fel de asigurare de incendiu care să-i permită protecție sau salvare. “Nici argintul lor, nici aurul lor nu va fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; dar tot ținutul va fi mistuit de focul geloziei lui, pentru că el va face chiar o descotorosire grabnică de toți cei care locuiesc în ținut.” (Țef. 1:18) “Un foc merge înaintea lui și arde pe dușmanii lui de jur împrejur.” – Ps. 97:3.

8. Lucrurile spuse de Iehova în trecut despre Ierusalim se aplică cu și mai mare forță și efect asupra “creștinătății”; iar el spune acum “creștinătății”: “Circumcideți-vă pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca nu cumva furia mea, ca un foc, să izbucnească și să ardă astfel încât nimeni să nu o poată stinge, din cauza facerilor voastre de rău.” (Ier. 4:4) “Și poporul va fi ca arderile varului, ca spini tăiați vor fi arși în foc.” – Isaia 33:12.

9. Aceasta este voința lui Dumnezeu; ca toate popoarele “creștinătății” să audă ce are să se petreacă, să dea ascultare cuvintelor profetului lui Iehova, și anume: “Voi cei de departe ascultați ce am făcut; și voi cei de aproape recunoașteți puterea mea. Păcătoșii în Sion sunt înspăimântați; teama i-a surprins pe fățarnici. Cine dintre noi va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va locui cu arderi veșnice? Cel ce umblă cu dreptate și vorbește cu integritate; cel ce disprețuiește câștigul oprimărilor, care își scutură mâinile de la ținerea mitelor, care își astupă urechile de la auzirea sângelui și își închide ochii de la vederea răului; El va locui pe înălțime, locul lui de apărare va fi întăriturile stâncilor, i se va da pâine, apele îi vor fi asigurate.” – Isa. 33:13-16.

10. Întreaga organizație a lui Satan va fi devorată, mistuită. “Ei vor răzni împreună ca leii; vor striga ca puii de lei.” – Ier. 51:38.

11. Așa cum Dumnezeu a răsturnat și a devastat Sodoma și Gomora, tot astfel va face și cu ‘creștinătatea’ și cu fiecare parte a organizației lui Satan. (Ier. 50:40) Martorii lui Iehova, prefigurați de ‘bărbatul în veșminte de in’, supunându-se poruncii lui Iehova, trebuie să meargă înainte cu mâinile pline de jarul mesajului înfocat, și să “îl împrăștie peste oraș”, și astfel să facă să răsunе alarmele de incendiu, pentru ca oamenii cu bună voință să dea ascultare și să fugă în singurul refugiu sigur. – Ez. 9:3; 10:2-7.

12. Astăzi, există diverse și numeroase planuri și scheme umane concepute și puse în operațiune, prin care se pretinde că lumea, și mai ales “creștinătatea” vor deveni un loc bun în care să se poată trăi. Toate acestea planuri pentru restaurare și prosperitate sunt inutile și vor eșua în mod sigur. Cu fiecare nou plan prezentat de conducătorii națiunilor, liderii fac mare tam-tam și emit pretenții extravagante despre ce se va reuși prin aceste strategii, iar popoarele își închipui că vor primi izbăvire. “Pentru ce se înfurie păgânii și își închipuie popoarele deșertăciune?” (Ps. 2:1) Pentru că Diavolul, prin liderii pământului, orbește popoarele și le face dispuse să creadă orice. Atunci când mesajul adevărului lui Dumnezeu este vestit de martorii lui Iehova, mesaj prin care oamenii sunt informați despre lucrurile care au să se petreacă, conducătorii pământului se opun violent acestui mesaj: “Împărații pământului se ridică și conducătorii țin sfat împreună împotriva

DOMNULUI și împotriva unsului său, spunând: Să le rupem în bucăți legăturile și să le aruncăm funiile de la noi.” (Ps. 2:2, 3) De aceea este între mesajul adevărului și agenții lui Satan de pe pământ, o luptă pe viață și pe moarte. Este o luptă care se apropie acum de final, iar Iehova o va curma în curând cu ușurință. “Popoarele se vor osteni degeaba” [pentru lucruri deșarte, *Roth.*] Marile afaceri, militarismul, politicienii de profesie și clerul ipocrit ilustrează sau sunt reprezentați simbolic de “egipteni”, iar aceștia fac acum afirmații exagerate cu privire la planurile lor de salvare a lumii, dar “ Fiindcă egiptenii vor ajuta în zadar și fără folos, de aceea am strigat referitor la aceasta: Tăria lor este să stea liniștiți!” (Isa. 30:7) Lupta lor împotriva lui Iehova nu-i va face decât să fie epuizați la final. “ Și să spui: Astfel se va scufunda Babilonul și nu se va ridica din răul pe care îl voi aduce asupra lui; și vor obosi. Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.” (Ier. 51:64) Fiecare locuitor al pământului va fi vlăguit și ostenit, în afară de cei care se bazează pe Iehova și îl servesc cu credință. “ Chiar tinerii vor leșina și vor obosi și bărbați tineri vor cădea de tot. Dar cei ce așteaptă pe DOMNUL își vor înnoi tăria; se vor ridica cu aripi precum acvilele; vor alerga și nu vor obosi; vor umbla și nu vor leșina.” – Isa. 40:30, 31.

13. Neîncetatele persecutări, arestări, încarcerări și abuzuri comise împotriva martorilor lui Iehova de către reprezentatii Diavolului, care au loc acum pe tot întinsul “creștinătății” i-ar putea vlăgui și obosi chiar și pe cei mai puternici, dacă acestora nu li s-ar permite să primească o cunoștință și înțelegere a motivului acestor persecuții. Dar, din moment ce Iehova le-a deschis profețiile sale și le-a clarificat de ce îngăduie să fie batjocoriți, martorii său credincioși se bucură că li se permite să fie părtași în acest fel la suferințele abătute asupra lui Cristos. Împreună cu apostolii credincioși, aceștia spun: ” Și nu numai, dar ne laudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare. Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță; Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.” (Rom. 5:3-5) Pentru a-și menține integritatea, Isus Cristos a suferit, și a fost făcut perfect; iar acum, asemenea lui, cei din rămășița credincioasă trebuie să îndure persecuții și să fie credincioși pentru a-și menține integritatea. Prin îndurarea lui Dumnezeu, ei nu vor obosi și nu vor fi vlăguiți, și, stăruind în servirea Domnului cu devotament, își vor culege roadele la timpul convenit. (Gal. 6:9) Nu uitați că marea dispută care trebuie stabilită decisiv este cea a supremației. Își va continua oare Diavolul răutățile și domnia, sau Iehova va fi cunoscut drept suveran și Atotputernic și va institui o domnie a dreptății? Va fi numele lui Iehova defăimat pe vecie, sau numele său sfânt va fi justificat? În secolele din urmă, pământul a fost “umplut de violență”, iar organizația lui Satan și fiecare parte a ei este mânjită cu sânge vărsat pe nedrept, și curând Satan și organizația sa vor fi anihilați complet. “ Căci pământul va fi umplut de cunoștința gloriei DOMNULUI, precum apele acoperă marea.” (Hab. 2:14) O cunoștință despre adevăr va vâdi gloria, autoritatea și supremația lui Iehova Dumnezeu. Acest lucru nu înseamnă că în timpul domniei milenare a lui Cristos pământul va fi umplut treptat de cunoștința gloriei lui

Dumnezeu. La Armagedon, Iehova va umple pământul cu manifestarea inconfundabilă a supremației sale și teribilei sale puteri, autorități și măreții, și va face prin acest lucru ca întreaga sa creație să afle că el, Iehova este Cel Preaînalt. Martorii lui Iehova răspândesc în prezent mesajul veștii bune în întreaga “creștinătate”, prin intermediul radioului, prin cărți și prin alte mijloace, dar acest lucru este neînsemnat în comparație cu ce se va petrece la Armagedon, revelând gloria lui Iehova. Înainte ca domnia de 1000 de ani a lui Cristos să înceapă, toți trebuie să știe că Iehova Dumnezeu este suveran. Organizația lui Satan trebuie distrusă pentru ca toți oamenii să poată afla. Despre acest lucru, Dumnezeu a făcut ca profetul său să scrie: “ Să fie încurcați și tulburați pentru totdeauna; da, să fie dați de rușine și să piară . Ca să știe că tu, singurul al cărui nume este IEHOVA, ești cel preaînalt peste tot pământul!” – Ps. 83:17, 18.

14. În Habacuc 2:14, cuvântul “glorie” înseamnă “autoritate, onoare, prestanță”; care va învinge. “Cunoștința gloriei lui Iehova” se referă în mod cert la faptul că întreaga creație va afla despre supremația sa, onoarea sa, măreția numelui său, pentru că Iehova va învinge la Armagedon. Distrugerea oștirii rele a lui Gog și Satan va fi spre gloria lui Iehova: “ Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste el și peste cetele lui și peste popoarele cele multe care sunt cu el, o ploaie torențială și pietre mari de grindină, foc și pucioasă. Astfel mă voi preamări și mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că eu sunt DOMNUL.” (Ez. 38:22, 23) “Astfel voi face cunoscut numele meu sfânt în mijlocul poporului meu Israel; și nu îi voi mai lăsa să pângărească numele meu sfânt; și păgânii vor cunoaște că eu sunt DOMNUL, Cel Sfânt în Israel.” – Ez. 39:7.

15. Prin profetul său, Iehova subliniază faptul că Armagedonul este prilejul cu care va face întreaga sa creație să știe că el este Iehova, Cel Preaînalt. Profetul Ezechiel folosește de mai bine de 60 de ori cuvintele: “Și gloria DOMNULUI va fi revelată și toată făptura va vedea împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o.” (Isa. 40:5) Cuvântul tradus în textul citat ca “împreună” este definit de o sursă cu autoritate ca “în unitate, laolaltă”, toți odată, în același timp (*Strong*) Acel timp este Armagedonul, și nu sfârșitul domniei de o mie de ani a lui Cristos. Textul nu spune că întreaga creație îi va servi lui Iehova, dar se spune că toți vor vedea manifestarea puterii sale supreme, prestanța și onoarea sa.

16. “Așa cum fundul mării este acoperit de ape” este exprimarea folosită de Habacuc, în timp ce în relatarea din Geneza se spune că apele sunt “apele mărilor” (Gen. 1:22) Limbajul lui Habacuc pare a fi simbolic și se referă la popoare. “Marea” reprezintă masele omenirii pe care Satan le-a înstrăinat de Dumnezeu și pe care s-a bazat și s-a ridicat organizația lui Satan. (Rev. 13:1; 17:15; *Lumina*, vol. 2, pag. 107) “Tu, cel care locuiești pe multe ape, bogat în comori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei tale.” (Jer. 51:13) Masele omenirii au fost ținute în ignoranță cu privire la Iehova, și de aceea nu au știut și nu au crezut că Iehova își va manifesta gloria la Armagedon; dar când se va duce lupta Armagedonului întreaga creație, inclusiv cei care au fost în deplină ignoranță vor ajunge să știe că

prin puterea Suveranului, al cărui nume este Iehova, Dumnezeu cel Atotputernic s-a împlinit acest lucru mareț și teribil.

17. “Cei ce coboară la mare în corăbii, care fac comerț pe ape mari. Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile lui în adânc.” (Ps. 107:23, 24) Acest lucru înseamnă că giganții comerciali, ca și alții, vor afla despre gloria lui Iehova Dumnezeu, iar asta se va petrece la Armaghedon. Acest text nu are cum să însemne că cunoștința va fi “adâncă precum marea”, așa cum au sugerat unii, ci înseamnă că aceasta va fi cunoscută universal, că toți vor afla că Iehova este Dumnezeu. Popoarele pământului nu vor trebui să aștepte până când rămășița martorilor lui Iehova le va aduce cunoștința lui Dumnezeu după ce Armaghedonul se va sfârși, ci evenimentele care vor avea loc la Armaghedon le vor furniza tuturor o cunoștință a supremației lui Dumnezeu cel Atotputernic. Vestea bună a Împărăției este predicată acum doar ca o mărturie sau o mărturisire; și când această lucrare se va încheia, atunci va veni sfârșitul; sfârșit care va fi cel mai mare dintre toate necazurile, prin care se va vădi că Iehova este cel Atotputernic, Cel Preaînalt.

AL PATRULEA VAI

18. Oamenii care au avut ambiția de a ridica imperii, și le-au ridicat, au fost umpluți și mânați de spiritul lui Satan să-și îndeplinească dorințele egoiste. Asemenea oameni cruzi, ambițioși și egoiști nu s-au dat în lături de la nimic. Atunci când aceste persoane ambițioase au aflat că fraudă, înșelarea, asuprirea, torturarea și alte pedepse crude aplicate semenilor lor duc la împlinirea planurilor lor, s-au folosit degrabă de aceste metode nelegiuite și clerul a fost la locul potrivit pentru a-și îndeplini rolul în procesul de înrobire a oamenilor, devenind complice și aliat al giganților comerciali, ajutându-i pe aceștia și pe politicienii necinstiți să-și îndeplinească planurile. Iehova Dumnezeu nu a trecut cu vederea aceste lucruri, și ne asigură nu va îngădui să treacă neobservate. Al patrulea “vai” anunțat se îndreaptă împotriva acestor oameni răi. “Vai celui ce dă băutură aproapelui său, care îi torni din burduful tău și îl îmbeți de asemenea ca să îi privești goliciunea.” (Hab. 2:15) Iehova a poruncit ca fiecare om cinstit să-și iubească aproapele ca pe sine însuși. (Mat. 19:19; Lev. 19:18; Rom. 13:9, 10) Acest lucru înseamnă că oamenii nu trebuie să profite de pe seama semenilor lor, ci să se poate deschis, sincer și onest unii cu ceilalți, și să aibă grijă să nu-și facă rău. Ctitorii egoiști de imperii au ignorat întrutotul această regulă divină. În mod contrar poruncii lui Dumnezeu, acești oameni ambițioși au înmuat agerimea simțurilor semenilor lor și, vorbind la figurat, i-au adormit îmbătându-i pentru a-și putea duce la îndeplinire planurile frauduloase. Politica acestora a fost să-și îndeplinească scopurile prin mijloace oneste dacă acestea sunt mai directe, dar, mai presus de toate, să realizeze ceea ce își doresc. Drepturile și privilegiile celorlalți nu au fost luate în seamă nici măcar o clipă. Această purtare nelegiuită este ilustrată aici descriindu-l pe cel “ce le dă tovarășilor de băut”, adică o poțiune prin care să profite de semenii săi. El

face acest lucru împotriva voinței semenilor săi; iar aceștia, fiind astfel amețiți, sunt jefuiți mai ușor.

19. Un om bun poate da cu intenții bune vecinului său un pahar de vin bun; dar acești ctitori de imperii ambițioși și egoiști duc la șold flacoane cu otravă, și, după cum spune profetul: “le dă de băut”, dar nu dintr-un gest prietenesc, ci mânat de dorința rea de a profita de ei. *Versiunea Revizuită Americană* spune: ”la care adaugi veninul tău [nota marginală: furia]” Ambițioșii ctitori de imperii nu au ezitat niciodată să profite de semenii lor pentru a obține control asupra oamenilor și a-i conduce. Ei i-ar îmbăta și ameți pe oameni, pentru a-i putea ține sub control deplin, pentru ca puterea celor egoiști și ambițioși să nu fie tulburată. În timpul Războiului Mondial, aceștia oameni egoiști și ambițioși au comis tocmai aceste fapte crude împotriva bărbaților și femeilor care s-au consacrat să facă voința lui Dumnezeu. Și de ce adoptă ei această cale rea? Cu scopul de a “se uita la goliciunea lor”; “pentru a privi la părțile lor rușinoase” (*Roth.*) Aceste fapte rele și greșite sunt comise împotriva oamenilor nevinovați, care nu bănuiesc nimic, și sunt comise de către ctitorii ambițioși de imperii pentru a-și potoli setea de ascensiune. Găsim în vremurile moderne ilustrații izbitoare ale acestui fapt. În Italia, ambițiosul Mussolini își impune cu forța voința asupra poporului. La fel de adevărat este că nu este singurul, dar el este figura împinsă la înaintare și folosită de către alți oameni ambițioși pentru a-și îndeplini scopurile în acea țară. În Germania, a apărut o așa-zisă ‘stare de urgență’ și figura care îndeplinește rolul de lider îi face pe oameni să îndeplinească voința egoiștilor ctitori de imperii prin ordine și decrete și amenințări cu violența. Îndeplinindu-și scopul egoist, aceștia îi atacă pe cei credincioși lui Dumnezeu; iar mulți dintre ei au fost forțați să umble pe stradă în procesiuni rușinoase, cu pancarte atârinate de gât și aproape dezbrăcați, umiliți și făcuți să pară neprezentabili și de proastă reputație în ochii celorlalți. Astfel, cei ambițioși au făcut ca goliciunea oamenilor să fie arătată pentru a-și satisface ambițiile crude. În timpul Războiului Mondial s-au folosit astfel de metode, și din cauza unor asemenea crude tratamente unele persoane care au pretins că îl urmează pe Domnul s-au îndepărtat, în timp ce alții au rămas credincioși și loiali. Persecuția nelegiuită este pusă acum în aplicare în unele țări, mai ales în Germania, iar aceasta este o încercare crucială pentru toți cei care s-au angajat prin legământ să îndeplinească voința Domnului.

20. Dictatorii care au venit la putere după Războiul Mondial sunt de fapt unelte ale altor oameni din spatele cortinei. Acești dictatori, mânați de Satan, încearcă să-i îndepărteze pe toți oamenii de Dumnezeu și de Împărăția sa. În Italia, Austria și Germania sunt folosite tot felul de metode crude pentru a-i sili pe oameni să facă ce le cer cei puțini care îi conduc și controlează. Dictatorul anunțat este doar o unealtă în mâinile altora mai puternici care încearcă să-i oblige pe oameni să ‘bea băutura tare ce le este dată’. Acest lucru înseamnă că acești ctitori de imperii și lideri egoiști încearcă să îi silească pe toți oamenii să se conformeze teoriilor și doctrinelor lor și să predice și să urmeze un curse de acțiuni stabilite de dictatori. Cei care refuză să primească această poțiune veninoasă sunt arestați,

aruncați în lagăre de concentrare, înfierăți ca paria, mânați cu biciul pe străzi cu hainele sfâșiate și ținuți în dispreț, derâdere și batjocură. Scopul unor asemenea rele tratamente aplicate martorilor lui Iehova este de a le slăbi integritatea față de Dumnezeu. În multe dintre națiunile “creștinătății”, la insistențele clerului, care acționează sub îndrumarea lui Gog și a lui Satan, se încearcă să li se toarne pe gât aceste băuturi otrăvitoare simbolice celor care îl servesc pe Iehova Dumnezeu, și asta pentru a distruge integritatea fiilor lui Dumnezeu față de El și pentru a-i face de rușine înaintea altora. Dar fie ca toți cei care îl iubesc pe Iehova Dumnezeu și cred în el să știe că dușmanul nu va reuși. Spre ajutorul și mângâierea lor, Domnul Dumnezeu le dă acum fiilor săi o cunoștință și o înțelegere a profețiilor sale. Corelând aceste afirmații profetice cu faptele concrete, cei credincioși sunt întăriți în speranță și li se dă puterea de a-și menține integritatea față de Dumnezeu. Dușmanul va continua să vâre paharul cu băuturi amețitoare în fața martorilor lui Iehova, și să încerce prin aceasta să-i facă necredincioși în serviciul Domnului, și să-i rușineze înaintea restului lumii. Dar eforturile dușmanului vor fi zădărnice, pentru că martorii lui Iehova sunt ocrotiți de mâna Celui Preaînalt, și au fost însărcinați să declare mesajul său; ceea ce vor continua să și facă. (Isa. 51:16) “ Căci toiagul celui stricat nu se va odihni în partea celor drepti, ca nu cumva cei drepti să își întindă mâinile spre nelegiuire.” – Ps. 125:3.

21. Oamenii cu bună voință, numiți “Ionadabi”, își vor primi și ei partea de persecuție din mâinile dușmanului, pentru că Satan îi urăște pe toți cei care îi servesc lui Iehova. Toți cei care au luat poziție de partea lui Iehova Dumnezeu trebuie să continue să-i servească cu credință și să creadă în el, iar cei care caută astfel să cunoască și să împlinescă voința sa vor fi salvați de Domnul din mâinile dușmanilor.

22. “Creștinătatea”, și mai ales cei din sânul religiilor sunt o gloată demnă de rușine. Nimeni nu are încredere reală în ei și, așa cum a prezis și profetul atunci când a rostit aceste cuvinte: “ Ești umplut de rușine pentru glorie, bea și tu și lasă-ți prepuțul să fie descoperit; paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre tine, și vomă rușinoasă va fi pe gloria ta.” – Hab. 2:16.

23. Ultima traducere prezintă mult mai clar chestiunea. În locul gloriei, vor fi ținte ale rușinii, ale disprețului. Conducătorii, și mai ales clerul, nu sunt deloc mândri acum de impresia pe care au făcut-o în Războiul Mondial, și atunci când martorii lui Iehova atrag atenția asupra faptelor rele și neloiale pe care le-au comis atunci și le comit fără încetare de atunci, clericii și aliații lor sunt înțepați de rușine pentru că sunt demascați, și de acea încearcă să împiedice ca adevărul despre faptele lor din timpul războiului să fie făcut public, ca și lipsa lor de loialitate față de Dumnezeu și legăturile lor cu Diavolul. Ei nu găsesc glorie în faptele pe care le-au lăsat în istorie și pe care le comit. Ei îi persecută pe martorii lui Iehova pentru că aceștia spun adevărul istoriei lui Dumnezeu, adevăr pe care nu vor să îl audă.

24. Apogeul săturării peste măsură cu rușine și dispreț a clerului și a aliaților săi va fi atins abia în viitor, și va fi atins prin mâna lui Isus Cristos, care a fost reprezentat simbolic de Nebucadnețar atunci când a fost folosit de Dumnezeu

cu privire la cei ce constituie acum elementele conducătoare ale pământului. “La fel împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni prizonieri și pe etiopieni captivi, tineri și bătrâni, goi și desculți, chiar cu fesele lor descoperite, spre rușinea Egiptului.” – Isa. 20:4.

25. Isus Cristos îi va face pe acești “cocoși” să pară ridicoli și vrednici de rușine. De aceea, profetul Habacuc spune acestei gloate crude (2:16) : “Bea și tu și vei fi considerat necircumcis” Ei vor fi siliți să bea din “paharul din mâna dreaptă a lui Iehova”, așa cum este scris: “ Pentru că astfel îmi spune mie DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Ia paharul vinului acestei furii din mâna mea și fă toate națiunile la care te voi trimite, să îl bea. Și ele vor bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei pe care o voi trimite printre ele.” – Ier. 25:15, 16.

26. Habacuc spune: “Bea și tu, și fi precum unul necircumcis” (*A.R.V.*) “Bea și dezgolește-te” (*Roth.*) Elementele conducătoare ale “creștinătății”, și în particular clerul, nu au dat niciodată ascultare poruncilor lui Dumnezeu date tuturor celor ce se angajează prin legământ să-i îndeplinească voința, și anume “Circumcideți de aceea prepuțul inimii voastre și nu mai fiți îndărătnici.” (Deut. 10:16) “Circumcideți-vă pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului.” (Ier. 4:4) Asemenea oameni, pretinzând că sunt creștini, sau urmași ai lui Cristos, sunt niște șarlatani și aparțin de fapt mulțimii “filistenilor necircumciși”. (Jud. 14:3) Conform termenilor legământului lui Dumnezeu, liderii “creștinătății” au dovedit public că nu fac parte din “sămânța lui Avraam”, prin care vor fi binecuvântate toate națiunile, ci că sunt ipocriți, ‘bastarzi’, cruzi și răi, și trebuie doborâți. – Ez. 31:18; Zah. 9:6.

27. Acești ipocriți, care își permit acum să-i persecute pe martorii lui Iehova, vor bea pentru multă vreme din cupa mâniei lui Dumnezeu. “paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre tine, și vomă rușinoasă va fi pe gloria ta.” (Hab. 2:16), „Cupa din dreapta Domnului vine acum la tine”(Roth.) Profeta, așa cum a fost consemnată de Ieremia, arată că Iehova, prin “dreapta sa”, Isus Cristos, înmânează paharul celor care o merită și, la timpul său fixat, va ajunge la toți cei ce s-au dedat unor practici opresive oamenilor, și mai ales asupra martorilor lui Iehova. Dar, mai întâi, clericii trebuie să bea și să le fie dezvelită goliciunea și să fie făcuți de rușine în ochii celorlalți. (Rev. 17:16) Apoi, la rândul lor, toți închinătorii sau sprijinatorii organizației diavolești trebuie să bea din paharul mâniei lui Dumnezeu. (Rev. 14:8-11; Isa. 51:22, 23) Această bătură va pricinui o durere imensă în stomacul și capul mulțimii asupritorilor, și vor avea o migrenă insuportabilă. “Și gloria îți va fi dată de rușine” “Și gloria ta va fi acoperită cu scuipat murdar.” (*Leeser*) “Și gloria ta va fi acoperită de mizerie infamă” (*Roth.*) “Și gloria ta va fi acoperită cu vărsături dezgustătoare” (*Douay*) Aceste diferite traduceri aruncă lumină asupra efectului acestei licori pe care vor fi obligați să o bea. Vor gusta din propriu leac, doar că va fi mult mai rău: ”Vinul neamestecat [fără zahăr] al mâniei lui Dumnezeu va fi turnat în paharul indignării sale” și trebuie băut la Armagedon. Acesta îi va îmbolnăvi de moarte. Această mulțime, care acum stăruie cu cruzime în persecutarea martorilor lui Iehova, va primi la

timpul fixat băutura care va duce propria lor distrugere; și astfel își vor cunoaște sfârșitul.

28. “Așa cum ați băut pe muntele meu sfânt, așa vor bea toți păgânii în continuu, da, vor bea și vor înghiți și vor fi ca și cum nu ar fi fost.” (Obadia 16, *A.R.V.*) “Și îi voi îmbăta pe prinții lui și pe înțelepții lui, pe căpeteniile lui și pe conducătorii lui și pe războinicii lui; și ei vor dormi un somn veșnic și nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este DOMNUL oștirilor.” – Ier. 51:57.

29. Atunci când ne reamintim mereu că Iehova a făcut ca această informație să fie scrisă cu anticipație spre beneficiul rămășiței putem ști că Domnul aduce rămășiței o înțelegere a acesteia în prezent pentru ca membrii săi să fie întăriți împotriva atacurilor continue ale agenților lui Satan de pe pământ.

30. Elementele de conducere din “creștinătate” au comis atât de multe și de neiertat fapte de violență împotriva clasei Împărăției lui Dumnezeu. “Fiindcă violența Libanului te va acoperi, și prada fiarelor, care i-a înspăimântat, datorită sângelui oamenilor și datorită violenței făcute țării, cetății și tuturor celor ce o locuiesc.” (Hab. 2:17, *A.R.V.*) Numele “Liban” înseamnă alb și se referă la un lanț de munți; și, făcând parte din “țara sfântă” a lui Dumnezeu, violența față de sau împotriva ei este menționată aici de profet. Violența îndreptată împotriva Libanului indică probabil distrugerea nobililor ei arbori veșnic verzi. Un asemenea gest violent comis împotriva Libanului se referă la violența cu care liderii “creștinătății” au dus acea ‘sticlă cu otravă’ la gura semenilor lor (vs. 15). Ei au făcut asta pentru a-i îmbăta pe martorii lui Iehova spre a atrage rușinea și disprețul celorlalți, pentru a-și pierde integritatea față de Dumnezeu. Copacii Libanului la care se face trimitere în această profeție reprezintă deci, în primul rând, pe martorii lui Iehova, care sunt “pomi ai dreptății, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat.” (Isa. 61:3, *A.R.V.*) Aceștia sunt copacii împotriva cărora dușmanii și-au ridicat topoarele și alte arme distrugătoare, încercând disperat să distrugă lucrarea poporului lui Iehova, cât și pe martorii înșiși. (Ps. 74:5-7) Lemnul din templul lui Solomon prevedea în principal de la cedrii aduși de pe Muntele Libanului. (1 Regi. 5:2-18) Dumnezeu folosește acești cedri ai Libanului pentru a-i reprezenta pe aleșii săi, împotriva cărora Satan își aruncă săgețile veninoase.

31. Bumerangul se întoarce și îl lovește pe cel ce îl aruncă. În același fel, spune profetul Habacuc, violența cu care sunt tratați martorii lui Iehova (cedrii din Liban) de către persecutorii lor se va întoarce și îi va lovi pe toți cei ce i-au atacat pe cei credincioși, iar profetul spune: ”Vai de cel care le dă tovarășilor lui de băut.” Marii afaceriști, adică cei din comerț, care sunt principala parte a organizației vizibile a lui Satan, i-au împlinit lucrarea cu viclenie și șiretenie, iar armatele lor sunt ca niște armate de boi înfuriați, fiind numite astfel chiar de cei din gloatele lor. Toate aceste elemente din organizația lui Satan vor fi învinse definitiv, iar ziua distrugerii lor este aproape. ”Egiptul (lumea vizibilă aflată sub controlul marilor afaceriști) este ca o junincă foarte frumoasă, dar din nord va veni distrugerea (de la Isus Cristos, prefigurată de regele Nebucadnețar, care a venit de la nord) împotriva lui. Soldații mercenari din mijlocul lui (politicienii și clericii

ipocriți, împreună cu armatele lor și cei pe care îi supun) sunt ca niște viței îngrășați, dar și ei au dat înapoi, au luat-o la fugă cu toții. N-au rămas în picioare. Căci a venit peste ei ziua necazului lor, timpul cercetării lor". "Glasul lui este ca al unui șarpe care se târăște, căci negreșit ei (oștirile lui Iehova) vor înainta plini de putere și vor veni spre el (Egiptul modern, și anume "creștinătatea") cu securi, asemenea celor ce strâng lemne. Îi vor tăia pădurea", zice Domnul, "fiindcă era de nepătruns. Iată, au ajuns mai numeroși decât lăcustele, sunt fără număr. Fiica Egiptului (prezenta putere conducătoare rea, cea comercială) se va rușina. Va fi dată în mâna poporului de la nord (oștirile invizibile conduse de Isus Cristos, prefigurate de cei șase bărbați cu arme de distrugere, sau topoare de război careucid dușmanii)". Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, a zis: "Iată, voi pedepsi mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu dumnezeii lor și împărații lor; chiar pe Faraon și pe toți cei care se încred în el." – Ier. 46:20-25

32. Din cuvintele lui Habacuc folosite în versetul șaptesprezece se pare că Dumnezeu va întoarce atunci fiarele sălbatice împotriva "creștinătății", executând astfel o răzbunare dreaptă asupra "creștinătății" și în special asupra unora dintre cei din gloatele ei. "Și pustiirea fiarelor sălbatice îi va îngrozi." (Roth.) "Atacul fiarelor îi va înfricoșa nespus. (Douay) Toate națiunile pământului, și în special "creștinătatea", au încălcat grav legământul veșnic al lui Dumnezeu ucigând în neștire animalele fără apărare. (Gen. 9:1-6) Ei au îngrozit toate fiarele pădurilor vânându-le cu cruzie și măcelărindu-le. Ei au ucis fără motiv și fără nici o explicație cea mai mare parte a animalelor sălbatice, iar la Armagedon și Dumnezeu, la rândul lui, le va permite fiarelor sălbatice să îi măcelărească pe cei ce le-au măcelărit.

33. Dacă această parte a textului ar fi restrânsă la o aplicare literală, atunci "creștinătatea" va fi îngrozită așa cum o persoană este îngrozită de niște fiare sălbatice de care știe că nu se poate apăra și de care nu poate scăpa. Profeția din Habacuc 2:8-17 arată că "violența făcută Libanului", adică poporului lui Dumnezeu, include vărsarea sângelui oamenilor precum și alte forme de violență împotriva unșilor lui Dumnezeu, iar aceste lucruri s-au făcut într-o tentativă de a distruge libertățile, drepturile și privilegiile martorilor lui Iehova și de a-i împiedica să le depună mărturie despre Isus Cristos, Regele, popoarelor pământului. Din cauza acestei violențe, Dumnezeu aduce răzbunarea pe bună dreptate asupra celor care au comis aceste lucruri, iar acest lucru se va întâmpla cu siguranță, căci a fost scris.

ÎMPOTRIVA TUTUROR

34. Ultima parte a versetului șaptesprezece, potrivit *Versiunii Americane Revizuite*, spune: "pentru violența comisă împotriva țării, a orașului și a celor ce locuiesc în ele." Membrii "creștinătății", acționând în calitate de agenți și acoliți ai lui Satan, au comis multă violență împotriva poporului lui Dumnezeu, mai ales în Germania, Austria, Canada și New Jersey, dar și în alte locuri; însă în anumite

părți ale "Creștinătății" nu s-a comis aproape niciun act de violență împotriva martorilor lui Iehova, și am putea spune că martorii lui Iehova nu au fost supuși deloc unui tratament violent. Dacă unii care depun mărturie despre numele lui Iehova și care au dovezi care să arate că ei fac parte dintre unșii Domnului, nu suferă violențe literale și încarcerări, ar trebui acest lucru considerat o dovadă concludivă că ei nu fac parte din organizația Domnului? Pentru ca niciunul dintre fiii Domnului să nu aibă îndoieli și să fie descurajat deoarece poate nu a fost arestat, bătut sau maltratat în vreun fel din cauză că vestește vestea bună a împărăției, pare a fi potrivit să analizăm aici această întrebare.

35. Isus Cristos și membrii casei sale regale sunt ca unul singur. Membrii acesteia au fost luați din lume ca popor pentru numele lui Iehova și au fost strânși într-o singură adunare unită. (Ps. 50:5; Fap. 15:14) Odată cu venirea Domnului Isus la templu și strângerea la el a celor credincioși în templu, aceștia devin ca unul singur. (2 Tes. 2:1,2) Cei din clasa templului sunt în unitate cu Isus Cristos. (Ef. 4:13-16) Iehova îi tratează pe membrii casei sale regale ca pe unul singur și cu privire la violența suferită de orice parte a casei lui Dumnezeu, apostolul Domnului a scris sub inspirație: "Și dacă un membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el." – 1 Cor. 12:26

36. Este adevărat că în unele părți ale "creștinătății", martorii lui Iehova au suferit nedreptăți mai mari decât în alte părți. Este adevărat și că în locurile unde martorii lui Iehova au fost persecutați cel mai aspru, unii dintre ei nu au fost persecutați de loc, iar unii au fost persecutați mai mult decât alții. Este adevărat și că martorii lui Iehova nu au o reputație bună în nici o parte a "creștinătății" ci, dimpotrivă, așa cum a prezis Isus, sunt urâți de toate națiunile. "Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu." (Mat. 24:9) Toți cei ce vestesc astăzi cu credință mărturia despre numele și Împărăția lui Iehova sunt priviți cu dispreț de conducătorii tuturor națiunilor, iar batjocurile pe care le-a suferit numele lui Dumnezeu și care au căzut asupra lui Isus Cristos au căzut și asupra tuturor urmașilor credincioși ai lui Cristos, așa cum a fost prezis. (Rom. 15:3) Unii suferă unele nedreptăți, iar alții suferă altele, însă toți suferă din cauza unității lor în Cristos și a credinței lor în Dumnezeu și în Cristos. Apostolul Pavel, în Evrei 10, a citat din această profeție a lui Habacuc, iar în textul său a folosit următoarele cuvinte care li se aplică celor credincioși în Cristos în prezent: "Dar aduceți-vă aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost iluminați, ați îndurat o mare luptă a suferințelor; În parte, fiind făcuți de priveriște, deopotrivă prin ocări și neazuri, și în parte când ați devenit părtași ai celor care erau astfel folosiți. Fiindcă ați avut compasiune față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu bucurie prădarea bunurilor voastre, știind în voi înșivă că aveți în cer o avere mai bună și durabilă. De aceea nu lepădați cutezanța voastră, care are o mare răsplătire. Fiindcă aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea." – Evr. 10:32-36

37. Întrebarea la care trebuie să răspundă fiecare este: ”Sunt eu consacrat și pe deplin devotat lui Dumnezeu și lui Isus Cristos și am eu dovezi că sunt un fiu al lui Dumnezeu și mă achit eu cu credință de însărcinarea pe care mi-a încredințat-o Iehova? Dacă da, atunci poate că suferiți fie direct, fie indirect. Dacă suferiți în mod indirect, atunci suferiți din cauză că sunteți alături de alții care îndură suferințe fizice și mai grele pentru dreptate. Pentru o persoană care se află într-o astfel de situație e necesară credința în Dumnezeu și în împărăția sa. Tocmai acestor persoane le sunt adresate cuvintele apostolului: „Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi plăcerea în el. Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.” – Evr. 10:38,39

38. Aceste cuvinte din urmă ale lui Pavel sunt un citat din profeția lui Habacuc. Fie, așadar, ca toți martorii lui Iehova să aibă curaj și să stea umăr la umăr ca unul singur, luptând pentru vestea bună a Împărăției, deoarece așa cum suferă unul singur, așa suferă toți. Credința cu care poporul lui Dumnezeu stă laolaltă și îi servește lui Iehova Dumnezeu va fi o dovadă pentru dușman că va fi distrus. – Fil. 1:27,28

39. În acest moment, în profeție apare un preludiu sau o introducere a celui de-al cincilea vai și care se referă la chipul cioplit și la creatorul lui: ”La ce folosește chipul cioplit pe care făcătorul lui l-a cioplit; chipul turnat și învățătorul minciunilor? În care se încrede făcătorul lucrării lui, pentru a face idoli muți?”(Hab. 2:18) Un chip cioplit este ceva folosit ca zeu sau ca salvator contrar și în opoziție cu Iehova Dumnezeu și Cristosul său, care este salvatorul lumii. Cuvântul lui Dumnezeu spune clar că acest chip cioplit este o zădărnicie, lucrarea Diavolului, și că la timpul examinării sale va pieri. (Ier. 10:14,15) De aceea se pune întrebarea: ”La ce ar folosi un chip cioplit, pe care l-a cioplit făuritorul lui?” Profeția lui Habacuc pare să identifice clar aici ”fiara cu două coarne”, adică imperialismul anglo-american, ca făuritorul chipului cioplit. (Rev. 13:11-15) Acest text din Revelația, potrivit unei traduceri, spune: ”Și îi înșală pe locuitorii pământului . . . spunându-le locuitorilor pământului (conducătorii lor) să-i facă un chip cioplit fiarei sălbatice.” (Roth,; vezi *Lumină*, volumul I, pagina 293). Imediat după războiul mondial și după venirea Domnului Isus la templul lui Iehova, imperiul anglo-american a făcut și a ridicat în slăvi un chip cioplit, și anume Liga Națiunilor, iar aceasta, împreună cu toate componentele sale, cum ar fi Tribunalul Mondial, și tratele de pace și alte elemente asemenea, promite să-i aducă pacea și prosperitatea omenirii și să o salveze și să acționeze ca salvator al oamenilor, iar de aceea se identifică drept ”chipul cioplit”. Clerul creator de idoli și închinător la idoli al ”creștinătății” susține făuritorul ”chipului cioplit” și sprijină Cristosul însuși, aclamându-l în locul Împărăției lui Dumnezeu; iar întreaga gloată a ”creștinătății” face acest demonic „chip cioplit” să stea în locul sfânt, unde nu ar trebui să stea, și de aceea este lucrul dezgustător care pustiește, pe care l-a prezis Daniel și Domnul Isus. – Marcu 13:14

40. "La ce ar folosi chipul cioplit" și "făuritorul lui"? se pune întrebarea. Din 1922 încoace, martorii lui Iehova pun, practic, aceeași întrebare și au furnizat dovezi pe baza cărora cei ce doresc pot să știe că aceștia nu folosesc la nimic. Profetul folosește și cuvintele "chipul turnat și un învățător de minciuni". În ce fel se poate spune că Liga Națiunilor este un chip turnat? Cuvântul ebraic redat aici prin "turnat" este *massaykaw*, care înseamnă "o vărsare" sau "o fuziune" de metale, sugerând astfel "o uniune", adică "o ligă". (*Strong*) "Chipul turnat" este format prin contopirea laolaltă sau prin fuziunea națiunilor pământului. Se spune că Statele Unite nu fac parte din Ligă, dar dimpotrivă, încă de la crearea Ligii Națiunilor, Statele Unite au trimis delegați la multe dintre conferințele Ligii pentru a analiza unele chestiuni în care sunt amestecate interesele Statelor Unite. Președintele Statelor Unite a fost cel ce a sponsorizat Liga Națiunilor. Majoritatea autorităților publice, inclusiv Senatul Statelor Unite ale Americii, au votat în favoarea Ligii Națiunilor. Revistele care constituie purtătoarele de cuvânt ale puterilor conducătoare ale Statelor Unite nu ezită să spună că majoritatea popoarelor sunt în favoarea Ligii Națiunilor. Indiferent dacă afirmația lor este adevărată sau nu, majoritatea elementelor conducătoare ale popoarelor susțin Liga Națiunilor. Statele Unite au trimis delegați la toate cele douăzeci și două de conferințe ale Ligii Națiunilor și au contribuit cu bani pentru a plăti cheltuielile de călătorie ale acestor delegați.

41. Clerul din State și președinții succesivi de la formarea lor și până în prezent au susținut întotdeauna Liga cu mult entuziasm. Nu poate fi nici cea mai mică îndoială că "făuritorul" ei, adică al Ligii, se încrede în ea. Prințul de Wales a spus la o serată a Uniunii Ligii Națiunilor: "Le-aș cere acelor oameni . . . să se întrebe, dacă nu au încredere în Ligă, ce alte alternative posibile pot oferi ei pentru a institui pacea și a reconstrui prosperitatea mondială." Susținătorii ei spun despre Ligă: "Este singura lumină a lumii".

42. Liga Națiunilor este "învățătorul de minciuni", așa cum spune profetul. Ea se bazează pe minciuni încă de la nașterea ei. Face lucruri mincinoase sau false și le păstrează în atenția oamenilor, menținând astfel o minciună cum ar fi cea că Liga este salvatoarea lumii. Este ca un deget care arată spre o minciună și de aceea ea este un învățător de minciuni, chiar dacă este neînsuflețită. Ea provoacă adevărul esențial că Iehova este Dumnezeu Atotputernic și Salvatorul lumii și își pune credința în lucrul dezgustător care stă în locul Împărăției lui Dumnezeu. Continuând, profetul spune: "încât face dumnezei fără valoare și muți". Idolii, sau dumnezeii săi, sunt aur și argint și lucrarea oamenilor. Toate aceste tratate economice, alianțe, dictaturi, pacturi navale și altele sunt idoli muți fără valoare. Profetul spune cu privire la aceștia: "Idolii lor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor. Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd. Cei ce îi fac sunt asemenea lor; și fiecare ce se încrede în ei. Israele, încrede-te în DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul lor" (Ps. 115:4,5,8,9) "Căci toți dumnezeii națiunilor sunt idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile." (Ps. 96:5) Liga Națiunilor

este un instrument pe care îl folosește Diavolul, ca un ventriloc, făcând-o în acest fel să vorbească.

43. Liga Națiunilor nu îi va fi de niciun folos omenirii și nici făuritorului ei. ”Cei care fac un chip cioplit sunt cu toții deșertăciune; și lucrurile lor poftite nu le vor fi de folos; și ei sunt propriii lor martori; nu văd, nici nu cunosc, ca să se rușineze. Cine a format un dumnezeu, sau a turnat un chip cioplit care nu este de niciun folos? Iată, toți tovarășii lui se vor rușina; și lucrătorii sunt dintre oameni; să se adune toți, să se ridice în picioare; totuși se vor teme și se vor rușina împreună da, el face un dumnezeu și i se închină; el face un chip cioplit și se pleacă înaintea lui. Și din rămășița acestuia face un dumnezeu, chipul lui cioplit, se pleacă înaintea lui și i se închină și se roagă acestuia și spune: Eliberează-mă, fiindcă tu ești dumnezeul meu.” – Isa. 44:9-11,15,17

44. Cei nechibzuiți se închină la acest chip cioplit în locul adevăratului Dumnezeu și se roagă acestuia să îi salveze. ”Ți-am vestit de la început; înainte să se fi întâmplat ți-am arătat, ca nu cumva să spui: Idolul meu le-a făcut și chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit.” – Isa. 48:5

45. Apoi Iehova spune care vor fi consecințele controverselor și ce trebuie să facă martorii săi înainte de a veni sfârșitul. ”Adunați-vă și veniți; apropiați-vă împreună, voi, care ați scăpat dintre națiuni; nu au cunoaștere cei care înalță lemnul chipului lor cioplit și se roagă unui dumnezeu care nu poate salva. Spuneți și aduceți-i aproape; da, să facă sfat împreună, cine a vestit aceasta din vechime? Cine a spus aceasta de atunci? Oare nu eu, DOMNUL? Și nu este alt Dumnezeu în afară de mine; un Dumnezeu drept și un Salvator; nu este altul în afară de mine. Priviți la mine și fiți salvați, toate marginile pământului, fiindcă eu sunt Dumnezeu și nu este altul. Am jurat pe mine însumi, cuvântul a ieșit din gura mea în dreptate și nu se va întoarce: Căci fiecare genunchi mi se va pleca, fiecare limbă va jura.” – Isa. 45:20-23

46. Chipul cioplit, adică lucrul dezgustător care pustiește, va eșua pe deplin. Profetul spune: ”Împrieteniți-vă popoarelor și veți fi sparte în bucăți; și deschideți urechea, toți cei din țările îndepărtate; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți! Țineți sfat împreună și va fi nimic; vorbiți cuvântul și nu va rezista, căci Dumnezeu este cu noi.” (Isa 8:9,10) Nu va reuși nimic și nu va fi de niciun folos. Numele lui Iehova trebuie să fie și va fi justificat.

AL CINCILEA VAI

47. Ultimul ”vai” trebuie să vină, iar martorii lui Iehova le vestesc acum națiunilor și îi sfătuiesc în special pe oamenii buni că pot să îl caute pe Domnul și să găsească un loc de refugiu. ”Vai celui ce spune lemnului: Trezește-te; pietrei mute: Ridică-te, ea ne va învăța! Iată, idolul este acoperit cu aur și argint și nu este deloc suflare în mijlocul lui.” (Hab. 2:19) Cel de-al cincilea vai este împotriva oricărei națiuni care se închină la idoli. Aceste națiuni sprijină un lucru creat de

Diavol și de aceea ele țin cu Diavolul. Acest chip este asemenea lemnului, căci nu are niciunul dintre simțurile care i-au fost date omului. Conducătorii lumefști spun că "chipul cioplit" este salvatorul lor, iar chipului îi spun: "Trezește-te și fii ajutorul, conducătorul și salvatorul nostru", însă lucrul neînsuflețit rămâne gol și mut ca o bucată de lemn mort. În acest moment pare potrivit ca rămășița să folosească unele cuvinte ca cele pe care le-a folosit Ilie când îi batjocorea pe închinătorii Diavolului. "Strigați cu voce tare, pentru că el este dumnezeu; fie vorbește, sau urmărește ceva, sau este într-o călătorie, sau poate doarme și trebuie trezit! Și au strigat cu voce tare și s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii și sulite, până când sângele a fâșnit pe ei." – 1 Re. 18:27,28

48. Aceasta ilustrează mijloacele iraționale șiperate folosite acum pentru a scoate lumea bolnavă și deprimată din mocirla disperării. În timp ce închinătorii la idoli strigă la idolul lor mort, rămășița strigă către Iehova și spune: "Ridică-te și trezește-te pentru judecata mea, pentru cauza mea, Dumnezeul meu și Domnul meu." (Ps. 35:23) "Tu de aceea, DOAMNE Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, trezește-te și cercetează pe toți păgânii, nu fi milostiv cu niciun stricat călcător de lege. Selah." – Ps. 59:5, *A.R.V.*

49. Conducătorii nechibzuiți ai națiunilor cred că "piatra fără simțire", chipul, îi poate învăța și instrui pe cei din națiuni cum să scape de prezenta lor situație deplorabilă mondială și cum pot aduce dorita prosperitate. În disperarea lor, ei strigă unul către altul cu privire la "idolul mort" de origine satanică: "Este singura lumină în această lume întunecată." Mulți oameni, fiind induși în eroare, cred că lucrul acesta neînsuflețit poate învăța lucruri bune și spune: "Scoală-te! Ea va da învățătură." Dictatorii lumii, giganții comerciali, clerul, politicienii și toți cei asemănători cu ei nu vor să audă nici o altă învățătură în afară de cea de la idolul lor jalnic, Liga, sau măcar un alt lucru la fel de inutil, iar ca martorii lui Iehova să nu le spună oamenilor adevărul și pentru a-i împiedica să facă acest lucru, conducătorii instituie cenzuri aspre peste tot, inclusiv la radio, și creează birouri cum ar fi cel pe care îl numesc "Ministerul Propagandei" și se scuză pentru acest lucru afirmând că a apărut o urgență și că siguranța statului le cere să acționeze astfel și să ia măsuri drastice. Clerul Ierarhiei Romano-catolice și alții asemenea lor, precum și aliații lor politici și comerciali, pot fi înșelați, și se pot convinge că cenzura este necesară pentru siguranța statului, însă ei nu îi pot înșela nicidecum pe cei ce se încred în Iehova Dumnezeu. Pe teritoriul celei de-a șaptea puteri mondiale, adică imperialismul anglo-american, precum și în multe alte părți ale lumii se depun acum eforturi intense de a distruge libertatea de exprimare și de vestire a adevărului, deoarece Diavolul grăbește toate națiunile către Armaghedon și dorește să le țină în ignoranță în ceea ce privește adevărul, însă dictatorii și cei ce încearcă să suprima adevărul își vor întâlni sfârșitul în mod fulgerător. "Ei vor fi rușinați și de asemenea încurcați, cu toții; vor merge spre încurcare toți făcătorii de idoli. Dar Israel va fi salvat în DOMNUL cu o salvare veșnică, voi nu veți fi rușinați, nici încurcați pentru totdeauna și întotdeauna." – Isa. 45:16,17

50. Conducătorii din ”creștinătate” își pun încrederea în aur și în argint și în tot ce reprezintă valoarea lor de cumpărare pentru a întări puterea aparentă a ”idolului mort” și a-l face să pară mai inspirator de admirație și mai important pentru oameni. De aceea, idolul este ”acoperit cu aur și argint” (Hab. 2:19), dar totuși ”nu are suflare”, nu are spirit și niciun fel de putere. Acest „chip cioplit” are o bancă internațională, cu un american drept președinte, pentru a rezolva orice chestiune legată de revendicările de bani. Milioanele Fundației Rockefeller, împreună cu aurul lor au construit un palat minunat pentru a găzdui acest ”idol mort”. E nevoie de nenumărați slujitori pentru a se îngriji de ”chipul cioplit”, acoperit de aur, astfel încât e nevoie de circa șase luni pentru a muta totul în palatul care va găzdui dezgustătorul lucru. Capitaliștii din națiunile care controlează și domnesc peste tot aurul și argintul aprobă și se închină la acest lucru mort și își caută securitatea financiară și siguranța la Liga Națiunilor. Una dintre cele mai puternice dovezi că ”chipul cioplit”, Liga Națiunilor, este un lucru mort, este marea criză mondială din prezent. Cheltuirea cu nehibzuiță a banilor de către cei ce controlează națiunea nu o ajută pe aceasta să iasă din criză. Liga nu poate salva lumea. Ea nu poate da viață, pace, fericire și prosperitate nimănui. Este ”chipul geloziei, care stârnește gelozia (lui Iehova)”, iar consecința va fi distrugerea lui. (Ezec. 8:3; Țef. 3:8) Scopul cu care a creat Diavolul acest subterfugiu este ca el să stea în locul sfânt, unde nu are dreptul să stea, și să atragă atenția și închinarea și speranța oamenilor de la Iehova Dumnezeu pentru a-i putea duce la distrugere. Soarta acestui ”idol mort”, Liga Națiunilor, va fi ca soarta zeului-pește Dagon, care a căzut în fața arcei legământului. – 1 Sam. 5:2-4

51. Iehova este învățătorul fiilor săi și nu va fi niciodată ignorat și dat la o parte. (Isa. 54:13; 30:20) Pentru a-și împlini scopul, Iehova l-a trimis pe Fiul său preaiubit, Isus Cristos, la templu în 1918 și a făcut ca profetul său, și acum rămășița, să vestească: ”Dar DOMNUL este în templul lui sfânt: tot pământul să tacă înaintea lui!” (Hab. 2:20, *A.R.V.*) Orice tentativă de a face Liga Națiunilor, care este lucrul dezgustător care pustiește, să stea în locul sfânt este o sfidare flagrantă și fățișă a lui Iehova. Templul lui Iehova nu poate fi pângărit, deoarece clasa credincioasă a templului nu are nimic de a face cu creatura Diavolului și cu organizația sa. (2 Cor. 6:16) Nimeni care înțelege Cuvântul lui Dumnezeu și care îl iubește și îi servește nu poate susține Liga Națiunilor, deoarece aceasta este un lucru dezgustător în ochii lui Iehova. ”Omul păcatului”, ”fiul pierzaniei”, continuă să meargă pe calea Diavolului și ignoră toate dovezile clare care arată că Dumnezeu este în templul său sfânt și îi persecută pe cei ce vestesc adevărul că Domnul este în templul său sfânt. Acești oameni nehibzuiți sunt măreți în ochii lor și sunt împotrivorii lui Dumnezeu și ai Împărăției sale. ”Care se opune și se înalță pe sine însuși peste tot ce este numit Dumnezeu sau lucru ce este demn de închinare; așa că el, ca Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine însuși că este Dumnezeu.” – 2 Tes. 2:4

52. Prezența lui Iehova la templul său sfânt reprezintă un vai pentru toți închinătorii la idoli, indiferent dacă aceștia se închină la oameni sau la lucruri

neînsuflețite. Oamenii din „creștinătate” nu au acum nici o scuză pentru a se închina la lucruri făcute de oameni sau de Diavol, căci ”DOMNUL este în templul său sfânt, tronul DOMNULUI este în cer; ochii lui privesc, pleoapele lui încearcă pe copiii oamenilor. DOMNUL încearcă pe cel drept, dar pe cel stricat și pe cel ce iubește violența, sufletul lui îi urăște. este cei stricați el va ploua cu capcane, foc și pucioasă și o groaznică furtună, aceasta va fi partea paharului lor.” – Ps. 11:4-6

53. De aceea, Iehova și Cristos îi învață pe cei din poporul lui Dumnezeu. Idolul mut nu poate învăța nimic. Fulgerul Domnului iese de la templul său. (Rev. 11:19) La Armaghedon întreaga creație va ști că Iehova este Dumnezeul Atotputernic, căci atunci tot pământul va fi plin de cunoștința gloriei sale.

54. Iată-i astăzi pe toți clericii ipocriți și ignoranți, care nu au nici o cunoștință și înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu, și pe susținătorii și aliații lor așteptând ca Liga Națiunii să îi salveze, în timp ce le spun oamenilor că acel chip cioplit este singura lumină a lumii. Aceștia vor fi cu toții făcuți de rușine. ”Așa cum se umple de rușine un hoț când este descoperit, tot așa s-au umplut de rușine cei din casa lui Israel (”creștinătatea”), ei, regii lor, prinții lor, preoții lor și profeții lor. Ei îi spun unui copac: ”Tu ești tatăl meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au întors spatele la mine și nu fața; dar în timpul tulburării lor vor spune: Ridică-te și salvează-ne. Dar unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se ridice ei, dacă pot să te salveze în timpul tulburării tale; căci conform numărului cetăților tale sunt dumnezeii tăi, Iuda.” (Ier. 2:26-28) De aceea, Iehova spune: ”Taci, pământule, înaintea lui.” (*nota marginală*) Aceste cuvinte sugerează un timp de zbcium, neliniște și propagandă printre națiuni. Se spune că Hitler a fost ales și numit în funcție de marii oameni din domeniul comercial și religios și făcut conducător al Germaniei deoarece era un bun orator care îi putea înșela pe oamenii ignoranți și prin discursurile sale putea atrage atenția oamenilor în timp ce cei mai puternici, care rămâneau în umbră, își făceau lucrarea nelegiuită.

55. La Armaghedon se va atinge punctul culminant, și de aceea Iehova spune acum: ”Liniștiți-vă și cunoașteți că eu sunt Dumnezeu, voi fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ.” (Ps. 46:10, *A.R.V.*) Astăzi, zbciumul și tumultul crește tot mai mult și lumea face toate eforturile posibile pentru a le închide gura martorilor lui Iehova, însă Iehova le spune celor ce i se împotrivesc lui și mesajului său următoarele: ”Taci în prezența Domnului DUMNEZEU, pentru că ziua DOMNULUI este aproape, pentru că DOMNUL a pregătit un sacrificiu, el și-a chemat oaspeții. Și se va întâmpla că în ziua sacrificiului DOMNULUI voi pedepsi prinții și copiii împăratului și pe toți care sunt îmbrăcați cu haine străine. De asemenea, în aceeași zi voi pedepsi pe toți cei care sar pragul, care umplu casele stăpânilor lor cu violență și înșelăciune.” - Țef. 1:7-9

56. Întregului pământ i se poruncește să ”tacă”. Dar aceasta nu se referă și la martorii lui Iehova, căci lor li se poruncește clar să le transmită oamenilor mesajul lui Iehova. ”Pământul” despre care se vorbește aici, elementul oficial care controlează națiunile pământului, și care refuză să asculte adevărul ci, dimpotrivă, depune mari eforturi să-i împiedice pe martorii lui Iehova să vestească adevărul.

Mărturia pentru numele lui Iehova trebuie să continue cu zel și curaj. De ce l-a făcut Iehova pe profetul său să scrie aceste lucruri cu atât de mult timp în urmă? De ce în aceste zile de mari neazuri el îi permite cu îndurare rămășiței sale să aibă o cunoștință și o înțelegere a acestora? Cuvintele inspirate ale profetului ne dau răspunsul: ”Ca voi să umblați demni de Domnul spre toată plăcerea, fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu; Întăriți cu toată puterea, conform glorioasei sale țării, spre toată răbdarea și îndelunga răbdare cu bucurie.” – Col. 1:10,11

57. Bătălia a început, iar martorii lui Iehova trebuie să rămână fermi până la sfârșit și să lupte mereu cu răbdare și bucurie.”Atunci el le-a spus: Duceți-vă, mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei pentru care nimic nu este pregătit, pentru că această zi este sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că bucuria DOMNULUI este tăria voastră.” – Neemia 8:10

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce aranjamente s-au făcut pentru a se depune mărturie despre numele lui Iehova și Împărăția sa și pentru a se vestește ”răzbunarea Dumnezeului nostru”? Cum își va manifesta rămășița credința în Dumnezeu și în Regele său și iubirea pentru ei?

2-5. Pe cine simbolizează Habacuc în versetul 12 și cum? Cum indică Scripturile identitatea ”ctitorului” la care se face referire aici? Arătați care este contrastul cu poziția luată de cei ce au credință în Dumnezeu. Când a fost făcută această „zidire cu sânge” și ”întemeierea prin nedreptate” și cum?

6-8. Arătați de ce se folosesc aici (în versetul 13) cuvintele ”Domnul oștirilor”. Cu versete, arătați care este ”popoarele” menționat aici și cum va ”osteni doar pentru foc . . . și se va osteni în zadar”.

9-11. Cine va ”locui cu focul mistuitor și cu flăcările veșnice”? Cine nu? De ce? Comparați mesajul (și scopul acestuia) la care se face aluzie în Isaia 33:14 cu ceea ce se prezice în Ezechiel 9:4 și 10:2.

12-14. Referitor la Psalmul 2:1-3: Cum și de ce (a) ”se agită națiunile”, (b) iau ”regii și cârmuitorii” poziția descrisă aici și (c) ”popoarele cugetă la un lucru deșert”? Arătați că Isaia își găsește împlinirea în aceste timpuri și motivați încrederea și puterea pe care o au martorii credincioși ai lui Dumnezeu.

15-17. Cu versete, explicați (a) expresia (v. 14) ”cunoștința gloriei Domnului”, (b) Când și cum se va umple pământul de această cunoștință și (c) Cuvintele simbolice ”așa cum apele acoperă fundul mării”.

18-21. Relatați faptele care constituie motivul care a fost prezis ca justificând vaiul enunțat în versetul 15. Arătați care este cauza prezentei persecuții crude a martorilor lui Iehova și de ce permite el ca acest lucru să se întâmple. La ce se pot aștepta ”Ionadabii” în această privință și de ce? Cum vor găsi ei salvarea?

22-24. Cui i se aplică versetul 16? Arătați că, așa cum s-a prezis aici, ei sunt umpluți de rușine în loc de glorie și arătați de ce sunt ei în această situație. Care este dovada că ei cel puțin au început să își vadă rușinea? Când și cum vor fi ei ”umpluți de rușine”?

25-29. Cu versete pentru a vă sprijini răspunsul, explicați și aplicați (a) porunca ”Bea și tu . . .” (b) ”Paharul din mâna dreaptă a Domnului îți va fi dată . . .”

30-33. Ce este violența menționată în versetul 17 și de ce se spune că aceasta a fost comisă împotriva Libanului? Cu ce scop a fost comisă această violență și cum îi va ”acoperi” ea? De ce este ”pustiirea fiarelor” inclusă aici? De ce ”din cauza sângelui oamenilor”?

34-38. Explicați cum s-a făcut această violență ”împotriva țării” și a ”orașului” și, cu versete, arătați că aceasta le-a fost făcută ”tuturor locuitorilor lor”. Prin ce test putem vedea dacă sunt din organizația Domnului? Ce se poate vedea aici referitor la importanța unității?

39. Cu fapte ca dovezi, arătați care este ”chipul cioplit”, identificați „făuritorul” lui și arătați că el l-a ”cioplit”.

40-42. Cum se poate spune că Liga Națiunilor este (a) ”un chip turnat”? (b) ”un învățător de minciuni”? Cu versete, arătați de ce este potrivită expresia ”s-a încrezut atât de mult încât a făcut dumnezei fără valoare și muți”.

43-46. Arătați că ambele versete și fapte răspund la întrebarea pusă aici: ”La ce folosește chipul cioplit?”

47-49. Împotriva cui este declarat al cincilea vai? Cine ”îi spune lemnului: Scoală-te!”? Cum și cu ce scop? Între timp, așa cum arată Scripturile, care este atitudinea rămășiței față de acești închinători la idoli și la modul lor de a proceda? Cine îi spune ”pietrei moarte: Scoală-te” Ea va da învățătură.”? Cum se face acest lucru? Își ating conducătorii scopul făcând acest lucru? Care va fi consecința acestei acțiuni a lor, în contrast cu consecințele care îl așteaptă pe ”Israel”, privitor la credința din relația sa cu Iehova ca martor al său, după cum se spune în Isaia 45:16,17?

50. Explicați semnificația faptului că chipul este ”acoperit cu aur și argint”. Care este dovada care arată că ”nu este nici o suflare în mijlocul său”? Ce soartă îi așteaptă pe ”idolii morți”?

51-53. Ce semnificație are acum, în legătură cu aceasta, (a) declarația ”Iehova este în templul său sfânt”? (b) poruncii date atunci, ”tot pământul să tacă înaintea lui”? Cine va discerne aceste lucruri? De ce? Ce avantaje vor avea pentru aceasta? Cine nu le va avea? Cu ce rezultat? Cum se va vedea acest lucru?

54-57. Arătați ce semnificație are și ce înseamnă aici, precum și în alte pasaje, faptul că Iehova îi poruncește întregului ”pământ” să ”tacă”. Ascultă ei? De ce? Cu ce rezultat? Ce le poruncește Iehova martorilor săi în aceste timpuri? De ce îi permite el acum cu îndurare rămășiței să aibă o cunoștință și o înțelegere a profetiilor scrise cu mult timp în urmă? Atunci, care este situația în prezent? Cum

se vor folosi martorii lui Iehova de privilegiul pe care îl au și cum se vor achita de responsabilitatea care vine odată cu acesta?

Speranțe bune pentru 1935-1936

Activitatea Societății de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere este de a predica vestea bună a Împărăției lui Iehova. Fiecare fiu consacrat al lui Dumnezeu are privilegiul de a participa la această activitate. Încă de la organizarea Societății, lucrarea aferentă fiecărui an a fost trasată în linii mari pe baza banilor oferiți de Domnul prin fiii săi consacrați. Trebuie să continuăm să urmăm acest exemplu, deoarece acesta este potrivit pentru adunare.

Fiecare dintre cei ce au fost luminați de adevăr apreciază faptul că această binecuvântare a venit asupra lui ca un dar generos; și, având zel pentru Domnul, ei apreciază privilegiile lor folosindu-și timpul, energia și banii pentru a transmite mesajul și celorlalți. Unii dintre cei care efectuează lucrarea de mărturie din casă în casă pe cât le permite timpul au fost binecuvântați și cu fonduri bănești pe care doresc să le folosească în serviciul Domnului, cu scopul ca sufletele flămânde la care nu pot ajunge personal să fie hrănite cu prețioasa veste bună a Împărăției.

Obiceiul de a pune deoparte în fiecare săptămână cât de mult poate fi folosit în serviciul Domnului și s-a dovedit întotdeauna benefic pentru donatori. O notificare trimisă Societății, în care ne anunțați că sperați să donați respectiva sumă, ne permite să ne conturăm lucrarea, bazându-ne pe așteptări.

La primirea acestui număr din *Turnul de Veghere* scrieți două cărți poștale perfect identice. Pe una puneți-o deoparte pentru a ține evidența sumei pe care ați promis-o, iar pe cealaltă trimiteți-ne-o. Sau, dacă preferați, trimiteți-o sub forma unei scrisori, păstrând pentru dvs. un exemplar. Sugerăm să fiți concisi și să nu scrieți altceva, în afară de următoarele:

Din îndurarea lui Dumnezeu sper să pot dona pentru lucrarea sa de răspândire a veștii bune în următorul an suma de dolari. Vă voi trimite sumele și la momentele pe care le voi găsi convenabile, după cum voi fi binecuvântat de Dumnezeu. (Semnat)

Rugăm adresați această carte poștală

SOCIETĂȚII DE BIBLII ȘI TRATATE TURNUL DE VEGHERE
Departamentul Financiar,
Strada Adams nr. 117, New York, N.Y.

Frații care locuiesc în afara granițelor Statelor Unite ar trebui să scrie birourilor respective din țările unde locuiesc, și să trimită “Buna speranță” acestora.

Nu putem face nimic de unii singuri, dar suntem siguri că rugăciunile celor dreپți vor conta mult. Cu acest prilej, îi rugăm pe frați să ne pomenească zilnic înaintea tronului îndurării divine, pentru a primi grația și înțelepciunea de a folosi bani în cel mai avantajos mod pentru răspândirea veștii bune spre gloria Domnului și pentru a îndeplini lucrarea ce ne-a fost încredințată.

Directori de serviciu și directori regionali

O dată pe an, adunările de martori ai lui Iehova și asociații lor din Statele Unite primesc solicitarea de a-și reînnoi cererile de directori de serviciu pentru următorul an.

Societatea trimite reprezentanți care, ca directori regionali de serviciu, deserveșc toate adunările și pionierii speciali care sunt organizați pentru serviciu, cel puțin o dată pe an. Societatea dorește să mențină contactul cu fiecare astfel de organizație. În acest scop, solicităm ca secretarul să prezinte imediat această chestiune înaintea adunării, și să ne furnizeze următoarele informații, răspunzând la toate întrebările și trimițând răspunsurile departamentului de serviciu din Brooklyn. Rugăm ca frații izolați și pionierii speciali să procedeze la fel.

Marcați fiecare răspuns pentru a corespunde literei ce precede fiecare întrebare de mai jos. Scrieți citeț, și includeți strada în adresă acolo unde este posibil, din moment ce telegramele nu pot fi livrate la o cutie de oficiu poștal.

- a) Precizați numărul celor din adunarea dvs. care sunt în armonie cu Societatea și activitatea ei.
- b) Sunt cei interesați de lucrarea Împărăției organizați pentru activitatea de serviciu?
- c) Precizați numărul mediu de lucrători pe teren ce dau raportul lunar.
- d) Se fac aranjamente pentru activități de serviciu duminicile, joile și sâmbetele?
- e) Dacă nu sunteți organizați pentru serviciu, ați dori să fiți asistați de un director regional de serviciu pentru a vă ajuta să vă organizați?
- f) Poate oferi adunarea dvs. condițiile necesare găzduirii unui director de serviciu sau director regional de serviciu?
- g) Au acoperire pe teritoriul dvs. vreunele posturi radio care transmit prelegerile fratelui Rutherford?
- h) Deține și folosește adunarea dvs. echipament audio? Precizați tipul: mașină de sunet, P.T.M sau fonograf.

- i) Precizați numele complet și adresa (inclusiv strada) secretarului adunării.
- j) Precizați numele și adresa altei persoane pe care o putem notifica.
- k) Precizați numele stației de cale ferată.
- l) Dacă vă aflați într-o zonă rurală, precizați distanța față de gară și dacă fratele va fi așteptat.

SCRISORI

‘APRECIERE PENTRU IEHOVA ȘI JUSTIFICATORUL SĂU’

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Cuvintele nu pot exprima aprecierea pe care o simțim față de Iehova și Justificatorul său pentru minunatul mesaj al adevărului transmis prin dvs. duminică, 13 ianuarie 1935. Suntem cu toții nespūs de entuziasmați de acesta și dorim din inimă să fim alături de dvs. în lucrarea de restatornicire, până când Dumnezeu va spune: “Este de ajuns!”.

Îi mulțumim Tatălui nostru ceresc pentru dvs. și colaboratorii de la Betel care fac posibil ca noi să-i servim mai bine Dumnezeului nostru și să predicăm vestea bună a iei sale.

Vă rugăm acceptați-ne mulțumirile pentru rolul pe care îl jucați în această minunată lucrare.

Adunarea din Winfield (Kansas) în serviciul lui Iehova și al lui Ghedeon.

D-na URSA ALISSON D-na C.D. SHANE
 D-na L.P. KING D-na FRANK McKOWN
 D-na EFFIE LEFTWICH D-șoara GLATICE
 OVERLEY

“CE PRIVILEGIU!”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova. Am dorit să vă scriu, pentru a-mi exprima recunoștința pentru faptul că am primit o cunoștință a adevărului. Sunt într-adevăr recunoscător Domnului pentru că vă folosește pe dvs. și întreaga Societate pentru a predica vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu. Tocmai au trecut 11 ani de când v-am citit pentru prima dată cărțile; și cât de mult mi-au bucurat inima! Eram de 31 de ani în robia acelu sistem romano-catolic abject, și eram ignorant față de orice ține de Iehova sau Împărăția sa. Dar adevărul m-a eliberat, și pot spune cu adevărat că am fost întotdeauna fericit de când m-am scuturat de cătușele catolicismului. Vestesc cu timp integral de ceva vreme, și promisiunea Domnului nu a rămas

neîmplinită. L-am crezut bucuros pe cuvânt; și ce privilegiu! și ce lucrare! Știu că toate lucrurile ce ne sunt aduse în atenție în *Turnul de Veghere* cu privire la Ierarhia Catolică sunt adevărate. Această gloată nu s-ar da în lături de la nimic ca să își îndeplinească scopurile murdare; dar, slavă Domnului, sfârșitul li se zărește deja, iar “anul lor sfânt” și cărămizile lor de aur se vor prăbuși în curând.

Ei bine, frate Rutherford, voi încheia acum această scrisoare. Mă rog zilnic ca Tatăl ceresc să continue să vă binecuvânteze în serviciul lui. Și sora O'Halleran vă transmite iubirea ei creștinească. Rămân,

Fratele dvs., cu bucurie în serviciul său,
MICHAEL O'HALLERAN, *Australia*.

“ÎI VA ÎNCURAJA PE TOȚI MARTORII ADEVĂRAȚI”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD ȘI COLABORATORI:

Tocmai am citit articolul intitulat “Întrebări” din *Turnul de Veghere* din 1 martie, și acesta mă face mai plin de recunoștință față de Iehova Dumnezeu decât o pot spune în cuvinte. După umila mea opinie, aceste răspunsuri transmit exact aceleași gânduri ca și toate celelalte publicații anterioare ale Societății ce tratează aceste întrebări particulare; și sunt sigur că acest *Turn de Veghere* recent îi va încuraja pe toți martorii adevărați să ia o poziție mai fermă în privința acestor subiecte și să-și lase deoparte teama de a se devota întru-totul lui Iehova.

Fie ca pacea lui Dumnezeu, pacea ce depășește înțelegerea omenească să rămână în inimile și mințile noastre prin Isus Cristos.

Al vostru, cu credință,
MAMIE P. THOMAS, *Pionier*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 IUNIE 1935

Nr. 12

Cuprins:

CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ
PARTEA a IV-a

- Pag. 309

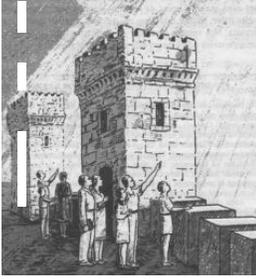
LUPTA ÎMPOTRIVA ÎMPĂRĂȚIEI LUI
DUMNEZEU

- Pag. 328

SCRISORI

- Pag. 332

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Iunie 1935

Nr. 12

CÂNTECE DE BUCURIE

“ Tu ești ascunzișul meu; mă vei păzi de restriște; mă vei înconjura cu cântări de eliberare!” – Ps. 32:7

(CONTINUAREA PROFETIEI LUI HABACUC)

PARTEA a IV-a

Iehova se află la templul său sfânt, și Isus Cristos și-a adunat la el sfinții. Acest mare adevăr, o dată ce este vestit, aduce multă bucurie rămășiței, pentru că “Îmi vei arăta cărarea vieții; în prezența ta este plinătatea bucuriei; la dreapta ta se află plăceri pentru totdeauna.” (Ps. 16:11) Cei care s-au devotat lui Iehova și Împărăției sale apreciază acum faptul că bucuria lor este însoțită de necazuri și frământări din cauza dușmanului, care încearcă cu disperare să îi distrugă pe cei care îi servesc lui Iehova Dumnezeu. Cei răzvrățiți sunt condamnați la distrugere, și de aceea rămășița se roagă pe drept: “Nimicește-i, Dumnezeule; lasă-i să cadă prin propriile lor sfaturi; aruncă-i afară în mulțimea fărădelegilor lor, pentru că s-au răzvrătit împotriva ta. Dar să se bucure toți cei ce își pun încrederea în tine; să strige de bucurie întotdeauna, pentru că îi aperi; de asemenea, să se bucure în tine cei ce iubesc numele tău.” – Ps. 5:10, 11.

2. Rămășița iubește numele lui Iehova și știe că numele său sfânt va fi justificat, și bucuria lor este tocmai justificarea numelui lui Dumnezeu. Ei caută cu grijă și zel să se umple de o cunoștință și înțelegere a pașilor prin care se dezvăluie treapta marile sale scopuri, ca să poată umbla vrednici înaintea lui. Unor asemenea credincioși, Iehova le spune: “ Eu te voi instrui și te voi învăța în calea pe care trebuie să mergi, te voi călăuzi cu ochiul meu.” (Ps. 32:8) Fiind învățați de însuși Iehova, și învățând de la el semnificația persecuțiilor din prezent asupra martorilor lui Iehova, cei credincioși sunt asigurați de victoria finală, și de aceea cântă: “ Tu ești ascunzișul meu; mă vei păzi de restriște; mă vei înconjura cu cântări de eliberare.” – Ps. 32:7.

3. Profetul Habacuc a reprezentat rămășița credincioasă ce trăiește în prezent pe pământ. Punând întrebări pertinente lui Iehova, și primind răspunsul de la Cel Preaînalt, Habacuc a fost cuprins de rugăciune, mulțumire și bucurie, și a rostit o cântare extatică: “ O rugăciune a profetului Habacuc, un poem.” – Hab. 3:1.

4. Versetul 1 din capitolul 1 al profeției lui Habacuc este o “povară” sau profeție împotriva dușmanilor lui Iehova, iar capitol trei este parte din această “povară”. Dumnezeu face cunoscut scopul său poporului său și cum va fi îndeplinit acest scop, iar această cunoștință aduce bucurie rămășiței și o face să înalțe cântări de laudă. Habacuc dă aici glas în cântarea unei rugăciuni ce emoționează profund sufletul; aceasta fiind rugăciunea răscolitoare de laudă a rămășiței lui Iehova. Cântarea-rugăciune este “pe Șigionoth” (*R.V.*) adică “în stilul unei ode”. (*Roth*) Conform rădăcinii cuvântului ebraic, sugerează o stare de transă, de a fi răpit de farmec. Înseamnă un poem neregulat, sălbatic și rătăcitor. Este un psalm sau o cântare de înălțare care se ridică până la o stare în care profetul este transportat, căci Iehova i-a dat lui Habacuc o viziune a ceea ce avea să se petreacă. Înțelegerea din prezent a acestei viziuni îi răpește pe cei care văd ce se va petrece curând.

5. Habacuc a stat de veghe și a auzit ce avea Dumnezeu să îi spună și de ce Iehova a îngăduit faptele celor răi, și ce le-a făcut acestora, și acum se roagă ca Iehova să împlinească judecățile consemnate până acum. Tot astfel, rămășița care stă de veghe a auzit motivele pentru care Iehova a permis ca membrii ei să sufere din cauza dușmanului, și se bucură și îl roagă pe Iehova într-o cântare de rugăciune să aducă repede împlinirea acestor judecăți. “ DOAMNE, am auzit vorbirea ta [faima ta, *A.R.V.*, *notă marginală*] și m-am înspăimântat; DOAMNE, înviorează-ți lucrarea în mijlocul anilor, fă-o cunoscută în mijlocul anilor; în furie, amintește-ți mila!” (Hab. 3:2) Prin revelarea profeției și clarificarea bătăliilor anti-tipice din vechime pentru martorii lui Iehova, acești credincioși au auzit într-adevăr azi “vestea despre faima sa” și, prin credință, văd că faima lui Iehova la Armagedon va fi universală. Dar rămășița nu a primit o înțelegere a scopului său înainte de venirea Domnului la templu. Fiind învățați de Dumnezeu însuși, ei află că scopul său este să-și facă un nume glorios și că disputa sau chestiunea supremă care trebuie rezolvată este justificarea numelui său sfânt, și că prin această justificare supremația sa va fi cunoscută de toți. Într-o anumită perioadă de timp, acești urmași ai lui Isus Cristos au înțeles că Armagedonul va însemna doar anarhie sau lupte de clasă între creaturile umane; dar acum ei văd că la Armagedon întreaga organizație a Diavolului se va așeza în formație de luptă împotriva celor ce stau de partea lui Iehova, și de aceea Armagedonul este într-adevăr lupta lui Iehova, bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Precedenta înțelegere și interpretare a scopului lui Iehova pălește ca însemnătate comparată cu revelarea scopului său real.

6. Iehova a rostit înaintea lui Habacuc “vaiurile” împotriva lumii, și mai ales împotriva “creștinătății” și Habacuc spune, reprezentând rămășița: “M-am

(eu) înfricoșat” și “îmi e teamă” (R.V.) Acum, că rămășița a auzit cuvintele lui Iehova care spun că bătălia Armaghedonului se apropie vertiginos, membrii ei stau uluiți și cuprinși de teamă sfântă înaintea lui Dumnezeu. Cei din rămășiță, bizuindu-se pe puterea lui Iehova, nu se tem pentru ei înșiși sau pentru siguranța lor, ci manifestarea puterii lui Dumnezeu la Armaghedon le inspiră frică și teamă sfântă. Să nu uităm că toate națiunile vor fi implicate; că oamenii care alcătuiesc armatele pământului, care sunt împotriva lui Iehova Dumnezeu și a poporului său, vor cădea și că Armaghedonul va fi un măcel al mulțimilor, atunci când “carnea li se va mistui în timp ce ei stau încă pe picioarele lor, și ochii li se vor mistui în orbitele lor, și limba li se va mistui în gura lor” (Zah. 14:12 și nu vor supraviețui destui cât să-și îngroape morții, și oamenii vor vedea că va fi un timp teribil și înfricoșător. Ei își dau seama de importanța cuvintelor lui Isus, care spun că va fi un necaz cum lumea nu a cunoscut până acum și nici nu va mai cunoaște. Văzând că se apropie aceste lucruri înfricoșătoare, rămășița stă într-adevăr împietrită de uimire și teamă înaintea puterii lui Dumnezeu cel Atotputernic. Atunci când Moise le-a amintit israeliților pe câmpiile Moabului de cele întâmplate la muntele Sinai și a spus: “Eu stăteam în timpul acela între DOMNUL și voi, ca să vă arăt cuvântul DOMNULUI, pentru că vă temeți din cauza focului și nu v-ați urcat pe munte” (Deut. 5:5) “Și așa de înspăimântătoare era priveliștea, încât Moise a spus: Sunt tare îngrozit și tremur.” (Evr. 12:21) Cei din rămășiță nu fac parte din cei care cred că Armaghedon va fi o confruntare de mici proporții. Niciodată nu a avut loc ceva atât de mareț și teribil precum ce va avea loc la Armaghedon. Va fi o luptă Dumnezeului cel Atotputernic împotriva unor dușmani disperati, așezați în tranșe. Puterea demonstrată atunci de Dumnezeu va insufla teamă în inimile întregii creații. Chiar și obiectele neînsuflețite vor tremura. Distrugerea armatelor lui Faraon în Marea Roșie a prefigurat Armaghedonul, iar atunci când Moise și ceilalți israeliți au contemplat-o, Moise a zis: “Cine este asemenea ție, DOAMNE, printre dumnezei? Cine este asemenea ție, glorios în sfințenie, înspăimântător în laude, făcând minuni? Tu ai întins mâna ta dreaptă, pământul i-a înghițit. În mila ta ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat; i-ai călăuzit în puterea ta la sfânta ta locuință.

Poporul va auzi și se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii Palestinei.” – Ex. 15:11-14.

7. Apoi, Moise a spus din nou: “Să te temi de numele acesta glorios și de temut, de DOMNUL DUMNEZEUL TĂU” (Deut. 25:28) “ Amintește-ți de ce ți-a făcut Amalec pe cale, când ai ieșit din Egipt” (Deut. 10:17) Martorii lui Iehova nu se tem de dușman, alcătuit din Satan, Gog și toate forțele lor de pe pământ, pentru că această teamă e risipită de iubirea și devotamentul lor față de Iehova și Împărăția sa (1 Ioan 4:18; 2 Cron. 20:15; Ps. 27:1-3) Siguranța și ocrotirea li se cuvinte doar celor care se încred deplin în Iehova și îi servesc.

8. Lucrurile pe care Iehova le-a făcut împotriva dușmanilor poporului său în vechime sunt mostre a ceea ce se va petrece acum la Armaghedon. Rămășița

se roagă, de aceea, precum Habacuc: “O, Doamne, reînvie faptele tale de-a lungul anilor”. O altă traducere spune “În mijlocul anilor, reînsuflește-le” (*Douay*) Martorii lui Iehova se roagă în prezent ca, potrivit voinței sale, Iehova să repete faptele sale din vechime, după cum a promis, și anume: “ Atunci va ieși DOMNUL și va lupta împotriva acelor națiuni, ca atunci când a luptat în ziua bătăliei.” (Zah. 14:3) Aceasta va fi lucrarea lui Iehova, lucrarea sa minunată și stranie. Studentul credincios al profeției divine învață acum de ce Iehova a dus bătălia pentru poporul său în vechime și că aceste bătălii pe care le-a purtat au prezis marele război universal care se apropie acum. “ Noi am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule, părinții noștri ne-au spus ce lucrare ai făcut în zilele lor, în timpurile din vechime. Cum ai alungat pe păgâni cu mâna ta și i-ai sădit; cum ai chinuit popoarele și le-ai alungat.” (Ps. 44:1, 2) Iehova a spus: “Voi, cei dintre păgâni, priviți și luați aminte și minunați-vă cu uimire, căci în zilele voastre voi lucra o lucrare pe care voi nu o veți crede chiar dacă vi se va spune.” (Hab. 1:5) “ Pentru că tu, DOAMNE, m-ai înveselit prin lucrarea ta, voi triumfa în lucrările mâinilor tale.” (Ps. 92:4) “Lucrarea lui este demnă de cinste și glorioasă; și dreptatea lui dănuiește pentru totdeauna.” – Ps. 111:3.

9. “Fă-o cunoscută în mijlocul acestor ani” (*R.V.*) Apogeul acestor ani a fost atins în 1914, an când sistemul lui Satan s-a sfârșit, și Isus Cristos, regele legiuit al lumii, a fost întronat. Atunci au început necazurile ce frământă lumea, și acestea se vor încheia la Armaghedon într-o demonstrație de putere atât de spectaculoasă, încât toți vor afla că mâna cea puternică a lui Iehova este cea care realizează aceste lucruri: “De aceea, iată, de data aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele meu este DOMNUL.” (Ier. 16:21) “ Astfel voi face cunoscut numele meu sfânt în mijlocul poporului meu Israel; și nu îi voi mai lăsa să pângărească numele meu sfânt; și păgânii vor cunoaște că eu sunt DOMNUL, Cel Sfânt în Israel.” – Ez. 39:7.

10. Cuvintele lui Habacuc, după traducerea *Rotherham*, spun: “O vei face tu cunoscută în mijlocul anilor? În frământări?”, nota marginală redând “frământări” ca “agitație”, “tumul” sau “mânie”: Mânia denotă aici o vreme plină de frământări, tremur și neliniște. Acest lucru arată și mai mult că se referă la vremea Armaghedonului. În sprijinul acestei afirmații, psalmistul spune: “ DOMNUL domnește; să tremure popoarele; el șade între heruvimi; să se cutremure pământul!” – Ps. 99:1.

11. Tot despre această perioadă de timp, profetul Isaia spune: ” Ca atunci când focul ce topește arde, focul face apele să fiarbă, pentru a face numele tău cunoscut potrivitnicilor tăi, ca națiunile să tremure înaintea feței tale!” (Isa. 64:2) “Sunați din trâmbiță în Sion și sunați alarma pe muntele meu cel sfânt; să tremure toți locuitorii țării, pentru că ziua DOMNULUI vine, pentru că este aproape!” (Ioel 2:1) Aceste texte arată că toate națiunile vor fi implicate în acest mare război universal. Mânia lui Dumnezeu se îndreaptă împotriva lui Satan și a gloatei lui. Acea mânie a început să se reverse în 1914, și atunci “ Și națiunile s-au mâniat și a venit furia ta.” – Rev. 11:18.

12. Rugăciunea lui Habacuc, și în prezent cea a rămășiței, vor fi atunci auzite de Iehova și vor primi răspuns de la el. “Căci DOMNUL se va ridica precum în muntele Perașim, se va înfuria ca în valea Gabaonului, ca să își facă lucrarea, lucrarea lui străină; și să împlinească fapta lui, fapta lui neobișnuită. (Isa. 28:21) Rugăciunea lui Habacuc cere ca în mânia sa, Iehova “să nu uite mila”; adică mila față de cei devotați lui Iehova, reprezentați de rămășiță și de clasa Ionadabilor. Dumnezeu își va aminti și îi va proteja și ocroti pe cei ce stau de partea numelui lui Iehova Dumnezeu și vestesc cu curaj mesajul său.” De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acum voi întoarce din nou pe captivii lui Iacob și voi avea milă de toată casa lui Israel și voi fi gelos pentru numele meu cel sfânt.” – Ez. 39:25.

13. Puterile conducătoare ale acestei lumi se vor prăpădi în mijlocul marilor necazuri, dar Iehova va avea milă de cei ce îl iubesc și îi servesc. “Căci munții se vor depărta și dealurile vor fi mutate, dar bunătatea mea nu se va depărta de tine, nici legământul păcii mele nu va fi mutat, spune DOMNUL, care are milă de tine.” (Isa. 54:10) Mila sau îndurarea va însemna că Dumnezeu îi va cruța la Armaghedon, în vremea mâniei sale, pe cei ce îi servesc, dar nu va face asta de dragul lor, ci de dragul numelui său. “Dar tu, DUMNEZEULE Domnul, lucrează pentru mine datorită numelui tău, pentru că mila ta este bună, salvează-mă!” – Ps. 109:21

14. În vechime, Iehova pornea să-și justifice numele luptând împotriva dușmanilor poporului său ales, dar acțiunile sale aveau în principal rolul de a prefigura marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Atunci când l-a trimis pe Moise în Egipt să-și facă un nume, acest lucru a fost temporar, pentru că nu sosise încă timpul fixat al lui Dumnezeu pentru distrugerea completă a dușmanului. La Armaghedon, el își va justifica permanent și complet numele său sfânt. Cântarea-rugăciune a lui Iehova recapitulează faptele lui Iehova din trecut, care prezic ce se va petrece la Armaghedon. “Dumnezeu a venit din Teman și Cel Sfânt din muntele Paran. Selah. Gloria lui a acoperit cerurile și pământul era plin de lauda lui.” – Hab. 3:3.

15. Iehova a inspirat rugăciunea lui Habacuc de “a-și reînvia lucrarea” la împlinirea anilor, și ceea ce a făcut în semn de răspuns la ea, Dumnezeu nu împlinise decât la scară mică în trecutul îndepărtat. Profetul se referă succint la acele fapte ale lui Iehova din vechime care prezic împlinirea rugăciunii profetice ce este acum în curs de desăvârșire. În viziune, l-a privit pe Dumnezeu venind dinspre Teman. Teman a fost nepotul lui Esau, sau Edom; și o parte din țara de sud era numită după Teman. (Gen. 36:11-15) Iehova este prezentat ca venind dinspre Teman. Interpretarea marginală a acestui text este: “Dumnezeu a venit dinspre sud”. În marșul său triumfal dinspre Muntele Sinai spre Ierusalim, Dumnezeu și-a condus poporul prin țara Teman. “Dumnezeule, când ai mers înaintea poporului tău, când ai mărșăluit prin pustie, Selah, Pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat în prezența lui Dumnezeu, însuși Sinai s-a clătinat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.” Ps. 68:7, 8.

16. Acest lucru se corelează cu afirmația din Judecători: “DOAMNE, când ai ieșit tu din Seir, când ai mărșăluit din câmpia Edomului, pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii de asemenea au picurat apă. Munții s-au topit dinaintea DOMNULUI, și Sinaiul, dinaintea DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.” – Jud. 5:4, 5.

17. Iehova a ales Ierusalimul ca oraș pentru poporul său, și și-a așezat numele acolo; și va purta, într-adevăr, bătălia Armagedonului și își va justifica numele; de aceea, Ierusalimul reprezintă glorioasa sa organizație, pe care o apără. El este Cel Puternic peste întreaga sa oștire, care include și rămășița de pe pământ. Cu viteză fulgerătoare Iehova gonește spre luptă, iar acest lucru este simbolizat de faptul că se apropie dinspre sud pentru a intra în luptă: “Și DOMNUL va fi văzut deasupra lor și săgeata sa va ieși ca fulgerul: și Domnul DUMNEZEU va suna trâmbița și va merge cu vârtejurile de vânt de la sud.” (Zah. 9:14) El vine precum o vijelie; lucru care indică mare iuțeală și că lupta va începe din senin și va surprinde inamicul, și îi va pricinui distrugerea subită. “Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.” – 1 Tes. 5:3.

18. Habacuc spune mai multe, și anume: “un Sfânt din muntele Paran.” În mod clar, muntele Paran este folosit aici ca ilustrație. Pentru unii, acest nume propriu înseamnă “frumos, strălucitor”. Iehova, în marșul său cuceritor spre bătălia Armagedon, vine din cel mai înalt loc, ilustrat de mulți, dar cu mult mai semeț și mai frumos decât muntele Paran. Dumnezeu i-a condus pe israeliți dinspre Sinai spre nord prin mâna lui Moise, iar acum își conduce oștirea sa puternică prin mâna Mai-Marelui Moise, Isus Cristos, venind dinspre sud pentru a se vâri în marea bătălie. Moise le-a relatat înaintarea lui Dumnezeu israeliților pe câmpiile Moabului. “El a zis: DOMNUL a venit din Sinai și le-a răsărit din Seir; el a strălucit din muntele Paran și a venit cu zecile de mii de sfinți, de la dreapta lui ieșea o lege de foc pentru ei. Da, el a iubit poporul; toți sfinții săi sunt în mâna ta, și ei au șezut la picioarele tale; fiecare va primi din cuvintele tale.” – Deut. 33:2, 3.

19. La Armagedon, “și DOMNUL Dumnezeuul meu va veni, și toți sfinții împreună cu tine.” (Zah. 14:5) În această ilustrație profetică, Isus Cristos este prezentat ca fiind comandantul șef, care conduce toate oștirile cerești și de pe pământ spre executarea judecății lui Iehova împotriva dușmanului. Despre același lucru, Iuda a scris: “Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai lui, 15Ca să facă judecată peste toți și ca să condamne pe toți cei neevlavioși dintre ei, pentru toate faptele lor neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, și pentru toate cuvântările lor grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au vorbit împotriva lui.” – Iuda 14, 15.

20. În Habacuc 3:3 apare cuvântul “Sela”, care înseamnă “pauză” sau “suspendare” a muzicii sau a cântecului. Acest cuvânt ar putea indica o pauză în activitatea întreprinsă sau în spusele rămășiței. Va vedea oare rămășița de pe

pământ, reprezentată simbolic de Habacuc, marșul forțelor lui Iehova care intră în bătălia Armagedonului? Unele dintre profeții par să răspundă clar afirmativ acestei întrebări, și anume că vor vedea începutul Armagedonului. Prin faptul că rostește această cântare-rugăciune, Habacuc reprezintă rămășița care cântă laudele lui Iehova atunci când, prin credință, vede că Armagedonul este aproape. Pare deosebit de potrivit să afirmăm că, într-adevăr, dacă rămășița va vedea începutul bătăliei Armagedonului, manifestarea puterii și gloriei lui Iehova va fi atât de copleșitoare încât membrii rămășiței își vor înceta sau opri pentru o vreme cântarea ca să contemple splendoarea, autoritatea, puterea și gloria Domnului minunându-se și înfricoșându-se. Marea demonstrație spectaculoasă a puterii Domnului va face în mod sigur rămășița să se oprească din cântat și să rămână absolut uluită o vreme.

21. Imediat după pauză, profeția spune: “Gloria lui [a lui Iehova] a acoperit cerurile”. Aceasta va fi o manifestare uluitoare a puterii lui Iehova care va apărea pe cer, și care va întrece strălucirea soarelui în miezul zilei, și în vremea în care va avea loc “pământul va fi umplut de cunoștința gloriei lui Dumnezeu precum apele acoperă adâncul mării”, și toate națiunile, semințiile și popoarele pământului vor asista în același timp la aceasta. Dumnezeu a declarat în mod repetat cu privire la dușman că ‘vor ști că eu sunt Dumnezeu’. Prin credința lor, membrii rămășiței îl văd acum pe Iehova în carul său fabulos de luptă înaintând spre poziția de luptă, dar este cert că la timpul fixat întregul pământ va putea vedea cu ochii săi o demonstrație a puternicei organizații a lui Dumnezeu avansând spre bătălie. Profetul lui Iehova spune: “Și eu voi pune gloria mea printre păgâni și toți păgânii vor vedea judecata mea pe care am făcut-o și mâna mea pe care am pus-o asupra lor.” – Ez. 39:21.

22. Israeliiții au văzut pe muntele Sinai o manifestare a puterii lui Iehova, iar profetul spune: “Astfel casa lui Israel va cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeu lor din acea zi înainte.” (Ez. 39:22) Lucrul văzut de israeliți pe muntele Sinai le-a părut înfricoșător. “Și vederea gloriei DOMNULUI era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel.” (Ex. 24:17) Lucrurile pe care le-au văzut israeliții li s-au arătat ca niște mostre sau prefigurări a ceea ce avea să se petreacă la sfârșitul lumii. – 1 Cor. 10:11.

23. Scripturile dezvăluie clar că manifestarea puterii lui Iehova la Armagedon va umple de teamă și teroare inimile dușmanilor. Habacuc, descriind deschiderea luptei, spune: “Iar pământul s-a umplut de lauda lui”. Este cert că nu dușmanul va înălța cântări de laudă lui Iehova, și deci această parte a textului trebuie să însemne că laudele lui Dumnezeu vor fi cântate de mica ceată de martori ai lui Iehova care vor trăi atunci pe pământ, privind gloria sa și marșul armatei sale în ordine de război plecând la luptă. Iehova a dat în vechime ilustrații tocmai ale acestui lucru, atunci când i-a trimis pe israeliți împotriva moabiților, amoniților și celor de pe Muntele Seir și a poruncit să fie puși cântăreți în rândurile oștirii, și toți să cânte pe măsură ce se apropie de dușman. “Și când au început să cânte și să laude, DOMNUL a pus pânze împotriva copiilor

lui Amon, lui Moab și a celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda; și au fost loviți.” (2 Cron. 20:22) Este adevărat deci că rămășița vede acum gloria lui Iah și cântă: “DOAMNE, Domnul nostru, cât de măreț este numele tău în tot pământul! Tu care ai pus gloria ta deasupra cerurilor!” (Ps. 8:1) Nu e oare adevărat că credincioșii ce vor trăi pe pământ în vremea Armagedon vor cânta laudele lui Iehova atunci când va începe războiul? “Cântați-i Domnului o cântare nouă, lauda sa de la marginile pământului, voi, care coborâți la mare și la tot ce este în ea, voi, insule, și voi, locuitori ai lor! Să-i dea glorie Domnului și să vestească lauda sa pe insule! [locurile stabile, adică acelea care stau neclintite de partea Domnului]”. Iată și ce se va petrece când lupta va începe: “ Cântați DOMNULUI o cântare nouă și lauda lui de la marginea pământului, voi care coborâți la mare și tot ceea ce este în ea, insulele și locuitorii acestora. Să dea glorie DOMNULUI și să vestească lauda lui în insule.DOMNUL va înainta ca un viteaz, va stârni gelozie ca un bărbat de război, el va striga, da, va răcni; va învinge pe dușmanii săi.” – Isa. 42:10, 12, 13

24. Profetul pare foarte clar să se refer la gloria Domnului de la începutul luptei atunci când spune: “ Și strălucirea lui era ca lumina; el avea coarne ieșind din mâna lui și acolo era ascunderea puterii lui.”(Hab. 3:4). Într-adevăr, este scris că Dumnezeu este lumină și în el nu este niciun fel de întuneric. (1 Ioan 1:5) La Armagedon, va face ca lumina sa glorioasă să strălucească pentru ca toți să poată vedea gloria sa. “La strălucirea dinaintea sa, norii lui groși au trecut; grindină și cărbuni de foc.

DOMNUL de asemenea a tunat în ceruri și cel Preaînalt a dat drumul vocii sale; grindină și cărbuni de foc.” – Ps. 18:12, 13.

25. Această cântare a lui David a fost intonată cu prilejul bătăliei purtate de Dumnezeu împotriva dușmanilor lui David, care a constituit și ea o mostră sau un anti-tip al lucrurilor ce se vor petrece la Armagedon.

26. Această parte a profeteiei, conform traducerii *Rotherham*, spune: “Raze [notă marginală: și raze (două ramuri, coarne)] ieșeau din mâna sa.” O altă traducere spune: “Din mâna sa izvorau raze” (*Leeser*) Razele de lumină ale lui Iehova sunt puterea, și, precum niște coarne, împing înapoi spre nimicire forțele întunericului. Se sugerează deci că aceste raze sau coarne sunt precum niște sulite, care împung și alungă dușmanul. Mâna glorioasă a lui Dumnezeu cel Atotputernic, și razele de lumină din mâna sa sunt fulgere aruncate de cel Atotputernic care aduc distrugere și nimicire în rândurile dușmanului.

27. ‘Mâna (palma) lui deschisă’ îl reprezintă foarte bine pe Isus Cristos, pe care Iehova îl folosește ca Executant al său pentru a-l distruge de dușman, și despre care este scris: “ Dacă îmi ascut sabia strălucitoare și mâna mea apucă judecata, voi întoarce răzbunare dușmanilor mei și voi răsplăti celor care mă urăsc. Îmi voi îmbăta săgețile de sânge și sabia mea va înghiți carne; și le voi îmbăta de sângele celor uciși și al captivilor, de la începutul răzburărilor peste dușman.” (Deut. 32:41,42) Apoi profetul Habacuc spune: “Și acolo se ascundea puterea lui”; adică puterea se ascundea în mâna sa. Întreaga putere din ceruri și de pe

pământ a fost încredințată de Dumnezeu în mâna lui Isus Cristos, care va aplica acea putere la timpul fixat al lui Dumnezeu. (Mat. 28:18; Ioan 5:27) În timpul lungii perioade de timp în care Satan a fost conducătorul nestânjenit al acestei lumi, și până în 1914, această mare putere a lui Iehova a fost ascunsă. Dar, la Armaghedon mâna lui Iehova se va deschide și va fi percepută de simțurile celor ce locuiesc pe pământ. – Ps. 110:2.

28. Invincibilul Iehova al oștirilor mășăluiește în luptă, și totul trebuie să piară dinaintea lui. “Înaintea lui mergea ciurma și cărbuni aprinși mergeau înaintea picioarelor lui.”(Hab.3:5). Este clar că aceasta nu este ciurma (epidemia) menționată în Matei 24, cea care însoțește Războiul Mondial și marchează începuturile necazurilor abătute asupra lumii; ci, dimpotrivă, ciurma menționată de Habacuc este aceeași cu cea descrisă de Ezechiel, care îi va lovi pe Gog și forțele sale, despre care Ezechiel consemnează: “Voi chema sabia împotriva lui în toată regiunea mea muntoasă”, zice Domnul Suveran Iehova. " Și voi chema sabia împotriva lui pe toți munții mei, spune Domnul DUMNEZEU; sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său. Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste el și peste cetele lui și peste popoarele cele multe care sunt cu el, o ploaie torențială și pietre mari de grindină, foc și pucioasă. Astfel mă voi preamări și mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că eu sunt DOMNUL.” – Ez. 38:21-23.

29. “Creștinătatea” este cetatea necredincioasă prefigurată de necredinciosul Ierusalim. Corpurile medicale și sanitare ale “creștinătății” care au luptat împotriva bolilor nu-i vor fi de niciun folos la Armaghedon și nu vor putea opri ciurma (epidemia) și boala. Iehova Dumnezeu va lovi dușmanul cu aceste epidemii, și toți cei care au fost și care sunt împotriva organizației sale sfinte sunt reprezentați de Ierusalimul necredincios. Cei credincioși sunt reprezentați de Ierusalimul credincios; și “creștinătatea”, de vreme ce a luptat împotriva adevăraților servi ai Domnului, va suferi de epidemiile și plăgile descrise, din voia Domnului, în Cuvântul său: “Și aceasta va fi plaga cu care DOMNUL va lovi toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: Carnea li se va mistui în timp ce ei stau încă pe picioarele lor, și ochii li se vor mistui în orbitele lor, și limba li se va mistui în gura lor.” – Zah. 14:12.

30. Continuând să descrie demonstrația de putere a lui Iehova ce înaintează împotriva dușmanului la Armaghedon, cântarea-rugăciune a lui Habacuc spune: “Și cărbuni încinși [*notă marginală*: boli, febră] în urma lui”. “Și săgeți de foc îi țâșneau din picioare” (*R.V.*) Sensul fundamental al cuvântului original este de incandescență, de ardere, fie că sunt cărbuni, fulger sau boală. Națiunile au primit avertismente de la martorii lui Iehova cu privire la aceste arderi, aceștia acționând conform poruncilor Domnului. Acești credincioși au primit “cărbunii aprinși” de la heruvim și, după poruncă, au pornit și i-au împrăștiat peste cetatea necredincioasă a “creștinătății”. (Ez. 10:1-8) Dușmanii lui Iehova devin acum așternut la picioarele sale, iar el îi calcă în picioare și abate asupra lor foc și nimicire, iar aceștia vor fi anihilați. “ Dar cerurile și

pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate, fiind rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor neevlavioși. Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea zi cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care sunt pe el vor fi arse în întregime. Așteptând și grăbindu-vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură mare!” – 2 Pet. 3:7, 10, 12.

31. În 1914, la comanda lui Iehova, Mihael, adică Cristos, marele Prinț și Rege, s-a ridicat să domnească. (Dan. 12:1) Acest prinț puternic inspectează pământul înainte de începerea Armagedonului. Profetul Habacuc spune: ” El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice.” – Hab. 3:6.

32. În timp ce Isus Cristos, la porunca lui Iehova, a măsurat pământul, el a făcut și ca martorii săi să meargă pe tot întinsul pământului și să-i declare judecata. Atunci când se va împlini vremea Armagedonului, Domnul nu va sta în loc și nici nu își va înceta marșul. El va zgudui cerurile și pământul și va înainta cu iuțea unei vijelii. “El a căutat înainte și a făcut pământul să se cutremure.”, după cum spune traducerea *Leeser*. La muntele Sinai, pământul s-a zguduit, iar aceasta a fost doar o mostră a celor ce se vor petrece la Armagedon. (Evr. 12:26, 27) “ Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit pentru ele.” – Rev. 20:11.

33. Domnul a privit activitățile dușmanului care a executat multe conspirații, ligi, sfidări și alte forme de opunere față de Dumnezeu și Împărăția sa, ca și învinuirile și persecuțiile la adresa martorilor lui Iehova; și nu doar că le-a văzut, ci a făcut ca martorii să le spună oamenilor că aceste diverse agenții sunt mlădițele lui Satan și constituie parte din organizația rea a lui Satan; și a făcut ca martorii săi să declare înaintea oamenilor că scopul lui Dumnezeu este să-i distrugă curând pe cei răi, la Armagedon. Va permite oare acum Iehova națiunilor care au defăimat numele său sfânt să continue pe calea lor rea? Cântarea-rugăciune a lui Habacuc răspunde: “A privit și apoi a făcut națiunile să tremure”. Oamenii care dețin funcții de conducere în această lume pretind că națiunile, reprezentate simbolic de munți, sunt eterne și nu vor pieri niciodată. Cei care promovează scheme de așa-zisă “recuperare națională” susțin că națiunile dăinuie și trebuie să dăinuie pentru totdeauna și că boala din prezent este doar temporară și că aceste strategii concepute de oameni vor scoate din groapă națiunile și acestea vor continua să existe la nesfârșit. Dar Iehova Dumnezeu este capabil să le facă una cu pământul, și chiar o va face prin mâna lui Isus Cristos. (Ps. 2:9) Națiunile din prezentul sistem rău sunt “ Tu ești mai glorios și mai măreț decât munții de pradă.” (Ps. 76:4) Habacuc spune (în 3:6): “ El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice”. Conducătorii acestui pământ sunt cei ce pretind că acești “munți” sau

regate sunt eterne; dar la Armaghedon acestea se vor prăpădi ca niște “munți [sau națiuni] de pradă” înaintea oștirii triumfătoare a lui Iehova. În timpul Războiului Mondial, martorii lui Iehova au fost risipiți și au rătăcit prin toți acești munți sau națiuni până când Domnul, începând cu 1918, i-a adunat și i-a adus la muntele său, adică organizația sa și locul său sigur. (Ez. 34:5-13; Ps. 91:1-8) Iehova le spune acum națiunilor din organizația lui Satan: “ Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva ta, munte distrugător, tu care distrugi tot pământul; și eu îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi rostogoli de pe stânci și te voi face un munte ars.” (Ier. 51:25) Niciun fel de salvare sau binecuvântare nu poate fi oferită popoarelor din partea oricăreia dintre aceste națiuni sau a oricărei părți din organizația lui Satan. “ Cu adevărat în zadar se așteaptă salvare de la dealuri și de la mulțimea munților. Cu adevărat în DOMNUL Dumnezeu nostru este salvarea lui Israel.” (Ier. 3:23) Toate aceste națiuni vor pieri. “Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul lui și va coborî și va călca în picioare înălțimile pământului. Și munții se vor topi sub el și văile, ca ceara înaintea focului, se vor despica și ca apele turnate dintr-o râpă.” (Mica 1:3, 4) Dacă aceasta ar fi voința lui, Dumnezeu ar putea face literalmente ca munții să se topească; dar se pare că aceste texte se referă de fapt la națiunile pământului, care vor fi topite, făcute una cu pământul și vor dispărea. “ Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă și ascuțită cu dinți, vei vântura munții și îi vei pisa mărunț și vei face dealurile ca pleava. Le vei vântura și vântul le va duce și vârtejul de vânt le va împrăștia, iar tu te vei bucura în DOMNUL și te vei fâli în Cel Sfânt al lui Israel.” – Isa. 41:15,16.

34. Supraputerile sau elementele de deasupra conducătorilor pământului, adică cei care dictează de fapt politicile diferitelor națiuni nu sunt oamenii care se află în prim plan, cât mai ales cei care stau în umbră. Aceștia sunt rareori văzuți, și publicul știe foarte puține despre ei, dar aceștia sunt de fapt cei ce le spun oamenilor de pe scaune ce să facă. De pildă, în timpul Războiului Mondial, deși popoarele Franței și Germaniei se măcelăreau în număr mare, marii producători de puști și alte arme mortale, atât din Franța cât și din Germania se aflau în cârdășie pentru a prelungi războiul cu scopul de a continua să vândă popoarelor produsele lor la un preț exorbitant. Mânați de același scop, și marii producători de arme și muniții din Anglia au încheiat o înțelegere cu cei din Franța și Germania. Toți acești oameni super-puternici au lucrat împreună atât înainte de război, cât și după el; și, deși nimeni nu i-a acuzat niciodată de trădare, în ceea ce îi privește sunt cei mai vinovați oameni de pe pământ. Acești oameni au tras sforile, iar politicienii, ca niște păpuși, au sărit încolo și înapoi, iar marii predicatori au strigat către congregațiile lor:”Trebuie să folosim aceste arme și muniții pentru a arăta că suntem patrioți curajoși.” Nu s-ar putea găsi nicăieri o gloată mai mare de ipocriți.

35. O culme (tradusă “deal”) este cel mai înalt punct al unui munte, și de aceea reprezintă foarte bine superputerile sau oamenii din pozițiile cele mai înalte din națiunile pământului. Asemenea oameni nu se înclină niciodată înaintea altor oameni sau a lui Dumnezeu, dar la Armaghedon vor trebui să se

plece și să se târască în praf. Conform profeției lui Habacuc (3:6) “El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice”. Acești oameni ce reprezintă superputerile internaționale nu se implică niciodată în chestiuni locale, ci se ridică în vârful ierarhiei și deasupra tuturor celorlalți și se cred invulnerabili față de orice forțe ale națiunilor; dar acești oameni exaltați vor fi umiliți și înjosiți la Armaghedon, iar în această privință Cuvântul lui Dumnezeu este clar și explicit. (Mat. 23:12). Atunci când Israelii au fost scoși din Egipt, Dumnezeu a făcut ca până și creația neînsuflețită să se plece ca mărturie a numelui său: “Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacob dintr-un popor cu o limbă străină, Iuda a fost sanctuarul său și Israel locul stăpânirii lui. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. Munții au săltat ca berbecii și colinele ca mieii.” (Ps. 114:1-4) “Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, că muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat pe vârful munților și va fi înălțat peste dealuri; și toate națiunile vor curge spre el. Privirile îngâmfate ale omului vor fi umilite și trufia oamenilor va fi aplecată și numai DOMNUL va fi înălțat în acea zi. Căci ziua DOMNULUI oștirilor va fi peste fiecare ce este mândru și îngâmfat și peste fiecare ce este înălțat, și îl va înjosi.” – Isa. 2:2, 11, 12.

36. Iehova va îndrepta lucrurile la Armaghedon și influența și autoritatea oamenilor puternici și din poziții înalte nu va mai însemna absolut nimic. “Fiecare vale va fi înălțată și fiecare munte și deal va fi coborât, și cea strâmbă va fi îndreptată și locurile colțuroase, netede, și gloria DOMNULUI va fi revelată și toată făptura va vedea împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o.” (Isa. 40:4, 5) Nu-i de mirare că Habacuc a dat glas unei cântări-rugăciuni atunci când a avut o viziune cu aceste lucruri. Și, într-adevăr, rămășița cântă și se roagă acum, pentru că membrii ei știu că Iehova își va justifica numele și ei vor avea privilegiul de a fi de partea sa și a asista la victoria sa. Ceea ce pare foarte puternic în organizația Diavolului și în fiecare parte a ei este de fapt foarte neînsemnat în lumina puterii lui Iehova.

37. Habacuc spune: “Căile lui Iehova sunt veșnice.” “Acestea sunt căile lui de demult” (R.V.) Iehova nu se schimbă (Mica 3:6) Căile sale de demult pot și vor fi repetate de Dumnezeu la Armaghedon, la o scară cu mult mai mare decât până atunci. În trecutul îndepărtat, Dumnezeu a îndeplinit anumite fapte care au justificat la scară mică numele său, dar la Armaghedon lucrarea sa va fi stranie și miraculoasă, cu mult peste orice lucru îndeplinit până atunci: căci atunci când va veni să-și apere cauza și poporul, el “va fi din nou cel din vechime”, și întreaga creație va ști că Iehova este cel Atotputernic și Suveran.

38. Prin alte profeții, Iehova clarifică faptul că Gog, care este reprezentatul principal al lui Satan, va conduce forțele lui Satan în bătălia Armaghedonului. Armatele trăiesc în corturi, și deci corturile denotă simbolic locuințele războinicilor. Cântarea-rugăciune a lui Habacuc continuă astfel: “Am văzut corturile Cușanului în nenorocire, și perdelele țării lui Madian au tremurat.” (Hab. 3:7) “Cușan” pare să se refere aici la un anume Cuș, rege al Mesopotamiei,

și anume Cușan-Rișataim. (Jud. 3:10) Numele său înseamnă în ebraică “Cuș al celor două răutăți”, iar în arabă “șef a două guverne”; iar acest lucru pare să se potrivească foarte bine lui Gog, conducătorul organizației sau guvernului vizibil și invizibil al lui Satan; ca și al armatei lui Satan și al “forței cu două coarne” sau “fiarei cu două coarne”, și anume sistemul imperial Americano-Britanic, care corespunde lui Aram-Naraim, peste care domnea Cuș-Rișataim. (Rev. 13:11-17) Din aceeași regiune, descrisă de termenul *rișataim* și probabil chiar din același teritoriu a venit și profetul necredincios Balaam, care s-a angajat să blesteme poporul ales al lui Dumnezeu. (Num. 23:7) Astfel, el ilustrează felul în care Gog, acționând ca guvernator al sistemului imperial Anglo-American, se folosește de clerul angajat, care pozează ca profeți ai lui Dumnezeu, pentru a-i blestema pe martorii lui Iehova și a lupta împotriva lor. Sistemul imperial Anglo-American este “profetul fals” și corespunde lui Balaam. Gog îi adună pe îngerii și oamenii răi la Armagedon, care îi vor înconjura pe cei din poporul ales al lui Iehova, și este sigur că locul de adunare al acestei hoarde ticăloase va fi puternic tulburat, fapt ilustrat de cuvintele lui Habacuc, atunci când spune: “Am văzut corturile ... sub apăsarea nenorocirii.” A șaptea putere mondială istorică, controlată în prezent de Gog, va suferi cea mai mare lovitură dintre toate părțile vizibile ale organizației lui Satan, din cauza faptului că acest sistem imperialist a respins mesajul Împărăției lui Iehova, mesaj transmis între granițele sale mai deplin și temeinic decât în orice alt loc de pe pământ. De asemenea, aceasta reprezintă “scaunul fiarei”, “locul unde [martorii lui Iehova] ai rămas atașat de numele meu (..) chiar și în acele zile [înainte de 1918] locuiește Satan (prin Gog, agentul său principal)” – Rev. 2:13, 14.

39. Numele Madian înseamnă “discordie, bătaie”. În Habacuc 3:7, este menționat Madianul – “pânzele de cort din țara Madianului s-au cutremurat”. Falsul profet Balaam i-a instruit pe madianiți cum să-și ademenească dușmanii și cum să-i poticnească pe israeliți. (Num. 25:6-18) Acest lucru prefigurează faptul că toți cei care vor urma “falsul profet”, adică sistemul imperialist Anglo-american, pun prin aceasta o piatră de poticnire înaintea aleșilor lui Dumnezeu, și toți aceștia se vor cutremura și vor cădea. Răsturnarea madianiților prefigurează, de asemenea, și distrugerea organizației terestre a lui Satan. (Judecători, cap. 7 și 8) Atunci când pânzele de cort ale Madianului vor cutremura, țărâșii ce le fixează se vor desprinde și frânghiile se vor slăbi, și astfel corturile se vor prăbuși. Tot astfel, organizația Diavolului va tremura, se va zgudui și va cădea atunci când va afla că Iehova luptă împotriva ei. (Iacob 2:9) “ Pământul se va zgudui înaintea lor; cerurile vor tremura; soarele și luna vor fi întunecate și stelele își vor retrage strălucirea;

Și DOMNUL își va înălța vocea înaintea armatei sale, pentru că tabăra lui este foarte mare, pentru că este puternic cel care împlinește cuvântul său, pentru că ziua DOMNULUI este mare și foarte înfricoșătoare; și cine o poate suporta?” – Ioel 2:10, 11.

40. Nimic nu va putea rezista împotriva înaintării oștirii lui Iehova. Habacuc, profetul lui Dumnezeu, a avut atunci o viziune despre aceasta și rămășița, din îndurarea lui Dumnezeu, va vedea într-adevăr căderea organizației lui Satan; și, având acum cunoștințe în avans despre acest fapt, membrii săi sunt mult mângâiați și întăriți în speranța lor.

41. Râurile reprezintă popoarele națiunilor sub controlul lui Satan, unele cu voie, altele fără voie. “L-au nemulțumit râurile pe Domnul? S-a aprins mânia ta împotriva râurilor? S-a aprins furia ta împotriva mării, încât ai călărit pe caii tăi și te-ai urcat în carele salvării tale?” (Hab. 3:8) Atunci când poporul lui Dumnezeu înainta spre țara promisă, a fost întrerupt de anumite popoare, iar Dumnezeu a fost nemulțumit de cei ce i-au întrerupt. Iehova și-a ridicat în aceste zile puterea împotriva potrivnicilor; iar acest lucru prefigurează ce va avea loc în vremurile din urmă. Atunci când canaanii au auzit de marea putere arătată de Iehova, au tremurat de frică. (Iosua 5:1) Tot astfel, Dumnezeu își vedește nemulțumirea în prezent, dar nu o face în principal împotriva popoarelor sărace. El își manifestă puterea spre justificarea numelui său, și este nemulțumit de toți cei ce sprijină organizația lui Satan. Râul Arnon curge spre vest și se varsă în Marea Moartă. Iehova le-a spus israeliților: “ Ridicați-vă, călătoriți și treceți râul Arnon, iată, am dat în mâna ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului și țara lui; începe să o iei în stăpânire și luptă-te cu el în bătălie.

Astăzi voi începe să pun groaza de tine și teama de tine peste toate națiunile de sub tot cerul, care vor auzi mărturie despre tine și se vor cutremura și se vor chinui din cauza ta.” – Deut. 2:24, 25.

42. Precum râurile Arnon și Iordan, fluviul omenirii curge spre în marea morții. (Rom. 5:12) Toți din apele sale care se opun înaintării poporului lui Iehova merită să primească și vor primi dovezi aspre ale mâniei sale. La vremea când israeliții au trecut Iordanul, acel râu se revărsase. (Iosua 3:15) Tot astfel și în prezent, când poporul lui Dumnezeu înaintază spre Împărăție, populația pământului se află la apogeul său, după cum se auto-consideră ea și conform pretențiilor clerului și a altora care se vor a fi filozofi. Dar curând Dumnezeu își va manifesta neplăcerea și mânia împotriva tuturor acestor popoare. La vremea Armagedon, acea parte a râurilor omenirii cunoscute drept “oameni cu bună voință” și “Ionadabi” se va fi întors ca să scape de necaz sau strâmtorare și să rămână în viață.. Cât despre restul oamenilor, care vor rămâne de bunăvoie de partea organizației lui Satan, ei vor trebui să sufere marile necazuri și nimicirea din timpul Armagedonului, pentru că, precum râurile Iordan și Arnon, au acționat ca niște bariere sau stăvilare împotriva înaintării poporului ales al lui Dumnezeu spre Împărăție. Sprijinatorii organizației lui Satan au continuat să voteze și să lupte și să susțină aceeași veche clică care a condus vreme de secole întregi și continuă să conducă prin mijloace opresive, și preferă să facă asta decât să asculte mesajul despre Dumnezeu și Împărăția sa; astfel, aceștia merg pe calea potrivnică Împărăției, iar mânia lui Dumnezeu se va arăta împotriva lor.

43. “Marea” reprezintă simbolic elementele care sprijină și susțin organizația asupra a lui Satan pe pământ; iar factorii ei de conducere, acționând din voința și puterea lui Satan, țin marea sub control și o exploatează. Cea mai aprinsă furie sau mânie a lui Dumnezeu se îndreaptă împotriva unor asemenea factori de conducere, care exploatează popoarele și își duc mărfurile pe mare. Sprijinitorii domniei nelegiuite a lui Satan trebuie să simtă puterea mâinii lui Iehova, iar marea trebuie să sece. “ El și-a întins mâna asupra mării, a scuturat împărățiile; DOMNUL a dat poruncă împotriva cetății negustorești, pentru a-i distruge întăriturile.” (Isa. 23:11) “ El muștră marea și o face uscat și seacă toate râurile; Basanul tânjește și Carmelul de asemenea; și floarea Libanului tânjește.” (Naum 1:4) “"Violența cu care s-a purtat față de mine [de Sion] și față de corpul meu [rămășița de pe pământ] să se întoarcă asupra Babilonului!", va zice locuitorul Sionului. " Violența făcută mie și cărnii mele să fie asupra Babilonului, va spune locuitorul Sionului; și sângele meu asupra locuitorilor din Caldeea, va spune Ierusalimul." De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu voi pleda cauza ta și te voi răzbuna; și îi voi usca marea și îi voi seca izvoarele.” – Ier. 51:35, 36.

44. Aceste lucruri vor cauza negreșit dureri vechiului “dragon din mare” și care își revendică omenirea. (Isa. 27:1) După Armagedon, “nu va mai exista mare” (Rev. 21:1) Dar, atunci când oamenii din “mare” se vor confrunta cu Armagedon, aceștia vor tremura de frică și vor fugi. “ Ce te-a supărat pe tine, mare, de ai fugit? Pe tine, Iordane, de te-ai întors înapoi?” (Ps. 114:5) “ Apele te-au văzut, Dumnezeule, apele te-au văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au tulburat. Calea ta este în mare și cărarea ta în apele mari și urmele pașilor tăi nu sunt cunoscute.” – Ps. 77:16, 19.

45. Cei care sunt salvați și trecuți prin marele necaz nu vor primi acest favor datorită meritelor lor, ci de dragul numelui lui Iehova, așa cum au fost salvați și israeliții: “ Cu toate acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie cunoscută.” (Ps. 106:8) Cei care caută umilința și dreptatea vor face aceasta spre justificarea numelui lui Iehova, iar el își va aminti de ei în vremurile de suferință.

46. Războiul universal va avea rezultate benefice pentru acele popoare de pe pământ care vor lua poziție de partea lui Iehova; iar despre acestea profetul Habacuc spune: “Căci ai încălecat pe caii tăi și carele tale au fost salvare.” (3:8); “carele tale [ale lui Iehova] victorioase” (*Leeser*). Cai și carele simbolizează echipamentul de război, iar acest lucru arată că salvarea va veni tocmai ‘în timpul războiului mării zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic’ și că victoria în acea bătălie va fi de partea lui Iehova Dumnezeu. “ Căci, iată, DOMNUL va veni cu foc și cu carele lui ca un vârtej de vânt, să întoarcă mânia lui cu furie și muștrarea lui cu flăcări de foc.” – Isa. 66:15, 16.

47. Celor care caută acum să obțină o cunoștință a ceea ce va avea loc la Armagedon și care profită de aceasta căutând umilința și urmează apoi învățăturile lui Iehova și învață dreptatea li se face promisiunea divină, iar ei vor

fi cei câștigați și ocrotiți în timpul acelei mari lupte. Profetul Zaharia a avut o viziune a acestei lupte ce vine, și a scris: “Și m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, ieșeau patru care dintre doi munți; și munții erau munți de aramă.”(Zah. 6:1) Marea oștire a lui Iehova va fi condusă de întâiul său călăreț și puternic Războinic, Isus Cristos, despre care se scrie în Rev. 19:11, 14: “ Și am văzut cerul deschis și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el era numit Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și face război. Și armatele care erau în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcate în în subțire, alb și pur.” Toate oștirile războinice din ceruri îl vor urma în acea luptă: ” Carele lui Dumnezeu sunt douăzeci de mii, chiar mii de îngeri, Domnul este printre ele, ca în Sinai, în locul sfânt.” (Ps. 68:17) Acesta va fi un echipament de război care va ruina și distruge complet organizația lui Satan, și rămășița credincioasă a lui Iehova de pe pământ îl va putea vedea. (2 Regi 6:17) Iehova va călări, având comanda supremă peste această puternică oștire. (Ps. 68;33; Ez. 1:1-28) Înaintea acestei puternice forțe războinice, armatele lui Satan vor fi neputincioase: “ Dar egiptenii sunt oameni și nu Dumnezeu; și caii lor carne și nu duh.” – Isa. 31:3.

48. Vreme de multe secole, Iehova și-a ținut nevăzut echipamentul de război și i-a dat lui Satan o oportunitate completă de a-și dovedi laudele arogante, dar lucrurile se vor schimba complet la Armaghedon și forțele lui Iehova vor fi pe deplin dezvăluite. “ Arcul tău a fost dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor. Selah. Tu ai despiciat pământul cu râuri.” (Hab. 3:9) La Armaghedon, Iehova își va dezveli deplin “arcul” și îl va face să zbârnâie și să arunce o ploaie de săgeți împotriva forțelor dușmanului. Isus Cristos este arcul de război al lui Iehova, și va trage cu puterea sa de neînvins împotriva dușmanului: “ Din el a ieșit colțul, din el cuiul, din el arcul de bătălie, din el fiecare opresor laolaltă.” (Zah. 10:4) “ Săgețile tale sunt ascuțite în inima dușmanilor împăratului; prin ele cad oamenii sub tine.” (Ps. 45:5) “ După ce l-am încordat pe Iuda pentru mine, după ce, cu Efraim, am umplut arcul și i-am ridicat pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Grecie, și te-am făcut ca sabia unui bărbat puternic.” Și DOMNUL va fi văzut deasupra lor și săgeata sa va ieși ca fulgerul: și Domnul DUMNEZEU va suna trâmbița și va merge cu vârtejurile de vânt de la sud. DOMNUL oștirilor îi va apăra și ei vor nimici și vor supune cu pietre de praștie; și vor bea și vor face un zgomot ca de la vin; și vor fi umpluți precum vasele adânci și precum colțurile altarului.” (Zah. 9:13-15) În sprijinul acestui lucru, Isaia mărturisește: “ Și mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită; în umbra mâinii lui m-a ascuns și m-a făcut o săgeată lustruită; în tolba lui m-a ascuns.” (Isa. 49:2) Arcul de război al lui Iehova va face ravagii în rândul forțelor dușmanului: “ Da, și-a trimis săgețile și i-a împrăștiat; și a aruncat fulgere și i-a învins.” – Ps. 18:14.

49. Iehova îi încredințează deplin pe cei din rămășița sa credincioasă dezvăluindu-le sensul profețiilor sale scrise cu mult timp în urmă, și face asta pentru ca ei să fie întăriți în aceste zile de mari neazuri. Faptul că Dumnezeu trimite aceste lucruri poporului său este o dovadă concludivă că oamenii au

nevoie de puterea pe care o dobândesc din acestea. Cu mult timp în urmă, Dumnezeu a dat Cuvântul său și l-a legat prin jurământul său, și astfel le dă îndoită încredințare celor care se încred și se bazează pe Cuvântul său: “ În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind să arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului său, l-a confirmat printr-un jurământ, pentru ca, prin două lucruri de neschimbat, în care este imposibil pentru Dumnezeu să mintă, să avem o mângâiere tare, noi, care am fugit la locul de scăpare ca să apucăm speranța pusă înaintea noastră.” – Evr. 6:17, 18.

50. Pe măsură ce se apropie timpul stabilit pentru bătălia mării zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic, Iehova își scoate armele de război, așa cum spune și cântarea profetică: “Arcul tău a fost dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor Selah. Tu ai despiciat pământul cu râuri.” (Hab. 3:9). “Conform jurămintelor rostite de tine înaintea semințiilor” (*Douay*) “Cuvântul tău pleacă precum aspre toiege de pedeapsă” (*Leeser*) “Jurăminte de pedepsire – cântare” (*Roth.*) Termenul ebraic pentru “seminții” este tradus “toiag” în versetul 14 al aceluiași capitol, iar acest lucru îl identifică pe cel înaintea căruia s-au făcut jurămintele. Același cuvânt este tradus “toiag” în Psalmul 110:2, unde se spune că “Iehova va trimite din Sion toiagul puterii sale, ca să domnească”. Iehova a dat “jurăminte de pedepsire” prin faptul că a încredințat Cuvântul său cu jurământ în mâinile lui Isus Cristos, pe care l-a însărcinat să aducă pedeapsa asupra întregii organizații a lui Satan; astfel a dat El “jurămintele de pedepsire”. Jurămintele sale nu sunt doar o îndoită asigurare pentru urmașii lui Isus Cristos, ci sunt și “judecățile scrise” împotriva organizației dușmanului, cântate de rămășița lui Iehova la împlinirea lor. Iehova a declarat cuvântul său și l-a legat prin jurământ înaintea celor douăsprezece seminții ale Israelului spiritual, care este “Israelul lui Dumnezeu”; și este imposibil ca el să mintă sub jurământ, motiv pentru care speranța rămășiței este întărită, iar asta îi face pe membrii ei să cânte cu putere și bucurie. Iehova și-a ridicat mâna spre ceruri și a jurat, cu mult timp în urmă, să aducă mânia sau judecata sa asupra dușmanilor săi, lucru descris aici în cântarea rostită de profetul său Habacuc. Pentru că Iehova și-a dat cuvântul prin jurăminte să facă aceste lucruri, rămășița, pe care o prefigurează Habacuc, rostește și ea rugăciunea profetică și cântecul către Iehova, spunând acum: “Ah, reînsuflește lucrarea ta de-a lungul acestor ani.”; și astfel își arată deplina încredere și bizuire pe Cuvântul Celui Preaînalt. Cei credincioși sunt umili, pentru că sunt zeloși și grijulii în demersul lor de a înțelege scopul lui Iehova și se grăbesc să se supună voinței sale, și de aceea Iehova găsește plăcere în ei, iar ei se bucură și cântă: “ Căci DOMNUL își găsește plăcerea în popor, va înfrumuseța pe cei umili cu salvare. Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor. Să fie laudele înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor, pentru a împlini răzbunare asupra păgânilor și pedepsirii asupra popoarelor. Să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușe de fier, pentru a împlini judecata scrisă împotriva lor; această onoare o au toți sfinții lui. Lăudați pe DOMNUL!” – Ps. 149:4-9.

51. Având deplină încredere în Iehova și Cuvântul său, și supunându-se poruncii sale, rămășița, reprezentată de martorii lui Iehova, dă semnalul de alarmă în auzul liderilor lumii și oamenilor de rând înainte de începutul Armagedonului. Ei declară ziua răzbunării lui Iehova. (Isa. 61:2; Rev. 16:1-21) “ Domnul a dat cuvântul, mare a fost oștirea celor ce l-au proclamat” (Ps. 68:11) Rezultatul eforturilor lor în acest sens arată că au primit binecuvântările Domnului, și mai ales în ultimii ani. Este de așteptat ca dușmanul și agenții săi să le pună toate piedicile posibile acestor vestitori ai adevărului, care anunță blestemul sau judecățile lui Iehova împotriva celor răi ce conduc acum lumea. La ce altceva să ne așteptăm în acest moment, decât la persecuție și adversitate împotriva celor ce stau cu fermitate de partea lui Dumnezeu și a Împărăției? În trecut, discipolii lui Isus Cristos s-au atașat neclintiți de Cuvântul lui Iehova și s-au bazat cu încredere pe el așa cum înțelegeau, și au așteptat cu bucurie ziua salvării lor, dar nu au înțeles sau au înțeles foarte puțin că scopul principal al lui Iehova este să-ți glorifice și justifice numele său sfânt. Acest lucru trimite în particular la timpul menționat de profet: “Mă voi închina spre templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai presus de tot numele tău.” (Ps. 138:2) Dar acum, în prezent, când justificarea numelui lui Iehova este aproape, și când Armagedonul se apropie, Dumnezeu își confirmă Cuvântul (și îl va confirma mai ales la Armagedon), pe care martorii săi l-au auzit și vestit, și va justifica la Armagedon atât Cuvântul său cât și numele său, spre onoarea și gloria sa. (Isa. 44:26) Bucuroși sunt acum cei care continuă să vestească Cuvântul și faima lui Iehova Dumnezeu. Ei nu pot să se abțină să cânte, și nici nu o vor face. Ei văd și apreciază împlinirea profeției, și își înalță vocile împreună și vestesc într-un singur glas laudele numelui său sfânt. (Isa. 52:8) Ei trebuie să facă asta, și vor continua să o facă până când Dumnezeu îi va îndruma altcumva.

52. În acest moment al cântării profetice a lui Habacuc survine o altă pauză, indicată de cuvântul “Selah”. Această pauză accentuează și subliniază importanța profeției care tocmai a fost rostită. Pauza le dă un prilej celor care se hrănesc cu bucurie cu adevărurile sacre ale profeției să evalueze acum lucrurile prețioase din aceasta cu mai multă recunoștință și mulțumire pentru Dumnezeu. Pauza este o indicație a faptului că lucrurile care vor urma în această cântare profetică vor fi la fel de vrednice de atenție și meditație în rugăciune precum precedentele. Și pentru că “Sela” înseamnă și *forte* (termen muzical), adică “tare și puternic”, nu ar trebui să ne așteptăm oare la ceva și mai tare și mai puternic în cuvintele rămase din cântarea-rugăciune cuprinsă în această profeție?

(*Va urma*)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Explicați bucuria rămășiței, chiar și în mijlocul necazurilor.

3, 4. Explicați semnificația denumirii “Rugăciunea profetului Habacuc în stilul unei ode” (pe Șigionot).

5-7. Arătați relația dintre afirmația din Habacuc 2:1 și cuvintele din 3:2 în aplicarea lor asupra celor reprezentați de profet: “O Iehova, am auzit vestea despre tine”. Care este aplicarea afirmației profetice a lui Habacuc – “și m-am înfricoșat” – așa cum o susțin și alte versete?

8-11. Folosindu-vă de versete similare, evidențiați semnificația rugăciunii rămășiței, “O Doamne, reînsuflește lucrarea ta în mijlocul acestor ani” și dacă acea rugăciune a primit răspuns.

12, 13. Explicați prilejul cu care s-a cerut și ca “în mânia sa să nu uite mila”.

14-23. Comparația maniera în care Iehova a “venit” în zilele din urmă, și scopul acelor fapte, cu cea din marea zi a Armagedonului, așa cum este consemnată și prezisă (a) În cuvintele din Habacuc 3:3 – “Dumnezeu a venit din Teman” și în versetele direct corelate (b) în continuarea expresiei: “și un Sfânt din muntele Pran” (c) în cuvintele “Gloria lui a acoperit cerurile” (d) în “iar pământul s-a umplut de lauda lui. În ce fel se potrivește expresia “Sela” în acest moment al profeției?

24-27. Folosindu-vă de versete similare, arătați semnificația profetică a afirmațiilor (a) “Strălucirea lui era ca lumina” (b) “Două raze (coarne) ieșeau din mâna lui” (c) “și acolo se ascundea forța lui.”

28-30. Cum va “merge ciurma înaintea lui” (b) “cărbunii încinși în urma pașilor lui”?

31-37. “S-a oprit ca să măsoare (și să clatine) pământul”. Cum și când? În ce fapte, ilustrate de versete similare ca tematică acestuia, se poate vedea împlinirea declarațiilor: “A privit, apoi a făcut națiunile să tremure”? (b) “Munții eterni s-au sfărmat”? (c) “Dealurile veșnice s-au plecat”? Care este semnificația de aici a afirmației din continuare, “Căile sale sunt veșnice”?

38-40. Cum, ca împlinire a versetului 7, vede “Habacuc” (a) “corturile lui Cușan sub apăsarea nenorocirii” (b) “pânzele de cort din țara Madianului cutremurându-se”?

41-45. Folosindu-vă de versete, după acum o indică condițiile din prezent, arătați dacă Domnul a manifestat neplăcere, nemulțumire sau mânie “împotriva râurilor” și mânie “împotriva mării”.

46-48. Când, cum și cu ce scop a încălecat Iehova “pe caii săi și pe carele sale de salvare”? Pe cine va ‘salva’ el atunci, și de ce?

49. Folosindu-vă de versete, explicați de ce Iehova a oferit de atâta vreme aceste profeții dar a dezvăluit sensul lor poporului său credincios abia în aceste zile.

50-51. ‘Arcul tău este dezgolit’; cum așa, după cum arată alte versete? Potrivit căror “jurăminte”? Explicați expresia “ale semințiilor”. Care este scopul pentru care Iehova procedează după cum se prezice aici? Cum răspund cei cărora

le este revelat acum scopul lui Iehova? A cărui fapt sunt dovadă rezultatele eforturilor lor din prezent? De ce stârnește acest lucru persecuții sporite?

52. Care este semnificația cuvântului “Selah” din acest moment al cântării profetice?

Lupta împotriva Împărăției lui Dumnezeu

Oamenii de pretutindeni caută un guvern care să se ridice deasupra corupției și mitei și oricărei forme de egoism și care să preamărească dreptatea, adevărul și iubirea în lume să vegheze cu altruism, să protejeze și să promoveze interesele oamenilor. Doar scripturile inspirate din Biblia sfântă prezic și promit instalarea unui asemenea guvern sau unei asemenea Împărății. Iehova Dumnezeu însuși este cel care a făcut ca acestea să fie prezise și cel prin al cărui putere fără seamăn se va împlini promisiunea. Cu câteva mii de ani în urmă, Iehova l-a ridicat pe profetul Isaia și l-a mișcat prin spiritul său sfânt sau forța sa activă să scrie următoarea profeție care bucură inima: ” De aceea Domnul însuși vă va da un semn: Iată, o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un fiu și îi va pune numele, Emanuel.” “ Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul lui și îi va fi pus numele Minunat, Sfătuitor, Dumnezeul puternic, Tatăl veșnic, Prințul Păcii. Nu se va sfârși mărirea domniei și păcii lui, peste tronul lui David și peste împărăția sa, pentru a o răndui și a o întemeia cu judecată și cu dreptate de acum înainte pentru totdeauna. Zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.” (Isa. 7:14; 9:6, 7) Cei ce vor governa în acest guvern sau Împărăție promisă sunt numiți profetic Națiune, o Națiune Nouă, Națiunea. Sionul, sau organizația lui Dumnezeu, este cea care aduce în existență această națiune; referitor la ocazia cu care Sionul va da naștere națiunii, vlăstarul său, Cuvântul inspirat declară:

“Înainte de a începe să aibă dureri de naștere a născut. Înainte de a-i veni durerile a dat naștere unui copil de sex bărbătesc. Cine a mai auzit așa ceva? Cine a mai văzut asemenea lucruri? Va fi adusă în existență o țară în durerile nașterii într-o singură zi? Se va naște o națiune dintr-o dată? Căci Sionul abia a avut durerile nașterii, că și-a și născut fiii.” – Isa. 66:7, 8.

Trebuie să facem o distincție între guvern și acești membri individuali care vor alcătui guvernul sau națiunea. Anul 1914 (e.n.) este fixat clar de Scripturi ca fiind timpul nașterii Națiunii. În acel an, națiunile care formează imperiul Diavolului s-au mâniat și s-au implicat într-un Război Mondial. Ultima carte a Bibliei, Revelația, fixează acea dată ca fiind vremea când Dumnezeu cel Atotputernic, prin Fiul său iubit, va intra în puterea și va domni, sau, altfel spus, vremea nașterii Națiunii sau a guvernului. – Rev. 11:17, 18.

În capitolul 12 al Revelației ni se oferă o descriere simbolică a nașterii Națiunii. Femeia menționată acolo este în mod clar Sionul, aceeași femeie

menționată în profeția lui Isaia (66:7, 8) din care am citat mai sus. Primele două versete din cap. 12 al Revelației spun: “Și în cer s-a văzut un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele, având luna sub picioare și o coroană de douăsprezece stele pe cap.” “Ea era însărcinată și striga în dureri și în chinurile nașterii.” În această profeție, soarele și luna simbolizează lumina cerească sau luminarea spirituală care vine de la Dumnezeu. Așadar, în jurul Sionului, organizația lui Dumnezeu reprezentată simbolic de femeie, strălucește lumina scopului divin, și al favorii și aprobării divine; de aceea este înveșmântată cu soarele. “Luna de sub picioarele ei” reprezintă simbolic că drumul și acțiunile femeii, Sionul, este mereu în armonie și în lumina voinței divine, reprezentată de legea lui Dumnezeu. Cele 12 stele de pe coroana de pe capul ei simbolizează lumina cerească a lui Dumnezeu care se revarsă peste cei care îl iubesc și îi servesc, luminându-le mințile, ca și faptul că “femeia” este o regină cerească, iar “soțul” ei este Regele Veșniciei. – Isa. 54:5.

Pământul găzduiește unii dintre urmașii credincioși ai Domnului Isus Cristos. Aceștia au o viziune mentală a Împărăției sale; se așteptau ca aceasta să se nască în 1914 e.n. și au așteptat nașterea ei cu nerăbdare și entuziasm. De aceea, aceștia sunt reprezentați de Sionul în durerile nașterii, dorind să se nască copilul de sex bărbătesc, care este Împărăția. Copilul de sex bărbătesc, și anume noul guvern sau Națiunea, a fost rânduit de Dumnezeu de când a așternut temeliiile lumii; dar abia acum a început să funcționeze, iar cei care îl așteptau și se rugau pentru nașterea sa erau cuprinși de o așteptare febrilă a nașterii. Astfel li se prezenta acestora situația.

Versetul cinci din Revelația 12 spune: “Ea a dat naștere unui fiu, un copil de sex bărbătesc, care va păstori toate națiunile cu un toiag de fier. Copilul ei a fost luat la Dumnezeu și la tronul său.” Copilul de sex bărbătesc de aici este aceeași persoană menționată de profetul Isaia, și anume Națiunea sau Guvernul care va domni peste toate națiunile pământului. Este același guvern sau Împărăție cu cea descrisă de Daniel în capitolul al doilea, versetul patruzeci și patru, care spune: “Și, în zilele acestor regi, Dumnezeul cerului va ridica o Împărăție care nu va fi nimicită niciodată. Împărăția aceasta nu va trece în stăpânirea altui popor. Ea va zdrobi și va pune capăt tuturor acestor regate și ea însăși va dăinui pe timp veșnic.” Copilul de sex bărbătesc sau noul guvern este reprezentat simbolic ca fiind luat la Dumnezeu și la tronul său, pentru că reprezintă Împărăția lui Dumnezeu, care începe acum să funcționeze în virtutea voinței și autorității sale.

Privind pregătirea Împărăției și observând că se apropia ziua menită pentru nașterea Națiunii, reprezentată simbolic de copilul de sex bărbătesc, dușmanul Satan era în stare de alertă, mânat de scopul jurat de a distruge această nouă națiune sau guvern, dacă îi este cu putință. În ilustrația din Revelație, Satan apare cu numele și titlul de Balaur. Este reprezentat aici ca fiind “un balaur roșu”. Al treilea și al patrulea verset al Revelației 12 spun: “Și în cer s-a văzut un alt semn și iată: un balaur mare și roșu, cu șapte capete și zece coarne și cu șapte diademe pe capetele lui. Coadă lui trăgea o treime din stelele cerului și le-a

aruncat pe pământ. Și balaurul stătea înaintea femeii care se pregătea să nască, pentru ca, atunci când va naște, să-i devoreze copilul.”. Cuvântul “roșu” din text înseamnă “de culoarea focului” și reprezintă în particular organizația diabolică, nelegiuită și sângheroasă a lui Satan, ale cărei intenții criminale se îndreaptă spre uciderea noului guvern. Dar planurile Balaurului au fost zădărnicate în această privință, căci Dumnezeu l-a împiedicat.

Noul guvern sau noua națiune a început atunci să funcționeze; iar prima lucrare a sa a trebuit să fie izgonirea lui Satan din ceruri. De aceea versetele 7-9 continuă, spunând: “Și în cer a izbucnit un război: Mihael și îngerii lui s-au luptat cu balaurul, iar balaurul și îngerii lui au luptat și ei, dar acesta n-a biruit, nici nu s-a mai găsit loc pentru ei în cer. Astfel, balaurul cel mare, șarpele cel vechi, cel numit Diavol și Satan, care induce în eroare întregul pământ locuit, a fost aruncat jos. A fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.”

În această mare luptă, Mihael, care este de fapt Isus Cristos, împreună cu îngerii săi, au luptat împotriva Diavolului și a îngerilor săi, iar deznodământul a fost izgonirea dușmanului Satan din ceruri și aruncarea lui pe pământ. Acest lucru este în armonie cu cuvintele lui Petru: “Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea zi cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care sunt pe el vor fi arse în întregime(...)Așteptând și grăbindu-vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură mare!” (2 Pet. 3:10, 12) Cerurile menționate aici sunt reprezentate în mod clar de Diavol și îngerii săi, conducătorii nevăzuți. – Efes. 6;12.

Satan Diavolul se găsește acum, împreună cu asociații săi răi, expulzat din ceruri și aruncat pe pământ. “ Din această cauză, bucurați-vă voi ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai are doar puțin timp!” (Rev. 12:12) Locuitorii menționați foarte clar aici sunt factorii de conducere ai națiunilor pământului. Aceștia vor avea multe neazuri. Marea reprezintă pe toți oamenii înstrăinați de Dumnezeu, și pe aceștia îi pasc mari primejdii. Diavolul este foarte mâniat împotriva Sionului și împotriva fiilor ei, și va aduna laolaltă locuitorii și masele omenirii într-o mare frământare finală.

În prezent, Diavolul și ajutoarele sale rele își concentrează puterile și forțele pe pământ, implantând gânduri rele și nelegiuite în mințile conducătorilor, ca și în cele ale oamenilor de rând. Profitorii își apără propriile interese, în defavoarea intereselor comune ale omenirii. Politicienii își urmăresc cu egoism propriile scopuri; predicatorii își văd de propriile interese; iar oamenii sunt asupriți din fiecare parte și loviți. Cauza tuturor acestor neazuri și suferințe este faptul că imperiul Diavolului se apropie de sfârșit; el știe că nu mai are mult timp, și de aceea caută cu disperare să-și adune forțele pentru un conflict titanic și final. Popoarele pământului sunt cuprinse de o mare frică și tremur, gemând de durere și dorind să fie eliberate; acestea așteaptă “manifestarea fiilor lui

Dumnezeu”; lucru care înseamnă că așteaptă manifestarea, în numele lor, a puterilor noului guvern. Ei așteaptă, dar nu știu ce; însă cu toții vor izbăvire. Toate popoarele să aibă acum curaj și nădejde, căci ceasul salvării lor este aproape.

Atunci când Isus a fost sculat din morți, a declarat că toată puterea din cer și de pe pământ i-a fost încredințată (Mat. 28:18) Asta s-a petrecut în urmă cu 1900 de ani. Voința lui Dumnezeu a fost ca Isus să nu înceapă de atunci să-și exercite puterea supremă. Iehova Dumnezeu i-a spus apoi, așa cum este scris în Psalmul 110: “ DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău” (Evr. 1:13; Fapte 2:34, 35; Mat. 22:44) După ce Isus a apărut în ceruri și a prezentat acolo jertfa sa ca jertfă pentru păcat, a rămas inactiv împotriva organizației Diavolului, până la timpul fixat de Dumnezeu. Apostolul Pavel spune: “ Dar acest om, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, de acum, așteptând până când dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său.” – Evr. 10:12, 13.

Trebuie să vină vremea când Dumnezeu va supune dușmanul, pe Satan Diavolul și organizația sa. Citim în continuare în Psalmul 110 că: “ DOMNUL va trimite toiagul tăriei tale din Sion, domnește în mijlocul dușmanilor tăi.” Acest timp coincide cu cel menționat de profet când spune: “Totuși, eu mi-am înălțat pe împăratul peste muntele meu sfânt al Sionului.” – Ps.110:2; 2:6.

Noul guvern s-a născut acum. Isus Cristos, Regele, se ridică acum și își asumă puterea și autoritatea și își începe domnia, chiar pe când dușmanul încă își mai exercită puterea; dar răgazul în care inamicul a putut să se bucure de acea putere a expirat, căci lumea sau sistemul lui s-a sfârșit. În mod necesar, acest lucru marchează începutul bătăliei din ceruri; cu Regele gloriei și îngerii săi pe de-o parte; și Satan, Balaurul vechi, fiul trădător al lui Dumnezeu și îngerii săi de cealaltă parte.

De fapt, este lupta lui Dumnezeu cel Atotputernic împotriva Diavolului. Lupta de partea lui Dumnezeu este condusă de Fiul său iubit, iar în această luptă va supune dușmanul. Iată cum îl descrie psalmistul pe Domnul Isus Cristos trecând la fapt: “ Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, cu gloria ta și maiestatea ta. Și în maiestatea ta călărește cu prosperitate datorită adevărului și blândeții și dreptății; și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri înfricoșătoare.” – Ps. 45: 3, 4.

Acest lucru marchează vremea nașterii Națiunii sau a guvernului. Profetul lui Dumnezeu o prezintă astfel: “ Poporul tău va fi binevoitor în ziua puterii tale; în frumusețile sfințeniei din pântecele dimineții, tu ai roua tinereții tale.” (Ps. 110:3) Noua Națiune, guvernul, reprezentat de copilul de sex bărbătesc ce tocmai s-a născut, este în vigoarea și puterea tinereții și vine să conducă; acesta este începutul activității Împărăției lui Dumnezeu.

Scrisori

MINUNATELE LUCRURI OFERITE DE IEHOVA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

‘Mare este Iehova, și vrednic de laudă, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele sfințeniei sale’ “Frumos este Muntele Sion ... cetatea MARELUI REGE’. ‘El este Stânca, lucrarea sa este desăvârșită; căci toate căile sale sunt ale judecății drepte; un Dumnezeu al adevărului și fără nelegiuire; drept și just.”

‘Lucrurile secrete aparțin lui Iehova, Dumnezeul nostru: dar cele care vor fi revelate ne aparțin nouă și copiilor noștri pe timp nedeterminat, pentru a putea îndeplini toate lucrările sale.’ Cât de prețioasă este ‘credița în cel care l-a trimis’!

Știu că sunteți plin de laudă și recunoștință profundă, căci marele Învățător Iehova și adevăratul său martori Isus Cristos a făcut cunoscut înțelesul adevărat al numelor și legămintelor sale și v-a folosit pentru a scrie aceste *adevăruri prețioase* pentru ca sorbi cu toții din vinul cel nou și a fi întăriți pentru marea luptă care se apropie; luptă pe care dorim să o vedem încheiată cu justificarea slăvitului său nume.

Doresc să îmi exprim mulțumirile pline de recunoștință pentru toate minunatele lucruri pe care Dumnezeu le oferă martorilor săi prin organizația sa. Cu siguranță, lucrul de care avem cea mai mare nevoie și pe care ni-l dorim cel mai mult este aprobarea lui Iehova. Lăudat să fie numele său cel sfânt și justificat în vecii vecilor.

Cât de plini de mulțumire sunt toți ai săi pentru minunatul studiu despre Comemorarea (Numele) său în cele opt săptămâni.

Al vostru prin îndurarea sa, dorind și încercând să fie credincios,

W.F. McLENDON, *Alabama*.

LUPTA ESTE A LUI DUMNEZEU; IAR VICTORIA ESTE SIGURĂ

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

“Pentru Iehova și pentru Ghedeon”. Ce motto minunat și întăritor avem pentru anul acesta, și până când se va duce lupta Armagedonului și organizația lui Satan va linge țărâna! Fie ca numele lui Iehova să fie lăudat!

Tocmai am terminat de citit partea a treia a articolului despre “Bătălia lui Iehova” din *Turnul de Veghere*, aflându-mă în spatele gratiilor în cea de-a doua mea zi de detenție din condamnarea de trei zile pentru că am predicat vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu. Cât de întăritoare sunt articolele acestea din *Turnul de Veghere*! Ne fac să ne dăm seama tot mai mult în fiecare zi că lupta nu este a noastră, ci a lui Dumnezeu, iar victoria este sigură. Cu siguranță niciun om

de unul singur nu ne poate aduce acest zel și această asigurare că Iehova este cum noi, și într-un timp când avem cea mai multă nevoie de asta.

Este cert că îngerii Domnului îndrumă această lucrare și lucrarea se realizează conform căii sale aprobate. Rugăciunea noastră neîncetată este să continue astfel și să avem putere să împingem lupta până la porți. Cu cât îndurăm mai multe persecuții și opoziție din partea organizației lui Satan, cu atât mai aproape știm că ne aflăm de distrugerea ei definitivă și de justificarea numelui lui Iehova.

Fie ca Iehova să continue să vă binecuvânteze, să vă dea putere și să vă folosească, pe dvs. și pe frații asociați cu dvs., pentru a ne putea trimite aceste adevăruri înviorătoare, pentru ca, la rândul nostru, să le putem duce altor suflete flămânde de adevăr.

Îi mulțumim din nou lui Iehova pentru fonograf – o minunată prevedere. Aceste prelegeri de 4 minute și jumătate deschid deseori ochii oamenilor la adevăr și deschid calea plasării de literatură în rândul oamenilor onești, în timp ce, altminteri, ar fi rămas cuprinși de prejudecăți și ar fi crezut că suntem doar o altă religie. Predicatorii i-au orbit pe mulți oameni, și aceștia nu doresc să citească cărțile; dar foarte rar refuză cineva să asculte o prelegere. Chiar și atunci se află în grup cineva care ar dori să asculte, și, rulând o prelegere chiar și spre folosul unuia singur, și ceilalți sunt fermecați, de regulă, și rămân să asculte. Am descoperit că oamenii se apropie mai mult de cărțile pe care le au după ce ascultă explicația dvs. clară și logică a unor asemenea subiecte vitale. Aproape invariabil, aceștia spun: “E cel mai bun discurs pe care l-am auzit” sau “Acesta e negreșit adevărul biblic.” Acest lucru ne oferă un minunat prilej de deschidere și prezentare a literaturii: “Ați dori să aflați mai multe și să puteți căuta aceste lucruri în Biblia dvs.?”; și apoi le arătăm cărțile.

Fie ca Iehova să continue să vă binecuvânteze, pe dvs. și pe toți martorii săi credincioși de pe pământ, și fiecare etapă a lucrării sale.

Frații voștri în serviciul Împărăției,
FRATELE ȘI SORA MELVIN D. WINCHESTER, *Pionieri*.

MINUNATĂ DESCOPERIRE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Tocmai am primit și am citit cel mai recent *Turnul de Veghere* despre “Cuptorul de topit”. Inima mea a dat pe dinafară de bucurie, și am simțit nevoia să vă scriu. Aș fi într-adevăr nerecunoscător dacă nu aș acorda recunoaștere unor asemenea minunate adevăruri ieșite de sub stiloul dvs. Ați fost îndrumat de nimeni altul decât Domnul.

După cum spuneam, m-a încântat să văd umila parte pe care Domnul mi-a îngăduit să o am în împlinirea acestei minunate descoperiri. Ce bucurie și privilegiu este pentru rămășița să le spună oamenilor despre minunat ocrotire a lui Dumnezeu și să îi invite să se împace cu Dumnezeu.

Sunt recunoscător, într-adevăr, ca pionier singuratic, pentru privilegiul de a-mi lăsa lumina să strălucească, depășind dificultățile la limită, necunoscând limba spaniolă și aflându-mă, în prezent, la 3 km de faimosul Cap Hord și de colonia de detenție a Argentinei, Ushuaia, din Țara de Foc.

“Sabia Domnului” nu cunoaște înfrângere. Noi, pionierii, avem acea sabie. Exemplul dvs. și devotamentul iubitor și credincioșia față de Rege ne încântă inimile și le îndeamnă la mai mult zel în serviciu.

Așteptând mai multă hrană de la banchetul Domnului,

Fratele vostru din rândul oștirilor Regelui,

H. HANNING, *Pionier*.

O MAI MARE RĂSPUNDERE CLARIFICATĂ

DRAGĂ FARTE RUTHERFORD:

Salutări iubitoare în numele gloriosului nostru Rege. Acum, că s-a ivit prilejul, aș dori să profit de ocazie pentru a-mi exprima profunda apreciere față de noua carte, *Iehova*. Deși materialul care constituie subiectul ei a apărut deja în *Turnul de Veghere*, cu toate acestea ne apare în acest nou context cu o claritate strălucitoare și cu mai multă forță decât oricând. Fie ca Iehova să fie lăudat pentru acest dar generos, pe care îl accept cu recunoștință față de marele Dătător al fiecărui lucru bun și perfect.

Un studiu temeinic al acestei cărți dezvăluie mai clar ca niciodată relația strânsă care există între justificarea numelui lui Dumnezeu și cele trei semne date de Dumnezeu lui Moise, ca și cele 10 plăgi împotriva Egiptului și legămintele lui Dumnezeu. Astfel, importanța chestiunii este mărită și este ivită mult mai clar marea noastră răspundere.

Vreme de aproape 4 ani, am fost implicat activ în lucrarea de pionierat. De multe ori, în această perioadă de binecuvântări în serviciul lui Iehova dușmanul a încercat să-mi înfrângă curajul și să mă întoarcă în rândul elementelor decăzute ale acestei lumi. Dar, din îndurarea lui Iehova, am “rămas la arme” și am continuat să împing lupta până la porți. Într-adevăr, pot spune că Iehova este Stânca salvării mele și Turnul meu înalt. El m-a cruțat de “fălcile leilor”. Atunci când mă gândesc la marile sacrificii pe care mulți dintre ceilalți pionieri le fac pentru a continua în serviciu, nu pot să nu simt că “sforile de măsurat mi-au căzut în locuri plăcute”. Cuvintele nu pot exprima profundul meu sentiment de satisfacție și reală bucurie pe care îl simt în fiecare zi când vorbesc cu oamenii și îi aud spunând câtă plăcere le face să audă discursurile dvs. neînfricate și revelatoare de la radio. Nu trece nici o zi în care să nu găsesc una sau mai multe persoane care să spună asta. Așadar, în ciuda tuturor obstacolelor și opoziției oamenilor răi și a diavolilor, Regele nostru înaintează spre victoria iute și sigură.

Cam acum doi ani, dacă îmi amintesc bine, v-am scris o scrisoare în care încercam cu multă lipsă de înțelepciune să ‘interpretez’ unele din profețiile din

Cuvântul lui Dumnezeu. Văd bine acum că aceste eforturi din parte mea au fost copilărești. Îmi cer așadar scuze și îmi cer iertare de la dvs. pentru acest act trufaș și obraznic din partea mea. Iehova v-a așezat în organizația sa drept comandant vizibili al forțelor sale umane. Cât despre mine, mă bucur să rămân doar un soldat în rândurile oștirii și, prin îndurarea lui Iehova, să continui să stau umăr la umăr cu frații mei în această bătălie, cea mai mare bătălie din istorie.

Împreună cu această scrisoare vă transmit și iubirea mea febrilă. De fiecare dată când mă gândesc la dvs., și o fac zilnic, dragă Frate Rutherford, inima mi se încălzește și sunt inspirat de exemplu dvs. cu adevărat nobil.

Cu bucurie, al dvs. în serviciul Regelui nostru,
W.B. FOWLER, *Pionier*.

APELE ÎNVIORĂTOARE ALE ADEVĂRULUI

DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD,

După ce a sosit noua carte, *Iehova*, cu tezaurul său de adevăruri din Dumnezeu Cel Preaînalt și generos oferă acum poporului său prin paginile din *Turnul de Veghere* și după ce am cunoscut prospețimea apelor sale izvorând din fântâna adâncă și dulce a adevărului, am intenționat să vă scriu pentru a vă spune despre recunoștința pe care am simțit-o față de Iehova, și bucuria în Domnul pe care am simțit-o prin faptul că v-a făcut serv al poporului său. Însă apoi au început să sosească articolele din *Turnul de Veghere* despre Ghedeon și bătălia lui Iehova, și m-am adâncit în elementele, căci îmi stârneau uimirea și uluirea aducându-mi atât de multe confirmări și luminare dintr-un loc pe care l-am putea considera, până la urmă, neașteptat. Istoria lucrării Domnului din ultimii ani ne apare acum scrisă cu litere mari și clare; și ni se permite să o citim la timpul său convenit. Seria a durat mai mult decât mă așteptam, dar este adevărat, cu siguranță, că nici o serie de articole apărută vreodată în *Turnul de Veghere* nu a atras atât entuziasm în așteptarea noului număr precum aceasta. Acum, că l-am citit pe ultimul, parcă îmi pare rău că nu există un “va urma”. Cel puțin în prezent, căci nu va trece multă vreme până când, dacă îi este plăcut Domnului, vom afla detaliile care nu s-au împlinit încă.

Probabil că putem afirma pe bună dreptate că poporului lui Dumnezeu nu i-au mai fost oferite adevăruri mai profunde și mai depline decât cele conținute în cartea *Iehova*. Nu putem compara valoarea adevărilor, dar este legitim să vorbim despre cât de prielnice momentului sunt adevărurile când ni sunt date, și atunci putem spune într-adevăr că această destăinuire a ilustrației date prin Ghedeon și a celor credincioși sunt cele mai mobilizatoare dintre toate pe care le-am avut. Este evident că Domnul face ca poporul său să știe că el este singurul de care au nevoie și vă își va împlini lucrarea prin ei, dar doar dacă este făcută temeinic, ca pentru el și pe calea sa.

Mă rog ca Iehova să continue să vă binecuvânteze spre onoarea numelui său, și spre ajutorul, încurajarea și mângâierea poporului său.

Cu multă iubire, rămân pentru totdeauna servul vostru în El,
J. HEMERY.

MÂNGÂIERE ȘI AJUTOR PENTRU ATÂT DE MULȚI

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Doresc să profit de câteva minute din timpul dvs. pentru a-mi exprima afecțiunea și aprecierea față de *Anuarul* primit ca și despre cartea despre Iehova. Vă mulțumesc foarte mult pentru aceste daruri.

Articolele despre Ghedeon sunt cele mai mângâietoare și reconfortante pe care cred că le-am citit vreodată; și, atunci când îl vedem pe Satan și agenții săi venind asupra noastră din fiecare parte și făcând tot ce este posibil pentru a opri mesajul, Domnul ne oferă această hrană atât de potrivită pentru noi în acest moment. 'El ne disciplinează și ne învață calea pe care trebuie să mergem.'

Pe când depuneam mărturie într-o clădire mare de apartamente în această iarnă, o doamnă ne-a spus că nici nu știm ce mare ajutor și mângâiere era acest mesaj pentru atât de mulți oameni în prezent, și că discursurile pe care le țineți la radio sunt principalul ei subiect de conversație în societate. Acest mesaj se strecoară în locuri despre care nu știm prea multe, iar oamenii se întorc către Iehova pentru a învăța calea spre viață. Curând, marele și slăvitul său nume va fi justificat.

Fie ca bogatele binecuvântări ale lui Iehova să fie asupra voastră în lucrul vostru iubitor pentru numele său.

IRENE TRUSCOTT, *Michigan*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 IULIE 1935

Nr. 13

Cuprins:

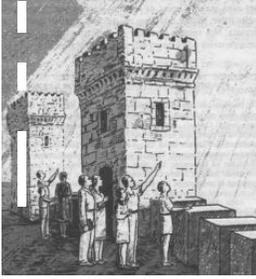
CĂUTÂND CUNOȘTINȚĂ
PARTEA a V-a

- Pag. 339

SCRISORI

- Pag. 360

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Iulie 1935

Nr. 13

CÂNTECE DE BUCURIE

” Tu ești ascunzișul meu; mă vei păzi de restriște; mă vei înconjura cu cântări de eliberare. Selah.” – Ps. 32:7

(CONTINUAREA PROFETIEI LUI HABACUC)

PARTEA a V-a

Iehova va pune capăt celor răi și oricărei nelegiuiiri și răutăți care există acum pe pământ, prin exercitarea puterii sale. Dușmanul nu va putea fi supus prin niciun alt mijloc în afară de acesta. ” Spuneți lui Dumnezeu: Ce înfricoșător ești tu în lucrările tale! Prin măreția puterii tale dușmanii tăi ți se vor supune!” (Ps. 66:3) Pe pământ sunt relativ puțini oameni care cred că Iehova este Atotputernic. Oamenii nu știu că ” Dumnezeu a vorbit o dată; de două ori am auzit aceasta: că puterea aparține lui Dumnezeu”. (Ps. 62:11) La Armagedon toți vor trebui să cunoască puterea sa nelimitată. Justificarea numelui lui Iehova implică o demonstrație a puterii sale nelimitate și astfel el va învăța întreaga creație că el este Cel Preaînalt, în afară de care nu mai este nimeni. ” Iată, Dumnezeu înalță prin puterea sa, cine învață ca el?” (Iov. 36:22) Salvarea îi este dată omului, nu datorită calităților sale bune înnăscute, ci Iehova îi dă omului salvarea de dragul propriului său nume, ” cu toate acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie cunoscută.” (Ps. 106:8) Satan își folosește și el puterea împotriva lui Iehova și de aceea el și toți susținătorii lui trebuie să fie distruși. Armagedonul, care este bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, are o dată stabilită și va culmina cu distrugerea lui Satan și justificarea numelui lui Iehova. Toți cei ce au susținut în mod nechibzuit că Armagedonul nu va fi mare lucru și toți cei ce au afirmat că acesta va fi doar un conflict minor între mai multe mase de oameni și au pretins în mod ignorant că Armagedonul a trecut deja, să ia în seamă ce a spus Iehova prin gura profetului său Habacuc. Pauza care se face în acest moment în profeție este foarte potrivită pentru a medita la lucrurile pe care le-am învățat până acum. De asemenea, pentru a analiza ce urmează în profeție este potrivit faptul să ”facem să se audă cântarea”. Așadar, toți cei ce îl iubesc pe Iehova să cânte acum din toată inima: ” Dreptatea ta, Dumnezeule, de asemenea este foarte înaltă, tu care ai făcut lucruri mărețe;

Dumnezeule, cine este ca tine!” (Ps. 71:19) ” Printre dumnezei nu este niciunul ca tine, Doamne; nici nu sunt lucrări ca lucrările tale. Toate națiunile făcute de tine vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele tău. Căci tu ești mare și faci lucruri minunate, tu singur ești Dumnezeu.” – Ps. 86:8-10

2. Habacuc a avut o viziune a războiului universal și a etalării măreței puteri a lui Iehova și, după scurta întrerupere, el a cântat cu și mai multă forță: ” Arcul tău a fost dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor. Selah. Tu ai despiciat pământul cu râuri.” (Hab. 3:9) ”Împarți pământul în râuri” (Leeser) ”Deschizi țara cu râurile.” (Roth.) Are Iehova capacitatea de a face aceste lucruri la propriu? ”Înțelepții” acestei lumi vor spune că nu. Relatarea marelui potop ar fi trebuit să îi facă să știe aceste lucruri, însă ei refuză să învețe, fiind astfel ignoranți intenționat. (2Pet. 3:5) În trecut, Iehova Dumnezeu a făcut astfel de lucruri efectiv, iar la ar el le va face din nou, la o scară și mai mare. ” Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții din rădăcini. El taie râuri printre stânci; și ochiul lui vede fiecare lucru prețios. El stăvilește potopurile de la revărsare; și ce este ascuns scoate la lumină.” (Iov 28:9-11) ” A despiciat stâncile în pustie și le-a dat să bea ca din marile adâncuri. De asemenea a scos izvoare din stâncă și a făcut apele să curgă asemenea râurilor.” (Ps. 78:15,16) ” El a deschis stâncă și apele au țâșnit; ele au alergat în locurile uscate ca un râu.” (Ps. 105:41) ” Și ei nu au însetat când el i-a condus prin pustiuri, a făcut apele să curgă din stâncă pentru ei, a despiciat de asemenea stâncă și apele au țâșnit.” (Isa. 48:21) Aceste lucruri au fost scrise dinainte spre binele rămășiței și au prefigurat lucruri și mai mari care trebuie să vină în curând.

3. În ”ultimele zile” ale regimului rău al lui Satan a fost și este mare foamete, în special în ”creștinătate”, de auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, iar Iehova a deschis unele canale pentru Cuvântul său de adevăr și l-a făcut să curgă ca niște ape peste această organizație a oamenilor, și astfel el le avertizează pe grupurile conducătoare pământești ale lui Satan și pe cei conduși de acestea. Printre aceștia se găsesc și unii oameni binevoitori numiți ”Ionadabi”, iar la aceștia au ajuns apele răcoritoare ale adevărului și astfel ei s-au despărțit sau separat de organizația lui Satan. Unșii lui Iehova, care pe parcursul persecuțiilor aspre au stat ferm și credincios de partea lui Dumnezeu, au avut privilegiul de a le duce unele dintre aceste ape ale adevărului celor însetați. Înțelepții lumii, clerul egoist și aliații lor cruzi și încăpățânați au refuzat apele care le-au fost aduse în pace. De aceea, pe ei îi așteaptă Armaghedonul.

4. La Armaghedon, frângerea sau deschiderea pământului literal îi va face pe înțelepții lumii și pe aliații lor să orbească literalmente și să se umple de teamă și de furie, iar conspiratorii conduși de Gog care poartă acum război împotriva martorilor lui Iehova se vor lupta atunci unii cu alții, așa cum au făcut madianiții și aliații lor atunci când Ghedeon a dat alarma. (Jud. 7:22) Această luptă a lor a fost prezisă de împrejurările consemnate referitor la muntele Seir, unde Moabul și Amonul i-au atacat pe israeliți, iar apoi s-au luptat între ei. (2 Cron. 20:22,23) În marele și spectaculosul conflict de la Armaghedon, pământul

propriu-zis se ca despica cu râuri care vor țâșni dinăuntru lui, iar popoarele vor fi împărțite și îndepărtate unele de altele și se vor lupta orbește între ele și, mai presus de toate, oștirile conduse de Cristos vor lovi dușmanul și îl vor ucide, inclusiv pe armatele vizibile și invizibile ale acestuia.

5. Cine va vedea minunata desfășurare a puterii lui Iehova la Armageddon? Profetul Habacuc spune: ” Munții te-au văzut și s-au cutremurat, potopul apei a trecut; adâncul și-a înălțat vocea și și-a ridicat mâinile în înalt.” (Hab. 3:10) Îngâmfații conducători guvernamentali ai instituțiilor pământești vor vedea că Iehova Dumnezeu este cel împotriva căruia s-au pregătit de luptă și că acum le-a sosit sfârșitul. Această concluzie este sprijinită de profetia din Isaia 40:5 : ” Și gloria DOMNULUI va fi revelată și toată făptura va vedea împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o.” Atunci întregul pământ va fi plin de o cunoștință a gloriei (măreției, puterii și numelui) Domnului Dumnezeu. (Hab. 2:14) Națiunea Israelului a fost reprezentată în mod simbolic de un munte, iar atunci când națiunea a devenit necredincioasă lui Dumnezeu, el i-a poruncit profetului său să spună: ” Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre munții lui Israel și profetește împotriva lor și spune: Voi munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor: Iată, eu, eu voi aduce o sabie asupra voastră și voi distruge înălțimile voastre. . . Și cei uciși vor cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL.” (Ezec. 6:2,3,7) Aceste cuvinte profetice se aplică acum ”creștinătății” necredincioase, care a fost prefigurată de Israelul necredincios. Popoarele națiunilor vor vedea și se vor înfricoșa foarte tare. – Rev. 1:7

6. Vor tremura locuitorii pământului la vederea manifestării puterii lui Iehova? Habacuc a cântat: ”Și ei au început să tremure (s-au înfricoșat, *R.V.*)”; prefigurând astfel faptul că toți conducătorii pământului se vor înfricoșa foarte tare. Semnificația acestor cuvinte, potrivit limbii ebraice este că ei se răsucesc, sau se zvârcolesc de durere, ca o femeie în durerile nașterii. Această idee este sprijinită de afirmația inspirată a apostolului: ” Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.” (1 Tes. 5:3) Pentru ei va fi mult mai rău decât atunci când muntele Sion a fost în durerile nașterii la nașterea Noii Națiuni. (Isa. 66:7,8) Oamenii puternici de pe pământ care conduc acum în organizația vizibilă a lui Satan nu vor mai fi curajoși și laudăroși atunci, și nici nu vor mai crede că sunt în siguranță, așa cum se simt acum în pozițiile lor privilegiate. Atunci când vor ajunge să știe că puterea lui Iehova este manifestată împotriva tuturor celor ce i se împotrivesc, vor tremura și se vor îngrozi. ” Pentru că în gelozia mea și în focul mâniei mele am vorbit: Într-adevăr, în acea zi va fi un mare cutremur în țara lui Israel; Astfel încât peștii mării și păsările cerului și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ și toți oamenii care sunt pe fața pământului vor tremura la prezența mea și munții vor fi dărâmați și stâncile înalte vor cădea și fiecare zid va cădea la pământ.” – Ezec. 38:19,20

7. Văzând ce va urma în curând, fie ca rămășița credincioasă să îl aștepte acum cu răbdare pe Domnul și să se încreadă cu totul în el și, în loc să se descurajeze din cauza persecuției, să continue să cânte cu ardoare tot mai mare. Cântecul lui Habacuc spune: "Revărsarea apei a trecut pe deasupra"(R.V.); "furtuna de ape a trecut" (Roth.). Aceste diferite traduceri ne ajută să clarificăm problema. Astfel se prezice despre oștirile victorioase ale lui Iehova, aflate sub conducerea lui Isus Cristos care se revarsă și distrug dușmanul."Astfel cei de la apus se vor teme de numele DOMNULUI, și de gloria lui cei de la răsăritul soarelui. Când dușmanul va intra ca un potop, Duhul DOMNULUI va ridica un steag împotriva lui." (Isa. 59:19, A.R.V.) " Iată, Domnul are pe unul puternic și tare, care, ca o vijelie de grindină și o furtună distrugătoare, ca un potop de ape puternice ce se revarsă, o va doborî la pământ cu mâna. În acea zi DOMNUL oștirilor îi va fi o coroană de glorie și o diademă de frumusețe pentru rămășița poporului său, Și duh de judecată pentru cel ce șade la judecată și tărie pentru cei ce împing bătălia înapoi la poartă. și voi pune judecată în frânghia de măsurat și dreptate în firul cu plumb; și grindina va mătura locul de scăpare al minciunilor și apele vor inunda ascunzișul." (Isa. 28:2,5,6,17) " Și DOMNUL va face vocea lui glorioasă să fie auzită și va arăta așezarea brațului său cu indignarea mâniei lui și cu flacăra unui foc mistuitor, cu împrăștiere și vijelie și pietre de grindină. Căci prin vocea DOMNULUI vor fi bătuți asirienii, care au lovit cu o nua." – Isa. 30:30,31

8. Habacuc cântă "Adâncul de ape a făcut să i se audă glasul. Și-a ridicat mâinile în sus". Termenul ebraic tradus "adânc" de aici conține sugestia unui "tumul", a unui abis zbuciumat. Imaginea este una tumultoasă și cu valuri înalte, care sugerează vânturile foarte puternice sau chiar cutremurele subterane care cauzează mari furtuni. Cea mai adâncă parte a oceanului se află, după cum sa determinat, lângă insulele Filipine, iar acea zonă este cunoscută prin furtuni puternice. Un astfel de lucru se va întâmpla și la Armaghedon, dar la o scară mult mai mare, și va zbuciuma chiar și cea mai adâncă parte a mării. Acest lucru ar putea sugera că popoarele cele mai înstrăinate de Dumnezeu din cauza influenței Diavolului vor fi teribil zdruncinate la Armaghedon. " Apele te-au văzut, Dumnezeu, apele te-au văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au tulburat. Norii au revărsat apă, cerurile au trimis un sunet; săgețile tale de asemenea au mers departe." – Ps. 77:16, 17.

9. "Corăbiile din Tarsis" manipulate de Tir-ul și Sidonul modern nu vor putea să reziste unor asemenea mări furtunoase (Vezi *Justificarea*, vol. 2, pag. 52 și sursele autoritate citate acolo) "Astfel spune Tirului, Domnul DUMNEZEU: Nu se vor tremura insulele la sunetul căderii tale, când răniții strigă, când se face măcel în mijlocul tău? Acum insulele vor tremura în ziua căderii tale; da, insulele care sunt în mare vor fi tulburate la plecarea ta". Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când te voi face o cetate pustiită, ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce adâncul asupra ta și mari ape te vor acoperi." (Ez. 26:15, 18, 19) "Vâslașii tăi te-au adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor. Bogățiile tale

și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi și cârmacii tăi, reparatorii spărturilor tale și cei care făceau schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi de război, care sunt în tine și în toată ceata ta, din mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua ruinării tale.” – Ez. 27:26, 27.

10. Puterea lui Iehova nu cunoaște niciun fel de limite. “Tot ce i-a plăcut DOMNULUI, aceea a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate locurile adânci.” (Ps. 135:6) În mijlocul tuturor acelor furtuni, cutremure, zbuciumuri și tumult, rămășița credincioasă a lui Dumnezeu va rămâne în siguranță, iar Iehova îi va păstra și ocroti de toate acestea. “Dumnezeu este adăpostul și puterea noastră, un ajutor care nu lipsește niciodată în timp de necaz. De aceea nu ne vom teme, chiar dacă s-ar muta pământul și munții ar fi duși în mijlocul mării, chiar dacă ar urla apele sale și ar fi în clocot, chiar dacă munții s-ar zgudui cu umflarea lor. Selah.” (Ps. 46:1-3) O asemenea asigurare de la Domnul aduce mângâiere și speranță rămășiței.

11. Pe măsură ce viziunea i se arăta lui Habacuc, acesta a continuat cântarea despre magnifica demonstrație a puterii lui Iehova la Armagedon. “Soarele și luna s-au oprit în locuința lor, la lumina săgeților tale au mers și la strălucirea sulitei scânteietoare.” (Hab. 3:11) Pământul a existat o lungă perioadă de vreme înainte ca Dumnezeu să creeze soarele care să dea lumina în timpul zile, și luna, care să dea lumină în timpul nopții. (Gen. 1:16) Deci, este în puterea sa să ia soarele și luna oricând voiește, și să lase astfel pământul fără lumină în timpul zilei, ca și al nopții. Acest lucru ar face ca o beznă de nepătruns să acopere întregul pământ, atât în emisfera estică, cât și în cea vestică, în același timp; iar acest lucru se va întâmpla în mod sigur și va împlini profeția: “Eu formează lumina și creez întuneric, fac pace și creez rău, eu DOMNUL fac toate acestea.” (Isa. 45:7) În vremurile de demult, Dumnezeu a făcut ca Moise să își întindă mâna spre ceruri și apoi s-a lăsat beznă imediat peste întreaga țară a Egiptului vreme de trei zile, o beznă de nepătruns, dar în care poporul ales al lui Dumnezeu a avut lumină. (Ex. 10:21-23) Acea consemnare prezice întunericul și mai mare care se va abate asupra lumii la Armagedon. “Iată, ziua DOMNULUI vine, crudă, deopotrivă cu furie și mânie înverșunată, pentru a lăsa țara pustie, iar el îi va nimici pe păcătoșii din ea. Fiindcă stelele cerului și constelațiile acestuia nu își vor da lumina, soarele va fi întunecat în mersul lui și luna nu va face ca lumina ei să strălucească. Și voi pedepsi lumea pentru răul oamenilor și pe cei stricați pentru nelegiuirea lor; și voi face ca aroganța celor mândri să înceteze și voi doborî trufia tiranilor.” – Isa. 13:9-11.

12. Pe măsură ce întunericul se apropie, se vor aduna mulțimi “în vale”, unde vor fi treierate până la sfârșitul lor. “Mulțimi, mulțimi în valea hotărârii, pentru că ziua DOMNULUI este aproape în valea hotărârii. Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor retrage strălucirea.” (Ioel 3:14, 15) Oștirea puternică a lui Iehova va face ca dușmanul să tremure și să fie zguduit de teamă în întuneric. “Pământul se va zgudui înaintea lor; cerurile vor tremura; soarele și luna vor fi

întunecate și stelele își vor retrage strălucirea. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte ca ziua cea mare și înfricoșătoare a DOMNULUI să vină.” – Ioel. 2:10, 31.

13. La Armagedon, forțele lui Iehova nu vor trebui să se bizuie pe lumina soarelui sau a lunii. În acea vreme Iehova va fi capabil, și pare sigur că va produce, într-adevăr, alte lumini de o asemenea strălucire încât vor face soarele să pară întunecat prin comparație. Imaginați-vă care va fi efectul asupra armatelor pământești ale lui Satan în asemenea condiții!

14. În legătură cu aceasta, cuvintele din cântarea-rugăciune a lui Habacuc par să arunce lumină asupra chestiunii, și anume: “ Soarele și luna s-au oprit în locuința lor, la lumina săgeților tale au mers și la strălucirea suliței scânteietoare.” (Hab. 3:11) “Arcul” lui Iehova va fi atunci complet dezvelit (versetul 9) iar zborul săgeților sale din arcul său vibrând va da lumină. Același fragment din text este redat astfel de un alt traducător: “Soarele și luna au încremenit în tăria cerului; precum lumina fug săgețile tale, precum strălucirea lucește lancea ta.” (Roth.) “Soarele și lumina au rămas nemișcate în locuința lor, la lumina săgeților tale în zborul lor, la lucirea lăncii tale strălucitoare.” (A.R.V.) Limbajul textelor astfel traduse simbolizează echipamentul de război. Săgețile și lancea, gonind cu lumină strălucitoare, ar putea sugera lumini fulgerătoare de foc sau flăcări, precum fulgerele sau focul lichid, fiecare dintre ele lovind drept la țintă organizația dușmană. Probabil că Diavolul are oarecare cunoștință de faptul că Iehova va produce și va folosi focul lichid, așa că a sădit gânduri similare în mințile unora dintre militarii săi de pe pământ și i-a făcut să fabrice foc lichid cu scopuri războinice. În timpul Războiului Mondial, Marea Britanie a produs o mașinărie de război care putea arunca foc lichid la o distanță considerabilă și nimici o întregă companie de soldați. Însă orice va scoate la înaintare organizația satanică pe pământ nu va avea nici o șansă împotriva înaintării oștirii lui Iehova. În prezent, martorii lui Iehova mășăluiesc înainte în lumina adevărului strălucitor al lui Iehova, care le dă lumină în această lume întunecată. La Armagedon forțele lui Isus Cristos, marele Războinic, vor fi echipate cu proiectile care vor revărsa lumină oriunde vor zbura, și vor oferi astfel lumină acolo unde este necesară și vor lăsa, alături, dușmanul în beznă. Vreme de multe secole Iehova a tăcut și i-a îngăduit dușmanului să continue să insulte numele său sfânt și să-i persecute pe martorii săi credincioși, dar timpul când va trece la acțiune, preluând ofensiva, este foarte aproape. El le-a spus celor ce îl iubesc și îl servesc: “ De aceea, așteptați-mă, spune DOMNUL, până în ziua în care mă voi ridica pentru pradă: căci hotărârea mea este să adun națiunile, să strâng împărățiile, să îmi vărs indignarea asupra lor, toată mânia mea înverșunată, pentru că tot pământul va fi mistuit de focul geloziei mele.” - Țefania 3:8.

15. Viziunea avută de Habacuc cu privire la Armagedon a revelat forțele lui Iehova, victorioase și cărora nu li se poate opune rezistență, mășăluind împotriva dușmanului și lovindu-l din fiecare parte. Aceasta l-a bucurat atât de

mult pe Habacuc, încât a cântat, în Habacuc 3:12: “Cutreierai pământul cu condamnările tale. Treierai păgânii [națiunile] în mânia ta.” Pe măsură ce Habacuc cel modern, adică rămășița, va vedea marșul victorios al lui Iehova se va umple de bucurie și își va înălța glasul în cântări de laudă. În aceste text, “pământul” înseamnă locuința dușmanului, și, din moment ce acea organizație rea este întinsă la scară mondială, aceasta înseamnă că “săgețile” lui Iehova sub Isus Cristos vor cutreiera întreg pământul. Acest lucru a fost prefigurată în trecut, așa cum spune și psalmistul: ” Dumnezeule, când ai mers înaintea poporului tău, când ai mășăluit prin pustie, Selah.” (Ps. 68:7) Sensul termenului ebraic tradus “indignare” este furie turbată, precum a cuiva care face spume la gură de mânie. Acest lucru indică foc și mânie arzătoare, înaintea cărora nimic nu poate rezista. “ Cine poate sta înaintea indignării lui? Și cine poate rămâne în înverșunarea mâniei lui? Furia lui este turnată ca focul și stâncile sunt dărâmate de el. DOMNUL este bun, o întăritură în ziua tulburării; și el îi cunoaște pe cei ce se încred în el.” – Naum 1:6, 7.

16. O dată cu punerea în execuție a mâniei lui Iehova la Armagedon, nimeni și nici o putere nu-i va putea rezista, iar despre acest lucru este scris: “ Dar DOMNUL este adevăratul Dumnezeu, el este Dumnezeul cel viu și un împărat veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și națiunile nu vor fi în stare să suporte indignarea lui.” (Ier. 10:10) Dar, o dată cu sosirea timpurie a vizitei sale teribile în rândul dușmanilor lui Iehova, nici unul dintre cei din rămășița credincioasă nu ar trebui să fie deloc dezamăgit, și nici măcar tulburat, ci fie ca toți cei care se încred deplin în Iehova să continue să cânte despre puterea sa și bunătatea sa iubitoare. Spre mângâierea fiilor săi credincioși, Iehova spune acum: “ Vino, poporul meu, intră în încăperile tale și închide-ți ușile după tine, ascunde-te ca pentru puțin timp, până când indignarea va fi trecut. Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul său să pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor; pământul de asemenea își va arăta sângele și nu va mai acoperi pe ucișii lui.” – Isa. 26:20, 21.

17. Aici ni se amintește din nou că bătălia nu este a noastră, ci este lupta lui Iehova și el va fi cel ce va aduce distrugerea prin Isus Cristos. “Tu [Iehova] treieri națiunile” (*R.V.*) În prezent, Diavolul și agenții săi, “fiara” și “falsul profet” adună toate națiunile împotriva Sionului, care este organizația lui Iehova; și, spre mângâierea și întărirea rămășiței ce trăiește acum pe pământ, Iehova spune: “Acum, de asemenea multe națiuni se adună împotriva ta, care spun: Să fie întinată și ochiul nostru să privească asupra Sionului. Dar ei nu cunosc gândurile DOMNULUI, nici nu înțeleg sfatul lui; fiindcă el îi va aduna ca pe niște snopi în arie. Ridică-te și treieră, tu, fiică a Sionului; fiindcă voi face cornul tău, fier și voi face copitele tale, aramă; și tu vei zdrobi în bucăți multe popoare, iar eu voi consacra DOMNULUI câștigul lor, și averea lor Domnului întregului pământ.” – Mic. 4:11-13.

18. Cel mai teribilă bătaie va fi primită de gloata Diavolului din mâinile organizației lui Dumnezeu, prin puterea mâinii lui Dumnezeu. “Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă și ascuțită cu dinți, vei vântura munții și îi vei pisa mărunț și vei face dealurile ca pleava.”- Isa. 41:15.

19. Acest lucru corespunde cu treierarea teascului de vin al mâniei lui Dumnezeu, așa cum se descrie în Revelația 14:17-20. Aceste texte arată că scopul lui Iehova este de a pedepsi teribil forțele răului și a le distruge pentru totdeauna, ca să nu se mai ridice în veci. (Naum 1:9) Semnificația acestor profeții este revelată acum celor care îi servesc cu credință și loialitate lui Iehova, pentru a nu rămâne fără vlagă în mijlocul persecuțiilor, nici ca să-și slăbească mâinile, ci pentru ca să înainteze cu bucurie continuând să declare mesajul lui Dumnezeu și al Împărăției sale.

20. Iehova este mereu constant și consecvent, și de aceea nu putea salva și da viață unui om care refuză să creadă în el și să se străduiască să-și mențină integritatea față de Dumnezeu. Provocarea sfidătoare pe care Satan a aruncat-o în fața lui Iehova a fost că nici unul dintre oameni nu poate rămâne credincios și loial Lui atunci când este supus încercărilor. Unii oameni vor rămâne credincioși și loiali lui Iehova chiar și în cele mai solicitante circumstanțe, iar Iehova își va exercita puterea în marea bătălie în numele lui. Despre această salvare, viziunea l-a îmboldit pe Habacuc să cânte: ” Ai mers înainte pentru salvarea poporului tău, pentru salvare cu unsul tău; ai rănit capul din casa celui stricat, dezvelind temelia până la gât. Selah.” (Hab. 3:13) Oamenii sunt salvați doar pentru că salvarea lor este legată de onoarea numelui lui Iehova. Oamenii precum aceștia se încred deplin în Iehova și strigă către el: ” Salvează-mă, Dumnezeule, prin numele tău și judecă-mă prin puterea ta.” (Ps. 54:1) “Salvarea” nu înseamnă aici a-l lua pe cel care strigă astfel și a-l duce departe de pământ, în ceruri, ci înseamnă păstrarea lui în viață în pofida încercărilor criminale ale lui Satan și ale agenților săi de a stârpi pe poporul lui Dumnezeu și lucrarea lui. Aceasta este încă o dovadă că o parte din rămășiță va trece cu viață prin Armagedon, atunci când națiunile vor fi distruse. Promisiunea lui Dumnezeu pentru “Ionadabi” este că dacă aceștia vor căuta dreptatea și umilința se vor bucura și ei de o salvare asemănătoare. Concluzia celor ce se încred în Iehova este exprimată în aceste cuvinte: “De aceea eu voi privi la DOMNUL; îl voi aștepta pe Dumnezeul salvării mele; Dumnezeul meu mă va auzi.” (Mica 7:7) “ În dreptate ne vei răspunde prin lucruri înfricoșătoare, Dumnezeul salvării noastre, care ești încrederea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare.” (Ps. 65:5) Acest lucru ar putea indica faptul că, pe când forțele lui Gog vor amenința să-i copleșească pe poporul lui Dumnezeu, aceștia își vor menține poziția și vor crede deplin în Iehova, și își vor menține integritatea față de el, și că Dumnezeu îi va trece cu bine prin condițiile aspre ale marii bătălii. Unșii lui Iehova sunt cei însărcinați să reprezinte Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, iar Iehova luptă “pentru salvarea unșilor săi”, adică pentru păstrarea lor. (E.R.V.) Conform unei alte traduceri a

textului, Dumnezeu va ieși înainte “spre a veni în ajutorul unșilor săi” (*Leeser*) Aceasta, ca răspuns la rugăciunea celor unși, exprimată de psalmist: ” Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și ne vom veseli în ea. Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate.” (Ps. 118:24-25) “ Acum știi că DOMNUL salvează pe unsul său, îl va asculta din cerul său sfânt cu puterea salvatoare a dreptei sale. Unii se încred în care și unii în cai, dar noi ne vom aminti numele DOMNULUI Dumnezeu nostru.” (Ps. 20:6, 7) Membrii rămășiței ce trăiesc în prezent pe pământ sunt poporul lui Dumnezeu, uns cu spiritul său, așa cum este uns și Regele și Capul lor, Isus Cristos . (1 Ioan. 2:20, 27; Ioel 2:28, 29) Isus Cristos este “dreapta” lui Iehova, uns pentru a-i salva pe cei din rămășița unsă în vremea Armagedonului. Doar cei unși care se află în compania lui Cristos sunt cu el, și toate națiunile care pretind doar că sunt adepte a lui Cristos se vor afla de cealaltă parte în marele război. A venit timpul ca el să vorbească rămășiței sale credincioase, iar membrilor acesteia Isus Cristos le spune: “ Fiindcă ziua răzbunării este în inima mea și anul răscumpăraților mei este aproape. Și am privit și nu a fost nimeni să ajute; și m-am minunat că nu a fost nimeni să susțină, de aceea brațul meu mi-a adus salvare; și furia mea, ea m-a susținut.” – Isa. 63:4, 5.

21. Capul gloatei întrutotul depravate a celor răi este Satan Diavolul. În vremea răzvrătirii sale, Dumnezeu a spus că la timpul său fixat va face capul lui Satan să fie lovit sau zdrobit “ Și voi pune dușmănie între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.” – Gen. 3:15.

22. Habacuc a avut o viziune despre zdrobirea propriu-zisă a capului Diavolului, și cântă spre lauda lui Iehova: “Au rănit capul celui din casa răilor [și] ai distrus temelia zidurilor înalte” (*Leeser*) “Ai zdrobit capul casei celui nelegiuit, și ai adus temelia până la gât.” (*Roth.*) Satan este capul casei sau organizației nelegiuite, a cărei temelie pământească se reazemă pe elementele combinate ale politicii, comerțului și religiei, incluzând clasa “omului păcatului” și a “fiului pierzării.” (Dan. 2:40-43). “Gâtul” se află aproape de cap și pare, așadar, să-l reprezinte pe Gog, reprezentantul principal al lui Satan, care stă lângă Diavolul însuși și care va fi distrus la Armagedon, împlinindu-se astfel deplin profeția din Geneza 3:15. “Și Dumnezeuul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.” – Rom. 16:20.

23. Faptele precedente sunt sprijinite deplin de următoarele: „Domnul, la dreapta ta, va străpunge împărați în ziua furiei sale. Va judeca printre păgâni, va umple locurile cu trupurile moarte; va răni capetele peste multe țări“. (Ps. 110:5, 6) Ceea ce s-a aplicat la scară mică Egiptului antic se va aplica la amploare maximă la Armagedon împotriva organizației lui Satan; după cum este scris: “Ai despărțit marea prin tăria ta, ai zdrobit capetele dragonilor în ape. Ai zdrobit în bucăți capetele leviatanului și l-ai dat să fie mâncare oamenilor ce locuiesc în

pustie.” (Ps. 74:13, 14) În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se prefăce în bucurie înaintea lui. (Iov. 41:22) Vreme de mulți ani, Satan a fost cunoscut și identificat ca fiind cel rău, și capul răutății. Acum, Iehova a dezvăluit și revelat și a identificat pentru cei care cred deplin în el întreaga casă a celor rău, de la temelie și până la “gâtul” acesteia. Deși aceste adevăruri sunt vestite la scară largă în rândul popoarelor de martorii lui Iehova, doar un mic număr dintre oameni le primesc sau le iau în seamă cu anumită seriozitate. Așadar, toți trebuie să știe până la Armagedon care este organizația rea, și că Diavol este capul ei; și Iehova va face cunoscut acest lucru dărâmand și demolând complet această casă sau organizației, din pod până la pivniță, și astfel la dezgoli organizația dușmanului, făcând-o cu totul și cu totul de rușine și vrednică de dispreț, eliminând orice dubiu din gândurile creației sale cu privire la cine și ce reprezintă organizația rea din univers.

24. În acest moment din profeția lui Habacuc apare din nou cuvântul “Selah”. Acesta marchează o altă pauză în cântarea-rugăciune.

25. Profetul a vizualizat o distrugere completă a dușmanului, și viziunea a fost atât de teribilă încât a rămas amuțit și s-a oprit așadar, o vreme, ca să mediteze. Descrierea bătăliei din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic, așa cum ne este prezentată de Revelație și de profetul Zaharia, ca și în alte profeții, indică faptul că voința sa va impune ordinea în care se desfășoară lupta: partea terestră a organizația lui Satan va fi distrusă mai întâi; apoi forțele lui Iehova sub Isus Cristos vor ataca “țara lui Magog”, citadela mulțimii spiritelor rele, și îi va distruge deplin pe cei răi de acolo; iar Satan va asista la toate acestea, iar apoi Isus Cristos va pune mâna pe acel Șarpe vechi, Satan, Balaurul sau Diavolul, și îl va elimina complet. Cei care asistă la împlinirea acestei mari viziuni profetice vor fi atât de mișcați de teribila priveliște încât vor trebui să se oprească și să minuneze uluiți și înfricoșați de marea demonstrație de putere a lui Iehova Dumnezeu. La sfârșitul acestei pauze, profetul Habacuc pare să-și reamintească unele dintre lucrurile teribile pe care le-a văzut. Apoi, cântarea profetică se înalță din nou, cu o putere și mai mare spre lauda lui Iehova, și ni se relatează unele dintre detaliile bătăliei, și anume: “Cu bâtele lui, ai străpuns capul satelor sale; ei au ieșit ca un vârtej de vânt să mă împrăstie; bucuria lor era să mistuie pe sărac în ascuns.” (Hab. 3:14) “Ai lovit cu propriile sulite căpeteniile satelor lor” (*Leeser*) Cuvântul “sate” de aici face referire la “căpetenii”, sau capii unei organizații. Acest lucru este scos la iveală de alte traduceri ale textului, și anume: “Ai străpuns cu proprii lor țărushi capetele războinicilor săi” (*R.V.*); “capetele căpeteniilor sale [*notă marginală, lideri*]” (*Roth.*) “I-ai blestemat sceptrele, capul războinicilor săi” (*Douay*) În organizația lui Satan, există diferite diviziuni și subdiviziuni; iar acest lucru este bine ilustrat de ierarhia catolică, a cărei căpetenie locuiește lângă Roma, în orașul Vatican. Această organizație, ca și alte părți ale gloatei lui Satan, are căpetenii mai mici în diferite părți ale pământului. Toate părțile organizației lui Satan, și mai ales aceste căpetenii urmăresc acum

distrugerea martorilor lui Iehova. Dar luați seama la voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi bătuți în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor. (Marcu 13:9) Așa cum forțele adunate împotriva lui Ghedeon au luptat unele cu altele, tot astfel capetele diferitelor diviziuni sau “sate” din organizația de sub Gog și Satan vor lupta unul împotriva celuilalt. Nu e deloc imposibil ca aceste căpetenii să aibă viziuni diferite despre cum trebuie dusă lupta și acest lucru îi va face să se lupte unii cu alții. Cuvântul “sate” sau căpetenii îi include pe aceia care iau hotărâri. Toți aceștia, adică judecătorii sau căpeteniile, cei care iau decizii, se află într-o conspirație împotriva unșilor lui Iehova. Aceasta îi include pe marii clerici, care decid să trimită brigăzile armate și să îi aresteze pe martorii lui Iehova; ca și pe magistrați, care stau pe băncile tribunalului și iau hotărâri împotriva martorilor lui Iehova sub influența căpeteniilor, participând astfel la punerea în aplicare a conspirației împotriva lui Dumnezeu și a unșilor săi. Ne putem acum raporta la fapte concrete, așa cum au avut loc în Plainfield, New Jersey, ca și în alte locuri asemănătoare, și găsim acolo un exemplu despre căpeteniile micilor diviziuni ale organizației lui Satan. Și celorlalți le-a spus în auzul meu: Duceți-va după el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe, nici să nu aveți milă, ucideți fără cruțare pe bătrân și pe tânăr, deopotrivă pe fecioare și pe copilași și pe femei. (Ez. 9:5, 6) Blestemul va coborî peste capetele lor. Aceștia au conceput planuri ticăloase împotriva martorilor lui Iehova, iar uneltirile și închipuirile lor rele se vor abate asupra propriilor creștete. Rămășița credincioasă va vedea aceasta și se va bucura, pe măsură ce marchează pașii treptați din marele război, și membrii ei vor cânta cu glas tare cântări de laudă a numelui sfânt al lui Iehova.

26. Poliția, clericii și toți conspiratorii din New Jersey au fost informați prin declarații în propriile lor publicații că martorii lui Iehova se ocupă doar cu venerarea lui Dumnezeu cel Atotputernic, iar această informație nu a făcut decât să îi facă pe conspiratori să spumege cu o mai mare mânie. Acești conspiratori văd acum unitatea martorilor lui Iehova, nu doar din New Jersey, ci din fiecare colț al lumii; iar acest lucru este dovedit de faptul că conspiratorii din diferite părți ale lumii comunică unii cu alții cu privire la martorii lui Iehova, și cum să acționeze împotriva lor. Conspiratorii încearcă să-i distrugă pe martorii lui Iehova, iar profetul spune despre aceasta: “S-au năpustit ca o furtună să mă împrăștie”. “Au venit în iureș cu mânie să mă împrăștie” (*Leeser*) “Ei vin ca o furtună să mă împrăștie” (*Roth.*) Dușmanul crede că împrăștieră martorilor lui Iehova le-ar pricinui destrămarea și ar opri, astfel, lucrarea lor de depunere a mărturiei despre adevăr printre popoare. De aceea, dușmanul sau conspiratorii se grăbesc să-i persecute pe unșii lui Dumnezeu. Rămășița a aflat însă că marele iureș al dușmanului este inutil, pentru că Dumnezeu este scutul ei. Liniile frontului lui Iehova rămân ferme și nestrăpunse, iar Iehova întoarce la Armagedon armele dușmanilor împotriva capetelor lor și îi împrăștie. Rămășița va vedea acest lucru și va cânta mai tare, laudându-l pe Iehova.

27. Clericii sunt primii care concep strategii care urmăresc persecutarea și distrugerea martorilor lui Iehova, și fac acest lucru în secret, ca toți cei care pun la cale conspirații rele. Profetul spune: “ Cu bătele lui, ai străpuns capul satelor sale; ei au ieșit ca un vârtej de vânt să mă împrăștie; bucuria lor era să mistuie pe sărac în ascuns.” (Hab. 3:14) La întrunirile regulate ale alianței preoților, acești conspiratori pun la cale planurile lor de a face poliția să-i aresteze și să-i închidă pe martorii lui Iehova, în timp ce clericii rămân nevăzuți și pozează drept niște oameni mari, buni și umili. Trăgând concluzia și ajungând la o strategie de a-și duce la îndeplinire lucrarea rea împotriva unșilor Domnului, acești clerici se bat pe spate la figurat, și se bucură astfel că îi vor “devora pe cei săraci”. “Gândul la care exultă este tocmai fapta de a-l devora pe cel asuprit într-un loc secret.” (*Roth.*) Cel ce locuiește în locul tainic al celui Preaînalt va trăi la umbra celui Atotputernic. (Ps. 91:1) “Secretul” de aici se referă la discreția cu care dușmanul se străduiește să țină în secret față de alții ce face și să-și camufleze mișcările, ținându-i astfel pe oamenii onești în ignoranță cu privire la încercările făcute împotriva poporului lui Dumnezeu. În Germania, conspiratorii îi fac pe conducătorii politici să ia măsuri violente împotriva martorilor lui Iehova sub pretextul că siguranța statului o cere, când de fapt nici unul dintre martorii lui Iehova nu și-a ridicat, nici nu își va ridica vreodată mâna împotriva statului. În Quebec, persecuția martorilor lui Iehova continuă, iar scuza sau încercarea de justificare este că acești martori sunt răzvrățiți și este nevoie să se ia acțiuni împotriva lor pentru a preveni revoltele lor răzvrătitoare. În New Jersey și alte locuri similare, clericicii îi fac pe cei din grupul comercial și politic să acționeze împotriva martorilor lui Iehova sub temeiul că unșii Domnului ar fi de fapt agenți comerciali implicați într-o afacere care face concurență neloială comerțului local. Ei insistă că martorii lui Iehova nu pot merge să predice vestea bună fără să ceară și să primească mai întâi un permis de la poliție, când de fapt este cert că poliția nu le-ar acorda unul chiar dacă le-ar fi cerut, iar martorii lui Iehova nu vor cere un permis pentru a face ce le-a poruncit să facă Iehova Dumnezeu. Cei implicați în această conspirație rea împotriva poporului lui Dumnezeu fac aranjamente secrete de a-și duce la împlinire planurile și, precum tatăl lor, Diavolul, se folosesc de înșelătorie și fraudă și minciuni în eforturile lor de a-și ascunde de alții scopurile și motivele abjecte. Cuvintele psalmistului descriu acțiunea și motivele clerului rău și ale tovarășilor lor de conspirație: “ El șade în locurile de pândă ale satelor, în locurile tainice îl ucide pe cel nevinovat; ochii săi sunt ațintiți pe ascuns împotriva celui sărac. Stă la pândă în taină, ca un leu în vizuina lui; stă la pândă să prindă pe sărac; îl prinde pe sărac după ce îl conduce în plasa lui. Se tupilează și se umilește, ca cel sărac să cadă prin puternicii lui. Cel. El a spus în inima lui: Dumnezeu a uitat, își ascunde fața, niciodată nu va vedea aceasta.” – Ps. 10:8-11.

28. Fii lui Satan îmbrăcați în veșminte preotești încearcă să-și camufleze acțiunile, și astfel complotază împotriva unșilor lui Dumnezeu. “ Au ținut sfat viclean împotriva poporului tău și s-au înțeleș împotriva celor ascunși ai tăi Ei au spus: Veniți să îi stârpim din a fi o națiune, ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire”. Căci s-au înțeleș împreună într-un singur acord, sunt aliați împotriva ta.” – Ps. 83:3-5.

29. Ei acționează în virtutea teoriei că Dumnezeu nu îi va ajuta pe cei ce predică și răspândesc cărți despre Biblie și Împărăția lui Dumnezeu. Dar se apropie timpul când bătălia Armagedonului va izbucni brusc, și aceasta îi va face pe conspiratori să afle într-un mod dureros că Iehova este lângă martorii săi credincioși și că faptele lor criminale tănuite nu pot scăpa nepedepsite. Iehova are un “birou de informații” pe care “spionii” organizației lui Satan nu îl pot concura și nu au cum să fie mai inteligenți decât Domnul. Iehova nu este niciodată luat prin surprindere. El cunoaște fiecare mișcare secretă a mulțimii inamice. El știe ce face dușmanul, și le cere stăruitor credincioșilor săi să fie răbdători și să îl aștepte, până când va sosi timpul său fixat pentru a trece la acțiune. Iehova revelează acum aceste lucruri cu scopul vădit de a mângâia și da speranțe unșilor, cu care se războiește dușmanul. Acești credincioși, văzând în avans ce le va face Dumnezeu celor ce-i persecută, se bucură de privilegiul de a-și continua lucrarea și nu lenevesc nici un pic.

30. Continuând să relateze faptele Domnului împotriva dușmanului, rămășița cântă: “ Tu ai umblat prin mare cu caii tăi, prin mormanul apelor mari.” (Hab. 3:15) Mările dușmanului nu pot întârzia înaintarea neconținută a marșului războinicilor victorioși ai lui Iehova. “ DOMNUL, în înalt, este mai puternic decât zgomotul multor ape, da, decât puternicele valuri ale mării.” (Ps. 93:4) Deși Satan și mulțimea sa a abuzat de mările pământului, și deși cel rău, care a înstrăinat de Dumnezeu mările simbolice le revendică pentru sine, nici unele, nici altele nu aparțin lui Satan. “ Marea este a lui și el a făcut-o, și mâinile lui au format uscatul.” (Ps. 95:5) Marea nu aparține marilor afaceriști. La Armagedon, Iehova va putea trece și va trece, în fapt, prin mare după cum voiește, și nimic nu îl poate împiedicat. Chiar acum, Iehova va face ca lucrarea martorilor săi să fie executată complet, după voința sa, și nimic din ce i se va opune nu va reuși. Iehova a încredințat oamenilor pe care i-a ales pentru numele său un mesaj, și se va îngriji ca aceștia să îl transmită: “ Dar eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, care a despărțit marea, a cărei valuri au urlat, DOMNUL oștirilor este numele său și am pus cuvintele mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile și să pun temelile pământului și să spun Sionului: Tu ești poporul meu!” – Isa. 51:15, 16.

31. Habacuc și-a început cântarea cu cuvintele: “ O Doamne, am auzit”; și, după ce a primit viziunea războiului universal, el spune: “ Când am auzit, pântecul meu s-a cutremurat, buzele mele au tremurat la această voce,

putregai a intrat în oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el îi va invadea cu oștirea sa.” (Hab. 3:16) Viziunea l-a șocat și l-a tulburat puternic pe Habacuc. Viziunea despre Armaghedon pe care o are acum rămășița, așa cum se le este revelată de Domnul, este magnifică și teribilă, și cei din rămășiță nu o pot spune altora decât prin îndurarea lui Dumnezeu. Este o declarație nu a răzbunării vreunui om, ci a lui Iehova însuși. Atunci când transmit mesajul dușmanului, primesc muștrări aspre și abuzuri din mâna dușmanului. Cei unși tremură acum, dar nu din cauza faptelor sau amenințărilor dușmanului, ci din cauza apropiatei perspectivei amenințătoare a ceea ce va face Dumnezeu pe pământ la Armaghedon. Unii vor spune, așa cum au mai spus și înainte, că lumea are destule necazuri și fără să li se amintească oamenilor de ce va veni. Dar cei credincioși, din contră, nu ezită să declare răzbunarea lui Iehova împotriva organizației lui Satan, și fac acest lucru cu îndrăzneală și bucurie. Rămășița observă acum încăpățânarea cu care oamenii din această lume rea se opun mesajului de la Iehova, și observă execuția teribilă a judecăților sale care se va abate asupra acestor oameni încăpățânați. E nevoie de o minte și o inimă puternică în credință pentru Iehova ca să nu ne dăm înapoi de la aceste zile teribile și înfricoșătoare ce ne așteaptă curând, dar Iehova, umplându-i pe cei din poporul său cu o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală, le dă puterea să continue cu curaj declarând numele și Împărăția sa.

32. Habacuc a tremurat și a zis: “Voi aștepta liniștit ziua necazului.” (A.R.V.) În vremurile din trecut, unii dintre consacrați au spus: “Mă bucur că mor și scap astfel de ziua necazului.” Dar cei din rămășița credincioasă nu nutresc în prezent asemenea dorințe. Nu auzim pe nici unul dintre ei spunând că vrea să moară și să meargă în ceruri înainte de Armaghedon. Dorința celor din rămășiță este să trăiască și să-l poată vedea pe Iehova executându-și judecata împotriva dușmanului, justificându-și numele său sfânt indiferent de cât de teribil va fi. Lupta este a lui Iehova, iar rămășița știe că El are dreptate. Acum, ei se odihnesc în credință și “să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor.” de odihnă. (Ps. 149:5) Deși tremură când vă ce se va abate asupra popoarelor pământului, cei din rămășiță știu că siguranța lor se află în mâinile lui Dumnezeu, și de aceea se pot odihni. Habacuc a tremurat din cauza distrugerilor înfricoșătoare care se vor abate asupra oamenilor “când va veni peste popor”; “când cel ce vrea să invadeze va veni împotriva popoarelor cu soldații săi” (Roth.) Acest lucru înseamnă, evident, că atunci când Gog își va începe atacul, Iehova va invadea forțele lui Gog și le va tăia în bucăți. (Mica 5:1,2; Hab. 3:16, *notă marginală*) Atacul lui Gog va eșua complet, așa cum trebuie, de altfel, și acest lucru va marca împlinirea cântării-rugăciune a lui Habacuc, pe care o intonează acum și rămășița. Rămășița continuă să cânte, așteptând cu răbdare venirea zilei când Dumnezeu va ruina deplin organizația dușmanului în războiul universal.

ÎNCREDERE

33. În acest punct al cântării profetice, înaintea ochilor profetului pândește o mare nenorocire dar, confruntat cu această foamete dezastruoasă care se apropie, acesta își exprimă încrederea sa deplină. Tot astfel, rămășița de azi, pe care o prefigurează profetul Habacuc, se bazează cu încredere pe Iehova. Având o viziune a acestei condiții nefericite, profetul spune: “Deși smochinul nu va înflori, nici nu vor fi roade în vii; osteneala măslinului va eșua și câmpiile nu vor da hrana; turma va fi stârpită din staul și nu va mai fi cireadă în iesle(...)” (Hab. 3:17) Se aplică acest lucru și rămășiței? Sau care este semnificația acestuia.

34. Smochinul simbolizează dulceața și roadele bune. “ Dar smochinul le-a spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?” (Jud. 9:11) Pentru rămășița credincioasă a lui Iehova smochinul simbolic a îmbobocit deja, iar rămășița se bucură de dulceața roadelor Împărăției. În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, veți chema, fiecare pe aproapele său sub viță și sub smochin. (Zah. 3:10) “Vița adevărată” este Isus Cristos, care a venit și i-a strâns pe credincioșii săi în templu, și acolo rămășița se bucură căci Mirele s-a întors și Domnul Isus bea vinul nou împreună cu ei. Cei din rămășiță, ca niște ramuri ale adevăratei vii, întind roadele viei spre lauda lui Iehova. Măslinul este un simbol al grăsimii, prosperității, luminării, păcii și unității rămășiței împreună cu Isus Cristos. (Ps. 133:1-3; Jud. 9:9) “ Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu; mă încred în mila lui Dumnezeu pentru totdeauna și întotdeauna.” (Ps. 52:8) Și doi măslini lângă el, unul pe partea dreaptă a potirului și celălalt pe partea stângă a lui. Atunci am răspuns și i-am zis: Ce sunt acești doi măslini în dreapta sfeșnicului și în stânga lui? Și am răspuns din nou și i-am zis: Ce sunt aceste două ramuri de măslin, care prin cele două țevi de aur golesc untdelemnul de aur din ele însele? (Zah. 4:3, 11, 12; vezi *Pregătirea*, pag. 65). “Terasele (câmpurile) nu dau hrană”. (Leeser) Din contră, rămășița va primi acum “hrană la timpul potrivit” din abundență, fiindu-le furnizată de Iehova. (Ps. 104:27; 145:15) Copiii Sionului primesc învățătură de la Iehova, Tatăl lor, și sunt hrăniți cu floarea făinii. (Ps. 147:14). Lucrarea pe teren a rămășiței sporește spre lauda lui Iehova. “Turma va pieri din țarc.” (Leeser) Cât despre rămășiță, este adevărat tocmai opusul. Aceștia sunt aduși în turma lui Dumnezeu, în templul lui Iehova, iar el, marele Păstor și Isus Cristos, “Păstorul cel bun” oferă acum din abundență hrană pentru acea turmă. (Ez. 34:11-16) “Nu va mai fi nici o cireadă [de boi de arat] în ocol.” “Și nu vor mai fi turme în staule” (Leeser) Cât despre rămășiță, membrii săi sunt readuși la Domnul și în templu, și pornesc la porunca Domnului pentru a duce popoarelor roadele Împărăției. În staulul Domnului există “turme”. “ Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor înmulți și vor aduce rod; și vă voi

așeza după stările voastre din vechime și vă voi face mai bine decât la începuturile voastre; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL.” (Ez. 36:11). Cuvântul “turme” din acest text are sensul de vite de povară. În ziua din prezent, martorii lui Iehova au de partea lor multe vite de povară care să îi ajute la îndeplinirea lucrării Domnului, precum radioul, mașinile de copiat, fonografele, cărțile, *Turnul de Veghere*, mașinile de sunet și altele. Niciodată nu s-a depus o mărturie atât de activă în numele Domnului ca în prezent. Iehova spune poporului său credincios prin profetul său, Isaia: “Voi scoate din Iacob o descendență și din Iuda moștenitorul munților mei. Aleșii mei vor lua în stăpânire țara și slujitorii mei vor locui acolo. Saronul [câmpiile Saronului] va ajunge o pășune pentru oi și valea Acor un loc de odihnă pentru vite, pentru poporul meu care mă va căuta.” (Isa. 65:9, 10) Toate aceste fapte arată că această parte a profeției din Habacuc 3:17 nu se aplică rămășiței credincioase.

35. Există în prezent pe pământ o altă clasă de oameni, oameni binevoitori față de Dumnezeu, care cresc în staule. (Mal. 4:2) Aceștia iau și ei parte la purtarea poverilor, vestind și ducând la oameni mesajul Împărăției. Acești “Ionadabi” refuză să poarte veșmintele gloatei lui Satan, și de aceea nu sunt stârpiți din staule, ci se bucură de favoarea lui Dumnezeu.

36. Condițiile care există, de fapt, astăzi în rândurile poporului lui Dumnezeu arată că versetul precedent, versetul șaptesprezece din profeția lui Habacuc, care descrie o condiție de mare foamete nu se poate aplica poporului lui Dumnezeu. Această concluzie este sprijinită adițional de cuvintele versetului 18 al profeției. Starea de foamete descrisă în versetul 17 trebuie însă să se aplice cuiva; dar nu există în prezent foamete în rândul poporului lui Dumnezeu pentru că, prin ascultarea Cuvântului său și vestirea mesajului său, printre ei stăpânește tocmai starea contrară. Profetul Habacuc a spus că, indiferent de această nenorocire, se va bucura; și chiar acum bucuria rămășiței sporește zilnic. Atunci care este aplicarea corectă a versetului 17? Răspunsul devine clar atunci când vedem că exact condiția descrisă de profetul Habacuc există în prezent în țara “creștinătății” necredincioase. Precum Israelul, “creștinătatea” pretinde că îi servește lui Dumnezeu. În 1918, Domnul a venit la templul său, și Împărăția a fost stabilită. “Creștinătatea”, în loc să primească cu bucurie Regele, a respins prevederile lui Dumnezeu și s-a întors către acel lucru dezgustător, Liga Națiunilor, și a pus-o pe aceasta în locul Împărăției. Începând cu 1918, “creștinătatea” se află în această stare de foamete. Mai ales de la 1928, când a fost revărsat a șaptea cupă, și când la Congresul de la Detroit s-a vestit declarația împotriva lui Satan și în favoarea lui Iehova, și a fost făcută publică pe întreg pământul; de atunci înainte condițiile deplorabile descrise în Habacuc 3:17 au lovit “creștinătatea”, stare din care nu își poate reveni. La scurt timp după declarația din 1928, “creștinătatea” a fost lovită de marea criză economică, iar aceasta încă are

efect. Foametea simbolică, dar și concretă, afectează în prezent “creștinătatea” și condițiile descrise se înrăutățesc zilnic. “Creștinătatea” a fost scoasă întrutotul acum din favorurile lui Iehova, așa cum o stabilește clar descrierea din versetul 17, citat mai sus.

37. În pofida acestei condiții mizerabile ce există în prezent, Habacuc o privește și spune: “eu tot voi exulta [*ebraică*: voi sări de bucurie] în Domnul, mă voi înveseli în Dumnezeu salvării mele.” (versetul 18) Depresiunea mondială îi afectează întrucâtva și pe martorii lui Iehova, în sensul că sunt obligați să facă economii cât se poate de stricte pentru a-și asigura cele necesare unui trai decent, dar nu sunt atât de mult preocupați de binecuvântările vremelnice. Ei caută mai întâi Împărăția Domnului, și, conform promisiunii sale prețioase, el le furnizează lucrurile ce le sunt necesare. Faptul că Scripturile sunt sprijinite de faptele concrete, inclusiv condițiile mizerabile în care se află “creștinătatea” în prezent, constituie încă o dovadă pentru rămășița că Armaghedonul este aproape.

38. Domnul a luminat rămășița în templul său, iar membrii ei se bucură și cântă: “ Mă voi bucura mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeu meu; căci m-a îmbrăcat cu veșmintele salvării, m-a acoperit cu roba dreptății, ca un mire ce se împodobește cu ornamente și ca o mireasă ce se înfrumusețează cu bijuterii.” (Isa. 61:10) Aici, la templu, Domnul a luminat poporul său și l-a făcut puternic și i-a dat curajul de a merge înainte ca martori ai săi și a declara mesajul Împărăției. Chemarea lucrătorilor pe teren nu s-a stins, ci, dimpotrivă, răspunsul a fost tot mai puternic și lucrarea de punere a mărturiei a continuat să progreseze și să sporească. Înaintarea permanentă a micii trupe de martori ai lui Iehova, și hrănirea lor neîncetată cu hrana prețioasă oferită de Iehova spre bunăstarea lor spirituală îi face să strige și să salte de bucurie. Ei au ajuns să înțeleagă pe deplin cuvintele lui Neemia: “Atunci el le-a spus: Duceți-vă, mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei pentru care nimic nu este pregătit, pentru că această zi este sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că bucuria DOMNULUI este tăria voastră.” (Neemia 8:10). Punerea mărturiei i-a făcut pe unii să murmure și să se plângă, dar efectul asupra rămășiței a fost de a-i spori bucuria. Mulți dintre martorii lui Iehova se găsesc acum în situația de a trăi în rulote sau corturi și de a-și obține hrana zilnică prin eforturi solicitante, dar asta nu-i împiedică să se bucure. Din contră, continuă să “se bucure în Dumnezeu salvării mele”, Ei văd și știu că ziua justificării lui Iehova este aproape și, așadar, se apropie și vremea eliberării lor. Ei înțeleg acum că cuvintele lui Isus se referă la ei: “Iar când acestea vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie!” (Luca. 21:28) Rămășița știe că este de partea lui Iehova, și el este Dumnezeu ei. “ Dumnezeu nostru este Dumnezeu salvării; și lui DUMNEZEU Domnul îi aparțin ieșirile din moarte.” (Ps. 68:20) Eliberarea și

salvarea rămășiței vor veni pe deplin la Armagedon, iar rămășița așteaptă cu multă nerăbdare și bucurie acel timp fericit, pentru că la mijloc este numele lui Iehova, și acesta va fi atunci justificat. Părtășia la justificarea numelui său, și nu la desfătările pământești, este cauza bucuriei lor. Ei cântă: ‘Iehova este “Dumnezeul salvării mele”.’ “ Carnea mea și inima mea eşuează, dar Dumnezeu este tăria inimii mele și porția mea pentru totdeauna.” – Ps. 73:26.

39. Asupra martorilor lui Iehova se fac acum presiuni colosale pentru a-i face să cedeze în fața dușmanului. Se pun în vigoare legi care să îi oblighe pe acești credincioși să-și înceteze lucrarea și să cedeze în fața gloatei lui Satan; dar, în schimb, clasa lui Habacuc din zilele moderne cântă: “Arcul tău a fost dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor. Selah. Tu ai despiciat pământul cu râuri.” – Hab. 3:19.

40. David a înălțat o cântare asemănătoare atunci când Iehova l-a salvat din mâinile dușmanului. (Ps. 18:31-46; 2 Sam. 22:1; 32-35) Poporul lui Dumnezeu este asemănat aici cu o cerboaică, ale cărei picioare sunt iuți și sigure. “El îmi face picioarele agere ca ale cerboaicelor” (*Leeser*) Rămășița este ageră și se ferește de mulțimea dușmanilor, și iute și sigură de picior în graba ei spre marea Stâncă a salvării lor, și se cațără spre locul sigur, și acolo se ascunde în locuri inaccesibile urmăritorilor ei. Iehova îi ține pe cei credincioși informați în avans, iar ei se mișcă cu promptitudine așa cum îi îndrumă El. Precum cerboaică sfioasă, rămășița îi ține departe pe ogarii care o urmăresc, și, ca servi credincioși ai lui Dumnezeu evită vânătorile oamenilor din lume, căci membrii ei nu sunt din această lume. (Iov 39:1) Ei continuă să cânte: “Iehova ... vă va face să umblu pe înălțimile pe” (*A.R.V.*) Israel a decăzut și a apelat la cultul lui Satan în locuri înalte (1 Regi 3:2) Rămășița credincioasă a lui Iehova i se închină lui Dumnezeu în adevăratele locuri înalte aprobate, aflate mult mai sus și, deci, la loc sigur față de dușman. Fie ca rămășița să fie asigurată că, atâta vreme cât rămâne pe aceste înălțimi ale serviciului și devoțiunii, se află pe Stâncă și în siguranță sub protecția Celui Preaînalt. (Ps. 18:2) De pe aceste locuri înalte, rămășița va fi martoră la bătălia din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic și va vedea cum Iehova câștigă. Locurile înalte ale dușmanului vor fi făcute de Iehova una cu pământul. – Amos. 4:13; Mica 1:3.

41. Această cântare-rugăciune este dedicată “dirijorului”. Conform Psalmului 68:24, 25, cântarea-rugăciune este acompaniată de instrumente muzicale cu corzi. “Pentru Dirijor, pe instrumentele mele cu corzi.” (*A.R.V.*) “Pe harpa mea dublă” (*Roth.*) Dirijorul era un supraveghetor (Psalmul 4, titlu, *notă marginală*). În această cântare-rugăciune a rămășiței, dirijorul ar fi reprezentat de Isus Cristos, Mesagerul de la templu al lui Iehova Dumnezeu, care supraveghează și îi îndrumă pe cântăreții de la templu. Astfel, Iehova l-a inspirat pe Habacuc să dedice cântarea-rugăciunea marelui Justificator al numelui lui Iehova; fapt care implică și că rămășița, care sunt picioarele

Justificatorului, trebuie să îi respecte semnele și să cânte. Ei cântă acum o strofă a noi cântări. – Rev. 14:1-3; Ps. 33:3, 4.

42. Se apropie timpul când popoarele pământului, care au ascultat sunetul glasului martorilor lui Iehova vestind numele și Împărăția sa, vor ști că Iehova i-a așezat pe acești cântăreți printre ei. “Iată că tu ești pentru ei ca un om care cântă cântece de dragoste, ca un om cu voce frumoasă și care cântă bine la un instrument cu coarde. Ei vor auzi cuvintele tale, dar nimeni nu le va respecta. Când lucrul acesta se va împlini - căci, iată, el se va împlini negreșit -, atunci vor ști cu siguranță că a fost un profet în mijlocul lor” – Ez. 33:32, 33.

43. Bunătatea iubitoare a Dumnezeului nostru este făcută din nou cunoscută poporului său, și asta prin revelarea către ei a profeției lui Habacuc. Acel profet din vechime a văzut niște oameni care sufereau mari persecuții și lucruri nedemne din mâna altora, și a strigat la Dumnezeu ca să afle motivul pentru acest lucru. Pentru ceva vreme și Habacuc din timpurile moderne, adică rămășița, a suferit mari nedreptăți sub organizația lui Satan, și aceștia s-au întrebat de ce; și, privind nedreptățile sporite și continua defăimare a numelui lui Dumnezeu, aceștia au strigat către Domnul. Așa cum Habacuc i-a cerut lui Dumnezeu motivul, tot astfel și rămășița de azi stă de veghe, căutând să afle de la Domnul motivul pentru care s-au petrecut asemenea lucruri. Acum, ei au aflat că Iehova Dumnezeu permite dușmanului să continue să persecute rămășița pentru ca aceasta să aibă un prilej de a-și menține integritatea față de Dumnezeu și pentru ca faptele dușmanilor să servească drept mărturie împotriva lor. Apoi, Iehova va arăta poporului său că va cutreiera pământul și va distruge forțele dușmanului și își va justifica complet marele său nume. Viziunea acelei bătălii a Armagedonului îi este dată lui Habacuc, iar rămășiței din prezent îi este permis, prin credință, să vadă ceva despre felul în care se va desfășura lupta. Aceasta va fi mult prea uluitoare, uimitoare și copleșitoare pentru a fi descrisă acum de o limbă a oamenilor. Prin credință, rămășița vede ce se va petrece curând și, știind că înseamnă justificarea lui Iehova și eliberarea sa, izbucnește în cântări de laudă.

44. Adeverind profeția Domnului, a sosit acum ziua încercării finale, iar hoardele lui Satan încearcă disperat să-i forțeze pe toți cei ce-i servesc lui Dumnezeu să devină necredincioși, să decadă și să moară. Dar dușmanul va eșua în mod sigur în eforturile sale. Cei care îl iubesc și îi servesc lui Iehova nu se sprijină acum pe propria lor înțelegere, ci se încred în Domnul; și, fideli promisiunii sale, ei îi călăuzește pe calea pe care ar trebui să meargă. Rugăciunea apostolului inspirat primește în această zi răspuns, iar cei credincioși sunt umpluți cum “cu cunoștința voinței sale [a lui Iehova], în înțelepciune și înțelegere spirituală” și sunt astfel întăriți. Membrii rămășiței au aflat scopul lui Iehova și voința sa cu privire la ei, și apreciază pe deplin că ceasul testului crucial a sosit. De aceea, fie ca rămășița din Germania, Quebec, New Jersey și orice alt loc de pe pământ să rămână fermă și să se bizuie cu

credință pe Iehova, indiferent de orice formă de persecuție. Dușmanul este vicios, crud și pus cu disperare pe distrugerea credincioșilor lui Dumnezeu. Persecutarea celor credincioși va crește de acum până la marele război. Nu ar trebui să ne așteptăm la nimic, nici să nu dorim altceva decât îngăduie Iehova. Deși unii singuri cei din rămășiță nu au puterea de a rezista dușmanului, fie ca fiecare dintre ei să își amintească că “Dumnezeul timpurilor din vechime este ascunzătoarea ta, și dedesubtul tău sunt brațele veșnice. El îl va alunga pe dușman dinaintea ta și va zice: " Dumnezeu cel etern este scăparea ta și dedesubt sunt brațele cele veșnice, și el va alunga pe dușman dinaintea ta; și va spune: Nimicește-i. Fericit ești tu, Israele, cine este ca tine, O tu popor salvat de DOMNUL, scutul ajutorului tău și cine este sabia măreției tale! Și dușmanii tăi vor fi găsiți mincinoși înaintea ta; și vei călca peste înălțimile lor.” – Deut. 33:27, 29.

45. Ce altceva mai mult ne-am putea dori decât să fim de partea lui Iehova în luptă. Știm că va câștiga și îi va elibera pe cei credincioși lui. Domnul este în templul său sfânt; rămășița s-a strâns în jurul lui la Armaghedon; războiul este aproape și persecuțiile împotriva martorilor lui Iehova vor continua; dar ei nu se tem nici de om nici de Diavol, în pofida tuturor legilor vicioase care există în prezent sau care sunt abrogate, în pofida tuturor persecuțiilor crude și insultelor adresate lor, nimeni din rămășiță nu va tremura și nu se va speria acum, nici nu îi va slăbi mâna în lucrarea de vestire a Împărăției. Aceasta este o luptă prea-binecuvântată, și binecuvântat este acela care este părtaș la ea și rămâne loial și credincios Celui Preaînalt. De când l-am cunoscut prima dată pe Domnul, am nutrit dorința de a rămâne pentru totdeauna în casa sa. O dată adunați acum în templu, acea dorință de a rămâne pe veci cu Domnul a crescut mult. Fie ca fiecare membru al rămășiței să rămână așadar ferm și neclintit în Domnul, care va continua să le ofere în aceste zile tulburi hrană pentru puterea, mângâierea și speranța lor, garantându-le salvarea tuturor celor ce îl iubesc și îi servesc. Fie ca toți aceștia să își ridice acum capetele și să-și alăture glasurile laolaltă, cântând: “ DOMNUL este lumina mea și salvarea mea; de cine să mă tem? DOMNUL este puterea vieții mele; de cine să mă înspăimânt? Când cei stricați, dușmanii mei și potrivnicii mei, au venit peste mine ca să îmi mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut. Chiar dacă o armată ar tăbărî împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar ridica război împotriva mea, în aceasta voi fi eu încrezător. Un lucru am dorit de la DOMNUL, pe acesta îl voi căuta: să locuiesc în casa DOMNULUI toate zilele vieții mele, să privesc frumusețea DOMNULUI și să aduc cerere în templul său. Fiindcă în timp de tulburare el mă va ascunde în cortul lui, în tăinicia tabernacolului său mă va ascunde el; mă va așeza pe o stâncă. Și acum capul meu va fi înălțat deasupra dușmanilor mei dimprejurul meu; de aceea voi oferi în tabernacolul său sacrificii de bucurie; voi cânta, da, voi cânta laude DOMNULUI. Ascultă, DOAMNE, când strig cu vocea mea; ai milă de mine și răspunde-mi.” – Ps. 27:1-6.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Când și cum vor ajunge toți să cunoască puterea nelimitată a lui Iehova? Ce se întrezărește acum, cu privire la magnitudinea și deznodământul Armagedonului?

2-4. Arătați că afirmația lui Habacuc: “Tu ai despiciat pământul cu râurile” a fost, la momentul emiterii ei un adevăr istoric și dacă, ca profecie, împlinirea ei are loc în prezent.

5-10. Folosindu-vă de versete, aplicați-le, atât în acea vreme, ca fapt istoric, cât și în prezent, ca profecie care trebuie să se îplinească sau este deja în curs de împlinire: (a) Munții te-au văzut și s-au zvârcolit de durere; (b) “O mare furtună cu tunete a trecut peste ei.”; (c) “Adâncul de ape a făcut să i se audă glasul. Și-a ridicat mâinile în sus.” Cine va vedea și va înțelege această minunată demonstrație a puterii lui Iehova? și cum vor fi afectați de aceasta?

11-14. Ca și la punctul precedent, aplicați (d) “Soarele și luna s-au oprit în locașul lor măreț.” (e) “Săgețile tale alergau ca lumina. Fulgerul sulitei tale dădea lumină.”

15-19. Așa cum o indică versetele respective, arătați cum și de ce a cutreierat Iehova (înainte de vremea viziunii lui Habacuc) și va cutreiera (ca împlinire a declarației profetice) “pământul în indignare cu condamnările sale” și “treiera națiunile în mânia sa”. Explicați de ce a permis Iehova ca multă vreme numele său să fie pângărit și martorii săi să fie persecutați și doar în această zi a dezvăluit scopul său și a clarificat profeciile consemnate.

20. Cine sunt “poporul tău” și “unșii tăi” (versetul 13)? Când, cum și cu ce condiții îi va “salva” Iehova, și cum, și de ce?

21-23. Aducând versete în sprijin, explicați și aplicația afirmația profetică: “Ai sfărâmat capul casei celui rău. Ai dărâmat casa de la acoperiș până la temelie”

24-26 Ce indică profeciile cu privire la ordinea de luptă din marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic? Arătați cât de potrivită este expresia “Sela” care apare din nou aici în cântarea-rugăciune profetică. Cum și când va străpunge Iehova “capul războinicilor lui cu propriile lor arme”? Folosind în ilustrare faptele, aplicați expresia “S-au năpustit ca o furtună să mă împrăștie”.

27-29. Arătați, având ca dovezi faptele, că afirmația profetică “Marea lor bucurie era ca a celor hotărâți să-l devoreze într-un loc ascuns pe cel sărac” este acum în curs de împlinire.

30. Când și cum a procedat Iehova precum declară versetul 15? Cum va aduce el împlinirea acelei părți a profeției?

31, 32. Aplicați versetul 16.

33-36. Cui se aplică versetul 17? Și care sunt versetele și faptele concrete care dovedesc această aplicare?

37, 38. Cui se aplică expresiile profetice de exultare din versetul 18? Explicați această exultare în pofida condițiilor prezise în versetul 17?

39, 40. Evidențiați semnificația și aplicarea afirmației profetice (din versetul 19) “Iehova, Domnul Suveran, este puterea mea dătătoare de viață; el îmi va face picioarele ca ale cerboaicelor și mă va face să umblu pe înălțimile mele.”

41, 42. Explicați și aplicați dedicația “Dirijorului, pe instrumentele mele cu coarde”.

43, 44. Ce vede, atunci, poporul lui ca fiind prefigurat în strigătul lui Habacuc către Dumnezeu și dorința de a cunoaște motivul pentru care au suferit nedreptăți și persecuții din cauza altora, și în afirmația lui ulterioară: ”Și Domnul mi-a răspuns”.

45. Ce vede acum rămășița cu privire la privilegiul, responsabilitatea și siguranța care însoțesc acum prezenta ei relație cu Domnul? Care sunt unele dintre marile binecuvântări de care membrii rămășiței, din îndurarea sa, se bucură deja, așa cum au fost prezise în Psalmul 27:1-6? De ce i-a binecuvântat astfel Iehova astfel cu favoarea sa?

Scrisori

IEHOVA FACE TOATE LUCRURILE BINE

DRAGI FRAȚI:

Iehova este măreț în mijlocul poporului său și foarte demn de laudă. Toți cei ce au luat parte la ridicarea stindardului numelui său la congresul din Washington pot afirma acest lucru.

Spiritul Domnului s-a manifestat pe parcursul întregului congres, dar în special duminică, 2 iunie, când mesajul ”Guvernare”, transmis până la marginile de fratele Rutherford de pe Stadionul Washington, a încântat inimile tuturor celor ce se roagă cu sinceritate pentru Împărăția lui Dumnezeu.

La Washington, pe lângă cele 22000 de persoane de pe stadion și din întreaga zonă rezidențială ocupată de WOL, au mai fost și trei puncte în orașul Washington și patruzeci de alte locuri din jurul orașului unde s-au trimis mașini de sunet și cu ajutorul lor li s-a retransmis discursul unui număr de peste 120.000 de persoane.

Ulterior s-au făcut rapoarte prin care s-a arătat că mesajul a fost auzit și de membrii ai congresului, membrii de cabinet, ambasadori și toți membrii oficiali din orașul Washington.

Având în vedere faptul că această situație s-a repetat în aproape fiecare capitală și oraș mare din lume, fără îndoială că cel mai mare auditoriu care a auzit vreodată mesajul a auzit mărturia că Împărăția lui Iehova aflată sub conducerea lui Cristos le va înlocui pe toate celelalte.

Ca dovadă că acest mesaj a venit de la Domnul, el s-a îngrijit ca vremea să permită cea mai clară oră de transmisiune radio de pe întreg pământul între orele 3 și 4 p.m., pentru această mare proclamație.

Înainte de acest discurs s-au făcut circa o sută de mii de anunțuri prin intermediul mașinilor de sunet, cu care s-a atras atenția asupra marelui eveniment de la congres.

Pe lângă raportul de teren atașat, în Baltimore s-au plasat 175.000 de pliante, iar în teritoriul din jurul Washingtonului 250.000, cu care s-a făcut reclamă discursului public.

După ce ziarele din Washington și-au încălcat contractele și au refuzat să publice acest discurs s-au distribuit șaptezeci și cinci de mii de scrisori speciale într-o singură oră în tot orașul, prin care oamenii au fost informați cu privire la ceea ce avusese loc și la faptul că Epoca de Aur avea să le aducă mesajul imprimat într-o ediție specială.

Cinci sute douăzeci și cinci de rulote de pionieri au campat în apropiere de Virginia, la o scurtă distanță de stadion. Un atelier de reparații, folosit de mâinile voluntare ale servilor Domnului, a reparat peste șaptezeci de mașini și le-a terminat pe toate la timp pentru a lua parte la discurs și a se întoarce la casele lor la încheierea congresului.

S-a furnizat și un terminal pentru ca toate mașinile de sunet să poată fi adăpostite și să se protejeze echipamentul, loc din care mașinile au plecat în fiecare dimineață.

Pe parcursul întregului eveniment a fost o vreme minunată, fapt care le-a permis celor 8390 de martori să le ofere 210.196 de cărți și broșuri oamenilor.

Peste zece mii de camere au fost oferite pentru găzduirea a 20.000 de delegați. Dintre acestea, 600 au fost în hoteluri, toate celelalte au fost în case private. Acest lucru a lăsat o impresie puternică asupra localnicilor din Washington.

La prima întrunire de serviciu de după congres, la sediul local, mulțimea de noi veniți a fost atât de mare încât a fost folosit tot spațiul disponibil de pe podea pentru ca toți să poată încăpea.

Mulți dintre aceștia s-au înscris la Epoca de Aur și Turnul de Veghere, iar punctul principal al congresului, referitor la colaboratorii martorilor lui Iehova, a primit deja un răspuns favorabil astfel.

A fost o imagine mișcătoare să vedem cei 840 de oameni cu inima sinceră care au fost cufundați în apă sâmbătă după-masa la piscina din parcul Takoma, dar am aflat că aceștia au constituit doar o parte din cei ce doresc să se declare de partea Domnului și a Împărăției sale.

După cuvântarea fratelui Rutherford de luni după-masa, referitoare la dominația Ierarhiei asupra presei publice, s-au văzut clar cele două forțe care se confruntă, una pentru Domnul și cealaltă împotriva Împărăției, și mult mai multe persoane și-au enunțat intenția de a fi identificați ca fiind de partea Domnului. Așadar, după ce martorii au plecat acasă, este rezonabil să considerăm că vor avea o lucrare plină de bucuri în serviciul cu acești noi micuți care se vor alătura oștirii celor care îl laudă pe Iehova.

Prin îndurarea Domnului, cantina s-a îngrijit de nevoile urgente ale tuturor, ceea ce i-a ajutat pe vestitori să folosească tot timpul posibil în serviciul de teren și la întruniri.

Departamentele de carte, teritoriu, pionieri și altele au lucrat toate în unitate pentru a-i ajuta pe vestitori.

S-a furnizat cazare pentru peste 1500 de pionieri, lucru provenit de la Domnul, pentru ca celor care îi servesc să nu le lipsească nimic.

Întregul personal, și în special cei din Washington, își exprimă împreună aprecierea pentru privilegiul de a-i avea pe toți cei din betel în casele lor și pentru că au putut împărtăși toate lucrurile cu familia lui Dumnezeu. Aceasta îi include pe pionieri, directori regionali și cei din teritorii străine, pentru care s-au furnizat toate cele necesare, așa cum a îndemnat fratele Rutherford.

Este demn de observat că mii de persoane au telefonat, scris și abordat personal biroul Societății din Washington pentru a cere copii ale discursului "Guvernare" imediat după congres și că postul radio din Washington, WOL, a cerut imediat reînnoirea contractului său pentru a putea să continue să transmită programele Turnului de Veghere. Aceasta s-a datorat marelui interes manifestat prin întrebări adresate acestui post, referitoare la discursul cu tema "Guvernare", care s-au dovedit a fi doar începutul. Acest birou a fost efectiv inundat de cereri pentru copii ale acestui măreț mesaj.

În ziua de marți rulote, autobuze, mașini și trenuri au dus o mulțime plină de bucurie înapoi la casele sale, în timp ce mii de persoane își exprimau

hotărârea de a merge mai departe pentru Iehova și pentru Împărăția lui Cristos.

Frații de la fabrică au furnizat echipamentul în cea mai bună stare. Vestitorii de pe teren și de la sediul congresului au rămas devotați în locurile lor stabilite și au cooperat minunat pentru o organizare riguroasă în folosul oștirii Domnului.

Consider că este cel mai mare privilegiu al meu să pot să îi servesc Dumnezeului și Regelui nostru și să lupt umăr la umăr în rândurile lor și ale voastre. Pentru aceasta îi aduc mulțumiri Celui care face toate lucrurile bine.

Salutări și gânduri bune, ca El să îl binecuvânteze pe fratele Rutherford și pe voi toți, ca să îi onorați numele pentru totdeauna, căci numai el este Iehova.

Serv alături de voi pentru Regele Veșnic,

ANTON KOERBER.

”NUMAI ADEVĂRUL DĂ PUTERE”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Nu vreau să irosesc mult din timpul dumneavoastră. Știu că sunteți un om foarte ocupat, dar m-am gândit de multe ori, deși sunt ocupată cu atât de multe sarcini ca biată soție de fermier, să vă scriu și numai câteva rânduri pentru a vă spune cât de mult îi mulțumesc în fiecare zi lui Dumnezeu pentru marele curaj cu care îi spuneți dumneavoastră omenirii suferinde adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. Cu cât de multă nerăbdare aștept fiecare carte, broșură nouă și Turn de Veghere! Noi adevăruri care vin mereu. Cât de mângâietor! Cât de înviorător! Numai adevărul dă putere și zidește.

Cât de mult îl laudăm pe Domnul pentru că acest minunat adevăr ne-a fost revelat! Nimic altceva nu contează. Am învățat să ne rugăm numai pentru pâinea noastră materială în ceea ce privește lucrurile materiale; hrana din Cuvântul lui Dumnezeu este mult mai importantă și suntem plini de recunoștință pentru aceasta.

Avem un radio mic și ieftin și nu mă așteptam deloc să putem să auzim mesajul dumneavoastră din această dimineață, ”Războiul universal este aproape”, transmis de la Salt Lake City, deoarece de obicei Salt Lake se aude destul de bine dimineața dar de obicei se pierde semnalul în jurul orei nouă. Spre surprinderea noastră, în această dimineață cuvântarea dumneavoastră a început să răsună la fel de clar ca un clopot, nu am pierdut nici un singur cuvânt și asta până la 22:30, iar eu m-am ridicat în picioare o dată cu dumneavoastră și am spus ”Da!” Și, oh, ce mesaj! Cât de bucuroasă sunt că l-am primit și ce putere și curaj ne-a insuflat acesta! Și cu siguranță se pare că a

ajuns până la noi cu puterea specială a Domnului. Trimit la Toronto o donație de 50 de cenți împreună cu acest mesaj imprimat pentru oamenii din această comunitate.

Din nou, Dumnezeu să vă binecuvânteze.

M. DUNN, Canada.

LUMINA SE DEZVĂLUIE ÎN MOD MINUNAT

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Nu mă mai pot abține să vă transmit mulțumirile mele pentru nenumăratele binecuvântări primite de noi, pionierii și pentru minunatul echipament și cooperarea tuturor fraților de la Betel. Anuarul, cartea *Iehova*, bonificația de congres și, cel mai bun lucru dintre toate, recentele Turnuri de Veghere despre Ghedeon, care sunt atât de utile și de încântătoare. Dorim să facem și noi ca Ghedeon atunci când a auzit visul: s-a închinat lui Dumnezeu; și la fel facem și noi când vedem lumina dezvăluindu-se atât de minunat de la templu. ”Lăudați-l pe Iehova”.

O soră martoră,

D-șoara WOOD TOULSON, Pionieră

O SURSĂ INCOMPARABILĂ DE INSPIRAȚIE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

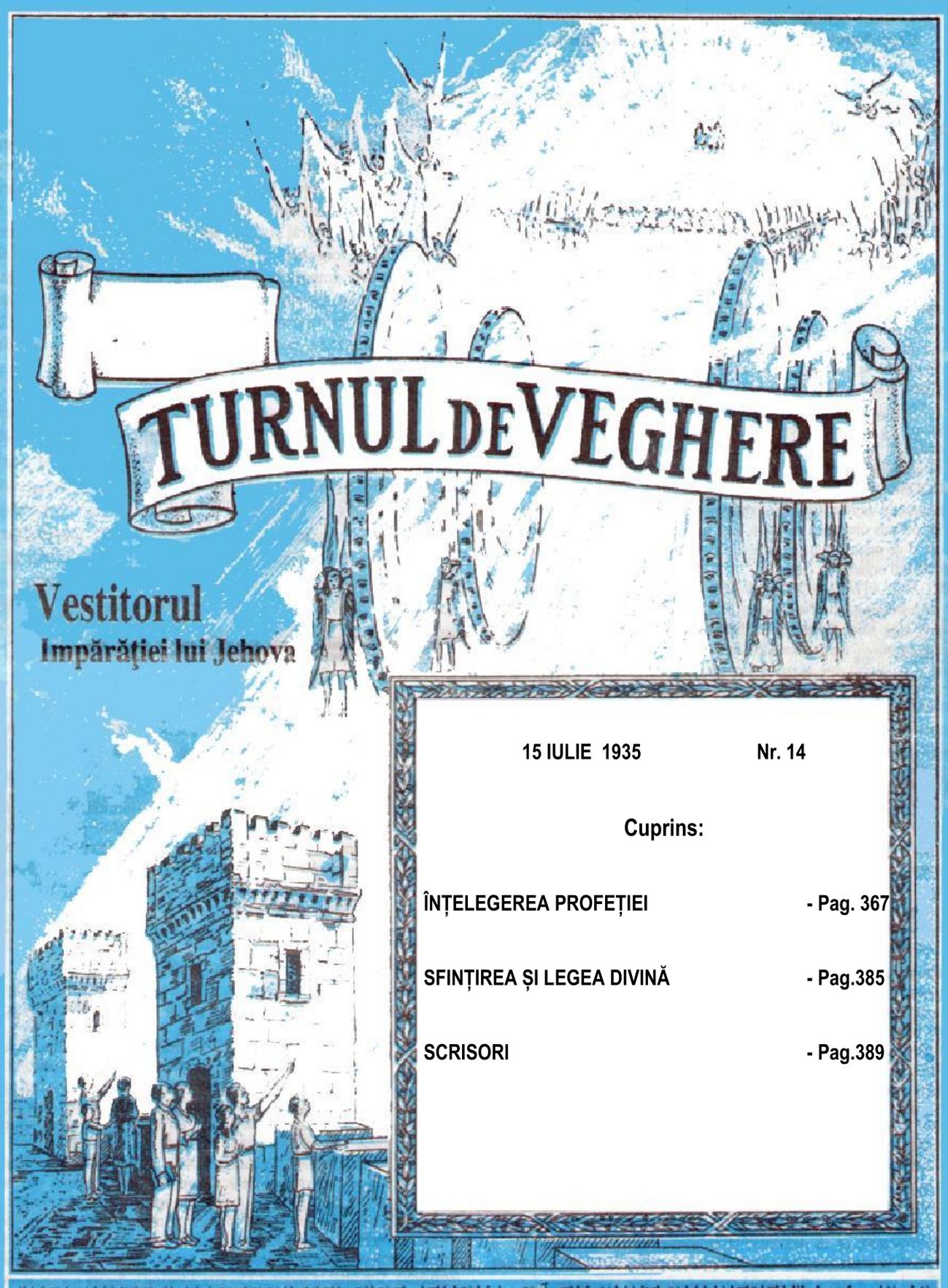
Am privilegiul de a vă raporta asistența de la întrunirea noastră de studiu de luni seara. Aceasta a fost în medie de 10 persoane pe parcursul lunii februarie.

Membrii familiei Betel găsesc aici studiul atent și respectuos al Turnului de Veghere o sursă de inspirație care nu se compară cu nimic altceva. Studiem acum articolele intitulate ”Bătălia lui Iehova” și suntem încântați să vedem cât de minunat se armonizează imaginile arătate aici cu adevărurile văzute înainte. Analizarea acestor adevăruri profetice a binecuvântat și continuă să binecuvânteze și să ne întărească credința și să ne facă să crească puterea de a-l lăuda pe Iehova și a-i servi. Apreciem cu toată înțelegerea noastră marea bunătate a Tatălui nostru iubitor și înțelept și dorim doar să putem avea privilegiul de a-i servi și a-l lăuda pentru totdeauna.

Cu multă recunoștință și mulțumiri, rămân,

Colaboratorul vostru în lucrare,

F. C. WAINWRIGHT, Toronto.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 IULIE 1935

Nr. 14

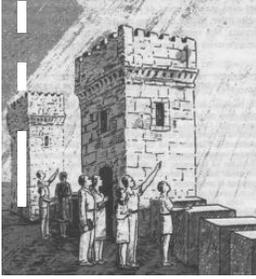
Cuprins:

ÎNȚELEGEREA PROFEȚIEI - Pag. 367

SFINȚIREA ȘI LEGEA DIVINĂ - Pag. 385

SCRISORI - Pag. 389

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Iulie 1935

Nr. 14

ÎNȚELEGEREA PROFETEȚIEI

„Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură. Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.” – 2 Pet. 1:20,21, *A.R.V.*

Iehova este autorul oricărei profeții. În timpurile din vechime oamenilor care îi erau devotați lui Iehova li s-a permis să consemneze profeții și să le rostească, însă niciun om nu își poate atribui pe drept meritul pentru scrierea vreunei profeții. Acest lucru se aplică și referitor la interpretarea profețiilor și de aceea nici o creatură nu ar putea avea o înțelegere a profețiilor înainte de timpul fixat al lui Dumnezeu pentru descoperirea acestora. Atunci când vine timpul lui Iehova de a dezvălui profețiile, el îi face pe cei devotați lui să vadă clar că toate profețiile transmit aceste adevăruri de importanță vitală: scopul lui Iehova de a-și justifica propriul nume sfânt și faptul că el își va atinge acest scop prin intermediul preaiubitului său Fiul loial și credincios, Isus Cristos. Unul dintre funcționarii lui Dumnezeu a devenit un trădător și a atras mari batjocuri asupra numelui lui Iehova, iar acum Dumnezeu îl face pe Logos cel mai înalt Funcționar și Justificatorul său. Înainte ca justificarea să poată fi împlinită, Justificatorul trebuie mai întâi să arate că este calificat, dovedind că omul își poate menține integritatea față de Dumnezeu chiar și în cele mai grele împrejurări. De aceea, despre Fiul preaiubit este scris: ” Cu toate că era Fiul, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit. Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el.” (Evr. 5:8:9) Și nimeni nu își ia singur această onoare, ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron. Tot astfel și Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși ca să fie făcut mare preot, ci acela care i-a spus lui: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut. Așa cum și spune în alt loc: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melhisedec. – Evr. 5:4-6

2. Justificarea numelui lui Iehova este de cea mai are importanță, însă salvarea omului la viață este strâns legată de aceasta. Întrebarea ridicată de Satan poate fi rezumată astfel: este Iehova suprem? Își poate el împlinii scopul referitor la creaturile sale? Poate Dumnezeu să pună pe pământ oameni care să îi rămână devotați și credincioși Creatorului în orice condiții, sau toți oamenii, în fața anumitor încercări, se vor îndepărta de la Dumnezeu și îl vor blestema? Iehova l-a

creat pe om perfect și l-a anunțat că era nevoie de ascultare deplină din partea lui și că neascultarea avea să fie pedepsită cu moartea. Satan, fiind ambițios și lacom de onoare și glorie, l-a acuzat pe Iehova Dumnezeu că ar fi un mincinos, spunându-i omului: "Cu siguranță că nu veți muri" și apoi spunându-i lui Dumnezeu că "omul îl va blestema în față" când va fi supus unei încercări. (Gen. 3:4,5; Iov 2:4-6) Astfel, numele și cuvântul lui Iehova Dumnezeu au fost puse la îndoială. Numele și cuvântul lui Iehova Dumnezeu a devenit cel mai important lucru, iar salvarea omului a rămas pe un loc secundar. Pentru ca problema să se decidă în favoarea lui Dumnezeu, cel puțin un om trebuia să își dovedească devoțiunea absolută față de Iehova, fiind ascultător în orice împrejurări și rămânându-i loial și credincios lui Dumnezeu. Omul Isus a întrunit toate cerințele în încercări, dovedindu-și credința pentru Iehova, suportând chiar o moarte rușinoasă. Datorită credințioșiei lui, Iehova Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți și l-a făcut autorul salvării eterne pentru toți oamenii care aveau să calce pe urmele lui Isus și să își dovedească devoțiunea față de Dumnezeu.

3. Încă de la început Iehova a avut scopul de a-și dovedi supremația și a soluționa chestiunea universală în favoarea sa. Scopul său a mai fost și ca Fiul său preaiubit și ascultător să fie Justificatorul său și, dovedindu-și credințioșia, să fie Salvatorul omenirii. Pentru a putea obține viața, oamenii trebuie să creadă în Dumnezeu și Isus Cristos și să urmeze conducerea lui Cristos.

4. Iehova a făcut ca legea și profețiile sale să fie scrise. Legea sa este consemnată cât se poate de clar pentru a putea fi înțeleasă de creaturile sale. El a făcut ca profețiile să fie scrise pentru a putea fi înțelese numai la timpul stabilit al lui Dumnezeu și atunci de cei ce îl iubesc. Legea lui Dumnezeu declarată în Cuvântul tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru cărarea mea. (Ps. 119:105) Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și este folositoare pentru doctrină, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat pentru toate faptele bune. (2Tim. 3:16,17) Dacă un om urmează îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu pe cât de bine poate și îi rămâne credincios și devotat lui Dumnezeu în orice împrejurări, el își menține astfel integritatea față de Dumnezeu. Oamenii credincioși din vechime, cum ar fi Avraam și Iov, au făcut tocmai acest lucru. În Psalmi este scris: "Mă voi închina spre templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai presus de tot numele tău." (Ps. 138:2) Înțelegerea pe care i-a dat-o astfel Dumnezeu omului i-a preamărit Cuvântul mai presus de nume, însă a venit timpul, de la venirea Domnului Isus la templu, ca Iehova să își justifice și mărească pe deplin numele și Cuvântul. De ce trebuie să-și preamărească el numele acum mai mult decât în trecut? Deoarece Justificatorul lui Iehova a venit și a fost întronat, iar acum el va împlini scopul lui Iehova spre gloria și sfințirea numelui lui Dumnezeu. Prezența Domnului Isus la templul lui Iehova și dezvoltarea profeției sunt deci strâns legate.

TRANSFIGURAREA

5. Petru le-a scris urmașilor lui Isus Cristos sub inspirație și autoritate de la Iehova Dumnezeu, dată lui prin Isus Cristos. (2Pet. 1:1) Petru a fost unul dintre cei ce au fost martori la viziunea transfigurării și este important să observăm că el a menționat această viziune în legătură cu interpretarea profeției. Relatarea transfigurării este aceasta: ”Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte. Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau albe ca lumina. Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.” – Mat. 17:1-3

6. Având viziunea inspirată, Petru, adresându-se Domnului Isus, a sugerat să ridice acolo trei corturi, însă se pare că propunerea sa a fost cu totul ignorată de Domnul. ”Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrat; și iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!” Și când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-au temut foarte mult.” – Mat. 17:5,6

7. Se pare acum că transfigurarea de pe munte a fost un tablou profetic prin care s-a depus mărturie despre înalta poziție a lui Isus și care a prezis lucruri mai mari care aveau să vină mai apoi. Deoarece această transfigurare a fost o profeție, adevărata sa semnificație și importanță aveau să le apară celor din poporul lui Dumnezeu numai la timpul stabilit de el pentru a li-l interpreta și clarifica. Acesta este unul dintre secretele lui Iehova care îi aparțin lui până când el le face cunoscute fiilor săi la timpul său fixat. (Deut. 29:29) Dumnezeu nu își dezvăluie secretele celor răzvrățiți, ci numai celor ce îi sunt devotați lui, și și acestora numai la timpul ales de el. ” Fiindcă cel pervers este urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui este cu cei drepti.” (Prov. 3:32; Ps. 25:14; 1Pet. 1:10-12; Ecl. 3:1,17) Poporului lui Dumnezeu îi este dată o mai mare lumină la sfârșitul lumii și după ce este întronat Isus Cristos. (1 Cor. 10:11) Acesta pare să fie timpul ales de Iehova pentru dezvăluirea semnificației sau interpretării profeției sale. Timp de mulți ani s-a cunoscut faptul că Moise a fost un anti-tip al lui Isus Cristos, însă până la venirea Domnului Isus la templul lui Dumnezeu nu s-a știut că ceea ce a scris Moise se aplică în mod special Domnului Isus și poporului său din timpul când acesta avea să se afle la templu. Numai în ultimii ani și de la venirea Domnului Isus la templu s-a știut că Isus Cristos este acel mare Profet prefigurat de Moise și de care toți membrii rămășiței trebuie să fie acum ascultători, și când toți cei ce sunt chemați la Împărăție nu ascultă de acel Profet vor fi distruși.

8. Atunci care este semnificația scenei de transfigurare de pe munte? I-a simbolizat acolo Moise pe ”evreii victorioși” care au adormit în moarte așteptând învierea? I-a reprezentat acolo Ilie pe sfinții învingători care ”nu aveau să adoarmă, ci să fie schimbați într-o clipă, într-o clipită de ochi”, așa cum am fost învățați anterior? (*Studii din Scripturi*, volumul 6, paginile 676, 677) Dacă aceasta este concluzia corectă, atunci prin această viziune îi este dată mai multă importanță

omului decât lui Isus Cristos și lui Iehova. Chiar și numai acest lucru este suficient pentru a arăta că această interpretare nu poate fi cea corectă.

9. Ceea ce preamărește transfigurarea profetică de pe munte ca fiind de cea mai mare importanță este justificarea numelui lui Iehova prin intermediul Fiului său preaiubit, Isus Cristos, și că acest lucru începe să aibă loc în special de la venirea Domnului Isus cu putere și glorie. Această afirmație poate părea dogmatică, și de aceea este important ca, în sprijinul ei, să luăm în considerare cuvintele apostolului: ”Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură.” (2Pet. 1:20) Petru li se adresează aici fraților săi, nu ca un învățător, ci ca o persoană căreia i s-a arătat o favoare specială de către Iehova și Isus Cristos și care a primit anumite informații importante, pe care dorea să li se împărtășească fraților săi pentru ca ei să le poată folosi spre binele lor. El a declarat că nu avea să fie neglijent în datoria sa de a le aminti anumite lucruri, iar apoi a spus: ”Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte.” (2Pet. 1:13) Petru și-a exprimat părerea conform căreia în scurt timp serviciul său avea să ia sfârșit și că, atâta timp cât avea posibilitatea, urma să îi îndemne pe frații săi la un zel și mai mare, pentru ca ei să păstreze în minte aceste adevăruri importante. Versiunea *Diaglott* a acestui text este următoarea: ”Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte, știind că în curând trebuie să pun deoparte acest tabernacol al meu, așa cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos. Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă amintiți acestea de fiecare dată.” (2 Pet. 1:13-15) ”Să vorbiți de aceste lucruri.” Despre ce lucruri? În special lucrurile care s-au petrecut atunci când a avut loc transfigurarea de pe munte, lucruri la care Petru fusese unul dintre cei trei martori. Acest lucru ne este făcut clar prin cuvintele lui Petru: ”Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale.” – 2 Pet. 1:16

10. Trecând acum la relatarea lui Matei referitoare la viziunea transfigurării, observăm că apostolilor nu li s-a permis să spună nimic despre aceasta până nu avea să aibă loc învierea lui Isus Cristos. ”Atunci discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?” (Mat. 17:9) Apostolii au ascultat porunca Domnului. Dacă vreunul dintre ei ar fi relatat aceste lucruri mai devreme de învierea lui Isus iar Isus le-ar fi confirmat declarațiile înaintea altora, s-ar fi putut spune că era o dovadă mult mai puternică și e posibil ca oamenii să fi avut mai multă credință în acest eveniment. Probabil că unii dintre cei consacrați i-au spus lui Pavel atunci când el a scris cea de-a doua epistolă a sa: ”Acum îți este ușor să spui o asemenea povestire. Probabil că erai foarte emoționat atunci și crezi că ai văzut lucruri pe care nu le-ai văzut.” Cuvintele lui Petru sunt ca o admitere a faptului că o astfel de întâmplare ar fi putut fi o minciună născocită cu măiestrie și că alții ar fi sugerat acest lucru. Tocmai pentru a împiedica o astfel de concluzie, el le-a spus fraților lor: ”Nu am urmat istorisiri neadevărate, născocite cu măiestrie . . . ci fiind martori ai măreției sale.” Ei au fost martori

oculari ai unei viziuni legate de ”venirea Domnului Isus Cristos cu putere și glorie”. Aceasta stabilește clar faptul că viziunea a fost o profecie referitoare la venirea Domnului Isus Cristos cu glorie și putere de judecată la templu. (Mat. 25:31) Acest lucru vine în sprijinul concluziei că înțelegerea viziunii nu avea să îi fie dată poporului lui Dumnezeu decât după venirea Domnului la templu pentru judecată.

11. Isus, împreună cu trei dintre discipolii săi, era pe munte, însă Isus este singura persoană cu adevărat importantă care se afla acolo. El este cel ce a apărut cu ”fața strălucitoare ca soarele și veșmintele albe ca lumina.” Este clar că acest lucru avea să îl simbolizeze pe Isus Cristos la timpul când Dumnezeu l-a pus pe tron ca Conducător de drept al lumii și Justificator al lui Iehova. Această întronare a Domnului Isus Cristos a luat loc în 1914. (Ps. 2:6) Venirea lui la templu ca mare Judecător a avut loc în 1918 și de aceea viziunea transfigurării a indicat spre timpul când Dumnezeu avea să își instaureze Împărăția cu Isus Cristos pe tron ca Judecător puternic și Justificator al său. Dezvăluirea și înțelegerea viziunii profetice nu ar fi putut să vină decât la împlinirea profeției; de aceea Dumnezeu a ținut-o secretă până la venirea timpului său fixat pentru împlinirea profeției și dezvăluirea ei.

12. Relatarea din profecie spune: ”Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.”(Mat. 17:3) Desigur, Moise și Ilie nu au fost prezenți cu adevărat acolo, deoarece ei erau morți; însă Isus chiar era acolo. Viziunea i-a arătat pe Moise și pe Ilie vorbind cu Isus, iar acest lucru avea să indice clar că acei oameni făcuseră în trecut anumite lucruri care au prefigurat lucrări mai mari pe care urma să le facă Isus. Moise a scris o mare parte din profețiile lui Dumnezeu, iar Isus a spus cu o anumită ocazie: ”Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine.” (Ioan 5:46) Apariția lui Moise în viziune, faptul că a vorbit cu Isus, era echivalent cu a spune că legea, pe care Moise le-a transmis-o israeliților, li se aplică anume celor ce sunt urmașii lui Isus Cristos și care sunt israeliți spirituali; că legământul lui Dumnezeu dat israeliților pe câmpiile Moabului prin mâna lui Moise a prefigurat legământul de credință pentru Împărăție, pe care îl face Dumnezeu prin Isus Cristos cu cei ce sunt chemați la Împărăție; că cei ce vor intra în Împărăție trebuie să respecte cu credincioșie acest legământ de credință și că atunci când Isus Cristos, Mai-marele Moise va veni la templu, fiecare suflet din clasa templului trebuie să fie pe deplin ascultător de Isus Cristos sau va fi distrus. Această concluzie este sprijinită cât se poate de clar de cuvintele lui Petru din Faptele 3:22,23, iar rămășița a aflat aceste adevăruri și a început să le aprecieze după venirea Domnului Isus Cristos la templu cu glorie și putere.

13. Ilie a scris anumite profeții și a făcut o anumită lucrare profetică, care l-a prefigurat pe Isus Cristos și o lucrare pe care acesta urma să o facă, lucrare care era pregătitoare pentru venirea la templul lui Dumnezeu. Această lucrare se referea în special la restatornicirea marilor învățături esențiale privitoare la Împărăția lui Dumnezeu, adevăruri care le fuseseră date israeliților și apostolilor după venirea

lui Isus, dar care au fost pierdute din vedere după moartea apostolilor și au fost ascunse până când Domnul Isus și-a îndreptat atenția spre lucrurile de pe pământ la scurt timp înainte de venirea sa la templu. Următoarea discuție, care a avut loc între Isus și apostolii săi arată că aceasta este concluzia corectă: ”Și discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?”Și Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va restaura toate.”(Mat. 17.10,11) Lucrarea profetică făcută de Ilie a fost împlinită în miniatură de Ioan Botezătorul care, în calitate de înaintaș, a anunțat venirea lui Isus ca prima sa venire. Lucrarea prefigurată de Ilie a fost înfăptuită pe deplin de Domnul Isus chiar înainte de timpul venirii sale la templu și, deoarece a făcut lucrarea profețită astfel, el a apărut imediat după aceea la templu. – Mal. 3:1-3

14. Apariția lui Moise și a lui Ilie în viziunea profetică a transfigurării nu avea nici o legătură cu învierea morților, deoarece nu se spune nimic, nici direct nici indirect, despre înviere. Oamenii care au încercat să susțină doctrina falsă potrivit căreia ”nu există moarte” s-au folosit de această scenă a transfigurării pentru a încerca să demonstreze că Moise și Ilie erau vii în acel moment; iar cei ce s-au opus acestei doctrine false și au încercat să-i răspundă, au fost induși în eroarea de a trage concluzia că Moise și Ilie s-au referit la învierea profeților credincioși din vechime și a urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos ce aveau să fie schimbați într-o clipă, într-o clipire de ochi. Este adevărat că Moise este mort și trebuie să aștepte învierea, și este adevărat și că Ilie a fost luat într-un car de foc de un vârtej, dar acest lucru nu are nici o legătură cu viziunea transfigurării.

15. Cea mai importantă parte a viziunii transfigurării a fost anunțarea de către vocea din ceruri a faptului că Domnul Isus este Cel aprobat de Iehova și Principalul Reprezentant al lui Iehova pentru justificarea numelui lui Dumnezeu. Vocea din nori a spus: ” Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!” (Mat. 17:5) Aici găsim, în esență, o afirmație de la Iehova care atestă că Isus Cristos este mărețul Mare Preot, Judecător și Rege, căruia întreaga creație trebuie să-i arate ascultare deplină, deoarece Dumnezeu la timpul său fixat avea să îl trimită pe Isus Cristos să fie Justificatorul său și să îi împlinescă toate scopurile, iar acest lucru urma să aibă loc atunci când Isus Cristos va fi întronat ca Domnitor și Judecător al lumii. Norul luminos reprezenta în mod simbolic prezența lui Iehova și faptul că acesta i-a luminat pe cei trei discipoli, care erau de față, sugerează și că împlinirea acestei viziuni profetice avea să aibă loc la a doua venire a Domnului. Cuvintele pe care le-au auzit cei trei discipoli din noi însemnau că Isus Cristos își menținuse integritatea față de Iehova, iar faptul că Isus i-a avertizat să nu relateze viziunea nimănui ”până când Fiul omului va fi sculat din morți” arată că înălțarea lui Isus în poziția de onoare avea să fie după învierea sa, fapte despre care apostolii au depus mărturie apoi. – Fil. 2:5-11; Evr. 5:7-9

ASCULTARE

16. Isus a fost trimis de Tatăl său pe pământ pentru a face voința Tatălui său și a fost pe deplin ascultător. Isus a declarat că a fost trimis pentru a depune mărturie despre adevăr, iar credincioșia cu care și-a îndeplinit însărcinarea i-a câștigat titlul de ”martorul credincios și adevărat”. (Rev. 3:14; 19:11) Cuvintele pe care le-au auzit cei trei martori din noi au dezvăluit că era necesar ca ei să fie la fel de ascultători de Dumnezeu și, deoarece Isus vorbea cu autoritate, să asculte de orice le-ar fi poruncit Isus. Aceasta stabilește regula că toți urmașii lui Isus trebuie să-i asculte poruncile. Ascultarea este una dintre regulile clare ale lui Iehova și nu se acceptă nici o deviere de la aceasta. Regula de nestrămutat a lui Dumnezeu cu privire la creaturile sale a fost enunțată cu mult timp în urmă: ” Iată, a asculta de el este mai bine decât sacrificiul, și a da ascultare decât grăsimea berbecilor. Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria.” – 1 Sam. 15:22,23.

17. Apostolul a subliniat importanța ascultării. Cunoașterea adevărului crește obligația de a asculta, deoarece Dumnezeu este îndurător cu cei ignoranți, însă le cere socoteală celor ce cunosc și totuși nu ascultă. O persoană care merge pe calea cea rea, chiar și dacă este ignorantă, este nelegiuită; însă când Domnul îi arată acesteia care este calea cea bună, responsabilitatea ei crește. Această regulă referitoare la cei ce sunt legați cu lanțurile ignoranței este enunțată în aceste cuvinte: ” El nu păstrează viața celui stricat, ci dă dreptate celor săraci. El nu își ia ochii de la cei dreپți, ci ei sunt pe tron cu împărații; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei sunt înălțați. Și dacă sunt legați în cătușe și sunt ținuți în funii ale nenorocirii, Atunci le arată lucrarea lor și fărădelegile lor pe care le-au întrecut. El de asemenea le deschide urechea la disciplină și le poruncește să se întoarcă de la nelegiuire. Dacă ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece zilele în prosperitate și anii lor în plăceri. Dar dacă nu ascultă de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere.” – Iov. 36:6-12

18. Odată cu venirea Domnului la templu cunoștința a crescut și toți cei ce au încheiat un legământ spre a face voința lui Dumnezeu au ocazia de a crește în cunoștință și în înțelepciune și de aceea responsabilitatea lor față de Domnul crește. În Psalm, ”marele cântăreț”, Isus Cristos, le vorbește celor care îi ascultă cuvintele și le spune: ” Imediat ce aud de mine, vor asculta de mine, străinii mi se vor supune.” (Ps. 18:44) Această afirmație profetică a psalmistului li se aplică celor ce află adevărul după venirea lui Cristos la templu și cu mai multă forță decât înainte. O împlinire a viziunii profetice a transfigurării are loc după ce Domnul Isus vine la templu. Isus Cristos la templu este Mai Marele Moise și cel pe care l-a prefigurat Moise, iar în scena transfigurării Moise l-a simbolizat pe Isus Cristos, marele Profet; iar atunci când el apare la templu pentru judecată aceste cuvinte rostite de Petru și se aplică în special celor ce sunt aduși la o cunoștință și înțelegere a adevărului: ”Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate, orice vă va spune. Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimicit din popor.” Da și toți profeții, de la Samuel

și cei care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile.”(Fap. 3:22-24) Toți profeții lui Dumnezeu au prezis venirea Regelui, Mesia, iar de aceea, la venirea la templu a Domnului Isus, toți cei ce au fost chemați la Împărăție trebuie să arate deplină ascultare de Mai Marele Moise, pentru a-și putea menține integritatea față de Iehova. Acest mare și important adevăr este arătat și preamărit de transfigurarea de pe munte și ceea ce s-a spus acolo.

19. Cei ce nu s-au lăsat învățați și nu au ascultat de marele Profet la venirea lui la templu nu au progresat deloc în dobândirea unei cunoștințe a voinței lui Dumnezeu în înțelepciune și înțelegere spirituală. Mulți care trebuiau cândva să intre în Împărăție au devenit orbi de atunci și neagă venirea Domnului la templu, iar apostolul Petru le vorbește acestora, care sunt neascultători atunci când Isus Cristos este la templu pentru judecată, și îi numește nelegiuți. ” Pentru că a venit timpul ca judecata să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă întâi începe la noi, care va fi sfârșitul acelor care nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu?" Și dacă cel drept cu greu este salvat, unde se vor arăta cel neevlavios și cel păcătos?" – 1Pet. 4:17,18

20. Una dintre poruncile clare care le-au fost date celor consacrați de către Domnul Isus la venirea sa la templu este aceasta: ” Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.” (Mat. 24:14) Unii s-au gândit că pot ignora această poruncă și totuși să ajungă în ceruri, însă toate pasajele biblice legate de acest subiect arată că această poruncă nu poate fi ignorată; nu se poate refuza să se ia parte la lucrarea de mărturie, și totuși să se primească intrarea în Împărăția cerurilor. Numai cei ce ascultă primesc aprobarea Domnului, iar acest lucru a fost evidențiat și mai mult la viziunea transfigurării de cuvintele: ”Acesta este Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc desfătarea. De el să ascultați”. Ascultarea de marele Profet nu înseamnă inactivitate ci înfăptuirea cu zel a lucrării pe care a poruncit-o el, și anume depunerea de mărturie despre Iehova și Împărăția sa.

LEGĂTURA CU PROFETIA

21. În cea de-a doua epistolă a sa, Petru îi îndeamnă pe frații săi să ”depună toate eforturile” pentru înfăptuirea anumitor lucruri menționate acolo, pentru a nu fi ”nici sterpi (nota marginală: inactivi), nici neroditori”, neaducând roade, după cum spune Isus în Ioan 15:2-6. Înfăptuirea acestor lucruri, așa cum arată apostolul sunt necesare pentru a primi aprobarea lui Dumnezeu și a intra în Împărăția cerurilor. Apostolul declară apoi: ”Nu voi amâna să vă amintesc mereu de aceste lucruri”. ”Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte. Știind că în curând trebuie să pun deoparte acest tabernacol al meu, așa cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos. Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă amintiți acestea de fiecare dată.” – 2 Pet. 1:13-15, *Diag.*

22. Cei credincioși sunt îndemnați să menționeze aceste lucruri și este clar că lucrurile pe care trebuie să le menționeze sunt venirea lui Isus Cristos la templul lui Dumnezeu ca mare Justificator și Judecător și necesitatea de a fi pe deplin ascultători de poruncile sale. În acest moment apostolul începe să vorbească despre viziunea transfigurării și arată importanța acesteia spunând: ” Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale. Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când a venit la el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.” Și această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram împreună cu el pe muntele sfânt.” – 2 Pet. 1:16-18

23. Fără urmă de îndoială că apostolul se referea în textul de mai sus la venirea Domnului Isus la templu pentru judecată, căci atunci ”apare cu putere și glorie” Isus.” Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea pe tronul gloriei sale;” (Mat. 25:31) Acest lucru dovedește o dată în plus că viziunea transfigurării profetice a început să se împlinească atunci când a apărut Domnul Isus la templu pentru judecată. Atunci, Isus a început să exercite putere ca Rege, Preot, Profet și Învățător, ceea ce a fost prefigurată de Moise. De atunci încocoare trebuie să se depună o mărturie la scară și mai mare despre mesajul referitor la Iehova și Împărăția sa, iar urmașii lui Isus Cristos, cei unși, trebuie începând de atunci să menționeze cu zel aceste lucruri și să depună mărturie, adică să poarte roadele Împărăției înaintea altora. Începând de atunci, cei ce aud mesajul că Regele a venit și Împărăția sa a început trebuie să asculte și ei proclamându-le altora vestea bună, după cum se arată în Revelația 22:17. Dar ce legătură este între viziunea transfigurării și înțelegerea profețiilor lui Iehova?

24. Ar fi bine să redăm aici răspunsul scriptural la această întrebare iar apoi să oferim și unele argumente în sprijinul său, și anume: viziunea transfigurării profetice este legată de venirea Domnului Isus Cristos la templul lui Iehova pentru judecată, și este o confirmare a profețiilor date anterior de Iehova prin sfinții săi; și că aceste profeții nu au nici o interpretare de la vreun individ, ci pot fi înțelese numai după ce încep să se împlinească. De aceea, împlinirea viziunii transfigurării profetice se poate înțelege după venirea Domnului Isus la templu, deoarece a venit timpul lui Dumnezeu să dezvăluie înțelegerea ei.

25. Petru subliniază faptul că cei trei martori de pe munte care au fost cu Isus Cristos nu au urmat povestiri neadevărate, ci că au văzut cu ochii lor ceea ce s-a întâmplat și că spuneau adevărul. Apoi el adaugă: ” Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre;” (2Pet. 1:19) Voia Petru să spună că cuvintele profeției sunt mai sigure decât viziunea transfigurării? Sau înseamnă cuvintele sale că profeția este făcută mai sigură datorită faptului că transfigurarea a avut loc astfel? La aceste întrebări trebuie să se răspundă în lumina altor versete care sunt înțelese acum și în armonie cu acestea. Dacă profeția scrisă anterior a fost mai sigură decât ceea ce

Învățăm din viziunea transfigurării, atunci de ce ar insista Petru asupra importanței viziunii transfigurării și a necesității ca și alții să o menționeze? Dacă profeția a fost mai sigură decât declarația lui Petru cu privire la viziune, atunci pare că nu mai era nici o nevoie să se atragă atenția la ea dacă nu avea scopul de a demonstra adevărul cuvintelor lui Petru, și cu siguranță că nu a fost nevoie. Este evident că adevăratul înțeles al cuvintelor lui Petru este că viziunea transfigurării este o susținere sau o confirmare a ceea ce au scris profeții din vechime la porunca lui Dumnezeu și atunci când sosește timpul pentru împlinirea viziunii transfigurării profetice, atunci ar fi timpul când profețiile din vechime, scrise de sfinți, pot fi înțelese. Această idee este sprijinită de redarea acestui text de către altă traducere: ”Și avem cuvântul profeției făcut mai sigur.” – *A.R.V.*

26. Ideea transmisă de Petru este aceasta: Profeții din vechime au scris despre venirea lui Mesia cu putere și glorie, dar iată că acum avem și o viziune a acelei glorioase prezențe, și trei dintre noi au fost martori oculari ai acestei viziuni care vorbește despre ”venirea Domnului Isus cu putere și glorie”. Pentru a scoate și mai mult în evidență acest lucru, el declară că aceasta nu este o istorisire neadevărată, care să fi fost născocită cu viclenie de ei sau alții, ci că este adevărul, și o confirmă, susține și se asigură de ceea ce au scris profeții din vechime. Versiunea *Diaglott* spune: ”Și avem cuvântul profetic confirmat cu și mai multă putere”, adică dovedit, întărit și făcut sigur. Nu s-ar putea spune că cuvintele folosite de Petru ar face o comparație între importanța profețiilor scrise în vechime și cea a viziunii transfigurării. El spusese anterior în scriptură: ” Dar cuvântul Domnului durează pentru totdeauna.” (1Pet. 1:25) El spune acum, în esență.: Viziunea transfigurării vine în sprijinul profeției, iar atunci când viziunea este împlinită, profeția se va putea înțelege. Petru știa că împlinirea profeției este absolut sigură, deoarece el cunoștea Scriptura în care Iehova a spus: ” Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla; și cum am hotărât, astfel va rămâne; ” (Isa. 14:24; 46:11) Nimic nu se poate adăuga sau scoate din Cuvântul lui Dumnezeu, dar se poate confirma și întări de către viziunea care a fost dată pe munte. Cu privire la confirmarea lucrurilor scrise, Petru a spus: ” Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce l-au auzit, Dumnezeu de asemenea aducându-le mărturie, deopotrivă cu semne și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform vocii sale.” (Evr. 2:3,4) Confirmarea care a fost dată prin scena transfigurării avea să întărească credința celor care au așteptat și căutat venirea Domnului Isus cu putere și glorie.

”ZORII ZILEI”

27. Profeția scrisă în timpurile din vechime, viziunea transfigurării de pe munte și ceea ce s-a predicat despre Isus, se refereau la lucruri și mai mari care aveau să vină în viitor, și de aceea urmașii lui Isus Cristos trebuie să aștepte până la venirea timpului stabilit al lui Dumnezeu ca aceste lucruri să se împlinească și

să fie înțelese. Urmașii lui Isus Cristos trebuie să aibă o anumită cunoștință ca bază pentru credința lor. Până la venirea timpului fixat al lui Dumnezeu de a le da o înțelegere a semnificației profeției, ei trebuie să păstreze în minte legea lui Dumnezeu și profețiile, inclusiv scena transfigurării. Acest lucru este incontestabil, căci Petru le spune: ” Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre;” – 2 Pet. 1:19, *A.R.V.*

28. Apostolul nu menționează aici nici o profeție anume, însă este clar că el a avut în minte toate profețiile referitoare la venirea Regelui și la Împărăție, cu privire la care au profețit toți profeții. (Fap. 3:24) Înainte de venirea lui Isus pe pământ pentru a-și da viața ca răscumpărare pentru om, profeții din vechime au prezis acea venire, însă până să vină el, ei nu au înțeles ce însemnau în realitate profețiile. La fel este și venirea lui Isus cu putere și glorie; toți profeții au prezis acea venire, atunci când numele lui Iehova trebuie să le fie făcut cunoscut tuturor, însă nimeni nu a înțeles semnificația acestor profeții până la venirea Domnului Isus la templu.

29. Atunci care este semnificația cuvintelor ”până se crapă de ziuă”? În principiu, aceste cuvinte se referă la începutul ”zilei lui Iehova”, care a început atunci când Iehova l-a pus pe Regele său pe tronul său în Sion, adică în anul 1914, când el a fost trimis să domnească. (Rev. 11:17,18; Ps. 2:6; 110:2) Se pare că Petru nu se aștepta ca profeția să fie înțeleasă în zilele lui, și nici pe parcursul vieții oamenilor contemporani cu el, ci se aștepta ca Cuvântul profeției și mărturia doveditoare despre acesta, dată prin viziunea profetică a transfigurării, să fie pentru urmașii lui Isus Cristos ca o lumină într-un loc întunecos, strălucind pentru a-i îndruma, și ca această mică lumină să continue să crească până ”se crapă de ziuă”, timp când avea să fie o schimbare și să apară o lumină mai mare și o înțelegere mai clară. Între timp, i-a îndemnat pe frații săi să vegheze și să facă din toată inima tot ce găsea mâna lor de făcut, iar făcând aveau să facă aceste lucruri menționate de el nu aveau să eșueze niciodată. (1Pet. 1:5-7) Ei trebuie să continue să păstreze în minte faptul că Dumnezeu și-a dat cuvântul că îl va trimite pe Regele său la timpul potrivit și că ei trebuiau să aștepte Împărăția și să țină ferm la speranța lor pe care Dumnezeu le-a pus-o în față, și să se păstreze separați și departe de lumea rea. Dacă ar deveni neglijenți și indiferenți, aveau să devină orbi și chiar să uite că Isus Cristos a murit pentru ei și că au fost curățați de păcat, și că astfel nu vor mai putea să vadă venirea Domnului și a Împărăției sale.

30. S-a putut aștepta că la venirea revărsatului zorilor sau atunci când se va crăpa de ziuă, adică la venirea „ zilei lui Iehova”, toți vor putea vedea clar? Nu, nu toți care au crezut odată în Domnul, ci numai cei devotați din inimă lui Dumnezeu și Împărăției sale. Apostolul zice: „ Până...va răsări Luceafărul de dimineață în inimile voastre”. acest, „ Luceafăr de dimineață” este Christos Isus Regele glorios. „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu Sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de

dimineată.”(Apocalips 22:16). Răsăritul „ Luceafărului de dimineată” despre care este vorba aici pare a se referi la venirea lui Christos Isus la templu precum și la trimiterea îngerilor lui pentru ca să conducă lucrarea acelor de pe pământ care sunt devotați pe deplin lui Dumnezeu și Împărăției sale. Profețiile Sfintei Scripturi sunt adresate adunării sau bisericii lui Dumnezeu și au fost scrise pentru întărirea acelor care sunt devotați Domnului în timpul apariției sau arătării sale. Dumnezeu zisese prin profetul său. „Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set”. (Numeri 24:17). Christos Isus este „ Luceafărul strălucitor de dimineată” care vestește ziua nouă; aceia văd aceasta care sunt devotați din inimă lui Dumnezeu și Regelui său și acestora le descopere Domnul însemnarea profeției sale.

31. Clasa credincioasă, pe care Isus o va găsi atunci când vine la templu, este cea pe care o va “numi peste toate bunurile” sale (Mat. 24:44-47) Cuvântul “stea” se referă de fapt la un *prinț*, unul dintre titlurile conferite iubitului Fiu al lui Dumnezeu. El este “Prințul Păcii”, pe umerii căruia se reazemă guvernarea lumii. Cei al căror devotament din inimă pleacă către Rege și prinț și care sunt nerăbdători să i se supună sunt cei care vor fi favorizați primind o înțelegere a profețiilor scrise în vechime. Dacă inima unui om nu este devotată deplin Regelui, acesta nu poate înțelege și aprecia profeția. Transfigurarea de pe munte a prezis venirea lui Isus Cristos, Capul Împărăției lui Iehova, și cei care au fost atunci găsiți devotați lui Iehova și Regelui său vor fi favorizați primind o înțelegere și apreciere a profeției. Cei ce sunt deplin devotați lui Dumnezeu și Regelui său își dovedesc devotamentul respectând poruncile sale, și se bucură, așadar, să meargă înainte și să depună mărturia lui Isus Cristos conform poruncii lui Dumnezeu. –Rev. 12-17.

INTERPRETAREA

32. Apostolul Petru nu a încercat să interpreteze profeția, în chip vădit pentru că nu venise timpul fixat al lui Dumnezeu și știa că nu poate interpreta profeția fără îndrumarea lui Dumnezeu. Fără îndoială că în zilele lui Petru existau unii oameni ce se autointitulau “înțelepți” și care credeau că sunt capabili să interpreteze profeția, iar printre aceștia erau și cei care au pretins că sunt urmași ai lui Isus Cristos, și această situație a produs cuvintele apostolului din 2 Petru 1:20. Oricând de înțelept se crede un om, acesta nu poate interpreta profeția. Mulți au încercat și, desigur, au dat greș. Cu mult înainte de venirea omului Isus, profeții din vechime au prezis că se va naște la Betleem prințul puternic care va domni, dar acele profeții nu puteau fi înțelese și nu au fost înțelese decât după ce Isus a venit și s-a autodeclarat, și chiar și atunci doar puțini credeau profeția. Toți profeții au prezis venirea lui Isus și instaurarea Împărăției, care a fost instaurată în mod simbolic în vremea lui David. Dar nimeni nu poate să înțeleagă pe deplin acele profeții până la venirea Domnului Isus și începutul Împărăției, și chiar și atunci

doar puțini au crezut de la venirea și apariția sa la templu pentru judecată. Mulți dintre cei care au pretins că sunt candidați la Împărăție resping fățiș orice fel de mărturie că Domnul este la templu. Se pare că Petru nu s-a așteptat ca profetia să se împlinească în zilele lui, ci înțelegerea ei trebuie să aștepte până la marea zi a lui Iehova. El nu și-a îndemnat frații să devină interpreți ai profetiilor, ci sfatul său a fost să-și amintească mereu de profetii și să le coreleze cu viziunea profetică de pe muntele transfigurării, ca acest lucru să fie pentru cei credincioși ca o lumină într-un loc întunecat, strălucind în sprijinul lor până în “zorii zilei”.

33. Dumnezeu a descoperit destule lucruri cât să le dea celor credincioși lumina care să le dezvăluie calea cea dreaptă, iar aceste condiții vor continua să existe până în “zorii zilei”, când “răsare luceafărul”. Cuvântul “până când”, așa cum este folosit de apostol, este foarte important. Trebuie să ni se permită presupunerea că până la un anumit moment fixat va exista doar o lumină mai slabă, mai puțină lumină; și abia apoi va veni lumina mai mare, atunci când Isus Cristos apare în putere și glorie. Mulți dintre cei care cunoșteau întrucâtva Scripturile s-au convins să creadă că Cuvântul lui Dumnezeu a fost dat spre beneficiul lor special și că Dumnezeu i-a însărcinat cu obligația de a interpreta și folosi profetia, și apoi s-au simțit liberi să o folosească în serviciul propriilor idei. O asemenea poziție este întrutotul greșită. Iehova nu a dat Cuvântul său oricărei creaturi, și nu i-a dat libertate de a-l interpreta așa cum dorește.

34. În zilele de la începutul erei creștine, Satan a început să-i facă pe oameni să folosească Cuvântul lui Dumnezeu în chip înșelător, folosindu-se de Scripturi care se potrivesc concluziilor la care au ajuns în egoismul lor și interpretând denaturat alte scripturi pentru a le face să se potrivească concluziilor lor egoiste. (2 Cor. 4:2) Ierarhia Romano-catolică, vreme de multe secole, a revendicat dreptul și puterea exclusivă de a interpreta Scripturile, și și-a luat puterea de a le interpreta amăgitor pentru a corespunde dorințelor egoiste și nedrepte ale acelei organizații rele. Ei au transformat Cuvântul lui Dumnezeu în marfă, și continuă să o facă. Oamenii din această organizație nesfântă, care este numită pe nedrept biserica lui Dumnezeu, și-au urmat căile prefăcute. (2Pet. 2:2, 3) Diferite alte organizații numite “confesiuni religioase” au făcut la fel. Fără îndoială că în rândul oamenilor au fost și unii cititori onești și serioși ai Bibliei, dar doctrinele susținute și propovăduite de aceste organizații au constituit doar concluziile oamenilor care și-au promovat doctrinele și interpretările în felul convenabil lor și care au dezonorat numele sfânt al lui Dumnezeu. Asemenea oameni, considerându-se mai importanți decât s-ar cuveni, fiind egoiști și cuprinși de dorința de a străluci înaintea altora, au căzut ușor pradă influenței seducătoare a lui Satan și au avansat teorii și doctrine despre care susțineau că sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu, dar care, de fapt, insultau grav numele său. Satan a fost implicat în toate acestea, și oamenii ambițioși și egoiști au devenit victime ușoare ale fraudei și înșelătoriei sale.

35. Interpretările și doctrinele false nu doar că au ocărât numele lui Dumnezeu, ci au îndepărtat multe persoane oneste de Dumnezeu și le-au făcut să

privească cu dezgust către profeții. În anii mai recentți, unii urmași sinceri ai lui Cristos au avut discernământul de a înțelege că profețiile au prezis venirea lui Isus Cristos și au încercat să fixeze timpul exact al venirii sale și al instaurării Împărăției sale și, previziunile lor dând greș, mulți au fost nu doar dezamăgiți, ci s-au îndepărta cu totul de Dumnezeu. Cei precum “Frații din Plymouth”, “Discipolii” și “Miller-iții”, precum și alții, au încercat să interpreteze profețiile, și au susținut opinii atât de fanteziste, care nu s-ar putea împlini niciodată, încât majoritatea adeptilor lor s-au îndepărtat cu totul. Dacă s-ar fi dat ascultare avertismentului apostolului, și instrucțiunile sale ar fi fost urmate, o mare parte dintre aceste lucruri ar fi fost cel puțin evitate.

36. Apoi a urmat vremea când lucrarea prefigurată de profetul Ilie trebuia îndeplinite, și care a și fost efectuată imediat înainte de venirea Domnului Isus ca “mesager al legământului” la templu. În acea perioadă de timp, mulți studenți sinceri ai Scripturilor au cercetat Biblia încercând să afle semnificația profețiilor, și au văzut că era scoasă în evidență venirea Domnului Isus și că în vremea venirii sale urmașii săi credincioși vor fi adunați în jurul său. Ei au obținut niște cunoștințe ale cronologiei biblice și, bazându-se pe ea, au încercat să prezică nu doar când se va sfârși epoca națiunilor, ci și ce se va petrece exact în acea perioadă. Multe persoane au acceptat aceste interpretări și au așteptat cu entuziasm vremea când vor fi primite în ceruri și vor ajuta la administrarea universului, și când așteptările lor nu s-au împlinit la timpul fixat au fost dezamăgite și s-au îndepărtat. Având în vedere că fiecare persoană era liberă nu doar să studieze, ci să și promoveze propria sa interpretare a profeției ca fiind cea corectă, acest fapt i-a făcut pe mulți să conceapă eronat scopul Scripturilor.

37. Timp de mai mulți ani înainte de venirea Domnului Isus la templu, mulți care s-au crezut atunci în ”prezentul adevăr” au încercat să interpreteze profeția și să o folosească pentru a inventa tot felul de anti-tipuri și prefigurări, și și-au promovat doctrinele în mod dogmatic. Printre cei aleși în funcția de ”bătrân” în adunare, o mare parte s-au considerat anume calificați să interpreteze profeția și chiar și în prezent sunt unii care cred că sunt calificați să decidă ce au vrut să spună profeții atunci când au scris și continuă să tragă concluzii fantastice și să le spună în jur pentru ca toți să le creadă. În zilele lui Petru erau profeți falși și și în aceste zile din urmă sunt profeți falși care proliferază erezii periculoase. (2Pet. 2:1) În timpul perioadei Ilie, adunările poporului lui Dumnezeu au fost notabile pentru diversii interpreți ”înțelepți” din mijlocul ”bătrânilor aleși” care încercau să atragă în jurul lor adunări, mai ales serile, pentru a da interpretări ale unor profeții care i-au făcut pe cei naivi să își deschidă ochii și gurile cu uimire, dar care nu s-au împlinit niciodată.

O MAI MARE LUMINĂ

38. Pavel, sub inspirația spiritului sfânt, a scris, în esență, că lucrurile care s-au petrecut în zilele dinainte au fost scrise spre binele celor ”peste care au

ajuns sfârșiturile lumii.” (1Cor. 10:11) și trebuie să permitem presupunerea că acesta avea să fie timpul înțelegerii. Înainte de acel timp, profețiile, inclusiv transfigurarea de pe munte, care se referă la venirea Domnului Isus Cristos în glorie și putere, au servit ca o lumină care strălucește într-un ”loc întunecat”, ”un loc uscat”, ”o sălbăticie sau un pustiu.” (*Parkhurst*) Este clar că cuvintele lui Petru înseamnă că până la venirea Domnului Isus cu gloria și puterea Împărăției, lumina avea să fie slabă, și că această semiobscuritate avea să continue în alții până când ”lucefărul de dimineață” va răsări în inimile lor, adică până când cei devotați Domnului l-au discernut pe Domnul Isus la templu și s-au bucurat la apariția sa. Până la venirea Domnului Isus cu putere și glorie, profeția avea să fie doar ca o micuță lumină ce strălucește într-un loc întunecat, dar când ”zorii zilei”, ”lucefărul dimineții” urma să răsară în inimile celor din poporul lui Dumnezeu, atunci pentru aceștia avea să vină și mai multă lumină. Profeția nu-i aparține niciunui om, și de aceea apostolul spune: ” Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.” (2Pet. 1:21, *Diag.*) Profeția îi aparține lui Iehova și numai la timpul ales de el poate fi înțeleasă de oameni. Poporul lui Dumnezeu vede clar acum că profeția nu poate fi înțeleasă de niciun om până când nu începe măcar să se împlinescă, și mai mult după ce este pe deplin împlinită. Ei au observat că din 1922 înapoi, Domnul le permite servilor săi să participe la împlinirea profeției cu puțin timp înainte de a li se permite să înțeleagă semnificația ei.

39. Iehova Dumnezeu face să se petreacă evenimente ca împlinire a profețiilor sale, iar aceste evenimente fizice, împreună cu cuvintele profetice, îi ajută pe cei devotați lui Dumnezeu, și în ale căror inimi a răsărit ”steaua dimineții”, să vadă semnificația profeției. Niciun om nu poate descoperi singur profeția, ci numai Iehova singur o dezvăluie, și face acest lucru în modul ales de el și numai pentru cei din poporul său, dându-le acesta informațiile prin intermediul lui Isus Cristos. Iehova a spus: ” Strângeți pe sfinții mei la mine; cei ce au făcut un legământ cu mine prin sacrificiu.” (Ps. 50:5) La timpul său ales și ca împlinire a acestor cuvinte profetice a psalmistului, Isus Cristos a venit la templu și i-a strâns la el pe cei ce au încheiat un legământ spre a face voința lui Dumnezeu. (2Tes. 2:1; 2Tim. 4:1) Profeția și evenimentele ce constituie împlinirea ei dezvăluie că venirea Domnului Isus la templu a avut loc în 1918, când cei născuți de spirit și pe deplin devotați lui Dumnezeu și în Isus Cristos au fost strânși la templu. Acești sfinți au fost născuți de ”femeia” lui Dumnezeu, și Iehova a devenit mărețul lor Învățător. ” Și toți copiii tăi vor fi discipoli ai DOMNULUI; și mare va fi pacea copiilor tăi.” – Isa. 54:13

40. Iehova îi învață acum pe fiii săi prin intermediul Capului casei sale regale, Isus Cristos, iar cei credincioși nu mai primesc instruire de la vreun om și nici nu îi mai văd pe Învățătorii lor dați la o parte. ” Și, deși Domnul îți dă pâinea în restriște și apa în necaz, totuși învățătorii tăi nu vor mai fi înlăturați într-un colț, ci ochii tăi îi vor vedea pe învățătorii tăi.” (Isa. 30:20) Iehova, marele Învățător a făcut să fie scrise profețiile din Cuvântul său și el hotărăște când vor fi ele înțelese

de servii săi; iar un om care pretinde că interpretează profeția și o face pentru a-și urma propriile idei egoiste este îngâmfat înaintea Domnului.

41. O parabolă a lui Isus a prefîgurat că, atunci când apare el la templu în glorie și putere, unii care trebuie să intre în Împărăție se vor dovedi încăpățânați și vor refuza să asculte, iar aceștia formează clasa "servului rău". Ei au devenit încăpățânați din cauza propriilor lor păreri egoiste, care nu s-au adevărit așa cum s-au așteptat ei. Această "încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria". (1Sam. 15:23) Încăpățânării și nelegiuirii nu li se va permite să stea în templu; de aceea Isus a declarat că avea să își trimită îngerii să îi ia pe aceștia și să îi arunce în întunericul de afară. (Mat. 13:41,42) Cei ce rămân în templu sunt cei ce văd lumina mai mare și care strălucesc reflectând lumina pe care o primesc de la Domnul. (Mat. 13:43) Tocmai acestor membri ascultători continuă să li se dezvăluie profețiile, deoarece "lucefărul dimineții" a răsărit în inimile lor, ceea ce înseamnă că devoțiunea lor este cu totul pentru Dumnezeu și pentru Împărăția sa.

REZUMAT

42. Rezumatul chestiunii acesteia poate fi exprimat după cum urmează. Petru, sub inspirația spiritului sfânt, i-a informat pe frații săi că Iehova le dăduse toate lucrurile care îi aparțineau vieții; că de aceea ei ar trebuie să încerce cu tot zelul să adauge la credința lor virtutea, cunoștința, stăpânirea de sine, răbdarea și bunăvoința și că dacă aveau să facă acest lucru, urmau să fie roditori și să le transmită și altora roadele Împărăției; că dacă nu vor face astfel vor fi orbi la privilegiile lor și se vor abate de pe calea cea bună. El nu a spus nimic despre vreo dezvoltare a caracterului care să califice pe cineva să-l ajute pe Domnul să conducă universul. El a subliniat marea importanță a venirii Domnului Isus și a Împărăției sale și i-a îndemnat pe frații săi să păstreze mereu în minte aceste lucruri. În sprijinul profețiilor, el a vorbit despre viziunea transfigurării, spunându-le fraților săi că aceasta, Cristos la care a fost personal martor împreună cu alți frați, nu era o istorisire neadevărată, născocită cu măiestrie, ci era un mare adevăr, și că Iacob, Ioan și el fuseseră martori oculari atunci la maiestatea, puterea și gloria Domnului Isus la venirea sa. Cuvintele sale arată că scopul cu care a citat el viziunea transfigurării a fost acela de a arăta că aceasta vine în sprijinul și confirmarea profețiilor scrise anterior de oameni credincioși din vechime despre venirea Domnului Isus și a Împărăției sale; că toți frații săi trebuiau să păstreze mereu în minte acest lucru și că el avea să le servească drept lumină, ca o lumină într-un loc întunecat, care strălucește slab dar suficient de puternic pentru a-i îndruma până la zorii noii zile, ziua lui Iehova, și că atunci când va veni acea zi și Luceafărul Dimineții va răsări în inimile lor, semnificația profeției avea să le fie descoperită. Sfatul său a fost ca ei să nu se lase atrași de la adevăr de către interpretări ale profeției, făcute de vreun om anume. Răsăritul "Luceafărului Dimineții" "în inimile voastre" ar fi o referire la Isus Cristos, Steaua Dimineții, care vine la templu cu putere și glorie. La acel timp anume s-a referit apostolul

Pavel atunci când a scris: ” De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.” (2Tim. 4:8) Aceasta trebuie să însemne că, atunci când a apărut Isus Cristos la templu, și cei ce ”au iubit prezența sa” priveau și așteptau venirea sa, inimile acestora aveau să îi fie devotate lui și Împărăției sale, și că atunci aveau să primească o lumină și mai mare, și atunci le sunt date coroanele celor credincioși care intră în templu.

43. Acum evenimentele care le sunt binecunoscute celor din poporul lui Dumnezeu arată clar împlinirea profeției. Pe parcursul perioadei Ilie a adunării, lucrarea de pregătire a căii înaintea Domnului a fost terminată, și în acea perioadă martorii credincioși așteptau zorii noii zile, când avea să apară Domnul Isus. În 1914, Iehova l-a pus pe Fiul său preaiubit pe tronul său, iar acest lucru a marcat începutul noii zile, și atunci a răsărit Luceafărul Dimineții, Steaua Răsăritului, Prințul Păcii. Cei ale căror inimi erau pe deplin îndreptate spre Dumnezeu și Împărăția sa au fost strânși atunci la Domnul și pe măsură ce alții au ajuns la o cunoștință a adevărului și s-au devotat, ei au fost strânși la templu. De aceea, aceștia nu au mai privit o lumină strălucind într-un loc întunecat, ci în templu ei sunt favorizați cu privilegiul de a primi străluciri de lumină din Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt învățați de Iehova și Isus Cristos, iar acești mari Învățători sunt singuri învățători ai celor devotați Domnului, și sub această învățătură celor unși li se dă o înțelegere a profeției. Martorii credincioși au suferit mari nedreptăți din partea dușmanului și continuă să sufere astfel, iar în timp ce ei suferă Domnul le dezvăluie semnificația profeției sale și le arată motivul pentru care au suferit ei și le spune ce le va face persecutorilor noștri în scurt timp și le face și lor de cunoscut acest lucru înainte ca el să se întâmple. – Isa. 65:24

44. Cei credincioși au văzut recent foarte clar de ce le permite Dumnezeu conspiratorilor răi să îi persecute pe martorii săi unși; pentru ca cei unși să aibă ocazia de a-și dovedi integritatea față de Dumnezeu și să ia parte la justificarea numelui său sfânt, și în același timp furnizează o mărturie împotriva persecutorilor. Acum cei credincioși și ascultători au ajuns să aprecieze că toate aceste lucruri din profeții au fost scrise de oameni sfinți din vechime care au fost mișcați de spiritul sfânt al lui Dumnezeu și că aceste lucruri ” au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.” (Rom. 15:4) Nimeni din rămășiță nu are de ce să aibă vreo îndoială referitor la faptul că sunt în război sau de a se teme de ce le-ar putea face vreun om sau demon. Cei credincioși știu că sunt de partea care trebuie și locuind în locul tainic al Celui Preaînalt, ei știu că Dumnezeu ca face ca toate lucrurile să lucreze spre binele lor. Iehova îi hrănește cu hrană potrivită pentru ei, iar rămășița se bucură și îi cântă cu îndrăzneală laude lui Iehova și Regelui său. Ea îi duce mesajul ”marii mulțimi”, iar această mare mulțime se bucură și ea.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Cum a apărut relatarea profeției din Scripturi? Când și cum poate fi înțeleasă profeția? Care sunt marile adevăruri scoase în evidență în aceasta? Cum s-a găsit un justificator potrivit?

2. Ce lucruri a inclus dilema ridicată de Satan? Cum au fost puse la îndoială numele și cuvântul lui Iehova? Cum avea să se decidă această dilemă în modul potrivit? Care este al doilea scop care mai trebuia să fie atins? Care a fost rezultatul acestui test?

4. Când puteau fi înțelese legea lui Iehova și relatarea sa profetică? Care a fost motivul pentru această diferență? În ce împrejurări își face Iehova de cunoscut scopul? Cine au fost cei ce au întrunit această condiție? Când se aplică Psalmul 138:2 și de ce atunci?

5. Ce lumină importantă se poate vedea din poziția adoptată de Petru față de viziunea transfigurării și de faptul că el a menționat viziunea în legătură cu interpretarea profeției?

6,7. Ce lumină mai mare se poate vedea acum referitor la timpul ales de Iehova pentru dezvăluirea semnificației profeției sale? Cum se aplică acestea la ceea ce a scris Moise?

8-10. Ce se scoate în evidență de transfigurarea profetică? Citați versetele care vin în sprijinul acestei concluzii. Arătați motivul pentru care apostolul a rostit cuvintele din 2 Petru 1:16.

11. Ce s-a prefigurat referitor la viitoarea funcție a lui Isus Cristos prin cuvintele descriptive din Matei 17:2?

12-15. Explicația (a) partea viziunii relatată în Matei 17:3. (b) Exprimarea identificării și porunca consemnată în versetul 5.

16-19. Explicați de ce are Isus titlul ”Martorul Credincios și Adevărat”. Ce lecție pentru urmașii săi se găsește aici? Cum arată alte versete importanța faptului de a ne achita pe deplin de responsabilitatea care ne revine o dată cu cunoașterea adevărului?

20. Scoateți în evidență importanța unei aprecieri potrivite și a unei aplicări zelose a cuvintelor ”vocii” din versetul 5.

21-23. Care sunt ”aceste lucruri” la care face referire apostolul în 2 Petru 1:10,12,15? Ce declară el referitor la efectuarea cu sârguință a acestor lucruri și la ”menționarea” lor și altora? Explicați ocazia și semnificația cuvintelor apostolului din 2 Petru 1:16-18.

24. Ce legătură există între viziunea transfigurării și înțelegerea profețiilor lui Iehova?

25,26. Explicați cuvintele lui Petru ”Avem cuvintele profeției făcute mai sigure”.

27-29. La ce ”cuvinte ale profeției” se referă apostolul? Cum puteau frații săi să ”dea ascultare” acestora între timp, ”până se crapă de ziuă”?

30,31. Ce înseamnă cuvintele ”până se crapă de ziuă”? Cu versete adecvate, identificați ”steaua dimineții”.

32,33. Arătați de ce a spus apostolul cuvintele din 2Petru 1:20. Când, cum și cui i se face cunoscută adevărata interpretare a profeției? De ce i-a îndemnat atunci apostolul pe frații săi să dea ascultare cuvintelor profeției între timp?

34-37. Cum s-a împlinit afirmația apostolului din 2 Petru 2:2,3?

38. În ceea ce privește împlinirea profeției, ce sugerează cuvintele lui Pavel în 1 Corinteni 10:11 și cele ale lui Petru când spune ”așa cum o lumină strălucește într-un loc întunecat, până se crapă de ziuă”?

39-41. Arătați de ce au în prezent cei devotați lui Dumnezeu o înțelegere clară a profeției și motivați prezenta condiție a celor care cândva trebuiau să intre în Împărăție.

42-44. Rezumați îndrumările și sfaturile analizate aici, împreună cu faptele care arată că ”ziua” a început și ”luceafărul dimineții” a răsărit în inimile celor devotați Domnului.

Sfințirea și legea divină

În rugăciunea memorabilă a lui Isus Cristos către Iehova Dumnezeu tocmai înainte de răstignirea sa, el le-a spus celor ce vor să devină unul cu el, ca mireasă a sa: “ Sfințește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.” (Ioan 17:17) De asemenea, este scris că Isus Cristos iubea adunarea și s-a dat pentru ea, ca să o poată sfinți și curăța (Efes. 5:25) “ Ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea apei prin cuvânt. Ca să își prezinte lui însuși o biserică glorioasă, neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără cusur.” – Efes. 5:26, 27.

A sfinți înseamnă a face sfânt, a purifica. Iehova este sfânt, pentru că toate căile sale sunt drepte. (Ps. 18:30) Isus Cristos este sfânt, pentru că se află mereu în armonie cu Iehova, făcând voința sa. Membrii noii creații (2 Cor. 5:17) trebuie să fie făcuți sfinți, precum Capul lor. Iehova “ l-a dat să fie capul peste toate lucrurile în biserică. Care este trupul lui, plinătatea celui care umple toate în toți.” (Efes. 1:22, 23) Dumnezeu îi restatornicește pe aceștia cu sine prin Isus Cristos (2 Cor. 5:18) Întreaga creație este de la Iehova și prin Isus Cristos (Col. 1:16). Atunci când cineva întră într-un legământ cu Dumnezeu, cade de acord să împlinească voința lui Dumnezeu. Atunci când este introdus în “ trupul lui Cristos” (1 Cor. 12:27) este pus deoparte pentru serviciul Domnului, ca martor al său. Acum, el trebuie să fie întrutotul devotat lui Dumnezeu. Diavolul l-a îndepărtat pe Adam și pe toți urmașii săi de Dumnezeu; dar, prin noua creație, Dumnezeu va avea o națiune și un popor absolut și complet devotate lui, care vor refuza chiar și să simpatizeze cu Diavolul sau orice parte a organizației sale.

Lumea este organizația Diavol. Este compusă din elementele comerciale, politice și religioase. Diavolul a învăluit milioane de preținși creștini în organizația sa. I-a făcut să înțeleagă cu totul și cu totul greșit semnificația sfințeniei. Prin agenții săi plătiți, care predică pentru bani, a reprezentat întrutotul eronat sfințirea și sfințenia. Falsa lor învățătură i-a făcut pe mulți oameni să creadă că sfințirea înseamnă să afișeze o aparență exterioară de solemnitate și prefăcută pietate, să arate exagerat de gravi și solemni. În acest scop, mulți poartă o anumită vestimentație și își pun fețe lungi și solemne și vorbesc cu un aer grav și important; în timp ce alții își împreunează mâinile și încearcă să arate bine, în timp ce complotază să facă tot ce le stă în putință pentru a coopera cu elementele comerciale și politice ale acestei lumi.

Dacă un om pretinde că este creștin dar, în același timp, sprijină puterile comerciale și politice ale lumii, și se conformează unei părți a ei și simpatizează cu ea, acest lucru îl face să comită adulter și curvie în ochii Domnului. Niciun om onest nu ar putea aproba ca soția cuiva să întrețină relații sexuale cu un alt bărbat în afară de soțul ei. Legile țării, denunță acest lucru drept adulter. Nici Dumnezeu nu aprobă ca un membru al noii creații să aibă relații cu organizația Diavolului, adică lumea aceasta. Un soți și o soție trebuie să-și fie credincioși unul altuia, și la fel trebuie să fie și Cristos și mireasa sa promisă. Isus Cristos este mereu credincios, și oricine care vrea să rămână parte a noii creații trebuie să-i fie credincios. Despre aceasta, este scris: “ Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu.” – Iacob 4:4.

Orice lucru în dizarmonie cu Dumnezeu este nesfânt. Satan și organizația sa se opun lui Dumnezeu și sunt, deci, nesfinți. Nu poate exista tovarășie între sfințenie și nesfințenie. “ Niciun servitor nu poate servi la doi stăpâni.” (Luca 16:13) Nimeni nu-și poate devota o parte lui Dumnezeu și restul organizației lui Satan. Membrii noii creații a lui Dumnezeu nu pot simpatiza cu organizația Diavol și nici o parte a ei.

Membrii noii creații nu pot fi parte a acestei lumi, care este organizația Diavolului. Membrii noi creații trebuie să se afle în această lume, dar să nu fie parte a ei. Isus le-a spus membrilor corpului său: “ Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște.” – Ioan 15:19.

Atunci când un om devine o nouă creatură în Cristos, el poate crede pentru o vreme că este just și adecvat ca el să participe și să urmeze o cale similară ca acea parte respectabilă a lumii. Dar nu poate face asta și fi sfânt. El trebuie să lase deoparte politica, reformele, organizațiile de abțință și orice lucru de acest gen, și să devină absolut și complet dedicat Domnului, și să folosească facultățile cu care este înzestrat spre gloria Domnului; căci nu poate deveni sfânt în niciun alt fel. Apostolul Pavel confirmă acest lucru când spune: “ Și nu vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită.” – Romani 12:2.

Diavolul i-a făcut pe mulți să creadă că evlavia prefăcută este sfințenie sau umilință. Dar, de fapt este o formă de devoțiune ipocrită. Un ipocrit poate arăta umil și poate vorbi cu evlavie, poate fi tăcut și supus în prezența altora; dar nu îl păcălește pe Domnul. Ceea ce se cere, de fapt, de la un creștin este ca, pe cât posibil, să se înalțe la cel mai înalt standard de puritate și dreptate în viața lui, și să fie dedicat de asemenea Domnului, în mod absolut și complet, folosindu-și facultățile spre gloria Domnului și refuzând să încheie orice fel de compromis cu organizația Diavolului. Adevăratul sentiment ce domină o inimă creștină este exprimat în aceste cuvinte: “ Căci tu ești mare și faci lucruri minunate, tu singur ești Dumnezeu. Învață-mă calea ta, DOAMNE, și voi umbla în adevărul tău; fă-mi inima neîmpărțită pentru a se teme de numele tău.” – Ps. 86:10-11; 139:24.

Cel ce se roagă astfel din inimă va căuta cu zel să cunoască calea Domnului și va refuza să se conformeze căilor organizației Diavolului. Calea lumii, în cel mai bun caz, este una falsă; include doar lucrurile bune pe care creștinii le doreau înainte să devină copiii lui Dumnezeu. Acum, ei nu mai trebuie să nutrească simpatie față de ea. Psalmul 119:104 spune: “Datorită poruncilor tale am pricepere, de aceea urăsc orice cale a minciunii.”. Pentru a merge pe calea cea dreaptă, afecțiunea unui creștin nu poate fi împărțită între organizația Domnului și lucrurile incluse în organizația Diavolului.

Pentru a deveni sfânt, creștinul trebuie să iubească lucrurile de sus, și nu cele de pe pământ. (Col. 3:2) Pentru a fi sfânt, un fiu al lui Dumnezeu trebuie “să fie modelat după chipul” Fiului sfânt al lui Dumnezeu. (Rom. 8:29) Cuvântul “chip” de aici înseamnă, asemănare. Domnul Isus a rezistat tentațiilor lui Satan, și a rămas ferm și neclintit în devotamentul său față de Dumnezeu. (Mat. 4:1-11) Lumea este organizația Diavolului. Creștinul se află în lume. Dar Isus a biruit lumea fiind credincios Tatălui său. El a spus: “V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea” – Ioan 16:33.

Apostolul Pavel spune, în plus: “ De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim de fiecare întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu.” (2 Cor. 7:1) Adversarul a înșelat pe mulți făcându-i să creadă că tot ce cere acest verset este să ne purificăm, să ne dezbrăm de obiceiurile murdare ale cărnii și gândurile și cuvintele murdare. Acest lucru trebuie, desigur, realizat; și oamenii nobili din lume se purifică de faptele, vorbirea și gândurile murdare. Dar observați că apostolul continuă și spune “să ne desăvârșim sfințenia în teamă de Dumnezeu”. Acest lucru înseamnă o separare completă și absolută a sinelui de tot ce are de-a face cu organizația Diavolului, și a fi complet și absolut devotat lui Dumnezeu.

Din nou se scrie cu privire la noua creație: “ Fiindcă deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, sunt toți dintr-unul; din care cauză, nu se rușinează să îi numească frați.” (Evr. 2:11, 12) Membrii noii creații sunt sfințiți prin Isus Cristos. El nu este rușinat să-i numească frați ai săi. Acest lucru în sine este o dovadă concludivă a faptului că fiecare om care primește aprobarea lui Dumnezeu trebuie

să fie absolut sfânt și devotat fără rezerve lui Dumnezeu. Isus a fost așa. Membrii corpului său trebuie să fie ca el, și trebuie cu toții să declare numele său și să cânte spre lauda lui Iehova. Aceasta este sfințenia în cel mai pur și adevărat sens al cuvântului.

Legea înseamnă o regulă de acțiune, care încurajează ce este corect și interzice ce este greșit, ce este rău. Legile țării sunt făcute pentru cei nevțuoși, pentru a-i constrânge și a-i proteja pe oameni unii de alții. Legea noii creații este regula de care trebuie să fie guvernată și îndrumată. Isus Cristos, ca Reprezentantul Principal al lui Iehova, a stabilit această regulă sau lege de care trebuie guvernată noua creație, atunci când a spus: “Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții. Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.” – Ioan 13:34, 35.

Iubirea este expresia desăvârșită a altruismului. Domnul Isus a fost înțrutotul lipsit de egoism atunci când și-a dat viața pentru ca oamenii să aibă șansa la viață. (Ioan 15:13) Porunca spune că membrii noii creații să se iubească unii pe alții așa cum i-a iubit Isus. Iubirea este împlinirea legii (Rom. 13:10) Acest lucru înseamnă, atunci, că dacă fiecare este mânat și călăuzit în purtările sale față de frații săi de o dorință altruistă de a face bine, și pune în aplicare acea dorință pe cât poate, atunci acesta împlinește legea. Acest lucru va însemna că fiecare membru al noii creații va fi profund interesat de binele fratelui său, și va căuta să îl ajute și să nu îi facă niciodată rău.

Apoi Domnul a stabilit regula cu privire la purtarea noii creații față de Iehova și Domnul Isus, spunând: “ Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele. Cel ce are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.” – Ioan 14:15, 21.

Un cod de procedură reprezintă o declarație a unor reguli specifice care guvernează o anumită cale de acțiune care trebuie adoptată în cazuri anume. Atâta vreme cât membrii noii creații sunt pe pământ, între ei vor surveni dificultăți, din cauza incapacității lor de a acționa perfect. Desigur, Domnul a știut asta, și a oferit un cod de procedură care trebuie urmat în asemenea circumstanțe; iar acel cod prevede după cum urmează: “Mai mult, dacă fratele tău va încălca legea împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău. Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori. Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va neglija să asculte și biserica, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.” – Mat. 18:15-17.

Dacă un membru al noii creații jignește sau face ceva rău unui alt membru și îi cere iertare, atunci trebuie iertat. Dacă jignește o adunare a noii creații și își cere iertare, să fie iertat. Există în rândul oamenilor o maximă: “Pot ierta, dar nu pot uita”. Dar aceasta nu vine de la Domnul, ci de la Diavol. Nu poate exista o iertare adevărată atât timp când fapta rea rămâne în mintea celui păgubit, împotriva celui ce a comis-o. Atunci când cineva se căiește și cere iertare, iertarea trebuie să

fie completă și absolută, așa cum ne iartă și Domnul. Amintirea ulterioară a greșelii celui vinovat împotriva lui nu este iertare adevărată. Isus ne-a învățat să ne rugăm: “Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri.” – Mat. 6:12.

Ca parte din codul de procedură, Isus afirmă că iertarea nu trebuie să se facă de un număr limitat de ori. Consemnarea din evanghelie spune: “Atunci Petru s-a apropiat și i-a zis: " Doamne, cât de des să păcătuiescă fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la șapte ori?" Isus i-a zis: " Nu îți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.” – Mat. 18:21, 22.

Nu există un alt cod de procedură de care poate fi guvernată noua creație pentru a reglementa problemele dintre ei în afară de cel stabilit de Domnul. Orice cale contrară acestuia este greșită, indiferent de ce afirmă opiniile contrare ale oamenilor.

Scrisori

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNS

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Am fost instruit de adunarea din Pittsburgh să vă trimit următoarele întrebări, cu rugămintea de a primi răspuns în *Turnul de Veghere*:

Având în vedere faptul că întrunirile de studiu au înlocuit în general serviciile de predicare, în unele locuri chiar total, și având în vedere rolul activ pe care îl joacă acum surorile în activitatea de teren, este adecvat ca acestea să participe la studiile *Turnului de Veghere* și ale cărților ținute de adunare, punând și răspunzând la întrebări?

Este adecvat ca surorile să participe la întrunirile de serviciu ale adunării, la fel ca și frații?

Al vostru, în serviciul Regelui,
THOS. A. McKNIGHT, *Secretar*.

Iar și iar, *Turnul de Veghere* a atras atenția asupra faptului că membrele de sex feminin ale adunării au privilegiul de a pune și răspunde la întrebări în cadrul întrunirilor de studiu. Nu se poate aduce nici o obiecție asupra acestui fapt. Cât de despre întrunirile de serviciu, membrele au același drept să voteze ca și oricine altcineva; dar este în armonie cu ilustrația oferită de Domnul Isus și subliniată de apostoli ca frații mai maturi să prezinte mai întâi motivele înaintea companiei, ca toți să poată vota inteligent.

‘VEDEM RESPONSABILITATEA ȘI PRIVILEGIUL’

DRAGUL NOSTRU FRATE RUTHERFORD:

Profităm de acest prilej pentru a vă trimite salutările noastre sincere și pentru a vă spune că suntem atât de recunoscători Tatălui nostru ceresc pentru organizația sa, în care suntem învățați despre el și îndrumați mereu pe o cale care va aduce, în cele din urmă, binecuvântări fără margini tuturor celor supuși de pe pământ, și onoare numelui său sfânt.

Dorim să ne exprimăm aprecierea pentru minunata carte *Iehova*; într-adevăr, cu ajutorul ei putem vedea responsabilitatea și privilegiul nostru.

Doar cu câteva zile în urmă, am primit *Anuarul*, și vă mulțumim pentru el. Inimile noastre se revarsă de bucurie când vedem ce poate face Iehova cu creaturile care sunt dornice să fie călăuzite de marele său Justificator.

Nu ne putem exprima în cuvinte bucuria pe care am simțit-o în lucrare în ultimul an. Am fost atât de recunoscători Domnului pentru aparatul de transcripție, un mod atât de minunat de a transmite mesajul oamenilor.

Cât de entuziasmant! Domnul ne-a binecuvântat acum cu fonograful, ca să îl putem duce în fiecare zi în casele oamenilor. Mulți dintre cei care au cărți dar au refuzat să le citească pot asculta vocea dvs., și nu pot nega că rostește Cuvântul lui Dumnezeu, și promit că vor citi și cărțile.

Am dori să vă mulțumim, de asemenea, și pentru bonificația de 25\$, care a făcut posibil să ne bucurăm de minunatul congres de la Atlanta. Cât de mult am fost încurajați și întăriți, și ce bucurie a fost să vă auzim vocea încă o dată!

Avem atât de multe lucruri pentru care să fim recunoscători; și nu putem începe să le enumerăm pe toate. Dar vrem să știți că vă iubim foarte mult și apreciem zelul și îndrăzneala voastră în această perioadă de opoziție și asistența pe care ne-o oferiți în îndeplinirea rolului pe care îl jucăm în justificarea numelui lui Iehova.

Știm că lupta va fi tot mai interesantă pe zi ce trece, și că victoria e certă.

Dorim să vă spunem că, prin îndurarea lui Iehova, vom continua să cooperăm cu voi în orice mod posibil și ne vom dovedi credința folosind toate instrumentele ce ni sunt puse în mâini pentru scoate la iveală și rușina inamicul și pentru justificarea numelui lui Iehova.

Rugăciunea noastră zilnică înaintea tronului îndurării este ca iubitul nostru Domn să vă dea putere să continuați în serviciul său până când dușmanul va fi distrus și numele său justificat.

Cu iubire fierbinte, frații voștri martori, o grupă de pionieri,
JOHN L. ROSS
IONA ROSS
C.J. DE
SHAZO
HAZEL
DE SHAZO

J.W. FORRESTER
GENEVA FORRESTER

SAM
WILTSHIRE
MARY
SUFFRON

AR TREBUI CONTROLATE DE PRINCIPII

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD;

Doresc să vă asigur că mă bucur de lumina tot mai puternică revărsată asupra Cuvântului lui Dumnezeu prin publicațiile Societății Turnul de Veghere, și nădejdea că, cu ajutor de la Fortăreața noastră voi fi un martor loial al lui Iehova.

Un lucru care m-a impresionat în mod particular la multe dintre alegerile noastre de clasă și în toate problemele de clasă cu care ne-am confruntat a fost că acestea sunt guvernate mai degrabă de pasiuni decât de principii. Uneori, scuza oferită pentru o nominalizare absurdă a fost că fratele nu avea nici o șansă de a fi ales, dar asta l-a făcut să se simtă mai bine. În loc să ne batem pe umăr consolator, cred că activitățile noastre ar trebui controlate de principii întrutotul. Am primit multe beneficii prin intermediul articolelor din *Turnul de Veghere* din 15 septembrie 1917, cu subtitlul ‘Principiu versus pasiune’ și din 1 februarie 1919, cu articolul intitulat ‘Capcanele și amăgirile lui Satan’, cu subtitlul ‘Nevoia unei consacrări adecvate’. Sunt convins că o aderare strictă la principiu, mai degrabă decât emoțiile sau pasiunile ar putea rezolva practic orice dificultăți pe care le întâmpină clasa.

Asigurându-vă de iubirea mea creștinească și sprijinul din inimă, la care subscrie și fratele Wakefield, rămân,

Sora dvs. în serviciul lui Iehova,
ORA S. WAKEFIELD, *Kentucky*.

ÎMPLININDU-ȘI PROMISIUNEA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Nu mă aștept la un răspuns sau o confirmare a acestei scrisori de la dvs., căci timpul dvs. devotat serviciului lui Iehova și al Regelui său uns, iubitul nostru Cap, este prea prețios ca să vă fie răpit de acestea, sau chiar de lectura a atât de multe scrisori; în afară de acest lucru, “hrana potrivită” din marile și bunele camere ale Domnului, așezată înaintea noastră pe masa sa în *Turnul de Veghere* prin serviciul și devotamentul dvs. față de ‘Înaltele Stăpâniri’ și Învățătorii noștri, prin îndurarea lui Iehova, și spre justificarea cuvântului și numelui său și binecuvântarea poporului său sunt cele mai bune ‘scrisori’ pe care le putem primi, și cu care ne hrănim, desigur, plini de recunoștință și le apreciem mai mult decât o pot exprima cuvintele de mulțumire. Totuși, doresc să vă transmit câteva cuvinte de apreciere și mulțumiri în numele său, cât și dvs., ca una dintre creaturile bunătății sale iubitoare și ca unui serv devotat și colaborator în și cu Isus Cristos, Capul nostru,

în activitatea de punere cu credință a mărturiei după voința sa spre gloria sa și spre binecuvântarea rămășiței și a tuturor oamenilor binevoitori, pentru toate aceste lucruri și, acum, în mod special pentru bunătatea și grija dvs. și a celor de la Societate și de la sediul central, grijă cu care le-ați trimis pionierilor noua carte *Iehova și Anuarul* pentru anul 1935. Le-am citit cu bucurie și recunoștință. În mod sigur, Domnul cel bun își împlinește promisiunea oferindu-ne atât de multe dovezi și revărsându-și bogatele binecuvântări asupra noastră și făcând să prospere pe pământ martorii săi și lucrarea sa de mărturie, chiar și în mijlocul unei opoziții atât de puternice a dușmanului, așa cum arată rapoartele de anul trecut. După cum spune raportul directorului din Suedia (pag. 156) “A lui să fie toată gloria și onoarea și, atunci când vă mulțumim, mulțumim doar recunoscători pentru aranjamentul lui.”

Din nou, vreau să vă spun câți fiori de bucurie am simțit pe 13 ianuarie noi, cei 169 strânși la punctul de contact după o campanie specială de divizie la Lake Waders (Florida), când am putut auzi clar fiecare cuvânt al discursului dvs. de la Los Angeles la amplificatoare și la radio-ul auto, care recepta clar semnalul de la stația din Orlando; la încheierea căruia am strigat din inimă și din piept “DA” la unison împreună cu adunarea și mulțimea din Los Angeles și de pe întregul pământ.

Din nou, cu mulțumiri pline de recunoștință către Iehova pentru primirea și confirmarea multelor favoruri și binecuvântări ce vin de la el prin Domnul și Capul nostru, și cu cele mai calde urări și multă iubire, rugându-mă zilnic ca Domnul să continue să vă călăuzească și să vă binecuvânteze pe dvs. și pe toți sfinții săi și serviciul nostru unit și armonios spre lauda și onoarea sa, rămân,

Fratele și colaboratorul dvs. în via sa,
A.L. PASCHALL, *Pionier*.

‘PENTRU JUSTIFICAREA NUMELUI LUI IEHOVA’

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Așa cum îi este plăcut Domnului, adunarea de martori ai lui Iehova din Danville (Illinois), întrunită duminică, 13 ianuarie, pentru a transmite mesajul “Războiului Universal se apropie”, și ca răspuns la acesta

“HOTĂRĂM unanim ca, într-un singur glas, să vă transmitem iubirea și urările noastre pentru un discurs atât de măiestrit, imposibil de combătut. Discursul a fost receptat perfect și clar, cuvânt cu cuvânt, ca și cum ați fi fost chiar în mijlocul nostru. Vă rugăm luați la cunoștință că suntem cu dvs., toți și fiecare în parte, pentru justificarea numelui lui Iehova”

RECUNOȘTINȚĂ ȘI APRECIERE

DRAGUL NOSTRU FRATE:

Salutări din îndurarea lui Dumnezeu.

Doresc să-mi exprim cu recunoștință și apreciere mulțumirea Tatălui nostru ceresc, cât și dvs., pentru darurile *Anuarului* și volumului *Iehova*, ca și minunata ilustrație picturală a lui Ghedeon și micii sale cete, din trecut, prezent și “viitor”.

Apoi, a urmat acel frumos articol despre “curățenie” din *Turnul de Veghere* din 1 mai, de la secțiunea “Întrebări”, aflat la paginile 78-80. “Fiți curați, căci sunteți vasele Domnului.”

Fratele vostru, prin îndurarea sa,
E.B. ULLERY, *Ohio*.

MESAJ APRECIAT PE MARE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Vizitând-o pe Sora Erler Brown și pe alții dintre martorii lui Iehova în Port Arthur, Texas, am procurat unele dintre pamfletele dvs., *Războiul Universal se apropie*, ca și 15 broșuri. Am distribuit broșurile printre membrii vaporului cu denumirea „Golful Mexic”, pe care lucrez. La ora 12:30, ne aflam la 200 de mile sud de Capul Hatteras, pe data de 13 ianuarie. Marea era foarte agitată, dar asta nu ne-a împiedicat să auzim glasul lui Iehova prind dvs. Nici dacă am fi fost prezenți în Auditoriu nu v-am fi putut auzi mai clar și mai limpede. Echipajul s-a bucurat foarte mult de discurs. Am rămas fermecat de vestea că ne aflăm atât de aproape de marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic, pentru care mă rog în fiecare zi de când am intrat în adevăr.

Singurul meu regret este că nu pot să evaderez de pe mare, ca să îndur partea mea de persecuție împreună cu martorii care suferă în prezent din cauza Diavolului și a gloatei sale, așa cum aș dori să o fac. Motivul este că am o obligație de a oferi hrană, adăpost și sprijin familiei mele de cinci membrii, căreia îi sunt singurul ajutor. Dar inima mea este alături de martori și marea lucrare pe care o fac. Cele 15 broșuri au zburat ca o foaie de hârtie într-o furtună. Am predicat acolo vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu vreme de trei ani. Unii cred, alții nu.

Discursul dvs. de duminică a vârat teroarea în inimile necredincioșilor. Am primit comenzi de cărți și broșuri, pe care le voi procura de la Sora Brown când mă voi întoarce în Port Arthur, Texas. Am două petiții completate, pe care le-am trimis la Washington.

În concluzie, dragă frate, mă rog care puternicul și slăvitul nostru Creator să vă păstreze, să vă îndrume și să vă ocrotească pentru a putea continua până la capăt în frumoasa lucrare pe care o înfăptuiți. Cu urări de bine sincere, rămân,

Un Ionadab în grația sa Divină,
CLAUDE HARKER.

NU POT ȚINE SUB TĂCERE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Nu pot ține sub tăcere bucuria pe care o primesc citind volumele *Lumina* în limba poloneză. Pentru acest lucru, mă plec la picioarele Tatălui nostru ceresc Iehova și îi mulțumesc că v-a folosit ca instrument al său. Așadar, vi se cuvine și dvs. recunoaștere pentru rămâneți credincios și supus în împlinirea voinței sale sfinte. Rugăciunea mea este ca Iehova să vă folosească în continuare și să pregătească prin dvs. hrana spirituală la timpul potrivit pentru fiii săi credincioși. Sunt

Un martor credincios al lui Iehova,
SIMON ROMANOWSKI, *Wisconsin*.

“ENTUZIASMANT ȘI PLIN DE INSPIRAȚIE”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova!

Duminică, 13 ianuarie, șaisprezece dintre frații din adunarea de martori ai lui Iehova din Canas (Washington), ne-am întrunit la casa surorii Doyle (tot din Canas) pentru serviciu, dar am rămas ca să auzim mesajul “Războiul Universal se apropie”.

Este zadarnic să încercăm să explicăm pe deplin recunoștința noastră față de marele Iehova, cât și față de dvs., pentru cel mai plin de inspirație mesaj pe care l-am auzit. A fost entuziasmant și inspirat mai presus de cuvinte, și la marele său punct culminant, toți am strigat “DA!”. Frații care au ascultat împreună cu noi au fost aproape copleșiți de bucurie și recunoștință și erau hotărâți, prin îndurare divină, să continue să vestească celorlalți mesajul Împărăției până când se va purta marea bătălie și Regele nostru va fi victorios.

Vă amintim mereu în rugăciunile noastre și ne rugăm ca iubitul nostru Domn să vă dea puterea să continuați în serviciul său cu aceeași vigoare și hotărâre ca și până acum

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze până când inamicul va fi nimicit pe deplin și numele său justificat.

Surorile voastre în Iehova,
KIMA WHITESIDE și SUSAN DOYLE.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 AUGUST 1935

Nr. 15

Cuprins:

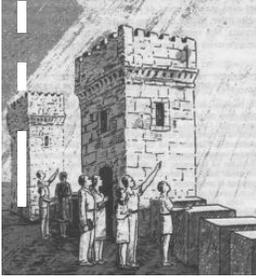
MULȚIMEA MARE DE OAMENI
PARTEA I

- Pag. 397

BOTEZUL ÎN CRISTOS

- Pag. 417

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 August 1935

Nr 15

MULȚIMEA MARE DE OAMENI

“După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și popoarele și limbile, a stat în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și cu ramuri de palmieri în mâinile lor...Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit?” – Rev. 7:9,13.

PARTEA I

Iehova își face cunoscut scopul creaturilor sale atunci când îi este pe plac. “Fiecare scop este întemeiat prin sfat” (Prov. 20:18). Iehova este propriul său sfătuitoare, iar voința sa este scopul său. “Cine a îndrumat duhul DOMNULUI, sau l-a învățat ca sfătuitoare al lui?” (Isa. 40:13) Nimeni nu poate. “De la cine a luat sfat și cine l-a instruit și l-a învățat în cărarea judecării și l-a învățat cunoaștere și i-a arătat calea înțelegerii?” (versetul 14) – nimeni. “Iată mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l anunțăm: Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.” (1 Ioan 1:5). Secretele sale, totuși, rămân ascunse în întuneric pentru toți ceilalți până la timpul său fixat, când le va descoperii. “A făcut întunericul locul lui tainic, cortul lui de jur împrejurul lui erau ape întunecoase și nori groși ai cerurilor.” (Ps. 18:11). El, Cel care este perfect în înțelepciunea sa, a știut cum va fi sfârșitul încă de la început și scopul său este conform voinței sale, iar acest lucru este cu precădere adevărat pentru toți cei care vor fi membrii ai organizației sale. (Fapte. 15:18) Nimic nu poate interfera în împlinirea scopului său. “Căci DOMNUL oștirilor a hotărât și cine va anula? Și mâna lui este întinsă și cine o va întoarce?” (Isa. 14:27) Iehova spune: “da, am vorbit aceasta, și o voi face să se întâmple; am hotărât și voi împlini.” – Isa. 46:11.

2. La timpul său fixat, Dumnezeu își dezvăluie secretele după cum îi este pe plac. “Revelează lucrurile adânci și tainice; cunoaște ce este în întuneric și lumina locuiește cu el.” (Dan. 2:22) El are un timp fixat pentru a îndeplini și a face cunoscut scopul său. “Pentru fiecare lucru este un sezon și un timp pentru

fiecare scop sub cer. Am spus în inima mea: Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel stricat, pentru că este un timp acolo pentru fiecare scop și pentru fiecare lucrare.” (Ecl. 3:1, 17) Nici oamenii, nici îngerii nu au permisiunea de a afla secretele lui Iehova înainte de timpul rânduit de el. (1Pet. 1:10-12) El nu descopere secretele sale dușmanilor sau celor răzvrățiți. “Fiindcă cel pervers este urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui este cu cei dreți.” (Prov. 3:32) “Taina DOMNULUI este cu cei ce se tem de el; și le va arăta legământul său.” (Ps. 25:14) Nu-i de mirare că în Cuvântul lui Dumnezeu este scris că “Nu a făcut Dumnezeu prostească înțelepciunea acestei lumi?” (1Cor. 1:20) Oamenii care se cred înțelepți caută în zadar să înțeleagă secretele Celui Preaînalt. Doar celor care cred în Domnul Isus Cristos și care se devotază complet lui Iehova Dumnezeu și îi servesc li se descopere secretele, și asta doar la timpul său fixat. Atunci când înțelegem aceste principii sau reguli fixe și le adâncim temeinic în mințile noastre suntem mai bine echipați să înțelegem și să apreciem adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Regulile lui Iehova nu se schimbă niciodată; așadar este important să înțelegem regulile sale, iar acest lucru să ne ghideze în examinarea Cuvântului său.

3. Deseori, este folosită expresia “Dumnezeu va revoca aceasta”; cu sensul că o persoană a adoptat o măsură indezirabilă, și că Dumnezeu își va abroga regula în această privință. Cuvântul englezesc “revoca” (*to overrule*) înseamnă “a determina sau emite o regulă în sens contrar; a abroga o regulă”. Cuvântul *overrule* nu apare în Biblie și, din moment ce știm că Dumnezeu nu se schimbă și că legea sa nu se schimbă, acest cuvânt nu se aplică în mod potrivit. Acest lucru este deseori confundat cu o afirmație a apostolului Pavel, și anume: “Și știm că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său.” (Rom. 8:28) Pentru cei ce sunt chemați după scopul său, și care îl iubesc, Dumnezeu face ca toate lucrurile să lucreze spre binele lor; dar trebuie să ne amintim că trebuie să atingă mai întâi condițiile ce preced acest fapt, și anume să îl iubească pe Dumnezeu și să fie chemat după scopul Lui. Atunci când cineva descoperă că urmează o cale greșită, singurul lucru pe care poate să-l facă este să-și revoce acțiunile, să meargă pe calea cea dreaptă, să ceară iertare Domnului și apoi să se străduiască zelos să împlinească voia lui Dumnezeu. Iehova nu stabilește reguli diferite pentru creaturi diferite; regulile sale sunt fixe și creaturile sale trebuie să întrunească cerințele pentru a-i primi aprobarea. E cât se poate de sigur că Dumnezeu îi iartă pe cei ce caută iertare pe calea rânduită de el, dar acest lucru nu trebuie confundat cu expresia “a revoca”.

4. Dumnezeu le-a făcut cunoscute apostolilor lui Isus Cristos multe dintre secretele sale și le-a dat inspirație să scrie despre ele sau să le consemneze. În această privință, apostolul Pavel a primit îndeosebi favoarea Domnului, și rugăciunea sa pentru frații săi era ca aceștia să se străduiască să obțină o cunoștință a scopului lui Iehova și să fie umpluți cu înțelepciune și înțelegere spirituală. (Col. 1:9) Dar, din zilele apostolilor și până la venirea

Domnului Isus la templul lui Iehova, Dumnezeu a dorit să păstreze multe secrete cu privire la scopul său. Vreme de 15 secole, pretinșii urmași ai lui Isus Cristos au propovăduit fără excepție că scopul principal al lui Iehova este să-i salveze pe oameni și să-i ia pe unii din ei în ceruri și să-i chinuiască sau să-i nimicească pe toți ceilalți. În cadrul acelei perioade de timp, chiar și cei mai devotați adepți ai lui Isus Cristos au crezut și susținut că scopul principal al lui Dumnezeu în privința omenirii era salvarea sufletelor. Chiar și în timpul perioadei Ilie a lucrării adunării, urmașii credincioși ai lui Isus Cristos au crezut și i-au învățat pe alții, cu toate intențiile sincere, că scopul principal al lui Dumnezeu era să aleagă 144.000 de oameni din rândul omenirii și să-i facă membrii ai templului său regal și asistenții săi la guvernarea lumii și că, de asemenea, va alege o mulțime nenumărată de oameni și îi va face servi ai casei regale, și că mai târziu toți cei supuși din rândul oamenilor vor primi binecuvântarea “restatornicirii”. Scopul principal al lui Iehova nu a fost întrevăzut și nici apreciat de urmașii moderni ai lui Isus Cristos până la venirea Domnului la templu când, fiind născuți din femeia lui Dumnezeu și fiind fiii lui Dumnezeu, au început de atunci să fie învățați de însuși Iehova, prin Isus Cristos, Capul clasei templului. (Isa. 54:13; 30:20) Printre scripturile care nu au putut fi înțelese decât după venirea Domnului la templu se află și cea din Revelație cu privire la “marea mulțime”.

5. Teoria și accețiunea cu privire la “marea mulțime” a fost considerată vreme de mulți ani - și considerată de unii chiar și în prezent – în esență, următoarea: Că “marea mulțime” este o clasă de persoane consacrate lui Dumnezeu și născute din spiritul său, și de aceea sunt fiii lui Dumnezeu și pare a adunării; că aceștia nu și-au îndeplinit cu loialitate legământul, ci au fost neglijenți și au dat greș să se supună poruncilor lui Dumnezeu și au rămas în sistemele bisericești și nu au participat la promovarea Împărăției lui Dumnezeu; că, deși nu și-au îndeplinit cu credință partea de legământ cu Dumnezeu pe cât de bine puteau, pentru că nu au fost totuși întrutotul infideli lui Dumnezeu, se spune că aceștia trebuie să treacă prin marele necaz care este prevăzut pentru testarea lor și că în cele din urmă Iehova îi va duce în ceruri și le va da un loc ca servi înaintea tronului. Chiar și în ziua de azi sunt unele persoane care au fost “alese bătrâni” în adunarea poporului lui Dumnezeu și unii din adunare care continuă să-i susțină pe acești “bătrâni aleși” care cred că serviciul activ de depunere a mărturiei despre numele lui Iehova și Împărăția sa nu este deloc necesar. Concluzia lor este că, dacă unul îl iubește pe Dumnezeu (după propria lor definiție a “iubirii”) și este sincer aceste lucruri sunt suficiente pentru a-i asigura un loc în ceruri; și că dacă nu devine membru al “micii turme” atunci Dumnezeu îi va acorda un loc în “marea mulțime”; și va sta pe vecie în ceruri, în liniște și confort.

6. Par oare asemenea concluzii să fie raționale și sprijinite de Cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie aplicată regula rațională, pentru că nimic nu este lipsit de rațiune la Iehova. (Isa. 1:18). Acum putem vedea că scopul principal al lui

Iehova este justificarea numelui său; că oamenii care își mențin integritatea față de El sunt cei care vor juca un rol în justificarea numelui lui Iehova; că Dumnezeu a ales dintre oameni un popor pentru numele său, căruia îi permite să depună mărturie cu privire la El și Împărăția sa și că membrii acestui popor, pentru a fi aprobați, trebuie să își mențină cu credință integritatea față de Dumnezeu. Având în vedere aceste adevăruri incontestabile, este oare rațional să credem că Dumnezeu va avea în ceruri o altă clasă spirituală alcătuită din cei pe care i-a ales dintre oameni și care au primit să îndeplinească voința sa dar care, din cauza fricii de oameni sau de gloata Diavolului, au încheiat compromisuri cu organizația lui Satan și au fost, într-o mai mare măsură, necredincioși Domnului dar că Domnul le va da, cu toate acestea, un loc în organizația sa cerească? Aceste întrebări trebuie analizate în lumina cuvintelor inspirate ale apostolului, și anume: “Este un singur trup și un singur Duh, precum și voi sunteți chemați într-o singură speranță a chemării voastre. Un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți și prin toți și în voi toți.” – Efeseni 4:4-6.

7. Scripturile dezvăluie că Dumnezeu a chemat o clasă de persoane și le-a pus înaintea speranța de a fi părtași cu Isus la suferința sa, și la bucuria sa, fiindu-i asociați în organizația sa regală. (Efes. 1:18; Col. 1:5; Tit 1:2; Evr. 6:11, 18; 1Pet. 3:15; 1 Ioan 3:3) Vreme de mulți ani am fost învățați, și am crezut, că în afară de speranța de a fi membru al corpului Cristosului mai există o speranță, sau o “consolare” care este întinsă spre ”marea mulțime”, pentru că membrii ei nu au fost întrutotul credincioși dar, totuși, ca și mica turmă, se vor bucura în cele din urmă de realizarea deplină a speranței lor în ceruri. Dar, analizând Scripturile cu privire la marea mulțime, ni se propun unele întrebări pertinente pe care trebuie să le evaluăm; iar evaluarea lor corectă ne-ar putea permite să ne scoatem din mine unele lucruri care nu se leagă, și pe care le-am susținut multă vreme. Întrebările sunt următoarele:

8. Este “marea mulțime”, așa cum este menționată în capitolul 7 al Revelației, o clasă născută din spirit, și vor atinge membrii ei în cele din urmă perfecțiunea ca și creaturi spirituale? Vor avea ei un loc în ceruri ca servi ai casei regale?

9. Ce versete exprimă scopul lui Iehova de a alege din rândul lumii două clase făcându-i pe membrii uneia membrii ai casei sale regale și pe membrii celeilalte clase spirituale servi ai acelei case regale?

10. De vreme ce Scripturile arată că nașterea din spirit înseamnă că Dumnezeu aduce în existență și recunoaște ca fiu al său pe cineva care a dovedit anterior credință în sângele vărsat al lui Isus Cristos consacându-se pe deplin să îndeplinească voința lui Dumnezeu, și că acesta este chemat să-i meargă pe urme lui Isus, există oare vreo autoritate scripturală care să afirme că Iehova le dă celor născuți din spirit opțiunea fie de a fi credincioși până la moarte și a primi coroana vieții fie de a fi doar parțial credincioși, primind în schimb răsplată diferită? Dacă e așa, nu ar însemna oare asta că creaturii nu i se

cere de fapt să facă întrutotul voia lui Dumnezeu, creatura punând să facă după cum voiește ea cel puțin o parte din timp?

11. Cere oare Iehova de la fii săi născuți din spirit aleși dintre oameni o respectare strictă a legământului de a-i îndeplini voința, sau pot acești fii, în neascultare, să facă doar parțial ce cere voința lui Dumnezeu și să se bizuie pe faptul că Dumnezeu va trece cu vederea greșelile lor, indiferența lor și lipsa de loialitate și le da totuși un loc în marea mulțime?

12. Se pot găsi membrii ai mării mulțimi în sânul confesiunilor religioase, ale căror persoane au auzit porunca lui Dumnezeu de a părăsi aceste sisteme, dar au dat greș și au refuzat să facă aceasta de teama de a respecta porunca lui Dumnezeu?

13. Dacă fii născuți din spirit ai lui Dumnezeu primesc porunca de a ieși din sistemele religioase, dar, din motive oarecare, dau greș sau refuză să se supună acestei porunci până la vremea morții lor, atunci când sunt “forțați să se supună”, nu ar fi această cale echivalentă cu o “căință pe patul de moarte”? Sprijină oare Scripturile concluzia că un om poate acționa după cum îi dictează voința sa egoistă o parte din timp și până la vremea morții sale și apoi, chiar în acel moment, să se căiască de calea sa neglijentă și să primească totuși binecuvântările veșnice ale Domnului într-o parte a organizației spirituale a lui Iehova?

14. Dacă adunarea “mării mulțimi” este alcătuită din cei consacrați și născuți din spirit care au fost doar parțial credincioși legământului lor, nu ar însemna oare aceasta că Iehova aprobă cel puțin un anume grad de lipsă de loialitate? Este oare posibil așa ceva de la Iehova Dumnezeu?

15. Referitor la prima întrebare, și anume: “Este marea mulțime o adunare de născuți din spirit care vor deveni servi ai casei regale a lui Dumnezeu?”, răspunsul trebuie să fie negativ. Nu există niciun verset care să îngăduie concluzia că marea mulțime este o adunare de născuți din spirit sau că membrii ei se vor afla pe tărâmul spiritual al Împărăției lui Dumnezeu. În această ediție, precum și în ediția următoare din *Turnul de Veghere* vom face, prin îndurarea lui Dumnezeu, demersul de a stabili scripturile care depun mărturie în această privință și întrebările similare legate de aceasta. Se pare că a sosit timpul fixat de Dumnezeu pentru a face înțelese aceste chestiuni ce țin de “marea mulțime”; și că înțelegerea lor și cunoștința despre ele vor aduce bucurie rămășiței și zel sporit pentru Domnul și Împărăția sa; ba este chiar evident că va fi așa.

16. Există trei puncte legate de această chestiune care trebuie analizate, și se pare că marea mulțime trebuie să-și găsească loc într-una dintre aceste trei poziții; așadar, marea mulțime trebuie (1) fie să fie identică cu întreg corpul Cristosului (2) fie să fie anumiți membrii ai acelui corp ceresc aleși din Națiuni sau (3) să fie oamenii binevoitori care fug la Domnul și devin parte a organizației sale după venirea Domnului Isus la templu.

17. În pașii treptați ai desfășurării Revelației pe care Dumnezeu i-a încredințat lui Isus Cristos, și care au fost descoperiți lui Ioan prin îngerul Domnului, Ioan a povestit despre pecetluirea servilor Domnului. “Și am auzit numărul celor sigilați; și au fost sigilați o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile copiilor lui Israel.” (Rev. 7:4) După ce a menționat numărul celor din fiecare seminție dintre cele 12 ale Israelului, Ioan a scris: “După aceasta” [După aceste lucruri, *R.V.*]. Sensul clar este că după ce a văzut lucrarea de cântărire a celor 12 seminții ale lui Israel, Ioan a văzut apoi tabloul sau imaginea “marii mulțimi”. Cuvintele “după aceasta” se aplică mai degrabă momentului viziunii lui Ioan decât ordinii temporare a apariției lucrurilor văzute. Această concluzie este sprijinită deplin făcând referire la aceeași expresie (grecească) – *meta tauta* – care apare în Revelația 4:1; 15:5; 18:1 și 19:1. Ioan a reprezentat rămășița credincioasă ce trăiește acum pe pământ, și ar trebui să ne așteptăm ca ordinea cronologică în care rămășița va vedea lucrurile să fie la fel ca în privința lui Ioan; adică, rămășița va vedea sau discerne mai întâi pe cei 144.000 și pecetluirea lor, și abia apoi ce înseamnă cu adevărat “marea mulțime”. Vom analiza cele trei puncte din paragraful anterior în ordinea prezentării, pentru a putea localiza în mod corect marea mulțime.

PUNCTUL UNU

18. Este oare marea mulțime una și aceeași cu corpul Cristosului? Adică, sunt cei 144.000 marea mulțime? Fără îndoială, un termen precum “o mare mulțime” ar putea, potrivit regulilor biblice, să fie aplicat în mod adecvat celor 144.000, adică casei regale. Reamintind faptul că Isus Cristos a fost urmat de oameni în număr mare pe când era pe pământ, este consemnat că Isus “a văzut o mulțime mare” și le-a predicat. (Mat. 14:14) O mare mulțime îl urma (Mat. 19:2) “Și mergeau mulțimi mari cu el.” (Luca 14:25) “Între timp, pe când era strânsă o mulțime nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe alții în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi: Păziți-vă de dospeala fariseilor, care este fățarnicia.” (Luca 12:1) “Și am auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari și ca vocea multor ape și ca vocea unor tunete tari, spunând: Aleluia, pentru că Domnul Dumnezeu cel atotputernic domnește!” (Rev. 19:6) Marea mulțime menționată în acest text este fără îndoială oștirea care îl laudă pe Iehova, și care include rămășița sau urmașii credincioși ai lui Isus Cristos de pe pământ atunci când aceștia vor afla că Iehova l-a întronat ca Rege pe Isus Cristos. (*Lumina*, vol. 2, pag. 150-158) Acest lucru nu înseamnă nicidecum, totuși, că marea mulțime din Rev. 7:9 este identică celei menționate în 19:6. Unii au argumentat că acestea reprezintă același lucru pentru că cele 144.000 de creaturi constituie o mare mulțime și participă la laudarea lui Iehova. Dar, dacă acel lucru ar fi adevărat, atunci de ce ar specifica Domnul cifra de 144.000 și apoi i-ar descrie detaliat și specific pe aceștia ca fiind o altă mulțime fără un număr exact? Nu

pare, deci, să existe niciun motiv să conchidem că marea mulțime din Revelația 7:9 este una și aceeași cu cei 144.000 descriși în Revelația 7:4-8.

PUNCTUL DOI

19. Revelația 7:4-8 menționează în mod specific cele 12 seminții ale lui Israel și că din fiecare seminție sunt pecetluiți 12.000, totalizând 144.000. Din moment ce Scripturile arată că Dumnezeu alege o parte a corpului lui Cristos din rândul Națiunilor, se susține că marea mulțime din Revelația 7:9 este alcătuită din Națiuni, adică din cei aleși din rândul popoarelor, și astfel nu au un număr exact.; aceștia sunt cei care sunt aduși și altoiți pe “măslin”, noul legământ. Dacă această pretenție este adevărată, atunci corpul lui Cristos este alcătuit din mai mult de 144.000 de persoane. Descrierea din Revelația 7:9 este “o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra”. Nici Ioan, și niciun alt om după el nu a putut să o numere. Dacă Iehova nu precizează numărul, deși este numărabil, atunci rămâne unul dintre “secretele ce îi aparțin lui Iehova” (Deut. 29:29) Dar acest lucru nu ar nega neapărat dovada că marea mulțime este o parte a corpului lui Cristos.

20. Iehova i-a spus lui Avraam cu privire la “sămânța promisă”: “Și l-a dus afară și a spus: Privește acum spre cer și numără stelele, dacă ești în stare să le numeri; și i-a spus: Astfel va fi sămânța ta.” (Gen. 15:5) “De aceea binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta dușmanilor săi. Și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate, pentru că ai ascultat de vocea mea.” – Gen. 22:17, 18.

21. Avraam nu putea număra stelele de pe cer sau firele de nisip de pe țărm, și totuși Dumnezeu a folosit aceste cuvinte cu privire la “sămânța promisiunii”, Cristosul. În mod vădit, cuvintele adresate de Iehova lui Avraam cu privire la nisip și la stele aveau doar scopul de a ilustra ideea că Iehova este cel ce alege adunarea cerească și că niciun om nu poate spune ceva exact despre ea, dacă Dumnezeu nu-i revelează acest lucru. Asta nu înseamnă nicidecum că Dumnezeu nu le-ar putea număra, ci că doar că niciun om nu ar putea să o facă. Însă nu ar fi necesar să se adauge și alții la cei 144.000 pentru ca marea totală să constituie “o mare mulțime, pe care nimeni nu ar putea s-o numere”. Avraam nu i-ar fi putut număra pe cei 144.000 decât dacă Dumnezeu i-ar fi revelat acest număr. Dacă pornim de la premisa că “marea mulțime” se referă la cei scoși din națiuni pentru numele lui Iehova, și că aceștia trebuie să fie adăugați celor 144.000 de israeliți pentru a alcătui “sămânța promisă”, atunci rezultă că “sămânța lui Avraam” ar fi precum nisipul de pe țărmuri sau stelele din ceruri, adică mai mare (de mai multe ori) decât totalul creaturilor umane care au existat vreodată. Oamenii atestă că aproximativ 125.000 de nebuloase slabe sunt vizibile omului, și fiecare conține miliarde de sori mai mari și mai strălucitori decât soarele care luminează pământul. Se consideră că

partea galaxiei Calea Lactee vizibilă oamenilor conține 100 de miliarde de sori. Întreaga omenire care a existat vreodată nu totalizează nici pe departe acest număr.

22. Cu privire la același subiect, Iehova l-a făcut pe Ieremia să scrie: “Așa cum oștirea cerului nu poate fi numărată, nici nisipul mării măsurat; tot astfel voi înmulți sămânța lui David, servitorul meu, și pe leviții care îmi servesc.” (Ier. 33:22) Acest lucru nu înseamnă nicidecum că Dumnezeu nu cunoaște numărul celor din “sămânța promisă”, dar înseamnă clar că niciun om nu l-ar putea cunoaște fără ajutorul Domnului. Nisipul și stelele, așadar, au fost folosite doar cu scop ilustrativ. Despre stele, Psalmul 147:4, 5 scrie: “Socotește numărul stelelor, pe toate le cheamă pe nume. Domnul nostru este mare și foarte puternic, priceperea lui este nemărginită.” Este clar că semnificația afirmației lui Dumnezeu este că “sămânța lui Avraam” este foarte numeroasă, și că niciun om nu le-ar putea cunoaște numărul decât dacă îi este descoperit de Iehova. Niciun om nu poate spune ce predestinează Dumnezeu. Dar ce om este cel ce ar putea să îi numere pe aceștia dacă faptele nu i-ar fi descoperite de Iehova? Așadar, cei 144.000 de oameni “pecetluiți” ar putea fi și sunt, în sensul și limitele scripturale, precum stelele din ceruri și firele de nisip de pe țărm din punct de vedere numeric, adică imposibil de numărat pentru om.

23. Faptul că Ioan a “auzit” numărul celor pecetluiți și că aceștia erau 144.000 este o dovadă concludivă a faptului că Iehova Dumnezeu a descoperit omului prin Isus Cristos acest mare adevăr, pe care omul nu l-ar fi putut obține pe altă cale; și faptul adițional că Ioan a privit mai apoi “o mare mulțime, pe care nimeni n-ar putea s-o numere” arată că numărul lor este unul din secretele lui Iehova care nu a fost descoperit încă; și, deci, că cei 144.000 și “marea mulțime” din Revelația 7:9 nu fac parte din aceeași clasă, ci sunt clase separate și distincte.

24. “Marea mulțime” se compune din oameni “din toate națiunile [din fiecare națiune, R.V.], semințiile, popoarele și limbile”: bazându-se pe acest fapt, unii au avansat argumentul că oamenii din Națiuni care vor deveni israeliți spirituali au fost împrăștiați în toate națiunile și acum sunt aduși laolaltă ca o singură națiune și adăugați la cele 12 seminții ale Israelului și făcuți israeliți spirituali, și că toți aceștia împreună constituie o singură națiune. Această afirmație a textului cu privire la națiuni și limbi este folosită însă evident pentru a arăta nu că membrii “marii mulțimi” nu sunt descendenții originali ai lui Avraam numiți “Evrei”, ci că nu vor deveni evrei sau israeliți spirituali, făcând astfel parte din cei 144.000. Oamenii scoși din națiuni pentru numele lui Dumnezeu nu devin israeliți spiritual și, așadar, trebuie incluși în rândul membrilor corpului Cristosului, care sunt pecetluiți ca servi ai lui Dumnezeu. Cândva, aceștia nu erau un singur popor dar, fiind scoși din Națiuni și adoptați ca fii ai lui Dumnezeu și devenind prin aceasta israeliți spirituali, fac parte acum din națiunea regală și sunt “poporul lui Dumnezeu” (1Pet. 2:9, 10) Așa stând lucrurile, “marea mulțime” nu se află în legământ și nu membrii ei nu pot

fi, deci, membrii corpului lui Cristos ce își au originea în națiuni, și nici din aceeași clasă; membrii ei nu sunt născuți din spirit. Această concluzie este sprijinită de Revelația 14:1-5. Acolo se face, în esență, afirmația că cei 144.000 stau cu Isus Cristos pe Muntele Sion și învață noua cântare, pe care nimeni altcineva în afară de ei nu o poate auzi și învăța; că aceștia sunt cei ce îl urmează pe Miel pretutindeni, adică sunt cei ce calcă pe urmele lui Isus Cristos. Acest text ulterior arată că “marea mulțime” nu are cum să reprezinte scoaterea din rândul națiunilor a unor membri ai corpului lui Cristos, pentru că toți membrii acestuia trebuie în mod cert să stea cu Isus Cristos pe Muntele Sion, urmându-l oriunde s-ar duce, și să învețe să cânte noua cântare. Din moment ce Iehova descopere omului informații clare despre cei 144.000, pe când marea mulțime este doar o mulțime nenumărată care nu a fost descoperită omului, iar cei 144.000 sunt singurii care stau cu Isus Cristos pe Muntele Sion, aceste fapte demonstrează că “marea mulțime” nu se poate aplica în privința alegerii celor din Națiuni pentru a-i include în membrii casei regale. Dovada scripturală supusă atenției arată că “marea mulțime” nu este tot una cu corpul lui Cristos. Înainte de venirea lui Isus Cristos la templu, “această evanghelie a împărăției” (Mat. 24:14) nu a fost predicată diferitelor națiuni drept mărturie, și niciodată nu a existat atunci o mare mulțime de candidați la Împărăție, care să se afle simultan pe pământ. Adunarea Împărăției a fost reunită într-o perioadă de 19 secole și, luată ca întreg, Domnul Isus o desemnează ca fiind “mica turmă”, căreia Iehova îi dă Împărăția. Din moment ce Scripturile arată că marea mulțime nu a fost scoasă din Națiuni și făcută parte a corpului lui Cristos, atunci care este clasa de persoane care alcătuiesc marea mulțime?

PUNCTUL TREI

25. Găsim că Scripturile au dreptate și sunt întrutotul în armonie și raționale și nu există, așadar, niciun motiv și nici o scriptură care să sprijine concluzia că Dumnezeu permite anumitor oameni să devină fiii săi spirituali și le dă un mare premiu celor care sunt întrutotul credincioși până la moarte, și un premiu mai mic celor care sunt indiferenți și mai puțin credincioși în toate zilele existenței lor pe pământ, în afară de cele când li se apropie moartea, când arată mai multă credință. Iehova Dumnezeu este întrutotul consecvent. “Marea mulțime” nu reprezintă o adunare de membri “născuți din spirit”, adică nu sunt niciodată aduși în existență și recunoscuți de Iehova ca fii spirituali ai săi. Singura concluzie scripturală cu privire la marea mulțime descrisă în Revelația 7:9-17 este, deci, că aceia care alcătuiesc această adunare sunt cei desemnați în alte locuri din Scripturi ca fiind “alte oi”, “oamenii cu bună voință”, “clasa Ionadab”. Vom analiza acum scripturile care sprijină concluzia că marea mulțime provine din ultima clasă menționată aici.

26. Anul 1918, conform calendarului lumii, marchează vremea când Domnul a venit la templul lui Iehova, ca și finalul perioadei Ilie a adunării. De

atunci înainte, până în toamna anului viitor, 1919, clasa servului sau rămășița a fost în exil pe insula Patmos. Clasa servului trebuie să fie eliberată din exil pentru a putea îndeplini porunca Domnului cu privire la predicarea “veștii bune a Împărăției” înainte de sfârșitul definitiv. (Mat. 24:14) Cu privire tocmai la această lucrare, clasa servului aflată cândva în exil primește de la Domnul o poruncă, și anume: “Tu trebuie să profetești din nou înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.” (Rev. 10:11) Ultima parte a anului 1919 marchează începutul perioadei Elisei a adunării și lucrarea aferentă ei; pe când această adunare a întâmpinat anul 1922, această lucrare de serviciu era organizată și în toi, și aceea era vremea când “vestea bună a Împărăției” era dusă la națiuni, popoare și limbi, adică la oamenii de rând, ca și la “regii” sau conducătorii pământului. După aceea, rămășița lui Dumnezeu a discernut, prin îndurarea sa, că trebuie să se facă o mare lucrare de depunere a mărturiei cu privire la Împărăția lui Dumnezeu “Până când cetățile vor rămâne pustiite, fără locuitori, și casele, fără oameni, și pământul complet pustiit.” (Isa. 6:11) Anul 1922 a fost cel în care poporul credincios al Domnului a început să știe și să înțeleagă pentru prima dată versetul pe care tocmai l-am citat. Rămășița, adică martorii lui Iehova, au primit din mâna îngerului lui Dumnezeu mesajul veștii bune a Împărăției, pe care trebuie să îl vestească, după cum este și scris: “Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică, pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor.” (Rev. 14:6) De atunci, de la venirea Domnului la templu, și mai ales din 1922, această “veste bună a Împărăției” a fost vestită în multe limbi și distribuită în rândul oamenilor de rând de diferite națiuni în formă tipărită, în milioane de cărți, reviste și așa mai departe. Această veste bună a fost vestită regilor sau factorilor de conducere ai lumii anunțându-i și avertizându-i, avertismente care au fost tipărite și distribuite pe întreg pământul; iar această veste bună a fost vestită și oamenilor binevoitori, după porunca Domnului. Cei care ascultă, înțeleg și răspund mesajului veștii bune consacându-se să împlinescă voința Domnului, și apoi caută umilința și dreptatea, sunt cei care vor primi aprobarea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Nu avem nici un motiv să considerăm că “marea mulțime” a existat în asemenea număr întregul timp în care Dumnezeu a ‘ales un popor pentru numele său’. Teoria că principalul scop al lui Dumnezeu este salvarea omenirii ne-a făcut în trecut să acceptăm concluzia că el ar da un loc în ceruri împreună cu Cristos pe tronul său celor ce au arătat cel mai înalt grad de credință, și un loc de mai mică onoare celor care au rămas imaturi spiritual întreaga lor viață și care nu au arătat întregul zel pentru Domnul sau întreaga credință pe care o puteau arăta. Atunci când ajungem, însă, să vedem că scopul principal al lui Iehova este justificarea numelui său și că predicatorii veștii bune sunt cei aleși pentru numele său, ca martori, atunci putem, din îndurarea Domnului, să localizăm clasa mării mulțimi.

POZIȚIA

27. Cu privire la marea mulțime, versetul spune că “stăteau în picioare înaintea tronului. Faptul că “stăteau în picioare” arată că sunt aprobați de Cel Preaînalt, căci “aceea cei neevlavioși nu vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor dreți” (Ps. 1:5) Dar unde stau? Va trebui să meargă în ceruri pentru a sta sau a fi aprobați înaintea Domnului? În mod sigur, nu; și nu vor trebui să fie în ceruri nici pentru a sta înaintea tronului, chiar și în sensul poziției sau al referirii la aprobare. Pe când stau în picioare înaintea tronului cei din marea mulțime sunt descriși ca fiind flămânzi și însetați, pe când, dacă ar fi fost în ceruri nu ar fi avut de ce să le fie foame sau sete. Cei care sunt flămânzi și însetați de hrană spirituală sunt cei de pe pământ care caută să fie primească hrana ce va astâmpăra dorința inimilor lor. Este vădit că marea mulțime este prezentată aici ca stând înaintea tronului judecării lui Isus Cristos, adică tronul lui Dumnezeu, unde Dumnezeu, prin intermediarul său, judecă; adică, Iehova judecă prin Fiul său iubit, căruia i-a încredințat toată judecata. Este scris că aceia care stau înaintea tronului strigă: “Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron și Mielului!” – Rev. 7:10.

28. În 1914, Iehova l-a pus pe Fiul său iubit pe tronul autorității. (Ps. 2:6) În anul 1918, sau la trei ani și jumătate după ce a fost întronat, Isus Cristos a început judecata la templu. Deci, pentru a sta în picioare înaintea Domnului pentru judecată aceștia nu trebuie să fie în ceruri din motivul menționat de Isus, și anume că atunci când va urca pe tronul său ca să judece națiunile, toate națiunile vor fi adunate înaintea lui, și este sigur că acestea nu se află în ceruri. “Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va șede pe tronul gloriei sale; Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre.” – Mat. 25:31-32.

29. Așadar, conform limbajului din Revelația 7:9, marea mulțime este văzută ca stând înaintea tronului lui Iehova și a Mielului, adică tronul lui Dumnezeu și tronul de judecată al lui Isus Cristos. Isus Cristos stă pe tronul cu Iehova, adică în calitate de Judecător special care administrează justiția pe tronul lui Iehova. (Rev. 3:21) Cu cine își începe judecata Isus Cristos după ce își asumă înalta funcție de Judecător pe tron? Nu cu cei morți, ci cu viii. “De aceea eu te îndemn înaintea lui Dumnezeu și înaintea Domnului Isus Cristos, care îi va judeca pe cei vii și pe cei morți la arătarea sa și a împărăției sale;” (2 Tim. 4:1) Învierea oamenilor morți nu a avut loc în vremea începerii judecării, nici nu va avea loc până ce adunarea Împărăției sau casa regală este mai întâi înviată și dusă în ceruri. Isus Cristos se află la templu pe tronul judecării și gloriei sale, și înaintea lui sunt adunate toate națiunile pentru a fi separate și judecate. Astfel, marea mulțime este “din toate națiunile” și nu se află în ceruri, ci pe pământ, și se află înaintea tronului lui Isus Cristos pentru judecată, judecată care arată că doar cei binevoitori, care vor trece de partea Domnului și vor deveni “oile Domnului” vor sta aprobați înaintea marelui Judecător, ‘și el

va pune oile la dreapta sa'. "Oilor", Isus Cristos le spune: "Veniți, binecuvântații Tatălui meu, și moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii!". Aceștia sunt cei care primesc viața veșnică, pe pământ. (Mat. 25:32-46) Pe când sunt judecați, aceștia se află pe pământ, dar "în văzul" lui Isus Cristos, pentru că acesta le dă acum atenție, deși niciun ochi omenesc nu-l poate vedea pe Domnul; tot astfel, nu este necesar ca nimeni din marea mulțime să vadă cu ochii lor fizici pe cel "înaintea" (*enoopion*) căruia stau și care-i judecă. În următoarele texte, același adverb grecesc – *enoopion* – este tradus "în ... văzul", adică "a vedea": Romani 3:20; 12:17; 1 Timotei 2:3; Revelația 13:13, 14; (Rev. 14:10) Cei ce alcătuiesc marea mulțime află că Isus Cristos este la templu, pe tronul său de judecată, și pricep acest adevăr deși nu-l văd cu ochii lor fizici.

30. Descriind în continuare marea mulțime, sunt folosite cuvintele: "îmbrăcați în robe albe". În versetul 14 al acestei ilustrații profetice sunt menționate mijloacele prin care au fost albite robele lor. Cuvintele "robe albe" folosite în versetul 9 declară simbolic că membrii acelei mari mulțimi stau înaintea tronului ca fiind aprobați.

31. În Revelația 6:9-11 se descrie o clasă de oameni credincioși care au fost martirizați din cauza devotamentului lor complet față de Iehova, și lor "li s-au dat robe albe". Dar nu se precizează că mai întâi "și-au spălat robele, și le-au albit în sângele Mielului". Robele albe ce le-au fost date acestor credincioși atestă simbolic aprobarea lor, fără să se precizeze cum au devenit albe.

32. Ei i-au fost credincioși lui Iehova Dumnezeu până la moarte, dovedindu-și integritatea; și, deși versetul nu declară că și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului, alte versete învață clar că au practicat și dovedit credință în sângele vărsat al lui Isus Cristos.

33. Versetul din Evrei, capitolul unsprezece, descrie o altă clasă de oameni credincioși care au suferit martiriul din cauza devotamentului lor total față de Iehova, clasă care a primit aprobarea de la Iehova. Dar nu se spune despre ei că ar fi avut măcar robe albe, nici că și le-ar fi spălat în sângele Mielului. Nici măcar nu este necesară o asemenea descriere. Pe vremea când oamenii din vechime își mențineau integritatea față de Dumnezeu, sângele Mielului nici nu fusese vărsat.

34. Despre rămășița biruitoare și credincioasă se scrie: "Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-au mânjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt demni. Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi." (Rev. 3:4, 5) Cei menționați aici ca fiind probați nu și-au pătat veșmintele. Nici veșminte pătate, nici goliciunea nu vor fi îngăduite în serviciul templului. Marea mulțime îi servește lui Dumnezeu la templu și trebuie să fie îmbrăcată cu veșminte curate și nepătate și să aibă o înfățișare acceptabilă înaintea lui Dumnezeu și Isus Cristos.

35. Revelația 3:17, 18 descrie o clasă de persoane încredute, mulțumite de sine, care sunt totuși oarbe și goale și sunt sfătuite să cumpere “veșminte albe” ca să se îmbrace cu ele și rușinea și goliciunea lor să nu se vadă. Acest pasaj nu face referire la marea mulțime, ci la o clasă respinsă de Domnul.

36. Revelația 19:8 descrie mireasa Mielului, care va fi cinstită și înveșmântată cu in fin, strălucitor și curat. Dar textul nu face nici o referire la marea mulțime. Ce reprezintă atunci robele pe care le primesc membrii individuali ai mării mulțimi, cu care sunt îmbrăcați? Aceste robe albe reprezintă simbolic faptul că sunt curați și aprobați. Curățenia se obține ca rezultat al credinței în sângele vărsat de Isus Cristos, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcate în propriul său sânge. (Rev. 1:5) Marea mulțime, grație credinței ei în sângele vărsat de Isus Cristos și consacrării înaintea lui Dumnezeu, își așadar spală robele în sângele Mielului și se purifică.

37. Fiecare creatură umană care obține viața trebuie să o obțină ca dar de la Dumnezeu prin Isus Cristos, și acesta este singura cale posibilă; și toți cei ce doresc aceasta trebuie să fie spălați de păcate prin credința în sângele vărsat de Isus Cristos. Oamenii binevoitori, adică clasa Ionadab, sunt cei care au credință în sângele vărsat de Isus Cristos, ca unic mijloc de răscumpărare și salvare a omenirii, iar aceștia se angajează de bunăvoie să îndeplinească voința lui Dumnezeu; și, făcând acest pas de consacrare lui Dumnezeu prin credința în sângele lui Isus Cristos, ei stau aprobați înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, aprobare simbolizată de robele albe pe care Ioan a observat că le poartă aceștia. Aceștia își păstrează robele curate stăruind în credință și devotament față de Dumnezeu și Isus Cristos, Regele său uns. Marea mulțime, așadar, nu putea începe să existe înainte de apariția Domnului Isus Cristos la templul său și începutul judecății, și nu putea, deci, să apară înainte de 1918.

RAMURILE DE PALMIER

38. Relatând în continuare viziunea sa cu marea mulțime stând în picioare înaintea tronului, Ioan spune că aveau “ramuri de palmier în mâini”. Aici, Ioan reprezintă simbolic rămășița privind marea mulțime care ține ramuri de palmier în mâini. Aceștia au luat poziție de partea lui Isus Cristos și Iehova Dumnezeu, lucru arătat de faptul că stau în picioare înaintea tronului și Mielul i-a îmbrăcat în robe albe. Care este, atunci, semnificația “ramurilor de palmier” din mâinile lor? Anul 1918 este momentul în care “prețioasa piatră de la capul unghiului” a fost așternută în Sion în întregimea ei, atunci când Isus Cristos a fost prezentat Sionului ca Rege al lui Iehova. La timpul fixat, rămășița a văzut că această Piatră din Capul Unghiului a fost așezată deplin, și s-a bucurat. După aceea, și alții au aflat acest mare adevăr și i-au dat crezare și l-au preamărit pe Conducătorul uns al lui Iehova, Isus Cristos, ca Regele legiuit al lumii. Ramurile de palmieri din mâinile lor afirmă simbolic că această mare mulțime îl aclamă pe Isus Cristos ca Rege și Conducătorul de drept al lumii și Salvatorul

omenirii. Atunci când Isus Cristos a intrat în Ierusalim călărind pe un măgar și s-a prezentat ca rege, evenimentul a constituit așternerea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului; și a prefigurat așternerea deplină a Pietrei, când Isus a apărut la templu ca Rege. Atunci când Domnul Isus a intrat în Ierusalim, a fost aclamat drept rege de mulțime, după cum este scris: ” Și o mulțime foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale. Și mulțimile care mergeau înainte și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului lui David; Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului. Osana în cele preainalte!” – Mat. 21:8, 9.

39. Consemnând așternerea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului, Ioan scria: “În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim. Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau: Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului!” (Ioan 12:12, 13, *A.R.V.*) În evanghelia după Ioan și Revelație, Ioan menționează ramurile de palmier, și asta în relație cu marea mulțime. Astfel, la așternerea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului, evenimentele care au avut loc au prefigurat ceea ce Ioan a văzut în viziunea așternerii complete, la scară mare, a Pietrei.

40. Să luăm seamă temeinic la aceasta, și anume că atunci când Isus a intrat în Ierusalim, cei din marea mulțime care și-a întins veșmintele pe jos și și-a fluturat ramurile de palmier nu erau pe atunci discipoli ai lui Isus Cristos, așa cum au arătat faptele ulterioare. La foarte scurtă vreme înainte de acea intrare triumfală a lui Isus în Ierusalim, acesta s-a adresat discipolilor săi, numindu-i “turmă mică”. Abia apoi, pe când Isus călărea pe un măgăruș ca un rege, marea mulțime apare și strigă: “Salvează-l, te rugăm, pe Fiul lui David; binecuvântat este cel ce vine în numele lui Iehova”. Tot astfel, atunci când Isus Cristos este întronat, marea mulțime nu este recunoscută, discernută și identificată ca discipoli ai lui Isus Cristos. Abia după ce este prezentat ca Rege și așezat pe tronul său de judecată se distinge marea mulțime, cu ramuri de palmier în mâini. Pare, așadar, că așternerea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului în Sion și evenimentele legate de aceasta ilustrează simbolic așezarea Pietrei în întregime, și evenimentele coordonate cu aceasta. Acest lucru ar dovedi că marea mulțime menționată în Revelația 7:9 a început să intre în existență după ce Domnul a apărut la templu pentru judecată.

41. În chip vădit, cei cu “ramuri de palmier” în mâini, așa cum sunt menționați în Revelație, nu sunt cei ce calcă pe urmele lui Isus Cristos, adică rămășița de pe pământ, ci această mare mulțime este alcătuită din alții care au auzit despre Iehova și Împărăția sa sub Isus Cristos și care doresc această Împărăție. Se vedem cum aceștia sunt strânși din rândul națiunilor și semințiile, ginților, popoarelor și limbilor; și atunci când află ca Împărăția îndurării lui Dumnezeu a sosit, aceștia iau poziție de partea lui Iehova și a Regelui său și își flutură ramurile de palmier ca dovadă că sunt din inimă în armonie și îl sprijină pe Regele despre care au învățat.

42. Atunci când creaturile umane află ceva spre marele lor beneficiu, le este greu să se abțină să-și exprime bucuria. Unui om nu-i poate sosi nici o veste mai bună decât cea că va fi salvat. Aceasta este, după cum s-a demonstrat, și mentalitatea celor care alcătuiesc marea mulțime care stă înaintea tronului cu ramuri de palmier în mâini, pe când contemplă ceea ce văd, stând în picioare. Cu privire la aceasta, Ioan a scris: “Și strigau cu voce tare, spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron și Mielului!” – Rev. 7:10.

43. Această mare mulțime a strigat de bucurie, așa cum și marea mulțime care a asistat la împlinirea la scară mică a așezării Pietrei a strigat de bucurie pe când Isus intra călărind în Ierusalim. Atunci când oamenii binevoitori de pe pământ vor afla că Regele dreptății a venit și că Dumnezeu s-a îngrijit de salvarea lor prin sângele lui Isus Cristos și Împărăția sa, și că nu există niciun alt mijloc de salvare, aceștia vor striga cuvinte de laudă a lui Iehova, care este Autorul salvării, și se vor devota serviciului său. Oamenii binevoitori de azi de pe pământ care aud adevărul nu rămân pasivi, ci se alătură cu vigoare martorilor lui Iehova, rămășița, strigând din rărunchi mesajul Împărăției. Ei au vestea bună pe care au primit-o din gura martorilor lui Iehova, martori care, la porunca Domnului Regele lor, au adus această veste în auzul clasei “oilor” și le-au spus: “Și cel ce aude să spună: Vino!” (Rev. 22:17) Fiind astfel invitați, cei din clasa oilor, Ionadabii, le spun altora: “Veniți și învățați singura cale de salvare”. Acest lucru este arătat prin cuvintele din Revelația 7:10, când cei din clasa “marea mulțime” le spun altora: “Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și Mielului!”.

44. Atunci când Isus a intrat călare în Ierusalim, în 33 e.n., marea mulțime a strigat cuvintele Psalmului sau cântării scrise mai înainte: “Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate.” (Ps. 118:25).. Ei au strigat “Osana Fiului lui David”. Cuvântul ebraic *hoanna* înseamnă “Salvează acum, te rugăm!”; exact cuvintele din Psalmul 118:25 *R.V.* Tot astfel, atunci când Isus Cristos, Piatra din Capul Unghiului în cadrul organizației lui Iehova, va fi așezat în Sion cu desăvârșire, atunci urmașii săi credincioși vor striga: “Deschideți-mi porțile dreptății, voi intra pe ele și voi lauda pe DOMNUL. Această poartă a DOMNULUI, pe care cei dreپți vor intra. Te voi lauda, căci m-ai ascultat și ai devenit salvarea mea. Piatra pe care zidarii au respins-o a devenit capul colțului temeliei. DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri. Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și ne vom veseli în ea. Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate. Binecuvântat fie cel ce vine în numele DOMNULUI; v-am binecuvântat din casa DOMNULUI.” (Ps. 118:19-26) Începând de atunci, oamenii binevoitori care trăiesc pe pământ, adică clasa oilor, Ionadabii, care au auzit strigătul de bucurie al martorilor lui Iehova, au preluat și ei acel mesaj binecuvântat și au continuat să îl strige pentru ca și alții să îl poată auzi.

45. “Salvarea” constă în justificarea numelui și Cuvântului lui Iehova, și va fi a tuturor celor care își mențin integritatea față de el, și care laudă numele său sfânt. Nu există niciun al mijloc de salvare, și acea salvare vine doar pentru cei care se pun din inimă la dispoziția mijloacelor de salvare a lui Iehova. (Fapte 4:11, 12) Diavolul îi înșală pe oameni și îi îndepărtează de Dumnezeu, și își trimite înainte agenții care pretind că salvarea oamenilor vine prin ei. Un exemplu izbitor în acest sens îl constituie examinarea lui Hitler, din Germania. El a emis ordinul ca toate persoanele să salute cu “Heil Hitler”, care înseamnă “Salvarea este prin Hitler”. Dar toți oamenii cu credință în Dumnezeu știu că nici Hitler, nici Mussolini sau planul NRA sau orice alt plan, precum și nici o creatură nu poate aduce salvarea oamenilor. Cei ce au credință în Dumnezeu și Isus Cristos, și care iau poziție fermă de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale, prin calea lor de acțiune încuviințează, mărturisesc și îl aclamă cu tărie pe Iehova ca Salvator al lor, și că salvarea le este dată prin Isus Cristos; de aceea, aceștia sunt reprezentați în Revelație ca spunând: “Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru (Iehova) care stă pe tron, și Mielului (Isus Cristos)”. Ei nu spun “Heil Hitler” nici nu preamăresc oricare altă creatură, căci nu ar mai fi fideli lui Iehova dacă ar spune oricărei alte creaturi “Heil”, din cauză că nici o altă creatură nu are puterea de a salva. Acești oameni binevoitori își vor da acum seama de asta și vor mărturisi cu bucurie că Iehova este Regele Etern și Suveran, și că Iehova Dumnezeu și Isus Cristos, Regele său uns, constituie “Înaltele Stăpâniri”, cărora toate persoanele trebuie să li se supună pentru a obține viața. Acei oameni binevoitori vor auzi și vor crede că Împărăția lui Dumnezeu sub Isus Cristos a sosit și că Iehova domnește, și atunci vor striga, așa cum este scris în Psalm: “ DOMNUL domnește; să se bucure pământul; să se veselească mulțimea insulelor.” (Ps. 97:1) Acest lucru corespunde strigătelor din 33 e.n. din pieptul mării mulțimi de atunci; iar marea mulțime de acum strigă: “Salvarea a sosit; salvează-ne acum, dă-ne prosperitatea.” Ei atribuie lucrarea de salvare sau justificare a lui Dumnezeu lui Isus Cristos, Mielul lui Dumnezeu, care stă pe tronul pe care Iehova l-a creat pentru el, și știu că salvarea lor este de la Iehova prin Isus Cristos, și nu de la vreo altă sursă. Faptele și dovezile care s-au petrecut în ultimii cinci ani dovedesc concludiv că marea mulțime este alcătuită din creaturi umane care ascultă și acceptă și se bucură în Împărăția lui Dumnezeu sub Isus Cristos. Palmierii din mâinile lor spun, într-adevăr: “Îl slăvim pe Regele și Salvatorul nostru; devotamentul și fidelitatea noastră se îndreaptă către el. Salvarea noastră vine de la El, Regele Etern, care este Iehova și prin Isus Cristos, Conducătorul lumii uns de el”. Ei mărturisesc deschis că sunt de partea Domnului.

ADUNAREA TEMPLULUI

46. În acest moment din viziunea lui Ioan, după cum se consemnează în capitolul șapte al Revelației, pare să aibă loc o adunare a celor devotați lui Iehova. Fiți acum atenți la cine sunt cei prezenți la acea întrunire: “Și toți îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul tronului și al bătrânilor și a celor patru ființe vii și cădeau pe fețele lor înaintea tronului și i se închinau lui Dumnezeu.” (Rev. 7:11) Isus Cristos, Mielul lui Dumnezeu, este înscăunat pe tronul gloriei sale. Prin autoritatea de la Iehova, el a ocupat acel loc înălțat în 1914, dar abia la trei ani și jumătate după aceea, a avut loc întrunirea sau adunarea la templu, atunci când el va veni pentru judecată. Stând în picioare în jurul tronului, așa cum o arată ilustrația din Revelație, se află îngerii sfinți. Acest episod trebuie să facă referire la vremea descrisă de Iuda: “Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profețit despre acestea, spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai lui, ca să facă judecată peste toți și ca să condamne pe toți cei neevlavioși dintre ei, pentru toate faptele lor neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, și pentru toate cuvântările lor grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au vorbit împotriva lui.” (Iuda 14, 15) Acest lucru marchează vremea apariției sau manifestării Domnului Isus la templu pentru judecată. Moise a profețit și el același lucru, când a spus: “DOMNUL a venit din Sinai și le-a răsărit din Seir; el a strălucit din muntele Paran și a venit cu zecile de mii de sfinți.” (Deut. 33:2) Acești îngeri sfinți s-au adunat ca să-l servească pe Iehova și pe Isus Cristos, și ilustrația din Revelație ne arată că era timpul venirii Domnului Isus la templu; iar acest lucru este sprijinit în plus de cuvintele lui Isus, care spun: “Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va șede pe tronul gloriei sale.” (Mat. 25:31) Acesta este scaunul de judecată al lui Iehova, iar pe el stă Isus Cristos ca Judecătorul ce prezidează întrunirea pentru a face judecată. Apostolul Pavel, descriind același lucru, spune:” Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, și de miriadele de îngeri, De adunarea tuturor și biserica întâilor născuți, care sunt scriși în cer, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile celor dreți, făcuți desăvârșiți. Și de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât al lui Abel.” (Evr. 12:22-24) Judecata de la templu începe cu casa lui Dumnezeu (1 Pet. 4:17; Mal. 3:3) Prin aceste scripturi, timpul este fixat în mod clar și se dovedește dincolo de orice îndoială că marea mulțime din Revelația 7:9 nu va apărea înainte de venirea Domnului la templu, și asta nu ar fi fost posibil înainte de 1918 și a avut loc, de fapt, mai târziu și după revărsarea spiritului sfânt peste întreaga clasă a servului lui Dumnezeu. – Fapte 2:17, 18.

47. Observați că Revelația 7:9 oferă o descriere a mării mulțimi, că aceștia “stăteau înaintea tronului, și a Mielului”, pe când descrierea adunării clasei templului, așa cum afirmă Revelația 7:11, spune: “Îngerii stăteau în jurul tronului.” adunarea de la templu include îngerii sfinți, bătrânii și cele patru creaturi vii, așa cum arată Revelația 4:4, și anume: “Și de jur împrejurul tronului

erau douăzeci și patru de scaune; și pe scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și aveau pe capetele lor coroane de aur.” – Rev. 4:4.

48. Cei “douăzeci și patru” de bătrâni îi include pe toți cei ce sunt servitorii capabili ai noului legământ (2 Cor. 3:6), inclusiv rămășița, adică martorii lui Iehova, pentru că aceștia au fost aduși la maturitate în Cristos și au devenit bătrâni. Nimeni nu poate face parte din această clasă a bătrânilor înainte să fie bătrân prin faptul că este în Cristos și ajunge la maturitate. – Efes. 4:11-13.

49. Acest timp este fixat prin purificarea templului, pe care poporul lui Dumnezeu a discernut-o pentru prima dată ca având loc în 1932, iar acum Iehova le permite să înțeleagă adevărata semnificație a acelei mari mulțimi. Acești bătrâni sunt prezentați ca stând cu Isus Cristos, pentru că sunt frații săi. (Evr. 2:11) Acești bătrâni sunt, așadar, “ambasadori pentru Cristos” (2 Cor. 5:20; Efes. 6:20) Această ilustrație, așadar, îi arată pe cei 144.000 ca fiind prezenți la adunare, adunare care nu ar putea avea loc decât înainte venirea Domnului la templu; și de aceea marea mulțime nu ar fi putut exista decât după această adunare.

50. Viziunea dezvăluie de asemenea și organizația universală structurată în patru părți a lui Iehova, compusă din creaturile sale vii, care îl sprijină în toate pe Iehova; și apare în deplin contrast cu organizația lui Satan, acest lucru fiind arătat prin cuvintele: “Cele patru fiare [creaturi vii. *R.V.*]; “pline de ochi în față și în spate” (Rev. 4:6). Iehova și Isus Cristos sunt pe tron, și cele patru creaturi vii, reprezentând organizația universală a lui Iehova, se află de jur împrejurul tronului. (vezi *Lumina*, vol. 1, pag. 57). Organizația lui Iehova, așa cum apare rămășița, este unul din “cele două mari semne din ceruri” (Rev. 12:1) și se află în opoziție perfectă celălalt mare semn care apare, semn care reprezintă organizația Diavolului. Aceste două mari semne apar pentru prima dată la nașterea Împărăției, dar au fost percepute pentru prima dată de martorii credincioși ai lui Iehova de pe pământ în jurul anului 1924, și iată-ne acum la mai bine de 10 ani de atunci, percepând adevărata semnificație scripturală a “marii mulțimi”. Cei care alcătuiesc marea mulțime trebuie mai întâi să primească unele informații pentru a afla despre cele două mari organizații, reprezentate de semne, înainte de a alege; și, așadar, este cert că marea mulțime nu ar fi putut intra în existență decât după apariția Domnului Isus la templu, și după aceea, clasa “alte oi” avea să primească informația de pe buzele martorilor lui Iehova. Clasa oilor, primind informația, se aliniază de partea lui Iehova și a Regelui său, și se urcă în “car”, adică în organizația lui Iehova la invitația Mai-Marelui Iehu, și merg astfel alături de martorii lui Iehova. Acest lucru este sprijinit adițional de ilustrația profetică a lui Iehu care îl ia de mână pe Ionadab și îl ajută să urce în car, iar Ionadab îl însoțește pe Iehu pentru a justifica numele lui Iehova. Împlinirea acestei ilustrații constă în venirea Domnului Isus

la templu pentru a-i invita clasa Ionadab în organizația sa și a-i conduce ca să asiste la justificarea numelui lui Iehova.

51. Viziunea despre adunarea de la templu îi arată pe toți îngerii și toți bătrânii și toate creaturile vii, adică întreaga organizație a lui Iehova, laudându-l și închinându-i-se Domnului. Și ei “se prosternau înaintea tronului și se închinau lui Dumnezeu”. Acest lucru este în concordanță deplină cu afirmația din capitolul 4 al Revelației, care spune: “cei douăzeci și patru de bătrâni se prosternază înaintea Celui ce stă pe tron și se închină Celui care trăiește pentru totdeauna și veșnic” (Rev. 4:8-10) Ei fac asta indiferent de cine sau ce li se opune, și nu cer permisiune de la nici o creatură sau parte a organizației lui Satan cu privire la cum sau când să i se închine lui Dumnezeu, ci toți acești membri ai organizației lui Iehova îl adoră pe Dumnezeu după poruncile sale. Astfel, se poate vedea din nou că ar fi întrutotul contrar voinței lui Dumnezeu ca martorii lui Iehova să ceară permisiune sau vreun permis de la oricare organizație lumească ca să poată predica vestea bună. Toți acești oameni credincioși lui Iehova au rezolvat decisiv disputa cu privire la cine este cel la care se vor închina, și i se închină așadar lui Iehova Dumnezeu în spirit și adevăr. Acești martori ai lui Iehova depun acum mărturie, sau poartă “roadele Împărăției” înaintea oamenilor binevoitori, iar cei din urmă văd privilegiul lor în a lua poziție de partea lui Iehova și a-l lauda și servi; și asta fac.

52. Dacă poziția adoptată este corectă, și anume că marea mulțime nu este o adunare cerească sau spirituală, ci este alcătuită din oameni binevoitori ce trăiesc acum pe pământ, adică clasa oilor sau Ionadabii, și care, de la venirea Domnului la templu au primit anumite cunoștințe despre adevăr și au luat poziție de partea lui Iehova și a Împărăției sale, atunci de ce – după cum afirmă Revelația 7:11 – sunt prezentați îngerii lui Dumnezeu și întreaga organizație universală prezentați acum ca închinându-se lui Iehova, și ce legătură, dacă există una, are această închinare cu marea mulțime? Ne vom ocupa de această întrebare importantă în următoarea ediție.

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Ce spun Scripturile despre înțelepciunea lui Iehova și certitudinea împlinirii scopului său declarat? Cui îi face cunoscut scopul său, și când?

3. Explicați dacă expresia “Dumnezeu va revoca asta” este în armonie cu Romani 8:28 sau alte versete. Ce e de făcut când cineva descoperă că a mers pe un drum greșit?

4. Arătați că dorința apostolului exprimată în Coloseni 1:9 a fost împlinită. Explicați mai clara înțelegere din prezent a scopului lui Iehova.

5. Care a fost teoria și accepțiunea avansată și acceptată în general, vreme de mulți ani, cu privire la “marea mulțime”?

6-14. Ce este acum întrezărit ca fiind scopul pentru care Iehova a ales pentru sine un popor din rândul oamenilor.? Ce întrebări ridică pentru a fi luate în considerare versetul cu privire la “marea mulțime”?

15-17. Ce puncte cu privire la această chestiune trebuie luate în considerare pentru a determina unde se localizează marea mulțime? Potrivit cuvintelor de la începutul Revelației 7:9, cine “privea marea mulțime”, și când? Ce semnificație se întrevește aici?

18-24. Folosindu-vă de versete, arătați: (a) dacă marea mulțime ar putea fi totuna cu corpul lui Cristos (b) dacă ar putea fi anumiți membrii ai aceluși corp ceresc aleși din rândul Națiunilor.

25, 26. Folosindu-vă de versete și fapte, arătați că Dumnezeu a revelat la timpul său cu claritate identitatea “marii mulțimi”.

27-29. Arătați concordanța dintre afirmația că “stăteau în picioare înaintea tronului și a Mielului” și afirmația precedentă.

3037. Aceștia erau “îmbrăcați cu robe albe”, pe care le-au spălat și albit “în sângele Mielului”. Ce semnificație are acest lucru în privința faptului că sunt (sau nu) clasa la care se face referire (a) în Revelația 6:11? (b) în Evrei 11? (c) în Revelația 3:4, 5? (d) în Revelația 3:17, 18? (e) în Revelația 19:8? Ce reprezintă atunci roba cu care fiecare membru al marii mulțimi este îmbrăcat? Cum își spală aceștia robele în sângele Mielului și se purifică?

38-41. Explicați semnificația faptului că au “ramuri de palmier” în mâini. Luând în considerare așezarea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului, comparați-o cu așezarea completă a Pietrei și evenimentele asemănătoare cu aceasta, ca dovadă suplimentară a identității “marii mulțimi” cu “ramuri de palmier în mâini” și care indică momentul când această mulțime a început să existe. Cum se potrivește în procesul de identificare a acestei clase consemnarea că membrii ei “erau din toate națiunile, și popoarele, și limbile”?

42-45. Comparați evenimentele la care se face referire în Matei 21:8, 9 și aclamarea consemnată acolo cu situația corespondentă din prezent, în cadrul împlinirii Revelației 7:10 și Matei 21:9. În ce constă ‘salvarea’ menționată aici? Legat de aceasta, arătați că Diavolul, prin agenții săi, i-a amăgit pe oameni, și descrieți poziția adoptată de oamenii binevoitori discernuți acum ca fiind “marea mulțime”.

46-50. Cu versete ce se corelează, explicați Revelația 7:11. Ce semnificație are aceasta în privința faptului că marea mulțime nu a existat decât începând cu un anumit moment ulterior apariției Domnului Isus la templu? Explicați faptul că această clasă nu a fost distinsă și identificată decât și mai târziu.

51. Scoateți în evidență armonia dintre Revelația 7:9 și 4:8-10 și însemnătatea ei pentru rămășiță și marea mulțime, din afirmația că ‘toți cei din organizația lui Dumnezeu i se închină lui Iehova, cel ce trăiește veșnic’.

52. Ce întrebare importantă cere aici o viitoare analiză?

Botezul în Cristos

Când cineva devine o creatură nouă în Cristos (2Cor. 5:17), dreptul său de a trăi ca și creatură umană încetează. Acel drept la viață ca și creatură umană a existat pentru o perioadă limitată de timp, și anume din momentul când a fost justificat prin hotărârea judecătorească a lui Dumnezeu, care a determinat că omul era drept înaintea lui prin meritul jertfei de răscumpărare a lui Cristos și până când a fost zămislit din spiritul lui Dumnezeu și adus în existență ca fiu al lui Dumnezeu cu dreptul condiționat de a trăi ca creatură spirituală. Aceste două acte sunt practic simultane. Vorbind despre ce va urma dacă noua creatură este credincioasă, apostolul Pavel scrie: “Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?” – Rom. 6:3.

Cum ar putea să fie acest lucru adevărat cu privire la cel care există încă pe pământ? Viața înseamnă a exista și a poseda dreptul de a exista; și, ca om, cel consacrat lui Dumnezeu a existat și a avut dreptul la existență ca creatură umană doar până când a fost zămislit din spiritul lui Dumnezeu. Atunci când a fost născut din spiritul sfânt al lui Dumnezeu, dreptul său de a trăi ca creatură umană a încetat. Atunci când răspunde la chemarea lui Dumnezeu în Împărăție și este acceptat de Iehova ca parte din jertfa Domnului Isus, el este cufundat sau botezat în Cristos. El este botezat în moartea lui Cristos, pentru că trebuie să moară jertfindu-se ca așa cum a făcut și Cristos, pentru ca mulți să poată trăi prin El. “Așadar”, spune apostolul Pavel, “De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții. Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.” – Rom. 6:4, 5.

Are oare acest botez loc în momentul când persoana se predă sau se consacră deplin să facă voia lui Dumnezeu? Răspunsul este NU. Consacrarea poate avea loc cu ceva timp înainte de justificarea creaturii. Aceasta nu ar putea fi acceptată ca parte a sacrificiului înainte de a fi justificată, ca să nu spunem mai mult. Botezul în moartea lui Cristos are loc în momentul încheierii legământului dintre cel consacrat și Iehova, adică atunci când persoana consacrată, ca nouă creatură, născută din spirit, răspunde la chemarea sau invitația în Împărăție și Dumnezeu îi aprobă răspunsul și o acceptă prin Isus Cristos. Apoi, creatura este adusă în legământul pentru Împărăție și este introdusă și devine o parte a lui Cristos devenind un membru al corpului lui Cristos. (Luca 22:29,30; 1Cor. 12:12, 13,17) Acest lucru este ilustrat clar prin ce s-a petrecut cu discipolii lui Isus. Ei s-au consacrat să facă voia Domnului cu mult timp înainte să fie justificați. Consacrarea lor data cel puțin din momentul în care l-au acceptat pe Isus ca fiind Mesia și au început să-l urmeze.

Cândva după aceea, Isus le-a spus: “Dar Isus răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? Ei i-au spus: Putem.

Iar el le-a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a șede la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu.” (Mat. 20:22,23) Este vădit din această exprimare că *el* a fost botezat în moarte, și că acest lucru a început să aibă loc la vremea când legământul său a fost încheiat cu Iehova și acceptat de Iehova. Botezul său avea să fie desăvârșit când a murit pe stâlpul de tortură pe Muntele Calvar.

Vorbind despre botezul său, Isus le-a spus discipolilor săi: “Dar am un botez cu care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până să fie împlinit!” (Luca 12:50, *Diaglott*.) Reiese, de asemeni, clar din limbajul lui Isus: “veți fi botezați cu botezul meu” că apostolii nu primiseră încă acel botez. Atunci când au fost ei botezați în moartea lui Cristos? Răspunsul trebuie să fie la Rusalii, a cincizecea zi după învierea lui Isus, moment în care spiritul sfânt a fost revărsat peste ei și au fost unși cu ceasta. Scripturile nu arată la cât timp după înălțarea Domnului la ceruri i-a fost prezentată jertfa de răscumpărare lui Iehova Dumnezeu, dar concluzia rațională este că cei unsprezece apostoli credincioși au fost justificați și născuți ca fii ai lui Dumnezeu la scurt timp după acea. La Rusalii, aceștia au fost unși cu spirit și botezați în corpul lui Cristos. Aceeași regulă se aplică tuturor celor care sunt cufundați în Cristos, și anume că botezul lor în Cristos are loc atunci când Iehova îi acceptă în legământul pentru Împărăție și îi unge cu spiritul sfânt și îi face, astfel, membrii ai corpului lui Cristos.

Această concluzie este sprijinită adițional de afirmația inspirată cu privire la noua creatură, și anume: “Puneți-vă dragoste în cele de sus, nu în cele de pe pământ. Fiindcă sunteți morți și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.” (Col. 3:2, 3, *Diaglott*) Argumentul apostolului din această afirmație este că acela zămislit a murit ca om atunci când a fost zămislit ca nouă creatură; și că, de atunci înainte, existența sa și dreptul de a exista a fost ascunsă de Iehova, cu și în Isus Cristos. Faptul că botezul în moartea lui Cristos este esențial pentru a intra în Cristos este clarificat de apostol atunci când spune: “Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos.” - Gal. 3:27.

Există o distincție clară între un legământ încheiat și unul împlinit. Legământul de jertfă dintre cel ce se consacră și Iehova este încheiat în momentul justificării celui consacrat și zămislirii din spirit de către Iehova. Nu este însă un legământ executat. Acesta va fi executat pe deplin atunci când cel ce este acum o nouă creatură își termină calea și intră pe deplin în gloria Domnului. Este totuna cu legământul pentru Împărăție. Botezul în moartea lui Cristos are loc în același timp în care este îndeplinit complet legământul pentru Împărăție, după cum este scris: “ Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți.” – Col. 2:12, *Diaglott*.

Legământul pentru Împărăție fiind încheiat complet atunci când omul este uns cu spiritul sfânt al lui Dumnezeu, acesta trebuie să-și execute și respecte apoi legământul îndeplinindu-și cu credință partea sa. Dumnezeu este drept și își îndeplinește cu loialitate partea sa de legământ, și dacă noua creatură este fidelă părții sale, legământul se va consuma sau va fi consumat sau executat în cele din urmă.

Noua creatură care răspunde la chemarea Împărăției și întrunește cerințele și este acceptată este cea unsă de spiritul sfânt. *Ungerea* înseamnă a desemna pe cineva într-o poziție sau autoritate sau serviciu pentru sau în numele lui Dumnezeu, ca reprezentant și martor al său. Preotul Aaron a fost uns ca să servească în funcția de preot în vremea când profetul Moise a ridicat tabernacolul de închinare pentru copiii lui Israel. Aaron a fost desemnat oficial în acea poziție. (Ex. 40:13) Ungerea lui Aaron a prefigurat ungerea lui Isus ca fiind Cristosul. Isus Cristos a fost uns să fie Capul noii creații. (Col. 1:18,19; Luca 4:18) “ Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu ptere;” (Fapte 10:38) L-a uns deasupra tuturor celorlalți (Evr. 1:9) El a fost prin aceasta desemnat oficial ca Mai-Marele Mare Preot.

Toți membrii corpului lui Cristos primesc ungerea cu spirit sfânt, dar nu în același fel în care a primit-o Isus. Acest lucru este ilustrat prin ungerea lui Aaron. Atunci, uleiul prețios a fost turnat pe capul său și i-a curs pe barbă și până la poalele hainelor sale. (Ps. 133:2) Fii lui Aaron erau preoți sub el și purtau acoperitori de cap, dar nu au primit ungerea direct, ci au fost considerați parte a preoțimii în virtutea faptului că erau sub Aaron. Acest lucru a prefigurat noua creație. Membrii corpului sunt unși în virtutea includerii lor în corpul lui Cristos. Ei sunt considerați părți ale lui Cristos, ceea ce și sunt din momentul în care sunt introduși în Cristos. (Isa. 61:1,2) Dumnezeu a uns Capul, și unge toți membrii corpului prin Cap. – 2Cor. 1:21; 1Ioan 2:20.

Cel ce este astfel adus în corpul lui Cristos este o creatură nouă reală, adevărată. Apostolul spune: “ De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.” (2Cor. 5:17) El nu a spus că acela care este adus în acest fel în existență este “considerat” sau “socotit” o nouă creatură, ci declarația este clară și afirmativă, susținând că *este* într-adevăr o creatură nouă.

În ce constă noua creatură? Este compusă dintr-o minte, o voință, o inimă și un corp întrutotul devotate lui Dumnezeu. Mintea este acea facultate a creaturii care este folosită pentru căutarea datelor și analizarea lor și ajungerea la o concluzie. Voința este acea facultate a creaturii care determină dacă să se facă sau nu un anumit lucru. Inima este acea facultate a creaturii de la care emană motivația. Este și sediul afecțiunii. Nici o creatură nu poate exista fără un organism; de aceea organismul noii creaturi este acum corpul fizic, de carne.

Pentru ușurința exprimării, vom numi omul care a devenit o nouă creatură Ion. Atunci când s-a născut ca și creatură umană în creația adamică, el era păcătos. Ca om, posedă o minte, voință, inimă și un organism în care le

avea. Totuși, acestea nu erau devotate lui Dumnezeu. Spiritul sau puterea nevăzută a lui Dumnezeu nu lucra în mintea sa, iar speranțele, năzuințele și dorințele sale erau îndreptate în scopuri egoiste. Atunci când a devenit o nouă creatură în Cristos, spiritul sfânt a început să lucreze în el, pentru că și-a exercitat voința de a face voința lui Dumnezeu și și-a folosit mintea pentru a determina care este voința lui Dumnezeu; iar motivația sa era de a face ceea ce dorește Dumnezeu, și ce este drept. Atunci când spiritul Domnului lucrează în el, lucrurile vechi au trecut și toate s-au înnoit pentru el.

Există o distincție între creația primului om Adam și începutul noii creaturi. Adam a fost creat din elementele pământului și fără să-și exercite voința. Noua creatură este făcută din material pământesc înzestrat cu voință în mâinile lui Dumnezeu și prin exercitarea voinței lui Dumnezeu care îl face să se predea complet și deplin lui Dumnezeu, spre a-i îndeplini voința. La crearea lui Adam corpul a fost format mai întâi din elementele pământului; și apoi Dumnezeu a suflat în nările sale “suflarea vieții”, rezultând o creatură simțitoare și animată. La noua creație, ordinea este exact inversă. Voința este exercitată pentru a se consacra să facă voința lui Dumnezeu. Apoi, mintea este transformată pe măsură ce spiritul lui Dumnezeu lucrează în ea.

Dar, pe când are loc această transformarea, mintea are nevoie de un corp în care să funcționeze. Nici o creatură nu poate exista fără un corp sau organism. Corpul păcătosului Ion a fost dominat de pofta sau voința egoistă a cărnii. Noua creatură Ion, care tocmai a fost adusă în existență, trebuie să aibă un corp potrivit mediului său. Dumnezeu consideră, așadar, corpul carnal al lui Ion ca fiind drept, pentru că Ion este o creatură nouă consacrată. Așa este și scris, și anume: “Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său care locuiește în voi”. – Rom. 8:11

Textul pe care tocmai l-am citat nu afirmă și nu înseamnă că noua creatură este zămislită și concepută ca un animal, adică fetusul este animat și dă semne de viață, ci afirmă și vrea să spună că cel ce este acum o creatură nouă în Cristos datorită spiritului lui Dumnezeu ce lucrează în el este stimulat să folosească activ toate facultățile cu care este înzestrat, inclusiv corpul său muritor, spre gloria lui Dumnezeu. În text nu este prezentă nici o idee a animării, a începutului mișcării și vieții în accepțiunea cu care îl folosim cu privire la procrearea la animale. Ideea este că noua creatură trebuie să fie acum servul lui Iehova, și că trupul acelei creaturi trebuie folosit spre gloria lui Dumnezeu și va fi folosit astfel, proporțional cu măsura de spirit al Domnului pe care o posedă.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 AUGUST 1935

Nr. 16

Cuprins:

MULȚIMEA MARE DE OAMENI
PARTEA a II-a

- Pag. 423

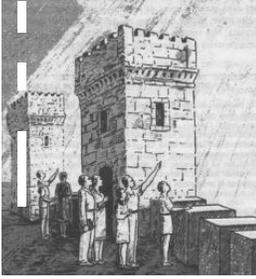
ADEVĂRAȚII SERVI AI LUI DUMNEZEU

- Pag. 440

SCRISORI

- Pag. 445

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 August 1935

Nr. 16

MULȚIMEA MARE DE OAMENI

”Și i-am zis: Domnule, tu știi. Iar el mi-a spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit din mare necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.” – Rev. 7:14

PARTEA a II-a

Iehova a ales un popor pentru numele său și principala lege pe care i-a dat-o el acestui popor este următoarea: ”Ascultă, Israele, DOMNUL Dumnezeuul nostru este un singur DOMN.” (Deut. 6:4,5) ” Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta. Aceasta este prima și marea poruncă. (Mat. 22:37,38) Dumnezeu nu se schimbă și nici legea sa nu se poate schimba. (Mal. 3:6) Concluzia evidentă trebuie să fie, așadar, că legea sau regulile sale de acțiune se aplică tuturor creaturilor cărora le va da Iehova viață veșnică. Ar fi inconsecvent să existe o lege care să guverneze o anumită clasă de creaturi și o alta pentru a conduce altă clasă separată de creaturi, și mai ales în ceea ce privește îndatoririle creaturilor față de Creator. De la Abel până la Ioan, Iehova a aprobat puțini oameni și motivul pentru care i-a aprobat el pe aceștia a fost că ei și-au menținut integritatea față de el. Au făcut acest lucru manifestându-și iubirea pentru el ascultând de poruncile sale și demonstrând că au o credință absolută în Iehova Dumnezeu. Celor cărora le dă Iehova viață ca membrii ai casei sale regale li se cere să se ridice la aceleași standarde și prin acțiunile lor să își dovedească iubirea și afecțiunea pentru Iehova. Cu siguranță că aceeași iubire și devotament li se cere și celor ce fac parte din marea mulțime. Bineînțeles că se cere același nivel de credință de la fiecare creatură în viață. Nici rațiunea și nici Scripturile nu sprijină ideea că vreo clasă de persoane ar putea da dovadă de o credință slabă mai mulți ani și apoi, chiar înainte de a muri, să manifeste mai multă credință și astfel să primească binecuvântările vieții eterne. Toate creaturile trebuie să stea fie de partea lui Iehova, fie de partea Adversarului său. Nu există teren neutru.

2. Timp de mulți ani s-a susținut această teorie: că cei din marea mulțime sunt suficient de credincioși și de zeloși pentru a se consacra până la moarte, însă nu atât de credincioși încât să facă sacrificii în serviciul Său; loiali, dar nu deplin ascultători; că de teamă și slăbiciune a inimii ei nu se pot jertfi pe altar, devenind peste măsură de împovărați cu îngrijorările acestei vieți și

ajungând mai mult sau mai puțin contaminați de ideile și căile lumii. Ideea exprimată în citatul de mai sus nu ar putea fi corectă. Cum ar putea cineva fi ”contaminat de căile și ideile acestei lumi (organizația lui Satan)” și în același timp să îl iubească pe Domnul Dumnezeu cu toată mintea, inima și sufletul, așa cum cere Dumnezeu? Aceste două lucruri sunt diametral opuse. Iubirea pentru Dumnezeu este o devotament nestrămutat, complet și din toată inima pentru Iehova. O creatură nu îi poate fi credincioasă lui Dumnezeu o parte din timp și să se devoteze Diavolului și organizației sale în restul timpului, și să se aștepte să primească sau chiar să primească aprobarea lui Iehova. Nu există niciun pasaj biblic care să promoveze ideea că marea mulțime poate arăta un devotament parțial pentru Iehova și să primească binecuvântările vieții. Nimeni nu are niciun motiv să tragă concluzia că Dumnezeu are o ”ușă din spate” a cerurilor și că unele creaturi pot arăta un oarecare devotament pentru Iehova și apoi, în ultimele lor momente petrecute pe pământ să îl caute pe Domnul și să intre în ceruri pe ușa din spate. O astfel de poziție este o batjocură pentru numele lui Iehova Dumnezeu. Dacă o persoană îl iubește pe Dumnezeu, ea dovedește acest lucru respectând poruncile pe care i le dă Domnul. (Ioan 14:15,21) ” Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată.” (Ioan 8:51) Respectând poruncile Domnul, ne dovedim iubirea pentru Iehova. (1Ioan 5:3) De ce ar cere Iehova acest lucru de la unele persoane și nu de la toți cei pe care îi aprobă? Arată cei ce compun marea mulțime, după ce ajung la o cunoaștere a scopurilor lui Dumnezeu, o loialitate și iubire mai slabe față de Dumnezeu decât cei din casa regală? Știind că cei ce își mențin integritatea față de Dumnezeu sunt cei pe care îi aprobă el, nu ar trebui ca legea de neschimbat al lui Dumnezeu să le ceară celor din marea mulțime să își mențină integritatea față de el și astfel să arate că îl iubesc și să dovedească acest lucru împlinind cu zel și sârguință poruncile sale? Pasajul din Revelația 7:9-17 referitor la marea mulțime sprijină pe deplin această concluzie și neagă cu totul ideea că cei din marea mulțime ar fi mai puțin credincioși decât turma mică.

3. În viziunea Revelației, Ioan a văzut marea mulțime care ”stătea (aprobată) înaintea tronului și înaintea Mielului, înveșmântați cu robe albe (ce simbolizează aprobarea) și (cu) ramuri de palmieri în mâini.” Această descriere arată că marea mulțime îl susține activ pe Iehova și pe Regele său. Ea nu încearcă să se ascundă de privirea dușmanului ei, dimpotrivă, strigă cu glas puternic: ”Salvarea îi aparține Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și Mielului.” Apoi Ioan vede oștirea îngerilor sfinți stând ”în jurul tronului”. El îi vede sfinții credincioși înviați, rămășița de pe întregul pământ și pe toată organizația lui Iehova închinându-se Dumnezeului Atotputernic și toți aceștia spun ”Amin”.

4. Cui îi spun cei descriși în Revelația 7:11 ”amin”? Ei răspund cu ”amin” la ceea ce a strigat cu voce tare marea mulțime și arată că sunt în deplin acord cu acestea. Cu privire la această mare adunare cerească, relatarea spune: ” zicând:”Amin. Binecuvântarea și gloria și înțelepciunea și mulțumirea și onoarea și puterea și tăria fie Dumnezeului nostru, pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.”

(Rev. 7:12) Rămășița și toți cei din marea mulțime sunt în deplin acord și cu toții îi aduc laude lui Iehova Dumnezeu iar aceasta arată că ei îl iubesc și îi servesc în armonie cu poruncile sale. Astfel se poate vedea că nici o creatură, persoană, organizație bisericească sau alt fel de organizație creată de oameni nu are vreun merit. Aceștia nu comit ”păcatul Samariei”. Ei nu țin la învățăturile unor oameni și nu le acordă acestora meritul pentru ele. Ei recunosc că toate binecuvântările lor vin de la Iehova Dumnezeu și că el este cel demn de laudă. Aceștia manifestă devotament deplin și complet pentru Dumnezeu, iar aceasta este adevărata închinare în spirit la Cel Preaînalt. Versetele din Revelația 7:11,12 nu se aplică în mod special mării mulțimi, însă cuvintele din versetul 12 arată că marea mulțime este în deplină conformitate cu toți ceilalți care îi sunt pe deplin consacrați lui Iehova și acționează ca și aceștia. Versetele unsprezece și doisprezece par în relatarea de aici să sublinieze cerințele absolute care vin de la Iehova, pentru ca devotamentul față de el să fie complet și să arată că toți cei pe care îi aprobă el îi sunt cu totul consacrați. Toți aceștia recunosc faptul că devotamentul lor veșnic îi aparține lui Iehova Dumnezeu, deoarece ei spun: ”Dumnezeului nostru pentru totdeauna și veșnic.” Ei nu au nici cea mai mică dorință de a face vreun compromis cu Diavolul și supușii lui și nu sunt ”mai mult sau mai puțin contaminați de ideile și căile” organizației Diavolului. Această atitudine și devotament a celor aprobați de Dumnezeu este manifestată și în cuvintele relatării din Revelația 4:11, și anume: ” Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea și puterea, pentru că ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.” Aceasta trebuie să fie atitudinea întregii creații care primește viața veșnică, inclusiv, desigur, a celor din marea mulțime. Întrebarea la care trebuie să răspundă fiecare creatură la timpul potrivit este: ”Sunt de partea Diavolului sau a lui Iehova?” Nu există cale de mijloc și nimeni nu poate fi sincer cu Dumnezeu și în același timp să încerce să fie pe plac lumii Diavolului. În organizația lui Dumnezeu creaturile au diferite poziții, unele mai înalte decât altele ca rang, dar nu avem niciun motiv să spunem că ar fi vreo diferență între gradul de credință care se cere de la fiecare dintre ele. Toate trebuie să îi fie pe deplin devotate lui Iehova. Lipsa de loialitate este marca distinctivă a organizației lui Satan și a tuturor creaturilor din ea. Profeții și-au menținut integritatea față de Iehova și au fost supuși aceluiași încercări care s-au abătut și asupra casei regale. Poziția profeților credincioși din vechime va fi mai puțin înaltă decât cea a membrilor casei regale. Poziția celor din marea mulțime este mai puțin înălțată decât cea a membrilor casei regale și a prinților de pe pământ, dar acest lucru nu schimbă absolut nimic. Oricare ar fi poziția ocupată de o creatură în organizația lui Dumnezeu, acea poziție este una onorabilă. Este cea mai binecuvântată onoare să primim viață de la Iehova Dumnezeu, iar condițiile precedente primirii acestei binecuvântări și ocupării oricărei poziții este aceea de a-l iubi pe Iehova cu toată inima, mintea și sufletul nostru. Întreaga organizație a lui Iehova este onorabilă și binecuvântată și fericită este creatura care are loc în ea. Unii au dorit cu egoism să fie în ceruri și să participe la conducerea

universului. Alții au spus. ”Oricare ar fi poziția pe care mi-o va da Domnul, mă voi bucura.” Aceștia din urmă au o atitudine potrivită. Imaginea simbolică înfățișează aici oștirea de îngeri și pe sfinți în deplin acord cu ei, cântându-i cu toții laude numelui lui Iehova.

O IDENTIFICARE MAI CLARĂ

5. Identificarea mării mulțimi nu a fost clară până acum pentru acele creaturi de pe pământ care îi servesc lui Dumnezeu. Dar acum vedem că această mare mulțime nu a putut fi identificată de urmașii lui Isus Cristos până la venirea Domnului la templu. Evident că Ioan, având nelămuriri, a întrebat care era identitatea mării mulțimi. Dacă ar fi știut, el nu ar fi pus întrebarea, iar dacă și clasa Ioan ar fi știut, ei nu ar fi întrebat acest lucru în anii trecuți. ”Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit?” (Rev. 7:13) Întrebarea pusă aici este chiar întrebarea pe care o pun de mult timp martorii lui Iehova, mai ales de la venirea Domnului Isus la templu. Atunci când rămășița a văzut că toți trebuie să își mențină integritatea față de Iehova și că principalul scop al lui Iehova este justificarea numelui său, ea nu s-a mulțumit să știe identitatea mării mulțimi. Ea a început să pună întrebări referitoare la marea mulțime și nu punea întrebări referitoare la imaginea simbolică pe care o descria Biblia referitor la ea. Bineînțeles că întrebarea din versetul treisprezece este pusă deoarece rămășița nu poate vedea că imaginea mării mulțimi se aplică celor 144000 de membrii ai corpului lui Cristos ca întreg sau ca vreo parte a sa; și în plus, deoarece este neconsecvent ca vreun grup să îi fie pe jumătate devotat lui Iehova. Dacă rămășița s-ar fi identificat ca fiind marea mulțime, ea nu ar fi pus întrebarea ce apare aici. Pare cât se poate de clar că, deoarece Ioan a pus întrebarea, ”bătrânul” a repetat-o pentru a vedea dacă Ioan putea sau nu să dea răspunsul la ea. Bătrânul a spus: ”Cine sunt aceștia înveșmântați în robe albe?” (R.V.) Faptul că un bătrân pune întrebarea arată că aceasta nu a fost ridicată înainte de aducerea adunării la maturitate în Cristos, timp care este marcat de curățarea templului sau a sanctuarului, ceea ce nu a avut loc până în anul 1932. Atunci rămășița a înțeles adevăratul sens al unui bătrân de fapt și cum devine cineva un bătrân, iar după acel timp a fost clarificată și dilema referitoare la marea mulțime. S-a văzut în urmă cu mult timp că trebuia să apară o mare mulțime în organizația lui Dumnezeu, însă întrebarea referitoare la identitatea acelei mari mulțimi și timpul când avea să apară aceasta nu au fost înțelese, căci altfel întrebarea nu ar fi apărut.

6. ”Dar cine sunt aceștia și de unde vin ei?” Timp de mulți ani, poporul lui Dumnezeu a înțeles că există o mare mulțime de persoane născute de spirit care sunt membre ale diferitelor confesiuni bisericesti sau sisteme religioase, și care sunt prizonierii acestor sisteme și trebuie să iasă din acestea și să ia poziție de partea Domnului și că aceștia aveau să treacă prin mari încercări și necazuri. Timp de mulți ani, rămășița a căutat acești oameni în cadrul sistemelor religioase

și a încercat să îi găsească și până acum nu i-a văzut. Se poate spune oare că cei ce sunt acum în sistemele bisericești (care sunt în acord cu alte părți ale organizației lui Satan) sunt născuți de spirit și îl iubesc de fapt pe Dumnezeu, astfel că nu rămân acolo decât până la Armagedon iar apoi, prin împrejurările în care s-au găsit, vor fi forțați să ia poziție de partea lui Dumnezeu? Această ipoteză nu pare să fie în conformitate cu legea dreaptă a lui Dumnezeu. Am așteptat în zadar ca marea mulțime, sub forma de mulțime, să iasă din sistemele religioase.

7. Există vreo dovadă scripturală care să arate că cei născuți de spirit sunt acum în cadrul sistemelor bisericești? Pare destul de clar că răspunsul este negativ. Pentru a deveni un fiu al lui Dumnezeu, o persoană trebuie mai întâi să se căiască și să se convertească și să fie recunoscută de Iehova ca Fiu al său. Aceasta este nașterea din spirit. Nu pare rezonabil ca, atunci când o persoană se convertește, să își schimbe poziția și modul de a acționa îndepărtându-se de organizația lui Satan și identificându-se pe deplin cu cea a lui Dumnezeu? Cei ce au ieșit din sistemele confesionale au făcut tocmai acest lucru.

8. Există vreo dovadă scripturală care să dovedească faptul că marea mulțime ar fi de fapt un grup de oameni născuți de spirit? Deoarece ”toți sunt chemați la aceeași speranță” și dintre cei chemați Dumnezeu a ”luat un popor pentru numele său”, de ce ar trebui să tragem concluzia că el are o mare mulțime de creaturi născute de spirit care ocupă în organizația sa locuri diferite de alții și care nu sunt chemate la Împărăție? Ioan știa deja că această mare mulțime a venit din ”fiecare națiune, seminție, popor și limbă” și de aceea întrebarea sa, ”de unde vin ei?” trebuie să se refere la altceva. Trebuie să însemne că cei ce compun marea mulțime au împărtășit o experiență comună sau că sunt pe cale să iasă dintr-o împrejurare comună, pe care Iehova trebuie să o determine.

9. Înainte de venirea Domnului Isus la templu mulți urmași ai lui Isus Cristos și în special ”bătrânii aleși” s-au gândit că ei sunt învățătorii și interpreții profețiilor, inclusiv a celei din Revelația. Nu a fost un lucru neobișnuit ca pe parcursul perioadei Ilie a adunării să se vadă la întruniri unii ”frați aflați la conducere” cu un grup de persoane în jurul lor, în timp ce păreau înțelepți și își prezentau ”recent descoperitele interpretări” ale lor a vreunei profeții, în special Revelația. Fiecare persoană cu o anumită poziție mai importantă din cadrul adunării avea unele preziceri de făcut referitor la profeții și li se aduceau multe laude unora dintre aceștia.

10. Să observăm acum contrastul dintre atitudinea acestora și cea a lui Ioan, căruia i-a fost dată Revelația: ”Și i-am zis: Domnule, tu știi. Iar el mi-a spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit din mare necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.” (Rev. 7:14) Ioan reprezintă aici rămășița, iar atitudinea sa corespunde atitudinii corecte a rămășiței, iar aceasta arată că membrii rămășiței au recunoscut că nu au știut răspunsul corect și că ei nu sunt interpreții profețiilor și nici învățători. Rămășița îi recunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Cristos ca Învățători și lor le dă toată onoarea și gloria. (Isa. 30:20) Cuvintele din Revelația

arată că bătrânul știa răspunsul; și de aceea acest lucru arată că atunci când rămășița lui Dumnezeu ajunge la punctul în care e constituită din adevărați bătrâni, adică maturitate în Cristos (Ef. 4:13), atunci ea va ști răspunsul corect, deoarece îl va afla de la Domnul, Învățătorul ei. Domnul își are timpul său când dezvăluie tainele sale, și nu ne putem aștepta ca timpul ales de el pentru a da înțelegerea acestei probleme celor credincioși să fie înainte de venirea Domnului Isus la templu. El nu își dezvăluie secretele celor răzvrățiți, ci doar celor ce îi sunt devotați în mod neegoist. – Prov. 3:32; Ps. 25:14

11. Iehova a făcut aranjamentele necesare în cadrul organizației sale pentru a-și instruit poporul, și cu toții recunoaștem că de câțiva ani *Turnul de Veghere* este mijlocul de transmitere a informației către poporul lui Dumnezeu. Acest lucru nu înseamnă că aceia care pregătesc manuscrisul pentru *Turnul de Veghere* sunt inspirați, ci mai degrabă că Domnul, prin îngerii săi, se asigură că informația este dată poporului său la timpul potrivit, și face să se împlinescă evenimentele ce confirmă profețiile sale și îi invită apoi pe cei devotați lui să le vadă. Dumnezeu, prin Isus Cristos, își hrănește poporul cu hrana potrivită pentru ei, și le-o dă la timpul cuvenit. Îngerii Domnului care îl însoțesc la judecata din templu servesc sub comanda lui, iar dovezile trimise până acum prin publicațiile Societății arată concludiv că acesta este felul în care Domnul se ocupă de credincioșii săi de pe pământ. Faptul că se folosesc cuvintele “Și mi-a spus” arată că Iehova va da, prin canalul său vizibil, răspuns la întrebarea care a fost pusă de multă vreme, și va face asta la timpul său fixat, atunci când vor ajunge la adevărata maturitate spirituală. Este rațional să ne așteptăm, așadar, că după curățarea sanctuarului, cei ce vor rămâne aprobați și în templu vor fi instruiți și apoi va fi înțeles adevărata semnificație al mării mulțimi.

NECAZUL

12. Este oare “necazul cel mare” menționat în versetul 14, “trimis cu îndurare deosebită, ca să trezească în marea mulțime căința pentru păcate și o apreciere cuviincioasă a standardului divin de adevăr și dreptate”, așa cum s-a spus? Este acel necaz, așa cum s-a spus până acum, trimis asupra mării mulțimi “ca suferința ei să fie mai mare decât cea suferită de turma mică”? Răspunsul rațional este NU. Nu există niciun verset care să îngăduie un alt răspuns. Alte traduceri redau textul astfel: “Care ies din mare necaz” (*R.V.*) “Aceștia sunt cei ieșind [gerunziu în greacă] din marea suferință” (*Diaglott*) “Din marele necaz” (*Rotherham*) S-a exprimat deseori ideea că marea mulțime a evoluat pe lângă turma mică pe întreaga perioadă a erei creștine, și de aceea au fost numiți deseori “sfînții necazului”.

13. Dacă necazul menționat este ‘marele necaz, așa cum nu a mai fost niciunul’, și care va veni la sfârșitul lumii, atunci marea mulțime nu ar putea fi o clasă care să se fi dezvoltat în anii din trecut. Nici măcar întreaga adunare a lui

Dumnezeu nu va suferi necazul în aceeași măsură. Scripturile indică clar că rămășița va suferi cele mai mari necazuri. Despre urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, care alcătuiesc cei 144.000 se scrie: “ În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea. ‘Și nu numai, dar ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare; Care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos în carnea mea, pentru trupul său, care este biserica; În parte, fiind făcuți de priveriște, deopotrivă prin ocări și necazuri, și în parte când ați devenit părtași ai celor care erau astfel folosiți; Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții’ – Ioan 16:33; Mat. 24:9; Fapte 14:22; Rom. 5:3; 12:12; Col. 1:24; Evr. 10:33; Rev, 1:9; 2:10.

14. Este acest necaz, luat în ansamblu sau colectiv, “necazul cel mare” din care iese marea mulțime? Răspunsul este NU, exceptând cazul în care se găsește că marea mulțime este tot una cu cei 144.000. Cei din casa regală, adică cei 144.000 suferă necazuri mari, și acestea s-au întins de-a lungul întregii ere creștine în ceea ce îi privește; dar cel mai mare dintre toate necazurile menționate în Scripturi trebuie să vină după ce apare marea mulțime și trebuie să fie cel menționat de Isus Cristos ca fiind “un necaz cum nu a mai fost de la începutul lumii și până acum”. Acea perioadă de necazuri a început cu “ziua lui Iehova”, adică în 1914, când a început în ceruri războiul împotriva organizației lui Satan, și va ajunge la marea sa apogeu în vremea bătăliei Armagedonului, marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. În armonie cu acest lucru, Revelația îl numește “necazul cel mare”. (Rev. 7:14, *R.V.*) Rezultă clar că acest mare necaz nu vine cu scopul de a dezvolta sau desăvârși marea mulțime, ci este necazul ce se abate asupra organizației lui Satan, atât vizibilă cât și invizibilă, și care o va ruina deplin. (2Tes. 1:6; Rom. 2:5-9; Rev. 2:22). După cum am observat, “ziua lui Iehova” a început în 1914, la nașterea Împărăției. (Rev. 11:17, 18) Dacă acel necaz, care a început atunci, ar fi continuat neîntrerupt până la final, atunci toate creaturile ar fi fost distruse până acum. Necazul a fost scurtat de Domnul atunci când a pus capăt Războiului Mondial, dând un prilej martorilor săi ca, sub comanda sa, să meargă și se depună mărturie despre numele și Împărăția sa înaintea lumii. În această perioadă de depunere a mărturiei, adică ‘predicarea veștii bune a Împărăției’ va ieși la iveală clasa mării mulțimi. Să stabilim asta o dată pentru totdeauna, pentru că necazul se abate asupra organizației lui Satan.

15. A “veni din necazul cel mare” (*R.V.*) nu înseamnă doar a supraviețui acel necaz fiind “Și dacă acele zile nu ar fi scurtate, nicio făptură nu ar fi.” (Mat. 24:22), ci înseamnă în principal că marea mulțime va ieși din organizația lui Satan și va lua poziție de partea lui Iehova în timpul perioadei de timp care trece de la încheierea Războiului Mondial până în ziua Armagedonului, adică în timpul când “zilele vor fi scurtate”, perioadă de timp în care este predicată vestea bună.

16. Care este scopul scurtării acestor zile de necaz. Domnul răspunde: “de dragul celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate”. În acea perioadă de timp, cei aleși au o lucrare de împlinit ca martori pentru Iehova și sub comanda lui, și cel puțin o parte din acea lucrare o reprezintă însemnarea, “marcarea” mării mulțimi pe frunte, așa cum a poruncit Iehova (Ez. 9:4). Acest lucru înseamnă că martorii lui Iehova trebuie să vestească mesajul adevărului și astfel să ofere o înțelegere mintală a adevărului celor din clasa mării mulțimi, care “Și printre cetățile pe care să le dați leviților să fie șase cetăți de scăpare, pe care să le rânduieți pentru ucigașul de oameni, ca să poată fugi”. (Mat. 24:16; Num. 35:6) Acest lucru are loc “Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate;” (Mat. 24:29) adică după prima parte a necazului, între 1914 și 1918. Marea mulțime va supraviețui de asemeni și Armagedonului, pentru că promisiunea lui Dumnezeu pentru cei care caută umilința și dreptatea este că vor fi ascunși în acel timp. (Țef. 2:3) Toate aceste versete infirmă ideea că necazul are scopul de a desăvârși sau perfecționa această clasă a poporului lui Dumnezeu. Necazul cel mare este executarea judecăților lui Iehova împotriva organizației lui Satan, și nu are scopul de a desăvârși pe nimeni.

ROBELE

17. Poporul lui Dumnezeu a ieșit din Babilon cu hainele pătate, adică purtând “haine murdare”, pentru că au fost contaminați cu doctrinele și practicile sistemului babilonian. (Zah. 3:3) (vezi *Pregătirea*, pag. 56) Ei au respectat și au predicat multe doctrine egoiste care îl dezonorează pe Domnul, printre care se găsește și cea a “desăvârșirii caracterului”, și anume că o persoană poate ajunge de una singură până la punctul în care este vrednică și demnă să-l ajute pe Iehova să conducă lumea; o altă doctrină este adularea și venerarea oamenilor; și practicarea formalismului, și a lucrurilor de această natură. Atunci când Domnul Isus a apărut la templu pentru judecată, a început acolo o lucrare de curățare, de purificare a poporului său pentru ca cei curățați să poată “aducă DOMNULUI o ofrandă în dreptate.” (Mal. 3:3) La încercarea din templu, curățarea a mers înainte iar Domnul a spus cu privire la mulțimea sau clasa templului: “Și Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și stătea în picioare înaintea îngerului.” (Zah. 3:3) Dar această lucrare de curățare se referă în exclusivitate la clasa templului, și nu la marea mulțime. Cu privire la marea mulțime că “... și-au spălat robele, și le-au albit în sângele Mielului”. “Robele” apar aici la plural și nu s-ar putea referi la “roba [la singular] dreptății”, pe care Domnul o oferă clasei aprobate la templu, așa cum se afirmă în Isaia 61:10. Nu se face referire nici la ceva oficial, precum ar fi “mantia sau roba purpurie” (Ioan 19:2, 5) Nici nu se referă la “mantiile albe” din Revelația 4:4 sau Revelația 19:13, 16. “Robele” mării mulțimi se referă în mod clar la propria lor profesiune publică de credință, în care s-au identificat

ca fiind cei care cred în sângele lui Isus Cristos ca preț de răscumpărare al omenirii, și la faptul că au luat în chip deschis poziție de partea lui Iehova. Robele se purtau la ocazii festive, cum ar fi atunci când s-a întors fiul risipitor și a fost îmbrăcat cu cea mai bună robă (Luca 15:22) Multe persoane oneste au fost făcute să creadă că “autoritățile superioare” au fost și sunt conducătorii vizibili ai acestei lumi; dar atunci când Dumnezeu și-a luminat poporul și le-a făcut cunoscut că “Stăpânirile Înalte” sunt Iehova și Isus Cristos, această informație a fost transmisă și altor oameni sinceri și binevoitori, și mulții, începând de atunci, au acceptat și i-au recunoscut și încuviințat pe Iehova și Isus Cristos ca fiind adevăratele “Înalte Stăpâniri”. Pentru ei, a fost o vreme de bucurie, și au mărturisit cu entuziasm înaintea oamenilor că cred în Domnul Isus Cristos și, implicit, în Iehova și sunt de partea lui.

18. Astfel, robele lor îi identifică simbolic ca fiind de partea Domnului, și ei se bucură că aceasta e poziția lor. Mulți dintre aceștia au pretins înainte că cred în Domnul, și că și-au dăruit inimile Domnului, dar în ignoranța lor s-au ținut de fapt de lucrurile lumii. O dată cu venirea lui Isus Cristos, în calitate de Conducător de drept al lumii, această informație fiind transmisă oamenilor cu bună voință, aceștia au putut vedea că se află sub organizația lui Satan și că trebuie să se curețe ieșind din ea; iar ei fac într-adevăr asta părăsind organizația lui Satan și identificându-se ca parte a organizației lui Dumnezeu.

19. După cum sugerează exprimarea din Revelație, cei din marea mulțime își spală singuri veșmintele; adică, prin faptele și acțiunile lor evadează din organizația necurată a lui Satan și se arată pe față ca fiind de partea lui Iehova; și fac asta mărturisindu-și deschis devotamentul pentru Dumnezeu. “ Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.” (Rom. 10:10) Ajungând să aibă cunoștință despre faptul că numele lui Iehova trebuie justificat, ei nu doar că mărturisesc că sunt de partea lui Iehova, ci ajută clasa templului în depunerea mărturiei spre onoarea numelui lui Iehova Dumnezeu, și astfel se urcă cu ei în carul de luptă.

20. Cum își albesc ei veșmintele “în sângele Mielului”. Sângele vărsat de Isus Cristos constituie baza pentru iertarea păcatelor și iertarea necurăției de către Dumnezeu. Prin credința că sângele vărsat de Isus Cristos este prețul de răscumpărare al omenirii, și consacându-se să împlinească voința lui Dumnezeu – consacrare bazată pe această credință - și prin serviciu, închinare și supunere înaintea Domnului și nu a oamenilor, acești credincioși iau poziție de partea lui Iehova și participă în serviciul său; aceasta fiind singura cale care le va da o înfățișare albă și curată înaintea lui Dumnezeu. Nimeni nu poate lua poziție de partea lui Iehova fără să creadă că sângele vărsat de Isus Cristos este mijlocul de salvare. Milioane de oameni care merg la biserică pretind că ar crede în Cristos; dar, fiind învățați impropriu că Isus este doar un exemplu de urmat, aceștia nu înțeleg nimic cu privire la sângele lui Cristos și eficiența sa. Atunci când li se deschid ochii discernământului, și iau poziție de partea lui Iehova (așa cum am spus mai sus), acești oameni se curăță, se purifică. Aceștia doreau și mai înainte

să facă ceea ce este drept, dar nu au fost învățați care este calea cea bună, iar clericii falși și necredincioși au fost responsabili de învățăturile greșite, căci vedem bine că aceștia neagă existența oricărei virtuți în sângele vărsat de Isus Cristos. Atunci când acești oameni onești ajung să aprecieze pe deplin faptul că Isus Cristos este Regele și se află “pe tronul său”, cu Iehova, aceștia îl preamăresc pe loc ca Rege și strigă în auzul altora, mărturisind: “Salvarea o datorăm Dumnezeuului nostru, care stă pe tron, și Mielului.” Ei nu lasă niciun echivoc în privința poziției lor. Situația lor este ilustrată, de asemeni, de ucigașul fără voie, care fuge în orașul de refugiu. (Num. 35:11) Cei din marea mulțime fug acum la Iehova și la Cristos, la “Munți”, și găsesc acolo refugiu în organizația lui Iehova și locuiesc ‘până la moartea marelui preot’ (Num. 35:32-34), adică până când marea zi, prefigurată de ziua ispășirii, se încheie.

21. Acum observăm un grup care se potrivește perfect descrierii din capitolul șapte al Revelației cu privire la marea mulțime. În ultimii câțiva ani, în perioada de timp în care ‘această veste bună a Împărăției este predicată ca mărturie’ a ieșit înainte un mare număr de oameni (și încă mai apar) care mărturisesc pe Domnul Isus ca Salvator al lor și Iehova ca Dumnezeu al lor, și li se închină în spirit și adevăr și îi servesc cu bucurie. Aceștia mai sunt numiți și “Ionadabii”. Aceștia au fost botezați simbolic, mărturisind astfel că s-au consacrat și dedicat să îndeplinească voința lui Dumnezeu și că au luat poziție de partea lui Iehova și îi servesc lui și Regelui său; astfel, aceștia s-au curățat și sunt acum “îmbrăcați în robe albe”. Astfel, marea mulțime este clar identificată, nu ca fiind o clasă zămislită din spirit care speră la un loc în ceruri, ci ca o clasă care crede în Domnul și care speră la darul vieții veșnice pe pământ de la Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru. Aceștia continuă să “caute umilința și dreptatea” și au promisiunea lui Iehova că vor fi ascunși în cea mai intensă parte a necazului cel mare, adică la Armagedon. (Țef. 2:3) Aceasta este încă o dovadă că apariția și dezvoltarea lor nu este o consecință a necazului cel mare, ci “vin din necazul cel mare”, adică vin, ies din lume în perioada de timp de la venirea lui Isus Cristos și până la Armagedon. Ei trebuie să se spele înainte să sosească Armagedonul, căci va fi prea târziu atunci. ‘Ei fug la Munți’, și trebuie să facă asta înainte de venirea “iernii”, adică punctul culminant al necazului, Armagedonul. Ei au venit și încă vin, și cântă acum împreună cu rămășița: “Și toți îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul tronului și al bătrânilor și a celor patru ființe vii și cădeau pe fețele lor înaintea tronului și i se închinau lui Dumnezeu.” (Rev. 7:11) Ei îl onorează pe Iehova Dumnezeu și pe Regele său, și refuză să acorde glorie vreunei părți a organizației lui Satan. Ei nu sunt deloc ‘contaminați cu ideile și căile lumii’, ci sunt împotriva ei.

22. Acești oameni cu inimile oneste care au părăsit organizația lui Satan se află acum de partea Domnului, și vor să fie cunoscut și să facă cunoscut acest fapt, și se închină singurului Dumnezeu adevărat, Iehova, și Regelui său: “De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îi servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade pe tron va locui printre ei.” – Rev. 7:15.

23. Ei caută spre tronul lui Dumnezeu și Cristos, și nu spre vreun alt loc, și de aceea se află “înaintea tronului” și în văzul lui Iehova și al Regelui său, și participă la lucrarea de vestire a Regelui și a Împărăției. Ei se bucură de recunoașterea tronului, iar Dumnezeu își îndreaptă atenția binevoitoare spre ei cu scopul ca aceștia să fie ascunși în ziua mâniei sale. Ionadab a fost folosit ca un simbol ce prefigurează marea mulțime și, de vreme ce membrii acestei mari mulțimi sunt precum Ionadab, promisiunea făcută de el lui Ionadab se aplică acum mării mulțimi: “De aceea, așa a spus Iehova al oștirilor, Dumnezeul lui Israel: lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi va lipsi un bărbat care să stea înaintea mea, pentru totdeauna.” – Ier. 35:19.

24. Revelația 7:15 este într-adevăr cheia identificării mării mulțimi. În mod eronat, am adoptat până acum poziția că marea mulțime este o clasă adusă în existență din spirit, ai cărei membrii și-au neglijat privilegiile și au refuzat să participe la serviciul Domnului, dar care se așteaptă totuși ca Iehova să îi binecuvânteze grație căinței lor pe patul de moarte. Dar descrierea făcută în Revelație mării mulțimi spune că “se află înaintea tronului lui Dumnezeu, și îi servesc public” (*Diaglott*); “și îi oferă serviciu sacru” (*Rotherham*). Până acum aceștia, ca și alte creaturi din lume, în ignoranța lor “Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin” (Rom. 1:25). Dar acum aceștia văd și înțeleg și se supun cuvintelor lui Isus, Mielul lui Dumnezeu, care le spune “Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui să îi servești.” – Matei 4:10.

25. Dar în ce măsură îi servește marea mulțime lui Iehova? Revelația spune “îi servesc zi și noapte”. Ziua și noaptea înseamnă tot timpul, iar această descriere arată că marea mulțime îi servește lui Iehova tot timpul, indiferent de ceas. Ei nu se mulțumesc să lucreze opt ore pe zi și apoi să se lase de treabă la bătaia ceasului și să “muncească peste program”, ci sunt gata să răspundă la chemarea la serviciu la orice oră a zilei și a nopții. Rapoartele de pe teren din lunile recente se corelează deplin cu această concluzie. Mulți dintre cei ce sunt acum Ionadabi aud într-o zi adevărul, se dedică deplin Domnului și se alătură imediat lucrării de teren și găsesc plăcere în ea și sunt nerăbdători să facă tot ce pot. De asemenea, aceștia studiază cu zel Cuvântul lui Dumnezeu și astfel caută umilința și dreptatea, străduindu-se să se supună poruncilor lui Iehova.

26. Templul lui Iehova este organizația sa capitală și se află, așadar, pe Muntele Sion. Marea mulțime “îi servește zi și noapte în templul său”. Ei trebuie să vină în Sion, organizația lui Dumnezeu, împreună cu martorii lui Iehova, care fac parte din templu; acest lucru fiind prezis de cuvintele profetului Zaharia: “Iată ce a spus Iehova al oștirilor: "Ba încă vor veni popoare și locuitori din multe orașe; și locuitorii dintr-un oraș se vor duce la cei din alt oraș și vor zice: "Să mergem! Să mergem ca să îmbunăm fața lui Iehova și să-l căutăm pe Iehova al oștirilor! Voi merge și eu". Și multe popoare și națiuni puternice vor veni să-l caute pe Iehova al oștirilor la Ierusalim și să îmbuneze fața lui Iehova". Iată ce a

spus Iehova al oștirilor: "În zilele acelea, zece oameni din toate limbile națiunilor vor apuca, da, vor apuca poala hainei unui iudeu și vor zice: " Vom merge cu voi, fiindcă am auzit că Dumnezeu este cu voi." – Zah. 8:20-23, vezi *Pregătirea*, pg. 139.

27. Cuvintele rostite de Moise Israelului se aplică acum cu mai multă putere Israelului spiritual, adică rămășiței: "Să nu faceți precum facem noi aici, astăzi, fiecare tot ce este drept înaintea ochilor săi. Atunci va fi un loc pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeu vostru, ca să facă să locuiască numele său acolo; acolo să aduceți tot ce vă poruncesc; ofrandele voastre arse și sacrificiile voastre, zeciuielile voastre și ofranda ridicată a mâinii voastre și toate promisiunile voastre alese pe care le promiteți DOMNULUI. Și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeu vostru, voi și fiii voștri și fiicele voastre și robii voștri și roabele voastre și levitul care este înăuntrul porților voastre, pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu voi. Ia seama la tine însuși să nu aduci ofrandele tale arse în orice loc pe care îl vezi. Ci în locul pe care îl va alege DOMNUL într-unul din triburile tale, acolo să aduci ofrandele tale arse și acolo să faci tot ce îți poruncesc eu." – Deut. 12:8-14.

28. Aceeași regulă trebuie respectată de către marea mulțime, pentru că a devenit parte a organizației lui Dumnezeu. Ei trebuie să vină la Sion, templul lui Dumnezeu, și să se închine acolo, și nu în vreo organizație a lumii numită "biserica". Iehova spune: "și ei să știe că această casă, pe care am zidit-o eu, este chemată după numele tău." (Isa. 56:7; 1Regi 8:41-43) Mare mulțime trebuie să îi urmeze pe martorii lui Iehova pe drumul înalt spre Sion. (Isa. 35:8-10; 62:10) Ei trebuie să-și amintească și să dea ascultare cuvintelor profetului lui Dumnezeu, și anume: "Dar DOMNUL este în templul lui sfânt: tot pământul să tacă înaintea lui." (Hab. 2:20) Templul lui Iehova nu se află în niciun loc din organizația lui Satan, și de aceea marea mulțime trebuie să fugă din Babilon, care este organizația lui Satan, și să ia cu curaj poziție de partea Domnului și să se asocieze cu unșii lui Dumnezeu. "În templul său", unde servește marea mulțime, nu înseamnă în curtea interioară, pentru că acesta este rezervată exclusiv clasei preoțești a lui Iehova. Marea mulțime este separată și pusă în "curtea exterioară" și "pavajul de jos" al templului, iar ei slujesc lui Iehova zi și noapte, adică încontinuu. (Ez. 40:17, 18; 44:19; 46:3, 9, 10, 20-24) În chip vădit, se face acest comentariu despre serviciul lor continuu pentru a arăta că nu fac compromisuri niciodată cu organizația lui Satan și pentru a nega decisiv insinuarea că ar face-o.

29. Locuința tuturor celor care îl iubesc și îi servesc lui Dumnezeu este cu Iehova, și nu cu Satan. "Și cel [Iehova] ce stă pe tron va locui în mijlocul lor". Cristos își începe acum domnia, chiar în mijlocul dușmanilor. (Rev. 11:17; Ps. 110:2) Prin această regulă, toată organizația lui Iehova locuiește sub protecția lui. El va "așeza cortul peste ei" (*Diaglott*) "își va întinde cortul peste ei" (*R.V.*). Astfel, Ionadabii sau marea mulțime vor fi ascunși în ziua mâniei lui Dumnezeu. (Rev. 21:3, *Diaglott*) Cristosul este cel care stă în tabernacolul lui Dumnezeu. Prin Isus Cristos, Iehova locuiește împreună cu marea mulțime și o umbrește ca

să o protejeze și aline. Iehova locuiește astfel cu ei prin reprezentantul său, Cristos, pentru că aceștia au fugit acolo, în “orașul de refugiu”. Mai Marele Iehu i-a invitat în car, adică în organizația lui Iehova, și-și întinde cortul peste ei. Marea mulțime a fost însemnată pe frunte de către ‘bărbatul îmbrăcat în in, cu călimara la brâu’ al lui Iehova, adică de cei care le-au adus mesajul numelui și Împărăției lui Dumnezeu. (Ez. 9:3) Dumnezeu și Regele său sunt speranța și nădejdea lor. “Pe muntele înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va aduce mlădițe și va da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor locui toate păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui ele.” – Ez. 17:23.

30. Pe pământ, există milioane de persoane care au flămânzit și flămânzesc după ceva mai bun decât “pleava” cu care au fost hrăniți de sistemele babiloniene numite “biserici”. Încă de la venirea Domnului la templu, martorii lui Iehova au avut privilegiul de a duce la acești flămânzi mesajul adevărului, iar cei ce s-au hrănit cu el nu vor mai avea niciodată de ce să flămânzească sau să înseteze: ” Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta; nici soarele nu va cădea peste ei, nici vreo arșiță.” – Rev. 7:16.

31. În organizația lui Satan sau, mai precis, sub ea, cei onești au flămânzit și însetat atât la figurat, cât și la propriu. Marele “copac din mijlocul pământului” care îi aparține lui Satan nu le mai dă niciun fel de umbră. Cei din lumea lui Satan pretind că sunt lumina lumii, dar tot ei îi biciuiesc și înfierează pe oamenii onești; dar acum, de la venirea Domnului Isus la templu, după ce s-a sunat dintr-o patra trâmbiță (Rev. 8:12) și s-a revărsat cel de-al cincilea pahar (Rev. 16:8, 9), aceste evenimente i-au făcut pe cei ce se considerau “soarele lumii” să fie eclipsați, iar acum arșița nu mai e atât de puternică pentru cei din clasa oilor de sub ei, care au auzit și au citit mesajul numelui și Împărăției lui Dumnezeu. Aceștia oameni onești au trecut de partea organizației lui Dumnezeu, care este “femeia” lui, care este “înveșmântată cu soarele” (Rev. 12:1). Așa-zisul “soare al lumii” nu își mai revărsă dogoarea asupra lor. Acest lucru este în deplină concordanță cu cuvintele profetului Isaia cu privire la oamenii onești din lume care caută acum umilința și dreptatea: “Nu vor flămânzi nici nu vor înseta; nici căldura nici soarele nu îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va conduce, pe lângă izvoarele de apă îi va călăuzi. Și toți munții mei îi voi face o cale și drumurile mele mari vor fi înălțate. Iată, aceștia vor veni de departe; și, iată, aceștia din nord și din vest și aceștia din țara lui Sinim.” – Isa. 49:10, 12.

32. Isus Cristos, aflat la templu în calitate de Cap al organizației principale a lui Iehova, îi conduce și hrănește acum pe cei care se supun cu onestitate conducerii sale. “Iată, l-am dat ca martor poporului, un conducător și comandant poporului.” (Isaia 55:4) El este adevăratul Soare, “Eu sunt lumina lumii” (Ioan 8:12) Marea mulțime, care stă înaintea tronului, nu va mai înseta și flămânzi: “Pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce la izvoarele vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate lacrimile de la ochii lor.” (Rev. 7:17) În mâna Domnului Isus este încredințată toată puterea, iar Mielul lui Dumnezeu va fi Păstorul lor. El este adevăratul Rege-Păstor, care a

fost doar prefigurată de David. “Și voi ridica un singur păstor peste ele și el le va paște, servitorul meu David; el le va paște și va fi păstorul lor. Și eu DOMNUL voi fi Dumnezeu lor și servitorul meu David va fi un prinț printre ei; eu DOMNUL am vorbit aceasta.” – Ez. 34:23, 24.

33. Marea mulțime sau clasa Ionadabilor sunt în mod evident cei pe care Isus i-a numit “alte oi” ale sale. Isus le-a spus discipolilor săi credincioși: “Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele. Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea mea; și va fi un singur staul și un singur păstor.” – Ioan 10:14-16.

34. Toți cei care vor veni și vor rămâne în organizația lui Iehova trebuie să fie o singură turmă aflată în armonie, fie în ceruri sau pe pământ. Cuvintele lui Isus se aplică la venirea sa la templu în 1918 și perioadei ulterioare: “Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre. Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.” – Mat. 25:32, 33.

35. El este Cristosul, Conducătorul și Comandantul, și întreaga creație vie trebuie să îl recunoască, și fiecare genunchi să se plece înaintea lui și fiecare limbă să mărturisească că el este Cristos, Domnul, fie că se află în cer sau pe pământ, și toți trebuie astfel să-l recunoască spre gloria lui Dumnezeu cel Atotputernic. – Fil. 2:9-11.

36. Fie căci creatura, oricare ar fi ea, primește viață în cer sau pe pământ, trebuie să-l recunoască pe Iehova și să i se închine ca unicului Dumnezeu adevărat și Atotputernic și lui Isus Cristos ca Rege și Reprezentantul Principal al său; și fiecare creatură care primește viață în cer sau pe pământ trebuie să fie absolut loială și credincioasă lui Dumnezeu; cerințe care condiționează accesul la viață. Este, deci, întrutotul inconsecvent și nescriptural să afirmăm că Dumnezeu va privi aprobator loialitatea limitată sau calificată, condiționată, față de el. A afirma că marea mulțime este o clasă indiferentă dar că Dumnezeu este îndurător cu ei pentru că au totuși puțină credință, și că îi va salva în ceruri în cele din urmă, este o afirmație fără niciun temei scriptural. Marea mulțime trebuie să fie condusă de Isus Cristos și hrănită de el înainte de Armagedon, și trebuie să se afle sub protecția lui și să fie purtată prin Armagedon. “Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va păstori și îi va călăuzi la izvoarele apelor vieții”. Isus Cristos merge pe ‘drumul înalt al sfințeniei’, iar turma sa de păstori, membrii unși ai casei regale, îl urmează (Isa. 35:8-10) Apoi Domnul spune: ”Și toți munții mei îi voi face o cale și drumurile mele mari vor fi înălțate.” – Isa. 49:11.

37. “Celelalte oi”, adică marea mulțime, îi vor urma și vor fi împreună cu martorii lui Iehova și vor fi duși spre “izvoarele apelor vieții” (R.V.) Din acest motiv, toți cei ce se vor lăsa astfel conduși nu vor mai înseta niciodată. Nu vor mai trebui să meargă la izvoarele secate ale sistemului crud și diavolesc ci, prin îndurarea lui Iehova și prin mâinile Domnului Isus Cristos vor fi conduși la izvoarele apelor vieții. (Ier. 2:13) Îndrumarea celor onești departe de apele secate

și murdare a început când Domnul a făcut să sune ce-a de-a treia trâmbiță și a revărsat al treilea pahar sau plagă. (Rev. 8:10, 11; 16:4) Astfel, au fost scoase la iveală “apele amare ale acestei lumi”. Apoi Domnul i-a îndrumat, și încă îi îndrumă, pe cei ce îl iubesc spre apele vieții.

BUCURIA

38. Cei din marea mulțime nu sunt “sfinții necazului”. Ei nu au fost desăvârșiți de necaz. Ei sunt un grup de creaturi bucuroase care sunt active și zeloase pentru Iehova și Împărăția sa. Fiecare om care îl caută cu onestitate pe Dumnezeu și dreptatea a fost, înainte să îl găsească pe Domnul, profund îndurerat din cauza răutății vizibile în rândul celor care pretind că sunt urmași ai lui Cristos și care operează prin organizații bisericești în numele său. Aceștia oameni cu inimile oneste au vărsat lacrimi din cauza lucrurilor rele pe care le-au văzut comise în numele Domnului. Ei au asistat la acestea în toate confesiunile bisericești, dar mai ales în ierarhia Romano-catolică. Dar, o dată cu venirea Domnului Isus la templu, și adunarea celor credincioși în jurul lui, cei credincioși au strigat de bucurie. Mulți dintre aceștia au ieșit din sistemele religioase și s-au bucurat mult când l-au aflat pe Domnul. Domnul i-a trimis pe aceștia cu mesajul veștii bune și i-a informat pe oamenii onești că scopul său este de a distruge organizația rea și asupritoare a lui Satan și de a instaura apoi un guvern al dreptății, iar acest mesaj, primit în inimi bune și sincere i-a fericit pe mulți și i-a făcut să se bucure. Cei care au trecut cu totul de partea lui Dumnezeu și a Împărăției sale au încetat, așadar, să plângă. “Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor” (*R.V.*) Lacrimile au fost vărsate din cauza ocărilor aduse la adresa numelui sfânt al lui Iehova, proferate de persoane ipocrite care pretindeau că sunt servi ai Domnului. Cei onești au vărsat lacrimi pentru că nu puteau înțelege de ce oamenii care pretindeau că îi servesc lui Dumnezeu îi insultă totodată numele său sfânt. Când au primit mesajul adevărului și au aflat că Satan a insultat dintotdeauna numele lui Dumnezeu, ca și toți slujitorii lui Satan, prin înșelăciune, fraudă, amăgire și pretenții false, și au aflat și că Iehova își va justifica în curând numele prin Împărăția sa sub Cristos, lacrimile celor cinstiți au încetat să curgă, și în locul lor inimile le-au fost umplute de bucurie, iar fețele lor s-au înveselit și au trecut deplin de partea Domnului.

39. Chiar și Ioan, cel ce a primit revelația, “a plâns mult” până când a fost informat că Isus Cristos s-a calificat drept Justificatorul lui Iehova, și că EL este Cel care dezvăluie scopurile lui Iehova și execută judecățile sale. (Rev. 5:4) Fiecare creatură onestă care vede și apreciază scopul lui Iehova se umple de bucurie. În acest fel, cei ce caută cu sinceritate adevărul au primit “semnul de pe frunțile lor” și au luat decizia inteligentă de a căuta refugiu la Domnul. (Ez. 9:4) Ei știu că toate lucrurile bune și toate binecuvântările vin de la Iehova, și astfel El le șterge toate lacrimile. “Orașul sfânt”, care este organizația lui Dumnezeu,

se coboară din ceruri; iar acum dreptatea va fi întărită pentru totdeauna, și nu vor mai fi lacrimi de vărsat pentru cei ce rămân în armonie cu Dumnezeu. – Rev. 21:1-4.

40. Clasa servului uns al lui Iehova ar trebui acum să ia un moment de reculegere în care să se gândească ce privilegii i-au fost oferite de Iehova începând cu 1914, când cel rău și îngerii săi au fost alungați din ceruri. Satan, realizând că nu are mult timp, a devenit foarte mânios și a fost obsedat de atunci de distrugerea întregii cărnii, și și-ar putea îndeplini scopul său dacă Iehova Dumnezeu nu ar interveni. “De dragul unșilor săi”, pentru ca ei să poată fi martori ai numelui lui Iehova, Dumnezeu a oprit Războiul Mondial (Mat. 24:21, 22) Iehova și-a eliberat apoi poporul de constrângerile care i-au limitat în timpul aceluia război, ca să se poată organiza și să îndeplinească lucrarea sa. Rămășița a primit porunca: ” Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.” – Mat. 24:14.

41. Această mărturie trebuie pusă; și atunci când va fi pusă va urma cel mai mare necaz suferit vreodată. Această perioadă de timp și cea ce precedă imediat Armagedonul este cea în care martorii lui Iehova au primit privilegiul de a merge înainte cu mesajul adevărului. Sub comanda Domnului, ei au plecat să “curețe drumul de pietre și să ridice un stindard pentru popoare [oamenii onești]” (Isa. 62:10) Martorii lui Iehova au înaintat în această lucrare cu cântece de bucurie pe buzele lor pentru că știu că Regele se află pe tronul său și justificarea numelui lui Iehova este aproape. Împotriva înaintării lor, dușmanul face cele mai mari eforturi ale sale ca să-i distrugă, pentru că depun mărturia lui Isus Cristos, respectând porunca lui Dumnezeu. (Rev. 12:17) Dar persecuția, oricât de puternică ar fi, nu a stins sau tocit de loc zelul celor credincioși. Ei au observat mâna Domnului împărțind popoarele, și au văzut “caprele” reunindu-se sub comanda lui Gog pentru a îndeplini voința lui Satan, și au observat și cum “oile” oneste se adună într-o ceată sub conducerea Domnului. Acum, ei privesc cum clasa “celorlalte oi” este adusă în orașul de refugiu înaintea celei mai mari frământări a lumii.

42. O dată cu această cunoștință și privilegiu vin însă și responsabilități mai mari pentru acești martori ai lui Iehova, și anume de a-și executa cu zel și stăruință mai mare lucrarea de depunere a mărturiei înaintea oamenilor binevoitori. Văzând și apreciind aceste lucruri, aceștia sunt hotărâți ca niciun fel de persecuție sau împotrivire, oricât de puternică, să îi abată de la împlinirea fidelă a datoriei ce le-a fost încredințată. Ierarhia romano-catolică și ceilalți din gloata rea a lui Satan pot face orice vor. Din îndurarea lui Iehova, martorii săi credincioși vor continua să dea glas laudelor Celui Preaînalt. Și pe Ionadabi îi așteaptă o răspundere sporită, pe măsură ce ajung să vadă și să înțeleagă adevărul. Ei trebuie să se îngrijească și să se dovedească credincioși și loiali Domnului, și să facă tot ce pot face cu mâinile lor; iar această condiție precede intrarea în marea mulțime menționată în Revelație. Această mare mulțime a preluat acum cântecul și spiritul de serviciu ce caracterizează rămășița, și

împreună cu ea, cu martorii ui Iehova, continuă să mășăluiască spre Armagedon și spre justificarea numelui sfânt al lui Iehova. Cerurile se bucură acum pentru că ziua justificării numelui lui Dumnezeu a sosit. Rămășița unsă și marea mulțime cântă împreună pe pământ: ” Spuneți printre păgâni că DOMNUL domnește, lumea de asemenea va fi întemeiată astfel că nu va fi clătinată, el va judeca poporul cu dreptate. Să se bucure cerurile și să se veselească pământul; să urle marea și plinătatea ei.” – Ps. 96:10, 11, *A.R.V.*

42. Dar, dacă aceasta este perspectiva corectă asupra mării mulțimi, atunci cum putem să o armonizăm cu scripturile cu privire la “prizonieri”; “preoți” și “leviți”; “țapul ispășitor”, “Samson” și “fecioarele neînțelepte”? Dacă precedentă concepție cu privire la marea mulțime este cea corectă, atunci toate aceste alte chestiuni se vor dovedi a fi în armonie deplină cu ea; și din îndurarea Domnului vor fi analizate în ediții ulterioare ale *Turnului de Veghere* .

(*Va urma*)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Care este “cea mai mare și dintâi poruncă” ? Când și cui se aplică? Care este expresia supunerii la această poruncă?

3, 4. Ce se arată prin afirmația că marea mulțime “stătea înaintea tronului și înaintea mielului, înveșmântați cu robe albe și cu ramuri de palmieri în mâini”? În versetul 12 cui și la ce spun îngerii “Amin”? Ce se arată prin aceasta, împreună cu următoarea formă de închinare consemnată acolo?

5. Explicați întrebarea pusă în versetul 13. Cine a pus această întrebare, și care este semnificația acestui fapt?

6-8. Explicați dacă scripturile sau faptele indică faptul că “marea mulțime” ar fi o clasă născută din spirit și că membrii ei se găsesc acum în sistemul confesional al bisericilor, din care vor ieși mai târziu.

9-11. Explicați semnificația atitudinii lui Ioan vădită în cuvintele sale din versetul 14 și a faptului că bătrâni știau și dădeau răspunsul corect la întrebarea pusă. Cum se împlinește această parte a viziunii profetice?

12-15. Când și cum ‘vine din necazul cel mare’ marea mulțime?

16. Explicați scopul pentru care au fost ‘scurtate zilele de necaz’.

17-20. Cum a fost aplicată lucrarea de curățare, așa cum se prefigurează în Zahaira 3:3-5? Ce se distinge acum clar ca fiind prefigurat simbolic în (a) “robele” cu care era îmbrăcată “marea mulțime” și (b) faptul că “și-au spălat robele, și le-au albit în sângele Mielului”.

21-24. Arătați că acum se distinge clar un grup, o adunare care se potrivește exact descrierii din capitolul șapte al Revelației cu privire la “marea mulțime”.

25-28. Arătați cât de potrivite sunt următoarele afirmații cu privire la această mare mulțime (a) că îi servesc lui Dumnezeu “zi și noapte” (b) că îi servesc (îndeplinesc un serviciu sacru) “în templul său”.

29-32. Folosind versete aflate în corelație, aplicați afirmația că (a) “Cel ce stă pe tron își va întinde cortul peste ei” (b) afirmația din versetul 16.

33-36. Identificați “celelalte oi” la care face referire Isus în Ioan 10:16. Evidențiați și comparați regula cu privire la responsabilitate aplicată la “oile” menționate în Ioan 10:14 cu aplicarea ei la “celelalte oi”.

37-39. Cum se realizează “călăuzirea” și “hrănirea” prezise în versetul 17? Explicați “lacrimile” menționate acolo. Cum “șterge” Dumnezeu aceste lacrimi?

40, 41. Care sunt privilegiile acordate de Iehova poporului său de când a ‘scurtat timpul de necaz’? Explicați împotrivirea la transmiterea mesajului adevărului de către ei. Care sunt dovezile că mărturia depusă servește scopului declarat al lui Iehova?

42. Evidențiați (a) responsabilitatea care însoțește această cunoștință și privilegiu și (b) dovada aprecierii unei asemenea cunoștințe, privilegiu și responsabilități.

43. În acest moment, ce alte versete conexe necesită examinare?

Adevărații servi ai lui Dumnezeu

Un creștin este o persoană care este unsă de Iehova prin Isus Cristos și care este, așadar, un urmaș al lui Cristos. Isus Cristos este Capul tuturor creștinilor adevărați, și de acea adevărații creștini constituie membrele corpului său. (Col 1:18). “Biserica, adunarea” înseamnă de fapt “cei chemați”. Dumnezeu este cel care i-a așezat pe membrii adunării în corp după bunul lui plac, și Dumnezeu este cel ce investește adunarea cu autoritate, atât pe Capul ei cât și pe membrii acesteia. (1Cor. 12:12-14; 18) Rezultă, deci, că singurul mod de a determina care este lucrarea potrivită pentru creștini atâta vreme cât se află pe pământ este să determine ce lucrare a efectuat Isus cât timp s-a aflat el pe pământ și ce le-a poruncit să facă membrilor corpului.

Mulți au pretins că acceptă Creștinismul deoarece cred că este mai bun decât alte religii. Aceștia s-au înșelat în această privință. Creștinismul nu este o religie. Religia este o formă exterioară sau o ceremonie prin care un om recunoaște existența unei puteri supreme. Toate popoarele au o un fel sau altul de religie.

Religiile pot fi, în mod just, încadrate în 2 categorii, și anume: (1) “adevărata religie” (Iacob 1:27), care înseamnă supunerea iubitoare față de Iehova Dumnezeu și serviciul cu bucurie în slujba lui; și (2) religiile lumii, care include diverse forme exteriorizate de închinare practicate de oameni, prin care

aceștia își arată credința într-o putere superioară, putere care are de-a face, după cum cred ei, cu binele lor etern. Toate popoarele pământului practică vreun fel de formalitate numită “religie” și neîndoielnic toate sunt sincere în demersul lor. Termenul “religia lumii” se referă la forme de închinare exterioare practicate de oamenii care fac parte din lume. La scurt timp după ce apostolii lui Isus Cristos au murit, religia numită acum “religia creștină” a devenit una dintre marile religii mondiale, și a rămas așa de atunci. Lideri din organizația numită “creștinătate” s-au implicat total în politică și au devenit parte a puterilor care conduc lumea, și apoi tot felul de formalități au fost introduse în aceste așa-zise organizații “bisericești”, formalități care tind să-i îndepărteze pe oameni de Iehova Dumnezeu și să-i apropie de Satan, “dumnezeul acestei lumi.”

Adevărații creștini nu se dedau formalităților și ceremoniile, ci caută prin Cuvântul lui Dumnezeu să-i determine voința și, aflând-o, să o împlinească indiferent de timp, loc sau condiții. Atunci când Isus s-a aflat pe pământ, nu s-a dat niciodată la formalități și nu a oficiat niciun fel de ceremonie. A mâncat la cina de paști, dar nu ca un gest formal religios, ci cu scopul de a prezenta ilustrația care prefigura realitatea, marea jertfă pe care a adus-o, jertfindu-se pe sine. Urmașii lui țin în fiecare an comemorarea morții sale, dar nu ca sărbătoare formală, ci pentru a-și păstra în amintire scopul morții sale. Isus i-a muștrat pe farisei pentru formalismul lor fățuș. – Mat. 23:13-29.

Chiar și în aceste zile din urmă, când cei consacrați au aflat că doctrina chinurilor veșnice și altele înrudite cu ea sunt false și mincinoase, precum însuși Satan, unii dintre ei privesc chemarea cerească a unui creștin dintr-un punct de vedere extrem de îngust. Ei spun: “Cât de bucuroși vor fi când vom scăpa de încercările și necazurile acestei lumi rele și ne vom scălda în răsăritul iubirii lui Dumnezeu”. Aceștia se gândesc doar rareori la îndeplinirea misiunii ce le-a fost încredințată pe cale divină. Își spun: “Trebuie să ne desăvârșim caracterul și să ne pregătim să mergem în rai.” Nu există nici o consemnare în Scripturi că Isus și-a fi deplâns vreodată condiția sa de pe pământ sau ar fi pretins că voia să scape de încercările și necazurile lumii rele și să meargă în ceruri. Niciodată, în niciun moment, Isus nu a spus nimic despre desăvârșirea caracterului pentru ca Dumnezeu să-l ia în ceruri. Este adevărat că s-a rugat ca Tatăl său să-l glorifice cu gloria pe care a avut-o înainte să vină pe pământ (Ioan 17:5), dar asta s-a petrecut doar după ce își terminase lucrarea pe pământ. El nici măcar nu a cerut marea răsplată a nemuririi. Este adevărat că creștinul are speranța nemuririi înainte și se bucură de această speranță; dar dacă doar aceasta ar fi singura cauză pentru care este creștin, atunci nu s-ar ridica la înălțimea scopului lui Dumnezeu pentru el.

Isus a spus că a venit pe pământ pentru că Tatăl său l-a trimis. “ Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis.” (Ioan 6:38) ‘Am venit în numele Tatălui meu’ (Ioan 5:43) El nu a venit să-și mărească numele sau să strălucească între oameni. (Ioan 5:20) El a venit pe pământ să lucreze, și a fost mereu zelos în munca sa. A spus: “Eu trebuie să lucrez faptele

celui ce m-a trimis cât este ziua; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.” (Ioan 9:4) Mai mult, a zis: “ Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.” (Mat. 20:28) Clericii pretind că sunt slujitori, dar doresc mereu ca alții să le servească. Dumnezeu a prezis acest lucru prin profetul său. – Isa. 56:10, 11.

Isus a spus că a venit ca slujitor, să servească. Un slujitor este cineva investit cu putere și autoritate pentru a reprezenta o putere sau autoritate superioară și care își îndeplinește datoriile serviciului său și servește. El este reprezentantul unui guvern, al unei puteri. Este ambasadorul care îndeplinește servicii în capacitatea sa oficială. Autoritatea sa este limitată de misiunea pe care a primit-o de la cel ce l-a numit. “Slujitor” înseamnă actul de a servi în armonie cu puterea sau autoritatea delegată. Este actul de a îndeplini datoriile sau funcțiile rangului de slujitor. Serviciul unui creștin înseamnă așadar actul de a servi în armonie cu puterea și autoritatea delegată lui de marele Iehova Dumnezeu.

Dumnezeu le-a poruncit celor pe care Dumnezeu i-a uns cu spiritul său să îndeplinească lucrarea sa. Încredințarea autorității pe care o conferă creștinilor este stabilită în Cuvântul său: ”Duhul Domnului DUMNEZEU este peste mine, deoarece DOMNUL m-a uns să predic vești bune celor blânzi; el m-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate captivilor și deschiderea închisorii celor ce sunt legați. Să vestesc anul de îndurare al DOMNULUI și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei care jelesc. Să rânduiesc celor ce jelesc în Sion, să le dau frumusețe în locul cenușii, untdelemnul bucuriei în locul jelierii, îmbrăcămintea de laudă în locul duhului de apăsare; să fie numiți pomi ai dreptății, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat.” – Isa. 61:1-3.

Isus a citit această însărcinare în prezența și auzul altora și l-a aplicat la sine. (Luca 4:18-21) Toți membrii corpului primesc aceeași ungeră prin Cap și sunt convocați să facă o lucrare asemănătoare cu cea a lui Isus (2Cor. 1:21; 1Ioan 2:20, 27; 1Petru 2:21) Atunci când Isus și-a terminat lucrul pe pământ și era gata să-și ia rămas-bun oficial de la discipolii săi, le-a zis: “Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu.” (Ioan 20:21) “De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28:19) Acest lucru dovedește că Dumnezeu are o lucrare pe care creștinii trebuie să o realizeze cât trăiesc pe pământ, și nu pot lenevi și fi totuși pe placul Domnului. Această muncă sau lucrare constă în rostirea adevărului despre Dumnezeu și scopul său, de a-și justifica numele și a-l împăca pe om cu sine.

După ce Isus s-a înălțat la ceruri, apostolii și-au dat seama că le-a fost încredințată o misiune pe care trebuie să o realizeze. Au căutat imediat pe cineva pe care să-l pună în locul lui Iuda, care primise un rol în serviciu la care a renunțat rușinos la acel drept. (Fapte 1:17, 25) Mai târziu, Pavel a fost ales ca unul dintre apostolii care să poarte numele Domnului înaintea națiunilor. (Fapte 9:15) El a realizat lucrarea ce i-a fost încredințată, în pofida puternicei

împotriviri de atunci. El a spus: “Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adevăresc evanghelia harului lui Dumnezeu”. - Fapte 20:24

Pavel a fost uns ca membru al corpului lui Cristos. Toți adevărații creștini sunt unși și ei de spiritul lui Iehova ca membrii ai corpului lui Cristos. Toți aceștia primesc chemarea cerească. Adresându-se lor, Pavel le spune: “De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Cristos Isus. Care a fost credincios celui ce l-a rânduit, așa cum și Moise a fost credincios în toată casa lui.” – Evr. 3:1, 2.

Acest îndemn vrea să spună că toți creștinii trebuie să ia în seamă, cât trăiesc pe pământ, lucrurile pe care le-a făcut Isus și să procedeze asemeni lui. Faptul că apostolul face apel la creștini să ia ca model pe Isus Cristos este de mare importanță. Pe pământ, Isus a fost însărcinat cu serviciul Cuvântului lui Dumnezeu. El a fost Apostolul și Ambasadorul lui Dumnezeu. El a declarat că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și că trebuie să-l spună celor ce vor să audă. El a spus: “Eu, pentru aceasta m-am născut și din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea.” (Ioan 18:37) Lucrul pe care apostolul Pavel îl evidențiază cu privire la Isus este că a fost credincios lui Dumnezeu, care l-a numit ca slujitor, ca delegat al său. (Evr. 3:2) Atunci când și-a terminat lucrarea pe pământ, a primit înaltul titlu de “Credincios și Adevărat” (Rev. 3:14, 19:11) Cei care vor să câștige răsplata statutului de co-moștenitori în ceruri trebuie să fie și ei credincioși lui Dumnezeu, prin împlinirea lucrării ce le-a fost încredințată de El. – Rev. 2:10.

Unșii sunt slujitorii lui Dumnezeu, așadar servii săi. Fiecare dintre ei este un serv sau un slujitor, și toți credincioși laolaltă constituie Servul lui Dumnezeu, al cărui Cap este Isus Cristos (Isa. 42:1) Mulți oameni au fost îndepărtați de Dumnezeu și din serviciul lor credincios pentru că s-au considerat mai importanți decât ar trebui. Omul devine impresionat ușor de propria sa importanță. Începe să dorească și să primească laudele oamenilor. Uită de Dumnezeu și privește la sine și se consideră important. Apoi devine trufaș, auster și mândru. “ Mândria merge înaintea distrugerii și un duh îngâmfat înaintea căderii.” (Prov. 16:18) Omul decade curând cedând amăgirilor dușmanului și încetează să fie slujitorul lui Dumnezeu.

Apoi, alții care ajung la o cunoștință a adevărului sunt făcuți să îi privească cu admirație pe predecesorii lor. Aceștia așteaptă cu nerăbdare vremea când vor fi la rândul lor măreți și puternici și vor primi laudele oamenilor. Îi laudă pe oamenii care le-au fost lideri, și uită de Dumnezeu și de obligațiile lor față de legământul de a face voia lui Dumnezeu. Căutând onoare și glorie pentru sine sau glorificându-i pe oameni, aceștia cad în capcana Diavolului. Încep să considere că aspectul lor personal este important, încep să poarte un veșmânt special pentru a atrage atenția altora, și stau la amvon și își împreunează mâinile și pozează plini de devotament ca să fie văzuți de oameni și își compun un chip

pios și o voce evlavioasă ca să fie văzuți și auziți. A face așa ceva înseamnă a-ți uita adevărata misiune și a cădea în capcana dușmanului. A înălța elogii oamenilor care sunt învățători sau lideri tinde să îndepărteze mințile oamenilor de Dumnezeu și din serviciul său. Încercarea de a face pe plac oamenilor îi duce în capcana dușmanului.

Adevăratul serv sau slujitor al lui Dumnezeu caută mereu să-l reprezinte pe Dumnezeu cu credință și să-l mulțumească. Pavel nu i-a lăudat niciodată pe alți oameni, nici nu a căutat să se înalțe în ochii lor. A spus: “De aceea nimeni să nu se laude cu oameni”. “de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1Cor. 3:21; 6:20) Despre sine și serviciul său pentru semenii săi, servi ca și el, a spus: “ Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine? Sau ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare către voi, sau recomandări din partea voastră? Nu că suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noastră este de la Dumnezeu, care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață”. “De aceea văzând că avem acest serviciu, așa cum am primit milă, nu ne descurajăm; Ci am renunțat la cele ascunse ale necinstei, nu umblând în viclenie, nici mânuind înșelător cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului ne recomandăm pe noi înșine conștiinței fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu.” – 2Cor. 3:1, 5, 6; 4:1, 2.

Fiecare creștin adevărat este o nouă creatură. “De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.” (2Cor. 5:17) O creatură este alcătuită dintr-o minte, o voință, o inimă și un organism. Organismul noii creaturi în Cristos este corpul de carne, uman. Acesta este slab și imperfect. Această nouă creatură este cea căreia îi este încredințat un rol în “serviciul noului legământ” și “serviciul împăcării” (2Cor. 3:6; 5:18); așadar apostolul, vorbind despre serviciul ce i-a fost încredințat lui și fraților săi, se referă la el ca la o “comoară”. Este într-adevăr o comoară, pentru că este o misiune foarte importantă. El a spus: “Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu și nu din noi.” (2Cor. 4:7) Unii s-au folosit greșit de această scriptură pentru a arăta că noua creatură este ceva diferit și separat de omul creștin, și se află în interiorul lui și trebuie dezvoltată. Dar apostolul nu voia să spună nicidecum așa ceva; ceea ce voia să spună este că noii creaturi în Cristos i-a fost încredințat acest serviciu și, fiind un vas de lut – deci imperfect, Dumnezeu a aranjat astfel încât excelența și puterea să nu pară că vine de la om, ci – așa cum și este de fapt – de la Dumnezeu. Acest lucru prețios, această mare comoară, și anume serviciul, este cel la care Isus s-a referit prin “talantii” interesul Împărăției, încredințați urmașilor săi de pe pământ. (Mat. 25:14-30) Care este, atunci, serviciul încredințat de Dumnezeu unșilor săi. Răspunsul este ‘serviciul noului legământ’, de a fi un popor pentru numele lui Iehova, ca și “serviciul împăcării”. Cei care au fost aduși în Cristos au devenit noi creaturi. Înainte de deveni noi creaturi, aceștia trebuie să fie împăcați, cu Dumnezeu prin justificare. Ca noi creaturi, li se încredințează misiunea care i-a

fost dată lui Isus pentru că sunt membrii ai corpului său. Lucrarea lor pe pământ, aşadar, este să le spună oamenilor despre scopul generos şi îndurător al lui Dumnezeu de a-şi justifica numele, incluzând împăcarea cu omul. Până în acest punct, argumentul apostolului este: “De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi. Şi toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuşi prin Isus Cristos şi ne-a dat serviciul împăcării; Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; şi ne-a încredinţat cuvântul împăcării.” (2Cor. 5:17-19) Esenţa argumentului apostolului de aici este că toate lucrurile pornesc de la Iehova; că el a împăcat adunarea cu sine prin Isus Cristos; şi că le-a încredinţat membrilor corpului lui Cristos serviciul împăcării; că Dumnezeu împacă lumea cu sine prin Cristo; şi că membrii corpului său sunt ambasadori pentru Cristos şi, în această calitate, trebuie să îndeplinească funcţia unor ambasadori. - 2Cor. 5:20.

Scrisori

LĂUDAT FIE IEHOVA PENTRU BUNĂTATEA SA IUBITOARE

DRAGĂ FRATE RUTHEFORD:

Lăudat fie Iehova pentru bunătatea sa iubitoare! Bogatele binecuvântări ale congresului de la Washington au fost multe. Privilegiile de a-i servi Dumnezeului nostru au fost mult adâncite în inima şi mintea mea, şi atunci când am aflat că această mare mulţime va fi hrănită de noi, pentru ca şi membrii ei să-l poată lăuda pe Iehova, ei bine, inima mi-a tresăltat de bucurie.

A şti că papalitatea malefică va fi curând stârpită; că prostituata va cunoaşte ura coarnelor; că oamenii cu inima sinceră vor fi treziţi ca să stea de partea lui Iehova – toate aceste lucruri mă entuziasmează peste măsură.

Discursurile au fost revigorante şi, dacă-mi permiteţi sugestia, sper să vă aud din nou vorbind atât de liber şi amplu pe cât aţi făcut-o luni. Discursul dvs. a fost un tonic puternic. Cred că a avut un loc bogat pentru poporul lui Dumnezeu. Formalitatea discursului este vitală, dar libertatea şi căldura acelei cuvântări de luni i-a stimulat pe fraţii dvs. mult mai mult decât vă imaginaţi, sunt sigur.

Nu voi uita niciodată emisia la scară globală şi bătălia de la Alexandria. S-a dovedit punctul din ultimul *Turn de Veghere* cu privire la unitatea corpului în suferinţă, chiar dacă nu toţi vor fi în închisoare. Mă aflu în Alexandria cu Fratele Hessler şi am avut privilegiul de a trata un frate bolnav în celula sa la ora 3 a.m. Sunt destul de convins că sufream de dragul acestor suflete credincioase

pe cât sufereau și ele în realitate, căci am clocotit atât de mult în sinea mea când i-am văzut tratați astfel de dușmanul cel rău.

Bucurându-mă cu dvs. în fiecare înaintare a Împărăției, sunt,
Al vostru în serviciul lui Iehova,
H.L. PHELBRICK, *Massachussets*.

HRANĂ SPIRITUALĂ FĂRĂ PERECHE

DRAGĂ FRATE ÎN CRISTOS J.F. RUTHERFORD:

Prin intermediul acestei scrisori doresc să îmi exprim sincerele mulțumiri pentru frumoasele, instructivele și plinele de viață lucrări ale adevărului pe care le scrieți.

Prin îndurarea Domnului și prin intermediul mărturiei primite de la pionierii neobosiți de aici, ca și – mai mult – citind multe dintre cărțile dvs., am putut vedea imensa diferență dintre explicația pe care o dați dvs. Bibliei și explicația dată de cler, cea din urmă fiind amăgitoare, superficială, duhnind a mucegai și rugină.

Frumoasa și – în orice privință – minunata revistă a adevărului, *Turnul de Veghere*, este o bucurie fantastică, plină de hrană spirituală fără pereche pentru cei care s-au aflat cândva în beznă.

Adevărul găsit în cărțile dvs. i-a făcut pe mulți căzuți în letargie spirituală să se instruiască și să-și deschidă ochii, din îndurarea Domnului, ca să vadă prăpastia ce le stătea înaintea.

Astfel, prin lucrările voastre limpezi, strălucite și instructive, și prin prelegerile pe care le țineți din când în când la radio, dați viață celor morți în spirit care sunt influențați de Diavol prin învățăturile perverse, putrede, roase de molii pe care le primesc de la așa-ziii mari oratori și învățători ai bisericii oficiale.

Sunt sigur că vă va bucura să aflați că un om din armata Diavolului a primit îndurare, și a auzit chemarea la ieșire din Babilon, al cărui adept devotat și credincios am fost vreme de mulți ani.

Îmi este imposibil să îmi exprim în cuvinte recunoștința mea sinceră față de Domnul pentru binecuvântările pe care le-am primit și continui să le primesc sub forma “hranei la timpul potrivit” care vine prin dvs. și colaboratorii dvs. loiali. Prin îndurarea Domnului, am decis să folosesc aceste binecuvântări spre gloria Dătătorului.

Fie ca Iehova să vă păstreze puternic și credincios până la capăt; aceasta este dorința mea sinceră.

Fratele vostru în Cristos, prin îndurarea Sa,
A.F., *Egipt*.

CEL MAI MARE PRIVILEGIU ACORDAT VREODATĂ

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Inimile noastre se umplu de recunoștință față de iubitul nostru Tată Iehova pentru privilegiul de a depune mărturie cu privire la numele și Împărăția sa.

Apreciem bunătatea tuturor iubiților prieteni și Ionadabi, care ne-a fost arătată pe perioada încarcerării noastre. Le mulțumim pentru multele lor scrisori, telegrame și cărți poștale pe care le-am primit, căci au fost o mare alinare și sprijin pentru noi.

Ne bucurăm să participăm la congresul de la Washington, și suntem conștienți că adevărata luptă începe. Înaintând în luptă, în inimile noastre se deșteaptă cântecul: “Domnul este puterea și motivul cântecului meu, căci el este salvarea mea”.

Lucrarea de depunere a mărturiei pentru Împărăție este într-adevăr un privilegiu, oricând și oriunde; este cel mai mare privilegiu acordat vreodată unei creaturi. Regele și Împărăția sunt aici; și doar cei credincioși, deși obosiți și vlăguiți, vor continua să împingă lupta până la porți.

Ne rugăm să continuăm în serviciul lui Iehova Dumnezeu și să vestim Împărăția sub Regele nostru Isus Cristos.

Frații voștri martori în serviciul Regelui,

JOHN SABONJIAN

ANNA DZIATKEWICZ, *Vestitori
de adunare*

WILHELMINA HENZE, *Pionier*

“IATĂ ADEVĂRUL”

DRAGĂ DOMNULE:

Am ascultat prelegerea dvs. (“Guvernul”) în această după-amiază și mi-a plăcut atât de mult, și îmi doresc doar ca toată lumea să o fi auzit. Am trecut de 50 de ani; niciodată nu m-am alăturat bisericii, pentru că nu puteam găsi adevărul. Cam cu un an în urmă, într-o dimineață de duminică, m-am uitat pe geam și am văzut o femeie care părea să fie martor al lui Iehova. Am fugit pe scări și am chemat-o. Am avut o discuție, și am comandat setul de cărți. Vă spun adevărul, abia îmi mai puteam face treburile; citeam, apoi lucram, apoi citeam iar. Nu știu cum să exprim în cuvinte cât de bucurată sunt că am întâlnit acea doamnă drăguță. Soțul meu e la fel de interesat ca și mine. Citim *Epoca de Aur*, ca și *Turnul de Veghere*.

Înainte să primim adevărul, stăteam trează până la 2-3 dimineața gândindu-mă cum să fiu salvată. Acum mă duc la culcare, spun Tatăl Nostru și adorm în câteva clipe. Continuați-vă lucrarea extraordinară; suntem cu voi. Cu cele mai bune urări,

CEL MAI MARE CONGRES ȚINUT VREODATĂ

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Tocmai m-am întors de la congres, și începem să asimilăm întreaga hrană pe care Domnul ne-a oferit-o prin dvs. spre folosul nostru, ceea ce reprezintă cu certitudine o mare încurajare pentru noi în prezent. Cred că aceasta a fost cel mai mare congres ținut vreodată. Exact atunci când prietenii au obosit și au ostenit, Domnul le-a oferit un puternic stimulent. Cred sincer că acesta este scopul acestor congrese.

Fără îndoială că a fost foarte dificil pentru dvs. Cred că lumea a fost apogeul maxim atins vreodată de organizația lui Dumnezeu, și îi va face pe prieteni și mai hotărâți să transmită această prelegere în rândul oamenilor. De fapt obstacolele sunt ceea ce îi face pe frați mai îndârjiți, curajoși și zeloși. Așa că, dacă văd că organizația Diavolului nu va permite ca aceste prelegeri să fie publicate pe hârtie, acțiunea ei va avea un efect de bumerang. De vreme ce toți prietenii s-au întors acasă și le-au spus altor prieteni ce a făcut organizația Diavolului, asta îi face și mai nerăbdători să răspândească mesajul pe care l-ați transmis pe 2 iunie, și nu doar prietenilor, ci și celorlalți interesați,

Fie ca Iehova să vă dea mai multă putere, ca să ne arătați limpede îndatorirea noastră de a-i înălța cântări de laudă.

Al vostru, în serviciul lui Iehova și Ghedeon,
JOHN F. SUCKLE, *Colorado*.

ȘI-A RESPECTAT CUVÂNTUL

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele Său. “Pentru Iehova și pentru Ghedeon”. Într-adevăr, Domnul și-a respectat cuvântul prin faptul că și-a binecuvântat poporul cu hrană spirituală prin articolele recente din *Turnul de Veghere*, și mai ales prin congresul de la Washington D.C., care ne-a insuflat inspirație și pe care l-a aranjat cu atâta generozitate pentru participarea noastră.

Suntem foarte recunoscători Tatălui nostru ceresc pentru iubirea sa îndurarea sa binevoitoare cu care știu că îi binecuvântează pe toți cei ce se află în spatele gratiilor (așa cum ne aflăm și noi, în prezent, dar totuși bucurându-ne și fiind într-adevăr fericiți pentru că avem privilegiul de a depune mărturie despre numele său multora de aici). – Isa. 61:10, 11.

Ne rugăm sincer ca Iehova să continue să vă binecuvânteze, pe dvs. și pe toți cei ce colaborează cu dvs. în vestirea mesajului Împărăției sale.

Fiți încredințat de iubirea creștinească în partea fraților ținuți aici.

Cu bucurie, ai voștri în serviciul Regelui nostru,
DORA WADAMS,

A. KARAS,
HANNAH COHEN,
New Jersey

ASCULTĂM REGULAT PROGRAMELE

DRAGĂ DOMNULE RUTHERFORD:

Unul dintre martorii lui Iehova Dumnezeu a trecut pe aici și l-am primit în casa noastră, și ne-am bucurat să-l avem ca oaspete. Ascultăm regulat programele voastre în fiecare duminică și știm că ceea ce spuneți este adevărul. Am semnat petiția în favoarea menținerii dvs. în emisie, și doresc doar să o fi putut semna de mai multe ori. Vă ascultăm și miercurile. Vă urez un an nou prosper. Rugați-vă pentru mine.

Cu sinceritate,
Dna. J.E. REAVEN, *Florida*.

O MĂRTURIE CONTINUĂ A APROBĂRII DIVINE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Inima mi-a fost umplută de bucurie și fericire datorită privilegiului de a participa la această lucrare minunată de mărturie.

Încă din zilele copilăriei mele (aveam 14 ani când am început să depun mărturia) până acum, am simțit acțiunea unei mâini călăuzitoare, care mă îndruma să fiu mai de folos, mă înzestra cu unelte mai bune și cum să le folosesc mai eficient spre lauda și onoarea Tatălui nostru. Pe cuprinsul tuturor acestor ani, am ajuns să realizez un mare adevăr: că, prin devoțiune constantă în serviciul său, în lucrarea sa de mărturie, învățăm să îl iubim pe Tatăl nostru mai presus de toate și să apreciem marile adevăruri pe care ni le dăruiește prin *Turnul de Veghere*, adevăruri care, la rândul lor, de sporesc devotamentul și utilitatea.

Nu pot să nu observ că avem privilegiul de a primi acum mai multă lumină într-un număr din *Turnul de Veghere* decât în numerele pe un an, de acum 15 ani. Acesta este adevăratul prilej de bucurie; căci știm că doar cei ce s-au folosit de instrucțiunile ce le-au fost date înainte pot urma lumina. Aceasta arată faptul că Tatăl aprobă calea și acțiunile noastre. Din acest motiv, aștept mereu cu nerăbdare următoarea ediție, apreciind și înțelegând că fiecare *Turn* este pentru mine o mărturie continuă a faptului că mă bucur încă de aprobarea Tatălui meu; iar asta mă motivează să continui cu mai mult zel.

Lucrarea aceasta e lucrarea Domnului, și toată onoarea i se cuvinte lui. Mă simt atât de mulțumit de ea, și mai ales datorită eficienței ei crescute. În ultimul an, am auzit experiențe minunate într-o ramură a ei, și anume lucrarea radio. Eforturile dvs. pe calea radio-ului sunt binecuvântate din plin de Domnul. Este un puternic mijloc de dezmințire a minciunilor și erorilor.

O doamnă regreta atât de mult că a fost aspră cu unul dintre martorii lui Iehova acum un an încât era gata să plângă. A spus că prelegerile dvs. i-au deschis ochii la ceea ce facem, și i-am oferit 10 volume, și am fost hrănit și tratat ca un rege.

Stația din Atena, Georgia, lucrează grozav. Datorită emisiilor de aici, am plasat peste 100 de volume în patru zile în districtul de afaceri. Cărțile au fost cumpărate pentru că le-au plăcut prelegerile. Prelegerile dvs. ajung la oameni la care nu am putut ajunge înainte. Am lucrat într-un cartier exclusivist în Anderson, Carolina de Sud, într-o dimineață de sâmbătă și am plasat multe cărți la oameni, și v-am auzit vocea în vreo 12 cămine pe când lucram. Nu e nevoie să mai spun că nu a trebuit să vorbesc prea mult ca să plasez cărțile.

Am avut multe asemenea experiențe, dar această scrisoare devine deja prea lungă. Voiam doar să vă spun de ce sunt atât de fericit, și știu că vă veți bucura și dvs. să aflați. Fie ca Domnul să continue să vă binecuvânteze, dragul meu frate, căci dvs. ați fost o mare încurajare pentru mine.

Al vostru, în serviciul Împărăției,
WILLIAM J. SCHNELL, *Pionier*.

ASCUNDEREA ADEVĂRULUI

DRAGĂ TURN DE VEGHERE ȘI JUDECĂTOR RUTHERFORD:

Îmi pare rău că guvernul nostru din Estonia a interzis emisia prelegerilor dvs.

Sunt doar un școlar, un elev. Părinții mei nu sunt bogați; câștigă că trudă ostenitoare traiul pentru copiii lor. Dar iubirea și speranța în Domnul este ca o rază de soare pe chipurile lor.

Am fost foarte bolnav iarna, și atunci prelegerile dvs. transmise la radio erau singurul lucru care mă consola. Lacrimile din ochii mei erau lacrimi de bucurie.

O, soartă crudă, unde sunt acum acele prelegeri? Nu le pot auzi cu micul meu aparat radio; sunt prea departe, mult prea departe acum.

Asta e cea mai mare rugămintă a mea pentru dvs., vă rog, vă rog trimiteți-mi sau faceți posibil să-mi cumpăr un set de lămpi; cu acela voi putea auzi prelegerile voastre. Aceasta e ultima mea speranță.

Am început să învăț engleza și aceasta e prima mea scrisoare în această limbă; și totul fără dicționar.

Vă rog îndepliniți-mi dorința sau scrieți-mi niște sfaturi și propuneri.

Vă voi plăti totul înapoi în viitor.

Vă rog.

Cu cele mai bune urări și salutări, Judecătorului Rutherford,

Adresa mea este:

I----- J-----, *Estonia*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 SEPTEMBRIE 1935

Nr. 17

Cuprins:

PRIZONIERI
PARTEA I

- Pag. 453

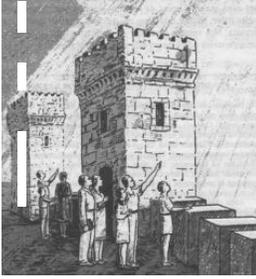
JUDECATĂ DREAPTĂ PENTRU OAMENI

- Pag. 470

SCRISORI

- Pag. 474

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Septembrie 1935

Nr. 17

PRIZONIERI

“Pentru a deschide ochii orbilor, pentru a scoate prizonierii din închisoare și pe cei care șed în întuneric, afară din casa închisorii.”- Isaia 42:7

PARTEA I

Iehova este autorul tuturor profețiilor, după cum se arată în Scripturi, și profeția nu poate fi înțeleasă de oameni decât atunci când îi este plăcut lui Iehova să o dezvăluie sau reveleze. Regula divină cu privire la profeție, așa cum o spune și apostolul Petru, este: ”Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură. Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.” (2 Pet. 1:20, 21) Atunci când oamenii, contrar acestei reguli, promulgă o interpretare a profeției, este sigur că se vor cufunda în “ape adânci” deasupra cărora nu vor mai putea vedea; și când alte persoane urmează o asemenea interpretare particulară a profeției se găsesc la rândul lor într-o stare de confuzie. Nu spunem acest lucru ca o critică la adresa celor care au încercat să interpreteze profeția, ci pentru a ne aminti că trebuie să urmăm și respectăm legea lui Dumnezeu dacă vrem să realizăm care este adevăratul sens al Cuvântului său sacru. În Scripturi, există multe afirmații profetice cu privire la “prizonieri”. Interpretarea personală a unor asemenea profeții, făcută și promulgată înaintea venirii Domnului Isus în putere și glorie pentru judecată și-a ratat cu mult ținta; și o asemenea interpretare personală, urmată apoi de alții, nu i-a luminat deloc ci, din contră, i-a ținut în umbră. “Marea mulțime”, de pildă, a fost socotită ca fiind o clasă de persoane născute din spirit care au arătat un înalt grad de nesupunere și necredință față de Dumnezeu și legământul lor, iar “prizonierii” au fost considerați totuna cu marea mulțime. Dar, până acum s-au prezentat în *Turnul de Veghere* dovezi scripturale care arată că membrii mării mulțimi nu sunt zămisliți din spirit și că nu le este pusă înainte speranța unei locuințe spirituale, cerești. Dovedesc oare Scripturile că marea mulțime și prizonierii constituie aceeași clasă?

2. Un prizonier este cineva captiv și aflat sub constrângerea altuia, fiind legat și negându-i-se libertatea deplină. O creatură în această condiție trebuie să fie vie, pentru că nu se mai poate spune despre un mort că este prizonier. Închisoarea

sau casa de detenție nu poate face deci referire la întuneric, pentru că morții nu știu nimic, ci sunt în afara existenței și nu au niciun fel de libertate pe care să și-o poată exercita. Dacă o persoană este oarbă față de adevăr iar orbirea ei este cauzată de o alta, atunci persoana este legată cu cătușele ignoranței. Dacă cineva se află în beznă și nu știe încotro să o apuce, este constrâns în exercițiul libertății sale de acțiune și este, așadar, un prizonier. Satan este prințul întunericului și Satan, împreună cu mulții săi agenți pe care îi folosește în lucrarea sa rea, ține omenirea în lanțuri, așadar în beznă. – 2 Cor. 4:4-6; Efes. 6:12; Col. 1:13; 1 Ioan 5:19.

3. Prin profetul său, Iehova spune: “Iată, pe servitorul meu pe care îl înalț, alesul meu, în care sufletul meu se desfătă; am pus duhul meu peste el, el va aduce judecată neamurilor.” (Isa. 42:1) Profeția de aici se referă în principal la Isus Cristos; și atunci când cei ce se vor dovedi loiali legământului lor sunt primiți în templul regal, aceștia devin și parte a acelei clase a “servului ales”. Cei ce vor face parte din clasa servului ales s-au aflat cândva în întuneric, și de aceea a fost necesar să fie scoși din beznă, la lumina și libertatea lui Isus Cristos, care “ne-a eliberat din puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului său iubit” – Col. 1:13.

4. Profeția următoare, rostită de Isaia, pare să se împlinească în particular în vremea venirii Domnului Isus în glorie și putere la templu pentru judecată. Facem aici o afirmație care, luată de una singură, ar putea fi considerată dogmatică, și anume că prizonierii menționați în profeta originală includ trei clase, și anume: (1) rămășița credincioasă originală, pe care Domnul o găsește credincioasă la timpul venirii sale la templu, și care este prefigurată de Mardoheu și Naomi și (2) cei ce alcătuiesc clasa Rut și a Esterei; și (3) clasa oilor de pe pământ sau “marea mulțime”. Facem aici această afirmație, nu pentru a părea dogmatici, ci pentru ca studentul să aibă în gând aceste clase atunci când examinează diferitele versete cu privire la prizonieri. Pentru a putea obține o cunoștință mai clară a profetei cu privire la prizonieri, ni se pare oportun să facem prin intermediul *Turnului de Veghere* o examinare întrucâtva amănunțită a chestiunii de față. Din acest motiv vom face un efort, prin îndurarea lui Dumnezeu, de a examina multele pasaje legate de prizonieri; căci credem că aceste versete, după cum veți vedea, se aplică clar acestor trei clase menționate mai sus.

5. Se pare că chiar și cei care sunt dreți în ochii Domnului pot fi legați în cătușe și lanțuri și astfel privați de libertatea lor. “Iată, Dumnezeu este puternic și nu disprețuiește pe nimeni, el este puternic în tărie și în înțelepciune. El nu păstrează viața celui stricat, ci dă dreptate celor săraci. El nu își ia ochii de la cei dreți, ci ei sunt pe tron cu împărății; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei sunt înălțați. Și dacă sunt legați în cătușe și sunt ținuți în funii ale nenorocirii, Atunci le arată lucrarea lor și fărădelegile lor pe care le-au întrecut. El de asemenea le deschide urechea la disciplină și le poruncește să se întorcă de la nelegiuire. Dacă ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece zilele în prosperitate și anii lor în plăceri. Dar dacă nu ascultă de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere. Dar fățarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă când îi leagă. Ei

mor la tinerețe și viața lor este printre cei necurați. El eliberează pe cel sărac în nenorocirea lui și le deschide urechile în oprimare.” – Iov. 36:5-15.

6. Faptele binecunoscute arată că, în trecut, poporul de legământ al lui Dumnezeu a susținut și apărât în ignoranță anumite doctrine și practici, și din acest motiv au fost mult constrânși și nu și-au putut exercita deplina libertate în eforturile lor de a-i servi lui Dumnezeu. Atunci când Domnul le-a adus în atenție faptul că greșeau, și erau așadar nelegiuți, și i-a disciplinat și aceștia i-au dat ascultare și și-au încetat nelegiuirea, au ieșit la lumină și la libertate mai mare, ca adevărați urmași ai lui Isus Cristos. Pare deci cert că Elihu vorbește aici despre o clasă prefigurată de Iov, clasă care constituie poporul de legământ al lui Dumnezeu.

7. Cei care sunt într-un legământ cu Dumnezeu sunt legați prin obligație de el; dar atunci când dușmanul a venit împotriva lor cu forța, din cauza fricii de dușman aceștia au dat greș în îndeplinirea datoriei lor și au căzut în capcana lui Satan, și astfel a îngăduit să fie luați prizonieri. Aceștia, ajungând să realizeze condiția lor de prizonieri și de ce au fost astfel legați și închiși, întorcându-și apoi întregul devotament către Iehova și căutând eliberarea de la el, sunt auziți în strigătele lor de către Iehova și izbăviți. În armonie cu aceasta, profetul a scris: “Dar eu sunt sărac și întristat, salvarea ta, Dumnezeule, să mă așeze în înalt! Voi lăuda numele lui Dumnezeu cu o cântare și îl voi preamări cu mulțumire. Aceasta de asemenea îi va plăcea DOMNULUI mai mult decât un bou sau un taur care are coarne și copite. Cel umil va vedea aceasta și se va veseli; și inima voastră va trăi, cei ce căutați pe Dumnezeu.

Pentru că DOMNUL ascultă pe cel sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi.” (Ps. 69:29-33) În chip vădit, prizonierii menționați aici sunt poporul de legământ al lui Dumnezeu, și în particular rămășița care s-a aflat în lanțuri, și care au fost adunați la el în vremea venirii Domnului la templu. Ei sunt fiii lui Dumnezeu, și sunt întemnițați și legați, fiind astfel prizonieri.

8. Ei sunt săraci în spirit și umili, și doresc sincer să cunoască și să îndeplinească voința lui Dumnezeu. Vorbitorul din acest Psalm pare foarte evident să vorbească în numele celor ce sunt devotați lui Iehova dar care sunt prizonieri, după cum o arată același Psalm: ” Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa să mă scufund, să fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele adânci!

Nu lăsa potopul de ape să mă acopere, nici nu lăsa adâncul să mă înghită și nu lăsa groapa să îmi închidă gura peste mine. Ascultă-mă, DOAMNE, căci bunătatea ta iubitoare este bună, conform cu mulțimea îndurărilor tale blânde întoarce-te spre mine, și nu îți ascunde fața de servitorul tău, căci sunt în necaz, ascultă-mă repede. Aproprie-te de sufletul meu și răscumpără-l, eliberează-mă, din cauza dușmanilor mei.” – Ps. 69:14-18

9. Versetul nouă al aceluiași Psalm este citat în Romani 2:17 și Romani 15:3 și este aplicat lui Isus, ca fiind purtătorul lor de cuvânt. Versetul 21 este citat în Matei 27:34 și Ioan 19:29 ca împlinindu-se literalmente prin Isus. Astfel, se pare că credincioșii lui Iehova pot fi ținuți uneori “întemnițați” și sunt prizonieri. Apostolul Pavel se afla în închisoare la Roma și se referea la sine ca la “prizonierul

lui Isus Cristos” (Efes. 3:1; 6:20) Iehova, prin profetul său, se referă la aceeași clasă cu termenul de “captivi”, adică cei care sunt ținuți de alții în captivitate. – Isa. 45:13.

10. Când și în ce condiții “Domnul (...) nu-i va disprețui pe prizonierii săi”. Evident, atunci când cei ce sunt consacrați lui suferă din cauza constrângerilor și sunt privați de libertate în serviciul lui Iehova. În perioada Războiului Mondial, fiii credincioși ai lui Iehova de pe pământ au fost constrânși și privați de libertate, și au fost persecutați, mulți dintre ei fiind chiar încarcerați. Fiind fiii credincioși ai lui Dumnezeu, aceștia au continuat să se roage și să strige către Iehova. În 1918, Iehova a început să ridice Sionul înviindu-i pe cei credincioși care au murit și aducându-i la templu. Aceste fapte pe care Domnul le-a cauzat ca împlinire a profeției sale dau răspuns la întrebarea pusă mai sus, iar răspunsul se găsește în aceste cuvinte: “Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va arăta în gloria sa. Va lua aminte la rugăciunea celor lipsiți și nu va disprețui rugăciunea lor.” – Ps. 102:16, 17.

11. Faptele arată că Dumnezeu i-a scos din închisoare sau starea de constrângere în 1918, atunci când Sionul a fost înălțat. Următoarele versete arată că se face referire la urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, care au fost aduși în Sion și făcuți parte din acesta ca fiind cei care s-au aflat întemnițați sau în închisoare. “Căci Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca ei să locuiască acolo și să îl stăpânească. De asemenea sămânța servitorilor săi îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.” – Ps. 69:35, 36.

12. Asupra urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos s-au abătut mari suferințe în 1917 și 1919, perioadă cunoscută ca a Războiului Mondial. Cei devotați sunt reprezentați simbolic de Iacob, căruia i se aplică următoarele cuvinte ale psalmistului. “Fiindcă au mâncat pe Iacob și i-au pustiit locuința.” (Ps. 79:7) Aceeași clasă a fost prefigurată de Isaia atunci când a avut o viziune a Regelui la templu și când și-a mărturisit fărădelegea, strigând către Domnul. (Isa. 6:5, 6) Tot astfel aceeași clasă, rămășița lui Iacob, își mărturisește fărădelegea sau nelegiuirea. Aceștia au fost chemați de dragul numelui lui Iehova și, pe când se găseau în primejdie sau în închisoare, strigau: “Nu îți aminti împotriva noastră de neleguirile dinainte; să ne întâmpine degrabă îndurările tale blânde, căci suntem foarte înjosiți. Ajută-ne, Dumnezeul salvării noastre, pentru gloria numelui tău, și scapă-ne și îndepărtează păcatele noastre, pentru numele tău.” (Ps. 79:8, 9) Nu au privit oare toate națiunile în timpul Războiului Mondial cu ură și dispreț spre poporul credincios al lui Dumnezeu? Și nu s-au rugat oare din această cauză cei credincioși: “De ce să spună păgânii: Unde este Dumnezeul lor? Să fie el cunoscut printre păgâni, înaintea ochilor noștri, prin răzbunarea sângelui vărsat al servitorilor tăi.”- Ps. 79:10, *A.R.V.*

13. Apoi psalmistul adaugă aceste cuvinte, care vin de la prizonieri: “Să ajungă gemățul prizonierului înaintea ta; conform măreției puterii tale păstrează pe cei ce sunt rânduți să moară.” (Ps. 79:11) Acești urmași credincioși ai lui Isus Cristos au realizat în 1917 și 1919 că Satan și agenții sau aliații săi căutau să îi

omoare. Versetul citat mai sus nu înseamnă că au fost sortiți de către Iehova să moară. Din cauza condiției lor, a prizonieratului sau încarcerării, acești credincioși au suspinat într-adevăr pe perioada Războiului Mondial, și se rugau, așa cum se exprimă și aici psalmistul, ca “suspinele prizonierului să ajungă înaintea ta”, adică înaintea lui Iehova, având în vedere eliberarea și izbăvirea lor; și pentru că aceștia au fost aleși de dușmani ca să fie dați morții, sunt menționați aici ca fiind “copiii morții”. Ei se roagă să fie păstrați sau aleși de Iehova cu scopul de a-l putea lăuda și servi. Ei erau precum “valea de oase albite” descrisă de profetul Ezechiel (37:1, 2) Dogoarea persecuției lui Satan și agenților săi asupra poporului lui Dumnezeu i-a făcut foarte uscați, și erau frânți în spirit și triști, și suspinau și plângeau către Domnul. Tot poporul lui Dumnezeu, în acea perioadă, era constrâns într-o formă sau alta, și mulți se aflau chiar în închisoare, și toți suspinau împreună și strigau către Domnul. Diavolul și-a început războiul cu ei în încercarea sa de a-i distruge pentru că aceștia încercau să se supună poruncilor lui Iehova. (Rev. 12:17) Această profecie nu se aplică însă “marii mulțimi”, și nu aceea era rugăciunea rostită de marea mulțime, din motivul că marea mulțime nu se zărea pe atunci. Rugăciunea este doar a acelor devotați cu loialitate lui Iehova și care sunt cei care au fost găsiți credincioși la venirea Domnului Isus la templu și pe care i-a făcut clasa servului credincios și înțelept, și cărora le-a încredințat toate bunurile sale, adică interesele Împărăției pe pământ. (Mat. 24:46, 47) Rămășița sau cei credincioși nu se roagă să fie cruțați de moarte sub “legământul lor prin jertfă”, ci ca încercarea dușmanului de a-i ucide să fie zădărnicită ca să poată continua să-i servească lui Iehova. Aceștia, fiind copii lui Iehova, sunt fiii luminii și ai vieții, dar pentru gloata lui Satan sunt “fiii morții”, pentru că dușmanul i-a însemnat pentru moarte. Cei credincioși s-au rugat lui Iehova să-i păstreze pentru serviciul său, și asta e ceea ce s-a petrecut de fapt în perioada Războiului Mondial. Concluzia precedentă este sprijinită de următorul text: ”Ne-ai dat ca oi pentru a fi mâncare; și ne-ai împrăștiat printre păgân.” (Ps. 44:11) “Deschide-ți gura pentru cel mut în cauza tuturor acelor ce sunt rânduți pentru nimicire. Deschide-ți gura, judecă cu dreptate și pledează în cauza celui sărac și nevoiaș.” – Prov. 31:8, 9.

14. În perioada Războiului Mondial, cei devotați cu fidelitate dintre sfinții lui Dumnezeu de pe pământ s-au aflat de fapt în pericol de moarte, și nu marea mulțime, din motivul că membrii marii mulțimi nu luaseră încă poziție de partea lui Iehova și de aceea clasa nu apăruse încă. Perioada de necaz a fost scurtată “de dragul celor aleși”, perioadă care a început în 1914 și a fost curmată în 1918 prin încetarea Războiului Mondial, pentru ca aleșii să-i poată servi lui Iehova depunând mărturie în numele său. (Mat. 24:21, 22) Sfinții credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ gemeau și se rugau în perioada Războiului Mondial, și lor li se aplică următorul text: “Pentru a asculta geamătul prizonierului, pentru a dezlega pe cei ce sunt rânduți la moarte.” – Ps. 102:20.

15. De ce se rugau aceștia ca lanțurile lor să fie rupte și să fie eliberați din închisoare? Ei au fost numiți și separați de lume ca un “popor pentru numele lui Iehova”, și atât faptele cât și cuvintele profeției cad de acord asupra faptului că

dorința lor era să fie eliberați pentru a-i putea servi lui Iehova, așa cum se spune în profetie: “Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda lui în Ierusalim.” – Ps. 102:21, *A.R.V.*

16. Pe când se aflau în condițiile de încarcerare din timpul Războiului Mondial, martorii credincioși ai lui Iehova nu au putut să vestească numele lui Iehova în Sion și să le spună celor din Sion “Dumnezeul tău domnește”; nici nu putea să arate altora calea către Sion, ceea ce au și făcut după 1919. Iehova, auzindu-le rugăciunile și eliberându-i de sub puterea constrângătoare a lui Satan, și construind cu ei Sionul, s-a îndurat de ei. Știind că acestea se vor petrece, Dumnezeu a făcut ca profetul său să scrie pentru asemenea credincioși: “Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion, căci a venit timpul să îi arăți favoare, da, timpul rânduit a venit.” – Ps. 102:13, *A.R.V.*

17. Profetia fixează apoi timpul când Domnul le va auzi rugăciunea: “Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va arăta în gloria sa. Va lua aminte la rugăciunea celor lipsiți și nu va disprețui rugăciunea lor.” (Ps. 102:16, 17) Rugăciunea acestora nu este ignorată; ci, pe când se rugau așa, Dumnezeu i-a auzit: “Pentru că DOMNUL ascultă pe cel sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi.” (Ps. 69:33, *A.R.V.*) Acești prizonieri continuă să se roage cu încredere: “Căci Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca ei să locuiască acolo și să îl stăpânească. De asemenea sămânța servitorilor săi îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.” – Ps. 69:35, 36, *A.R.V.*

18. Urmașii credincioși ai lui Isus Cristos sunt cei care sunt adunați în Sion și care vor locui acolo. Aceștia sunt cei pe care Iehova i-a scos din închisori sau din prizonierat și i-a înălțat în Sion. Ei se aflau în prizonierat sau închiși de organizația lui Satan, mai ales în perioada Războiului Mondial. Aceste versete nu ar putea face referire la clasa mării mulțimi, din motivul că marea mulțime nu este inclusă în Sion și nu devine parte a casei regale a lui Iehova.

19. După 1919, rămășița credincioasă și-a dat seama că Isus Cristos a venit la templu, și atunci au spus, după cum spune și profetul: “Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va arăta în gloria sa. a lua aminte la rugăciunea celor lipsiți și nu va disprețui rugăciunea lor.” – Ps. 102:16, 17, *A.R.V.*

20. Cine sunt “cei lipsiți” menționați aici? Cei care au rămas credincioși în timpul perioadei de prizonierat a Războiului Mondial; așadar cei descriși în textul precedent ca “prizonieri”. Iehova a privit în jos din înălțimea locului său sfânt, a auzit suspinele prizonierului și l-a dezlegat. Aceasta a fost clasa pe care dușmanul a ales-o pentru a o ataca și închide și pune în lanțuri, și au încercat să-i distrugă pe cei credincioși în acea perioadă a Războiului Mondial. Zilele lor au fost scurtate și au devenit slabi. “El mi-a slăbit puterea pe cale; mi-a scurtat zilele. Am spus: Dumnezeul meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele; anii tăi sunt din generație în generație. Din vechime tu ai pus temelii pământului, și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale. Ele vor pieri, dar tu vei dăinui, da, toate se vor învechi precum o haină. Copiii servitorilor tăi vor dăinui, și sămânța lor va fi întemeiată, înaintea ta.”- Ps. 102:23-28.

21. Observați din nou că prizonierii sunt cei care se roagă: ”Să ajungă înaintea ta suspinele prizonierului!” [clasa servului credincios]. Rugăciunea cere ca această clasă credincioasă să fie păstrată sau salvată de asaltul ucigaș al dușmanului. “După măreția brațului tău, păstrează-i [și rezervă-i pentru serviciul tău] pe cei sortiți morții! [*notă marginală*: fiii morții]. Apoi, cei credincioși continuă să se roage: “Să ajungă geamătul prizonierului înaintea ta; conform măreției puterii tale păstrează pe cei ce sunt rânduiți să moară. Și întoarce vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor, ocară lor, cu care te-au ocărât, Doamne. Așa că noi, poporul tău și oile pășunii tale, îți vom aduce mulțumiri pentru totdeauna, vom vesti lauda ta din generație în generație.” – Ps. 79:11-13.

22. Faptele care s-au petrecut de la venirea Domnului Isus la templu, și care au fost făcute cunoscute credincioșilor lui Dumnezeu dovedesc concludiv că rugăciunea anterioară consemnată de psalmist, și care este rostită de prizonieri este auzită de Iehova; că acela este momentul când “Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob. Fiindcă acesta este legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.” (Rom. 11:26, 27) (vezi cartea *Iehova*, pag. 175) Rămășița credincioasă știe acum că Iehova i-a salvat de dușman și i-a adus în Sion, și, știind asta, membrii ei cântă: “De nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră, când oamenii s-au ridicat împotriva noastră. Atunci ei ne-ar fi înghițit de vii, când furia lor s-a aprins împotriva noastră. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din plasa păsărarilor, plasa s-a rupt și noi am scăpat. Ajutorul nostru este în numele DOMNULUI, care a făcut cerul și pământul.” – Ps. 124:2, 3, 7, 8.

23. Acum rămășița se află într-o mai mare primejdie de moarte din mâinile dușmanului, dar se bazează cu încredere pe Iehova și Isus Cristos și, prin îndurarea și puterea Domnului duc mai departe vestirea mesajului Împărăției. Mărturia precedentă dovedește că rămășița credincioasă a fost închisă pentru o perioadă de timp, și asta înainte să intre în scenă clasa Ionadab sau marea mulțime.

DOVEZI ADIȚIONALE

24. Există mărturii adiționale care se corelează cu precedentele și care pot fi luate în considerare aici spre folosul nostru. Profeția consemnată în Psalmul 107 este o dovadă adițională că clasa servului credincios este menționată ca fiind prizonier. *Turnul de Veghere* a prezentat până acum fapte care arată că acest Psalm, versetele 1-7, se aplică clasei “servului credincios” adunate în jurul Domnului, care a fost trecută printr-o experiență precum cea a israeliților în pustiu, și că aceștia sunt adunați în Sion ca “orașul în care o să locuiască” permanent; iar aceste lucruri au fost realizate începând cu venirea Domnului la templu în 1918. Experiența clasei servului credincios din Războiul Mondial a fost cel puțin o parte a acestor experiențe “în pustiu”, experiențe ale celor care au fost “răscumparați din mâinile dușmanilor”. Rămășița aflată în viață, pe pământ – membrii ei fiind numiți aici “fiii oamenilor” – este cea care apreciază bunătatea lui Dumnezeu față de ei și care îl laudă pe Domnul “pentru lucrările sale minunate făcute fiilor oamenilor”

(versetul 8) Apoi, psalmistul spune cu privire la acești credincioși: ” Căci el satură sufletul care tânjește și umple sufletul flămând cu bunătate.” (Ps. 107:9) Dumnezeu i-a săturat cu o viziune a gloriei sale la templu.– PS. 17:15, vezi *Turnul de Veghere* din 1934, pag. 19.

25. Credem că luarea în considerare atentă aici a întregului Psalm 107 nu va prezenta doar interes, ci va fi și profitabilă pentru cei care au o dorință sinceră de a înțelege profetia. Psalmistul continuă apoi: “Cei care șed în întuneric și în umbra morții sunt legați în nenorocire și în fier.” (Ps. 107:10) Cuvintele profetului dezvăluie aici că aceia care sunt descriși aici sunt nesăbuiți și rebeli, dar nu irecuperabili. Între cei care candidează pentru Împărăție unii au arătat mai puțin egoism, în timp ce alții au arătat mult mai mult egoist, în timp ce ambele clase lucrează împreună. Cei mai egoiști au abătut necazuri asupra lor înșiși, ca și asupra celor credincioși asociați lor. În perioada Războiului Mondial, practic tot poporul lui Dumnezeu de pe pământ, dacă nu chiar toți, au acceptat și au crezut că “Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu.” (Rom. 13:1) sunt conducătorii vizibili ai acestei lumi, și din cauza fricii lor de așa-zisele “stăpâniri înalte” aproape întreg poporul lui Dumnezeu a devenit neglijent și nesupus poruncilor de a-i servi lui Iehova Dumnezeu, și de aceea purtarea lor a fost în această privință rebelă. Faptul că ei nu au dovedit curaj în declararea mesajului adevărului a avut efectul de a-l face pe dușman să-i persecute și asuprească și mai viguros. Întregul popor al lui Dumnezeu a intrat deci într-o condiție de constrângere, de prizonierat, inclusiv cei rebeli dar și cei care erau mai credincioși, și au stat cu toții în întuneric. (Isa. 42:7) Totuși, cei care supuși încercării s-au dovedit credincioși au fost scoși de Domnul din beznă. Despre aceștia este scris: “Celor integri le răsare lumină în întuneric, el este cu har și plin de compasiune și drept.” – Ps. 112:4.

26. Psalmul 107, așa cum vor observa ulterior, arată că Dumnezeu îi scoate pe cei credincioși din beznă pentru a se putea ridica și înainta, și acesta este exact lucrul pe care cei credincioși l-au făcut după Războiul Mondial. “Și în acea zi surzii vor auzi cuvintele cărții și ochii orbilor vor vedea din întunecime și din întuneric.” – Isa. 29:18.

27. Desigur, dușmanii nu au lumină pentru cei pe care îi țin prizonieri, și încearcă să-i împiedice să obțină lumină. Iehova a permis ca credincioșii săi să fie duși în beznă de dușmani împreună cu cei nesăbuiți sau rebeli. Acestea erau condițiile care au survenit în perioada Războiului Mondial, și acestea sunt prefigurate de ce s-a petrecut cu Israelul natural. Ieremia, care a prefigurat clasa martorilor credincioși, spune: “Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiuaa mâniei sale. El m-a condus și m-a adus în întuneric și nu în lumină.” – Plângeri 3:1, 2.

28. Cei care s-au dovedit apoi credincioși sub încercare, și care în timpul Războiului Mondial au stat în întuneric și au fost captivi erau, după cum spune psalmistul, “în umbra morții”, dar încă îl iubeau pe Dumnezeu și, fiindu-i credincioși, au strigat în cuvintele psalmistului: “Inima noastră nu s-a întors înapoi,

nici pașii noștri nu s-au abătut de la calea ta. Deși ne-ai zdrobit în locuința dragonilor și ne-ai acoperit cu umbra morții. Da, datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.” – Ps. 44:18, 19, 22.

29. Apostolul, în Romani 8:36, 37 aplică în mod specific această profecie din Psalm celor credincioși din rândul poporului lui Dumnezeu. În acea perioadă de întuneric, ei au continuat să spună: “Chiar dacă umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu ești cu mine; toiagul tău și nuiaua ta, ele mă mângâie.” (Ps. 23:4) Ei au continuat să creadă cu fidelitate în Iehova. În starea în care se aflau, erau “încătușați în necazuri și fiare”. Poporul lui Dumnezeu a intrat în captivitate din cauza suferințelor cu care i-au copleșit dușmanii. (Plângeri 1:3-5) Observați, totuși, cuvintele ce sunt consemnate mai departe, și care se aplică israeliților spirituali, credincioșilor:”Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna. Dar deși întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor sale. Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu mârșăiește pe copiii oamenilor. Zdrobirea sub picioare a tuturor prizonierilor pământului. Abaterea dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt. Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui.” – Plângeri 3:31-34, 36.

30. Domnul a fost cumva nemulțumit de slăbiciunea arătată de cei din clasa servului, și din cauza slăbiciunii lor dușmanul i-a copleșit cu lovituri. Dumnezeu a fost întrucâtva dezamăgit de clasa servului, dar foarte mâniat pe dușman: “Astfel îngerul care vorbea cu mine îndeaproape, mi-a zis: Strigă, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sunt gelos, cu o mare gelozie, pentru Ierusalim și pentru Sion! Și mă înfurii pe păgânii care sunt în tihnă; fiindcă eu eram numai puțin înfuriat iar ei au ajutat nenorocirii.” – Zah. 1:14, 15.

31. “Chipul cel mare” este descrisă de profetia lui Daniel, și în profetie “fierul” simboliza partea vizibilă a organizației crude și asupritoare a lui Satan. (Dan. 2:39, 40) Poporul credincios al lui Dumnezeu a fost ținut în lanțuri de această parte de “fier” a organizației lui Satan; de aceea psalmistul spune (107:10) “încătușații în necazuri și fiare”. Moise a rostit cuvinte profetice cu privire la cei care vor fi chemați în Împărăție, și a spus: “De aceea vei servi pe dușmanii tăi, pe care îi va trimite DOMNUL împotriva ta, în foame și în sete și în goliciune și în lipsă de toate, și el va pune un jug de fier pe grumazul tău, până te va nimici.” – Deut. 28:48.

32. Moise, având absolută încredere în faptul că Dumnezeu îi ajută pe cei credincioși să iasă la capătul necazurilor, a scris:”Dar DOMNUL v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier, din Egipt, să îi fiți un popor al moștenirii, precum sunteți în această zi.” – Deut. 4:20.

33. Atunci când Iosif a fost în Egipt, picioarele sale au fost puse în fiare (Ps. 105:18) Se vede, așadar, că aceste afirmații simbolice cu privire la prizonieri, așa este stabilit și prezentat în Psalmul 107:10 se leagă de fiii spirituali ai lui Dumnezeu, chemați să-i servească în calitate de martori ai săi, și că Psalmul se aplică în mod specific poporului lui Dumnezeu care devin clasa “servului credincios și înțelept”.

34. Iehova se ocupă cu cei consacrați ca cu un grup compact, iar legea sa se aplică întregii adunări, întregului grup, și nu într-un mod diferit pentru indivizi diferiți din grup. De ce ar îngădui el ca fiii săi să fie aduși la starea de prizonieri și legați “în necazuri și fiare”? Psalmistul răspunde: “Pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul celui Preaînalt.” – Ps. 107:11.

35. Cu mult timp înainte de adunarea la templu a clasei servului credincios, și în timpul perioadei Ilie a adunării, unii “bătrâni aleși” au încercat să interpreteze această profecie și au aplicat o parte din ea cu privire la “marea mulțime”; dar, interpretarea lor fiind una personală, a fost greșită. Cei care au insistat să susțină această interpretare privată a Psalmului 107 au rămas în beznă. Ei sunt cei nesăbuiți (versetul 17) care s-au răzvrătit și au nesocotit porunca lui Dumnezeu și au acționat împotriva ei; și cei care s-au dovedit mai apoi credincioși, fiind asociați cu cei necredincioși, au fost și ei părtași la suferințele lor. Aceeași regulă s-a aplicat și Israelului natural: ”Aaron va fi adunat la poporul său, pentru că nu va intra în țara pe care eu am dat-o copiilor lui Israel, pentru că v-ați răzvrătit împotriva cuvântului meu la apele Meriba.” – Numeri 20:24.

36. Moise și Aaron au suferit din cauza acestei abateri a întregii națiuni a Israelitilor. (Num. 27:14) Generația mai vârstnică, adică “bătrânii”, s-a răzvrătit împotriva Domnului, iar Moise și Aaron au fost părtași împreună cu ei la suferința care a urmat. Daniel s-a rugat în numele israeliților, categorisindu-se printre cei rebeli: ”Noi am păcătuit și am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune și ne-am răzvrătit, prin îndepărtarea de preceptele tale și de judecățile tale.” – Dan. 9:5-9.

37. Ieremia s-a rugat și el, tot astfel:”Domnul este drept, căci m-am răzvrătit împotriva gurii sale. Ascultați acum, popoare toate, și vedeți durerea mea! Fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate.” (Cânt. Cânt. 1:18) Aceleași reguli se aplică și Israelului spiritual. În perioada Războiului Mondial unii dintre cei consacrați au fost influențați de căile greșite ale altora, precum revolta comisă de Core. Din cauza acestei stări nelegiuite și greșite, profetul spune: “De aceea le-a umilit inima cu muncă; au căzut și nu a fost nimeni să îi ajute.” – Ps. 107:12.

38. Clasa “servului rău”, călătorind împreună cu cei credincioși, nu s-a căit, pentru că erau irecuperabili, și astfel au rămas în beznă. (Evr. 6:4-6) Cei care erau umili și dornici să învețe, cu mințile modeste și care îl iubeau pe Domnul, s-au căit și au rămas, și și-au “circumcis inimile” față de Dumnezeu prin legământul de credință. (Deut. 10:16) Dumnezeu a îngăduit ca dușmanii săi să-i atace poporul, și din acest motiv aceștia au fost aduși la umilință de prezența dușmanului, și nu era nimeni care să îi ajute, în afară de Domnul. Cei credincioși au fost asupriți deodată cu cei necredincioși. Deși credincioși care au rămas erau slăbiți, din cauza temei și lipsei lor de înțelegere, aceștia au strigat către Domnul. Ei i-au urmat pe așa-ziii ‘lideri înțelepți’, dar a fost necesar mai apoi să primească ajutor de la Domnul pentru a “le întări genunchii care se clatină [se prăbușesc]” –Isa. 35:3.

39. Despre cei credincioși din Israelul natural s-a scris că au strigat la Domnul și “DOMNUL a auzit vocea noastră și a văzut necazul nostru și osteneala noastră și oprimarea noastră. Și DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână tare și cu braț întins și cu groază mare și cu semne și cu minuni.” (Deut. 26:7, 8) Tot astfel, despre Israelul spiritual aflat în vremuri de răscruce, se scrie că: “Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a salvat din strâmtorările lor. I-a adus din întuneric și din umbra morții și a rupt legăturile lor în bucăți.”- Ps. 107:13, 14.

40. Clasa “servului rău” nu s-a aflat printre cei care s-au căit și au strigat către Iehova; căci doar clasa servului credincios a făcut asta. În timpul anului 1919, cei credincioși au fost eliberați din închisoare și au primit libertatea și și-au înnoit puterile vestind vestea bună a Împărăției. Dumnezeu nu i-a salvat de la dezastru luându-i în ceruri, ci oprind Războiul Mondial, deschizând calea celor credincioși ca să-i poată servi în continuare, și dându-le șansa de a-i servi, și le-a dat ‘o măsură îndoită din spiritul lui Ilie’ (2Regi 2:9-15; Ioan 8:31,32). Apoi, cei credincioși au spus:”În strâmtorare am chemat pe DOMNUL; DOMNUL mi-a răspuns și m-a așezat la loc larg.”- Ps. 118:5.

41. Pentru că s-au bizuit pe oameni și s-au temut de oameni, tocmai cei care au constituit mai târziu clasa servului credincios, împreună cu cei nesăbuiți care formează clasa “servului rău”, au căzut o vreme sub puterea organizației Diavolului, și perspectivele pentru cei credincioși erau foarte sumbre și neliniștitoare, și de aceea se aflau în “umbra morții”, Iehova le-a auzit strigătele, și prin servul său ales Isus Cristos a risipit întunericul și le-a dat lumină când i-a adunat la templu. “Dumnezeu este DOMNUL, care ne-a arătat lumină; legați sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului. Tu ești Dumnezeul meu și te voi lăuda, ești Dumnezeul meu, te voi înălța.” – Ps. 118:27, 28.

42. În timp ce cei credincioși ‘stăteau în întuneric’ fuseseră însemnați ca să fie uciși de dușman, și de aceea erau cei “sortiți morții”. Gloata lui Satan era decisă să distrugă poporul credincios al lui Iehova în timpul Războiului Mondial și ulterior, după cum arată alte versete. Atunci când războiul s-a terminat, gloata lui Satan nu i-a dezlegat de bunăvoie pe poporul lui Dumnezeu, eliberându-i, ci Domnul însuși “le-a rupt lanțurile” și i-a eliberat pe cei care erau prizonieri. “Astfel spune DOMNUL: Deși sunt liniștiți și de asemenea mulți, totuși astfel vor fi ei stârpiți, când el va trece. Deși te-am chinuit, nu te voi mai chinui. Fiindcă acum voi sfărâma jugul lui de pe tine și îți voi rupe legăturile.” – Naum 1:12, 13.

43. Scoțându-i din beznă, cei credincioși s-au bucurat, și au cântat: “Dreapta DOMNULUI este înălțată, dreapta DOMNULUI lucrează vitejește. Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările DOMNULUI. DOMNUL m-a disciplinat cu asprime, dar nu m-a dat morții. Deschideți-mi porțile dreptății, voi intra pe ele și voi lăuda pe DOMNUL.” – Ps. 118:16-19.

44. Cei ce erau în acea vreme prizonieri, adică clasa celor credincioși, cântă acum spre lauda lui Iehova, spunând: ”O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor!” (Ps. 107:15)

Servul credincios, prefigurat de Mardoheu și Naomi, îi mulțumește Domnului și continuă să-i vestească bunătatea și minunatele sale lucrări făcute pentru fii oamenilor, mai întâi celor care sunt aduși la templu, prefigurați de Rut și Estera și care devin parte din rămășița; și apoi, mai târziu, clasei Ionadabilor, adică ‘marii mulțimi’.

45. De atunci înainte, rămășița a continuat să-i aducă mulțumiri lui Iehova și să spună: “Căci el a frânt porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier în bucăți.” (Ps. 107:16) Organizația lui Satan este numită “Babilon”, și acolo a fost ținută captivă și închisă clasa servului. Dar, în 1919 Dumnezeu a început să îi elibereze pe acești credincioși și să le dea lumină și să-i trimită în serviciul său cu bucurie. Iehova a procedat astfel prin mâna ‘servului ales’ prefigurat de Cyrus, serv ales despre care se scrie: “Astfel spune DOMNUL unsului său, lui Cyrus, a cărui dreaptă am ținut-o, pentru a supune națiuni înaintea lui; și voi dezlega coapsele împăraților, pentru a deschide înaintea lui cele două porți părăsite; și porțile nu vor fi închise;” Voi merge înaintea ta și locurile strâmbe le voi îndrepta, voi sparge în bucăți porțile de aramă și voi tăia în două drugii de fier. Și îți voi da tezaurile întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice, ca să știi că eu, DOMNUL, care te chem pe nume, sunt Dumnezeul lui Israel. De dragul lui Iacob, servitorul meu, și Israel, alesul meu, te-am chemat chiar pe numele tău, și-am dat încă un nume, deși nu m-ai cunoscut.” (Isa. 45:1-4) Acest lucru înseamnă că Dumnezeu a zdrobit literalmente porțile și grătile unei închisori reale; ci că organizația Babilonului îi ținea poporul ales într-o stare de captivitate și cei din clasa servului erau înlănțuiți ca prizonieri; și Iehova și-a exercitat puterea în numele acestora și a eliberat clasa prizonierilor, deschizându-le din nou calea serviciului.

46. Să ne amintim acum încercările de foc care s-au abătut asupra poporului lui Dumnezeu în 1917 din cauza purtării celor nesăbuiți care au refuzat să dea ascultare Cuvântului lui Dumnezeu, dar care au dat ascultare sfaturilor și îndrumărilor unor oameni egoiști, și apoi să privim cum calea pe care au adoptat-o se potrivește celei din următorul text, și anume: ”Nebunii, din cauza fărâdelegii lor și din cauza nelegiuirilor lor, sunt nenorociți.” (Ps. 107:17) Cei nesăbuiți vorbesc mult cu gurile lor slobode (Prov. 10:8) Ei disprețuiau adevărata înțelepciune și instruirea și refuzau sfatul celor cumpătați. Le-a fost atrasă atenția asupra faptului că era privilegiul lor să lase deoparte egoismul și să continue în organizația lui Dumnezeu, așa cum spune și Cuvântul Domnului. Ei au disprețuit instruirea de la Domnul și, în loc să meargă pe calea cea bună, au continuat să se amestece în organizația lui Dumnezeu și să îi perturbe activitatea. Ei erau disprețuitori și au colaborat cu agenții mai pe față ei lui Satan pentru a acționa împotriva celor credincioși. (Prov. 1:7; 12:15; 20:3; 29:9) Cei nesăbuiți au continuat să meargă în întuneric și, după 1919, nereușind să se întoarcă la Sion, nu au pornit pe drumul cel înainte și nu au continuat împreună cu organizația lui Dumnezeu. Ei au perseverat pe calea lor cea rebelă și nebunească și au rămas în întuneric. După cum spun Scripturile, au fost și sunt “nebuni”, pentru că ‘spun în inima lor că nu există Dumnezeu’; adică, prin acțiunile lor își trădează motivațiile sau impulsurile inimii

și continuă să sfideze și încalce Cuvântul lui Dumnezeu, instaurând în locul său înțelepciunea omului, fapt prin care afirmă, în esență, că nu există Dumnezeu. Ei nu îl privesc pe Isus Cristos, Capul, drept conducătorul lor, ci apelează la oameni ca să-i conducă și învețe, ceea ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Ei insistă cu ceea ce numesc “libertatea lor personală”, care înseamnă de fapt dorința de a face tot ce vor, după voința lor egoistă. Decât să vadă adunarea în unitate și să fie în unitate cu spiritul lui Cristos, ei preferă să se separe și să se opună organizației lui Dumnezeu. (Efes. 4:3, 14-16) Încălcarea voinței lui Dumnezeu este o răzvrătire. Ei încalcă legea prin ‘păcatul Samariei’, adică se dedau la venerarea liderilor vizibili și consideră că adevărul complet din Cuvântul lui Dumnezeu a fost transmis printr-un lider pământesc, și că acesta vine de la Betel. Ei continuă să se închine “Viștelului de aur”, care a fost așezat la Betel ca regele Samariei să i se închine. (Amos 4:4; 8:14; 1Regi 12:32) Nu spunem aceasta din rea-voință; căci, conform Scripturilor, cei care rămân credincioși Domnului au obligația de a atrage atenția celorlalți asupra acestei încălcări a legii, inclusiv “nebunilor”. – Isa. 58:1; Ez. 18:21-23, 30, 31.

47. În timpul Războiului Mondial, chiar și cei care au devenit mai târziu parte a clasei servului nu au luat întrutotul și complet o poziție clară împotriva organizației lui Satan, incluzând părțile sale politice și comerciale. Ei nu au declarat cu îndrăzneală răzburarea lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan, ci au făcut mai degrabă compromisuri, și ‘au fost loviți din cauza fărâdelegii lor [calea lor nelegiuită]’; dar, după ce au plâns și au strigat mai târziu către Domnul și s-au căit pe deplin, au fost iertați după cum spune Cuvântul generos al lui Dumnezeu. (Ier. 31:34; Isa. 40:2; Ps. 103:3; Ez. 36:33; Zah. 3:9, 10) Chiar și cei care ulterior au fost incluși în clasa “servului credincios și înțelept” au urmat, în acea perioadă neagră, o cale greșită și au susținut doctrine nelegiuite precum structura piramidală; au considerat puterile politice ale acestei lumi ca fiind “înaltele stăpâniri” și au crezut în lucruri precum “dezvoltarea caracterului”, pioșenie și altele. Dar Iehova a avut milă de cei care s-au căit și au căutat să știe și să urmeze calea Domnului. “Prin milă și adevăr nelegiuirea este îndepărtată, și prin teama de DOMNUL oamenii se depărtează de rău.” – Prov. 16:6.

48. Cei care au continuat pe calea răzvrătirii au trecut întrutotul de partea organizației lui Satan, și trebuie să fie nimiciviți cu toții. “Sufletul lor detestă tot felul de mâncare și se apropie de porțile morții.” (Ps. 107:18) Cei încăpățânați nu doreau să se împărtășească din hrana spirituală servită la masa Domnului, pentru că erau bolnavi spiritual și nu o puteau aprecia. (Prov. 1:7). Ei nu i-au distins atunci și nici nu pot distinge în prezent învățătorii adevărați, ci caută îndrumare de la oameni. (Isa. 30:20) Nefiind părtași la hrana potrivită pentru cei ce-i servesc Domnului, mulți dintre cei ce s-au căit mai târziu, ca și cei ce nu s-au căit “ajung la porțile morții [spirituale]” (1Ioan 5:16) Cei care au perseverat în răzvrătirea lor nu au urcat pe drumul înalt și pe adevărata cale a sfințeniei. (Isa. 35:8) Așadar, spun Scripturile, ‘nebunii mor din lipsă de înțelepciune’ (Prov. 10:21). Aceștia nu îl servesc și nu îl laudă pe Domnul, și se află chiar la porțile morții. Cei care au

rămas în această stare de revoltă au murit, dar alții care au mers pe calea greșită cu ei, dar care s-au căit mai apoi, au primit milă: “Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL, iar el îi salvează din strâmtorările lor.” (Ps. 107:19) „Înainte să fiu chinuit am rătăcit, dar acum am ținut cuvântul tău.” (Ps. 119:67) Cei care, din cauza suferințelor, se trezesc și își conștientizează starea deplorabilă și strigă la Domnul primesc ajutorul și îndurarea sa. Versetul 19 al Psalmului 107 nu este decât o repetiție a versetelor 6 și 13 ale aceluiași psalm, diferența fiind că versetele 6 și 13 vorbesc despre lucruri din trecut, în timp ce versetul 19 se referă la prezent, și arată astfel îngrijirile și mila lui Dumnezeu pentru cei ce s-au adâncit în greutăți de la venirea Domnului la templu. Chiar dacă unii din clasa templului se poticnesc în greutăți, atunci când le descoperă și se căiesc și se întorc repede cu fața către Domnul, el le dă îndurarea sa.

49. Unii care au fost trași în lături, din cauza faptului că au apelat pentru sfaturi la lideri umani, nesăbuiți, atunci când și-au văzut greșeala s-au căit și au strigat către Domnul, iar Domnul i-a auzit; acest lucru este prezis de aceste cuvinte: ”A trimis cuvântul lui și i-a vindecat și i-a eliberat din nimicirile lor.” (Ps. 107:20) Satan a așezat capcanele și gropile, și cei nesăbuiți au căzut în ele, și vor rămâne în ele dacă nu se căiesc și nu strigă al Domnul. Cei care îl caută cu sinceritate pe Domnul primesc ajutorul lui îndurător. “Prin milă și adevăr nelegiuirea este îndepărtată, și prin teama de DOMNUL oamenii se depărtează de rău.” (Prov. 16:6) “Ai milă de mine, DOAMNE, pentru că sunt slab; DOAMNE, vindecă-mă, pentru că oasele mele sunt chinuite!” (Ps. 6:2) “DOAMNE Dumnezeul meu, am strigat către tine și m-ai vindecat!” (Ps. 30:2). Cei ce se îndepărtează de închinarea la creaturi și trec cu totul de partea Domnului și dovedesc zel în împlinirea voinței sale primesc binecuvântările lui, și apoi cântă din suflet, după cum este scris: ”Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul meu, și nu uita niciuna din binefacerile lui. El, care iartă toate nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile.” – Ps. 103:2, 3.

50. Privilegiul și datoria celor ce au fost recuperați este să devină activi în vestirea mesajului lui Iehova înaintea celorlalți: “O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor! Să aducă sacrificii de mulțumiri și să vestească lucrările lui cu bucurie.” – Ps. 107:21, 22.

51. Cei ce au fost recuperați trebuie să devină activi în vestirea laudelor lui Iehova și Împărăției sale, care constituie devotamentul și serviciul lor complet adus lui Iehova. (Evr. 13:15; Isa. 12:4) Pentru a se păstra sănătoși spiritual, trebuie să se implice activ în serviciul lui Iehova și să o facă cu încredere și bucurie, pentru ca alții să poată auzi și afla despre Iehova. Toate aceste texte scripturale și toate faptele binecunoscute corespund exact situației celor ce au fost cândva candidați la Împărăție, și astfel se observă că textul precedent din Psalmul 107 cu privire la prizonieri se aplică celor născuți din spirit candidați la Împărăție, și nu marii mulțimi. În acest punct se petrece o schimbare în aplicarea Psalmului 107, așa cum vor observa în continuarea examinării lui.

SERVUL ALES

52. Deși este adevărat că Isus Cristos este și a fost servul ales al lui Iehova de când a devenit “autorul salvării veșnice” (Evr. 5:9), totuși profetația lui Isaia pare să aibă o aplicare specială și aparține în perioada venirii lui Isus Cristos la templu ca să judece. Atunci Isus este în efect servul ales al lui Iehova, investit cu putere și autoritate, și își începe lucrarea sa activă de judecată. În profetația lui Isaia, Iehova declară: „În el am pus spiritul meu. El le va aduce dreptatea (judecata) națiunilor.” (A.R.V.) Atunci când Domnul l-a întronat pe Isus Cristos, în 1914, l-a trimis să domnească în mijlocul dușmanilor; iar în 1918 Isus Cristos a apărut la templu pentru judecată, după care toate națiunile vor fi adunate înaintea lui. (Mat. 25:31) Așa cum arată versetele precedente, la vremea venirii sale la templu cei consacrați erau închiși sau prizonieri în organizația lui Satan, iar aceasta îi includea și pe cei care au devenit mai târziu parte a clasei “servului rău”, cât și pe cei care au devenit “servul credincios și înțelept”. În acea perioadă, organizația lui Satan a adus mare întuneric asupra pământului și beznă asupra oamenilor. Mulți oameni sinceri au fost ținuti în robie de organizația lui Satan, iar Isus Cristos, servul ales al lui Iehova, este cel ce le deschide ochii și îi scoate la lumină. Iehova îi spune lui Isus Cristos: ”Eu, DOMNUL, te-am chemat în dreptate și te voi ține de mână și te voi ține și te voi da ca un legământ al poporului, ca o lumină a neamurilor. Pentru a deschide ochii orbi, pentru a scoate prizonierii din închisoare și pe cei care șed în întuneric, afară din casa închisorii.” (Isa. 42:6,7) Pentru a îndeplini lucrarea de “deschidere a ochilor orbi” trebuie să aibă loc o luptă cu organizația lui Satan, pentru că cel rău nu ar dori de bunăvoie să-și de acceptul la ceva ce va deschide ochii popoarelor permițându-le să cunoască adevărul ei, din contră, s-ar opune amarnic și continuă, de fapt, să se opună amarnic adevărului sub orice formă. Înainte de venirea Domnului Isus la templu pentru judecată (în 1918), ochii celor credincioși de pe pământ erau orbi în multe privințe; iar acest lucru este arătat de profetația rostită de Moise. (Deut. 29:4) Acest lucru este susținut integral și de fapte, căci acum vedem că mulți erau orbi al unora dintre marile adevăruri din scripturi. Abia după venirea Domnului Isus la templu rămășița credincioasă a înțeles pentru prima dată mai clar scopul și numele lui Iehova. Lucrurile mai profunde din Cuvântul lui Dumnezeu aveau să le fie limpezite abia după adunarea la templu, iar de atunci doar cei care au avut ochii deschiși și au primit aprobarea lui Dumnezeu, ascultând de bunăvoie, au primit învățătură de la Dumnezeu. – vezi cartea *Iehova*, pag. 265, 266.

53. Atunci când au fost scoși din închisoarea lui Satan și aduși la templu, asemenea persoane aprobate au fost constituite în clasa ‘servului credincios și înțelept’ și au devenit o parte a servului ales; aceasta fiind clasa căreia Domnul i-a încredințat mărturia sa; mărturie pe care trebuie să o depună potrivit poruncii lui

Dumnezeu. Cristos a deschis mai întâi ochii orbi ai rămășiței, apoi s-a folosit de rămășiță pentru a depune mărturia sa, care va deschide ochii orbi ai altora.

54. Poporul credincios al lui Dumnezeu a fost legat și închis de organizația lui Satan în timpul Războiului Mondial și după aceea, adică în 1919, au fost eliberați. Următoarele texte par să se aplice, așadar, celor credincioși pe care Domnul i-a aprobat la venirea sa la templu: “Dar acesta este un popor jefuit și prădat; toți sunt prinși în găuri și sunt ascunși în casele închisorii, sunt ca pradă și nimeni nu îi eliberează; sunt jefuiți și nimeni nu spune: Restaurați!” Cine dintre voi va pleca urechea la aceasta? Cine va da ascultare și va auzi pentru timpul ce va veni? Cine a dat pe Iacob ca jefuire și pe Israel tâlharilor? Nu DOMNUL, acela împotriva căruia noi am păcătuit? Fiindcă refuză să umble în căile lui și nu au ascultat de legea lui?” – Isa. 42:22-24.

55. Acești copii ai lui Dumnezeu sunt cei ce au stat în întuneric, încătușați de organizația lui Satan; iar Iehova și-a folosit servul ales, Isus Cristos, ca să-i scoată din închisoare. Scoși din captivitate, Iehova le spune credincioșilor: “Dar acum, astfel spune DOMNUL care te-a creat, Iacobe, și cel care te-a format, Israele: Nu te teme, fiindcă te-am răscumpărat, te-am chemat pe nume, ești al meu. Nu te teme, căci eu sunt cu tine: Voi aduce sămânța ta din est și te voi aduna din vest! Voi spune nordului: Renunță; și sudului: Nu reține; adu pe fiii mei de departe și pe fiicele mele de la marginile pământului. Pe fiecare ce este chemat cu numele meu, fiindcă l-am creat pentru gloria mea, l-am format; da, eu l-am făcut”. “Voi sunteți martorii mei, spune DOMNUL, și servitorul meu pe care l-am ales, ca să mă cunoașteți și să mă credeți și să înțelegeți că eu sunt el: Înaintea mea nu a fost format niciun Dumnezeu, nici nu va fi după mine.” (Isa. 43:1, 5-7, 10) Astfel, Domnul îi identifică clar pe prizonieri ca fiind cei care vor deveni martorii săi.

56. Primul grup de prizonieri care a fost eliberat a fost cel prefigurat de Mardoheu și Naomi, și sunt cei ce vor fi făcuți ‘servul credincios și înțelept, căruia Domnul i-a încredințat interesele Împărăției sale pe pământ, și care au fost făcuți martori ai lui Iehova. Aceștia au fost prizonieri până în 1919, când au fost eliberați de Mai-Marele Cir, Isus Cristos, servul ales al lui Iehova; și cei eliberați au devenit parte din Serv. Clasa Mardoheu și Naomi nu reprezintă toți prizonierii; mai sunt și alții, de vreme ce este scris că întreaga lume se află sub dominația celui rău. Mai apoi, trebuie să fie adusă în existență o clasă prefigurată de Rut și Estera, și această clasă trebuie și ea să fie folosită de Mai-Marele Cir pentru a-i scoate pe alții din închisoarea Babilonului. Toată această lucrare trebuie realizată înainte de Armagedon, și sufletele toți cei care nu vor fugi din Babilon și nu vor încerca să elibereze pe oricine al om vor fi nimicite și distruse o dată cu Babilonul. (Ier. 51:6) Servul ales al lui Iehova, Isus Cristos, Mai-Marele Cir, fiind trimis să domnească, l-a alungat mai întâi pe Satan și organizația sa (Babilonul) din ceruri, și apoi a eliberat clasa prizonierilor de pe pământ, despre aceasta fiind scris: ” Iată ce i-a spus Iehova unsului său, Cir, pe care l-am apucat de mâna dreaptă ca să supun națiunile înaintea lui și să dezleg astfel centura de pe șoldurile regilor, ca să deschid înaintea lui porțile cu două canaturi și, astfel, porțile să nu mai fie închise:

" Astfel spune DOMNUL unsului său, lui Cyrus, a cărui dreaptă am ținut-o, pentru a supune națiuni înaintea lui; și voi dezlega coapsele împăraților, pentru a deschide înaintea lui cele două porți părăsite; și porțile nu vor fi închise. L-am ridicat în dreptate și voi îndruma toate căile lui, el va construi cetatea mea și va da drumul captivilor mei, nu pentru preț nici pentru răsplată, spune DOMNUL oștirilor." – Isa. 45:1, 13.

57. Faptele concrete arată dincolo de orice dubiu că cei credincioși au fost eliberați mai întâi și făcuți apoi membrii ai clasei servului, și acum lucrarea de deschidere a ochilor "marii mulțimi" și eliberării lor din închisoare este în curs de desfășurare. Faptul că aceste adevăruri sunt revelate acum poporului lui Dumnezeu trebuie să însemne că distrugerea completă a Babilonului se apropie, și că prizonierii trebuie să fugă ca să scape cu viață. Martorii lui Iehova trebuie, în mod inerent, să aducă aceste adevăruri în atenția prizonierilor și nu se pot sustrage acestei obligații. Așa a poruncit Domnul, iar ei trebuie să se supună.

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce arată Scripturile cu privire la originea profetiei, și despre interpretarea ei? Au fost corecte și utile eforturile depuse în vederea interpretării ei?

2. Care sunt condițiile necesare pentru ca o persoană să fie prizonier? Explicați condiția de robie din prezent a omenirii.

3. Identificați 'servul ales'.

4. Cine sunt "prizonierii" la care se face referire în Isaia 42:7?

5-9. Cu versete și fapte în corelație, arătați dacă cei dreپți pot fi legați în cătușe.

10-12. Ce arată faptele concrete cu privire la momentul și condițiile în care "Domnul nu-i va disprețui pe prizonierii săi"?

13-18. Ale cui sunt cuvintele consemnate în Psalmul 79:11? Explicați faptul că au fost "sortiți morții". Care era scopul pentru care adresau ei această rugăciune? Când și cum a primit răspuns această rugăciune?

19-23. Pentru cine sunt oferite profetic cuvintele din Psalmul 102:16,17? De ce se face referire la aceștia ca la "cei lipsiți"? Care este, atunci, dovada că rămășița a fost închisă pentru o vreme înainte să se observe manifestarea clasei Ionadab?

24-37. Folosindu-vă în susținere de versete și fapte, arătați (a) că cuvintele Psalmului 107:8,9 se aplică clasei servului credincios; (b) cuvintele versetului 10 descriu clar o condiție precedentă a poporului credincios al lui Dumnezeu (c) că până și cei din clasa servului credincios s-au 'răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, și au disprețuit sfatul Celui Preaînalt'? Cum 'le-a umilit inima cu necazuri'? Descrieți situația în care 's-au poticnit și nu a fost nimeni care să îi ajute'?

38-42. Explicați de ce condițiile la care am făcut referire mai sus au dus la apariția a două clase diferite. Când și cum ‘i-a scos Domnul din întuneric și din umbra adâncă și le-a rupt legăturile’?

43, 44. Care era pe atunci cântecul celor credincioși? Cui și din ce cauză îi cântau cântări de laudă și aduceau implorări?

45-48. Cum, când și de ce ‘a zdrobit Domnul porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier’? Aplicați versetul 17. Au luat cei din clasa servului credincios poziție fermă împotriva organizației lui Satan? Explicați de ce au fost curățiți aceștia, în timp ce cealaltă clasă ‘ajunsese la porțile morții’.

49-51. Arătați împlinirea versetului 20. Care este privilegiul și datoria celor ce au fost recuperați astfel?

52-55. Când și cui se aplică Isaia 42:1? În ceea ce privește Isaia 42:6,7, cine dă pe cine ‘ca o lumină pentru națiuni’? Când și cum au fost deschiși ochii orbi și prizonierii și cei ce stăteau în întuneric scoși din închisoare? Explicați faptul că au fost jefuiți și prădați, legați și închiși. Explicați scopul pentru care au fost eliberați din această condiție.

56, 57. Arătați că luminarea și eliberarea prizonierilor este o lucrare progresivă, care va fi terminată înainte de Armagedon. Ce responsabilitate impune acest fapt pentru cei eliberați?

Judecată dreaptă pentru oameni

Cu câtă nerăbdare ar întâmpina popoarele suferinde din toate națiunile o izbăvire deplină din toate suferințele, starea de șoc și neliniștea printr-un guvern drept de care să fie siguri că va îndrepta permanent izele încurate ale întregii lumi!

Tocmai o soluție fericită precum aceasta așteaptă acum răsturnarea completă a asupritorilor popoarelor. Dar cum se va realiza?

Un motiv pentru mânia lui Dumnezeu de la Armagedon împotriva națiunilor este că dorește să-și întipărească numele în mințile oamenilor. Acest lucru nu trebuie înțeles greșit. Dumnezeu nu dorește să-și facă un nume pentru propriul său beneficiu. Dușmanul și agenții săi au împins numele lui Iehova la colț spre marele detriment al popoarelor. Atunci când Dumnezeu a răsturnat tirania egiptenilor, este scris că a făcut aceasta pentru a ‘să-l elibereze [pe Israel] pentru sine ca popor și să-și facă un nume’ (2Sam. 7:23) Prin răsturnarea întregii organizații a lui Satan, prefigurată de Egipt, scopul său este de a-i elibera pe oameni și a le întoarce mințile spre el, pentru ca ei să-i cunoască numele. Motivul este că Dumnezeu este izvorul vieții și îi va învăța pe oameni că le-a promis viața și doar el poate da viață și binecuvântări omenirii, și că numele său este la mijloc, și că viața și binecuvântările asupra oamenilor trebuie să vină de la el; și că a-l cunoaște pe el și pe Cristosul său, Regele de drept al pământului, înseamnă viața. – Ioan 17:3.

Bătălia finală dintre forțele lui Satan, pe de-o parte, și cele ale Domnului de cealaltă parte va fi o perioadă de mari necazuri și apăsări pentru toate popoarele pământului. În acel mare necaz, toate națiunile și popoarele vor discerne că Domnul a preluat controlul asupra activităților oamenilor. Dumnezeu, prin profetul său, descrie condiția în care se vor afla popoarele în vremea necazului. Aceasta va fi atât de teribilă, declară el, încât oamenii nu vor ști încotro să se îndrepte. O dată cu căderea conducătorului rău și asupritor, Satan, și a organizației sale, Dumnezeu înfățișează furtuna potolindu-se și liniștea așezându-se peste oameni: ”Amețesc și se clatină ca un om beat și toată înțelepciunea lor este zadarnică. În strâmtorarea lor strigă către Iehova și el îi scoate din necazuri. Potolește vijelia și valurile mării tac. Ei se bucură că s-au liniștit și el îi călăuzește la portul dorit.” – Ps. 107:27-30.

Profetul lui Dumnezeu îl înfățișează simbolic apoi pe Isus Cristos, marele Prinț și Rege, care vine la oameni cu umilință și cu scopul de a le face bine. El este prezentat ca luând în stăpânire întregul pământ și administrându-l spre binele general al omenirii: “Bucură-te foarte mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a Ierusalimului, iată, Împăratul tău vine la tine; el este drept și având salvare; umil și călărind pe o măgăriță și un măgăruș, mânzul unei măgărițe. Și voi stârpi carul din Efraim și calul din Ierusalim și arcul de război va fi stârpit; și el va vorbi păgânilor de pace; și locul domniei lui va fi de la mare până la mare și de la râu până la marginile pământului.” – Zah. 9:9,10.

Apoi, în ordinea de lucru a administrării sale va urma lucrarea de construcție. Trebuie notat că fiecare dintre bărbații credincioși menționați în Scripturi (Evrei 11:1-39) și numiți “oamenii din vechime” (*Roth.*) erau ctitori sau constructori. Fiind sculați din morți ca oameni perfecți pe pământ și făcuți “prinți”, ca reprezentați vizibili ai noului guvern, ei vor fi în elementul lor îndeplinind lucrarea de construcție sub supravegherea Regelui cel drept. (Ps. 45:16) Ei îndeplinesc această lucrare spre ajutorul, mângâierea și beneficiul oamenilor: “Iată, un împărat va domni cu dreptate și prinții vor conduce cu judecată.” (Isa. 32:1) Aceștia oameni credincioși sau prinți de pe pământ vor constitui brațul sau puterea Domnului vizibilă popoarelor de pe pământ. “Puterea împăratului de asemenea iubește judecata; tu întemeiezi echitate, faci judecată și dreptate în Iacob.” – Ps. 99:4, *Roth.*

Cristos este Mai Marele David și va fi, așadar, Conducătorul și Învățătorul oamenilor și îi va călăuzi pe calea cea dreaptă prin agenții săi vizibili, prinții credincioși de pe pământ. – Isa. 55:4.

Satan i-a asuprit multă vreme pe oameni prin agenții săi vizibili de pe pământ. Sub administrația dreaptă a guvernului Domnului, orice formă de asuprire trebuie să înceteze. Atunci, nici măcar celor răi care conduc acum națiunile “creștinătății”, nici altora ca ei, nu le va fi permis să-i asuprească din nou pe oameni. Atunci, se va adevăra profeția: “DOMNUL este Împărat pentru totdeauna și întotdeauna; păgânii au pierit din țara lui. DOAMNE, tu ai auzit dorința celor umili, vei pregăti inima lor, vei face urechea ta să audă. Pentru a judeca pe cel fără tată și pe cel oprimat, ca omul de pe pământ să nu mai oprime.” – Ps. 10:16-18.

Micii proprietari au fost mult timp asupriți de cei care au putere și bogății. Salariații au fost asupriți prin salariile lor mici. Văduvele și orfanii au fost asupriți, și mâna asupritorului i-a cuprins pe toți cei mai slabi din fiecare națiune. Asupritori ca aceștia au fost ajutați și sprijiniți de cei care se folosesc de numele lui Christos. (Iacob 2:6, 7) Sub administrația guvernului lui Dumnezeu, orice formă de asuprire trebuie să înceteze, pentru că Regele îl va “zdrobi în bucăți” pe asupritor la Armagedon (Ps. 72:4) Niciun asupritor nu va mai fi tolerat între popoare (Zah. 9:8) Cu privire la cei care au asuprit, Domnul spune: ”Iar eu mă voi apropia de voi la judecată; și voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor și împotriva adulterilor și împotriva celor care jură fals și împotriva celor care oprimă pe angajat în plățile lui, pe văduvă și pe cel fără tată și pe cei care abat pe străin de la dreptul său și nu se tem de mine, spune DOMNUL oștirilor.” - Mal. 3:5.

Administrația guvernului Domnului va fi favorabilă celor săraci. “Ci cu dreptate va judeca pe săraci și va mostra cu echitate pentru cei blânzi ai pământului și va lovi pământul cu nuiuaa gurii lui și cu suflarea buzelor sale va ucide pe cel stricat.” (Isa. 11:4) Fiecare om va trebui să se poarte drept cu aproapele său. “Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, spunând: "Faceți judecată adevărată și arătați milă și mângâieri, fiecare om fratelui său; Și nu oprimați nici pe văduvă, nici pe cel fără tată, nici pe străin, nici pe cel sărac; și nimeni dintre voi să nu își închipuie răul în inima sa, împotriva fratelui său.” – Zah. 7:9, 10.

În prezent, răul îi guvernează pe oameni care nu produc altceva decât minciuni, stau în pat și urzesc planuri ca să-i jefuiască pe semenii lor. Toate acestea vor înceta să existe sub domnia dreaptă a Domnului. Nici una dintre schemele lor nu va fi lăsată să se dezvolte. Nu vor mai fi furturi de benzină ca la Tepot Dome (în Wyoming, SUA) și nu se vor mai comite asemenea crime. Nu vor mai exista corporații crude numite “trusturi” care să-i împovăreze pe nedrept pe oameni. “ Vai celor ce plănuiesc nelegiuire și fac răutate pe paturile lor! Când dimineața se luminează, ei o împlinesc, fiindcă este în puterea mâinii lor. Și ei poftesc câmpii și le iau prin violență; și case, și le iau; astfel ei oprimă pe om și casa lui, chiar pe om și moștenirea lui.” – Mica 2:1, 2.

Fondatorii guvernului american au spus că toți oamenii sunt creați egali și ar trebui să fie egali în fața legii. Au spus-o foarte bine, dar cuvintele lor nu s-au transformat în fapte. Din contră, oamenii de rând nu au fost niciodată considerați egali în fața legii și nu au fost tratați cu egalitate, ci au fost exploatați și jefuiți de roadele muncii lor. Dar nu va fi așa și sub guvernul drept al Domnului, căci atunci se va spune: “Să locuiască proscrisii mei cu tine, Moab; fii adăpost pentru ei din fața jefuitorului, căci jecmănitorul a ajuns la capăt, jefuitorul încetează, opresorii sunt mistuiți din țară. Și în milă va fi tronul întemeiat; și el va ședea pe acesta în adevăr, în cortul lui David, judecând și căutând judecată și grăbind dreptatea.” – Isa. 16:4, 5.

Puterea Regelui cel drept va fi exercitată în numele celor slabi, ca și al celor puternici. “El va judeca pe săracii poporului, va salva pe copiii celui nevoiaș și va rupe în bucăți pe opresor.” – Ps. 72:4.

Sub guvernul drept al marelui Rege, administrația va fi în interesul tuturor; și toți oamenii vor avea o judecată dreaptă, și în acest scop toți vor fi aduși la o cunoștință a adevărului. (Isa. 11:9) Pretutindeni se va vorbi adevărul, iar adevărul va umple întregul pământ. (Hab. 2:14) Nu vor mai exista povești care se bat cap în cap și care sunt spuse oamenilor pentru a-i amăgi. Astăzi, oamenii nu mai pot decide drept care este adevărul, din cauza multor înșelătorii cu care îi amăgesc falșii lor învățători. În guvernele rele din prezent oamenii bogați, puternici și influenți aduc în tribunale martori falși pe care i-au plătit ca să depună mărturie falsă. Scopurile justiției sunt anulate. Cei răi scapă iar cei nevinovați suferă. Dar sub administrația guvernului drept al Domnului nu vor mai prevala asemenea condiții. “Pentru că a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morți.” – Fapte 17:31.

Fără îndoială că în guvernul fiecărei națiuni de pe pământ există totuși oameni cu intenții bune și care doresc să vadă că puterea de guvernare este administrată spre binele comun. În toate epocile au existat asemenea oameni; dar toți trebuie să cadă de acord că administrarea chestiunilor umane de către omul căzut în păcat a cauzat mereu inegalitate. Multele experiențe regretabile întinse pe secole și consemnate în istoria omenirii ar trebui să servească drept lecții de durată pentru toți oamenii care doresc condiții mai bune. Una dintre aceste lecții este că, oricât de mult se străduiesc oamenii imperfecti să instituie un guvern drept și onest într-o țară, așa ceva nu se poate. Dumnezeu a promis să întărească definitiv dreptatea pentru ca oamenii să se bucure de un guvern drept. A venit timpul să înceapă guvernul drept al lui Dumnezeu. De ce să mai dăm ascultare teoriilor slabe și sterpe și strădaniilor omului? Timpul fixat de Dumnezeu ca să judece lumea a sosit, și acea judecată va fi justă și dreaptă. “Dar DOMNUL va dăinui pentru totdeauna; și-a pregătit tronul său pentru judecată. Și va judeca lumea în dreptate, în integritate va administra judecată popoarelor.”- Ps. 9:7,8.

Promisiunea făcut de Iehova cu multe secole în urmă spunea că Regele său uns va fi mijlocul prin care va aduce binecuvântări tuturor națiunilor și familiilor pământului (Gen. 22:18) Această promisiune se va îndeplini în mod sigur, și vremea împlinirii ei este aici. Administrarea aceluia guvern drept va împlini dorința oamenilor. “Da, toți împărații se vor prosterna înaintea lui, toate națiunile îl vor servi. Pentru că va elibera pe cel nevoiaș când strigă, pe cel sărac de asemenea și pe cel ce nu are ajutor. Numele lui va dăinui pentru totdeauna, numele lui va dăinui tot atât cât soarele; și oamenii vor fi binecuvântați în el, toate națiunile îl vor numi binecuvântat!” (Ps. 72:11,12,17) “Să se veselească națiunile și să cânte de bucurie, căci vei judeca popoarele cu dreptate și vei guverna națiunile pe pământ. Selah” – Ps. 67:4.

În Scripturi, “orașul sfânt” este folosit ca un simbol al guvernului drept. În viziunea avută pe insula Patmos, Ioan a contemplat acel guvern pur și drept care își întindea autoritatea din ceruri pe pământ, pentru ca voința lui Dumnezeu să se facă pe pământ ca și în cer. “Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei. Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.” – Rev. 21:2,3.

Iehova Dumnezeu va fi cu oamenii, prin reprezentății săi, “prinții credincioși de pe pământ” care vor îndeplini voința lui Dumnezeu, așa cum este exprimată prin Regele său Uns. (Ps. 45:16) Administrația aceluia guvern va fi în mod sigur una constructivă care va avea ca rezultat binecuvântări asupra omenirii. Pentru ca oamenii să audă și să fie asigurați și liniștiți în această zi de neliniște și apăsare, Domnul a făcut ca Ioan să scrie cu privire la Rege pe tronul său: “Cel ce stătea pe tron a zis: "Iată, eu fac toate lucrurile noi. Și mi-a spus: Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase.” – Rev. 21:5.

Administrarea și construcția noii lumi va progresa. Oamenii vor învăța căci Conducătorul lor nevăzut este drept, just și loial; și vor învăța asta prin interacțiunea cu el prin intermediul “prinților”, reprezentății săi vizibili, ca și din binecuvântările care le vin direct de la el. Oamenii trebuie să fie făcuți dreپți, și să învețe să practice dreptatea, iar Domnul a furnizat un mijloc prin care acest obiectiv va fi atins. ”Cu sufletul meu te-am dorit în noapte; da, cu duhul meu din mine te voi căuta devreme, deoarece când judecățile tale sunt pe pământ, locuitorii lumii vor învăța dreptatea.” (Isa. 26:9) Spre încurajarea și alinarea celor care caută sincer dreptatea, Dumnezeu a făcut posibil ca, în această perioadă de timp, prin studiul Cuvântului lui Dumnezeu, să le arate unele dintre beneficiile minunate de care se vor bucura oamenii sub îndurătoarea sa administrație.

Scrisori

PREDICATORII ÎNCEP SĂ PIARDĂ TEREN

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Vă trimit doar câteva rânduri cu salutări de pe teren. Dorim să ne exprimăm cea mai profundă recunoștință pentru tot ajutorul care ne-a fost acordat nouă, pionierilor, de către Domnul prin dvs. și colaboratorii dvs. de la Betel, mai ales hrana ce ne dă putere și ne vine împreună cu articolele din *Turnul de Veghere*.

Atunci când a ieșit cartea *Pregătirea*, credeam că știm totul despre Armagedon; dar acum, o dată cu împlinirea profeției lui Habacuc în cele mai mici detalii ale sale, suntem copleșiți de mirare și admirație.

Cu siguranță că faptul că primim această informație cu privire la Armagedon este o dovadă în sine că bătălia este aproape.

Observăm o schimbare decisivă și în lucrare. Aici, la țară, lucrăm de două ori mai repede decât în anii anteriori pentru că oamenii au luat poziție. Predicatorii au predicat împotriva noastră; și chiar și asta ne-a ajutat mult. Multe persoane oneste ne întrebă de ce predicatorii le spun să nu ne citească cărțile.

După ce le explicăm situația, aceștia oameni sunt mereu dornici să obțină literatura, și și exprimă dezgustul față de predicatori.

Zilele influenței lor au trecut. “Marea mulțime” îi părăsește; și nu va trece mult timp până când vor rămâne singuri cu semenii lor ce i se închină lui Baal, gata să fie loviți de sabia nimicitoare a lui Iehu.

Fie ca Iehova să ne dea privilegiul de a asista când acestea vor avea loc, pentru a vedea justificarea marelui și sfântului său nume.

Ne rugăm ca Iehova să continue să vă binecuvânteze și să vă păstreze, în timp ce strigăm, în unitate și cu loialitate, pentru Iehova și pentru Ghedeon.

FRATELE ȘI SORA MAX LEWY și FRATELE WILHELM SCHNELL,
Pionieri.

LĂUDAȚI NUMELE LUI IEHOVA

IUBITE FRATE RUTHERFORD:

Am terminat de citit minunata și completa carte *Iehova*. Vă rog să-mi acceptați sincerele mele mulțumiri pentru exemplarul pe care l-am primit. Am fost “unsă cu ulei nou”. “Cupa mea se revarsă”.

Cât de mult îl laud pe Iehova și slăvesc numele său sfânt, pentru că v-a folosit pe dvs., fiul său umil, spre gloria și onoarea sa și spre edificarea poporului său.

Fie ca binecuvântările sale să rămână asupra dvs. neîncetat.

Prin favoarea sa, martoră a lui Iehova,
Dna. C.W. STIVER, *Pionier.*

BINECUVÂNTĂRILE LUI IEHOVA NE COPLEȘESC

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Consistența binecuvântărilor copioase ale lui Iehova îi copleșește, într-adevăr, pe cei din poporul său. Având privilegiul de a fi participat la congresul de la Washington (D.C.) al martorilor lui Iehova, inima mi se revarsă de bucurie și trebuie să zăbovesc suficient de mult ca să vă mulțumesc că sunteți instrumentul folosit de El.

Cu siguranță acea convocare, cu mărturia ei puternică revărsată peste tronul “fiarei cu două coarne” va fi epocală, așa cum o va dezvălui timpul.

Fiindu-mi furnizate mijloacele de a face călătoria de 1500 de km până la congres, i-am cerut în rugăciune Domnului să mă ajute în străduința mea de a fi util fraților în orice privință. Oh, cât de minunat mi-a răspuns Domnul! În primul rând, prețul transportului a fost folosit pentru ca *trei* să facă călătoria în loc de unul

singur. La sosire, a fost într-adevăr un serviciu privilegiat să fiu unul dintre cei aleși să asiste la siguranța dvs. personală și așezarea adecvată a publicului, pe când adevărurile vitale ale Domnului se revărsau de pe buzele dvs.

Cât de imens a fost entuziasmul din inimile fraților când le-a fost prezentată explicația Domnului pentru capitolul al șaptelea din Revelație; atât de limpede în logica ei, scripturală și de netăgăduit. Pe când mă scăldam în lumina acelei revelații și mă hrăneam cu ea, imaginați-vă cât de surprins am fost când am fost solicitat să asist la cufundarea acelor frați iubiți ce s-au declarat de partea lui Iehova.

Cuvintele nu ar putea exprima emoțiile profunde și recunoștința față de Iehova și Regele său pe care am simțit-o stând vreme de aproape trei ore în apa rece a aceluia bazin și văzând avangarda “marii mulțimi” a Domnului cum coboară pe acele scări, mărturisindu-și public poziția lor prin acest gest simbolic cât se poate de potrivit, cufundarea. O dată cu coborârea fiecăruia (am cufundat personal aproape 200 de persoane), rosteam o rugăciune în numele lor, așa cum și acum mă rog ca Iehova să vă binecuvânteze neîncetat pe dvs. spre justificarea și onoarea numelui său.

Obiectivul, așa cum ați spus, a fost atins în mod cert grație lui Iehova, căci inimile fraților strălucesc acum luminate, pentru “a-l servi cu mai multă inteligență pe Iehova”. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru privilegiul de a fi părtaș la aceasta.

Cu iubire fierbinte, fratele și servul,

D.W. ALDEN, *Kansas*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

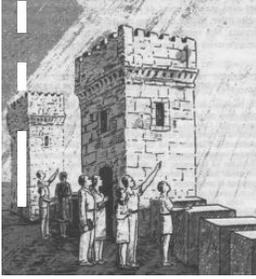
15 SEPTEMBRIE 1935

Nr. 18

Cuprins:

PRIZONIERI PARTEA a II-a	- Pag. 479
ISPĂȘIREA DE PĂCATE: PREFIGURARE ȘI REALITATE	- Pag. 496
TEASCUL LUI IEHOVA	- Pag. 499
SCRISORI	- Pag. 502

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Septembrie 1935

Nr. 18

PRIZONIERI

“Pentru a deschide ochii orbilor, pentru a scoate prizonierii din închisoare și pe cei care șed în întuneric, afară din casa închisorii.”- Isaia 42:7

PARTEA a II-a

Iehova și-a informat cu certitudine poporul că lucrurile pe care le-a făcut să se întâmple asupra Israelului natural erau “mostre” sau prototipuri care prefigurează lucrurile mai mari ce au să se petreacă cu Israelul spiritual, mai ales la sfârșitul lumii. Sfârșitul lumii lui Satan peste care domnea nestânjenit a sosit în 1914, și atunci a început “ziua lui Iehova”; și începând de atunci, Iehova a făcut să aibă loc evenimente care împlinesc profețiile sale scrise cu mult timp în urmă, o mare parte din ele fiind împlinite în miniatură prin Israelul natural, dar care sunt împlinite acum deplin în ceea ce privește Israelul spiritual. Iehova nu are închisori în care să-i închidă pe cei ce-i încalcă legea. Satan are închisori legate de organizația sa, iar Dumnezeu nu îl împiedică pe Satan să-i arunce în închisoare uneori pe unii din oamenii credincioși ai lui Dumnezeu. Captivitatea poporului ales al lui Dumnezeu, Israelul natural, în mâinile organizația lui Satan prefigurează lucruri care se vor petrece mai târziu în relație cu poporul său ales, adică Israelul spiritual. Iosif era un om al lui Dumnezeu, și chiar și el a fost închis într-o temniță. (Gen. 40:3, 15) Cu privire la închiderea lui Iosif este scris: “A trimis un om înaintea lor, pe Iosif, care a fost vândut ca servitor. Ale cărui picioare le-au rănit cu cătușe, fiind pus în fiare; Până la timpul când cuvântul său a venit, cuvântul DOMNULUI l-a încercat.” – Ps. 105:17-19.

2. Iosif îl prefigura pe Isus Cristos, și ‘legarea picioarelor lui în obezi’ ar putea indica faptul că ‘membrii picioarelor lui Cristos’ vor fi legați sau închiși. În numărul trecut din *Turnul de Veghere*, am prezentat dovezile scripturale care demonstrează că adepții și urmașii credincioși ai lui Isus Cristos s-au aflat în închisoare, legați și privați de libertatea lor atunci când Isus Cristos a apărut la templu, în 1918.

3. Întorcându-ne acum la analiza Psalmului 107, vom observa că versetul 23 marchează o schimbare în cadrul claselor la care se referă profeția: “Cei ce coboară la mare în corăbii, care fac comerț pe ape mari.” (Ps. 107:23) Israelii nu erau un popor de oameni ai mării, dar angajau alte popoare de marinari să navigheze și să facă comerț pentru ei. Iehova a făcut să se consemneze următoarea

profeție: ”Zabulon va locui la limanul mării; și el va fi liman corăbiilor; și granița lui va fi până la Sidon.” (Gen. 49:13) “Galaadul a rămas dincolo de Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așezat a stat pe țărmul mării și a rămas în spărturile sale.” (Jud. 5:17) “Și împăratul Solomon a făcut o flotă de corăbii în Ețion-Gheber, care este lângă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului. Și Hiram a trimis în flotă pe servitorii săi, marinari care aveau cunoștință despre mare, cu servitorii lui Solomon. Și au venit la Ofir și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, și i l-au adus împăratului Solomon.” (1Regi 9:26-28) “Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să meargă la Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-au sfărâmat în Ețion-Gheber. Atunci i-a spus Ahazia, fiul lui Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu servitorii tăi în corăbii. Dar Iosafat a refuzat.” (1Regi 22:48, 49) Acesta pare să fie sfârșitul comerțului pe mare al Israelului.

4. Atunci când Iona a coborât la Iope, echipajul corăbiei pe care a navigat nu era alcătuit din israeliți, ci din neamuri care au aflat despre Iehova de la Iona. (Iona 1:5,6) Această parte a profeției din Psalmul 107 cu privire “cei ce coboară pe mare în corăbii” pare să se refere la un grup distinct de israeliți spirituali, și care se oferă se facă “negoț pe ape” pentru aceștia. Marea mulțime sau clasa Ionadab din prezent pare să fie reprezentată aici ca făcând negoț pe mare. Aceștia nu sunt martorii unși ai lui Iehova, “aleși ca popor pentru numele său”, ci mai degrabă cei care s-au implicat în comerțul pe mare, s-au asociat cu oamenii înstrăinați de Dumnezeu și au făcut negoț împreună cu alții din cadrul elementului comercial al organizației lui Satan. (Ez. 27:9,25) Ei (marea mulțime sau clasa Ionadabilor) “fac negoț pe ape întinse”, adică cu multele națiuni ale acestei lumi. Pe aceste ape lucrează și organizația lui Satan. Aceste “ape întinse” (Ier. 51:13) sunt popoarele înstrăinate de Dumnezeu – Rev. 17:15.

5. Sosește însă timpul când persoanele binevoitoare vor afla câte ceva despre scopurile lui Iehova și lucrările sale minunate. Această informație le parvine prin martorii lui Iehova, pe care Iehova îi trimite în lume ca să vestească mesajul Împărăției. “Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile lui în adânc.” (Ps. 107:24) Cei care nutresc dorința de a învăța văd cum lucrările lui Dumnezeu sunt îndeplinite prin martorii săi credincioși, prin predicarea veștii bune a Împărăției lui Dumnezeu, și observă că aceștia își efectuează lucrarea în condiții foarte potrivnice. Ei îi simpatizează din inimă pe martorii lui Iehova și, așadar, și pe Iehova. Mai târziu, aceștia văd lucrările minunate ale lui Dumnezeu executate în bătălia Armagedonului, care va fi marele necaz ce se va abate asupra întregii ‘mări’, adică a popoarelor de pe pământ înstrăinate de Dumnezeu. “Minunile lui în adâncuri” sunt judecățile sale executate de Isus Cristos împotriva marelui “leviatan” care merge printre popoarele înstrăinate de Dumnezeu. “În acea zi, DOMNUL cu sabia lui apăsătoare și mare și puternică va pedepsi leviatanul, șarpele străpungător, chiar leviatanul, aceluș șarpe strămb; și va ucide dragonul care este în mare.” – Isa. 27:1.

6. Iehova îi va arunca la Armagedon în vârtoarea distrugerii depline pe cei care îi persecută pe oamenii care au dovedit credință prin mărturia în numele său

dar, în același timp, îi ocrotește și este pavăză pentru cei credincioși lui, ca și pentru cei care au căutat cu zel umilința și dreptatea. Acestea sunt unele dintre minunile sale în adâncuri. – Neemia 9:11; Ps. 69:15.

7. Popoarele înstrăinate de Dumnezeu vor fi foarte agitate atunci când Iehova va da ordinul ca marea luptă să înceapă: “Pentru că el poruncește și ridică vântul furtunos, care înalță valurile mării.” (Ps. 107:25) Iehova este cel de da ordinul de începere a luptei, așa cum tot el a trimis furtuna asupra corabiei în care călătorea Iona. “Dar DOMNUL a trimis un vânt tare pe mare și a fost o furtună puternică pe mare, așa încât corabia era gata să fie spartă.” (Iona 1:4) Întreaga organizația a lui Satan își va da seama că Iehova a început marea uragan. “Astfel spune DOMNUL: ”Iată, voi ridica împotriva Babilonului și împotriva celor ce locuiesc în mijlocul celor ce se ridică împotriva mea, un vânt nimicitor.” (Ier. 51:1) Organizația lui Satan de pe pământ, care pare acum măreață în ochii oamenilor, și mai ales a marilor oameni de afaceri, își va găsi corăbiile înecate în ape distrugătoare: ”Și spune Tirului: Tu, cel care ești situat la intrarea mării, care ești un comerciant pentru popoarele din multe insule: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Tirule, tu ai spus: Eu sunt de o frumusețe desăvârșită.” Vâslașii tăi te-au adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor.” – Ez. 27:3,26.

8. Valurile mării sunt popoarele înstrăinate de Dumnezeu de către Satan, și acestea vor fi foarte agitate atunci când Domnul va începe marea luptă. Va fi o fierbere și o agitație așa cum nu a mai fost vreodată în rândul popoarelor: “Se ridică spre cer, coboară din nou spre adâncuri, sufletul lor se topește din cauza tulburării.” (Ps. 107:26) Toate necazurile care au avut vreodată loc pe pământ, cauzate fie de oameni sau demoni vor fi neînsemnate în comparație cu Armagedonul. Atunci, popoarele pământului vor fi la mila puternicii furtuni a lui Iehova. La fel a fost și Iona, care se afla la mila furtunii. Dar cum rămâne cu cei ce “coboară pe mare în corăbii”, adică Ionadabii? “Sufletul li se topește din cauza nenorocirii”. Văzând marea dezastru cauzat de Armagedon, supraviețuitorii vor fi slăbiți de teama acelei distrugerii. “Ei se clatină încoace și încolo și șovăie ca un om beat și sunt la capătul înțelepciunii lor.” (Ps. 107:27) Ionadabii vor aprecia atunci cât de zadarnică și goală este toată înțelepciunea acestei lumi. Nota marginală a textului spune: “toată înțelepciunea lor va fi înghițită”. Ei vor învăța că nu au început niciodată să fie înțelepți decât atunci când au luat poziție de partea lui Iehova, și că înțelepciunea primită a venit de sus. Ei vor realiza pe deplin că omul este întrutotul neajutorat și că nu poate face nimic fără Domnul. Ei văd că întreaga înțelepciune și toate planurile omului au fost zădărnicate și înghițite pe vecie în furtuna teribilă care va biciui întregul pământ.

9. Chiar și azi, marea mulțime se îndreaptă spre o cunoștință a adevărului că Iehova este singura lor putere; și acest lucru va fi mai deplin vizibil și apreciat la Armagedon. “În strâmtorarea lor strigă către Domnul și el îi scoate din necazuri.” Acum, ei strigă către Iehova, și vor continua să strige pe măsură ce marea furtună se apropie, ca și în timpul furtunii. Ei au primit informația prin

eforturile martorilor lui Iehova, ceea ce ar putea indica faptul că marea mulțime îi recunoaște pe martori ca fiind martorii unși ai lui Iehova. – Ps. 107:28.

10. Atunci când vor vedea că singurul lor mijloc de scăpare este prin mâna lui Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos, atunci aceștia vor striga nerăbdători către Iehova. La Armagedon, ca și în toiul mării furtuni, aceștia se vor agăța strâns de MAREA STÂNCĂ, Iehova Dumnezeu, și de Piatra Sa puternică, Isus Cristos, Regele, și vor striga să fie cruțați și salvați. Iona pare să-i înfățișeze pe martorii lui Iehova, iar marinarii, care vâsleau la corabia sa, reprezintă marea mulțime sau Ionadabii: “Totuși oamenii au vâslit din greu ca să aducă corabia la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfură și era furtunoasă împotriva lor. De aceea au strigat către DOMNUL și au spus: Te implorăm, DOAMNE, te implorăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieții acestui om și nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Pentru că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit.” – Iona 1:13,14.

11. Iehova și-a dat cuvântul că acei Ionadabi care caută acum umilința și dreptatea vor fi ascunși, protejați și ocrotiți în timpul acelei mari furtuni, și viața le va fi cruțată. Potrivit cuvintelor profetului: “El [Iehova] îi scoate din necazuri”. Ionadabii sunt sinceri în devotamentul lor față de Iehova; altminteri nu i-ar auzi și nu i-ar salva din marea furtună. Gloata ipocrită a “creștinătății” este și ea o mare mulțime, dar Dumnezeu nu va auzi strigătele lor. Acești ipocriți refuză în prezent să dea ascultare mărturiei pe care martorii lui Iehova le-o aduc; iar Dumnezeu nu va da ascultare strigătelor lor la Armagedon. “Atunci mă vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme mă vor căuta, dar nu mă vor găsi. Pentru că au urât cunoașterea și nu au ales teama de DOMNUL. Au refuzat sfatul meu, au disprețuit întreaga mea mustrare.” – Prov. 1:28-30.

12. Marea furtună va înceta doar după ce va ruina organizația lui Satan. “El furtuna o face liniște, așa că valurile ei se alină.” (Ps. 107:29) Iehova îi va cere Feldmareșalului său să înceteze lupta; și apoi furtuna va înceta: “Și valurile zbuciumate vor tăcea” (*Rotherham*) Acest lucru va marca sfârșitul mâniei lui Iehova, ca și distrugerea completă a organizației vizibile a lui Satan. “Corăbiile de Tarsis” care slujesc intereselor crude ale elementului comercial, ca și altor astfel de interese, vor fi pe atunci distruse total. “Urlați, corăbii ale Tarsisului, căci puterea voastră este risipită!” – Isa. 23:1,14.

13. Armagedon va fi de o teroare de nedescris în cuvinte, și ni se arată acum că supraviețuitorii vor fi bucuroși: ”Atunci ei se veselesc că s-au liniștit, iar el îi conduce la limanul lor dorit.” (Ps.107:30) Ionadabii, care erau cândva prizonieri în organizația lui Satan, dar care au scăpat din ea și au fost martori la distrugerea acelei organizații rele și la justificarea numelui lui Iehova, se vor bucura și veseli atunci, și vor cânta cu toții: “Glorie lui Dumnezeu în cele preainalte și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni!” – Luca 2:14, *R.V.*

14. Acești oameni au dorit un loc ferit în care să se odihnească, iar Dumnezeu îi va călăuzi spre acel loc. Înainte ca furtuna Armagedonului să izbucnească cu toată puterea ei, mulțimea Ionadabilor trebuie să pornească la drum spre locul sigur (“portul dorit”) pe care Dumnezeu îl are pentru ei, și trebuie să

facă asta luând poziție lipsită de echivoc de partea lui Iehova. Călătoria lor începe pe o mare tulburată de oameni nelegiuiți și înfruntând rezistența ei își croiesc drum înainte ca să se găsească într-un loc sigur. Doar Iehova, prin mâna lui Isus Cristos îi poate călăuzi cu viață prin furtună spre locul la care tânjesc. De “dragul aleșilor”, Iehova scurtează necazul, care a început în 1914, pentru a permite ca națiunile să primească mărturia că oamenii binevoitori care vor forma marea mulțime vor fi adunați și aduși la “portul dorit” de ei. Fiind aduși acolo, Ionadabii și întreaga organizație a lui Dumnezeu vor cânta: “O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor!” (Ps. 107:31) Marinarii aflați pe corabie cu Iona pe vreme de furtună au oferit jertfe de laudă lui Iehova. Acest lucru pare să afirme că după Armagedon, supraviețuitorii necazului cel mare vor proclama înaintea tuturor celor care vor fi înviați minunile lui Iehova și ale lucrărilor sale.

15. Ionadabii, marea mulțime, trebuie să-l laude și să-i servească lui Iehova și să continue să facă astfel în timpul Armagedonului, cât și după acesta: “Să îl înalțe în adunarea poporului și să îl laude în sfatul bătrânilor!” – Ps. 107:32.

16. Aceștia îl laudă acum pentru că, prin credința lor, văd lucrarea minunată și neobișnuită a lui Iehova și că El își va justifica numele. După Armagedon, ei trebuie să vină spre Sion pe drumul înalt, și pe măsură ce înaintează să cânte cântări de laudă lui Iehova pentru oamenii care vor fi sculați din moarte. Conform lui *Rotherham*, partea a doua a acestui verset se poate interpreta ca: “Fie lăudat în adunarea așezată a bătrânilor”; adică adunarea martorilor lui Iehova. Alte versete arată că unii dintre martorii lui Iehova vor fi pe pământ după Armagedon, și aceștia sunt incluși în grupul bătrânilor descriși în Revelația 4:4. După Armagedon, marea mulțime sau clasa Ionadab va continua să cânte spre lauda lui Iehova, împreună cu acei martori ai lui Iehova de pe pământ, și după ce acești martori sunt luați de pe pământ, marea mulțime va continua să-l laude pe Iehova cu cântări de izbăvire. Lauda sa se va auzi pe timp veșnic pe întreg pământul.

O ALTĂ IMAGINE PROFETICĂ

17. Profeția din Psalmul 107 se îndreaptă acum spre timpul venirii Domnului Isus la templu pentru judecată: “El prefăce râurile în pustie și izvoarele de apă în uscăciune;” (Ps. 107:33) Isus a apărut la templu în glorie și putere. (1Pet. 4:17) Timp îndelungat, “creștinătatea” a pretins că este “casa lui Dumnezeu” și izvoarele adevărului pentru bunăstarea oamenilor. La începutul judecății, “creștinătatea” devine un loc pustiu și arid. “Creștinătatea” a fost rodnică la începuturile ei, dar s-a îndepărtat de Dumnezeu și a căzut pradă influenței Diavolului, și a devenit cu totul stearpă: “Un pământ roditor îl prefăce în pământ sterp, pentru stricăciunea celor ce locuiesc în el.” – Ps. 107:34.

18. Această exprimare este foarte elocventă, descriind cum “creștinătatea” devine atât de stearpă încât nu mai produce nimic spre gloria Domnului. Sentința

judecății Domnului este pronunțată împotriva “creștinătății”, care a devenit stearpă, ca și împotriva clasei “servului rău” sau a “omului fărădelegii”, și aceștia sunt precum o sărărie sau un deșert cu totul neroditor. Iehova a trimis foametea în țara lor pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie ascultat. Acestora Dumnezeu nu le revelează scopul său și aceștia nu înțeleg nimic cu privire la profeția sa. Faptele din prezent sprijină deplin această concluzie. Nici “creștinătatea”, nici clasa “servului rău” nu are niciun fel de înțelegere a profeției, și refuză să facă un efort onest de a învăța. Clasa “servului rău” neagă că Domnul Isus a venit la templu și vorbește disprețuitor cu privire la aceasta, și nu au niciun fel de înțelegere a profețiilor făcute să se împlinescă acum de Domnul. La fel stau lucrurile și cu întregul cler al “creștinătății”.

19. Rămășiței îi este îngăduit acum să vadă și să aprecieze scopul lui Iehova. În timpul Războiului Mondial, condiția rămășiței martorilor lui Iehova a fost precum cea din pustiu, neroditoare, din cauza persecuțiilor nelegiuite cu care au fost copleșiți de organizația lui Satan. Dumnezeu i-a scos din această stare și a schimbat-o într-una fericită și productivă. “El schimbă pustia în apă stătătoare și pământul uscat în izvoare de apă.” – Ps. 107:35.

20. Martorii credincioși și loiali ai lui Iehova de pe pământ au devenit izvoarele de apă care duc apele dătătoare de viață la oamenii însetați de adevăr. Astăzi, condiția rămășiței credincioase este ca a unui “iaz”, a unor izvoare încântătoare de apă. Rămășița se bucură acum de această stare revigorantă. “Și acolo face pe cei flămânzi să locuiască, pentru ca ei să zidească o cetate de locuit.” - Ps. 107:36.

21. Locuind în acel oraș, acești membrii credincioși ai rămășiței, ca instrumente ale lui Dumnezeu, primesc de la el permisiunea de a fi implicați în așezarea temeliiilor pământului. (Isa. 51:16) Acești martori credincioși ai lui Iehova își găsesc acum locuința în serviciul vesteii bune a Împărăției din organizația Sionului, și nu vor fi niciodată izgoniți de aici de Diavol sau de oricare dintre servii lui nelegiuiți. Dumnezeu i-a acoperit cu mâna sa, și ei au făcut din Iehova, care le insuflă teamă sfântă, adăpostul lor sigur.

22. Rămășița credincioasă nu lenevește, ci își continuă cu zel lucrarea. “Și să semene câmpuri și să sădească vii, care să aducă roadele venitului.” (Ps. 107:37) Aceste “recolte bogate”, roadele Împărăției, cu care Dumnezeu i-a binecuvântat atât de generos prin Isus Cristos, sunt purtate de rămășiță și oferite altora, pentru ca numele lui Iehova să fie cunoscut între popoare (Mat. 21:43) Cei găsiți credincioși la venirea la templu a Domnului Isus și care formează, așadar, grupul original din clasa servului credincios, continuând activ să dea ascultare poruncilor lui Dumnezeu, sunt binecuvântați cu privilegiul de a purta roadele Împărăției și a le duce și celorlalți care sunt incluși în turmă, iar astfel numărul celor din clasa servului sporește. “ El de asemenea îi binecuvântează, astfel că se înmulțesc foarte mult; și nu lasă vitele lor să se împutineze.” – Ps. 107:38.

23. Acest lucru înseamnă că ei au purtat și continuă să poarte roadele Împărăției spre cei prefigurați de Rut și Estera, care aud mesajul adevărului și sunt

făcuți parte a Sionului prin îndurarea lui Dumnezeu. Cei din clasa Rut și Estera au fost și ei prizonieri ai unei părți a organizației lui Satan, fie în sistemele bisericești sau în afara lor, pentru că au fost dominați și ținuți captivi de Satan. Totuși, auzind adevărul, aceștia au răspuns la el și au fost aduși în Sion și în marea organizație a lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă continuă să ducă roadele Împărăției celorlalți, și în această lucrare Dumnezeu “nu lasă ca vitele să scadă la număr”. “Vitele” simbolizează mijlocul de executare a lucrării organizației lui Dumnezeu și reprezintă atât agenții sau uneltele însuflețite, cât și neînsuflețite. Cele neînsuflețite sunt mijloacele de transport, aparatele de transcripție, mașinile de sunet, fonografele și altele; în timp ce uneltele însuflețite sunt reprezentate de clasa Ionadabilor, care își dau ajutorul la transmiterea mai departe a mesajului. Ei aud mesajul cu urechile lor și se bucură de vestirea lui. (Rev. 22:17) În prezent, numărul celor ce ni se alătură în laudarea lui Iehova nu scade ci, dimpotrivă, crește permanent.

24. Vremea marilor suferințe îndurate de poporul lui Dumnezeu a fost perioada Războiului Mondial, și Psalmul profetic se întoarce acum la acea perioadă. “Din nou, ei sunt împricinați și înjosiți prin oprinare, nenorocire și întristare.” (Ps. 107:39) Conform *Authorized Version*, s-a putea spune că se consemnează o altă perioadă de asuprire a rămășiței. Dar alte versete arată că acest lucru nu ar putea fi adevărat, pentru că promisiunea spune că ‘sceptrul răutății nu va rămâne peste moștenirea celor dreți’ (Ps. 125:3) Dimpotrivă, promisiunea lui Dumnezeu spune că rămășița va prospera sub Învățătorii lor, Iehova și Isus Cristos, și se vor bucura de cea mai mare pace și vor continua să se veselească. Conform altor traducători, sintagma “din nou” nu apare iar textul este redat astfel: “Astfel, au rămas puțini și au fost umiliți prin asuprire, nenorocire și tristețe” (*Roth.*) “Ei au fost și răriți și făcuți să se aplece prin asuprire, nenorocire și tristețe” (*Leeser*). Evenimentele care au avut loc în perioada Războiului Mondial corespund exact acestei descrieri profetice, și textul trebuie, așadar, să se refere la acea perioadă de timp. Atunci când poporul lui Dumnezeu a fost asuprit, mulți s-au îndepărtat, și astfel numărul lor a scăzut. Cam tot atunci, unii dintre candidații la Împărăție, incluzând “bătrânii aleși” au devenit nelegiuți și au format clasa “servului rău”; iar aceștia, împreună cu clerul arogant și auster și toți aspiranții la conducerea “creștinătății” au fost supuși judecății. Toți acești oameni ce se consideră importanți sunt numiți simbolic în Scripturi “nobili” sau “prinți”, termenii fiind în variație liberă; iar despre aceștia profeta spune: ”El varsă dispreț peste prinți și îi face să rățăcească în pustie, unde nu este nicio cale.” – Ps. 107:40.

25. Aceștia au devenit întocmai ca țaful ispășitor, care este alungat în pustiu. (Lev. 16:8, 20-22). Aceștia sunt menționați și prezentați în opoziție directă cu rămășița credincioasă: “De aceea, DOMNUL Dumnezeul lui Israel spune: Am spus, într-adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea mea pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune: Departe de mine, pentru că pe cei care mă onorează îi voi onora și cei care mă disprețuiesc vor fi puțin prețuiți”. Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în casa

ta.” (1Sam. 2:30, 31) În necazul de pe urmă, aceștia nu vor găsi cale de scăpare. – Ier. 25:33-36.

26. Cuvintele lui Isus se aplică rămășiței: ”Binecuvântați sunt cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului!” (Mat. 5:3) Ei sunt umili în spirit și în părerea despre sine, și se bazează întrutotul pe Domnul. Aceștia se smeresc sub mâna puternică a lui Dumnezeu, iar despre ei e scris: “ Totuși din nenorocire el așază pe cel sărac în înalt și îi face familii ca o turmă.” (Ps. 107:41) Aceste text se aplică după ce acești credincioși sunt scoși din captivitatea și suferința Războiului Mondial. După aceea Dumnezeu a făcut ca “el” să sporească, adică clasa “servului credincios” ca întreg, crescând numărul celor din acea clasă a servului. La vremea venirii lui Cristos la templu pentru judecată, clasa “servului credincios și înțelept” era compusă doar din cei prefigurați de Mardoheu și Naomi, și aceștia au avut privilegiul de a duce mesajul Împărăției la clasa Rut și Estera, care au fost aduși la rândul lor în familia de pe pământ al lui Dumnezeu și au devenit parte a turmei lui Dumnezeu sub Isus Cristos. Acum, în această perioadă ulterioară, marea mulțime, “alte oi” menționate de Isus, adică Ionadabii sunt invitați și primiți în “car” și sunt aduși în organizația sau turma Domnului.

27. Relativ puțini oameni văd și apreciază interacțiunea lui Dumnezeu cu poporul său în prezent și cei care o observă sunt cei care iubesc dreptatea și urăsc fărâdelegea. “Cei dreپți vor vedea aceasta și se vor bucura și toată nelegiuirea își va închide gura.” (Ps. 107:42) Aceștia includ, în primul rând, rămășița credincioasă și, mai apoi pe cei ce cred în Domnul Isus Cristos și se consacră lui Dumnezeu și serviciului său, și fac aceasta cu bucurie și recunoștință. Un om înțelept este cel care caută cu umilință să îl cunoască pe Iehova și să supună, implicit, poruncilor lui Iehova; și să o facă grabnic. “ Oricine este înțelept și va lua seama la aceste lucruri, aceia vor înțelege bunătatea iubitoare a DOMNULUI.” – Ps. 107:43.

28. Un asemenea înțelept așteaptă cu agerime îndrumarea Domnului și răspunde bucuros la poruncile sale de îndată ce le aude și le înțelege. Martorii lui Iehova merg pe această cale; și, tot astfel, marea mulțime sau Ionadabii trebuie să vadă și să aprecieze felul în care Dumnezeu se ocupă de ei, și se bucură și dovedesc zel în serviciul lui Iehova “zi și noapte”, adică tot timpul. Așadar, Psalmul 107 dezvăluie faptul că prizonierii menționați aici includ în primul rând rămășița credincioasă, apoi clasa Rut și Estera și mai apoi cei ce sunt aduși în marea mulțime. Aceștia fiind încorporați în organizația lui Dumnezeu, toți se alătură să-l laude și să-i servească lui Iehova pentru că înțeleg și apreciază bunătatea iubitoare a Celui Preaînalt.

ALTE DOVEZI

29. Iehova face ca profețiile sale să fie consemnate în diferite locuri din Biblie, și atunci când acestea sunt examinate laolaltă se poate observa clar că fiecare se corelează și le susține pe celelalte. În Psalmul 142, consemnarea spune

că David a strigat către Iehova, și în rugăciunea sa a spus: “Scoate sufletul meu din închisoare, ca să laud numele tău, cei dreپți mă vor înconjura, căci îmi vei face mult bine. – Ps. 142:7.

30. Nota editorului asupra acestui Psalm spune: “Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui Saul; dar David și oamenii săi erau în pustia Maon, în câmpia de la sud de Ieșimon”. Evident, acest Psalm se referă la vremea când Saul îl căuta pe David ca să-l piardă și David s-a ascuns în peșteră. (1Sam. 23:24-29; 24:1-3) Dumnezeu l-a scos într-adevăr pe David din acea peșteră, care era o închisoare sau o temniță. Atunci, David îl reprezenta simbolic pe Isus Cristos, care include membrii corpului său, și în particular “picioarele” care constituie rămășița poporului lui Dumnezeu de pe pământ. Isus vorbește despre membrii corpului său ca și cum ar fi făcut parte din el însuși. Saul reprezenta mulțimea “creștinătății” necredincioase, inclusiv clasa “omului păcatului”, “fiul distrugerii”, toți membrii acestora trădând șansa de a-i servi lui Iehova și Împărăției sale. Domnul a prezis că unii membrii ai “creștinătății”, ca agenți ai lui Satan, vor arunca în închisoare rămășița sa credincioasă. (Rev. 2:10) Versetele dovedesc dincolo de orice dubiu că poporul credincios al lui Dumnezeu, când s-a aflat în închisoare, a strigat într-adevăr către Dumnezeu pentru izbăvire. Cei credincioși s-au aflat în captivitate în perioada Războiului Mondial, și atunci se aplică, așadar, rămășiței profeția din Psalmul 142: “Cu vocea mea am strigat către DOMNUL; cu vocea mea mi-am făcut cererea către DOMNUL.

Mi-am vărsat plângerea înaintea lui; am arătat înaintea lui tulburarea mea. Când duhul meu a fost copleșit înăuntrul meu, atunci ai cunoscut cărarea mea. În calea pe care am umblat, ei au pus pe ascuns o capcană pentru mine. M-am uitat la dreapta mea și am privit, dar nu a fost niciun om care să mă cunoască, mi-a lipsit locul de scăpare; nimeni nu s-a îngrijit de sufletul meu. Am strigat către tine, DOAMNE, am spus: Tu ești locul meu de scăpare și partea mea în țara celor vii. Dă atenție strigătului meu, pentru că am fost foarte înjosit, eliberează-mă de persecutorii mei, căci sunt mai puternici decât mine.!” (Ps. 142:1-6) Profetul Ieremia a fost un serv credincios al lui Dumnezeu, și a fost închis; iar prin acest lucru a prefigurat poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ în perioada sumbră a Războiului Mondial – Ier. 32:2, 8, 12; 33:1; 37:4, 21.

31. Rugăciunea lui David către Dumnezeu, așa cum este prezentată în acest Psalm, spunea “Scoate-mi sufletul din temniță, ca să-ți laud numele”. Dumnezeu i-a auzit rugăciunea și l-a scos pe David din captivitate sau închisoare, și a fost uns rege al Israelului. Mai-Marele David, Isus Cristos, a fost uns Rege și apoi întronat, și în 1918 a apărut la templu pentru judecată. Apoi, poporul lui Dumnezeu a fost adus în templu și acolo laudă numele lui Iehova și al Regelui său, iar lauda și activitatea membrilor poporului a început în particular în anul 1919. Cei ce au jurat credincioșie lui David și l-au făcut rege și-au arătat credința în promisiunea făcută de Dumnezeu Israelului (Gen. 49:10) Grație credinței lor, au fost socotiți dreپți. În cazul clasei “servului credincios și înțeleپt”, membrii ei au supraviețuit testului crucial de la templu, au fost făcuți parte a organizației lui Dumnezeu și au fost

trimiși de Domnul să-l laude pe Iehova, și față de ei s-au împlinit cuvintele profetului rostite în Psalmul 142:7: “Să se strângă cei dreپți în jurul meu”. Respectând de atunci înainte cu grijă și zel porunca Domnul de a transmite altora mesajul său, adică vestea bună a Împărăției, acești credincioși din clasa servului s-au strâns în jurul celor prefigurați de Rut și Estera. Ei au auzit și au fost aduși sub ‘roba dreptății’, fiind adunați în jurul Mai-Marelui David și l-au slăvit și lăudat pe acesta, pe marele Rege: ”Și cei de departe vor veni și vor construi în templul DOMNULUI și veți cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la voi. Și aceasta se va întâmpla, dacă voi, cu atenție, veți asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeu vostru.” (Zah. 6:15; vezi *Pregătirea*, pag. 105, 106) Apoi, mai târziu, vor veni Ionadabii formând “marea mulțime”, iar aceștia vor îmbrăca haina Celui ce este EVREUL, Isus Cristos, și se vor alătura adevăraților Evrei. (Zah. 8:20-23) Astfel, cei dreپți se strâng în jurul rămășiței credincioase originale, făcută clasa originală a servului “credincios și înțelept”.

32. După perioada întunecată a Războiului Mondial, poporul lui Dumnezeu a prosperat din plin, din îndurarea sa. “Căci tu îmi faci bine”, spunea David. Evident, acest lucru implică eliberarea celor credincioși din captivitate, și păstrarea lor și oportunitățile lor sporite de a-i servi lui Iehova. Faptele arată că începând cu 1919 Dumnezeu a împlinit această parte a profeției față de martorii săi credincioși de pe pământ. “Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu, căci DOMNUL ți-a făcut mult bine. Căci mi-ai eliberat sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere. Voi umbla înaintea DOMNULUI în țara celor vii.” (Ps. 116:7-9) “Ia aminte și ascultă-mă, DOAMNE Dumnezeu meu; luminează-mi ochii, ca nu cumva să dorm somnul morții; Ca nu cumva să spună dușmanul meu: L-am învins, și cei ce mă tulbură să se bucure când sunt clătinat. Dar m-am încrezut în mila ta, inima mea se va bucura în salvarea ta. Voi cânta DOMNULUI, pentru că mi-a făcut mult bine.” (Ps. 13:3-6) “Fă mult bine servitorului tău, ca să trăiesc și să țin cuvântul tău! Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate din legea ta. Eu sunt străin pe pământ, nu ascunde poruncile tale de mine.” (Ps. 119:17-19) “M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine. DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele, mi-a întors conform curăției mâinilor mele.” – Ps. 18:19, 20.

33. De vreme ce Psalmul 146 vorbește despre prizonieri, este adecvat să-l luăm în considerare și pe acesta. Acel Psalm este o cântare de aleluia, și se cuvinte să fie cântată de rămășița lui Iehova: “Ferice de cel ce are pe Dumnezeu lui Iacob ca ajutor al său, a cărui speranță este în DOMNUL Dumnezeu său.” (Ps. 146:5) Cei care cântă astfel nu s-au încrezut în conducătorii politici ai acestei lumi, nici în vreo organizație a acestei lumi, precum “stăpânirile înalte”, nici în vreun om (vezi versetul 3) Lauda lor merge către Iehova, și nu către vreun lider pământesc. Cântarea începe cu bucurie: “Cât de fericit” (versetul 5, *Roth.*) “Făuritorul cerului și al pământului, al mării și a tot ce este în ele, Cel a cărui fidelitate ține veșnic” (versetul 6) Experiențele rămășiței de după 1919 corespund exact cântării

profetice, și anume: “Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii.” – Ps. 146:7.

34. În perioada Războiului Mondial, poporul lui Dumnezeu s-a aflat în închisoare sau în captivitate și au flămânzit după hrana și lumina spirituală, și Dumnezeu le-a furnizat asemenea lucruri. Aceasta este vremea când au fost flămânzi și însetați și sufletul lor era fără vlagă (vezi Psalmul 107:5-9) Auzind strigătul celor credincioși, care mai târziu au devenit clasa “servului credincios și înțelept”, Iehova vorbește despre ei și despre servul rău: “Pășunile sunt îmbrăcate cu turme; văile de asemenea sunt acoperite cu grâne; da, ele strigă de bucurie și cântă!” (Ps. 65:13) După 1922, clasa prefigurată de Estera și Rut a fost eliberată din Babilon, adică din captivitate, și a fost făcută parte a clasei “servului credincios și înțelept”, și aceștia au fost, la rândul lor, aduși în via Domnului. (Mat. 20:1-8; vezi *Turnul de Veghere* din 1926, pag. 339-345) Cu privire la cei care candidează la Împărăție și care se aflau sub constrângerile organizației lui Satan, Dumnezeu spune: “Dumnezeu așează pe cei singuri în familii, el scoate afară pe cei legați cu lanțuri; dar cei răzvrățiți locuiesc într-un loc uscat.” (Ps. 68:6) Aici, se arată diferența dintre cei credincioși și cei răi. (Isa. 24:21,22) Apoi, Ionadabii sunt eliberați pentru a se putea alătura lui Iehu în carul său. „Psalmul Aleluia” este cântat de cei din Sion și toți cei ce se alipesc organizației lui Dumnezeu.

35. Satan Diavolul este cel care face ca poporul lui Dumnezeu să fie aruncat în închisoare. Iehova are milă pentru cei ce i se devotă de bunăvoie. “Căci DOMNUL va avea milă de Iacob și totuși va alege pe Israel și îi va pune în propria lor țară și străinii le vor fi alăturați și se vor lipi de casa lui Iacob.” (Isa. 14:1) În acest text, “Iacob” reprezintă rămășița, iar Ionadabii se alătură organizației lui Dumnezeu, mergând mai departe alături de rămășiță. În Isaia 14:4 se face referire la Satan ca la “regele Babilonului”, “asupritorul” și apoi profetul îl descrie pe Diavol ca fiind cel: ” Care a făcut lumea ca un pustiu și a distrus cetățile acesteia, care nu a deschis casa prizonierilor lui.” – Isa. 14:17.

36. Satan și organizația sa de pe pământ, datorită războaielor și jafurilor a transformat literalmente mare parte din suprafața pământului într-un pustiu, un loc părăsit, și a distrus la propriu orașe, inclusiv Ierusalimul și orașe simbolice, adică organizația consacrată de pe pământ a lui Dumnezeu, reprezentată de Ierusalim; mare parte din aceste acte de distrugere având loc în perioada Războiului Mondial și cea mai mare parte a acestei pustiiri a avut loc în decursul perioadei războiului mondial. (vezi Zaharia 14:2) Satan nu deschide închisorile că să libereze pe careva dintre prizonieri. Nici o parte din organizația lui Satan nu poate primi meritul pentru eliberarea poporului lui Dumnezeu în 1919. Iehova i-a eliberat din închisoare, și toate laudele și mulțumirile se cuvin Lui. Cei eliberați au primit permisiunea de a-i servi și a-l lăuda, iar Ionadabii ascultă mărturia clasei martorilor unși și se alătură și ei organizației lui Iehova și participă la intonarea cântărilor spre lauda sa. Apoi, reiese clar că Iehova, prin servul său ales, îi scoate pe prizonieri din închisoare. (Isa. 42:6,7) Această lucrare de liberare a celor încătușați se face în decursul unei controversate sau lupte, când Diavolul opune rezistență cu

toate forțele sale și, așadar, Iehova sprijină clasa “servului său ales” protejând-o, ocrotind-o, și îi ține în siguranță pe cei credincioși în căușul palmei sale pentru ca aceștia să poată realiza lucrarea pe care le-a încredințat-o.

“ALTE OI”

37. Pentru numele său sfânt, Iehova îi salvează pe cei care îl caută cu sinceritate, onestitate și zel. El le aduce salvarea prin servul său ales, Isus Cristos. Atunci când urmașii credincioși ai lui Isus Cristos sunt aduși în templu și făcuți parte a organizației regale a lui Dumnezeu, atunci și aceștia devin parte a clasei “servului ales” și participă într-un anumit grad la lucrarea de a-i salva pe alții. Rolul îndeplinit de ei constă în ducerea fructelor dătătoare de viață ale Împărăției lui Dumnezeu la cei care au urechi de auzit, pentru ca aceștia să se dedice oportunității de a fi salvați. Iehova spune servului său ales: “Ca să spui prizonierilor: Mergeți înainte; celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Vor paște pe lângă drumuri și pășunile lor vor fi în toate locurile înalte.” (Isa. 49:9) Cine sunt prizonierii menționați în acest text? Cuvântul “prizonieri” de aici, fiind la plural, se referă evident la mai mult de o clasă.

38. Profeția îl prezintă aici pe Isus Cristos ca vorbitor. “Ascultați-mă insule; și dați ascultare, voi popoare de departe; DOMNUL m-a chemat din pântece; din adâncurile mamei mele a amintit de numele meu.” (Isa. 49:1) Insulele sunt folosite uneori pentru a reprezenta mai micii comercianți pe mare, în contrast cu marile puteri maritime (Isa. 23:2,6; Ez. 26:15, 18; 27:3,6,7) Aceștia Iehova le dă răsplata meritată, și vor fi puși pe fugă. (Isa. 59:18; Rev. 16:20) Dar mai sunt și alte insule, care îi reprezintă pe cei care îl caută pe Domnul și doresc un guvern drept. Aceștia sunt oamenii de afaceri cinstiți, legitimi din lume care au sprijinit organizația Diavolului în necunoștință de cauză, dar care nu sunt în armonie, în inimile lor, cu răutatea acelei organizații. Aceștia sunt reprezentați ca insule, iar asemenea “insule” veghează legea lui Dumnezeu (Isa. 42:4) Aceștia au unele cunoștințe și o măsură de credință în Isus Cristos, și despre ei se scrie că ‘speră în Iehova și așteaptă brațul său’ (Isa. 51:5; 60:9) Iehova le trimite acestora martorii săi, adică pe aceia care au scăpat din organizația lui Satan. Aceste insule sunt “îndepărtate” (Isa. 66:19) “Mulțimea de insule”, “marea mulțime” se bucură atunci când cei care o formează află despre Iehova și Împărăția sa. – Ps. 97:1.

39. Insulele descrie aici mai înainte și se vor închina lui Iehova la timpul său fixat și vor contribui în serviciul său, după cum declară profetul (Țef. 2:11; Ps. 72:10) Ei îi vor plăti tribut, îl vor glorifica și lauda pe Iehova. (Estera 10:1; Isa. 24:15; 42:10) Insulele care îl caută pe Domnul profită de pe urma mesajului Împărăției, și acestora profetul lui Dumnezeu le scrie: ” Să dea glorie DOMNULUI și să vestească lauda lui în insule.” (Isa. 42:12) Insulele sau ostroavele acestea doresc dreptatea și, intrând în contact cu martorii lui Iehova și recunoscându-i ca fiind servii lui Dumnezeu, lucrează bucuroși pentru ei și constituie cei care alcătuiesc clasa “oilor” pe care Domnul le separă de-a dreapta

sa și le aprobă. (Mat. 25:33) Faptul că profetia (Isa. 49:1) spune: “Ascultați, popoare de departe” (R.V.) arată că mesajul Împărăției trebuie dus până la popoare îndepărtate pentru ca mărturia să fie la scară globală; iar acest lucru este în concordanță cu porunca Domnului din Matei 24:14.

40. Continuând să vorbească, profetul spune în numele lui Isus “Domnul [Iehova] m-a chemat când eram în pântec”; fapt care se aplică Domnului Isus, și ulterior membrilor corpului său care sunt făcuți parte a servului. “Pântecel” menționate aici nu sunt ale Mariei, ci ale Sionului, “femeia” lui Iehova sau organizația sa universală. Această profecie s-a împlinit la scară mică în 29 e.n., la ungerea lui Isus Cristos și a fost desăvârșită în 1914, la nașterea Împărăției, atunci când Isus a fost întronat. (Rev. 12:1-5) Cuvintele profetului “din pântecel mamei mele” înseamnă de fapt “din femeia sau organizația lui Dumnezeu”, arătând că Iehova l-a pregătit pe Regele său și Împărăția sa înainte de naștere și Regele trebuie, așadar, să aștepte până la timpul fixat de Dumnezeu ca să-ți înceapă domnia. (Ps. 110:1,2) Observați din nou că profetia spune: ” din adâncurile mamei mele a amintit de numele meu.”(Isa. 49:1) Isaac l-a prefigurat pe Regele Isus, și Isaac și-a primit numele înainte de nașterea sa. (Gen. 17:19) Tot astfel, Mai-Marele Isaac, Regele Isus Cristos, a fost numit înainte să se nască. (Isa. 7:14; Mat. 1:20-23) Înainte de nașterea Împărăției, în 1914 a fost menționat și ‘numele meu’, adică SERVUL. Vreme de 40 de ani până la 1918, ba chiar o vreme după, au existat dispute și îndoieli cu privire la identitatea “Servului” , unii crezând că înseamnă un om de pe pământ. Scopul Servului este să depună mărturie cu privire la numele lui Iehova și să-l justifice, iar acest lucru n-a fost înțeles și observat decât în anii recentți. Continuând, profetul vorbește ca și cum ar fi Isus și spune: “Și acum, spune DOMNUL care m-a format din pântec să fiu servitorul său, să aduc pe Iacob din nou la el: Deși Israel nu este adunat, totuși voi fi glorios în ochii DOMNULUI și Dumnezeu meu va fi tăria mea. Iar el a spus: "Este un lucru ușor să fii servitorul meu pentru a ridica triburile lui Iacob și a restaura pe cei păstrați ai lui Israel, de asemenea te voi da ca o lumină neamurilor, ca să fii salvarea mea până la capătul pământului.” – Isa. 49:5,6.

41. Vestea bună a Împărăției trebuie depusă ca mărturie înaintea națiunilor pământului, iar acest lucru este îndeplinit de servul ales. Națiunea sau Împărăția se naște mai întâi, iar apoi se nasc din femeia lui Dumnezeu și ceilalți copii și devin membrii ai casei regale și, deci, parte din servul ales. – Isa. 54:13.

42. Alegerea servului a început cu ungerea omului Isus Cristos:”Astfel spune DOMNUL: La timpul îndurării te-am auzit, și în ziua salvării te-am ajutat; și te voi păstra și te voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia pământul, să faci să moștenească moștenirile pustiite.” – Isa. 49:8

43. “Ziua salvării”, așa cum se aplică lui Isus Cristos, a fost cuprinsă între 29 și 33 e.n. (Ps. 116:13) Cât despre cei scoși din lume pentru numele lui Iehova și făcuți membrii ai adunării timpurii în zilele apostolilor: “La timpul acceptat te-am ascultat și în ziua salvării te-am ajutat; iată acum este timpul acceptat; iată acum este ziua salvării!” (2Cor. 6:2) În cazul rămășiței, salvarea are loc “în ziua lui

Iehova”. Cuvântul “salvare” exprimă ideea salvării cuiva, precum rămășița: “Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către tine, DOAMNE, la timpul potrivit ascultă-mă în adevărul salvării tale, Dumnezeu, în mulțimea milei tale .Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa să mă scufund, să fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele adânci!” (Ps. 69:13, 14) “DOMNUL este puterea și cântarea mea și a devenit salvarea mea. Te voi lăuda, căci m-ai ascultat și ai devenit salvarea mea. Piatra pe care zidarii au respins-o a devenit capul colțului temeliei.” – Ps. 118:14,21,22.

44. Cei descriși aici sunt “picioarele celui ce aduce vești bune, care anunță pace; care aduce veștile bune ale facerii binelui, care rostește salvarea; care spune Sionului: Dumnezeuul tău domnește! ea” (Isa. 52:7) Aceștia sunt îmbrăcați cu “veșmintele salvării” (Isa. 61:10) Ei sunt cei care, “Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a salvat din strâmtorările lor. I-a adus din întuneric și din umbra morții și a rupt legăturile lor în bucăți.” (Ps. 107:13,14). Ei spun Domnului: “Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate.” (Ps. 118:25) “DOMNUL de asemenea va salva corturile lui Iuda întâi, pentru ca gloria casei lui David și gloria locuitorilor Ierusalimului să nu se preamărească împotriva lui Iuda.” (Zah. 12:7) În ziua lui Iehova se va împlini ceea ce spune următorul text: “Dar astfel spune DOMNUL: Chiar captivii celui puternic vor fi duși și prada tiranului va fi eliberată, căci mă voi certa cu cel ce se ceartă cu tine și îți voi salva copiii. Și voi hrăni pe cei ce te oprimă cu propria lor carne; și se vor îmbăta cu propriul sânge, precum cu vin dulce, și toată făptura va cunoaște că eu, DOMNUL, sunt Salvatorul tău și Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob. ” – Isa. 49:25, 26.

ÎNSĂRCINAREA

45. Însărcinarea Servului este acum destăinuită, și anume: “La timpul îndurării te-am auzit, și în ziua salvării te-am ajutat; și te voi păstra și te voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia pământul, să faci să moștenească moștenirile pustiite;” (Isa. 49:8) Aplicarea se face în primul rând Israelului spiritual, Isus Cristos fiind legământul sau garanția pentru rămășiță, și apoi o garanție pentru ‘poporul’ care este inclusă împreună cu rămășița în organizația lui Dumnezeu, adică oamenii binevoitori, care reprezintă “alte oi” menționate de Isus; și pentru aceștia servul ales reprezintă un legământ, o garanție. (vezi Zaharia 8:20-23; Ioan 10:16) A sosit vremea ca numele lui Dumnezeu să fie cunoscut pe întreg pământul și când cei ce-i sunt credincioși să depună mărturie despre numele său. De aceea, însărcinarea spune:”să restabilesc țara [R.V. – să ridic țara din starea ei]”. Condiția pământească a rămășiței a fost înjosită de către Națiuni în vremea Războiului Mondial. (Rev. 11:2) Atunci când a fost eliberată și întărită, rămășița “s-a ridicat” și a “strălucit” spre onoarea numelui lui Iehova – Isa. 60:1; 51:17; 52:2.

46. În Isaia 49:6 este scris: “Ca să ridici semințiile lui Iacob [rămășița credincioasă]”. Într-o altă parte a profeției, Iehova declară “Astfel spune

DOMNUL, răscumpărătorul tău și cel ce te-a format din pânțe: "care spune Ierusalimului: Vei fi locuit; și cetățitorilor lui Iuda: Veți fi zidite și voi ridica dărâmăturile acestora; Care spune despre Cyrus: El este păstorul meu și va împlini toată plăcerea mea." (Isa. 44:24-28) Făcând referire la același lucru, Dumnezeu spune prin profetul său: "În acea zi voi ridica tabernacolul căzut al lui David și îi voi închide spărturile; și îi voi ridica ruinele și îl voi zidi ca în zilele din vechime." (Amos 9:11) Cât despre oamenii binevoitori, adică "alte oi", "temelia pământului" trebuie pusă, și este pusă acum de Iehova, așa cum spune Isaia 51:16.

47. Servul ales nu doar 'întărește pământul' ci este însărcinat și să "faci să moștenească moștenirile pustiite;" (Isa. 49:8) Profeția din Isaia 49:19 arată că se aplică mai întâi Israelului spiritual, care a fost dezmoștenit în timpul Războiului Mondial: "Deși locurile tale sunt devastate și pustiite, iar țara ta este plină de ruine, deși acum ești prea strâmtă ca să fii locuită..." (R.V.) Membrii acestuia devin atunci 'copaci ai dreptății din plantația lui Iehova' ca numele său să fie glorificat. Apoi profetul spune: "Iar ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica din nou pustiirile de altădată și vor repara cetățile risipite, pustiirile multor generații." (Isa. 61:3,4) Această pustiire a avut loc în perioada Războiului Mondial. Ridicarea poporului lui Dumnezeu, aleșii, a avut loc mai întâi; apoi urmează lucrarea în numele "celorlalte oi", adică marea mulțime, căreia Dumnezeu îi spune: "Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii."- Mat. 25:34.

48. Mai mult, misiunea oficială încredințată de Iehova servilor săi spune: "Ca să spui prizonierilor: Mergeți înainte; celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Vor paște pe lângă drumuri și pășunile lor vor fi în toate locurile înalte." – Isa. 49:9.

49. Cine sunt "prizonierii" menționați aici; conform ediției *Rotherham*, "cei ce sunt legați"? Prizonierii de aici sunt, în primul rând, grupul original care a fost făcut apoi clasa "servului credincios și înțelept", prefigurat de Mardoheu și Naomi; și, în al doilea rând, cei din clasa Rut și Estera, care sunt scoși din închisoare și devin parte a rămășiței; și, în al treilea rând, oamenii binevoitori, adică "alte oi" sau marea mulțime. Toți aceștia au fost prizonieri în Babilon, adică în organizația lui Satan și servul ales se adresează pe rând fiecărei clase, și le spune "Ieșiți", nu doar din închisoarea propriu-zisă, ci din organizația lui Satan numită "Babilon"; iar acest lucru are loc la scurt timp înainte de venirea Armageddonului. "Îndepărtați-vă din mijlocul Babilonului și ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea turmelor!" (Ier. 50:8) "Ieșiți din mijlocul lui, poporul meu, și fiecare să-și scape sufletul de mânia aprinsă a Domnului!" (Ier. 51:45) (vedeți și Ieremia 51:6; Rev. 18:4; 2Cor. 6:17,18) Aceste trei clase se aflau în întuneric; de aceea însărcinarea cu privire la ele spune: "Celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă!" Acest lucru nu înseamnă că sunt prizonieri goi mânați de gloata lui Satan și că ar trebui să se dezvăluie ca fiind astfel, ci că trebuie să se 'arate' într-o apariție și mărturie publică în care afirmă că nu sunt în armonie cu organizația lui Satan, că au ieșit din prizonieratul organizației lui și că se află de partea lui Iehova, și că sunt mărturii

vii ale numelui lui Iehova; și astfel să facă lumina lor să se reverse. (Efes. 5:8) Iehova spune despre toți cei care procedează astfel că “vor paște lângă drumuri și vor avea pășune pe toate căile bătătorite”; “căile” (sau “căile înalte”) simbolizează aici înălțimile Împărăției. Ei nu mai stau în beznă, nici nu le mai este foame, ci sunt îndrumați și hrăniți de Iehova și bunul său Păstor. În timpul Războiului Mondial, pășunile lor au devenit aride, dar acum Domnul Dumnezeu spune: ” Voi deschide râuri în locuri înalte și fântâni în mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de apă; și pământul uscat, izvoare de apă.” – Isa. 41:18, *R.V.*

50. Acești membrii ai organizației lui Dumnezeu vor fi conduși, mângâiați și binecuvântați de El și de servul său ales: “Nu vor flămânzi nici nu vor înseta; nici căldura nici soarele nu îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va conduce, pe lângă izvoarele de apă îi va călăuzi.” (Isa. 49:10) Aceste cuvinte ale profeției apar și în Rev. 7:16 și se aplică acolo referitor la marea mulțime; iar acest lucru dovedește că clasa “marii mulțimi” este inclusă în profeția lui Isaia; și profeția se aplică într-adevăr nu doar loc, ci și tuturor celor care s-au aflat cândva în închisorile Babilonului și care au fost scoși și făcuți parte a organizației lui Dumnezeu; iar acest lucru este arătat în cuvintele din Isaia 49:12-25. Iehova își arată mila față de cei din Babilon care caută să găsească calea de scăpare oferită de Dumnezeu. În prezent, de când Domnul a ridicat Sionul și cei ce sunt de partea lui Iehova recunosc și apreciază adevărul că Iehova și Isus Cristos sunt Învățătorii și păstorii lor, “bătrânii aleși” sau clasa clericală nu mai au permisiunea de a acționa ca lideri sau învățători. “Pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce la izvoarele vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate lacrimile de la ochii lor.” (Rev. 7:17) “Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie.” Dar oricine bea din apa ce i-o voi da eu, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață veșnică.” – Ioan 4:10,14.

51. Faptul că profeția lui Isaia se leagă de cele trei clase menționate mai sus, aflate cândva în robia Babilonului se observă din cuvintele ei, și anume: “Și toți munții mei îi voi face o cale și drumurile mele mari vor fi înălțate. Iată, aceștia vor veni de departe; și, iată, aceștia din nord și din vest și aceștia din țara lui Sinim. Cântați, cerurilor; și bucură-te, pământule; și izbucniți în cântare, munților, fiindcă DOMNUL a mângâiat poporul lui și va avea milă de cei nenorociți ai lui. Dar Sionul a spus: DOMNUL m-a părăsit și Domnul meu m-a uitat.” – Isa. 49:11-14.

52. Însă Domnul nu a uitat Sionul! Profetul spune apoi: Totuși fiii ce ți se vor naște [clasa Rut și Estera] după ce-i vei pierde pe ceilalți [clasa ‘servului rău’] vor spune în auzul tău: "Locul a ajuns prea strâmt pentru mine. Fă-mi loc ca să pot locui".” (versetul 20) Acest lucru indică în mod clar că din Babilon va ieși o mare mulțime de “fii”. Mulți oameni vor veni la Domnul, și binecuvântată este rămășița, martorii lui Iehova, că este însărcinată să poarte către aceștia roadele Împărăției, ca să se poată hrăni. Mai este mult lucru de făcut în numele lui Iehova, și

binecuvântați sunt cei care participă cu bucurie la ea. Pe măsură ce prizonierii sunt eliberați, aceștia trebuie să li se alăture celorlalți în vestirea numelui lui Iehova și vestirea Regelui și Împărăției sale.

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1, 2. Ce spune Cuvântul lui Iehova cu privire la “aceste lucruri care s-au întâmplat cu Israelul” și despre scopul pentru care au fost consemnate? Când și cum este atins acel scop? Ilustrați.

3, 4. Folosindu-vă de versete, explicați dacă “cei ce coboară pe mare în corăbii” erau israeliții? Cum ne ajută faptele, de atunci și acum, să identificăm clasa desemnată prin aceste cuvinte?

5, 6. Aplicați Psalmul 107:24.

7-11. În versetele 25-27, cine este cel ce “poruncește”? și ce “vânt năprasnic” iscă? Ce “valuri” ridică acesta? Cum “urcă spre ceruri, coboară în străfunduri și sufletul li se topește din cauza nenorocirii”? Explicați faptul că au strigat către Domnul în vremea nenorocirii lor? Cum și de ce îi scoate acest lucru din necazuri? Arătați armonia acestui pasaj cu alte verset profetice legate direct de acest subiect.

12-14. Cine “potolește vijelia” și cum? Ce se realiza prin aceasta? Ce se prefigurează prin călăuzirea lor către “portul dorit”? De ce se bucură aceștia? Cum este exprimată această bucurie?

15, 16. Explicați cum expresia din versetul 32 este o poruncă, un ordin. Cum își găsește aceasta aplicare?

17, 18. Când și cum sunt “râurile” transformate în “pustiu” și “izvoarele de apă” în “pământ însetat”? Când, și din cauza cărei nelegiuiri se ‘preface pământul roditor în pustiu sărat’?

19-23. Cum și de ce preface El ‘pustiul într-un iaz cu trestii și ținutul arid în izvoare de apă’? Cine sunt cei ‘flămânzi’ care vor locui acolo? și la ce se referă ‘întemeierea unui oraș de locuit’? Cum se împlinește versetul 37? Dar versetul 38?

24-26. Explicați cine sunt cei ce ‘scad din nou la număr și se gârbovesc’ și care este ‘asuprirea, nenorocirea și durerea’ care îi reduce la această stare. Folosindu-vă de versete, arătați că este clar, acest lucru nu se referă la rămășiță.

27,28. Identificați-i pe “cei dreți” menționați în versetul 42. Ce vor vedea ei și le va stârni bucuria menționată aici? Cum servește versetul 43 la a confirma mai puternic identificarea aici a prizonierilor menționați în Psalmul 107?

29, 30. Descrieți situația prefigurată de circumstanțele în care s-a găsit David, așa cum o indică rugăciunea sa consemnată în Psalmul 142:1-7, ca și situația de prizonier a lui Ieremia.

31, 32. Arătați că Scripturile pun accentul pe importanța unui motiv just pentru care să cerem izbăvire de la Dumnezeu și alte favoruri. Arătați evenimente care împlinesc Psalmul 142:7.

33-36. Care este scopul profetic al Psalmului 146? Explicați situația care justifică declarația din versetul 7 și arătați concordanța dintre acesta și alte versete care prezic eliberarea prizonierilor.

37-39. Folosindu-vă de versete relevante și evenimente în curs de împlinire, arătați identitatea prizonierilor la care se face referire în Isaia 49:9 și ‘insulele’ simbolice la care se face referire în cartea Isaia și în Psalmi.

40-44. Folosind versete, arătați (a) că Regele și Împărăția și identitatea și lucrarea ‘servului ales’ au fost prezise în mod clar. (b) că ‘în ziua salvării’, după cum se declară, au avut loc (după cum s-a prezis) alegerea și păstrarea aceluia serv.

45-47. Când și cui se aplică Isaia 49:8, și cum? Explicați însărcinarea dată de Iehova, Servului și scopul acesteia.

48-50. Cum vor ‘ieși’ prizonierii menționați în Isaia 49:9, cum “se vor arăta” cei ce sunt în întuneric? Cum vor “paște pe lângă drumuri” și “vor avea pășune pe toate căile (înalte)”? Aplicați Isaia 49:10.

51, 52. Ce se arată în Isaia 49:11-14 cu privire la clasele de care se leagă profeta lui Isaia? Aplicați Isaia 49:20. Care este privilegiul și responsabilitatea implicate de eliberarea acestor prizonieri.

Ispășirea de păcate: prefigurare și realitate

Cu mii de ani în urmă, când Iehova Dumnezeu i-a dat profetului Moise legea sa pentru copiii lui Israel, adică evreii, El le-a poruncit să construiască un tabernacol cu două compartimente, și anume sfânta și sfânta sfintelor, acestea fiind separate de o perdea, de un văl; iar tabernacolul în ansamblu era înconjurat de o curte închisă cu perdele de in. Ușa tabernacolului, ca și poarta curții erau îndreptate spre est. În curte, în fața tabernacolului se afla altarul de aramă (sau “cupru”) pentru jertfă. Dumnezeu l-a rânduit pe Aaron, fratele lui Moise, ca primul mare preot al evreilor, și a poruncit ca o dată pe an să se respecte o zi a ispășirii cu jertfe speciale de către națiunea Israelului. Închipuiți-vă în mințile voastre că ziua aceea anuală a ispășirii a sosit.

Supunându-se poruncii lui Iehova, marele preot începe acum să facă o ilustrație minunată care prefigurează evenimentele viitoare. Imaginați-vi-l stând în curte, unde i se aduc un taur tânăr ca o jertfă pentru păcat și un berbec ca jertfă arsă, și doi țapi și un berbec ca jertfe. Preotul ucide apoi taurul tânăr ca jertfă de păcat, și îl păstrează pentru sine. Sângele taurului este pus într-un vas construit cu acest scop. Preotul ia apoi un fâraș pentru foc plin cu cărbuni încinși din altarul de aramă și își umple mâinile cu tămâie frumos mirositoare. Preotul se află acum în curte. Cu sângele și fârașul pentru foc și tămâia, el pornește spre sfânta sfintelor.

În această ilustrație preotul nu are niciun prilej ca să rămână în sfântă, și nu avem nici o dovadă că ar proceda astfel. Este adevărat că tămâia se ardea zilnic pe altarul din sfântă, dar tămâia arsă în sfântă era arsă doar la jertfele de dimineața și seara, și nu în ziua ispășirii. El trece prin văl, care este intrarea în sfânta sfintelor.

Pune apoi tămâia pe focul din fâraș; și, pe măsură ce arde, un nor de tămâie se ridică și stă deasupra capacului milei de pe chivotul legământului aflat acolo. Apoi ia sângele taurului și stropește cu el pe capacul milei spre est, și înaintea capacului milei de șapte ori. Apoi, marele preot se întoarce în curte.

Ilustrația precedentă, fiind făcută cu supunere față de porunca lui Dumnezeu, prefigurează lucrurile bune care vor veni. Așa spune apostolul Pavel (Evr. 10:1) La timpul fixat al lui Dumnezeu, va apărea și realitatea pe care acesta o prefigurează.

Tabăra care înconjura la o anumită distanță tabernacolul și curtea sa era alcătuită din israeliți. Ei au intrat în legământul cu Iehova, se aflau sub legea acestuia și căutau calea spre viață. Din cauza păcatului, aceștia au călcat legământul; și în ziua ispășirii se aduceau jertfe din cauza păcatului, pentru ca ei să fie întăriți din nou în legământul lor. Atunci când se adunau înainte ușii tabernacolului, adunarea oamenilor prefigura toate popoarele pământului căutând calea de întoarcere la Dumnezeu și la viață, cale care trebuie deschisă de o jertfă pentru păcat. În afara taberei se aflau cei ce se opuneau lui Dumnezeu, prefigurând lumea, care este organizația Diavolului.

Ziua ispășirii pentru Israel era o perioadă de 24 de ore, respectată o dată pe an, prilej cu care se pregătea o jertfă pentru păcat și era prezentată în sfânta sfintelor. Aceasta prefigura o perioadă mai mare de timp, și anume era creștină, sau perioada jertfei, timp în care o jertfă și mai mare pentru păcat avea să fie oferită și prezentată chiar în ceruri.

Curtea era pământ sfânt și reprezenta, așadar, condiția de pace cu Dumnezeu. În ziua ispășirii, acolo se aflau doar preoții. Aceasta prefigura o condiție de pace cu Dumnezeu, de care se vor bucura anumiți oameni binecuvântați cu favor pe perioada sacrificiului. Arată o condiție de justificare, care înseamnă a fi făcut drept înaintea lui Dumnezeu. Acolo erau sacrificate animalele, jertfă care prefigura un sacrificiu și mai mare care avea să se facă pe pământ.

Tabernacolul reprezenta lucruri spirituale sau cerești. Ceea ce avea loc acolo era nevăzut de cei din exterior, din moment ce doar marelui preot îi era permis să intre în tabernacol în ziua ispășirii. Ceea ce se petrecea acolo în ziua ispășirii prefigura ce avea să se petreacă în ceruri pentru a deschide calea spre viață omenirii.

Preotul, fiind servul oficial al lui Dumnezeu, prefigura un Mai-Mare Preot, un Serv oficial al lui Dumnezeu, și anume pe Cristos, Unsul lui Dumnezeu. Serviciul efectuat de Aaron în ziua ispășirii prefigura o lucrare mai mare și mai bună, pe care Mai-Marele Preot avea să o facă în timpul erei creștine.

Taurul jertfit, fiind fără defect, prefigura o jertfă mai mare, care trebuia să fie la rândul ei desăvârșită. Sângele vieții taurului, vărsat în curte, prefigura sângele dătător de viață al unei jertfe mai mari și mai bune, și anume viața umană perfectă vărsată pe pământ pentru a oferi prețul de răscumpărare. Sângele taurului vărsat pe în curte prefigura așadar jertfa de răscumpărare făcută de Cel perfect,

Fiul lui Dumnezeu pe pământ. Sângele taurului, dus de marele preot în sfânta sfintelor prefigura prezentarea, de către Mai-Marele preot a prețului unei jertfe umane perfecte sau prețul răscumpărării, ca jertfă pentru păcat în numele omului. – Evr. 9:24.

Legea cerea viață pentru viață; de acea doar sacrificarea unei vieți umane perfecte putea oferi prețul de răscumpărare pentru viața perfectă la care a renunțat Adam prin nesupunere. Atunci când Isus a împlinit 30 de ani, fiind desăvârșit ca bărbat și la vârsta majoratului său, s-a prezentat în consacrare deplină lui Dumnezeu; ceea ce însemna că a intrat într-un legământ sau acord să îplinească voia lui Dumnezeu. (Ps. 40:8; Evr. 10:7). Consacrarea sa a fost acceptată și a fost zămislit atunci de spiritul lui Iehova și o voce din ceruri l-a aprobat ca fiind iubitul Fiu al lui Dumnezeu. După ispitirea sa de 40 de zile din pustiu, a fost uns de către spiritul sfânt al lui Dumnezeu. El a devenit atunci și acolo Mai-Marele Preot din ordinul lui Melhisedec, și a fost instalat în funcție pentru a lucra în serviciul lui Iehova Dumnezeu. – Evr. 7:1-17.

Aaron, primul mare preot evreu nu a fost un anti-tip al lui Cristos, pentru că Isus Cristos era preot al unui ordin mai înalt decât Aaron; dar l-a prefigurat pe Cristos și lucrarea pe care avea să o realizeze în timpul erei creștine. Fiind în armonie și în pace cu Dumnezeu, Isus a fost, în timpul serviciului său terestru, în condiția reprezentată simbolic de curtea din jurul tabernacolului. Ca om perfect, prefigurat de taurul tânăr, Isus Cristos, fiind Preotul prefigurat de Aaron, s-a oferit pe sine ca jertfă lui Dumnezeu. Această lucrare a fost realizată de el în calitate de Preot din ordinul lui Melhisedec, și lucrarea a fost realizată pe pământ. În ziua ispășirii, singurul lucru care prefigura plățirea prețului de răscumpărare era uciderea taurului în curte. Isus a împlinit în realitatea această ilustrație prefiguratoare atunci când a murit pe stâlp pe dealul Calvar.

Acel preț de răscumpărare, deși a fost plătit pe pământ, trebuia prezentat în ceruri. Atunci când Isus a fost sculat din morți ca ființă divină și s-a înălțat la ceruri, a prezentat acolo înaintea lui Iehova valoarea prețului de răscumpărare ca jertfă pentru păcat. Acesta este lucrul real pe care l-a prefigurat stropirea capacului milei cu sânge în sfânta sfintelor. Lucrarea efectuată simbolic de preotul Aaron prin jertfirea taurului și ducerea sângelui său în sfânta sfintelor a fost efectuată în plan real de către Isus, de la vremea botezului său și până când s-a înălțat la ceruri și a prezentat acolo valoarea răscumpărării, înaintea lui Dumnezeu.

Atunci când analizăm răscumpărarea și jertfa pentru păcate, așa cum sunt ele prefigurate de ziua ispășirii, sfânta, adică primul compartiment al tabernacolului este ignorat intenționat, pentru că nu avut nimic de-a face cu jertfa din ziua ispășirii. Cu acel prilej, tămâia se ardea în sfânta sfintelor fiind presărată pe focul dus în cădelniță de marele preot. De cealaltă parte, tămâia arsă pe altarul de aur din sfânta se ardea în timpul jertfelor de dimineața și seara – Ex. 30:1-8.

După stropirea cu sângele taurului în sfânta sfintelor, preotul Aaron se întorcea apoi în curte, unde începea să fie pusă în scenă o altă ilustrație: “Și să ia cei doi țapi și să îi prezinte înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii.

Și Aaron să arunce sorții peste cei doi țapi, un sorț pentru DOMNUL și celălalt sorț pentru țapul ispășitor. Și Aaron să aducă țapul peste care a căzut sorțul DOMNULUI și să îl ofere ca ofrandă pentru păcat. Apoi să înjunghie țapul ofrandei pentru păcat, care este pentru popor, și să aducă sângele lui înăuntrul perdelei și să facă cu acel sânge la fel cum a făcut cu sângele taurului, și să îl stropească peste șezământul milei și înaintea șezământului.” (Lev. 16:7-9,15) În această ilustrație vor observa doar țapul Domnului, și de aceea țapul ispășitor va fi analizat într-un alt articol. Scopul zilei ispășirii este de a prefigura răscumpărarea și jertfa pentru păcat.

Țapul Domnului din această ilustrație reprezenta copiii născuți din spirit ai lui Dumnezeu care primesc ungera cu spiritul său pentru a servi și vesti în calitate de martori ai lui Iehova Dumnezeu; acești unși fiind o clasă socotită printre membrii corpului lui Cristos, în timpul erei creștine. Aceeași clasă a fost prefigurată și de fiii lui Aaron, ce erau preoți sub el. Aceștia nu erau unși cu ulei de ungeră, căci acesta era turnat pe capul lui Aaron și lăsat să curgă pe veșmintele lui, prefigurând faptul că această clasă de preoți avea să-și primească ungera cu spirit prin Capul lor, Isus Cristos – Ps. 133.

Uciderea țapului Domnului și ducerea sângelui său în sfânta sfintelor, pentru a se stropi cu el capacul milei prefigurează jertfirea prin moarte a acelei clase care constituie membrii corpului lui Cristos, și astfel o parte din Cristos; prefigura faptul că Domnul Isus își va prezenta din nou sângele ca jertfă pentru păcat la finalul perioadei de sacrificiu prefigurată de ziua ispășirii. Adunarea va participa la această prezentare a sângelui, fiind parte a Cristosului.

Teascul lui Iehova

Officialii publici care sunt membrii ai guvernelor pământului din prezent declară liber că puterea care controlează aceste guverne este de o răutate și corupție disperată. Denunțările publice ale guvernului Statelor Unite făcute recent de membrii ai Senatului și prezentate în presa publică sunt unele dintre dovezile stării de suferință și dezorientare din prezent. Să-i lăsăm deci pe reprezentanții guvernelor actuale să depună singuri mărturie împotriva lor; căci se vor condamna cu supusele gurilor lor. Atunci când aceste declarații sunt făcute liber în public și rămân necontestate nu mai e nevoie de alte dovezi. Dacă ar fi nevoie de alte dovezi, atunci oamenii știu din observație și experiență că afirmațiile făcute de senatori sunt adevărate. Multe dintre națiuni, inclusiv Statele Unite, pretind că sunt națiuni creștine. Puterea de la guvernare din aceste națiuni este echivalentul exact al conducătorilor israeliților din vechime, cărora Isus le-a spus: “Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.” (Mat. 12:37) Puterea conducătoare vizibilă a lumii este alcătuită acum din cei putred de bogați, cărora nu le pasă în niciun fel de omenirea aflată în suferință, ajutați și

susținuți de politicienii profesioniști și sprijiniți cu concursul unui cler apostat, care este lăsat în organizație doar pentru a-i da un aer pios. Dumnezeu a făcut ca martorul său inspirat să rostească o profeție împotriva lor, profeție ce este acum pe cale să se împlinească: “Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor voastre care vor veni asupra voastră. Bogațiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt mâncate de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și va mânca a voastră carne precum focul. V-ați strâns tezaure pentru zilele de pe urmă. Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat câmpurile, plată care a fost oprită de voi prin înșelăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului sabaot. Ați trăit în plăceri pe pământ și în desfrâu; v-ați hrănit inimile, ca într-o zi de măcel. Ați condamnat și ați ucis pe cel drept; el nu vi se opune.” – Iacob 5:1-6.

Acuzațiile publice făcute de funcționari ai guvernului afirmă necontestată și netăgăduită că guvernul cel mai aproape de perfecțiune al lumii, cel al Statelor Unite, este acum în mâinile unor oameni corupți, care dau mită și fac trafic de influență și în mod sigur nu au cum să fie agenții guvernului drept al lui Dumnezeu și al Cristosului său, ci agenții celui rău, ai lui Satan. Înainte ca guvernul drept să poată opera nestânjenit spre binele popoarelor de pe pământ, “vița pământului” adică partea oficială a organizației lui Satan trebuie zdrobită de Regele drept. Desigur, Iehova a știut dinainte că vor exista asemenea condiții și a făcut ca profetul său să consemneze o reprezentare fidelă a acestor sisteme rele. El stabilește și că răsturnarea acestor sisteme este parte din administrarea guvernului drept al lui Dumnezeu (Isa. 63:1-6) Altfel spus, Domnul va curăța terenul de lucrurile ce împiedică progresul oamenilor înainte să-și înceapă lucrarea de construcție în jurul lor.

Profetul pune întrebarea: “Cine este acesta care vine din Edom, cu veșminte vopsite din Boțra? Acesta care este glorios în haina lui, călătorind în măreția tăriei lui? Eu cel ce vorbesc în dreptate, puternic pentru a salva.”(Isa. 63:1) Răspunsul la întrebare este dat de Regele lui Dumnezeu, căruia i-a dat națiunile pământului drept moștenire. El spune: “Acum acestea sunt generațiile lui Esau, care este Edom. Esau și-a luat soțiile lui dintre fiicele lui Canaan: Ada, fiica lui Elon hititul, și Oholibama, fiica Anei, fiica lui Țibeon hivitul. Și Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot. Și Ada i-a născut lui Esau pe Elifaz; și Basmat a născut pe Reuel; Și Oholibama a născut pe Ieuș și Iaalam și Core; aceștia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în țara lui Canaan. Și Esau și-a luat soțiile și fiii lui și fiicele lui și toate persoanele din casa lui și vitele lui și toate animalele lui și toată averea lui pe care a dobândit-o în țara lui Canaan; și a plecat într-un alt ținut din fața fratelui său, Iacob. Fiindcă bogațiile lor erau prea mari ca ei să poată locui împreună; și țara în care ei erau străini nu putea să îi țină din cauza vitelor lor.

Astfel a locuit Esau în muntele Seir; Esau este Edom”. – Gen. 36:1-8; Ps. 137:7,8; 2Tes. 2:2,3.

Idumea are același sens ca “Edom” și este de fapt Edomul. (Isa. 34:5) Mânia Domnului se îndreaptă cu precădere împotriva Idumeii (Ez. 35:15) Se referă la același sistem rău precum cel descris în Rev. 19:19,20.

Boțra era cel mai important oraș din Edom. Așadar, Boțra reprezintă centrul celei mai importante părți a organizației Diavolului; adică factorii de conducere. Factorii de conducere din organizația vizibilă a Diavolului constau în puterile comerciale, politice și religioase, ultimele fiind cele mai vinovate pentru că pretind că îl reprezintă pe Dumnezeu. Organizația lui Satan are mulți susținători, dar factorii de conducere formează partea ei principală.

Teascul este un cuvânt folosit în Scripturi și reprezintă un vas mare în care se pun strugurii când sunt storși sau un recipient în care este se pune tescovina când este presată. Presa reprezintă un instrument sau dispozitiv folosit pentru zdrobirea sau măcinarea fructelor.

Vița-de-vie poartă fructele, strugurii. “Vița adevărată” este Cristos, iar membrii corpului său sunt mlădițele sale. (Ioan 15:1-3) Aceștia poartă “roadele Împărăției”, care sunt hrana dătătoare de viață oferită de Iehova Dumnezeu spre beneficiul creaturilor sale; și anume adevărul cu privire la Iehova și Împărăția sa și scopul său. Adevărata viță este, așadar, partea oficială a organizației lui Dumnezeu.

Vița-de-vie a pământului, așa cum apare în Revelația 14:18,19 este cea care poartă sturgurii sau roadele pământului. Pământul reprezintă organizația Diavolului vizibilă omului. Vița pământului este tocmai antiteza viței adevărate, și este așadar parte a organizației vizibile a Diavolului. Vița pământului poartă roadele răutății, prin care Diavol i-a ținut pe oameni sub supunerea lui. Această viță falsă a pământului trebuie distrusă împreună cu roadele sale.

Pe lângă profeția luată în considerare aici, teascul este menționat și în Revelația, capitolele 14 și 19. Pare deci clar că același teasc este menționat la fiecare exemplu. Deoarece teascul este instrumentul pe care îl folosesc gospodarii pentru zdrobirea strugurilor, și deoarece Iehova este Gospodarul (Ioan 15:1) rezultă că teascul este mijlocul sau instrumentul folosit de Iehova pentru a distruge organizația Diavolului. Acest lucru este atât rațional, cât și scriptural. Având, așadar, definiția lui corectă nu ar trebui să întâmpinăm nici o problemă în localizarea lui.

Este clar, așadar, că teascul este Sionul, care este organizația lui Dumnezeu și al cărei lider și Cap este Isus Cristos. Aceasta este organizația folosită de Iehova pentru a răsturna guvernul lui Satan în primele zile ale administrației guvernului drept al lui Dumnezeu. Faptul că Domnul spune “Am călcat singur în teascul de vin și niciun om dintre popoare nu era cu mine” este dovadă a faptului că niciunul dintre preținșii urmași ai lui Cristos nu va fi cu el și de partea lui, ci doar cei care sunt întrutotul devotați Domnului vor fi considerați ca o parte din el. – Ps. 110:3; Rev. 19:14.

Ce rol vor juca urmașii credincioși de pe pământ în răsturnarea organizației lui Satan, reprezentată simbolic de călcarea în teasc? Vor avea vreun rol?

Scripturile arată clar că rolul acestor creștini devotați este doar de vestitori, ei vor fi cei ce vor avertiza. Ei trebuie să fie doar martorii lui Dumnezeu și să declare popoarelor scopurile lui Dumnezeu. (Isa. 61:2; 43:10-12) Adevărații creștini de pe pământ nu ar putea recurge la violență împotriva puterii care îi guvernează pe oameni. Scripturile le interzic să facă astfel. Răzbunarea aparține lui Dumnezeu și el se va răzbuna pe calea sa. “Răzbunarea este a mea, eu voi răsplăti, spune Domnul. Și din nou: Domnul va judeca poporul său.” – Evr. 10:30.

Toți adevărații creștini care văd acum începutul guvernului lui Dumnezeu vor fi încântați să cânte spre lauda sa și să-i anunțe pe oameni despre veștile bune, că Împărăția sa este aproape și că El îi va salva și le va împlini dorința inimilor lor. Ei nu vor participa folosind forță fizică împotriva puterilor lumești care guvernează. Dumnezeu nu are nevoie de ajutor fizic, și o asemenea încercare a creștinilor ar fi cu totul contrară voinței lui.

O ilustrație plină de viață a acestui lucru ni se oferă în 2Cronici, capitolul 20. Acolo, popoarele moabiților, amoniților și cei de pe muntele Seir, descendenții lui Esau, toți reprezentând în mod cât se poate de adecvat organizația Diavolului compusă din profitori, politicieni și predicatori așa cum o vedem acum, au participat la o conspirație de a-i distruge pe israeliți. Dumnezeu le-a spus israeliților: “Iată ce v-a spus Domnul: "Nu vă temeți și nu vă îngroziți din cauza acestei mari mulțimi, căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. De data aceasta nu va fi nevoie să luptați. Ocupați-vă pozițiile, stați liniștiți și veți vedea cum vă salvează Domnul! O, Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă îngroziți! Ieșiți mâine împotriva lor și Iehova va fi cu voi!".” (2Corn. 20:15,17) Apoi Domnul a poruncit ca, atunci când pleacă la luptă, să pună cântăreți în fruntea oștilor lui Israel ce mășăluiesc și aceștia să cânte spre gloria lui Iehova și să preamărească frumusețea sfințeniei sale. Asta au și făcut, și Domnul a distrus armata dușmanului.

În armonie cu aceasta profetul spune, descriind rolul ce trebuie îndeplinit de dreptii de pe pământ: “Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor. Să fie laudele înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor.”(Ps. 149:5, 6) Acestea sunt instrumentele folosite de ei și cu care participă la marea bătălie. Ei sunt martorii Domnului, proclamându-i mesajul, vestind Împărăția sa și mărturisind despre faptele minunate pe care le va face în curând.

Scrisori

SUPUNEREA ADEVEREȘTE PARTEA LUI IEHOVA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Pe această cale dorim, cu modestie, să facem cunoscut Servului său recunoștința noastră pentru multele și bogatele binecuvântări pe care Domnul le-a

dat poporului său; pentru înțelegerea Cuvântului său pe care ne-a oferit-o așa cum a promis; și pentru binecuvântatul privilegiu al serviciului. Cât de liniștitor este să fii cuprins de gândul că împlinim voia Dumnezeului nostru, așa cum dorește el de la noi în aceste vremuri de neliniște.

Cuvintele nu pot exprima bucuria noastră din inimă pe care am simțit-o atunci când am auzit mesajul său în adresa dvs., “*Guvernul*”. Cât de potrivit a fost timpul și locul. Fiind ascultată – așa cum a și fost de fapt – ‘până în adâncul inimii’, spiritul său sfânt a lucrat în chip vădit.

Dorința noastră sinceră este de a continua să-l căutăm cu umilință pe calea desemnată de el și, în iubire pentru Dătătorul fiecărui lucru bun și perfect, să fim supuși întrutotul poruncilor sale; căci toate spun spre binele nostru, atât temporar cât și etern, iar supunerea noastră adeverește partea sa în marea dezbatere, spre onoarea numelui său sfânt.

Fie ca Dumnezeul păcii și mângâierii să fie cu dvs., acum și totdeauna.

Frații dvs. martori,

ADUNAREA DE MARTORI AI LUI IEHOVA DIN MASSILLON (Ohio)

ÎN UNITATE PENTRU ONOAREA LUI IEHOVA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Noi, martorii lui Iehova din Filipine, dorim să vă transmitem cele mai sincere mulțumiri și iubirea noastră pentru mângâierea și încurajarea pe care ne-ați oferit-o prin minunata lectură din 3 iunie. Aceasta este primul privilegiu de a-l auzi în acest colț al pământului pe iubitul nostru frate Rutherford transmițând “creștinătății” cu vocea sa puternică importantul mesaj al adevărului lui Dumnezeu. Cu toți ne-am alăturat într-un “DA”. Lăudat fie Iehova!

Prelegerea de la Washington a fost promovată la scară largă în întregul arhipelag al Filipinelor. Informații primite de la surse de încredere arată că s-a auzit clar în toate insulele.

Suntem bucuroși să vă informăm, iubite frate, că toți din micul grup de frați de aici se află în unitate înaintând în bătălie cu Sabia Mai-Marelui Ghedeon spre onoarea Tatălui nostru ceresc, Iehova.

Ne rugăm pentru mai bogate binecuvântări de la el pentru dvs. și toți frații care îl onorează și îl iubesc.

Cele mai bune urări și dragoste pentru dvs. și toți frații de la casa din Betel.

[Timpul recepției la vest de Linia Internațională de Schimbare a Datei, adică 4 a.m., luni, 3 iunie, care corespunde orei 3 p.m. la Washington, 2 iunie]

ECHIPAMENTUL DE SUNET E FOARTE EFICIENT

DRAGI FRAȚI:

Am marea plăcere de a vă spune că avem acum în funcțiune prima noastră mașină de sunet. Prima noastră prelegere a fost ținută în fața unei biserici romano-

catolice. Chiar acum se ține o prelegere la 3 km distanță de aici și o putem auzi la fel de clar ca la 30 de metri distanță. Mașina este minunată. Îi mulțumim Domnului că ne-a dat acest mod splendid de a lucra spre justificarea numelui său.

Oamenii de pe teritoriul nostru sunt în mare parte romano-catolici francezi și e foarte greu să îi abordăm cu cărțile, dar pare să le placă să audă vocea judecătorului Rutherford.

Seara trecută am ținut o prelegere într-un oraș mic și toată lumea părea foarte interesată. La puțin timp după aceea, au început să vină automobile de pe o rază de 5 km. Nu știau ce era, așa că au venit direct pentru vocea judecătorului. Și mi-au spus că puteau auzi fiecare cuvânt de la locul unde stăteau - și asta la aproape 5 km distanță.

Iertați-mă că v-am ocupat câteva minute din timpul dvs. încărcat, dar nu mă pot abține să vă vorbesc despre bucuria pe care o simțim toți de aici pentru că avem oportunitate de a avea un rol în serviciul Împărăției.

Rugându-mă ca Domnul să ne binecuvânteze eforturile de a-i servi,

Fratele vostru din îndurarea sa,
ARCHIE OUELLETTE, *Ontario.*

OAMENII BINEVOITORI IAU POZIȚIE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Cam cu doi ani în urmă am fost îndrumat pe calea adevărului și mă bucură peste măsură să le mărturisesc altora despre cum mi-au fost deschiși ochii înțelegerii.

Astăzi, prin îndurarea Domnului, hrănindu-mă cu adevărul la timpul potrivit, pot să țin torța adevărului în mâini și, ca un Ghedeonit sincer și credincios să înaintez neînfricat prin bezna acestui mare pustiu și să strig cu vocea mea slabă: "PENTRU IEHOVA ȘI PENTRU GHEDEON!"

Indiferent de condițiile vitrege și puternice și împotrivirea încăpățânată a lui Satan și a uneltelor sale, lucrarea de mărturie merge încurajator aici și oamenii binevoitori se separă și iau poziție de partea lui Iehova și a Regelui său.

Prin iubirea lui Cristos biruim cu răbdare toate obstacolele, călăuziți de cuvintele lui Pavel din 2 Corinteni, versetul 6.

Dorindu-ne ca Tatăl nostru Iehova să vă păstreze pururi pe calea adevărului, vă rog să-mi acceptați iubirea și devotamentul.

Colaboratorul vostru în Domnul,
A. KIFIDES, *Turcia.*

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

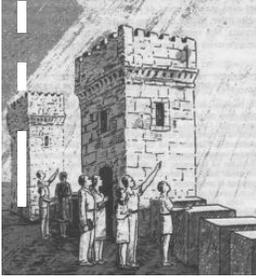
1 OCTOMBRIE 1935

Nr. 19

Cuprins:

PRIZONIERI PARTEA a III-a	- Pag. 507
VIZIUNEA LUI HABACUC: REZUMAT	- Pag. 524
SCRISORI	- Pag. 531

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Octombrie 1935

Nr. 19

PRIZONIERI

“Duhul Domnului DUMNEZEU este peste mine, deoarece DOMNUL m-a uns să predic vești bune celor blânzi; el m-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate captivilor și deschiderea închisorii celor ce sunt legați...”- Isaia 61:1-3.

PARTEA a III-a

Iehova trece la atingerea scopului său de a-i scoate pe prizonieri din captivitate, în care sunt ținuți de Satan. El a început această lucrare alegându-l pe Isus Cristos și ungându-l ca Servul Său ales care va îndeplini scopul divin. Acest lucru este confirmat de cuvintele lui Isus rostite în sinagoga din Nazaret la începutul serviciului său de pe pământ. Atunci, Isus a citat din profetia lui Isaia prezentată mai sus, și a aplicat cuvintele ei la sine, ca fiind Cel ales și însărcinat. (Luca 4:17-21) Aceasta se va aplica ulterior celor ce vor fi aduși în casa regală, pentru că sunt socotiți ca parte din Cristos. La scurt timp după încercarea la care Satan l-a supus pe Isus pe munte, Isus a început să predice mesajul Împărăției și astfel să ducă la îndeplinire însărcinarea dată de Iehova. Chiar și atunci existau unii care voiau să împlinească voința lui Dumnezeu dar care au fost legați și împiedicați de Satan, cărora Isus le-a predicat și i-a scos la lumină din beznă. Era de datoria preoțimii din Israel, poporul ales al lui Dumnezeu, să-i instruiască pe oameni în legea lui Dumnezeu dar, în loc să facă asta, au căzut sub influența lui Satan și au orbit, și aceste călăuze oarbe i-au condus pe alții în beznă. Ei au fost făcuți să creadă că trebuie să se supună omului în loc să se supună lui Dumnezeu, și de aceea priveau către liderii lor pământești, fariseii și saduceii. Nu mulți erau gata să-l primească pe Isus ca trimisul lui Dumnezeu; dar existau totuși puțini, iar dintre aceștia Isus și-a ales discipolii, discipoli dintre care unul avea să se întoarcă mai târziu la Diavol și organizația sa, iar ceilalți au rămas credincioși lui Dumnezeu și Regelui său uns. Isus și-a început serviciul predicând vestea cea bună, și anume “Împărăția cerurilor este aproape”, iar acest mesaj s-a dovedit o binecuvântare pentru cei umili și dornici să învețe, dând ascultare cuvintelor lui Isus Cristos.

2. La Rusalii, spiritul Domnului a coborât asupra discipolilor și aceștia au înțeles mai bine ca niciodată scopul lui Dumnezeu. După aceea, au propovăduit cu

curaj “veștile bune” ale Împărăției, dându-și tot devotamentul lui Dumnezeu și lui Cristos, și nu vreunei creaturi lumești. Fiind scoși din robie și apreciind libertatea lor în Cristos, discipolii le-au spus celor ce stăteau pe scaunul lui Moise și care pretindeau, neîndoielnic, că sunt “înaltele stăpâniri”: „Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm ascultare vouă mai mult decât lui Dumnezeu. Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni.” – Fapte 4:19; 5:29.

3. Iehova s-a folosit de cel prefigurat de Cirus, și care este acum Mai Marele Cir, să-i “mângâie pe cei cu inima frântă”. Acest lucru a fost prezis în profetie: ” Voi merge înaintea ta și locurile strâmbe le voi îndrepta, voi sparge în bucăți porțile de aramă și voi tăia în două drugii de fier. L-am ridicat în dreptate și voi îndruma toate căile lui, el va construi cetatea mea și va da drumul captivilor mei, nu pentru preț nici pentru răsplată, spune DOMNUL oștirilor”. (Isa. 45:2,13) Cuvântul ebraic tradus “captivi” în Isaia 61:1,2 este tradus și “prizonieri” în Isaia 20:4 și Numeri 21:1. Cuvântul “captivi” are sensul de “exilați”, ținuti sub puterea dușmanului într-o țară străin. În capitolul 14 al cărții Isaia se consemnează profetia despre capturarea poporului lui Dumnezeu de către Satan și apoi eliberarea poporului, simbolizat de Iacob; iar această profetie s-a împlinit la scară mică în privința Israelului natural atunci când a fost eliberat din Babilon, și se va împlini în întregime în privința Israelului spiritual în “ziua lui Iehova”. “Căci DOMNUL va avea milă de Iacob și totuși va alege pe Israel și îi va pune în propria lor țară și străinii le vor fi alăturați și se vor lipi de casa lui Iacob. Și poporul îi va lua și îi va duce la locul lor și casa lui Israel îi va stăpâni în țara DOMNULUI ca servitori și roabe și îi vor lua captivi, pe cei ai căror captivi au fost; și vor domni peste opresorii lor. Care a făcut lumea ca un pustiu și a distrus cetățile acesteia, care nu a deschis casa prizonierilor lui.” – Isa. 14:1,2,17.

4. La începutul “zilei lui Iehova”, și anume în 1914, Israelul spiritual se afla în captivitate în organizația lui Satan, și mai ales în perioada din timpul Războiului Mondial, între 1917 și 1919. Acești urmași ai lui Isus Cristos au fost privați de libertățile lor, de drepturile lor și privilegiile lor de a se implica în serviciul Domnului; iar mai târziu Iehova l-a trimis pe Mai Marele Cir, Isus Cristos, și i-a scos din închisoare sau captivitate. Iehova a spus poporului său: “Scutură-te de praf; ridică-te și șezi jos, Ierusalime, dezleagă-te de legăturile gâtului tău, tu, cea captivă, fiică a Sionului!” (Isa. 52:2) Această profetie se aplica celor credincioși la venirea Domnului la templu. Acești credincioși, fiind eliberați din închisoarea sau captivitate, au fost aduși în templu și unși și, ca membrii ai organizației lui Iehova sub Cristos, au primit însărcinarea de a “vesti captivilor libertatea”, adică celor aflați încă în captivitate. Cei ce încă erau în captivitate îi includ pe toți cei care au fost aduși mai târziu în templu, ca și “marea mulțime”. Începând cu 1919, și mai ales în 1922, Iehova, prin Mai-Marele Cirus, Isus Cristos, și prin unșii săi de pe pământ a făcut să fie proclamată captivilor ‘vestea libertății’. Rămășița credincioasă originală a fost și ea ținută în captivitate dar,

fiind unsă și eliberată, devine acum părtașă la vestirea libertății pentru ceilalți, și face aceasta pentru că este parte a “Servului”, Isus Cristos fiind Capul acestei lucrări.

5. Domnul Isus le-a deschis ușile închisorii și i-a lăsat să plece în libertate pe “prizonieri”, pe cei în lanțuri. Israelul natural a fost dus în robie în Babilon, “legat în lanțuri”, iar printre ei se afla și profetul lui Dumnezeu, Ieremia. (40:1) Samson a fost luat prizonier de filistenii și ‘legat’ cu “obezi de aramă” (Jud. 16:5,21,22) Afirmația lui Elihu arată că cei drepti sunt uneori “legați cu obezi” (Iov. 36:7-11) Cei care s-au obligat prin jurământ față de organizația lui Satan și care au format alianțe cu alții din această organizație, fapt care le împiedică libertatea în Domnul și serviciul său sunt pe bună dreptate considerați “legați”. Acest lucru este cu precădere adevărat pentru cei care simt cu conștiințiozitate că trebuie să-și respecte promisiunea cu credință, fie directă sau indirectă, chiar dacă este față de organizația lui Satan sau față de membrii ei. Până ca poporul Domnului să ajungă la o înțelegere a ce constituie cu adevărat “puterilor mai înalte” (Rom. 13:1), acesta a fost legat și ținut în obezi. În timpul Războiului Mondial, chiar și unii dintre poporul lui Dumnezeu devotați lui și serviciului său au insistat stăruitor că trebuie să se supună “stăpânilor înalte”, adică liderilor politici ai lumii, și nu trebuie să refuze serviciul militar când sunt chemați la război. Fără îndoială că aceștia erau “legați cu obezi”, precum cei descriși mai sus. “Cei legați” cuprindeau în mod sigur și clasa Rut și Estera, care a fost adusă în organizația lui Iehova începând cu 1922 și ulterior. Isus Cristos, marele Judecător și Justificator, a folosit clasa prefigurată prin Mardoheu și Naomi ca să le vestească celorlalți ‘deschiderea ușilor închisorii’, mai ales clasei Rut și Estera. Cei legați erau incluși, logic, în grupul celor ce ‘plâng în Sion’, adică cei care s-au consacrat să facă voința lui Dumnezeu și care erau candidați la Împărăție și, deci, candidați la un loc în organizația principală a lui Iehova dar care, din cauza ignoranței sau a altor influențe de la Satan, au fost luați captivi și legați. Ei erau de partea lui Iehova, așadar din Sion sau “în Sion”. Ei erau descriși ca fiind cuprinși de jale și stând în pânză de sac și cenușă; iar aducerea veștii bune până la ei și ‘deschiderea ușilor închisorii’ ca să plece în libertate avea să le dea “o învelitoare pentru cap în loc de cenușă, uleiul exultării în loc de jale”. Fiind captivi în închisoare, ei aveau “spiritul descurajat”; dar fiind acum eliberați și liberi să-i servească lui Iehova, și fiind identificați alături de alții care îi servesc lui Dumnezeu și care le-au adus mesajul izbăvirii, cei ce le-au adus mesajul le-au dat prin aceasta “Să rânduiesc celor ce jelesc în Sion, să le dau frumusețe în locul cenușii, untdelemnul bucuriei în locul jelierii, îmbrăcămintea de laudă în locul duhului de apăsare; să fie numiți pomi ai dreptății, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat.” (Isa. 61:3) Fiind aduși în lumina templului și unși de Iehova, ei sunt și însărcinați și împuterniciți “Să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușă de fier.” (Ps. 149:8) Aceasta este tocmai lucrarea pe care Domnul a făcut-o folosindu-i pe martorii lui Iehova, și lucrarea pe care au făcut-o în anii imediat următori.

6. În perioada de timp scursă de la venirea Domnului la templu până în prezent, s-a proclamat la scară largă vestea Împărăției, și în acest răstimp mulți oameni binevoitori, care simpatizează cu martorii lui Iehova dar care sunt totodată legați și ținuți captivi de organizația lui Satan au auzit adevărul. Acești oameni binevoitori au înțeles că stăpânirile înalte ale acestei lumi sunt liderii politici și religioși, și au crezut că toți trebuie să li se supună. Văzând multele lucruri rele comise în organizația numită fals “națiunile creștine”, acești oameni binevoitori au suspinat și plâng din cauza răutății arătate de cei care i-au ținut în robie. Ei au dorit să-i servească lui Dumnezeu și să facă ceea ce este drept, dar teama lor de a-i supăra pe oameni și a pierde, personal ceva, este cea care i-a ținut în captivitate. Asemenea oameni binevoitori se pot afla în sistemele politico-religioase numite ‘biserici’ sau în afara lor, dar sunt totuși în robia organizației lui Satan, și vor rămâne acolo până ce Domnul, prin martorii săi, le trimite mesajul adevărului; și când vor afla că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, și că Isus Cristos este Regele său, și că acestea sunt adevăratele “Stăpâniri Înalte” cărora trebuie să li se supună fiecare suflet, atunci vor vedea că ușile închisorii le-au fost deschise și se ivește șansa de a scăpa, vor scăpa și se vor devota lui Dumnezeu și organizației sale. Atunci, ei vor înceta să suspine și să plângă din cauza nelegiuirilor practicate în organizația lui Satan și, din contra, se vor bucura că au găsit calea de scăpare și sunt liberi. Iehova i-a însărcinat pe martorii săi credincioși să transmită altora mesajul adevărului și, așadar, obligația de a-i informa pe toți cei ce doresc să fie liberi cum să-și poată obține libertatea. “Și DOMNUL i-a spus: Du-te prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în mijlocul lui.” (Ez. 9:4) Această lucrare trebuie făcută și terminată înainte ca organizația lui Satan să fie lovită la Armagedon. Astfel, se vede că, începând cu Isus Cristos, toți cei care intră în adunarea unsă a lui Iehova trebuie mai întâi să fie eliberați din închisoare și să transmită mesajul altora care sunt în închisoare.

7. Fie ca cei unși ai Domnului să recunoască pe deplin că nu pot păși în lături sau trata cu ușurătate însărcinarea și obligația ce le-a fost încredințată de Iehova. Porunca clară, afirmativă și apăsătoare a Domnului este să meargă și să ‘propovăduiască această veste bună a Împărăției înaintea națiunilor ca o mărturie’. Această poruncă nu este deloc opțională, ci este absolut obligatorie. “Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimicim din popor.” (Fapte. 3:23) Este scris că aceia care au fost cândva legați și care au fost eliberați și unși “vor reconstrui locurile devastate de mult timp, vor ridica locurile pustiite de demult și vor înnoi orașele devastate, locurile pustii din generație în generație. "Iar ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica din nou pustiirile de altădată și vor repara cetățile risipite, pustiirile multor generații. Și străini vor sta și vor paște turmele tale și fiii celor străini vor fi plugarii voștri și vierii voștri. Dar voi veți fi numiți Preoți ai DOMNULUI, oamenii vă vor numi Servitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor și în gloria lor vă veți făli.” (Isa. 61:4-6) Acest lucru arată clar că unșii trebuie să transmită mesajul adevărului Ionadabilor,

marea mulțime. Mai mult, profetul lui Iehova spune: ” Și cei care vor ieși din tine vor reconstrui locurile vechi, risipite, vei ridica temeliiile multor generații; și vei fi numit: Reparatorul spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit.” – Isa. 58:12.

8. Rămășița unsă, care este alcătuită din martorii lui Iehova, se află sub obligația de a participa la prezentarea adevărului cu privire la Împărăția lui Dumnezeu oamenilor onești de pe pământ, iar această lucrare trebuie terminată înainte de Armagedon. Isus face această afirmație categorică în Matei 24:14,21,22. Adevărul este cel ce servește la deschiderea ușilor pentru cei închiși, pentru a putea merge în libertate de bunăvoie și cu inteligență, iar această libertate le este acordată de marele Justificator al lui Iehova, care îi face întrutotul liberi prin devotarea lor completă lui Dumnezeu și lui Isus Cristos – Ioan 8:32-36.

VENIREA REGELUI

9. Faptul că poporul de legământ al lui Iehova se afla în închisoare pe vremea venirii Regelui pentru judecată este demonstrat în continuare de profeția rostită de Zaharia. Această chestiune este analizată în cartea *Pregătirea*, la pagina 162 și următoarele, și acolo se vorbește eronat despre clasele “alte oi” și “marea mulțime” ca “clasa necazului”. Această afirmație greșită provine din obiceiul de a perpetua o greșală comisă cu mult timp în urmă. Profeția lui Zaharia se adresează creaturilor care au luat poziție de partea lui Iehova și care fac parte din organizația sa, născuți din femeia sa, și acolo profetul spune: “Bucură-te foarte mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a Ierusalimului, iată, Împăratul tău vine la tine!” Iar cât despre tine, prin sângele legământului tău, am trimis pe prizonierii tăi din groapa în care nu este apă.” (Zah. 9:9-11) Această profeție a lui Zaharia, în versetele 11 și 12 afirmă clar că poporul de legământ al lui Dumnezeu a fost în prizonierat la venirea Domnului Isus la templu. Iehova l-a trimis pe Domnul Isus, servul său ales, și i-a eliberat pe cei credincioși din închisoare unde erau ținuti captivi de organizația lui Satan, numită “Babilon”. “Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii;” (Ps. 146:7) Datorită sângelui noului legământ, vărsat de Fiul lui Iehova, acest nou legământ a fost inaugurat față de adunarea poporului lui Dumnezeu ai cărei membrii au fost găsiți credincioși la venirea Domnului Isus la templu în 1918. Acolo, el este prezentat ca Rege și Cap al Sionului. Prin sau datorită sângelui Regelui însuși se inaugurează noul legământ, și prizonierii sunt scoși din groapă, așa cum descrie profetul Zaharia (9:11) Acest lucru a fost prefigurat prin Israelul natural, care s-a aflat în robie sau captivitate în Egipt, fiind ținut cu forța acolo de Satan și organizația sa; și înainte să poată fi eliberați, ei trebuiau să verse sângele mielului care prefigurează sângele vărsat de Isus Cristos, Mielul lui Dumnezeu, care spală păcatele lumii. Primul legământ al legii a fost inaugurat cu sânge; și de aceea și noul legământ este inaugurat tot cu sânge. (Evr. 9:18,20) Rezultă că, dacă cei ce s-au legat prin legământ vor să-și îndeplinească însărcinarea de a fi ‘un popor pentru numele său’ și să fie martori ai numelui săi, ei trebuie eliberați și scoși din

închisoare sau captivitatea organizației lui Satan, și în armonie cu acest lucru profetul scrie: ” Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii.” (Ps. 146:7) Dar cu ce scop sunt dezlegați prizonierii. Răspunsul ne este dat de profetul lui Dumnezeu: “Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda lui în Ierusalim. Când popoarele și împărățiile se vor aduna, pentru a servi DOMNULUI.” (Ps. 102:21,22) Cu siguranță acest lucru se referă la timpul când Domnul Isus apare la templu și națiunile sunt adunate înaintea lui. – Mat. 25:31,32.

10. La venirea lui Isus Cristos Regele la templu, cine erau prizonierii descriși în profeție? Profeția afirmă că se aflau în “groapa în care nu este apă” și au fost puși acolo de organizația oficială a lui Satan de pe pământ. Ieremia, profetul lui Iehova, a fost și el închis și reprezintă poporul credincios al lui Iehova, despre care s-a scris: “Atunci l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchiia, fiul lui Hamelec, care era în curtea închisorii; și l-au coborât pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu era apă, ci mocirlă; astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă.” – Ier. 38:6.

11. În cazul lui Ieremia, temnița a fost o fântână abandonată sau un rezervor, care fusese pregătit și folosit pentru apă dar care, de fapt, în acel moment nu mai conținea apă, ci doar noroi sau mocirlă. În timpul Războiului Mondial, organizația lui Satan a aruncat poporul lui Dumnezeu în închisoare; adică întregul număr de credincioși ai lui Dumnezeu a fost fie direct, fie indirect privat de libertatea sa și ținut sub supunerea organizației oficiale a lui Satan. Acea organizație rea, și mai ales partea ei clericală, dorea ca prizonierii să creadă că rezervoarele lor conțineau apă vie, apă proaspătă, când de fapt nu conțineau decât moroi și mocirlă. Unii dintre fiii lui Dumnezeu ținuți în închisorile propriu-zise au fost obligați ca cel puțin o dată pe săptămână să compară înaintea clericilor organizației Diavolului și să îl asculte pe reprezentantul acelei organizații ‘umplându-și pântecul cu vântul de est’ și făcându-i pe ceilalți din jurul său să ‘stea în noroi’. Organizația lui Satan era atunci și este și acum lipsită întrutotul de apele dătătoare de viață ale adevărului. Acest lucru este susținut de Plângerile profetului, care prefigurau condiția Israelului spiritual în perioada Războiului Mondial. “Dușmanii mei m-au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre. Mi-au stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine. Apele au curs peste capul meu; atunci am spus: Sunt stârpit."Am chemat numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă. Tu mi-ai auzit vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu. Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai spus: Nu te teme. "Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața.” – Plângeri 3:52-58.

12. În perioada întunecată a Războiului Mondial, poporul lui Dumnezeu s-a aflat în închisoare sau captivitate, dar a avut totuși speranțe eliberării ca să-i poată servi lui Iehova și să-l laude. Iehova le-a spus prin profetul său: “Întoarceți-vă la întăritură, voi, prizonieri ai speranței; chiar astăzi vestesc că îți voi răsplăti dublu;” (Zah. 9:12) În acea perioadă întunecată a Războiului Mondial, poporul lui Iehova

nu și-a dat seama că Regele lor a venit la templu, și doar după câțiva ani au aflat și au apreciat acest fapt; și apoi s-au întors la Sion, fortăreața lui Iehova și a Regelui și Justificatorului său. Acești prizonieri cu speranță în Sion, care este organizația lui Dumnezeu, fiind eliberați în 1919 și aduși deplină armonie cu Sionul la inaugurarea noului legământ, au fost uniți cu Domnul în templu. În perioada în care au fost în templu, au început să fie luminați și mai târziu au ajuns să aprecieze profețiile precedente ca și alte profeții. De când au fost aduși în templu, aceștia apreciază că Domnul a dat Sionului, incluzându-i și pe ei ‘o măsură îndoită’. Cuvântul ‘îndoită’ folosit în profeția lui Zaharia înseamnă dublă, de două ori mai multă, și în perioada timpurie a lucrării Elisei, când Iehova și-a uns clasa ‘servului său credincios’, cei unși care au fost însărcinați și au primit porunca de a se implica și îndeplini lucrarea prefigurată de Iehova au primit ‘o măsură îndoită din spiritul lui Ilie.’ Aspectul important aici este că membrii clasei servului credincios se aflau în gropi sau temnițe ca prizonieri, sperând să vină Regele; și, scoși din închisoare de Rege și apoi aduși în templu și unși, aceștia primesc o măsură dublă din spiritul lui Ilie și acești credincioși unși devin o parte a fortăreței, adică a Sionului, al cărui cap este Isus Cristos, Iehova fiind peste toți. Ei sunt cei care spun: “Această țară care a fost pustiită a devenit ca grădina Edenului; și cetățile risipite și pustiite și ruinate au devenit întărite și sunt locuite.” - Ez. 36:35.

13. Prizonierii eliberați devin acum martorii lui Iehova și obiectul atacurilor “creștinătății”, agenția lui Satan. Fiind eliberați, națiunile – adică oamenii binevoitori – să adună în jurul lor și încep să-l cunoască pe Domnul. “Atunci păgânii lăsați de jur împrejurul vostru vor cunoaște că eu DOMNUL zidesc ruinele și sădesc ceea ce era pustiit; eu DOMNUL am vorbit aceasta și o voi împlini.” (Ez. 36:36) Acești credincioși sunt reprezentați și de profetul Ieremia; iar Iehova le spune celor prefigurați de Ieremia: ” Și te voi face pentru acest popor un zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine pentru a te salva și a te elibera, spune DOMNUL.” – Ier. 15:20.

14. În armonie cu profeția precedentă a lui Ieremia, Isus a rostit o parabolă (Mat. 25:36) care se aplică la începutul judecății la templu. De atunci, organizația lui Satan a continuat să-i asalteze pe martorii lui Iehova și constant unii din ei sunt aruncați în închisoare, așa cum a prezis Isus, dar aceștia nu sunt ‘prizonieri ai speranței’, precum descrie profetul Zaharia. Precum apostolul Pavel, care a fost închis de organizația lui Satan din cauza credinței și fidelității sale, martorii lui Iehova închiși în vremurile noastre sunt ‘prizonieri ai lui Isus Cristos’. Acest lucru înseamnă că aparțin lui Isus Cristos și sunt închiși de dușman din cauza fidelității lor. Precum apostolul Pavel, deși sunt închiși, acești credincioși continuă să vestească evanghelia Împărăției chiar și în închisoare, și de îndată ce ies continuă să o propovăduiască. – Fapte 28:20; Efes. 4:1; 2Tim. 1:8; Filimon 1,9; Evr. 13:3.

15. Aceștia erau mai înainte prizonieri ținuti sub organizația lui Satan din cauza lipsei lor de cunoștință și apreciere a adevărului și, fiind în întuneric și captivi, au încetat să propovăduiască vestea bună; dar acum, fiind aduși la lumină și libertate deplină în Isus Cristos, ei vestesc cu curaj adevărul indiferent că sunt în

închisoarea propriu-zisă sau în afara ei. Ei sunt hotărâți să-și dovedească integritatea față de Iehova în orice condiții. Satan și agenții săi pot să constrângă sau să limiteze abuziv organizația alcătuită din martorii lui Iehova, dar agenții săi nu mai pot opri în niciun fel devotamentul inimilor și minților lor față de Domnul. Chiar dacă au fost aruncați în închisori propriu-zise din cauza credinței cu care predică vestea bună, ei vor continua să profite de fiecare ocazie pentru a propovădui vestea bună a Împărăției și, atunci când vor fi eliberați, nu vor lenevi ci vor continua indiferent de ce face organizația lui Satan.

ÎN SCLAVIE

16. Atunci când o creatură este sclava alteia, se poate spune că este în sclavie sau în închisoare dacă, din cauza fricii de altă creatură sau de o organizație care are putere asupra ei, o persoană refuză să-și îndeplinească adevărata datorie, pe care a fost însărcinată să o execute, atunci se poate spune într-adevăr că se află în sclavie. Apostolul Pavel, adresându-se celor care au fost de acord să împlinească voința lui Dumnezeu, a scris epistola către Evrei sub inspirația Domnului. În capitolul al doilea, el își centrează argumentul în jurul lui Isus Cristos, al fraților săi și al adversarului lor Diavolul, care caută să-i distrugă. Apoi spune: “Și să elibereze pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei.” (Evr. 2:15, *R.V.*) Cine sunt cei menționați aici ca fiind ‘spuși sclaviei toată viața’? Atunci când îi este plăcut Domnului să facă cunoscut poporului său scopul profeției sale, înțelegerea corectă a unei profeții face mai clare alte pasaje din Cuvântul lui Dumnezeu. Din acest motiv, s-a găsit necesar ca din când în când să se fac anumite schimbări în ceea ce s-a afirmat despre Cuvântul lui Dumnezeu, schimbări de expresie care se datorează unei lumini mai limpezi ce a fost oferită poporului lui Dumnezeu de la venirea lui Isus Cristos la templu. Promisiunea spune că lumina va continua să se reverse, din ce în ce mai strălucitoare.

17. Acum, referitor la întrebarea din paragraful precedent: pentru a găsi răspunsul la acea întrebare trebuie luat în considerare contextul. Apostolul scrie despre fiii lui Dumnezeu chemați la glorie, al căror Cap, Conducător și Domn este Isus Cristos, Nici evreii, nici marea mulțime nu sunt vizați de acest text. Nu există niciun motiv să fie vizată oricare din aceste două clase. Disputa dintre Iehova și Satan se leagă de creaturile umane, și nu de îngeri, și de aceea îngerii nu pot fi incluși nici în întrebare, nici în răspuns. Poate Iehova să așeze pe pământ oameni care să rămână loiali și credincioși lui? Aceasta este întrebarea al cărei răspuns trebuie aflat. Dumnezeu își declară scopul, nu doar pentru a tranșa chestiunea în favoarea sa, ci pentru a putea alege un număr de creaturi omenești pe care le va înălța la demnitatea de domnitori ai lumii. Clasa regală sau “casa regală” este “sămânța lui Avraam”, adică sămânța promisiunii, sămânța sau fiii lui Iehova Dumnezeu, reprezentați de Avraam. Isus vorbește despre sine și frații săi și spune: “Iată, eu și copiii pe care DOMNUL mi i-a dat, suntem pentru a fi însemne și minuni în Israel, de la DOMNUL oștirilor care locuiește în muntele Sion.” (Isa.

8:18; Evr. 2:13) Această profecie a fost scrisă de Isaia și se aplică indubitabil lui Isus; iar Pavel o aplică astfel. Copiii pe care Dumnezeu i-a dat lui Isus ca să i se alăture sunt creaturi umane, adică din carne și sânge; și pentru a rezolva disputa și a-l înfrânge pe Satan, care l-a provocat pe Iehova, Isus trebuia făcut din carne și sânge. În Evrei 2:14 se afirmă tocmai asta, că Isus a fost făcut din carne și sânge. El trebuie, ca om, să se fie supus celei mai severe încercări, încercare care îi va aduce multă suferință, și trebuie să iasă victorios; de aceea Scripturile spun: “Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, în aducerea multor fii la glorie, să desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe.” (Evr. 2:10) A fost necesară o asemenea suferință a lui Isus pentru a-și dovedi integritatea față de Dumnezeu și pentru a-l califica să devină Justificatorul lui Iehova. “Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit. Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el.” – Evr. 5:8,9.

18. Diavolul are puterea morții, și cel care avea să devină Justificatorul lui Iehova trebuie să-l distrugă pe Diavol. Isus și-a dovedit integritatea chiar și printr-o moarte infamă ca păcătos și în locul păcătoșilor, și prin aceasta Isus s-a dovedit vrednic de a fi Justificatorul lui Iehova și Autorul salvării veșnice. Isus a făcut toate acestea pentru ‘a-l distruge pe cel ce are puterea morții’, adică pe Diavol și ‘ca să-i elibereze pe cei care, din teamă de moarte, au fost toată viața în sclavie’. Nu s-ar putea spune însă că națiunea lui Israel sau că marea mulțime erau cei menționați aici ca fiind în sclavie din cauza fricii de moarte din câteva motive: Națiunea lui Israel în ansamblul ei nu a fost ‘chemată la glorie’, deși o rămășiță a acelui popor a primit această chemare înaltă. Nu trebuie să uităm că în Evrei 2:10 se spune că ‘Hoțul nu vine decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență. El a spus: “Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.’ – Ioan 10:10; Rom. 6:23.

19. Marea mulțime nu exista pe atunci, și marea mulțime nu are viață, și nu o poate avea până ce este zămislită și primește viață așa cum a rânduit Dumnezeu. Nici națiunea Israelului natural, nici marea mulțime nu sunt vizate deci în versetele de mai sus, scrise de apostolul Pavel. Tot astfel, aceștia nu sunt cei care primesc ajutor; nici îngerii nu sunt ajutați: “Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura îngerilor, ci a luat asupra lui sămânța lui Avraam.”- Evr. 2:16, *A.R.V.*

20. Cei care sunt vizați aici - și singurii care sunt vizați – sunt ‘frați sfinți, părtași ai chemării’, al căror Cap și Prinț este Isus Cristos (Evr. 3:1) Aceștia sunt cei care sunt aduși la viață ca fii ai lui Dumnezeu și deci sunt în Cristos, iar viața lor este ascunsă în el (1Pet. 1:3; Col. 3:3) Viața acestora a început când au fost aduși în existență sau zămisliți ca fii spirituali ai lui Dumnezeu (Rom. 8:16,17; 1Ioan 3:1) Aceștia sunt singurii care sunt chemați la glorie și ‘ale căror nume sunt scrise în cartea vieții’ (Filip. 4:3) Condiția care precede primirea vieții veșnice este loialitatea deplină și complectă față de Dumnezeu, aceștia trebuind să-și mențină integritatea față de Dumnezeu până la sfârșitul călătoriei lor pe pământ. – Rev. 2:10.

21. Chiar din momentul în care cineva este adus în existență ca fiu al lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Capul și autorul salvării eterne, acel cineva va deveni ținta atacurilor lui Satan și trebuie să sufere din pricina lui Satan Diavolul, ‘care are puterea morții’. Satan căuta să îl ucidă pe Isus, ca și pe toți urmașii săi credincioși. Argumentul apostolului arată sigur că Isus Cristos și membrii corpului său sunt cei vizați de al doilea capitol din Evrei. Satan i-ar ucide pe fiecare dintre aceștia dacă nu ar fi ajutați de Iehova. De la începutul vieții fiecăruia dintre urmașii lui Isus Cristos, aceștia au fost ținte și au trecut, așadar, prin ‘teama de moarte în sclavia lui Satan’. De ce fel de moarte se tem ei? Nu de moartea naturală cauzată de păcatul adamic, ci de moartea de la ‘cel ce are puterea morții, adică Diavolul’. O asemenea pedeapsă cu moartea este aplicată de Satan și organizația sa prin agenții săi. Teama de a fi omorâți de organizația lui Satan i-a făcut să dea înapoi la un moment dat pe toți fiii zămislighi ai lui Dumnezeu, îndepărtându-se de devotamentul deplin și serviciul lui Iehova. Acest lucru trebuie să fi fost adevărat cu privire la cei care au ajuns la începuturi să cunoască adevărul, căci pentru ei apostolul a scris: ” Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu. Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!” – Rom. 8:14,15.

22. Apostolul îi încuraja să se desprindă de teamă. Urmașii lui Isus Cristos din zilele apostolilor trebuie să fi fost rușinați și să se fi temut să depună mărturie cu privire la Împărăție, altminteri apostolul nu ar fi scris aceste cuvinte: “Fiindcă Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de minte sănătoasă. De aceea nu te rușina de mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci fii părtaș al suferințelor evangheliei, conform puterii lui Dumnezeu.” – 2 Tim. 1:7,8.

23. Dar oare nu tot poporul lui Dumnezeu s-au temut mai mult sau mai puțin de moartea în mâna organizației lui Satan dacă stăruiau în declararea adevărului? Această teamă trebuie să fie lăsată de-o parte cândva; dar cum? Prin ajutorul și puterea care le vine prin Domnul Isus Cristos; învățând despre el și încrezându-se temeinic în puterea sa; printr-un devotament deplin față de el, arătând iubire perfectă pentru Dumnezeu și Isus Cristos. “În dragoste nu este teamă, ci dragostea desăvârșită alungă afară teama, pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârșit în dragoste.” – 1 Ioan 4:18.

24. A ajuns oare poporul lui Dumnezeu la punctul în care are iubire perfectă și și-a alungat teama? De la venirea Domnului Isus la templu, și după ce i-a adunat în jurul său pe credincioși, și după ce aceștia au fost instruiți de Domnul la templu, au fost curățați de orice teamă: “Teama de om aduce o capcană, dar oricine își pune încrederea în DOMNUL va fi în siguranță.” (Prov. 29:25) Înainte de această perioadă, tot poporul Domnului a privit către alți oameni și s-a temut de ei; dar ajungând să realizeze că Iehova Dumnezeu și Isus Cristos sunt singurii lor învățători, și că ei sunt destinatarii speciali ai favorului divin, și-au alungat orice temeri. Domnul Isus i-a scos din sclavia fricii și le-a spus: “De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi

cunoscut. Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor. Și nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu sunt în stare săucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și sufletul și trupul în iad” – Mat. 10:26-28.

25. Când a obținut rămășița o înțelegere clară a acestor versete? Nu înainte de venirea Domnului Isus la templu, și atunci au primit ajutor de la Domnul. Atunci s-au aplicat aceste cuvinte ale lui Isus, și tot atunci s-au aplicat în particular cuvintele apostolului, și anume că Domnul Isus i-a eliberat pe cei care în vremea zămislirii lor din spirit se temeau de moarte din mâinile Diavolului. (*Turnul de Veghere*, 1933, pag. 323) În mod special după ce Domnul Isus vine la templu, el, ca autor al salvării și Justificator al lui Iehova, ajută ‘sămânța lui Avraam’ care a fost în sclavie din cauza fricii de Diavol (Evr. 2:15,16, *R.V.*) Pentru a participa cu Isus la justificarea numelui lui Iehova, rămășița trebuie să fie eliberată și curățată de orice fel de teamă de Diavol sau oricare din agenții săi. Acum, Diavolul și gloata sa atacă poporul lui Dumnezeu cu mai multă putere decât oricând și totuși, în pofida acestui fapt, și fără teamă de om sau Diavol, ci încrezându-se deplin în Domnul, poporul lui Dumnezeu înaintează împlinind poruncile date de Dumnezeu. Ei nu se află sub organizația lui Satan, și nu le este teamă. Ei știu că Satan le-ar putea ucide organismul, dar doar Dumnezeu le poate distruge dreptul de a trăi, și din acest motiv Isus îi avertizează să nu se teamă de cei care pot ucide trupul, ci doar de cel care poate distruge dreptul la viață în Gheena. Crezând, implicit, în Iehova și marele său Justificator, rămășița credincioasă a fost eliberată de marele Justificator și nu se mai teme de Diavol și agenții săi.

‘DEZLEGAREA CELOR PATRU ÎNGERI’

26. Cuvântul “îngeri” nu se aplică întotdeauna creaturilor care au un organism spiritual, ci deseori înseamnă un trimis cu un mesaj de la Iehova Dumnezeu. Creaturi spirituale cu corpuri spirituale îl însoțesc pe Isus Cristos ca servi ai Lui și servesc la templu (Mat. 25:31) În Revelația 9:13 Isus Cristos, aflat la templu, fiind Marele Preot al lui Iehova, este prezentat îndrumându-l pe cel de-al șaselea înger cu trâmbița, spunând: “Spunând celui de al șaselea înger care avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat.” (Rev. 9:14, *A.R.V.*) Numărul patru folosit aici simbolizează organizația lui Iehova întinsă în cele patru colțuri ale pământului, ca un corp de acțiune puternic, care efectuează serviciul lui sub poruncile primite de la Isus Cristos și Iehova. Faptul că se dă poruncă să fie dezlegați arată că până la un anumit moment au fost în mod sigur legați. Până acum, acest verset a fost aplicat mării mulțimi, dar aceasta nu poate fi aplicarea corectă. Cei ‘patru îngeri’ sau trimiși reprezintă toți martorii lui Iehova însărcinați și trimiși de el să depună mărturia lui Isus Cristos națiunilor pământului. Exprimarea folosită sugerează clar că acești martori trebuie mai întâi dezlegați din legături și apoi pregătiți și echipați pentru lucrarea ce le-a fost desemnată. Acum, prin îndurarea Domnului, suntem luminați mai clar și putem

distinge cine constituie marea mulțime, și aplicând faptele binecunoscute la profetie pare destul de clar că aplicarea la rămășița unsă care constituie martorii unși ai lui Iehova de pe pământ din prezent este cea corectă. Aceștia sunt cei la care se face referire când marele profet spune: “Dezleagă-i pe cei patru îngeri”.

27. În timpul Războiului Mondial, clasa servului credincios s-a aflat în închisoare sau captivitate în organizația lui Satan. Eliberarea lor a avut loc în martie 1919, și pe 27 martie 1919 s-au făcut eforturi pentru organizarea și continuarea lucrării de punere a mărturiei. În acea vreme, nu exista o organizație pregătită pentru lucrare. Acela a fost timpul când Dumnezeu ‘și-a dus femeia în pustiu’, adică și-a dus poporul organizației sale în condiția pe care o pregătise pentru aceștia. (Rev. 12:14) Această lucrare de pregătire a înaintat și a atins apogeul în iulie 1927, la congresul de la Toronto, când s-a trimis proclamația “Pentru Popoarele Creștinătății” și a fost susținută de o adresă publică, ambele fiind la scurt timp după aceea emise într-o publicație sub titlul “Libertate pentru popoare”, milioane de exemplare din aceasta fiind distribuite în “creștinătate”.

28. Ca răspuns la porunca dată, este scris: “Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi și o lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni.” (Rev. 9:15, *A.R.V.*) Această dezlegare, care a început în 1919 și care a atins apogeul evoluției în 1927, a fost realizată de Mai Marele Cir. Isus Cristos a poruncit ca îngerul său, care ținea a șasea trâmbiță, să dea semnalul de pornire. Totul a fost pregătit, și înaintarea a început cu mult zel. (Ps. 146:7; Isa. 45:1,13) Atunci martorii lui Iehova au avansat liberi asupra “creștinătății” pentru a realiza lucrarea ce le-a fost încredințată. Acel congres de la Toronto a fost anunțat în *Turnul de Veghere* ca “un congres de serviciu”, ceea ce a și fost. Atunci poporul lui Dumnezeu s-a prezentat înaintea popoarelor “creștinătății” ca “martori ai numelui lui Iehova Dumnezeu”, nume care îi marchează ca fiind poporul ales de Dumnezeu pentru numele său. (Vezi *Turnul de Veghere* din 1927, pag. 307) “Cei patru îngeri”, adică martorii unși ai lui Iehova, risipiți în toate cele patru colțuri ale pământului erau acum mai bine pregătiți decât fuseseră până atunci să ducă la popoare mesajul lui Dumnezeu și al Împărăției sale. Acest lucru a marcat începutul unei campanii care face apel la oameni să se evadeze din sclavia organizației lui Satan și să se declare de partea lui Iehova și a Împărăției sale. Ni se pare potrivit să vă prezentăm aici următorul citat din broșura *Libertate pentru popoare*, și din *Turnul de Veghere*, mesaj care a început să fie transmis din 24 iulie 1927:

“Oamenii doresc pace, libertate, prosperitate, viață și fericire. Toate persoanele raționale trebuie să își dea seama acum că acestea nu pot veni decât prin Împărăția lui Dumnezeu prin Cristos. Aceste dorințe nu pot fi niciodată realizate prin sistemul fals numit “creștinism organizat”. Calea ipocrită și rea a ‘creștinătății’ este o ocară la adresa lui Dumnezeu și a lui Cristos. Ea este unealta care îi înșeală și asuprește pe oameni, și se află sub controlul total al lui Satan Diavolul. Depinde, ca să fie susținută și menținută, de mulțimile de oameni, dar în același timp continuă să-i înșele și să-i asuprească pe aceștia. Fie ca mulțimile din

popoare să retragă deplin orice formă de sprijin, fie moral, financiar sau de alte tipuri adresat ‘creștinătății’ sau ‘creștinismului organizat’ și să-și ofere devotamentul și fidelitatea întrutotul lui Dumnezeu și lui Cristos, Prințul Păcii, care este acum Regele de drept al pământului. Fie ca oamenii să locuiască împreună în pace, și să-și facă bine unii altora, și să fie gata să primească binecuvântările pe care Dumnezeu le-a rezervat celor care îl iubesc și i se supun. Ziua libertății depline este aproape!”

“Popoarele ar trebui așadar să abandoneze și să părăsească pentru totdeauna ‘creștinismul organizat’ numit ‘creștinătate’ și să-și întoarcă inimile și mințile întrutotul spre Dumnezeu și Cristosul său din următoarele motiv, și anume:

- (1) Pentru că “creștinătatea” este organizația Diavolului, operată de acesta pentru a-i ține pe oameni sub supunerea sa.
- (2) Pentru că este un instrument opresiv folosit să-i împovăreze pe oameni.
- (3) Pentru că este fals, ipocrit și rău, și împotriva intereselor mulțimilor popoarelor.
- (4) Pentru că nu prezintă nici o speranță pentru îmbunătățirea stării popoarelor”
- (5) Pentru că a sosit timpul fixat de Dumnezeu când acest sistem rău și ipocrit va fi distrus în cel mai mare necaz pe care l-a cunoscut vreodată lumea.
- (6) Pentru că Dumnezeu le poruncește tuturor popoarelor care îl iubesc să fugă din acel sistem nelegiuit al așa-zisului ‘creștinism organizat’ și să scape astfel de calamitățile aspre care se vor abate curând asupra lui.
- (7) Pentru că Dumnezeu l-a așezat pe Regele său uns, Isus Cristos, Mesia, pe tronul său, și le cere tuturor popoarelor pământului să îl asculte și să i se supună; iar cei ce vor face astfel vor primi și se vor bucura pe veci de binecuvântările libertății depline, păcii, prosperității, vieții, libertății și fericirii veșnice.”

29. Vechea cetate a Babilonului se afla pe fluviul Eufrat și controla traficul și comerțul pe acel fluviu. Era principala parte a “apelor Babilonului” (Ps. 137:1,3) Profetul lui Dumnezeu a prezis cum Israelul spiritual avea să fie dus în robie la fluviul Eufrat. (Ier. 13:1-11) “Marele fluviu” a fost locul unde au fost legați prizonierii, reprezentând prin aceasta mulțimile de popoare sub controlul și dominația organizației lui Satan. “Și el îmi spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare și mulțimi și națiuni și limbi.” – Rev. 17:15.

30. “Cei patru îngerii au fost dezlegați ... ca să ucidă a treia parte din oameni” (Rev. 9:15, *A.R.V.*) Organizația lui Satan este ‘împărțită în trei părți’ (Rev. 16:19) și anume partea politică, comercială și religioasă; de aceea expresia ‘a treia parte din oameni’ nu înseamnă o treime din organizația lui Satan, ci elementul tripartit oficial al Babilonului. Așadar, se poate vedea acum că Domnul, prin îngerul său, este cel ce a îndrumat pregătirea conținutului broșurii *Libertate*

pentru *Popoare*, care s-a ocupat cu toate cele trei elemente ale organizației lui Satan, și anume finanțele la nivel înalt, oamenii de stat și clericii. Mesajul adevărului lui Dumnezeu, precum focul și pucioasa, a ‘șocat susceptibilitățile religioase’ a gurii mari a “creștinătății” și prin purtătorii lor de cuvânt, presa și revistele publice, s-au propagat ecourile multelor lor urlete. NBC (Compania Națională de Emisie) a fost atât de tare arsă și răscolită de dezvăluirea acestui mesaj al adevărului încât după aceea a interzis transmiterea mesajului Împărăției lui Dumnezeu prin mijloacele sale radio. Apoi ‘apele marelui Eufrat’ au început să sece, pentru că Mai-Marele Cirus le-a abătut ca să pregătească ‘calea pentru regii de la răsărit’ (Rev. 16:12-16) Această secare a fluviului Eufrat succede dezlegarea celor patru îngeri, care au fost legați, și pare clar să semnifice că și alții dintre cei legați, în afară de martorii lui Iehova, vor fi eliberați și vor mărșălui bucuroși spre organizația lui Iehova.

31. Înainte de momentul congresului de la Toronto mulți dintre cei consacrați erau încă legați în teamă, și de aceea serviciul lor pentru Domnul era stânjenit. După congres, martorii lui Iehova au devenit mai curajoși și neînfricați. Lucrarea de mărturie a progresat cu mai multă unitate și zel. La acel congres, s-a prezentat o adresă cu subiectul “Misiunea unui creștin” și s-a pus accentul pe marea importanță a propovăduirii din casă în casă a veștii bune. (vezi *Turnul de Veghere* din 1 noiembrie 1927, paragrafele 31-37) Tot la acel congres din 1927 ‘serviciul pelerin’ a fost înlocuit cu ‘directorii de serviciu’. Din acel timp serviciul de pionier a sporit. Aceste chestiuni nu au fost plănuite deliberat înainte de oameni, ci Domnul însuși le-a călăuzit, pentru că el este cel responsabil de lucrarea de serviciu a transmițerii mesajului celorlalți oameni. El îi îndrumă pe îngerii săi ce să facă, și prin ei îi ghidează pe martorii săi de pe pământ pe direcția potrivită, și întreaga onoare și laudă se cuvin Celui Preaînalt .

ORGANIZAȚIA MILITANTĂ

32. Organizația lui Iehova trebuie, în mod necesar, să fie un corp militant. Deși Isus este ‘servul ales’ și cel căruia i se aplică în mod specific profeția din Isaia 61:1,2, el nu putea să îndeplinească întreaga misiune în perioada primei sale prezențe, în 33 e.n. El a citat o parte din acea profeție rostită de Isaia și și-a aplicat-o sieși, dar trebuie să observăm că a omis în citat cuvintele “ziua răzbunării Dumnezeului nostru”. După ce este întronat, Isus Cristos apare la templu pentru judecată, judecată care include nu doar declararea răzbunării lui Dumnezeu, ci și executarea ei. Judecata Domnului începe la casa lui Dumnezeu. Înainte sa sunt adunați toți cei care s-au legat prin legământ să împlinescă voința lui Dumnezeu și care au fost chemați în Împărăție. Este vremea judecării lui Iehova prin Isus Cristos: “De sus va striga către ceruri și către pământ, ca să judece pe poporul său. "Strângeți pe sfinții mei la mine; cei ce au făcut un legământ cu mine prin sacrificiu. "Și cerurile vor vesti dreptatea lui, căci Dumnezeu însuși este judecător. Selah.” – Ps. 50:4-6.

33. La judecată, Iehova le spune tuturor celor care sunt în legământ sau pretind că sunt: ” Ascultă poporul meu și voi vorbi; ascultă Israel și voi aduce mărturie împotriva ta: Eu sunt Dumnezeu, chiar Dumnezeul tău.” (Ps. 50:7) Astfel se adresează Iehova celor adunați înaintea Domnului. Locul sfânt trebuie acum curățat, și doar cei curățați și aprobați pot rămâne în templu și vor fi unși și trebuie să se supună fiecărei porunci a Domnului, marele Profet. (Fapte 3:23) Acești credincioși aprobați au fost scoși din sclavie de Domnul așa cum a scos și Israelul natural, și nu trebuie să aibă alt Dumnezeu în afară de el, ci trebuie să fie supuși întrutotul lui Iehova (Ex. 20:1,2) De la începutul zilei lui Iehova, în 1914, este adevărat, conform cuvintelor din Scripturi, că “Al DOMNULUI este pământul și plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc în ea.” (Ps. 24:1) Acum Domnul nu cere jertfe, formalități sau evlavie prefăcută, ci supunere deplină și spune: “Nu voi lua niciun taur din casa ta, nici țapi din staulele tale. Căci fiecare animal al pădurii este al meu și vitele de pe o mie de dealuri. Cunosc toate păsările munților; și fiarele sălbatice ale câmpului sunt ale mele. Dacă aș fi flămând, nu ți-aș spune ție: fiindcă lumea și plinătatea ei este a mea.” – Ps. 50:9-13.

34. Niciun fel de închinare formală, nici ‘desăvârșire a caracterului’, nici evlavie prefăcută, nici vreun alt fel de asemenea ‘jertfă’ nu-l poate obliga pe Iehova față de nimeni. Doar devotamentul deplin și lipsit de egoist față de Iehova îi este plăcută acum. “Bătrânii aleși” și clerul prezintă poporului lui Dumnezeu propriile lor învățături și doctrine, dar aceasta nu este o hrană sau o băutură bună pentru nimeni. Singurul lucru acceptabil în prezent pentru Dumnezeu este îndeplinirea cu bucurie a voinței sale sfinte. Asta se cere de la toți cei ce sunt adunați în jurul său.

35. Rămășița trebuie să-și îndeplinească legământul. “Oferă mulțumiri lui Dumnezeu; și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt.” (Ps. 50:14) Nu poate exista o împărțire a serviciului și a devotamentului, nici vreun fel de compromis cu lumea. Dacă clasa servului își acordă acum întregul devotament lui Iehova Dumnezeu, acesta nu va asmuți mânia gloatei lui Satan peste ei, și de aceea spune: “Și cheamă-mă în ziua tulburării, eu te voi elibera și tu mă vei glorifica.” (Ps. 50:15) În mod clar, acest lucru implică o luptă în timp ce clasa servului credincios continuă să vestească răzbunarea Dumnezeului nostru. După această primă reunire, clasa Rut și Estera este eliberată din sclavia organizației lui Satan și se alătură rândurilor militante ale organizației lui Dumnezeu. Întreaga clasă a servului vestește acum cu vigoare ziua răzbunării lui Dumnezeu, în timp ce oamenii binevoitori, auzind mesajul, fug din organizația lui Satan și se refugiază în organizația lui Dumnezeu. “Alte oi”, care scapă din închisoare și găsesc refugiu în organizația lui Dumnezeu, aud mesajul și îl preiau și îl repetă pentru ceilalți. Este un război dus până la capăt.

36. Unii mai timizi, pentru a-și justifica timiditatea, citează cuvintele lui Isus, și anume: ” Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit Fiul omului.” (Mat. 10:23) Instrucțiunea dată aici de Isus, ‘de a fugi în alt oraș’ se

aplica în zilele apostolilor, pentru că ziua răzbunării lui Dumnezeu nu trebuia încă declarată. Acum ‘a venit Fiul omului’ și ziua răzbunării Dumnezeului nostru trebuie declarată, și poporul lui Dumnezeu nu mai poate da înapoi. Organizația lui Iehova trebuie să fie activă și militantă și să nu ezite niciodată să meargă înainte ci, din contră, să rămână mereu tare pentru Domnul, declarând mesajul Împărăției, pentru a putea continua să-i avertizeze pe oameni că organizația lui Satan va fi complet distrusă la Armaghedon. Poporul lui Dumnezeu nu mai este pus în lanțuri și cuprins de teamă de ce le-ar putea face Diavolul. Iehova i-a trimis ca martori ai săi, și le spune: ‘Supuneți-vă, iar eu vă voi scăpa și voi mă veți glorifica’.

37. Iehova pregătește pentru sine un popor pe care îl va scoate în evidență în special prin acțiunile de justificare a numelui său. Acel popor trebuie să fie o organizație militantă, pentru că luptă și trebuie să continue să lupte împotriva Diavolului și a organizației sale. Isus Cristos este acum prezent și la comandă. El este Justificatorul și Autorul Salvării, și toți cei ce vor să trăiască trebuie să i se supună. Spiritul lui Iehova este peste Isus Cristos, și el îi scoate din închisoare pe cei credincioși care devin parte a Servului. Acești servi ai lui Iehova duc apoi mesajul le cei din clasa Rut și Estera, care se află în sclavie și care trebuie eliberați, ca apoi să fie făcuți membrii ai clasei servului. Iehova vorbește prin profetul său tocmai acestei clase de unși, și și-a pus spiritul peste ea, și le-a încredințat membrilor ei mărturia lui Isus Cristos, iar aceștia trebuie, supunându-se poruncii sale, să depună această mărturie. Acum, fiecare din clasa rămășiței trebuie să opună rezistență Diavolului și să o facă cu vigoare. Asta înseamnă să țină piept agenților Diavolului servindu-i cu credință și din toată inima Domnului (1Pet. 5:8) Asta înseamnă o luptă dusă până la capăt, iar urmașii credincioși ai lui Isus Cristos vor continua să-i urmeze neînfricați călăuzirea oriunde îi îndrumă. Acești credincioși refuză să aibă orice în comun cu organizația lumească a lui Satan. Ei ascultă și se supun cuvintelor lui Iehova: ”Sfințiți pe însuși DOMNUL oștirilor; și el să fie teama voastră și el să fie groaza voastră.” (Isa. 8:13,14) Cu încredere deplină în Iehova și Reprezentantul său Principal, Isus Cristos, rămășița credincioasă progesează în îndeplinirea legământului ei și, pe măsură ce înaintează cântă neîncetat: ”Sabia lui Iehova și a lui Ghedeon”. Acești credincioși sunt “copaci ai dreptății” plantați de Iehova spre gloria lor, făcuți drepti prin îndurarea sa. Ei continuă cu zel și îndrăzneală să vestească numele și Împărăția sa. “Marea mulțime” sau “alte oi” fug din Babilon și se refugiază în organizația Domnului, și se alătură organizației militante, strigând și ei: “Împărăția cerurilor este aproape, și speranța întregii creații este Împărăția lui Iehova sub Cristos”.

38. Dacă tot ce s-a spus despre marea mulțime este corect din punct de vedere scriptural, adică dacă aceasta se constituie din creaturi care nu sunt zămislite din spirit, ci reprezintă de fapt “alte oi” menționate de Domnul și sunt totuna cu Ionadabii, iar speranța lor este viața veșnică pe pământ, cum rămâne cu “fecioarele nechibzuite” descrise de Isus în parabolă? Nu prefigurează oare acestea o a doua clasă spirituală care va primi viață în ceruri? Vom analiza, însă, această întrebare într-un al număr al *Turnului de Veghere*.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1-3. Cui i se aplică cuvintele din Isaia 61:1-3? Explicați necesitatea existenței serviciului prezis acolo. Când și cum se împlinește această profecie?

4-6. Arătați că la începutul “zilei lui Iehova” nu era nevoie “să li se vestească captivilor libertatea”. Arătați alte cazuri în care cei drepti au fost “legați” și cum au fost apoi eliberați.

7,8. Ce indică Scripturile cu privire la serviciul încredințat celor unși, și despre faptul că este o obligație clară. De ce este atât de important acum acest serviciu?

9-11. Cum arată Scripturile că adevăratul popor al lui Dumnezeu era prizonier în vremea venirii Regelui pentru judecată. Care sunt faptele care arată împlinirea acestor afirmații profetice?

12-15. Arătați alte versete profetice care prezic eliberarea acestor prizonieri și exprimă scopul lui Iehova pentru care i-a eliberat astfel; ca și fapte în care se observă împlinirea acestor versete.

16-20. Ce înseamnă a fi “în sclavie”? Bazându-vă pe versete și fapte, identificați-i pe cei care sunt menționați în Evrei 2:14 ca fiind ‘supuși sclaviei toată viața’.

21-23. Descrieți condiția în care se aplică cuvintele apostolului: “prin teama de moarte”.

26-28. Identificați-i pe cei “patru îngeri” din Revelația 9:14. De ce se spune că sunt “legați”? Cum și de cine au fost ei ‘dezlegați’? Arătați dovezile care indică eliberarea lor.

29-31. Explicați semnificația faptului că ‘cei patru îngeri’ au fost legați “la marele fluviu Eufrat”. Cum au “ucis a treia parte din oameni” atunci când au fost eliberați?

32. Explicați de ce Isus a omis cuvintele “ziua răzbunării Dumnezeului nostru” atunci când a citat din profecția lui Isaia (după cum se consemnează în Luca 4:17-19).

33-35. Arătați, cu versete, ce se cere de la cei care sunt adunați de Isus Cristos în jurul Lui în ziua judecății lui Iehova.

36,37. Ce înseamnă pentru poporul lui Dumnezeu faptul că “ziua răzbunării Dumnezeului nostru” a sosit, și faptul că au fost eliberați din sclavie.

38. Dacă “marea mulțime” nu se constituie din creaturi zămislite din spirit, ci sunt totuna cu ‘Ionadabii’ și “alte oi”, atunci cum rămâne cu ‘fecioarele nechibzuite’ din parabola lui Isus?

Viziunea lui Habacuc: rezumat

Profetul Habacuc a constituit o reprezentare profetică a rămășiței credincioase a martorilor lui Iehova ce trăiesc acum pe pământ. Întrebându-l stăruitor pe Iehova, și primind răspunsurile de la el, Habacuc a fost cuprins de rugăciune, recunoștință și bucurie și a dat glas unei cântări de bucurie: “Rugăciunea profetului Habacuc ca Șigionot” (3:1) Conform radicalului ebraic, termenul “Șigionot” implică o stare de transă, de a fi “răpit” și înseamnă psalm sau cântec de bucurie care ajunge la înălțimi încântătoare, căci Iehova i-a dat lui Habacuc o viziune despre ce se va petrece în bătălia Armagedonului. Acea bătălie este foarte aproape!

“O, Doamne, am auzit vorbind [vestea – *A.R.V.*] despre tine. M-am înfricoșat, o, Doamne, de faptele tale. Ah, reînsuflește-le de-a lungul acestor ani! Fă-le cunoscute de-a lungul acestor ani! Când îți vei revărsa mânia, adu-ți aminte să arăți îndurare! Dumnezeu a venit din Teman, da, un Sfânt din muntele Paran. Sela.” (3:2,3) Tot astfel, în prezent rămășița martorilor lui Iehova au auzit veștile și relatările despre faima din trecut a lui Iehova și că la Armagedon faima sa va fi universală. Ei au auzit vorbindu-se, au auzit cuvintele lui Iehova spunând că acea bătălie este foarte aproape, și stau uluiți și cuprinși de teamă sfântă înaintea Domnului. Pentru că se bizuie și încred în Iehova, ei nu se tem pentru sine sau siguranța lor, ci tremură de groaza și frica manifestării puterii sale la Armagedon. Ei știu că națiunile vor fi implicate; că oamenii care alcătuiesc armatele pământului, care sunt împotriva lui Iehova Dumnezeu și a poporului său, vor cădea și că asta va însemna un măcel al mulțimilor, când “Carnea li se va mistui în timp ce ei stau încă pe picioarele lor, și ochii li se vor mistui în orbitele lor, și limba li se va mistui în gura lor. Le va putrezi carnea stând în picioare, le vor putrezi ochii în orbite și le va putrezi limba în gură.” (Zah. 14:12) și nu vor supraviețui destui cât să-și îngroape morții. Rămășița lui Dumnezeu realizează importanța cuvintelor lui Isus, care afirmă că va avea loc un necaz cum lumea nu a mai cunoscut și cum nu va mai fi. Nu va mai exista niciodată ceva atât de măreț și teribil precum ceea ce va avea lor la Armagedon. Va fi o luptă dusă de Dumnezeu cel Atotputernic împotriva unor dușmani disperăți strânși în tranșee. Puterea arătată atunci de Iehova va înfiora întreaga sa creație. Lucrurile pe care Iehova le-a făcut dușmanilor poporului său în vechime sunt exemple care ilustrează ce se va petrece acum la Armagedon. Siguranță și protecție vor exista doar pentru cei care se încred deplin în Iehova și îi servesc.

În Habacuc 3:3 apare cuvântul “Sela”, care înseamnă “pauză” sau “suspendare” a muzicii sau a cântării, iar asta ar putea indica o pauză în ceea ce face sau spune rămășița de martori a lui Dumnezeu. Marea și spectaculoasa demonstrație a puterii lui Iehova ar putea, cu siguranță, să facă rămășița să se oprească pentru o vreme și să rămână cu totul și cu totul uluită. Imediat după pauză, profeția spune: ”Gloria lui [Iehova] a acoperit cerurile”. Aceasta va reprezenta o manifestare coplesitoare a puterii lui Iehova care va apărea pe cer și

va întrece strălucirea soarelui la amiază. Acesta este probabil timpul când “pământul va fi plin de cunoștința gloriei Domnului, așa cum fundul mării este acoperit de ape”(2:14) și când toate națiunile, popoarele și semințiile de pe pământ vor asista simultan la asta. Dumnezeu a spus în repetate rânduri despre dușmanii săi că ‘vor ști că eu sunt Iehova Dumnezeu’.

Descriind începerea bătăliei, Habacuc spune că “pământul s-a umplut de lauda lui”. Este cert că nu dușmanul este cel ce va cânta spre lauda lui Iehova. Așadar, această parte a versetului trebuie să însemne că laudele lui Dumnezeu vor fi cântate de mica sa ceată de martori de pe pământ pe când îi contemplă gloria și marșul oștirilor sale înaintând la luptă. Acestea vor avea lor la începutul luptei.

“Strălucirea lui era ca lumina [soarelui, *Leeser*] el are coarne care ies afară din mâna lui; acolo îi este ascunsă puterea” (3:4) Este scris și adevărat că Dumnezeu este lumină și în el nu există întuneric. (1Ioan 1:5) Las Armagedon, el va face să se reverse lumina sa glorioasă, pentru ca toți să-i vadă gloria. “Raze izvorau din mâna sa.” (*Leeser*). Razele de lumină ale lui Iehova sunt puterea, și, precum niște coarne, împing înapoi spre nimicire forțele întunericului. Se sugerează deci că aceste raze sau coarne sunt precum niște sulițe, care împung și alungă dușmanul. Mâna glorioasă a Dumnezeului cel Atotputernic, și razele de lumină din mâna sa sunt fulgere aruncate de cel Atotputernic care aduc distrugere și nimicire în rândurile dușmanului. ‘Mâna deschisă’ îl reprezintă foarte bine pe Isus Cristos, pe care Iehova îl folosește ca Executant al său pentru a-l distruge de dușman. “Și acolo se ascundea puterea lui”; adică puterea se ascundea în mâna sa. Întreaga putere din ceruri și de pe pământ a fost încredințată de Dumnezeu în mâna lui Isus Cristos, care va aplica acea putere la timpul fixat al lui Dumnezeu. (Mat. 28:18; Ioan 5:27) În timpul lungii perioade de timp în care Satan a fost conducătorul nestânjenit al acestei lumi, și până în 1914, această mare putere a lui Iehova a fost ascunsă. Dar, la Armagedon “mâna” lui Iehova va deveni accesibilă și percepută de simțurile celor ce locuiesc pe pământ. – Ps. 110:2-6.

Invincibilul Iehova al oștirilor mășăluiește în luptă, și totul trebuie să piară dinaintea lui. “Înaintea lui mergea ciuma și în urma pașilor lui erau cărbuni încinși.” (3:5) Corpurile medicale și sanitare ale “creștinătății” care au luptat împotriva bolilor nu-i vor fi de niciun folos la Armagedon și nu vor putea opri ciuma și boala. Iehova Dumnezeu va lovi dușmanul cu aceste epidemii, și toți cei care au fost și care sunt împotriva organizației sale sfinte sunt reprezentați de Ierusalimul necredincios. Cei credincioși sunt reprezentați de Ierusalimul credincios; și “creștinătatea”, de vreme ce a luptat împotriva adevăraților servi ai Domnului, va suferi de epidemiile și plăgile descrise, din voia Domnului, în Cuvântul său (Zah. 14:12) “Și cărbuni încinși [săgeți de foc – *R.V.*] îi țâșneau din picioare”. Sensul fundamental al cuvântului original este de incandescență, de ardere, fie că sunt cărbuni, fulger sau boală. Națiunile au primit avertismente de la martorii lui Iehova cu privire la aceste arderi, aceștia acționând conform poruncilor Domnului. Acești credincioși au primit “cărbunii aprinși” de la

heruvim și, după poruncă, au pornit și i-au împrăștiat peste cetatea necredincioasă a “creștinătății”. - Ez. 10:1-8.

În 1914 e.n., la comanda lui Iehova, Isus Cristos – care se numește în ceruri “Prințul Mihail”, s-a ridicat să domnească în calitate de Rege. (Dan. 12:1) Acest prinț puternic inspectează pământul înainte de începerea Armagedonului. Profetul Habacuc spune: ” El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice.” – Hab. 3:6. În timp ce Isus Cristos, la porunca lui Iehova, a măsurat pământul, el a făcut și ca martorii săi să meargă pe tot întinsul pământului și să-i declare judecata. Atunci când se va împlini vremea Armagedonului, Domnul nu va sta în loc și nici nu își va înceta marșul împotriva dușmanului. El va zgudui cerurile și pământul și va înainta cu iuțea unei vijelii. “El a căutat înainte și a făcut pământul să se cutremure.”, după cum spune traducerea *Leeser*. La muntele Sinai, pământul s-a zguduit, iar aceasta a fost doar o mostră a celor ce se vor petrece la Armagedon. Va permite oare acum Iehova națiunilor care au defăimat numele său sfânt să continue pe calea lor rea? Cântarea-rugăciune a lui Habacuc răspunde: “A privit și [apoi] a făcut națiunile să tremure”.

Oamenii care dețin funcții de conducere în această lume pretind că națiunile, reprezentate simbolic de munți, sunt veșnice și nu vor pieri niciodată. Cei care promovează scheme de așa-zisă “recuperare națională” susțin că națiunile dănuie și trebuie să dănuie pentru totdeauna și că boala din prezent este doar temporară și că aceste strategii concepute de oameni vor scoate din groapă națiunile și acestea vor continua să existe la nesfârșit. Dar Iehova Dumnezeu este capabil să le facă una cu pământul, și chiar o va face prin mâna lui Isus Cristos. (Ps. 2:9) Dacă aceasta ar fi voința lui, Dumnezeu ar putea face literalmente ca munții să se topească, așa cum se profetește în Mica 1:3,4; dar se pare că aceste texte se referă de fapt la națiunile pământului, care vor fi topite, făcute una cu pământul și vor dispărea.

Supraputerile sau elementele de deasupra conducătorilor pământului, adică cei care dictează de fapt politicile diferitelor națiuni nu sunt oamenii care se află în prim plan, cât mai ales cei care stau în umbră. Aceștia sunt rareori văzuți, și publicul știe foarte puține despre ei, dar aceștia sunt de fapt cei ce le spun oamenilor de pe scaune ce să facă. Continuând, un vârf este cel mai înalt punct al unui munte, și de aceea reprezintă foarte bine superputerile sau oamenii din pozițiile cele mai înalte din națiunile pământului. Asemenea oameni nu se înclină niciodată înaintea altor oameni sau a lui Dumnezeu, dar la Armagedon vor trebui să se plece și să se târască în praf. “El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat.” Habacuc (3:6). Ele „s-au scufundat” *Roth.*; „au fost aplecate” *Douay*”. Acești oameni ce reprezintă superputerile internaționale nu se implică niciodată în chestiuni locale, ci se ridică în vârful ierarhiei și deasupra tuturor celorlalți și se cred invulnerabili față de orice forțe ale

națiunilor; dar acești oameni exaltați vor fi umiliți și înjosiți la Armagedon, iar în această privință Cuvântul lui Dumnezeu este clar și explicit. Mat. 23:12; Isaia 2:11,12.

Habacuc spune: “El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice.”(3:6) “Căci eu sunt DOMNUL, eu nu mă schimb de aceea voi, fii ai lui Iacob, nu sunteți mistuiți.” (R.V.) (Mal. 3:6) Căile sale de demult pot și vor fi repetate de Dumnezeu la Armagedon, la o scară cu mult mai mare decât până atunci. În trecutul îndepărtat, Dumnezeu a îndeplinit anumite fapte care au justificat la scară mică numele său, dar la Armagedon lucrarea sa va fi stranie și miraculoasă, cu mult peste orice lucru înfăptuit până atunci: căci atunci când va veni să-și apere cauza și poporul, el “DOMNUL se va ridica precum în muntele Perașim, se va înfuria ca în valea Gabaonului, ca să își facă lucrarea, lucrarea lui străină; și să împlinească fapta lui, fapta lui neobișnuită.” – Isa. 28:21.

“Am văzut corturile lui Cușan sub apăsarea nenorocirii. Pânzele de cort din țara Madianului s-au cutremurat.” (3:7) În Scripturi, râurile reprezintă popoarele națiunilor sub controlul lui Satan, unele cu voie, altele fără voie. “S-a înfuriat oare DOMNUL pe râuri? A fost mânia Ta împotriva mării (care oferă sprijin și poartă sus organizația comercială a lui Satan de pe pământ), de ai încălecat pe caii Tăi și Te-ai suit în carul Tău de biruință?”(3:8) La vremea Armagedonului, acea parte a râurilor omenirii cunoscute drept “oameni binevoitori” și “Ionadabi” își vor fi strămutat în lături albiile, pentru ca să scape de necaz și să-l treacă cu bine. Cât despre restul oamenilor, care vor rămâne de bunăvoie de partea organizației lui Satan, ei vor trebui să sufere mari necazuri. Factorii de conducere ai acelei organizații, acționând din voința și puterea lui Satan, țin marea sub control și o exploatează. Cea mai aprinsă furie sau mânie a lui Dumnezeu se îndreaptă împotriva unor asemenea factori de conducere, care exploatează popoarele și își duc mărfurile pe “mare”. După Armagedon, “și marea nu mai era.” (Rev. 21:1) Dar, în acel război salvarea va fi a oamenilor de partea lui Dumnezeu, și victoria în marea bătălie este cu Iehova Dumnezeu.

Vreme de multe secole, Iehova și-a ținut nevăzut echipamentul de război și i-a dat lui Satan o oportunitate completă de a-și dovedi laudele arogante, dar lucrurile se vor schimba complet la Armagedon și forțele lui Iehova vor fi pe deplin dezvăluite. “Arcul tău este dezgolit. Jurămintele semințiilor sunt rostite. Sela. Tu ai despiciat pământul cu râurile.” (3:9),, A despiciat stâncile în pustie și le-a dat să bea ca din marile adâncuri.”(*Roth*). În trecut Domnul a făcut astfel de lucruri fără exagerare.(Ps. 78:15,16; 105:41; Isa. 48:21). La Armagedon, Iehova va proceda la fel, dar la o scară cu mult mai mare. Chiar acum Iehova a deschis unele canale pentru Cuvântul său de adevăr și l-a făcut să curgă ca niște ape prin “creștinătate”; și astfel el avertizează pe grupurile conducătoare pământești ale lui Satan și pe cei conduși de acestea. Apele răcoritoare ale adevărului ajung la oameni binevoitori numiți ”Ionadabi”, astfel ei sunt despărțiți sau separați de

organizația lui Satan. Dar, la Armagedon, frângerea sau deschiderea pământului literal îi va face pe înțelepții lumii și pe aliații lor să orbească literalmente și să se umple de teamă și de furie, iar cei ce se războiesc cu martorii lui Iehova se vor lupta între ei, cum au făcut madianiții (Jud. 7:22) În marele și spectaculosul conflict de la Armagedon, pământul propriu-zis se va despica cu râuri care vor țâșni dinăuntrul lui, iar popoarele vor fi împărțite și îndepărtate unele de altele și se vor lupta orbește între ele și, mai presus de toate, oștirile conduse de Cristos vor lovi dușmanul și îl vor ucide, inclusiv pe armatele vizibile și invizibile ale acestuia.

” Munții te-au văzut și s-au cutremurat, potopul apei a trecut; adâncul și-a înălțat vocea și și-a ridicat mâinile în înalt.” (Hab. 3:10) Îngâmfații conducători guvernamentali ai instituțiilor pământești vor vedea că Iehova Dumnezeu este cel împotriva căruia s-au pregătit de luptă și vor tremura căci acum le-a sosit sfârșitul. ”Revărsarea apei a trecut pe deasupra”; aceasta este „furtuna”(R.V.), ”ploaia torențială de ape a trecut” (Roth.). Astfel se prezice despre oștirile victorioase ale lui Iehova, aflate sub conducerea lui Isus Cristos se revarsă și distrug dușmanul. “Adâncul de ape a făcut să i se audă glasul. Și-a ridicat mâinile în sus” (3:10). Conform termenului ebraic tradus “adânc”, imaginea este una tumultoasă și cu valuri înalte, care sugerează vânturile foarte puternice sau chiar cutremurele subterane care cauzează un tsunami. Cea mai adâncă parte a oceanului se află, din câte știm până acum, pe coasta Mindanao lângă insulele Filipine, iar acea zonă este cunoscută pentru tsunami-uri și furtuni puternice. Un astfel de lucru se va întâmpla și la Armagedon, dar la o scară mult mai mare, și va zbuciuma chiar și cea mai adâncă parte a mării. Acest lucru ar putea sugera că popoarele cele mai înstrăinate de Dumnezeu din cauza influenței Diavolului vor fi teribil zdruncinate la Armagedon. Dar puterea lui Iehova nu cunoaște niciun fel de limite, și în mijlocul tuturor furtunilor, cutremurelor, zbuciumărilor și tumultului, rămășița credincioasă a lui Dumnezeu va rămâne în siguranță, iar Iehova îi va păstra și ocroti de toate acestea. - Ps. 46.

“Soarele și luna s-au oprit în locașul lor măreț.” Pământul a existat o lungă perioadă de timp înainte ca Dumnezeu să creeze soarele care să dea lumina în timpul zile, și luna, care să dea lumină în timpul nopții. (Gen. 1:16) Deci, îi stă în putere să ia soarele și luna oricând voiește, și să lase astfel pământul fără lumină în timpul zilei, ca și al nopții. Acest lucru ar face ca o beznă de nepătruns să acopere întregul pământ, atât în emisfera estică, cât și în cea vestică, în același timp; iar acest lucru se va întâmpla în mod sigur și va împlini profeția: “Eu formează lumina și creez întuneric, fac pace și creez rău, eu DOMNUL fac toate acestea.” (Isa. 45:7) În vremurile de demult, Dumnezeu a făcut ca Moise să își întindă mâna spre ceruri și apoi s-a lăsat bezna imediat peste întreaga țară a Egiptului vreme de trei zile, o beznă de nepătruns, dar în care poporul ales al lui Dumnezeu a avut lumină. (Ex. 10:21-23) Acea consemnare prezice întunericul și mai mare care se va abate asupra lumii la Armagedon.

Oștirea puternică a lui Iehova va face ca dușmanul să tremure și să fie zguduit de teamă în întuneric, dar ea însăși nu va trebui să se bizuie pe lumina soarelui sau a lunii. În acea vreme Iehova va fi capabil, și pare sigur că va produce, într-adevăr, alte lumini de o asemenea strălucire încât vor face soarele să pară întunecat prin comparație. Imaginați-vă care va fi efectul asupra armatelor pământești ale lui Satan în asemenea condiții! “Soarele și luna s-au oprit în locuința lor, la lumina săgeților tale au mers și la strălucirea suliței scânteietoare.” (Hab. 3:11) Simbolizând echipamentul de război, săgețile și lancea, gonind cu lumină strălucitoare, ar putea sugera lumini fulgerătoare de foc sau flăcări, precum fulgerele sau focul lichid, fiecare dintre ele lovind drept la țintă organizația dușmană. La Armagedon forțele lui Isus Cristos, marele Războinic, vor fi echipate cu proiectile care vor revărsa lumină oriunde vor zbura, și vor oferi astfel lumină acolo unde este necesară și vor lăsa, alteori, dușmanul în beznă. Astfel Iehova trece la acțiune, preluând ofensiva.

“Cutreierai pământul cu condamnările tale. Treierai păgânii [națiunile – *R.V.*] în mânia ta.” (3:12) Cel mai teribilă bătaie va fi primită de gloata Diavolului din mâinile organizației lui Dumnezeu, prin puterea mâinii lui Dumnezeu. (Mica 4:11-13, Isaia 41:15) Scopul lui Iehova este de a pedepsi teribil forțele răului și a le distruge pentru totdeauna, ca să nu se mai ridice în veci. (Naum 1:9) Iehova este mereu constant și consecvent, și de aceea nu putea salva și da viață unui om care refuză să creadă în el și să se străduiască să-și mențină integritatea față de Dumnezeu. Provocarea sfidătoare pe care Satan a aruncat-o în fața lui Iehova a fost că nici unul dintre oameni nu poate rămâne credincios și loial Lui atunci când este supus încercărilor. Unii oameni vor rămâne credincioși și loiali lui Iehova chiar și în cele mai solicitante circumstanțe, iar Iehova își va exercita puterea în marea bătălie în numele lui. Despre această salvare, viziunea l-a îmboldit pe Habacuc să cânte: ”Ai ieșit ca să-ți salvezi poporul, ca să-l salvezi pe unsul tău. Ai sfărâmat capul casei celui rău. Ai dărâmat casa de la acoperiș până la temelie. Sela.” (3:13)

“Salvarea” nu înseamnă aici a-l lua pe cel care strigă astfel și a-l duce departe de pământ, în ceruri, ci înseamnă păstrarea lui în viață în pofida încercărilor criminale ale lui Satan și ale agenților săi de a stârpi pe poporul lui Dumnezeu și lucrarea lor. Aceasta este încă o dovadă că o parte din rămășiță va trece cu viață prin Armagedon, atunci când națiunile vor fi distruse. Mai mult, promisiunea lui Dumnezeu pentru “Ionadabi” este că dacă aceștia vor căuta dreptatea și umilința se vor bucura și ei de o salvare asemănătoare. (Țef. 2:2,3) Dar Satan, capul gloatei întrutotul depravate a celor răi va fi rănit de moarte; la fel și “gâtul” de lângă el, adică Gog, reprezentantul principal al lui Satan la Armagedon, care va fi distrus. (Gen. 3:15; Ez. 38,39) Iehova va dărâma și demola complet această casă sau organizație, din pod până la pivniță, și astfel la dezgoli organizația dușmanului, făcând-o cu totul și

cu totul de rușine și vrednică de dispreț, eliminând orice dubiu din gândurile creației sale cu privire la cine și ce reprezintă organizația rea din univers. Apoi, o va face una cu pământul.

Toate părțile organizației lui Satan, și mai ales căpeteniile ei urmăresc acum distrugerea martorilor lui Iehova. La timpul său fixat, Iehova îi va dezarma și va folosi propriile lor arme pentru a-i pedepsi. “Ai străpuns capul satelor [*Roth.* – căpeteniilor] lui cu propriile lor arme când s-au năpustit ca o furtună ca să mă împrăstie [adică pe martorii lui Iehova, prefigurați de Habacuc]. Marea lor bucurie era ca a celor hotărâți să-l devoreze într-un loc ascuns pe cel asuprit”; “într-un loc secret” (*Roth.*) (Hab. 3:14) “Secretul” de aici pare să însemne încercarea dușmanului de a păstra secret ceea ce face și a-și mușamaliza mișcările și a-i ține pe oamenii onești în ignoranță cu privire la ce se uneltește de fapt împotriva poporului lui Dumnezeu. Dar Iehova știe fiecare mișcare secretă a gloatei rele. El știe ce face dușmanul, și își îndeamnă credincioșii, pe cei “umili în spirit” să fie răbdători și să aștepte până va veni timpul său fixat să acționeze.

“Tu ai umblat prin mare cu caii tăi, prin mormanul apelor mari.” (Hab. 3:15) Mările dușmanului nu pot întârzia înaintarea neconținută a marșului războinicilor victorioși ai lui Iehova. (Ps. 93:4) Deși Satan și mulțimea sa a abuzat de mările pământului, și deși cel rău, care a înstrăinat de Dumnezeu mările simbolice le revendică pentru sine. (Ezec. 29:3). Lor nu le aparține nici o mare afacere, ci toate aparțin lui Iehova. (Ps. 95:5). La Armagedon, Iehova va putea trece și va trece, în fapt, prin mare după cum voiește, și nimic nu îl poate împiedicat. Chiar acum, Iehova va face ca lucrarea martorilor săi să fie executată complet, după voința sa, și nimic din ce i se va opune nu va reuși. Iehova a încredințat oamenilor pe care i-a ales pentru numele său un mesaj, și se va îngriji ca aceștia să îl transmită: “Dar eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care a despărțit marea, a cărei valuri au urlat, DOMNUL oștirilor este numele său. Și am pus cuvintele mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile și să pun temeliiile pământului și să spun Sionului: Tu ești poporul meu.” – Isa. 51:15, 16.

După ce a primit viziunea războiului universal, profetul spune: “Am auzit și mi s-a cutremurat pântecul; la [auzul veștii] mesajul acela, buzele mi-au tremurat. Mi-a intrat putrezirea în oase și eram tulburat în starea în care mă aflam, ca să mă pot odihni în ziua necazului”; “pentru că trebuie să aștept liniștit ziua necazului” (*A.R.V.*) E nevoie de o minte și o inimă puternică în credință pentru Iehova ca să nu ne dăm înapoi de la aceste zile teribile și înfricoșătoare ce ne așteaptă curând, dar Iehova, umplându-i pe cei din poporul său cu o cunoștință a voinței sale în înțelepciune și înțelegere spirituală, le dă puterea să continue cu curaj declarând numele și Împărăția sa. (Col. 1:9-11) Lupta este a lui Iehova, iar rămășița știe că El are dreptate. Acum, ei se odihnesc în credință și “Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu

voce tare în paturile lor.” de odihnă. (Ps. 149:5) Căci “Când am auzit, pânțele mele s-a cutremurat, buzele mele au tremurat la această voce, putregai a intrat în oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el îi va invada cu oștirea sa.” (Hab. 3:16) Acest lucru înseamnă, evident, că atunci când Gog își va începe atacul, Iehova va invada forțele vizibile și invizibile ale lui Gog și le va tăia în bucăți. (*notă marginală*) Atacul lui Gog va eșua complet, așa cum trebuie, de altfel, și acest lucru va marca împlinirea cântării-rugăciune a lui Habacuc, pe care o intonează acum și rămășița. Rămășița continuă să cânte, așteptând cu răbdare venirea zilei când Iehova Dumnezeu va ruina deplin organizația dușmanului în războiul universal de la Armagedon.

Fermele

Mulți scriu Societății cu privire la ferme și felul în care sunt operate. Ca răspuns la aceasta, trebuie să atenționăm că societatea nu are în posesie, nici nu operează fermele. S-au făcut anumite aranjamente pentru a procura produse de la ferme care vor fi folosite de familia de la Betel pentru a se hrăni în cel mai economic mod dar, în afară de acestea, societatea nu face niciun fel de aranjamente legate de ferme. Societatea este organizată și însărcinată de Domnul să propovăduiască vestea bună, iar aceasta e singura ei lucrare. Unii dintre poporul lui Dumnezeu s-au alăturat ca să intre în posesia unor terenuri și să întemeieze cămine și să lucreze la ferme spre binele lor general, dar acest lucru este făcut în afara supervizării Societății și nu se află sub controlul ei. Societatea este încântată, totuși, să coopereze și să ajute persoane să găsească locuri la ferme sau tabere de lucru ca să se poată implica în serviciu și, în același timp, să producă lucrurile necesare pentru bunăstarea lor fizică. Vă rugăm pe toți să luați la cunoștință că nimeni nu are dreptul de a solicita orice fel de contribuții în numele Societății în oricare alt scop în afară de plasarea literaturii. Pionierii, servii auxiliari și de companie ar trebui să se îngrijească să primească instrucțiunile de la biroul Societății de la Brooklyn, și de la nimeni altcineva; și nimeni în afara biroului Societății de la Brooklyn nu are dreptul de a face aranjamente cu privire la lucrarea Societății sau pentru repartizarea teritoriului sau pentru rapoarte despre aceasta. Toți cei devotați Domnului sunt în unitate, și trebuie să existe și unitate de acțiune pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu, și nu poate exista unitate de acțiune dacă se primesc îndrumări din mai multe locuri.

Scrisori

RĂSPUNSURILE LUI IEHOVA DAU PUTERE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova. M-a copleșit o dorință puternică de a-mi exprima recunoștința față de dvs. ca martor al lui Iehova, deși în adâncul sufletului meu în mulțumesc zilnic lui Iehova Dumnezeu și Isus Cristos pentru bunătatea iubitoare arătată în aceste vremuri poporului lor credincios. Inima mea se înveselește și întărește mult în credință și curaj prin toate mijloacele puse la dispoziție de Iehova pentru a-i cânta cu atâta eficiență laudele.

Totuși, *Turnul de Veghere* se ridică deasupra tuturor. M-am bucurat de aceste reviste încă din 1903, dar cuvintele mă părăsesc, pur și simplu, când vine vorba să vă spun cât de mult m-am bucurat de articolele “În căutarea cunoștinței” din numerele din mai și iunie. Vor urma mai multe?

Cât de adevărat este versetul: “Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea și lămurește-o pe table, ca să fugă cel ce o citește.” (Hab. 2:2) Răspunsurile lui Iehova dau întotdeauna satisfacție și putere. ‘Mă voi închina la templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și adevărul tău’. Justificat fie numele său sfânt.

Al vostru, în serviciul Împărăției,

R.F. MURCH, *Australia*.

NICIUN DUBIU CU PRIVIRE LA ORIGINEA LUI

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Tocmai am încheiat studiul articolelor despre Ghedeon și dorim să ne exprimăm aprecierea profundă pentru hrana minunată și dătătoare de putere conținută de *Turnul de Veghere*. Atât de puternic curge izvorul adevărului încât nu ne putem avea niciun dubiu cu privire la originea lui, ca fiind din templul lui Dumnezeu.

Rugându-ne ca Domnul să vă binecuvânteze neîncetat în strădania dvs. zilnică de a-i servi,

Frații voștri prin îndurarea sa,

FAMILIA DE LA BETHEL, *Strahfield, New South Wales*.

DOVADĂ A ORGANIZAȚIEI VIZIBILE A LUI DUMNEZEU

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Mă simt atât de recunoscător pentru îngrijirile pe care le-ați făcut pentru pioneri pentru a putea participa la congresul de la Washington încât nu mă pot abține de la a vă scrie și a-mi exprima aprecierea pentru iubirea voastră pentru Domnul și oștirea lui. Îndrăzneala și neînfricarea dvs. cu care o demascați pe bătrâna Izabela a fost un stimul puternic pentru noi toți să ne temem doar de Domnul și să-i lăsăm pe Satan și cohortele sale să facă tot ce le stă în putință. Bătrâna Izabela nu a putut să-și mai revină de atunci. Doar Domnul poate să fi vegheat peste acest congres, și asta e o dovadă suficientă pentru orice om onest că acesta este organizația vizibilă a Domnului pe pământ. Doresc să fiu găsit credincios servind și răspunzând cu bucurie alături de dvs. la orice are de făcut Domnul pentru poporul său până la capăt. Cu cea mai caldă iubire, care pleacă din adâncul inimii, rămân

Al vostru în serviciul său,

JOHN BOUCHER, *Pionier.*

O MARE BINECUVÂNTARE “DE LA ATÂȚI KILOMETRI DEPĂRTARE”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Deși știu că aveți probabil un volum foarte mare de corespondență și că timpul vă este ocupat în permanență, simt nevoia de a vă trimite câteva rânduri pentru a vă spune despre marea binecuvântare pe care am primit-o prin discursul dvs., “Guvernul” ținut la Washington, la atâți kilometri depărtare. Cu excepția a una-două căderi de semnal, l-am receptat minunat; iar atunci când au auzit “DA”-ul din piepturile acelei vaste audiențe, m-am ridicat și eu în picioare și m-am alăturat lor.

Îi mulțumesc zilnic lui Iehova Dumnezeu pentru neînfricare și curajul dvs. în această zi a judecății, și cer să fiți însoțit de grație și putere, așa cum și dvs. îl însoțiți și urmați pe Cristos. Cu iubire fierbinte, cerând ca Domnul să-și reverse binecuvântarea asupra dvs. și a tuturor celor din Corp în poziții de răspundere, rămân

A voastră în justificarea numelui lui Iehova,

BARBARA GROVES, *Australia.*

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 OCTOMBRIE 1935

Nr. 20

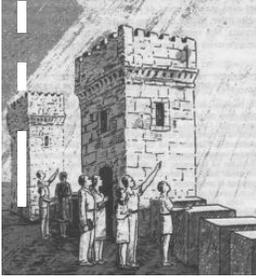
Cuprins:

FECIOARE - Pag. 536

"PROFEȚIA FĂCUTĂ MAI SIGURĂ" - Pag. 553

SCRISORI - Pag. 559

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Octombrie 1935

Nr. 20

FECIOARE

“Atunci împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui”- Matei 25:1

Organizația principală a lui Iehova este “cetatea sfântă”, “noul Ierusalim”. “Ierusalime, cetate sfântă, fiindcă de acum înainte nu vor mai veni în tine cei necircumscriși și necurați.” (Isa. 52:1) Profeția lui Dumnezeu se aplică în mod clar după venirea Domnului Isus la templu, după dezlegarea mulțimii prizonierilor, care alcătuiește clasa “servului credincios și înțelept”, și după ce locul sfânt este curățat. Toți cei care locuiesc în organizația binecuvântată trebuie să fie “fecioare” în momentul când sunt prezentați Domnului Isus, Mirele și Capul organizației sfinte. “Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui Hristos ca pe o fecioară castă.” (2 Cor. 11:2) Întreaga organizație este prezentată simbolic ca “cetatea Sfânta, Noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu, pregătit ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei” (Rev. 21:2) Doar învingătorii vor locui în acel oraș sfânt și vor avea scrise acolo numele lor. (Rev. 3:12) Nu există o a doua clasă în acea organizație principală. Constructorul ei este Iehova Dumnezeu. (Evr. 11:10-16) Aceasta este “desprinsă din munte” (care este organizația universală a lui Dumnezeu) și vine din ceruri ca să conducă pământul. (Dan. 2:45) Aceste versete, precum și altele, arată că orașul sfânt, adică Împărăția lui Dumnezeu sub Isus Cristos, care reprezintă casa regală, este puterea conducătoare oficială și este alcătuită exclusiv din creaturi curate și sfinte.

2. Imediat înainte să dea glas parabolei cu privire la fecioare, Isus le-a vorbit discipolilor săi atât despre “servul credincios și înțelept”, cât și despre “servul rău”. (Mat. 24:45-51) Împlinirea acestor versete arată distincția clară dintre cele două clase și că separarea lor trebuie să aibă loc după a doua venire a Domnului Isus. Imediat după cuvintele despre “servul rău” sunt consemnate cele despre fecioare, și anume: “Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Și cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte.” – Mat. 25:1,2.

3. Este, așadar, clar că parabola profetică nu li se putea aplica decât celor care au fost cândva candidați la Împărăție și care, dacă ar fi fost înțelepți ar fi putut intra în ea. Parabola nu are cum să se aplice celor care nu au răspuns la chemarea Împărăției. Zece este un număr care simbolizează desăvârșirea, ceva complet,

așadar cele zece fecioare menționate aici se referă la toți cei care sunt chemați în Împărăție și care au răspuns chemării. Toți cei chemați și care au răspuns chemării Împărăției trebuie să apară acum înaintea lui Isus Cristos pentru judecată ca să dea socoteală despre serviciul lor. Toți sunt “fecioare” pentru că sunt potențiali membri ai casei regale al căror Mire, Isus Cristos, le este Cap, Domn și Învățător. Acea parabolă rostită de Isus este o profecie, iar cuvintele sale arată că se poate împlini doar după venirea Domnului Isus la templu, și că nu se poate dispune de înțelegerea ei înainte de împlinirea acestui timp, nu înainte ca Iehova să binevoiască să dezvăluie înțelegerea ei celor care îl iubesc și îi servesc.

4. Înainte de venirea Domnului Isus la templu, acesta, ca “Mesager al legământului”, executa o lucrare de pregătire. Apoi, spune profetul ‘vine pe neașteptate la templu’ ca să ceară socoteală de la cei care au răspuns chemării Împărăției. Fiecare dintre aceștia, când au răspuns chemării Împărăției, “și-au luat lămpile” adică echipamentul care îi ajută să reverse lumina adevărului, și ca să răspândească lumina pe care o aveau, bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu (Ps. 119:105) Aceste lămpi erau folosite pentru a lumina calea, pentru ca și alții să poată vedea venirea Domnului și candidații la Împărăție să-l poată deosebi pe Mire atunci când avea să sosească. Aceste fecioare ies în întâmpinare și-l întâlnesc pe Mire, pe Rege, ca să-l întâmpine cu bucurie și să cânte spre lauda sa și a lui Iehova Dumnezeu, care îl trimite. Ele trebuie să fie echipate ca să i se alăture dacă doresc să meargă la ospățul de nuntă.

APLICARE

5. În parabola celor 10 fecioare, reprezintă oare fecioarele nechibzuite marea mulțime? *Turnul de Veghere* din 1881 a început să publice pe această temă și ani de-a rândul a continuat să răspundă afirmativ la acea întrebare. *Turnul de Veghere* din 1 octombrie a publicat un articol cu titlul “Fecioarele virtuozitate” dar nu a încercat în acel articol să specifice dacă cele cinci fecioare nechibzuite reprezentau sau nu marea mulțime. Ne este de folos, totuși, să combatem unul dintre paragrafe: ”Ulterior, conform parabolei, fecioarele nechibzuite își văd greșeala. Ele trec prin niște experiențe triste înainte să primească uleiul bucuriei care le trezește la realitatea că Împărăția a fost întemeiată; și sunt arătate mergând spre Domnul și spunând: ‘Doamne, Doamne [iată-ne], deschide-ne’. Dar vin prea târziu. Ele au refuzat sau nu au reușit să participe cu bucurie la momentul potrivit la lucrurile pe care Domnul le are de făcut pentru poporul său. Domnul nu le mustră, însă. Nu le aruncă în întunericul din afară. Parabola nu le prezintă ca fiind pedepsite. Dar Domnul le spune: ‘Nu vă cunosc’. Cu alte cuvinte, Domnul anunță că acestea nu au urmat calea voinței exprimate de el și nu au reușit să participe la căsătorie.” (Paragraful 71).

6. Din exprimarea folosită în paragraful citat mai sus am putea deduce că fecioarele nechibzuite reprezintă simbolic marea mulțime. Exprimarea însă lasă dubii în privința chestiunii, și pentru că poporul lui Dumnezeu a acționat pe baza

teoriei că ‘marea mulțime’ și ‘fecioarele nehibzuite’ sunt una și aceeași clasă care trebuie să fie completată în cele din urmă în timpul Armaghedonului, identificarea clasei ‘fecioarelor nehibzuite’ este încă în ceață. De aceea, considerăm potrivit să analizăm aici această chestiune și să o determinăm clar în lumina profeției revelate acum de Domnul poporului său. Încă din 1881, *Turnul de Veghere* a folosit cuvinte precum următoarele referindu-se la clasa fecioarelor nehibzuite: ”Aceștia trebuie să treacă printr-o perioadă de necazuri și suferințe și, dacă vor, ar putea face parte din mare mulțime care va ieși teafără din necazul cel mare și va sta înaintea tronului și-l va servi pe Dumnezeu”. În lumina profeției pe care Iehova a clarificat-o acum pentru poporul său, putem vedea că frazele anterioare citate din *Turnul de Veghere* din 1881 sunt eronate, pentru că marea mulțime nu a fost niciodată zămislită din spiritul sfânt, și nu a candidat niciodată la Împărăție și, de fapt, nici nu exista la vremea venirii Domnului și începutul domniei sale. Fecioarele nehibzuite descrise în ilustrația din parabolă reprezintă aceeași clasă ca aceia care alcătuiesc “servul rău” și, desigur, soarta lor este aceeași cu a “servului rău”. Vom prezenta dovezile scripturale împreună cu evenimentele concrete pe care Domnul le-a făcut să se petreacă în împlinirea profeției, pentru ca această chestiune să fie rezolvată definitiv în mințile celor care îl iubesc pe Domnul.

7. Atât *Versiunea Revizuită* cât și *Rotterdam* fac mențiune astfel despre fecioarele nehibzuite: “Cinci dintre ele erau nehibzuite, iar cinci prudente [sau înțelepte]” (*Roth.*) Pentru a arăta distincția dintre cele înțelepte și cele nehibzuite, cităm următoarele din *Turnul de Veghere* din 1 octombrie 1923:

“ÎNȚELEPT. O persoană înțeleaptă este una care cunoaște scopul lui Dumnezeu și aplică această cunoștință în armonie cu regula divină; cineva care se crede și se încrede în Domnul cu toată inima sa și care nu se bizuie pe propriul discernământ; care se umilește cu bucurie sub mâna puternică a Domnului și se găsește plăcere în orice îi oferă Domnul. Un asemenea om respectă cu bucurie poruncile Domnului; de aceea este ager și veghează.”

“NECHIZBUIT – exact opusul unui înțelept. Acesta nu se conformează cu bucurie voinței exprimate a lui Dumnezeu. El se bazează pe înțelepciunea sa egoistă; și, în timp ce pretinde că-l urmează pe Domnul, de fapt nu are un spirit iubitor și loial, care să-l îndemne să urmeze cu bucurie și mulțumire ceea ce i-a pregătit Domnul.”

“În sprijinul definițiilor termenilor *înțelept* și *nehibzuit*, așa cum au fost prezentate mai sus, cităm următoarele versete:

“Încrede-te în Domnul cu toată inima ta și nu te sprijini pe propria ta înțelegere. Recunoaște-l în toate căile tale, și el îți va îndrepta cărările.”- Prov. 3:5,6.

“Cei înțelepți vor moșteni glorie, dar rușinea va fi înălțarea proștilor.” – Prov. 3:35.

„Un fiu înțelept ascultă instruirea tatălui său, dar un batjocoritor nu ascultă mustrarea.” – Proverbe 13:1.

“Limba înțelepților folosește corect cunoașterea, dar gura proștilor revarsă nechibzuință.” – Prov. 15:2.

“Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă, inima mea se va bucura, chiar a mea. Ascultă fiul meu și fii înțelept și călăuzește-ți inima pe cale.” – Prov. 23:15,19.

“Cine se încrede în propria inimă este un prost, dar oricine umblă cu înțelepciune va fi eliberat.” – Prov. 28:26.

“Așa neghiob eram și ignorant; eram ca un dobitoc înaintea ta.” – Ps. 73:22.”

“LAMPĂ este un simbol al Cuvântului de adevăr al lui Dumnezeu, în care se află spiritul său și care luminează calea copilului lui Dumnezeu. Este voința exprimată a lui Dumnezeu față de noile sale creaturi:

“Fiindcă tu ești candela mea Doamne și Domnul îmi va lumina întunericul.” – 2 Sam. 22:29

“Cuvântul tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru cărarea mea.” – Ps. 119:105.

“Acolo voi face cornul lui David să înmugurească, am rânduit o lampă pentru unsul meu.” – Ps. 132:17.

“Fiindcă porunca este o lampă și legea este o lumină, și mustrările instruirii sunt calea vieții.” – Prov. 6:23, 23:9; Ez. 1:13.

“Trebuie să reiasă evident din precedentele versete că Biblia este nu este o lampă decât pentru picioarele celor care au spiritul Domnului. Atunci când înțelegem că lampa simbolizează voința lui Dumnezeu exprimată față de copiii săi, atunci putem vedea că voința sa ascultată de copiii săi, prin lucrarea spiritului sfânt, este cea care îi aduce la lumină. Toate fecioarele aveau *lămpi*.”

8. Numărul zece simbolizează toate fecioarele, adică pe toți cei care la vremea venirii Domnului Isus la templu candidau la Împărăție. Numărul cinci arată simbolic că fecioarele au fost împărțite în două clase, fără să se facă referire la numărul real al membrilor fiecărei clase. Ceea ce le spunea Isus discipolilor săi era, de fapt, parțial răspunsul la întrebarea lor cu privire la sfârșitul sistemului, la venirea sa și la întemeierea Împărăției sale. În acel răspuns nu era inclus nimeni în afară de cei care au consimțit să împlinescă voința lui Dumnezeu, și care au fost cândva candidați la Împărăție. Mulțimea celor nechibzuiți și-a pătat fecioria cu calea nesăbuită pe care au urmat-o. Nechibzuința lor și consecințele acesteia este în armonie cu profetia lui Isaia despre fecioare sau cei nechibzuiți menționați în ea: “Și acolo va fi un drum mare și o cale, și va fi numită Calea Sfințeniei; cei necurați

nu vor trece pe ea, ci va fi pentru cei sfinți; trecătorii, chiar nebuni, nu se vor rătăci în ea.” (Isa. 35:8, *Roth.*) Cele două clase corespund de asemenea celor două clase menționate de profetul Zaharia, și anume: “Jumătate din cetate va merge în captivitate și rămășița poporului nu va fi stârpită din cetate.” –Zah. 14:2, vezi *Pregătirea*, pag. 288, 289.

9. Drept urmare, s-a stârnit confuzie în jurul acestei chestiuni până când Domnul a binevoit să ofere poporului său înțelegere clasă și corectă a mării mulțimi, ceea ce, grație Lui, a realizat acum. Acționând mulți ani până acum pe baza teoriei că marea mulțime este o clasă născută din spirit care nu reușește să ajungă la Împărăție din cauza neglijenței și indiferenței, s-a ajuns la concluzia că ‘fecioarele nechibzuite’ sunt una și aceeași clasă cu marea mulțime. Această concluzie, totuși, este una incorectă. Marea mulțime nu a candidat niciodată la casa regală a lui Dumnezeu, pentru că nu era născută din spirit. Pentru ceva vreme, am înțeles și considerat marea mulțime și clasa prizonierilor ca fiind una și aceeași. Este adevărat că cei din marea mulțime sunt prizonierii organizației lui Satan înainte să iasă și să formeze marea mulțime, și este adevărat și că aceia care candidează la Împărăție au fost cândva prizonieri, așa cum s-a afirmat până acum în *Turnul de Veghere*. Însă clasa fecioarelor care devin nechibzuite se limitează la cei care au fost născuți din spirit și chemați în Împărăție, care au acceptat chemarea și care au avut această atitudine în momentul apariției Domnului Isus la templu pentru judecată. (Mal. 3:2,3) Toate fecioarele așteptau nerăbdătoare venirea lui Isus Cristos și întemeierea Împărăției, altminteri nu ar fi răspuns chemării în Împărăție.

10. Toți cei consacrați vizați au primit din lampa ce dă lumină, adică din lumina voinței lui Dumnezeu exprimată în Cuvântul său, informații cu privire la Împărăție, și cei care au crezut în Domnul Isus Cristos și care au intrat într-un legământ ca să împlinescă voința lui Dumnezeu, au fost atunci aduși în existență sau zămisliti ca fii ai săi și chemați în Împărăție. Uleiul este un simbol al bucuriei și veseliei. (Evr. 3:6; Ps. 23:5; 45:7; 141:5) Toate fecioarele au mers înainte să-l întâmpine pe Domnul la venirea sa. “Cele fără minte și-au luat candelile și nu au luat untdelemn cu ele; dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelile lor.” – Mat. 25:3, 4.

11. Toate aveau lămpi, adică aveau o anume cunoștință a Cuvântului său, și erau echipate astfel pentru a-i servi. Fiecare dintre cei zămisliti și chemați ca creaturi spirituale în Împărăție este un “vas” și fiecare dintre ei, pentru a-i fi plăcut Domnului, trebuie să fie un vas care să aibă o întrebuințare onorabilă pentru Domnul. Unii par să fie vase cu întrebuințare onorabilă, iar alții vase cu întrebuințare dezonorabilă, lipsită de onoare. Scripturile nu spun ‘onorabilă și *mai puțin* onorabilă’, ci “unele sunt pentru onoare și unele pentru dezonoare.” (2Tim. 2:20,21 – *Roth.*) Cu siguranță acest lucru înseamnă că o clasă îl onorează pe Iehova, iar altă clasă, onorându-se mai mult pe sine sau alte creaturi, îl dezonoarează pe Iehova Dumnezeu. “Fiecare dintre voi să știe cum să-și stăpânească vasul în sfințenie și onoare.” (1Tes. 4:4, *Roth.*) Vasele dezonorabile

sunt însemnate de Domnul ca să fie distruse: “Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere” (Rom. 9:22, *Roth.*) Vasele îndurării sunt cele cărora Dumnezeu le face cunoscute bogățiile gloriei sale: “Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie.” (Rom. 9:23, *Roth.*) Dacă un vas este pregătit pentru distrugere, atunci este cer că nu ar putea fi clasificat ca unul *mai puțin* onorabil, care ar primi doar o răsplată mai mică în ceruri. Vasele onorabile fac multe greșeli din cauza imperfecțiunilor, dar Dumnezeu își arată îndurarea față de ele pentru că motivul lor este unul drept și se străduiesc cu onestitate să-i servească lui Iehova într-un mod lipsit de egoism.

12. Cuvintele folosite de Isus Cristos în parabolă nu afirmă, nici nu sugerează că fecioarele au luat o provizie suplimentară de ulei pentru lămpile lor, ci spune doar că acelea nechibzuite “nu și-au luat și ulei”; ulei care, fiind un simbol al bucuriei și veseliei ce însoțesc devoțiunea iubitoare față de Iehova Dumnezeu și Isus Cristos, ar sugera că aceste fecioare nechibzuite erau egoiste, pentru că nu aveau iubire pentru Dumnezeu și Isus Cristos, și așteptau venirea lui Isus Cristos nu pentru ca numele lui Iehova să fie onorat și glorificat, ci doar pentru ca ele, ca creaturi, să fie exaltate într-o poziție înaltă. Erau extrem de egoiste, și în inimile lor nu era bucurie, căci bucuria nu-și găsește, într-adevăr, loc într-o inimă extrem de egoistă. Ele nu-l așteptau pe Rege și Împărăția sa cu bucurie, ci doar ca dorințele lor egoiste să fie împlinite. Din contră, Domnul spune despre fecioarele înțelepte că “și-au luat, odată cu lămpile, și ulei în vasele lor”, adică aveau în inimile lor bucuria Domnului, și bucuria Domnului era puterea lor. Ele erau devotate permanent cu altruism lui Dumnezeu și Împărăției lui și erau nerăbdătoare să cunoască și să împlinească voința lui Dumnezeu, chiar dacă toate așteptările lor anterioare ar fi putut fi dezmințite. Cele nechibzuite au fost informate și credeau că la venirea lui Isus Cristos, Mirele, pentru a-i primit pe cei care au fost chemați în Împărăție, ele vor fi imediat primite în ceruri și înălțate în poziții de unde vor conduce împreună cu Domnul. Ele se considerau foarte importante și se mândreau, trăgând concluzia că sunt singurele persoane demne să conducă lumea. Aceste persoane considerau că au primit toată lumina sau cunoștința cuvenită vreodată oamenilor de pe pământ, și de aceea erau calificate în mod special să conducă lumea. Ele erau lipsite de iubire și, fiind extrem de egoiste, nu aveau în sufletul lor bucuria Domnului, care înseamnă bucuria de a onora și justifica numele lui Iehova. Din contră, fecioarele înțelepte și-au găsit exprimată în cuvintele lui Isus dorința din inimile lor: ‘Găsesc plăcere în a-ți împlini legea, o Dumnezeu meu; căci legea ta este scrisă în inima mea’. Fiind devotate altruist lui Iehova și lui Isus Cristos, cele înțelepte au spus: ‘Bucuria Domnului este puterea noastră’.

13. Toate fecioarele așteptau venirea Domnului în 1914, și paragrafele precedente descriu atitudinea celor două clase. În 1914, Domnul a venit într-adevăr ca să înceapă să domnească în mijlocul dușmanilor săi, dar nu a făcut ceea ce se

așteptau dușmanii săi. Fecioarele s-au găsit locuind încă pe pământ. Ceea ce li s-a spus candidaților la Împărăție că se va petrece nu s-a petrecut, și de aceea li s-a părut că Mirele întârzia. “În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.” (Mat. 25:5) Desigur, Isus Cristos nu a amânat sau întârziat nici o clipă. El a fost întronat în 1914 și a fost ocupat mai întâi cu războiul în ceruri împotriva lui Satan și a îngerilor săi răi, fapt care a dus la alungarea celor răi din ceruri. (Rev. 12:7-10) Acest obiectiv fiind îndeplinit, următorul, așa cum spun Scripturile, era venirea Domnului la templu și învierea celor credincioși care au fost multă vreme adormiți în moarte. (Rev. 6:11) Pentru că se părea că Domnul întârzia față de momentul așteptat, toate fecioarele au ațipit, unele dintre ele au adormit buștean, în timp ce altele moțâiau, fiindu-le greu să rămână treze. Niciuna dintre ele nu era perfect trează și de veghe, așteptând. Cele nechibzuite s-au pus jos și au dormit, trăgând concluzia că au făcut tot ce era de făcut, și acum trebuie doar să aștepte până când Domnul le va lua în ceruri ca să domnească. Exact aceasta era condiția lor, mai ales începând cu 1917. Aceștia insistau că întregul adevăr care va fi vreodată dezvăluit de Domnul a fost revelat mai înainte printr-un singur om, pe care îl recunoștea ca fiind “servul acela”. Dar clasa “fecioarelor înțelepte” lucra totuși, dar nu cu siguranță, îndrăzneală și agerime, ci în confuzie, amețală, ca și cum ar fi fost pe cale să adoarmă. Cei din această clasă nutreau teamă și respect față de cei pe care îi considerau ca fiind “stăpânirile înalte”, adică liderii politici ai lumii. Nu știau exact ce să facă, dar erau hotărâți să continue să stea de veghe și să facă ce li se părea corect. Fecioarele înțelepte îl iubeau pe Domnul și erau nerăbdătoare să facă ceva spre gloria lui, indiferent dacă vor merge în ceruri sau vor trăi pe pământ. Activitatea lor a fost împiedicată de organizația lui Satan, și astfel membrii acestei clase au fost duși în închisoare. Acolo, condiția de ațipeală și somn a devenit chiar mai puternică, și chiar și clasa fecioarelor înțelepte era gata să cadă într-un somn profund.

14. Miezul nopții este un ceas întunecat. În 1918, perspectiva era foarte întunecată și sumbră pentru martorii lui Iehova. În ultima parte a anului 1919, cei care candidau la Împărăției sau început să se trezească și au văzut că e necesar să se ridice și să-i servească lui Iehova. “Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: “Iată vine mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!” (Mat. 25:6) *Versiunea Revizuită* spune: “Iată-l pe mire! Ieșiți-i înainte”. Poporul lui Dumnezeu a început să realizeze că trebuie să facă ceva ca să-i servească Domnului abia la congresul de la Cedar Point din 1919. La acel congres au fost prezente atât fecioarele înțelepte, cât și cele nechibzuite, așa cum vor dezvălui deplin mai târziu faptele. Atunci când s-a făcut anunțul că trebuie să înceapă și să fie dusă la îndeplinire o campanie agresivă de lucru, mulți au răspuns cu strigăte de bucurie, în timp ce alții păreau amețiți și totuși voiau, aparent, să-și deschidă ochii, și să intre în rând; și toți au început să caute în Scripturi ca să vadă care era situația reală. “Atunci toate acele fecioarele s-au ridicat și și-au pregătit candelile.” – Mat. 25:7.

15. Atunci, lămpile celor nechibzuiți abia pâlpâiau și erau gata să se stingă din cauză că nu aveau devotament altruist, din inimă, pentru Domnul. Lămpile

celor înțelepți aveau nevoie să le fie scurtate fitilele, și aveau nevoie de mai mult ulei. Scripturile nu au fost bine înțelese, și cei înțelepți, fiind nerăbdători să înțeleagă și să vadă care este voința lui Dumnezeu, au înțeles că trebuie să fie devotați deplin și altruist lui Dumnezeu și să îi servească. Aceștia au început să caute cu grijă și în rugăciune prin Scripturi. *Turnul de Veghere* a continuat să primească și să transmită prin coloanele lui adevărul pentru ceilalți, și în 1922 Domnul, prin canalul său, a dezvăluit cu îndurare poporului său că Domnul Isus Cristos, Mirele, se afla la templu. Scurtarea fitilelor a continuat cu zel din partea celor credincioși și aceștia, fiind nerăbdători să cunoască și să împlinească voința lui Dumnezeu, au devenit și mai activi și zeloși. Bucuria Domnului a continuat să crească în ei și, aflând că trebuie să-l cinstească pe Dumnezeu și nu pe om, toți aceștia au continuat să primească lumină crescândă de la Domnul la templu.

16. Acea parte a textului care spune “Ieșiți în întâmpinarea lui” sau, conform *Versiunii Revizuite*, “Iată-l pe mire. Ieșiți-i înainte” pare să marcheze timpul ieșirii prizonierilor credincioși din condiția lor de captivitate în care au fost ținuți de organizația lui Satan. Ei nu au înțeles sensul scriptural al “stăpânirilor înalte” și credeau că se referă la liderii politici, comerciali și religioși ai lumii. Aceștia, reprezentați de Rut și Estera în drama profetică, au primit mai apoi adevărul și au fost aduși în templu. În 1922, cei credincioși au început să se bucure mult pentru că l-au văzut pe Mire sus în templu și pe tronul din ceruri. Ei au apreciat faptul că nu au fost atât de zeloși pe cât ar fi trebuit să fie în trecut, și acum s-au căit și erau nerăbdători să meargă să-i servească Domnului făcând tot ce pot, orice le-ar arăta Domnul că trebuie să facă. (Isa. 6:1-9) Cu bucurie sporită, cei credincioși au continuat să progreseze cu lucrarea, strigând laude lui Iehova și Regelui. Bucuria lor era în Domnul.

17. Cei nechibzuiți au văzut bucuria celor credincioși și au început să întrebe: “De ce vă bucurați atât de zgomotos”. Cei nesăbuiți și-au dat seama că era ceva care le lipsea, și de aceea parabola spune: “Și cele fără minte au spus celor înțelepte: “Dați-ne din untdelemn vostru, pentru că ni s-au stins candelilele.” – Mat. 25:8.

18. Conform *Versiunii Revizuite*, fecioarele au spus: ”Cele nechibzuite le-au zis celor prevăzătoare: “Dați-ne din uleiul vostru, pentru că ni se sting lămpile”. Cei nechibzuiți, îndrumați de egoism să obțină o poziție înaltă în conducerea lumii, nu au avut niciodată bucurie adevărată în Domnul. Ei s-au bucurat întrucâtva în lumina adevărului pe care l-au primit, dar experiențele grele din perioada Războiului Mondial le-au stins mult bucuria și zelul și le-au slăbit lumina; de aceea lămpile lor erau pe cale să se stingă. Anunțul că Împărăția și Regele erau prezente nu i-a bucurat și înveselit prea mult, pentru că nu s-au găsit duși în pozițiile înalte de demnitate și putere pe care le așteptau. De teamă să nu piardă pozițiile înalte de conducere a lumii le-au spus celor înțelepți: “Dați-ne din uleiul vostru, pentru că ni se sting lămpile”. Cei nechibzuiți doreau cu orice preț, în egoismul lor, să ajungă în Împărăție, și au început să-și dea seama că au nevoie de mai mult ulei, adică de bucurie; și au făcut apel la cei care păreau să aibă din plin,

suficient cât să-și împartă provizia cu ei. Ei nu au manifestat zelul sau entuziasmul pentru serviciul Domnului și al Regelui său arătat de cei care au călcat pe urmele lui Isus Cristos. Ei le-au spus, în esență, celor credincioși: “Împărțiți cu noi; faceți jumi-juma; dați-ne o parte din realizările voastre demne de laudă pentru Domnul; adică faceți lucrarea pe care o considerați de cuviință, și împărțiți cu noi doar onorurile” – adică ceea ce aduce bucurie celor nechibzuți. Aceștia se bucurau dacă erau lingușiți și bătuți pe spate și puși în poziții de onoare ca să poată să “se umfle în pene” și să se prezinte ca fiind importanți; și dacă ar fi putut primi măcar atât, asta i-ar fi încurajat să continue să stea în compania celor înțelepți. Aceștia nu erau, însă, dornici să vină împreună cu cei drepți și să îndure jignirile și ocările suportate de cei înțelepți și să-și îndeplinească serviciul. Considerându-se în ochii lor mai importanți de atât, voiau doar onorurile. Cei nechibzuți au insistat ca lucrurile să fie cum vor ei, și iată cuvintele pe care mulți dintre ei le-au folosit: ”Trebuie să ne bucurăm de libertatea care ni se cuvine și să facem ceea ce credem că este datoria și privilegiul nostru, și să nu fim constrânși în niciun fel de regulile și regulamentele oricărei organizații”. Cei care au fost în fruntea adunării nesăbuite au insistat să facă după cum vor, și cei care i-au urmat pe acești lideri au insistat că “iubiții bătrâni care îi conduc” să primească onoarea și lauda altora, și dacă vor primi această “bucurie”, atunci vor merge alături de ceilalți și vor intra în Împărăție.

19. Aici este prezentată clar clasa “servului credincios și înțelept”, reprezentată de Mardoheu și Naomi, în directă opoziție cu clasa servului nechibzuit, care s-a alăturat în scurt timp clasei “servului rău”. Faptele care s-au petrecut până acum și pe care le cunoaștem foarte bine marchează aceste două clase atât de clar și distinct încât nu poate exista niciun dubiu în privința lor. Clasa “servului credincios și înțelept” a răspuns solicitării de ulei și le-a zis celor nechibzuți: “Nu putem împărți cu voi”. Versetul spune: “Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: "Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.” – Mat. 25:9.

20. Ca să parafrazăm acest verset, cei înțelepți au spus, mai pe larg: ‘Nu vă putem îndeplini cererea. Noi îl recunoaștem pe Domnul Isus Cristos ca fiind Capul și Conducătorul nostru, și nu recunoaștem niciun om în această poziție. Ne vom supune Domnului, și instrucțiunile pe care ni le trimite nouă, poporului său, prin organizația sa. Iehova și Isus Cristos sunt Învățătorii noștri și “Stăpânirile noastre Înalte” și le suntem întrutotul devoțiți și vom face cu toată puterea noastră ceea ce mâinile noastre găsesc de făcut spre justificarea numelui lui Iehova. Nu avem nici o dorință sau înclinație să ne împărțim devoțiunea, onoarea sau serviciul între Dumnezeu și om. Bucuria Domnului este puterea noastră, și găsim multă bucurie în vestirea faptului că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, că Cristos este Regele și că Împărăția este singura speranță a lumii. Îi declarăm scopul, inclusiv ziua răzbunării sale, și refuzăm să facem orice fel de compromis cu vreo creatură sau parte a organizației lui Satan.’ Dacă fecioarele înțelepte ar fi mers pe oricare altă cale, atunci ar fi fost cu totul date în lături de Domnul. Activitatea parțială sau

devotamentul parțial pentru Domnul nu este de ajuns. Domnul le cele celor pe care îi aprobă devotament exclusiv și complet. (Fapte 3:23) Cei înțelepți au refuzat să împartă uleiul și faptul că au procedat astfel nu este un gest de egoist, ci de înțelepciune venită de sus, care arată devotament complet față de Mire și interesele lui.

21. Adresându-se în continuare clasei “fecioarelor nechibzuite”, cei înțelepți le-au spus: “Duceți-vă mai bine la cei care vând și cumpărați-vă pentru voi”, adică ‘mergeți la cei care, pentru câștiguri egoiste, vă felicită și vă bat pe umăr și cuvinte microase, ca să continuați să le serviți; dacă asta vă e bucuria, mergeți și obțineți-o. Dar nu vă putem da bucuria noastră. Cumpărați acel ulei folosindu-vă de “banii” voștri, adică de doctrinele și practicile voastre de “dezvoltare a caracterului” și de cântat în strună oamenilor, și predicatul a ceea ce numiți “a fi amabili” și “clădirea iubirii”, și faceți toate aceste lucruri prin care îl lăsați afară pe Dumnezeu și justificarea numelui său. Veți obține, poate, niște “ulei”, adică bucurie urmând acea cale, dar nu puteți avea bucuria Domnului decât dacă vă conformați în totalitate regulilor organizației lui Iehova.’ Cei nechibzuiți nu au văzut niciun câștig pentru sine dacă ar fi rămas cu clasa “servului credincios și înțelept”, așa că au mers pe drumul lor, încercând să obțină ulei prin propriile mijloace.

22. Mulți pot candida la Împărăție, dar doar cei pregătiți, judecați și aprobați de Domnul primesc permisiunea de a intra în templu și a rămâne acolo. Cei nechibzuiți nu erau pregătiți. “Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.” – Mat. 25:10.

23. Cei nechibzuiți s-au despărțit de mulțimea celor înțelepți și nu au intrat în alaiul Mirelui ca să-l urmeze la timpul fixat și la porunca sa. Cei înțelepți erau echipați fiind devotați lui Iehova și cu totul lipsiți de egoism, iar mai târziu lumina lor va străluci și mai puternic în devoțiunea și supunerea lor față de Domnul; și când Domnul a venit, ei “au intrat” adică îngerii care păzeau intrare i-au lăsat să treacă. “Au intrat ... la ospățul de nuntă” (R.V.) Acest lucru înseamnă că au fost adunați de Domnul la templu. Clasa “fecioarei înțelepte” a fost “luată în nori ca să-l întâmpine pe Domnul în văzduh” (1Tes. 4:17) Ospățul, care a început în 1922, a ajuns mai târziu la starea de binecuvântare de care vorbește profetul, și anume: “Binecuvântat este cel care așteaptă și ajunge la cele o mie trei sute și treizeci și cinci de zile! [adică anul 1926]” (Dan. 12:12) “Și mi-a spus: "Scrie: Binecuvântați sunt cei chemați la cina nunții Mielului!"” (Rev. 19:9) Acest text marchează vremea ungerii, când cei înțelepți au primit de la Iehova “noul nume” și când au devenit martorii numiți ai lui Iehova.

24. Textul parabolei spune că atunci când au mers la ospățul de nuntă “ușa a fost închisă”. Închiderea ușii nu înseamnă că nu va mai fi permisă nimănui intrarea în templu, ci doar că nici unul dintre cei dezaprobați nu poate intra și, deci, pentru toți aceștia ușa este închisă. Nici o creatură de pe pământ nu este calificată să spună că ușa templului este închisă atât de deplin că nimeni nu mai poate fi

primit. După vremea împlinirii parabolei, așa cum este precizată în versetul zece, cei reprezentați de Rut și Estera au fost totuși primiți înăuntru, și trebuiau în mod sigur să fie aprobați înainte să poată intra prin porțile templului. De când a fost ridicat templul, ușa de la intrare a fost închisă pentru toți cei nelegiuiți sau dezaprobați, după cum este scris: "Și nu va intra nicidecum în ea ceva care spurcă, nici ceva care lucrează urâciune, sau minciună, decât cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului." – Rev. 21:27.

25. Îngerii Domnului stau de pază la ușile templului și îi împiedică să intre pe cei dezaprobați. (Ez. 44:1,2) Organizația Împărăției lui Dumnezeu are "douăsprezece porți, iar la porți doisprezece îngeri" (Rev. 21:12) Închiderea completă a porții sau intrării este un secret al Domnului, care nu este revelat niciunui om, și atâta vreme cât unii din templu sunt în pericol de a fi izgoniți, calea de intrare trebuie să le fie deschisă celor aprobați.

26. Judecata la templu a început în 1918. "Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne!" (Mat. 25:11) "Mai târziu" înseamnă oricând între intrarea în templu a clasei "servului credincios și înțelept" și momentul când au devenit moștenitorii și custozii "bunurilor" sau intereselor Împărăției pe pământ, încredințate lor cu generozitate de Domnul. Cei nechibzuiți nu au făcut nimic pentru a-și arăta aprecierea față de Domnul și bucuria în numele său, și nu au făcut nimic spre onoarea sa în timpul nopții întunecate a Războiului Mondial ei, din contră, cel puțin unii din ei au conspirat ca să le facă rău celor credincioși, și alții i-au urmat pe acești conspiratori. Acești oameni nechibzuiți au fost 'fecioare' când Domnul s-a arătat și și-a început domnia, dar acum au fost necinstiți de organizația Diavolului pierzându-și astfel virginitatea; devenind de fapt virgini doar cu numele. (Zah. 14:2) Gloata Diavolului a pornit după ei, și ei au căzut în capcanele gloatei lui Satan. Mai târziu, acești virgini doar cu numele au venit să-i ceară Domnului să-și nesocotească regulile sale fixe și să-i lase să se strecoare în Împărăție. Argumentul lor este: "Am lucrat în numele tău, în special ne-am desăvârșit caracterele, și cu siguranță l-am servit prin asta pe Dumnezeul nostru, și servirea lui nu ar trebui să se limiteze la o singură clasă. Fiecare dintre noi ar trebui să fie liber să-i servească în felul său. Deschide-ne, și lasă-ne să intrăm." "Dar el a răspuns și a zis: "Adevărat vă spus: Nu vă cunosc!" – Mat. 25:12.

27. Cei care au insistat să se separe de organizația lui Dumnezeu au fost invitați public pe 5 ianuarie 1918 să-și reevalueze acțiunea pripită și nesăbuită prin care s-au retras din organizația lui Dumnezeu și să se întoarcă să preia serviciul și să lucreze în armonie spre lauda și gloria Domnului (vezi *Turnul de Veghere* din 1918, pag. 23, 24) Dar cei nechibzuiți au respins această invitație și, în loc să accepte, au continuat pe calea lor egoistă. Îngerii Domnului îl însoțesc la templu, și sunt folosiți acolo de Domnul Isus pentru a-și transmite mesajul altora. (Dan. 8:14) Clasa celor nechibzuiți este reprezentată ca venind la Domnului și cerându-i să fie primiți în Împărăție, spunând în esență Domnului: 'Nu ne-am ars oare lămpile în numele tău, și am cântat cântări și am atras atenția asupra adevărilor primite

până acum prin omul tău înțelept? Și nu ne-am continuat noi oare lucrarea de dezvoltare a caracterului ca și în anii trecuți: Nu am folosit oare cuvinte bune și vorbe frumoase și ne-am pregătit astfel să te ajutăm să conduci lumea?’ Cei nehibzuiți s-au arătat a fi încăpățânați și egoiști, și regula Domnului spune că “Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria.” (1Sam. 15:23) A te închina și onora mai degrabă creatura decât pe Dumnezeu este o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Luca 16:15) Închinarea la creaturi este un lucru dezgustător în ochii lui Dumnezeu. Israelii pretindeau că i se închină lui Dumnezeu, dar de fapt au comis “păcatul Samariei”. Tot astfel a acționat și continuă să acționeze clasa ‘fecioarei nehibzuite’. Simpla predicare a cuvintelor în numele Domnului nu înseamnă respectarea regulilor stabilite de el. Acestor nehibzuiți Domnului le răspunde prin îngerii săi, spunându-le: “Nu oricine îmi spune: "Doamne, Doamne" va intra în Împărăția cerului, ci cel ce face voința Tatălui meu care este în cer. Mulți îmi vor spune în acea zi: "Doamne, Doamne, n-am profetit noi în numele tău? Și nu am scos noi draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări minunate în numele tău?" Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut! Plecați de la mine, voi, cei care lucrați nelegiuire!” – Mat. 7:21-23.

28. Întorcându-ne la parabolă: Adresându-se celor nesăbuiți, Domnul spune: “Nu vă cunosc”. Felul în care Domnul se poartă cu ‘fecioarele nehibzuite’ vorbește mai puternic decât simplele cuvinte. Domnul a refuzat să le acorde celor nehibzuiți ungerea, “noul nume” și discernerea prezenței sale, și a altor profetii, și privilegiul de a transmite mesajul conducătorilor și conducătorilor, și de a fi persecutați de organizația lui Satan de dragul numelui Domnului. Cei nehibzuiți au rămas în beznă de când și-au urmat drumul nebunesc, și lămpile lor s-au stins și nu mai dau lumină. Nefiindu-le permis să între în casa sau templul Domnului, aceștia trebuie să plece la locul lor. Există oare vreun motiv, fie scriptural sau de altă natură, pentru a trage concluzia că acești oameni nesăbuiți, încăpățânați și nelegiuți, cărora Domnul le spune ‘Nu vă cunosc’, primesc sau vor primi vreodată un loc secundar în Împărăția cerurilor? Există vreo autoritate scripturală sau de altă natură care să ne îngăduie să afirmăm că aceștia trebuie ‘să treacă prin vremea necazului și, dacă o vor face, vor deveni membrii ai mării mulțimi care iese din necazul cel mare, stând înaintea tronului și servindu-i acolo lui Dumnezeu pe timp veșnic’? Răspunsul trebuie să fie unul negativ, pentru că această concluzie este întrutotul lipsită de suport rațional, și cu atât mai puțin scriptural.

29. Toți cei care intră în Împărăția cerurilor sunt “chemați într-o speranță”, și de la toți se cere să fie credincioși. Dumnezeu are un singur mod de a-i selecta pe cei care îi alege deoparte ca popor pentru numele său, și nu mai multe moduri diferite. Toți trebuie să ajungă la o stare de unitate deplină. (Efes. 4:3-6,13,14) Atunci când Scripturile arată clar că Domnul are o suită de îngeri care fac servicii pentru el, de ce ar mai trebui ca o mulțime de alte creaturi, care au fost încăpățânate, nesupuse și nelegiuite, să fie forțate în ultimul moment să treacă prin

necazul cel mare pentru a putea fi transferate într-un loc de serviciu pe care îl ocupă acum îngerii? O asemenea concluzie este întrutotul irațională.

30. Dar ce spun Scripturile despre cei care sunt nelegiuiți? Atunci când Domnul și-a rostit parabola, se gândea la cei care au fost cândva candidați la Împărăție și la judecata pe care o va executa la templu, și se gândea și la ce le-a spus mai înainte discipolilor săi: “Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și ei vor strânge din Împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce fac nelegiuire.” (Mat. 13:41, *Roth.*) Faptul că în parabolă Isus le spune fecioarelor nechibzuite “Nu vă cunosc” este o dovadă suficientă în sensul că “fecioarele nechibzuite” și “servul rău” și “slujitorul cu un talant” sunt una și aceeași clasă. Aceste trei parabole au fost rostite de Isus una în legătură cu cealaltă.

31. Cu privire la clasa “servului rău”, este scris: “Domnul aceluia rob va veni într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta și la o oră pe care nu o știe, și îi va tăia în două și îi va rândui partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” – Mat. 24:50, 51.

32. Cu privire la sclavul cu un talant este scris: “Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Mat. 25:30) Aceste versete exclud posibilitatea ca fecioarele nechibzuite să retrogradeze într-o a doua clasă numită “marea mulțime”, sau care poartă orice alt nume și apoi să ajungă în ceruri și să-i servească acolo Domnului înaintea tronului său.

33. Având în vedere distincția clară dintre cele două clase, cei înțelepți și cei nechibzuiți, Isus a dat acest avertisment solemn urmașilor săi, și anume: “Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua, nici ora în care vine Fiul omului” (Mat. 25:13) Cuvintele “când va veni Fiul omului” nu apar nici în manuscrisul sinaitic, nici în cel alexandrin sau de la Vatican, și de aceea nu se găsesc nici în *Versiunea Revizuită Englezescă*, *Versiunea Revizuită Americană* sau în *Diaglott*. Cuvintele “Vegheați deci, pentru că nu știți nici ziua, nici ora” folosite în text se referă fără îndoială la apariția Domnului Isus la templu; și, după acest mare eveniment are loc, în acel moment cei care pretind că sunt fiii ai lui Dumnezeu dar care nu sunt aprobați de Domnul la judecata sa nu doar că nu vor vedea că Domnul a venit la templu, ci vor cârți când acest mare adevăr va fi anunțat și vor refuza profețiile lui Dumnezeu pe care le dezvăluie și împlinește pentru cei care îl iubesc. Ei refuză să participe la lucrarea de declarare a Împărăției sale și a răzbunării sale. Este scris că ușa le este închisă tuturor acestora, și această închidere a ușii nu va aștepta până la Armagedon. Faptele care s-au petrecut din 1918 până acum în legătură cu cei care s-au opus organizației lui Dumnezeu, și care au pretins totuși că sunt în adevăr sprijină deplin și total afirmațiile precedente cu privire la fecioarele nechibzuite. Acestea nu constituie clasa “marii mulțimi” menționată în capitolul șapte al Revelației, și nu au nicio legătură cu aceasta.

“FECIOARELE DIN SUITA EI”

34. Profetul lui Iehova descrie întrunirea familiei regale în palatul marelui Rege Veșnic, și ni se pare potrivit să analizăm aici această profeție având în vedere faptul că vorbește despre fecioare. În ea, este scris: “Fiica împăratului este în totul glorioasă înăuntru, haina ei este din aur brodat. Ea va fi adusă la împărat în haine țesute la gherghef, fecioarele, însoțitoarele ei care o urmează, vor fi aduse la tine.” – Ps. 45:13,14.

35. Atunci când Domnul Isus a venit la templu, a început lucrarea sa de judecată și i-a adus în templu sau casa regală pe urmașii săi credincioși, inclusiv rămășița aprobată care se află acum pe pământ. (2Tes. 2:1) Atunci va fi momentul când va judeca viii și morții (2Tim. 4:1, *Diaglott*) Cei aprobați și aduși în templu sunt descriși ca purtând robe regale; ceea ce înseamnă că cei din templu sunt identificați ca membrii ai casei Domnului și așadar ca fiică a marelui Rege Veșnic. Aceștia sunt făcuți membrii ai familiei regale a lui Iehova prin adopție prin Isus Cristos, care îi ia pe cei aprobați ca mireasă a sa. Această adunare la templu începe cu învierea sfinților credincioși care au dormit îndelung în moarte, și apoi urmează adunarea la Domnul a credincioșilor viii, care constituie rămășița. Aceștia sunt descriși ca fiind “în veșminte țesute [lucrate cu broderii, *R.V.*].” Acest lucru arată că ei nu mai sunt prizonieri, ci sunt creaturile libere ale lui Iehova care îi dau ascultare și fidelitate deplină lui Dumnezeu și sunt implicate în serviciul său, dându-i toată onoarea și gloria. Un asemenea serviciu loial și plin de bucurie este o podoabă pentru cei adunați al templu, și astfel sunt identificați ca având aprobarea Domnului. Acestora, Iehova le spune, în cuvinte profetului: “Trezește-te, trezește-te, îmbracă-ți tăria, Sioane; îmbracă-te cu hainele tale frumoase, Ierusalime, cetate sfântă fiindcă de acum înainte nu vor mai veni în tine cei necircumciși și necurați.” (Isa. 52:1,2) Aceasta este mulțimea căreia Domnul îi spune: “Și te voi logodi cu mine pentru totdeauna; da, te voi logodi cu mine în dreptate și în judecată și în bunătate iubitoare și în îndurări. Chiar în credințioșie te voi logodi cu mine; și tu vei cunoaște pe Domnul.” (Osea 2:19,20) Cei desemnați în parabola celor zece fecioare ca fiind fecioare înțelepte sunt incluși în această clasă aprobată.

36. O ‘fecioară’ este cineva complet separat de organizația lui Satan și deplin devotat lui Dumnezeu, și această clasă nu se limitează doar la cei născuți din spirit. O dată ce au luat poziție deschis și deplin de partea lui Iehova și a organizației sale, și au crezut întrutotul în sângele vărsat de Isus Cristos, și s-au devotat altruist Domnului, cei ce fac asta devin caști și nu își pătează puritatea sau virginitatea prin complicitate sau tovărășie cu organizația Diavolului. Profetul spune: “Fecioarele din alaiul ei [al miresei] sunt aduse la tine”. Clasa miresei este mai întâi adusă la casa regală, și mai apoi, prin invitația Domnului, prefigurată de invitația lui Iehova adresată lui Ionadab de a urca în carul său, și alții se alătură și asociază casei regale a Domnului. Acest lucru înseamnă că urmează și merg împreună cu clasa miresei, care este acum reprezentată de rămășița de pe pământ.

37. Ilustrația profetică de aici o prezintă așadar pe fiica Regelui Veșnic, care devine mireasa lui Isus Cristos, Regele uns al lui Iehova, adusă la el; și apoi clasa Ionadabilor adusă în compania celor de pe pământ care reprezintă mireasa.

Acești însoțitori ai miresei “vor apuca poala aceuia care este iudeu, spunând: "Vom mergem cu voi, căci am auzit că Dumnezeu este cu voi"” (Zah. 8:22,23) În această ilustrație, ei corespund Debovei, însoțitoarea sau îngrijitoarea Rebecăi, atunci când a mers să-l întâlnească pe mirele ei Isaac (Gen. 24:59; 35:8) Fecioarele, însoțitoarele mirese, nu caută să se facă asemenea clasei miresei sau să o învețe, ci după cum zice profeția „ele o urmează”. Tot astfel, Ionadab nu a încercat să ia frâiele armăsarilor care trăgeau la carul lui Iehu, ci a călătorit împreună cu Iehu la invitația lui Iehu. Într-un mod similar, clasa Ionadab de azi nu-i îndrumă sau învață pe cei din rămășița credincioasă care reprezintă mireasa, ci merg alături de ei, urmându-i și împlinind serviciul lui Iehova. Ei aud mesajul de la clasa unsă a miresei și îl preiau și se alătură ei în propovăduirea lui (Rev. 22:17) Ei urmează rămășița pe drumul înalt spre Sion (Isa. 35:8-10) Ei au fost cândva prizonieri, dar nu mai sunt, fiind acum eliberați de sub organizația Diavolului, și se unesc sub organizația lui Dumnezeu. Atunci când poporul ales al lui Dumnezeu, israeliții din naștere, au fost eliberați din Egipt și au mers pe drumul spre Canaan, alți care nu erau israeliți li s-au alăturat: ”Și o mulțime amestecată s-a urcat de asemenea împreună cu ei; și turme și cirezi, chiar foarte multe vite.” – Ex. 12:38.

38. Atunci când rămășița lui Israel a plecat din Babilon și s-a întors în Sion în 536 î.e.n., o clasă de ne-israeliți (netenimii, adică “cei dați” ca ajutoare) i-au însoțit pe israeliți și au servit alături de ei (Ezra 2:43,58,70) Acești netenimi i-au reprezentat sau prefigurat pe Ionadabi, cei care sunt însoțitorii sau ajutoarele clasei miresei de pe pământ, reprezentată de rămășița de azi.

39. Vin oare aceste însoțitoare ale miresei plângând și tânguindu-se? Nicidecum; din contră, spune profeția: “Ele vor fi aduse cu bucurie și veselie, vor intra în palatul regelui.” (Ps. 45:15) Aceste persoane care se bucură sunt tot una cu cei care au primit pe frunțile lor semnul, și nu mai suspină și plâng, ci se bucură în Domnul (Ez. 9:4) Cu bucurie, aceste persoane sunt aduse la Domnul Isus ca “alte oi”. “Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea mea; și va fi un singur statul și un singur păstor.” – Ioan 10:16.

40. Aceștia servesc Domnului cu bucurie ‘zi și noapte’ adică încontinuu, și nu doar cinci ore pe săptămână (Rev. 7:15) Ei nu vor intra în ceruri, dar câtă vreme clasa miresei, reprezentată de rămășița credincioasă este încă pe pământ, acești însoțitori vor avea privilegiul de a lucra cu membrii rămășiței și de a asista clasa miresei în serviciul lui Iehova de la templu sau palat. Descrierea mării mulțimi prezentată în capitolul șapte al Revelației corespunde exact celei a însoțitoarelor clasei mireasa, descrise în Psalmul 45. Profețiile lui Iehova scrise cu mult timp în urmă au fost ținute secrete de el până la timpul său fixat, iar acum el le dezvăluie în chip minunat și îndurător și le clarifică pentru cei care îl iubesc și servesc.

41. Domnul Isus este Păstorul cel bun al turmei sale. Această “turmă mică” credincioasă este adusă de el în templu și primește privilegiul de serviciu ca membrii ai casei sale regale. Isus are “alte oi”, și acum îi aduce în existență pe cei din această clasă și le permite să se alature și să servească drept însoțitori ai micii

turme de pe pământ. De vreme ce toți sunt sub conducerea Păstorului cel bun, și toți sunt din organizația lui Dumnezeu, sunt “o turmă”, așa cum a spus și Isus. Iehova nu premiază neglijența, încăpățânarea sau murdăria sau necredința dând un al doilea loc în Împărăția sa. Din contră, Scripturile declară că fără credință și fidelitate este imposibil să-l mulțumești pe Dumnezeu. (Evr. 11:6) Cei din marea mulțime au fost cândva prizonieri, dar acum sunt eliberați și aduși în organizația Domnului. Privilegiul rămășiței credincioase ce trăiește acum pe pământ este de a purta roadele Împărăției și a le duce celor care ies și formează marea mulțime, iar cei din urmă, pe măsură ce ies din sclavie și intră în organizația lui Dumnezeu au privilegiul și datoria de a servi drept însoțitori clasei fecioarelor, rămășița credincioasă, și să participe în serviciu. De aceea, la toate congresele și întrunirile de serviciu Ionadabii trebuie să se implice activ alături de rămășiță în depunerea mărturiei înaintea popoarelor cu privire la Iehova și Împărăția sa.

42. Scripturile oferă genealogia și numele unor oameni credincioși, ca și necredincioși, de la Avraam până la nașterea lui Isus, împărțindu-i în trei segmente separate a câte 14 generații fiecare: ” Toate generațiile de la Avraam până la David au fost paisprezece generații, de la David până la deportarea în Babilon, paisprezece generații, iar de la deportarea în Babilon până la Cristos, paisprezece generații.” (Mat. 1:2-17) Acești oameni credincioși din vechime sunt pomeniți cu aprobare datorită credinței lor și devotamentului întreg față de Iehova. Ei nu sunt aprobați datorită ‘dezvoltării caracterului’ lor, așa cum a fost și este folosit de mulți termenul. Ei erau activi, vigilenți, îndrăzneți și neînfricați. Ei și-au menținut integritatea față de Iehova Dumnezeu, și nu au făcut asta cu ‘cuvinte mieroase și vorbe dulci’ pentru toți cei cu care au intrat în contact. Dacă ar fi procedat astfel, nu ar mai fi fost asaltați de mulțimea Diavolului. Ei au avut credință în promisiunile lui Dumnezeu, care spuneau că El va ridica o sămânță prin care toate familiile pământului vor fi binecuvântate, și datorită acestei credințe s-au devotat cu credință lui Iehova Dumnezeu. Toți trebuie să primească viață prin Isus Cristos, ca Agent activ și Mare Preot al lui Iehova (Rom. 6:23) Acum spune psalmistul despre acești credincioși din vechime, numiți pe atunci “strămoși” (Ps. 45:16): “În locul strămoșilor tăi vor fi fiii tăi, pe care îi vei numi prinți pe tot pământul.” În locul strămoșilor pământești ai lui Isus Cristos, acești oameni credincioși devin fii lui Isus Cristos pentru că el, prin voința și porunca lui Iehova Dumnezeu, devine Tatăl sau Dătătorul de viață oamenilor și este numit așadar “Tatăl Etern” (Isa. 9:6) Isus nu are niciun strămoș ceresc, niciun alt “Tată” în cer pentru că Iehova este singurul său Tată acolo. Iehova Dumnezeu l-a sculat din morți și l-a înălțat pe cea mai înaltă poziție în organizația sa, și l-a făcut pe Isus “Tatăl Etern” pentru cei care au fost cândva strămoșii, “tații” săi pământești, și pentru toți cei de pe pământ care vor primi vreodată viață veșnică. Acei oameni credincioși din vechime l-au precedat pe Domnul Isus în carne. Dar ei nu puteau fi “însoțitoare virgine” ale clasei miresei care îl urmează pe Isus Cristos și pe mireasa sa din motivul că au murit înaintea Mirelui. Însă, la timpul fixat, Domnul îi va scula din morți și îi va

face conducătorii vizibili sau prinții Împărăției sale de pe pământ, oferind serviciu și laudă pe vecie numelui Celui Preaînalt.

43. Unii vor întreba, însă: Nu fac oare Scripturile o clară deosebire între preoți și leviți și arată că preoții reprezintă turma cea mică și leviții pe cei care au un loc secundar în ceruri, pe care i-au numit ‘marea mulțime’? Ilustrația cu țapii a Domnului reprezintă “mica turmă”, sau casa relaxă? și nu reprezenta oare țapul ispășitor “marea mulțime” sau pe cei care ‘ocupă un “loc secundar” în ceruri? Aceste întrebări vor fi supuse atenției în ediții viitoare ale *Turnului de Veghere*.

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Ce și unde este “Ierusalimul, cetatea sfântă”? Ce spun Scripturile cu privire la cerințele de la cei care alcătuiesc casa regală a lui Iehova?

2-4. În ce context semnificativ a fost rostită parabola celor zece fecioare? Ce se arată clar în aceasta cu privire la aplicarea ei? Ce semnificație are faptul că erau “zece” fecioare? Dar că “și-au luat lămpile cu ele”?

5-6. De ce este prezentat și analizat aici subiectul ‘fecioarelor nesăbuite’ în relație cu ‘marea mulțime’? Menționați unele dintre faptele deja observate care arată clar că aceste clase nu sunt identice. Ce clasă este reprezentată de fecioarele nesăbuite?

7. Cu versete, arătați diferența dintre înțelepți și nesăbuiți.

8. Cu ce ocazie a prezentat Isus parabola celor zece fecioare? Arătați alte versete care prezic existența unei clase nechibzuite și rezultatul căii pe care o va urma aceasta.

9. Explicați înțelegerea clară din prezent a detaliilor cu privire la clasă numită ‘fecioarele nechibzuite’. Pe scurt, la ce clase se face referire sub numele de “marea mulțime”, “prizonierii” și “fecioarele nechibzuite”?

10-12. Aplicați faptele profetice (a) că toate fecioarele aveau “lămpi” (b) că fecioarele nechibzuite, deși și-au luat lămpile, ‘nu au luat ulei cu ele’.

13-15. Ce semnifică afirmația că “Pentru că mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit. Pentru că mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.”? Când și cum s-a împlinit exprimarea profetică din versetul șase? Dar din versetul 7?

16-18. Explicați faptul că fecioarele nechibzuite nu aveau suficient ulei. Explicați faptul că au ajuns să-și dea seama de asta, și au cerut fecioarelor înțelepte din uleiul lor.

19, 20. Parafrazați răspunsul dat de fecioarele înțelepte celor nechibzuite când le-au cerut ulei. Justificați-le răspunsul.

21. Cum aveau fecioarele nechibzuite să ‘meargă să cumpere pentru ele de la cei care vând’?

22-24. Arătați împlinirea afirmațiilor (a) “a sosit mirele, iar fecioarele care erau gata au intrat cu el la ospățul de nuntă” și (b) ”ușa a fost închisă”.

25-29. Ce au făcut în parabolă “celelalte fecioare”? Dar în împlinirea parabolei? Explicați, și aplicați răspunsul dat de Domnul când au cerut să fie lăsate să intre. Ce se observă aici cu privire la fecioarele nesăbuite referitor la speranța lor de a avea un loc secundar în ceruri sau de a deveni parte a “marii mulțimi”?

30-33. Comparați afirmațiile lui Isus din versetul 12 din acest capitol, din Matei 24:50,51 și Matei 25:30. Ce arată acest lucru despre condiția și poziție fecioarelor nehibzuite? Aplicați versetul 14.

34-36. Aplicați cuvintele profetice (a) ”Fiica regelui este plină de glorie înăuntrul casei, îmbrăcămintea ei este împodobită cu broderii de aur.” (b) ”Ea va fi adusă la rege în veșminte țesute.” (c) ”Fecioarele din suita ei, însoțitoarele ei, sunt aduse la tine.”

37-40. Folosind alte versete pentru a ilustra, arătați relația dintre fecioarele aprobate din această parabolă și cele menționate în Psalmul 45:14.

41. Care sunt faptele prin care se vede împlinirea profeției din Revelația 7:15 și Ioan 10:16.

42. Explicați Psalmul 45:16.

43. Ce alte întrebări se ivesc aici și necesită analiză?

”Profeția e făcută mai sigură”

Autorul oricărei profeții adevărate este Iehova. În zilele din vechime oamenilor care îi erau devotați lui Iehova li s-a permis să consemneze profețiile și să le rostească, însă niciun om nu și-ar putea atribui vreodată meritul pentru scrierea profețiilor. Acest lucru se aplică și referitor la interpretarea profețiilor, iar din acest motiv nici o creatură nu ar putea avea o înțelegere a profețiilor înainte de venirea timpului lui Dumnezeu pentru a le dezvălui. ”Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură. Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.” (2Pet. 1:20,21) Atunci când vine timpul lui Iehova să-și dezvăluie profețiile, el face ca cei ce îi sunt devotați să vadă clar faptul că toate profețiile scot în evidență aceste mari adevăruri: că Iehova are scopul de a-și justifica propriul nume sfânt și că el își va atinge acest scop prin intermediul Fiului său preaiubit, loial și credincios, Isus Cristos. Unul dintre mai-marii lui Dumnezeu, Lucifer, a devenit un trădător (Satan) și a atras mari batjocuri asupra numelui lui Iehova, iar acum Dumnezeu are să îl facă pe Logos, Isus Cristos, cel mai mare serv al său, Justificatorul său. – Isa. 14:12-14; Ioan 1:1

Iehova a făcut ca legea și profețiile sale să fie consemnate în scris. Legea sa este scrisă în mod cât se poate de clar, pentru a putea fi înțeleasă de creaturile sale. El a făcut să îi fie scrise și profețiile în așa fel încât ele să poată fi înțelese doar la timpul ales de Dumnezeu, și atunci numai de cei ce îl iubesc. Apostolul Petru le-a scris urmașilor lui Isus Cristos sub inspirație și cu autoritatea pe care i-a

dat-o Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos . (2Pet. 1:1) Petru a fost unul dintre martorii viziunii transfigurării de pe munte și este foarte important să observăm că el a menționat acea viziune în legătură cu interpretarea profețiilor. Acest lucru aruncă lumină asupra timpului când trebuie să fie înțelese profețiile.

Relatarea din Matei 17:1-6 referitoare la transfigurare este aceasta: ”Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte. Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau albe ca lumina. Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.” Văzând imaginea inspiratoare, Petru, adresându-i-se Domnului Isus, a sugerat să construiască acolo trei corturi, dar se pare că cererea sa a fost cu totul ignorată de Domnul. ”Pe când vorbea încă, iată că un nor luminos i-a acoperit cu umbra lui și iată că din nor s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul meu, cel iubit, pe care eu l-am aprobat! De el să ascultați!" Auzind aceasta, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat.”

Se pare acum că transfigurarea a fost un tablou profetic ce a depus mărturie despre înalta poziție a lui Isus și care a prefigurat lucruri mai mari care aveau să vină mai târziu. Deoarece această transfigurare a fost o profeție, adevăratul său sens și importanță aveau să le fie revelate celor din poporul lui Dumnezeu numai la timpul fixat al lui Dumnezeu, pentru ca ei să o interpreteze și să o facă mai clară. Poporului lui Dumnezeu i se dă o mai mare lumină în timpul sfârșitului lumii, în care ne aflăm noi acum, și după ce Isus Cristos este întronat ca și Conducător de drept al pământului. (1Cor. 10:11; Ps. 2:6) Timp de mulți ani s-a știut că Moise a fost un anti-tip al lui Isus Cristos dar până la venirea lui Isus la templul (spiritual) al Domnului, în 1918 e.n., nu s-a știut că ceea ce a scris Moise i se aplică în mod special Domnului Isus și poporului său în timpul când el este la templu. Numai în ultimii ani și de la venirea sa la templu s-a știut că Isus Cristos este acel mare Profet prefigurat de Moise și de care trebuie să fie ascultătoare rămășița credincioasă a urmașilor lui Cristos care mai sunt încă pe pământ, pentru a nu fi distruși. – Fap. 3:21-23

Isus, împreună cu trei dintre discipolii săi credincioși, era pe munte, însă Isus este singura persoană importantă care se afla acolo. El a fost cel ce a apărut cu ”fața strălucitoare ca soarele și veșmintele albe ca lumina.” Este clar că acest lucru avea să-l simbolizeze pe Isus Cristos în timpul când Iehova Dumnezeu avea să îl pună pe tron în calitate de Conducător de Drept al pământului și Justificator puternic al lui Iehova. Această întronare a Domnului Isus a avut loc în 1914. Venirea sa la templu ca mare judecător a fost în 1918. (Mal. 3:1-3) De aceea, viziunea transfigurării îndreaptă atenția spre timpul ales de Dumnezeu pentru a inaugura Împărăția sa cu Isus Cristos pe tron și ca mare Judecător și Justificator al său. Dezvăluirea și înțelegerea viziunii nu putea avea loc până când profeția avea să se împlinească, și de aceea Dumnezeu a ținut-o secretă până la venirea timpului său de a o împlini și a o face cunoscută.

Relatarea, din Matei 17:3, spune: ”Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.” Desigur că Moise și Ilie nu erau efectiv prezenți acolo, deoarece ei

erau morți și învierea încă nu începuse deja, însă Isus care avea să fie ”întâiul născut din morți” (Col. 1:18) era cu adevărat acolo. De aceea Isus a numit ceea ce s-a petrecut acolo o ”viziune”: ”În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: ”Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul omului este înviat din morți”. ” (Mat. 17:9) Viziunea i-a dezvăluit pe Moise și pe Ilie vorbind cu Isus, iar acest lucru avea să indice desigur faptul că acei oameni făcuseră în trecut anumite lucruri care prefigurau lucruri mai mari pe care avea să le facă Isus. Moise a scris o mare parte din profețiile lui Dumnezeu, iar Isus, cu o altă ocazie a spus: ”Moise . . . a scris despre mine.” (Ioan 5:46) Apariția lui Moise în viziune, vorbind cu Isus, a fost ca și cum s-ar fi spus că legea, pe care a primit-o Moise de la Iehova pentru a o transmite israeliților, li se aplică în special urmașilor lui Cristos, care sunt israeliți spirituali; precum și că legământul pe care l-a făcut Dumnezeu cu israeliții din vechime pe câmpiile Moabului prin mâna lui Moise a prefigurat un legământ ulterior, legământul de credință pentru Împărăția cerurilor, pe care Dumnezeu îl face prin Isus Cristos, Mai-marele Moise și cu urmașii săi care sunt chemați la Împărăție; precum și faptul că cei ce vor intra în Împărăție trebuie să respecte cu credință acest legământ și că atunci când Isus Cristos, Mai-marele Moise, vine la templu, fiecare suflet din templul spiritual trebuie să fie pe deplin ascultător de Isus Cristos sau va fi distrus. Această idee este foarte clar sprijinită și de cuvintele lui Petru din Faptele 3:21-23, iar rămășița credincioasă a lui Dumnezeu de pe pământ a învățat aceste adevăruri și a început să le aprecieze după venirea Domnului Isus la templu în glorie și putere.

Ilie a scris anumite profeții și a făcut o anumită lucrare profetică. Aceasta l-a prefigurat pe Isus Cristos și o lucrare pe care avea să o îndeplinească Isus, lucrare care a fost una de pregătire pentru venirea ”mesagerului legământului” lui Dumnezeu la templul lui Dumnezeu. (Mal. 3:1-3) Această lucrare era referitoare în special la restatornicirea marilor și importantelor învățături referitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Aceste adevăruri le-au fost transmise israeliților și apostolilor după prima venire a lui Isus, însă au fost pierdute din vedere după moartea apostolilor și au fost ascunse până când Domnul Isus și-a întors ”fața”, sau atenția, spre lucrurile de pe pământ la scurt timp înainte de venirea sa la templu în 1918. Conversația care a avut loc între Isus și discipolii săi imediat după transfigurare arată că ideea de mai sus este corectă: ”Și discipolii săi l-au întrebat, spunând: ”De ce atunci spun scribii că mai întâi trebuie să vină Ilie?” Și Isus răspunzând, el a zis: ”Ilie, într-adevăr, va veni și va restaura toate.” ” (Mat. 17:10,11) Ioan Botezătorul tocmai își terminase lucrarea, iar lucrarea profetică îndeplinită de Ilie a fost făcută într-o măsură mai mică și de Ioan care, în calitate de predecesor al său, a anunțat venirea lui Isus la prima sa venire. Însă lucrarea prefigurată de Ilie a fost îndeplinită într-un mod complet de Domnul Isus chiar înainte de venirea sa la templu în 1918. Această lucrare a început în jurul perioadei 1874-1878 e.n. și, după ce a îndeplinit lucrarea profetică astfel, Isus Cristos, în calitate de ”mesager al legământului” lui Iehova, a venit imediat după aceea la templu ca împlinire a profeției lui Maleahi. (3:1-3)

Apariția lui Moise și a lui Ilie în viziunea transfigurării profetice nu a avut nici o legătură cu învierea morților, deoarece nu se spune absolut nimic despre înviere, nici direct, nici indirect. Oamenii care au încercat să susțină doctrina falsă a nemuririi sufletului uman și cea conform căreia ”nu există moarte” s-au folosit de această scenă a transfigurării pentru a încerca să demonstreze că Moise și Ilie erau în viață la vremea aceea. Dar alții care s-au opus acestei doctrine false și care au încercat să le dea un răspuns au fost induși în eroare și au tras concluzia că Moise și Ilie reprezentau viitoarea înviere a profeților credincioși din vechime și ”schimbarea” urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos ”într-o clipă, într-o clipeală de ochi”. (Evr. 11:35,39,40; 1Cor. 15:51,52) Este adevărat că Moise este mort și trebuie să aștepte învierea morților, iar Ilie a fost luat într-un car de foc de un vârtej de vânt, însă acest lucru nu are nici o legătură cu scena transfigurării.

Cea mai importantă parte a viziunii transfigurării au fost cuvintele rostite de vocea din ceruri, conform cărora Domnul Isus este Cel aprobat de Iehova și Cel ce este Reprezentantul Principal al lui Iehova pentru justificarea numelui lui Dumnezeu. Vocea din nor a spus: ”Acesta este Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea, ascultați-l.” (Mat. 17:5) Aici Iehova Dumnezeu subliniază, în esență, faptul că Isus Cristos este Marele Preot, Judecător și Rege, căreia întreaga creație trebuie să-i acorde ascultare deplină, deoarece la timpul ales de el, Dumnezeu îl va trimite pe Isus Cristos să fie Justificatorul său și să îi împlinească toate scopurile, lucru care va avea loc atunci când Isus Cristos va fi întronat ca Judecător și Conducător al lumii. Norul din care a ieșit vocea a reprezentat în mod simbolic prezența lui Iehova, iar faptul că norul i-a acoperit pe cei trei apostoli, care erau de față, sugerează și că împlinirea acestei viziuni profetice avea să aibă loc în timpul celei de-a doua prezențe a Domnului. Cuvintele pe care le-au auzit cei trei discipoli rostite de glasul din nor însemna că Isus Cristos își menținuse integritatea față de Iehova. și faptul că Isus îi avertizase că nu trebuiau să spună nimănui despre viziune ”până când Fiul omului va fi înviat din morți” arată că înălțarea lui Isus în poziția de onoare avea să fie după învierea sa, lucruri despre care apostolii au depus mărturie mai târziu. – Fil. 2:5-11; Evr. 5:7-9

În 2Petru 1:13-15, apostolul îi îndeamnă pe cei credincioși lui Dumnezeu să ”menționeze aceste lucruri”. (versiunea *Diaglott*) Este evident că lucrurile care trebuie să fie menționate sunt venirea lui Isus Cristos la templu în calitate de mare Justificator și Judecător al lui Dumnezeu, și necesitatea de a asculta și împlini în totul poruncile sale. În acest moment, apostolul vorbește și despre viziunea transfigurării și îi subliniază importanța spunând: ”Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale. Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când a venit la el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: ”Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.” Și această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram împreună cu el pe muntele sfânt.” – 2Pet. 1:16-18

Apoi, apostolul adaugă: ”Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre” (2Petru 1:19) Voia Petru să spună că cuvântul profeției este mai sigur decât viziunea transfigurării? Sau a vrut el să spună că profeția a fost mai sigură decât declarația apostolului (adică a sa) referitoare la acea viziune? Sau înseamnă cuvintele sale că profeția este mai sigură datorită faptului că transfigurarea a avut loc în acest fel? La aceste întrebări trebuie să dăm răspuns în lumina și în armonie cu alte versete pe care le înțelegem acum.

Dacă profeția scrisă anterior ar fi fost ”mai sigură” decât ceea ce ne învață viziunea transfigurării, atunci de ce a subliniat Petru importanța viziunii transfigurării și necesitatea ca alții să o menționeze? Dacă profeția ar fi fost mai sigură decât declarația lui Petru referitoare la viziune, atunci nu ar mai fi fost nevoie să atragă atenția la ea decât pentru a dovedi sinceritatea lui Petru și cu siguranță că acest lucru nu era necesar. Este evident că adevărata semnificație a cuvintelor lui Petru este aceea că viziunea transfigurării este o confirmare a celor scrise de profeții din vechime la porunca lui Dumnezeu și că atunci când a venit timpul ca viziunea profetică a transfigurării să se împlinescă, atunci avea să vină și timpul când profețiile scrise de cei din vechime aveau să fie înțelese. Această concluzie este sprijinită și de redarea versetului din 2Petru 1:19 de către *Versiunea Americană Revizuită*: ”Și avem cuvântul profeției făcut mai sigur.”

Argumentul adus de Petru este acesta: Profeții din vechime au scris despre venirea lui Mesia în glorie și putere, dar acum avem o viziune a acelei veniri glorioase și trei dintre noi suntem martori la această viziune care vorbește despre ”venirea Domnului Isus cu putere și glorie”. Pentru a scoate în evidență acest lucru, Petru declară că aceasta nu este o istorisire neadevărată, născocită cu măiestrie de către cei trei apostoli sau de alții, ci este adevărul, și că ea confirmă, sprijină și face mai sigure cuvintele pe care le-au scris profeții din vechime. *Versiunea Diaglott* spune: ”Și avem cuvântul profetic confirmat”; adică sprijinit, întărit și făcut sigur. Nu se poate spune că cele spuse de Petru fac o comparație între importanța profețiilor făcute în vechime și cea a scenei transfigurării.

Petru citase anterior din Scripturi: ”Dar cuvântul lui Dumnezeu durează pentru totdeauna.” (1Pet. 1:25) Acum el spune, în esență, că viziunea transfigurării vine în sprijinul profeției, iar atunci când viziunea se va împlini, și profeția va putea fi înțeleasă. Petru știa că împlinirea profeției era absolut sigură deoarece el cunoștea versetele Iehova a spus: ”Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla”; ”Am hotărât și voi și împlini.” (Isa. 14:24; 46:11) Nimic nu ar putea să adauge la Cuvântul lui Dumnezeu sau să scoată ceva din el, ci acesta putea fi confirmat sau dovedit de viziunea care a fost dată pe munte. Cu privire la confirmarea lucrurilor scrise, Pavel a spus: ”Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce l-au auzit, Dumnezeu de asemenea aducându-le mărturie, deopotrivă cu semne și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform voii sale?” (Evr.

2:3,4) Confirmarea care a fost dată de scena transfigurării avea să întărească credința celor care au așteptat și au căutat venirea Domnului Isus cu putere și glorie.

Urmașii lui Isus Cristos trebuie să aibă o anumită cunoștință ca bază pentru credința lor. Până la venirea timpului lui Dumnezeu să le dea o înțelegere a semnificației profeției, ei trebuie să păstreze în minte legea și profețiile lui Dumnezeu, inclusiv scena transfigurării. Se arată că acest lucru este adevărat, deoarece Petru le spune: ”Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre.” – 2Pet. 1:19, *A.R.V.*

Ce semnificație au cuvintele ”până când se crapă de ziuă”? Este sigur că aceste cuvinte înseamnă începutul ”zilei lui Iehova”. Această zi și-a avut începutul atunci când Iehova l-a pus pe Regele său, Isus Cristos, pe tronul său în Sion, eveniment care a avut loc în 1914, atunci când el a fost trimis să domnească în mijlocul dușmanilor săi. (Rev. 11:17,18; Ps. 2:6; 110:1,2) Se pare că Petru nu se aștepta ca profeția să fie înțeleasă în zilele sale și nici pe parcursul vieții oamenilor care trăiau atunci, ci că Cuvântul profeției și mărturia referitoare la el cu privire la aceleași lucruri despre care depusese mărturie și viziunea profetică a transfigurării aveau să fie pentru urmașii lui Isus Cristos asemenea unei lumini într-un loc întunecat, ce strălucește pentru a-i îndruma. Această lumină slabă avea să continue până când ”se crapă de ziuă”, moment când avea să aibă loc o schimbare și să vină o mai mare lumină și o înțelegere mai clară. Între timp, el i-a îndemnat pe frații săi să vegheze și să facă plini de zel tot ce găseau mâinile lor de făcut. Dacă aveau să împlinescă sânguincioși aceste lucruri menționate de el nu aveau să eșueze niciodată. (2Pet. 1:5-7) Ei trebuiau să păstreze în minte faptul că Dumnezeu le-a dat cuvântul său că îl va trimite pe Regele său la timpul stabilit și că ei trebuiau să aștepte Împărăția și să țină ferim la speranța lor, pe care Dumnezeu le-o pusese în față și că trebuiau să se păstreze separați și departe de lumea rea. Dacă aveau să devină neglijenți și indiferenți, aveau să devină orbi și chiar să uite că Isus Cristos murise pentru ei și că fuseseră curățați de păcat, nemaiputând astfel să vadă de departe venirea Regelui și a Împărăției sale.

Atunci când ”se crapă de ziuă”, adică atunci când va veni ziua lui Iehova, o vor vedea oare toți clar? Nu toți cei ce au crezut cândva în Domnul, ci numai cei a căror devotament îi aparține lui Dumnezeu și Împărăției sale. Apostolul spune: ”Până când . . . răsare steaua dimineții în inimile voastre.” ”Steaua dimineții” se referă aici la Isus Cristos, gloriosul Rege. ”Eu, Isus . . . sunt rădăcina și urmașul lui David și steaua de dimineață și strălucitoare.” (Rev. 22:16) Răsăritul ”stelei dimineții” pare să fie legat de venirea sa la templu în 1918, și trimiterea îngerilor săi să îndrume cursul de acțiune al celor de pe pământ care îi sunt pe deplin devotați lui Dumnezeu și Împărăției sale. Profețiile din scripturi le sunt transmise adevăratei biserici și au fost scrise dinainte spre mângâierea celor ce îi sunt devotați Domnului în timpul venirii sale. (1Cor. 10:11; Rom. 15:4) Dumnezeu a

făcut ca profetul său Balaam să spună: ”O stea va ieși din Iacob și un sceptru se va ridica din Israel.” (Num. 24:17) Isus Cristos este ”Steaua strălucitoare a dimineții”, care vestește noua zi, iar Domnul le face de cunoscut semnificația profeției sale numai celor a căror devoțiune a inimii îi aparține lui Dumnezeu și Regelui său, iar aceștia văd. Cuvântul ”stea” reprezintă sau i se aplică unui *prinț*, care este unul dintre titlurile date Fiului preaiubit al lui Dumnezeu. El este ”Prințul Păcii”, pe umerii căruia stă guvernarea lumii. (Isa. 9:6,7) Cei a căror devoțiune îi aparține Regelui și Prințului și care sunt nerăbdători să îl asculte sunt favorizați, primind o înțelegere a profețiilor scrise în vechime. Dacă inima unui om nu îi este pe deplin devotată Regelui, acesta nu poate înțelege și aprecia profețiile.

Având în vedere faptul că Iehova i-a instruit prin apostolul său inspirat pe cei credincioși ai săi să dea ascultare ”cuvântului profeției făcut mai sigur” și să asculte de acesta ”până când se crapă de ziuă și răsare steaua dimineții în inimile voastre”, cine sunt sau unde sunt așa-numiții ”creștini”, buni enoriași ai bisericii, care spun că ”Vechiul Testament” și profețiile sale s-au împlinit la prima venire a lui Cristos sau la scurt timp după aceea și că nu este necesar să studiem profețiile acestea, ci că singurul lucru de care are nevoie ”creștinul” este ”Noul Testament”? Potrivit cu apostolul Petru, acești așa-ziși ”creștini” nu ”fac bine”, ci sunt ”orbi și nu pot vedea”.

Scrisori

”NU AVEȚI NEVOIE DE NICIUN BILET DE LA MINE”

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Deși îmi dau seama că timpul tău este prețios, totuși nu mă pot abține să îți scriu aceste câteva rânduri și să te fac părtaș la binecuvântările pe care ni le-a dat Domnul în timpul mărturiei noastre.

Am rezervat perioada dintre 30 iulie și 6 august pentru lucrare de teren în orașul Kozane, împreună cu alți doi frați. În timpul acestei săptămâni, cu toții am reușit să plasăm multe cărți, însă în ultima zi, când eram gata să ne întoarcem acasă, am fost arestați și duși la secția de poliție, iar acolo, cu amenințări, am fost trimiși la un judecător public în custodie.

Polițistul care ne-a însoțit i-a înmânat acestuia decretul statului care ne interzice cărțile, iar judecătorul a spus că avea să ia o hotărâre judiciară în acea după-masă. Între timp ne-a lăsat să plecăm.

După-masa, judecătorul public l-a chemat pe polițist și i-a spus: ”I-ai adus pe oamenii aceștia la mine ca să-i condamni? Oh, dacă toată Grecia ar fi ca ei! Nu mai sunt alți oameni care să facă în prezent lucrarea lui Cristos. Clericii sunt ipocriți și îi înșeală pe oameni. Ar trebui să-i ocrotiți pe acești oameni și nu să îi hărțuiți.”

Atunci m-am gândit că ar fi bine să îl rog să ne dea un bilet scris, pentru ca polițiștii să nu ne mai poată aresta și duce la secție atât de des, dar el a spus: ”Cărțile acestea pot să circule liber și voi nu aveți nevoie de niciun bilet de la mine, iar dacă vă vor mai aresta, la mine vă vor aduce. Cine sunt eu să împiedic răspândirea cărților judecătorului Rutherford, care conțin întregul adevăr al Bibliei?”

Ne-am luat rămas bun de la el și i-au urat binecuvântările Domnului fiindcă a luat poziție de partea lui Iehova. Astfel, ne-am întors acasă cu mult entuziasm și o mare bucurie cauzată de binecuvântările și ocrotirea Domnului.

Fratele tău martor,
JOHN CATSALIS, *Grecia*.

NAȚIUNEA LUI IEHOVA FACE EXCEPȚIE

Dragă frate Rutherford:

Pur și simplu nu pot să tac și, deși știu că îți voi consuma din timpul tău valoros, trebuie să îți scriu pentru a-ți spune cu cât entuziasm am primit noul pliant de Mărturie și broșura *Guvernare*.

Ce întorsătură a luat acum atacul împotriva dușmanului! Din câte îi amintesc, niciodată în ultimii douăzeci și patru de ani nu a mai avut poporul lui Dumnezeu o astfel de muniție, un astfel de atac atât de direct împotriva părții reale și conducătoare a organizației Diavolului de pe pământ.

Ultima parte din ”Ascunderea adevărului”, începând cu ”Conspiratori” este atât de clară și, privită în legătură cu ”*Guvernare*”, cel mai ascutit atac de până acum, încât cu siguranță că ”acum”, ”cu problema explicată atât de simplu și de clar”, rămășița se va bucura să meargă mai de parte cu și mai mare zel, îndrăzneală și siguranță.

În lumina a ceea ce s-a scris acum cu privire la Ierarhia Romano-catolică, nu ne-am putea aștepta ca o astfel de lumină mai mare din Scripturi cu privire la acest ”lucru animalic” care a înșelat acum toate națiunile pământului, excepție făcând numai națiunea lui Iehova, să îi învăluie și farmece și mai mult pe cei din poporul Domnului?

Dorindu-ți și mai multă favoare și bogate binecuvântări de la Iehova, Dumnezeul nostru, pe măsură ce îi servești cu credință, sunt

Colaboratorul tău în lucrarea Împărăției,
OSCAR H. STANGE, *Maryland*

ACUM ÎNȚELEGEM DE CE

Dragă frate Rutherford:

Îți transmitem salutări în Sion!

Știi că ești o persoană foarte ocupată, dar voiam să îmi iau câteva momente ca să vă vorbesc despre recunoștința mea față de Iehova Dumnezeu și

Justificatorul său, Isus Cristos, pentru minunata lumină pe care “Stăpânirile Înalte” o oferă în prezent poporului pentru numele său, căci am ascultat mesajul oportun pe care l-ați transmis în 2 iunie când ne-ați oferit o înțelegere mai clară a felului în care Iehova își va justifica numele său sfânt. Și, acum, în *Turnul de Veghere* vocea lui Dumnezeu sosește prin această profetie a lui Habacuc, pentru ca să știm mai multe despre scopul lui Iehova.

Explicarea și înțelegerea profetiei sale este cu siguranță o mângâiere și o încurajare minunată pentru poporul său, pentru că putem să înțelegem de ce Iehova permite aceste răutăți fâțișe împotriva poporului său. Toate persecuțiile pe care le primit în această vreme pălesc și par nesemnificative când ne întrezărim străfulgerările puterii sale imense la Armagedon, și cum în acea vreme Iehova ne spune: “intră în încăperile tale unde vei fi în siguranță și închide ușile după tine; ascunde-te doar o clipă până va trece mânia!” arătând minunata ocrotire pe care Iehova o dă celor care îl iubesc.

Inima mea îi mulțumește Lui, cel care s-a plecat atât de jos încât i-a îngăduit uneia ca mine, cândva înstrăinată de el, să am această speranță glorioasă înainte și să-mi ofere privilegiul de a merge printre semenii mei și a cânta spre lauda aceluia nume glorios. Oh, cât de recunoscătoare sunt că avem pusă deoparte o altă perioadă de laudă pentru ca poporul său unit să înainteze împreună ca un zid de netrecut împotriva dușmanului, și să putem ridica sus stindardele Adevărului! Într-adevăr, iubite frate ‘în oasele noastre este un foc’ pe care nu îl putem astâmpăra, ci trebuie să-l transmitem și altora ca să ni se alăture în cântare.

Rugăciunile mele se înalță zilnic pentru dvs., cerând să puteți fi capabil să continuați ca un conducător neînfricat așa cum sunteți. Conducerea dvs. este un impuls care-mi dă putere să mă străduiesc să continui, știind prin exemplul dvs. că o creatură de carne poate face lucrurile pe care Iehova le cere de la poporul său. Îi mulțumesc lui Iehova pentru asemenea exemple, care mă fac capabilă să alerg cu succes și nu doar să mă lupt cu aerul.

Fie ca Dumnezeu din ceruri să vă binecuvânteze și să vă păstreze în grija sa iubitoare și să continue să ne îndrume pe apele liniștite ca să paștem pe pajiștile verzi.

Veghind din turn și așteptând mai multă hrană prețioasă de la masa îndestulată a Domnului, sunt

Sora dvs. în rândurile Domnului,
MARIE OBERG, *Washington*.

M-AM RUGAT ȘI AM PRIMIT

DRAGĂ DOMNULE:

V-am citit toate cărțile și broșurile care explică Biblia, și doresc să-mi exprim recunoștința sinceră pentru serviciul minunat pe care l-ați făcut pentru oameni.

Am douăzeci și doi de ani, și am fost un membru foarte bun al bisericii, am predat chiar la o clasă de băieți la școala de duminică. Am acumulat toată așa-zisa “cunoaștere” pe care o predă biserica, dar mi se părea că rătăcesc în beznă; și totul părea doar repetiția unei povești vechi, până când am obținut unele dintre cărțile dvs. Atunci, mi-am dat seama de frumoasele prefigurări din scrierile Scripturilor. Nu puteam să-i învăț pe elevii mei adevăratul sens al acestor Scripturi (căci nu puteam preda un lucru și crede altul) așa că, după ce am citit “Fugiți acum” mi-am denunțat biserica. Am deschis ochii părinților mei, și mulți dintre prietenii mei înțeleg. M-am rugat să dobândesc o înțelegere a adevărului, și am primit-o. Curând, voi ieși în lucrare. Din nou, vreau să vă mulțumesc pentru minunatul adevăr și clara înțelegere pe care o oferiți oamenilor.

Cu toate laudele pentru Iehova Dumnezeu, și sperând că voi fi mereu un martor credincios, rămân

Frățește al vostru,
WILLARD ELSING, *Kansas*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 NOIEMBRIE 1935

Nr. 21

Cuprins:

**RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR
SAMSON, PARTEA I**

- Pag. 565

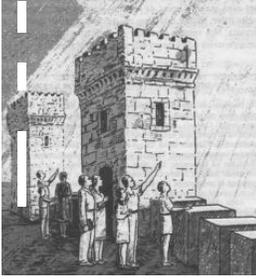
**MAREA MULȚIME ÎL GLORIFICĂ
PE CONDUCĂTORUL POPOARELOR**

- Pag. 580

SCRISORI DE PE TEREN

- Pag. 587

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor acelor care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Noiembrie 1935

Nr. 21

RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR

”Astfel spune Domnul Dumnezeu: “Pentru că filistenii s-au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare, pentru a o nimici din cauza urii vechi. Și voi aduce o mare răzbunare asupra lor cu mustrări furioase; și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi împlini răzbunarea mea asupra lor.” – Ezec. 25:15,17

SAMSON, PARTEA I

Iehova aduce pedeapsa asupra dușmanilor săi pentru ca numele și Cuvântul său să poată fi justificate. Toți trebuie să știe că Iehova este suprem, mai presus de oricine și că înainte de el nu este nimeni. Acele creaturi care se ridică împotriva lui Dumnezeu și încearcă să influențeze executarea scopurilor sale sunt mândre și îngâmfate. Mândria și lăcomia au cauzat căderea lui Lucifer și l-au făcut ”Șarpele cel vechi”, care i se opune lui Dumnezeu. Toți cei ce se pun împotriva lui Dumnezeu sunt sămânța Șarpelui. Toți aceștia sunt mândri, aroganți și lacomi, iar sfârșitul lor este distrugerea. Iehova își face cunoscută supremația pedepsindu-i pe cei mândri. ”El împarte marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa el străpunge pe cel mândru.” (Iov 26:12) ”Fiecare om îngâmfat în inimă este urâciune pentru Domnul; deși merge mână în mână, el nu va rămâne nepedepsit.” (Prov. 16:5) ”Domnul va dărâma casa celui mândru.” (Prov. 15:25) Cei mândri sunt cei care se comportă cu insolență înaintea Domnului. Toți cei ce se opun executării scopurilor lui Iehova sunt mândri, insolenți și aroganți.

2. Oamenii l-au batjocorit cu ignoranță pe Dumnezeu și i-au defăimat numele sfânt acuzându-l pe Dumnezeu de faptul că el i-ar fi făcut plini de răutate pe israeliți să atace și distrugă alte popoare ale altor națiuni. Iehova a făcut să fie purtat un război distrugător împotriva amaleciților și a altor popoare asemănătoare deoarece acestea au încercat să împiedice poporul ales al lui Dumnezeu să îi împlinească scopul de a intra în țara promisă. Alții au spus în mod eronat că amaleciții, filistenii și alte popoare asemănătoare se aflau sub condamnarea la moarte și de aceea faptul că au fost executați nu a fost o nedreptate. O astfel de concluzie nu ar putea fi corectă deoarece numai Adam a fost condamnat la moarte și toți urmașii săi au moștenit moartea de la el. Dacă Dumnezeu i-ar fi făcut pe israeliți să-i ucidă pe amaleciți, pe filistenii și pe alții numai fiindcă aceștia se aflau sub condamnarea la moarte, atunci toți ceilalți oameni ar fi pierit cu mult timp în urmă din același motiv. Unii membrii ai rasei umane au fost foarte binecuvântați

de Iehova și au fost subjugați de moarte datorită păcatului moștenit în același fel ca și filistenii. Dar filistenii au fost distruși din alt motiv.

3. Din momentul răzvrătirii lui Lucifer, Iehova și-a anunțat scopul de a-și justifica numele, iar el nu ar fi putut face acest lucru și în același timp să le permită dușmanilor săi să continue să trăiască. Toate creaturile care nu au vrut ca Iehova să își împlinească scopurile s-au dovedit a fi dușmani ai lui Dumnezeu. Israelii au fost poporul ales pentru împlinirea scopului lui Iehova și li s-a poruncit de El să facă anumite lucruri. Amaleciții, filistenii și alții au încercat cu bună știință și cu răutate să împiedice împlinirea scopurilor lui Dumnezeu cu privire la poporul său ales, iar în acest scop i-au atacat pe israeliți și au luptat împotriva lor, astfel că ei au luptat chiar împotriva lui Dumnezeu. Amaleciții au luptat împotriva Israelului pentru a-l împiedica să ajungă în țara promisă și de aceea este scris: "Și Domnul i-a spus lui Moise: "Scrie aceasta ca amintire într-o carte și repetă în urechile lui Iosua pentru că voi șterge cu desăvârșire amintirea lui Amalec de sub ceruri." (Ex. 17:14) Filistenii făceau parte din sămânța Șarpelui care lupta împotriva israeliților și încerca să îl împiedice pe Dumnezeu și scopurile sale cu privire la ei.

4. Motivul pentru care au fost pedepsite popoarele din vechime care li s-au împotrivit israeliților poate fi văzut și apreciat acum de cei ce îi sunt devotați lui Iehova. Deoarece israeliții erau poporul ales al lui Dumnezeu, lucrurile care li s-au întâmplat lor au simbolizat lucruri și mai mari care aveau să se întâmple mai târziu, "acestea li s-au întâmplat ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii." (1Cor. 10:11) Poporul lui Dumnezeu trebuie să păstreze mereu în minte cuvintele inspirate care urmează: "Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță." – Rom. 15:4

SAMSON

5. Cartea biblică Judecători, capitolele treisprezece la șaisprezece inclusiv, conține o relatare despre Samson și faptele sale, dintre care cele mai notabile sunt următoarele: Uciderea unui leu cu mâinile goale; uciderea a treizeci de filistenii; ruperea lanțurilor puternice cu care a fost legat, lupta sa cu filistenii în care s-a folosit de o falcă de măgar drept armă; ducerea cu mâinile goale pe munte a porților orașului Gaza, și în cele din urmă dărâmarea templului filistenilor, care a dus la moartea a mii dintre ei. Criticii moderni denunță aceste fapte ale lui Samson ca mit și discreditează cu totul relatarea biblică a acestora. Alții care au dorit să creadă relatarea biblică despre Samson au tras concluzia că relatarea a avut doar scopul de a-i învăța pe creștini anumite lecții de dezvoltare de caracter și de stabilitate. Ambele concluzii sunt eronate. Faptul că relatarea este consemnată în Cuvântul lui Dumnezeu este o dovadă clară ce arată că acesta nu este un mit, ci este autentică, făcută la îndrumarea Celui Preaînalt și că se leagă de scopul său neschimbător. Mai mult, această relatare nu a fost scrisă doar cu scopul de a învăța anumite lecții ca exemple care să fie urmate de alții, ci potrivit regulii divine, ea a

fost scrisă dinainte cu scopul precis de a-i ajuta pe cei peste care vine sfârșitul lumii, pentru ca ei să poată avea speranță.

6. Relatarea lui Iehova despre Samson și faptele sale este relatarea unei drame profetice, consemnată cu scopul de a-i arăta rămășiței poporului lui Dumnezeu de pe pământ din prezent siguranța răzbunării sale care va fi executată în curând împotriva dușmanilor lui Dumnezeu. Filistenii erau o parte a seminței Șarpelui și, de aceea, dușmanii lui Dumnezeu. Filistenii și-au manifestat cu dispreț opoziția nelegiuită împotriva lui Dumnezeu, încercând să îi distrugă poporul ales, israeliții. Acea opoziție și ură înverșunată împotriva poporului lui Dumnezeu a început în zilele lui Isaac și a continuat până când Filistenii au pierit de pe pământ. (Gen. 26:18-21) David a câștigat victoria decisivă asupra filistenilor cu două ocazii diferite, pe care le menționează profetul lui Iehova cu mult timp mai târziu, și care au fost bătăliile de pe muntele Perașim și de pe muntele Ghedeon. (2Sam. 5:18-25) La multă vreme după ce filistenii au fost cu totul înfrânți, dezonozați și distruși ca națiune, Iehova a făcut ca profetul său Ezechiel să profetească și să spună: "Astfel spune Domnul Dumnezeu: "Pentru că filistenii s-au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare, pentru a o nimici din cauza urii vechi . . . Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu muștrări furioase; și vor cunoaște că eu sunt Domnul, când voi împlini răzbunarea mea asupra lor". (Ezec. 25:15-17) Iehova adaugă apoi că el își va manifesta răzbunarea împotriva filistenilor pentru ca "ei să știe că eu sunt Domnul". Această profecie a lui Ezechiel, scrisă cu mult timp după ce filistenii fuseseră cu totul învinși, arată că ceea ce li s-a întâmplat israeliților în ceea ce privește filistenii prezice un eveniment și mai mare și mai important care se va petrece la sfârșitul lumii, timp în care trăim noi acum și când Dumnezeu declară că toți vor ști că el este Iehova, Cel Preaînalt. Noi așteptăm acum cu încredere să avem o înțelegere a lui Samson și a faptelor sale consemnate în relatarea divină.

ACTORII

7. Ca ajutor în studiul acestei drame profetice a lui Samson vom nota mai întâi aici actorii proeminenți; rolul pe care l-a jucat fiecare și ce reprezintă profetic. Manoah, tatăl lui Samson, îl reprezintă în această dramă pe Iehova Dumnezeu; femeia sau soția lui Manoah joacă rolul femeii lui Dumnezeu, adică organizația sa universală, care dă naștere fiilor Domnului care compun casa sa regală.

8. Samson îi reprezintă în profecie pe fiii lui Iehova Dumnezeu întrutotul devotați lui, care continuă să-i fie credincioși până la moarte.

9. "Un leu tânăr" pe care Samson l-a ucis cu mâinile goale reprezintă la început justiția și mai apoi joacă rolul așa-zisului cler protestant, care se opune mesajului lui Dumnezeu și se abuzează de mesagerii săi.

10. Filistenii din dramă joacă rolul clerului romano-catolic în particular, și în general al tuturor celor care conspiră sub puterea și influența ierarhiei, le sunt complici și îi ajută la persecutarea poporului lui Dumnezeu. Rolurile jucate de alți

actori vor fi prezentate pe măsură ce înaintăm în examinarea consemnării divine a dramei.

DRAMA

8. Ziua persecuțiilor crude îndreptate împotriva poporului lui Dumnezeu a sosit acum, iar bunătatea Tatălui este manifestată în continuare față de cei care îl iubesc și îi servesc prin faptul că le oferă o înțelegere a acestor ilustrații profetice cu scopul ca rămășița să poată continua răbdătoare în serviciu și binefacere, pentru ca să găsească mângâiere în Scripturi și ca speranța lor să fie tare, și ca să poată continua să-l laude pe Iehova. Pare potrivit, deci, să analizăm cu grijă și în rugăciune întreaga relatare biblică așa cum ne este prezentată în cartea Judecători, capitolele treisprezece - șaisprezece inclusiv, pe care studentul va face bine să le citească în acest sens.

12. Israeliții erau poporul de legământ al lui Dumnezeu și au încuviințat să împlinească voința sa, și prin acest lucru i-au prefigurat pe cei de pe domeniul “creștinătății” care pretind că cred în Domnul Isus Cristos și că îi servesc lui Iehova Dumnezeu, și care sunt așadar sub un jurământ implicit de a împlini voința lui Dumnezeu. “Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii lui Domnului, și Domnul i-a dat în mâna filistenilor patruzeci de ani.” – Jud. 13:1.

13. Tot astfel, “creștinătatea” a mers pe calea ce rea, nesocotind poruncile lui Dumnezeu și a făcut pe placul lui Satan, implicându-se în politică și alte asemenea lucruri, și s-a îngrijit de lucrurile ce țin de interesele ei egoiste. “Calea nebunului este dreaptă în proprii lui ochi, dar cel ce dă ascultare sfatului este înțelept.” (Prov. 12:15) “Este o cale ce i se pare dreaptă omului, dar la sfârșitul ei sunt căile morții.” (Prov. 14:12) “Omul drept cu înțelepciune ia aminte la casa celui stricat, dar Dumnezeu răstoarnă pe cei stricați din cauza stricăciunii lor.” – Prov. 21:12.

14. Dumnezeu i-a avertizat pe israeliți că îi va da în mâinile dușmanilor dacă vor fi necredincioși legământului făcut, și iată-i acum sub puterea dominatoare a filistenilor, popor care a abuzat de israeliți. Filistenii nu erau descendenții lui Sem, ci ai lui Ham, și au migrat din Egipt și au ocupat teritoriul aflat de-a lungul coastei estice a Mediteranei, la vest de teritoriul alocat de Dumnezeu israeliților lor (Gen. 10:6; 13, 14; Amos 9:7) Filistenii erau un popor de negustori care făceau comerț pe mare. Ei erau lacomi, aspri și cruzi. Erau copiii Diavolului, îl reprezentau și îi împlineau voia, fie că știau sau nu. Așa cum Dumnezeu i-a permis Diavolului să rămână și să continue să-și exercite puterea asupra omului, tot astfel i-a lăsat și pe filistenii în Palestina ca încercare pentru israeliți și le-a oferit prin aceasta un prilej de a-și dovedi integritatea față de El, lucru pe care israeliții l-ar fi făcut dacă le-ar fi rezistat cu fermitate filistenilor. Ei nu putea să facă compromisuri cu filistenii și să-și mențină totodată integritatea față de Iehova. (Jud. 3:1-4) Acest lucru se corelează cu ce i-a spus Dumnezeu Diavolului și lui Faraon, care îl reprezenta pe Diavol. (Ex. 9:16) De vreme ce

enunțul precedent rostit de profetul Ezechiel era unul profetic, care făcea referire la un moment ulterior, și această profecie se va împlini la sfârșitul acestui sistem, de care suntem foarte aproape acum, trebuie să ne așteptăm ca Dumnezeu să arate poporului său niște dovezi concrete care se potrivesc și dovedesc astfel împlinirea profetiei.

15. Principalul scop al împlinirii profetiei este justificarea numelui lui Iehova; așadar Domnul face să se împlinească profetia într-o perioadă de timp când dorește să-și exprime răzbunarea împotriva dușmanilor săi. Filistenii au ieșit din Egipt și au intrat în țara Palestinei; astfel ei reprezentau un popor care la exterior părea să fi ieșit din lume, căci Egiptul reprezenta sistemul sau lumea, și care pretindea că se închină la Dumnezeu dar de fapt se închina și îl venera pe Diavol. Ei sunt cei care pretind cu ipocrizie că îi servesc lui Dumnezeu și care se opun amarnic și persecută adevăratul popor al lui Dumnezeu. Dovezile istorice indiscutabile dovedesc dincolo de orice îndoială că Filistenii reprezentau în particular clerul romano-catolic; și considerăm potrivit să prezentăm aici unele dintre dovezi, care pot fi găsite în cele mai importante enciclopedii din lume.

16. Organizația romano-catolică pretinde cu îndrăzneală că a ieșit din lume, reprezentată simbolic de Egipt, și că este reprezentanta lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos; această organizație operând cu numele și în stilul unei organizații religioase. Corpul vizibil care conduce organizația bisericească este ierarhia romano-catolică, care își are sediul la Vatican, Roma. Cuvântul “ierarhie” înseamnă putere și autoritate în domeniul lucrurilor sacre (*Webster*). Ierarhia romano-catolică este alcătuită dintr-un corp de bărbați numiți “ecleziaști” și care constituie o formă de guvernare, care exercită autoritate peste alții care se asociază organizației bisericii catolice; iar ierarhia încearcă să controleze afacerile politice ale națiunilor de pe pământ. Politica ierarhiei este de fapt a conduce pământul. Aceasta pretinde mințind că este o instituție divină, când de fapt este creatura vizibilă și reprezentanta de frunte a Diavolului pe pământ. Cităm următoarea definiție a Ierarhiei din *Encyclopaedia Britannica*: “O ordine și știință sacră, asimilată cât se poate de mult condiției divine, și elevată la rangul de imitație a lui Dumnezeu proporțional cu luminările divine ce-i sunt oferite.” (Vol. 13) Autorii săi susțin că ierarhia este copiată după ordinea lui Dumnezeu și încearcă să-l imite pe Iehova în fiecare parte a organizației sale. Descrierea biblică a organizației rele a lui Satan se potrivește perfect celei făcute Ierarhiei romano-catolice. “Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.” (Efes. 6:12) Astfel, poporul lui Dumnezeu de pe pământ este asaltat de Diavol din fiecare parte a organizației sale, vizibilă și invizibilă. Prin fraudă, înșelăciune, persecuție și asuprire Diavolul încearcă să-i îndepărteze pe toți de Iehova Dumnezeu, și se folosește cu subtilitate de Ierarhia romano-catolică pentru a-și atinge scopul.

17. Papa este doar cu numele capul organizației Ierarhiei. Ierarhia este adevăratul cap și îi dictează papei ce să spună și să zică. Ordinul Iezuiților este

agenția secretă a Ierarhiei și îndeplinește sau execută ordinele și comenzile ei. Iezuiții s-au strecurat și viermuiesc în fiecare organizație din lume. Fiind serviciul secret al Ierarhiei, mulți dintre ei pretind că sunt protestanți și își asumă poziții de miniștri în organizațiile bisericesti protestante. Alții intră în ordinul masonic și alte organizații de acest fel și acționează ca spioni pentru Ierarhie. Unul dintre principalele obiective ale Ierarhiei este să controleze toate națiunile de pe pământ, iar organizația de tip serviciu secret a Iezuiților duce la îndeplinire multe planuri malefice pentru a atinge tocmai acest scop. Unul din mijloacele de operare este ca Ierarhia să organizeze agitatori care să se opună guvernului aflat la putere, organizații precum cele numite comuniste, și apoi Ierarhia dă zvon în țară și strigă că comuniștii sunt pe cale să răstoarne guvernul; și, sub camuflajul acestui țipăt, care îi sperie pe oamenii de rând, Ierarhia folosește această teamă ca pretext pentru a face ca altă organizație să obțină controlul asupra guvernului. Exact asta s-a întâmplat în Germania. Ierarhia i-a organizat pe comuniști, și i-a folosit ca să terorizeze Germania; și apoi i-a organizat pe naziști și prin intermediul lor a obținut controlul asupra guvernului. Apoi Ierarhia a intrat într-un concordat sau acord cu naziștii cu privire la Germania. Acest concordat a fost recunoscut de presa publică în ultimele câteva săptămâni. Atragem aici atenția poporului lui Dumnezeu la aceste lucruri pentru ca să vadă mai clar cum Iehova a prezis cu mult timp în urmă organizația rea care va persecuta poporul său în zilele din urmă și în cel fel se va purta cu ei la sfârșitul sistemului.

18. Scripturile dezvăluie clar că Avraam a fost folosit pentru a-l reprezenta pe Iehova Dumnezeu și că fiul său Isaac îl reprezenta pe Unsul lui Dumnezeu, Isus Cristos, și membrii credincioși ai casei sale. Apa este un simbol al adevărului care menține și susține viața. Avraam a săpat fântâni pentru ca oamenii din vremea sa să aibă apă care să îi mențină în viață. Iehova Dumnezeu a oferit ‘fântânile de apă ale salvării’ pentru ca poporul său să fie susținut de ele. (Isa. 12:3) Filistenii, reprezentării Diavolului, au oprit fântânile pe care Avraam le-a săpat. Isus Cristos, Mai-Marele Isaac, a deschis ‘fântânile salvării’ atunci când a venit pe pământ și fiecare care a auzit și a ascultat cuvântul său s-a grăbit spre acea apă dătătoare de viață și a încercat să țină fântânile deschise pentru ca semenii săi să poată să se adape la ele. – Ioan 4:13, 14; 18:37. (Comparați aici cu Geneza 26:17-22).

19. Toți urmașii adevărați și credincioși ai lui Isus Cristos, Mai-Marele Isaac, au încercat cu zel să-i învețe adevărul pe semenii lor. Diavolul s-a opus mereu vestirii adevărului pentru oameni, și Ierarhia romano-catolică a fost și este principalul său instrument cu care ascunde adevărul și îi ține pe oameni departe de el. Inchiziția crudă, rea și diavolească a fost creată și folosită de Ierarhie vreme de mulți ani în multe locuri de pe pământ, și este folosită încă într-o formă mai rafinată pentru a-i ține pe oameni în ignoranță față de adevăr. Doar instituții diavolești care pretind că sunt de la Dumnezeu dar de fapt sunt unelte ale Diavolului ar fi putut reuși vreodată să-i țină pe oameni în ignoranță și necunoaștere a marilor ape ale adevărului, care sunt atât de esențiale pentru viața și fericirea creaturilor umane. Așa cum filistenii au hărțuit poporul de legământ al lui

Dumnezeu în Palestina, tot astfel cei prefigurați de ei, adică Ierarhia romano-catolică și marionetele ei au hărțuit permanent poporul lui Dumnezeu și continuă să o facă și azi, cu scopul de a-i ține pe oameni în ignoranță și necunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu, permițându-i astfel Diavolului să-și ducă la împlinire provocarea sfidătoare de a-i îndepărta pe toți oamenii de Dumnezeu.

20. Trebuie să sosească timpul când Dumnezeu își va începe operațiunile de eliberare a poporului de legământ al său de sub asupritorii lor cruzi. Așadar, Dumnezeu a pregătit o cale prin care să-l aducă pe Samson pe scenă, în acțiune, pentru a-l folosi ca să prefigureze începutul eliberării celor care îl iubesc și servesc pe Iehova. “Și a fost un anumit bărbat din Țoreea, din familia daniților, al cărui nume era Manoah; și soția lui era stearpă și nu năștea.” – Jud. 13:2.

21. Drama se deschide cu Manoah și soția sa apărând mai întâi pe scenă. Numele de Manoah înseamnă “odihnă; loc de odihnă; sau dătător de daruri”. Iehova Dumnezeu este cel ce dă odihnă poporului său, și de la el vin toate darurile bune și perfecte. Manoah pare să-l reprezinte aici pe Iehova Dumnezeu. “Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace” (Ps. 29:11) “Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu, căci Domnul ți-a făcut bine.” (Ps. 116:7) Iehova a dat Israelului pace și odihnă prin fiul lui Manoah vreme de 20 de ani. (Jud. 15:20; 16:31) Odihna lui Iehova este în organizația sa principală, al cărei conducător este Isus Cristos. “Fiindcă Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a lui: "Acesta este odihna mea pentru totdeauna, aici voi locui, căci am dorit aceasta.” – Ps. 123:13, 14.

22. La Manoah se face referire ca “la un bărbat din țara lui Țora” pentru că era un om credincios care căuta să cunoască și să împlinească voința lui Dumnezeu (Jud. 13:8) Devotamentul și credința sa în Iehova este demonstrată de felul în care dezaprobă orice pare contrar legii lui Dumnezeu. El era în favorul lui Iehova, iar acest lucru este demonstrat de faptul că Dumnezeu a ascultat și a răspuns rugăciunii lui Manoah. (versetul 9) Manoah era din orașul Țora, unul dintre orașele aproape de granița teritoriului ocupat de seminția lui Dan. Orașul Timnat se afla doar la vreo cinci kilometri depărtare și era ocupat de filistenii (Jud. 14:1-4; 15:6) Zona din jurul Țorei era una dintre principalele regiuni producătoare de vin din Palestina, ceea ce făcea firește ca oamenii să bea vinul pe care îl făceau. Numele “Țora” înseamnă “înțepător; viespe”. Manoah se trăgea din acel oraș, și era din familia sau seminția lui Dan. Numele *Dan* înseamnă “arbitru sau judecător”. A sosit timpul ca Iehova să-și justifice cuvântul său profetic cu privire la seminția lui Dan, așa cum a fost profețit de Iacov. “Dan, unul dintre semințiile lui Israel, își va judeca poporul [prin descendentul lui, Judecătorul Samson]. Dan [prin Samson] va fi un șarpe la marginea drumului [cel ce pândește ca să aducă nenorocirea peste dușmanii lui Dumnezeu], o viperă cu corn la marginea cărării [viperele sunt surde; așadar simbolizează pe cineva care refuză să audă și să fie influențat de farmecele lui Satan; vezi Psalmul 58:4,5], care mușcă de călcâie calul [organizația de război a lui Satan], iar călărețul cade pe spate [agențiile înălțate ale lui Satan]. Da, [poporul lui Dumnezeu de pe pământ] voi aștepta salvarea de la tine [prin

judcătorul tău], o, Iehova!” (Gen. 4:(16-18) “Despre Dan a spus: Dan este un pui de leu; el va sări din Basan” – Deut. 33:22.

23. Filistenii erau un popor mândru, trufaș și obraznic și erau de o răutate disperată. Iehova este cel care oferă mijloacele prin care să fie loviți și muștrați cei mândri (Iov. 26:12) Aici, Iehova făcea pregătiri pentru a-l aduce pe Samson să-l lovească pe dușman și să înceapă eliberarea Israelului. Nu ni se precizează numele soției lui Manoah, dar este numită “soția” lui, și se menționează că era stearpă. Astfel, ea corespunde descrierii femeii lui Dumnezeu, adică a organizației lui descrisă de Isaia, care la timpul convenit va deveni mama tuturor copiilor lui Dumnezeu. (Isa. 54:1-13) Așa cum Iehova a avut un timp fixat pentru a-l aduce în existență pe copilul Samson, care avea să înceapă eliberarea poporului său, tot astfel a avut și un timp fixat pentru ca mesajul său să plece înainte ca să-i pregătească drumul pentru a veni la templul său și a-și elibera poporul. (Mal. 3:1-3) Femeia sau organizația lui Dumnezeu nu putea zămisli decât la timpul fixat al lui Iehova. Începând cu Rusaliile și ulterior, adevărații urmași ai lui Isus Cristos au așteptat revenirea lui, și acesta era principalul lucru care le atrăgea atenția. În jurul anului 1847, adevărații urmași ai lui Isus Cristos au început să-și fixeze atenția asupra celei de-a doua veniri a lui Isus Cristos, și după aceea s-au publicat multe scrieri pe această temă. (vezi *Turnul de Veghere* din februarie 1881, pg. 3, 4).

23. Iehova și-a trimis îngerul ca să-i informeze pe cei din organizația sa despre Eliberatorul care va veni: ”Și îngerul Domnului i s-a arătat femeii și i-a spus: ”Iată acum, tu ești stearpă și nu naști, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu.” (Jud. 13:3) Îngerul i s-a arătat femeii cam cu nouă luni înainte de nașterea lui Samson, perioadă în care femeia trebuia să respecte poruncile ce i-au fost date, și anume: “Și acum ia seama, te rog, și să nu bei vin, nici băutură tare și să nu mănânci vreun lucru necurat, pentru că, iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va trece pe capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pântece; și el va începe să elibereze pe Israel din mâna filistenilor.” – Jud. 13:4, 5.

25. Din momentul conceperii până la nașterea copilului, femeia trebuia să respecte cu strictețe poruncile ce i-au fost date, pentru a naște un copil vrednic de scopul lui Iehova. Copilul trebuia să fie un nazireu pentru Dumnezeu încă din pântece. Legea lui Dumnezeu cu privire la nazirei este: ” Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: ”Când, fie un bărbat, fie o femeie, se vor separa ca să facă o promisiune de nazireu, să se separe Domnului, el să se separe de vin și băutură tare și să nu bea delic oțet din vin, sau oțet din băutură tare, nici să nu bea vreo licoare din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau uscați. În toate zilele separării sale să nu mănânce nimic din ceea ce este făcut din vița de vie, de la sămburi până la pielită. În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în care el s-a separat pentru Domnul, va fi sfânt și să lase șuvițele părului capului său să crească. În toate zilele cât este el separat pentru Domnul, să nu vină la niciun trup mort. El să nu se facă necurat nici pentru tatăl său, nici pentru mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa, când ei mor, deoarece consacrarea Dumnezeului său este asupra

capului său. În toate zilele separării sale el este sfânt pentru Domnul.” – Num. 6:2-8.

26. Comentatorii biblici au afirmat în general că Samson a depus jurământul de nazireu, dar nu există dovezi care să sprijine această concluzie. Femeia, mama sa, este cea căreia i s-a poruncit să respecte toate cerințele legii cu privire la nazirei: “Căci copilul va fi un nazireu al lui Dumnezeu de când va ieși din pântece”, lucru care arăta că, practic, copilul nu avea nimic de-a face cu aceasta. Femeia trebuie să se supună poruncii sau obligației care îi este impusă, iar acest lucru dovedește că niciun lucru nu îi este plăcut lui Dumnezeu în afară de cele ce implică devotament integral și deplin față de el. Mai mult, dovedește că femeia trebuie să dea naștere unui copil care este întrutotul aparte și consacrat lui Dumnezeu, de la naștere și până la sfârșitul vieții sale. Copilul nu ar fi putut să se consacre lui Dumnezeu și să depună un jurământ înainte să se nască. Acest lucru dovedește că Femeia lui Dumnezeu, adică organizația sa, dă naștere doar celor care sunt complet separați de lume și devotați lui Iehova. Nu există alternativă. Devotiunea lor pentru Dumnezeu trebuie să fie completă și să fie total și deplin separați de lume, aparte pentru Dumnezeu, iar acest lucru trebuie realizat încă de când sunt zămisliți ca fii ai lui Dumnezeu. “Și toți copiii tăi vor fi discipoli ai Domnului; și mare va fi pacea copiilor tăi.” (Isa. 54:13) Toți cei care sunt învățați de Dumnezeu trebuie să fie separați deplin de lume pentru el; altminteri nu ar fi învățați despre Iehova. Faptul că Samson nu putea să-ți tundă părul fără să piardă favorul lui Iehova arată că fiii femeii lui Dumnezeu nu pot să se devoteze doar parțial lui Iehova, ci trebuie să îi fie total și complet devotați. Așa cum rolul jucat de Samson în drama profetică este unul important, la fel se pune accentul și pe importanța părului său lung, și de aceea trebuie să rezulte că acesta reprezenta ceva foarte adecvat și potrivit pentru adevărații urmași ai lui Isus Cristos care vor fi pe pământ la sfârșitul sistemului.

27. Porunca lui Dumnezeu pentru femeie era “Copilul va fi un nazireu al lui Dumnezeu de când va ieși din pântece”; însemnând că trebuia să fie separat, consacrat și devotat lui Dumnezeu încă de la naștere sa; și de aceea Iehova a spus: “El va lua conducerea ca să-l salveze pe Israel din mâna filistenilor”. În acest moment al dramei Samson apare în scenă pentru a-i reprezenta pe cei care au început să elibereze poporul lui Dumnezeu de sub cei prefigurați de filistenii și care au realizat acest lucru declarând cu credință Cuvântul lui Dumnezeu și făcând cunoscută puterea și marele nume al lui Dumnezeu. Lucrarea de izbăvire deplină a Israelului de sub filistenii a fost realizată de David, în particular în două mari bătălii, cea de la muntele Perașim și alta la Gabaon, la care face referire Iehova prin profetul său, și care prefigurează mai-marea izbăvire sau eliberare ce va fi realizată prin Isus Cristos, Mai-Marele David. – Isa. 28:21.

28. În armonie cu acest lucru, din jurul anului 1878 Isus Cristos a început să pregătească calea înaintea lui Iehova, și și-a trimis urmașii credincioși ca să declare scopul lui Iehova de a-i izgoni complet pe toți dușmanii săi și a-și întemeia Împărăția dreptății.

29. Informația primită de femeie, mama lui Samson, a fost transmisă imediat de ea soțului ei. ” Atunci femeia a venit și i-a spus soțului ei, zicând: "Un om al lui Dumnezeu a venit la mine și înfățișarea lui era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar nu l-am întrebat de unde era, nici nu mi-a spus numele său. Ci mi-a zis: "Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici să nu mănânci vreun lucru necurat, căci copilul va fi un nazireu pentru Dumnezeu din pântec, până în ziua morții sale.” – Jud. 13:6-7.

30. Acest lucru nu înseamnă că organizația lui Dumnezeu trebuie să îi spună ce se va petrece, dar ar sugera următorul lucru: că organizația universală a lui Dumnezeu este în deplină și completă armonie cu voința lui Iehova. Scopul anunțat al lui Iehova a fost să zămislească o “sămânță” prin femeia sa, adică prin organizația sa, sămânță care îl va distruge pe dușman. (Gen. 3:15) Acea sămânță trebuie să fie complet și deplin devotată lui Iehova. Femeia i-a repetat soțului ei cuvintele pe care le-a auzit, și anume: “Căci copilul (trebuie) să fie un nazieru al lui Dumnezeu de când va ieși din pântec și până la moartea sa”; și acest lucru înseamnă că aceia care vor juca un rol în eliberarea poporului lui Dumnezeu de sub organizația rea a lui Satan trebuie să fie în întregime și cu totul credincioși lui Dumnezeu, până la moarte. – Rev. 2:10.

31. Isus Cristos a fost întrutotul și complet supus lui Dumnezeu, chiar și până la cea mai infamă moarte pe care a îndurat-o și, datorită credinței și loialității sale a primit marea și înalta poziție de “autor al salvării eterne” și de mare Eliberator și Justificator al numelui sfânt al lui Dumnezeu. (Fil. 2:7-9; Evr. 5:7-9) Toți cei care sunt născuți din femeia lui Dumnezeu trebuie să fie, la rândul lor, credincioși până la moarte dacă doresc să joace un rol în justificarea numelui lui Iehova. Un om poate fi sedus temporar de dușman și apoi să se căiască repede și să primească iertare; dar separarea de Domnul înseamnă că va sfârși în cele din urmă nimic. Jurământul de nazireu depus de mamă arată așadar că organizația lui Iehova va avea pe pământ doar un popor care este întrutotul și complet devotat lui Iehova. Credința trebuie să înceapă încă de când persoana se naște din organizația lui Dumnezeu și să continue pentru totdeauna, până la moartea sa.

RUGĂCIUNE CĂTRE IEHOVA

32. În acest moment al dramei, Manoah a jucat rolul celor care se încred pe deplin în Iehova Dumnezeu și se bazuie pe el. El nu știa că cel ce i-a apărut soției sale era îngerul Domnului. (versetul 16) Manifestându-și credința în Iehova Dumnezeu, Manoah s-a rugat: “Atunci Manoah a implorat pe Domnul și a spus: “O, Domnul meu, să mai vină la noi omul lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște.” – Jud. 13:8

33. Manoah a crezut sincer că mesajul pe care l-a primit prin intermediul soției sale era adevărat și a dorit să fie învățat și mai mult și, asemenea tuturor oamenilor credincioși, el a recunoscut că adevăratul său Învățător era Dumnezeu.

Prin cuvintele sale, el a arătat că era pe deplin convins că femeia sa stearpă putea să devină fertilă numai dacă Dumnezeu îndeplinea acest lucru și că ea avea să nască un fiu prin puterea lui Iehova, iar el dorea să fie îndrumat pe calea cea dreaptă în ceea ce privește modul în care trebuia să își facă și el partea. Acest lucru a fost în armonie cu regulile clare ale lui Dumnezeu. (Prov. 3:5,6) Promisiunea lui Iehova a fost împlinită față de Manoah: ”Și Dumnezeu a dat ascultare la vocea lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu a venit din nou la femeie pe când ședea ea în câmp; dar Manoah, soțul ei, nu era cu ea.” (Jud. 13:9) Îngerul a venit din nou la femeie, venind mai întâi la ea deoarece ea putea să îl recunoască ca fiind aceeași creatură care îi apăruse și mai înainte. Relatarea spune că femeie ”ședea pe ogor” când a apărut îngerul, sugerând astfel că cei din organizația lui Dumnezeu sunt mereu în serviciul său, deci ”pe ogor”.

34. Fără îndoială că Manoah s-a rugat cu voce tare în prezența soției sale, iar ea avea credință că reparația omului era un răspuns la acea rugăciune și că mesagerul avea să aștepte până când ea îl va aduce și pe soțul ei, astfel că ea s-a grăbit să meargă după el. ”Și femeia s-a grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-i: ”Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua aceea.” (Jud. 13:10) Manoah și-a arătat credința în Dumnezeu și că Dumnezeu îi răspunsese la rugăciune mergând imediat cu soția sa pentru a-l vedea pe mesager. ”Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa și a venit la omul acela și i-a spus: ”Tu ești cel care a vorbit femeii?”, iar el a răspuns: ”Eu sunt.” – Jud. 13:11

35. Manoah, fiind capul familiei, l-a simbolizat aici pe Iehova Dumnezeu, Capul organizației universale, și el trebuia să își asume și responsabilitatea obligației pe care i-o dăduse Dumnezeu femeii sale: ”Și Manoah a spus: ”Să se îplinească acum cuvintele tale. Cum să creștem copilul și cum să ns purtăm cu el?” (Jud. 13:12) Întrebarea sa era în conformitate cu respectarea legii lui Dumnezeu: ”Fiecare promisiune și fiecare legătură pe care legământ pentru a chinui sufletul, soțul ei le poate întemeia, sau soțul ei le poate zădărnici. Dar dacă soțul ei deja a păstrat tăcerea față de ea, de la o zi la alta, atunci el întemeiază toate promisiunile ei, sau toate legăturile ei, care sunt asupra ei; el le confirmă, deoarece a păstrat tăcerea față de ea în ziua în care le-a auzit.” (Num. 30:13,14) Acesta pare să fie motivul pentru care l-a trimis Dumnezeu pe îngerul său a doua oară, ca răspuns la rugăciunea lui Manoah. Manoah dorea să poată fi instruit referitor la ceea ce trebuia să facă și care era partea lui în efectuarea pregătirilor pentru cel ce trebuia să înceapă salvarea Israelului.

36. Îngerul știa că femeia îi vorbise soțului ei și că ea auzise cererea pe care o făcuse Manoah, și anume? ”Care va fi modul de viață al copilului și ce va fi de făcut?” Iar îngerul Domnului le-a dat instrucțiuni: ”Și îngerul Domnului i-a spus lui Manoah: ”Femeia să ia seama la tot ce i-am spus. Să nu mănânce nimic din ce iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare, nici să nu mănânce vreun lucru necurat, să păzească tot ce i-am poruncit.” – Jud. 13:13,14

37. Manoah și soția sa doreau să respecte această poruncă; ba chiar erau nerăbdători să facă acest lucru. Li s-a spus că fiul lor avea să fie folosit pentru a

”Începe salvarea Israelului din mâinile filistenilor”. Însărcinarea nu era ca Samson să îi scoată cu totul pe israeliți și de aceea nu se poate spune că Samson nu și-a îndeplinit misiunea divină. Iehova a rezervat salvarea deplină din mâinile filistenilor pentru mai târziu, în cadrul unei lucrări ce avea să fie făcută de Servul său. (1Sam. 7:13,14; 2Sam. 5:17-25; 8:1,11,12; 23:9-19) Acest lucru înseamnă, evident, că Samson a simbolizat o clasă de oameni de pe pământ care nu încearcă să îi salveze cu totul pe servii lui Iehova din mâinile filistenilor moderni, ci lucrarea lor este să îi avertizeze pe dușmani și să îi anunțe pe cei ce au urechi să audă despre venirea Domnului Isus Cristos, care va completa salvarea.

38. Cu generozitate și pentru a-și arăta aprecierea pentru serviciul mesagerului, Manoah l-a întrebat dacă putea să îl servească cu mâncare. ”Și Manoah i-a spus îngerului Domnului: "Te rog, lasă-ne să te reținem, până când îți vom fi pregătit un ied dintre capre. Și îngerul Domnului i-a spus lui Manoah: "Chiar dacă m-ai reține, nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă, adu-o Domnului. Pentru că Manoah nu știa că era un înger al Domnului." (Jud. 13:15,16) Dacă Manoah ar fi știut că mesagerul era un înger al Domnului el nu ar fi insistat atât de deschis cu invitația sa; dar trebuie să ne amintim că Manoah își făcea partea sa și de aceea el nu trebuie criticat. Îngerul a lăsat să se știe că tot meritul și recunoștința trebuiau să îi fie acordate Domnului, iar acest lucru dezvăluie atitudinea potrivită pe care trebuie să o aibă toate creaturile care sunt însărcinate de Domnul să facă un serviciu în numele său. Mulți oameni au căzut în mâinile Diavolului deoarece au acceptat cu bună știință meritul pentru anumite lucrări laudabile, când tot meritul îi aparținea lui Iehova. Toți cei ce îi servesc lui Iehova Dumnezeu recunosc că niciun om nu ar trebui să primească meritul pentru interpretarea sau dezvăluirea Scripturilor, ci că toată onoarea, meritul și aprecierea îi aparțin lui Dumnezeu. – Col. 2:4,18

39. Manoah, plin de intenții bune, l-a întrebat pe mesager care era numele său: ”Și Manoah i-a spus îngerului Domnului: "Care este numele tău, ca să te onorăm când se vor împlini spusele tale?" Și îngerul Domnului i-a spus: "De ce întrebă de numele meu, văzând că este o taină?"." (Jud. 13:17, 18) Îngerul a arătat supunere completă față de Domnul refuzând să-și dezvăluie numele. Îngerul nu dorea să transforme în negoț lucrarea ce i-a fost încredințată, nici puterea lui Dumnezeu care lucra prin el. Numele său era cu totul irelevant. Tot astfel, Isus i-a dat toată onoarea, meritul și gloria Tatălui său. El a fost trimis să vorbească în numele tatălui să și să-i justifice numele său sfânt. A refuzat să se abată de la acel scop fixa, și de aceea “s-a golit pe sine, a luat chip de sclav” și a fost întrutotul supus voinței Tatălui său. (Fil. 2:7; Ioan 5:43) În mod evident, în aceasta se poate vedea că aceia care doresc să primească aprobarea Domnului trebuie să umble cu umilință înaintea lui și să nu își asume niciun merit pentru ce-au realizat, ci să-i dea toată onoarea lui Iehova.

40. Așa că Manoah a purces la a pregăti o jertfă: “Astfel Manoah a luat un ied împreună cu un dar de mâncare și le-a oferit Domnului pe o stâncă; și îngerul a făcut ceva minunat; și Manoah și soția lui se uitau.” (Jud. 13:19) Această jertfă s-a

adus la casa sa; de aceea Manoah a trebuit să respecte legea și să o aducă pe o piatră sau stâncă care nu fusese desprinsă de mâna unui om. “Și dacă îmi vei face un altar de piatră, să nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici unealta ta asupra acesteia, l-ai profanat.” (Ex. 20:25) Cei care sunt implicați în serviciul lui Dumnezeu și execută lucrarea prefigurată de Samson trebuie să își aducă jertfa prin organizația nepătată a lui Dumnezeu întemeiată pe Piatra lui, STÂNCA din Sion, adică Isus Cristos, și nu în alt mod.

41. Pe când Manoah și soția lui priveau, îngerul a acționat ca preot în numele lui Iehova, primind pentru el jertfa; astfel “Și s-a întâmplat, pe când se înalța flacăra de pe altar spre cer, că îngerul Domnului s-a înălțat în flacăra altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele la pământ.” (Jud. 13:20) Și, pe când jertfa era mistuită, îngerul s-a ridicat în ceruri. Apoi Manoah și femeia sa și-au dat seama că omul căruia i-au vorbit era îngerul lui Iehova, și i-a cuprins teama, plecându-se la pământ cum a făcut și Moise înaintea tufei care ardea (Ex. 3:1-6) Iehova “face îngerii lui duhuri, pe servitorii lui un foc arzând!”- Ps. 104:4.

42. Îngerul nu s-a mai arătat și Manoah, știind că era îngerul Domnului, a fost foarte tulburat: ”Și îngerul Domnului nu s-a mai arătat lui Manoah și soției sale. Atunci Manoah a cunoscut că acela era un înger al Domnului. Și Manoah a spus soției lui: "Vom muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu!".” (Jud. 13:21, 22) Știind că este un om păcătos și imperfect; și că l-a privit cu ochii săi pe reprezentatul Dumnezeului Cel Preaînalt, Manoah a crezut că va muri negreșit: “Dar soția lui i-a spus: "Dacă Domnului i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi spus acum lucruri ca acestea.” – Jud. 13:23.

43. Această dramă reprezintă în particular lucrarea poporului lui Dumnezeu pe pământ în perioada Ilie. Jertfa poporului lui Dumnezeu în acea perioadă era departe de a fi perfectă, dar poporul său s-a străduit și a făcut tot ce știa mai bine și cu conștiința curată, iar Dumnezeu le-a binecuvântat eforturile, arătându-le că lucrarea lor era acceptabilă datorită iubirii și credinței lor sincere; și de aceea aceștia credincioși s-au odihnit în Domnul.

44. Trebuie să ne permitem presupunerea că femeia a respectat întrutotul instrucțiunile date de îngerul Domnului și că la sfârșitul perioadei convenite i s-a născut fiul. “Și femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson, și copilul a crescut și Domnul l-a binecuvântat.” (Jud. 13:24) Copilul s-a numit Samson, și acel nume nu pare să aibă o semnificație certă. După unele surse autoritate, înseamnă “înșorit, precum soarele”; conform altora înseamnă “pustiilor; distrugător”. Ambele semnificații par foarte potrivite. Samson era o creatură cu înfățișare senină, veselă, dar era totodată și nimicitorul filistenilor. Cei pe care îi reprezintă Samson sunt și ei plăcuți și “înșoriți” pentru cei care îl iubesc pe Dumnezeu; dar sunt pustiitorii filistenilor moderni. Samson a crescut în Țotra, chiar în mijlocul viilor care produceau vin, dar totuși s-a abținut de la vin pentru că era consacrat și pus deoparte de părinții săi pentru Dumnezeu. La doar cinci

kilometri distanță se afla orașul Timna, ocupat de poporul războinic al filistenilor; de aceea Samson trebuie să se fi bucurat de protecția Domnului. El a fost binecuvântat evident de Domnul pentru că, supunându-se voinței lui Dumnezeu, a continuat să fie nazireu. Nașterea lui Samson a reprezentat începutul eliberării lui Israel, și pare să corespundă vremii când Isus Cristos a început să-și îndrepte în particular atenția spre lucrurile de pe pământ și a început să ‘pregătească calea înaintea Domnului’, perioadă pe care o distingem a fi început din anul 1878. Samson pare, așadar, să reprezinte lucrarea Domnului îndeplinită de și prin poporul său de la 1878 înapoi, cunoscută sub numele de lucrarea Ilie. *Turnul de Veghere* a început să existe în jurul acelei perioade, și apoi a urmat organizarea SOCIETĂȚII DE BIBLII ȘI TRATATE TURNUL DE VEGHERE. Cei care s-au devotat deplin lui Dumnezeu în acea perioadă și au rămas credincioși au fost foarte binecuvântați. Samson pare să-l prefigureze pe Ioan Botezătorul, și clasa Ioan-Botezătorul, pe care a anunțat-o îngerul lui Dumnezeu: “Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băutură tare; și va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecul mamei sale.” (Luca 1:15) Cu privire la Samson, consemnarea divină spune: “Și Duhul Domnului a început să îl miște în tabăra lui Dan între Țoreea și Eștaol.” – Jud. 13:25.

45. Se pare că cei din seminția lui Dan și filistenii aveau tabere armate una lângă cealaltă. Dacă Manoah era în serviciul militar, fără îndoială că Samson stătea la punctul de pază armată lângă tatăl său. Această experiență avea să inducă tânărului bărbat spiritul de dușmănie față de filistenii și să-i aprindă dorința de a lupta împotriva dușmanului. De când a început lucrarea Ilie-Ioan Botezătorul, cei care și-au menținut integritatea față de Dumnezeu și au rămas credincioși au avut în ei spiritul de luptă împotriva dușmanului, rugându-se neîncetat și sperând să vină ziua când Domnul îi va distruge complet pe dușmani și îi va elibera deplin pe cei care îl iubesc.

46. Poporul consacrat al lui Dumnezeu a crezut greșit pentru o perioadă de timp și a susținut ideea că “marea mulțime” (Rev. 7:9-14) este născută din spirit, că este doar parțial credincioasă lui Dumnezeu și că Samson reprezenta acea mare mulțime din cauza purtării sale aparent necredincioase cauzată de faptul că a cedat unor influențe negative, și că a primit dezaprobarea Domnului prin faptul că i-a fost luată puterea și i-au fost scoși ochii. Dacă Samson reprezenta poporul lui Dumnezeu executând lucrarea din perioada Ilie a adunării, atunci nu ar fi putut reprezenta și marea mulțime, pentru că marea mulțime nu exista în acea perioadă. Credem acum că o atentă examinare a întregii consemnări despre Samson va sprijini întrutotul concluzia că Samson îi reprezintă pe fiii lui Dumnezeu, născuți din femeia sa, și care continuă credincioși până la moarte. Cum ar putea să se împace totuși această concluzie cu faptul că Samson a cedat ispitelor Dalilei?

(*Va urma*)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Cum se confruntă Iehova cu dușmanii săi? De ce? Cine sunt cei mândri? Identificați sămânța Șarpelui.

2-4. Folosindu-vă de versete, arătați dacă israeliții au procedat corect ucigându-și dușmanii. De ce a păstrat Iehova o consemnare a acestor fapte?

5-6. Care sunt unele dintre faptele extraordinare care apar în consemnarea biblică cu privire la Samson? Care este scopul acestei părți a consemnării?

7-10. Cine sunt actorii principali ai acestei drame, și pe cine reprezintă profetic?

11. Explicați faptul că rămășița primește acum o înțelegere a ilustrațiilor profetice consemnate în Scripturi.

12-17. Arătați că Judecători 13:1 este în mod clar o afirmație profetică. Cine erau Filistenii? Explicați prezența lor în Palestina. Arătați dovezi care arată că reprezentau simbolic o organizație care în prezent se opune și persecută adevăratul popor al lui Dumnezeu; și că spusele din Efeseni 6:12 ale apostolului se potrivesc perfect organizației, politici și metodelor folosite de principala unealtă vizibilă a Diavolului pentru a-și atinge scopul rău.

18, 19. Aplicați faptul profetic (a) că filistenii au înfundat fântânile pe care Avraam le-a săpat spre folosul poporului (b) că Isaac a săpat alte fântâni pentru a da apă poporului.

20-22. Cum a pregătit Iehova calea eliberării poporului său prin legământ de sub asupritorii lor cruzi? Arătați că faptele consemnate în 13:2 îi prezintă pe Manoah și pe soția sa ca personaje potrivite pentru rolurile lor în această dramă.

23. Ce fel de popor era filistenii? Aplicați faptul profetic că Iehova, la timpul său fixat, l-a adus în existență pe copilul Samson, care avea să înceapă eliberarea poporului.

24-28. Explicați scopul de atunci, ca și semnificația profetică (a) a vestei date de înger în versetul 3 (b) a poruncilor (versetele 4, 5) date femeii. Comparați aceste instrucțiuni cu legea lui Dumnezeu consemnată în Numeri 6:2-8. Când și cum au început să se împlinescă aceste cuvinte profetice rostite de înger?

29-31. Explicați de ce 'femeia a venit și i-a spus soțului ei', după cum consemnează versetele 6, 7. Explicați și ilustrați semnificația faptului că jurământul nazireatului a fost în acest caz depus de mamă.

32, 33. Ce se arată (a) în versetul 8 cu privire la rolul lui Manoah în această ilustrație profetică (b) în modul în care s-a răspuns la rugăciunea lui Manoah.

34-36. Folosindu-vă de alte versete, arătați că (în privințele menționate în versetele 8, 11, 12) Manoah proceda cum se cuvinte.

37. Explicați dacă Samson și-a îndeplinit în totalitate însărcinarea divină. Ce se prefigurează prin aceasta?

38. Ce instrucțiuni importante se observă în partea ilustrației prezentată (a) în versetele 15-18? (b) în versetele 19, 20?

41-43. Cum și-au găsit împlinire versetele 20-23.

44, 45. Ce se găsește în consemnare și indică faptul că instrucțiunile îngerului au fost respectate (a) de către cei implicați atunci? (b) de către cei reprezentați profetic? Care circumstanță adecvată reiese din afirmația din versetul 25?

46. Explicați credința de până acum a poporului consacrat al lui Dumnezeu că Samson reprezenta “marea mulțime”. De ce nu poate el să reprezinte această clasă? Pe cine reprezenta, atunci? Cum poate să se împace această concluzie cu faptul că Samson a cedat ispitirilor Dalilei?

Marea mulțime îl glorifică pe conducătorul popoarelor

Anul era 33 e.n. Primăvara abia sosise în Orientul Mijlociu: “Cu șase zile înainte de Paște, Isus a sosit în Betania, unde era Lazăr, pe care Isus îl sculase din morți. A doua zi, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Isus venea la Ierusalim, a luat ramuri de palmier și i-a ieșit în întâmpinare. Și au început să strige: "Salvează, te rugăm! Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului, da, regele lui Israel!" Găsind un măgăruș, Isus a încălecat pe el, după cum este scris: "Nu te teme, fiica Sionului! Iată că regele tău vine așezat pe mânzul unei măgărițe". La început, discipolii săi n-au dat atenție acestor lucruri, dar, când Isus a fost glorificat, și-au amintit că aceste lucruri erau scrise despre el și că ei îi făcuseră aceste lucruri.” – Ioan 12:1, 12-16.

La mulți ani după aceea, Ioan a primit o revelație. El a văzut, în chip simbolic, o altă mare mulțime care exultă și care avea să își facă apariția cu 19 secole mai târziu, la sfârșitul erei sau sistemului, și care îl va saluta și slăvi pe Regele pe care Iehova Dumnezeu l-a dat ca să fie “comandant și conducător pentru popoare” (Isa. 55:4) Descriind viziunea apocaliptică, Ioan scrie:”După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și popoarele și limbile, a stat în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și cu ramuri de palmieri în mâinile lor. Și strigau cu voce tare, spunând: “Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron și Mielului.” adică lui Isus Cristos – Rev. 7:9, 19.

Clasa Împărăției lui Dumnezeu, alcătuită din cei care calcă pe urmele lui Isus cu credință, s-a adunat vreme de 19 secole. Luată ca întreg, Isus o numește “turmă mică”, căreia Iehova îi dă Împărăția (Luca 12:32) Ei au fost zămislîți din spiritul lui Dumnezeu. Zămislirea din spirit înseamnă că Dumnezeu aduce în existență ca fiu spiritual al său pe cineva care a dovedit mai înainte credință în sângele vărsat al lui Isus Cristos, “Mielul lui Dumnezeu”, exprimându-și credința consacându-se deplin să împlinească voința lui Dumnezeu, și cei ce fac asta sunt chemați să-i calce pe urme lui Isus. Dar “marea mulțime” prevăzută în Revelație nu este o clasă născută din spirit; adică aceștia nu au fost zămislîți și aprobați de Iehova ca fii spirituali ai săi. Cei care alcătuiesc azi “marea mulțime”, nefăcând

parte din “mica turmă” a lui Cristos sunt numiți în alte locuri din Scripturi “alte oi” ale sale, ‘oamenii binevoitori’, clasa prefigurată de Ionadab fiul lui Recab – Ioan 10:16; Luca 2:14; 2 Regi 10:15-23.

Văzând că Sfintele Scripturi au fost scrise dinainte spre beneficiul celor ce i vor călca pe urme lui Cristos peste care se va abate sfârșitul erei sau al sistemului, așa cum se spune în 1Corinteni 10:11, atunci rezultă că apostolul Ioan îi reprezenta simbolic de fapt pe martorii lui Iehova ce trăiesc acum pe pământ atunci când i s-a poruncit: “Trebuie să profeteșți din nou înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.” (Rev. 10:11) A doua parte a anului 1919 marchează începutul lucrării pentru martorii lui Iehova după interferența Războiului Mondial. Când această adunare a întâmpinat anul 1922, lucrarea lor de serviciu era organizată și în desfășurare, și atunci – după cum a prezis și poruncit Isus – “această veste bună a Împărăției” a fost propovăduită din casă în casă și în acest fel dusă înaintea națiunilor, popoarelor și limbilor, adică oamenilor de rând, ca și “regilor” sau conducătorilor lumii (Mat. 24:14) Rămășița lui Dumnezeu de pe pământ, adică martorii lui Iehova, au primit din mâna îngerului lui Dumnezeu mesajul veștii bune a Împărăției, pe care trebuie să-l predice; după cum este scris: “Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică, pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor” (Rev. 14:6) “Această veste bună a Împărăției” a fost de atunci predicată în multe limbi (peste șaptezeci, până în momentul de față) și distribuită printre oamenii de diferite națiuni în formă tipărită prin milioane de cărți, reviste și tracturi gratuite, ca să nu vorbim de extinsa transmitere a mesajului prin emisii radio. Această veste bună a fost predicată și regilor sau factorilor de conducere ai lumii, atenționându-i și avertizându-i, avertisment care a fost tipărit și distribuit pe tot pământul. S-a predicat și oamenilor binevoitori, după porunca Domnului. Cei care ascultă, înțeleg și răspund mesajului veștii bune prin consacrare spre a împlini voința lui Dumnezeu, și apoi caută umilința și dreptatea sunt cei care vor primi aprobarea și binecuvântarea lui Dumnezeu (Țef. 2:2, 3) Astfel, se întâmplă ca “marea mulțime” să “fie din toate națiunile, și semințiile, și popoarele și limbile”. EI nu devin parte a “micii turme” de israeliți spirituali care sunt pecetluiți ca “sevi ai Dumnezeului nostru”, adică cei 144.000 – Rev. 7:2-8.

Niciun om nu poate spune ce va sorti Dumnezeu. Iehova desemnează clar numărul de 144.000 pentru cei ce vor fi pecetluiți ca servi ai săi care să-i îndeplinească scopul. Dar care om ar putea să le spună numărul, dacă aceste informații nu i-ar fi dezvăluite de Iehova? Faptul că Ioan “a auzit” numărul celor pecetluiți și că acesta era de 144.000 este o dovadă concludivă în sensul că Iehova a dezvăluit omului marele adevăr prin Isus Cristos; căci omul nu l-ar fi putut obține altcumva. Acest fapt, la care se adaugă faptul că după aceea Ioan a văzut ‘o mare mulțime, pe care nimeni nu putea să o numere’ arată că numărul membrilor acestei mulțimi este unul din secretele lui Iehova, care nu a fost revelat omului și că, așadar, cei 144.00 și “marea mulțime” nu constituie aceeași clasă, nici nu sunt din aceeași clasă, și sunt clase separate și distincte.

Ei “stăteau înaintea tronului”. Faptul că “stăteau” arată că sunt aprobați de Cel Preaînalt, pentru că “cei neevlavioși nu vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor drepți.” (Ps. 1:5) Dar unde “stăteau”? Trebuia oare să meargă mai întâi în ceruri ca să poată sta aprobați înaintea Domnului? Cu siguranță, nu; nici nu ar fi nevoie ca ei să fie în ceruri ca să poată sta înaintea tronului, chiar și ca referire simboliză la poziție sau aprobare. Versetul șaisprezece arată că, pe când ‘stătau înaintea tronului’, cei din marea mulțime sunt înfometăți și însetați, pe când dacă ar fi fost în ceruri nu ar fi avut prilej de foame sau sete. Cei ce sunt înfometăți și însetați de hrană spirituală sunt cei de pe pământ care caută să fie hrăniți cu hrana ce le va astâmpăra dorința inimii.

Evident, marea mulțime este prezentată aici ca stând înaintea tronului judecării lui Isus Cristos, adică tronul lui Dumnezeu, unde Dumnezeu judecă prin Reprezentantul Său, adică Iehova judecă prin Fiul Său iubit, căruia i-a încredințat toată judecata. (Ioan 5:22, 27) În anul 1914 e.n. Iehova l-a pus pe Fiul său iubit pe tronul autorității în calitate de Conducător de drept al pământului (Ps. 2:6) În anul 1918, la trei ani și jumătate după întronare, Isus Cristos a venit la templul spiritual al lui Dumnezeu ca “mesagerul” sau Delegatul său și a început judecata la templu (Mal. 3:1-3) Pentru a sta înaintea Domnului pentru judecată, “marea mulțime” nu trebuie să fie în ceruri pentru că, așa cum a spus și Isus, atunci când va urca pe tronul său ca să judece națiunile toate națiunile vor fi adunate înaintea lui, și acestea cu siguranță nu sunt în ceruri. “Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți su el, atunci va șede pe tronul gloriei sale; și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre.” – Mat. 25:31, 32.

“Marea mulțime” se compune din oameni “de toate națiunile” și de aceea nu se află în ceruri, ci pe pământ, și stau înaintea lui Isus Cristos pentru judecată. Această lucrare de judecată arată că cei binevoitori, care trec de partea Domnului și a fraților săi (martorii lui Iehova) și care devin “oile” Domnului stau aprobați înaintea Domnului ca mare Judecător, “și va pune oile de-a dreapta sa”. Isus Cristos le spune “oilor”: “Veniți, binecuvântații Tatălui meu, și moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii!”; și primesc viață veșnică pe pământ. (Mat. 25:32-46) Pe când sunt judecate se află încă pe pământ, dar totuși “în văzul” lui Isus Cristos, pentru că acum acesta își concentrează atenția asupra lor, deși Domnul nu poate fi văzut de ochii oamenilor. Nu este necesar nici ca vreunul din marea mulțime să-l vadă cu ochiul liber pe cel “înaintea” (*grec. “enoopion”*: ‘în văzul’) căruia stau și sunt judecați. Membrii marii mulțimi află că Isus Cristos se află la templu, pe tronul său de judecată și disting acest adevăr deși nu îl văd cu ochii lor umani.

Descrierea lor ca fiind ‘îmbrăcați cu robe albe’ înseamnă că aceștia stau înaintea tronului ca fiind aprobați. Aceste “robe albe” reprezintă faptul că sunt curați și aprobați. Versetul paisprezece precizează mijloacele prin care sunt albite robele lor. Curățenia este rezultatul credinței în sângele vărsat de Isus Cristos “care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sângele” (Rev. 1:5)

Marea mulțime, grație credinței lor în sângele vărsat de Cristos, și devotamentului față de Dumnezeu, își spală așadar robele în sângele Mielului și se curăță. Cei din marea mulțime își păstrează robele curate stăruind în credință și devotament pentru Dumnezeu și Isus Cristos, Regele său.

Aici, Ioan reprezintă simbolic rămășița privind marea mulțime care ține ramuri de palmier în mâini. Aceștia au luat poziție de partea lui Isus Cristos și Iehova Dumnezeu, lucru arătat de faptul că stau în picioare înaintea tronului și Mielul i-a îmbrăcat în robe albe. Care este, atunci, semnificația “ramurilor de palmier” din mâinile lor? Acestea spun simbolic că marea mulțime în glorifică pe Isus Cristos ca “Piatră din Capul Unghiului” a lui Iehova, ca Regele și Conducătorul de drept al lumii și Salvatorul omenirii. În 33 e.n., atunci când Isus a intrat călărind pe un măgar în Ierusalim și s-a prezentat ca Rege acest fapt a constituit ‘așternerea pietrei din capul unghiului’ la scară mică, în miniatură. (Isa. 28:16). Acest lucru a prefigurat așternerea completă a Pietrei, când Isus Cristos va apărea la templul ceresc al lui Iehova ca Rege, în 1918. Atunci când Domnul Isus a intrat călărind în Ierusalim ”O mare mulțime (cei mai mulți din mulțime – *R.V.*) și-au așternut mantiile pe drum, în timp ce alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe drum. Și mulțimile, cele care mergeau înaintea lui și cele care veneau în urmă, strigau: "Salvează-l, te rugăm, pe Fiul lui David! Binecuvântat este cel care vine în numele lui Iehova! Salvează-l, te rugăm, tu, care ești în înălțimi!".” (Mat. 21:8,9). Și au început să strige: "Salvează, te rugăm! (Osana) Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului , da, regele lui Israel!".” (Ioan 12:12,13, *A.R.V.*) În evanghelia după Ioan și Revelație, Ioan menționează ramurile de palmier, și asta în relație cu marea mulțime. Astfel, la așternerea la scară mică a Pietrei din Capul Unghiului, în anul 33 d.Cr. evenimentele care au avut loc au prefigurat ceea ce Ioan a văzut în viziunea de instalare a Pietrei din Capul unghiului (Regele uns a lui Iehova), în deplinătate.

Atunci când Isus a intrat în Ierusalim, cei din marea mulțime care și-a întins veșmintele pe jos și și-a fluturat ramurile de palmier nu erau pe atunci discipoli ai lui Isus Cristos, așa cum au arătat faptele ulterioare. La foarte scurtă vreme înainte de acea intrare triumfală a lui Isus în Ierusalim, acesta s-a adresat discipolilor săi, numindu-i “turmă mică” (Luca 12:32) Abia apoi, pe când Isus călărea pe un măgăruș ca un rege, marea mulțime apare și strigă: “Salvează-l, te rugăm, pe Fiul lui David; binecuvântat este cel ce vine în numele lui Iehova”. Tot astfel, atunci când Isus Cristos este întronat în anul 1914 d.Chr., marea mulțime nu este recunoscută, discernută și identificată ca discipoli ai lui Isus Cristos, prin urmare nu era născută sau unsă de spiritul lui Dumnezeu, ca copiii sau martorii săi spirituali. Abia după ce este prezentat ca Rege și așezat pe tronul său de judecată în anul 1918, primăvara și el este așezat pe scaunul de judecată în templu se distinge marea mulțime, cu ramuri de palmier în mâini. Acest lucru ar dovedi că marea mulțime menționată în Revelația 7:9 a început să intre în existență după ce Domnul a apărut la templu pentru judecată. – Mal. 3:1-3.

În chip vădit, cei cu “ramuri de palmier” în mâini, așa cum sunt menționați în Revelație cap 7, nu sunt cei ce calcă pe urmele lui Isus Cristos, adică rămășița de pe pământ, ci această mare mulțime este alcătuită din alții care au auzit despre Iehova și Împărăția sa sub Isus Cristos și care doresc această Împărăție. Se vedem cum aceștia sunt strânși din rândul națiunilor și semințiilor, ginților, popoarelor și limbilor; și atunci când află ca Împărăția îndurării lui Dumnezeu a sosit, aceștia iau poziție de partea lui Iehova și a Regelui său și își flutură „ramurile de palmier” ca dovadă că sunt din inimă în armonie și îl sprijină pe Regele despre care au învățat.

Atunci când creaturile umane află ceva spre marele lor beneficiu, le este greu să se abțină să-și exprime bucuria. Unui om nu-i poate sosi nici o veste mai bună decât cea că va fi salvat. Aceasta este, după cum s-a demonstrat, și mentalitatea celor care alcătuiesc marea mulțime care stă înaintea tronului cu ramuri de palmier în mâini, pe când contemplă ceea ce văd, stând în picioare. Cu privire la aceasta, Ioan a scris: “Ei strigau cu glas tare, zicând: "Salvarea Dumnezeului nostru, care șade pe tron, și Mielului!” – Rev. 7:10. Atunci când oamenii binevoitori de pe pământ vor afla că Regele dreptății a venit și că Dumnezeu s-a îngrijit de salvarea lor prin sângele lui Isus Cristos și Împărăția sa, și că nu există niciun alt mijloc de salvare, aceștia vor striga cuvinte de laudă a lui Iehova, care este Autorul salvării, și se vor devota serviciului său. Oamenii binevoitori de azi de pe pământ care aud adevărul nu rămân pasivi, ci se alătură cu vigoare martorilor lui Iehova, rămășița, strigând din rărunchi mesajul Împărăției. Ei au vestea bună pe care au primit-o din gura martorilor lui Iehova, martori care, la porunca Domnului Regele lor, au adus această veste în auzul clasei “oilor” descrisă în Matei 25:31-46 și le-au spus: “Și cel de aude să spună: Vino!” (Rev. 22:17) Fiind astfel invitați, cei din clasa oilor, Ionadabii, le spun altora: “Veniți și învățați singura cale de salvare”. Acest lucru este arătat prin cuvintele din Revelația 7:10, când cei din clasa “marea mulțime” le spun altora: “Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și Mielului!”. Palmierii din mâinile lor spun, într-adevăr: “Îl slăvim pe Regele și Salvatorul nostru; devotamentul și fidelitatea noastră se îndreaptă către el. Salvarea noastră vine de la El, Regele Etern, care este Iehova și prin Isus Cristos, Conducătorul lumii uns de el”. Ei mărturisesc deschis că sunt de partea Domnului.

‘Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit?’ (versetul 13) Răspunsul l-a dat un bătrân de dinaintea tronului: “Aceștia sunt cei care au ieșit din marele necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.”(Rev. 7:14) Ei ‘ies din marele necaz’ (R.V.) “sunt cei care au ieșit din marea suferință” (*Diaglott*) Acea perioadă de necazuri a început cu “ziua lui Iehova”, adică în 1914, când a început în ceruri războiul împotriva organizației lui Satan (12:7), și va ajunge la marele său apogeu în vremea bătăliei Armagedonului, marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. (16:14,16) Rezultă clar că acest mare necaz nu vine cu scopul de a dezvolta sau desăvârși marea mulțime, ci este necazul ce se abate asupra organizației lui Satan, atât vizibilă cât și invizibilă, și care o va ruina deplin. (2Tes. 1:6; Rom. 2:5-9; Rev. 2:22). Dacă

acel necaz, care a început atunci, ar fi continuat neîntrerupt până la final, atunci toate creaturile ar fi fost distruse până acum. Necazul a fost scurtat (în mijlocul său) de Domnul atunci când a pus capăt Războiului Mondial, dând un prilej martorilor săi ca, sub comanda sa, să meargă și se depună mărturie despre numele și Împărăția sa înaintea lumii. În această perioadă de punere a mărturiei, adică ‘predicarea veștii bune a Împărăției’ va ieși la iveală clasa mării mulțimi. Necazul nu este spre beneficiul mării mulțimi. Să stabilim asta o dată pentru totdeauna, pentru că necazul se abate asupra organizației lui Satan.

A “veni din necazul cel mare” (R.V.) nu înseamnă doar a supraviețui acel necaz fiind “carne care trebuie salvată” (Mat. 24:22), ci înseamnă în principal că marea mulțime va ieși din organizația lui Satan și va lua poziție de partea lui Iehova în timpul perioadei de timp care trece de la încheierea Războiului Mondial până în ziua Armagedonului, adică în timpul când “zilele vor fi scurtate”, perioadă de timp în care este predicată vestea bună.

Care este scopul scurtării acestor zile de necaz? Domnul răspunde: “de dragul celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate”(Matei 24:22; Marcu 13:20). În acea perioadă de timp, cei aleși au o lucrare de împlinit ca martori pentru Iehova și sub comanda lui, și cel puțin o parte din acea lucrare o reprezintă însemnarea, “marcarea” mării mulțimi pe frunte, așa cum a poruncit Iehova (Ez. 9:4). Acest lucru înseamnă că martorii lui Iehova ca și omul „îmbrăcat în in cu o călămară la brâu” trebuie să vestească mesajul adevărului și astfel să ofere o înțelegere mintală a adevărului celor din clasa mării mulțimi. Această clasă se supune poruncii lui Isus de a “fugi la munți”, (Mat. 24:16); sau au loc și stau în „cetatea de scăpare” prevăzută de Iehova Dumnezeu. (Num. 35:6). Acest lucru are loc “imediat după necazul din acele zile” adică după prima parte a necazului, între 1914 și 1918. (Mat. 24:29) Marea mulțime va supraviețui de asemeni și Armagedonului, pentru că promisiunea lui Dumnezeu pentru cei care caută umilința și dreptatea este că vor fi ascunși în acel timp. (Țef. 2:3) Toate aceste versete infirmă ideea că necazul are scopul de a desăvârși sau perfecționa această clasă a poporului lui Dumnezeu. Necazul cel mare este executarea judecăților lui Iehova împotriva organizației lui Satan, și nu are scopul de a desăvârși pe nimeni.

“Robele” mării mulțimi se referă în mod clar la propria lor profesiune publică de credință, în care s-au identificat ca fiind cei care cred în sângele lui Isus Cristos ca preț de răscumpărare al omenirii, și la faptul că au luat în chip deschis poziție de partea lui Iehova. Multe persoane oneste au fost făcute să creadă că “stăpânirile înalte” au fost și sunt conducătorii vizibili ai acestei lumi; dar atunci când Dumnezeu și-a lumina poporul și le-a făcut cunoscut că “Stăpânirile Înalte”(Rom. 13:1) sunt Iehova și Isus Cristos, această informație a fost transmisă și altor oameni sinceri și binevoitori, și mulții, începând de atunci, au acceptat și i-au recunoscut și încuviințat pe Iehova și Isus Cristos ca fiind adevăratele “Stăpâniri Înalte”. Pentru ei, a fost o vreme de bucurie, și au mărturisit cu entuziasm înaintea oamenilor că cred în Domnul Isus Cristos și, implicit, în Iehova și sunt de partea lui. Dar, în ignoranța lor s-au ținut de fapt de lucrurile lumii. O

dată cu venirea lui Isus Cristos, în calitate de Conducător de drept al lumii, această informație fiind transmisă oamenilor binevoitori, aceștia au putut vedea că se află sub organizația lui Satan și că trebuie să se curețe ieșind din ea; iar ei fac într-adevăr asta părăsind organizația lui Satan și identificându-se ca parte a organizației lui Dumnezeu.

După cum sugerează exprimarea din Revelație (7:14), cei din marea mulțime își spală singuri veșmintele; adică, prin faptele și acțiunile lor evadează din organizația necurată a lui Satan și se arată fâțiș ca fiind de partea lui Iehova; și fac asta mărturisindu-și deschis devotamentul pentru Dumnezeu. “Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.” (Rom. 10:10) Cum își albesc ei veșmintele “în sângele Mielului”? Sângele vărsat de Isus Cristos constituie baza pentru iertarea păcatelor și iertarea necurăției de către Dumnezeu. Prin credința că sângele vărsat de Isus Cristos este prețul de răscumpărare al omenirii, și consacrându-se să împlinească voința lui Dumnezeu – consacrare bazată pe această credință - și prin serviciu, închinare și supunere înaintea Domnului și nu a oamenilor, acești credincioși iau poziție de partea lui Iehova și participă în serviciul său; aceasta fiind singura cale care le va da o înfățișare albă și curată înaintea lui Dumnezeu. Nimeni nu poate lua poziție de partea lui Iehova fără să creadă că sângele vărsat de Isus Cristos este mijlocul de salvare.

Marea mulțime nu lasă niciun echivoc în privința poziției lor. Ei îl onorează pe Iehova Dumnezeu și pe Regele său, și refuză să acorde glorie vreunei părți a organizației lui Satan. “De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îi servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade pe tron va locui printre ei.” (Rev. 7:15). Ei privesc spre tronul lui Dumnezeu și Cristos, și nu spre vreun alt loc, și de aceea se află “înaintea tronului” și în văzul lui Iehova și al regelui său, și participă la lucrarea de vestire a Regelui și a Împărăției. Ei se bucură de recunoașterea tronului, iar Dumnezeu își îndreaptă atenția binevoitoare spre ei cu scopul ca aceștia ‘să fie ascunși în ziua mâniei Domnului’. Ei sunt o clasă de creaturi bucuroase care sunt active și au zel pentru Iehova și Împărăție. Acum, ei au preluat cântecul și spiritul serviciului care marchează rămășița lui Dumnezeu, și împreună cu rămășița, adică martorii lui Iehova, ei continuă să mărșăluiească spre Armagedon și spre justificarea numelui sfânt al lui Iehova.

“Cât de iubite sunt tabernacolele tale, Doamne al oștirilor! Binecuvântați sunt cei ce locuiesc în casa ta! Ei te vor lauda fara încetare. Selah. Binecuvântat este omul a cărui tărie este în tine; în inima lor, căile sunt croite. Ei merg din tărie în tărie toți se arată înaintea lui Dumnezeu, în Sion. Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut; Domnul va da har și glorie, nu va opri niciun bine celor ce umblă cu integritate. Doamne al oștirilor binecuvântat este omul care se încrede în tine!”

PSALMUL 84.

Scrisori de pe teren

În Etiopia trăiește un singur pionier singuratic care ‘predică această veste bună a Împărăției’. El poate depune mărturie în armeană, greacă și franceză. Vă prezentăm o scrisoare de la el:

DRAGII MEI FRAȚI DE LA BIROUL WATCHTOWER

Am primit scrisoarea voastră încurajatoare și am citit-o cu multă apreciere.

Dragii mei, nu cred că e ciudat să fii persecutat de dragul dreptății, și mă aștept să urmeze mai multe persecuții. Mulțimea Diavolului să facă tot ce e mai rău, pe cât poate! Iehova al oștirilor m-a protejat în trecut, și o va face și în viitor.

La amiază mă întorceam acasă de la lucru, și unul dintre agenții lui Satan, ieșind brusc din ascunzătoare sa, m-a lovit de două ori în cap cu un ciomag mare; m-a lovit atât de tare că ciomagul s-a rupt în bucăți. Dar, cu ajutorul Domnului și spre uluirea vecinilor mei rana mea nu a fost așa serioasă. Am stat în pat doar două zile. Cu alt prilej, reprezentații dușmanului m-au atacat cu cuțite; dar chiar când erau gata să mă înjunghie, prin influența unei puteri necunoscute și-au aruncat cuțitele și m-au lăsat în pace.

Însă agenții cruzi ai Diavolului își continuă persecuția. De această dată au dat declarații mincinoase despre mine, și m-au trimis în capitală (Addis Abeba) ca să apar înaintea împăratului. În timpul șederii mele (patru luni) acolo, am mers peste tot și am depus mărturie din casă în casă, ca și în hoteluri și cafenele. În cele din urmă, am fost dus înaintea împăratului. El m-a ascultat și, negăsindu-mi nici o vină, m-a eliberat și mi-a poruncit să merg acasă. Lăudat fie Domnul pentru această victorie!

Persecutorii mei sunt marii afaceriști armeni și un preot armean, care rămân nevăzuți dar se folosesc de niște etiopieni și arabi să-și ducă la îndeplinire planurile lor rele. Fără îndoială că sunteți informați din ziare cu privire la condiția politică existentă în prezent în Etiopia. Oamenii trăiesc în teamă și consternare, dar eu mă bucur în Domnul. Fie ca Iehova cel Atotputernic să vă binecuvânteze bogat, și să vă întărească pentru a putea termina lucrarea pe care v-a încredințat-o.

Fratele vostru în Cristos,
K. HATZAKORTZIAN, *Etiopia*.

REZOLUȚIE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Noi, subsemnații membrii ai adunării de Ionadabi și unși din Yakima [Washington] dorim să profităm de această ocazie pentru a ne exprima deplina încredere în Turnul de Veghere ca fiind instrumentul lui Iehova. Adoptăm așadar și ne asumăm următoarea

REZOLUȚIE

“Credem că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că Isus Cristos este Răscumpărătorul și Conducătorul de drept al lumii. Suntem siguri că Împărăția lui Dumnezeu sub Cristos este singura speranță a omenirii și că Isus Cristos este Justificatorul lui Iehova și că Împărăția sa va justifica marele nume al lui Dumnezeu. Urâm răutatea și iubim dreptatea. Așadar, luăm prin această poziție de partea lui Iehova Dumnezeu și Împărăției sale sub Cristos, și prin îndurarea sa îi vom iubi, servi și onora pe Iehova și pe Fiul său iubit, Isus Cristos.”

JOHN. F. HAUENSTEIN,
FLORENCE SHUCK,
C.A. GIBSON,

T.B. SHUCK,
ANNA WIDMER,
D-NA. THOS.

RHOADES,

LOLA HILLYARD,
D-NA. ANNA SCHWARTZ,

MINNIE MAHONEY,
EVELYN

McVEY,

D-NA. BESSIE REYNOLD,
D-NA. OLIVIA HILLYARD,
D-NA. W.E. EDEN,
CHAS. ELLER,

G.E. McVEY,
KENA HAUENSTEIN,
A.E. HILLYARD,
MARY A. COFFEY.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 NOIEMBRIE 1935

Nr.22

Cuprins:

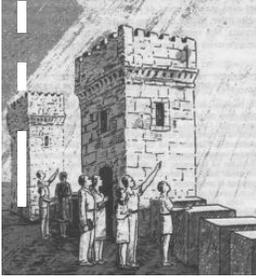
RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR
SAMSON, PARTEA a II-a - Pag. 591

ADUNAREA PENTRU LUPTA FINALĂ - Pag. 607

CAUZA CONFUZIEI DIN PREZENT - Pag. 610

SCRISORI - Pag. 613

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

15 Noiembrie 1935

Nr. 22

RĂZBUNARE ASUPRA FILISTENILOR

Și iată, un leu tânăr răcnea împotriva lui. Și Duhul Domnului a venit cu putere peste el; și l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibe nimic în mână— Jud. 14:5, 6.

SAMSON, PARTEA A II-A

Iehova îi umple cu spiritul său pe cei ce îi sunt devotați. (Ex. 31:3) Iehova își retrage spiritul de la cei care îi sunt necredincioși. (1 Sam. 16:13, 14) Iehova l-a umplu cu spiritul său pe servul său uns. (Isa. 42:1-3) Spiritul Domnului este cel ce dă putere celor devotați lui (Efes. 3:16; Col. 1:11) Spiritul Domnului le dă unșilor săi putere, vigoare și autoritate (Isa. 61:1, 2) Prin spiritul său, Iehova dă putere oamenilor ce-i sunt devotați. “Domnul va da putere poporului său; Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.” (Ps. 29:11) Cei care sunt însărcinați să lucreze în numele lui Iehova și-și îndeplinesc cu credință misiunea primesc putere prin spiritul său. (Ps. 89:20, 21) Spiritul lui Iehova a venit în chip măreț peste Samson și l-a întărit mult; acesta fiind încă o dovadă că Samson a jucat în drama profetică rolul care reprezintă simbolic acea clasă de persoane credincioase lui Dumnezeu. “Pentru că și-a pus dragostea în mine, de aceea îl voi scăpa, îl voi așeza în înalt, deoarece a cunoscut numele meu.” (Ps. 91:14) “Îngerul Domnului își așază tabăra de jur împrejurul celor ce se tem de el și îi eliberează.” (Ps. 34:7) “Iubiți pe Domnul, voi toți sfinții lui, fiindcă Domnul păstrează pe cei credincioși și răsplătește din plin pe făptuitorul mândru. Încurajat-vă și el vă va întări inima, voi toți care sperați în Domnul.” (Ps. 31:23, 24) Versetele precedente vestesc legea sau regula de acțiune a lui Iehova, și nici Iehova, nici legea lui nu se schimbă vreodată. (Mal. 3:6) Este esențial să înțelegem regula de acțiune a lui Iehova pentru a putea înțelege și aprecia interpretarea Cuvântului său profetic, și din acest motiv atragem atenția asupra celor de mai sus.

2. Samson a ajuns la maturitate, și acum începe lucrarea sa: “Și Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor.” (Jud. 14:1) Orașul Timna a fost desemnat de Domnul seminției lui Iuda dar se afla, în vremea când are loc această dramă profetică, ocupat de filistenii. Seminția lui Iuda îi reprezintă pe cei care îl laudă și îi servesc lui Iehova; iar filistenii se aflau pe nedrept și cu ipocrizie pe teritoriul poporului ales al lui Dumnezeu și reprezentau o clasă ipocrită ai cărei membrii pretind că sunt cei care îl laudă și servesc pe

Iehova, dar de fapt îi servesc Diavolului. Samson era interesat să le facă filistenilor șederea neplăcută, așa că a ‘le-a căutat pricină’, pentru ca filistenii să fie izgoniți de pe pământul pe care îl ocupau pe nedrept. Samson nu ‘vâna’ o femeie pentru a-și satisface dorințele egoiste. Este întrutotul rațional să credem că părinții săi l-au informat pe Samson că Dumnezeu l-a însărcinat cu o anumită lucrare în numele lui Israel și din acest motiv era pus deoparte pentru Domnul încă de la nașterea sa. Dându-și seama că filistenii erau dușmanii și defăimătorii numelui lui Dumnezeu, și asupra poporului său, Samson a mers printre ei ca să vadă ce poate face împotriva lor. Cu privire la femeia menționată, e neîndoielnic că Samson avea în minte legea lui Dumnezeu care spune: “Când vei ieși la război împotriva dușmanilor tăi și Domnul Dumnezeul tău îi va da în mâinile tale și îi vei lua captivi, și între cei captivi vei vedea o femeie frumoasă și vei avea dorință spre ea și vei voi să ți-o iei de soție, atunci să o aduci la tine în casa ta și să îți radă capul și să îți taie unghiile; și să îți lepede hainele captivității ei de pe ea și să rămână în casa ta și să plângă pe tatăl ei și pe mama ei o lună întreagă, și după aceea să intri la ea și să fii soțul ei și ea să fie soția ta. Și va fi astfel, dacă nu găsești plăcere în ea, să ii dai drumul să meargă încotro voiește; dar să nu o vinzi deloc pe bani; să nu faci comerț cu ea, pentru că ai înjosit-o.” – Deut. 21:10-14.

3. Femeia pe care Samson a văzut-o era filisteancă, dar nimic în consemnare nu ne-ar sugera că Dumnezeu l-a muștrat pe Samson pentru acțiunile sale față de acea femeie. Acest fapt în sine ne arată că această parte a dramei profetice reprezenta ceva ce va avea loc în timpul lucrării pregătitoare sau perioada Ilie a adunării. În perioada Ilie “creștinătate”, incluzând toate organizațiile bisericesti, fiind lumești, s-au aflat în dușmănie cu Dumnezeu, și totuși în prima parte a lucrării Ilie cei care au devenit servi ai lui Dumnezeu și care proclamau adevărul Cuvântului său așa cum l-au învățat, s-au amestecat cu sistemele bisericesti, făcând asta ca să ‘le găsească pricini’, adică acuzații împotriva clerului organizațiilor bisericesti. Ei au făcut asta la sfatul *Turnului de Veghere*. În numărul din 1894 din *Turnul de Veghere*, la paginile 140 și 141 a apărut următoarea afirmație: “Cum putem avea un prilej să rostim un cuvânt la timpul potrivit, și să dăm spre împrumut cărți și broșuri? Răspunsul este că există câteva moduri foarte bune ... Atunci când ați făcut tot ce puteți pentru prietenii și cunoștințele voastre, și când găsiți prilejul de a vă lărgi sfera de activitate, participați la întrunirile metodiștilor și ale celor din gruparea Strădania Creștină, și la întrunirile de rugăciune comune tuturor confesiunilor. Participați la acestea conform cu libertățile acordate, limitându-vă la libertățile recunoscute de a vorbi și a vă ruga la acele întruniri.” Cei zeloși, acționând în vigoarea acestui sfat, au participat într-adevăr la aceste așa-zise “întruniri ale bisericii” și au căutat să se implice în polemici cu alții ca să îi îndepărteze de aceste organizații și să îi aducă pe calea cea bună. Se pare că Domnul nu era nemulțumit de calea pe care o urma atunci Samson, și este vădit că Domnul nu a fost nemulțumit de adevărații urmași ai lui Cristos când aceștia au mers printre și în sânul filistenilor moderni în perioada

lucrării Ilie. Samson își juca doar rolul în dramă, care prefigura lucruri mai mari care aveau să se petreacă în viitor.

4. Samson a acționat după obiceiul patriarhilor Israelului, cerându-le părinților săi să-i găsească o soție. “Și s-a urcat și a spus tatălui său și mamei sale, zicând: "Am văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor; acum luați-mi-o de soție".” (Jud. 14:2) Tatăl și mama lui Samson nu știau că Domnul îl călăuzea în acest lucru pe fiul său pentru a găsi un prilej împotriva filistenilor, și de aceea au obiectat la propunerea lui Samson de a-și lua o nevastă dintre filistenii, pentru că doreau să fie credincioși și supuși legii lui Dumnezeu cu privire la căsătoria cu alte națiuni decât israeliții. (Deut. 7:3) Acest lucru i-a determinat pe părinții lui Samson să dea glas imputării lor: “Atunci tatăl său și mama sa i-au spus: "Nu este între fiicele fraților tăi sau în tot poporul meu nici o femeie, de mergi să îți iei soție dintre filistenii ce i necircumciși?" Și Samson sa spus tatălui său: “Luați-mi-o, pentru că ea îmi place mult.” – Jud. 14:3.

5. Judecătorii din Israel de dinaintea lui Samson i-au îndemnat la luptă pe soldați suflând în trâmbițe dar acum, la îndrumarea Domnului, Samson folosea o strategie diferită. “Dar tatăl său și mama sa nu știau că aceasta era de la Domnul, pentru că el căuta o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul acela filistenii stăpâneau peste Israel.” (Jud. 14:4) Evident, el i-a convins pe tatăl și mama sa că mergea pe o cale aprobată de Domnul. E mai mult decât probabil că părinții lui și-au amintit ce a spus îngerul lui Iehova despre lucrarea lui Samson și s-au încrezut în Dumnezeu să-l călăuzească pe Samson pe calea pe care trebuie să meargă.

6. Samson, împreună cu părinții săi, și-a început apoi călătoria spre Timna. “Atunci Samson și tatăl său și mama sa au coborât la Timna și au ajuns la viile din Timna; și, iată, un leu tânăr răcnea împotriva lui.” (Jud. 14:5) Se pare, cel puțin, că se obișnuia ca mirele să aibă un prieten sau un mijlocitor atunci când se pregătește pentru căsătorie; și atunci când Samson și părinții săi au mers să obțină logodna se pare că Samson a avut un intermediar care să acționeze pentru el (Jud. 14:20) Călătoria spre Timna era în curs, și evident că Samson nu a parcurs întregul drum alături de părinții săi, ci probabil le-a luat-o înainte. Consemnarea spune. “Și Samson a coborât la Timna, cu tatăl și mama lui”. Circumstanțele imediat următoare arată că Samson era singur când a ajuns la viile Timnei. Acolo s-a întâlnit cu un leu tânăr, care a început să ragă la el. Un om obișnuit ar fi fost speriat de întâlnirea cu un leu tânăr și ar fi fugit, dar Samson nu părea nici speriat, nici pe picior de fugă. Samson era pe cale să-și ia o soție, iar Domnul nu a trimis un leu ca să-l sperie sau să-l abată și să-l împiedice să ajungă la destinație. Leul a fost trimis acolo de Diavol, și scopul era să-l distrugă pe Samson deoarece căuta un prilej împotriva reprezentărilor Diavolului pe pământ. Având în vedere evoluția situației în perioada de pregătire a drumului înaintea lui Iehova, leul tânăr joacă un rol interesant în această dramă.

LEUL CEL TÂNĂR

7. Leul a fost creat de Dumnezeu, iar în vremea creației leul se afla în armonie cu Dumnezeu, până când Lucifer s-a răzvrătit și a abătut numeroase creaturi pe calea răutății. Leul, așa cum apare în Scripturi, este folosit uneori ca simbol al dreptății, și cu alte ocazii și în alte locuri ca simbol al nedreptății și răutății. Aflat în armonie cu organizația lui Dumnezeu, leul simbolizează dreptatea, justiția. Printre simbolurile biblice, leul este unul important. (2 Sam. 17:10; 1 Regi 7:29-36) Isus Cristos, marele Judecător, este desemnat în Scripturi ca fiind “Leul din seminția lui Iuda” (Rev. 5:5) La el, justiția este de importanță capitală. “Dreptatea și judecata sunt locuința tronului tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.” (Ps. 89:14) “Pentru că ai susținut dreptul meu și cauza mea; ai șezut pe tron, judecând drept.” – Ps. 9:4.

8. Daniel a fost aruncat în groapa leilor. Aceștia erau leii lui Dumnezeu și nu i-au făcut niciun rău lui Daniel. Atunci când dușmanul a fost aruncat în același loc, leii l-au nimicit. Dacă cineva având în vedere exercitarea nedreptății este mișcat să apuce o cale contrară pentru că dorește dreptate și justiție, unul că acesta este simbolizat în mod potrivit printr-un leu. Este îndrăzneț și agresiv pentru că știe că are dreptate și apără dreptatea. (Prov. 28:1) Diavolul este cel rău, și despre el este scris: “Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să devoreze “ (1 Pet. 5:8) Cei care îl urmează pe Diavol și caută nimicirea poporului lui Dumnezeu sunt asemănați cu un leu care rage. “Asemenea unui leu lacom de prada lui și precum un leu tânăr pândit în locuri tainice.” (Ps. 17:12) “Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu care sfâșie și răcnește.” – Ps. 22:13; Ier. 2:30; Ps. 91:13.

9. La modul abstract, aici se afirmă că ‘leul tânăr’ care a răcnit la Samson reprezenta clerul așa-ziselor organizații “protestante” care s-au opus cu îndârjire și mare tam-tam lucrării poporului lui Dumnezeu în perioada Ilie, adică în ziua sau perioada de timp când Isus Cristos pregătea calea înaintea lui Iehova. Vor prezenta acum câteva dovezi în sprijinul acelei afirmații. Cei care au analizat cu grijă evoluția evenimentelor din anii recentți vor vedea cât de bine se potrivesc acestea dramei profetice.

10. Toate persoanele care calcă pe urmele lui Isus Cristos cu sinceritate și onestitate iubesc dreptatea și justiția, și urăsc nedreptatea. Tânărul leu, atunci când acționează corect îi reprezintă foarte bine pe iubitorii dreptății. Vreme de mulți ani, Ierarhia romano-catolică, adică filistenii moderni, au dominat națiunile Europei și, de fapt, ale așa-zisei “lumi creștine”. Această organizație a construit cel mai infam sistem cunoscut vreodată în lume. Acesta practică in justiția pretutindeni. Acesta s-a folosit mereu de un nume religios ca să-și acopere răutatea și a pretins dintotdeauna că este reprezentantul special al lui Dumnezeu și Cristos pe pământ. Doctrinile sale nu stârnesc atât de multă adversitate, dar practicile sale au atins un apogeu de asemenea nelegiuire flagrantă încât toți oamenii care au păstrat o iubire pentru justiție și dreptate, și care urau fărădelegea, au fost șocați de practicile rele ale Ierarhiei. Opoziția iubitorilor dreptății împotriva acestei mulțimi rele a atins apogeul când, în prima zi a lunii noiembrie 1517, Martin Luther a bătut în cuie

cele 95 de teze ale sale pe ușa unei biserici catolice din Wittenberg, Germania. Istoricul spune: “*Tezele* au fost singulare și deosebite de ce ne-am aștepta de la un profesor de teologie. Ele nu încercau să dea nicio definiție teologică, nu aveau nicio pretenție de aranjament logic; erau doar un program scurt de reformă. Erau pur și simplu 95 de lovituri de ciocan îndreptate spre cel mai flagrant abuz ecleziastic al epocii. Ele erau adresate omului ‘de rând’ și făceau apel la simțul său comun în privința lucrurilor spirituale ... Practica de a oferi, vinde și cumpăra indulgențe era comună pretutindeni ... O parte din veniturile obținute din vânzarea de indulgențe se aflau la dispoziția papei. *Tezele* au provocat o mare controversă și efectul ei a fost o mare scădere a vânzării de indulgențe în Germania, iar curtea Papală a văzut alarmată cum o sursă prolifică de venituri se degradează.” – *Encyclopaedia Britannica*, vol. 17 – “Luther”.

11. În paranteză fie spus aici că, dacă textul precedent din *Encyclopaedia Britannica* ar fi emis la radio sau publicat în ziarele moderne, acesta ar “șoca susceptibilitățile religioase” ale clerului atât de puternic încât ar stârni o puternică rumoare.

12. Rezultatul atacului lui Luther împotriva practicilor nedrepte ale Ierarhiei romano-catolice marchează de fapt nașterea protestantismului, deși în acel moment mișcarea a fost numită Reforma. De atunci înainte, multe organizații numite “biserici” au intrat în existență și au luat poziție împotriva Ierarhiei romano-catolice. Mai târziu, aceste organizații s-au autodenumit “protestanți”. Faptul că erau mișcați de o dorință onestă de dreptate și justiție este evidențiat și mai mult de următorul fapt istoric: “În tot ce au făcut, [protestanții] au căutat să-și justifice inovațiile printr-un apel la Scripturi, și nu la tradiția Bisericii” – *Encyclopaedia Britannica*, vol. 23 – “Reforma”.

13. Termenul “protestant” a ajuns să fie comun tuturor celor ce se opuneau practicilor Ierarhiei romano-catolice. Organizațiile numite “protestante” au o formă de guvernare, în care clerul de la conducere exercită cea mai mare putere. În jurul anului 1870, organizația protestantă, și mai ales clerul, a devenit foarte puternică, precum un leu tânăr. Această organizație s-a născut dintr-un spirit de justiție. Acum era puternică, dar a început să adopte o cale greșită. Cam în același timp, urmașii credincioși ai lui Isus Cristos studiau cu zel Scripturile, aflând că a doua venire a Domnului Isus Cristos era pe cale să se petreacă, și atrăgându-și atenția asupra acestui fapt. În iulie 1879, șase oameni au contribuit și au început publicarea *Turnului de Veghere al Sionului și Vestitor al Prezenței lui Cristos*. Mai târziu, numele acelei publicații a fost schimbat în “Turnul de Veghere”, și continuă să apară până azi. Aproape încă de la începutul existenței sale, *Turnul de Veghere* a adoptat o poziție puternică împotriva doctrinelor propovăduite de Ierarhia Romano-catolică și clerul protestant cu privire la purgatoriu, chinuri veșnice, nemurirea înnăscută și alte doctrine asociate. O mică grupare de urmași credincioși ai lui Isus Cristos, conduși de editorul de pe atunci al *Turnului de Veghere* au pus mare importanță pe următoarele învățături, și anume: a doua prezență a lui Isus Cristos; răscumpărarea pentru toți; starea morților; faptul că omul este muritor; și

au subliniat faptul că nu există un loc de chinuri veșnice, nu există iad. Această mică ceată de creștini a pus accentul și pe învățătura despre învierea morților și speranța celor care vor crede în acel timp în Domnul Isus Cristos. Proclamarea acestor mari adevăruri a stârnit neliniște și alarmă în tabăra lui Satan, și s-a profitat de ocazie ca să-i sperie pe zeloșii urmași ai lui Isus Cristos, să-i reducă la tăcere și să fie distruși. Oamenii care au acționat dintr-un spirit justițiar, formând organizația protestantă, au ieșit din acțiune și de protestantism s-au ocupat succesorii lor. Deja, în 1886, protestanții au cedat puternic influenței rele a Diavolului. Precum organizația romano-catolică, majoritatea clericilor organizațiilor protestante au intrat în politică și mulți respingeau inspirația Scripturilor, în particular doctrinele jertfei de răscumpărare, a doua venire a Domnului Isus Cristos, și a Împărăției sale pentru a binecuvânta omenirea. În aprilie 1887, *Turnul de Veghere* a publicat un articol intitulat “Papalitate în Biserica Protestantă”. Lucrurile prezentate aici arată că sistemul protestant, la început un leu al dreptății, a devenit acum un reprezentant al Diavolului și așadar o fiară nimicitoare ca și tatăl său, care îi caută pe cei pe care vrea să-i sfâșie și devoreze și dorește să-i țină pe oameni în ignoranță față de Scripturi. Diavolul a lucrat prin intermediul Ierarhiei romano-catolice și s-a folosit de acest sistem pentru a distruge spiritul de justiție care exista cândva în liderii sistemului protestant.

14. Pe atunci, Ierarhia devenise deja foarte îndrăzneată în amestecul ei în politica americană. Pe 26 septembrie 1900, la o întrunire anuală a Uniunii Naționale a Tinerilor Catolici, ținută în Brooklyn, s-a adoptat o rezoluție cu privire la formarea unei federații a tuturor societăților Bisericii Catolice din Statele Unite în scopuri politice. Următorul citat este din ziarul *Eagle* din Brooklyn, publicat în perioada întrunirii menționate:

“La întrunirea anuală a Uniunii Naționale a Tinerilor Catolici din Brooklyn, din 26 septembrie, s-a adoptat o rezoluție pentru a forma o mare federație a tuturor societăților Bisericii Romano-catolice din Statele Unite în scopuri politice. Primăvara trecută, episcopul McFaul din Trenon, New Jersey, a spus Vechiului Ordin al Hibernienilor că romano-catolicii din America ar fi nesăbuiți să nu se organizeze într-o masă solidă și să-și facă puterea simțită în politica acestei țări; sunt 2 milioane de votanți catolici, și dacă s-ar fi unit pentru acțiune politică ar putea face această țară o națiune romano-catolică.”

“Această federație s-a constituit din: Cavalerii din Columbus, Cavalerii Ioaniți, Legiunea Binefăcătoare Catolică, Vechiul Ordin al Hibernienilor (scoțieni), Uniunea Irlandeză Catolică, Societățile Germano-americane, Cavalerii Catolici din America, Uniunea Catolică pentru Abstenență Totală din America; ... În afară de acestea, există zeci de alte organizații mai puțin proeminente.”

“Federația s-a constituit cu scopul declarat de a influența legislația și a asigura ceea ce Catolicii consideră că sunt drepturile lor”.

“Congresul, care s-a reunit pentru lucrări în Teatrul Park, Brooklyn, a fost cea mai mare întrunire din istoria Uniunii Naționale a Tinerilor, și la el au vorbit

preoți și laici de frunte din toate părțile țării. Părintele Lavelle, rector al Catedralei Sf. Patrick din acest oraș, Monseniorul Doane din Newark, N.J., Șeriful Buttling din Brooklyn, kongresmanul Fitzgerald din Boston și părintele Wall de la biserica Sf. Rozariu, tot din acest oraș, au ținut discursuri mobilizatoare. Cel din urmă a fost și ales președinte al uniunii.”

“Congresul a aprobat în unanimitate planul federalizării și a numit comitete care să-l pună în aplicare. Prin aceste mijloace, zeci de mii de oameni de credință catolică vor fi aduși sub un singur lider național, iar acest corp robust de oameni va avea o influență puternică asupra legislației naționale.”

15. De atunci, Ierarhia a împins înainte o campanie neîncetată pentru a obține controlul asupra Americii. Arhiepiscopul Ireland, la aniversarea centenarului stabilirii Ierarhiei Romano-catolice în Statele Unite, sărbătoare ținută la Baltimore în anul de dinaintea kongresului, a spus într-un discurs public:

“Trebuie să facem America catolică. De vreme ce ne iubim biserica, e suficient să menționăm lucrarea care trebuie să fie îndeplinită și strigătul nostru se va ridica, cu voia lui Dumnezeu, și inimile noastre vor sări înainte cu entuziasmul unor cruciați.” A fost aplaudat furtunos de către cei 80 de episcopi, 1000 de preoți și 5000 de laici prezenți.

“De ce să ne temem sau să șovăim?” a continuat el, cu râvnă aprinsă și laude trufașe. “Suntem 10 milioane – o armată puternică dacă forțele vor fi bine conduse pe câmpul de luptă și dacă puterea lor latentă va fi pusă în acțiune. Catolicii din America sunt loiali bisericii lor și devotați liderilor lor. Lucrările lor și victoriile lor în primul secol al istoriei lor arată de ce sunt capabili în secolul următor, când vor fi conștienți de puterea lor și vor fi sub deplina organizare a Ierarhiei.”

“Și astfel, chiar înainte să înceapă următorul secol, ei se pregătesc și se organizează complet pentru a cuceri această țară și a o preda Papei! Ce au de spus despre asta protestanții din America?” – *Catholicul Convertit*, New York.

16. Și care a fost răspunsul sistemelor protestante? La scurt timp după aceea a fost inițiată o mișcare a clericilor din toată “creștinătatea” de a forma o federație și de a îndepărta toate barierele dintre protestantism și catolicism. În ziua de azi nu mai există o organizație protestantă care să protesteze de fapt împotriva Ierarhiei catolice. Protestantismul este mort, iar luminile sale călăuzitoare au devenit de fapt parte a puternicii Ierarhii catolice. Astăzi, romano-catolicii și așa-zisii “protestanți” lucrează împreună, și astfel controlează practic toate birourile din America. Puterea Ierarhiei catolice crește, în particular.

17. Așa cum filistenii ocupau pământul pe care Dumnezeu i l-a alocat lui Iuda, tot astfel filistenii moderni au ocupat de multă vreme pe nedrept locul unde ar trebui să se afle de fapt adevărații urmași ai lui Isus Cristos. Ca și tatăl său răutăcios, Ierarhia romano-catolică a născocit ideea de a face clerul așa-zis “protestant” să se implice într-o dispută cu apărătorii onești ai adevărului în timp ce catolicii vor interveni ca să pună mâna pe prăzile politice. La începutul secolului 20, așa-zisul cler “protestant” era curajos și arogant în acțiunile și

cuvintele sale împotriva apărătorilor adevărului. Editorul de pe atunci al *Turnului de Veghere* și camarazii săi credincioși, reprezentați de tânărul Samson, au mers înainte cu curaj sub steagul Domnului declarând izbăvirea omenirii prin Domnul Isus Cristos. Învățăturile susținute de acești urmași credincioși ai lui Isus Cristos au demascat și expus erorile așa-zisilor protestanți, cât și ale Ierarhiei romano-catolice. Samson ajungând la viile de lângă Timna îi reprezintă simbolic pe servii credincioși ai Domnului declarând mesajul adevărului prezentat aici; și tânărul leu care răgea la el reprezenta așa-zisul cler “protestant”, care în jurul anului 1910 s-a arătat și a răcnit puternic împotriva urmașilor credincioși ai Domnului Isus. Ei au strigat mult și tare împotriva apărătorilor adevărului, și au făcut apel la parohii lor să refuze să citească orice fel de literatură care vine de la vestitorii Turnului de Veghere și cei intitulați “Zorii Mileniului”; și au susținut arderea acestei literaturi, și i-au făcut pe parohii lor din multe locuri chiar să ardă cărțile. Ei s-au implicat în polemici și dezbateri cu editorul de pe atunci al *Turnului de Veghere* și asociații săi loiali. În fiecare dintre aceste dezbateri, clericii au suferit mari înfrângeri.

18. Având în față faptele indiscutabile de dinainte, să observăm acum ce spune consemnarea dramei profetice: “Și Duhul Domnului a venit cu putere peste el; și el l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic în mână, dar nu a spus tatălui său sau mamei sale ce făcuse.” – Jud. 14:6.

19. Așa cum Samson a ucis tânărul leu cu mâinile goale, tot astfel mica ceată de martori credincioși ai Domnului reprezentați aici de Samson și conduși de editorul de atunci al *Turnului de Veghere*, care nu aveau nici o armă în mâini, au ucis “leul tânăr” modern, adică așa-zisul cler “protestant”. Acești martori credincioși ai lui Iehova nu purtau arme fizice, ci aveau spiritul Domnului, pe care Dumnezeu l-a pus cu putere asupra lor prin Isus Cristos. Ei au folosit mereu “sabia spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu” cu care au ucis leul cel tânăr. (2 Cor. 10:4) Moartea “leului tânăr” nu a survenit însă la începutul controversii. În realitate (prefigurată de profeție), clerul a continuat să ragă și răcnească împotriva apărătorilor adevărului, iar acest conflict a continuat până la venirea Războiului Mondial, și atunci “leul” protestant a murit de tot, prin faptul că a trecut în întregime în tabăra Diavolului și a devenit parte a “Filistenilor”, adică a clericilor care au acționat fraudulos în numele Domnului și împotriva lui Dumnezeu și a unșilor săi. Încă din perioada Războiului Mondial, nu a mai existat de fapt o organizație protestantă condusă de oameni cunoscuți drept “cler”.

20. Uciderea tânărului leu de către Samson a fost tăinuită de el. El nu le-a spus atunci părinților săi despre asta, și nu s-a lăudat nimănui că a obținut această mare izbândă prin forțele proprii. Tot astfel, urmașii credincioși ai lui Isus Cristos din perioada lucrării Ilie nu s-au lăudat că au ucis clerul protestant, pentru că știau că ceea ce au realizat nu s-a făcut prin propriile lor puteri, ci în spiritul Domnului. Corupta Ierarhie catolică l-a încurajat pe “leul cel tânăr” protestant să meargă înainte și să se vâre în luptă împotriva apărătorilor Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvântul adevărului, și apoi singurul lucru pe care îl mai putea face acesta era să

caute adăpost în tabăra catolică; astfel, vorbind la figurat, ei au încetat să existe ca protestanți.

21. Din anul 1917 protestantismul a murit cu desăvârșire. Ei au renegat toate învățăturile cu privire la a doua venire a lui Cristos și Împărăția sa și și-au unit forțele cu bătrâna “leoaică”, mama lor, și se opun acum lui Dumnezeu și Împărăției sale și celor care spun adevărul cu privire la Împărăție. Ierarhia Romano-catolică, și mai ales Iezuiții, serviciul său secret, împreună cu clerul “protestant” și marionetele lor s-au implicat într-o conspirație cu scopul de a-i stârpi sau nimici cu desăvârșire pe martorii lui Iehova ce trăiesc în prezent pe pământ, conspirație care a fost prezisă de Domnul în aceste cuvinte: “ Au ținut sfat viclean împotriva poporului tău și s-au înțeleș împotriva celor ascunși ai tăi. Ei au spus: “ Veniți să îi stârpim sin a fi o națiune, ca numele lui Israel să nu fie în amintire.” Căci s-au înțeleș împreună într-un singur acord, sunt aliați împotriva ta.” – Ps. 83:3-5.

22. Toți potrivnicii lui Dumnezeu și ai Împărăției sale sub Cristos s-au reunit într-o conspirație împotriva celor ocrotiți de Domnul. Din acest punct al dramei profetice în continuare, filistenii reprezintă Ierarhia romano-catolică și pe toți ceilalți care lucrează laolaltă sub supravegherea acestei organizații diabolice și care conspiră împotriva Domnului și a unșilor săi. Astfel, se poate vedea că uciderea leului de către Samson a simbolizat un eveniment important din istoria poporului lui Dumnezeu.

PERIOADA ILIE

23. Drama se întoarce acum în timp asupra unei date mai timpurii și acoperă partea mai mare a perioadei de timp cunoscută ca perioada sau lucrarea Ilie (a adunării). Samson abia a văzut-o pe femeia menționată cu un prilej anterior, dar iată că acum drama îi prezintă pe Samson și pe părinții săi, ca și pe femeie și părinții ei cântărind problema căsătoriei: “Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a plăcut mult lui Samson.” – Jud. 14:7.

24. Acest lucru pare să prefigureze ceea ce a avut loc între 1878 și 1916. În acea perioadă de timp cei implicați în lucrarea Ilie a bisericii au văzut multe persoane plăcute; și ar fi dorit ca acestea să li se alăture în Societate și în eforturile cu care își duce mai departe lucrarea. Nu punem la îndoială prin faptele citate aici sinceritatea fraților noștri, pentru că împlineau, de fapt, un rol în drama profetică. Lucrătorii de pe teren au căutat în timpul perioadei Ilie persoane proeminente, adică pe cei care păreau că au caractere frumoase, dorind ca aceștia să vină la adevăr și în organizație împreună cu ei. Dacă, în America, unul din acești lucrători pe teren găsea un om important din politică sau afaceri, sau o femeie cu o educație extraordinară și influență largă care dorea să asculte adevărul, acesta era considerat nu doar un prilej favorabil, ci o ocazie de a depune un efort special pentru a aduce această persoană la adevăr. Dacă cel căutat avea bogăție materială și influență, se vorbea despre el ca despre un “frate” sau “colaborator”, sau alți termeni de acest

fel. Dacă, în acele țări în care oamenii se bucură de distincția de a purta un titlu, unul dintre lucrătorii pe teren găsea o astfel de persoană importantă care dorea să asculte mesajul adevărului, acest lucru era consemnat ca un favor special, neobișnuit, iar lucrătorii vorbeau despre ei astfel: "Doamna Ashtray ("scrumieră") are cărțile noastre și arată mult interes, și sunt recunoscător Domnului că mi-a permis să găsesc această frunză". Se arăta multă părtinire în favoarea acestor persoane, iar despre acest lucru apostolul a scris: "Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus Cristos, Domn al gloriei, fiind partinitori. Căci dacă în adunarea voastră ar intra un om cu un inel de aur, în haină strălucitoare, și ar intra un sărac în haină murdară, și ați avea respect față de cel care poartă haina strălucitoare și i-ați spune: "Așază-te aici în loc bun", și i-ați spus săracului: "Tu stai acolo în picioare" sau: "Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu", nu deveniți atunci partinitori în voi înșivă și judecători ai gândurilor rele?" (Iacob 2:1-4) Faptul că Samson era încântat de o femeie filisteană prefigurează foarte bine plăcerea pe care au avut-o lucrătorii din perioada Ilie când stârneau oarece interes în rândul filistenilor moderni, după cum am arătat aici. Celor distinși li se arăta părtinire.

25. Lucrătorii din perioada Ilie considerau chiar că este adecvat să joace un anume rol în afacerile politice. Chestiunea Moderației sau mișcarea pentru Prohibiție au fost privite ca lucruri demne de sprijin, și nu li s-a părut nepotrivit să voteze persoana responsabilă în aceste mișcări sau altele similare. Oamenii "drăguți" și plăcuți la înfățișare din sistemele bisericesti erau văzuți ca membrii ai "marii adunări sau mulțimi" și erau numiți "sfînți ai mângâierii", cărora trebuie să li se dea o atenție specială. Dorința de a avea o relație mai strânsă cu cei care păreau mai buni din sistemele bisericesti este foarte bine ilustrată de faptul că Samson s-a gândit să ia de soție o femeie din neamul necircumcis al filistenilor.

26. Dorința lui Samson era de a o avea pe tânăra femeie, și se pare că el și părinții săi nu au făcut doar o singură călătorie până la Timna: "După un timp [o vreme, R.V.] s-a întors s-o ia acasă. S-a abătut să se uite la cadavrul leului și iată că în corpul mort al leului era un roi de albine și miere." Aceasta preumbrește foarte bine clasa Samson, adică a celor credincioși care efectuează lucrarea Ilie, făcând multe vizite sistemelor bisericesti pentru a-i scoate din rândul lor pe cei mai dezirabili sau mai plăcuți, deși aveau în același timp dorința de a-i vedea pe filistenii moderni stârpiți cu totul. Samson împlinea aici voința Domnului, pentru că juca un rol în drama care preumbrea ce avea să se întâmple într-o perioadă ulterioară, și s-a întâmplat într-adevăr. Răgazul care a trecut de la uciderea leului până când Samson a mers s-o ia de soție pe femeie a fost suficient de îndelungat cât să permită trupului leului să se usuce sau mumifice natural. În acea climă uscată și aridă, acest proces nu necesita foarte mult timp. Apoi, a venit un roi de albine care s-a așezat în trupul leului mumificat. Palestina era pe atunci o țară bogată în miere. (Ex. 3:8) În timpul călătoriei, Samson s-a abătut de la drum ca să vadă rămășițele leului, și a găsit miere în corpul leului mort și a scos-o și a mâncat-o. Prin uciderea leului, Samson nu a încălcat legământul veșnic, pentru că l-a ucis

în legitimă apărare. Acum, în cadavrul acestui leu trimis de Diavol și ucis de Samson se găsea hrană, dulce și înviorătoare.

27. Samson a scos mierea din cadavru și a mâncat-o cu plăcere și un sentiment de satisfacție. “Și a luat din ea în mâinile sale și a mers mâncând; și a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat și ei au mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea din trupul mort al leului.” (Jud. 14:9) Faptul că a mâncat mierea pare să demonstreze din nou că Samson îi reprezenta pe cei care sunt întrutotul devotați lui Dumnezeu și dreptății lui. Profetul Domnului spune: “De aceea Domnul însuși vă va da un semn: Iată, o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un fiu și îi va pune numele Emanuel. El va mânca unt și miere, pentru a ști să refuze răul și să aleagă binele.... Unt și miere vor mânca toți cei care ce rămân în țară” (Isa. 7:14, 15, 22) ”Ai găsit miere? Mănâncă atât cât să îți fie de ajuns, ca nu cumva să te sature de aceasta și să o vomți.” – Prov. 25:16.

28. Atunci când Samson s-a întors la părinții săi în timpul călătoriei, nu le-a spus unde a găsit mierea; dar le-a dat să mănânce din ea. A dorit să păstreze secretul despre originea mierii până când va veni momentul potrivit să-l dezvăluie; ceea ce pare să indice faptul că clasa Samson nu înțelegea și deci nu putea să explice sensul profeției până la timpul cuvenit. Deseori, Dumnezeu face ca oamenii credincioși lui să îndeplinească un anume rol în împlinirea profeției și îi informează abia mai târziu despre semnificația ei.

29. Urmând obiceiul de atunci, s-a dat un ospăț de nuntă: “Atunci tatăl său a coborât la femeia aceea, și Samson a făcut acolo un ospăț, pentru ca astfel obișnuiau tinerii să facă.” (Jud. 14:10) Acest lucru sugerează că Samson era un tânăr ce împlinise vârsta maturității, și avea pe atunci o barbă lungă și plete, pentru că era nazireu, și ar fi avut o înfățișare neobișnuită printre ceilalți tineri. Consemnarea nu ne dezvăluie că erau prezenți și alți israeliți în afară de Samson și părinții lui. “Și s-a întâmplat, când l-au văzut, că au luat treizeci de însoțitori să fie cu el.” – Jud. 14:11.

30. Deși acești 30 de filistenii menționați în textul de mai sus au apărut la ospăț, acest lucru a constituit probabil o mișcare precaută împotriva bărbatului cu înfățișare neobișnuită, Samson. Filistenii erau un popor războinic, și fără îndoială că în apropiere se aflau mult mai mulți oameni, în afară de cei treizeci, gata să fie folosiți dacă ar fi fost necesar. Faptul că nu erau și alți israeliți împreună cu Samson pare să indice că mulți dintre preținșii urmași ai lui Cristos s-au temut să se asocieze cu cei zeloși, de teamă să nu le facă rău filistenii moderni.

31. A sosit acum prilejul să-i păgubească pe dușmanii poporului său, și de aceea le-a dat să dezlege o ghicitoare pentru a găsi un astfel de prilej: “Și Samson le-a spus: "Acum o să vă pun înainte o ghicitoare, dacă puteți să mi-o explicați clar în cele șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine; dar dacă nu puteți să mi-o explicați, atunci să îmi dați voi mie treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine.” Iar ei i-au spus: "Pune-ne înainte ghicitoarea ta, ca să o auzim.” – Jud. 14:12, 13.

32. Filistenii doreau să obțină un câștig material pe socoteala israeliților, și de aceea i-au zis lui Samson să-și spună ghicitoarea; și asta a și făcut. Samson nu căuta să obțină un câștig egoist, ci juca în aceasta rolul pe care Dumnezeu i l-a desemnat cu scopul de a isca un prilej cu care să fie pedepsiți cei ce au prădat Israel și pentru a ilustra mai-marii jefuitori, filistenii moderni, care aveau să apară în viitor. Acești filistenii moderni s-au opus timp îndelungat lui Dumnezeu și poporului său, și trebuia să fie combătuți la timpul fixat al lui Dumnezeu. Samson era încrezător că filistenii vor pierde pentru că misiunea sa venea de la Dumnezeu, și de aceea rezultatul nu putea fi altfel decât în favoarea lui.

33. Samson le-a vestit acum filistenilor lacomi ghicitoarea sa: ”Și el le-a spus: ”Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel tare a ieșit dulceață”. Și trei zile nu au putut să explice ghicitoarea.” (Jud. 14:14) Dezlegarea ghicitorii și semnificația ei profetică ne pare acum destul de evidentă. Diavolul este precum un leu puternic care rage, și marionetele de care se folosește îi pun în aplicare planurile sale rele, și sunt puternici. Deseori, marionetele care admiră clerul sunt auzite spunând: “Cine mai este ca marii noștri predicatori? Nimeni nu le poate face față într-o dispută.” Tot astfel, mulți spun despre organizația Diavolului: “Cine este asemănător fiarei? Cine este în stare să facă război cu ea?”- Rev. 13:4.

34. La timpul convenit, Isus Cristos va ucide sau nimici cu desăvârșire pe Satan și întreaga lui organizație, și fapta sa va fi ca o hrană dulce pentru el. Domnul spune: “Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.” (Ioan 4:34) Urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, prin faptul că au efectuat lucrarea Ilie folosindu-se de “sabia spiritului”, declarând adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, au ucis “leul” clerului lui Baal, adică al organizației protestante. Acest lucru a însemnat într-adevăr hrană, atât pentru ei cât și pentru alții, pentru că aceasta era voința Dumnezeului Cel Atotputernic. La Armagedon, cei credincioși se vor ospăta din marea jertfă a lui Iehova, măcelul lui Satan și al organizației sale (Rev. 19:17-21; Ez. 39:17-22) “Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă”; adică uciderea celor ce voiau să îi distrugă a însemnat hrană pentru servii credincioși ai lui Dumnezeu.

35. Această parte din ghicitoarea lui Samson îi reprezenta, așadar, pe cei credincioși efectuând lucrarea Ilie, care a dus la uciderea clerului potrivit alungându-i în tabăra Ierarhiei și punând capăt protestantismului.

36. Dulceața nu este ceva înăscut dată celor puternici, dar putem observa că ghicitoarea rostită de Samson spune: “Din cel tare a ieșit ceva dulce”. Uciderea gloatei de “lei” care îi vânau pe cei fără apărare este “o dulceață precum mierea” pentru cei care îl urmează cu credință și loialitate pe Domnul Isus Cristos, și este dulce pentru că reprezintă o justificare a numelui lui Iehova. Pentru cei care au jucat un rol în lucrarea Ilie, este o veste dulce să afle că așa-zisul cler “protestant” nu-i mai poate amăgi pe acei oameni onești care formează “marea mulțime” (Rev. 7:9-14) și care îl iubesc pe Domnul. Nici unul dintre “leii” sau servii lui Satan nu poate explica aceste expresii profunde sau profeții din Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent de ce răgaz li s-ar da; iar acest lucru a fost ilustrat prin faptul că filistenii

nu au putut dezlega ghicitoarea în trei zile. Protestanții au constituit o organizație puternică împotriva Ierarhiei romano-catolice, dar au fost abătuți de Diavol și mânați la război împotriva adevăraților urmași ai lui Isus Cristos. Dar acum, încetând să existe ca protestanți, din moartea lor a ieșit dulceață pentru adevărații adepți ai lui Isus Cristos pentru că adevărul, biruind, a justificat numele lui Iehova în acea măsură și a adus dulceața bucuriei celor care au participat la această acțiune.

37. Samson le-a dat filistenilor șapte zile în care să rezolve ghicitoarea; dar s-au “poticnit” și după ce s-au chinuit trei zile și-au dat seama că era nevoie să pună la cale un plan fraudulos pentru a-și atinge scopul de a rezolva ghicitoarea: “Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că au spus soției lui Samson: “Ademenește pe soțul tău s-a ne explice ghicitoarea, ca să nu te ardem cu foc, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați chemat să ne luați ce avem? Nu este așa?” – Jud. 14:15.

38. Conform traducerii *Rotherham* a acestui verset, filistenii au început să născocoască o viclenie și să-l ademenească pe Samson în capcana lor în “ziua a patra”, folosindu-se de tovarășa sa de încredere, viitoarea sa soție sa, pentru a-și atinge scopul. Faptul că se logodise cu o filisteană l-a pus pe Samson într-o relație strânsă cu filistenii, și ar putea părea că avea cumva obligații față de poporul soției sale legitime. Filistenii erau “stăpânirile înalte” din acea vreme. Tot astfel, în perioada Ilie a adunării, poporul credincios ai lui Dumnezeu de pe pământ îi percepea și privea pe cei din rândul oficialităților guvernului pământesc drept “stăpâniri înalte” (Rom. 13:1), stăpâniri care erau sprijinite de clerul protestant; iar cei credincioși au simțit că au obligații față de aceste așa-zise “stăpâniri înalte”. Ei au arătat acest lucru prin faptul că își descoperea capul când se intonau imnurile naționale; de asemeni, se abțineau să spună întreg adevărul cu privire la elementele politice și comerciale care fac parte din organizația lui Satan, care erau ajutate și acoperite de cler. Ei au primit această atitudine de la “femeie”, adică de la sistemele bisericești, cu care s-au asociat multă vreme. Lucrătorii din perioada Ilie aveau veșmintele pătate de asocierea lor cu cei reprezentați de filisteanca necredincioasă. În acea vreme, se găsea multă “neghină” în sânul congregațiilor sau adunărilor poporului lui Dumnezeu. “Neghina” sau cei necredincioși din poporul lui Dumnezeu au încercat iar și iar, în perioada Ilie, să întrerupă lucrarea Domnului, preferând să-i cinstească pe oamenii din lume în loc să fie credincioși și loiali lui Dumnezeu și, cu integritate, să primească insultele și acuzele care se abat mereu asupra celor credincioși.

39. În perioada Ilie a adunării unii dintre urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, care au format mai apoi clasa “servului credincios”, au dat glas cu curaj adevărului cu și despre relația ilegală dintre preținșii “creștini” și elementele politice care pretindeau că îi slujesc lui Dumnezeu dar de fapt slujeau Diavolului. Acești credincioși au fost obiectul criticilor venite din partea clasei reprezentată de filisteană. Nu era un lucru neobișnuit în această perioadă să auzi un “frate” sau o “soră” ce păreau evlavioși spunând: “Cred că ar trebui să vorbim mai mult despre iubire, și nu să ne complăcem în criticarea altora”. Apoi aceștia vărsau câteva

lacrimi de teamă să nu fie muștrați din cauza criticilor rostite cu curaj de cei credincioși. Acest lucru a fost preumbrit de soția lui Samson: “Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a spus: “Tu mă urăști și nu mă iubești, ai pus înaintea o ghicitoare copiilor poporului meu și mie nu mi-ai spus-o.” Și el i-a spus: “Iată, nu am spus-o nici tatălui meu nici mamei mele și să ți-o spun ție?” – Jud. 14:16.

40. Ea s-a folosit de o afecțiune prefăcută și șantaj sentimental pentru a împiedica să fie păgubiți dușmanii lui Iehova. Faptul că Samson nu i-a destăinuit secretul viitoarei sale soții arată că adevărații urmași ai lui Isus Cristos îl pun pe Iehova și organizația sa mai presus de lucrurile lumești, și de aceea remarcile făcute de Samson soției sale simbolizează poziția fermă luată de acești credincioși distingându-se prin aceea ce este plăcut în ochii Domnului.

41. Gesturile inoportune dar subtile ale filistenei au început în a patra zi după ce fusese rostită ghicitoare, și le-a continuat în restul celor șapte zile: ”Și ea a plâns înaintea lui șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult de el; și ea a spus ghicitoare copiilor poporului ei.” (Jud. 14:17) Astfel, ea îi reprezintă simbolic pe cei cu chipuri umile, evlavioși dar necredincioși din perioada Ilie care au încercat să-i constrângă pe cei credincioși în efortul lor de a proclama cu curaj adevărul. Samson a cedat deci influenței seducătoare a femeii și i-a spus ghicitoare. Samson nu trebuie criticat pentru acest lucru, pentru că juca un rol într-o dramă care preumbrea lucrurile ce aveau să se petreacă. Tot astfel, în timpul perioadei Ilie influența celor necredincioși și presiunea insistentă a avut efect asupra celor credincioși, le-a slăbit puterile și le-a îngreunat progresele în declararea mesajului Împărăției.

42. Tovarășa necredincioasă a lui Samson le-a transmis filistenilor, dușmanii lui Samson, informația pe care o primise. Tot astfel, însoțitorii necredincioși și infideli ai clasei servului credincios au dezvăluit dușmanului secrete în perioada Ilie. “Și bărbații cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: "Ce este mai dulce decât mierea? Și ce este mai tare decât un leu?" Și el le-a spus: "Dacă nu ați fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi dezlegat ghicitoare".” – Jud. 14:18.

43. Fără îndoială că filistenii au spus triumfători, cu o bucurie răutăcioasă: “Acum israeliți și servul lor ales de Dumnezeu trebuie să fie umiliți”. Tot astfel, “bătrânii” necredincioși (în particular) precum și alții din clasa “servului rău”, sub tutela Ierarhiei romano-catolice, le-au adus informații secrete filistenilor moderni spre sfârșitul perioadei Ilie, iar acești dușmani, cu o veselie răutăcioasă, au tras concluzia că acum “servul ales” al lui Iehova era capturat cu siguranță ca într-o ladă și trebuia umilit. Totuși, purtarea trădătoare a acestora nu a adus nimic bun filistenilor; și, tot astfel, faptele de trădare ale servului rău din perioada Ilie nu au rezultat în avantajul dușmanului.

44. Samson a văzut că a fost păcălit și trădat, și cu o supărare justă a acționat împotriva defăimărilor numelui lui Dumnezeu și asupritorilor poporului lui Dumnezeu. “Și Duhul Domnului a venit peste el și el a coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați și a luat prada lor și a dat schimburile de haine

celor care au explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și el a urcat la casa tatălui său.” – Jud. 14:19.

45. Samson a coborât în orașul Ascalon, care era unul din cele cinci orașe aliante ale filistenilor, popor pe care Iehova l-a lăsat să trăiască în țara Palestinei pentru a-i încerca pe israeliți. (Jud. 3:3, Iosua 13:3) Ascalon era un port din sudul țării filistenilor, și aflat la o distanță destul de mare în acele vremuri. Samson a mers acolo pentru a obține mijloacele cu care să-și plătească rămășagul, și a ucis în acel oraș treizeci de oameni și le-a luat veșmintele ca pradă. Asta nu a reprezentat însă o crimă, pentru că Samson acționa atunci sub îndrumarea lui Iehova spre pedepsirea dușmanilor săi. Faptul că Iehova nu spune nimic contra lui Samson în consemnare este o dovadă a faptului că acțiunile sale erau aprobate de Domnul. Filistenii au acționat fraudulos și lipsit de onestitate împotriva poporului ales al lui Dumnezeu. Ei au “arat cu juncana” lui Samson, obținând informație pe o cale necinstită.

46. Tot astfel, filistenii moderni s-au folosit de fraudă și înșelătorie pentru a obține informații împotriva poporului ales al lui Dumnezeu de acum. Samson și-a plătit rămășagul, dar nici el și nici alți oameni din poporul lui Dumnezeu nu au fost păgubiți sau sărăciți prin asta; ci filistenii, dușmanii lui Dumnezeu, au fost cei ce au suferit pierderi pentru că au înșelat poporul lui Dumnezeu. Acest lucru arată că Dumnezeu le va da “răsplata” cuvenită celor care agresează poporul său și care se folosesc de acesta cu dispreț, și va face asta la timpul său fixat.

47. În perioada Ilie au avut loc “cernerii”, selecții frecvente în rândul celor ce se declarau urmași ai lui Isus Cristos, iar *Turnul de Veghere* a atras deseori atenția asupra acestui lucru; lucru prefigurat de faptul că Samson, imediat după ce și-a plătit datoria, s-a îndepărtat de soția sa și a mers la casa tatălui său, fiind indignat pe drept de tratamentul primit de la soția luată cu logodnă și poporul ei. Tot astfel, cei credincioși – în perioada Ilie – s-au separat de cei neloiali și mincinoși, care au fost mânați la faptele lor nelegiuite de influența filistenilor. Nu a existat nici o împăcare între Samson și femeie. Deși în perioada Ilie cei credincioși erau gata și dornici să-i primească pe cei ce s-au abătut de la calea cea dreaptă, cu condiția să se căiască și să arate un adevărat interes pentru cauza Domnului, nu a avut niciodată loc o reconciliere și o reunire pentru cauza Domnului.

48. Femeia lui Samson a fost dată altuia: “Iar soția lui Samson a fost dată însoțitorului său, cu care el se împrietenise.” (Jud. 14:20) Tot astfel, cei care au fost necredincioși în perioada Ilie, s-au întors și s-au reunit cu organizația lui Satan. Nu era vina lui Samson că soția sa s-a despărțit de el, nici nu a fost dată altuia cu cunoștința și aprobarea sa. Să ne amintim că Iehova “regiza” drama profetică și a făcut ca prin ea să fie marcate lucruri care se vor petrece în viitor, și se vor desfășura spre plăcerea și scopul său.

49. Însă va mai exista un alt prilej și mai bun împotriva filistenilor, dușmanii lui Dumnezeu și ai poporului său. În perioada Ilie, Diavolul a reușit să-i scoată pe mulți din “prezentul adevăr” de atunci, și cei care au acționat trădător

față de frații lor au căzut cu ușurință victime uneltirilor agenților lui Satan. Cei care au fost îndepărtați s-au întors în organizația Diavolului, și au fost reprezentați de soția lui Samson, care a fost dată altuia de tatăl ei, și a rămas astfel în tabăra “filistenilor”. Iehova pregătea acum scena pentru o altă expresie a răzbunării sale împotriva dușmanului. El manevra actorii dramei pentru a prefigura profetic prin aceasta felul în care îi va pedepsi pe cei care maltratează și disprețuiesc poporul său credincios, ceea ce au și făcut în perioada Ilie. Samson, fiind unul dintre actorii din această dramă, nu este supus criticilor și muștrărilor din cauza căii pe care a urmat-o. Iehova și-a pus spiritul său asupra lui Samson, și, tot astfel, Iehova a trimis spiritul său asupra urmașilor credincioși din timpul perioadei Ilie, care au continuat zeloși să îndeplinească misiunea ce le-a fost încredințată. Zelul și devotamentul acestor credincioși din timpul acelei perioade de timp i-a adus deseori la ananghie și rușine pe filistenii moderni, iar Iehova îi folosește pe cei credincioși lui tocmai în acest scop. Răzbunarea lui Dumnezeu împotriva filistenilor prin Samson prefigurează manifestarea răzbunării sale împotriva filistenilor moderni, care au conspirat să le facă rău urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos, care au continuat să proclame mesajul Domnului și apropierea Împărăției sale. Dacă consemnarea dezvăluie că Dumnezeu l-a susținut pe Samson, nu ar dovedi oare asta că Samson reprezenta un popor cu inimile curate care primesc grația divină ce dă putere?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Folosindu-vă de versete, explicați puterea și siguranța poporului credincios al lui Iehova. Ce este esențial pentru a înțelege regula după care acționează Iehova?

2-5. Explicați dacă Samson a acționat înțelept când a procedat după cum este consemnat în Jud. 14:1-3, și dacă părinții săi erau îndreptățiți să obiecteze la faptele sale. Cum s-a împlinit această ilustrație profetică?

6. Relatați și explicați evenimentul care a avut loc pe drumul spre Timna.

7, 8. Explicați și ilustrați simbolistica biblică a leului.

9-19. Relatați cursul evenimentelor care dovedesc identitatea “leului tânăr” menționat aici: (a) înainte de incidentul consemnat în versetul 5; (b) când rage la Samson; (c) fiind ucis de Samson.

20-22. Arătați amestecul răutăcios al Ierarhiei catolice în faptul că leul rage la Samson; ca și faptele care dovedesc că “leul” este mort.

23-28. Arătați împlinirea versetului 7. A versetului 8. A versetului 9.

29-32. Explicați procedura consemnată în versetul 10. În versetul 11. În versetul 12. În versetul 13.

33-36. Folosindu-vă de date concrete și versete competente, arătați cât de potrivită este ghicitoarea (versetul 14) ca imagine profetică. Ce reprezenta simbolic faptul că filistenii nu au putut-o dezlega?

37-40. Descrieți situația preumbrită în versetul 15 și pe cea preumbrită în versetul 16.

41-47. Arătați că tacticile folosite de soția lui Samson și rezultatul lor reprezintă foarte bine activitățile unei clase din aceste zile din urmă, și deznodământul purtării lor greșite.

48, 49. Explicați (a) dacă “soția lui Samson” a fost “dată însoțitorului lui”. (b) dacă Samson a procedat corect în chestiunea consemnată despre el în versetul 19; și ce reprezintă simbolic aceasta.

Adunarea pentru lupta finală

Răutatea din timpurile moderne este agravată față de cea din trecut din cauza faptului că răufăcătorii își comit faptele nelegiuite în numele Domnului Dumnezeu. Un mare sistem religios, Ierarhia romano-catolică, învederată în răutate și delict, este condusă de un singur om; și se pretinde că prin funcția lui este locțiitorul sau guvernatorul lui Cristos pe pământ și că posedă o putere egală cu cea a lui Iehova Dumnezeu. Clerul acestui sistem îi amăgesc pe oameni că persoanele lor dragi care au murit suferă acum în stare conștientă în “purgatoriu” din cauza mâniei lui Dumnezeu și pretind că prin rugăciunile lor și atenția acordată pot să le ușureze suferința celor din focurile purgatorului. Astfel, sub aceste false pretexte, primesc bani de la oameni și le îndepărtează mințile de la adevăratul Dumnezeu iubitor.

Așa-zisele organizații “Protestante” pretind la rândul lor că îl reprezintă pe Dumnezeu, și totuși îi defăimează numele său sfânt propovăduind ideea că ar chinui milioane de suflete nenorocite într-un iaz de foc etern. Clerul acestor sisteme religioase se numesc cu ipocrizie după numele Domnului și pozează înaintea oamenilor în reprezentați ai lui Dumnezeu, dar în același timp neagă Cuvântul lui Dumnezeu și resping sângele plătit de Isus Cristos ca preț de răscumpărare a omului. Aceste sisteme religioase au relații ilicite cu puterile politice și comerciale ale lumii; iar Domnul însuși le numește “curve”, nume dar organizației lui Satan.

Păstorii și liderii, vorbind în numele acestor sisteme religioase, afirmă cu obrăznicie și trufie, în cuvintele profeției, că “Stau ca o regină, ... am agonisit bogății și n-am nevoie de nimic”. Iar acum, când sistemul rău care a asuprit popoarele s-a sfârșit, și când națiunea dreptății, adică Împărăția lui Dumnezeu, s-a născut, când Domnul este prezent și își începe domnia, domnie pentru care i-a învățat pe discipolii săi să se roage, rugăciuni care au fost repetate cu ipocrizie de acești clerici și când dovezile care demonstrează clar aceste fapte le sunt aduse în atenție, acești membrii ai elementului ecleziastic nu doar că se prefac a fi surzi la ele, ci îi persecută pe umilii urmași ai lui Isus care îndrăznesc să atragă atenția asupra mesajului adevărului. În loc să dea ascultare cuvintelor Domnului și să spună popoarelor că Împărăția este speranța lor, acești clerici se unesc fățiș, cu nerușinare și sfidător cu profitorii și politicienii de profesie și instaurează o Ligă a

Națiunilor pentru a ține popoarele sub controlul lui Satan dușmanul, și apoi declară hulitor că această Ligă a Națiunilor este “expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”. Nu doar că au defăimat numele lui Dumnezeu, ci l-au împins pe Domnul în lături și s-au pus în locul lui, și pretind că înțelepciunea lor e mai mare ca a sa, și poate fi un ghid amplu și sigur pe care oamenii să-l urmeze.

Dacă a fost necesar ca în trecut Dumnezeu să-și arate puterea împotriva organizației Diavolului pentru a-și păstra numele în mințile oamenilor și pentru a-i salva de la a cădea în lipsă totală de loialitate și fidelitate față de el, motivul pentru care a procedat astfel este azi de o mie de ori mai puternic. Iată ce le spune acestor clerici demagogi, lipsiți de respect și trufași, și fruntașilor turmelor, aliații lor: “Tăceți, și aflați că eu sunt Dumnezeu”. A venit timpul să ia sfârșit aroganța omului înaintea lui Dumnezeu. Profetia divină din (Isa. 2:17) declară: ”Trufia omului pământean va fi plecată și îngâmfarea oamenilor va fi coborâtă. Numai Iehova va fi înălțat în ziua aceea.”

Dumnezeu își va face un nume pe pământ, un nume pe care oamenii nu îl vor uita în veci. El avertizează națiunile pământului, și mai ales clericii și fruntașii turmelor; dar ei refuză să asculte acest avertisment. Acest verset (Psalmul 82:5) îi descrie, spunând: “Ei nu știu, nici nu vor înțelege; umblă înainte în întuneric, toate fundațiile pământului sunt strămutate.”

Apostolul Ioan, din cauza credincioșiei sale ca martor al lui Dumnezeu, a fost exilat pe insula Patmos. Acolo Domnul l-a răsplătit oferindu-i viziuni despre marele său scop. Printre altele, Ioan a avut o viziune a mării și teribilei zile a lui Dumnezeu cel Atotputernic. El a văzut oștirile pregătindu-se pentru marea bătălie din acea zi, și a scris: “Și am văzut trei duhuri necurate asemănătoare broaștelor, ieșind din gura dragonului și din gura fiarei și din gura profetului fals. Fiindcă ele sunt duhurile dracilor lucrând miracole, care merg înainte la împărății pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. Și i-a adunat într-un loc numit pe evreiește Armaghedon.” – Rev. 16:13, 14, 16.

Termenul “Balaur” menționat aici este unul dintre numele dușmanului, ale Diavolului; și i se aplică în particular lui și organizației sale, vizibilă și invizibilă, atunci când este pusă pe distrugerea urmașilor organizației lui Dumnezeu, Sionul, adică a adevăraților discipoli ai lui Isus Cristos (Rev. 12:17) Organizația lui Satan, atât cea vizibilă cât și cea invizibilă, este adevăratul dușman al celor credincioși, așa cum este scris: “Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.” – Efes. 6:12.

Termenul “fiară” din textul Revelației este folosit simbolic. Atunci când este astfel folosit în Scripturi, acest simbol face referire la organizația vizibilă sau pământească a lui Satan. Din zilele lui Nimrod, toate puterile lumesti au fost sub autoritatea și controlul dușmanului Satan. (2 Cor. 4:3, 4) Aceste puteri mondiale au guvernat oamenii prin forța armată, iar guvernarea lor a fost una tiranică,

nedreaptă și nesfântă. Diavolul este cel ce a făcut-o așa. Această fiară simbolică descrie așadar în mod adecvat puterile mondiale sub puterea celui rău.

Această “fiară” sau puterile pământești se constituie din trei elemente: cel comercial, cel politic și cel ecleziastic sau religios. Marele tăvălug al organizației lui Satan a fost reprezentat mereu de puterile financiare; și se folosește de elementul religios ca de un camuflaj; ca oamenii să rămână ignoranți la planurile sale rele. Atunci când Domnul desemnează ceva printr-un simbol, acea desemnare, nume sau simbol înseamnă mult. Domnul desemnează aceste puteri mondiale ca fiind “fiare”, și asta și sunt.

Termenul “profet fals” se referă la națiuni care pretind că vorbesc cu autoritate divină, și anume Imperiul Britanic și America, sau sistemul imperial Anglo-American. Un profet adevărat este cel care vorbește cu autoritate divină și în numele Domnului. Cei care vorbesc în numele Domnului fără autoritate, și care rostesc minciuni, sunt falși profeti. De exemplu, profeția lui Ieremia (14:14) spune următoarele: “Atunci Domnul mi-a spus: “Profeții profetesc minciuni în numele meu; nu eu i-am trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă profetesc o viziune falsă și ghicire și un luceu de nimic și înșelăciunea inimilor lor”. “Până când va fi aceasta în inima profetilor care profetesc minciuni? Da, ei sunt profeti ai înșelăciunii proprii lor inimi; care gândesc să facă pe poporul meu să uite numele meu prin visurile lor pe care le spune fiecare om aproapei lui, precum părinții lor au uitat numele meu pentru numele lui Baal.” (Ier. 23:26-27) Aceeași clasă a profetului fals face parte din “fiara” simbolică, pentru că este aliată cu puterile lumesti sub supravegherea lui Satan Diavolul.

Termenul “profet fals” în accepțiunea sa în textul Revelației (16:13) poate fi definit în mod adecvat ca fiind Imperiul Anglo-American, pentru că America și Imperiul Britanic laolaltă vorbesc cel mai mult în prezent pentru organizația Diavolului. Acest “fals profet” reprezentat de Imperiul Anglo-American este parte din organizația vizibilă a lui Satan și este principalul purtător de cuvânt al “fiarei” simbolice, și de aceea este trâmbița sa și rostește cuvinte mari și umflate și ridică pretenții pline de laudă, mai ales în ce privește pacea și prosperitatea mondială. Deși se folosește de religie – pe care o folosește de fapt ca pe un camuflaj – este de fapt un profet politic. Se susține - și fără îndoială pe bună dreptate – că oamenii săi de stat sunt cei mai șireți diplomați de pe pământ. – *Lumina*, vol. II, pg. 44-51.

Spiritele sunt invizibile și intangibile; de aceea expresia “spirite necurate ca niște broaște” simbolizează mesaje, declarații sau proclamații mai degrabă decât lucruri tangibile, concrete. O broască este un animal cu gura mare, care afișează un aer înțelept, se laudă fără temeii, se “umflă-n pene” și face mult zgomot pentru nimic. Trebuie să observă că apostolul Ioan, în Revelație, a văzut *trei* spirite necurate precum broaștele. Acest lucru ar semnifica deci o triadă de declarații, principii reguli sau proclamații sfruntate, arogante și care pretind multe. Aceste mesaje ies din gurile balaurului, ale fiarei și falsului profet. Ei pretind că sunt mesaje înțelepte; dar sunt laude fără substanță și sunt proclamate cu mult tam-tam și zgomot.

“Balaurul”, adică Diavolul și organizația sa, în eforturile sale de a distruge “sămânța” promisiunii divine (Gal. 3:29) spune trufaș: “Dumnezeu este un mincinos, și nu vă puteți baza pe Cuvântul său. Ignorați-l, și în lături cu cei care îi apăra cauza!”

“Fiara”, adică organizația vizibilă a Diavolului, alcătuită din elementul comercial, politic și religios, spune: “Pământul este pentru om și omul pentru pământ. Avem instituite doar formele de guvernare potrivite, și facem pământul un loc bun de trăit. Cine este Iehova, ca să-i dăm ascultare. Puterea și averea noastră ne sunt dumnezeu.”

Toate declarațiile lor sunt false, și de aceea necurate. Inamicul Satan și organizația sa sunt cei care le proclamă. Satan este răspunzător pentru toate. Aceste false învățături sunt adevăratul motiv pentru care națiunile lumii sunt adunate pentru marea bătălie a Armagedonului. Și de ce stau așa lucrurile? Răspunsul este că fiecare dintre aceste mesaje și mesagerii care le poartă defăimează numele sfânt al lui Dumnezeu, și scopul lor este de a îndepărta mințile oamenilor de Dumnezeu. Iar acum Iehova, potrivit Cuvântului său, va face o demonstrație a puterii sale atât de clară și lipsită de echivoc încât oamenii vor fi convinși de calea lor nesfântă și vor înțelege că Iehova este Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a adus marele potop în zilele lui Noe, pentru care a prăbușit turnul Babel, pentru care a distrus armata lui Sanherib, regele asirian atunci când a asediat Ierusalimul și a jignit numele Dumnezeului cetății, și pentru care i-a înghițit pe egipteni în Marea Roșie atunci când i-au urmărit neîncetat pe evreii care fugeau ca să-i târască înapoi în închisoarea sclaviei; și este și motivul pentru care va abate în curând un alt mare necaz asupra lumii. Calamitățile precedente nu sunt decât umbre ale celei ce ne paște acum. Adunarea națiunilor se face pentru marea zi a lui Dumnezeu cel Atotputernic. Potrivit profeției lui Ioel (2:31), “marea și teribila zi a Domnului” este cea când Dumnezeu își va face un nume pentru sine. În acest mare conflict final oamenii de orice naționalitate, limbă și seminiție vor afla că Iehova este Dumnezeul cel Atotputernic, atotînțelept și drept.

Iată ce bine și ce plăcut este ca frații să locuiască împreună în unitate! Este ca roua Hermonului care coboară pe munții Sionului. Căci acolo a poruncit Iehova să fie binecuvântarea, da, viața veșnică. – DAVID.

Cauza confuziei din prezent

Scopul exprimat al lui Iehova este ca toți oamenii să fie aduși la timpul său fixat la o cunoștință exactă a adevărului (Ioan 1:9; Isa. 11:9) Acest lucru trebuie făcut după ce se oferă răscumpărarea prin marea jertfă a lui Isus. În vremea când alții sunt primiți în legământ prin jertfă se pune o mărturie despre adevăr. Atunci

când legământul prin jertfă se încheie, o și mai mare mărturie va fi depusă, pentru ca toți să aibă șansa de a cunoaște adevărul. În perioada de timp de la răstignirea și învierea lui Isus până la a doua sa venire, care a fost și este voința lui Dumnezeu cu privire la lucrarea ce trebuie efectuată de creștini pe pământ? Această întrebare este importantă și găsește răspuns deplin și complet doar în Scripturi. Dacă unul din răspunsurile date nu este susținut de Scripturi, atunci va fi dăunător și va stârni confuzie.

Adevărata misiune a unui creștin pe pământ este enunțată de apostoli în cuvinte clare. Acești urmași credincioși ai lui Isus Cristos au aderat la învățăturile lui ca și la cele date de Dumnezeu prin profeții săi sfinți. Dacă toți preținșii urmași ai lui Isus ar fi urmat o cale ca aceasta, atunci nu ar mai fi existat confuzie în prezent. Văzând că Satan dușmanul a făcut ca oamenii să reprezinte eronat învățăturile fundamentale ale Cuvântului lui Dumnezeu, ne-am putea aștepta ca Satan să stârnească confuzie în legătură cu adevăratele datorii și cursul potrivit al unui creștin pe pământ; și exact asta s-a și petrecut.

Biserica romano-catolică pretinde că este “Biserica”. Pe scurt, propovăduiește ideile că toți oamenii au căzut în păcat și se îndreaptă spre chinul veșnic; că misiunea bisericii este să salveze suflete de această soartă teribilă, și că biserica a fost organizată pentru a face asta; că prin lucrarea clericilor, sacrificiile simbolice din timpul slujbei religioase și prin rugăciuni și penitențe sufletele sunt eliberate din “purgatoriu” și salvate de chinuri și duse în cele din urmă în ceruri, în timp ce altele care nu au fost astfel salvate trebuie să-și petreacă eternitatea în chinuri.

Anumite congregații din sistemele “protestante”, prin intermediul clerului lor susțin și îi învață pe oameni că unii sunt meniți, aleși să fie salvați și fericiți și toți ceilalți sunt sortiți chinului veșnic; că chiar și aceia care sunt aleși să fie salvați trebuie să demonstreze întrucâtva credință și acea credință ia naștere grație ascultării mesajului propovăduit de cler; și că misiunea bisericii este să-i avertizeze să scape de chinul veșnic chiar și pe cei binecuvântați și să le spună celorlalți, mai puțin norocoși, ce soartă îi așteaptă.

O altă ramură a sistemului “protestant” susține că există o mare dispută între Dumnezeu și Diavol cu privire la cine va avea o parte mai mare a omenirii; că Dumnezeu îi îndură, și i-a îndurat veacuri de-a rândul pe păcătoși, pentru ca aceștia să accepte mesajul ce le este transmis de clerici și să fie salvați și duși în ceruri; că toți cei care nu dau ascultare și nu se supun așadar mesajului trebuie să-și petreacă eternitatea în chinuri, alături de Diavol.

Alți preținși creștini susțin că creștinismul este o religie diferită de altele; că deși unii pot fi salvați și prin alte religii, religia creștină este cea mai bună; și că misiunea bisericii creștine este de a trimite predicatori care să propovăduiască oamenilor doctrinele bisericii, pentru ca aceștia să fie aduși în biserică și să fie astfel salvați. Învățăturile lor afirmă că milioane de oameni păgâni care au murit fără să fi auzit vreodată de religia creștină vor fi salvați cumva, nu știu exact cum. Ei mai predică și că dacă acei păgâni care aud totuși despre creștinism refuză să

dea ascultare și să se supună mesajului transmis de pretinsa lor biserică creștină, atunci vor fi pierduți. Atunci când sunt rugați să explice de ce mai transmit, atunci, mesajul lor păgânilor când aceștia pot să fie salvați fără să-l audă și vor fi distruși cu siguranță dacă îl aud dar nu îi dau ascultare, nu izbutesc să dea nici o explicație.

Un lucru simplu din ceea ce susțin bisericile și predicatorii lor că este misiunea unui creștin pe pământ poate fie extrasă din următoarea afirmație scrisă de un cleric distins, care apare în volumul doi al *Enciclopediei Americane Standard*, cu titlul “Creștinism”, și anume:

“Creștinismul este cu precădere religia răscumpărării și a Răscumpărătorului. Aceasta a introdus în lume marea influență reparatoare a unei iubiri victorioase, inaugurând prin Isus însuși o luptă neîncetată; căci acea influență reparatoare trebuie să se lupte constant cu puterile răului care nu pot fi suprimate în mod magic. Dar această lucrare de reparație, de restaurare nu poate să constea doar în salvarea individuală a fiilor lui Dumnezeu; pentru a fi vrednică de Dumnezeu trebuie să se străduiască să restaureze tot ceea ce căderea originală a corupt sau distrus – pentru a face creatura căzută să-și dea seama de vocația și destinul său înalt – adică pentru a reconstitui în om întreaga măreție ce-i este rezervată, și pentru a-l oferi fără rezerve lui Dumnezeu, făcând spiritul regenerat să pătrundă în fiecare sferă a activității sale, ca și în toate facultățile sale. De aici misiunea amplă a creștinismului de a purifica și a ridica tot ce este uman, din cele mai diverse sfere ale societății, de la instituțiile care reglementează relațiile dintre oameni până la cea mai înaltă cultură a intelectului. Această restaurare a omului după prototipul divin este continuarea și aplicarea lucrării răscumpărătoare a lui Cristos, care, după ce a avut ca primă intenție să constituie biserica într-o societate de suflete credincioase, iertate și salvate, convocate la o lucrare ce acționează direct pentru salvarea a tot ce este pierdut și radiază apoi în exterior în toate departamentele activității umane. Acesta este sensul lărgit în care trebuie să înțelegem împărăția lui Dumnezeu pe care Salvatorul a venit să o întemeieze în lumea noastră păcătoasă, și al cărei progres continuă doar cu prețul unei lupte neîncetate, care va continua până la sfârșitul timpului. Dar acest progres general al împărăției lui Dumnezeu în expresia sa larg umană este mereu direct proporțional cu dezvoltarea sa internă în cadrul bisericii lui, care păstrează și prețuiește focarul central al vieții divine, de unde emană toată lumina și căldura”.

Până când o persoană analizează toate aceste idei contradictorii, va fi atât de confuză încât nu va mai ști ce să creadă. Unul dintre numele date organizației Diavolului este Babilon. Acesta se potrivește atât fiecărei părți a organizației, cât și ansamblului. Termenul, așadar, este aplicat uneori așa-zisului “creștinism organizat” care îl reprezintă eronat pe Domnul și stârnește confuzie în rândul oamenilor. Isus a vorbit în aceste cuvinte despre acest sistem nesfânt, numindu-l “Babilon”, și afirmă că a devenit locuința demonilor și fortăreața fiecărui spirit rău, și face apel la adevărații creștini să iasă din el. – Rev. 18:2-5.

Mulți clerici, pentru că sunt incapabili să armonizeze aceste idei contradictorii când sunt confrunțați de cei care îi întreabă, răspund astfel: “Crezi ce

vrei. Nu e nici o diferență, atât timp cât aparții bisericii. Misiunea noastră este să ne desăvârșim caracterul astfel încât să fim gata să mergem în ceruri, și poți face asta la fel de bine în orice biserică.”

Aceste afirmații confuze ale clerului trădează că aceștia nu au nici o concepție clară despre misiunea creștinului cât timp acesta se află pe pământ. În loc să aibă înțelegerea corectă, s-au folosit de creștinism în scopuri egoiste. Aceste confesiuni se luptă între ele și totuși se unesc toate pentru a lupta împotriva adevărului. Examinând faptele în lumina Scripturilor este evident că aceste afirmații care stârnesc confuzie nu sunt o expresie a înțelepciunii divine, ci că vin de la Diavol: “Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci este pământească, senzuală, drăcească. Fiindcă unde este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare rea. Dar înțelepciunea de sus este întâi pură, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de roade bune, imparțială și fără fățarnicie. Iar rodul dreptății este semănat în pace de cei ce fac pace.” – Iacob 3:15-18.

Faptul că ideile susținute de cler cu privire la misiunea unui creștin sunt numeroase, confuze și contradictorii, precum și imposibil de înțeles este o dovadă concludivă a faptului că răspunsul lor nu vine de la Dumnezeu, ci emană de la dușmanul Satan. “Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii” (1 Cor. 14:33) Fiecare creștin sincer ar trebui să se străduiască cu zel și onestitate să determine care este voința lui Dumnezeu pentru el cât trăiește pe pământ, ca și după aceea. “Să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală.”(Col. 1:9) Un asemenea creștin va găsi că înțelepciunea care vine de la Domnul este curată, împăciuitoare, blândă și plină de roade bune. “Ca voi să umblați demni de Domnul spre toată plăcerea, fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu” – Col. 1:10.

Scrisori

“SĂ VEDEM CE POT FACE PENTRU VOI”

Dragă CR:

Fotografia atașată a fost făcută la Point Pleasant, New Jersey. Am vizitat orașul Poin Pleasant pe 29 august 1935 cu scopul de a ne desfășura programul obișnuit cu mașina de sunet. Desigur, programul nostru este de interes, folos și necesitate publică, iar oamenii au dreptul să îl asculte.

Șeful poliției, R.J. Lane ne-a primit binevoitor, remarcând: “Să vedem ce pot face pentru voi”. Și-a pus semnătura pe declarația (atașată și ea) care ne dădea autorizația de a opera cu mașinile noastre de sunet pe străzile publice. Apoi a zis: “Dacă veniți după-amiaza, vă pot oferi o escortă a poliției”.

Sosind la sediul poliției, am fost întâmpinați de un ofițer, am pozat în câteva fotografii, l-am rugat să ne trimită una din ele și am plecat mai departe. Ofițerul ne-a condus în centrul districtului de afaceri, a eliberat un loc de parcare

pentru mașina noastră și apoi și-a parcat mașina în apropiere, gata să ne ajute în orice fel am fi dorit. La puțin timp după ce am început programul, un om a venit la ofițer cu o plângere. Ofițerul a primit plângerea, a rezolvat-o și ne-a spus să ne continuăm programul.

Nu doar că ofițerul ne-a fost de ajutor, ci a făcut un serviciu și oamenilor. Prezența sa alături de mașina de sunet, chipul zâmbitor, întreaga sa atitudine tindea să stabilească un sentiment de încredere în mințile oamenilor. Ne-a ascultat programul și oamenii au ascultat. A zâmbit, și oamenii au zâmbit. Vanzătorii ieșeau din magazine să ne asculte. Trecătorii se opreau. Întreaga situație era foarte plăcută. Vocile consacrate ale cvartetului de bărbați s-au strecurat în fiecare ungher. Vocea puternică și limpede a Fratelui Rutherford a izbucnit din megafoane: “Ei nu vând cărți, dar dacă puteți contribui o mică sumă atunci când primiți cărțile acei bani vor fi folosiți ca să se publice mai multe cărți spre beneficiul oamenilor”.

De îndată ce ne-am terminat programul, ofițerul ne-a condus spre o altă locație aleasă, ajutându-ne să ne pregătim pentru un alt program. Când ne-am mutat din districtul de afaceri în cel rezidențial nu am mai avut nevoie de serviciile escortei noastre eficiente. Ne-a părăsit ducând cu el un set din cărțile judecătorului Rutherford pentru sine și unul pentru șeful său.

Să comparăm primirea pe care ne-a făcut-o poliția din Point Pleasant cu cea a poliției din Maplewood și Plainfield. Curtoazia oficialităților din Point Pleasant i-ar face pe cei din Maplewood și Plainfield să-și plece capetele rușinați. Cât timp vor mai disprețui oficialitățile din Maplewood și Plainfield drepturile cetățenilor lor să audă și să participe la chestiuni de interes, utilitate și necesitate publică?

Al vostru, pentru circulația liberă a mesajului Împărăției lui Dumnezeu pe tot pământul,

D.E. MORGAN.

MINUNATA IUBIRE ȘI GRIJĂ A DOMNULUI

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări în numele lui Iehova.

A trecut ceva vreme de când v-am văzut ca să vă vorbesc. Vă voi scrie doar câteva rânduri ca să vă încredințez că am aceeași iubire pentru dvs. ca și atunci. Vă aud vocea în fiecare zi pe când v-o port peste tot cu ajutorul fonografului, fapt care compensează că nu vă pot vedea. Sunt recunoscător că putem veni cale de 1500 de km la cel mai bun și entuziasmant congres. Am participat la toate congresele din ultimele 3 decenii. Cu siguranță bunul Domn vă făcea acolo capabili să depuneți mărturia înaintea tronului fiarei, atât pe dvs. cât și pe ceilalți sfinți care v-au asistat cu atâta abilitate; și această mărturie nu va fi uitată niciodată.

Suntem recunoscători pentru micul rol pe care l-am putut juca în punerea mărturiei. Suntem, de asemeni, recunoscători Domnului pentru privilegiul pe care l-am avut în ultimii patru ani declarând glorioasa maiestate a Împărăției sale în Sud, printre cei care gem sub această criză. Apropo, Domnul a făcut ca acest lucru să fie cunoscut la congresul de la Detroit, atunci când a fost turnat cel de-al șaptelea potir, și conducătorii au aflat că zilele de prosperitate s-au încheiat. Dar ei nu au vrut să asculte. La scurt timp după depunerea acestei mărturii a sosit prăbușirea financiară, și acum au ajuns la capătul puterilor. Totuși, tot nu vor să asculte mesajul adevărului, ci au mers după gloata de falși profeți ai lui Satan ca să găsească soluția. Domnul va râde de ei; căci vede că ziua sa vine. – Ps. 37:13.

În statele din sud, după cum știți, trăiesc mulți oameni de culoare și aceștia sunt majoritari, dar sunt cei mai asupriți oameni. Vă pot spune un lucru despre ei: sunt umili, îl iubesc pe Domnul și vor contribui și cu ultimul lor bănuț și vor primi literatura. Atunci când sunt informați că starea lor se va schimba atunci când Împărăția lui Dumnezeu este instaurată complet, unii din ei vor contribui de bucurie. O dată, am avut privilegiul de a vorbi cu ei înainte să ne folosim de înregistrările de fonograf. (Acum lăsăm discurile să vorbească) Ei au umplut una din bisericile lor. Atunci când le-am spus ce le-a pregătit bunul Dumnezeu, s-au ridicat și au strigat de bucurie, spunând: “Acesta este adevărul. Acest om susține tot ce spune cu Scripturile”. Și doresc să spun că atunci când Împărăția va fi instaurată pe deplin oamenii de culoare vor fi în majoritate printre cei care umblă în Împărăție; căci ei sunt umili, smeriți și așteaptă ca Domnul să-i elibereze din condiția lor asuprită. Trebuie să fiți printre ei ca să vedeți cum trăiesc, și totuși sunt fericiți în pofida tuturor greutăților.

Vă suntem recunoscători și dvs., frate drag, pentru *Anuar* cât și pentru cartea *Iehova*, ca și pentru hrana la timpul potrivit pe care Domnul o trimite prin *Turnul de Veghere*. Cât de adevărat este versetul (Isa. 52:8): “Ascultă! Străjerii tăi și-au înălțat glasul. Ei strigă de bucurie într-un glas, căci vor vedea cu ochii lor când Iehova va restabili Sionul!”

Articolele din *Turnul de Veghere* sunt prezentate atât de clar pentru că, iubite frate, prezentați scripturile, care ard totul în urma lor și fac articolele clare. Articolul despre Ionadabi este minunat; și la fel și seria de versete care îl susțin. Frate, cum le găsiți? Cu siguranță Domnul lucrează în mintea dvs. pentru a vi le reaminti, și inima mi se bucură când le citesc.

Puțin mai mult despre congresul de la Washington D.C.; și un cuvânt despre tabăra de pionieri. Mi-a amintit de vremea când Moise i-a condus pe fiii lui Israel prin pustiu. Într-o zi, pe când ne aflam acolo, a plouat, și noroiul era adânc cam de 15 cm. Abia am putut să ne scoatem mașinile ca să venim la congres și serviciu; dar strigătul era “Domnul ne-a îndrumat aici, și se va îngriji să putem ieși”. Și asta a și făcut. Printre ei nu s-a găsit niciun murmur, nici o căutare de pricină între ei, cei mai fericiți și mai mulțumiți oameni pe care i-am găsit în toți anii mei de serviciu pentru Domnul. Doar pentru a arăta cât de mulțumiți erau: într-o seară un porcușor a ieșit din țarcul de lângă tabără, și a intrat în cortul unei

surori. Ea s-a trezit, l-a alungat și s-a culcat înapoi ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Lucruri mărunte precum acestea nu-i tulbură pe pionieri. Sunt obișnuiți cu ele.

Doresc să menționez iubirea pe care o au pionierii unul pentru celălalt, și cât de gata sunt să se ajute unul pe altul. Intrarea în tabără se făcea pe valea abruptă a unui deal; și atunci când a venit timpul ca israeliții să-și strângă tabăra și să meargă mai departe toți erau fericiți, binecuvântați de congres și gata să meargă din nou pe teren. S-a auzit multe cuvinte de rămas bun pe când fiecare pleca spre teritoriul lui: “La revedere, și Dumnezeu să fie cu tine până ne vom reîntâlni”. Frate Rutherford, am mers în lumină în ultimii 30 de ani. În toată experiența mea nu am mai văzut o iubire adevărată precum cea manifestată între frații pionieri. Atunci când totul a fost gata, caravana a pornit înaintând prin pustiu și sperăm, curând, spre ‘țara promisă’ celor credincioși.

A fost imposibil ca unele rulote și remorci să urce dealul fără ajutor. Un frate din Montana, cu o inimă la fel de mare ca a dvs., s-a oferit să ajute. Având o mașină mare și un lanț puternic, ne-a scos afară. Sunt sigur că binecuvântarea bogată a Domnului a venit la el grație trudei sale din iubire. Toți se întrebau cum pot ieși din tabără. După cum am spus mai înainte, Domnul ne-a îndrumat acolo, și s-a îngrijit să ieșim așa cum am intrat. Să-i mulțumim Domnului pentru minunata iubire și grijă față de copiii săi!

Și acum, frate drag, fiți asigurat de iubirea noastră. Ne cunoaștem de 30 de ani, și iubirea devine tot mai puternică cu fiecare an; și, pe măsură ce ducem fonograful în casele oamenilor și punem discul, vă auzim vocea, de care Domnul s-a folosit pentru a crea aceste înregistrări. Este un îndemn să împingem lupta până la porți, netemători nici de om, nici de diavol; căci suntem nemuritori până sosește schimbarea noastră. Sora Pittenger mi se alătură în a vă transmite afecțiunea noastră. Rugându-ne pentru bogata binecuvântare a Domnului asupra voastră,

Confratele vostru, serv în oștirea Domnului,

LEWIS PITTENGER, *Pionier*.

RĂBDĂTORI, AȘTEPTÂNDU-L PE IEHOVA

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Sunt încântat să vă scriu și să-mi exprim mulțumirea față de Iehova, Dumnezeu tuturor mângâierilor noastre, care prin Regele și Justificatorul său uns ne-a umplut inimile cu bucurie prin cuvântul său și promisiunea sa din Eden. (Gen. 3:15; Rom. 16:20) În toate timpurile, Satan și-a îndeplinit rolul [ales de el]; dar – slăvit fie Dumnezeu! – Diavolul va trebui, împreună cu toți susținătorii săi, să bea din cupa mâniei lui Iehova; iar numele Dumnezeului nostru va fi justificat pe timp nedefinit.

Transmiteți-le simpatia mea din inimă tuturor fraților din întreaga lume care, direct sau indirect, suferă închisoarea și neadevărurile agenților Diavolului. Știind că sclavul nu este mai mare decât Stăpânul său, trebuie să fim răbdători, așteptându-l pe Iehova să acționeze.

Cartea care poartă numele său [*Iehova*] și care ne-a fost dăruită este, într-adevăr, vrednică de laudă, căci vedem că ne-a revelat numele său la momentul eliberării, așa cum și în trecut și-a revelat numele poporului său (Ex. 6:3, 5) atunci când i-a vizitat.

Suntem dornici să continuăm în organizația sa și să ne supunem mai-marelui profet Isus Cristos rămânând în carul vostru de luptă. Regret dacă v-am irosit timpul prețios. Fie ca Iehova să continue să vă folosească spre gloria numelui săi până la sfârșit.

Fratele și servul vostru, alături de voi în car,

EZEKIEL N. WABAH (un Ionadab), *Nigeria*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

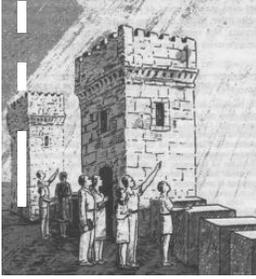
1 DECEMBRIE 1935

Nr. 23

Cuprins:

SUȘINEREA SERVULUI SĂU SAMSON PARTEA a III-a	- Pag. 620
STUDIILE	- Pag. 636
EXMATRICULAREA COPIILOR DIN ȘCOLI	- Pag. 639
SCRISORI	- Pag. 642

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintează în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol. LVI

1 Decembrie 1935

Nr. 23

SUSTINEREA SERVULUI SĂU

“Dumnezeu a despicat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus numele En-Hacore, care este în Lehi până în ziua aceasta.” – Jud. 15:19

SAMSON, PARTEA A III-A

Iehova îl sprijină pe servul său care îi este credincios și loial. Toți oamenii, din cauza păcatului înnăscut, sunt slabi în propriile forțe, dar atunci când o persoană devine serv al lui Dumnezeu și când, cu o inimă curată, continuă devotat cu credință față de Dumnezeu, aceasta poate fi sigură că va fi sprijinită în perioadele de criză. “Fiindcă ochii Domnului aleargă înapoi și încolo pe tot pământul, pentru a se arăta puternic de partea celor a căror inimă este desăvârșită spre el.” (2Cron. 16:9, *A.R.V.*) Aceasta este regula fixă și de neschimbat a lui Iehova. Inima omului reprezintă simbolic motivația și devotamentul său. Dacă acesta este devotat pe deplin lui Dumnezeu și motivația sa este una curată și dreaptă înaintea lui Dumnezeu, atunci acesta poate fi sigur că va primi harul lui Dumnezeu ca sprijin atunci când va avea nevoie. Toți oamenii fac greșeli, și niciun om nu poate face ceva perfect prin propriile forțe. Când omul este slab și îi încredințează povara sa Domnului, apreciind întrutotul că puterea sa trebuie să vină de la Iehova, și din îndurarea lui Dumnezeu se hotărăște să continue credincios și zelos în împlinirea legământului său, având o motivație lipsită de egoism în acest sens, atunci acesta se poate bizui pe Domnul să-l sprijine. “Aruncă-ți sarcina asupra Domnului și el te va susține, nu va lăsa niciodată ca cel drept să fie clătinat.” – Ps. 55:22.

2. O inimă curată nu înseamnă doar că un om are intenții bune, ci înseamnă că este mânat să acționeze într-un anumit fel, iar el va acționa astfel dar nu cu scopul de a obține câștiguri pentru sine, ci pentru a împlini voința lui Dumnezeu. Atunci acesta are o inimă curată; și este scris: “Binecuvântați sunt cei cu inima pură, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu!” (Mat. 5:8) Un om este serv al lui Iehova atunci când îi servește și o face cu altruism sau inimă curată. (Rom. 6:16) Servii lui Dumnezeu au fost judecați greșit, în general, de majoritatea oamenilor pentru că oamenii se uită doar la lucrurile pe care le pot vedea cu ochii. Dumnezeu cunoaște însă inima sau motivația servilor săi, și îi judecă drept. (Ioan 7:24) Comentatorii au ridicat multe obiecții și critici la adresa lui Samson, și asta fără

vreun motiv just sau vreo scuză. Critica lor, totuși, nu a schimbat în niciun fel chestiunea.

3. Samson a fost un serv al lui Dumnezeu, și nimeni nu este întrutotul competent să-l judece pe servul Lui: „Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său stăpânul stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.” (Rom. 14:4) Dumnezeu l-a făcut pe Samson să stea în picioare și să execute voința lui, și aprobarea lui Samson a fost consemnată în cele din urmă (în Evr. 11:32) Acest lucru în sine este o dovadă a faptului că Samson acționa sub îndrumarea lui Dumnezeu și că reprezenta o clasă de servi credincioși ai lui Dumnezeu care se vor afla pe pământ la sfârșitul sistemului.

4. Filistenii trebuie să fi știut în general de înstrăinarea dintre Samson și soția, altminteri Samson ar fi vizitat-o în felul obișnuit. “Dar s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului grâului, că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un ied și a spus: “Voi intra la soția mea în cameră. Dar tatăl ei nu i-a permis să intre.” – Jud. 15:1.

5. Samson a așteptat până la timpul fixat al lui Dumnezeu, și apoi s-a întors iar la Timna. Era momentul prielnic ca filistenii să fie păgubiți prin distrugerea recoltelor lor. Scopul inițial pentru care Samson a luat-o pe filisteancă a fost “ca să caute o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă în timpul acela filistenii stăpâneau peste Israel” (Jud. 14:4) Rudele și apropiații lui firești, din Israel, nu s-au aliat în sprijinul lui, nerecunoscându-l pe Samson drept alesul Domnului, care va începe eliberarea Israelului. Samson trebuia să meargă singur, iar în această parte a dramei Samson reprezintă clasa “servului credincios”. Rudele sale reprezentau mulțimea slăbită, necredincioasă, care pretindea că îi servește lui Dumnezeu dar se temea de oameni. Iehova nu s-a amestecat în faptul că soția legiuită a lui Samson a fost dată altuia, ceea ce Dumnezeu ar fi făcut fără îndoială dacă logodnica ar fi fost o roabă a Domnului. – Gen. 20:1-18.

6. Evident, era voința lui Dumnezeu ca Samson, servul său, să-i umilească și mai mult acum pe filistenii. “Și tatăl ei a spus: "Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am dat-o însoțitorului tău; nu este sora ei mai mică mai frumoasă decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei".” (Jud. 15:2) Tatăl femeii i-a zis lui Samson: ‘Am zis în sinea mea (‘credea cu adevărat’) că o urăști’; și apoi i-a oferit de soție pe sora ei mai mică. Dar trebuie să ne amintim că Samson nu era la vânătoare de femei, ci căuta o ocazie ca să-i pedepsească pe defăimătorii lui Dumnezeu. Acest lucru dovedește că Dumnezeu nu alege ca servi ai săi persoane care par doar să fie foarte bune, astfel încât ceilalți să zică “Iată, ce om bun este acesta”; ci că lucrul care îl mulțumește pe Domnul Dumnezeu este servul care se supune cu credință poruncilor lui și care își menține mereu integritatea. De fiecare dată când Diavolul vede un om care îndeplinește cu credință serviciul adus lui Dumnezeu, acesta va lansa aproape sigur împotriva aceluia om o minciună scandaloasă pentru ca alte persoane să poată spune: “Dumnezeu nu ar folosi un asemenea om, împotriva căruia se fac astfel de acuzații, iar aceasta este, așadar, o

dovadă că acesta nu este servul lui Dumnezeu”. Să ne amintim că Dumnezeu își judecă servii și că servul nu trebuie să se îngrijoreze de judecata potrivnică a unor creaturi imperfecte. Cei ce fac pe placul oamenilor sunt un lucru dezgustător înaintea lui Dumnezeu. Cel care arată zel în strădaniile lui de a-l mulțumi pe Iehova și primi aprobarea sa este într-adevăr servul credincios al Celui Preaînalt.

7. Hotărând pe ce cale va merge, Samson știa că va fi învinuit de filistenii, și știa și că de fapt va fi nevinovat pentru că împlinea doar scopul lui Dumnezeu: “Dar Samson le-a zis: “Acum voi fi nevinovat față de filistenii, deși le voi face rău.” – Jud. 15:3.

8. Samson fusese însărcinat să aducă un dezastru sau o distrugere rea asupra filistenilor, și de aceea ceea ce a făcut este ireproșabil. Tot astfel, în timpul perioadei Ilie a lucrării servilor credincioși ai lui Dumnezeu, aceștia au fost folosiți pentru a aduce răul asupra filistenilor moderni, proclamând adevărul, din Cuvântul adevărului lui Dumnezeu care este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Mânuirea aceluși cuvânt “șochează susceptibilitățile religioase” ale mulțimii de ipocriți și “le arde pajiștile” – Ez. 34:1-8; Ier. 25:34-38.

9. Proclamarea mesajului adevărului a făcut ca filistenii moderni să fie mult pedepsiți. Dar, prin faptul că au îndeplinit această lucrare, servii credincioși ai lui Dumnezeu sunt fără vină înaintea lui, așa cum și Samson a fost nevinovat: ” Și Samson a mers și a prins trei sute de vulpi și a luat tăciuni și le-a legat coadă de coadă și a pus un taciune la mijloc între cele două cozi.” – Jud. 15:4.

10. În acea țară trăiesc șacali, iar aceste animale călătoresc în grupuri sau haite; dar vulpile nu. Nu găsim nimic în consemnare care să ne arate că Samson a fost ajutat de vreun om să prindă șacalii și să le lege cozile împreună, și este vădit că pentru a realiza acest lucru a avut sprijinul necesar de la Dumnezeu. Nu era ștregăria obraznică a unui băiat, ci un plan foarte bine aranjat împotriva defăimătorilor numelui lui Dumnezeu și asupritorilor poporului său. A fost un aranjament deliberat pentru a-i pedepsi pe acești dușmani. Aici, Samson îi reprezintă în mod clar pe cei care au fost servii credincioși ai lui Dumnezeu în perioada lucrării Ilie. Faptul că a trebuit să folosească șacali pentru a-și atinge scopul dorit arată că nici unul dintre apropiații săi nu l-a ajutat să-i pedepsească pe filistenii. Tot astfel, vedem că nici unul dintre oamenii umili și slabi din perioada Ilie nu i-a ajutat în niciun fel pe cei credincioși, ci mereu și-au asumat o atitudine de persoane îngăduitoare, inofensive. Asemenea oameni spuneau pe atunci: “Ar trebui să fi respectuoși cu clerul și nu să-i ridiculizăm și să vorbim despre slăbiciunile lor, ci mai mult despre iubire”. Cum ar putea cineva să fie serv credincios al lui Dumnezeu și în același timp să vorbească evlavios și sentimental despre “iubire” în accepțiunea generală? Iubirea înseamnă pentru Dumnezeu a te supune poruncilor lui și a face asta cu bucurie (1 Ioan 5:3; Ioan 14:15) În timpul perioadei Ilie acești preținși servi ai lui Dumnezeu care acționau în virtutea propriilor dorințe pentru a evita acuzațiile nu erau motivați să procedeze astfel din iubire, așadar nu aveau o inimă curată. Cel care are o inimă curată se va strădui cu zel să împlinească voința lui Dumnezeu așa cum i-a fost poruncită, indiferent de

ce-ar spune sau gândi creaturile, și față de acesta Dumnezeu își arată puterea în vremuri de nevoie.

11. Atunci când Samson își pregătise haita de șacali, a aprins torțe între cozile lor și aceștia au țâșnit-o la fugă prin lanurile de grâu și printre măslini, semănând distrugerea pe oriunde treceau: “Și după ce a aprins cu foc tăciunii, le-a dat drumul în holdele filistenilor și a ars deopotrivă snopii și de asemenea grâul care stătea în picioare, împreună cu viile și măslinii.” (Jud. 15:5) În acele zile, holdele puteau fi de grâu, orz, secară, mei, ovăz și alte cereale. O haită de șacali cu 150 de torțe împrăștiată printre holde și livezile de măslini avea să pricinuiască mari distrugereri, și asta atât de rapid încât filistenii nu ar fi putut opri agitați decât când focul avea să se stingă de la sine, iar asta avea să-i facă să sufere de foamete. Grânele lor erau, evident, coapte, și ardeau ușor, iar filistenii au fost siliți să stea și să se uite cum se prăpădesc.

12. Lucrarea Ilie a servilor credincioși ai lui Dumnezeu a fost la fel de păgubitoare față de filistenii moderni. S-a plasat un mare număr de cărți, broșuri și tracte în rândul enoriașilor “creștinătății organizate” și rezultatul a fost că acest mesaj al adevărurilor înflăcărate a stricat holdele clerului pe care le pregătiseră ca oamenii să le consume și din care-și secerau recolta. Perioada Ilie a lucrării a îmbolnăvit clerul, și deseori erau auziți răcnind: “Acești mileniști ne strică bisericile”. Adevărul este că Dumnezeu îi folosea pentru a strica pășunile ipocriților păstori de turme.

13. Filistenii erau foarte stârniți din cauza acestui dezastru, aprinși de mânie și furioși de ceea ce li s-a făcut; așa că s-au întâlnit și fiecare îi spunea celuilalt: ”Atunci filistenii au spus: "Cine a făcut asta?" Și li s-a spus: "Samson, ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția și i-a dat-o însoțitorului său". Și filistenii s-au urcat și au ars-o în foc pe ea și pe tatăl ei.” – Jud. 15:6.

14. Cineva trebuie să le fi dat răspunsul, căci textul notează: “Li s-a spus”. Cine erau cei care au răspuns? În mod evident erau israeliții slăbiți, lipsiți de credință care s-au însoțit cu filistenii și care îi prefigurau pe acei necredincioși din perioada Ilie care au format după aceea clasa “servului rău”. Iată aici o sugestie referitoare la soarta “servului rău”, a acestei clase trădătoare. Ceea ce a suferit soția trădătoare ilustrează foarte bine ce va păți și “servul rău”.

15. Samson nu părea să fie tulburat că filistenii au ars-o pe femeia lui trădătoare. Dar nici măcar asta nu i-a fost destul. Samson fusese însărcinat să-i pedepsească pe filistenii, și nu avea să înceteze să execute această lucrare până ce va termina de făcut ceea ce i-a poruncit Dumnezeu. “Și Samson le-a spus: “Pentru că ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după aceea voi înceta.” – Jud. 15:7.

16. Cuvintele lui Samson par să indice aici faptul că filistenii au ars-o pe femeie și pe tatăl ei era un lucru corect pentru a-l răzbuna, dar nu-i era suficient, pentru că spune: “Nu-mi rămâne decât să mă răzbun pe voi, și după aceea voi înceta”. Ca nazireu, Samson trebuia să respecte legământul cu Dumnezeu, și pentru a face aceasta trebuia să împlinească misiunea ce i-a fost dată de

Dumnezeu. Cuvintele sale înseamnă că va înceta să-i păgubească atunci când răzbunarea lui Dumnezeu avea să fie manifestată pe deplin împotriva filistenilor și nu înainte de asta. Acest lucru ilustrează faptul că servii credincioși ai lui Dumnezeu vor continua să facă ce le cere Dumnezeu până la capăt și nu vor înceta decât când Dumnezeu însuși îi va opri. Cauza lui Iehova nu cunoaște înfrângerea, și manifestarea răzbunării sale trebuie să continue până când va fi total îndeplinită.

17. Filistenii din toată țara s-au adunat, din câte se pare, la Timna pentru a o executa pe femeie și pe tatăl ei, care a încheiat înțelegerea maritală cu Samson. Arderea bărbatului și a fiicei sale i-a dat o ocazie lui Samson să meargă împotriva filistenilor, și a urmat o luptă adevărată: “Și i-a lovit la șold și la coapse cu un mare măcel; și a coborât și a locuit în vârful stâncii Etam.” (Jud. 15:8) Nu se știe cât de mulți filistenii au fost uciși de Samson în acea luptă, dar numărul lor trebuie să fi fost mare, pentru că se spune că “a fost un mare măcel”.

18. Acestea nu înseamnă neapărat căci conflictul dintre Samson și filistenii prefigurează evenimente care se vor petrece filistenilor moderni în ordine cronologică exactă, dar reprezintă totuși înfrângeri repetate ale filistenilor moderni, clericii organizației lui Satan din timpul perioadei Ilie; iar acest lucru reprezintă foarte bine și înfrângerile suferite de “filistenii” după sfârșitul perioadei Ilie, în perioada Elisei a adunării. După “marele măcel”, Samson a mers să trăiască pe stâncile Etam. Numele “Etam” înseamnă “locul păsărilor răpitoare”, precum uliul sau vulturul. Samson a preferat să locuiască acolo decât între frații săi, și asta pentru a arăta că se bizuie întru totul pe Iehova Dumnezeu pentru protecția sa și nu se încrede în ajutorul sau protecția lașilor săi frați israeliți. Tot astfel, adevărații servi credincioși ai lui Iehova Dumnezeu au găsit refugiu și mângâiere în marea “Stâncă eternă”, Iehova, și nu între cei lași și lipsiți de credință. (Isa. 26:4, *notă marginală*) Deși erau încercuiți de organizația sălbatică și lacomă a lui Satan, poporul lui Dumnezeu a fost mereu adăpostit și protejat, apărat și sprijinit de Marea Stâncă.

19. Nu ni se spune clar cât timp a trăit Samson la stânca Etam, dar trebuie să fi trecut ceva timp până la următoarea sa ispravă. Teritoriul lui Iuda se învecina cu teritoriul seminției lui Dan și, acum, pentru a se răzbuna pentru măcelul lui Samson în rândurile filistenilor, acel popor se pregătea să se războiască cu Iuda și cu alți israeliți cu care ar putea intra în contact: “Atunci filistenii s-au urcat și au așezat tabăra în Iuda și s-au răspândit în Lehi.” (Jud. 15:9) Adunarea filistenilor războinici într-o tabăra a fost un adevărat test de credință pentru iudei. Aveau oare să răspundă atacului filistenilor? Sau aveau să se le facă compromisuri ca să-și salveze pielea? “Și bărbații din Iuda au spus: “Pentru ce v-ați urcat împotriva noastră?” Iar ei su răspuns: “Ne-am urcat să îl legăm pe Samson, să îi facem cum ne-a făcut și el”- Jud. 15:10.

20. Chiar cuvintele iudeilor arată că băteau în retragere și erau dornici să facă un compromis. Voiau ca Samson să sufere grosul luptei și pedepsei doar ca ei să fie protejați. Filistenii au tras concluzia că trebuie să aibă o armată cu care să pornească împotriva omului Samson, asupra căruia se afla puterea lui Dumnezeu.

Probabil s-au gândit să-l atragă pe Samson în țara lui Iuda și acolo să-i atragă în luptă pe israeliți și să-l prindă, ca și pe alții. Până în acel moment Dagon, zeul lor, nu a putut să scape mica ceată de soldați din mâinile lui Samson, și acum voiau să trimită o întreagă armată; ceea ce au și făcut. Zeul filistenilor, Dagon, nu era deloc precum Dumnezeu lui Samson. “Pentru că stânca lor nu este ca stânca noastră, chiar dușmanii noștri sunt judecători.” – Deut. 32:31.

21. Filistenii aveau acum să-i oblige pe iudei să-i ajute să-l prindă pe Samson, sau altfel îi vor ataca. Cât de bine ilustrează acest lucru ce s-a petrecut aproape de finalul perioadei Ilie! Iudeii reprezentau în această parte a dramei, acea mare mulțime a celor lipsiți de credință care s-au aliat cu filistenii moderni împotriva clasei fidele și loiale. Iudeii din zilele lui Samson s-au abătut de la devotamentul lor pentru Dumnezeu și au devenit răi și necredincioși, și de aceea seminția lui Iuda era gata să facă un compromis. Ei nu au dat ascultare sfatului lui Iehova: ”Pentru că ei sunt o națiune lipsită de sfat și nici nu este înțelegere în ei. O, de ar fi înțelepți și de ar înțelege aceasta și ar lua aminte la sfârșitul lor de pe urmă! Cum ar urmări unul o mie și doi ar pune pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi vândut stânca lor și nu i-ar fi închis Domnul?” – Deut. 32:28-30.

22. Tot astfel, cam la începutul Războiului Mondial, Satan i-a pus la încercare pe toți cei care s-au angajat prin legământ să facă voința lui Iehova. Satan și agenții săi au căutat să distrugă poporul lui Dumnezeu, și au văzut că acest mare Războiului Mondial avea să le furnizeze ocazia pentru a-și atinge scopul lor rău. În fiecare națiune a “creștinătății” implicată în război, clerul era împotriva poporului de legământ a lui Iehova, și mai ales împotriva celor ce stăruia să-i servească lui Dumnezeu spunându-le oamenilor despre Împărăția sa. Filistenii moderni, clericii de atunci, au ieșit să-i ucidă pe cei din poporul lui Dumnezeu. În fiecare țară s-au făcut eforturi pentru a-i forța pe servii credincioși ai lui Dumnezeu să intre în război. În toate țările care au adoptat legi de înrolare cu prevederi referitoare la “cei ce obiectează din motive de conștiință” clerul și-a făcut loc în comisiile și consiliile răspunzătoare și s-au folosit acolo de puterea și influența lor pentru a-i distruge pe servii credincioși ai lui Dumnezeu. Mulțimea necredincioasă a devenit mai apoi clasa “servului rău” care a cooperat cu filistenii moderni. “Atunci trei mii de bărbați din Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-au spus lui Samson: “Nu știi că filistenii sunt stăpâni peste noi? Ce este aceasta ce ne-ai făcut?” Iar el le-a spus: “Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-am făcut și eu lor.” – Jud. 15:11.

23. În acest pasaj, armata iudeilor îi reprezintă pe iudeii lași din epoca modernă, preinșii servi ai lui Dumnezeu care au căutat să-i facă pe cei credincioși să se plece în fața dictaturii conducătorilor comerciali, politici și religioși din lume încălcându-și astfel legământul cu Dumnezeu. Cei fără credință le-au spus, în esență, celor ce stăteau ferm de partea Domnului: “Nu știți că “stăpânirile înalte” sunt conducătorii din prezent ai acestei lumi, și că trebuie să le arătăm supunere? De ce să ne faceți tuturor greutăți și să ne periclitați interesele insistând că conștiința vă împiedică să mergeți la război? Aceste “stăpâniri înalte” sunt rânduite

de Dumnezeu”. Acesta a fost argumentul lor, și au citat din Romani 13:1-3 în sprijinul lui. Aceasta a fost mulțimea care voia pace cu orice preț și era gata să încheie compromisuri și neputând să-i îmbie pe cei credincioși să facă un compromis, au recurs la o conspirație trădătoare împreună cu filistenii moderni.

24. După cum se spune și în versetul 11, precedentul, cei trei mii de iudei au adus un argument asemănător înaintea lui Samson. Acestora, Samson le-a răspuns: “Cum mi-au făcut ei mie, așa le-am făcut și eu lor”. Filistenii au ocărât numele Dumnezeului lui Samson opunându-se cu răutate și persecutând poporul ales al lui Iehova, iar credinciosul Samson nu avea să lase ocară să treacă neobservată. Tot astfel le-a vorbit clasa “servului credincios” clericilor și fraților săi necredincioși, și întregii “creștinătăți”: “Ați ocărât numele sfânt al lui Dumnezeu supunând poporul credincios al lui Dumnezeu la multe lucruri infame și nedemne, și nu vom face niciun compromis plecându-ne înaintea voastră, ci ne vom supune lui Dumnezeu și vom face ce ne-a poruncit.”

25. Iudeii, nereușind să-l câștige pe Samson de partea lor, au început să acționeze împotriva lui cerându-i următoarele: ”Dar ei i-au spus: "Am coborât să te legăm și să te dăm în mâna filistenilor". Atunci Samson le-a zis: "Jurați-mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea.” (Jud. 15:12) Iudeii și-au demonstrat atunci egoismul lor extrem și teama de oameni în loc de Dumnezeu. Tot astfel, cei necredincioși din perioada Ilie a bisericii au demonstrat egoismul lor fără margini și că se tem mai degrabă de oameni decât să se teamă și să i se supună lui Dumnezeu. Ei voiau să se apare și protejeze. Ei nu voiau să se încreadă în Dumnezeu pentru protecția lor, pentru că erau servi fără credință. Samson nu se îndoia de capacitatea sa de a se apăra de frații săi necredincioși, dar știa că nu a fost însărcinat să se lupte pe viață și pe moarte cu cei din neamul lui. De aceea, le-a cerut să-i jure că nu se vor năpusti asupra lui în luptă. Ar fi putut, fără îndoială, să-i lovească pe toți cei trei mii, dar asta nu era lupta lui.

26. Purtătorul de cuvânt al celor trei mii s-a apropiat de Samson și i-a dezvăluit scopul lor: “Și i-au vorbit, spunând: “Nu, ci te vom lega strâns și te vom da în mâna lor; dar cu siguranță nu te vom ucide. Și l-au legat cu două funii și l-au scos fin stâncă.” (Jud. 15:13) Acești israeliți au preferat să-l predea pe servul lui Dumnezeu, Samson, indiferent de ce pedeapsă ar fi suferit, sperând ca prin aceasta să se salveze de la război. Tot astfel, în perioada Ilie mulți dintre cei lași și slabi de credință au preferat să-i dea pe frații lor în mâinile filistenilor moderni din aceleași motive, la fel de egoiste. Oamenii din acea gloată fără credință, pretinzând că sunt servii lui Dumnezeu, au mers la cei din lume, adică la presupusele “stăpâniri înalte” și le-au spus, în esență. ‘Suntem de acord să face orice spun legile voastre; și ceilalți tovarăși ai noștri [făcând referire la clasa “servului credincios”] sunt cei ce se ridică împotriva voastră, dar noi suntem, gata să-i dăm în mâinile voastre’. Ei i-au făcut cunoscut dușmanului cine erau cei care aveau o poziție fermă, și astfel le-a permis dușmanilor să pună mâna pe cei credincioși. Ei s-au alăturat unei conspirații, precum Iuda împotriva lui Isus Cristos. Regula lui Dumnezeu referitor la aceștia este declarată de Isus în aceste cuvinte: “Isus a răspuns: "Nu ai avea nici

o putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ție are mai mare păcat.” (Ioan 19:11) Nu-i de mirare că Domnul le spune unor oameni atât de necredincioși că partea lor va fi “cu ipocriții”, adică cu filistenii moderni. – Mat. 24:51.

27. Israeliiți lași l-au legat pe Samson cu frânghii puternice și l-au coborât de pe stâncile Etam și l-au dus la Lehi: “Și când a venit la Lehi, filistenii au strigat împotriva lui; și Duhul Domnului a venit cu putere peste el și funiile care erau pe brațele lui au devenit ca niște in ars cu foc, și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile sale.” – Jud. 15:14.

28. Fără îndoială că s-au auzit strigăte puternice din tabăra filistenilor când l-au văzut pe Samson adus legat strâns – din câte se părea - la ei. Dușmanii sunt mereu zgomotoși atunci când cred că îi au pe servii lui Dumnezeu în puterea lor. Începutul Războiului Mondial a deschis calea adoptării legilor de înrolare. Acestea au furnizat mijloacele de legare a celor credincioși; iar necredincioșii, acționând împreună cu filistenii moderni sau clericii, au strigat de bucurie și s-au bătut pe umeri felicitându-se atunci când i-au văzut pe credincioșii care au apărat cauza Domnului aruncați în lagăre militare sau de concentrare sau încarcerăți în închisoare.

29. Samson ajunsese acum într-o mare criză decisivă. Avea oare Dumnezeu să-și sprijine servul credincios? Dacă da, aceasta ar fi fost pentru Samson o dovadă că se bucură de aprobarea lui Dumnezeu. Iehova a făcut atunci ca spiritul său să acționeze puternic asupra lui și a frânghiilor care îl legau, motiv pentru care legăturile i-au căzut de pe mâini. Samson s-a uitat repede în jurul lui după o armă de la Dumnezeu, și a găsit falca unui măgar care murise de curând. “Și el a găsit o falcă de măgar neuscătă și și-a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de bărbați.” – Jud. 15:15.

30. Făcându-l pe Samson să folosească falca unui măgar, Iehova a demonstrat atunci că izbăvirea servului său credincios nu vine prin arc, sulită, spadă sau cal, sau alte instrumente de război inventate de om, ci a fost rezultatul spiritului sau a puterii nevăzute a lui Dumnezeu cel Atotputernic. “El nu găsește plăcere în tăria calului, el nu are plăcere în picioarele unui om.” (Ps. 147:10) “Când tatăl meu și mama mea mă părăsesc, atunci Domnul mă va lua.” (Ps. 27:10) “Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu mă va salva” (Ps. 44:6) Samson s-a încrezut în Iehova Dumnezeu, și Iehova l-a sprijinit pe servul său. Tot astfel, cei care s-au bizuit pe Iehova Dumnezeu în perioada Ilie, și care nu s-au temut de oameni, ci au rămas loiali lui Iehova Dumnezeu au fost sprijiniți de el.

31. Măgarul nu era un animal folosit la război. Numai miracolul lui Dumnezeu ar fi putut face ca o falcă de măgar să reziste la uzura cauzată de zdrobirea craniilor a o mie de bărbați. Pe când Samson lucra astfel în numele lui Iehova, cei 3000 de iudei stăteau și se uitau și nu l-au ajutat deloc. Samson, servul credincios, a luptat de unul singur, fără niciun ajutor de la oameni, dar lupta în puterea Domnului. Tot astfel, în zilele lucrării Ilie exista un grup zelos și neînfricat de bărbați și femei care au continuat să efectueze lucrarea, pe când mulți alții

asistau și nu voiau să facă nimic pentru onoarea lui Iehova. Cei care au continuat cu adevărat să-i servească lui Iehova constau în clasa celor umili, împăciuitori și supuși precum unui măgar, și și-au folosit fălcile în lucrarea de cuvântare sau mărturie în numele lui Iehova și Isus Cristos, și au continuat să-i ucidă pe filistenii moderni cu Cuvântul lui Dumnezeu. Războiul a continuat, și cei drekți au ținut sus stindardul Domnului.

32. Imediat după acest măcel al filistenilor cu falca măgarului, Samson a cântat un cântec victorios pentru Iehova: ”Atunci Samson a spus: ”Cu o falcă de măgar, grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o mie de bărbați!” (Jud. 15:16) În acea cântare sau proclamație nu se lăuda cu puterea lui, ci dădea glorie lui Iehova, care l-a susținut în acele teribile momente de criză. Samson nu a păstrat falca măgarului ca să o atârne la loc de cinste în cortul său, ca pe o relicvă care să fie venerată sau privită cu uimire, așa cum le place unora să facă și așa cum le-a plăcut și unor servi din perioada Ilie să arate cu mândrie ce au realizat. Samson s-a bizuit pe Dumnezeu, și nu pe unealta din mâna sa. O dată ce această unealtă și-a servi scopul, nu mai avea niciun folos pentru ea. ”Când a terminat de vorbit, că a aruncat falca din mâna lui și a numit acel loc Ramat-Lehi.” – Jud. 15:17.

33. Samson a dat un nume potrivit locului unde a purtat bătălia. Cuvântul ”Lehi” înseamnă ”o falcă (un os al fălcii)” și locul a fost numit astfel de Samson după ce i-a ucis acolo pe filistenii care veniseră împotriva lui. Samson a numit locul ”Ramat-Lehi”, ceea ce înseamnă ”ridicarea fălcii”, cu referire la faptul că a folosit-o atunci și acolo pentru a justifica numele lui Iehova prin uciderea dușmanilor săi. În acest mod, Samson a statornicit în amintire locul victoriei spre justificarea lui Iehova; iar acest lucru arată că lucrul potrivit pentru servii credincioși este să-l glorifice pe Dumnezeu pentru puterea sa și îndurarea sa dătătoare de forță și niciodată să nu-l onoreze pe om.

34. Acea luptă în care 1000 de filistenii au căzut înaintea lui Samson a fost un test dificil și care l-a încercat din greu pe Samson, și atunci când s-a terminat era aproape epuizat și avea multă nevoie de apă ca să-l înviorze. ”Și îi era foarte sete și a chemat pe Domnul și a spus: ”Tu ai dat prin mâna servitorului tău această mare eliberare; și acum să mor de sete și să cad în mâna celor necircumciși?” – Jud. 15:18.

35. Acestea se petreceau în perioada foarte fierbinte a anului, iar Samson a luptat fără să se oprească pentru a-și stinge setea, chiar și să fi fost prin jur ceva cu care ar fi putut să și-o astâmpere. Nu a pretins pentru sine victoria, ci, dând toată gloria lui Iehova, a mărturisit că este servul lui Dumnezeu și apoi l-a chemat cu încredere pe Domnul să-l ajute ca să nu moară. Acest lucru arată că știa că depinde întrutotul de Iehova și că victoria pe care tocmai a obținut-o era de fapt a lui Dumnezeu, și nu a sa. Purtarea sa în acest moment evidențiază puternic faptul că Samson erau un bărbat credincios și că din cauza credinței sale și a loialității sale, Dumnezeu îl pune pe lista celor aprobați. (Evr. 11:32) El și-a dat seama că acum, deși i-a pus pe filistenii pe fugă și a omorât o mie de oameni, va cădea în mâinile

celor necircumciși din cauza faptului că era aproape epuizat. Știa că dacă se va petrece asta, acea gloată necircumcisă de filistenii va ocărî numele Dumnezeului lui Samson și îl vor defăima și mai mult și vor spune: ”Dumnezeul său nu îl poate ajuta să nu moară de sete în pustiu, unde a găsit uscându-se falca măgarului”. Acest lucru ar fi fost nu doar o ocară la adresa numelui lui Iehova, ci ar fi reprezentat căderea poporului lui. Așadar, Samson s-a rugat la Dumnezeu să aibă apă ca să se învioroze și să poată trăi ca să lupte în continuare. În aceasta, Samson îi reprezintă pe cei credincioși din perioada Ilie care se găseau deseori în dificultate și aveau nevoie să fie înprospătați și ajutați pentru a trăi și a continua să depună mărturie despre numele și spre gloria lui Iehova Dumnezeu și a Regelui său. Loialitatea și constanța lui Samson a fost dată urmașilor lui Isus Cristos ca un exemplu, și sunt îndemnați să procedeze ca el (Evr. 12:1) L-ar fi lăsat Iehova pe servul său să moară de sete în deșert? Nu; pentru că Dumnezeu îi susține mereu pe cei credincioși și loiali lui. Samson se găsea la Lehi, lângă locul cu falca, și acolo Dumnezeu avea să-l învioroze, să-l susțină și să-i permită să trăiască. “Dar Dumnezeu a despiciat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus numele En-Hacore, care este în Lehi până în ziua aceasta.” – Jud. 15:19.

36. Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu a scos apă din falca lui Samson sau din falca aruncată a măgarului, ci că a scos apă dintr-un loc din acea zonă pe care Samson a numit-o Lehi, adică “falca”, sau “Ramat-Lehi”, adică locul ridicării uneltei spre justificarea numelui lui Iehova. Nu ni se spune dacă Dumnezeu a făcut să țâșnească un izvor printr-un cutremur sau făcând pământul să se despice. E suficient să știm că Iehova Dumnezeu l-a înviorat și sprijinit acolo pe servul său credincios. În mod evident, Domnul se referea la toți cei la fel de credincioși care se bazuie pe el în toate circumstanțele atunci când l-a făcut pe profetul Isaia să scrie: “Când săracii și nevoiașii caută apă și nu este și limba lor se sfârșește de sete, Eu, Domnul, îl voi asculta; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu îl voi părăsi. Voi deschide râuri în locuri înalte și fântâni în mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de apă; și pământul uscat, izvoare de apă.” (Isa. 41:17, 18) Imaginea profetică de aici preumbrește în mod clar că clasa servului credincios a lui Dumnezeu se poate bizui cu încredere pe Iehova pentru a-i sprijini în orice vreme de nevoie și că el nu îi va părăsi niciodată pe cei care continuă credincioși să-și împlinescă legământul de a-i îndeplini voința.

37. După ce Samson s-a înprospătat cu apa dulce oferită prin mâna Domnului, s-a simțit revigorat și s-a bucurat. Tot astfel, în perioada Ilie, când conflictul era intens și cei credincioși oboseau, osteneau și însetau, având nevoie de o asigurare de la Domnul care să-i înprospăteze, acesta le-o oferea, și ei continuau cu lucrarea lor, făcând tot ce găseau de făcut mâinile lor, și continuau să se bucure. Acest lucru este în deplină armonie cu promisiunea lui Dumnezeu față de cei ce îi sunt loiali (Isa. 40:29-31) Ceea ce face Dumnezeu pentru un serv credincios face pentru toți cei care îi sunt credincioși.

38. Fiind revigorat, Samson, ca să-și exprime recunoștința, a numit locul “En-Hacore”, adică “fântâna celui ce-a strigat”, adică fântâna sau izvorul de apă oferită celui care l-a invocat pe Iehova. Locul s-a numit așa și în ziua în care s-a alcătuit consemnarea divină din cartea Judecători. Acel izvor permanent, pe care Dumnezeu l-a făcut să curgă spre gloria numelui său, a devenit un loc care reamintește puterea și loialitatea sa față de cei chemați de el și care îi servesc în spirit și adevăr. Cât de potrivit este *Turnul de Veghere* și publicațiile-surori ca mijloc sau canal prin care curg adevărurile revigorante la servii lui Dumnezeu. Este instrumentul prevăzut de Dumnezeu, și nu e om. La fel a fost și în perioada Ilie a adunării când *Turnul de Veghere* a fost folosit pentru a aduce adevăruri revigorante ale vieții la poporul credincios al lui Dumnezeu. Chiar și în ziua de azi Dumnezeu continuă cu îndurare și generozitate să folosească publicațiile Turnului de Veghere pentru a scoate la iveală apele înviorătoare ale adevărului, pe care le folosește pentru a-și susține poporul său credincios. Servii credincioși ai Domnului sunt asigurați pe deplin că Dumnezeu, care a promis să-i sprijine, își va îndeplini mereu cu bună-credință promisiunea, și de aceea cântă cu încredere continuându-și lucrarea: “Deschideți porțile, ca națiunea cea dreaptă care ține adevărul să intre. Tu îl vei ține în desăvârșită pace, pe cel a cărui minte este fixată asupra ta, pentru că el se încrede în tine. Încredeți-vă în Domnul pentru totdeauna, fiindcă în Domnul Iehova este tărie veșnică!” – Isa. 26:2-4.

39. Samson începuse să-i elibereze pe israeliți de sub filistenii necircumciși, și a continuat să judece Israelul. “Și el a judecat pe Israel în zilele filistenilor, douăzeci de ani.” (Jud. 15:20) Serviciul neînterupt al lui Samson ca judecător al Israelului este o mărturie sigură a credinței și loialității sale ca serv al lui Iehova, și este încă o dovadă că reprezintă poporul credincios al lui Dumnezeu și că este pus în fața tuturor ca exemplu de urmat pentru cei credincioși, care s-au angajat să-l servească pe Dumnezeu – Evr. 11:32; 12:1.

GAZA

40. Iehova l-a trimis pe Samson la Gaza. Consemnarea nu specifică exact asta, dar trebuie să ne amintim că Samson era servul lui Iehova, care joacă un rol în dramă sub îndrumarea Celui Preaînalt: “Atunci Samson a mers la Gaza și a văzut o curvă și a intrat la ea.” (Jud. 16:1) Numele “Gaza” înseamnă “puternic, întărit, fortificat”. De asemeni, înseamnă și “capră” – femininul pentru “țap”; și orașul a fost fidel numelui său, după cum va arăta istoria. Gaza era o cetate antică, menționată de timpuriu, încă din Geneza 10:19. Era unul dintre cele cinci orașe principale ale ligii filistene (Ios. 13:3) Deși orașul se afla la oarecare distanță față de mare, avea un port la mare și făcea negoț pe mare. Poporul său practica o religie demonică, având ca zeități pe Dagon, zeul-pește. Gaza era orașul-cheie pentru controlul asupra Palestinei, fiind situat la granița de sud. Era și punctul strategic pentru intrarea în Egipt din nord. Există dovezi destule de concludive că filistenii erau caftoriții care au migrat din Egipt, i-au alungat pe locuitorii mai timpurii ai

Gazei și au locuit acolo în locul lor (Deut. 2:23; Amos 9:7) Teritoriul ocupat de filistenii forma o porțiune din țara promisă, și după cum am spus mai înainte, aparținea de drept seminției lui Iuda; dar filistenii îl posedau în cea mai mare parte din timp.

41. Istoria filistenilor corespunde foarte bine cu cea a sistemului Ierarhiei romano-catolice. Această organizație catolică s-a născut din Roma păgână, adică organizația lui Satan, reprezentată de Egiptul antic. Sistemul romano-catolic a avut îndrăzneală încă de timpuriu în istoria sa să ocupe o poziție ca poporul lui Dumnezeu, și acest loc a fost reprezentat prin țara Iuda sau prin aceia care laudă pe Iehova. Cu alte cuvinte, pretindea că se alcătuiește din adoratorii lui Dumnezeu, dar în același timp îi servea Diavolului. Acum, este un fapt binecunoscut tuturor că Biserica Catolică este de fapt o organizație politic-comercială, care operează sub un nume religios, și principalul ei scop este să se îmbogățească și să conducă pământul. Aceasta se folosește în mod fraudulos de numele lui Dumnezeu pentru a-și atinge scopurile; și a fost mereu dușmanul de moarte al adevăraților adoratori ai lui Iehova Dumnezeu. Gaza modernă și locuitorii săi este condamnată la distrugere venită din mâna Domnului, și se pare că aceasta va avea loc la începutul Armagedonului (Ier. 25:20; 47:5) Acea organizație rea a fost și continuă să fie vinovată de multe crime, fapte abominabile printre se numără și ducerea în exil și umilirea poporului lui Dumnezeu în perioada Războiului Mondial, la finalul lucrării Ilie, mai ales între anii 1917-1919. Pentru multele sale crime împotriva poporului său, Iehova a declarat că va “trimite foc pe zidul Gazei care îi va mistui palatele: ... filistenii vor pieri, zice Domnul Dumnezeu” (Amos 1:6-8) Atunci când Iehova își va manifesta mânia feroce împotriva filistenilor moderni, ei vor fi smulși din rădăcini și stârpiți, și astfel se va curăța calea pentru lauda lui Iehova de către toți cei ce se vor devota lui Dumnezeu și vor continua să caute calea umilinței și a dreptății. “Fiindcă Gaza va fi părăsită și Ascalonul va fi un pustiu, ei vor alunga Asdodul la amiază și Ecronul va fi dezrădăcinat. Vai locuitorilor țărmului mării, națiunea cheretiților! Cuvântul Domnului este împotriva voastră, Canaane, țara filistenilor, te voi nimici până nu va mai fi niciun locuitor. Și țărmul va fi pentru rămășița casei lui Iuda; ei se vor hrăni de acolo; ei se vor culca seara în casele Ascalonului, pentru că Domnul Dumnezeul lor îi va cerceta și îi va întoarce din captivitatea lor. Aceasta vor avea pentru mândria lor, pentru că au ocărât și s-au preamărit împotriva poporului Domnului oștirilor.” - Țef. 2:4, 5, 7, 10.

42. Ierarhia romano-catolică, care reprezintă componenta principală a filistenilor necircumciși moderni, a fost mereu dedată la cuceriri pentru obținerea de avuții și putere. Această organizație crudă a ajuns în fiecare colț al pământului și s-a îmbogățit storcând în mod fraudulos bani de la oameni. Astăzi, posedă cele mai selecte locuri de pe pământ și conviețuiește și operează împreună cu giganții comerciali de pretutindeni, și cu politicienii lipsi de coloană vertebrală de pretutindeni pentru a-i subjuga pe oameni și a le lua bunurile care le aparțin. Ierarhia este principalul element religios al organizației vizibile a Diavolului, și aliații săi comerciali și politici, ca și agenții săi mici acționează sub alte nume

pentru a-i păcăli pe oameni. Puterea sa comercială, reprezentată de cetatea Tir, va fi mistuită de foc (Zah. 9:3-7) Fie ca toate persoanele care sunt acum devotate deplin lui Iehova să se încurajeze și bucure că ziua eliberării e aproape, zi când filistenii moderni și toți aliații lor vor înceta să existe. Neîndoielnic Iehova le dezvăluie azi tuturor celor care îl iubesc o înțelegere a profetiei sale, pentru ca aceia devotați cauzei sale să primească mângâiere și putere să continue lucrarea de mărturie în numele său sfânt.

43. Samson nu a mers la Gaza ca să-și satisfacă cu o curvă poftele sale omenești, și nu există nici o dovadă care să îngăduie o critică aspră a lui pentru că s-a dus la casa unei curve din Gaza. În mod evident, scopul vizitei lui Samson a fost să găsească un prilej împotriva filistenilor, ca să-și împlinească misiunea încredințată de Iehova. Din câte ne spune consemnarea, a mers la Gaza singur. Faptul că mergea printre dușmanii săi de moarte vădește curajul său, pentru că se bizuia pe Dumnezeu pentru protecția și siguranța sa. Se afla acolo ca instrument al lui Iehova sau serv al său pentru a demonstra din nou în chip triumfător puterea superioară a lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. Samson a intrat singur pe porțile cetății fortificate. Această parte a dramei arată scopul lui Dumnezeu de a-și demonstra puterea împotriva filistenilor moderni, aflați chiar și pe pozițiile lor fortificate, unde se cred invulnerabili.

44. La Gaza, Samson a văzut o curvă și a intrat la ea. Aceasta nu e singura dată când Dumnezeu a folosit o curvă pentru a ilustra scopul său. Casa curvei era un stabiliment public și era probabil singurul lor care îl putea primi pe Samson și oferi găzduire peste noapte. Faptul că Samson nu este muștrat pentru purtarea sa arată că se afla în casa curvei pentru un scop legitim și în armonie cu voința lui Dumnezeu. Probabil că se gândea la cele ce au avut loc la Ierihon când au fost trimiși doi spioni, despre care se scrie: “Atunci Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați să spioneze pe ascuns spunând: “Mergeți să vedeți țara și mai ales Ierihonul”. Și au mers și au intrat în casa unei curve, numită Rahab, și au găzduit acolo. Și i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând: "Iată, niște bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această noaptea, să cerceteze țara". Și împăratul Ierihonului a trimis la Rahab, spunând: “Scoate pe bărbații care au venit la tine, care au intrat în casa ta, fiindcă au venit să cerceteze toată țara!" Și înainte ca ei să se fi culcat, ea a urcat la ei pe acoperiș și le-a spus bărbaților: "Știu că Domnul v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste noi și că toți locuitorii țării se topesc din cauza voastră.” – Ios. 2:1, 2, 3, 8, 9.

45. Nu există nici o dovadă că Samson a întreținut relații sexuale cu curva sau că a vorbit măcar cu ea. Cuvintele “și a intrat la ea” nu înseamnă neapărat că a întreținut relații cu ea. El a intrat în casa ei exact așa cum spionii au intrat în casa lui Rahav și “au poposit acolo [*notă marginală*, s-au întins acolo]”. Indiferent de argument, și de felul în care creaturile umane pretind că sunt șocate de faptul că Samson a petrecut noaptea în casa unei curve, el se afla acolo la îndrumarea lui Iehova și, așadar, trebuie să ne îngăduim ca toate presupunerile să se facă în favoarea lui. “Brațul armat” al filistenilor verifica atent, evident, casa curvei din

motive mai bine știute de ei. Ei obișnuiau să se învârtă pe lângă astfel de locuri. Oricum, au răspândit repede vestea că Samson se afla în casa curvei. “Și li s-a spus gazizilor, zicând: “Samson a venit aici. Și l-au încercuit și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății și au stat liniștiți toată noaptea, spunând: “Dimineața, când va fi ziuă, îl vom ucide.” – Jud. 16:2.

46. În acest verset al textului cuvântul “a intrat” (sau “a venit”) (aici) este același cuvânt tradus “a intrat (la ea)” în versetul precedent, și sprijină concluzia că Samson poposise, pur și simplu, în acea casă. “Brațul armat” a încercuit imediat casa și a așteptat ca Samson să iasă, ca să-l ia prin surprindere. Domnul trebuie, însă, să-l fi informat pe Samson despre ce se petrecuse noaptea aceea.

47. Gărzile au rămas tăcute pe timpul nopții, spunându-și: “Dimineața, îndată ce se va lumina, îl vom omori”. În perioada Ilie a adunării, filistenii moderni, liderii elementului religios și principalii lor agenți au încercat să-i prindă în cursă pe oamenii credincioși ai Domnului și au închis toate căile de scăpare. Ei “s-au pus la pândă” crezând că știau cum să-și prindă prada la momentul cel mai favorabil lor. Perioada lucrării Ilie se apropia de final, și filistenii moderni “pândeau” poporul lui Dumnezeu, așteptându-se să-l prindă cu totul la strâmtoare. “Și Samson s-a culcat până la miezul nopții; și la miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății și cei doi stâlpi, cu tot cu zăvor, și a plecat cu ele și le-a pus pe umerii săi și le-a dus pe vârful unui deal care este înaintea Hebronului.” – Jud. 16:3.

48. După lunga sa călătorie din nord, Samson se odihnea pe patul său din casa curvei. Textul nu ne indică măcar că ar fi fost cu ea. Același cuvânt ebraic tradus aici “(a sta) culcat” este tradus “rămas, poposit” în Iosua 2:1, cu referire la spionii din casa lui Rahav. Poporul lui Dumnezeu se află deseori într-o poziție sau loc la care cei cu gânduri rele se uită cu suspiciune, și căutătorii de scandal dau din cap, arată umili, își ridică sprâncenele și înfierează purtarea poporului credincios al lui Dumnezeu, pretinzând că e greșită. E mai bine să-l lăsăm pe Dumnezeu să-și judece servii, căci el știe mai bine. – Rom. 14:4.

49. Samson știa, neîndoind, de planul filistenilor de a-l captura și ucide. NU ar trebuie să ne așteptăm ca el să fi intrat în cetatea întărită a dușmanilor cu gândul de a fi primit și lăsat să plece în pace. Nu a așteptat până dimineața, ci a tras concluzia că miezul nopții era cel mai bun moment să iasă din oraș și să arate puterea și protecția Dumnezeului său, Iehova. Știa că porțile orașului vor fi încuiate și că brigăzile armate vor crede că l-au prin într-un loc sigur, și că evadarea lui din oraș în asemenea circumstanțe va fi încă o dovadă că Iehova îl ocrotește pe Samson și-i dă puterea sa. Poarta avea două canaturi (sau uși), iar stâlpii care îi țineau erau mari și foarte grei. Zidurile orașului erau atât de masive încât geniștii lui Alexandru cel Mare le-au considerat bariere aproape insurmontabile pentru pătrunderea în oraș.

50. Samson a părăsit casa curvei la miezul nopții și probabil a trebuit să se lupte cu câteva dintre gărzi până a ajuns la zidurile cetății. După ce a culcat la pământ gărzile, a pus mâna pe stâlpii laterali și i-a scos cu tot cu porți din locașuri,

cu tot cu zăvor, și i-a dus pe umeri până pe dealul din Hebron, la o distanță de cel puțin 64 de km. Niciun om nu ar fi putut face asta fără putere dată de Domnul.

51. Hebronul era un oraș al preoților aflat în ținuturile mai înalte din țara Iudeii. A căra porțile până acolo ar putea părea o irosire a puterilor. Totuși, nu este așa. Doar un miracol din partea Domnului i-ar fi putut permis lui Samson să scape din oraș cu acea povară grea. Ar fi putut arunca porțile imediat în afara zidurilor cetății, dar faptul că le-a cărat afară din țara filistenilor până în țara ocupată de seminția lui Iuda a glorificat puterea lui Dumnezeu conferită servului său credincios și a dat o lovitură amețitoare și umilitoare mândriei filistenilor. Amplasarea acestor porți și a stâlpilor la Hebron trebuie să fi fost o dovadă puternică și adevărată pentru toți israeliții și preoții lor că puterea lui Dumnezeu era asupra servului său credincios, Samson, și trebuie să-i fi impulsionat, așadar, pe alți israeliți să-l susțină pe Samson.

52. Acest lucru corespunde cu evenimentele care au avut loc în anul 1914. Cu ceva vreme înainte, clasa “servului credincios” al lui Dumnezeu, condusă de editorul de pe atunci al *Turnului de Veghere*, a anunțat în repetate rânduri anul 1914 ca sfârșit al sistemului, al lumii. Filistenii moderni pândeau acea clasă a servului, așteptându-se ca 1914 să nu se întâmple absolut nimic, și astfel Societatea și sprijinitorii săi aveau să fie scoși din activitate și să fie ridiculizată și batjocorită aspru, și astfel să-și încheie existența. În schimb filistenii moderni, moderniștii, au fost cei care au fost făcuți de rușine și au trebuit să se târască înapoi în vizuinile lor în 1914, când a izbucnit brusc Războiul mondial. Ei spuneau că nu mai poate avea loc niciodată un alt război, și atunci s-a petrecut exact așa cum servii credincioși ai lui Dumnezeu au spus că se va petrece. În 1914, clasa “servului credincios” a continuat, prin îndurarea lui Dumnezeu, să arate că Războiul Mondial era dovada că acest sistem s-a sfârșit. Acest lucru a demonstrat că ceea ce spusese înainte nu era din propriile lor cunoștințe, ci era o manifestare a prevederii și puterii lui Dumnezeu. Cei care aveau credință în Dumnezeu și în Cuvântul său ar fi trebuit să considere această dovadă drept argument decisiv că Dumnezeu era cu Societatea sau organizația bărbaților și femeilor credincioase care proclamau sfârșitul sistemului și începutul Împărăției lui Dumnezeu. Cei credincioși au rămas fermi, în timp ce mulți alții, temători și lași, au decăzut.

TRĂDAREA

53. Se apropia finalul celor 20 de ani ai lui Samson ca judecător peste Israel atunci când au avut loc evenimentele menționate aici. Tatăl și mama lui Samson i-au fost ajutoare. Faptul că tatăl și mama lui, cei ce l-au ajutat, erau acum morți poate corespunde foarte bine cu vremea când Cristos a venit direct la templu și când serviciul spiritului sfânt ca ajutor a încetat și toți cei care considerau că fac parte din casa lui Dumnezeu au stat înaintea lui Isus Cristos, marele Judecător, ca să dea seamă. Pe atunci, toți erau sub îndrumarea Domnului Isus, și nu aveau spiritul sfânt ca ajutor. “Și s-a întâmplat, după aceasta, că a iubit o femeie în Valea

Sorec al cărei nune era Dalila.” (Jud. 16:4) Cuvântul “Sorec” sau “Șorec” înseamnă “șuierat, fluierat”, ca atunci când cineva este fluierat dezaprobat sau batjocoritor. În timpul Războiului Mondial, și mai ales în jurul anilor 1917 și 1918, oamenii din poporul lui Dumnezeu au fost fluierați, batjocoriți și urâți. (Mat. 24:9) Locația văii Sorec nu este fixată clar, dar autoritățile cu greutate înclină să fixeze locul cam la 50 de km vest de Ierusalim, adică nu departe de casa lui Samson. În acea vale locuia o femeie cu numele Dalila. Numele ei înseamnă “care tânjește”; care are o dorință necurată sau foarte egoistă. Comentatorii biblici o clasează în general pe Dalila ca fiind filisteancă, dar dovezile care sprijină această concluzie nu sunt deloc satisfăcătoare. Fără îndoială că era destul de familiarizată cu filistenii, pentru că nu s-au simțit stânjeniți să o abordeze și să o implice în înfăptuirea unei conspirații împotriva lui Samson. Greutatea decisivă a dovezilor arată că nu era filisteancă, ci israelită. Nu avem nici o dovadă că ar fi fost curvă. Dacă ar fi fost, era de datoria judecătorului Samson să o stârpească din Israel.

54. De vreme ce Samson a suferit ceea ce pare a fi înfrângerea sa de către filistenii prin eforturile Dalilei, considerăm important să identificăm, conform dovezilor scripturale, pe cine reprezenta mai exact Dalila. Dacă ar fi fost filisteancă, de ce, în pofida experiențelor anterioare cu filistenii, Samson “o iubea”, după cum spun Scripturile? Dacă era israelită, atunci ar fi putut exista motive ca Samson să o iubească. Trebuie să ne amintim că Samson era servul credincios al lui Iehova, jucându-și rolul într-una dintre marile drame profetice ale lui Iehova consemnate spre instruirea specială și mângâierea rămășiței lui Dumnezeu pe pământ în zilele sfârșitului sistemului. Faptul că Dalila primește un rol atât de proeminent în drama profetică, rol pe care, jucându-l, pare să-i fi pricinuit un dezastru atât de mare lui Samson, dovedește că oricare personaj ar fi reprezentat sau ilustrat în dramă, aceasta trebuie să fie identificat ieșind în evidență în Scripturi și în evenimentele care au urmat. Pe cine reprezenta, așadar, Dalila în acea dramă? Și ce rol important legat de timpurile moderne a jucat ea?

(Va urma)

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIU

1. Care sunt condițiile în care omul poate primi sprijin prin îndurarea lui Iehova?

2, 3. La ce se referă “o inimă curată”? Dar a fi un serv al lui Iehova? Au fost judecați drept servii lui Dumnezeu? Arătați dacă criticile la adresa lui Samson sunt justificate.

4, 6. Explicați scopul pentru care Samson s-a întors la Timna și faptul că s-a dus singur. Ce se arată prin faptul că nu a luat în calcul oferta făcută de tatăl soției sale?

7-12. Car a fost “neplăcerea” pe care Samson a pricinuit-o filistenilor? Cum putea Samson să fie lipsit de reproș deși a adus această calamitate asupra lor? Cum găsește acest lucru aplicare ca profecie?

13, 14. Arătați dacă chestiunea consemnată în versetul 6 este cu adevărat profetică.

15-18. Văzând că filistenii au ars-o pe femeia lui trădătoare și tatăl ei în foc, de ce a procedat acum Samson așa cum consemnează versetele 7, 8? Ce se preumbrește în aceasta?

19-21. Ce au făcut apoi filistenii, și de ce? Cum au privit iudeii această acțiune? Aplicați ilustrația.

22-24. Arătați împlinirea versetului 11.

25-28. De ce s-au urcat iudeii pe stânca Etam, unde se afla atunci Samson? Explicați de ce le-a cerut să facă jurământul consemnat în versetul 12. Care a fost răspunsul lor? De ce l-au legat pe Samson și l-au dat în mâinile filistenilor? De ce acești “oameni din seminția lui Iuda” au dorit sau au permis ca Samson să fie maltratată în acest fel? Cum s-a împlinit această parte a ilustrației?

29-35. Ce instrucțiuni pentru servul credincios al lui Dumnezeu se întrevăd în versetul 15? Dar în versetele 16, 17? Dar în versetul 18?

36-39. Explicați versetul 19. Ce se preumbrea în mod clar în acesta? Ce se observă acum în versetul 20?

40-42. Explicați faptul că Samson s-a dus la Gaza. Comparați pe scurt istoria filistenilor cu a Ierarhiei romano-catolice, servind la confirmarea identității filistenilor moderni. Arătați că Scripturi prezic clar distrugerea Ierarhiei romano-catolice.

43, 44. Explicați faptul că Samson s-a dus singur la Gaza, și absența din consemnare a vreunui reproș la adresa lui Samson în legătură cu felul în care a procedat aici. Relatați un alt incident consemnat în Scripturi care confirmă și mai mult faptul că a fost adecvat că Samson a rămas peste noapte acolo unde a rămas.

45-48. Explicați cum au aflat cei din Gaza de prezența lui Samson în oraș, și cum au stat la până să-l aștept până în zori. Descrieți situația în care s-a împlinit această parte a ilustrației.

49-52. Arătați înțelepciunea din faptul că Samson a părăsit orașul la momentul menționat și în modul descris în Jud. 16:3, și explicați puterea și siguranța în care a făcut aceasta. Aplicați această parte a ilustrației profetice.

53, 54. Unde a avut loc evenimentul consemnat în versetul 4, și ce sugerează acest fapt? Ce se arată prin numele locului unde trăia Dalila? Cine era Dalila? Pe cine reprezenta ea în această dramă?

Studiile

Turnului de Veghere i s-a solicitat să răspundă la următoarele întrebări spre beneficiul celor ce vor să fie în armonie cu Domnul și lucrarea sa de aici, de

pe pământ: “Care este relația potrivită dintre rămășiță și Ionadabi în condițiile precizate mai jos”:

“Când cei unși sunt în netă minoritate?” Atunci când nu există decât un frate care susține că a fost uns într-un grup de 12 până la 20 de vestitori? Când, într-un grup mare de bărbați și femei, singura sau singurele unse sunt femei? În situația de mai sus, dar când surorile sunt bătrâne și neputincioase? Când doar unul sau foarte puținii unși sunt străini, și nu pot să se exprime în engleză decât cu dificultate, în timp ce există câțiva Ionadabi vorbitori de engleză? Când grupul de Ionadabi se împotrivesc purtării autoritate a unui frate care susține că este uns, și nu cooperează cu el pentru că este un străin necioplit ? Unde, pretinzând că este uns, un bătrân are pe mâna lui aranjamentele de serviciu și conduce toate întrunirile, în timp ce sunt disponibili Ionadabi mai tineri și mai eficienți care ar putea să facă mai multă lucrare de mărturie, dar care încearcă să se înțeleagă cu fratele în vârstă?”

Răspuns: Scripturile ne arată destul de clar că Iehu este cel trimis de Iehova să conducă carul de luptă și că Ionadab, la invitația lui Iehu, a călătorit cu el. Acest lucru nu indică faptul că Ionadab ar fi aspirat să fie vizitiul sau că exista vrun diferend între el și Iehu, ci amândoi au mers împreună în armonie. Ilustrația scripturală este evidentă.

Principala obiectiv în toate întrunirile de studiu al Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fie determinarea voinței Domnului așa cum este exprimată în Cuvântul său. Dacă adunarea a existat de ceva vreme, și între cei care participă la cursuri se află unele persoane binecunoscute ca având calificările scripturale pentru a fi conducător, de fapt, așa cum spune apostolul Pavel în 1 Timotei 3:1-7, toți ce prezenți care pretind că sunt deplin dedicați împlinirii voinței lui Dumnezeu ar trebui să aleagă un conducător de studiu și alți servi dintre cei care posedă calificările stabilite în versetele citate mai sus.

Nici un om nu ar trebui să presupună că este singurul uns al Domnului și, deci, singurul calificat să fie conducătorul clasei. Dacă, într-adevăr, posedă calificările scripturale și are spiritul Domnului, atunci ceilalți prezenți care au o dorință sinceră de a împlini voința lui Dumnezeu vor vota bucuroși pentru el ca să fie conducătorul clasei de studiu. E întrutotul greșit ca oricare persoană să se considere conducătorul clasei de studiu sau președintele adunării.

Atunci când nu se află niciun bărbat în adunare, adică nimeni de sex masculin care posedă calificările scripturale precizate în textul de mai sus, atunci cineva din adunare care și manifestă gândirea Domnului, și care pare să fie apt să conducă o sesiune de studiu să fie ales pentru acest scop. Acesta poate fi ales să prezideze la studiu clasei și să propună întrebări și să mențină ordinea când sunt discutate.

Nu ar trebui aleasă o femeie ca să conducă studiul clasei atunci când sunt prezenți unii membrii de sex masculin care ar putea conduce. Nimeni care vorbește o engleză defectuoasă și e dificil de înțeles nu ar trebui să fie scos înainte ca și conducător al unei clase de studiu. Dacă cineva se consideră “șef” nu ar trebui să

fie ales să prezideze sau să coordoneze studiul. Persoanele necioplite nu găsesc loc în mijlocul poporului lui Dumnezeu.

Este întrutotul impropriu ca orice om, fie bătrân sau tânăr, să-și asume voluntar responsabilitatea de a coordona totul sau orice într-o adunare sau la un studiu fără să primească înainte consimțământul majorității celor care participă. De asemeni, nimeni nu ar trebui să fie ales președinte dacă insistă că este singurul calificat. Chiar dacă pretinde că este singurul care a primit ungerea Domnului, acest lucru nu e un fapt decisiv. Îi revine apoi adunării atribuția de a determina mai întâi dacă manifestă sau nu spiritul Domnului. Faptul că un om crede că este de multă vreme în adevăr și că asta îi dă înțâietate înaintea celorlalți este o concluzie cu totul și cu totul eronată. Oricine este ales sau numit să acționeze în capacitatea de conducător al unei clase de studiu sau ca președinte la o întrunire, pentru a fi ales așa cum trebuie, trebuie mai întâi să arate că are și manifestă spiritul Domnului, că este blând și respectuos, și că se poartă drept cu frații lui.

Acolo unde se întâlnesc un număr mare de persoane care doresc sincer să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să îl înțeleagă, acestea nu vor avea dificultăți în a cădea de acord asupra cuiva care să joace rolul de președinte, și să propună întrebări și să păstreze ordinea, fie că susține că face parte din cei unși sau din Ionadabi. Desigur, cei din rămășița unsă ar trebui aleși mai întâi, dar dacă adunarea nu poate vedea și înțelege că acela propus ca președinte sau director al clasei este într-adevăr și în fapt un fiu al Domnului, atunci nu ar trebui forțați să o facă. Toți cei din clasa templului vor fi nerăbdători să locuiască împreună în pace și vor face asta și vor încerca să păstreze pacea și ordinea între frați. Oricare om binevoitor față de Dumnezeu și care vrea să se supună voinței lui va face același lucru.

Dacă majoritatea adunării consideră că nici unul dintre cei prezenți nu prezintă dovezi că ar face parte din rămășița unsă, atunci să fie ales fratele care este cel mai aproape de a avea spiritul Domnului Isus Cristos și al apostolilor.

În legătură cu aceasta, este întrutotul adecvat să spunem că acelora care sunt trimiși ca reprezentanți ai Societății li se cere să se poarte corect și just cu frații lor. Am primit rapoarte că unii dintre cei care au fost trimiși ca reprezentanți ai Societății spuneau uneori persoanelor prezente: “Fă cum zic eu sau ieși afară!”. Oricine folosește asemenea expresii o face împotriva dorinței Societății și această atitudine este, desigur, contrară spiritului Domnului. Societatea nu sprijină pe nimeni care manifestă un spirit arbitrar și dictatorial; și dacă cineva manifestă un asemenea spirit, deși pretinde că reprezintă Societatea, de fapt nu o face.

Toți ar trebui să țină minte că adversarul va face tot ce e posibil pentru a întrerupe activitatea poporului Domnului, și că singura cale de a i ne împotrivi este să facem precum ne îndrumă Domnul. Iubirea este lucrul de căpătâi, și iubirea înseamnă o dorință neegoistă de a face bine și a face bine altora, nu doar a urmări mărirea de sine. Nu uitați marea poruncă de a-l iubi pe Dumnezeu din toată inima, mintea și puterea și a ne iubi frații ca pe noi înșine; și, urmând această regulă, pacea va prevala între toți cei care studiază Cuvântul Domnului.

Din când în când rapoartele ne arată că directori de serviciu locali, care au fost numiți de Societate, adoptă o atitudine de șefi sau de dictatori. O asemenea atitudine este întrutotul greșită. Directorul de serviciu ar trebui să-și vadă cu strictețe de treburile sale, și anume organizarea teritoriului și a vestitorilor, repartizarea teritoriilor și plasarea lucrătorilor pe teren și preluarea inițiativei; să meargă înaintea lor și să se implice activ în lucrarea de mărturie. Oricine vrea să îi facă pe plac Domnului va fi nerăbdător să-i execute lucrarea, și nu să se înalțe pe sine.

Atunci când este convocată o întrunire de serviciu, directorul de serviciu, în virtutea poziției sale, prezidează acea întrunire. El ar trebui să evite să alcătuiască un discurs sau să permită altcuiva să ocupe timp ținând un discurs. În atenția adunării trebuie să fie numirea *Directorului*, care este anunțat de Societate, și care își are scopul bine stabilit, iar discutarea scopului acestuia se va face numai dacă este necesar. Nu trebuie irosit timp relatând experiențe personale, ci timpul trebuie folosit analizând mijloace și căi de a efectua mai eficient lucrarea. S-a raportat Societății că o întrunire de serviciu de desfășoară deseori după acest tipar: Primele 30 de minute sunt ocupate de un discurs ținut de director, apoi o cuvântare de câteva minute a altui frate, apoi rulara unei înregistrări de fonograf, apoi un alt discurs al altui frate prezent. Această manieră de desfășurare a unei întruniri de serviciu este întrutotul deplasată și nu contribuie la starea bună în serviciului Domnului. Frații să-și aducă aminte că Dumnezeu a scos din lume un popor pentru numele său și i-a încredințat misiunea de a vesti numele și Împărăția sa. Zilele cu “vorbă lungă” au trecut. Nu e timp de ascultat dizertațiile lăbărțate sau “experiența” cuiva cu privire la viziunea sa asupra unei anumite scripturi. O întrunire de serviciu trebuie să fie strict în interesul serviciului. Dacă este dezirabil ca o persoană să țină o cuvântare scurtă despre serviciu, atunci să se limiteze la cinci minute și nu mai mult de trei vorbitori, maxim, în timpul întregii întruniri. Dacă fiecare dintre vorbitori se limitează la un aspect care este de ajutor în serviciu, acest lucru poate duce la ceva bun. Domnul își hrănește poporul prin *Turnul de Veghere*, și nu prin discursuri pe teme libere.

Exmatricularea copiilor din școli

Consiliile școlilor își permit acum să-i exmatriculeze pe unii copii din școli pentru că aceștia refuză să participe la ceremonia salutului drapelului. Acești copii au fost învățați de părinții lor consacrați să-l iubească și servească pe Iehova Dumnezeu și pe Regele său, Isus Cristos, și că tot devotamentul și loialitatea lor trebuie să fie permanent față de Dumnezeu, și că trebuie să facă mereu ce este drept cu fiecare persoană. Ei au învățați cum se cuvine că legea lui Iehova Dumnezeu este supremă și că legea omului nu poate avea prioritate asupra ei. Mulți dintre acești copii aflați acum în școli vor face parte neîndoielnic din “marea mulțime” și, dacă este așa, trebuie să-l salute pe Dumnezeu și pe Isus

Cristos, și pe nimeni altcineva, pentru că aceasta este porunca din Cuvântul lui Dumnezeu (Ex. 20:3-7; Rev. 7:9, 10) Copilul trebuie să facă alegerea inteligentă între a i se supune lui Dumnezeu cel Atotputernic sau a-și încălca propria conștiință și porunca lui Dumnezeu. Atunci când un consiliu școlar a fost informat că un copil din școală refuză să salute steagul doar din motivul că acel copil crede în Iehova Dumnezeu și în Isus Cristos și le servește, și că acesta nu poate să nu i se supună lui Dumnezeu cel Atotputernic, și consiliul acelei școli, în aceste circumstanțe, și știind aceste lucruri, îl exmatriculează totuși pe copil din școală, consiliul îi face rău copilului și urmează o cale nedreaptă sau nelegiuită. Ei fac exact ce spune Iehova prin profetul său, și anume ‘învrămează fărădelegea în lege’. “Ei lansează atacuri aprige împotriva sufletului celui drept și declară vinovat chiar și sângele celui nevinovat.” (Ps. 94:20, 21) Încercând asemenea acțiuni, consiliul școlar agresează Constituția Statelor Unite, care garantează dreptul tuturor de a i se închina nestânjeniți lui Dumnezeu cel Atotputernic. Nu doar că școala face rău copilului și se poartă nedrept cu el, ci încearcă să-l silească să ocărăscă numele lui Dumnezeu, și consiliul însuși, mai presus de toate, ocărăște numele lui Iehova Dumnezeu. Copilul care este făcut astfel să sufere din cauza nedreptății oamenilor se bucură de privilegiul de a fi prigonit pentru numele lui Cristos. Copilul se poate bizui cu încredere pe Domnul, știind că rezultatul final va fi spre binele său și spre gloria lui Dumnezeu. Spre mângâierea unui asemenea copil credincios, Iehova pune pe buzele sale cuvintele: “Dar Iehova va fi pentru mine un turn tare și Dumnezeul meu, stânca refugiului meu.” (Ps. 94:22) Cu privire la acei oameni care, mânați de egoism, fac rău copilului, Dumnezeu prin profetul său spune hotărât: “El va întoarce asupra lor răutatea lor și îi va reduce la tăcere prin nenorocirea lor. Iehova, Dumnezeul nostru, îi va reduce la tăcere.” – Ps. 94:23.

Atunci când copiii sunt exmatriculați din școală din motivul precizat mai sus și li se neagă astfel pe nedrept beneficiile școlarizării, ce pot face oare părinții consacrați ai copilului? Probabil că Domnul a permis să existe o asemenea condiție pentru a le arăta părinților necesitatea de a-și educa proprii copii sau a fi educați de cineva care este devotat lui Iehova Dumnezeu și Împărăției sale. Dăm aici, așadar, sfatul ca părinții consacrați ai unor asemenea copii să facă aranjamente astfel încât copiii lor să învețe la școli private sau cu instructori privați, adică persoane devotate lui Dumnezeu și Împărăției sale. S-ar putea să se găsească în comunitate un bărbat sau o femeie care este devotat(ă) lui Dumnezeu și Împărăției sale și care ar putea considera un mare privilegiu în serviciul lui Dumnezeu să-i învețe pe copii în aceste circumstanțe. Educarea copiilor în condițiile menționate aici ar fi și este un serviciu adus lui Iehova Dumnezeu și Împărăției sale. Copiii ar putea astfel să fie învățați adevărul cu privire la Împărăția lui Dumnezeu împreună cu alte discipline pe care este necesar să le aibă. În acest fel, copilul ar face un curs pregătitor care să-i permită să fie apt să primească protecția specială a Domnului Dumnezeu în timpul Armagedonului. Scripturile declară în mod expres că toți cei care primesc protecția lui Dumnezeu trebuie să urmărească umilința și dreptatea. (Țef. 2:1-4) Ei nu pot urmări nici umilința nici dreptatea în școli în care sunt

obligați să-și calce pe conștiință și, mai presus de toate, să încalce legea lui Dumnezeu. Este mult mai important să-i învățăm pe copii adevărul despre Împărăția lui Iehova decât orice altceva. Fără îndoială că va exista o mare mulțime de tineri care vor învăța în scurt timp să-l laude pe Dumnezeu și să primească bogatele sale binecuvântări care vor fi acordate curând tuturor celor care îl iubesc și i se supun. Știm că domnia injustă a lui Satan trebuie să fie curmată în scurt timp, și că Împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos va prelua toate treburile de pe pământ. Părinții nu-i pot oferi copilului o mai mare moștenire decât o cunoștință și înțelegere a scopurilor lui Iehova. Să nu fie descurajați niciodată și niciunde din cauza faptelor nedrepte ale legiuitorilor și ale celor ce aplică legea în această lume. Fiți sânguincioși și aveți grijă de copiii voștri și ajutați-vă aproapele să-și învețe copiii despre Împărăția lui Dumnezeu. Este destul de probabil ca Ierarhia romano-catolică să se folosească de influența ei pe lângă oficialii care aplică legea pentru a lua copiii de la părinți și a-i duce într-o instituție catolică, făcând asta pornind de la teoria că părinții nu sunt competenți să-și educe copiii. Desigur, o asemenea acțiune ar fi o greșală crasă, dar părinții consacrați trebuie să știe cum să se întărească făcând aranjamente să-i învețe pe copiii lor adevărul cu privire la Împărăția lui Dumnezeu și apoi, implicit, să se bazeze pe Domnul pentru a face ca lucrurile să se termine cu bine pentru cei care îl iubesc și spre gloria și lauda sa.

În Scripturi este scris: “Adu-ți aminte de Marele tău Creator acum, în zilele tinereții tale, înainte să vină zilele cele rele și să sosească anii când vei zice: "Nu găsesc nici o plăcere în ei".” (Ecl. 12:1) Toți cei care înțeleg Scripturile știu foarte bine că marea zi rea e gata să vină asupra întregii omeniri, și că va fi o vreme de neazuri cum lumea nu a mai cunoscut până acum. (Mat. 24:21, 22) Este momentul bătăliei din marea zi a Dumnezeului cel Atotputernic, în care întreaga lume va pieri și doar cei care se vor întoarce spre Iehova Dumnezeu vor trăi. Pentru cei care îl iubesc pe Dumnezeu, lumina strălucește acum mai puternic ca niciodată, și tocmai înainte de acea mare zi pe umerii părinților apasă obligația de a se îngriji ca copiii lor să fie învățați să-și amintească de Creatorul lor și îngrijirile lui făcute pentru creaturile sale, și mai ales să întipărească aceste lucruri în mințile lor înainte ca acea zi teribilă să izbucnească pe pământ. Doar cei care au fost învățați pot fi întăriți. Cei care sunt acum învățați să-și amintească de Creatorul lor, Iehova Dumnezeu, și să-i servească lui și Împărăției sale vor fi printre cei care vor beneficia de protecția și binecuvântarea Domnului. Adevărul este prezentat într-un mod simplu în *Harpa lui Dumnezeu*, și aceasta poate fi folosită pentru a-i instrui pe copii; și, din îndurarea Domnului, Societatea va avea curând o publicație spre beneficiul “marii mulțimi”.

Scrisori

LUCRURI ȚINUTE ASCUNSE, ACUM DEZVĂLUITE

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Salutări creștinești iubitoare și pline de bucurie în numele lui Isus Cristos, Regele Sionului. Subsemnata adunare profită de acest prilej pentru a vă trimite câteva rânduri, deși suntem conștienți de cât de ocupat sunteți cu “Treburile Regelui”; totuși nu putem îndura să nu vă exprimăm prin slabele noastre mijloace marea apreciere pe care o avem pentru dvs., și recunoștința noastră față de Tatăl nostru ceresc iubitor pentru că vă folosește ca bătrân, în adevăratul sens al acestui termen, așa cum ne-a fost dezvăluit recent de la templu, pentru a transmite poporului lui Dumnezeu prin canalul său pământesc, Turnul de Veghere, și prin dvs., servul lui harnic, “hrana potrivită” pentru noi; facem referire la articolele care au apărut în *Turnurile de Veghere* din 1 și 15 august cu privire la “Marea mulțime”. Cuvintele nu ne sunt suficiente ca să ne exprimăm așa cum am dori aprecierea față de Dumnezeu pentru acest ospăț special, care este unul dintre “lucrurile care au fost ținute ascunse generațiilor trecute, iar acum le-au fost dezvăluite sfinților săi”. Suntem foarte bucuroși să ne declarăm în deplină armonie cu lumina revărsată peste “marea mulțime”, că nu e nevoie să ne poticnim, ci că vedem “clar ca lumina zilei” cu cele primite de la Învățătorii noștri, Iehova și Isus Cristos, și dorința inimilor noastre este exprimată deplin de cuvintele psalmistului David, așa cum sunt consemnate în Psalmul 27:4. Suntem sută la sută devotați lucrării Domnului, pe care o face pe pământ, și față Societatea Turnului de Veghere, vehiculul său pământesc, și dvs., dragă frate Rutherford, care cu atât neegoism vă jertfiți zilnic viața ca sacrificiu pentru cauza lui Iehova și în numele poporului său. Rugăciunea noastră sinceră înaintea Domnului este să continue să vă păstreze în “locul lui secret” și să vă folosească devotându-vă Regelui regilor și Domnului domnilor. Așteptăm cu nerăbdare și poftă ca următoarele raze de lumină să fie aruncate asupra “prizonierilor”, “preoților”, “Leviților”, “țapului ispășitor”, “Samson” și “fecioarelor nechibzuite”. Rugăciunile noastre unite se înalță în numele dvs. cu scopul ca Domnul să vă binecuvânteze, ocrotească și îndrume să îndepliniți lucrarea care v-a fost încredințată, până când veți auzi de la el un “Bine făcut”.

Ai voștri, prin îndurare, în serviciul justificării,
ADUNAREA DE MARTORI AI LUI IEHOVA din PORT LIMON (Costa Rica)

BUCUROS SĂ SERVESC

DRAGĂ JUDECĂTORULE:

Vreau să spun că apreciez profund minunata lucrare pe care o faceți în interesul Împărăției ce stă să vină, și sunt convins de scrierile dvs., care sunt sigur că au fost inspirate de străfulgerări de lumină de la templu, că Armaghedonul este aproape și mă bucur să știu că domnia rea a lui Satan peste oamenii de pe acest pământ este pe care să fie curmată.

Sunt abonat de câțiva ani la *Turnul de Veghere* ca și la *Epoca de Aur*, și acest lucru mi-a permis o plăcere adevărată, îngăduindu-mi să țin pasul cu interpretările corecte, așa cum sunt conținute de scrierile voastre legate de evenimentele cu care se va încheia această epocă.

În speranța de a fi considerat un Ionadab umil am contribuit, și contribui încă, într-un mod umil să-i ajut pe acei bărbați și femei credincioase care merg din casă în casă distribuind literatură, vestind apropierea rapidă a acele Împărății pentru care ne-a învățat să ne rugăm mereu binecuvântatul nostru Răscumpărător.

Deși nu sunt foarte bătrân, m-am convins că nu mai vreau să-mi practic activ profesia de avocat, pentru că vreau să-mi tai orice legătură cu oricare dintre organizațiile lumesti ca să nu am nimic cu care să-mi împart loialitatea față de Împărăție.

În legătură cu aceasta, vă voi spune că cu patru ani în urmă am fost ales de Asociația Baroului din comitatul Rusk ca prim președinte al ei, funcție pe care încă o dețin, deși nu ne-am întrunit ca asociație de vreo trei ani, și această organizație este practic defunctă. Totuși, aș dori să vă cer sfatul dacă ar trebui să-mi ofer demisia din funcția de președinte din această organizație practic moartă pentru a mă separa total de toate organizațiile care ar putea fi parte și bucățică din lumea lui Satan.

Le-am făcut cunoscut până acum tuturor martorilor lui Iehova că voi încerca bucuros să îi salvez, gratuit, și vor beneficia de serviciile mele legale dacă vor intra în neazuri cu oamenii legii din cauza lucrării sale. Adică, le-am dat tuturor martorilor lui Iehova cu care am intrat în contact această informație, și acum îmi ofer dvs., ca președinte al Societății de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere, serviciile mele pentru a-i ajuta pe toți martorii lui Iehova în eventualitatea în care vor avea neazuri cu oamenii legii din cauza lucrării lor din această regiune a statului Texas; serviciile mele vor fi acordate gratuit.

În legătură cu aceasta, mi s-a întâmplat ca serviciile mele în numele unor martori lui Iehova care au fost asupriți din cauza lucrării lor să fie, grație faptului că sunt președinte al Asociației Baroului din Rusk, mai eficient decât atunci când am fost doar un practicant privat al legii. Așadar, v-aș fi recunoscător dacă mi-ați transmite ideile dvs. referitor la subiectul ante-menționat.

Permiteți-mi să spun că mi-a plăcut în mod deosebit ampla dvs. explicație a Scripturilor referitoare la clasa “marii mulțimi”. Am fost foarte mângâiat de această explicație, și faptul că misiunea de a explica asemenea scripturi v-a fost încredințată dvs. mă convinge și mai mult că Armaghedonul este foarte aproape.

Vă trimit atașat cecul meu pentru suma de ... pe care vreau să îi folosiți în orice fel pe care îl găsiți potrivit pentru promovarea binecuvântatei Împărății pentru care ne rugăm cu toții.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe dvs. și nobila lucrare pe care o întreprindeți pentru viitoarea Împărăție; aceasta e rugăciunea mea neîncetată.

Al vostru, în adevărata credință,
R.T. JONES, *Texas*.

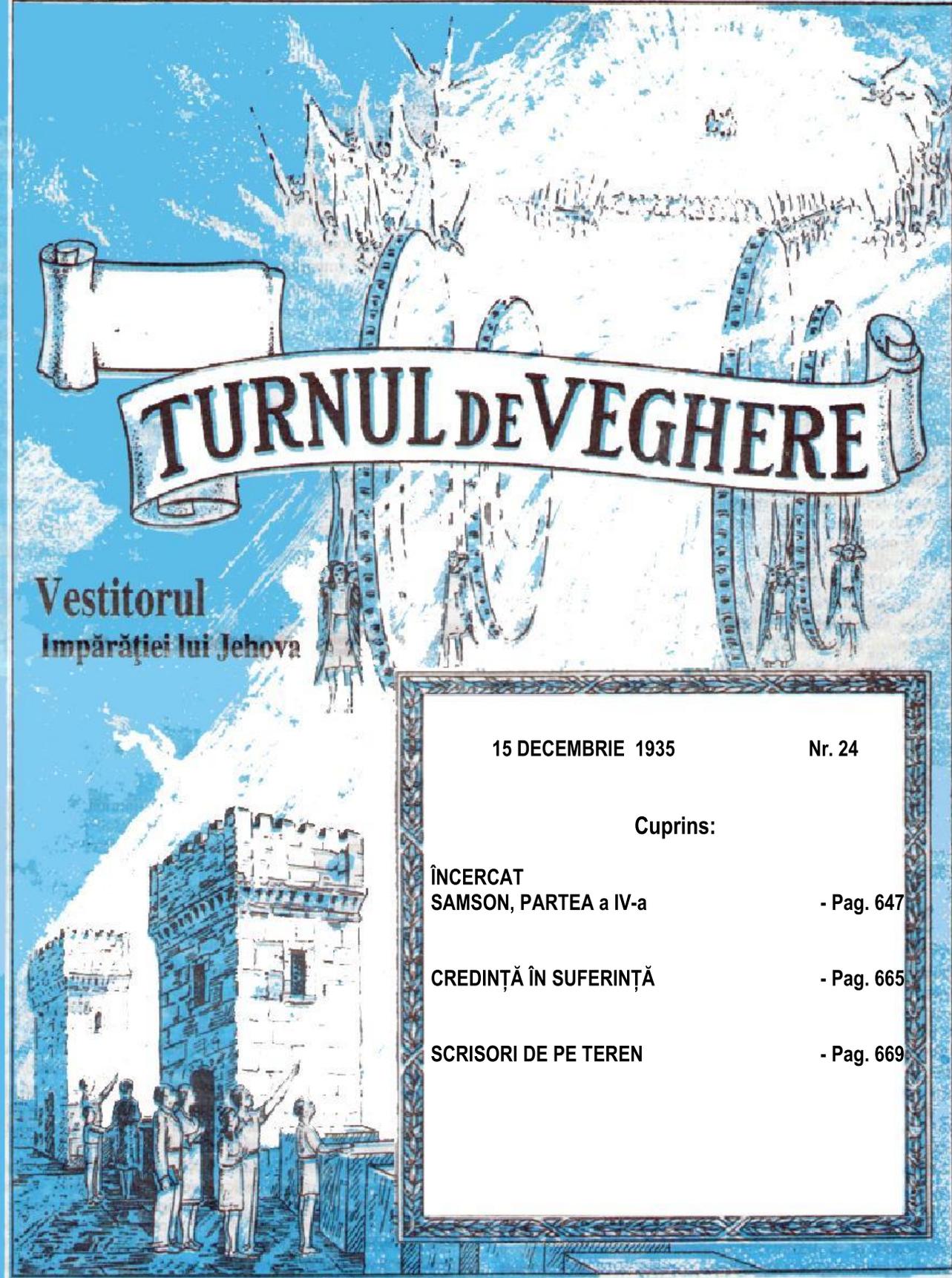
UN MARE PRIVILEGIU

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Pentru Iehova și pentru Ghedeon. Salutări.

Într-adevăr a fost un mare privilegiu să ne bucurăm de oportunitățile pe care le-am avut prin participarea la declararea și vestirea numelui marelui nostru Dumnezeu Iehova al Oștirilor și a Împărăției sale prin Isus Cristos, care este singura speranță a omenirii. Îi mulțumim lui Dumnezeu, amintindu-vă pe dvs. și pe toți frați, și ne rugăm ca Iehova să continue să ne folosească pe toți și să rămânem credincioși până la capăt. Dorim să ne exprimăm iubirea și mulțumirile pentru mulții prieteni care ne-au scris și care ne-au vizitat cât am fost încercați, și dorim să se bucure de binecuvântările bogate ale lui Iehova toți cei care servesc cu credință și caută să-i împlinească voința.

Cu multă iubire creștinească,
Frații voștri în serviciul lui Iehova,
PETER
SEMANSKY
ALICE
ROSENDAHL
ELLA
HERING, *New Jersey*.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

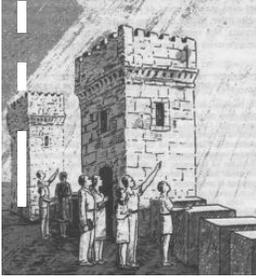
15 DECEMBRIE 1935

Nr. 24

Cuprins:

ÎNCERCAT SAMSON, PARTEA a IV-a	- Pag. 647
CREDINȚĂ ÎN SUFERINȚĂ	- Pag. 665
SCRISORI DE PE TEREN	- Pag. 669

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratatate Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de Iehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVĂȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui Iehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui Iehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de Iehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui Iehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorii lui Iehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumești. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

Vol . LVI

15 Decembrie 1935

Nr 24

ÎNCERCAT

“Domnul Dumnezeuul vostru vă încearcă, pentru a ști dacă îl iubiți pe Domnul Dumnezeuul vostru cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru”. — Deuteronomul 13:3

SAMSON, PARTEA a IV - a

IEHOVA aprobă și primește numai pe aceia în organizațiunea sa regală care în încercare îi rămân credincioși și devotați. Aceștia sunt aceia care-și păzesc neprihănirea față de el până la sfârșit. De când Iehova și-a făcut cunoscut pentru întâia oară scopul să întemeieze un guvern drept pe pământ până în timpul de acum, întrebarea pusă oamenilor a fost: Cine-și va păzi neprihănirea față de Dumnezeu? Când Izraeliții se aflau în călătoria lor din Egipt spre țara făgăduită, au reprezentat pe poporul de legământ al lui Dumnezeu pe calea spre împărăție. Moise a adunat pe Izraeliți în câmpia Moabului și acolo a încheiat Dumnezeu cu poporul său legământul credincioșiei. Cu puțin timp înainte de încheierea aceluia legământ Moise ca purtătorul de cuvânt al lui Iehova a zis Izraeliților: "Domnul, Dumnezeuul vostru, vă pune la încercare ca să știți dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeuul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru". Fiecare pe care-l va avea Dumnezeu în casa sa regală va fi un monument spre mărturie că Satan este un mincinos și Iehova este adevărat. Pentru a ajunge la acest punct trebuie puși la o încercare.

² Chestiunea de controversă care s-a iscat prin provocarea nelegiuită a lui Iehova din partea Diavolului a făcut necesar și important ca Dumnezeu să permită Diavolului să întrebuițeze mijloacele sale rafinate pentru a întoarce pe oameni de la Cel Prea înalt și de la devotamentul lor credincios față de el. Din acest motiv a fost ispitit și Isus de către Diavol în pustie, și în această încercare Isus a biruit. (Matei 4:1 — 11). Toți membrii casei regale trebuie să urmeze pe urmele lui Isus, și ei de asemenea trebuie puși la încercări sau probe. De aceea este scris: “Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru neputințele noastre, ci în toate a fost ispitit asemenea nouă, totuși fără păcat”. (Evrei 4:15) “Fiindcă, în aceea că el însuși a suferit, fiind ispitit, este în stare să ajute pe cei ispitiți”. — Evrei 2:18.

³ A încerca înseamnă a ademeni, și de asemenea și a educa și proba. Cum ar putea fi cineva probat fără a fi supus ademenirii sau ispitirii? Aceasta nu înseamnă "dezvoltarea caracterului" prin care, după cum se susține, cineva ar putea fi făcut în stare să reziste slăbiciunilor cărnii. Ci aceasta înseamnă că atunci când cineva este pus la probă dacă vrea să fie credincios lui Dumnezeu sau nu, rămâne credincios și statornic în devotamentul său față de Iehova și refuză să facă vreun compromis cu dușmanul. Isus a fost pus tocmai la această încercare. Apostolul adresându-se prin inspirație divină la candidații de drept la împărăție, a scris: "Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și ests așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. Căci luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să obosiți și să cadeți de oboseală în mințile voastre. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului. Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: " Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești muștrat de el; fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește." Dacă îndurați disciplina, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fiii; caci care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl? Dat dacă sunteți fără disciplină, din care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fii. De aceea, ridicați mâinile care atârnă și îndreptați genunchii slăbiți". (Evrei 12:2 —8, 12) Iehova nu ispitește pe nici un om, ci permite ca Diavolul să pună pe fiii lui Dumnezeu la încercare pentru ca în felul acesta să aibă ocazie să-și dovedească integritatea sau neprihănirea față de el.

⁴ În drama profetică care este examinată aici, Samson a jucat rolul prin care sunt reprezentați membrii credincioși ai casei regale și acum se arată că ei vor fi puși la încercare. În același timp sunt sfătuiți toți aceia care sunt puși la probă să vegheze și să fie cu băgare de seamă. Dacă n-ar exista nici o primejdie de a cădea, atunci nu li s-ar da acest sfat. (Matei 24:12; 25:13; 1 Corinteni 16:13; 1 Tesaloniceni 5:6; 2 Timotei 4:5) "Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; fiți așadar cumpătați și vegheați în rugăciune". (1 Petru 4:7) "Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită". (Matei 26:41). Probabil că Samson n-a fost atât de veghetor cum ar fi putut să fie, însă cu toate acestea nu-i permis să fie criticat în această privință de aceia care au trăit de atunci încoace. Prin rolul jucat de el a fost reprezentat ce li se va întâmpla de fapt aceluia care au început să calce pe urmele lui Isus. Dintr-o cercetare nepărtinitoare a dării de seamă divine nu rezultă nimic ceea ce ar justifica pe cineva să privească cu dispreț la Samson. El a fost aprobat definitiv de Iehova Dumnezeu și aceasta acoperă orice greșală pe care a făcut-o Samson într-adevăr sau despre care se presupune că ar fi făcut-o. Legăturile lui Samson cu femeia Dalila nu sunt un motiv de a-l critica pe drept. Pentru ca nimeni să nu încerce în mod smintit să-și justifice purtarea necuviincioasă cu ceea ce a făcut și a zis Samson, va fi de folos de a cerceta în acest loc legăturile dintre Samson și Dalila care sunt amintite în darea de seamă divină.

⁵ Nu există nici o dovadă concludivă că Samson a fost căsătorit vreodată într-adevăr cu vreo femeie oarecare. În ceea ce privește filisteanca din Timna, rugase pe părinții săi: "Luați-mi-o acum de nevastă". După aceea s-au făcut pregătiri în acest scop; Samson a mers împreună cu părinții săi la Timna, "și acolo Samson a făcut un ospăț", după cum a cerut obiceiul de pe atunci cu astfel de ocazii. (Judecătorii 14:10). Aceasta nu pare să fi fost altceva decât o serbare de logodnă care s-a făcut înaintea unirii prin căsătorie. O autoritate recunoscută despre astfel de întrebări biblice declară: "între logodnă și nuntă a trecut de obicei un timp de o lungime diferită. În decursul acestui timp mireasa aleasă a locuit împreună cu prietenele ei... Ea a fost privită de fapt ca femeia sau nevasta soțului viitor... (Deuteronomul 22:23, 24). Ceremonia nunții a constat cu deosebire din aducerea miresei din casa tatălui ei și conducerea ei în casa mirelui sau a părinților săi". (*Internațional Bible Dictionary*, pagina 388). Dovada de mai sus este convingătoare că filisteanca a rămas la tatăl ei și n-a venit în nici un timp în casa lui Samson sau a părinților săi. El a vorbit însă despre ea ca despre "nevasta" sa ceea ce face și Scriptura, și anume fiindcă a fost logodită cu el. Darea de seamă nu zice cu nici un cuvânt că Samson ar fi iubit pe acea femeie. Relatarea accentuează numai că Samson a voit să o aibă de femeie fiindcă "căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor"; și un astfel de prilej a și venit din legătura lui cu ea. Samson a numit-o "juncana" sa, adică o juncă tânără de care a voit să se servească în scopul său. Despre o iubire mare față de o vacă tânără nu poate fi vorba, și nici nu există nici o dovadă că el ar fi iubit-o. Ea "i-a plăcut" numai de aceea deoarece el a sperat să găsească în legătură cu ea un prilej de ceartă din partea Filistenilor. (Judecătorii 14:3, 7). Dumnezeu a făcut acolo un tablou profetic despre lucruri viitoare, și noi putem fi convinși de tot că tabloul se începe și se sfârșește la punctul potrivit.

⁶ Să ne întoarcem acum la întrebarea: Pe cine a reprezentat Dalila în drama profetică? Luptele lui Samson cu Filistenii au avut loc cu un șir de ani înainte de întâmplarea cu Dalila, și întâmplarea din urmă a avut loc după cât se pare numai către sfârșitul celor douăzeci de ani cât a stat în oficiul său de judecător în Izrael. Nu pare ca și cum Samson ar fi căutat un prilej de ceartă din partea Filistenilor când a venit în atingere cu Dalila. Dimpotrivă, darea de seamă zice că el a "iubit" pe Dalila. Aceasta înseamnă că el i-a fost devotat ca prieten. Același cuvânt care este tradus aici cu "iubit" este tradus cu "iubire și în textele următoare: (1 Samuel 18:16) "Sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său.". (1 Samuel 18:1:20:17). Aceasta a fost același fel de iubire pe care a avut-o Isus pentru Lazăr. (Ioan 11:36). Același cuvânt a fost întrebuințat de Pavel când a scris lui Titi "Salută pe cei ce ne iubesc în credință". (Tit 3:15). Astfel de sentimente de amicitie, de iubire, n-au existat niciodată între Izraeliți și Filistenii; și acesta este un alt motiv pentru a conchide că Dalila n-a fost o filisteanca, ci o izraelită.

⁷ Samson trebuie c-â avut încredere în Dalila, căci altfel n-ar fi iubit-o. Legăturile dintre ei trebuie c-au fost mai strânse decât cele dintre Izraeliți și Filistenii. N-ar fi nici un motiv pentru Dumnezeu să facă să se vorbească în darea

de seamă a acestei drame mari despre o iubire dintre poporul său ales, Izraeliții și dușmanii lor de moarte, Filistenii. Cugetul că credinciosul Samson ar fi iubit o filisteanca stă în contradicție directă cu scopul dramei întregi.

⁸ În această dramă Dalila reprezintă pe acea :lasă de oameni care în decursul periodului lucrului Ilie al adunării lui Dumnezeu, au fost născuți de spiritul sfânt și care prin urmare au fost candidați de drept la împărăție, dar după aceea au căzut și au devenit vânzători și au format clasa "servului rău". În acel timp toți cei născuți de spirit s-au iubit unul pe altul, și aceasta s-a făcut în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Ei au avut un mare interes unul față de altul ca frați în Domnul. Ei au lucrat împreună ca servi ai Domnului și au fost în legături strânse unii cu alții. Samson nu s-a căsătorit cu Dalila", și nu există nici cea mai mică dovadă că ei ar fi avut relații sexuale, adică legături trupești, împreună. Iubirea lui pentru ea și încrederea pe care a arătat-o față de ea, au făcut ușor pentru ea de a-l trăda.

⁹ Această parte deosebită a dramei profetice pare a se fi împlinit din 1917 până în 1919, cam la sfârșitul lumii. Cu privire la același timp declară Isus ca răspuns la întrebarea care va fi dovada pentru sfârșitul lumii: "Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți proroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit". — Matei 24:10-13.

¹⁰ Aceste cuvinte ale lui Isus au anunțat așadar dinainte două clase separate și distincte: a) o clasă a cărei iubire se răcește și a cărei membri se întorc la fărădelege și vând pe frații lor și care nu vor fi mântuiți; și b) cealaltă clasă care-și păzește neprihănirea înaintea lui Dumnezeu și suferă până la sfârșit multă ocară și prigonire, și primește aprobarea lui Iehova și va fi mântuită; clasa amintită mai întâi sfârșește în "robul rău", "fiul pierzării", iar cealaltă clasă în "robul credincios și înțelept" căruia Domnul îi încredințează "toate averile sale". — Matei 24:45—51.

¹¹ Care sunt faptele de netăgăduit? În anul 1917 lucrul Ilie al bisericii sau adunării s-a apropiat de sfârșitul său. Bărbatul care a fost mult timp editorul "Turnului de Veghere" și conducătorul poporului lui Dumnezeu de pe pământ murise. În organizațiunea Turnului de Veghere, Societate de Biblie și Tractate, au existat în acel timp persoane ambițioase care au căutat onoare din partea oamenilor și câștig personal și au dorit să câștige controlul peste Societate. Ei au așteptat să ocupe o poziție de frunte în împărăție și au așteptat cu mare plăcere timpul când vor fi înălțați și vor ajuta să guverneze lumea. Ei au așteptat că speranțele lor se vor realiza cam în anul 1914, și când au văzut că aceasta n-a avut loc, s-au supărat, ei s-au poticnit în Domnul și s-au amărât. Trei ani trecuseră de la timpul așteptat și ei erau încă tot pe pământ și fără onoare printre oameni. De aceea mulți dintre ei au fost supărați în acel timp, și nu și-au ascuns supărarea, ci au făcut cunoscut că frații lor din Societate nu le plac. Filistenii antitipici au aflat lucrul acesta și s-au folosit de el.

¹² Acum ne întoarcem la profeția dramatică: Dalila s-a aflat fără îndoială cu Filistenii și a urzit împreună cu ei o conspirație pentru a-l atrage pe Samson într-o cursă, a-i afla secretul și a-i pricinui căderea. În același chip în anul 1917 cei ce s-au supărat, s-au unit cu Filistenii de astăzi, dușmanii binecunoscuți ai poporului lui Dumnezeu, și au intrat în conspirația lor pentru a prinde pe credincioșii reprezentați prin Samson într-o cursă și pentru a-i nimici. În acel timp Congresul (adunarea legislativă) a Statelor Unite a adoptat așa-zisa "lege a spionajului" și aceasta a oferit ocazie clerului și clasei robului rău, celor necredincioși, să împingă în cursă pe servii credincioși ai lui Dumnezeu. Dalila a primit pe trimișii Filistenilor și a complotat împreună cu ei împotriva fratelui ei izraelit Samson. Acesta este un motiv bun pentru ce nu spune raportul biblic că ea ar fi fost o filisteancă, și celelalte fapte conduc la concluzia că ea a fost o izraelită. Filistenii n-au fost în nici un chip frați de ai Izraeliților. În anii 1917 și 1918 membrii acelei anumite clase, care au lucrat de ani de zile împreună cu Societatea și care au servit într-o măsură oarecare pe poporul lui Dumnezeu, s-au pus pe partea clerului și au luat o atitudine hotărâtă, pe față și provocatoare împotriva fraților lor proprii. Ei au vândut pe frații lor în mâinile clerului, Filistenii de astăzi.

¹³ Domnitorii Filistenilor au fost, firește, căpeteniile care au condus afacerile poporului, și aceștia au fost aceia care au tocmnit pe Dalila să aducă la îndeplinire planul blestemat al acelor bărbați. "Și domnii filistenilor s-au urcat la ea și i-au spus: "Ademenește-l și vezi în ce stă marea lui putere și prin ce mijloace îl vom putea învinge, ca să îl legăm și să îl chinuim; și îți vom da fiecare o mie o sută de șekeli de argint". — Judecătorii 16:5.

¹⁴ Domnitorii Filistenilor au reprezentat pe căpeteniile sau domnitorii "creștinătății" care au căutat să nimicească pe servii credincioși ai lui Iehova. Aceasta a fost așadar ierarhia romano-catolică lucrând prin funcționarii ei cei mai înalți precum și prin clerul de rând, și prin agenții politici și financiari și prin cei înșelați de ei, inclusiv pastorii protestanți, care toți împreună lucrează împotriva poporului lui Dumnezeu și care în Scriptură sunt numiți "păstori" și "povățuitori ai turmelor". (Ieremia 25:31). Mai târziu aceiași domni s-au aflat pe acoperișul unei clădiri când aceasta a fost dărâmată de Samson cel orb. (Vezi versetele 27—30). Acei domnitori ai Filistenilor au știut despre prietenia strânsă care a existat de un timp încoace între Samson și Dalila, și ei au știut că Dalila a fost o mincinoasă și o fățarnică, și că ea a umblat după câștig, reprezentat prin bani. În chip asemănător au știut și în prezent "Filistenii", domnii religiei și aliații lor în anul 1917 că între aceia care au format Societatea Turnul de Veghere a existat o legătură strânsă. De asemenea au aflat și despre abaterea împotrivilor de atunci, și ei au crezut că acei împotrivitori au fost înșelători și că vor da ascultare vreunei propuneri pentru câștig personal, reprezentat prin bani.

¹⁵ Astfel au mers domnitorii Filistenilor la Dalila și i-au zis: "înduplecă-1". Ei n-au zis: "înduplecă pe bărbatul tău", cum au zis cu o altă ocazie filistenei din Timna; și aceasta este o nouă dovadă pentru aceea că Dalila n-a fost căsătorită cu Samson. De fapt nu există nici o dovadă că el ar fi fost căsătorit cu ea. Legătura

strânsă de prietenie pe care a format-o iubirea dintre Samson și Dalila, i-a ușurat lucrul de a-l îndupleca și vinde. Tot așa și legătura strânsă frățescă care a existat în 1917 și înainte de aceea între aceia din Societate care au rămas credincioși și ceilalți care s-au amărât, a trebuit să facă cu puțință celor nebuni să înduplece și să ademenească într-o cursă pe credincioșii plini de încredere și fără bănuială. Cei credincioși din Societate au continuat din mila Domnului, fără a ține seama de "legea spionajului" și de primejdia cuprinsă în ea, să facă lucrul mărturiei, și aceasta a neliniștit cât se poate de mult clerul. Adevărul vestit atunci despre evenimentele în legătură cu întoarcerea lui Cristos și întemeierea împărăției sale a descoperit falsitatea preoțimii și a arătat că ei n-au fost prieteni ai împărăției lui Dumnezeu, și din acest motiv au fost doritori să înlăture pe "pestilențialii" așa ziși "studenți ai Bibliei". Aducând la îndeplinire conspirația lor, au vizitat clasa trădătoare reprezentată prin Dalila și i-au zis cam următoarele: "Găsiți din ce constă puterea acestei Societăți încât în împrejurările actuale își poate continua lucrul atât de stăruitor, pentru ca să știm cum o putem birui și constrânge; și dacă ne veți face serviciul acesta vă vom plăti bine". Cu alte cuvinte ei au rugat pe clasa Dalila: "Află de unde ia ceata Samson o astfel de energie și tărie pentru a îndeplini cauza pe care susține a o reprezenta. Ei sunt doar puțini la număr și totuși merg înainte cu îndrăzneală fără să țină seamă de război și de toată dușmănia și de multele avertismente ale preoțimii. Cum am putea opri lucrarea acestei Societăți a Turnului de Veghere sau a acestor pestilențiali sau cum s-or mai fi numind? Cum am putea să-i jefuim puterea și să o facem neputincioasă și să punem un capăt influenței ei asupra poporului?"

¹⁶ Domnitorii Filistenilor au scos o pungă plină cam cu 5500 de sicii de argint ca preț pentru capul lui Samson și au pus-o sub ochii lacomei Dalila, și iubirea ei de bani a îndemnat-o să-l vândă pe prietenul ei. În același chip a ținut și clerul sau Filistenii moderni sub ochii celor "amărâți" a căror iubire pentru Dumnezeu și frații lor s-a răcit, o pungă plină de bani reprezentând câștig. Iubirea celor necredincioși după câștig personal și speranța lor de a-l dobândi — deși într-un chip condamnabil — prin care au așteptat să primească în mâinile lor stăpânirea peste Societate, i-a îndemnat să lucreze, să-i trădeze pe frații lor și să-i predea în mâinile Filistenilor moderni.

¹⁷ În decursul anului 1917 și 1918 servii credincioși ai lui Iehova au fost în societatea fraților lor de mai demult a căror iubire pentru Dumnezeu și împărăția sa s-a răcit, întocmai după cum a prezis Isus. Aceasta a fost anunțat dinainte în drama profetică prin contractul lui Samson cu Dalila și vorbele pe care le-a zis ea imediat după ce a făcut învoiala în privința pungii pline de bani: "Dalila a zis lui Samson: Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta .cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit". (Judecătorii 16:6) Dalila n-a avut nici o iubire pentru Samson însă ea a văzut bine că Samson o mai iubea încă.

¹⁸ Clasa celor amărâți în timpul modern, care au fost reprezentați prin Dalila, și-au pierdut iubirea față de frații lor din clasa Samson. Ei și-au pierdut spiritul Domnului și „candelele lor erau aproape să se stingă”. (Matei 25:8). Ei n-

au putut pricepe și înțelege care a fost motivul pentru zelul clasei Samson cu ocazia împlinirii cu bucurie a lucrului Domnului în fața unei dușmăanii și primejdii atât de mare. Oameni, care au avut odată spiritul Domnului și l-au pierdut și a Căror iubire s-a răcit și în a căror inimi s-a întors egoismul în locul iubirii, pierd repede aprecierea pentru privilegiul de a-l sluji pe Dumnezeu. Tocmai aceasta a fost starea inimii acelora care s-au supărat spre sfârșitul anului 1917 și 1918. Aceasta s-a anunțat dinainte prin aceea că nici însăși Dalila n-a cunoscut izvorul puterii lui Samson. Întocmai ca Dalila clasa prefigurată de ea, a avut grijă mai mult de așa zisa "cioplire pe dinafară", maniere plăcute și "dezvoltare frumoasă a caracterului", decât de Dumnezeul cel credincios legământului și de datoria lor de a-și ține legământul pe care l-au făcut cu el. Acea clasă amărâtă — care noi o numim "clasa DALILA" a ajuns la concluzia că dacă ar putea scăpa Societatea de clasa Samson, prin aceasta ar câștiga personal și anume prin dobândirea controlului peste funcționarii Societății și prin preluarea conducerii, și afară de aceasta ar fi stimată de "Filistenii". Întocmai ca și în cazul lui Saul spiritul Domnului îi părăsise. (1 Samuel 16:14). Dalila a fost gata să se ocupe de această întreprindere josnică și funestă pentru câștig personal; și în 1918 clasa Dalila a fost în aceeași stare a inimii și a minții. Dumnezeu a știut aceasta firește dinainte și a prezis lucrul acesta înainte de aceasta cu mult timp în această drama profetică. Acum permite credincioșilor săi să vadă însemnarea acestei drame pentru ca prin aceasta să fie și mai mult întăriți și făcuți capabili să-și continue lucrul până la sfârșit.

¹⁹ Rugăciunea Dalilei a trebuit să umple firește pe Samson cu bănuială față de tot ce-a făcut cu ea, deoarece Filistenii mai încercaseră odată cu o altă ocazie aceeași viclenie față de el. Și astfel a răspuns Samson la cererea ei: Și Samson i-a spus: "Dacă mă leagă cu împletituri de șapte nuiete verzi, care nu au fost niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice alt om". (Judecătorii 16:7). El n-a fost nicidecum obligat să-i dea răspunsul adevărat, și de aceea răspunsul său n-a fost o minciună intenționată. Chiar și dacă răspunsul său ar fi fost o minciună, nu este purtarea lui Samson la ceea ce avem de privit aici, ci noi avem de privit la ceea ce au reprezentat faptele lui Samson în această dramă profetică. O declarație numai atunci este o minciună când partea căreia i se face declarația are drept să afle cum stă lucrul, dar primește o informație neadevărată în scopul de a păgubi pe partea aceasta deoarece este ținută în neștiință despre adevăr. Poate că, chiar nici Samson însuși n-a știut pe deplin motivul puterii sale.

²⁰ În decursul periodului lucrului Ilie servii credincioși n-au înțeles nici ei înșiși just pentru ce le-a dat Domnul tăria lor, deși au știut că au stat pe partea Domnului și că au primit puterea lor prin harul său. Probabil că cuvintele răspunsului lui Samson dat Dalilei au avut o însemnare simbolică, când a zis: "Dacă aș fi legat cu șapte funii noi". Cuvântul tradus aici cu funii înseamnă, după cât se pare, și "superioritate". După Biblia engleză o funie aga cum este amintită aici se compune din șapte vergi de salcie bine împletite laolaltă. Un arbore verde este un simbol al unei creaturi vii în organizațiunea lui Iehova. Numărul șapte este

un simbol despre stare completă spirituală. Cuvintele rostite de Samson au putut fi auzite de Filistenii însă însemnarea lor n-au putut-o înțelege. Același lucru se poate spune și despre Filistenii moderni. Dacă clasa Samson ar fi fost legată prin șapte sau toate creaturile vii ale organizației lui Dumnezeu, atunci ar fi fost slabă ca și alți oameni, și aceasta a zis Samson despre sine însuși când a răspuns Dalilei. Filistenii trebuie c-au înțeles că Samson a vorbit despre -funii obișnuite făcute din nuiele de salcie verde și trebuie c-au lucrat în conformitate; ceea ce au și făcut.

²¹ Probabil că Filistenii au avut câțiva spioni ascunși în camera cealaltă sau altundeva în apropiere ca să asculte cuvintele lui Samson, și aceștia trebuie c-au adus imediat mijloacele necesare pentru legarea lui Samson. "Atunci domnitorii filistenilor i-au adus împletituri de șapte nuiele verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a legat cu ele". (Judecătorii 16:8), Samson a știut că cu alte ocazii de mai înainte a rupt funii mai tari, și el a permis acum să fie legat cu funii făcute din nuiele verzi de salcie. Trădarea Dalilei se vede mai departe în aceea că a făcut pregătirile ca dușmanul să-și țină poziția ascunsă în apropiere pentru ca la strigarea ei când va da alarmă să treacă imediat la fapte: "Și erau acolo bărbați pândind, șezând cu ea în cameră. Și ea i-a spus: " Filistenii sunt asupra ta, Samson." Și el a rupt împletiturile de nuiele cum se rupe o ață de câlți când este atinsă de foc. Astfel puterea lui nu a fost cunoscută". — Judecătorii 16:9.

²² Când totul a fost gata și Samson a fost legat cu funiile de salcie, Dalila a strigat: "Filistenii sunt asupra ta, Samson!" Ea a făcut aceasta fără îndoială cu o spaimă prefăcută, ca să apară ca prietenă a lui Samson care a voit să-l avertizeze. Filistenii au fost gata să sară și s-au năpustit înăuntru ca să se arunce peste Samson, însă nu l-au putut prinde deoarece el a rupt funiile cu care au fost legate brațele sale cum se rupe o ață de câlți când se atinge de foc; și trebuie presupus că Filistenii au primit lovituri tari înainte de a putea fugi. De fapt nu este spus ce a făcut după aceea, dar această presupunere se sprijină pe ceea ce a făcut cu alte ocazii de mai înainte. Samson n-a fost muștrat de Domnul din pricina legăturii sale cu Dalila și pentru ca s-a lăsat să fie legat, și aceasta arată că Samson a lucrat în armonie cu voința lui Dumnezeu și și-a împlinit rolul în marea dramă profetică.

²³ S-ar putea spune că Samson ar fi trebuit să știe după experiența cu Dalila care a fost relatată mai sus că ea l-a trădat și de aceea ar fi trebuit să o părăsească și să nu-i mai permită să-l încerce mai departe. Fără îndoială el a știut bine că ea a stat în înțelegere secretă cu Filistenii, dar el a cunoscut și destoinicia sa de a se apăra. Fiindcă a iubit-o pe Dalila, poate c-a cugetat că va fi spre binele ei dacă-i va da noi dovezi despre superioritatea sa asupra Filistenilor. Așa a știut și în decursul anului 1917 clasa credincioasă Samson că frații lor de mai demult s-au supărat și au devenit amărăți, și ei au avut motiv să creadă că cei necredincioși au stat în înțelegere secretă cu dușmanii, totuși iubirea lor față de frații lor de odinioară i-a îndemnat să creadă că-i vor putea aduce iarăși pe calea cea dreaptă deși au știut că cu ocazia aceasta se vor expune pe ei înșiși mai departe ridicolului. Faptul incontestabil este că cei care au reprezentat cauza Domnului în mod credincios au făcut multe străduințe pentru restabilirea fraților lor în speranța că ei se vor

consacra în fine serviciului Domnului. Punctul principal este aici că atât Samson a fost încercat ca să-și dovedească cu această ocazie integritatea sa, cât și Dalila ca să-și descopere cu ocazia aceasta necredincioșia ei; și aceste lucruri au prefigurat ce se va întâmpla la sfârșitul lunii, și anume rolul care va fi jucat de clasa credincioasă Samson și rolul care va fi jucat de clasa trădătoare Dalila.

²⁴ Dalila a zis lui Samson: "Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni, acum spune-mi, te rog, cu ce poți fi legat". (Judecătorii 16:10). Filistenii*; au stăruit de Dalila să-și împlinească învoiala, și ea însăși a dorit banii ceea ce dovedește că n-a avut nici un pic de iubire pentru Samson. În același chip au stăruit și Filistenii moderni în anul 1917, și 1918 ca învoiala lor încheiată să fie adusă la îndeplinire, și clasa necredincioasă Dalila a dorit câștig personal chiar și dacă aceasta a trebuit să aducă mare pagubă fraților lor. Aceasta dovedește pe mai departe că clasa Dalila n-a arătat nici o iubire pentru Iehova și martorii săi credincioși.

²⁵ Drama se desfășoară mai departe, și iarăși a cedat Samson dorinței Dalilei "Si el i-a spus: "Dacă mă leagă strâns cu funii noi care nu au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și voi fi ca orice om". (Judecătorii 16:11). Acesta a fost același răspuns pe care-l dăduse mai înainte Dalilei, numai că Samson în cazul din urmă a vorbit de "funii noi" cu care a trebuit să fie legat. Aceste funii noi au însemnat ștreanguri care după felul de atunci au fost făcute din ramuri tari de arbori. Samson a vorbit în mod profetic și nu este nici un motiv pentru ce să se zică că el ar fi făcut niște declarații neadevărate. Clasa Samson n-a știut în decursul periodului Ilie, și cu deosebire în anul 1917, cum va putea fi legată, totuși unii au îndrăznit să spună unele presupuneri în privința aceasta. Ei au încercat să tălmăcească Apocalipsul, printre altele capitolul treisprezece, și cu ocazia aceasta au exprimat cugetul că biserica romano-catolică ar fi "fiara din mare", biserica anglicană "fiara din pământ" și uniunea bisericilor "icoana fiarei", și că acestea se vor împreuna laolaltă și-i vor lega așa încât "nimeni să nu poată cumpăra sau vinde". Fapt este că împreunarea de biserici amintită aici a încercat să lege pe ascuns pe clasa Samson ca să oprească lucrul acestei clase, însă această încercare n-a izbutit.

²⁶ Filistenii au adus funiile și Dalila a fost ocupată ea să lege pe Samson cu ele: "Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat cu ele și i-a spus: "Samson, filistenii sunt asupra ta!" Și erau acolo pânditori, șezând în cameră. Și el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață". — Judecătorii 16:12.

²⁷ Când a gândit că Samson este acum desigur legat țeapăn, a dat iarăși alarma ca semne pentru cei ce stăteau la pândă, după care apoi ei au năvălit înăuntru ca să se arunce asupra lui Samson; el însă a dezamăgit-o din nou și a rupt funiile ca pe o ață. Aceasta a învățat cel puțin pe Filistenii sau ar fi trebuit să-i învețe că Iehova Dumnezeu este superior dumnezeului lor, Dagon. Când elementul bisericesc unit s-a strâns laolaltă într-o conspirație și în 1917 nu i-a reușit să oprească lucrul clasei credincioase Samson, și clasa Samson a primit mai departe binecuvântarea lui Dumnezeu, aceasta ar fi trebuit să-i convingă pe Filistenii de

astăzi că Iehova Dumnezeu a sprijinit pe poporul său credincios, că el a fost mânat de spiritul său și că Filistenii lumești ai timpului modern au fost mișcați de spiritul tatălui lor Diavolul cu ocazia străduințelor lor neconținute de a pune mâna pe clasa Samson.

²⁸ Dalila a început acum aproape să dispere deoarece așa se părea ca și cum ar fi avut numai puțină nădejde să câștige punga dorită plină de argint, și de aceea a învinovățit iarăși pe Samson de minciună: Dalila i-a spus lui Samson: "Până aici m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat." Și el i-a spus: "Dacă îndeplinești cele șapte șuvițe ale capului meu în urzeala țesăturii". (Judecătorii 16:13) în decursul anului 1917 clasa necredincioasă Dalila a devenit disperată și a început să învinovățească pe clasa Samson pe față de minciună și de alte lucruri mai rele. Ea a răspândit aceste acușări în întreaga țară și le-a publicat în scrierile ei. Clasa Samson a făcut tot ce a putut să potolească mânia fraților lor, sperând încă că-i va putea aduce înapoi în turma Domnului. Chiar și după ce clasa Dalila a suferit o înfrângere completă în străduințele sale de a pline mâna pe conducerea Societății, cu ocazia unei adunări generale ținute de poporul lui Dumnezeu în ianuarie 1918 s-a făcut 6 străduință de a deschide clasei Dalila calea spre întoarcere și spre modul drept de a lucra. Clasa Samson a făcut cu aceasta o greșală totuși a lucrat cu bună conștiință și cu dorința să facă ce este drept. Prin faptul că Samson a permis ca părul său să fie împletit în urzeala țesăturii a păcătuit împotriva făgăduinței sale de consacrare pe care a făcut-o Domnului, deși a făcut aceasta din neștiință. Faptul că Iehova nu l-a muștrat pentru ceea ce a făcut arată că el nu l-a ținut personal răspunzător pentru fapta sa. Motivul a fost fără îndoială acela că Samson a jucat numai rolul împărțit lui în drama condusă de Iehova și astfel a anunțat dinainte anumite lucruri și împrejurări care vor veni la sfârșitul lumii peste clasa Samson.

²⁹ Văzând că Samson a jucat numai un rol în drama profetică, o criticare a modului său de a lucra ar fi cu totul ne la loc. Modul său de a lucra a prefigurat o lipsă de atenție a clasei Samson care a fost de bună seamă neplăcută Domnului, și din pricina aceasta clasa Samson a și avut de suferit. Femeia Dalila n-a reprezentat pe vreun individ oarecare, ci pe acea clasă de persoane care au fost odată candidați la împărăție dar care la venirea Domnului Isus Cristos la templu arată egoism extrem și primejduiesc interesele fraților lor numai pentru ca acești amărăți sau nelegiuiți să-și poată satisface dorința lor egoistă. Dalila prin faptul c-a împletit părul lui Samson cu urzeala din războiul de țesut a arătat sau a reprezentat pe clasa care caută să aducă pe Samson la cădere numai pentru ca să-și poată împlini dorința ei egoistă și ambițioasă: "Și ea le-a prins cu un țăruiș și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a luat cu el țăruișul bârnei și urzeala". — Judecătorii 16:14.

³⁰ În această chestie Samson n-a călcat intenționat juruița sa de nazireu, însă fapta sa a anunțat dinainte că clasa Samson reprezentată de el va lucra neînțelept și va neglija de a veghea și a umbla cu luare-aminte; și faptele celelalte ne și arată că tocmai lucrul acesta s-a întâmplat. Samson a făcut din nou de rușine

atentatul Filistenilor prin faptul că s-a smuls bătându-și joc de Filistenii de la parii care l-au ținut înțepenit de războiul de țesut și despre care Dalila a cugetat că-l vor ține desigur înțepenit. În același chip în zilele din urmă ale lucrului Ilie clasa Dalila a stat în înțelegere secretă cu Filistenii timpului modern ca să discrediteze pe cei credincioși pentru ca ei înșiși să poată trage folos personal din aceasta, însă intenția lor rea n-a izbutit nici de data aceasta și neizbânda lor a mărit numai mânia și necazul lor.

³¹ Drama continuă și relatează mai departe dinaintea lucrului trădător al clasei Dalila și faptul că va fi în înțelegere cu Filistenii timpului modern: "Și ea i-a spus: "Cum poți să spui: "Te iubesc!" când inima ta nu este cu mine? În aceste trei rânduri m-ai batjocorit și nu mi-ai spus în ce stă marea ta putere". — Judecătorii 16:15.

³² În zilele de încheiere ale lucrului Ilie clasa Dalila s-a plâns adeseori cu evlavie prefăcută și cu lacrimi de crocodil că ea nu este iubită de Societate; unul dintre lucrurile pe care le-au amintit adeseori a fost că Societatea lucrează împotriva așa-zisei voințe a editorului de mai înainte al "Turnului de Veghere". Aceasta a fost bine înțeles numai o scuză. Așa și-au exprimat în mod acoperit necazul și mânia lor că nu le-a reușit să dobândească prețul dorit. "Berbecii cu talangă" sau conducătorii clasei Dalila au continuat un timp oarecare după 1917 să facă planuri pentru a face pe clasa Samson să cadă, și cei slabi și șovăitori au urmat pe clasa Dalila. Conducătorii au luptat adeseori între ei înșiși însă în străduințele lor împotriva clasei credincioase Samson au fost totdeauna uniți. Ei și alții din aceeași clasă Dalila, Inspirați fiind de cuvântările blânde ale conducătorilor lor fățarnici, au vorbit mai departe multe cuvinte despre iubire pentru frați în timp ce ei înșiși n-au arătat iubire și adeseori au acuzat pe clasa Samson că nu arată iubire față de frații ei. Clasa Samson a răbdat cuvântările molatice și cuvintele la aparență bune și a sperat că clasa Dalila se va întoarce sau că cel puțin clasa Samson nu va fi învinovățită de a fi împins la o parte pe cei necredincioși.

³³ Filistenii au dorit foarte mult să nimicească puterea și influența lui Samson, însă după ce au suferit atâtea neizbânzi, au voit după cât s-a părut să lase lucrul baltă. Dalila și-a pus inima pe punga cu cei 5500 de sicii de argint și lăcomia ei a mânat-o, pentru a-și ajunge scopul, să-și încerce față de Samson mai departe toate farmecele și toată arta de a îndupleca. Așa a fost și în cazul Filistenilor timpului modern: după toate străduințele lor fără rezultat de a ademini în decursul războiului mondial pe clasa credincioasă Samson într-o cursă, ar fi renunțat mai cu plăcere la această chestie, însă inima clasei Dalila a râvnit la câștigul pe care a sperat să-l dobândească prin răsturnarea clasei Samson care s-a ocupat atunci cu administrarea Societății; ea a așteptat să primească în mâinile ei conducerea Societății și după aceea să-și împlinească dorințele ei egoiste. Dalila și-a continuat străduințele: "Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele ei și l-a implorat, astfel că sufletul lui a fost chinuit până la moarte". — Judecătorii 16:16.

³⁴ Dalila a fost stăruitoare și a întrebuițat pentru a-și ajunge scopul toate mijloacele ce i-au stat la dispoziție, și stăruințele ei au obosit în cele din urmă pe Samson de moarte. Să ținem neîncetat în minte că noi nu-i permis să criticăm pe Samson din pricina faptelor sau purtării sale, ci noi numai asupra aceea trebuie să ne îndreptăm atenția ce au anunțat dinainte faptele și purtarea sa. El a suferit stăruințele statornice sau importunitatea Dalilei fără să cedeze, acum însă a devenit în cele din urmă nerăbdător din pricina acestor stăruințe supărătoare încât i-a descoperit secretul său. Că Samson a știut în acel timp din ce a constat de fapt secretul său sau nu, n-are nici o însemnătate în această dramă. Important este numai ce s-a prezis prin aceasta în mod profetic.

³⁵ Întocmai după cum Samson a fost indulgent cu Dalila și a suferit importunitatea* și stăruințele sale supărătoare de a-i descoperi secretul său, în chip asemănător au arătat și servii credincioși ai lui Dumnezeu răbdare față, de clasa Dalila spre sfârșitul periodului Ilie, clasa care a acuzat într-una pe cei credincioși că nu se poartă drept față de ea și nu o tratează cu iubire frățească. Conducătorii clasei Dalila a timpului modern au dorit atât de mult să primească aprobarea oamenilor și să fie onorați și lăudați de alții încât și-au pierdut de tot spiritul Domnului și n-au mai fost conduși pe mai departe de spiritul său.

³⁶ A știut Samson într-adevăr secretul puterii sale superioare? Răspunsul la această întrebare trebuie să rămână îndoielnic, și este bine pentru noi că el nu este atât de important. Pare a fi mai rațional de a conchide că cuvintele lui Samson cu care și-a descoperit secretul au fost profetice și nu vor fi înțelese înainte de sfârșitul lumii când se vor împlini. Dacă această concluzie este justă, atunci de bună seamă nu poate fi aruncată nici o vină pe Samson.

³⁷ În anul 1917 ambele clase atât aceea care a format pe "servul credincios" cât și aceea care a format pe "servul rău" au înțeles că "înaltele stăpâniri" care sunt amintite în Romani treisprezece sunt puterile stăpânitoare ale națiunilor pământului; totuși clasa Samson a susținut că legea lui Dumnezeu este mai presus de legea oamenilor, și că în cazurile când ele vin în conflict una cu alta, urmașii adevărați ai lui Cristos Isus trebuie să asculte legea lui Dumnezeu și nu legea oamenilor. — Vezi "The Watch Tower" din 15 Mai 1917, pagina 149.

³⁸ Samson a descoperit Dalilei tot ce a fost în inima sa, și în mod asemănător a descoperit și clasa Samson la sfârșitul periodului Ilie sentimentele adevărate ale inimii sale de care a fost condusă: "Că și-a deschis toată inima față de ea, și i-a spus: "Brici nu s-a pus pe capul meu, pentru că sunt nazireu lui Dumnezeu din pântecul mamei mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi deveni slab și voi fi ca orice alt om". — Judecătorii 18:17.

³⁹ Darea de seamă divină nu zice că Samson ar fi fost legat printr-o juruință sau obligație oarecare să nu spună secretul puterii sale mari. Izvorul puterii divine în cei credincioși nu este ținut în ziua de astăzi secret ci este făcut cunoscut în scrierile Societății. Acest secret n-a fost înțeles bine mai înainte și de aceia n-a putut fi explicat în mod just. Clasa Dalila nu l-a cunoscut și prin urmare

nu l-a înțeles. Clasa Samson a știut că a trebuit să fie credincioasă lui Dumnezeu și ea a și dorit să fie credincioasă, însă legătura sa exactă cu Iehova și împărăția sa n-a fost înțeleasă înainte de venirea Domnului la templul său.

Părul lui Samson

⁴⁰ Că Samson a înțeles într-adevăr sau nu ce a avut ce a avut de-a face părul său lung cu tăria sa, n-are nici o însemnătate. Sigur este că tăria sa n-a stat în părul său, ci ea i-a fost dată de Domnul, și anume pe baza a ceea ce a reprezentat sau simbolizat părul său lung. Ce a reprezentat prin urmare părul lung al lui Samson în tablou? îngerul Domnului a obligat pe mama și tatăl lui Samson să facă pe Samson un nazireu de la nașterea sa, și de aceea a zis Samson Dalilei: "Nazireu al lui Dumnezeu sunt eu din pântecul mamei mele". (Traducere Dr. N. Nitzulescu). Aceasta înseamnă că el a fost un nazireu înainte de a fi putut decide chestia de la el însuși. Dumnezeu a decis dinainte ca Samson să fie un nazireu și anume în scopul vădit pentru ca Samson să joace rolul său în marea dramă profetică. Pentru ca cineva să poată fi un nazireu n-a fost permis să se lase să i se tundă părul. Nici Iehova și nici "femeia" sa, n-ar fi putut scuti pe Samson de datoria sa de a împlini condițiile sau dispozițiile juruinței de nazireu deoarece Dumnezeu nu anulează legea sa. Același lucru se referă și la aceia pe care i-a reprezentat Samson în drama profetică. Dacă cineva a devenit prin femeia sau organizațiunea lui Dumnezeu un fiu al lui Dumnezeu și îi este consacrat pe deplin, trebuie să-i rămână veșnic consacrat pe deplin pentru a putea avea aprobarea lui Dumnezeu neîncetat.

Ocară

⁴¹ Apostolul Pavel a scris prin inspirație de la Domnul și arată cheia la însemnarea părului lung când este purtat de un bărbat, și anume în cuvintele Următoare: Dacă un bărbat are par lung, este o rușine pentru el". (1 Corinteni 11:14). Părul lung pe care l-a purtat Samson sau vreun alt nazireu, a zis prin urmare în mod simbolic: "Acest bărbat este de rușine înaintea oamenilor lumii, de aceea trebuie să suporte ocările pe care le îngrămădesc asupra lui lumea și dumnezeul ei". Diavolul a defăimat pe Dumnezeu de la început și toți cei devotați lui Iehova trebuie să sufere de asemenea ocările Diavolului și ale reprezentanților săi. Când un bărbat poartă păr lung face lucrul acesta pentru Iehova și plăcerea sa: el poruncește ca cei consacrați să poarte ocările dușmanului. Despre Cristos Isus este scris: "Ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine". (Psalm 69:9); și Domnul însuși a purtat desigur ocările care au fost îngrămădite asupra Tatălui său prin dușmănirea Diavolului. (Isaia 53:1 — 10). Aceleași ocări au venit și asupra tuturor urmașilor adevărați ai lui Cristos Isus, după cum este scris: "Fiindcă până și Cristos nu Și-a plăcut lui însuși; ci așa cum este scris: "Ocările celor ce te-au ocărât, au căzut peste mine". (Romani 15:3). Concluzia este așadar că părul lung reprezintă ocările care trebuie să vină în mod necesar asupra tuturor acelor care

sunt consacrați cu totul și într-adevăr lui Iehova Dumnezeu. Faptul incontestabil este că fiecare care s-a consacrat cu totul lui Dumnezeu și după aceea a urmat mai departe în mod credincios pe urmele lui Cristos Isus a fost ocărat neîncetat de Diavol și de servii lui, și aceasta se referă cu deosebire la ocările pe care le-au îngrămădit Filistenii timpului modern asupra servilor credincioși ai lui Dumnezeu.

⁴² Aceasta nu înseamnă că toți urmașii credincioși ai lui Cristos Isus ar trebui să poarte părul lor lung și netuns, ci părul lung la un bărbat este un simbol al ocării, și că toți care calcă pe urmele lui Cristos Isus trebuie să sufere aceleași ocări care au venit și peste el; numai urmașii credincioși pe urmele lui Cristos Isus sunt tari în Domnul și în puterea tăriei lui. (Efeseni 6:10). În capitolul unsprezece al epistolei dintâi către Corinteni nu este discutată, întrebarea rușinii sau ocării, ci acolo apostolul arată un tablou despre Cristos Isus și membrii trupului său, tablou în care bărbatul reprezintă pe Domnul Isus Cristos și femeia pe membrii corpului lui Cristos. Dacă toți care sunt consacrați pe deplin lui Dumnezeu și lui Cristos Isus, ar trebui să poarte literalmente părul lor lung și netăiat, atunci atât bărbații cât și femeile din adunare ar trebui să poarte părul lor netăiat. Părul lung al lui Samson a fost un tip, și aceasta se aplică la toți urmașii credincioși ai lui Cristos Isus. Punctul ce trebuie accentuat este că fiecare care calcă în mod credincios și adevărat pe urmele lui Cristos Isus și-și păzește neprihănirea față de Dumnezeu, va fi și trebuie să fie ocărat și în aceasta nu este deosebire între bărbați și femei, deoarece "nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus". (Galateni 3:28). Prin urmare ocările cad pe toți în mod egal fără deosebire de sex.

⁴³ În 1 Corinteni 11:14 este spus că este rușine pentru un bărbat să poarte păr lung, prin ceea ce se arată că părul lung înseamnă ocară; totuși referitor la tabloul lui Cristos și al membrilor corpului său Scriptura declară. "Dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt sau rasă, să fie acoperită". (1 Corinteni 11:6). Nu există nici o prescripție divină că femeia trebuie să-și poarte părul pe cap într-un concii, sau că trebuie să-și taie părul sau nu-i permis să-și taie părul, sau că trebuie să-l poarte atârnat pe spate sau în vreun alt chip ce nu este igienic. Ocară simbolizată prin părul lung al lui Samson vine pe cineva din pricina credințioșiei sale față de Iehova și din pricina devotamentului său neclintit. În Apocalips 9:7,8 urmașii lui Cristos Isus, cei credincioși și adevărați sunt asemănați cu lăcustele cu fețe de oameni și cu păr lung. "Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni. Aveau părul ca părul de femeie". În felul acesta cei credincioși sunt reprezentați ca unii care s-au consacrat cu totul lui Dumnezeu, și-i sunt devotați și s-au despărțit pentru el, și anume printr-o juruință sau făgăduință de a face voința lui Dumnezeu până la moarte.

⁴⁴ De felul acesta a fost tabloul profetic al unei juruințe de nazireu, după cum este scris: "Când, fie un bărbat, fie o femeie, se vor separa ca să facă o promisiune de nazireu, să se separe Domnului. El să se separe de vin și băutură tare și să nu bea deloc oțet din vin, sau oțet din băutură tare, nici să nu bea vreo licoare din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau uscați. În toate zilele

separării sale să nu mănânce nimic din ceea ce este făcut din vița de vie, de la sâmburi până la piele. În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în care el s-a separat pentru Domnul, va fi sfânt și să lase șuvițele părului capului său să crească. În toate zilele cât este el separat pentru Domnul, să nu vină la niciun trup mort." (Numeri 6:2—6). Astfel se arată că întrebarea cu privire la părul lung al lui Samson nu se referă la sexe în adunare, ci la toți care sunt în Cristos Isus și poartă ocară care vine pe Cristos.

⁴⁵ În armonie cu cele spuse aici de Scriptură Cristos Isus a fost ocupat în decursul periodului Ilie al lucrării să adune laolaltă un popor pentru numele lui Iehova, și anume nu numai născuți de spirit, ci fii ai lui Dumnezeu care sunt consacrați pe deplin și fără rezerve lui Dumnezeu și onoarei sale, și rabdă de bună voie și bucuros ocărățile care vin asupra lor din pricina devotamentului lor credincios față de Dumnezeu. Juruință de nazireu arată mai departe că acești credincioși reprezentați de Samson nu se ating de cadavrul organizației lui Satan și nu mănâncă ceva necurat și nu caută bucurie în vinul viei pământului, adică în organizațiunea lui Satan, ci că ei își găsesc bucuria în aceea că iau parte la onoarea lui Dumnezeu și a lui Cristos și în aceea că le este permis să ia parte la justificarea numelui lui Iehova.

⁴⁶ Samson a zis Dalilei: "Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om". Aceasta preumbrește că cei devotați ai Domnului Iehova sunt diferiți de oamenii lumii, dar dacă părăsesc iubirea lor pentru Iehova, și devotamentul lor față de el și astfel se eliberează de ocările care vin peste urmașii lui Cristos Isus, atunci devin ca și alți oameni din lume și pierd favoarea lui Dumnezeu.

⁴⁷ Filistenii de astăzi care se fălesc cu un nume religios și susțin că slujesc pe Dumnezeu, așteaptă ca biserica să fie respectată și onorată în ochii altora din lume, și ca aceștia să fie supuși în tot timpul puterilor stăpânitoare ale acestei lumi rele și să le sprijinească deoarece acestea ar fi "înaltele stăpâniri... rânduite de Dumnezeu". În decursul periodului Ilie al adunării lui Dumnezeu unii membri ai Societății care au susținut a fi urmași adevărați ai lui Cristos Isus și care fără îndoială au fost sinceri, au recomandat ca stăpânitorii acestei lumi să fie recunoscuți ca "înaltele stăpâniri". Aceia care au făcut lucrul acesta ca să scape de ocară, s-au despărțit de cei credincioși. Cei care au rămas însă credincioși și adevărați Domnului în mod statornic au trebuit bineînțeles să sufere ocară, în timp ce alții au cedat puterilor lumești ca să scape de ocară. Necredincioșii reprezentați prin Dalila au fost dispuși să trădeze pe frații lor reprezentați prin Samson și astfel să câștige prin lingușire favoarea Filistenilor timpului modern și alte avantaje egoiste și să se sustragă de la orice ocară care ar putea veni asupra lor. Unii dintre ei au fost mânați cu ocazia aceasta de dorința lor ambițioasă după câștig, iar la alții cauza a fost frica de oameni.

⁴⁸ Samson i-a descoperit Dalilei cum ar putea deveni slab ca și alți oameni, și aceasta a arătat dinainte ce va zice clasa Samson, și ea a și declarat: "Noi suntem

consacrați pe deplin lui Iehova; însă dacă s-ar putea deștepta bănuiala că noi am fi împotriva guvernelor pământului, adică că am fi trădători și răzvrătitori, și dacă pentru a ne spăla de o astfel de acuzare și defăimare am putea fi siliți să încetăm de a propovădui evanghelia împărăției lui Cristos oricând ar dori guvernele pământului ca să facem aceasta, atunci prin aceasta am arătat frica de ocările oamenilor și am deveni slabi ca și alți oameni". Clasa Samson se deosebește clar de alți oameni sau creaturi omenești prin devotamentul ei statornic față de Dumnezeu și prin aceea că este gata să poarte ocările care cad asupra urmașilor credincioși ai lui Cristos. Dacă din motivul amintit mai sus ar înconjura această ocară, atunci ar fi în ochii lumii întocmai ca și alți oameni.

⁴⁹ În decursul războiului mondial clasa Samson s-a văzut tocmai în această situație și a admis în mod tăcut că stăpânitorii acestei lumi rele ar fi "înaltele stăpâniri" cărora creștinii ar trebui să le fie supuși. Chiar și "Turnul de Veghere" a declarat, când a publicat faptul, că legea lui Dumnezeu este mai înaltă decât legile guvernelor pământești: "Când legile făcute de oameni se contrazic cu legile lui Dumnezeu, atunci fiecare trebuie să se lase condus de conștiința sa proprie dacă voiește să se lase stăpânit de legea oamenilor sau de legea lui Iehova". ("The Watchtower", anul 1917, pagina 150) "Turnul de Veghere" a dat o regulă de conducere clară și fără două înțeleșuri, pe care cei consacrați pe deplin lui Dumnezeu ar fi putut-o urma. Declarația de mai sus a lăsat în seama conștiinței fiecăruia de a decide ce voiește să facă. Aceasta a fost cel puțin în mod tăcut un consimțământ că n-ar fi nepotrivit de a asculta de puterile lumești. Aceasta a fost o slăbiciune și o nesocotință a clasei Samson, și aceasta a fost preumbrit prin ceea ce a zis Samson Dalilei. Împotriva lui Samson nu trebuie îndreptată nici o critică ci numai împotriva celor reprezentați de Samson.

⁵⁰ Filistenii timpului modern au aflat de cugetul adevărat al clasei Samson și au forțat decidera chestiunii ridicată de război. Urmarea a fost că un număr din poporul lui Dumnezeu au fost arestați și întemnițați, și anume sub acuzația împotrivirii față de guvernele pământului, și prin aceasta lucrul de mărturie a fost de fapt oprit. Clasa Dalila a fost aceea care a servit pe Filistenii timpului modern cu informații și astfel a pricinuit tăbărârea Filistenilor asupra poporului lui Dumnezeu: "Și când Dalila a văzut că își deschise toată inima, a trimis și a chemat pe domnii filistenilor, spunând: "Urcați-vă de data aceasta, pentru că și-a deschis inima față de mine. Atunci domnii filistenilor s-au urcat la ea și au adus bani în mâinile lor". — Judecătorii 16:18.

⁵¹ S-a arătat Samson slab și a făcut o greșală mare când a descoperit Dalilei secretul său? Nu, deoarece Samson a jucat doar rolul său în drama profetică prin ceea ce a preumbrit că clasa Samson la sfârșitul lumii va face o mare greșală. Avertismentul următor scris de profetul lui Dumnezeu la mult timp după zilele lui Samson se referă cu deosebire la clasa Samson la sfârșitul lumii: "Nu vă încredeți într-un prieten, nu vă puneți încrederea într-o călăuză; păzește-ți ușile gurii tale de cea care se întinde la pieptul tău. Fiindcă fiul îl dezonoarează pe tată, fiica se ridică împotriva mamei sale, nora împotriva soacrei ei; dușmanii unui om sunt oamenii

propriei case. De aceea eu voi privi la Domnul; îl voi aștepta pe Dumnezeuul slavii mele; Dumnezeuul meu mă va auzi". (Mica 7:5—7) Domnul Isus a arătat că aceasta se va aplica la sfârșitul lumii: "Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale. Și dușmanii omului cor fi din casa lui". — Matei: 10:35,36.

⁵² Filistenii și-au pierdut curajul și erau pe punctul de a renunța la conspirația cu Dalila, însă ea a fost lăcomă de bani și astfel a trimis după Filistenii, și a pus să le spună: Veniți încă o dată aici și noi vom prinde de data aceasta de bună seamă pe Samson.

⁵³ Editorul "Turnului de Veghere" și conducătorul vizibil al lucrului Ilie a fost mort; Statele Unite intraseră în războiul mondial și această întâlnire de împrejurări a adus Filistenilor de astăzi starea excepțională potrivită și scuza pentru ce au trebuit să "prindă" acum pe clasa credincioasă Samson. Clasa "robului rău" reprezentată prin Dalila a văzut că ocazia a fost foarte favorabilă să prindă pe Samson într-o cursă și să-i nimicească lucrul și astfel să se aducă pe sine pe primul plan și să se pună într-o lumină bună în ochii stăpânitorilor. Și ei au vorbit cam în felul următor Filistenilor timpului modern: "Dacă clasa Samson va fi pusă acum într-adevăr la probă, ea va stăruie că consacrarea ei Domnului este în contradicție cu cererea guvernului, și tăria ei constă din aceea că pune legea lui Dumnezeu mai presus de legea guvernelor pământești. Ei ne-au descoperit și au admis acest fapt, și acum a sosit timpul potrivit de a-i prinde în cursă. Veniți de data aceasta încoace și noi îi vom prinde de bună seamă". Diavolul a trimis pe Filistenii timpului modern cu "argintul" în mâinile lor, și clasa robului rău și-a primit plata. În primăvara anului 1918 Filistenii de astăzi au început cu ajutorul clasei Dalila sau a robului rău să procedeze repede la înlăturarea clasei Samson. Lucrul Ilie a fost făcut și cei ce-au făcut lucrul și au răbdat până la sfârșit în mod credincios, au stat în situația de a fi prinși de oamenii trădători și nelegiuți care au împlinit porunca Diavolului. A înseninat aceasta sfârșitul lui Samson și al lucrului pe care l-a reprezentat în această dramă profetică?

(Urmează)

Întrebări pentru studiu

Alin. 1. Cu ce ocazie au fost rostite cuvintele acestui text? Care a fost întrebarea pusă tuturor acelor care au dorit să aibă aprobarea Lui Iehova și să fie primiți în organizațiunea sa regală? Arată motivul pentru ce s-a ridicat o astfel de întrebare de decis?

Alin. 2, 3. Ce se înțelege sub o încercare? Arată motivul pentru încercarea la care sunt supuși aceia care au început să facă voința lui Dumnezeu. Citează cuvintele apostolului pe care le-a scris acelor care se află în încercare.

Alin. 4, 5. Pentru ce preumbrește Samson în acest loc pe membrii credincioși ai casei regale? Arată pentru ce a voit să aibă pe filisteancă de femeie.

Alin. 6, 7. Ce dovedește că Dalila a fost o filisteancă?

Alin 8,9. Pe cine reprezintă Dalila aici? Cum a slujit prin aceasta ca ilustrație potrivită în profetie? Când și cum se aplică aceasta la împlinire.

Alin. 10, 11. Care două clase au fost anunțate dinainte în cuvintele scrise în Matei 24:10—13? Care sunt faptele care arată împlinirea lor?

Alin. 12 — 16. Arată că legăturile și conspirația Dalilei cu Filistenii pentru a pricinui căderea lui Samson au fost profetice. Cum se potrivește răsplătirea ademenitoare oferită ei la împlinirea acestei părți a tabloului?

Alin. 17, 18. După aceea Dalila s-a apucat să ademenească pe Samson (versetul 6). Arată motivul pentru ce s-a oferit atât de bucuros pentru procedarea ei josnică. Aplică tabloul.

Alin. 19 — 23. Explică răspunsul lui Samson dat Dalilei care este însemnat în versetul șapte; precum și rezultatul străduințelor Dalilei de a ajunge ținta dorită de Filistenii. Arată motivul pentru ce a permis Samson să fie pus la probă de Dalila. Cum se potrivește aceasta la împlinirea tabloului profetic?

Alin. 24 — 27. Ce fapt poate fi privit în versetul 10 și ce reprezintă el în mod profetic? Explică și aplică versetul 11. Fă același lucru cu versetul 12 și rezultatul acestei încercări.

Alin. 28 — 30. În ce chip se aplică încercarea următoare (versetele 13 și 14) la împlinirea acestui tablou? Explică dacă Samson și clasa Samson au lucrat greșit în această chestiune.

Alin. 31 — 33. Pentru ce a continuat Dalila lucrul ei trădător? Cum s-a împlinit aceasta?

Alin. 34, 35. Explică pentru ce a suferit Samson atât de mult timp stăruințele supărătoare ale Dalilei, și cum se potrivește aceasta la faptele cu privire la Filistenii timpului nou.

Alin. 36 — 39. Arată motivul pentru ce a descoperit Samson în cele din urmă secretul tăriei sale. Ce este secretul tăriei clasei Samson? Cum s-a făcut aceasta cunoscută?

Alin. 40 — 45. Arată ce a avut de-a face puterea lui Samson cu părul său lung, precum și ce înseamnă această trăsătură a tabloului profetic.

Alin. 46 — 50. Arată că declarația lui Samson: "Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om", a fost profetică. Arată că și versetul 18 s-a împlinit.

Alin. 51, Explică dacă Samson s-a arătat slab și a făcut o greșală prin faptul c-a descoperit Dalilei secretul său. Arată cu ajutorul scripturilor scopul acestei părți a tabloului.

Alin. 52, 53. Cum a trădat "Dalila" secretul Filistenilor timpului modern?

Credință în suferință

Dumnezeu, al cărui nume este Iehova, este credincios. Dacă face o promisiune, e absolut sigur că el o va respecta. (Isa. 46:11) Apostolul Pavel declară: „Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru”. (1 Cor. 1:9) „Credincios este cel care vă cheamă, care va și face aceasta”. (1 Tes. 5:24) Isus Cristos este întotdeauna fidel, și din cauza fidelității și credinței sale el a obținut titlul „Cel Credincios și Adevărat”. (Rev. 19:11) Deoarece Domnul le-a încredințat celor născuți și unși cu spiritul său anumite interese și îndatoriri, fiecăruia dintre aceștia li se cere să fie credincioși ca servi ai Domnului. (1 Cor. 4:2) În calitate de Mare Preot al lui Dumnezeu, Capul noii creații lui Dumnezeu li se adresează celor ce sunt membrii ai corpului său, biserica, cu următoarele cuvinte: „Fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții”. (Rev. 2:10) Viața veșnică este ceea ce caută creatura, iar condiția pentru obținerea acesteia este fidelitatea, credința.

Există o diferență între loialitate și credință. Domnul le cere membrilor noii creații să fie atât loiali, cât și credincioși. A fi loial înseamnă a fi ascultător de cuvântul legii divine, adică a-l servi pe Dumnezeu așa cum îndrumă regulile sale de acțiune consemnate în Scripturi. Credința înseamnă nu numai ascultare de cuvântul și spiritul legii sau regulilor de acțiune, ci înseamnă și un devotament de neșămutat față de Domnul în permanență, nefiind niciun moment dispuși să îi devenim loiali dușmanului și nici măcar să simpatizăm cu vreo parte a organizației lumesti, care este organizația Diavolului. Loialitatea și credința înseamnă, deci, respectarea legământului încheiat cu Domnul, fiind motivați de un devotament neegoist pentru Domnul.

Petru, un martor inspirat al Domnului și un membru al noii creații, a spus: „De aceea, fraților, mai degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea și alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată nu veți cădea”. (2 Pet. 1:10) Aceste lucruri menționate cu referire la subiectul de față sunt credința, puterea, cunoștința, stăpânirea de sine, consecvența în împlinirea îndatoririlor, sfințenia, bunătatea frățescă și iubirea. Împlinirea acestor lucruri cu zel înseamnă facerea de către creatură a părții ei de legământ. Organismul său, adică trupul său de carne, trebuie să îi servească lui Dumnezeu. A-și face sigură chemarea și alegerea înseamnă a o face stabilă și fermă, iar acest lucru se face prin împlinirea cu bucurie a voinței lui Dumnezeu în armonie cu termenii legământului de jertfă.

Așadar pentru bunăstarea noii creaturi este esențială servirea Domnului cu toată mintea, inima, trupul și voința ei. Corpul ei și toate facultățile sale trebuie să fie folosite spre gloria Domnului. Este scris: „Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi face membrele unei curve? Nicidecum!” (1 Cor. 6:15) Acesta

este motivul pentru care Scripturile îi interzic unei creaturi noi în Cristos să se căsătorească cu o persoană care nu e consacrată și creștină.

Creatura umană care devine o creatură nouă și care răspunde apoi la chemarea Împărăției lui Dumnezeu și este aleasă și unsă cu spirit devine o parte a jertfei lui Isus Cristos. Numai Marele Preot Isus Cristos este cel ce oferă jertfa. Un membru al corpului lui Cristos nu se sacrifică pe sine, ci Isus Cristos, în calitate de Mare Preot, este cel ce face jertfirea. Totuși, membrii corpului trebuie să-și păstreze întotdeauna devotamentul pentru Domnul. În acest sens în Psalmi (118:27) se scrie: „Legăți sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului”. În armonie cu acestea, se scrie: „De aceea, vă implor, fraților, prin îndurărilor lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, aceasta este servirea voastră logică.” - Rom 12:1

În esență, acest verset din urmă spune: Voi cei care ați fost născuți ca fii ai lui Dumnezeu și care ați fost chemați sau invitați la Împărăție vă bucurați de un mare privilegiu și o mare oportunitate. Trupul vostru este sfânt, deoarece este justificat prin meritul jertfei lui Isus. Serviciul vostru acceptabil este să vă îngrijiți ca trupul și toate facultățile cu care sunteți înzestrați să fie folosite spre gloria Domnului. ‘ De aceea, fiecare creatură nouă este obligată de legământul ei să își folosească facultățile și organismul în serviciul Domnului, după cum îi permit împrejurările. A se opune serviciului Domnului înseamnă, deci, a fi în opoziție cu propriile interese ale creaturii.

Tendința naturală a cărnii decăzute este rea; însă carnea sau umanitatea, considerate acum drepte datorită justificării, trebuie să fie aduse sub supunerea în fața voinței, care este în armonie cu Dumnezeu. Voința noii creaturi trebuie să fie întotdeauna în armonie cu voința lui Dumnezeu deoarece creatura a acceptat să facă voința lui Dumnezeu fără rezerve. Minteă cercetează, deci, Cuvântul lui Dumnezeu, iar apoi stabilește care este voința lui Dumnezeu. De aceea este necesar ca noua creatură să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, nu doar ocazional, ci în permanență. (2 Tim. 2:15) Pe măsură ce analizează Scripturile și cercetează voința lui Dumnezeu, se petrece o transformare a minții. De aceea este scris: „Și nu vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită”. - Rom. 12:2

O creatură degenerată își folosește mintea și voința pentru a-și satisface dorințele egoiste. Această tendință egoistă și acest mod de a acționa sunt numite „omul cel vechi”, deoarece aceasta era tendința lui Adam atunci când a cedat ispitei. „Omul cel vechi” trebuie să fie lăsat la o parte și „omul cel nou” trebuie să crească în loc.

Omul cel nou este noua creatură în Cristos, cu mintea, voința, inima și trupul devotate Domnului. Astfel, acesta crește la o statură perfectă a unui om în Isus Cristos. (Ef 4:13) Pentru a reuși acest lucru, apostolul a spus: „Dacă așa este că l-ați auzit și ați fost învățați de către el, precum adevărul este în Isus; ca voi să puneți deoparte cele referitoare la purtarea voastră de mai

înainte (sau conduită, comportament, curs de acțiune), omul vechi (omul depravat) , care este corupt conform poftelor înșelătoare și să vă înnoiți (sau făcuți din nou) în duhul (puterea invizibilă) minții voastre și să vă îmbrăcați cu omul nou, care, conform lui Dumnezeu, este creat în dreptate și adevărată sfințenie.” - Ef. 4:21-24

Membrii noii creații nu sunt creaturi duale, ci *una singură*. Deoarece trupul de carne este organismul creaturii, care acum este „nou”, expresia „creaturii duale” duce la confuzii și arată că cuvintele apostolului Pavel au fost greșit înțelese. Apostolul spune: „De aceea nu ne descurajăm; dar deși omul nostru de afară piere, totuși omul dinăuntru este înnoit zi de zi”. (2 Cor. 4:16) „Omul exterior” este ceea ce se vede de către toți ceilalți. „Omul interior” este partea la care se uită Dumnezeu și vede mintea, voința și inima devotate lui în armonie cu termenii legământului. Omul privește și judecă după aparențele exterioare. Dumnezeu vede inima și mintea și intențiile omului și îl judecă în consecință. (Evr. 4:12) Ceea ce voia să spună de fapt apostolul aici este că „omul exterior”, pe care îl văd celelalte creaturi de pe pământ, piere; dar dacă este folosit în armonie cu termenii legământului cu Dumnezeu, „omul interior”, și anume mintea, voința și inima cresc în fiecare zi tot mai mult în asemănarea Domnului.

Atunci când i-a scris adunării din Colose, apostolul Pavel a făcut o distincție clară între omul cel vechi și cel nou. El spune: „De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe pământ”. (Col. 3:5) Apostolul spune aici: Dacă sunteți o creatură nouă în Cristos, atunci căutați lucrurile de sus și păstrați-le în minte pe acestea, și nu lucrurile de pe pământ. Sunteți morți ca oameni, dar ca și creaturi noi, viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. „De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăție, pasiune necumpătată, poftă rea și lăcomie, care este idolatrie, fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării...Dar acum, puneți deoparte și voi toate acestea: mânie, furie, răutate, blasfemie, vorbire murdară din gura voastră”. Prin urmare, apostolul definește „omul cel vechi”, și afirmă clar că acesta este calea pe care reia și cursul de acțiune pe care Adam l-a luat și cei care urmează același curs. - Col. 3:3,5-9

Apoi, apostolul arată care este conduita „omului cel nou” și cum este reînnoit acesta prin cunoștința Domnului. El spune: „Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește în cunoaștere după chipul celui ce l-a creat. Îmbrăcați-vă de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții, blândețe, îndelungă răbdare, răbdând unii altora și iertând unii altora, dacă cineva are o plângere împotriva cuiva, așa cum și Cristos v-a iertat vouă, faceți și voi la fel. Iar peste toate acestea, îmbrăcați dragoste creștină, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la care ați și fost chemați într-un singur trup, și fiți mulțumitori”. - Col. 3:10,12-15

Atunci când Dumnezeu l-a alungat pe Adam din Eden, decretul enunțat atunci de el a spus, printre altele: „Și voi pune dușmănie între tine (Șarpele) și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul”. (Gen. 3:15) Ambii termeni, „femeie” și „șarpe”, au fost folosiți în mod simbolic. „Sămânța femeii” este noua creație. „Sămânța Șarpelui” sunt agenții de pe pământ ai Diavolului, în special învățătorii ipocriți care pretind că îi servesc Domnului dar care îi servesc de fapt Diavolului. - Ioan 8:44

Satan Diavolul, știind că Isus urma să fie Unsul lui Dumnezeu și prin urmare „sămânța” promisă, a încercat a-L distruge pe Isus Christos. Acest lucru a încercat chiar înainte ca și copilul Isus să fie născut. (Mat. 1:19,20). Satan a încercat din nou distrugerea Lui, când Isus era un copil. (Mat. 2:16-18). Prin fraudă și înșelăciune Satan a încercat să-L distrugă pe Isus la începutul serviciului Său. (Mat. 4:1-11). Nereușind în aceste încercări, Diavolul a determinat pe clericii acelor vremuri să-L acuze pe Isus de toate nelegiuirile cunoscute în legea lor. Pentru că Isus spunea adevărul, dușmanii aceluia timp au încercat din nou să-L omoare. Isus le-a arătat că ei sunt „sămânța” Diavolului. El le-a spus: „De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu. Voi sunteți din tatăl vostru diavolul, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii”. – Ioan 8:43, 44.

Acei clerici ipocriți și susținătorii lor fac parte din lumea al cărei Dumnezeu și conducător invizibil a fost și este Satan. Tocmai de împotrivirea și opoziția acestor ipocriți cu fețe pioase a suferit Isus. (Evr. 12:3) El era în lume dar nu făcea parte din ea. El a spus: „Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume”. (Ioan 8:23) El a fost marea Lumină care a venit în lume. (Ioan 9:5) Discipolii săi și cei ce au devenit de atunci adevărații săi urmași au primit această Lumină și au tras foloase de pe urma ei. Timp de secole, numele sfânt al lui Dumnezeu a fost calomniat de Diavol și sămânța sa, iar apoi acele calomnii și batjocuri au căzut și asupra lui Isus, așa cum a prezis profetul. -Ps. 69:9; Rom. 15:3

Membrii corpului lui Cristos, fiind o parte a noii creații, trebuie să sufere așa cum a suferit și el. Petru spune: „Fiindcă la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați pașii lui”. (1 Pet. 2:21) Așa cum el nu a făcut parte din lumea rea a lui Satan, nici membrii corpului său, adevărații săi urmași, nu fac parte din ea. Așa cum el a fost urât de lume, tot așa și membrii corpului său sunt urâți astăzi. El le-a spus acestora: „Dacă lumea vă urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi. Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște.” (Ioan 15:18,19) Și, iarăși, când le dădea ultimele îndrumări înainte de a pleca de pe pământ, el a spus: „V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea”. - Ioan 16:33

Scrisori de pe teren

UNITATE ȘI COOPERARE INTELIGENTĂ

Dragă frate Rutherford:

La congresul nostru de circuit din Asheville, N.C. din data de 31 august până în 2 septembrie, frații prezenți au votat să vă transmit iubirea și aprecierea noastră pentru eforturile tale neobosite în serviciul lui Iehova din prezent. Ei m-au rugat să îți transmit salutările lor.

Spiritul unității și cooperarea inteligentă au predominat pe tot parcursul celor trei zile. Armonia completă dintre martori, principalele orașe ale celor două comitate care au fost acoperite și serviciul a trei mașini de sunet au reușit să creeze o campanie mai bună ca niciodată. Șapte persoane au fost cufundate în apă ca simbol al consacrării lor spre a face voința lui Dumnezeu.

Am cerut să îi vedem pe primar și pe șeful poliției dar nu erau în oraș. Sergentul a fost în schimb prietenos. Nu am întâmpinat împotrivire din partea oficialităților și foarte puțină din partea cetățenilor.

Familia de aici mi se alătură în iubire și cele mai bune urări.

G. T. McLamb

UN ARANJAMENT ÎNDURĂTOR AL LUI IEHOVA

Dragă frate Rutherford:

Iehova să fie lăudat pentru căile sale drepte și minunate. Aceste cuvinte exprimă sentimentul pe care îl avem noi, pionierii din noua tabără de pionieri întemeiată în Cincinnati.

Organizația catolică locală se laudă că aproximativ 60% din populația totală din Cincinnati este catolică, și partea tristă este că în trecut aici nu s-a depus decât o mărturie slabă și timidă despre numele lui Iehova. Se pare că egoismul manifestat în diferite feluri de unii care pretind a fi servii Domnului și lipsa viziunii organizației lui Iehova au fost cea mai mare piedică în calea serviciului de aici. Acei vestitori de aici care au tânjit să vadă lucrarea lui Iehova înfăptuită cu zel, sârguință și putere s-au necăjit la vederea acestor lucruri, dar acum ei au motive să se bucure, deoarece începe să se vadă că Iehova deschide noi căi prin care cei cu inima sinceră să continue să poarte bătălia cu mai mult zel ca niciodată. El arată clar ce trebuie făcut, mai mulți vestitori pe teren și o luptă și mai agresivă purtată împotriva regatului întunericului lui Satan, nemailăsându-ne timp pentru agresiune unii împotriva altora.

Dorim foarte mult să le mulțumim fraților de la sediul pământesc al Sionului pentru că ni l-au trimis aici pe fratele W. R. Treder să ne ajute în serviciul Împărăției. Faptul că tabăra de pionieri este acum administrată de el

este cu siguranță un aranjament plin de bunătate al lui Iehova, care face posibilă o eficiență mult mai mare a mărturiei care se depune aici, ajutându-ne să dedicăm și mai mult timp pe teren și să luptăm umăr la umăr pentru Împărăție. Avem multe de făcut aici, și vom avea nevoie de eforturile susținute și credincioase ale tuturor.

Așteptăm cu nerăbdare sosirea echipamentului de sunet numărul 3 pe care l-am comandat, căci acesta va fi o armă puternică în acest teritoriu plin de preoți. Toate posturile locale de radio refuză categoric să transmită "veștile bune".

Fie ca Iehova să continue să te îndrume și să te binecuvânteze pentru ca tu să ne poți ajuta să ducem mai departe lucrarea de predicare.

Ca unul singur, îți transmitem iubirea noastră,

Roscoe Stone

Weston Brown

L. A. Reynolds

Edward B. Crawford

Zoe Troll

Roy Mort

Roy E. Thompson

Olive E. Reynolds

Elmira A. Bueiller

Jeanette Smith

Arthur V. Bueiller